Opus pandectarum Matthei siluatici cum Simone ianuense et cũ quotationib⁹ auctoritatũ Plinij galieni ⁊ aliorum auctorũ in locis suis

¶ Opus Pandectarum quod aggregauit Eximius artiũ ⁊ medicine doctor Matheus Siluaticus ad serenissimũ sicilie Regẽ Robertũ. qui fuerũt anno mũdi. 6516. anno vero xpi. 1317. coeui Petro de Abano. Dino de garbo. Hẽtili. Bonauenture. Francisco mayroni ⁊ Nicolao de lira Additur Simon Januensis vbiq; per alphabetum.

Littera quã arabes alif vocant sepissime apud eos sonat a. interdũ tantũ e. vt elkilelmelich qõ est mel tilotũ sic pferũt ⁊ tamẽ p alif scribũt. Aliqñ sonat. i. vt ille dicũt ⁊ scribunt alla qõ est deus. Aliquãdo sonat o. vl u. vt vsnee vsnen. ⁊ buchuen q̃ omnia scribunt ĩ littera alif ⁊ ab ea incipiunt. distinguunt tamẽ hoc totum p certas notas. Hrecus vero alfa in nullo a nostro a. differt potestate.

Aachiam. i. castoreum
Aagi. idest ebur. pro quo .l. bafir.
Aakade. i. bakade bachaõ
Aamkarok. i. cinamum.
Aamsangilem. i. sarcocola.

¶ Capitulum. I.

Aaron gre. ara. siricantica. latine vero barba aarõ vel iarus: vel serpẽtaria minor vel luf. minor Aaron. herba ẽ habẽs folia dragontee filia sed minora ⁊ plana nõ varia habẽs virgã duarũ palmarũ ⁊ colorẽ purpureũ: cuius semẽ colozis ẽ crocei: ⁊ hz radicẽ albã: habentẽ bulbi rotunditatẽ similẽ dragõtee q̃ cruda ⁊ cocta mãducari põt. qz nõ est valde amara folia eius posita in sale mãducanĩ. Est calide ⁊ sicce cõplexiõis i pzio gradu vtutis dissoluẽdi: laxãdi: ⁊ extenuãdi. GALIE. libro secũdo de cibis: circa finẽ cap. de aaron. Est qdẽ radix buiꝰ plãte cõsimilis comesta ei que rape. Et sbdit. ⁊ oportet q dẽ pziorẽ ipsius effundere aquã scõz elixationẽ. deiñ in alterã calidã itromittere: vt ĩ caulibꝰ ⁊ lenticula dictũ est. Et idẽ li. sexto õ simplicibꝰ pharmacys cap. aaron. Aarõ siue serpentaria minor. hec. n. ex terrestri pcessit substãtia calida: ⁊ iõ abstersiue vtut is est nõ tñ violẽter sicut dragontea: sz ĩ calefaciẽdo ⁊ siccãdo primi gradus secũdum vtrũq; sz vtiliores sunt radices ipsiꝰ. Pli. li. 19. ca. 5. in fi. ⁊ lib. 24. ca. 16. in p̃n. PAV. cap. aaron. Aaron ẽ ca. ⁊ sic. cõplexiõis in pzio gradu. POSSE. ad mẽstrua puocãda succus eiꝰ p pessariũ inuciat. Cõtra iflatiões auriũ tube rositates aarõ cũ ipsa herba buliãt cũ vino. ⁊ oleo cõi: addito cimino. fiat inde emplastrũ. Cõtra emorroides vel ficus herba ipsa ⁊ tapsus barbassus decoquantur in vino vel aqua ⁊ fiat sup eis encatisma. Cõtra frigida apostẽata herba ipsa cũ tuberositatibꝰ cũ axungia veteri teratur ⁊ ĩ testa calida ponat: ⁊ supponat. Cõtra scrofulas nouellas. herba ipsa ⁊ squilla cũ axũgia vrsina veteri supponatur. Ad faciẽ depurandã ⁊ cutim subtiliandã: ex tuberositatibꝰ suis õsiccatis: fiat puluis subtilissimꝰ ⁊ cõficiatur cũ aq̃ ro. ⁊ ponat ad solẽ donec aqua ex toto consumat: ⁊ ita fiat ter vel quater vel amplisꝰ: ⁊ ex pulucre solo: vel cõfecto cũ aq̃ ro. illiniat facies. ⁊ hec vocat gersa vel cerusa spẽtarie minoris. ⁊ sic põt fieri õ maiori. DIASCO. ca. aaron. virtus ẽ in semĩe radice ⁊ folys silis dragontee que mixta fimo bubalio ⁊ cathaplasmatibꝰ adhibita podagricis medet: radix eius extenuat pingues hũores nõ mediocriter: vnde ad expellendũ toracis hũores vtilissima ẽ. tota herba extenuat oziaz hz vtutẽ: sz nõ fortẽ sicut dragontea sic tñ calefacit. Radix eiꝰ collecta reponitur sicut dragontea ⁊ ciclamis. GALIE. secũdo de cibis. Est. n. ipsiꝰ nutrimẽtũ bonũ: si aliqs ex pectore ⁊ pulmõe aliqd expellere vellet ĩ ipsis collectos ⁊ grossos ⁊ viscosos humores iã cõesta. GALIE. de sim. pharm. Radices aaron comeste incidũt icisione tpata humorũ grossitiem quare ⁊ excreationibꝰ que ex torace sunt idonee. Dragõtea vero ad hoc magis est idonea.

Aatim. idest nux muscata.

¶ Capitulum. II.

Abaisir ara. gre. ⁊ latine spodiũ. Spodiũ qdaz dicunt q̃ ẽ ebur cõbustũ: qdaz radicẽ cuiusdaz cãne vltramarie cõbustã: sz falso. imo spodiuz scõm Sera. in aggre. suis. capitulo abaisir. ẽ fuligo q̃ inuenit in domibꝰ: vbi fundunt metalla: que postquã ceciderit: dicitur spodiũ: coherens vero tecto dicit ponfiligos. vnde Halie. Nunq̃ spodio vsus sum qz satis habui ponfiligos. Nos tñ pro eo eboze cõbusto vtimur: vel quod melius ẽ cinere. q inuenit sup fornaces argentareos q̃ lauat vt ferugo. Et idez auc. Halie in eo ẽ ifrigidatio ⁊ repcussio: ⁊ ĩ sapore eiꝰ est amaritudo aliq̃ ⁊ stipticitas. ⁊ pp hoc desiccat: Et iã declaratũ est q̃ in eo ẽ vtus cõposita sicut in rosis ⁊ nõ est ĩ eo tantũ stipticitatis quãtũ ĩ rosis. AVIC. lib. secũdo. cap. de spodio. Spodiũ est radix cãnax adusta. dicit. n. q̃ ipsa aduritur pp fricationẽ suax extremitatũ cũ ventꝰ eis pflat. fri. ẽ in secũdo. sic. in tertio: ⁊ ĩ ipsa ẽ stipticitas: ⁊ ẽ pax resoluẽs. ⁊ eiꝰ ifrigidatio ẽ pluria: ⁊ ipsiꝰ resolutio est pp amaritudinẽ paucã in ipsa. ex resolutiõe igit ⁊ stipticitate fit ipsius exiccatio fortis: ⁊ ẽ cõpositax virtutũ sicut rosa. PAV. cap. õ spo. Spodiũ ẽ fri. ⁊ sic. cõplexiõis ⁊ ponit in syru. ad infrigidandũ. POSSE. puluis eius cũ suc. plãtaginis dat ꝓtra disinteria ⁊ emoproicã passionẽ cõtra fluxũ sanguinis nariũ: puluis eius naribꝰ ipositus sanguinẽ sistit. SERAPIO. auc. Diaf. Spodiũ ꝓfert apatibꝰ calidis oculos ⁊ cõfert inflãmationi colere. ⁊ ꝓfortat stomachũ ⁊ ꝓfert vlceribꝰ oris. ⁊ ẽ bonũ colere ⁊ sincopi. ⁊ cõtra bothor q̃ fiunt in ore ifantiuz. Et idẽ auct. Alcãsi. Spodiũ ẽ bonũ cardiace ⁊ stringit ventrẽ. Et idẽ auc. Rasis. Spodiũ ꝓfert vlceribꝰ oris ⁊ inflãmatiõi colere: ⁊ ꝓfortat stomachũ ⁊ ꝓfert sincopi quãdo dat in potu ex eo: ⁊ cardiace calide: ⁊ bothor oris ifantiũ. AVIC. Spodiũ cõfert alcole ⁊ melie pueniẽti ex solitudine: ⁊ cõfert apostematibꝰ oculi cal. ⁊ ꝓfortat cor: ⁊ ꝓfert tremori cordis ⁊ sincopi facte ex effusione colere ad stomachũ bibitũ ⁊ linitũ: ⁊ ꝓfert timori õ preteritis ⁊ de futuris ⁊ confert tussi: ⁊ inflammationi stõi: ⁊ debilitati eius: ⁊ prohibet effusionem colere ad ipz: ⁊ cõfert turbationi ⁊ prohibet solutionem colericam: ⁊ confert febribus antiquis.

Abalzar. i. cataputia.
Abani. i. marubium.
Abanifa. i. sene.
Abanesira est quedam medicina inda.
Abanatib. alcutub. vel cutubub. Akantib. cutub. Auic. li. 3º ca. 10. sunt species melancolie.
Abarum abar. albar. idest plumbum.
Abalarosa. idest semẽ mãdragore.
Abcause. i. arbor sebesten.
Abcer. idest cera.
Abcella. idest agrimonia.
Abchios. i. barba iouis.
Abdamissemen. idest carpobalsamum.
Abdios siue tigris. idest barba iouis.
Abebei. i. boni odoris.
Abebene. i. nux muscata.
Abedẽgenus. i. tornasolis.
Abefanida qd ẽ. L. beali.
Abel. idest actis pro sauina L. Abbel.
Abelli. idest sauina.
Abellasafaget. i. citronia.
Abellador. i. anacardi.
Abelcson. i. carpobalsamũ
Abelesen. i. amigdale.
Abelefer. i. mirtus.
Abelcara. i. cucurbita.
Abelcarasis. i. semẽ apy.
Abelsamia. i. granũ idici.

Abelal.idest edera.
Abeldemen.i.flos vlmi.
Abelchadealchar.i. bace lauri.
Abelsenebarsiar.idest granum pini.
Abel nil babel nil.i.granũ indũ ⁊ ē cartamũ induz.
Abel meluch.i.kerua cata pucia granũ regũ.mesue
Abelatrone.i.grana citri
Abeldras.idest grana staphisagrie.
Abeltul.i.cartamus.
Abes.ē flos cuiusdaz herbe q̃ ara.dr guzen.⁊ eo arabes vtunt i balneis:

¶ Capitulum. III.

Abel ara.gre.brachi.lati.sauina.Sauina ē arbor cuius folia sũt silia folys tamarisci: ⁊ magis spinosa.hñs bonũ odorẽ:⁊ arbor ista crescit magis in latũ q̃ in longũ.ē ca.⁊ sic.cõplexiõis i tertio gradu.ERAPIO. li.aggre. ca.abbel.Abbel.sunt eius due spēs vna cui⁹ folia sunt silia folys cipssi:⁊ magis sunt spinosa q̃ alia: hñs bonũ odorẽ:⁊ arbor bui⁹ ē fortis ⁊ crescit magis i amplũ q̃ in longũ ⁊ fruct⁹ ei⁹ ē sicut zaror ꝓ quo.l.babilbalach Et qdã vtunt folys eius ꝓ fumigio.Sz alteri⁹ spēi folia sunt silia folys tamarisci ⁊ sapor ei⁹ ē sicut sapor cipressi hec latie vocat sauina cui⁹ substãtia ē subtilis ⁊ i odore ei⁹ est aromaticitas ⁊ calefacit:⁊ vesiccat i tertio gradu.

AVICE. li.2.cap.Abbel.Abbel ē fruct⁹ arboris similis iunipero:fact⁹ sicut zaror sz tñ vehementer ē niger boni odoris ⁊ acuti saporis:⁊ ista arbor ē pria spēs sauine posita ꝑ Sera. GALIE. 6.sim.phar.ca.de sauia.Brachi siue sauina de siccãtib⁹ fortiter ē fm tres sapores q̃s in gustãdo mõstrat eq̃li ⁊ cipsso nisi inquãtũ ē acrior eo:⁊ vt vtiq; dicat qs aromatica.hui⁹ ergo ⁊ ipsi⁹ q̃litatis particeps est.vz.acris stiptica cõplexiõe ca.Adhuc aũt i amaritudine ⁊ stipticitate debili⁹ ē q̃ cipssus:quantũ.n.supat cipssuz acredie tãto diminuit i stipticitate q̃ patet q; calidius ē cipsso:⁊ ideo magis diaforeticũ.igit solidare qdez nõ pp stipticitatis robur ⁊ caliditatis.i tantũ.n.ambob⁹ his pricipat: vt iã tensiuũ ⁊ iflatiuũ existat. Putrefactionib⁹ vero cõfert sic cipssus:ponat aũt ꝑ farmacũ i tertia substantia fm calefacere ⁊ siccare ens iter ea q̃ maxime sunt subtiliũ partiũ. POSSE. Cõtra tenasmone de frigida cã:fiat decoctio eius i aceto ⁊ vino:⁊ fumũ patiẽs recipiat:herba ipsa narib⁹ catbaplasmata valet ꝯtra frigidũ reuma ponit ẽt i vnguẽtis bene trita ꝯtra scabiem saniosaz.vinũ decoctiõis eis⁹ valet ꝯ dolore stomachi ⁊ iteſt inoꝝ ⁊ ꝯtra strãguriã ⁊ diſuriã:sz catbaplasmata valet ꝯtra dolore biliacũ.est ẽt diaforeticũ ⁊ diuerticũ fomentũ ex aq̃ decoctiõis eius vel vino.est.n. sauina ex spēbus iuniperi:vt apparet i.l.babilbalach. SERAPIO. auc. gal.vtus eius ē q̃ dissoluit ⁊ abstergit putredinẽ vlceruz putridoꝝ maloꝝ corrodẽtiũ antiq̃ꝝ ⁊ ipsa silr mũdificat vlcera melãcholica sordida qñ ponit cuz melle ⁊ aufert herisipillã:⁊ pp cãz sue subtilitatis ꝓuocat mẽstrua plus omni alia medicia.⁊ sic facit mingere sanguinẽ:⁊ interficit fetũ viuentẽ:⁊ expellit mortuũ:⁊ ingredit in vnguentis odoriferis:⁊ ponit ꝑ amomo vel cinamomo.duplũ ponderis ei⁹.Et idẽ auc.Diaſ.folia ambaꝝ spēꝝ ꝑhibẽt dilatationẽ vlceꝝ corrodẽtiũ:⁊ sedãt apostẽata corrosiua.Et qñ fit emplastrũ cũ eis:aufert liuorẽ cutis ⁊ sordicie ei⁹ que accidit pp supfluitates corporꝝ ⁊ aufert escarã ignis ⁊ quando bibit facit cum vrina exire sanguinẽ:⁊ expellit fetum:⁊ quando nascale fit ex ea:facit hoc ⁊ ingreditur in confectionibus vnguentorum calidorum.

Abbonsol.idest squilla.
Abbobo.i.lac acetosuz ō q̃ extractũ est butirum.
Abbul.idest iuniperus.
Abian.i. pentadactilus
Abliopinatos idest habentes alopiciam.
Abmucasis.i. forma q̃ apparet in modũ epatis.
Abnani. idest abani: ⁊ est marubium.
Abnechel.i. fruct⁹ iunipi.
Abneleiten.ara.i. alumen affor.Sera.cap.asnen
Abnuden est herba cuius gummi est assa fetida.
Abnus.i.eben⁹ arbor cui⁹ lignũ iterius est nigrum exterius subalbidum.
Aboanifa.idest athel.
Aboanife.i.soldanella
Abofesas ē scarabe⁹ oib⁹ notus.li.de doctria ara.
Abogebaran.i scarabe⁹.vl armoniacũ.aborog idez.
Abrãisa ē quoddã gen⁹ da ctili longi ⁊ maturi.
Abreng ē semẽ cuiusdam herbe eiusdẽ nominis.
Abrengi.i.serapinũ.
Abzeben.i.oleũ deben ⁊ ē oleum muscelinum.
Abzengiug.i. lignũ aloes.
Abzeudinary astãgẽs sũt due medicine inde.
Abzicba. abziocb ē quoddã gen⁹ idrie.s.vas aque
Abziton.i.sgtinos:⁊ est balaustia.vel id ex quo fit ipogstidos.Dia.ca.yscos

¶ Capitulum. IIII.

Abzotanum gre.⁊ lat.ara.vero besuz. Abzotãi due sunt spēs.nã ex eo ē mascul⁹ ⁊ femia.femina frutex ē cũ folys albis diuisis ⁊ minutis hñs flores croceos:⁊ in estate nascentes ⁊ hñt grauẽ odorẽ:⁊ ē amarissimi saporis:⁊ talis spēs nostro ideomate vocat tenacetũ.i.masculus. frutex ē sarmẽtosa:hñs minutũ semẽ sicut absinthiũ.flos ei⁹ ē sicut flos pucide nasciť ō eo multũ i terris maritimis. SERA. li.aggre. ca. besuz.Sũt ei⁹ due spēs:vna dr masculus ⁊ alia femia: sz femina ē fere sic masculus ⁊ differũt i ꝑ q; ipsa ē plãta silis arbusto hñs folia alba ⁊ ē plena folys q̃ sũt super ramos ei⁹:scissa pua scissura sic folia sariců:⁊ i sũmitate ei⁹ ē flos ad rotunditatẽ tẽdens aurei coloris apparẽs i estate:⁊ hz odorẽ bonũ cũ pauca grauedie amari saporis. masculus vero hz ramos lignosos aliquãtulũ ⁊ subtiles:⁊ ē hñs semina pua:sicut absinthiũ. DIASCO. ca.de abzotano Abzotanũ qõ multi beradcã dicũt aut gliciaconõ:⁊ ē feia ⁊ ei⁹ frutex ē cũ albis folys ⁊ minutis ⁊ diuisis sicut erifi co circa ipsa:flores hñs aurosas ⁊ i estate nascẽtes ⁊ ipsa ē odorata cũ aliq̃ grauedie:gustũ hz amarissimũ: tale est eni siculũ abzotanũ.Est ẽt aliud gen⁹ qõ masculũ dicũt hñs fruticẽ sarmẽtosã semẽ hñs minutũ sicut absinthiũ multũ nasciť i capadocia:⁊ i ceteris regionib⁹ ⁊ i ciuitate ripia. GALIE. 6.sim.phar.ca.i.Abzotanũ ex eo ē masculus ⁊ femia:⁊ ipsi⁹ sbstãtia ē terrea:quã subtiliauit calor:⁊ sapor ei⁹ ē amarus:⁊ ē i eo paꝝ stipticitatis ⁊ ē ca.in tertio gra.⁊ sic.i secũdo.⁊ ē calidi⁹ absinthio ⁊ min⁹ stipticũ ⁊ acerbũ:⁊ ē cũ q̃dã salsedie pp qõ cacostomaticũ ē.sz absinthiũ eustomaticũ ē ꝓcipue ponticũ. AVIC. li.2. ca.de abzotão.Abzotanũ.ē ca.⁊ sic.in secũdo.⁊ ē subtile amaꝝ.⁊ i ipso sunt terreitas ⁊ subtiliatio. POSSE. Si ex abzotão fiat cinis:⁊ ex eo facto lixiuio caput laueť:curat allopiciã.ꝑ opať silr ipsa herba in lixiuio bulita:semẽ eius in aq̃ bulitũ:curat asma:⁊ pectoris ꝯstrictionẽ. abzotani fumigiũ ꝓpentes excludit. Succus ei⁹ bibit⁹ valet ꝯtra venenũ reptiliũ.Encatisma ex aq̃ ebulitiõis ipsius factũ ꝓuocat mẽstrua.ipsa herba cũ oleo veteri trita:⁊ puncta:frigora tipica febriũ curat. GALIE. abzotãi folia ⁊ flores vlceꝝ mũdificatiua apparẽt:⁊ exacerbatiua: gnetiã quotquot fm piodos occupanť:si ẽt supfricaueris ante iuasionẽ min⁹ rigebũt:q; aũt lũbricos occidat decẽs est eo q; ipm sit amaꝝ. Et elixũ cũ malo citonio vel pãc appositũ sanat iflatiões oculoꝝ:⁊ cõfert pustulis cruda

ipsa herba ⁊ elixa.Abzotanũ vstũ ca.ē ⁊ sic.vtutis plusq̃ cucurbita sicca vsta:iõ ista vlcerib⁹ bũdis ꝯuenit sicut in flãmatiõe:⁊ maxie ei q̃ in pputio pudẽdi exigere cernitur Abzotãi vero cinis mordaꝝ oib⁹ vlcerib⁹ ē.ziõ ad allopicias ꝯfert cũ oleo veteri.s.anetio aut sisamino.ē.n.subtilium partiũ mordicatiuũ ⁊ calidus. DIASCO. semen abzotani elixũ in aq̃:aut crudũ ifusuz i aq̃ ortomicis medeť:ꝯquassationib⁹ pleureticis ⁊ paraliticis cũ betonica ⁊ ꝯdito data:⁊ sciaticis ⁊ diſſurie singulare ꝑsidiũ ē.Itez menstrua ꝓuocat cũ oleo trita ⁊ puncta frigora tipica ꝑbibet:⁊ fumigio suo serpẽtes de domib⁹ excludit:⁊ bibitũ morsib⁹ ꝓpẽtũ ⁊ venenis medeť:tumorẽ oclorꝝ elixũ cũ pane appositũ curat:pustulas corporis vt cataplasma adhibitũ detergit.amaritudie sua lũbricos excludit ⁊ occidit. AVIC. Abzotanũ adustũ ꝯfert allopicie ꝑpe cũ alkerua aut oleo de raffano.Et abzotanũ cõfert ad ꝑ vt nasciť barba q̃ tarde ē natinitatis qñ cogtur cũ gbusdã oleis pp suã aptionẽ ⁊ ꝯstringit sanguinẽ gingiue ⁊ resoluit apostẽata flegmatica.Et qñ decoquiť cũ citonys cõfert apatib⁹ difficilis resolutiõis:⁊ nõ ē ꝯueniẽs recentibus vulnerib⁹ imo mordicat ea.⁊ eius decoctio ꝯfert cõtusiõi lacertorꝝ ⁊ sciatice antiq̃ difficili.Et qñ cogť cũ olo calefacit caput ⁊ remouet frigiditatẽ ei⁹: ⁊ eius decoctio confert difficultati anhelitus:⁊ decoquitur cũ oleo et calefacť stõm:et remouet fritatem eius.et abzotanũ ꝓuocat mẽstrua: ⁊ extrahit fetũ:⁊ frangit lapidẽ vesice ⁊ renuz:⁊ oleũ eius calefactũ cõfert coartatiõi matricis ⁊ difficultati vrie ⁊ cõfert rigori:qñ cõprimẽdo ex eo cũ oleo fit inunctio ⁊ qñ bibiť cũ vino cõfert venenis:⁊ quando in domibus sternitur interficit vermes venenosos. Pli. lib.xi.ca.10.in fi.⁊.cap.xi.in fi.

Abzog.sz Sera.li.aggre.ca.Abzog.Est granũ puũ punctatũ nigredine:⁊ albedine rotundum sicut granuz mesullius odoris.Afferť de seni:in sapore ipsius est amaritudo.ca.⁊ sic.in fo.soluit ventrez ⁊ expellit lumbricos ⁊ ascarides ⁊ soluit superfluitates flegmaticas ab intestinis.isto semine caremus in partibus istis.

Abrũgi ē qõdã granũ laxatiuũ ⁊ ē spēs cartãi. Ser.
Abzucaci.i.auellana.
Abs est quedã species cassie lignee.
Abscecella.i.agrimonia

¶ Capitulum. V.

Absinthium lat.gre.absinthion.ara.sariců.absinthiũ quoddã dr absinthiũ vulce: ⁊ ē anetũ quoddã absinthiũ marinũ.ē ⁊ sticados citrinũ:⁊ quoddã cretẽse vl nabati vl ponticũ qõ oziť i septẽtrionali pte:vel capadociũ vel romanũ:⁊ illd ē absinthiũ cõe q̃ vtimur.Et ex eo meli⁹ ē:qõ remotũ ē ab odore maris ⁊ quod oziť i terris liberis ⁊ qõ hz folia alba ⁊ lenia ⁊ plana.Aspeꝝ vero ē malũ:⁊ meli⁹ tẽpus collectiõis eius ē ver.⁊ floꝝ eius ꝑncipiũ estatis.hz.n.absinthiũ duas virtutes ꝓtias.s.laxatiuã ⁊ ꝯstrictiuã.cõstrictiuã ex grossitie sbstãtie ⁊ põticitate:laxatiuã ex caliditate ⁊ amaritudie. amara.n.⁊ põtica grossaz dicũť habere subam:q̃re si recipiť iterius mã exñte cõpacta eandẽ grossitie sua cõpactiorẽ reddit ⁊ caliditate sua alios hũores dissoluit:⁊ sic cõtraria opať:quare nõ est dãda nisi materia exñte digesta SERAPIO. in aggre.suis ca. de absinthio. Absinthiũ ē cuscute romanũ ⁊ alu dicũt q; est sceba romanum ⁊ ē spēs eius:⁊ spēs ei⁹ sunt tres.vna ē q̃ noiať noie generali:⁊ est absinthiũ in veritate. Et ē ex eo cretẽse:⁊ ē melius:⁊ illd ē absinthiũ põticuz. Et ē alia spēs q̃ noiať sariců Et ē alia q̃ noiať sandonicũ.Et sũt ex boibus q nominãt sceba.Et sariců absinthiũ ⁊ nasciť i montib⁹ regiõis que dr chirochia:⁊ i locis q̃ dicunť bosir:⁊ i regiõe babilonie ⁊ est herba subtilis in folys silis herbe que dicť abzotanuz plena femie sapor eius vergit ad amaritudinẽ nociuam grauis odoris ⁊ qñ aialia comedũt ipsaz maxie in chirochia ipinguanť:vñ sapor eius ē salsus cũ amaritudine ⁊ stipticitate pauca ⁊ est calidior absinthio ⁊ debilior abzotano ⁊ est mala stomacho. Et sceba siccatur absinthio in figura ⁊ sapore.⁊ dria iter ea ē q; nõ ē stipticũ sicut absinthiũ ⁊ q; calefacit plus eo ⁊ amaritudo ei⁹ plus ē cum pauca salsedine:⁊ illud ē absinthiũ citrinũ quod latie vocať stichados citrinũ ꝑ quo.l.ascuchodos. Et ē spēs absinthy tertia q̃ nasciť in regiõe dicta gallicia:q̃ ē corã loco q dicť cal.⁊ noiant ipz icole illi⁹ loci sandonicũ ⁊ trahit ꝑ nomẽ a loco dicto sindonis et ē silis absinthio et hz multũ semẽ et vergit sapor ei⁹ ad amaritudinẽ. hec i lingua nra vocanť cẽtonica. GALIE. 8.de sim. phar. ca. sceba.Sceba silis ē absinthio fm spẽm et fm gustum:tñ differũt i gustu et vtute. In gustu qdẽ i eo q; stipticat magis calefacit et amaricat cũ q̃dã salsedine. In vtute vero in eo q; cõmensuratũ ē magis absinthio:interficit lũbricos extrorsuz appositũ et iter corp⁹ assumptũ et qdẽ calefacere in secũdo gra.itense ponendũ ē id: siccare vero in tertio.Et idẽ li.6.de sim.phar.ca.de absinthio.Absinthiũ stipricũ ē et amaꝝ et acrẽ simul saporẽ hz calefaciẽs simul abstergẽs ꝯfortãs et siccãs:et iõ consistens colericos hũores i ventre ꝑ secessuz educit.nec nõ pvrinas euacuat.maxie aũt purgat ꝑ vrinas qõ in venis ē colericuz. pp ꝑ aũt eadẽ flegmate i ventre ꝓtẽto idigesto ꝓpinatuz nil pdest:sicut ẽt si in torace vel pulmõe fuerit. nã stiptica q̃ in eo virtus fortior ē q̃ amara. In eo aũt q; cuiusdã acredinis ꝓticeps ē:plurimũ mẽsura calidũ q̃ frigidum est.si vo op⁹ sit vlr ꝯprehẽdẽdo cõplexionẽ eius:fz pmas distinguere vtutes:cuz dissilium sit ptiũ: sic ca.qdẽ scõm pmã substãtiã dicemus ipz esse:siccũ vero fm tertiã.succus vero eius multũ calidior ē herba. Et idẽ.xi.ō ige.sa. spēs absinthy oẽs nãliter sunt ex duabus qualitatib⁹ et duab⁹ vtutibus fz bũc modũ. HIPO.6° epidimiaruz. Sapor absinthy ē stiptic⁹ amarus ⁊ acut⁹: stipticitas eiē fortior sua amaritudie. Est ca.i pmo sic.in scõo. Jo.me. ca.de absinthio.Absinthiũ multiplex ē: sz quod q̃rimus ē absinthiũ romanũ:⁊ meli⁹ ex eo ē qõ ē remotũ ab odore maris:⁊ quod oziť i terris liberis:⁊ quod hz folia alba lenia ⁊ plana.Aspeꝝ vero ē malũ.ca.in pmo.sic.i secũdo. Est aũt ꝯpositũ ex substãtia calida dãte amaritudinẽ sibi:⁊ faciente illud apitiuũ opilationũ ⁊ solutiuũ:nãe ⁊ ex substãtia terrea stiptica ꝑ quã acgriť ei vt sit membrorũ ꝯfortatiuũ ⁊ ptiuz laxaꝝ aggregatiuũ: sz stipticitas plus est amaritudie sua:⁊ adhuc plus in eo q; exiccatiuuz est sz substãtia calida magis ē in supficie dñans pp quod prima sua opatio q̃ obuiat corpori sunt vestigia caliditatis q̃ sciuisti:⁊ secũda sua opatio sunt vestigia ex substãtia stiptica ꝑdeũtia ipimere:⁊ nõ ē i eo nocumẽtũ apparẽs: succus tñ eius nocet stomaco pp hauracitatẽ suã:⁊ ē debilis solutõis ⁊ ex reb⁹ adiũgendis meliorãtib⁹ illud est rosa:⁊ ex vigorãtibus opatõez ei⁹ ē fumus terre ⁊ aqua casei:⁊ spica addit ei bonitates notas:⁊ passule enucleate emendãt cõditões ei⁹.Modus opatõis succi ei⁹.Expme succi ipsius quãtitatẽ quã volueris:⁊ ꝑpie in medio veris et purifica illuz fm modos notos ⁊ fac siccare in sole vel cinere calido in vase vitreo sicut siccať aloes. Aq̃ aũt sublimationis eius fit sicut aq̃ rok.⁊ silia q̃ fiũt in vasis sublimatiõis.Absinthiuz aũt sustinet de decoctiõe mediocrẽ rem.Pli.li.27.ca.7. POSSE.Cõtra lumbricus succus absinthy cuz puluere betonice vel cẽtauree vel psicarie vel nucleoꝝ psicoꝝ succo vel suoꝝ foliorꝝ deť.Cõtra suffocationẽ ex fungis detur succ⁹ absinthy cũ aceto ⁊ cum puluere diptami. Cõtra ebrietatẽ deť succ⁹ eius cũ melle. Cõtra vermes auriuz. Distilleť succus eius i aure.succus eius potat⁹ visuz clarificat. ipositus ruborem ⁊ pan-

nuz aufert. Absinthiū libros et pānos a murib⁹ et tineis tutos reddit. Cōtra liuorē et dolorē mēbrorū ex pcussiōe ex succo absinthij cū puluere cimini ⁊ melle fiat emplſtr. Cōtra duritiē splenis, absinthiū coctū i oleo cataplasmet vel iungat ex vnguēto facto de eius succo ⁊ aceto armoniaco ⁊ cera ⁊ oleo. Cōtra opilationē splenis det succ⁹ ei⁹ cū puluere costi. Jté valz ad opilationē epatis de frigida cā, ad mēstrua puocāda fiat suppositoriū ex absinthio ⁊ artbemisia coctis in oleo nucis. Jo. mes. Absinthiū educē colerā a stōacho ⁊ intestinis ⁊ epate ⁊ extēdit opatio eius ad venas ⁊ mūdificat eas ab būore colerico ⁊ aq̄so ⁊ iter dū ducit ipsz p vias vrie: ⁊ pseruat absinthiū a putrefactione ⁊ ppe pot⁹ ifusiōis ipsi⁹ i vino decoctiōis singulis diebꝰ circiter. i. aut. y. vel aq̄ sublimatiōis ei⁹ ⁊ pbibet pannos a tineis ⁊ vermib⁹: ⁊ ꝛficit cū oleo ⁊ inungitur cū eo corp⁹ ⁊ pbibz cimices approximari ad ipsū. Et qn aq̄ ei⁹ cōmisceē cū encaustro scriptorū pbibet libros a corrosione muriū ⁊ ꝛfert absinthiū inuamētū magnū ꝛtritiōi et ꝛcussiōi mēbrorū: ⁊ ppzie cū melle aut vino ⁊ pauco cimino ⁊ oleū ex eo factū ꝛfert dolori auris ⁊ tinnitui ⁊ surditati: ⁊ colluit os cū aceto ꝏcoctiōis ei⁹ ⁊ corticū citri ⁊ cōfert fetori eius. Succ⁹ aūt eius cū nucleis psici interficit vermes i aure. Et absinthū corroborat stomachū ⁊ epar ⁊ excitat appetitū mortuū opilatiōes apit ⁊ morbos opilationū curat sicē i icteritia ⁊ idropisis ⁊ vermes iterficit ⁊ educit, ppe emplſtr in būc mōz. Absinthy. ʒ. y. cuforby ʒ. i. cornu cerui vsti. ʒ. ʒ. mellis quātū sufficit. Cōfert ⁊ absinthiū inuamētū magnū febrib⁹ lōgi tpis ⁊ fe. opilationū. dosis ipsius decocti aut ifusi potio ē a. ʒ. y. vsq̄ ad. vy. pulueris eius a. ʒ. y. vsq̄ ad tres.

Absinthiū dulce. i. anetum
Absinthium marinū. i. stichados citrinum.
Absinthium: ponticū. cretē se. cōmune idem.
Absius. Aui. ē medicia karmena ⁊ persica. ara. dicta Abunchal.
Abstantia. idest gradus.
Abstirgar. idest istirgar
Abthios. i. barba iouis.
Abuc. idest ysopus.
Abugul. i. iunperus.
Abugelisse. i. lactuca asini vel dr̄ sumarē ⁊ zurarē a dia. dr̄ ācbusa. ⁊ ē Fa spēs ei⁹. l. lactuca asini. Auic. 4. fac capl'a. bearfel⁹
Abulos. i. pellicula q̄ inter corticem ⁊ fructum glandis vel castanee est.
Abumera. idest siringa.
Abundacati. i. auellana.
Aburahil ē q̄dā confectio que ō liui cum lana fit q̄ non est in vsu.
Abuse. idest auellana assata. vel alkekengi.
Achabel. idest enula.
Acacalis. Ste. ē spēs tarfe
Et tarfe est tamariscus.
Acades. idest atralia.
Acadar. idest viride.

¶ Capitulum. VI.

Acantos gre. vel pederoca vel melāphilos arabe vel chachita: vel astuded. latine

Acaid est gummi arboris grani viridis.
Acal. idest anetum.
Acalapis vel acalifes vel acalistis. i. vrtica Aui. ignida knidi. Dia.
Acalantia vel acalantes hirzina. i. auis cardella. vepribus assueta.
Acalamia. idest cadimia.
Acalantos. gre. carduellus albus. aly dicūt acantos.
Acalta ē herba prima violis cū colozis amplitudine ⁊ grauis odozis. vincit numero foliorū marinaz
Pli. li. zi. cap. 6.
Acaltici. idest assa fetida.
Acaluem. idest diurungi
Acali. idest amoniacū. Hal. 6. fim. phar.
Acametren est spēs sambuci siluestris. Pli.
Acamizmel. i. sine fame.
Acanil. idest carbunculi.
Acanos. Step. ē herba dcā efferenum agreste.
Acanon ē quedā argilla satis deficcatiua in cozascenti reperta: ⁊ similiter vocat acanoz istrumentuz factum ex ipsa quo distillatur aqua rosata.

¶ Capitulum. VI.

Acantos gre. vel pederoca vel melāphilos arabe vel chachita: vel astuded. latine vo planta gūmi draganti. Dragātū ē gūmi plāte q̄ vocat habe: cui⁹ triplex ē maneries. l. albū qō meli⁹ si clar sit ⁊ purz: ⁊ ē subruffū ⁊ ē citrinū: qō āt albū ē i frigidis medicinis pōi dz: subruffū āt ⁊ citrinū i calis. p. 40. annos pōt seruari: vtutē hz ifrigidādi mūdificādi humectādi ⁊ ꝛglutinādi. DIASCO. ca. acātos. Acātos nascit i parietibus i locis lapidosis ⁊ būidis cui⁹ spēs sunt due. vna spinosa ac breuis. Alia thirsosa. vñ dr̄ melāphilos: eo q⁹ folia nigra hz veluti pigmētū nigrū ⁊ diuisa sicē eruca lōgiora ⁊ latiora lactucis vgas hz duorū cubitorū in grossitudine digiti: ⁊ i capite vge ipsi⁹ folia hz minuta in q̄ caput est vt cardus: colozis iacinti flos ē illi alb⁹ ⁊ semē color] melini cū radice mucillaginosa ⁊ ruffa ⁊ lōga gūmi ipsius est dragātuz. Est alia agrestis silis colimo spinosa sz breuior supradictis. SERA. li. aggre. cap. habe. Habe ē arboz cuius gūmi ē dragātū: cui⁹ radix grossa lignosa ⁊ vocatur dragātuz: ex q̄ apparet res q̄dā sup terrā. vñ egrediunt rami eius ⁊ sunt rami seu vge breues duri extēsi sup faciem terre i qbus sunt folia gracilia pua plurima ⁊ iter ipa sunt spine albe eq̄les dure. q̄ tegunt ⁊ occultant ab ipsis folys. dragātuz ē humiditas q̄ emanat ex radice ipsa qn vulnerat ferro et tpe sue maturatiōis appent qn vulnerat i loco scissure ⁊ radix ipa vocat ara. chachita. Et meli⁹ ex dragāto ē clar purz subtile cui⁹ sapor vgit ad dulcedinē: qō ara. vocat sichbraitiz. gre. tragātuz. lat. vo dragātū.

GALIE. 8. fim. phar. cap. de dragāto. Dragātū vtus ē ei⁹ pma q̄ deficcat ⁊ fa glutinat. ⁊ tertia ē q̄ frāgit acuitatē rerz calarz. ⁊ acutarz fri. i fo gra. bu. i pmo. POSSE. Aq̄ ordei in q̄ coctū fuerit dragātū p nocte remouet sitī Cōtra scissuras oris ⁊ labiorz ⁊ palati ulceratiōes vl exceriatiōes dissoluat dragātū i aq̄ ro. ⁊ p pānū expmat: ⁊ cū gluctinositate, ꝛficiat puluis amidi ⁊ iungat peria: ⁊ illiniat lingua vel labiū sepe ⁊ cito curant. Ad faciē ōalbandā ⁊ pānū supfluū remouendū ponat dragātuz in aq̄ ro. p nocte mane addito borace vl cāforā i pua q̄titate ⁊ facies freqnter illiniat. Cōtra siccitatē pector] aq̄ ordei ꝏcoctiōis dragāti ⁊ gūmi arabici det. Ad curādā calam et siccā tussiz det aq̄ ꝏcoctiōis ordei ⁊ succi ligritie in q̄ dissolutū fuit dragātū p nocte vnā: vel alr in aq̄ ro. dissoluatur dragātū p nocte postea p pānū expmat: ⁊ cū viscositate ipsi⁹ dragāti cōficiāt ⁊ fiāt pillē q̄s teneāt sub ligua: q̄ dissolute trāsglutiant. valet et ꝏ tussiz ⁊ siccitatē spūaliū Ellectuariū ꝏfectū ex duab⁹ ptib⁹ dragāti ⁊ tertia ligritie cū sirupo simplici valz ꝏtra pdictā tussiz. Cōtra disinteriā dissoluat dragantū i aq̄ pluuiali ⁊ i eadē decoquat pullus q det patiēti: eadē aq̄ aliquātulū tepida p clistere inuciat det silr succ⁹ plātagis i q̄ p nocte fuerit dissolutū dragantū. Sz attēde q⁹ qn dragātuz i medicis ponit per se dz teri qz ꝛtritiōi resistit. Si. n. cuz alys spēbus ꝓterat ꝑns i fumuz resoluent alie spēs q̄z dragātum conteratur. DIASCO. Dragātuz i puluerē redactū ⁊ cū cala aq̄ potatū: eos q spasmū patiunt vel gb⁹ aliq̄ itrinsec⁹ vene crepuerit silr sanat. SERAPIO. auc. Dias. vtus est ei gluctinatiua sicē vtus gūmi ara. ⁊ ipm admistrat in cobol oculorū ⁊ i medicis tussis ⁊ aspitate cāne pulmōis ⁊ absisōe vocis ⁊ cursus catarri i vulua qn fit ex eo ꝏfectio cū melle ⁊ ponit sup ligua ⁊ trāsglutit qō ō ipso dissoluitur aut dat de ipso. z. i. postq̄ ifundit i vino cocto dulci: ⁊ tūc et valet ad dolorē renuz et vlcera vesice. qn miscet ei ex cornu cerui adusto et parz alumis iameni: probibz nocumentū morsus ꝓpētū. Et idē auc. albugerig. Dragantū est frigidū: et ē in eo būiditas q̄ laxat vētrē et cōfert tussi et vlcerib⁹ oculi et lippitudinib⁹ ei⁹ et rep̄mit acuitatē medicia laxatiua. Et idē auc. mesarugie ē bonū vlcerib⁹ vesice et aspitati gutturis et ligue: et idē auc. Abix. ē in eo res modice caliditatis et būiditatis et laxat vētrē et cōfert tussi ⁊ vlcerib⁹ pulmōis ⁊ glutiat vlcera itestiorū nisi qz addit i solutiōe: ⁊ ꝛfert vlcerib⁹ oculi ⁊ lippitudini qn i fūdit ⁊ dissoluit ⁊ colirizat cū aq̄ ei⁹: aut pōit i puluerib⁹ ⁊ ꝏcīt ⁊ miscet cū medicis acutis laxatiuis qz prohibet nocumetū earz ⁊ prohibet aggrauationē ipsius medicine supra naturaz si deo placuerit. Formā assandi dragantū inuenies. infra. l. gūmi arabicum.

Acantū. i. semen vrtice.
Acantum. idest incubus.
Acantisleuce vel acātaleutri. i. spina alba ⁊ ē bedeguar. l. bemedato.
Acantū terminū vel yera idest sucha.
Acantum. idest vrtica nigra marina.
Acantis arabica silis ē acātisleuce ⁊ est sucaba.
Acantabaniqui. idest spina iudaica ⁊ ē sucaba. Ste.
Acantil. idest porcus.
Achātis leuce. spina alba. Bedeoard. Echinū. Dia.
Acātis egiptia. idest achantis arabica.
Acātispma. i. vrtice semen
Acātbociros. i. spiosus porcus q lat. vocat ystrice. ab achāta qō ē spia ⁊ chiros porcus ⁊ oia hec p. k. ⁊ tb. melius scribuntur.

¶ Capitulum. VII.

Acanug ara. vel carabuth gre. aristō. vl' fetalogos vl' apistō vel panodracia latie vo aristologia. Aristologie due sūt spēs: lōga ⁊ rotūda. Rotūda hz folia silia hedere mollia ⁊ lenia ⁊ hz ramulos lōgos egredientes ab vna radice ⁊ radicē rotūdā. sz lōga hz folia lōgiora q̄z rotūda ⁊ vgas sbtiles lōgas ad mēsurā palmi flos ei⁹ ē color] purpurei ⁊ odozis fetidi ⁊ hz radices lōgas. Ambe calide sūt i p. sic. i z⁹ qdā dicūt q⁹ sūt sicce i 1⁹. Rotūda magis cōpetit medicie: magl vo radix folys. Radix colligit i hyeme aū pductiōez flozz: hz āt vtutē dissoluēdi ꝏsumēdi ⁊ expellēdi venenū. Possūt āt p biēniū seruari. SERA. in aggre. suis: ca. Acanug. sūt ei⁹ due spēs mascul⁹ ⁊ femia ⁊ lōga ē mascul⁹ ⁊ rotūda feia. Rotunda vo duas hz spēs. vna folia hz silia cissos q̄si rotūda odozifera mollia ⁊ lenia ⁊ hz ramulos oblōgos egredientes ab vna radice ⁊ florē bīs albū iteri⁹ rubeū fetidi odozis ⁊ nulli⁹ vtilitatis ⁊ hz radicē rotūdā silez rape: sz lōga hz folia lōgiora q̄z rotūda. ⁊ vgas sbtiles lōgas circiter palmi mēsurā flos ei⁹ ē colozis purpurei ⁊ odor] fetidi q ē i sua opatiōe silis flori herbe q̄ dr̄ accu ⁊ hz radices i lōgitudie vnius palmi ⁊ plus: ⁊ i grossitudie digiti: ⁊ qō ē iter radices est silē ligno bussi: ⁊ odō ei⁹ ē piguis ⁊ ē aristologia lōga. Est ⁊ alia spēs rotūde q̄ hz vgas sbtiles sup q̄s sūt mlta folia rotūda similia folys semp̄uiue miozis ⁊ flos ei⁹ ē silis flozi rute: et radix ei⁹ ē lōga sbtilis sup quā ē cortex grossus boni odoris: q̄ appotecary vtunt i ꝏfectiōib⁹ vnguētorū ⁊ electuariorū. DIAS. ca. de aristologia. Aristologia dr̄ a gre. sermone lōgos ⁊ apistō. cui⁹ tria sūt genera. rotūda. lōga. ⁊ clematic⁹. Rotūda appellat feia folia bīs hedere silia: odorata cū viscitudie obrotunda ⁊ mollia ⁊ lenia tactu. multas bīs vgas ex vna radice oblōgas flozē albū ⁊ rotūdū hz i medio flozē croceū: sz ē iutilis radix ē illi rotūda ⁊ odore nō iocūda gustu tñ bramosa: lōgavo aristologia masculus ē q̄ ⁊ dactil' dr̄: folia bīs oblōga ⁊ vgellas tenues longitudie duorū palmorū flozē purpureū ꝓfert radix ē illi roboze digitali ⁊ odozis bōi. Illa q̄ dr̄ clematic⁹ vgas hz tenues ⁊ lōgas folia rotūda silia ozidio minozi ⁊ flozē simile rute radicē oblōgā ⁊ tenuē coziū bītē grossuz ⁊ odoratū: quā pigmētary ad ꝏfectionē oleorū miscēt: ⁊ religs medicaminib⁹ sicē rotūdā. GALIE. 6. fim. phar. ca. de aristo. Aristologie radix vtilissima ē ad curas amara ⁊ sbacris exīs magl āt sbtiliū ptiū ex eis ē q̄ rotūda ⁊ p oia efficacior. Leterarz vo duarz clematic⁹ qdē odozifera magl vt ad pigmēta vtant pigmētary illa: ad curas vo ōbilior ē lōga vo minus qdē ē sbtiliū ptiū q̄z rotūda: nō tñ ipa inutilis ē imo ē absterstue ⁊ calefactiue vtutis ⁊ min⁹ qdez q̄z rotūda abstergit: ⁊ euaporat. calefacit āt nō min⁹ sz forte magis vñ i gb⁹ op⁹ ē mediocriter abstergere lōga ē melior sicut i vlcerz icarnatiōib⁹ ⁊ secūdinarz perirys: i gb⁹ vo volum⁹ grossuz būore fozti⁹ subtiliare: rotūda ē opus. AVER. li. colliget: ca. ō aristolo. Ambe spēs ei⁹ ca. ⁊ sic. i z⁹. POSSE. Cōtra asma hūidū due ptes pulueris aristol'. ⁊ dimidia gētiane ꝏficiat cū melle ⁊ tale electuariū det. Cōtra epilenstiā aristol'. ro. euforby castorei sulfuris viui fiat ōcoctio i oleo petroleo vel muscellio vel saltem cōi ⁊ inūgat spia a collo iferi⁹. Ipse ēt puluis ꝏfect⁹ i aceto sanie ⁊ scabiē curat. Cōtra venenū ⁊ morsuz venenatorū aialiū det puluis ei⁹ cū succo mēte vel vino. puluis ei⁹ mortuā carnē corrodit: siue sit i vulnere siue sit in fistula. formet liciniū fm pfunditatē ei⁹ ⁊ melle iunctū aspgat puluere aristo. ⁊ imitat. Ad expellēdū fetū: siue viuū siue mortuū coquat radix i vino ⁊ oleo ⁊ fiat fomētū. DIA. morsib⁹ venenat] cū vino aristo. ro. i. data medet ⁊ imposita id pstat ēt. Secūdinas depōit aborsuz fac bibita cuz pipe ⁊ mirra pessario adhibita hz simile effectuz: lōga sicē rotūda sz rotūda plus asmaticis ꝏfert: ⁊ sbglucriōib⁹ ⁊ frigozib⁹ ⁊ pleuretic] cū aq̄ bibita singulariter medet. Infixa corpori euocat: vulnerib⁹ sordite ⁊ putredinez tollit: alta vulnera replet melli ⁊ irrisilillici mixta gigiuas ⁊ dētes a putredie purgat vt⁹ ē oib⁹ spēb⁹ ei⁹ cal. ⁊ feruēs. faciūt deniq̄z ad putredies ⁊ purgamēta ossiū ōspuēda ⁊ ad frigidas febres: ⁊ solitā i semis purgationē puocat potui data. ʒ. i. vl' cataplasmatib⁹ ipposita. Ad vsuz trī medicine aptior ē rotūda gustu amara. B. n. i emplſs missa cana vulnera replet fac ⁊ ad viparz morsuz ⁊ ad alia venena extrinsec⁹ posita ⁊ dolorē ō vētositate pigui ⁊ indigesta curat ⁊ adiuuat ēt asmaticos cū aq̄ bibita. Epilēticos ex acri humore factos curat. Ad reuma ⁊ spasmata sup oē medicamē vtilis ē frigore exustos i olo vl' axūgia porcia cocta calefacit Cancrinomata q̄ i narib⁹ nascunt cū cipero ⁊ dragūtea femia cū melle trita ⁊ i narib⁹ semel ⁊ itez vl' tertio ipposita pfecte sanat. In febrib⁹ acerrimis aristologiā siccā suffumiga fugatq̄ demōia: ⁊ hilariorē facit ifantes suffumigata. Radix ei⁹ purgat fistulā ⁊ ad sanitatē pduc ⁊ podagricis cū aq̄ dat. GAL. Aristologia q pp opilationē dolores fiūt vl' aliq̄ grossitiē spūs rotūda sanat magis q̄z lōga ⁊ stimulos educ ⁊ putrefactionē sanat ⁊ sordida mūdificat vlcera ⁊ dētes ⁊ gigiuas clarificat. Adiuuat āt asmaticos ⁊ singultiātes ⁊ epilēticos ⁊ podagricos cū aq̄ bibita sz ⁊ rupturis ⁊ ꝏq̄ssatiōib⁹ sup aliqō aliud farma-

Acapnū mel. i. sine fumo i antidotis (cū idonea est.
adriano Acharnis vl' baharnis gre. piscis dict⁹ acema.
Acapos gre. i. sine fructu: sic dr̄ qdā spēs libādot] ⁊ edere.

¶ Capitulum. VIII.

Acar ara. gr. micete vl' mikute. lat. vo fūg⁹. SERA. li. aggre. ca. acar. auc. Dia. Acar sūt due spēs ei⁹. vna ē apta cibo: alia nō. qz occidit. GALIE. cōplexio eorz frigida ⁊ hu. multū: pp ß sūt ppe medicias mortiferas: ⁊ ppe q̄z sbstātie admisceē aliq̄ putrefactio. Et dixit in. li. de dieta. boni ex eis sūt nō nociui ⁊ sūt frigidi: ⁊ sigs vtiē eis nimis generāt būores malos. Et ex eis sunt spēs male mortifere: ⁊ iam vidi hoiem q passus ē ab eis anxietatē anhelitus ⁊ coartationē ⁊ sincopim ⁊ sudorez frigidū ⁊ euasit postq̄z potauit squingebin in quo decoctum fuit pulegiū ⁊ piectū est sup ipm baurach: ⁊ sic euomuit fungos illos: ex qbus generati fuerūt būores grossi i stomacho: vñ q fungos cōedit sibi accidit ex eis colica ⁊ suffocatio. Et via tardādi nocumētū ipsorū ē dare i potu vinū purz aut aquā ciceris cū aceto ⁊ sale ⁊ decoctionē satureie ⁊ oziganī: ⁊ sterc⁹ gallie cū aceto mixtū ⁊ melle et factū ide lobor. Et fungi qdē nutriūt nutrimēto supfluoni

Aristologia Longa
Acanug rotunda
Carabuth
Arcoton

si qz sūt difficilis digōnis ⁊ egrediunt cū stercore ītegri si ne ĩmutatiōe et nimietas fungoꝝ generat strāguriaꝫ. Et idē auc. Aben mesuay. meli⁹ ē q̃ fungi p̃mo coquant cuꝫ piris siccis aut recētib⁹ et bibat postea vinū puꝝ et ꝓpetas'coꝝ ē q̃ generāt suffocatiōes. GALIE. 7. sim. phar. ca. mikite. Mikite. i. fungi frigidi et hūidi sufficiēter sūt. vñ ꝓpe ōlicteriosā vtuntur attigūt et maxie q̃cūq; naturā pmixtā hnt putredinali alicui q̃litati. Et idē li. z. ō cibis ca. de fungis. fungi hñ buliti vel ōcocti ĩ aq̃ veniunt ꝓpe edula apoia: nō tñ sic tñmō vtunt eis hoies. ꝓparāt autē et cōcūt multifoꝛmiter. flegmaticū aūt ē qō ex ipsis nu trimētū ē: et palā q̃ frigidus et hūidus: et accidit ex ipis malus chim⁹. maxie qdē g̃ inocui alys fungis sūt boleti: et ego vidi quosdā boletoꝝ q̃ innocuissimi vident: cum plures nō hñ ōcoctos cōcūt. vñ quēdā ex eis vidi affli ctū ĩ ozе vētris et guatū ⁊ āgustiantē et vix respirantē et spū ōficiētē et frigidū sudātē et vix saluatū p oblationeꝫ sedātiū grossos hūores: q̃le ē oximel p se: et cuꝫ ysopo et ozigão mediocriter ōcoctis in ispo. Eteni ille sūpsit et vo muit huiusmōi spūaꝫ postq̃ vomuit cōcstos fungos iam aliq̃lr ĩ flegmaticū chimū suffocātē et frigidū et grossuꝫ pmutatos. ALMAN. tra. 3. cap. ō fungis. Fūgi tuberi bus valde sunt ōteriores q̃ruꝫ qdā hoies strāgulāt atq; occidunt. qui aūt ex illis boni existunt in corpore viscosū generāt flegma. Est ⁊ aliud genus fungorum quod cōi ter nominatur tubera: pro quibus. l. bameh.

Acharachie. i. acantos.
Acarcare. idest filtrum.
Acardilon. idest siseleos.
Acardelētes. i. auis cardela
Acarlicon est species testi culi canis.
Acaron. idest anagallus.
Acarpos. idest sine fructu.
Acarta. idest sarcocolla.
Acasen. idest meu.
Acata. i. arbor thurie
Acateruze. i. podagra lini.
Acates. i. lapis qdā circulis nigris ⁊ albis variatus ⁊ est lap. gagathes.

¶ Capitulum. IX.

Acacia altarti

Acatia gre. ⁊ lat. fꝫ ara. altarti. Acatia scōz q̃sdam est succ⁹ p̃unellorum imaturorum q̃ latine vocāt atrinee fꝫ flo: qz vt ait Sera. li. aggr. Acatia fit ex fructu cuiusdā spiose arboris gūmi ara. q̃ noiat amgailcin sicut appet i. l. gūmi arabicū. AVI. li. z. ca. de acatia dic q̃ est succ⁹ altarti: B aūt carētes: facim⁹ de succo p̃u nellorum vt supra. DIAS. ca. ō acatia fruct⁹ ē arbor spiose q̃ maxie ĩ egipto nascit: hic fruct⁹ velut oliua p̃mit ⁊ succ⁹ ĩ sole sic cat. Est g̃ optima q̃ ē leuis ⁊ subruffa cū suauitate odoris sbacida ⁊ gustu valde stiptica: hec. n. maxie ō imaturo fru ctu p̃mit. nā nigra ē ō maturo fructu. ois āt strīgit ⁊ ōsic cat nimis ⁊ ifrigidāt abūdāter: fri. ē in. z. sic. i. 3. Succ⁹ ei⁹ collirys miscet. HVMAY. in li. ō tiriaca. acatia termi n⁹ ei⁹ ē qō ē fortissime stipticitat]. GALIE. 6. sim. phar. ca. ō acatia. ⁊ ipz qdē folīū ē arboꝝ ⁊ fruct⁹ ⁊ succ⁹. q qdē ⁊ lot⁹ ōbilior sit ⁊ min⁹ mordicatiuū efficit quādā acre dinē ĩ lotura abyciēs. Si vo ⁊ sbungat alicui mēbro sano stati illō sicci⁹ ⁊ aridi⁹ oñdit. Et caliditat] qdē sensuꝫ nūq̃ fert: frigiditatē vo nō valde vehemēter hꝫ. palā q̃ q̃ frigi dus ⁊ terrestre ē farmacū admixta sibi et q̃dā aq̃sa sbstā tia: putabit aūt nec sbtiliū ptiū eē: fꝫ bre q̃sdā ptes disp sas sbtiliū ptiū caliditate ĩ lotura decedēte. pōat āt ⁊ hui usmōi tertu qdē gradus siccātiū. Si vo ifrigidātiū postq̃ fuerit lota. Pli. li. z4. ca. iz. POSSE. DIA. acatia ignē sacrū extīguit ⁊ pniones sanat. pterigia occul tollit: vulnerib⁹ ⁊ tūozib⁹ oculoꝝ mirifice prodest profluū mu lieris strīgit. stericis subucnit: fluxum ventris bibita et supposita prohibet capillos inficit. ⁊ lota sicut cadimia: solet oculorum confectionibus misceri.

Acatia arsa. idest dura.
Acatilis. idest spēs tarse.
Acatie. i. medicina acuta q̃ nō bibit pp̃ sui acuitatem.
Acatis vl acata. i. sic cū pe des ⁊ caput agni cuꝫ aceto coquunt ⁊ ꝓgelantur ⁊ nostro ydeomate voca tur gellatina.
Acato. idest guttur.
Acatutes. idest boraꝝ.
Acatutos. idest storaꝝ.
Acauem. i. pucida q̃ gre. vo cat parcenidō ⁊ ē cotula fetida vchuē achaubam pthemon leuchātemon Sera. Dia. Amaracū ala choen. alba matricaria. Acabauē. Hal.
Acceptaculū ē mēsura quā tū testa oui capiti
Ace. idest thimus.
Acedozucuꝫ. acedonicum. acetosuꝫ. acidū. Alex.
Acedul. idest aleluia.
Acedula ois herba acetosi saporis sic vocari pōt: ⁊ pōt dici acetosella ⁊ veri us ē oib⁹ nota parua hñs folia ⁊ pīguia cuꝫ stipite tenui gracilib⁹ semibus pleno: ⁊ ē fri. ⁊ sic. cōple xionis. Alterat caliditatē stōi ⁊ epatis ⁊ cordis: exci tat appetitū ⁊ ista ē aceto sa minor vl acetosella: fꝫ acetosa ĩ oib⁹ ē melior ⁊ vocat acetosa maior vt apparet in. l. bumad.
Acetabulū nomē ē mēsure q̃rtā ptē emine ꝓtinētis ⁊ ē fm ysidoꝝ. iz. 3. fꝫ ali q̃s quātū testa oui capit.
Acerdech. qd ē. l. azardach
Acefali. i. semē apu mōtāi.
Acefes. i. nux romana.
Acegi. i. atramentum.
Acelea. acilia. idest psilo trum. Dia.
Acelk. idest bleta.
Acer ē arbor q̃dā sic voca ta. Pli. li. 16. ca. 16.
Acerbe. idest galla.
Aceris. i. palea vl purgamē tum milу.
Acerina ē qdā piscis sic vo catus ⁊ orphos. Alex. de voloze oculorum.
Acerodion. i. sine duritie.
Acesim est spēs crisocolle. Pli. 33. ca. 5.
Acetosa quid est. l. bumad. lappago.
Acetuꝫ qd est. l. chal.

¶ Capitulum. X.

Acchafar ara. gre. blactabisātia lat. vngla aromati ca ad farialtaib. SER A. l. agg. c. Acha far. ē ꝓchiliū ex spēb⁹ ostracoꝝ ⁊ est silr ō ꝓchilus purpu reis ⁊ repiūt ĩ regiōib⁹ idie ⁊ ĩ ages iuxta q̃s ozit spica nar di. Odor āt ei⁹ aromatic⁹ ē qñ ipz aial comedit nardum: ⁊ ipsa colligunt ĩ tpe estiuo qñ aq̃ ōsiccat ⁊ repit et ex eis ĩ littozib⁹ maris azimū. Et color ei⁹ ē ōcluius ad albedinē ⁊ ambe sūt meliores ⁊ ē pīguis. Sꝫ illa q̃ nascit ĩ babilo nia ē sbnigri colozis ⁊ ē mior illa: ⁊ oēs hñt bonū odorem Et qñ fumigat dom⁹ cuꝫ eis sentit odor eaꝝ sic castorei SER A. li. aggre. ca. obstracoꝝ. Blaccebisātic sūt ex vngulis ostracoꝝ ⁊ sūt coopcula gb⁹ tegunt ĩ foramine suo: ⁊ meliores sunt q̃ vgūt ad albedinē ⁊ sūt odorifere. q̃ ruꝫ odor trahit aliquātulū ad odorē castorei. POSSE. GAL. ca. ostracoꝝ. Qñ blaccabisantia fumit cū aceto in potu attenuat splenē: ⁊ qñ fumigant cū eis mulieres hñres suffocationē matricis ꝓfert eis: ⁊ iste fumus exclu dit secūdinā: et qñ ex eis fumigat epilētic⁹ excitat ipm.
Achababa. idest camisia subucula.
Achal. i. aquila.
Achalimia. idest superflui tas argenti.
Achanagia. i. ambroxia.
Achani ē quoddā aial: ⁊ est auis omnibus nota ⁊ vo catur picha achani.
Achāta g. spia p. k. melius scribit latini achāti dicūt
Achātos qd ē. l. acātos.
Achātiō. Pli. z4. ca. iz.
Achāt⁹ arbor in egipto sēp frōdēs sic dcā qz spinis ē plena ĩ q̃dā li. ātiq̃ ꝓpi q̃ ē grbō. mirte fꝫ ratū ñ bēo.
Achantina. i. vestis cedata vel simulata.
Acharō qdā sic vocāt hbā anagall⁹ anacala. Pli. li.
Achates. qd ē. l. lapis acha
Achauem. i. vchue, acaué. Stephan⁹ acauanum. z5. c. xi. acaieb ara. vua.
Acharachie. i. dragantum.
Achararich. i. cantarides.
Acharistū. i. sine gratia vel sine remuneratiōe. Ma karisma gre. grā dr. sic vo luit noiari opiatā quādā auctor ei⁹ eo q̃ opationi ei⁹ grates condigne non reperiantur.

Achencharacha. i. piretrū.
Acheregū. i. citrum.
Acheremata. i. apa qō cum frāgit emittit ad modū humiditatis putrefacte.
Achech. i. absinthium.
Achia vl achios. i. glutē ro manū ⁊ ē mastix.
Achil. i. cauda.
Achilea. mirofilon. i. mille foliū. Pli. li. z5. ca. 5.
Achimo. Achimerō. i. ber modactilus.
Achinos. i. raffan⁹ agrest].
Achin est spēs hedere.
Achirosa. Agiros haur. i. karake. vel arbor ei⁹.
Achiron gre. i. palea.
Achirochia. i. ifusio q̃ fit su p aliqō membrū cuꝫ aq̃ calida de alto.
Achiraraba. i. piretum.
Achirionata. i. ackerema ta. i. acheremata.
Achira. i. scrofa.
Achitis. i. sambucus.
Achium. i. casella.
Achzab. i. scorpio.
Achub. i. butiruꝫ.
Acia. i. rānus.
Acida. i. acetosa: ⁊ est etiaꝫ nomē propriuꝫ loci.
Acidas. i. veruce que dicū tur ficus. i. veruca.
Acinatiū. i. vinatia.
Acinus. Diaf. herba cū fo lus ⁊ seie minutis quam multi in corona cōponūt filis ē ozimo. fꝫ a supiore ē odorata quā multi ĩ ozis seminant.
Acinū vue granū siue bo trus ipse tot⁹ vl iteri⁹ ei⁹ granū qō ē semē gre. dic tū giganta. Acinatiū vo ab acinis ipm dr residuū racemozū expsso musto qō ⁊ vinatia dicit.
Acireti. i. subruffi.
Ackeremata. i. achireona ta ⁊ est acheremata.
Aclas li. de doctrina gre. i. pirastr ⁊ ē pir silueſtre
Aclis. i. vicus qōdā oculi.
Aclodi. i. fuligo.
Acclassa. i. cathinum.
Acof. i. cataif.
Acoibar. i. coziandrum.
Acomel. i. lapsana.
Acontia. i. iaculus serpēs.
Acomlinthos ē lapis in q̃ acuit ferrum. l. cos.
Aconis patromos. i. rasu ra eris. Ste.
Aconcicos li. ō doctri. gre. i. cibus indigestus.
Aconnitū. licoetherō Dia. i. strangulator adib: vel leopardi.
Acopon. i. malua terratica
Acopon. i. mitigatīs ab a. qō ē fine ⁊ copos qō ē la boz ide miracopon. i. mi re mitigatīs sic ē medi camē remouēs dolorem Hal. 7. memiri. ca. p.
Acozan. i. iaculus serpens.
Acozeas. i. malua.
Acozad. i. porrus.
Acoza. i. tubera capit]: ⁊ sūt furfura capitis: vñ Diaf. c. ō ficu dic q̃ acora ⁊ pti ria ⁊ scabꝝ sī idē: ⁊ ptiria ē furfur capit]. vt idē ca. de felle. Sꝫ ser. dic q̃ sūt vlcera capit] hūida. Ale. Cassi⁹ felix. Hal. li. de fa cile acqsibilibus.
Acozes: idē qō supra. Acra sia ē ĩtēperātia ꝓplonis.
Acozus. i. spantana. Hal. in exprimēt]. l. Blaspatella. Gladiolus. Dexeris. Pla tearius.
Acorthiā. i. mucillago. Da ly scōa teg. cōmēto. 34.
Acratas est nomen cuiusdam lapidis.
Acreta. Theo. Prif. i. clau sura vulue mulieris.
Acre. i. acutuꝫ.
Acrifagia. i. acuta cibaria Alexan.
Acrigaristuꝫ. i. sine grā ⁊ sī ne remuneratione.
Acrimilacet. i. gir.
Acrinus. i. tortura.
Acrimia. gre. i. acuitas. Ale.
Acrides. i. locuste. Bal.
Acrob. i. scorpio.
Acrocordines sūt spēs ver rucaꝝ. s. pozri. Oribasius Johāniti⁹. Cassius felix Ha. sup affo. z7. pticle. z.
Acromus. i. corp⁹ minimū ⁊ est diuisibile.
Acrotan. i. acrior.
Acros. i. acredo. Alexā.
Acrufex. i. nux romana
Acrumina. gre. acuta: vt ce pe. Alea. ⁊ silia.
Acsin ē spēs volubilis. Se ra. ca. ō lebleb. auct. Dia.
Acsimen. i. pondus.
Actago actagis ē auis opti mas hñs carnes ⁊ abun dāter ipe iueniūt chodi de q̃ hieronym⁹ epla. 15. ad asellā de fictis amicis ait. Tu actaginē eructu as ⁊ de cōesto ansere gu laris. Quidā dicūt q̃ ē fa stan⁹ qdā dnt q̃ ē pdix: fꝫ flo: qm Hal. i li. diamidia rū. ca. ō eupact] pōit acta ginē: ⁊ fasianū silr. ⁊ sic nō sūt idē. silr nō est pdix qz idē silr eodē ca. pōit acta ginē ⁊ pdicē: fꝫ fꝫ vitatē ē auis q̃ a gbusdam vocat frāchili: ⁊ ē q̃dā auis ma gnitudis fasiani: fꝫ nō hꝫ ita caudā ⁊ hꝫ pēnas va rio mō coloratas sic galli na idic: iterdū tñ colozis viridis ⁊ celestis: ⁊ ē sapi dior oi aue. l. coturnices: ⁊ latamie.
Actanātia. i. auis gardella.
Actanaca. i. ꝓfectio actana sie quā iuenies ĩ andota rio Hal. ⁊ ēt damasceni: vl actanasia ē q̃dā herba sic vocata quā iuenies. ĩ l. artbemisia. vñ qñ ĩ aliq̃ ꝓca ponit actanasia si ne determiatiōe aliq̃: hꝫ pōi herba: qz qñ hꝫ poni ꝓfectio ponitur cum tali determinatione.
Actia ē qōdā gūmi qō iue nit ĩ radice cameleonte.
Acti capbariaꝝ. Ste. i. por tulaca agrestis.
Acticū mel. fm Diaf. ē illō qō sub terra inuenitur. l. mel acticum.
Actionū. i. bonū ad agēdū.
Actiros. i. miluus auis.
Actis. gre. i. sambuc⁹. Dia.
Actis terrenus. i. ebulus.
Actrabigi. i. testiculi gallo rū. fꝫ flo. imo ē fasian⁹.
Actriocia. i. constrictio.
Actriplex qd ē. l. ādrafasis
Actriplex marina qd est. l. molochia albacharis.
Actu. i. herba violaria.
Acuch qd ē. l. camelcōbāte
Aculeser est pondus.
Aculpalea vl sacupalea. i. rubus canin⁹ vl cinosba tus. Dia.
Acuratrod. ē q̃dā spēs eris
Acus aceris. purgamētum frumenti. Pli. li. 18. ca. x. versus finem.
Acusaceros. i. purgamētū frumenti.
Acustic⁹ neruus. i. neruus audibilis. Pau.
Acut. i. anabasis ⁊ est ypu ris. Ipuris.
Ada. i. flux⁹ lachrymaꝝ.
Adabes. i. nux muscata.
Adalafi. i. vngula capna.
Adamas ē qdā lapis.
Adamis. i. panis porcinus Epoforus de hon.
Adanaelfara. Aliabas. i. auricula muris.
Adanar ē radix arthanite Paliabas ĩ scōo practice.
Adar est quedam herba si cut ysopus satis stiptica.
Adarcha. i. calam⁹ aromatic⁹
Adarasta. i. elleborus alb⁹

¶ Capitulum. XI.

Adarce vl adarcl. i. flos aq̃ marie vt fūg⁹ mar] q̃ ē velut spūa. Sꝫ Dia. dic q̃ adarce ē caro q̃ nascit sup terrā loc] salsis ⁊ aq̃sis cānet] se applicās ⁊ feno Est āt spūa ĩ spēs spōgie. color est silis lapidi asiani ⁊ altio nio. ē vo mollis ⁊ inanis abint⁹: nascit ⁊ ĩ stagnis. POS. vngues leprosos excludit: maculas ⁊ lētigies iposita tollit vt⁹ ē illi viscida: ⁊ metasincretica. Sciatic] iposita medi cat corpi ꝓfricata: aut ĩmigmatib⁹ mixta cū magno calore corp⁹ ꝓdensat: qz vt ignis calefacit: miscet āt acopis medi cinis: est aūt leuis valde. Plinius li. 32. ca. 6. in fi.
Adare ē qōdā gen⁹ lacerte
Adarmus. i. lupin⁹.
Adarsesalzan vel adarse sibam. i. silfium.
Adatinarche. i. cōfectio ru bee trociscate.
Adbe. i. galla egyptiaca.
Adber. i. aromaticum.

¶ Capitulum. XII.

Adcher Adbechar. Adēchari. gre. ara. squinū. lat. sgnātū dr. palea camellorum: qz camelli eā comedūt. Est. n. ca. ⁊ sic. ꝓplonis ĩ p̃gdu ⁊ repit ĩ affrica ⁊ ĩ apulia: p decēniū fuat. Et eligēdū ē qō subalbidū ē. Si āt iuenit qōdā duꝝ sic lignū circa stipitē abyciat: ⁊ stipes ei⁹ ē silis stipiti cipri vt appet ĩ. l. sapurios. DIA. ca. ō sgno. Sgni duo sūt gēa vnū oxischimos appellat qz acutuꝫ: hꝫ semē. Alterꝝ vo semen hꝫ nigrū rotūdū ⁊ grossi⁹ pdicto. et ē forte. tertiū gen⁹ sgni: paulo grossi⁹ supradict]: q cretic⁹ si ue olosgnus dicit. SER A. li. aggre. ca. adcher. Adcher. i. sgnātū ⁊ ē berba hñs radices sub terra ⁊ ramos subtiles ⁊ ē sic radix culē: nisi qz ē latior ⁊ hꝫ fructū fere silez florib⁹ cānaꝝ nisi qz ē subtilior ⁊ mior: nascit ĩ ĩsulis ⁊ prat] ⁊ for

tasse ex eo repleť tota terra vbi nascit:⁊ qñ desiccat fit albũ. Et idẽ auc.isaac hebenaran. Sgnãtũ ẽ herba palear⁊ hz ramulos subtiles duros i capitib⁹ ramulo⁹ sũt spice pilose ⁊ illi pili sũt flores ei⁹:⁊ hz bonũ odorẽ ⁊ vene cortis ei⁹ sũt nigre ⁊ iteri⁹ albe ⁊ sapor ei⁹ ẽ amar⁹:⁊ qõ de ipo admistrat sũt flores radices ⁊ folia. GAL.flor⁊ ei⁹ suba ñ ẽ lõginã a subtilitate ⁊ i sapore ei⁹ ẽ stipticitas pauca minor calitate ⁊ vt⁹ ipsi⁹ ẽ vt⁹ q̃ calefac calitate pauca ⁊ subtiliat. GAL.8.sim.far.ca.sgnãtũ.sgnãtũ calefac modera te ⁊ stipticat moderati⁹ adhuc:⁊ subtiliũ ptiũ sba ñ alienũ SER A.auc.Dia.meli⁹ ex eo ẽ notũ i q̃ ẽ rubedo pluriũ flo⁹:⁊ qñ scindit appet i co color purpure⁹:⁊ ẽ subtile ⁊ in odore suaue:⁊ qñ deferť i mãib⁹ hz odorẽ bonũ ⁊ qñ mastica mordicat liguã ⁊ pũgit pũctiõe pauca ⁊ qõ i ysu veit ex eo ẽ flos ei⁹ ⁊ cãne radic⁊ ipi⁹. AVI.auc.Dia. Sgnãtũ ẽ duo⁹ spẽ⁹: vna ea⁹ ẽ q̃ ñ hz fructũ nigrũ ⁊ hz folia sicut cauda egna. Et idẽ opiniõe ꝓpa. Sgnãtũ ex eo aliõ ẽ arabicũ ⁊ ẽ bõi odoris. Et aliõ ẽ agimiũ qõ ẽ minutũ ⁊ ẽ duri⁹ ⁊ ẽ grossũ ⁊ ẽ terreũ ⁊ ñ hz odorẽ. Meli⁹ ex eo ẽ arabicũ rubeũ fortioris odoris sz illõ qõ ẽ supra ipz ad aliquãtu lã decliat rubedinẽ:⁊ cũ scidit fit purpureũ mordicãs lingua ⁊ adurẽs eã sua acuitate ⁊ i agimio ẽ vt⁹ ifridatiua:⁊ ei⁹ radix ẽ vehemẽtioris stipticitat⁊ ei⁹ flos calefac pa⁹ ⁊ ei⁹ stipticitas ẽ mior calefactiõe ipsi⁹:⁊ ẽ aliõ arabicũ. sz in sua nã ẽ calz ⁊ sic.i scdo. POS.Sgnãtũ i vino decoctũ ⁊ cataplasmatũ pudẽdis mẽstrua educ:strãguriã ⁊ dissuriã soluit. SER A.Sgnãtũ puocat vrinã ⁊ mẽstrua qñ bibit aut fit ex eo empl'z ⁊ ofert apatib⁹ epat⁊ ⁊ stõi sz radic⁊ ei⁹ stipticitas ẽ amplior stipticitate floris ⁊ calitas ei⁹ ẽ minor calitate ipsi⁹:⁊ pp istã stipticitatẽ accidit q̃ admistrat ad fluxũ sanguis. DIA.ca.de sgnãto flos ei⁹ ẽ stiptic⁹ stipticitate pauca calefactiuus maturatiu⁹ mollificatiu⁹ frãgẽs lapidẽ apitiu⁹ orificio⁹ vena⁹ puocatiu⁹ vrine ⁊ mẽstruo⁹:⁊ resoluit ifl'ones:⁊ iducit grauedinẽ capit⁊ ⁊ ofert sputo sanguis ⁊ dolori stõi ⁊ ofert pulmõi ⁊ renib⁹.⁊ miscetur i ofectiõib⁹ medicia⁹ multa⁹ ⁊ radix ei⁹ ẽ stiptica ⁊ ꝓpterea dat ex ea. Pod⁹ auf.i.cũ tridẽ pipis aliquot dieb⁹ bñtib⁹ nauseã:⁊ hydropicis ⁊ bñtib⁹ ꝛõssatiõez i neruis ⁊ decoctio ei⁹ ofert apatib⁹ mricis qñ fit sessio i ea ⁊ oleũ sgnãti ofert oib⁹ spẽb⁹ pruritũ ⁊ illi g ẽ i alialib⁹ ⁊ expellit lassitudinẽ ⁊ ẽ oueniẽs ad albaras. GAL. Sgnãtũ ẽ vrinatiuũ ⁊ mẽstruo⁹ eductiuũ i pessarys ⁊ potatõib⁹ sũptũ. iuuat ãt eos q̃ fm epar ⁊ stõm ⁊ vẽtrẽ flegmões. Est ãt radix ei⁹ magl stiptica q̃ flos. sz flos calidior. In oib⁹ vo ptibus ei⁹ alys qdẽ magl:alys ãt min⁹ appet q̃dã gustãtibus stipticitas pp quã ⁊ pharmacis q̃ emoptoicis fiũt miscet.

AVI. Sgnãtũ in eo ẽ stipticitas q̃ pp ofert ei⁹ flos fluxui sanguis vndecũq; fit:⁊ i ei⁹ oleo sũt resolo ⁊ attractio: sz ipsi⁹ radix ẽ fortior i B ⁊ ostrigit nãz:⁊ i ipo sũt digõ ⁊ lenificatio ⁊ orificia vena⁹ apit ⁊ sedat dolores itrinsecos ⁊ ꝓpe i mrice ⁊ resoluit vẽositates. Ei⁹ oleũ ofert pruritui ⁊ ei⁹ decoctio ofert apatib⁹ calis ⁊ duricieb⁹ itrinsecis: bibitũ ⁊ suppositũ p emplo ⁊ decoctũ ⁊ apatib⁹ frigidis i viscerib⁹:⁊ ofert lacertis cõquassat⁊:⁊ ofert spasmo:cũ ex B bibit q̃rta pars aurei cũ pipe:⁊ ipm remouet lassitudinez ⁊ grauat caput:⁊ ꝓprie illud qõ est ex eo agimiũ: sed minutũ eius facit sodã:⁊ grossioris semẽ facit dormire ⁊ stupefacit ⁊ totũ ipsi⁹ fortat carnẽ rubeã q̃ est inter gingiuas ⁊ desiccat: humiditates ipsaru⁹. Et ei e flos purgat caput:⁊ squinãtũ confert dolori pulmonis ⁊ eius flos confert sputo sanguinis:⁊ radix eius confortat stõm ⁊ appetitum ⁊ sedat nauseã: accepto aureo ex eo ꝓprie cum pondere sui de pipere. Et ipsi⁹ flos sedat dolores stõi ⁊ ofert apatib⁹ ei⁹:⁊ apatib⁹ epatis ⁊ sgnãtũ ofert dolorib⁹ mricis ⁊ encatisma ex decoctiõe ei⁹ apatib⁹ mricis calis cũ distillat in eã aut vapor⁹ cũ aq̃ eius ⁊ frãgit lapidẽ ⁊ stringit naturã ꝓprie qõ ex eo est agimiũ:⁊ abscindit fluxũ sanguinis matricis: ⁊ ꝓprie ei⁹ flos. Et ofert doloribⁿ renuz:⁊ fluxui sanguinis ipso⁹ ⁊ cũ bibit ex radice eius aureus cũ pipere ofert hydropicis. Et ipsius flos ofert apatib⁹ ani. Spẽs eius grossa cum ex folys recentibus que sunt iuxta radicem fit emplastrum est iuuatiua morsure venenosorum.

A ddas.i.potio.
A dduguardemel est infirmitas q̃ orit in palpebris itus ⁊ nõ pmittit aperire oculũ ⁊ rubet.
A deam.i.allium.
A debe.i.galla egiptiaca.
A deditach est quoddam genus lupi.
A deleem.i.satirion.
A demil: vel adememil.i. furũculi vel carbũculi.
A demest vl' ademer.i.laurinuz vel granum lauri.
A dembri.i.corruptio stõi.
A dene gre.carnes glandulose vt mãmille ⁊ testiculi. Hal'.li.de alimentis.
A denes.i.scrofule.
A deps anthali.i.pulpa colloquintide. In dispositione regali.
A deps. i.sepum. p quo.l. querim vroboan.
A deret.i.flux⁹ sanguinis p anũ tñ nõ est dissenteria nisi esset ab epate.
A descatio.idest dieta cibatio. Alex.
A destia citrina ẽ cib⁹ q̃ fit ex lentibus cũ aqua quibus addit pa⁹ zafrani.
A dgeraxat est genus scorpionis qui trahit caudaz post se reuolutam.
A dhab.i.dab.
A dhaleriz.i.senect⁹ i decrepita etate i q̃ hõ se mouere nõ põt: ⁊ oẽs virtutes sunt destructe.
A dhel.Adhael.vel Athel .i.fructus iuniperi.
A dhelem est plãta indici.
A dhelbre.i.satirion.
A dhibis.i.viscus quercin⁹ Auicẽ.de cura scrofula⁹.
A dheret.idest fluxus sanguinis epaticus.
A dhil i practica hebẽ mesue cõmẽdat valere vi sui. Adhel. Nescit ãt qd sit:i sera.i aggre. sim.medicina⁹ vocat athel q̃ vi sui et laudat sed mihi vt q̃ sit eufragia ⁊ sic ẽ fm veritatem
A dhip.i.lupus.
A dhubulet.i.adubelet.
A dhulbus.i.adualdul.
A diãtõ.Lapillus ere.Hal'.

DIA.ca. Adiãton siue gallitricõ vl' pollitricõ: vbi sciẽdũ ẽ q̃ oia illa noia sũt synonima idẽ signãtia. nã significat capillũ vener⁊ vñ noia q̃ i tricõ desinũt capillũ dicũt vt pollitricõ gallitricõ.i.capillus vener⁊:sz moderni p diuersis accipiãt ad vnã tñ ꝛcordãt vtutẽ. faciũt.n.ad augmẽtũ capillo⁹.vñ Dia. Adiãtõ siue gallitricõ vl' pollitricõ folia hz coriãdro silia scissa i sũmitate: basta ipsi⁹ lõga duab⁹ palmis bñs sup se capitella nigra q̃ herba semẽ ñ hz radix ẽ illi iutil'. vt⁹ ei⁹ ẽ i folys ipsi⁹. Pli.li.zz.ca.zi.vsus fi. PAV. ca. Adiãtõ. adiãtõ siue capill⁹ veneris fri. ẽ ⁊ sic. tẽpate tñ ex subtili suba vtutẽ hz diuretica p capillo vener⁊.l. Berscegascem pro adianton. l. diantos pro pollitricõ. l. pollitricon. Hal'.6.sim.far.

A diant⁹.i.herba capillar⁊.
A dib.ara.est lupus.
A dibe.i.viscus.
A diben.i.satirion.
A dicasugeg. idest gallus ⁊ gallina.
A dibalartoris vl' adidalãtros.i.calcutecumelon.
A dib silis ẽ lacerte magne ⁊ morat in aquis.
A dich.i.febris ethica.
A dicistiones. i. opationes.
A dilios.gre.Ste.idest sanguis draconis.
A dilesmelich . idest alilemelibe.
A dintori.i.sumach.
A dipsa vel adipsos.i.glicoriza:⁊ ẽ ligritia.ab a.qõ ẽ sine ⁊ dipsa sitis eo q̃ valet siti.
A ditrigi.i.fasianus.
A doch.i.lac.
A doeg.i.vas.
A dobobo vel adobobe.i. lac acetosum de q̃ extractũ est butirum.
A dor ẽ gen⁹ farr⁊ ide adorcus panis q̃ ex eo fit.
A dozenũ.i.far ordei.
A dozã ẽ locus qdaz sic vocat⁹ ⁊ ẽ silr q̃dã aues q̃ recepit venoiatiõez a loco quã nõ bẽm⁹ i ptib⁹ nris.

A draguis.i.portulaca.
A drases.i.testiculi vrsi.
A drere.i.puluis arõatic⁹.
A dria.i.rubea tinctor.
A drianũ ẽ qõdã andotuz opiatum in antidotario Hal.positum.
A dricon.i.succus frumẽti.
A drion ꝛrigeron. Ste.i.sgnãtũ. Erigerõ. Aladrion.
A dris.i.asperum.li.de doctrina gre.
A drichasa.i.poliũ mõtanũ
A drice adriocb. adruma adrumas.i.arthanite.
A drũgi.i.fasianus.
A dstõatica.i.er⁊ farmaca.
A drim.i.allium.
A drimia.de hac Aui.facit ꝓpriũ cap.⁊ videť ꝛuenire cũ ciclamine.
A drimulon qd sit Aui.vocat bipẽnis.lib.de medicina antiqua bediscaron qõ dr elicinus ex vtraq; pte acutuz.bui⁹ fructicis semẽ colorẽ rubeũ habet quẽadmodum bipennis quã gre.pellatiã vocant. Ara. dicitur androsaron neq; nomi quid sit.
A dualdul.i.eritius habẽs spinas sagittales:⁊ in lingua nostra vocat istricte Adubucba.i.lũbi.
A dubel.i.musca.
A dubul.i.scõa spẽs ethice.
A dubul.i.adualdul.
A dububa vl' adulma. i.lu(pi.
A dulbub.i.mercurialis adulbubub.idẽ.
A duiden.i.silfium.
A dumul ẽ gen⁹ apat⁊ cali.
A duranti.aduratici adurcandi.i.perdix.

¶ Capitulum. XI.

Aec. ara.gre.auchusal.lat.lacca. Lacca est gũmi arboris q̃ oferť a ptib⁹ vltramarinis q̃ tũgũť pãni colore rubeo.hz vtutẽ extenuatoriã ⁊ ẽ ca.⁊ sic.ꝓpõnis in.3. gra. SER A.li.aggre.ca.aec.auc.Dia.Aec ẽ gũma arboris q̃ nascit i terr⁊.arabũ.⁊ ẽ i ea silr myrrhe ⁊ storaci ⁊ hz vtutẽ extennãdi:⁊ idẽ auc.Hal.lacca ẽ gũmi arboris q̃ nascit i arabia:q̃ ẽ silis mirrhe bñs odorẽ bonũ ⁊ admistrat i fumigys ⁊ tũgũť ex ea pãni rubei coloris ⁊ dr tictura illa karras ⁊ deferť silr de armenia ⁊ ẽ ca.⁊ sic. ꝓpõnis i.3. Et idẽ auc. Hal.i trãslatiõe a batarich.lacca ẽ gũmi arboris q̃ nascit in arabia:⁊ est silis myrrhe bñs odorẽ bonũ. Et idẽ auc. Raf.lacca cadit ex celo sup ramos arboris gubera.i. mespili i ptib⁹ fire.i i sulis mar⁊.⁊ ẽ ca.⁊ sic.ꝓpõnis. AVI. li.z.ca.de lacca. Lacca dixerũt qdã de gb⁹ẽ. PAV. si gũma herbe silis myrrhe bõi odor⁊.⁊ oz q̃ admistreť cũ cautela. Alij vo errauerũt ⁊ dixerũt q̃ ẽ karabe. vex lacca in plerisq; ẽ vtut⁊ karabe:⁊ ẽ extenuatiua virtute vehemẽti. POS. Lacca ofert asmati si puluis ei⁹ cũ ouo sumat ieiuno stõ:⁊ ofert splenetic⁊ i sirupo si põat:⁊ puocat mẽstrua ꝛfortat visũ hz oẽz modũ admistratiõis ei⁹:⁊ ꝛfortat stõz: ⁊ apit opilationẽ stõi ⁊ epat⁊.⁊ curat icteritiã ex opilatiõe. SER A. Lacca hz vtutẽ extenuãdi pigues: ⁊ bibũt ò ea splenetici ⁊ asmatici:⁊ ofert ⁊ qñ bibit cũ mellicrato puocat mẽstrua:⁊ abstergit maculas q̃ fiũt i oculis abstersiõe veloci ⁊ curat ꝛbilitatẽ visus qñ miscet cũ vio:⁊ fit ide collirũ. ⁊ ẽ bõa dolori dẽtiũ:⁊ apit opilatiões ⁊ fortificat viscera ⁊ tingũť ide pãni color⁊ rubei ⁊ apit opilatiõez stõi ⁊ ꝛfortat eũ ⁊ ofert icteritie. ⁊ mod⁹ ablutiõis ei⁹ ẽ: q̃ accipit gũmi ei⁹ ⁊ terit ⁊ pucit sup ea aq̃ calida in q̃ bullierit aristologia ⁊ sgnãtũ ⁊ mouet cũ pistello ⁊ dimittit reside re:⁊ dr aq̃ deinde deficcat in vmbra ⁊ reponit in vase vitreo ⁊ si nõ clarificat pma vice facias scdo. AVI. lacca ofert tremori cordis:⁊ epati:⁊ ꝛfortat stõm:⁊ ofert icteritie ⁊ hydropisi ⁊ doloribus epatis.

A ech.i.centonica.
A egida.gre.larici spẽs feia Pli.li.16.ca.40.i pn⁹.
A edionela expõit grecus. Ste.p arabicũ cadite leiel vtrũq; ignoro.
A emacameleantos. Ste, sanguis ericij dr anil.
A egilos.i.auena.
A egiros.i. populus arbor.
A egistros.i. ꝓpoleos.
A el.i.arbor thuris.
A elip.i.india.
A elisfacos.i.saltria.
A emazameleantos. i. sanguis ericij.
A eray.i.egritudo frã.⁊ ẽ tillatio vge i vir⁊ ⁊ or⁊ matricis mulier⁊: accñs i vasis spmatis ⁊ mollificatio ⁊ spasmus ipso⁹ ⁊ inflat venter eorum.

¶ Capitulum. XII.

Aeris erugo gre.ara.ziniat. vl' beas erugo la.vo viride eris vl' eris erugo. DIA. ca. aeris erugo alia ẽ rasicia alia granata: apud aurifossores: alia vmiculosa appellata ob similitudinẽ forme ei⁹ cui⁹ alia ẽ cõfectibilis: alia fossibilis: fit ãt rasicia B mõ: fũme vas cui sit os eqle cũ cetero corpe ⁊ adiecto aceto acerrimo imittas sq̃mã ꝑ purgatã eris cipri:⁊ suspẽde i vase ne aceto tãgat ⁊ sic muni ne i aliquo loco spiramẽ admittat ⁊ post. x. dies apias:⁊ rade qõ adheret lapidi ⁊ qõ radit bẽto ꝑ erugine eris. ẽ ⁊ alia ꝛfectio q̃ sic fit. mitte acetũ fortissimũ in vas eneuz ⁊ coopi alio vase eneo: sz melius ẽ vt ꝛcauũ vas sit ad min⁹ eqle:⁊ sic muni vt supra:⁊ post dies. x. rade vas ipm:⁊ colligе erugine q̃ i vase fuerit. Et ẽ tertia ꝛfectio q̃ i hũc modũ fit. fac laminã eneã ⁊ in vase vbi acetũ est mitte ita vt acetũ nõ tãgat ⁊ muni vt supius ⁊ postea collige. idẽ ẽt facere poteris cũ vinacia accekere cepit: submittẽs lamias vinacie ⁊ post dies. x. colligens. fit ẽt ⁊ delimatura examinis sic. mittit acetũ ⁊ agitat decies in die i vase simul missa limatura:⁊ sic expzimit ⁊ colligit. dr ẽt q̃ nascit i metallis: vnũ ãt gen⁹ ẽ cipace erugis: qõ sup eramẽ inuenit. Aliud qõ in spelũcis distillare dr. qõ sup eramẽ ẽ: pa⁹ ẽ: sz bonũ qõ distillat albũ ẽ ⁊ nig⁹. adulterat ẽt plib⁹ admixtis .i. pumice aut marmore tonso aut calcanto sz citi⁹ B agnosci põt: tacto bũore duob⁹ digitis: cũ fricãt aut si marmor albũ aut pumicẽ bũerit nõ se soluet: si vo calcãtũ nigrescit in digitis. aeruginis vmiculose gña sũt duo. vnũ gen⁹ ẽ qõ fodit: alte⁹ vo qõ ꝛficit sic. mitte in mortariũ eneũ pistelluz eneũ acetũ albũ fortissimũ q̃ si cotilã dimidiã ⁊ tãdiu tere q̃diu inspisset: postea vo mitte stipterie rotũde. 3. iij. salis marini optimi:⁊ salis nitri eqle pondus ⁊ tere diebⁿ canicularib⁹ q̃diu ispisset. ⁊ colorẽ eruginis faciat:⁊ sic vmiculos fac.⁊ si voluer⁊ vt limpidũ exeat ⁊ lucidũ mitte aceti ptez vnã ⁊ olei veteris ptes duas ⁊ oia supradicta eqlr: mixti vo accipiũt erugine raficiã. ⁊ mixto gũmi faciũt vmiculos ⁊ vẽdũt: sz iutilis ẽ. iste ꝛfectiones erugis vtutẽ hñt eris visti sz fortiorẽ: oib⁹ aũt melior ẽ illa q̃ fodit. scda q̃ radit. tertia q̃ ꝛficit. Bulcasiz eben aben azerin. li. q vocat seruitor. Sũt multi q adulterãt ziniar: cũ multi reb⁹ sicut cũ pumice:⁊ cũ marmor pistat⁊.⁊ sũt q miscẽt cũ calcãto ⁊ q vult cognoscere illud qõ ẽ adulteratũ cũ pumice vel cũ marmore madefaciat manũ suã in aq̃ ⁊ ponat sup ipm quasi dissoluet:⁊ sũt q masticãt ex eo cũ dẽtib⁹ ⁊ sic percipiũt lapides. Et discernit id qõ ẽ adulteratũ cuz vitriolo ponẽdo ipsuz i lamina ferrea sup ignẽ ⁊ si ꝛtinet aliqd vitrioli: qñ erit cõbustũ fiet rubeũ: sz illõ qõ ñ ẽ adulteratũ remanet in suo colore ⁊ sua figura.⁊ meli⁹ ex eo in nris prib⁹ est qõ magis viride fortioris odoris adurẽs gustũ fortis opationis. POSSE. DIA. oẽs erugines virtutẽ habent stipticam termanticã caliginẽ oculo⁹ detergũt lachrymas prouocãt cicatrices oculorũ attenuãt pascẽtia vulnera curãt ⁊ sine tumore ea ꝛseruant melle ⁊ oleo addito.⁊ cera cicatrices iducẽdo vulnera sordida sanãt guta armoniaci mixta ⁊ fcã sicut colliriũ fistulas curãt. duras cicatrices mollũt ⁊ gigiuis putridis ⁊ carcerat⁊ vtilissime adhibent palpebras attenuãt melle mixto ⁊ inuncto. Mixta vo resina terbẽtina ereysto ⁊ nitro leprosos curat. fistulas admixto sale armoniaco medicat. grossas quoq; ⁊ aspas palpebras cũ melle curat: cõburit vo sic mitte in sartagine minutas ptes erugis ⁊ põe in carbõib⁹ igneis q̃diu colores cineris fiãt ⁊ postea cũ friguerit vtere. multi vo in cacabũ cruduz mittũt ⁊ sic ꝛburũt. Bulcasiz eben aben azerin li. q vocat fuitor. ꝛburit ziniar i hũc mõz. accipe ziniar ⁊ pone in patella terrea sup ignẽ ⁊ misce q̃usq; videas colores ei⁹ imu

tari:q; vtiť ad colorē tucie ⁊ post aufer ab igne ⁊ sine tepe
scere ⁊ collige ⁊ serua ⁊ vtere. ⁊ hēas de ziniar qō gnať in
mineris i isula cip:qō apparet sup aliquos lapides i gbus
est es:⁊ est q; extillat a spelunca ⁊ id qō ex eo apparet sup
lapides ē pax. vex id qō inueniť in mineris ē maiozis q̄ti-
tatis ⁊ est pulcbzi colozis sed non est bonū ꝓpter nimiaz
quantitatem que admiscetur ei ex lapidibus.

¶ Capitulum. XIIII.

Acrma vel acrba. ara. gre. assax lat. bacbara. ⁊ qdā
vocāt ipam nardū agrestē. Acrma bz folia
silia hedere nisi q: sūt satis minoza ⁊ rotūdioza ⁊ nō frāgi
biliora ⁊ ē hūs radiculas silles grami minutas ⁊ nodosas ⁊
suauiter olētes vt nardus remozdētes linguas cū sufficiē
ti calefactione iuxta quas est flos eius cuius color est pur
pureus silis i figura flozi iusgami ⁊ semē ꝓtineť i eo vuis
silē. nascíť aūt in locis vmbzosis: ⁊ mōtuosis ⁊ maxie i ita
lia. ē ca. ⁊ sic. cōplonis in. z. DIA. ca. de assaro. assax quē
multi nardū agrestē appellāt folia bz silia cusso tenuia ⁊
rotūda flozē iter folia iuxta radicē purpurei colozis in si
militudinē iusgami: semē silē vuis bz ēt radices plurimas
tenues ⁊ nodosas ⁊ geniculosas silles agresti suaues odo
re ⁊ remozdētes liguā cū sufficiēti feruozē. calefactoziā. n.
bz vi ⁊ cū acrimonia relaxātes vires. SER A. li. aggre.
ca. aerma. aerma bz folia silia folys cussus: nisi q: sūt mi
noza satis ⁊ rotūdioza ⁊ nō frāgibilia. ⁊ bz flozē iuxta radi
ces eius color ē purpureus silis i figura flozi iusgami: ⁊ bz
silē cartamo: ⁊ bz radices multas in gb⁹ sūt nodi tozuosi
silles gramini nisi q: sūt subtiliozes satis: ⁊ bz odozē bonū
⁊ nascíť in mōtib⁹ in gb⁹ sūt multe arbozes. GALIE.
6. sim. pbar. ca. de assaro. Illō qō ē inuatiuū i eo ē radix. ⁊
ē ca. ⁊ sic. i. z. AVI. li. z. c. de assaro. Assax herba ē hūs se
mina pluria: radicū cui⁹ nod⁹ ē tozt⁹. similanť pipi bōi odo
ris mozdicās linguā ⁊ bz flozē iter folia apud radicē suaz:
cui⁹ color ē purpure⁹ silis flozi iusgami: ⁊ radix ipsi⁹ ē ma
gis inuās q̄z aliud qō sit in ipso: ⁊ ei⁹ virt⁹ ē vtus acozi aut
ē eo fortior. Ex eo meli⁹ ē qō ē subtilis odozis. ca. ē ⁊ sic. in
3⁹ ⁊ dr q; ei⁹ siccitas ē maior calitate ipsi⁹. Lassi⁹ felix. ca. ō
assaro. Assax nascíť in vmbzosis montib⁹. folys cassilagi
nis silib⁹: iter q̄ flos iuxta radicē purpureus ⁊ semē ꝓtine
tur vuis silē ⁊ radicib⁹ plurimis atq; tenuissimis ⁊ redolē
tib⁹ vtutē silez nardo. Plini⁹ ca. de assaro. Assax ē herba
habēs radiculas minutas ⁊ nodosas ⁊ suauiter olētes: vi
res calefaciēdi ⁊ aceriter relaxādi. IO. ME. ca. de assaro.
Assax ē radix herbe mōtane cui⁹ folia sūt angularia sicē fo
lia hedere: ⁊ flozes ei⁹ sicut flozes iusgami: ⁊ tota plāta ei⁹
aromatica mozdicās gustū. melioz pars ei⁹ plāte ē radix ⁊
melioz radix ē q̄ ē grossa: spissa cui⁹ odozē subtilis ⁊ sapoz
acutus cū stipticitate modica ē ca. ⁊ sic. in 3⁹. Et dixit Diaſ.
ē i scdo gradu ca. ⁊ sic. i 3⁹ ⁊ q̄si vtus. POSSE. Assax i col
lirys subtiliat tunicā oculoz: ⁊ syrupis positū curat icte
ritiā ex opilatōe: ⁊ egritudines ex opilatōe factas: sicē sunt
febzes acute ⁊ curat opilatiōez epatis ⁊ splenis ⁊ duriciez
eoz ⁊ clarificat visum. DIA. assax puocat vrinā ⁊ mē
strua ⁊ ad totū coz⁹ facit cū vino ⁊ oleo inūctū calefaciē
do: ⁊ hydropicis ⁊ sciaticis pdest: mēstrua ēt depōit: si ex
eo. z. 7. cū mulsa dederis: ⁊ vētrē purgat sicē ellus alb⁹: mi
scet ēt diuersis oleis odoratiuis. SER A. qñ pōť assax
i musto: ita q; cū eo bulliat ⁊ postea deť hydropico cōfert
ei: ⁊ silr curat hicteritiā: ⁊ ꝓfert fe. antigs multū. nā aperit
opilatōes epatl ⁊ splenis: ⁊ ꝓfert duriciel ei⁹: ⁊ fortificat re
nes ⁊ vesicā: ⁊ sedat dolorē mēbzoz itrisecoz: ⁊ qñ ponť
in collirys attenuat tunicā q̄ dr cornea ⁊ clarificat vsum.
PLI. Assax puocat vrinā ⁊ mēstrua bz vires silles nar
do. AVI. Assax apit ⁊ sedat dolozes itrisecos: oēs ⁊ p
prie ei⁹ ifusio ⁊ subtiliat ⁊ resoluit ⁊ calefacit mēbza frida
⁊ abstergit ⁊ ꝓfert sciatice ⁊ dolozi anchax antiq ⁊ ꝓpe ei⁹
ifusio ⁊ ꝓfert grossitudini cornee ⁊ opilationi epatl ⁊ duri
ciei ipsi⁹ ⁊ hicterticie ⁊ hydropisi ifusiōis ei⁹ tres aurei i. iz.
cotilſ. multi p⁹ duos mēses coleť. ⁊ iuuamētū ei⁹ ē i febzi
bus valde. ⁊ duriciei splenis: ⁊ puocat vrinā ⁊ ꝓfortat vesi
cā ⁊ renes: ⁊ sic soluit sicē ellebozus alb⁹ i purgatiōe vētris
⁊ ei⁹ potio sit. 7. aureoz cū aq̄ mellis. ⁊ i spmate augmētū
efficit. IO. ME. meli⁹ qō ei miscet ad solutionē faciēdaz
ē aq̄ casei cū spica ⁊ aq̄ mellis. ⁊ qdā ifūdūt aligd ex eo in
musto ⁊ ꝓseruāt i vase p. z. mēses. ⁊ ē illud vinū medicina
ad hydropisim ⁊ splenē. Sustinet aūt assax de decoctōe
⁊ ꝓtritiōe rē mediocrē ⁊ elaboratuo ⁊ ꝓtritiōe ei⁹ facit ipz
magis puocatiuū q̄z solutiuū: ⁊ ē ex reb⁹ faciētib⁹ vomitū
⁊ educit p vētrē ⁊ ē puocatiuū vrine ⁊ educit colerā ⁊ fle
gma: ſz de ei⁹ opatōe i flegmate ē manifesti⁹. Et educit ex
anchis ⁊ iūcturis mās ⁊ ꝓfert dolozib⁹ earuz ⁊ ꝓpe ifusio
ei⁹. aly modi administratiōis ipsi⁹: ⁊ ē ex reb⁹ bōis i gb⁹ ē
spes iuuamētoz ad opilationē epatis ⁊ splenis: et duriciē
coz et mozbos opilationū. sic ē hidropisis et hicteritia et
duricies splenis et ꝓpe vinū ifusiōis ei⁹ qō dixim⁹: ⁊ ꝓfert
iuuamētū magnū febzib⁹ opilationuz ⁊ febzib⁹ antigs et
inūgiť dozsuz ⁊ spia ex oleo ipsi⁹ cū laudano et facit suda
re: et cōfert opilatiōi febziū et puocat vrinā: et in spmate
augmētū facit. Dosis eius ifusi potio est ab aur. y. vsq; ad
z. iy. ⁊ pulueris eius. ana. z. i. vsq; ad aur. y.

A erugo ferri. gre. ara. erugo baid. latine vero erugo ferri
vbi sciēdū q; erugo ferrugo squama ferri vl scoria ferri ⁊
ferrū eiusdē vtut sūt. tñ aliō ē erugo ⁊ aliō ferrugo ⁊ ali
ud sq̄ma vel scoria. Nā sq̄ma vl scoria ē illō latiuz ⁊ tenue
qō euolat p ꝓcussionē a ferro. Ferrugo ē q̄ p excoctiōez li
q̄scit a ferro. Erugo ē illō qō p antigtatē ozir i ferro: ⁊ fit
aliqñ artificialr. sicē fit erugo erl. Ferrū āt est illō qō rema
net: qō oib⁹ ē notū: vex oiuz istoz vtutē iueniés si. l. l. baid

A es vstum. i. es vstum.
A ethiopis. Ste. ē spēs bu
sani ⁊ cinami ab aethio
pia.
A ezopo. ē spēs arboz glan
diferarum. l. pānos. Pli.
li. 6. ca. 9.
A facatē. Pli. est plāta ad
modū tenuia folia hūs ⁊
pusilla altioz lēticula ⁊ si
liquas maiozes fert in q
bus tria aut q̄tuoz semia
sunt nigrioza ⁊ madidio
ra rē. li. z 7. ca. 5.
A ffadius. altin. sūt serpen
tes magni q egredi faci
unt sanguinē ex oib⁹ porl
A ffalax. i. talpa.
A ffani. i. hedera.
A ffarnal. i. cipressus.
A ffaso. Ste. i. assarum.
A ffasture. i. radix vitl albe.
A ffatatib. i. blaccabisantia
A ffebere ē vna de. z8. mā
sionibus lune.
A ffegumati sūt oēs speci
es bōi saporis q̄ cibis ad
miscenť vt piper rē.
A feca. i. aptio.
A femē vl affesez. i. butyr.
A ferisis. i. passula sine gnis
A fferiat. i. aloes.
A ffenis. i. palma.
A fferusius est quedaz spe
cies lacticiny.
A ffesura. i. viscrasia.
A ffebeleza. i. mādragora.

¶ Capitulū. XV.

Affegi. albach. vl affēg. ara. gre. trages latie vo spon
gia marina. SER A. li. aggre. ca. affegi al
bach affegi albach. i. spōgie marine. duo sūt gnā. l. mascul⁹
⁊ feia. masculus dr q pcussuras bz minuras ⁊ spinas ⁊ al
bas. feia vo rotūdas cauernas ⁊ maiozes bz. ſz addiť ter
tiuz gen⁹ duros lapides itra se hūs ⁊ plurimas cauernas.
eōburiť vo sicē calcedoniū. Melioz ē illa q̄ ē ppinq̄ sue ac
ceptiōi. ⁊ ē adhuc reseruās de virtute in ea quaz acq̄sivit
ex mari. ſz qñ plōgať tpe sue collectiōis euanescit virtus
eius ⁊ nō est ꝓueniēs vt administreť in ope nisi pri⁹ laue
tur cū nitro aut baurach vel cū aq̄ cineris q̄ dr distillata.
AVI. li. z. c. de spōgia. Spōgia est coz⁹ marinū laxum
raz ⁊ dr q; bz aial in eo cui adheret ⁊ nō separať ab eo ⁊ illa
q̄ ē recēs ē fortior ⁊ vehemētiozis exiccatiōis pp fortitu
dinē nāe maris, ⁊ ē ca. in p. ⁊ sic. i. z. ⁊ ipsi⁹ lapis ē ppiquus

⁊ min⁹ calid⁹ ⁊ ē fortl exiccatiōis: ꝓpe qō ex ea ē recēs qñ
adurť cū oleo: ⁊ silr ei⁹ cinis. DIA. ca. de spōgia. Spon
gie sūt duo gnia masculus ⁊ feia. mascul⁹ bz fozamina minu
ta ⁊ spissa ⁊ alba. feia vo bz fozamia rotūda ⁊ magna. ⁊ ad
diť tertiū gen⁹ hūs itra se lapides duros ⁊ plurias cauer
nas. POS. SER A. auc. Hal. vtutē bz exiccatiuā mani
feste ⁊ iō virt⁹ ei⁹ ē q̄ solidat vlcera recētia cū suo sangui
ne. cū madefit i aceto mixto aq̄ vl vino ſz diuersitatē coz
poz ⁊ abscidit fluxū sanguinis q ex icisiōe accidit vl cōbu
stiōe: qñ accipiť sicca nō hūs būiditatē i se ⁊ ibibiť i aspal
to iudaico: aut i pice ligda ⁊ pōiť sup locū flux⁹ ⁊ ignis in
ea accēdiť ⁊ valz vt cauteriū ſz spōgie cōbuste vt ē resolu
tiua. ⁊ lapis q̄ inueniť i spōgia bz vtutē q̄ desiccat: ⁊ frāgit la
pidē q̄ ē i rēib⁹ cāt⁹: ⁊ idē auc. Dia. q̄ ex spōgia ē noua. ⁊ sic
ca ñ cū sua pinguedie ꝓfert vlcerib⁹ ⁊ resoluit apata flati
ca ⁊ glutinat vlcera recētia qñ supponiť cū aceto vl aq̄
icarnat vlcera antiq̄: qñ appōiť eis cū melle cocto ⁊ appo
niť cū aq̄ sola. Sz ex spōgys illa q̄ ē subtilis lenis nō bz iu
uamētū. ⁊ vtimur spōgia noua sicca in pāno lineo ligata q̄
sola fcā fozma licinij ⁊ intromissa apit ozificia vulnez qñ
sūt clausa. ⁊ qñ poniť sicca in vlcerib⁹ antigs būidis ad q̄
fluūt būiditates ab alys mēbzis exiccat ea ⁊ diminuit bu
miditates coz. ⁊ appōiť cū aceto ⁊ abstinet mēstrua. ⁊ qñ
cōburiť sicē cōburit spuma maris ꝓfert obtalmie ⁊ abster
git oculū. ⁊ qñ lauať post cōbustionē ei⁹ est magl iuuatiua
i medicinis oculoz. ⁊ qñ coburiť cū pice ꝓfert fluxui ma
tricis. ⁊ lapis q̄ inueniť in spōgia frāgit lapidē vesice qñ bi
biť cū vino. AVI. qñ spōgia adurť cū oleo ⁊ silr ei⁹ ci
nis ꝓfert disruptiōi sanguinis pp icisiōez ⁊ aptionē. Inflā
mať ēt ex ea ignis sup locū ⁊ cauterizat cū B q; ipa ē suba
retinēs sanguinē. ⁊ ex ea fiūt licinia q̄ i ozificys venaz po
nūť: ⁊ retinēt sanguinē ⁊ fluxū sanguiuis. Et ei⁹ lapis subti
liat absq; calefactiōe ⁊ exiccat ⁊ abstergit: ⁊ exiccat apata
flegmatica: ⁊ ifundiť i aceto ⁊ poniť sup plagas ⁊ ꝓsolidat
eas ⁊ decogť cū melle ⁊ ꝓsolidat vlcera pfūda: ⁊ silr poni
tur sicca sup ipsa: ⁊ ifusa in aqua aut vino desiccat vlcera
būida antiqua: ⁊ qñ spōgia adurť cū oleo ē ꝓueniēs cura
tioni sputi sanguinis. ⁊ lapis in ea inuentus frangit lapi
dem in vesica: apud aliquos. Sed Hal. ait q; frangit lapi
dem renum tantum quia non transit vsq; ad vesicam.

A ffichimon. i. epithimum.
A ffichimie. est spēs exiture oculi: vlcus. l. adustiuum.
A ffid. i. semen sinapis album.

¶ Capitulum. XVI.

Affidhegi. ara. vel alunsiregaliroszaz gre. vero ⁊
lat. cerusa fit in hunc moduz. acetum
acerrimū fundiť in cāfoza vsq; ad dimidium. deinde plū
buz decolatū extenuatū sup acetū suspendiť: ⁊ sic vi aceti
ipsa remissa in anfozā veluti fex subsedit: quā fecē delim
pidato aceto leuigam⁹ ⁊ in sole siccatā terimus. SER A.
lib. aggre. ca. affidhegi. Cerusa fit fm hūc modū. Accipe la
minas plūbeas quadratas in quātitate libze ⁊ pone in va
se terreo superius mediocriter angusto in latitndine pe
dis vni⁹ ⁊ dimidy vase cū pzius impleto aceto fortissimo:
pone baculos sup ozificia vasozuz ab vna extremitate ad
aliā: ⁊ suspende laminas plumbeas perfozatas per spaciū
quatuoz digitoz ab aceto cū filo: ⁊ postea cooperi ozificia
vasoz: ⁊ pone in obscuro loco ⁊ dimitte per quatuoz men
ses. in fine quarti mensis aperi os vasis vt fortius vis ace
ti exalet: ⁊ inuenies quasdā tuberositates ⁊ mucillagines
circa plūbū qō inueniť minozatū. illas primo cultello ab
rade ⁊ pone in vas magnuz ⁊ apposita aqua manibus vel
pedibus malaxa: post aquā abyce ⁊ pone subaz que rema
net in vas aliquātulū cōcauū ⁊ apposita aqua soli expona
tur. aqua aūt illa cōsumpta aliā appone ⁊ ita facies quous
q; fiat albissima: postea depone a vase illo: ⁊ pone in min⁹
ꝓcauū. vnde cerusa rotunda fiat. Sed sciendus q; bi q ce
rusam faciunt sepe incurrūt palesim apoplesiā: ⁊ arteticā
ꝓpter frigiditatē aceti dissoluētē. virtus eius est fri. ⁊ sic.
in. z. Cerusa assatur in hunc modū. Accipe testā nouaz ex
terra archichi ⁊ ponať sup prunas: ⁊ puluerizeť sup ipsaz
cerusa postq̄z fuerit trita: ⁊ mouetur sine intermissione ⁊
qñ fuerit ꝓuersa in colozē cineris auferať ab igne ⁊ infri
gideť ⁊ administreť. Et adurť itez in hūc modū. Ponať
in vase ꝓcauo postq̄z teriť: ⁊ moueať donec fiat sicut auri
pigmentū rubeū: deinde auferať ab igne ⁊ administreť: q̄
sic preparata ab aliquib⁹ dicíť sandirich. DIA. ca. de ce
rusa. Cerusa fit in hunc modū. Mitte in vase fictili acetū
acerrimuz: ⁊ cooperi plumbo in tenuitate deducto ⁊ mu
ni argilla vt spiramē nō admittat donec plumbū ipsuz vi
aceti liquescat ⁊ euanescat: postea vo quod supernatauē
rit aceto: ⁊ quod resederit subtus liqua ⁊ ifunde. ⁊ sic i va
se nouo refunde ⁊ sicca in sole: ⁊ postea tere ⁊ cribella fa
ciesq; hoc ter vel quater. Primū vo quod exit per cribzuz
virtuti collirioz seruať. scōm vero secundaz virtutē bz. ⁊
ozdo iste seruať bodie. Aly vero vas implent aceto vehe
menter acerrimo: ⁊ supposito flabzo calami ritu desuper
plumbū in tenuitatē deductū cōponunt addito coopercu
lo ⁊ munito argilla sinunt sic esse donec solutū in āphoraz
veluti fex resideat: quod limpidato aceto leuigať ⁊ in sole
siccāt: ⁊ terūt ex aq̄ tādiu lauātes quousq; nil habeat aspe
rū: ⁊ sic leuigata aqua in sole siccāt. qui vo addito aceto vo
luerit trociscos facere ⁊ i sole siccare melius facit. fit āt B
melius in estate vt niuea ⁊ limpida exeat. Multi ēt i hye
me ꝓficiūt silī mō supra ⁊ ponūt supra balneum vt caloze
eius sicceť. vtilis est vo q̄ in thodo ꝓficíť ⁊ in corintho. Al
sať vo sic. pone testā mundā ⁊ nouā ⁊ magis acticā igneis
carbōib⁹: ⁊ supaspge tritā cerusaz ⁊ moue frequēter q̄diu
colozem mutauerit fingēs colozē sandarace: hec fm aliq̄s
vocať sandix. Lauať vt chachimia vel tucia. Aly vo in ca
cabo nouo mittūt: ⁊ sup focū ponūt ⁊ frequēter agitāt q̄di
u colozē ruffuz faciūt: ⁊ B multi dicūt sandicū esse. Aly
vo vas mediū iplēt de aceto deinde plūbū delatū ⁊ exte
nuatū sup acetū suspēdūt: ⁊ sic qō remanet in plumbo vl
supsederit in fundo lauant ⁊ siccāt in sole. est aūt optima
cerusa cādidissima: ⁊ nō grauissima ⁊ q̄ linguā mundataz
nō denigrat. virtus est illi mallacrica ⁊ stiptica ⁊ lentinti
ca ⁊ plerotica ⁊ leuiter catastaltica ⁊ catilotica. cerotl pin
guib⁹ miscet: ⁊ medicaminibus ⁊ trociscis. AVI. li. z. ca.
de Cerusa. est cinis plūbi aut alānoch ⁊ in ea q̄ fit ex alā
noch vehemēter elaborať: ⁊ adurēdo sit ⁊ afreg acgrit su
pfluā subtilitatem: qñq; vo fiunt oēs cerusē cum aceto: ⁊
qñq; cuz salib⁹: ⁊ qñq; fiunt pluribus modis: fm q; sciť in
libzis huius artis fri. est ⁊ sic. in. z. ⁊ que fit cū aceto est ve
hementis subtiliationis ⁊ magis pzofundans ⁊ in alia nō
est vehemens subtiliatio ⁊ est glutinatiua ⁊ pprie afreg.
POS. Cerusa mūdificat ⁊ abstergit supfluitates ⁊ ideo
vtunť ea mulieres ad decozandam faciē quā preparāt in
hunc modum. Accipiunt cerusam cuz aqua ro. ⁊ exponūt
eam soli ⁊ maxime in estate qua aqua consumpta aliaz ap
ponunt: ⁊ B faciunt donec albissima fiat ⁊ aliquantulum
aromatica: postea infozmant pillulas ⁊ faciei apponunt li
niendo. Aly autem cum ea puluerem apponunt flozacis
vel campboze vel belliculi marini vel omnium ⁊ melius
operatur. Sed que longo tpe cerusa vtuntur ad decozem
dolozē dentiū incurrunt ⁊ putrefactionez oziscq; fetozem.
SER AP. Cerusa replet vlcera carne subtili ⁊ aufert
carnem superpfluā ab vlceribus ⁊ incarnat ea: quādo po
nitur in ceroris ⁊ in vnguentis. est autem cuz boc ex medi
cinis iterficiētib⁹. DIAS. cerusa sola accepta bōicidiū
ppetrat. AVICEN. lenificat apata fri. ⁊ dura ⁊ poniť
i emplis ⁊ replet vlcera ⁊ cozrodit: ⁊ ꝓpe afreg. carnē ma-

lã. ⁊ ē fortior ī gnatōe carnis. ⁊ ꝛfert bothor oculi: ⁊ ē ex medicis q̃ ꝛueniunt fissuris ani: ⁊ est ex venenis.

A fiethasia.gre. mel marinũ lib. de doctrina.gre.
A ffilonũ vl affion.i.opiuꝫ.
A fimerinos.gre. anfimerinus.i.quotidianus.
A ffinis ē lapis sup quē nascitur sal cuius flos noiatur asius.
A firatos ⁊ azimos gre. ifermētatus azimus.
A fir.quid est.l.bafir.
A fis.i.vipera serpēs.
A fflamã.i.dies.40.in tpe cãis.⁊.20.sũt July ⁊ aug. 20.sunt augusti ⁊ dicunt asamanux.i.molesti.
A flosmi.idest tapsus barbassus.

¶ Capitulum. XVII.

Affodillus. albutiũ.lappa.astula regia idē. herba ē folia hñs sicut porrus virgã lenē hñs quã multi albutiũ dicũt. supra quã virgã semē hz: qd̃ semē anterior dr: radices hz lõgas ⁊ obrotũdas balano similes. cui radici vtus ē cala ⁊ viscida vrinã puocat mestruis impat dolorē lateris tollit ⁊ ꝛquassatiõib⁹ tussiẽtes medicat bibita vsq̃ ad. ʒ.i. cũ tepida lẽtã diẽ ducit morsibus venenatis occurrit. folia ⁊ radix eius cataplasmatib⁹ adhibita flores siliq̃ cũ vino pascẽtia vulnera ⁊ sordida saluberrime curant: tumorẽ testiũ ⁊ mãmaꝫ ipposita spargit pustulas ⁊ ordeolos adhibita strigit maxie si cũ fece vini cocta ⁊ impposita fuerit addito vino ⁊ dulcore ⁊ myrrha ⁊ croco ⁊ cocta simul oculis maxie pstat effectũ dolores auriũ ⁊ sanies vino addita ⁊ libanoti et melle ⁊ mixta deter git aurib⁹ tepidus ifusus succus ei⁹ si dextre ptis dens doluerit sinistre auri ifusus medet cinis radicis ei⁹ allopitias emẽdat radix excauata ⁊ cũ oleo calefacta pmenonib⁹ ⁊ dolorib⁹ auriũ singulare pstidiũ ē. Radix ei⁹ maculas albas ī sole factas emẽdat. Radix ei⁹ bibita cũ aqua vẽtrẽ mollit semẽ eius ⁊ flos serpentibus contrariũ est. si cũ vino bibitum fuerit. Plinius li. 21. ca. 17.

A ffor. Affarũ. Affar.i. crocus ortulanus. Ste.
A forocb.i.a morte liberãs
A fforalbũ.i.vfnen.
A fforistmus gre. ē sermo in cui⁹ pauca serie vtus est magna. Hal.i.4.regi. actor cõmento. 16. in prin?
A framia.i.cib⁹ de agresta.
A ffrangens est quedã medicina inda.
A frinus.i.lupinus.
A friza.i.horror.
A fro.i.sinapi albũ.
A frodisia vel afrodisiũ.i. acorus. vnde Dias. Acorus herba venerea vel afrodisia. Et afrodisia dicit q̃ ē q̃dã spes satiriõis q̃ ab eodē Dia. sic vocat in proprio ca.
A fronitrũ gre. descẽdit ab afros qd̃ ē spuma ⁊ nitrũ ide afronitrũ.i. spuma nitri: ⁊ qd ē.l. baurach. alr Hal. ʒ. memiri. ca. p.
A fros. gre.i.spuma.
A frosi.i.ven⁹. ide descẽdit
A frosia.i.etas venerea vl pubescendi.
A frostrodon.i. vlpicum ⁊ est lapago.

¶ Capitulum. XVIII.

Afroselinũ gre. lat. lapis lune. DIAS. ca. de afroselino. Afroselinũ est illud qd̃ apud Aui. in. 2. cañ. dr lapis lune: vt ex amboꝫ ꝛcordia apparet. Et iõ dicit afroselinũ ī egypto tãtũmõ iuenit qd̃ ita creat. Ros celestis ad lune claritatẽ positus in spẽm lapidis quẽ specularẽ vocamus coagulat ⁊ stringit. Optimũ ē ãt qd̃ ē colore ceruleo ⁊ lucido. B eni fit silẽ gypso lipido ⁊ specularis lapis dr. Plini⁹ ca. de afroselino. Afroselinũ ita creat. Ros celestis ꝛgelat ad lune claritatẽ i modũ lapidis specularis: vñ nomẽ sũpsisse vr. Afroselinũ. vl selinites. i. spuma argẽti. Hal. POSSE. DIASCO. Afroselinũ oia vitia capitis emẽdare pōt potatũ ⁊ cephalargicl ⁊ epilenticis creditur prodesse.

A froton.gre.spumeus.
A frutton.i.sceba.
A ffudius ē serpēs magn⁹ g egredi facit sanguinez ex poris omnibus.
A ffugi. vel affugilla.i.raffanus.
A ful vel apbul.i.iunipeꝫ.
A ffium vel affur.i.croc⁹ ortulanus.
A ffurũcum: nomen est cuiusdam electuarij.
A ffursungi.i.spagus.
A ffusdecha.i.ozimũ.
A galam vel agalugim.l.lignum aloes.
A galictinon.i. lac acetosũ
A gapis lapis. quid. est. l. lapis agapis.
A garab est apa fistulosum in lachrymali.

¶ Capitulum. XIX.

Agaricus gre. ⁊ lat. ara. vo garicus. Agaricus q̃si fung⁹ crescẽs circa radicẽ arborũ maxime in babilonia vl ī lõbardia. Duo ei⁹ sũt gña. s. masculus ⁊ fem̃a: q̃ melior est ⁊ hz formã rotũdã: deficcat ⁊ fit albissim⁹. Masculus hz subam lõgã ⁊ nõ ē adeo alb⁹. Fem̃a vo est alb⁹ leuis ⁊ fragibilis hñs q̃sdã tuberositates intus ⁊ frustula quasi porosa. SERA. li. aggre. ca. garic⁹. auc. Dias. Haricus ē silis radici anuidẽ sed ē min⁹ dur⁹ q̃ ipa ⁊ spõgiosus: ⁊ putãt qdã q̃ sit radix herbe ⁊ qdã dicũt q̃ generat ex putrefactõe arboꝫ sic fung⁹. Et iã rept⁹ ē sup arbores scerbi: nisi qꝫ ē facile frãgibil ⁊ dbil fortil ⁊ ē radix spõgiosa moll sbe: ⁊ ē duaꝫ spēꝫ. mascul⁹ ⁊ fem̃a: fz fem̃a hz gdati ī se sic tunicas: mascul⁹ vo ñ hz tũicas fz ē tota suba ei⁹ ꝛriua: ⁊ fem̃a ē maior. GAL. 6. sim. phar. ca. de agarico. Agaric⁹ ē sic radix aut ē plãta q̃ nascit sup arbores aliq̃s ⁊ ē sube subtilis ī sua ꝛpositõe: ⁊ suba ei⁹ ē ꝛposita ex suba aerea ⁊ terrea quã subtiliauit calor nec in eo ē aliqd aq̃stat] oino. ⁊ ī sapor ei⁹ dulcedo aliq̃ ī pmis cũ obuiat gustui scbario vo ē subamar⁹: ⁊ ī eo appet aliquãtulũ acuitat] cũ stipticitate ⁊ vt⁹ ei⁹ ē ca. ⁊ sic. ex qb⁹ oib⁹ ꝛpositũ ē pharma cũ ex suba aerea ⁊ terrestri a calore sbtiliata. neq̃q̃ vo princeps ē aq̃se: ⁊ ꝛpterea diaforetic⁹ ē fz vtutẽ ⁊ grossicie icisiu⁹. DIA. ca. 6 agarico. Agaric⁹ ē sic radix silis silfio fz ñ sic dura cui⁹ gña sũt duo. mascul⁹ ⁊ fem̃a. Mascul⁹ rotũd⁹ ē ī se collect⁹ ⁊ maior. fem̃a vo pectini ē silis q̃ capilli discernũt. radios mittit: cũ albedie glauca vr. Ambab⁹ gust⁹ ē vn⁹. p̃ dulcl: postea amaricãs. Nascit ī arabia ⁊ ī samaria ⁊ in pōto q̃ ē oib⁹ melior: ē ei vt⁹ ca. ⁊ stiptica ⁊ diaforetica.

IO. ME. ca. 6 agarico. Agaric⁹ ē ex medicis magni iuamẽti cui⁹ ort⁹ ē sec⁹ arbores qb⁹ accidit corrosio ⁊ putrefactõ ⁊ ei⁹ gñatio ē sic gñatio fũgoꝫ pp qõ qdã extiauerũt q̃ sit fũg⁹: ⁊ vr q̃ sit. ⁊ qdã dixerũt q̃ sit sic apa factuꝫ ex putrefactiõe. Ei⁹ ãt duo sũt gña. s. mascul⁹ ⁊ fem̃a. Mascul⁹ vo ē mal⁹. ⁊ ē ille q̃ ē lõg⁹ ⁊ q̃uis ⁊ hz ī fracturis suis sic pducẽtes neruoꝫ ⁊ ē dur⁹ ⁊ dẽsus. Agaric⁹ ãt quẽ sapiẽtes laudauerũt ē fem̃a hñs ꝓpetates gnq̃ bõas: ⁊ ꝓpe vt sit alb⁹: ⁊ leuis ⁊ velociter frãgibil ⁊ porosus ⁊ rar⁹ valde: ⁊ vt appeat in pn? dulcl gust⁹ ei⁹: deiñ succedit ei amaritudo ⁊ stipticitas. Et melior ps toti⁹ corpis ē supior ps ipsi⁹. ⁊ stipes ei⁹ ē ñ bon⁹ hñs q̃si semitã ligni putrefci: ⁊ corrosũ ex eo ē malũ. ē ca. ī. i. sic ī. 2. Est ãt ꝛpositũ ex suba aerea posita ī supficie ipsi⁹ a q̃ p sẽtit dulcedo ī gustu ⁊ ex ptib⁹ terreis sbtilib⁹ dãtib⁹ ei stipticitatẽ: ⁊ ex ptib⁹ igneis qb⁹ sẽtit ī eo ō amaritudie. ⁊ iõ ē icisiu⁹ sbtiliatiu⁹ ⁊ solutiu⁹ nãe ⁊ carmiatiu⁹ vẽtositatũ grossaꝫ ⁊ apitiu⁹ opilationũ oiuꝫ. ē pauci nocumẽti fz sapiẽtes nisi qꝫ ipm̃it lesiõez viscerib⁹ debilitatẽ ea: qõ qdẽ cũ pmixtiõe abstergẽtiũ cũ ipo vt ñ pfudet vtus ei⁹ ī ipas tollit: ⁊ ē debilis tardans opõnẽ suã. DIA. igt. tarda ē ⁊ debil opatio ei⁹ fz icolũis ꝓpterea qõ ī eo ex dulcedine ⁊ stipticitate aggregat ptes cõueniẽtes. vel vi gorat opatõ ei⁹: si addat ei tertiũ ipsi⁹ salis gẽme ⁊ fiat ex eis trocisci cũ secaniabin. Et dicit humay: mellicratũ iunctũ ei vigorat opationẽ ei⁹. Et dicit haly. Si ex eo ⁊ sexta pte ex keisiz aut dauci ⁊ q̃rta ipsi⁹ salisgẽme fiant trocisci cũ viscositate polipody recẽtis fit mirabil ꝛsecutio opatiõis eius ad ea q̃ oz. ⁊ dixit Judeus cũ oximelle sgllitico magnificat opatio ei⁹. Et dicit ad huc haly. aliqd cũ vtute acuta admixtũ ei ē ex addẽtib⁹ vtuti ipsius. Et diẽ Hafiãt trocisci ex eo cũ vino ifuso zinzibere ī q̃ puluis ipsi⁹ sepe submergat: ⁊ fiet opatio ipsi⁹ cõpleta. ⁊ ex reb⁹ vigorantib⁹ ipm est spica ⁊ aqua casei ⁊ ꝓprie sũpti ex capziz ⁊ scito q̃ ve decoctiõe ⁊ trituratiõe sustinet rẽ mediocrem POSSE. ad mẽstrua puocãda. Accẽ. subtilissimũ pulueré agarici ⁊ ꝛfice cũ succo ciclamis ⁊ oleo. ⁊ calefac ad ignẽ ⁊ cũ bõbice itincta supponat. Lõtra fistulã. accipe salẽ costũ tartaꝫ ⁊ agaricũ ⁊ facto subtilissimo puluere cũ melle ꝛfice ⁊ tẽtã iunge ⁊ suppõe. ossa fracta exabit: ⁊ carnẽ malaz corrodit ⁊ fistulã sanat. Lõtra morsẽã albã pulueré salis costi tartari ⁊ agarici pone sup morsẽã pus fcã scarificatiõe. DIASCO. tortionib⁹. 3. i. agarici fert opẽ p ventrẽ. bũores crudos depõit. de alto cadẽtib⁹ vtiliter adhibet. bibit] obolis duob⁹ cũ vino si nõ febriũt. si febriunt cũ aqua calida epaticis asmaticis dissurys ⁊ nefreticis ⁊ bictericis maximũ prestat effectũ accepta de eo. 3. i. Malũ colorẽ emẽdat: ptbisiz medicat. pleuretic] cũ oximelle auxiliat. Agaric⁹ cõestus reyciẽtib⁹ sanguinẽ abstinet. digestionẽ celebrat. obolus vnus cũ aqua accept⁹ dolorẽ arteticũ cõpescit. epilẽticis cũ pusca vtiliter datur. Mẽstruis impat. stericas iflationes. phibet. Morsibus venenatis trib⁹ obolis cũ vino acceptis subuẽit. ⁊ oẽs cauſas itraneoꝫ dolorꝫ curat pm vtutẽ hois vel etatis dat⁹ nã alys cũ aqua vandus: alys cũ vino: alys cũ oximelle: alys cũ mulsa. SERAPIO. auc. Hal. Agaric⁹ resoluit ptes grossas ⁊ apit opilatiões q̃ sunt ī epate ⁊ ī renibus ⁊ curat bictericiã q̃ accidit ab opilatiõe epatis: ⁊ cõfert epilẽsie: ⁊ curat rigores febriũ q̃ cõtingũt ab bũorositatib⁹ grossis: ⁊ ꝛfert morsib⁹ tyri vl alteri⁹ aialis venenosi: qñ põit exterius loco emplastri ⁊ bibit de eo quãtitas aurei vnius cũ vino mixta aq̃: ⁊ ē medicia laxatiua. Et idẽ auc. Bedigoras. ꝓpetas eius ē ꝛtra flegma ⁊ melãcholiã. Et idẽ auc. Rasis iueni vniuersaliter ab oib⁹ hoib⁹ q̃ purgat bũores nociuos. Et idẽ auc. Dumai ī li. ō tiriaca. Expellit bũores a neruis ⁊ cerebro cũ ꝓpetate mirabili: q̃ ē ī eo. Et idẽ auc. Aben mesuai. De ei⁹ ꝓpetate ē laxare flegma ⁊ ē ꝛiũ venenis. Et idẽ auc. Abiꝛ. Agaricus purgat colerã ⁊ flegma simul ⁊ fortificat medicias magnas qñ miscet cũ eis: ⁊ fac eas penetrare ad extrẽa corpis: ⁊ ē ꝛiu⁹ medicis mortiferis: qñ bibit aut miscet cũ alys medicis. GALIE. expurgat opilatiões q̃ ī viscerib⁹: ⁊ iõ ictericos sanat q̃ sic ex opilatiõe laborãt epatis. Lõfert ẽt epilẽticis ob eandẽ vtutẽ. Rigores ẽt q̃ fz periodũ: qcunq̃ ex grossis aut viscosis nascunt bũorib⁹ ipse sanat. Lõfert ẽt eis q̃ morsi sunt vel pcussi ab iferẽtib⁹ frigiditatẽ: ōforis qdẽ appositũ. Intra corp⁹ ẽt sũptũ põdere vni⁹. 3. cũ vio lipbato. ⁊ ē ẽt purgatiuuz. IO. MESVE. Agaric⁹ solutiõe educit flegma grossuz ⁊ colerã ru. Et idẽ auc. Ha. Solutiõe educit vtrãq̃z colerã ⁊ flegma ⁊ bũores viscosos ⁊ putridos: ⁊ ei⁹ ꝓpetas ē mũdificare cerebruz ⁊ neruos ⁊ mẽbra sensuũ ⁊ lacertos ⁊ educere mãs q̃ sunt ī nucha ⁊ finibus ei⁹ ⁊ mũdificat pulmonẽ ⁊ pect⁹ ab bũorib⁹ grossis viscosis ⁊ putridis ⁊ mũdificat stõm epar renes ⁊ splenẽ ⁊ matrices mulieꝫ ⁊ educit mãs a iuncturis: pp quod vocauit eã democrit⁹ medicinã familie. ⁊ valz ad oẽs dolores itrinsecaꝫ ptiũ corpis ⁊ ad sodã antiquã ⁊ epilẽsiam ⁊ vtiginẽ: ⁊ ꝓpe ꝛfert manie ⁊ melãcholie ⁊ apatib⁹ cerebri ⁊ ē bona medicia asmati ⁊ difficultati haneliti⁹ ⁊ vlcerib⁹ pulmõis ⁊ pectoris ⁊ sanat dolorẽ stõi ⁊ viscerꝫ ⁊ est medicia magna oiuꝫ opilationũ ⁊ ꝛfert dolori epatis ⁊ splenis ⁊ renũ: ⁊ curat apata eorꝫ: ⁊ puocat vrinã ⁊ menstrua ⁊ mũdificat mricẽ: ⁊ vsus ei⁹ acgrit corpi bonũ colorẽ: ⁊ ꝛfert febrib⁹ antiqs diuersaꝫ materieꝫ ⁊ typo illarũ: ⁊ ē ex medicis ꝛfortãtib⁹ neruos: ⁊ ꝛfert sciatiẽ ⁊ dolori iũcturaꝫ: ⁊ est medicamẽ magnũ: ⁊ ꝓpriecũeo qõ cõuenit ex potib⁹. Quãtitas ãt q̃ põt ꝛueniẽter dari ⁊ ē ꝛtriti potio a. 3. i. vsq̃z ad duas. ⁊ in decoctionib⁹ a. 3. q. vsq̃z ad gnq̃z. conseruatur per quatuor annos.

A gasti. sunt cancri marini in antidotario vli.
A gedeguil.i. vene q̃ ꝓtendunt in ꝓfundo ab itestinis ad ep p q̃s transmittitur succositas ad epar. s. mesaice vene gedeguil. adgedeguil.
A gelos.i.peonia.
A gesmin.i.eritius.
A ger.i.petra.
A geratõ. Dia. frutex ē sarmẽtosa duob⁹ palmis lõga silis origano capstellũ hz supra in quo est flos aureus fz paulo minor in colore. Hal. 6. sim. far.
A gestim.i.serpēs.
A gi. vel agilopa.i.ebur.
A gilopa dr ab agi qd̃ est caro ⁊ lepo qd̃ ē oculus. Inde agilopa.i.carnes molles in oculis.
A gilops.i.auena.
A giologia.est modus cyrugie q̃ adhibet in epifoziis oculorum.
A ginũ.i.de terra mecha.
A girũ.i.ꝛfortatiuũ.
A giratos.est medicina restringens vuluam. Pan. Ste. belfa. ara. vermicularis fm aliquos fz alios lapis vel silẽ lapidi vt pumex. Hal. 6. memiri. ca. 3.
A giros ē popul⁹ arbor cui⁹ gũmi ē karabe. i. electrũ.
A gloforos.i.peonia.
A gma.gre.i.fractio.fractõ
A gmulatum.i.git.
A gniolachanõ.i.olus rusticũ ⁊ ē caulis siluẽ. p q̃. l. corabin.
A gnospinos.i.semẽ salicis
A gn⁹ cast⁹ qd ē. l. amarikest
A gogodie.i.nodi q̃ sũt ī collo ⁊ in gulla ⁊ subaselł ⁊ inguinibus.
A gnoctuꝫ. i. agnus castus maxime semẽ.
A gnit]. vl angit]. Dia. est q̃dã spēs spice nardi.
A gonisticum.i.forte.
A griaca.i.bicteritia vidis.
A griartimaũ.i.cãnabũ siluestre. et ē cãna varia.
A grielea.i.oliua siluestris p q̃. l. cayt. ayton. zambugi. Dia. Lathim.

¶ Capitulum. XX.

Agrifoliũ gre. vl lotros vl mella vl locrus vl sidra ara. sadar. vl nabach. lat. vo ciceraso. SERAPIO. lib. aggre. ca. sadar. Sadar ē arbor cuius fruct⁹ vocat nabach: cui⁹ due sũt spēs. vna ē afri. ⁊ alia ē babal. fz afri ñ hz spinas fz acuta folia. Et folia alterius spēi. s. babal sic lata ⁊ rotũda: ⁊ ei⁹ arbor hz spias. ⁊ nabach et afri sũt pui ⁊ meliores ex eis sũt illi q̃ sũt ex illa regiõe ⁊ sũt dulciores oib⁹ alys ⁊ mediocris odoris ⁊ aromatizãt os comedẽtl sic alia aromatica ⁊ nabach ex babal sũt maiores. ⁊ idẽ auc. ysaac eben aragi. nabach ē sic forba ī friditate ⁊ pl⁹ ea ī siccitate. Ste. lotbos todrẽdon. iterisũ benacũ. GALIE. 7. sim. phar. ca. lotbos. fada greca lotos granũ aneseen. lotbos arbor stiptica qdẽ ñ multũ pticipat caliditate. ē ãt sũtiliũ ptiũ ⁊ siccatiu⁹. POSSE. SERA. auc. Dia. qñ coqt agrifoliũ vl sadar cũ aq̃ aut cũ vio fz necessitatẽ ꝛfert fluxui mricis ⁊ fluxui vẽtris qñ fit clistere cũ ea ⁊ strigit radices capilloꝫ ⁊ phibet casus eorꝫ. Decoctio frature ligni ei⁹ qñ bibit ⁊ fit clistere cũ eo ꝛfert vlceribus ⁊ cursui biiditatũ mricis antiq̃ ⁊ rubificat capillos ⁊ ꝛstringit radices eorꝫ ne cadãt. Et idẽ auc. Abenguefit. nabach dulcis laxat colerã q̃ ē i stõ ⁊ itestis: ⁊ repmit calitatẽ. Et idẽ auc. Albasari. nabach strigit vẽtrẽ ⁊ repmit colerã ⁊ ē q̃uis digõni. ⁊ qñ ñ bñ ē matur⁹ ē stiptic⁹ ⁊ retinet vẽtrẽ fortiter ⁊ maturus dulcis ē ramis stipticus oib⁹ alys: ⁊ citius descendit ab ore stomaci ꝓpter dulcedinẽ q̃ ē ī eo. strigit ⁊ repmit colerã: ⁊ vsus ei⁹ nimi⁹ iducit fastidiũ. Et idẽ auc. ysaac ebenarã. Quando nabach comedit ante cibũ est melior ⁊ puocat appetitũ: ⁊ hz res q̃ sunt nimis sicce. qñ iueniũt biiditatẽ ī stomaco aut ī itestis pmũt eas ⁊ iducũt fluxũ vẽtris ⁊ folia ei⁹ ꝛterunt ⁊ ponũt sup apata calida mollificant ⁊ resoluũt ea. GALIE. Serrature lignoꝫ eius ad fluxum muliebrẽ ꝛpetunt. ⁊ ad iliacas dispositiones. Loquunt aũt ⁊ qñq̃z qdẽ in aq̃: qñq̃z ãt ī vino

sicut necessitas iubet ⁊ non imittit soluz sed bibitur. At vero pro eo q̃ defluentes capillos detinet nõ modicum signum est: quoniam stiptice qdez cũ eo q̃ siccat modera te ē virtutis. Dictũ est enim in sermone qui de laudano. talis esse oporteret virtutis quod debet detinere capillos defluentes.

A grimonia quid ē. l. argemonia. Eupatorium.
A grimomu. i. lappa iuersa.
A grimolatum. idest git.
A griostaphilon. idest daucas creticas.
A griostisibuz. i. pastinaca.
A griontaphilõ. idest pastinaca siluestris.
A griophiros. aper gre. i. porcus siluestris vrus.
A griocanna. i. cantabrum.
A griolochãna. i. olus rusticũ ⁊ est cauł siluestris. l. combin.
A griomena. i. serpilluz.
A grippa. ē quoddã vnguẽtum in antidotario Hal. positum.
A gripina. i. vigilie cuz sollicitudine perseuerãtia.
A gripine. i. apa capit] compositum ex colera ⁊ flegmate. vt sic ab accidẽte idest vigilãtia sõnolenta bz nãq; cõposita accidẽtia ex frenesi ⁊ litargia
A groli. idest senation.
A groston. idem quod semen salicis.

¶ Capitulum XXI.

Agrostis gre. ara. negen. vel thel. vel negil. Teil theilũ Ste. Auic. lat. vero gramẽ. Gramen ē herba satis nota hñs ramos rotũdos nodosos sup terrã expãdẽtes: ⁊ a nodis rãnoꝫ exeũt radices terrã ingrediẽtes dulces cũ abhomiatiõe cuius folia parua sunt ad similitudinẽ cãne minozis. ē fri. ⁊ sic. in pzin. pzimi gra. Pli. li. z4. ca. 19. ante me. SERAPIO. li. aggre. ca. negẽ Negen ē herba hñs ramos hñtes nodos q̃ expãdunt sup faciẽ terre. ⁊ ex ramis eiꝰ gnãnt radices exeũtes a nodis ipiꝰ figẽtes se ī terra ⁊ radices eiꝰ hñt nodos: folia eiꝰ sũt oblõga acute extremitatis sic foliũ cãne pue. est alia spẽs cuiꝰ folia rami ⁊ radices sũt maiozes q̃ supradicte. imo sũt folia silia hedeꝰ q̃ qñ cõedũt aialia ea occit: ⁊ maxie illud qõ nascit ī babilõia ī vys ⁊ qõ nascit ī sicilia qñ cõedi tur a bobꝰ apant. ⁊ istã spẽz inuenies ī littera basap. fz illõ qõ nascit ī cosos bz plures ramos q̃ alia spẽs ⁊ bz folia similia folys lebleb: ⁊ florẽ albũ boni odozis ⁊ semẽ minutũ in quo est iuuamentũ ⁊ radices quinq; aut sex ī grossitudie digiti albas molles dulces ⁊ fetẽtes. GALIE. 6. fim. phar. ca. agrostus. Suba eius est subtilis ⁊ sapoz eius est dulcis ⁊ est in eo parum acuitatis cum stipticitate pauca. ⁊ radix eius habet sapozem abhominabilẽ. ⁊ virtus eius ē fri. ⁊ sic. cũ tẽperamento. DIASCO. ca. agrostus. Agrostus vgas bz nodosas ⁊ spãsas sup terraz supra quas vgas folia sunt acuta ⁊ lata ⁊ dura sicut canne minozis. Radix ē illi nodosa ⁊ dulcis quam boues ⁊ alia aialia pascunt. POSSE. Aqua ꝑcoctiõis eiꝰ valet cõtra dissuriã si bibat ⁊ frangit lapidẽ ⁊ curat vulnera vesice ⁊ pzouocat vzinã ⁊ ē ꝓglutinatiua. radix eiꝰ ⁊ curat reuma ventris. SERAPIO. auc. gal. vtus eius ē q̃ ꝓglutinat ⁊ ideo ꝓglutinat vulnera recẽtia duz sunt sanguinolenta ⁊ cogtur ⁊ bibit eius aqua ⁊ frangit lapidẽ. Sz semẽ eius qõ ē ī cosos puocat vzinã ⁊ desiccat qõ currit ad stomacuz ⁊ intestina ex büiditatibꝰ qz virtus eius ē desiccatiua subtilis sine stipticitate. GALIE. Radix eius sanguinolẽtoꝫ vlcerũ ē ꝓsolidatiua: ipsa qdẽ herba cataplasma ta ifrigidat qdez nõ vehemẽter. cõsistit aũt in medio bu. ⁊ sic. Mozdicatio aũt q̃ in radice ē subtilitas partiũ qdẽ est pauca. ꝓsueuit ãt vt ⁊ lapides frangat si q̃ decoquat eaz ⁊ bibat. Semẽ eius debile ē ⁊ tñ diureticũ ⁊ desiccat reumata ventris ⁊ stomachi. vtus ē eniz ipsius desiccatiua subtiliuz partiuz. DIASCO. Herba ipsa cataplasmatibus adhibita vl'neribus pacolesim facit. Elixatura eiꝰ bibita tortiõibꝰ ⁊ dissurie medicat: vulnera vesice opti me curat ⁊ calculos frãgit ⁊ vzinã puocat. Canes qñ volũt purgare se hãc herbã mãducant. In splenis dolore coque eã ⁊ cũ eiꝰ flore tere ⁊ in pãno lineo ipone: nã motꝰ sentiet hñficiũ ad epifozas oculoꝫ. gramẽ qõ in se trifurcatũ bz. nã in plura diuidit decrescẽte luna sublatũ quãtũ volueris ⁊ reposito habeto diligẽter ex his lippis incipiẽtibꝰ ad collũ ligatũ celeriter epifozas desiccat. Agrostis manducabiles bz radices dulces ⁊ aquosas ī gustu ⁊ stipticas vulnera fauciũ glutinãtes. Radix fri. ⁊ sic. ē ⁊ pp hec glutinatozia est recẽtiũ vulneꝫ ⁊ leptomeris est modice. Ipa aũt herba pfecte ē aquosa ⁊ cataplasmata infrigidat. non tñ fozriter: semẽ aũt eius ibecille est: ⁊ tñ diureticũ. Reuma vẽtris desiccat vel stomaci virtus ē ei calida desiccatiua ⁊ leptomeris extenuans partes. AVICEN. lib. z. ca. de graie. Gramẽ facit coberere plagas sanguineas. Et decoctio eiꝰ extrahit lapidẽ ⁊ semen eiꝰ puocat ⁊ pstringit Et idẽ auc. Hal. decoctio radicũ eiꝰ facit id qõ ipsa herba ⁊ eius semen pzouocat vzinaz pzouocat ione fozti ⁊ abscindit vomitum ⁊ fluxum.

A grusichi. cucũer agrestis.
A guardiana, idest celidonia maioz.
A guasion. i. herba amphimerina ⁊ est cẽtũnodia.
A gumenos. i. gaudiũ.
A gurion. i. fozturna.
A gustrin. i. lãdirus.
A guus. i. lenticula.
A bal est spẽs agrifolij.
A balzemer. persice est plãta sene. Mes. ca. de sena.
A baoban ē herba que vocatur pes cozui.
A bauen. Sera. lib. aggre. auc. Dias. ca. abauẽ. Aba uen ē habẽs folia silia folys coziãdri ⁊ flozem abynaquaq; pte ⁊ in medio citrinũ ⁊ bz grauẽ odozẽ ⁊ in sapoze eius ē amaritudo ⁊ virtus eiꝰ ē q̃ calefacit. in. z. ⁊ desiccat in. z. ⁊ purgat flegma ⁊ melancoliam sicut epithimuz.
A baial. i. agrifolium.
A biabi. i. papauer palustre ⁊ est nenufar.
A bobo vel aboboc. idest lac acetosum.
A bu. i. bonitas.
A bumich. i. agnus castus.

¶ Capitulum. XXII.

Albachest. ara. gre. Idargiros lat. argẽtũ viuuz. DIASCO. ca. de argẽto viuo. Argẽtũ viuũ qõdã est artificiale. qõdã minerale. Artificiale ꝓficit sic: mittit miniũ ⁊ ciabziũ ī cacabũ testeuz: ⁊ ferreo coopculo murat argilla ⁊ põit ī foco ⁊ pꝰ duas hozas apit ⁊ qõ coopculo ibeserit: ꝑ colligit: qz ꝑ ē argẽtũ viuũ. Minerale ãt iueniẽt ī minerl metalloꝫ Argẽtũ viuũ fuãdũ ē ī plũbeis vasis aut vitreis: qz alia vasa cõedit ⁊ pit. Auerrois. ꝯ. colliget. ca. 9. ē fri. ⁊ hu. PAV. ca. de argẽto viuo. Argẽtũ viuũ ca. ⁊ hu. ē ī. 4. nã ex effectu cognoscit q̃ sit calidũ: qz dissoluit icidẽdo ⁊ penetrat. ALMAN. trac. z. ca. õ argẽto viuo. argẽtũ viuũ qñ extiguit ardẽs ē. POS. Sera. li. aggre. ca. albachest. Argentum viuum est occidens quando bibit sua grauitate ⁊ cozrodit omne cui obuiat ex mẽbris itrisecis: ⁊ ꝓfert ꝯ nocumẽta eiꝰ lac sũptuz in multa q̃titate. argẽtũ viuuz qñ mortificat ⁊ miscet cũ oleo ro. occidit pediculos ⁊ curat scabiẽ qñ miscet cũ medicinis valẽtibꝰ ad hoc. Assiduatio ad fumũ eius inducit paralesim ⁊ aufert sensuz ⁊ motũ ⁊ nocet visui ⁊ auditui ⁊ expellit oia venenosa. ⁊ sumẽtes argẽtũ viuũ mortificatũ moziunt ex iliaca passione ⁊ ipm sublimatũ cõburit ⁊ occidit sicut ignis ⁊ cozrodit carnẽ ⁊ destruit fistulas ⁊ occidit mures ⁊ qõcunq; aial qõ sumpserit ipsum. DIAS. Virtus argẽti viui est homicidialis põdere suo scindẽdo itestina vnde euadere poterit q̃ ꝑ biberit lac plurimũ bibẽdo ⁊ mouẽdo se. sil'r dat vinũ addito absinthio sinapi aut isopo. PAV. ꝯ scabiẽ oleo nucis paꝫ calo admisce acetũ deinde litargiꝫ ⁊ cerusaz puluerizatã in q̃titate eadẽ buliãt ad spissitudinẽ mellis ⁊ refrigeratis ipone argẽtũ viuũ cõmiscẽdo ⁊ vsui reserua. Argẽtũ viuũ cũ assũgia

gallinacea ⁊ cerusa ꝓficiat: ex hoc facies iunicta clarificatur ⁊ dealbat: vl' sic. Accipe cerusam oleũ ro. ⁊ bellicollos marinos: ⁊ adipẽ gallinaceã resolutã ad ignẽ ⁊ colatã predictis appone. ⁊ vltio argẽtũ viuũ mortificatũ cõmisce. Contra pediculos capitis farina lupinoꝫ amaroꝫ decoqtur ī aceto fortissimo vsq; ad spissitudinẽ ⁊ additis ꝯ. iiij. argẽti viui extricti fiat imixtio ⁊ caput patiẽt] iungat. Extinguit ãt argẽtũ viuũ cũ saliua: vl' ꝓficat cũ cinere ⁊ salina. Signũ bone extinctionis ē cũ alteri põt cõmisceri.

Aibascos. i. virga pastozis.
Aimaco. i. medulla.
Ail. ara. cerum. verũ barbari vocãt bacar alubase.
Aioderab. i. sinopida.
Airac. i. arboz granati siluestris.
Airanisa. i. ciclamen.
Airas. i. arboz pirozꝫ siluestrium.
Airon. i. oliua.
Aisdo. i. sempuiua. pro qua lege herbã grassula.
Aispenali. i. spinachia.

¶ Capitulũ XXIII.

Aitruad, ara. gre. antimonos. lati. vo antimoniũ. Antimoniũ ē vena terre silis plũbo. verũ ē q̃ antimoniũ terit ⁊ nõ fũdit: plũbũ vo fundit ⁊ nõ terit: ⁊ bz ī fracturis suis claritatẽ qñ frãgit. ⁊ illud ē melꝰ qõ in fracturis nõ bz aliqd ex terra vel aliq̃ sorde. ⁊ iõ ablutũ ⁊ mũdũ dz poni ī medicis: ē fri. ⁊ sic. in. z. SERA. li. aggre. ca. aitruad. vl' antimoniũ ē vena terre sil'is plumbo. ⁊ ē medicina ocularis: qõ decernit a metallo. qz antimoniũ terit: metallũ vo nõ. sil'r metallũ fũdit. ãtimoniũ adurit. antimoniũ q̃to clariꝰ tãto meliꝰ. Et idez auctoritate Dias. meliꝰ ex eo est fozti⁹. ⁊ est illud quod frangit. ⁊ habet in fracturis suis claritatẽ ⁊ luminositatẽ. ⁊ qõ est ī teriꝰ mũdũ. ⁊ nõ bz aliqd admixtũ ex terra vl' sozde aliq̃ ALMAN. trac. z. caº de antimonio. Antimoniũ fri. ē ⁊ sic. i. z. Plini⁹ liº. 33. caº. 6. post pncipiũ Stibia. POSSE. Ad emozoidas exiccãdũ inyciat succꝰ peucedani p clistere. ⁊ postea si sint exteriꝰ pone puluerẽ antimony desup. Si sint iteriꝰ puluis inyciat cũ calamo posita ī vesica ꝓ flata. puluis eiꝰ cũ sapone spatarẽto vel gallico cõficiat ⁊ liciniũ ī eo itinctũ ozificio fistule imissuz curat: puluis eiꝰ ī cãcro positꝰ comedẽti aut carni superflue optima est cura. ꝯ polipuz magdaleon ex apostolicon formatus sparso puluere antimony narib⁹ imittat. ⁊ aufert ipm colliriuz ex puluere antimony ⁊ puluere nuclei mirabolanoꝫ citrinoꝫ equo põdere addita aqua ro. vl' pone de tutia cuz antimonio. Bõbix itincta ī succo sanguinarie cũ puluere ãtimony narib⁹ imittat ⁊ remouet fluxũ sanguis ab ipo Ad cohibẽdũ sanguinẽ puluis ãtimony ī succo tapsi barbassi cõficiat. ⁊ tũc bõbix itincta supponat. SERA. auc. Hal. ī hac medicina ē vt⁹ stiptica ⁊ cõglutinatiua ⁊ ifrigidatiua aufert carnẽ supfluã q̃ ē in vlcerib⁹ ⁊ icarnat ⁊ cõsolidat ea. ⁊ mũdificat sozdities eoꝫ. ⁊ stringit fluxũ sanguinis nariũ: ⁊ ꝑpetas eiꝰ ē cõferre epilie ⁊ supfluitatibꝰ grossis. ALMAN. Antimoniũ oculũ efficiẽs robustum ipsi⁹ custodit sanitatẽ: suppositũ quoq; mẽstrua cõstrigit. PAV. ca. de antimonio. Antimoniũ sua frigiditate ⁊ sicitate sanguinẽ de naribus stringit. ⁊ valet si miscet colliriꝰ oculozum. Seniozes eo vtẽtes habẽt oculos incolumes. qz neruos confozat. ⁊ omnem maculã ⁊ nocumentum aufert maxime si parum de eo miscetur.

Aiume. i. mumia.
Aiçon. gre. i. semperuiua. Pli. li⁹ z5. caº. ii.
Aiçumest nomen loci.
Akacia. i. accatia.
Akantis sperma. i. semẽ vrtice.

¶ Cap. XXIIIII.

Achanedi. vel alsabota. ara. gre pficũ. vel milea pfica. lat. vo pficũ. DIASCO. ca. õ pficis. Persica customacati sũt. SERA. li. aggre. ca. akanedi. In sapoze arbozis pfice ⁊ ramoꝫ ⁊ folioꝫ ē amaritudo ⁊ abstergit ⁊ resoluit. GALIE. li. scõ de cibis. ca. de pficis. vidi ⁊ hãc arbozẽ in alexãdria magnã. narrãt ãt fructũ eiꝰ fic pzauũ existere in pfide. vt pimat comedentes. In egiptũ aũt delatũ esibilẽ fieri: silr q̃ comedi: vt pira ⁊ poma. ⁊ quoꝫ fm magnitudinẽ ē: q̃ siue poma vocare volueris: siue milea siue pfica fructuz istũ: siue simplr pfica codẽ mõ modernis grecis: siue aliqd aliud antiquũ velis q̃rere ī ipsis licebit tibi ꝑ agere ī multo studio. Id ãt scias vtiliꝰ noiboꝰ: q̃ ⁊ hoꝫ succꝰ velut caro facile cozrupti bilis ē. etenĩ glibz pus: q̃re nõ oz sicut qdã post aliud alimentũ offerre. cozrũpunt. n. supnatãtia. Meminisse aũt huiꝰ oz: qõ ē coz in oibꝰ q̃cũq; cachochimia. hũidaq; ⁊ lubzica. ⁊ facilr subire potentia. ⁊ ppterea ꝑ comedere ipsa poza alys. fic. n. ipsa celeriter subeũt. ⁊ alys viã faciũt. vltimo aũt assũpta sil' cozrũpũt ⁊ alia. vtus eoꝫ est fri. ⁊ hu. Et idem li. 7. de sim. phar. ca. de pfico. Milea pfica. i. persicũ que vocatur assuete ab oibus iam persicũ solum dicentibus ꝑ similea. AVICEN. li. secũdo ca. de persicis Persica sunt frigi. in fine secundi. humi. in primo in fine. POSSE. DIASCO. Persica molliũt ventrez maxime si matura fuerint. Immatura vo abstinẽt vẽtrẽ ⁊ maxime si siccata fuerit. Elixatura eoꝫ reuma stomaci ⁊ vẽtris cõpescit folia eius cõstrictiue sunt vtutis que siccata atq; locis patiẽtibus aspersa fluozẽ sanguis cohibẽt. Microtera. i. minoza pfica customatica sunt ⁊ fastidiũ tollũt melius q̃ supradicta: pro quibus. l. Cesmes. SERAP. In folys ⁊ ramis pfici est amaritudo. ⁊ ideo q̃ teruntur occidũt lumbzicos ⁊ ponunt sup vmbilicũ. Matura ex eis sunt bona stomaco ⁊ molliunt ventrẽ. Immatura vo stringũt ⁊ q̃ desiccant stringũt fozius ⁊ decoctio persicoꝫ q̃ bibit confert humiditatum cursui ad stomacuz: ⁊ q̃q; sicca puluerizant sup locuz vnde fluit sanguis abscindũt cũ. Et idẽ auc. Abẽ mesuay q̃ terunt folia eius ⁊ flos eius ⁊ expimit ⁊ bibit expressura illa eycit ascarides cũ fluxu. Et q̃ succus folioꝫ eius inycit in auré occidit vermes qui sunt in ea: ⁊ q̃ linit sup pectinẽ abscindit ardozẽ psilotri: ⁊ oleum nucleoꝫ pficoꝫ cõfert dolozi auriũ ⁊ sabaphati q̃ linit cũ eo. Et idẽ auc. mescceche. Persica remouẽt sitim factã a caliditate ⁊ fetozẽ ozis: ⁊ cõfozãt stomacũ. GALIE. Arboz ipsa pficoꝫ in pullulatiõibus ⁊ frondibus dñantẽ bz amarã qualitatez: ⁊ ppterea eiꝰ folia lumbzicos iterficiũt cũ terunt ⁊ vmbilico apponunt. ⁊ aliq̃ diafozeticũ est farmacuz: fructus vo eius q̃ est esibilis vocat pficum: ⁊ est fri. cõplonis. AVICEN. Persica que humida sunt velocis sunt putrefactõis lenificatiua ⁊ in ipsis est stipticitas aliquantula: sed ex eis stiprica sunt ea q̃ sunt icisa ⁊ siccata: ⁊ in ipsis ē phibitio cursus: ⁊ in sua natura sunt stiptica. ⁊ folia eius qñ ex eis fit linimẽtũ abscindũt ardozẽ psilotri: ⁊ distillat succus foliorũ eius in auré ⁊ iterficit vermes. Et ꝓfert oleũ nucleoꝫ coꝫ emigranee ⁊ dolozib⁹ auris calidis ⁊ frigidis. Et pfica sunt bona stomaco. Et in eis est vtus faciẽdi appetituz cibi: ⁊ oz qdẽ vt nõ comedant post aliũ cibũ: qñ cozrumpunt post eũ ⁊ cozrũpũt ipz: sed pcedãt añ cibũ oẽm: ⁊ ea q̃ sicca sunt tarde digõnis sũt: ⁊ nõ sũt boni nutriminti: q̃uis sũt plimi nutriñti. Et idẽ in. 4. ca. de q̃rtana ait: q̃ valẽt ꝓtra q̃rtanã de colera adusta. Pli. lib. i5. cap. iz.

Akec. Akes. i. rothab.
Akefemati. i. spẽs vt piper.
Aket. i. rãnus.
Akestis vl' akris. i. locusta piscis.
Akilas. i. pmeglandes. Hal'. li⁹ de euchimia.
Akris. i. sambucus.
Akrimia. i. fructus ligni aloes.
Alaaffar. i. crocꝰ ozrulanꝰ.
Alaagen vel alaagep. i. herba violaria.
Alabach. i. lapis cozneolus.
Alababar vel alaboar vel alabachar: vel alabachre alaunoch: abaꝫ. i. plũbuz nigrũ in quo ē suba aquosa mlta qõ ꝓgelauit frigꝰ.
Alabacbal est quedaz pas/

sio que hoc mō ꝓtingit a
cerebro p aliquā fissurā
distillat flā ad trachea3
artariam . ⁊ fit in nocte
tussis ⁊ artaria passio . ⁊
dr̄ stilla vl stillicidiu3.
Alabalblet.ē spēs volubil
q̄ habet lac.
Alabaelfasa: vel albael fa
ser.i.diptamus.
Alabastrū gen⁹ est limpidi
marmoꝛ ⁊ albi qō visui
Al ⁊ el articu (ē peruiū.
lus apud arabes signifi
cat id qō apō nos vulga
riter addim⁹ ꝓponendo
noibus la.le.li.lo.vñ ple
rūq3 repiunt̄ noia arabi
ca sine illo al ⁊ eadem ali
bi cū al ⁊ ide3 sunt. vt ki
tran. ⁊ alkitran. kali ⁊ al
cali. Albasce:basce.
Alabativl alaban.i.plūbū
Alabel.i.iuniperus.
Alabit est spēs lda similis
bermodactilo.
Alabonisi.i. loc⁹ triū ossiū
laterū que sunt inferius
in cauda.
Alabuch .A. dicit q ē asa
dar. ⁊ ē arboꝛ nabath.
Alacabas.i.reptile.
Alacamaris.quid est.L.al
ga marina.
Alacasemen.i.sule.
Alac.i.sanguisuga.
Alaccetbemilba.i. cotula.
Alacb.alacū.Aulecb.i.glu
cten.Stepb.
Alacbati.i. prunella.vnde
fit acatia.
Alachicb.i.lapis corneol⁹.
Alachisar.i.mice panis fri
xe.deide posite in melle.
⁊ frixe cum eo.
Alachoe.i.granata.
Alacboen.i.herba filis co
tule fetide. ⁊ qdā dñt q
ē pollicaria maioꝛ: sz fm
veritatez est herba que
vocatur pes corui⁹.L.
vchuē.
Alacoder vl alactemilla.i.
cotula.
Alacuor.ara.vl alcoit.i.cū
aliqs ī coitu emittit ster
Alacrobi.i.ceterac. (cus.
Alada.i.pollium.
Aladceatamon .i. pulegiu3
ceruinum.
Aladion.Adrion.
Aladrion.i.squinantum.
Aladurochū.i. spuma que
generat ī circuitu cāne.
Et adarchi vl Adarcis.
Alfanca.i.mentastrū.
Aafegneat.est spēs q̄ sunt
vt piper ⁊ similia.
Alafegmati.idem.
Alafit.i.trociscus.
Alasos.i.ceruus.
Alafsascetui.i.galaō sceni
Alafse. ē galla nō pfozata.
Alafsure.i radix vit albe.
Alafūge ē nom̄ cuiusdā la
Alagatiz.i.parua (pidis.
animalia:vt aranea.
Alagil.i.diabetes.
Alagil.⁊ cadumil gre . cir
cuit⁹ ara.⁊ ē rota molen
dini.
Alababaar. vl alabāoech
vl alabarbar.i.plūbū ni
grum ī quo est substātia
aquosa multa quod cō
gelauit frigus.
Alabacap.est ligamētū qō
ad musculū nō extēdit:
sz trūn qō est iter duo ossa
ꝓtinuat aut iter alia mē
bza.⁊ vnam rē aly firmi
ter annectit.
Alabacul.i.alabacal.
Alabacal.i.distillatio.
Alabacoan vl Alabacolen
.i.pes cozuinus.
Alabari.i.plumbum.
Alabasech.i. alfeozua.Se
ra . ca⁹ de retētiōe men
struoꝛ.i.tribul⁹ l tbim⁹.
Alabaumach.i.rub⁹ qui fa
cit moza,
Alabuc ē de magnis arbo
rib⁹.⁊ vocatur lilialis: q̄
caremus.
Alabura.vl alaburiz.i.pu
Alaiabi.i.papauer (legiū.
palustre.
Alalablet est species volu
bilis habens lac.
Alamlag. idest mirabola
ni emblici.
Alam.i.enula.
Alan.i.anisum.
Alanaria.i.languena.
Alancetbabon.qd est.L.
dex domestica.Mance
tbabon.
Alaniden.i.fiseleos. (tes.
Alapbur.i.sorbitōes ⁊ pul
Alapis.i.axungia porcina.
Alapsa.i.galla.
Alar.i.hedera.
Alarar.ē qōdā genus ligni
Alarac.i.sudoꝛ bois.
Alarismi.i.en ula.
Alarmech.i.plum buz.
Alarnabe:idest baccarine
idest lepus marinus.
Alartbanite.i.radix drago
gontee.
Alartir:idest aufa vel ebu
lus fm alios.
Alarum.i.vir ignarus.
Alas.i.sal vel lactuca.
Alasalabeosebar. idest di
ptamus.
Alasap.i.desudatio.
Alasabeoaar.i.diptam⁹
Alsamin.i.armoniacuz.
Alasachel maius idest spi
ca celtica.
Alasee.i. bisopus. Din⁹ .b.
fm alios.tbimus.
Alescheten.i.cameleonta:
que idem est fm quosdā
q spia alba vl bedeguar
sed falso . naz bedeguar
nō ē idem qō cameleon
ta.sed est illud quod scri
bitur in.L.bedeguar.
Alasche.i.fic⁹ bothoꝛ i ma
trice q̄ sic dicunt̄.qz sunt
filia capitib⁹ alabasce.
Alascem.i.armoniacū.
Alascasti: vel alastarni .i.
exercitualis.
Alasek.i.tbimus.
Alaseaiem vel alaseiem. i.
armoniacum.
Alasef .i. pūcta rubea que
fiūt vt pulicis morsus.⁊
fiūt in omnibus mēbris
⁊ precipue in oculis.⁊ ci
to recedunt.
Alaset.i.tribulus.
Alasir.est quoddaz lactici
nium mortiferuz.
Alasiet.i.puluinar.
Alasoxicton.i.sal qui fodit̄
ex montibus.
Alasoꝛ .i. ysopus ozulan⁹
Alasscozoni.i.galla.
Alasten.i.tribulus
Alasue ē spēs exiture ocu
li expāsa occupās locuz
magnū ⁊ fortasse nomi
natur catarnen.
Alatamon.i. pulegium cer
uinum.
Alatbabag.i.reptile.
Alatbiche.i.vetus.
Alatine.i.ameos.
Alatuor.i.ille qui cuz coit
sterc⁹ suū descēdit cū sp
mate ⁊ nō regit anū suū.
Alauda.i.vpupa auis.
Alaubabic . vl alanbak .i.
rubus qui facit moza.
Alauis vl alauisna .i. finis
ossis:⁊ vetula q̄ ad finez
tendit.⁊ est fons.
Alaui est plāta que eleuat̄
supra stipitē circiter cubi
ti vnius mēsurā:i cui⁹ ex
tremitatib⁹ sūt ramuscu
li:sicut flores coziādri q
terunt̄ ⁊ miscent̄ cuz al
chāna ⁊ tingūt vt alchā
na. p se vo tīgūt colore ci
trino.⁊ ide tingunt̄ pāni.
Alaunoch. vel alausegi vl
alababar.i.plumbum.
Alurid.i.meseraice.
Alausegi.i.rānus.
Alaurant.i.melancolie.
Alaymis.i.oculus.
Alaçabar.i.dilatatio pupil
Alaçisen.i.fesire. (le.
Albac.i.mare.
Albaccare.i.vacca.
Albadib.i.rānus.
Albada . alcboꝛasena .i. ra
pa caulis:⁊ ē rapa bñs fo
lia similia cauli.
Albaficet.i.puluinar.
Albages.i. cretan⁹ marin⁹.
Albagla.i. poztulaca . alba
gla.achanea.idem.
Albababar.i.plumbum.
Albaiadata.i.album.
Albasra est locus vnus vn
de venit cassiafistula.
Serapio.
Albaiat.i. ceruſa.
Albalaaros.i.grana sponsi.
Albaluati: est vlcus cū bo
thoꝛ ⁊ crustis:⁊ est simile
sabaphati mal. albalkia
ti. Raf. lib⁹ diuis. capi
tulo.133.in principio.
Albalubiati .i. berbe q̄ na
sunt̄ in aqua ⁊ in lapidi
bus ⁊ faciūt labi: p qua
L.muscus
Albanoçirus est quedā me
dicina inda.
Albaras est spēs mozfee al
be:⁊ differt ab alguada.
qñ pili qui nascunt̄ ī ea
sunt albi. ⁊ est icurabilis
vel quasi.
Albarabasion.i.apes.
Albarangi digitoꝛ.i.extre
mitates ossiū q̄ iungunt̄
cū digitis ⁊ apparēt cum
stringūtur manus in dor
so manus.
Albasal:vel albasale:vel al
basille.i.cepe.
Albasan.i. Rambel . dr̄ a lo
co: ⁊ ē semē lumbzicoꝛ.
Albateg.i.melon.
Albatbam.i.batbam.
Albatbegi.i.citrulli.
Albaudari:est vena trāsiēs
p min⁹ fozamē velamis.
Albaurach.i.nitruz: sed fal
so.imo est afronitrum.
Albaudach.i.auellana.
Albausegi.i.feretrum.
Albearmeçael idest nux ta
marisci.
Albedçbabar . ē lapis q oi

resistit veneno. iō voca
tur veneno resistēs.⁊ est
lapis beçaar.
Albedesenanen .i. rubedo
extrāea silis rubedini ei⁹
ī quo icipit lepra q̄ appz
sup faciem eius.
Albeduster.i.castoꝛeum.
Albedarat.i.malua.
Albedidi. sumac cum quo
parantur coria.
Albediben.i.icubus.
Albedarogi . idest oçimuz
fluuiale.
Albederigi. vl albetaragi.
vl albetarogi.i.basilicon
cum latis folys.
Albeguis.idest etas a.9.an
nis vsq3 ad.50.
Albegiatu.i.allues.⁊ sī dul
cia fiē cōfectio de melle.
Albegele.i.mons.
Albehikil.vel alibisul.i.se
mē cuiusdā arboris q̄ ca
Albeimepes.i.vua (rem⁹
Albela.vel albelab.i.dacti
li immaturi.A.
Albelladboꝛ.vel albellato
rium.i.anacardus.
Albellultimo.i. terbētina.
Albelengesif.i.oçimum cū
folys nigris.
Albel.Albene.i.lac.
Albelengi.i.sidra.
Allebelladoch.vel albella
doꝛium.i.anacardi.
Albelladoꝛt.idem.
Albem.i.gūmi pini.
Alben. i. flores palmaruz.
vel piper album.
Albēgue vl albēça. i.iusga
Albene.Albel.i.lac. (m⁹.
Alberdi.i.papirus.
Alberegi.i.cipressus.
Alberadul.i.cōfeccio ana
cardina.
Alberisif . idest oçimuz cū
folys nigris (con.
Albered.i.pfozata vl iperi
Alberbutimo.i.terbētina.
Albescen.i.calx viua.
Albeset dixit qdā q est al
kalesti ⁊ rubei flozis.i. al
mea. qdā dñt q est arno
glossa:nam ambe multū
similantur.
Albesadaru.i. yga pastor.
Albes est spēs iusgami.
Albotbarogi.i.oçimū com
mune Betbarogi.
Albestū.i.calx viua ñ exti
Albet .i.caseus. (cta.
Albeterechēs est spēs sola
tri:⁊ lat. vocat̄ alkekēgi.
Albetbomada. idest basili
con cum latis folys.
Albetar⁹ vl albeçadus: vl
Albeçart.i.galbanū.
Albeçarabard.i.veneno re
sistens.
Albeçarin .i.diafoꝛetica
Alibiad.i.album.
Albida.i.parua
Abin.i.marubiu m.
Albisbesach.i.macer.
Albit.i.oua.
Albicidion.albitiduz.abu
gilisse ē scōa spēs anchu
Alblage.ē ī media ma (se.
rina filis alcot. ⁊ ē creta
nus marinus.
Albolullibe.i.grana pini.
Albocboen.i.herba fetida
Albege est herba q̄ orit̄ in
vere in locis marinis.⁊ ē
filis ādacuche plurimos
bñs stipites.⁊ eius semē
est sicut semen baucie cō
fert spleni valde. (mū.
Albolesten . i. carpobalsa
Albolam.i.bedegesif.
Albolōgue.i.aspaltū. (nū.
Albozēcafron.i.alumē bo
Albotin. Alimbat.i.terbē
Albouene.i.casu. (tina.
Albzati.i.vmbilicus.
Albzulaich.i.rub⁹ q fac mo
Albzūgi.i.semen. (ra.
Albucon.est berba de qua
fit assa. (cucumer.
Albudegbe vel albutega.i.
Albudacatini vl albūdica
ti.i.auellana.
Albusse.Serap.in.7.idest
auellana assata.
Albug.vl albutiū. Dia. H.
ad patern.i.affodillus vl
virga eius.
Albugilisse.i.lactuca asini.
Albule.i.macule oculi albe.
Alburna est quedam spēs
calamenti.
Albundec īdi .i.nux īdica.
Albulbub.i.bulbud.
Albufac.i.sulfur.
Al buçaram.i.çedoaria.
Alcabat.i.terbētia. Step.
Alcabi. i.calcanei.A.quar
ta pmi.ca⁹ d flebotomia.
Alcacer leudi.i.lapis idus.
Alcacer frāge.i.lapis spon
Alcacia.i.mozb⁹. (gie.
Alcadis.i.rose.
Alcadas ē puatio sensus ⁊
motus arabice.
Alcaffra illabud.i.collofo
Alcafar.i.capparis. (nia.
Alcaguaumich sūt ea q̄ cō
Adiūt cū muri vt oliue rē.
Alcagoerçiurbedigi.i. myr
Alcageralchaia (rha.
.i.petra serpentina.
Alcbagera moza falebere
.i. petra lactea que cū fri
cat̄:q̄si lac emanaꝛ vt⁹ ei⁹
est vt ematitis.
Alcabel ē qñ gs icipiēs log
in pncipio impedit̄.
Alcabad.i.cauilla.
Alcababi.i.calcanei.
Alcababe.i.cabalef. ⁊ ē pā
nus in facie.
Alcabalfe.i.vrtica.
Alcaiasimu.i. strictura na
Alcaiçardan.i.pedi (riū.
culus q nascit̄ ī iguine ⁊
subasellis: ⁊ ē plactillus
Alcale.i.mulgali.
Alcalambar.i.terbētina.
Alcalae.ē qdā spēs fūgi in
terficiēt l ex q̄ accidit co
Alcali.ē qō fit ō fili (lica.
ce isto mō. ꝓbure filicē.⁊
postea dimitte frigescer.
⁊ quod fiet accipe illō . ⁊
vtere.hoc est alcali.
Alcalai.i.stagnuz.
Alcalcalis.i.calcadis
Alcamita.i.rimes.
Alcamula.est bestiola bñs
multos pedes acuti vene
Alcamari.ara.i.tur (ni.
di.l.latamie.
Alcamsoꝛ vl alcāsud.idest
camfoza.
Alcanna qd ē.l.henne.Cy
prus.gre.ara.alkenne. in
de oleū cipzinū.i.de alcā
Alcānub.i.anabatiē. (na.
Alcanerie.i.tribuli.
Alcanabatis.i.altrumbar.
Alcanabes. est mica panis
pus frixa ī olo. ⁊ postea ī
melle posita ⁊ frixa cū eo
Alcbaisat.idem.
Alcantum.i.calcantū.
Alcandricon.i.medicamē.
Alcarpse.i.apium.
Alcaratir ē istrm ad extra
bēdū lapidez vesice.i. si
ringa. Daly.3.tegni com
mēto.67.ī fi.Alcatbatit.
Alcarabsi.i.opiū album.
Alcabarab ē spēs cuiusdā
Alcarad.i.cimices. (piscis
Alcarascon.i.calaris.
Alcardol.i.sinapis.
Alcarine.i.bedera.
Alcaric.i.altarti.
Alcarisim.i.saturegia.
Alcarinesik.i.fruct⁹ tama
Alcaris.Caris. (risci.
Cbaris.i.Alcbaris.
Alcaritb.i.ypericon
Alcarifar.i.camfoza
Alcarub.i.arboꝛ carubie.
Alcarumbas.i.caulis.
Alcaseralasa auard.i.lapis
laçuli.
Alcasi.i.renum.
Alcasim.i.enula.
Alcasar.i.capparis.
Alcassiasim.i.supioꝛ ps na
Alcasma.i.granū. (riū.
Alcast.i.costus.
Alcaseen.i.meu.
Alcasali sūt dactili nō car
Alcatar ē istrm ad (nosi.
remouēdū lapidez baly.
tertia tegni.ꝓmē.137.
Alcatine: qd ē lege fassase
melca cor.
Alcatim.i.icubus.
Alcatim.i.renum.
Alcatan.idest picula.
Alcatures.idest stoꝛax.
Alcaurt.i.meseraice.
Alcausigi ē qōdā genus pi
Alcaçē.i.alcoçodie. (scis.
Alce.i.tbimus.
Alcea:qd ē. Pli.z7.capl⁹o
quarto.circa medium.
Alceloc:est auis quedaz.
Alcemati.i. pus gātū ī tu
Alcena.i.Ꝓctio. (nici ocli.
Alcerbutino .i. terbētina.
Alcbab.i.cauilla.
Alcbacbi.i.calcāei p⁹ aluū
Alcbacherabates:idest la
pis gagates.
Alcbacboan . ē berba q̄ dr̄
pes corui. (cbabes.
Alcbacbei vel alcbaes.i.al
Alcbacbat vel alcbatatbir
vl alcbatir.i.siringa.
Alcbadas.i. laceratiōes q̄
fiūt ī facie cū vnguibus.
Alcbadamir: est locus vbi
ꝓiungit̄ collum capiti.
Alcbaeda:ē loc⁹ vbi ꝓiun
git̄ collū capiti posteri⁹.
Alcbafas.i.apium.
Alcbafar.i.alcbar.
Alcbage ē q̄dā spēs fungi.
Alcbaga.i.vtēs tba.cū log
Alcbabal.i.acetuz. (tur.
Alcbacbaba.i.lēticula aq̄.
Alcbaiseruz.i.bzussi.
Alcbaib est locus vbi cōiū
guntur furcule dorso.
Alcbalai.i.stagnum.
Alcbali.i.alumen.
Alcbalasim.i.faucum.
Alcbalel.i.alcbabel:est q̄
gs icipiēs log ipedit̄ ī lo
Alcbalaie:ē spēs (quutōe.
fūgi iterficientis ⁊ adue
nit ex eis collica passio.
Alcbamita.i.ferramētuz.
Alcbamena:vl alcbemēia
iuēit̄ ī tritico ī cāpis. vt⁹
ei⁹ ē sic vt⁹ sumach mag
desiccat ⁊ plus digerit.
Alcbabarti.i.putrida. bal

tertia tegni.cõmen.19.
Alchamari.i. turd⁹ auis.l. latamie.
Alchamu.i.albedo vincẽs vt qñ aliqs aspicit colores ⁊ imagiatur ꝙ super eos sit albedo.
Alchã.i.thimus planta.
Alchanar.i.tornasolis.
Alchãsnt anagir.alzcid sũt species canfore.
Alchãcalã.i.vtuosa quedã confectio.S.
Alchanchanuch.i.medicina mansina.
Alchandaro.i.thus.
Alchãna: quid ẽ.l.benne.
Alchanaab:est nomen cuiusdam piscis.
Alcharis charis.i.gellatia fcã ex capite ⁊ pedib⁹ porcoꝝ l'agni cocti cũ aceto.
Alcharibanaçec.i.nux tamarindi vl dactilus ei⁹.
Alcharnich:vl'alcharicha: qd est.l.butbozmarien.
Alcharcharatha.i.piretꝝ.
Alcharra.i.scissa.
Alcharfar.i.tamariscus.
Alchartul.i.fructus tamarisci.
Alchar.i.blaccebisãtie.
Alcharmochoch.i.nux tamarisci.
Alchararich ẽ qõdã vnguẽtũ ruptoziũ sic nolatũ pp alchararich qõ recipit: ⁊ ponit a Dama.i ãtidota.
Alcharthi.ara.succus acatie.Auicen.
Alchas.i.culcasia.
Alcassacon.i.calaris.
Alchasech.i.tribuli.
Alchate.i.lactuca.
Alchates.i.citruli. (mich.
Alchaugamich.i.alcaguau
Alchaugi.i.ficedula auis
Alchauuz est loc⁹ q est sub quinqꝝ spondilibus.
Alchay.i.saturegia.
Alchea.i.herbẽna.Dia.
Alcheb.idest ariel.
Alchecb vel alchoel.i.loc⁹ inter duas spatulas.
Alcheel est loc⁹ inter duas spatulas sub collo.
Alchebeligi.ẽ auis q̃dam.
Alcheil ẽ loc⁹ vbi cõiungit̃
Alchel.i.cõ- (collũ dorso.
chilium marinum. (tũ.
Alchelialmetha.i. mellilo
Alcheiri:ẽ berba triplicis color⁹:q̃ qñqꝝ fac̃ flozẽ albũ:qñqꝝ violaceũ qñqꝝ ci trinuz: ⁊ vocatur cheiri.
Alchelac.i.dactilus.Mes.
in sy⁹.
Alchema.ẽ herba acetosa.
Alcheratid.i. herba citria.
Alchernoas.i.caldaria.
Alcheum⁹.i.diuisator ⁊ iterpretator somnioꝝ.Hal.p regi.acu.commento.16.
Alchichan.i.cib⁹ cõgelat⁹.
Alchichy.i. argilla sbterra
Alchida vl'alchãna (nea.
est puluis vnde tingunt̃ vngule.⁊ qd est.l.benne.
Alchir.idest furnus.
Alchirastarũ.i.carbones
Alchilac. est pondus triuz granozum ozdei.
Alchimar.i.pix liquida.
Alchimeta.idest asma.
Alchintar.i.gũmi tapsie.
Alchirinabe.i.vlcera nigra melica q̃ sunt ad sanãdũ difficillima.⁊ ẽ ẽpetigo.
Alchisab.idest canna.
Alchisac. idest alcanabes.
Alchisira.i.dragantum.
Alchit.i.assa fetida
Alchitran:qd est.l. bictan.
Alchochar.i. ellctia q̃ lãbũ
Alchochil.i.alchaib. (tur.
Alchoel.i.loc⁹ iter spatulas
Alchohol.i.pul- (sb collo.
uis sbtilissim⁹ ad oclos.
Alchohoma.i.rumex.
Alchome.i.lignum de quo fiunt lanterne vt os.
Alchon.i.palma silueſtris.
Alchori.idem.
Alchozat.idest pozrus.
Alchossos .i. cauda vel os
Alcia.i.spelta. (caude.
Alcibiadon.idest laaca.
Alcidi.idest ceterac.
Alcilolara.i.granata silue-
Alcila.i.alcola. (stria.
Alcima. Almea.Diasi.gũmi cedri.Alr·Pli⁹.li°.25°. ca.9.circa medium.
Alciomion.idest siricon.
Alcionet⁹.i. vesptilio auis.
Alcioniũ.fm alexãdrũ idẽ ẽ qõ artis qõ idẽ ẽ qõ caro marina:sz fm Diasi.est spuma maris:⁊ qd ẽ.l.çebus albach.·Pli⁹.li°.32° ca°.5.in pncipio.
Alcoap.idest camilla.
Alcobisse.idest panis.
Alcobeis.idest malua.
Alcocol. i. alcobol. Alcho-
Alcocosus vl'alcoz- (bol.
sof.vel alcozsos. i. capita cardinum que comedun tur.⁊ est bedeguar.
Alcodat.idest litium.
Alcoben.i.terbentina.
Alcboatbar . i. vulneratio
que fit a sella cũ gs male egtat.⁊ aliqs similibus.
Alcoit vel alacuot.ara.i.cũ aliqs i coitu emittit ster-
Alcola.i.pustule al- (cus.
be que in oze fiũt ⁊ potissime ifantiũ.⁊ lingua.
Alcolad.idest pozrus.
Alcomabe.idest rumex.
Alconoch.idest plumbũ.
Alcozat sũt frusta subtilia q̃ i disinteria egrediunt̃. ⁊ ẽ aial factũ vt cimex.lecti:qõ existit i lectis.⁊ vocat̃ ẽt igil.⁊ est rubeũ.
Alcozde.Alcozdine.i.tutie ide Hali. in libzo secretorum in alcobol visus.
Alcozdu.est animal qõ nominat̃ fesesis.i.cimex.
Alcozse.idest spata.
Alcozõbos.idest caulis.
Alcoz vel alcozsaf. Alcono far. idest cardamuz. cui⁹ capita eduntur.Raf.in 3° Almãsozis.ca°is.
Alcozça.idest stannum.
Alcostan.i.lilium album.
Alcos.i. tediũ vl tristitia.⁊ facit dormire.
Alcosodar. i. coziandrum.
Alcaton.idest bombix.
Alcot.idest cot.
Alcozẽ vel alcoçodie.i.nodi q̃ sunt in collo ⁊ gulla ⁊ subassellis ⁊ iguinibus ⁊ sunt glandule.
Alcuabe.i.empetigo.
Alcubeb:vel alcubet.i. caro super pznas assata.
Alcubula.i. lauda capitis.
Alcubi.i.pdix:aliqui dicũt ꝙ est fasianus.
Alcubd.i.butirũ crudum.
Alcuet.i.fricatio cũ mãib⁹
Alcufẽ:aliari.almari: eme igi:sekinfon afiralinada sueca tõturcfule:caufigi: thebeul. dutaras sũt.12. genera piscium.
Alcuis tria dicit:ẽ cni fõs. os:⁊ vetula q̃ ad finẽ tẽ-
Alcuia.i.pue pustule. (dit
Alcuiasari .i. strictura narium.
Alcula:vel alcola .i. pustule vlcerose que in oze et lingua fiunt.
Alculefer.i.põdus filique. Aluisugi.idem.
Alcul ẽ nom̃ cuiusdã piscis
Alculba.i.fenugrecum.
Alcum:colias.ara. limatia coclea.
Alcumini.i.cibarium.
Alcũbary l'alcũdar.i.thus

Alfegianti.Alefãgium vel alefãgine: vel alefegeati vel alefeueati.i.spẽs odo rifere gbus ꝛdiunt̃ cibaria vt pip ⁊ filia. alefiãti.
Alefficabegi vl'alefidabeçi .i.mirabil'cib⁹ in q̃ ẽ caro
Aleffinit.ara.barmel.
Alegen.i.nux.
Alegibas ẽ illõ de quo fiũt vasa.⁊ est alemu.
Alebacatur.i.firinga.
Alebassat.i.alcanabes.
Alcharis est genus cibary factum cuz aceto vel sumach vel agresta: vel succo limonũ: vel succo granozum acetosozum.
Alebeheb. idest tamarisc⁹ masculus.
Alehlebil.i. gũma napelli.
Aleibe.idest antarme.
Aleis.i.nasturciũ babiloni cũ.⁊ ẽ nasturtiũ.oziẽtale.
Alekes.i.ppatões coziozũ.
Alekati.i.narium caro.
Alekifi.i.ppatões tunicaꝝ
Alekil.i.tripoda.
Alelica.idest sanguisuga.
Alelio scalara.i.gummi bedere.
Allelnia . panis cuculi . est berba acetosi sapor⁹ species.trifolyveri.
Alema capitis.i.acumẽ ca-
Alemasimu.i.stri (pitis.
ctura narium
Alembich. arab.est supius cooptoziũ vasis ad aquã rosatã.⁊ alia huiusmodi distillandum.
Alemu: vl'alenuimura: est spẽs argille ꝏ q̃ fiũt vasa
Aleozdia.idest tutia.
Aleotis.idest gentiana.
Aleptofilon.idest buglossa
Alepturos.i.cauda vulpia.
Alerdela .i. saffase. melca. medica.
Alereçe.i.pdix mascu.sex⁹.
Ales.i.salicis arboz.
Alesanthos.i.flos salicis.
Alessuis vl'alessius.i.psiliũ
Alessa.idest galla.
Alesebzan. quid est. I. berba grassula.
Alesit: vl'alesside: vel alesfud.i.bannel.
Alefreng.idest afreng.
Alesim.i. medicamẽ pene-
Alestu.i.psily. (tratiuũ.
Alseretknaria.i.qñ exit cãfoza pmixta cum subaligni per sublimationez.
Alesis.i. nasturtiũ babilonicum.⁊ est oziẽtale.
Alesigniati.i.alefanginũ.
Alesmati.idest rime.
Alescudrion: vel Alescendon vl'Alescudion. idest scozdeon.
Alesalati.i.berpestiomen⁹.
Alessudabegi.i.iura in gb⁹ sunt carnes.
Aletha.i.sanguisuga.
Aletheli .i. tamariscus.
Aletiati.i.apoplexia.
Aleuron.i.faria.H.c.maça
Aleust.idest costus.
Alexãbi. idest flos salicis.
Alexãdria.i.agn⁹ cast⁹.dia.
Alexandrũ.i. petroselinuz macedonicũ:sz falso: sed quid est.l.Apium.
Alcçeid.idest camfora.
Alcçereascen.i.vitis alba.
Alfachi:ẽ qui docet matrimonia ꝛbere arabes:⁊ q̃ liter debeãt ozare. ⁊ ẽ doctoz legis:q nõ pbat qcquã. Nã pcepr⁹ legis credere opozt̃z sine argumẽtatione. Mutali vero est pbs q pbat quod docet necessarys argumẽtis.
Alfacit.i. medulla panis.
Alfacan vl'alfacatã cozdis .i.mot⁹ vl'tremoz: vl'saltus cozdis.
Alfadagy est quoddam genus cibary sic vocatum.
Alfagaket:est quoddã animal ex quo extrahit̃ seta
Alfagd. vel alfagidi . idest agnus castus.
Alfangiãkest.Ha. sim. far.
Alfaginati.i.alefangium.
Alfabaꝝ.idest tirus.
Alfamani.i. dies caniculares.
Alfaneria.arab.pastinaca.
Jezar lezar.
Alfanta vl'alfanea.i.mẽtũ
Alfarfadat.idest mota.
Alfarcaron.i. almarach.
Alfararati.idest eximach.
Alfarsas.i.napellus.
Alfarac.i.manna.
Alfarma.i. cib⁹ de agresta.
Alfarfungi.i.speragus.
Alfargi.ẽ pozrulaca habẽs lac: q̃ ẽ laxatiua. ⁊ vocat̃ latine fellichiũ.⁊ gre. pelliũ: de q̃ berba Hal. dicit i de sim.pbar.ca.pelium. ·Peliũ opiũ bz:⁊ hic fructiculus ẽ sic̃ ⁊ titimall⁹ ⁊ nasci vt plimũ sec⁹ littus maris:radicẽ qdẽ inutile bñs sic̃ peplus:opiũ vo forte.nõ ãt valde vtile:sz semẽ vtile ⁊ viscosũ: sil'e femini pepli:purgãs.
Alfassasa:hũida.⁊ Rodbab idem.Sera.Aket.
Alfasal.i.cepe.
Alfastricon.i.fasuricõ. fu-
Alfasat.i.cot. (siricon.
Alfasure.i.radix vit⁹ albe.
Alfase.i. cũ caro iterior est corrupta.⁊ fit nigra.⁊ est ibi solo cõtinuitatis.⁊ fit qñqꝝ ex pcussione qñz ex
Alfat⁹.i.veccia. (vulnere.
Alfaton.i.bitumen.
Alfecati.i.digitale sutoꝝ.
Alfed vl' alfel.i. cameact⁹.
Alfegi.i.alefangium.
Alfegilifil:vl'alfelẽgesis.i.
Alfegekest:vl' (abzotanũ alfiekest.i .agn⁹ castus.
Alfel:vel alferise: vl'Alfesiristen.i.vitis nigra.
Alfelẽgia.idest basilicon.
Alfelẽgemisc.i.oçimuz gariofilatũ.Epofozus.
Alfeludegi.i.cib⁹ cũ amilo ⁊ çuccaro ꝛfect⁹ sic̃ peni-
Alfelingemischich (die.
idest spica celtica.
Alfelud: sũt lamie ꝏ ferro subtiles fcẽ p malleatõs.
Alfemati: vl' alfemicati .i.
Alfẽzaria.i. (Alefãgiũ.
fozres spẽs: vt pip ⁊ alia.
Alfẽgliar.i.coagulũ lepor⁹
Alfenid.i.penidie.
Alferud.idem.
Alfer.i.alumen.
Alferutem:vl'alferuzegi.i. smaragdus.
Alfes.i.maeule albe.
Alfesera.i.vitis alba.
Alferucb.arabice. i. tyriaca magna.Auer.7.col.
Alfeud.i.os stõi.Ha.tertio pnostico ꝛ. cõmento.39.
Alfozat.i.fisticus.Raf.li°
primo affõꝝ.
Alfesis.i.cimices rubee et tenere:ofir alphesisis.
Alfese.i.cũ aliquis vult loqui:⁊ dicit femur.
Alfesur.i.radix vitis albe.
Alfi.i.morphea vl'albaras
Alfia.i.merulus auis.
Alficã:est granũ viride qõ iueniẽ apõ nursiã.l. granum viride.
Alfina.i.fistula pastoris.
Alfirsadu.i.arboz celsi.
Alfirfedy:est spẽs moze q̃ est dulcis.l.hoc.
Alfita.i.sanic. ⁊ si dicas sanick:nõ peccas: ⁊ est fm Ha.i li⁹ dinamidiarũ: qõ fit sic.ozdeũ cũ cepit bre q̃si lac mittet i furno ⁊ cũ desiccatũ fuerit a paleis mũda ⁊ fac farinã. Et qdã loco ei⁹ ponũt farinaz ozdei.Hal.primo alimentoꝝ.cap.6.⁊ ad glau.
Alfius.i.psilium.
Alfoach.ara. singult⁹. gre. lix lignos.
Alfoozasicõ.Auic.2°canon.
Alfoz.i.crocus ozulanus.
Alfozua:haaꝝc.ara.thim⁹.
Alfos leucas gre. macle al be. Alfos melãos nigre.
Alfos fpẽs.i.cozsone fozti-
Alfosat.i.rapa. (simus.
Alfrafrãgi.i.speragus.
Alfred.i.murechion.
Alfudẽgi.i.decoctio mẽta-
Alfued.i.os stõi. (stri.
Alful.i.faba. (tertiã.
Alfulafeti.i.vinũ coctũ ad
Alfulfulen vl'alfulfumen .i.oçimum.
Alfumis:vl'alfluis.i.psiliũ
Alfus lence.i.mozsea alba

¶ Capitulum. XXV.

Alga maria.gre.vl'alosachne.ara.alf.lat.alaca. Alga ẽ berba maris bñs folia longa veluti cozrigie:⁊ nõ idiomate vocat̃ alga:q̃ mari eiecta i littozib⁹ iuenit̃. PLI.li°.13°.ca°.25.de alga. Alga nasci i ags stãtib⁹ ita deniq nomẽ sũpsit ab algoze aq̃:vl'q alliget pedes q̃ crassa ẽ folys aq̃ ex pte supantib⁹. DIAS.Alosachne: icidẽs qdẽ ẽ veluti spũa mar⁹ q̃ petris ifidet ⁊ remãet:qõ nos algã vocam⁹. POSSE. DIASCO.Uirt⁹ ei⁹ est filis sali:inuciẽ ⁊ p clistere i paralesi:seu ex putredine vitiatis itestinis:alicnitatẽ circũscribit:virtutẽ habet similez sali ⁊ nitro:stipticã:smecticã:⁊ leprinticã:disintericis ⁊ sciaticis ãtigs ꝛfert clistere ei⁹:fomẽto silr vtilis est.
Alga palustris.i.vinfea ⁊ ẽ nenufar alio noie vocat̃ caccab⁹ veneris vl'papauer palustre.
Algafit.i. cupatozum.
Algagodie.i.nodi vl'glãdule q̃ fiũt i collo gula ⁊ sub assellis:⁊ iguinib⁹ ⁊ circa ea loca.
Algaban.i. conquassatio.
bali tertia tegni. ꝛñ.ii7.
Algabam.i.appetitus malus cõedẽdi lutũ: ⁊ filia.
Algabogin.i. arboz guinabar:⁊ est cocognidium.
Algairam.i.pecora.

Algalaic .i.plumbum.
Algallia: est instrm quo liquores in vesicā mittuntur. Et algalia.i.galia.
Algara.i.salicis frondes.
Algarab.ara. gre. egilopa. .i.fistula lacrimal. Hal.
Algae.i.obtusio.haly. scda tegni.cōmento.32.
Algalab.Halab.i.Almes ī
Algarduione:ē plāta (dū quā qm excecat pullꝰ hyrūdinis affert ei mater.⁊ redit ad ipm visus ⁊ additur vtus eiꝰ:propter ꝗ vocat hyrundo. ⁊ Diasca. de celidonia. ⁊ ē vna ex spēbus celidonie.
Algari.i.algabam.
Algaria.est medicina odorifera:⁊ v ocatur sencta.
Algatrob.i.karubia.
Algasalmata:ē caro pāniculosa ī palato sub vuea pēdens coopiens caput cāne (La. XXVI.

Algascen: vel alguascen.ē herba lilialis.⁊ vocat lilialis.qz eiꝰ flos ē ad figurā floris lily 13 satis puus minoz floze sambuci:13 stipes ⁊ folia similātur rubee.eiꝰ radix vr yreos. AVI.est herba silis lilio. pp ꝗ vr lilialis. In arabico vo scribit alusen.⁊ ē apud .H. ī greco.ō sim.medicinis.vbi dic ꝙ sicvocat pp iuuamētū qō effic in morsu canis rabidi. Alisoneā plinꝰ vocat ⁊ dic ipsaz simile rubee.li.4.ca.ii.circa mediū. POSSE. lilia lis valet satis apposita ⁊ comesta ꝺ morsuz canis rabidi.
Algasegusti .i. tenebrosi.
Alge.i.atramētū. (tas.
Algebra ara.dislocatio mēbroz iterdū ꝑ ipsozuz restauratioē accipitur.
Algebenech.i.gebēech.Algeberich.Almā.7.ca.zi.
Algebim.i.duo cornua frōtis.Ha.3°.pnost.cōm.39.
Algedeguil.idest gedeguil Ālgedeguil
Algefar alabiat.i.bē albū.
Algelire est emplim sic vocatū:qō valet ꝺ cōcussionē fracturā ⁊ dislocationem. ⁊ aliquādo accipit pro egritudinibꝰ dictis.
Algeleniabin.i.geleniabin
Algelid.i.melō idus.
Algemur. ē caro ꝓtinēs radicem dentium.
Algemare.i.carbones .
Algema ē spēs almeçereō.
Algenars.i.milium.
Algera vl alga.Alosarchne .i.flos salis. vl alicamar
Algere almas.i.lapis giro.
Algere est cōfectio q̄dā posita in qnto Aui.
Algerarat:vl Algetarat. i. paruoz scorpionuz post se trahentiū caudaz.i.rastellatoziū hīs corpꝰ gibbosum caudā acutā.⁊ eiꝰ venenum est calidū.
Algia.i.doloz cordis vl stōi
Algibar.est species argille. de qua fiunt vasa.
Algidon.gre.i. cardiaca vl doloz cordis.
Algifedi.i.pāniculus
Algingiati.i. cassia lignea.
Algir.i. calx.
Algistros.i. propoleos.
Alguben. idem.
Alguata.i. bereda.
Algue.i. ingetudines.
Alguedi:ē humoz ille qui egredit cuz aliqs tangit mulierē. Albertus ꝑmo de aīalibus tractatu 2° ca.24.⁊ li.4.ca.ꝑmo.
Alguafit.idem.
Alguidegi.i.guidegi.
Alguinium: vel algulniuz .i.lacualis.
Algulenati.i.etas in qua egredit spma. Reac.idē.
Algumar:vel algumur:vl alguminit.i. carnes q̄ sūt in gingiuis.
Alguradaiane.i. celidonia magna.
Alhabac.i.basilicon.
Alhaba.i. decollatio:⁊ iō ē apa in quo videtur bꝺ ꝙ decolletur.
Alhabeab:vel alhabebal. idest alphe sesis.
Alhabaçach.centaurea.
Alhacdanai: vel albacdanagi.i.loca que sunt post aures.
Alhac atir.i.sambucus vel ebulus.
Alhacarasen .i. vitis alba.
Alhacoen:gd est.l. vchuē.
Alhadachati.i.pāni.
Alhadurek .i. spuma q̄ generat in carne mortua.
Alhaedam.i.locꝰ vbi iūgit collum capiti posterius.
Alhafar.ē passio inguis qm minuit caro vl ꝓcauitas
Alhabaar.i. alarmoch: ⁊ ē nigrū plūbū in quo ē sub stātia aquosa multa quā ꝓgelauit frigus.
Alhabatl.i.cētaurea mior.
Alhabazis vel alhabazim
Alhabaisca.i.sētrix. (idē.
Alhailion.i.speragus.
Alhami: est quidam liber sic vocatus.
Alhanlaic.i. absinthium.
Alharasa.i.oxillum:⁊ ē os qō est coram alanum in parte anteriori.
Alharbe:est quedā aqis q̄ in nra lingua vocat arpa q̄ est facta vt miluus.
Alharib:gd ē.l.dunisacar.l.
Alharsandaluz.i.virga pastoris:⁊ est herba.
Alhase.i.thimus.
Alhasce.i. ysopus . Dinus ꝑmo cap.sup Me.
Alhasef.i. puncta rubea q̄ sunt vt pulicis morsus:⁊ fiūt ī oib mēbris:⁊ preci pue ī oclo ⁊ cito recedūt.
Alhasabach.i.tribulus.
Alhascebundeg ē arbor se rapini. Me.ca.ō serapio
Alhasiet.i.puluinar.
Alhasafa.i.sudatio fetida.
Alhasegi.i.rubus.
Alhatozan.i.herba q̄ vocatur pes cozui.
Alhatal.i.catarrus. (cō.
Alhatib:vel alharib.i.ypi.
Alhauri.i.vua demonis.
Alhaben alhebel. i. ius cibi cū acetosis ꝺditū.⁊ vi cūt gdā cum agresta vel succo limonū vel granatoz acetosoz : vel aceto ⁊ croco:vel sumach.
Alheffe.ara.i. cortex radicis capparis.
Alhebear.i.semina.
Alhecerascen .i. raffanus.
Alhaum:vel alhantim.id est pulegium.Serap.
Alhel.i.cotula maioz:⁊ est cotula fetida.
Alhelh.i. cotula maris:⁊ ē ex spēbus conchily.
Alhema.i.yrtice.
Alhemie.i.alcāna.
Alherchi.i.ramnus.
Alhercis .i. pultes que de frumento fiunt.
Alheriçati .i. frumentum depilatuz ⁊ coctū in aq̄.
Alhester .i. cortex radicis caparis (culi.
Alhetili . i. tamarisci mas.
Alhiati: vel Alhigati ē genus lacticinioz.
Alilmē.Alhilmera.i.accualibus: vel acupectalis: vel clipealis.i. cartilago que peruenit ad compositionem epiglotis
Alhimia.i.alchāna.
Alobench.vl Alhobuoch: vel Alhonoc.i. plumbū.
Alhocoz.i.cotula fetida
Alhocer .i. excoriatiōes q̄ fiunt in coxis subassellis ⁊ alys partibꝰ in infantibus cum fassiantur.
Alhofal.i.desudatio.
Alhofar.i.passio inguinis.
Alhobocat.i. elaria que lā buntur.
Alhoif:vl Alhozf. idest nasturtium.
Alholuc: vl Alhotoen.i.fenugrecū ⁊ qdam dicunt ꝙ est maior policaria
Alhozos.i.amomū.
Alhozf.i.nasturtiū.
Alhoselengi.i.squilla.
Alhosmi.i.inflatio.

Alhosoz.i.amigdala vl sgla māna. Dinus ca. ꝑmo super Mesue.
Alhosos.i.cauda.
Alhulaic.i.cretani marini
Alhulub:⁊ ellub.i. mercurialis. ⁊ aliq dicūt ꝙ est spēs baucie agrestis fetētis de qua fit galbanū.
Alhumoz.i. caro q̄ est iter dentes rubea.
Alhuzema.i.lauāda.
Aliadaid.i. tarascō amara
Alica genus frumenti:fm quosdā spelta. Pli.li.22. ca.25.ter.post ꝑncipium.
Alictinos.i.verax ⁊ pfcūs.
Alicacabon.i.fisalida.
Alicacanos alcacabons.i. grana caquenigi mōtani ⁊ est alkekengi.
Alices:sunt extēsiōes oīuz mēbroz quevoluntarie fiunt post somnū maxie vt qbusdā placet ex grauī fumositate flegmatis ad mēbra pueniente.
Alidicen.i. grana solis.
Alidiciū.i.crocꝰ romanus.
Alidrion.i.affodillus.
Alidice.i.git.
Aliembut. Jembut. Alcarnub.i. xilocaracta gēbut
Aliētū.ara.tefisie.i.tapsia. Hal.pꝰ de simplici medicina caꝰ.z.distinctōis.3ᶜ.
Alieduar est species quedam volubilis.
Aliequanfet.i. electuariuz
Aliefos vel alietifos.idest peonia.
Aliemen.est nomen cuiusdam fluminis. vnde venit cassiafistula.Sera.
Aliefenon est species secūda aconiti.
Alffen:vel alise.i. pānus q̄ opilantur vasa vt nō possit ide exire: quod in eis continetur.
Alifon.gd est. Pliꝰ.27.caꝰ 4.circa medium.
Aligam.ara.alneger.guire felin.⁊ est pulegium.
Aligos.gre.i. agnꝰ castus.
Aliga palustris.i. papauer palustre.
Alihatalnon .i . pulegium ceruinum.
Alihiful est semē cuiusdaz arboris:qua carcmus.
Alilee.i.mirabolani.
Alilmen.i.albilmera.
(Capitulū. XXVII.

Alilelmeliche: ara. vel alchelilamech. vel alchilelmelich.gre. mellilotum. lati. vo corona regia sic dicit.qz vagine seminū eius formate sunt in modū semicirculi que cū suis seminibꝰ ponūtur in medicinis :herba ipsa bz folia rotūda viridia: ⁊ rami eius sunt subtiles multū.⁊ folia eiꝰ rara:⁊ semina eius habent vaginas subtiles rotūdas: sicut virge puerozum paruloz in qbus continentur. Et sunt illa semina pauca glauci colozis rotūda minoza granis sinapis. Et quod de ipsa administrat sunt ille vagine cū eo quod est in eis ex seminibus vel granis. flos eius est citrinus boni odozis. est ca.⁊ ficca in ꝑmo. virtutē habet cōfortādi: ex suā aromaticitate.⁊ est diureticū ex subtilitate subē.hec habent a Sera.caꝰ.alchelialamech. DIASCO.ca.de mellilo to.Mellilotū diaforeticū est ⁊ modicū digestoziuz est cū nimietate calozis. GALIE.7.sim.phar.ca.de mellilo.Mellilotū mixte est vtutis.habet.n.qd stipticū ⁊ diafozat.digeritq̄.plus.n.ē in eo calide subē q̄ frigide. AVIÇEN.scdo liꝰ.ca.de melliloto. Mellilotū est flos plāte colozis palee.in quo est figura lunaris cuz raritate sua quandam habēs duricie.Et ex eo qdē aliud est albuz ⁊ aliud est citrinū:⁊ ex eo melius est qō est durius. ⁊ eius color ad albedinē parūper declinat.⁊ sapor eius amarior sentit.⁊ cuius odor est manifestior. Et idē auc. Diaſ. melius ex eo est in quo est croceꝰ color.⁊ est acutiozis odozis quāuis eius odor in ꝑncipio spei ipsi sit paruus ⁊ debilis ⁊ sic in colore eius color fenugreci.Est ca.⁊ sic.in ꝑncipio. Et ad vltimū est compositū.⁊ est ipsiꝰ caliditas dominantior frigiditate ipsius.Et idē auc. Diaſ. est equale in caliditate ⁊ frigiditate.⁊ est in eo stipticitas pauca cum resolutione.⁊ ꝑpter illud digerit. Est liquefactiuum supfluitatum.Et aly dixerunt ꝙ succus eius cum careno remouet dolores. ⁊ est resolutiuū subtiliatiuū ⁊ confortatiuuz mēbrozum. POSSE.vinū decoctionis eius confortat. ⁊ ventositatem īclusam expellit.opilationem renuz ⁊ yfice aperit.semē eius in brodio positū ipsum facit boni sapozis ⁊ odozis. Itez si manus alicuius vngant succo meliloti audacter ⁊ sine lesione poterit portare ferrum candens ītra manus. Et potissimū est mellilotū ad emozroidas cancrum ⁊ fistulam.Sciendū ꝙ eius opatio est contraria operationi camomille. qz suffumigatio eiꝰ facit ad impregnationem ⁊ retentionem fetus: sed suffumigatio camomille operatur contrarium. ⁊ prohibet ipregnationem.⁊ facit abortum. SERAP.auc. Diaſ.Mellilotuz est stipticum ⁊ mollificatiuū apostematum calidozum. ⁊ maxime apostematū oculozum ⁊ ani ⁊ testiculozuz. ⁊ qm coquitur cū rob.⁊ fit cum eo emplastrum. ⁊ fozsitan miscetur cum vitello oui aut farina fenugreci aut se.lini aut pulueris molendini.aut cū papauere solū:cum aqua conuenit vlceribus que nominantur faul. ⁊ quando miscet cum bolis qui asportantur de terra que dicitur bozā: aut miscentur cum eo galle.⁊ dissoluuntur cum vino.⁊ liniūtur cum eo vlcera humida que fiūt in capite curat ea. Et ponitur coctum ⁊ crudum in vino cū aliquo illozum: que diximus sup stomacuz:⁊ sedat dolozem eius. Et quando expimitur ab eo succus coctus.⁊ miscetur cuz rob.⁊ stillatur in aurem sedat dolozem eius. Et quandoqz fundūtur super caput cum aceto ⁊ oleo rosato.⁊ sedat dolozem eius. DIASCO.Mellilotum decoctum cū vino dulci vel lini semine.aut cum ouozum assatozum vitellis cōmixtum cataplasmatibus facit tumentibus oculis atqz matrici ⁊ testibus.mitigat etiam auricule dolozem distillatum aut perfusum cum vino dulci:spargit similiter oēs tumozes mixtuz medio oui assi ⁊ polline fenugreci aut seminis lini aut tritici aut careni. omnia predicta ad sanitatem perducit: dolozem stomaci cum vino adhibitum mitigat:succus ipsius dolozem aurium tollit dulcoze addito:dolozem capitis mixto oleo rosa.⁊ aceto. ⁊ fomento adhibitum compescit.nascitur in campanea similis fenugreco crocinum habens colozem. nascitur in calcedonia: sed vtilius est omnibus acticum. AVICEN. Mellilotuz ꝓfert apatibus calidis ⁊ duris ⁊ ꝑpzie cuz careno ⁊ etiā permixtū cū vitello oui ⁊ farīa fenugreci:se.lini: aut papaueris fm locū ⁊ ꝓfert vlcerib humidis:⁊ ꝑpzie linitum cū aq̄ ⁊ cum aliquo deficcatiuoz apposito cuz eo qō sit sicut galle.⁊ lutū lene ⁊ lentes. Et ꝓfert apostematibꝰ auriū ⁊ dolozibꝰ anchaz suppositō emplastro ex eo cum careno ⁊ reliqs que dicta sunt.Et distillatioē facta in eis ex succo.⁊ eius iuuamentum in dolozibus est velociꝰ:ex ipso quoqz fiunt embroce ⁊ sedant sodam. ⁊ confert apostematibus oculi facto emplastro ex eo cum careno ⁊ cū eis que dicta sunt vel decocta cum vino. ⁊ cōfert apostematibus ani ⁊ testiculozum facto emplastro cuz eis que dicta sunt.loco eius ponitur quantum est pondus ipsius de camomilla:aut eius medium de folys fici.
Alima.Alima.gre.i.vnguētum vel linimentum . ⁊ apud Plinium est quedaz arena que inuenitur in aurarys metallis:qua fit plumbum.
Alimgath. i.radix granati siluestris.
Alimbat.albotin.idest terbentina.
Alimiaari.i.argentum.
Alimiçum . idest aqua de rafon.
Alimnati:vel aliocb.i.turbatio in vere.
Alimus apud Dia. est quā .A. vocat meba. Step. ⁊ alimos.Dia.frutex ē circa oztos nascens:sicut rānus sine spinis folia habēs sicut oliua:sed latiora nascitur in maritimis locis.⁊ circa oztos cuius folia elixa mādūcāt. ⁊c.
Alina:hoc fit de çuccaro:sicut sisamum de melle.
Alinon.i. acer arboz. Pliꝰ li°.16.caꝰ.16.
Alintifac.i.apostema ī palpebza cuz pauritu quod

sirsen oculi nominatur.
Alinçisar. i. vt fiat foramẽ vt foramen vuee.
Alinarat.i.litargirum.
Aliobene.i.caseus.
Aliotica vtus. gre. digestiua vel sanguinis factiua.
Alipiados.Camelea .mezereõ.herba catholica. laureola.idem. cuius semen cocognidium dicitur fm quosdã:sed falso:sed qd ẽ cocognidiũ.l.cocognidiũ
Alipiõ.Dia.ẽ herba sarmẽtosa ruffa tenera hãs folia ⁊ semẽ minutũ ⁊ flozẽ mollez ⁊ lenẽ.radix ẽ illi lõga ⁊ grossa ⁊ plẽa hũore viscoso:siẽ epithimum nascit ĩ locis maritimis. loc| libie.⁊ mlt| alys loc|
Alipta.i.mixtura.saladin⁹.
Alipta est quedã confectio que qz muscuz recipit: dicitur alipta muscata.
Aliptídemẽte.i.rape.
Alipzeni.i.inguina.
Alipodus.i.camelea.
Alippa vel aliptis.i.alipta
Aliq̃.i.alica. (Rapa.idẽ.
Aliscus:ẽ instrm medicoꝝ ẽ illud quo inyciunt liq̃res in aurem.L. Aulisc⁹.
Alisma.i.fistula pastozis .l. Almea.
Alison qd est.l.Algascen.
Alissum idem.
Alisticos.Aliscos.gre.Auliscus.i.cristere. Est autez oĩs cannula qua aliqs liquoz inycit vl attrahit.
Alistimbze. est cũ qs bene digerit. ⁊ mutat cibum.
Alismen:aut perdition aut pthemõ aut sideritis:aut eraclea:aut cõuestẽ agreste:aut libanotida:aut poliominon.i.paritaria fm Dia. vbi notãdũ q̃ Diasc. ꝛsueuit adducere oĩa nomina qb⁹ noiant alique plãe apud diuersos: q̃tuis nõ sint eiusdẽ nãe: vt facilius cognoscant vbiq̃ p qua.l.Alsmẽ.
Alistista.Alistica. Alitisca. idest hydropisis.
Alistirgar.i.ystirgar.
Alisticot.i.cot.
Alissodilidos.i.alkekengi.
Alismi.i.auricula muris.
Alisonitus .i. sal costus de monte.
Alistos.i.miliũ solis.
Alisturchia.i.litargia.Hali. 3°.ꝛplonum.ca°.z.in fine.
Alistis est spẽs trifolỹ.
Alitinsar. i.dilatatio pupille.ꝑter nãz ĩpediẽs visuz.
Alitinon.i.vitas.Alithinos .i. vent⁹ altheuma: seriosa studiosa.
Alithinos. pfectus. verax. sincerus.simplex. qz Alithia.i.veritas.
Alitho.i.opportunus.
Alithimũ qd ẽ.l.ochachiũ. granum culcul.
Alitheas. i.cib⁹ cõgelatus.
Aliud.i.scollopẽdria.Auicca.scolopendriã.in pn⁹.
Alixanti.i.flos salicis.
Alkabzit.i.sulfur.
Alkabza.i.botin.
Alkabach.i.terbẽtina.
Alkachic.i.spuma ĩ spẽ spõ
Alkadãs.i.laceratio/ (gienes q̃ fiũt cũ vnguib⁹.
Alkadres.i.pira siluestria. Hal.3°.de alimẽ. capi. de decoctione
Alkafoz:vl Alkaphoz.i. cã/
Alkakil.i.alchichil. (foza.
Alkakalata.i.granata silue
Alkali.i.sal alkali. (stria.
Alkale.i.alcale.
Alkalabel.i. semẽ lũbzico/
Alkalkal ẽ qõdã (rũ. genus lapidis.
Alkandindiçen. i. medicamen acutũ. (marisci.
Alkamesic.ara.i. fruct⁹ ta/
Alkares.i.kait frigida.
Alkarapse.i.apium.
Alkar.i. ifectũ vl turbidũ.
Alkarsin .i. õstrutio olfat⁹.
Alkhas.i.lactuca.
Alkaschar.i.papauer.
Alkasab.i.dactili nõ carnosi.f.albi ⁊ sicci.
Alkascen.i.stricture nariũ.
Alkasimũ: ẽ nomẽ saliẽtis ad duas ptes. (cula.
Alkassum. i.cib⁹ fact⁹õ lẽti
Alkatengi.i.panis siccus.
Alkeam.i.ben.
Alkeder vel Alkeret:vl Alketela.i.citrulus.
Alkederi.i.cucumer lõgus
Alkedra.i.ꝛpegnationes.
Alkebidi:vel Alkeketeconic.i.citruli.Alketed.idẽ
Alkeber.vl Alkel.i.mediũ
Alkebedit.i.napi. (colli.
Alkeidedi fm Sera.ca.de hernia est sumach ꝑpato
Alkei.ara. (rum cozymescebe.gre.mastix lati.
Alkenebir.i.columbe silue stres. Rasis p̃ li⁹ affõꝝ.
Alkenebit.i.colũb⁹. Rasis 4.° afforismoꝝ.
Alkeilken:vel alkeleft:vel Alkestri .i.almes.
Alkekengi:est spẽs solatri. ⁊ lati.vocatur solatrũ vẽ taticum ⁊ est habens fructum rubeũ ad modũ cerasi in tunica ĩuolutuz. ⁊ vocatur alkekengi.
Alkek:vl Alkeilin.i.rãnus
Alkelac. i. dactilus. Mes. in sy⁹.
Alkelel.i.semẽ Alaagep
Alkelilgebel.i.rosmarinuz cozona montis.
Alkeni.i.cozallus.
Alkeo.i.ĩpeteno vel vitreo vñ alkeo vasa terrea. i. ĩpeteno vasa terrea: vl vitreo cum petano.
Alkeri.i.mastix
Alkered.i.semia citruli.
Alkesaindaru.i. vga pastoris berba.f. (nis.
Alkesmes.i.passe sine gra
Alkesir.vl Alkest.i.sisamũ
Alkher.i.squinantum.
Alkiba.i.ius colatũ de aceto.⁊ dicitur q̃ est cib⁹ factus de aceto ⁊ croco.
Alkibzit.i.sulfur.
Alkibat vl Alkilibat.idest terbẽtina.
Alkidan.qd ẽ.l.bicctan.
Alkidach.i.in quo ĩuoluuntur capilli vel manus vl aliquod membzum.
Alkifine.i.passe sine nucle/
Alkikilita.i.granata (is. siluestria.
Alkilkil.i.granatuz siluẽ.
Alkilare.i.seia vue. (sera.
Alkil.i.kilkil.
Alkilat ẽ põd⁹ triũ granoꝝ
Alkien.i.belua. (ozdei. ⁊ est aĩal quoddam.
Alkikil.i.mirabolãi citrini
Alkilil.i.kinbil.
Alkimia.i.alacris vl alacrẽ faciẽs: qm̃ de futura spe leticiam infert.
Alkimistarum.i .carbones
Alkimamatur.i.marrubiũ
Alkindi.i.vitrum.
Alkiomon.i.spũa maris.
Alkiri. est spẽs flozꝝ q̃ ỏnocte satis redolẽt. ⁊ est viola de romania que vocat
Alkir.i.bernia. (chiri.
Alkistus.i.papauer.
Alkismum.est nomẽ cuiusdam serpentis.
Alkisin:est supior ꝑs nariũ .f.vbi ẽ destructio olfat⁹
Alkir.i.carbones: vl radix
Alkitimi.i.altea. (altee.
Alkitran.qd ẽ.l.bictan.
Alkolilis gre.ara.çinian.la
Alkre.i.cardus. (ti.yua.
Alku.i.furnus.
Alkuabe.i.empetigo.
Alkuomon. Alkiomon .i. spũa mar|.çebed albaba
Allabada ẽ cib⁹ qdam.
Allaietiem:vel Allastrico. idest armoniacum.
Allakaliki .idest aues noctiluce.
Allarũ.i.seminũ vue.
Allati.i.rapa.
Allearia.i.rima marina.
Allector.i.gall⁹ gallinace⁹.
Alledana.i.laudanum.
Allefos.i.peonia.
Allesianti:vel allefemina ti.i.alefangium.
Alleluia qd ẽ.l.Bathaelh.
Alleleng.i.loleng.
Allelab.i.albelach.⁊ sũt da ctili ĩmaturi.
Allepzeni.i.ĩguina.
Allesu.i.vt ligẽt lingua.
Alleum qd est.l.taum.
Alleuz serpentis. i. alleum siluestre.
Allexicterys . i. medicinis ꝛ venenũ: vt tyriaca.Hali⁹ de euchimia.
Alliamũ est quedã species calamenti.
Alliada.i.polium.
Alliatum.i.hedera.
Alliũ.ara.i.eliosa spagus.
Alli.i.acetum.
Alliotica.i.retentiua
Alliũ porcinũ qd ẽ.l.taum. ⁊.l.curat.
Allogallica.i.gẽtiana.
Allobleng.i.lobleng.
Alloleng.i.loleng.
Allolac.i.spina alba.
Alloisol.i.squilla.
Allues.i .dulcia siẽ ꝛfectio
Alluf.i.dragõtea.(õ melle
Allufa: vel allusie. i.poma mandragoze.
Allusul.i. quãdo apparent radices pilozꝝ albe cum extremitates sint nigre.
Alluthit.i.fruct⁹ tamarisci
Aluthium.i.speragus.
Alma.i.aqua.
Almabucase.i. exercitium in quo cõtinet serpẽs.
Almacus.i.sanstucus.
Almacharoth. idest herba asse fetide.
Almacidati:est nomen instrumenti.
Almacasaruel.i.gũmi cipr/
Almada vl almadi: (si. est qõdam gen⁹ piscis.
Almagra.i.magra.

Almabalep idest cerasum siluestre:cuius arboz vocatur nere.
Almabaseni: vel almabesez.i.iũctura que est iter brachiũ ⁊ manum.
Almaius spica celtica.
Almalte.Alimus.Melba idest almius.
Almalbis.i.cui⁹ sapor non cõprehenditur: vt aqua.
Almalud idest pira.
Almamacur: vl almaru.i. marrubium.
Almamut.i.costbarcost.
Almanustariti:vel.Almarasian.i.hospitale.
Almaseani.idem.
Almani:est medicina similis cinamomo.
Almaride.i. rotunditas in q̃ continetur oculus.
Almargẽ:vel almargel:vl almargeu.i.cozallus.
Almarac.i.lac femineum.
Almaroch.i. radix alchit.
Almarmeur.i.almalu d silueſtre.
Almary caro trita cũ yuis acerbis.
Almary.i.centrum galli ⁊ est berba.
Almartar: vel Almata . i. litargirum.
Almasticis: vl Almasiche idest mastix.
Almafa:vel Almasis: vel almasal idest cibus ỏ lacte ⁊ farina ozdei.
Almasire.i.apa calm.
Almasus idest cassia.
Almathema.i.duob⁹ ãgul' oclĩ interiozi ⁊ exteriozi.
Almazar.i . cibus de lacte aceto ⁊ farina ozdei.

Capitulum. XXVIII.

Almea lati. vel arnoglossa maioz.gre. damasimon vel damassomum vel altisma.ara. carzumbum vel fistula pastozis. DIASCO.cap.Almea. Almea habet folia similia arnoglosse:sed angusta ⁊ sup terram spansa . bastam tenuem solam vnius cubiti ⁊ super ipsum capitellum flozem viridem proferens: radices tenues habet sicut ellebozus odozatas ⁊ viscidas ⁊ pigues nascitur in aquosis locis. POSSE.DIASCO. Radicis eius cum vino bibita.ʒ.i.⁊ mellis.ʒ.i.bibentibus leporem marinum:⁊ miconium ⁊ opium medetur :toztionibus subuenit:disinterie maxime prodest sola cum dauco bibita equo ponere singulare presidium est. dolozem lateris compescit.stericas causas soluit: ipsa berba bibita ventrem abstinet menstruis imperat:pustulas cataplasmatibus adhibita purgat. GALIENVS.sexto simpl. pharmaco.cap.damassomuz seu altissima. De hac berba narrat Diasco.q̃ eius radix si bibitur sanare dissinterias ventremq̃ stringere ⁊ tumozes sedare potest:nos tamen hoc non experti sumus. Palam autem q̃ habet quandã absterſiuam virtutem. AVICEN lib. secũdo capi.de fistula pastozis virtus eius est absterſiua resoluit apostemata fluxa ⁊ grauia in visceribus confert lapidi renuz ⁊ frangit ipsum decoctio eius . ⁊ radix ipsius confert vlceribus intestinozum.

Almacalessis idest nasturtium album.
Almeabocilach: vl almea asilla.i.stozax ligda.
Almea aseglia.idem.
Almea allenita idest storax calamita.
Almebe.sal lucidum.
Almecenõ.i. fellichinum.
Almefemur.i.claui.
Almc:vl almes idest passiuarum.
Almesea idem.
Almegibuctegi . vl Almeibuthegy.i.rob de musto .f.carenum.
Almegabem.i.fauces.
Almebemur:vocãtur medicine composite.
Almeibinegi.i. mustuz coctũ vsq̃ ad medietatez. Sapa.Carenum.Triplicatũ.Dulcoz.Tyle.
Almeirim.i.sandaraca.
Almeisus vl Almescenus. idest portulaca agrestis laxatiua.
Almelaiãdi.i.sal indum.
Almelea.Almes. ara.gre. Jsaac.i.pixa vel robilie.
Almelusis.i.nasturtium.
Almele.i.quodlibet sal.
Almelich est berbũ silueſtre idest ozobus.
Almelina.i.sauina.
Almeleti.i.absq̃ cozpe.
Almelea idest almes.
Almenesin vel Almenesi idest calamentuz fluuiale.Serap.
Almen.i.cinoglossa maioz
Almenie.i.almeos.
Almenis: vl almesis idest nasturtium.
Almenea.i . ptes q̃ sũt sup anchas vsq̃ ad renes.
Almereime:est nomen cuiusdam piscis.
Almeri similiter.
Almes.Mes meise meleba.pisa robilie almelea.
Almesen.ara. Alkom.gre. Los lati.f.lapis q̃ acuit.
Almestad.i.caro salita.
Almesindũ.i.nasturi semẽ
Almesu.lapis lumbedbigi .i.lapis simirillus.
Almesire.i.apa calidum.
Almesus.Mes.de been.
Almetõ idest papauer cozmutum.
Almeu est quedaz species lacticiny famosi:⁊ ẽ pozulaca habens lac.
Almeuicte est berba lacticiniosa mozbifera: ⁊ ẽ fel lichinum.
Almezereon.i. mezereon.
Almezezeb idest loc⁹ q̃ est a centura inferius.
Almezezeb: vl almezeret .i.res hãs acetositatẽ cũ dulcedie vt malagrana/
Almeysus.i.Almasa (ta.
Almaiasiche.i.mastix.
Almiachasif ẽ tertia spẽs ethice ĩ qua apparet fozma q̃ est in decrepitis.
Almifeti.i. vinũ coctuz vsq̃ ad tertiam partem.
Almilis.i.grana solis.
Alimiram: vel alminiran idest celidonia.
Almina idest folia mirti.
Almiron idest salsus.
Almiremie.i.res salse.
Almirogar⁹: oĩ a garo qõ ẽ liquoz: ⁊ almiron qõ est salsuz ide liquoz salsus. Almuri obsomogarum.
Almismar idest nodus rotundus similis capello.
Almismoz idest claui.
Almise idest muscus.
Almisar idest dilatatio pupille.
Almisafaca.i.oblõgũ multum vtrũq̃ planum.
Almitasa idest eminentia vlceris vel oculi.
Almizadir idest sal armoniacum.
Almodo idest bdellium.
Almodius idest iunctura: cui⁹ vnũquodq̃ os habz vacuitates ⁊ dẽtes sicut serra. ⁊ dentes vnius taliter sunt parati q̃ alterius ossis vacuitates ingrediunt ⁊ hec iunctura vocatur senen ⁊ decen.
Almoguadir idest illa que sale condiuntur vt oliua capparis ⁊ similia.
Almonda.i.rotunditas.
Almoz idest mirra.
Almozsirim. i . sansucus.
Almosos vl Almosus:hoc est sicut columba coquitur in aceto vel sumach vel agresta vel succo limonum vel granatozuz acetosozuz in cuius ventre ponitur menta.
Almosofat vel almosofat idest thamarindi. Almolosat.
Almubaciem idest intestinum rectum.
Almubescemati idest oculus adherẽs suo intuitu vni loco.
Almucati ẽ pãniculus circundãs caput exteri⁹ inter crancũ ⁊ cutiz picraneon dcũ a Halie. li⁹ de anatho.oculoꝝ.
Almuda idest oculus. Auicenna quarto capl'o summe secũde doctrine gnte primi.
Almuri vel Almuria.i.sal samentũ:⁊ vocat garus .i.gatus.⁊ lege muri.
Almuten: est berba ỏ qua fit assa.
Almutil est species melie.
Almubathar idest intestinum rectum.
Almuchasisa idest in quo appet fozma que est ad modum epatis quantum ad colozez ⁊ siccitatẽ.
Almuet est nomen cuiusdam instrumenti.
Almugat idest mugath.
Almugat:bidest testiculus vulpis ⁊ est satirion.
Almugati. i . cibus factus ex almes.
Almumcan.i.celidonia.
Almumuch.i.costbarcost.
Almuozati idest medium cozpozis ⁊ vtriusq̃ lateris mensura nouem digitozum delabozati.
Almurmar idest claui.
Almusatagi.i.ruptura cozmee quando illud qõ apparet de ea res modica

ꝛ vocaꝯ formicalis.
Almusosat idest brodium cibabile quod lat. vocaꝯ amorusia.
Almusca idest macer.
Almusaragi. i. vuee egressio: aliqui dicũt ꝙ est dilatatio pupille.
Almusafata. i. caput oblongum multus: ꝛ vtriq; laterum planum. vt cooptura domus.
Alnathin. i. vlcera melica: ꝛ apparẽt ĩ crure ex eadẽ mã ex qua fiũt varices.
Alnazit idest sercocolla.
Alnan. Alnegen quid sunt vel agalaym. i. arbor suauissimi odoris. vnde gre. sic nominatur. arabice vero boad. lati. lignum aloes: vel xiloaloes. Aloa dicit: eo ꝙ lignus tale altaribus adoletur. repitur aũt in magno flumine superioris babilonie cui coniungit fluuius paradisi. vñ quidam dicunt ꝙ impulsione fluuij ab arboribus terrestris paradisi cõducitur. nullus tamẽ huius arboris ferẽ vidisse originem. Alij dicunt ꝙ in cacuminibus montium supra scripto ꝛ loco ꝛ circa ꝑdicta loca exñtium oriaꝯ hoc lignus: ꝛ impulsu vẽti aut tẽporis vetustate cadit in fluuiũ. est cali. ꝛ sic. in secũdo. Sed sciendus ꝙ sunt aliqui deceptores q accipiunt radices camelee in montibus amalfie: ꝛ qñ videnꝯ assimilari vtrũq; in colore pondere ꝛ sapore cum ligno aloe sophisticant ipsas ponendo in vino ebulitionis pulueris ligni aloes per aliquos dies: quod deo ꝛ hominibus abhominabile est: quoniam camelea multum laxatiua est. lignus aloes vo est stipticum. Et camelea de se nullum habet odorem: sed lignũ aloes est suauissimi odoris.

CASSIVS felix. ca. de ligno aloes: lignũ aloes tribus modis est: vno mõ fit in quadam regione ꝛ dr carne. Est aliud qõ fit in insula idie maioris ꝛ vocaꝯ camar. Tertiũ oritur in quadã regiõe indie ꝛ dicitur sales. Lignũ tamẽ aloes videtur calin ꝛ siccũ in secũdo. Eligendum aũt est lignũ aloes qõ non est coctum in aq̃. nam arabes faciunt ipm bulire in aqua ꝛ illa aqua vtũtur ad multa cõmoda. Tale ergo lignũ amisit spiꝛ ꝛ paucam aut nullã hꝫ operationes. SERAP. lib. aggre. ca. de ligno aloes. auc. Diaſ. lignũ aloes est lignum qõ fertur ab india ꝛ terris arabus ꝛ hꝫ corticem velut coziũ cuius odor est bonus ꝛ in cuius sapore est amaritudo ꝛ stipticitas ꝛ masticaꝯ vt bonũ inferat odorem ori. Et in arabia nõ nascitur ex plantis eius aliquid. ve ꝛ lignũ: qõ ibi nascitur ꝑpinquat aliqbus speciebus eius. Et quãuis plures eius species sint in india. vna tñ ex speciebus eius hꝫ cõmunitatem cuꝫ eis in hoc nomine. adeo ꝙ non dignoscit per hoc nomen. sicut si nomines mirabolãos nigros indos. ꝛ repitur ex ligno aloes etiã in insula que dicitur furinda in india. ꝛ melius ex eo est nigrum trahens ad varium colorem habens multam aqueitatẽ: durus graue ꝛ grossus in quo nulla est albedo ꝛ quod remanet multũ super ignes. Et post ipm est induli ꝛ est ipm nominatum a terra indie que dicit minidel. ꝛ post ipsum est scissi. ꝛ est de bonis speciebus ligni aloes: ꝛ submergitur in aquã propter sui grauitatem ꝛ humiditatem. Et ex isto eodem melius est grossus in quo est aqueitas multa. ꝛ post est abione ꝛ est minoris bonitatis q̃ scissi. Sed cuꝫ hoc melius ex ligno aloes est indũ. ꝛ post ipm est sufere: ꝛ signum in hoc est ꝙ in ipso est aliquantulum luti: qꝛ sepelitur in terris syri. ꝛ post sufere est tuti: ꝛ sunt eius due species quarus vna dicitur cacbile: ꝛ est melior

lege Diptamum.
Aluedesmõ: est genus vraconum.
Alnei meroscei idest loca in quibus sunt scole.
Alnemo: vel alneme idest ameos.
Alneregil. i. nux muscata.
Alnesti idest amili.
Alnocati. i. postrema pars capitis. vel pãniculus tegens cranciũ exteriꝰ sub cute tamen.
Alnus arbor. Isidorus sic dr ꝙ amne alatur hanc populum vocant.

Capitulum. XXIX.

altera: ꝛ alia est sufere ꝛ est minoris bonitatis. ꝛ post ipsus est seni: ꝛ in eo est supfluitas humida. ꝛ ipsum est minus bonum q̃ sufere. ꝛ post est albe quod defertur ex terris sufere. ꝛ est similis speciebus ligni aloes: preter illud de syri. ꝛ post ipsum est alcholeb. ꝛ est in maioribus frustis q̃ aliquid aliud ex ligno aloe. nam ex ipso fiunt postines ꝛ tabule. ꝛ dicũt ꝙ lignũ aloes ĩciditur ex arbore sua ꝛ sepelitur per annum vnũ. corroditur ergo a terra quod nõ est lignus aloes purum: quia de puro nõ minuit terra aliquid. Et dicũt ꝙ ramuli ex arboribꝰ ligni aloes indi frangunt in terris illis: ꝛ cadunt in fluminibus: ꝛ currunt cuꝫ eis: ꝛ deferuntur per regiones. Et dicunt qõ alkirina est fructus eius arboris: ꝛ figura eius est sicut piper minutũ: nisi quia est coloris rubei ꝛ nominaꝯ piperella. ꝛ melius ex indo ẽ nigrum trahẽs ad varium colorem habẽs multam aquositatem: graue durum ꝛ grossum. in quo nulla est albedo: ꝛ quod remanet multũ super ignem: ꝛ submergitur in aqua propter sui bonitatem ꝛ grauitatem. Et ex illo eodem melius est grossus in quo est aqueitas multa. Et cognoscitur in dum: quia in ipso est aliquantulus luti. ꝛ hoc ideo qꝛ sepeliunt ipsum in terris suis. Et idẽ aucto. Atabari est calidum ꝛ siccum ꝛ stipticum. ꝛ idem auctor. Rasis est calidum ꝛ siccum. ꝛ idem auctor. Isaac abenaram. est calidum ꝛ siccum in secundo. AVICEN. libro secũdo cap. de xilo aloes. Xilo aloes est calidum ꝛ siccum in secundo. ꝛ est subtile aperitiuum opilationũ frangitiuum ventositatum. POSSE. Lignum aloes valet contra debilitatem cordis stomaci epatis ꝛ cerebri contra cardiacam contra retentionem menstruorum ꝛ cõtra omnes passiones ꝛ debilitates cordis potissime ex frigiditate. vinum decoctionis eius digestionem confortat ꝛ stomacum infrigidatus calefacit. ꝛ si abhominabile fuerit ponatur parum ligni aloes integri in vino per noctes: mane vinum exhibeatur. suffumigium ex eo factus: ꝛ receptum inferius a muliere per embotus prouocat menstrua ꝛ suffocationes matricis medetur. similiter trifera magna sumpta cum decoctione ligni aloes mẽstrua prouocat. fumus eius per nares receptus cerebrum confortat. similiter si accipitur pulnis ligni aloes ꝛ gariofilorus ꝛ ossis de corde cerui ꝛ conficiantur cum oleo ꝛ inungatur caput galliin die illa ꝛ nocte non cessabit cantare.

CASSIVS felix. lignũ aloes cõfortat stomacũ. ꝛ oia mẽbra interiora superfluã corporis humiditatem expellit maxime de stomaco ventositatem dissoluit. opilationem aperit ventrem constipat fluxui vrine repugnat.

SERAP. Lignum aloes est competens multum habentibus egritudines in epate ꝛ ad disinteriã ꝛ sedat dolorem lateris. ꝛ est ex fumigus bonis: ꝛ datur ex eo auf. i. ꝛ remouet putredines a stomaco ꝛ fortificat ipm: ꝛ quando bibitur cum aqua confert dolori lateris ꝛ epatis ꝛ vlceribus intestinorꝫ ꝛ torsionibus ventris. ꝛ idem auctor. Atabari. lignum aloes stringit ventrem ꝛ corroborat viscera: propter virtutem stipticam que est in eo cum aromaticitate ꝛ excit superfluitatem humiditatum corruptarum a corpore: ꝛ idẽ auctoritate Rasis. Lignũ aloes est bonum stomaco humido. ꝛ idem auctori. Isaac abenaram. Lignũ aloes est bonus cerebro ꝛ fortificat viscera ꝛ expellit superfluitates hũidas: ꝛ facit descendere flegma a cerebro quando suffumigatur cum eo: ꝛ maxime illud flegma qõ generatur ex vaporibus ascendentibus a stomaco. ꝛ expellit vẽtositates: ꝛ aperit opilatões: ꝛ stringit ventrem ꝛ probibet fluxũ vrine qui fit a frigore ꝛ debilitate vesice: ꝛ habet bonũ odorem: ꝛ aromatizat os. ꝛ quãdo bibitur ex eo. ʒ. i. ʒ. expellit humiditates corruptã q̃ est in stomaco ꝛ corroborat stomacus: ꝛ ꝓfert hũti egritudinẽ in epe suo: ꝛ ad disinteriã: ꝛ sedat dolorẽ mẽbrorꝫ.

AVICEN. Lignũ aloes remouet supfluitates humiditatis ꝛ ꝓfortat viscera ꝛ probibet irã ꝛ masticatio eius facit oris odorẽ bonum: ꝛ ꝓfortat neruos ꝛ acgrit eis vnctuositatẽ subtilẽ: ꝛ confert cerebro valde ꝛ confortat cor ꝛ letificat ipsum. ꝛ si bibatur de eo. ʒ. i. remouet humiditatẽ putrefactiuã stomaci statis ꝛ ꝓfortat ipm: ꝛ cõfortat epar ꝛ in ipso est virtus ꝓstringens naturã ꝛ ꝓfert disinteric melice. Et idẽ in de virib⁹ cordis dic ꝙ ꝓfortat cor.

Aloarar idest iuniperus.
Aloban. est genus piscis.
Alob idest gentiana.
Alobachia. i. morbus contagiosus.
Alocateralstior. i. pumex.
Alocrocta est mutatio coloris oculi. in diuersa alique dõ nigraꝫ partium intra circulũ pupille aliqñ cetera ꝓmostenes.
Alocuen idest herba cotule fetide.
Allocolabri vel alodoch. i. ciconia.

Capitulum. XXX.

Aloe gre. ꝛ lati. Arabice vero fabet vl'cantarramar. Aloe fit ex succo herbe q̃ aloen dr q̃ berba ñ solũ in india psia ꝛ grecia repit: ve ꝛ ẽt in apulia. Aloes tria sunt genera. epaticũ succotrinũ ꝛ caballinũ. Modus aũt factõis eius diuersimode credit. quidam dicũt ꝙ herba ipsa terit ꝛ succus exhibitur: ꝛ ad ignẽ ponitur quousq; buliat. ꝛ postea soli exponitur ꝛ exiccaꝯ. Illud enĩ qõ supius colligit ꝑ pus appellaꝯ succotrinũ: qõ in medio minus purum est: epaticũ dicit: qõ in fundo feculẽtũ vocaꝯ caballinus. alig asserũt aloes diuersas maneries fieri ex herbis diuersis non genere sed bonitate: ex gbus iste tres maneries fiũt aloes. Alij dixerũt ꝙ aloes trib⁹ modis est vnus rubeũ de q̃dã insula indie q̃ dr scotra: aliud nigꝫ de psia: aliud citrinũ: ꝛ fit in arabia. gbus oibus laudabili⁹ est scotrense ꝑcipue si fuerit preluciduꝫ ꝛ rubeum q̃ si color epatis: citoq; frãgibile ꝛ odorifeꝫ ꝛ amarissimũ: sed ꝑma opinio melior. Discernitur aũt qõ est optimũ succotrinus ex citrino colore seu ruffo ꝛ ꝑcipue cũ frãgit eius pulnis apparet q̃si pulnis croci: ꝛ qõ leuiter frangit nec sit fetidus nec valde amaꝫ. Epaticus aũt color epatis similaꝯ. s. qõ est subnigrũ: ꝛ binc inde hꝫ foramina vt ora venaꝫ ꝛ obmisam hꝫ subam ꝛ nõ clarã. Caballinũ aũt est nigrũ ꝛ obscuꝫ ꝛ feculentã hꝫ subam amarissimã: ꝛ horribilem porrendit odorem: qꝛ valde fetidũ est. Sed attende ꝙ illud qõ de natura sua est aromaticũ: q̃to est aromatici⁹ tanto melius. Et qõ est fetidũ: quãto fetidius tãto melius: exceꝑto aloe. Similiter omne qõ dꝫ habere aliquez saporem q̃to in suo sapore est intẽsius tãto meli⁹ excepto aloe. nã cum sit de natura reꝫ amaritudinẽ hũtius quãto minus amaꝫ tãto laudabilius. Et est sciendũ ꝙ quãdo aloe simpliciter ponit ꝑ succotrino intelligit. lꝫ ꝓm Alexandrus intelligaꝯ ꝑ epatico. SERAP. lib. aggre. ca. fabet auct. Diasco. aloe fit ex plãta que hꝫ folia similia folys squille in gbus est humiditas viscosa multa tenax adherẽs manui: ꝛ sunt latiora folys squille paꝫ ꝛ q̃si rotunda ꝛ indurant ꝛ inclinãtur ad posteriora: ꝛ sunt in eis spine q̃ egrediunt ab eis breues ꝛ rare ꝛ hꝫ stipites similẽ stipiti affodilloꝫ ꝛ tota herba hꝫ odorẽ graues ꝛ saporẽ amaꝫ multum: ꝛ radix ei⁹ est vna similis cãnicule lignee. Nascitur multũ in india ꝛ in terris arabũ ꝛ in terris dictis atima ꝛ in maritimis ꝛ ripis ꝛ insulis q̃ dicunt ancoras: ꝛ nõ solũ eius gũmi est iuuamẽti magni: sed etiã flos eius. nã q̃do terunt ꝛ ponũtur sup vulnera faciunt ipsa adherere. Et aloes sunt due spẽs quaꝫ vna est arenosa ꝛ est fex ꝛ alia ẽ epatica. Illud aũt aloe qõ meli⁹ est: est illud qõ est glutinosum nõ hũs in se lapides splendidũ ad rubedinẽ declinans cito frangibile ꝛ fortiter amaꝫ. ꝛ qñ sup ipm anbelatur cito humectaꝯ: hũs odorẽ bonum ꝛ velut aromaticum: sed illud qõ est nigrum ouꝫ ad frãgendũ est adulteratum cũ gũmi: sed discernit per saporem amaritudinis ꝛ per odorẽ fortẽ: ꝛ ꝙ non frãgitur digitis neq; separatur in partes minutas: ꝛ qõ manib⁹ retentũ nõ coberet. Et q̃dã sunt q admiscẽt ei acatiã. Et idẽ auc. Raſ. Radix hꝰ plãte vulneraꝯ ꝛ egredit inde lacrimus q colligit ꝛ folia eiꝰ ꝓterunt cũ tota plãta ꝛ exprimit succus q deficcaꝯ ꝛ reponit. ꝛ idẽ auc. Ha. Sapor eiꝰ est amarus amaritudie forti cũ stipticitate. ꝛ vtus eiꝰ est q̃ calefacit in ꝑn? scõi gradus. ꝛ siccat in ʒ°. ꝛ incarnat ꝛ abstergit abstersiõe forti. ꝛ idem auc. Raſ. Aloe ablutũ est plus laxatiuũ q̃ nõ ablutũ. In ablutõe. n. amittit de laxatiua virtute satis ꝛ elõgat ipm ablutio adeo a virtute medicinaꝫ quousq; nõ calefacit.

GALIE. 6. sim. phar. cap. de aloe. Aloe hec qdẽ herba nõ nimiũ orit apud nos q̃ aũt in magna syria nascit aquosior ꝛ debilior vtute est: vsq; adeo in tãta siccitate nata ẽ vt ꝓsolidet vulnera. In caliorib⁹ vo regionib⁹ quaꝫ est ꝑfunda syria ꝛ arabia multo melior ẽ. optima aũt ea q̃ in idia cui⁹ ꝗ liquor ẽ. binc qdẽ afferꝯ ꝗ pharmacũ qõ aloe appellaꝯ: vtilitatẽ multis ꝑbens ex eo ꝙ sine mediocritate siccat. est aũt nõ simplicis nature: ſz siẽ gust⁹ testaꝯ stipticat sil' ꝛ amaricat. stipticat qdẽ mediocriter. ẽ ãt vehemẽter amaꝫ solũt ẽt vẽtres ex pharmacys ei⁹ q̃ vocaꝯ effocalia. vñ palã ex dictis: siquidẽ meminimus demonstrationũ in quarto sermone: ꝙ tertic qdẽ abstãtie est sic cantiũ farmacorꝫ: calefaciẽtiũ vo vel ꝑme intẽse vl'scõe remisse. Mixtiõi aũt siue hꝰ vtuti attestanꝯ ꝛ particulares opationes: est. n. customachũ farmacũ: sicut ꝛ aliquid aliud ꝛ vlcerũ solidatiuus. IO. MESVE. cap⁹ de aloe. Aloe est de sublimiorib⁹ medicinis ꝛ meliorib⁹ hũs progatiuã sup alias medicinas. nã q̃q̃ intẽtio vniuscuiusq; solutiui sit ꝓm plurimũ debilitare vtutes ꝛ mẽbra q̃ sunt minere vtutũ. hec tñ intẽtio cadit ab aloe: qꝛ nõ solũ non nocet. imo iuenit ad ꝓfortationẽ membrorꝫ debiliꝫ addere. est tñ ad vnũ nocluũ: qꝛ aperit orificia venarũ apertiõe sanguinẽ manare faciẽte: ꝛ ipm est aliarũ medicinarũ solutiuarũ rectificator bonus: ꝛ ꝑpare cũ eis cõmixtũ. Tria sunt in eo in gbus cadit correctio: qñ ẽ de tarde solutionẽ faciẽtibus: q̃re oꝫ ꝙ sumẽs ipꝫ cibari differat. Et scõm est qꝛ sua opatio nõ multũ extẽdit in corpore ꝛ vix prãsiens est epar nisi in quãtitate exuberet. Et tertiuꝫ ẽ qꝛ venarũ aperit orificia aptiõe sanguinẽ manare facientes: ꝛ nos obuiamus hꝫ tripliciter rectificãdo ipm: vnde acquirimus ei citã ꝛ facilẽ operationẽ cuꝫ spẽbus alefangie subtilibus ꝛ acumẽ hũtib⁹: sicut cuꝫ mace ꝛ nuce muscata ciamomo spica calamo aromatico cubebis sgnãto assaro mastyce ꝛ gariofil'. de gbus sint ꝑtes equales ꝛ croci pars. ʒ. q̃ bulliãt in sextuplo earũ aq̃ vsq; ad tertiaꝫ eiꝰ cũ facultate. ꝛ accipe pro q̃libet libra illiꝰ aque aloes. ʒ. 6. ꝛ ꝑmitte siccari in vmbra ꝑus ꝛ ꝑfice exiccationẽ eius in sole. Aegrimus aũt ei vt extẽdaꝯ ad ꝑtes remotas cũ rebus q̃ addũt in vigorẽ eius sicut collogntida turbith: ꝛ similia. Remouemus aũt ab eo nocumẽtũ qõ ipximit i venis rectificãdo ipm cũ admixtõe bdely dragãti masticis ꝛ similiũ: ꝛ aliqñ sunt in eo ꝑtes. imũde: q̃re est ꝓturbans faciẽs dolorẽ vẽtris ꝛ nocẽs stomaco ꝛ epati: ꝛ soluendo laborẽ impẽmit in stomaco ꝛ viscerib⁹: ꝛ aliqñ facit solone exire sanguinẽ: ꝛ maxime nocẽs est emorroidib⁹ ꝛ anor: et nos rectificamus hꝰ laudãdo lauatiõe qua partiũ imundarũ fiat abstersio ꝛ ifundẽdo in aqs spẽrũ suprradictarũ ꝛ adiũgẽdo ei qõ cito lubricare faciat. ꝛ nihil ẽ tã magnifi cum ex rectificãtibus sicut bdeliũ ꝛ dragãtus: ꝛ si sup ipꝫ bibaꝯ aqua ordei cũ oleo nucus: aut aqua decoctiõis pasularũ cũ aqua tepida ꝛ mel trãsmittit audaciã ei⁹ a corpore. eligẽdus est aũt aloe: qõ laudaꝯ in quinq; ꝑprietatibus: colore: odore: sapore: põdere: ꝛ substãtia. in colore vt fit coloris citrini declinãs ad rubedinẽ in quo sit claritas ꝛ sit in eo densitas ꝛ si sit in colore sicut ẽ color epatis de-

clinauit eiꝰ bonitas ab illo qui est clarus. ⁊ opꝫ vt fit odoris boni ꝓpꝫ nõ extranei acqſiti ꝑ adulteriũ. ⁊ saporꝫ eiꝰ fit ĩ ꝓmo guſtu dulcis declinãs ad amaritudinẽ ⁊ fit pondere leuis ⁊ quãto leuior tãto melior. ⁊ fit in ſubſtãtia ſua habilis ad frangẽdum. Sophiſte enim lauant cũ lauatõe qua partes eius immũde ⁊ groſſe ſeparent: deinde lauãt in aq̃ maris ⁊ pauci croci lauatõib⁹ plurib⁹ acquirẽtes ei per hoc luciditatem ⁊ colorẽ citrinum ⁊ odorem bonum. vel odor deoccultat fallaciã. eſt ca. in ſecundo ⁊ ſic. in. 3°

POSSE. ·Purgat coleram ⁊ flegma. viſum clarificat opilationem ſplenis ⁊ epatis aperit. menſtrua prouocat ſuperfluitates circa pudenda ſi ſint ex frigida cauſa ex tergit: ⁊ ſcabiẽ curat. Corp⁹ diſcoloratuꝫ colorarũ reddit. Ꝫ ſcabiẽ ⁊ putredinẽ pudendorꝫ ⁊ pruritũ digitorꝫ q fit ex ferionib⁹. Aloe cũ aceto ꝯfectũ ⁊ ſic inunctũ valet. Cõtra arteticã deſ cũ ſucco bardãe. Cõtra allopiciã ⁊ caſſũ capilloꝫ ĩ fortiſſimo buliat aceto radix oliue vetuſte. ⁊ poſtea coleſ ⁊ in colatura ponãſ due ptes farie lupinorꝫ amarorꝫ: ⁊ tres aloes q̃ ſil̃ ꝯficianſ ⁊ addaſ puluis ſaxifragie ⁊ inũgaſ caput ꝑ diſcriminalia. Aloes puluis optie diſtẽpatus cũ vino albo ⁊ aq̃ ro. multũ valet ad pruritũ oculorꝫ. Suppoſitoriũ fcm̃ ex trifera magna cuꝫ puluere aloes ⁊ maſtice puocat mẽſtrua. ·Puluis eiꝰ cũ melle datꝰ lũbricos iterficit. Et cũ ſucco pſicarie aurib⁹ inſtillatꝰ vermes necat. DIASCO. ca. de aloe. virtus eſt ei ſtiptica ⁊ mediocriter ca. ⁊ ſic. vẽtrẽ nimis mollit. purgat putredinẽ ⁊ colerã ⁊ flã deducit ſtõaticis ⁊ epicis maximũ adiutoriũ eſt: ⁊ ſanguinẽ reyciẽtib⁹ ſubueit. hictericis medeſ mixtꝰ catarticus ſtõm repat ⁊ ꝯfortat: vulnera nãl̃r ſicca adhibitũ curat vulnerib⁹. poſt ſuturã opitulaſ: ⁊ ꝯdilomatib⁹ fluxũ ſanguis vulnerꝫ ſiſtit friga finiendo detergit melle addito oẽs liuores tollit: pruriginẽ oculis amputat: doloꝛẽ capitis ſolutꝰ cũ aceto ⁊ oleo ro. ⁊ frõti linitꝰ lõgi⁹ arcet vino addito capillis fluẽtib⁹ occurrit fauces ⁊ gingiuas ⁊ oia vulnera oris ſaluberrime curat. Alig poſt cenaꝫ bina vl̃ trina grana ad ciceris magnitudinẽ deuorãt. qũ corp⁹ ꝓcurat ⁊ eſcã nõ corrũpit ⁊ ſi ſitis aderit extĩguit. Extrinſecus illinitũ efficaciter ſtringit. ſtõ ſup oia valꝫ vulnera q̃ difficile ꝯgluctinanſ ſanat ⁊ maxie circa anũ ⁊ veretꝫ. Iuuat ⁊ ad inflatiões ibidẽ factas. cũ aq̃ ſolutꝰ gluctinat plagas. ⁊ ad oris vl̃ nariũ vel oculorꝫ inflatões ſic faẽ oia repꝛimit digerit. ⁊ pꝛcit. GALIE. Aloe ſanat difficile cicatrizabilia vlcera ⁊ pſertiꝫ q̃ in ano ⁊ pudẽdis. Cõfert ẽt flegmoni eorꝫ collectũ cuꝫ aq̃. eodẽ quoq; mõ vulnera ſolidat. Cõfert vtẽti ſil̃r in flegmõib⁹ q in ore ⁊ naribus ⁊ oculis. etenim repcutere ſil̃. ⁊ ꝯſumere nat⁹ ẽ necnõ expurgare paulatiꝫ inquãtũ nõ eſt moleſtũ mũdis vlceribus.

IO. ME. Aloe ſolone educit colerã ⁊ flã ⁊ mũdificat caput ab eis ⁊ ſtõm. ⁊ ꝯfert inuamẽtũ magnũ doloꝛib⁹ eorꝫ. ⁊ ꝯfert ẽt inflatõi ſtõi ⁊ ſiti ⁊ doloꝛi eiꝰ ex colera factis. ⁊ q̃ aſſiduat acceptõeꝫ eius dieb⁹ ꝯtinuis nõ videbit in corpe ſuo ⁊ in inſtris ſenſuuꝫ eiꝰ egritudinẽ q̃ nõ ſit habilis ſanari. ⁊ pſeruat a putrefactõe ita q ẽt cadauera ⁊ ꝑpe mixtũ cũ mirrha ⁊ mixtuꝫ cũ ſanguine dracõis. ⁊ myrrha ſanat vlcera putrida ⁊ mala. exiccat enĩ ſine mordicatione. Et ablutio ĩfuſiõis eiꝰ in vio cũ aq̃ ro. aut ſucco fenicli depurato abſtergit oculos ⁊ addit in viſu ⁊ ſtringit lachrimas ⁊ ipm gdẽ acuit ſenſuꝫ ⁊ rõnẽ. ⁊ ꝯfert epati: ⁊ aufert hicteritiã: nocet tñ emorroidib⁹ ⁊ ano q̃ propter caueant ab eiꝰ acceptõe patiẽtes leſionẽ in ipis. Laue id dare tpibus frigoris. excoriat. n. a ſolone educit ſanguinẽ. quãtitas q̃ põt admiſtrari ex eo. eſt ab auſ. 5. vſq; ad. 3. y. ⁊ in ĩfuſiõib⁹ ab auſ. i. vſq; ad. 3. iy. SERAP. lib. aggre. ca. ꝓpꝫio multa dicit de aloe. q̃ omnia ſunt de mente Diaſco. Halieni aut aliorum hic implicite vel explicite tacta, quare propter breuitatem ea hic ponere omitto.

Aloes ſigem vel ſegẽ idest aloes epaticum.
Aloes ſcotorenſe idest ſucotrinum.
Aloetis idest gentiana. Allogalice idem.
Alobaris idest alcharis.
Alobocar. i. electuaria que lambunſ. Alobocac idẽ.
Alobosos idest cauda vel os caude.
Alolac idest ſpina alba.
Alonomie idest aaron.
Alopathiã dixerunt gdaꝫ morbũ ꝯtagioſuꝫ ab vno ad alium tranſiens.
Alopecuros ẽ cauda vulpina. ·Pli. li. zi. ca. i7. in p̃n⁹
Alopis. i. vulpis inde alopitia. i. tinea capit] alba cũ caſu capillorum.
Alozas idest amigdale.
Alozom idest riſi.
Aloſague vl̃ aloſanchne ẽ ſpẽs altionꝫ. vel alga.

Lapitulum. XXXXI.

Alosantus .i. flos ſalis: ⁊ inuenit ſup petras nili flumis ⁊ ĩ ſtagnis veluti pinguamen ags ſupnatãs. Eligẽdus vo ẽ coloꝛe croceus odoꝛe grauis vnũ bñs coloꝛẽ ⁊ piguẽ cũ guſtu mordaci: ſꝫ qui coloꝛẽ rubeũ hꝫ aut glomeroſus ĩutilis ẽ. vtilis aũt g miſſus ĩ oleo ſtatĩ ſe diſſoluit. ĩutilis vo q nõ facile ſoluit. hec Diaſ. ca. aloſant⁹. PLI. cap. aloſant⁹. Aloſant⁹ ẽ q̃dã pinguamẽ qõ ags ſtãtib⁹ ſupnatat. porro extat coloꝛe croceato. Optimũ ẽ qõ in nilo flumie colligit. B. n. ⁊ coloratiſſimũ ẽ et cũ aliq̃ piguedie aquoſũ ⁊ pene putridũ. põt g̃acriter ⁊ vi ſcide calefaccere: ⁊ q̃ſi ſal aliena ꝯſumere. CAS. felix ca. de aloſachne. Aloſachne ẽ velut ſpuma q̃ ĩ petris reſidet ⁊ ꝑmanet. vires hꝫ ſiẽ ſal ⁊ nitruꝫ. POSSE. DIAS. Aloſant⁹ facit vulnerib⁹ fraudulẽtis ⁊ paſcẽtib⁹ vulnerib⁹ veretri: pus auriũ purgat: caligies oculi ⁊ glaucomata ⁊ albedis cicatricũ detergit ẽplis ⁊ ꝯfectiõib⁹ oculorꝫ miſceſ cũ oleo ro. ſtidores cõmouet: vẽtrẽ purgat cũ vino et aq̃ potat⁹: ſꝫ ſtõm vexat acopis nẽcio miſceſ: capillos renuat: maxie vtus ẽ ei recorꝫatiua viſcida pirotica vt ſal. Adulterat aũt teſta cõfricata ⁊ alys rebus: ſed diſcerniſ ſoluntus aqua: ſincerus enim oleo ſoluiſ: ⁊ eſt probabilior pinguis guſtum mordens.

Aloſanti. idẽ quod ſupra.
Alofin vl̃ aloſui. i. triſtitia de ꝑterito ⁊ faẽ dormire
Aloſos. i. locꝰ q ẽ poſterius pueniẽs vſq; ad finẽ dorſi ⁊ oſſily: ⁊ oſſilium ẽ os qõ corã alanum eſt ĩ parte anteriori.
Aloſte. i. yſopus ortulanus
Aloud. i. lignum aloes.
Aloçat. i. amigdale.
Aloçuen eſt herba que vocatur cotula fetida.
Alphas. i. morphea. ide alphas melancolica. i. morphea nigra. (alba.
Alphas leucus. i. morphea
Alphaſap. i. deſudatio.
Alphaic. i. caput cãne meri
Alphar. i. cor.
Alphãdarigi. i. medicĩa ad memoriam valens.
Alphebeſis ſunt ſpẽs cimicũ rubeaꝫ ſãguineaꝫ debiles bñtiuꝫ cutes quos forſan deſtruit tactus.
Alphematus. i. ꝯfectio.
Alpheme. i. penidie. (gra.
Alphes mlica. i. morſea ni
Alpheſera. i. vitis alba.
Alphita. i. alfita: ⁊ ẽ ſanie.
Alopathiã dixerunt gdaꝫ morbũ ꝯtagioſuꝫ ab vno ad alium tranſiens.
Alopecuros ẽ cauda vulpina. ·Pli. li. zi. ca. i7. in p̃n⁹
Alopis. i. vulpis inde alopitia. i. tinea capit] alba cũ caſu capillorum.
Alozas idest amigdale.
Alozom idest riſi.
Aloſague vl̃ aloſanchne ẽ ſpẽs altionꝫ. vel alga.

Lapitulum. XXXXII.

Alſmen gre. aut pteniõ aut pdicali: aut pditiõ: aut ſiderit] aut eraclia: aut gaſtri agreſte: aut libatiã: aut poliominõ. ara. tugegraria. lati. pitaria. ·Paritaria ſiue vt latini alig vitriola viridis hꝫ vtutẽ ⁊ nõ ſicca. folia eiꝰ ſũt ca. ⁊ ſic. in 3° vtutẽ hꝫ diaforetica. ſemẽ eiꝰ eſt fri. ⁊ hu. DIASCO. ca. alſmẽ ſiue pitaria herba ẽ q̃ naſcit ĩ tectis aut pietib⁹: baſte ſunt illi minute ⁊ ruffe: folia ſilia allimos aſpſa ⁊ circa ipſi⁹ baſtas ſemẽ aſperꝫ bñs rebus adherẽs. virt⁹ ẽ eiꝰ ſemini ſtiptica ⁊ fri. ·Pli. li. 27. ca. 4. i me⁹ ⁊ li. zz. ca. i7. GALIE. 6. ſim. phar. ca. eliximẽ gdã eũ pdiciũ noiant. Alꝫ ãt pthericũ. Alꝫ aũt firiditen. ſũt ãt alꝫ q noiant hãc eracleã. iſt ãt ſemini eiꝰ vt⁹ expurgatiua leniter ⁊ ſtiptica. fri. cũ hu. POSSE. ·Paritaria ĩ teſta calefcã ſine liquoꝛe loco doloꝛẽti ſupponiſ: vel ẽt ꝯcocta ĩ vino q̃ meli⁹ eſt ⁊ cũ furfure in vino albo aliq̃tulũ acido ml̃tũ ꝯfert. Curat ẽt ſic ꝑparata pitaria: frĩtatẽ ſtõi ⁊ inteſtinorꝫ ⁊ doloꝛẽ eorꝫ. Cõtra ſtrãguriã ⁊ diſſuriã pitaria in aq̃ ſalſa coquaſ ⁊ oleo ⁊ cataplaſmeſ. ipſa ſil̃r cocta ⁊ comeſta valet ꝯ doloꝛẽ ſtõi ⁊ inteſtinorꝫ ex frãte ⁊ vẽto ſitate. Et eriſipille ex ea fcẽ: ⁊ comeſta valet ꝯ pdicta: ad eos q ſanguinẽ reyciũt. pitariã tere ⁊ exꝑe ſuccũ ⁊ bibãt. DIASCO. Semẽ eiꝰ cataplaſmatib⁹ adhibitũ ignes ſacrũ extĩguit ꝯdilomata ſpgit ⁊ cõbuſtionib⁹ medeſ. tumores oẽs ꝯpeſcit puſtulas emẽdat. Succꝰ eiꝰ cũ ceruſa mixtꝰ ignẽ ſacrũ extĩguit ⁊ herpetas ſi vnctꝰ fuerit podagricis medeſ cũ ceroto cipno: aut cũ axũgia apiina. Succus folioꝫ eiꝰ in q̃titatẽ ciathi vniꝰ acceptꝰ tuſſiẽtib⁹ antigs opitulaſ tumores fauciũ gargariſmo: aut ſupunctus compeſcit: doloꝛẽ auriũ cum oleo roſa. mixtus mitigat. GALIE. Semẽ eiꝰ ſanat vniuerſos flegmões in p̃n⁹ ⁊ augm̃to vſq; ad ſtatũ ⁊ ꝑcipue ꝯbuſtiõib⁹ ſupplaſmatus. Ꝫ ⁊ ſuccꝰ eiꝰ igni ſacro ⁊ doloꝛib⁹ auriũ flegmonoſis cõuenit. Succꝰ eiꝰ foliorꝫ tumores fauciũ gargariſmo ꝯpeſcit. Et qdã medicorꝫ his q lõgo tpe tuſſierũt ꝑpinauerũt eũ. q ãt abſtergat euidẽtẽ ꝑbꝫ expientiã ĩ vitreis vaſis.

Alſacraiati. eſt nomẽ ponderis granozum. i800. ⁊ alibi. Alſacraiati magna granozum. i68. parua vo granozum. 88.
Alſatil. ara. eſt nomen ponderis granozum. 5z8.
Alſamuet. i. eliliſſagus. li⁹ de doct. gre. ⁊ ẽ ſaluia.
Alſait. i. pultes multũ ſpiſſe ex aqua ⁊ farina.
Alſaker. Azezalſacher id eſt epatica licena.
Alſarica idest epilenſia.
Alſathel. eſt almai. i. ſpica celtica trita ſine luto.
Alſatraiati. eſt nomen ponderis granozum. i800.
Alſebzan idest eſula.
Alſed idest caifir.
Alſefur. i. radix vitis albe.
Alſeig idest rufne.
Alſeis. ara. i. naſturciũ ba/
Alſileb. i. ruta. (bilonicũ.
Alſicelios. i. ſiſeleos.
Alſigibar. eſt ſpecies argile de qua fiũt vaſa.
Alſine. Aldenalfar. arabi. .i. auricula muris. ·Plin. lib. z7. cap. 4.
Alſiracoſt idest manna.

Lapitulum. XXXXII.

Alſmen gre. aut pteniõ aut pdicali: aut pditiõ: aut ſiderit] aut eraclia: aut gaſtri agreſte: aut libatiã: aut poliominõ. ara. tugegraria. lati. pitaria. ·Paritaria ſiue vt latini alig vitriola viridis hꝫ vtutẽ ⁊ nõ ſicca. folia eiꝰ ſũt ca. ⁊ ſic. in 3° vtutẽ hꝫ diaforetica. ſemẽ eiꝰ eſt fri. ⁊ hu. DIASCO. ca. alſmẽ ſiue pitaria herba ẽ q̃ naſcit ĩ tectis aut pietib⁹: baſte ſunt illi minute ⁊ ruffe: folia ſilia allimos aſpſa ⁊ circa ipſi⁹ baſtas ſemẽ aſperꝫ bñs rebus adherẽs. virt⁹ ẽ eiꝰ ſemini ſtiptica ⁊ fri. ·Pli. li. 27. ca. 4. i me⁹ ⁊ li. zz. ca. i7. GALIE. 6. ſim. phar. ca. eliximẽ gdã eũ pdiciũ noiant. Alꝫ ãt pthericũ. Alꝫ aũt firiditen. ſũt ãt alꝫ q noiant hãc eracleã. iſt ãt ſemini eiꝰ vt⁹ expurgatiua leniter ⁊ ſtiptica. fri. cũ hu. POSSE. ·Paritaria ĩ teſta calefcã ſine liquoꝛe loco doloꝛẽti ſupponiſ: vel ẽt ꝯcocta ĩ vino q̃ meli⁹ eſt ⁊ cũ furfure in vino albo aliq̃tulũ acido ml̃tũ ꝯfert. Curat ẽt ſic ꝑparata pitaria: frĩtatẽ ſtõi ⁊ inteſtinorꝫ ⁊ doloꝛẽ eorꝫ. Cõtra ſtrãguriã ⁊ diſſuriã pitaria in aq̃ ſalſa coquaſ ⁊ oleo ⁊ cataplaſmeſ. ipſa ſil̃r cocta ⁊ comeſta valet ꝯ doloꝛẽ ſtõi ⁊ inteſtinorꝫ ex frãte ⁊ vẽto ſitate. Et eriſipille ex ea fcẽ: ⁊ comeſta valet ꝯ pdicta: ad eos q ſanguinẽ reyciũt. pitariã tere ⁊ exꝑe ſuccũ ⁊ bibãt. DIASCO. Semẽ eiꝰ cataplaſmatib⁹ adhibitũ ignes ſacrũ extĩguit ꝯdilomata ſpgit ⁊ cõbuſtionib⁹ medeſ. tumores oẽs ꝯpeſcit puſtulas emẽdat. Succꝰ eiꝰ cũ ceruſa mixtꝰ ignẽ ſacrũ extĩguit ⁊ herpetas ſi vnctꝰ fuerit podagricis medeſ cũ ceroto cipno: aut cũ axũgia apiina. Succus folioꝫ eiꝰ in q̃titatẽ ciathi vniꝰ acceptꝰ tuſſiẽtib⁹ antigs opitulaſ tumores fauciũ gargariſmo: aut ſupunctus compeſcit: doloꝛẽ auriũ cum oleo roſa. mixtus mitigat. GALIE. Semẽ eiꝰ ſanat vniuerſos flegmões in p̃n⁹ ⁊ augm̃to vſq; ad ſtatũ ⁊ ꝑcipue ꝯbuſtiõib⁹ ſupplaſmatus. Ꝫ ⁊ ſuccꝰ eiꝰ igni ſacro ⁊ doloꝛib⁹ auriũ flegmonoſis cõuenit. Succꝰ eiꝰ foliorꝫ tumores fauciũ gargariſmo ꝯpeſcit. Et qdã medicorꝫ his q lõgo tpe tuſſierũt ꝑpinauerũt eũ. q ãt abſtergat euidẽtẽ ꝑbꝫ expientiã ĩ vitreis vaſis.

Alſodaira. eſt ſpẽs lepre.
Alſodi dicunſ cibi qui ventrem inflant.
Alſordy. i. cordis. Halie. 3. pno. textu ꝯmenti. 3z.
Alſto. i. ſinapi album.
Alſuccaram. i. rannus.
Alſuchacute. Serapi. eſt Alebzue.
Alſul idest ſaba.
Alſulafen idest vinum cocum ad tertiam.
Alſurogen. i. partes q̃ ſunt in circuitu ani.
Alſuul. i. oculi qui ſunt inter variũ ⁊ nigrũ medy.
Alta idest vulua.
Altades idest roſa.
Altage. eſt ſpecies fungi.
Altabul. i. rana ĩ ags õgẽs
Altabiegi. vel altamegi. i. faſiani.
Altaion. i. aꝑa cõe qõ oriſ. in carne glandulola.
Altaib idest odorifera.
Altai. i. calcaneus vel talo.
Altaky. i. melões indi.
Altamuga. i. porꝰ luti. ⁊ ẽ beſtiola habens multos pedes acuti veneni.
Altãtik. ẽ q̃dã herba q̃ naſcit in locis deſertis ſine folys ⁊ eiꝰ ſtirpes ẽ rubeus ⁊ aſſilaſ vetro canis.
Altanabotes vel altanuꝫ idest calamentum.
Altarapſe idest apium.
Altaraſati. i. pũctꝰ ſanguis q fit in cõiunctiua oculi. de quo. A. facit caplin.
Altarti eſt ſuccus fructus. vnde fit acatia.
Altararacõ idest endiuia agreſtis ⁊ eſt cicorea.
Altariti. i. locus dorſi vbi ſunt ſupiores anchaꝫ extremitates.
Altamezit. i. fructus tbamariſci.
Altaſin idest enula.
Altas idest inflatio.
Altaſefati. i. patella gẽicli.
Altatum idest incubus.

Lapitulum. XXXXIII.

Altea malua biſpanica: malua agreſtis. maluauiſcꝰ hibiſcus euiſcus. lati. ara. eriſtoſtos ſboboꝛe/ titã roſaſamẽ. gre. vo molochia agria. maluauiſcꝰ folia hꝫ rotũda ſicẽ panis porcinus. flos eiꝰ roſe ſilis. radix eius eſt mucillagioſa. ẽ ꝯplo eiꝰ calꝫ cũ eq̃litate. DIASC. cap. altea. Folia ſunt ei rotunda ſilia ciclamini floꝛẽ hꝫ roſis ſilez baſtã duobꝰ cubitis lõgã. radix ẽ illi mucillagioſa ⁊ itus alba. ⁊ dr̃ altea: eo q ſurgat ĩ altũ: cuiſcus qz glutiat. SERAP. li⁹ aggre. ca⁹ de maluauiſco. ·Radix maluauiſci hꝫ vtutẽ ſtiptica. ⁊ totiꝰ herbe volo diceſ radicis ramorũ floꝫ ⁊ foliorꝫ ſeminũ. vſi vtus eius ẽ q̃ deſiccat: vexꝫ radix ⁊ ſemẽ ſunt magis deſiccatiua ⁊ plus ſubtiliatiua. GALIEN. ſim. far. ca. euiſcus. Euiſcus ſiue altea ⁊ eſt malua ſiluestris diaforetica eſt ⁊ laxatiua non vrens abſterſiua mitigatiua: digeſtiua vo difficile digeſtibilium. GALIE. 7° ſim. far. cap. de malua altea. ſiue maluauiſcꝰ magis diaforetica ẽ q̃ malua. AVICEN. li⁹ z⁹ cap. de altea. ca. eſt cũ eq̃litate: vſi in ipa ẽ lenificatio ⁊ reſolutio: ⁊ ſemẽ ⁊ radix ipſi⁹ ſunt ĩ vtute eiꝰ fortiora plurimũ ⁊ plurimũ exiccatiua ⁊ reſolutiua. ·Pli. lib⁹ zo⁹ ca. zi⁹ in p̃n⁹

POSSE. Folia eiꝰ trita cũ axungia: ⁊ aliq̃tuluꝫ calefacta ⁊ ſuppoſita aꝑata maturãt duriciẽ relaxant ⁊ mollificãt. Itẽ herba cũ ipſa radice decoquaſ fere ad ꝯſumptionẽ: ⁊ ſic appebit q̃dã viſcoſitas q̃ ſupponaſ: ⁊ aꝑata maturat duricies remollit ⁊ relaxat: ⁊ aq̃ ẽt eius addita cera: ⁊ oleo fit cõpetẽs vnguẽtũ ad pdicta. Aq̃ decoctionis ſeminũ ipſi⁹ ⁊ malue valet ꝯ tuſſim ſiccã ⁊ ꝯfert ethicis. Semia ẽt euiſcerata ⁊ in oleo decocta duritiem ſoluunt.

DIAS. capi. Molochia. Altea ſiue molochia cũ adipe anſeris genitali pti ſuppoſita aborſuꝫ facit: ĩutilis eſt ſtõ vẽtrẽ mollit. Itẽ vulnera recẽtia folys eius curanſ. folia eiꝰ trita ⁊ ſuppoſita ſcorpionib⁹ credunſ afferre torporẽ. Eadẽ femori alligata ſtimulat in venerẽ. Eadẽ nigre lane obuoluta ⁊ alligata mãmarũ vitia cõpeſcit. Et idẽ ca. altea. flos eius in mulſa coctꝰ aut vino ⁊ tunſus ꝯpoſitus vulnera curat. ſcrofas ſpargit. ani doloꝛẽ mitigat. ꝯquaſſatõib⁹ ꝑſtolaſ: tumores ſpargit. tõſiões neruorꝫ relaxat. aꝑata rũpit aut frãgit. cicatrices vulnerũ curare faẽ. Elixa vo ⁊ trita addita axungia porcina aut anſerina reſina ⁊ terbẽtina tumores ſtomacos ⁊ offocatiões apposita medeſ. Elixatura eiꝰ hec oia facere nouit ⁊ ſecũdinas excludit ſola ĩ aq̃ cocta ⁊ fomẽtata ĩteſtinorꝫ doloꝛẽ tertio die ſanabit. Nos ipa expti ſumus q trita cũ axungia veteri ⁊ ꝯpoſita: podagrã tertia die ſanat: ⁊ multi dicũt auctores collectiões oẽs vl̃ durities q̃ in corpe naſcunſ ꝓcocta cũ fenugreco ⁊ lini ſemine polline ꝯpoſita aufert. Elixa ĩ aq̃ ⁊ cũ axũgia ſine ſale trita ⁊ litheolo mũdo ꝯpoſita pãnicules apit ⁊ recludit ⁊ ſanat. ·Radix eiꝰ ⁊ ſemẽ extenuãdi et ſiccãdi poſſidẽt vtutẽ vt alfos tollãt. hꝰ radicis elixatura cum vino bibita ad diſſinteriã in pſenti iuuat. ſanguinem reyciẽtibus ꝓpter quãdã ſuã ſtipticiã vim multum congruit. diſſurys medicaſ. calculoſis opitulaſ. ſciaticis ⁊ diſſintericis ⁊ tremoticis ⁊ de alto cadẽtib⁹ ſubuenit. doloꝛi dentiuꝫ cum aceto elixa ⁊ gargariſmo adhibita opitulaſ

Paritaria

semen eius viride siccũ cum aceto ⁊ oleo tritũ ⁊ punctuꝫ maculas tollit ⁊ morsibus venenatis occurrit. Elixatura semis eius disintericis ⁊ sanie reyciẽtibus ⁊ in solutione vẽtris accepta subuenit. Cõtra oia venena cũ pusca bibita opitulat̃ cicatrizat ⁊ caua vulnera cũ melle trita boꝫ qui carnes molles habẽt vt sunt pueri femine ⁊ eunuchi. Dẽm etiaꝫ duricie mollit ⁊ rigorẽ relaxat. Folia eius cũ oleo cocta ⁊ cataplasmatib⁹ adhibita morsib⁹ venenatis occurrũt ⁊ cõbustiõibus ꝑstant effectũ: ⁊ ipsa radix similiter facit trita ⁊ mixta in aq̃: q̃ coagulat̃ mucillagine sua. Altea agrestis cum vino bibita aut cum aqua dissinterici ⁊ cõquassatõibus subuenit. SER AP. Altea ꝓhibet apata ⁊ sedat dolorẽ ⁊ maturat exituras oũ est recẽs ⁊ radix gdẽ eius ⁊ semẽ. q̃ in eis ẽ virt⁹ abstersiua curat morfeã: ⁊ semẽ ei⁹ frãgit lapidẽ renũ: ⁊ aq̃ in qua decoquit̃ radix ei⁹: ꝓpter stipticitatẽ q̃ est in ea vlceribꝫ intestinoꝫ ⁊ fluxui vẽtris ⁊ sputo sanguis cõfert: ⁊ qñ cogit̃ sola ⁊ ferit̃ ꝓfert exituris ⁊ ꝓfert apatib⁹ q̃ apparent post aure: ⁊ scrofulis: ⁊ ꝓfert apatibus ani calidis. ⁊ sil'r tensiõi neruoꝫ ⁊ resoluit: ⁊ maturat: ⁊ apit apata qñ coquit̃ sicut diximus cũ mellicrato: aut cũ vino ⁊ ferit̃ cum sepo anatis ⁊ glutine albotin ⁊ fuit inde nascalia. ⁊ ꝓferũt cõcussionib⁹ matricis. Radix ei⁹ qñ coquit̃ ⁊ bibit̃ cũ vino ꝓfert strangurie ⁊ lapidi ⁊ supfluitatib⁹ crudis: ⁊ sciatice. ⁊ vlceribꝫ intestinoꝫ ⁊ tumoribꝫ ⁊ conq̃ssatõibꝫ neruoꝫ: qñ coquit̃ cũ aceto ⁊ fit cũ eo collutio oris: ⁊ sedat dolorẽ dẽtiũ ⁊ semẽ ei⁹ recens aut siccũ qñ ferit̃ ⁊ cogit̃ cũ aceto ⁊ fit cũ eo linitio in sole eradicat morfeã: ⁊ qñ miscet̃ cum oleo ⁊ aceto: eradicat sil'r: ⁊ ponit̃ sup locus ⁊ ꝓfert morsib⁹ venenosis: ⁊ ꝓfert vlceribꝫ intestinoꝫ ⁊ sputo sanguis ⁊ fluxui ventris: ⁊ qñ decoctio eius bibit̃ cũ aceto mixto cuꝫ aq̃: ꝓfert pũcturis apuꝫ: ⁊ fit emplꝫ cũ folys eius mixto paꝫ oleo morsib⁹ venenatis: ⁊ ꝓfert cõbustionib⁹ ignis. Et qñ ferit̃ radix ei⁹: ⁊ miscet̃ cũ aq̃ ⁊ vino ⁊ gramine ꝓgelat aquam. Et idẽ aucto. Mesarugie. Hũmi maluauisci est frigidũ ⁊ sedat siti. GALIE. Radix maluauisci ⁊ semẽ maluauisci viridia: intẽsius gdẽ opant̃ q̃ herba: ⁊ magis abstersiuã osũdunt virtutẽ vt morfeã abstergant: ⁊ semẽ diuidat lapides ĩ renib⁹ ꝓsistẽtes. Radix ãt ei⁹ ⁊ disinterie ⁊ diarie: necnõ emissiõib⁹ sanguis ẽ vtilis: ⁊ est bñs q̃dã stipticaꝫ vtutẽ. AVICEN. Radix althee linit̃ cũ aceto sup morfeã: ⁊ siccat̃ in sole: ⁊ semẽ ei⁹ est fortⁿ in illo ⁊ mollificat apata ⁊ ꝓhibet ea ⁊ resoluit sanguiea ⁊ maturat vulnera: ⁊ ꝓfert apatibus inflatis: ⁊ scrofulis: ⁊ supponit̃ cũ gũmi albotin ad duricie mricis: ⁊ ponit̃ cuꝫ caulibus sup scrofulas: ⁊ sedat doloreꝫ iunctura ꝫ cum adipe anseris: ⁊ ꝓfert sciatice ⁊ tremori ⁊ attritioni lacertoꝫ: ⁊ extensioni neruoꝫ: ⁊ qñ fit emplꝫ cũ ea: ꝓfert apatib⁹ q̃ fiunt in gula ⁊ in glandulis auriũ ⁊ resoluit tumorẽ ⁊ inflãmatões q̃ sunt in palpebris: ⁊ semẽ eius ꝓfert tussi calide: facile efficit sputũ: ⁊ ꝓfert sputo sanguis cũ virtute sue stipticitatis q̃ est in ipso: ⁊ ꝓferũt folia ei⁹ apatib⁹ mammillaꝫ: ⁊ ponitur in emplastris pleuresis: ⁊ pipl'onie. ⁊ gũma ei⁹ sedat sitim: ⁊ decoctio radicis eius ꝓfert qñ bibit̃ ardori vrine: ⁊ ardori intestinoꝫ: ⁊ apatib⁹ ani: ⁊ sil'r folia eius: ⁊ sil'r solutioni male supponit̃ semẽ ei⁹ cũ gũma albotin ad duricie matricis ⁊ coartationẽ eius: ⁊ sil'r decoctio eius mundificat supfluitates fetaruꝫ: ⁊ decoctio radicis eius qñ datur in potu cuꝫ vino cõfert difficultati vrine ⁊ lapidi ⁊ ꝓprie semẽ eius: ⁊ gũma eius retinet ventrem: ⁊ quãdo linitur cũ aceto ⁊ oleo ꝓhibet nocumẽtũ venenosoꝫ vermium: ⁊ cõfert decoctio eius cũ aceto cõmixto aut cũ vino puncture apum: ⁊ illud medicamẽ fit liniendo.

Altcel.i.locⁿ iter duas spatulas sub collo.
Altei.i.pdix masclini sexⁿ.
Altertus.i.insquiamus.
Alteria.i.aromaticuꝫ.
Alternale. i. vlcera nigra melica q̃ sunt ad sanãdũ difficilia. vt empetigo.
Altetemi.i.maluauiscus.
Althabaro.i.lentiscus.
Althabaleb.ara.vulpis.
Althaga.i.vtẽs tba cũ logit̃
Althabalub. ẽ quedã herba que nascitur sup aq̃s ⁊ vocatur lẽticula aque.
Altbal.i.distillatio.
Altbeil ara.cauda equina. deneb.
Althefir.i.alchefir.
Althesen.i. cibⁿ factus ex ordeo.
Altbuoth. est ille q cũ coit sterⁿ suũ cũ spmate descẽdit ⁊ nõ regit anũ suũ.
Altib. vel altich dulcis.i. assa dulcis. est.n.assa fetida ⁊ assa dulcis.
Altica montina.i.lassar.
Altibic.i.squinantum.
Altili.i.fructⁿ tbamarisci.
Altimategi sũt q̃dã vene.
Altimat.i.antimoniuꝫ.
Altinagi.i.perdix.
Altioniuꝫ.i.spuma marl.ſz falso: qñ dꝫ dicere altioniũ vt supra i.l. Alcionũ. ꝫebus albach. Plin.lib. ꝫz.cap.5.in principio.
Altisma.i.almea.
Altit.est medicia ĩda similis bermodactilo. Et altit.i.assa.ara.Altit.i.assa dulcis. Rasis lib⁹ diuiſ. capl'o.79.
Altozebuc. i. herba cuius gummi est armoniacũ ⁊ est species ferule.
Altozfili.i.carui.
Altmiden.i.herba de qua fit assa fetida.
Altuabe.i.empetigo.
Altula.i.flores dactilozũ.

Alumen

lat.gre.scipterea.ara.ẽo sebel vel alfar. vl'alumaic.alumẽ ẽ vena terre q̃ p nimium calorẽ in albũ colorẽ trãsducit. Et fit alumẽ in regionib⁹ valde calidis: ⁊ p̃cipue in locis sulfureis ⁊ ignitis: qõ albũ est illud meliⁿ ⁊ acutũ ⁊ salsugini admixtũ. qõ ãt terreũ ẽ ⁊ feculẽtũ ipurũ ⁊ nõ bonũ diu absq̃ corruptiõe servat̃. Cui⁹ tres sũt spẽs medicie apte. s. scipterea ũ ide scipterea tistis: ⁊ illõ ẽ qõ dꝫ Jamenũ: ⁊ ista ẽ spẽs q̃ dꝫ alumen scissuꝫ qõ de pluma vl'scalola vulgo dꝫ. ⁊ ẽ scõa spẽs q̃ dꝫ alumẽ rotũdũ: qõ zuccarinũ vocat̃ ob similitudinẽ zuccari: ⁊ ẽ tertia spẽs q̃ dꝫ alumẽ ligdũ: qõ vocat̃ alumẽ de roca vl'lipparinũ: vt cassⁿ felix ca. de stõi morbis. Sciendũ q̃ qñ alumẽ simpl'r ponit̃: ꝺ scisso itelligit̃. iuenit̃ ẽt aliõ alumẽ qõ vocat̃ alumẽ affor. qõ iucnies i.l. vsnẽ. Est alumẽ ca. ⁊ sic. in. 4. hꝫ virtutẽ exiccãdi vehemẽter ⁊ ꝓsumẽdi. PLINIVS. lib. 35. cap. 15. in meⁿ de alumie ẽ salsugo terre. plura eⁿ genera sunt in cipro candidũ ⁊ nigruꝫ exigua

Altumeli.i.aqua de rafon.
Alturat.sũt frusta subtilia q̃ ĩ disinteria egrediunt.
Alturola.i.ampula.
Altursuma.i.herbilia.
Aluala.i. anataria. Rasi li⁹ secundo affõꝫ.
Aluinis.i.coeliac.
Aluam.i. pulegiũ agreste.
Aluaser.i.desideriũ amor.
Aluãteg.i.quedam vene.
Aluanistus.i.altea.
Aluad.i.flos rubi.
Alubari.i. õ plũbo adusto.
Alubuati .i. egritu⁹ accis ei q assuescit vt sup eũ iacent homines.
Alubira.i.sulfur.
Alublep.i.corrigiola.auer. 7ⁿ coll3.c.9.circa mediũ.
Alucuben vel alucubren.i. scolopendria.
Aludẽ.i. ĩ q̃ ponit̃ fasianⁿ.
Aluden.i.herba de qua fit assa fetida.
Alue vel aluẽ.i.palpitatio.
Aluegẽ.i.pulegiũ agreste.
Alueme.i.amcos.
Alues.i.dulcia.
Aluesen.i.sulfurata.
Aluesl kle: leguariuꝫ.i.dulcia sic ꝓfectões õ melle.
Alucabinar.i.balaustie.
Alubumeta.i.variole q̃ nostro idcõate vocat̃ cocle.
Aluia.i.de zuccaro sicut susanium de melle.
Aluiasie.i.apa calm. (ry.
Aluifidabeg it: ẽ genⁿ ciba
Alũdobadester.i.leuisticũ
Aluisac.i.armoniacum.
Aluise .i. abzotanũ femia.
Aluitamis yamen.i.alumi nis iameni.
Alulbub .i. baucia agrestis vel mercurialis.
Alumati.i.cibi cũ aceto.
Alumẽ alussur.i.kali cali.

¶ Capitulus. XXXIIII.

colorẽ dꝫia. fit aũt oĩno ex aq̃ limoq̃: hoc est exudant]. nã coriuatũ hyeme: estiuis solib⁹ maturatũ qõ fuerit ex eo precor candidũ fit. Signit̃ in hispania egypto armenia macedõia põto africa insulis sardinia melolippara strongile. laudatissimũ qõ est in egypto. huic primuꝫ in melo. huius quoq̃ due sunt spẽs. ligdum spissumq̃: liquidi pro batio est: vt sit limpidũ lacteũq̃ sine offensis fricãtiũ cũ quodam igniculo caloris. hoc phozimon vocat. Alteꝫ genus pallide scabreq̃ nature. ⁊ qõ inficitur galla. iõq̃ hoc vocant paraphozon. ⁊ infra vnũ aliud genus schiston vocant greci: in capillamẽta quedam canescentia debiscẽs. vnde quidaꝫ trichitin potius appellauere. hocq̃ fit ex lapide ex quo ⁊ id calcitis vocat̃ vt sit sudor quidẽ eius lapidis in spumã coagulatus. ⁊ est alteꝫ genus qõ strigilin vocant. Due sunt eius spẽs fungosuꝫ atq̃ oĩum ore dilui facile qõ in totum dãnatur. Melius est pumicosum ⁊ foraminũ fistulis spongie simile rotunduꝫ. nam candidiori ꝓpius cũ quadã pinguedine inherens fricabile nec inficiens nigritia: optimũ ex oĩbus qõ melinũ vocat̃ a melo insula vt diximus. DIASCO. ca. de alumie. Aluminis spẽs sunt multe: sed medicine tres necessarie rotundum scissum ⁊ liquidũ. Rotũdi aluminis ꝓbabilius est qõ naturali fuerit rotũditate formatũ subalbidũ ⁊ non lapidosum fricabile ⁊ aliq̃ ex parte calidũ pingue ⁊ vehemẽter redarguẽs ⁊ non lapidosuꝫ albos capillos veluti pectinatos stans: ⁊ nõ in glebas cõpressum. deinde ligdi alumis melius est qõ est leue plucidũ in summo aligd in moduꝫ floris quasi lac habens. SER AP. lib. aggre. cap. seben. Seben. i. alumen hꝫ species multas: sed ille que administrant̃ in medicinis sunt tres. vna eaꝫ est illud quod dicitur iamenũ ⁊ est melius. ⁊ melius est illud quod est nouũ album fortis albedinis facile se diuidens bñs in se velut capillos albissimos quos ventus rapit: ⁊ est acre multuꝫ ⁊ stipticũ nõ bñs lapides: defertur hoc tale ex babilonia. ⁊ 2ᵐ est rotundũ ⁊ est 3ᵐ in bonitate: ⁊ melius ex eo est illud qõ est sil'e tutie: ⁊ rotundũ natural'r ⁊ nõ artificialiter factum: cuius calor est albus ⁊ stipticum valde: ⁊ est in eo paꝫ citrinitatis ⁊ cito frangibile. Est aũt hoc ex babilonia. ⁊ tertiũ est humidũ: ⁊ melius ex eo est claꝫ bñs sup se velut florem similẽ lacti equalium partiũ: ⁊ est totuꝫ humidũ nõ bñs lapidem ⁊ odoratur ex eo odor velut igneⁿ. Et idẽ aucto. Hal'. Suba oĩum speciesꝫ aluminis est grossa: ⁊ subtilius ex eis est iamenũ: post ipꝫ rotundũ. Alie vo spẽs omnes sunt grosse multũ: ⁊ in sapore eius stipticitas multa. AVICEN. lib. 2. cap. de alumie. Alumẽ est cal. ⁊ sic. in. 3. POSSE. Puluis aluminis ⁊ carnis marie cõfectus cũ vermibus inuẽtis in pingui terra impositus valet ad cancrum. liciniũ in tali confectione intinctuꝫ ⁊ orificium fistule immissum cõfert. Balneũ aque aluminose confert hidropicis scabiosis ⁊ arteticis. si tamen nõ natural'r inuenit̃ fiat artificiose. hoc modo. Sal ⁊ alumẽ buliant in aqua ⁊ feruentibus lapidibus fundo imissis sup spargat̃ aq̃ cal'a ⁊ patiens in medio vasis sedeat. ⁊ postea ex aqua laueat̃. liciniũ in vnctũ melle ⁊ superipso puluere aluminis imittat̃ orificio fistule ⁊ confert: sed ꝑ ius laueat̃ locus cum aceto. Alumen sanat inflatões gingiuaꝫ ablato ore ex aceto ⁊ alumine fiat ablutio precedente tamen appositõe ventosaꝫ cum scarificatione circa collu ⁊ spatulas. vel fic. scarifices ꝑ ius posteriorẽ partem capitis tertia die post scarificationem appositis sanguisugis in ipsis gingiuis: deinde lauetur os bis vel ter in die ex illo aceto ⁊ ita lauetur vsq̃ ad q̃tuor dies: q: multuꝫ valet. Itẽ fit puluis satis expertus ad leuandam vncam. R. aluminis iameni balaustie corticuꝫ granatoꝫ acetosoꝫ rosaꝫ ⁊ seminum eius gallaꝫ cinamomi grossi curcume piperis piretri. salis armoniaci. ana. Item alumen bulituꝫ in vino

si ex eo tepido abluatur os mire curat vlcerationes palati precedente appositione mucillaginis gummi draganti in aqua rosa. dissoluti. DIASCO. Omne alumẽ virtutem habet constrictiuaꝫ. medetur deniq̃ putredines ⁊ sanguinis fluores gingiuas bumectãs ⁊ dentes mobiles cum aceto vel melle. Item auriũ fluores admixto succo poligonie herbe curat putredines cum sali duplici modo fagedenica quoq̃ vlcera admixtum gallis simili pondere carnes superfluas ⁊ sudores alaruꝫ seu inguinũ sanat. SER AP. auctori. Diascor. virtus omnium specierum aluminis est ca. ⁊ stiptica ⁊ abstergit obscuritatem visus ⁊ aufert botbor que fiunt in facie ⁊ corrodit carnem supfluam in scabie. ⁊ alys vlceribus ⁊ prohibet vlcera fraudulenta ne augeantur in corpora ⁊ abscindit fluxuꝫ menstruoꝫ ⁊ restringit gingiuas a gbus fluit saliua nimia: ⁊ qñ miscet̃ cũ aceto ⁊ melle ꝓfirmat dentes cõmotos: ⁊ qñ miscetur cũ melle ꝓfert alcole: ⁊ quãdo miscetur cuꝫ succo virge pastoris ꝓfert botbor ⁊ cursui bũditatis ex auribus: qñ coquit̃ cũ folys vinee cum melle confert scabiei vlcerate: ⁊ qñ coquit̃ cũ aqua ⁊ linit̃ sup pzuritiuꝫ aut sup vngues leprosos: aut sup panaritiuꝫ: aut sup excoriatões que fiunt a frigore cõfert: ⁊ qñ miscet̃ cũ fece aceti ⁊ cum quãtitate sui ex galla cõfert vlceribus corrosiuis fraudulentis: ⁊ qñ lauat̃ caput cũ aqua eius occidit pediculos ⁊ lendines: ⁊ nascale ex eo cõuenit fluxui mẽstruoꝫ ⁊ ꝓhibet impregnationẽ: ⁊ est bonũ apatibus gingiuarũ ⁊ vulue: ⁊ confert dolori aurium: ⁊ doloribus qui fiunt in collo matricis ⁊ scissuris eius ⁊ dolori testiculoꝫ: ⁊ cõfert combustionib⁹ ⁊ liniunt̃ cũ eo apata flegmatica ⁊ cõfert: ⁊ qñ linit̃ ex eo pecten ⁊ subasselle aufert fetorẽ eoꝫ. Et idem auc. eiusde. Adurit̃ omne alumẽ ⁊ assat̃ sicut adurit̃ ⁊ assatur colcotar: vel calcit]. AVICEN. decoctio alumis ꝓfert qñ ex eo colluit̃ os dolori. Bulcasin. li. qui dꝫ seruitor. adurit̃ alumẽ sic calcãtũ: nisi qꝫ nõ fit rubeũ sic illud. DIASCO. Urit̃ ãt oẽ alumẽ siue assat̃ vt calcitheos.

Alum quid est. Plinius lib⁹ ꝫ7. cap. 6. in principio.
Alytel: est instrumẽtum sublimãdi alkimistarum.
Alumfac: est apostema in palpebra cum pzuritu.
Alũpnati: est dispõ cum qua fit hõ pessime effeminatus.
Alumnus fructus est circa ortos nascẽs sicut ramus sine spinis folia bñs sic oliua ⁊ latioza: nascitur ĩ marinis locis ⁊ circa hortos: eius folia elixa mãducat̃. Radices eiⁿ cũ mulsa bibite spasmatis restituũt sanitatem: reuma ꝓhibent ⁊ lac mulieribus ꝓuocãt. hec Diasco.

Alũdobadeste.i.costus.
Alũtcurac. sunt frusta subtilia que iterdum in disinteria emittunt̃: ⁊ sũt suba ipsoꝫ intestinoꝫ.
Alupison. vel alupta.i.lenticula aque.
Alupsulide: vel alissediles .i.alkekengi.
Alupum.i. turbit.
Aluruitarã. qd ẽ.l. caxchas
Alusne: vel alusue: idest vsnee.
Alusen. lilialis. Algasen .i. algualsen.
Alusnẽ.i. sulfurata: ⁊ ſz q̃ſdã ẽ herba õ q̃ fit alcali.
Alusines.i.pasule sine granis.
Alustas.i.papauer.
Aluta ẽ coriũ sup qõ cerotaria extẽdunt̃. Et aluta est herba isatis.
Alutdobãdest.i.costus.
Aluthili vel aluthilia.i. fructus tamarisci.
Alluthan.i.oleastrum.
Aluthi meroscen.i. nomen loci in quo sunt scole.
Alutrica.i.galla.
Alutut.i.lẽticula aquatica.
Aluum.i.venter.
Aluxufentu .i. aqua de casan.
Aluzumet.i.vnctuosa ⁊ pinguia.
Alyab.i.balaustia.
Alyada.i.polium.
Alyana.i.enula.
Alyar.i.vt nõ videat ĩ die.
Alyari vel alyare est genus piscis.
Alybien.i.iringion.
Alybleb.i.mercurialis.

Alybia.i.apa omne qd oriť in carne glandosa.
Alybsillide: vl'alibsillidos .i.akekengi.
Alyca.qdā dicūt q̃ est spelta ⁊ est vex. silr qdā genus frumti qd spelte similať vocať alica. Iz qñ inuenit alica simplr de spelta intelligitur.p qua.l.futa.
Alichise idest abrotanuz fenicum.
Alycta ē qdam ɔfectio que muscum recipit.inde dicitur alipta vel alicta muscata vel alipta.
Alyxatanos.i.alkekengi.
Alzachanan.i.hedera.
Alzampfer.i.cāfora.
Alzanarai .i.gūmi hedere.
Alzas.i.amigdale.
Alzastac est spēs trifolij.
Alzcderach.i.cedrus.
Alzemet.quid est.l.sene.
Alzena.i.contractio.
Alzhema.ē spēs mezereō.
Alzil.i.calx.
Alzim.i.indicus.
Alzima idest flos cris vl'es vstum.
Alzingiati: vel alzinglati.i. cassialignea nigra.
Alzufex.est gen' ellebori.

Amarichest. ara.vel pētasilem.gre.aligos vel ligos.lati.agnus cast' vl'salix marina vel alexādrina vel arbor abac.Agn' cast' frutex est sarmtosa cui' stipites sunt recti ⁊ duri ad frangēdū folia ei' silia folys oliue nisi q̃ sunt maiora mollioza ⁊ longiora:flos ei' est purpure' ⁊ aliqñ albus.⁊ semen eius sile piperi.folia ei' medicine cōpetunt ⁊ nō radices ⁊ flores magis.⁊ vbicūq̃ agn' castus simpliciter inuenit florē intelligas.Agnus castus.n.omni tpe inuenit viridis ⁊ in aquosis locis magis q̃ in siccis q̃ viridis maiozis ē efficacie q̃ exiccatus.dr.n.q̃ libidinē reprimendo castum reddit vt agnus ca.est ⁊ sic.in scōo gra. SER AP.li.aggre.ca.amarikest siue amarichest.auc.Diasco.amarikest.i. agnus castus ⁊ est arbor abrabe:semē eius dr semē agni casti.⁊ nominať piperella:⁊ est piper eunuchorū.Et sunt ei due species ⁊ dicitur kistos:eo q̃ religiosi sternūt hāc plantā sub lectis ad refrenandam libidinē ⁊ nominatur login ppter duriciem virgarū eius.⁊ est planta in magnitudine arborum.Nascit ppe aquas ⁊ locis aquestribus hz virgas duras ad frangendum ⁊ folia eius sunt similia folys oliuarum:nisi quia sunt lōgiora maiora ⁊ mollioza:⁊ quedā species huius plante hz florē purpureū ⁊ quedā hz flores album:⁊ hz semen simile piperi.Et idē auc.Galie.qō administratur ex illa arbore est semē folia ⁊ flores.Et seminis qdem ⁊ florū substātia est subtilis valde ⁊ est ca.⁊ sic.in.3. DIASCO.ca.agnus.fm trāslatōez nostraz.Agn' siue aligos lat.appellata est alexandrina. agnus dr ppter castitatē nomine greco si qdem substrata corporibus potētiā venerēā tollit id ⁊ semen eius potui datū idem operatur.aligos aūt dicta est ppter suauitatē ⁊ est frutex arboris ⁊ nascitur circa flumina vel in campis aquosis lōgas mittēs virgulas que difficile franguntur folia eius maiora atq̃ mollioza hz.Eius spēs sunt due:altera est cum flore purpureo altera cum albo:semē quoq̃ hz tanq̃ piper ⁊ virtutis feruētis. AVICEN.lib.2.cap.de agno casto. Agnus castus cali.in primo.sic.in.2. ⁊ est resolutiuus subtiliatiuus disgregatiuus ventositatum:⁊ in ipso est apertio cum stipticitate:⁊ est remotiuus dolozis.GALIE.6. simpli.phar. capitl'o de agno casto. Id quod administratur ex illa arbore in medicina sunt semē ⁊ flos.⁊ seminis quidem eius ⁊ florū substātia est subtilissima:⁊ in sapore ei' ē acuitas siue acredo ⁊ stipticitas ⁊ virt' ei' ē cal.⁊ sic. in.3.POSSE.Lect' ex eo fact' reprimit libidinē. fomēt enť ⁊ genitalia ex aqua decoctiōis ipsi'.⁊ succus ēt paretur contra gomorream. flores eius vel folia decoquanť in aceto ⁊ addito castoreo cataplasmenť genitalia. valet enim agnus castus mirabiliter ad libidinis extinctionez inaniēdo spūs ⁊ cōsumēdo sperma.hoc similiter facit ruta:maiorana ciminum calamentū ⁊ anetū: sed in hoc potentior est agnus castus.sed enim ista ca. aperitiua ⁊ extenuatiua.Sunt etiam alia que extinguunt libidinē inspissando sperma ⁊ ɔgelando vt psilium:semē lactuce citrulli melonis cucumeris portulace scariolarū acetum agresta sumach ⁊ canfora ⁊ similia.In succo agni casti seminū feniculi.z.iij.⁊ esule.z.ij.coquantur ⁊ mane colatura leuc̄oflegmatico detur.vinuz etiā decoctiōis agni casti multum confert.agnus castus dimittať in amurca olei vt putrefiat ⁊ addito vino forti fiat decoctio:coleť ⁊ addita cera ⁊ oleo fiat vnguentū:cuius inunctio splenis duritiem vel ventris remollit.Fomentū factū ex aqua decoctiōis agni casti matricem exiccat ⁊ eius ɔsumit supfluitatez et ipsius orificiū angustat. Ad mēstrua ,puocāda fiat fomētum ex aqua decoctionis ipsius ⁊ cētrū galli.Cōtra letargiā fiat decoctio cum agno casto apio ⁊ saliua in aqua salsa:⁊ fortiter fricеť ex ea posterior pars capitis. SER A. auc.Hal.agnus abscindit libidinem coitus.⁊ maxime qñ comedit semen eius:⁊ puocat mēstrua ⁊ resoluit apostemata dura que fuerit i membris corporis. DIASCO. agnus castus perhibeť mederi serpentū morsum. Item semen eius bibitum hydropicis ⁊ spleneticis medicatur: morsibus venenatis occurrit.lac mulieribus puocat.mēstruis imparet bibitum.3.i.cum vino veteri extinguit venerē. dolorē capitis cōmouet adhibens somnū.Elixatura seminū ⁊ foliorū eius tumores stericos dissoluit fomēto vel dispergit pulegio mixto vel bibito aut fomētatiōe adhibitum mēstrua ,puocat ⁊ dolorē capitis tollit ⁊ cataplasmatibus mixto oleo ⁊ aceto litargicis ⁊ freneticis pstolať. vtilem fomētationē capiti pstat sub lecto positus serpentes longius arcet ⁊ fumigatiōe sua id pstare nouit durities testium tollit cōbustus ⁊ pāpino addito ragadias sanat ani.semen eius cataplasmatibus recte miscetur folia eius papulas corporis leniūt:coctura itineris sanāt. semen flores ⁊ folia ca.sunt ⁊ sic. virtutis ⁊ in ipsa substātia subtiliandi habet facultatē:etenim vtētibus ea in gustu videnť acria ⁊ stiptica. Nā si māducanť calefaciunt nimis ⁊ capitis dolorem excitāt. Reprimunt ergo folia flores ⁊ semina:q̃ stiptica sunt venereos actus: ⁊ si folia ⁊ flores in lecto substernanť eadem faciunt non solus viris:sed etiam mulieribus:sic etiam māducata ⁊ bibita faciunt. Inde ergo arbor dr agnus castus:q̃ id facit. Naz ⁊ semen eius ad epatis ⁊ splenis sclirosim vel ɔstipata hūoribus loca iuuat.indurata digerit loca.⁊ q̃ virtus eius lepromeris est non solum non cōmouet libidinem:sed etiā reprimit sicut etiā ruta:sed calidior ⁊ siccior est agnus castus ⁊ virtute abundātior:sed nō dissimilis qualitate.est autez specialis virtus eius. GALIE.Agnus castus abscindit libidinē coitus ⁊ maxime quādo comeditur semē eius.⁊ agnus castus a mulieribus atheniensibus in lecto sternit ⁊ reprimit libidinem.agnus castus ,puocat men-

strua ⁊ resoluit apata dura q̃ sunt in mēbris corpis:q̃ aūt caput tāgat nō ē ,ppter multitudinē spūs vaporosi orti ex eo magis q̃z ,ppter caliditatem rōnabilem ⁊ partiū subtilitatem.Si enim generatiuus inflatiuus spūs esset inflaret vtiq̃ ventrem ⁊ augmētaret impetū coitus velut eruca:sed nedum q̃ puocat:sed sedare aptus natus est coitum.est aūt comestibilis eius fructus palāq̃ calefaciens cum eo q̃ dolorez capitis faciens est:minus tñ si assetur. Iam sic cum trāgematibus manducať ⁊ minus dolorez capitis facit:non est aūt inflatiuus ventris etiam qui nō est rorefactus:compescit libidinis impetum tā rorefactus q̃z nō rorefactus cōpescit fructr'. AVICEN. Fit ex agno casto emplastrū cum folys suis rorsioni neruorū ⁊ remouet laxitudinē ⁊ facit sodam ⁊ bibitus subet facit: ⁊ qñ ex eo fit emplastrū facit sodam.Et est ex eis q̃ multiplicant lac minorando sperma:sitq̃ eius potio duarum.3. vsq̃ ad.3.iij.⁊ aperit opilationez epatis ⁊ splenis:⁊ valde iuuat ad remouēdū eorū duritiem ⁊ cuz bibiť ex eo cum oximelle quātitas duarū.3.ɔfert hydropisi.⁊ sedeť in ei' decoctiōe ,ppter dolorez matricis ⁊ apata eius:⁊ bibitus cuz mētastro ⁊ euaporatus deficcat sperma:⁊ qñ ex stipitibus eius sternit sub dorso ,phibet pollutionem ⁊ virge erectionē:⁊ suffumigenť mulieres cuz vehemens deciderit adest coitus ⁊ remouet illud:⁊ ɔfert precipue semen eius fissuris ani:⁊ fit ex eo emplastrū cuz butiro duritiei testiculi pcipue cuz semine eius:⁊ ɔfert morsui serpentis cum bibiť ex eo.3.i.⁊ similr morsui canis ⁊ lupi supposito ēplo ⁊ fumigatōe facta ex eo:⁊ eius folia fugāt venenosa. Et idem Serap.auc.Diaf.Semen ipsius qñ sumiť in potu cōfert morsibus venenosis:⁊ ɔfert ad hydropisim qñ ex eo sumunť.3.ij.cuz vino ⁊ puocat vrinam ⁊ mēstrua: ⁊ debilitat virtutem spermatis:⁊ inducit sodam:⁊ qñ semen eius bibiť cuz pulegio:aut fit fumigatio cuz eo: aut nascale ,puocat mēstrua: ⁊ qñ fit emplastrū cuz eo curat sodam:et qñ fit cum semine eius ⁊ aqua emplastrum sedat dolorem ragadiarū ani.⁊ ipsuz semen cuz folys curat exituras ⁊ rorsiones neruorū et vulnera:⁊ putāt aliqui q̃ si viator faciat ex ligno eius baculū quē deferat secuz in itinere custodit eū ab offensiōe lapidis et aliarū rerum ⁊ ab excoriatiōe que fit p ɔfricationē membrorū.

Amasates.i.ebulus.
Amatrum.i.sanūcus.
Amaurosis.Pau.est perfectum videdi impedimētū sine manifesta passione cum difficili motu.
Ambelos.grece vitis ampelos.
Ambagum.i.trufarium vl' vagum.
Ambat.i.sambucus.

¶ Caplm.XXXVI.

Ambra vel ambar.grece ⁊ latine.ara.vo bambar. Ambra fm quosdā est sperma ceti piscis:⁊ fm quosdam est fructus arboris sub mari crescentis:vl' gūmi vel manacor fontis in mari.et fm quosdā est iecur piscis.⁊ fm quosdaz spuma maris.et fm alios est stercus animalis maris:sed falso:qñ ambra generať sub mari in spēm fungorū qui generanť in terra.ca.est in secūdo. sic.i primo circa finem.Sophisticať autem ambra cum ligno aloes storace calamita ⁊ laudano resolutis addito musco resoluto i aq̃ ro.et apposita aq̃ in pua q̃titate.Sz cognoscit q̃ sophisticata pōt malaxari sic cera:vera ār ābra nō.

SER A.li.aggre.cap.bambar. Bambar.i.ambra nascitur in mari et generať in spēm fungorū qui generantur in terra:⁊ quando mare turbať eycit a fundo eius lapides magnos et cuz eis eycit frusta ambre:et plurimuz ex ea egrediť in mari:qō est in terris gingios:⁊ in occidente et illa deferť almacadie:deferunt enim illuc homines qui nominanť mibere.i.veloces qñ nouerunt q̃ mare eozuz eiecit ambraz. Melior aūt ex ea est illa que inuenitur in insulis illarum regionum:⁊ in littoribus ipsius cum figura rotunda coloris celestis. Illa vo que est alba sicut oriū structionis:est mala ⁊ est illa quā deuorāt quidam pisces magni qui dicunť aęel qui cuz deglutiunt eam occidunť ab ea ⁊ natant sup aquas mortui quos videtes homines de gingios proyciunt sup eos vncos ferreos ⁊ extrahunt ipsos de mari ⁊ extrahunt ambrā de ventre eorū et ē ambra nō bona:maxime que in ventre reperiť:et nominant eā apothecary persie maioris madi:verū illa que reperiť iuxta spinam dorsi est pura et munda multuz et bona valde.est ca.⁊ sic.et hoc fm q̃titatē more quā facit in vētre piscis. DIAS.Ambra ca.est et sic. AVICEN.lib.2. cap.de ambra. Ambra ca.est ⁊ sic.⁊ dr q̃ sit caliditas ei' secūdo:et sic.in primo. POSSE. Contra sincopim.acē. .3.i.ambre.⁊.3.ij.ligni aloes.et.3.ij. ossis de corde cerui q̃ omnia resoluiant in aqua ro.⁊ fiant pillule ⁊ ,ppinentur. ¶ Contra epilensiā pone ambrā ⁊ cornu cerui in vase vitreo super carbones ⁊ patiēs suscipiat p os ⁊ nares fumū ⁊ multuz valet. ¶ Cōtra suffocationē matricis que oppimit spūalia ponať similr in vase vitreo cum alys aromaticis et recipiať fumus per os vulue. SER AP.Ambra confortat cerebrum ⁊ corroborat ipsuz ⁊ sensus omnes ⁊ cor ⁊ confert senibus et frigidis complexione.

DISACO.Ambra virtutez cerebro prestat ⁊ ceteris sensibus seu cordi adiuuat quoq̃ senes ⁊ illos qui a frigidis humoribus possidenť. AVIC.Ambra confert decrepitis subtilitate sua:et ɔfert cerebro et sensibus ⁊ confert pectori.et idem de viribus cordis ait:q̃ ɔfortat cor.

ALMAN.tractatu tertio.ca° de ambra. Ambra ca.ē: cerebrum quoq̃ atq̃ cor robusta efficit.

Ambra mella.i.nigra.
Ambidexter.i. qui vtraq̃ manu pro dextra vtiť.
Amblegi.amelegū. Step. ēblicū corrupte scripsit.
Amblem:radix viua interpretatur.
Ambilops.ampliopia.ambliops: vel ambliopia.i. amiliops.i.luscus qui in die parum videt a cā non manifesta.li° de doc.gre.
Ambolosagine.idest vitis agrestis.
Ambolopraſſum.idest porrum agreste.
Amboz.i.serpillum.
Ambrisubet.i.sene.

¶ Caplm.XXXVII.

Ambrosia est spēs arthemisie. ⁊ latine dr artbanasia.sed fm Diaf.Ambrosia est aysdo.quere Diaf.in ,prio cap.qui vocat aysdo Ambrosiā: et est aysdo ambrosia maior.vbi sciendū q̃ ambrosia est duplex.f.maior et minor:maior est aysdo: minor vo ambrosia:quā nominat Diaf.ca° de ambrosia:est spēs arthemisie que vocať tanacetum.⁊ ideo dicit.Ambrosia:quaz multi botruz vocāt:aut arthemisiā frutex est multas virgas habēs longas palmis tribus:et folia in initio minuta similia rute. virge sunt plene semine quasi acimis odorē vini habēs que nō florescit.radix eius tenuis est et longa duobus palmis.nascit in capadocia:que circa se inuenerit ɔplectit. vtus est illi stiptica ⁊ castaltrica ⁊ cataplasmatibus adhibita:omne reuma prohibet corporis.

GALIEN.6.sim.phar.cap.de ambrosia. Ambrosia siue apiū siluaticum siue apium rusticum siue botrus siue temidis et est tanacetum.cataplasmata vo habet vim stipticantem ⁊ repercutientem.

Abrotostonus:idest curuatio anterior.
Amdroplusius.i. ibecillis.
Amechim.i.oçimum citrarium.
Ameis.i. extremitas vite.
Amelbacarim.idest lepus marinus.
Amellētū.i.sine inguine.
Amelonsis siluestre: idest nasturtium.
Amemē.i.papauer agreste
Amemel.i.carbūculi.
Amenonis.i.folia papaueris:sz meli° amenonis.i. papauer nigrum.
Amnēsus ē genus cibarij.
Amene.i.sisimbrium.

Amentũ .i. nitrum coctuz .l.baurach. ppe finem.
Ameos:qd est.l. nachana.
Ameos emithetinis.i. alumen scissuz :vl' scipterea.
Ameracũ.i.albacoen alba lege vcbuē.
Americ:idest maiorana.
Amerina arbor est nõ multuz a salice distans. ·pli. libro.z4.cap.9.
Ames est serpens quidam diuersoꝝ colorꝝ.
Amese:idest a medio.
Amesates:idest ebulus.
Ametistus quid est lege ametistus lapis.
Ameus vl' ameu : idest redi domũ vel morula vel semen morule rubi.
Amfaricon : idest ypericõ.
Amfemerina:idest lilialis et est alguescen.
Amfesibeemba ē qõdã genus serpẽtis. ·pli.8.c.z3.

Amiberberis. ara.gre.rarach:vel oxiacantũ. lat.vo berberi. SER AP. li° aggre.ca°amiberberis.i.berberi:ꝛ est rubus achissa:ꝛ est dictũ acutũ:et acsa:ꝛ est dictũ spina.q̃ vult dici spina acuta:ꝛ est illa q̃ facit fructũ qui dr̃ zachucb siue zaitab:ꝛ est amiberberis et deferr̃ a corasceni:et est arbor silis arbori pirorꝝ silueſtriũ:q̃ dr̃ abbinus siue abaras: nisi qꝛ ē minor et habet multas spinas:et habet fructũ simile grano mirti:nisi qꝛ est maior et rubeus facile frãgibilis:ꝛ hz iteri° grana:ꝛ hz radicẽ bñtẽ multas radiculas ifixas terre.
GALIE.8°sim.pbar.ca°oxiacantũ:hec arbor est similis virtute et spẽ arbori archandi:idest pirorꝝ silueſtriuz: nisi qꝛ arbor pirorꝝ est stiptica stipticitate fortiꝛ:sed in fructu eius cuz stipticitate est res incidens subtiliter.
AVICEN.li°scõ.cap° de berberis. Amiberberis est azarascb:ꝛ ex eo est rotundũ et rubeũ cãpestre:et aliud ē nigrũ longũ arenosuz aut montanuz:ꝛ est fortius . fri.est et sicca in fine terty:et est vincens coleram valde.
POSSE.SER AP. Fructus eius qñ bibit̃:aut etiam comedit̃ abscindit fluxũ antiquũ et humiditates antiq̃s que fluunt a matrice. Et qñ fit emplastrũ cuz eo trito attrahit sagittas que sunt infixe carni ꝛ astellas et spinas ꝛ alia similia:et qñ percutit̃ venter mulieris ꝑgnantis cuz radice huius ter : aut fit inunctio cum ea expellit fetuz: et est frigida et sicca in secũdo:,phibet ꝛ incidit sitim calidam et fortificat stomacũ et epar. Et ,pprietas eius est q̃ cõfert apatibus calidis:et hec auc.Aben mesuay. Et idez auc.armasios:fructus eius retinet et ,phibet oes egritudines que fiunt a fluxu ventris. AVICEN. Fructus amiberberis cõfert apatibus calidis ex eis emplastrum suppositum:et confortat stomacũ et epar:et abscindit sitim valde:ꝛ confert rasure et fluxui sanguinis inferius.
Amichas.gre.idest scarificatiões. Lassius felix.capitulo de igne sacro.
Amictas.i. lũbici vẽtris. Lassius felix.
Amiceticũ .i. recorpatiuũ.
Amicroteum vel amicrotero.i.facile ad cognoscẽdum: vt in Alexãdro de tussi.mãlis aũt ꝛc.
Amicticuz .i. mitigatoziũ.
Amictica virt°:idest lacessitozia:irritatozia: aperitiua.
Amidron.i. obscurũ min° appens. Et amidros pulsus.i.ibecillis seu õbilis.
Amidũ.i.amilum.
Amifructus.i.iuniperus.
Amigdaleon.i. oleũ amigdalarum.
Amigdalus arbor:et amigdala fruct° qd sunt.l. lauet:leum.ara.
Amigdale pro morbo sunt due eminẽtie iuxta radices lingue in faucibus similes capitibus mãmillarum ꝛ dicunt̃ branci.
Amigdalen.i.arbor spinosa vñ emanat gũmi arabicum.
Amilnus.i.camomilla.
¶ Capm. XXIX.

Amilum vel apoyois.gre.ara.visce.latine vo amidum. Amidũ vel amibus est succus frumẽti:ꝛ dr̃ amilũ ab a qõ est sine:ꝛ melos gre.i.mola:eo q̃ sine mola fit:vñ amilũ est medulla frumẽti:qõ infundit̃ ꝛ tondit̃ donec furfur suũ dimittat:deinde cũ aqua mitit̃ in sportulã:et cũ pressura colat̃:ꝛ cũ in vno vase velut fex resederit aqua effusa i sole siccat̃ post hoc leuiter strigat̃. CASSIVS felix.ca°de amilo.Amilũ tẽperate calidatis est:ꝛ hu.qõ sic fit:frumẽtũ in aqua frigida ponatur per diẽ et noctẽ:et de die in diẽ aqua remoueat̃ quouscq̃ frumẽtuz videat̃ putrefieri:deide aqua remota optime teraꝛ ꝛ cuz eadẽ aqua optime ꝓfectuz per pannum expriman̄ ꝛ soli exponat̃ vt exiccet̃ vsq̃ ad aque consumptionẽ:ꝛ frequẽter remoueat̃ aqua frigida donec deabbet̃:qõ residet desiccat̃ ꝛ indurat̃. SER AP. li°aggre. cap°de amilo. Amilũ infrigidat ꝛ deficcat pluscq̃ frumẽtũ. Et melius ex eo est illud qõ fit in estate ꝛ modus opationis eius est vt accipias de frumẽto:ꝛ ipm bñ purges ꝛ infundes in aqua dulci ꝛ laues ipsuz cum ea:ꝛ post ,pyce aquã illã cuz qua ipsuz lauasti:ꝛ funde sup ipsum aquam aliã:ꝛ facies ita quinquies in die ꝛ si potes in nocte similiter:ꝛ quãdo mollificat̃ oportet q̃ eycias aquã eius cum facilitate sine agitatõe aliqua:ne cũ aqua egrediat̃ aliqd de lacte. Et postq̃ hoc feceris calca cuz pedibus ꝛ ,pyce ipsaz aquã ꝛ qõ supnatauerit super aquã ex furfure colligẽ cuz caccia pforata ꝛ abyce residuũ:postq̃ vo purgatũ fuerit a furfure ꝛ colatuz pone sup lateres nouos ꝛ expone soli calido ꝛ si remãserit in eo aliqua humiditas pone sup ignẽ. Et sapor eius est acetosus ꝛ virtus eius est pauce caliditatis:sed est cõpositũ ex virtutibus cõtrarys.nã vna est frigida ,pter acetositatẽ que est in eo:ꝛ alia calida.a caliditate eius que est a farina:q̃ est in eo a calore putrefaciẽte. GALIE.p̃mo de cibis. Amilũ habet virtutẽ lenitiuã exasperatorꝝ:existit aũt cõe:hz opus oibus substãtys:quecũq̃ sicce fm ꝓsistentiã exãtes:neq̃ stipticitatez habẽt:neq̃ aliquã aliã qualitatẽ manifestã vel virtutẽ:ꝛ vocant ipsuz apoyoys.i.sine qualitate merito exãtem tale zvt ad sensuz est ꝛ in humidis substãtys aliqua talis:cõsimile aũt est vrute ablutis panib°:minus tũ alimentum dans corpori. DIASCO.cap°de amilo. Amilũ appellatũ est ab eo:qõ greci milos molã vocant.i.q̃ sine mola fiat:est aũt vtilius amilũ:qõ ex tritico fit cretico aut egyptio. Accipe triticuz ꝛ laua in aqua bona infunde ꝛ muta ei aquã limpidã quinquies in die vt diligẽtius fiat : ꝛ nocte mutabis ei aquã:ꝛ liqua qñ mollescit:ꝛ manibus confrica ꝛ adde aquã postq̃ cõfricaueris ꝛ liquaueris : pone ad solẽ colatũ:ſz nõ multã habeat aquã cũ liquas. Est ãt optimũ amilũ recẽs ꝛ cãdidũ ꝛ lene sine vllo accore ꝛ inquinoso odore. POSSE.DIASCO. Amiluz facit ad abstinendum reuma oculorꝝ:alta vulnera oculis replet. aspredinem oculorꝝ tollit sanguinem reycientibus bibitum singulare presidium est. Aspredines arteriarũ dissolnit.iussello lactis miscet̃:ꝛ ,pfluum ventris stringit valde:potest aũt leuiter strigere:,pter qõ in collirys lachrymas stringentibus miscet̃.valet similiter contra apostemata spũalium:ꝛ tussim coctum in aqua ordei cum lacte amigdalarum additis penidys. SER AP. Amilum cõfert humoribus currentibus ad oculos : ꝛ vlceribus que

dicuntur felfeoles:ꝛ qñ bibitur abscindit sanguinẽ q̃ venit a pectore ꝛ lenit asperitatẽ gutturis:ꝛ qñ miscet̃ cũ lacte in aliq̃ cibo:B idẽ facit.
Aminuit.i.cost barcost.
Amineũ.i.sine rubore: vñ amineũ vinũ fm Dias.i. sine minio ꝛ sine rubore tendens ad album.
Amiplius: ē genus cimini ꝛ inuenitur in egypto.
Amiron:est spẽs scariole.
Amirisim.i.suppositio carnis q̃ fit in ꝓsolidatione: vñ fit ibi tumefactio carnis:qꝛ nõ est aliud cõsolidatio nisi appositio carnis supius:que illas partes sic tenet:ꝛ vocatur a Hal.apozismum . Et ab Auic.dr̃ mater sanguis.
Amisul.i.qñ apparẽt radices capillorꝝ albe ꝛ extremitates sunt nigre.
Amitasay.i.eminẽtia vlceris vel oculi.
Amitrocita.i.obscuritas.
Amitroceta : idest debilitas epatis.
Amitroccena.i.tenẽs mẽsuram.
Amiçen:qd est.l.Aec.
¶ Capitulum. XL.

Amleg. idest mirabolani emblici belliger.i. mirabolani bellirici. vbi sciẽdũ q̃ mirabolani emblici ꝛ bellirici sunt ex alia arbore ,ducti q̃ alie spẽs mirabolanorꝝ:sicut apparet in.l.balilig. ꝛ iõ hic determinat̃ de istis:i lra vo balilig determiat̃ de alys spẽb° mirabolanorꝝ. SER A.li°aggre.cap°de amlegbelliger. Amlegbelliger.i.mirabolani emblici ꝛ bellirici sunt fri. ꝛ sic. in fine terty:ꝛ extinguunt acuitatẽ sanguinis a caliditate colere ꝛ auferunt sitim sua frigiditate ꝛ ,pparãt stomacũ: ,puocãt appetitũ:ꝛ stringũt vẽtrẽ ,pter eorꝝ stipticitatẽ.
IOAN.MESVE.cap°de mirabolanis. Mirabolani emblici sunt ex medicinis ꝓfortãtibus stomacum ꝛ cor ꝛ epar ꝛ viscera. Et meliores ex eis sunt bñtes frusta grossa ꝛ densa ꝛ grauia:que minus crescũt in ossibus ꝛ plus i carne:rari quocq̃ nõ bñt spm:ꝛ sunt fri.cõplõnis parũ ꝛ sic.in primo gra.ꝛ ipsi sunt cõfortatiui mẽbrorꝝ ipsorꝝ ꝛ coadunatiui partiũ eorꝝ. Et sunt de extinguẽtibus inflãmationẽ in stomaco ꝛ epate:ꝛ ipsi nutriti maiozis sunt opatiõis ꝛ minozis corrugatiõis. Modus nutriẽdi emblicos. Accipe ex eis quãtitatẽ quã volueris ꝛ submerge in aqua et expone soli vsq̃ dum tumefiant ꝛ humectent̃:post exprime ꝛ pone in aqua mellis ꝛ dimitte p dies duos:ꝛ deinde coque cuz facilitate ꝛ postq̃ cocti fuerint dimitte parum refrigerari:ꝛ adde cũ eis mellis tabarçet fiẽ quartã partem totius ꝛ recõde:ꝛ quidã supcõdiũt cũ sucous aromaticis cõfortatiuis sicut cũ cinamomo xilloaloe gallia cardamomo ꝛ croco ꝛ similib°. Bellirici sunt ex medicinis bñdictis:expectat̃ enim p eos confortatio. meliores sunt grossi ponderosi ꝛ densi corticis.fri.sunt in primo.ꝛ sic.in secõ. In posse ꝛ ,pprietatib° alys sunt sicut emblici.
POSSE.SER AP.auc.Hal.Emblici ꝛ bellirici habẽt ,pprietatẽ denigrãdi capillos ꝛ ,phibẽt casuz ipsorꝝ ꝛ ꝓferunt emorroydib° ꝛ ipsi tumescũt in aqua:ꝛ cõditi ex eis faciũt opationes mirabolanorꝝ nõ conditorꝝ:nisi qꝛ sunt debiliores eis:ꝛ in belliricis maior ē ,pprietas in acumiẽ q̃ in emblicis. Et idem auc. Bedigaras. Emblicorꝝ proprietas ꝓfortat stomacũ ꝛ ,phibent corruptionẽ ab eo:fortificant stomacũ ꝛ augent appetitũ cibi:ꝛ incitãt coitum: ꝛ abscindũt sputũ ꝛ vomitũ:ꝛ sedant sitim ꝛ augẽt operationẽ sensus:ꝛ bellirici sunt ,ppinqui in opatiõe citrinis. Mirabolani emblici bellirici ꝛ kebuli mixti cum oleo amigdalarꝝ dulciũ ꝛ cũ melle tĩgũt capillos colore nigro.
IOAN.MESVE. Mirabolani emblici educũt solutiõe flegma ꝛ sunt ex rebus valde cõfortãtibus cerebrũ ꝛ nervos ꝛ augẽt intellectũ ꝛ ꝓfortant cor:ꝛ cõferunt tremori eius ꝛ mũdificãt stomacũ a putrefactione ꝛ confortant ipsum ꝛ sedant feruorem in eo ꝛ auferunt sitim ꝛ adiunt in appetitum ꝛ sedant vomitum.
Ammisenie.i.siellach.
Amocua : vel Amoma:id est armoniacum
Amoi.i.radix quecũq̃.
Amolach:ē spẽs bubonis.
Amolẽten.i.sine inquinatione:vt in alexãdro.
Amola vel amolella:est qõdã potagiuz medicinale satis expertũ ꝓtra vomitũ ifantiũ ꝛ puerorꝝ causatũ ex frigiditate:cuius receptio est hec. ℞.cinamomi spice croci ligni aloes'masticis nuciſmuſ.gariof.terre sigil.calami aro.çinçiber.rosa.macis cardamomi maiozis ꝛ ẽt minozis.añ.ʒ. .i.bulliant cuz aqua ro.in vna fiala vitrea i cinere calido postea colet̃ ꝛ paulatim cum cocleari potui ,ppinetur.
Amomin ,ppriũ nomẽ est.
Amomim .i. sine rubore: vt in alexandro.
Amomides est plãta satis similis amomo: quia caremus in partibus istis.
Amoniatuz:tumamathos .i.confectio subtilis: pro qua.l.timiama.
¶ Capm. XLI.

Amomum. gre.lat.pes columbinus.ara. hameien. DIAS.ca°de amomo. Amomũ genus est odoratissime herbe : cuius fructus ē similis botruo in circuitu cuiuslibet arboris nascẽs:ramulos hz siccos et duros vgulis similes:colozis subruffi:circa quos folia iũcta ꝛ copiosa:ex tirso botruosuz semẽ reddẽs et sibi cõnexuz:flozem albuz:veluti viole folys similib° bzionie. Cuius triplex dat̃ spẽs.est enim qõ appellat̃ armenũ ceteris melius aurosi colozis vel flaui odoris boni. Aliõ est qõ appellat̃ medicon p̃mo inferius nascit̃ in locis humectis:et ,ppterea forma maius atq̃ viride ꝛ lene tactu sapore origani habẽs.tertiuz vo qõ appellat̃ ponticũ ruffum est et nõ longũ nec difficile frãgibile botruoso semine plenũ et odore pcussibile.i.stipticũ:eligẽduz est aũt recens et albũ virgas purpureas habẽs expansuz ꝛ semine plenuz simile botruo:ꝛ ponderosuz suaue qõ masticatuz linguã remordet:vnũ colorẽ hñs nõ variũ:vires hz calefaciẽtes et stringẽtes ꝛ siccas. PLINIVS.li°ix.cap°13. de amomo. Amomũ vocat̃ eo q̃ velut odorem cinamomi inferat:nascit̃ in syria et armenia:fructus est botruosũ semẽ reddẽs sibi cõnexuz:flore albo veluti viole figura folys filib° bzionie:odore ẽt bono somnũ icitat:ꝛ est ca.ꝛ sic.in tertio. SER A.li°aggre.cap°de hameme. Hamame.i.pes colũbinus et est amomũ:ꝛ est planta sicut racemus semẽ sibi hñs cõnexuz hñs florẽ paruuz simile flori plãte dicta loctidã:quorꝝ color trahit ad rubedinez:ꝛ circũquaq̃ sunt folia multa cõglobata ꝛ semẽ eius in racemis ꝛ hz florẽ albũ simile flori viole in figura. Et melius est armenũ cuius color est valde aureus:et color ligni ei° est ad rubore vergẽs:et hz odorẽ bonũ valde. Sed illud qõ est aquaticuz nascit̃ in locis petrosis ꝛ humidis et est debilius altero et est magnũ:cui° color est ad viriditatez tendẽs:ac molle tactu:et lignũ eius est valde squamosuz et in odore suo est silis odori rute:et in sapore suo est silis sapori origani:ſz illud qõ ẽt ex terra q̃ dr̃ põtus:lignũ est hñs ad rubedinẽ decliue nõ longũ nec difficile frãgibile: et est ortus eius sicut racemi:et est plenũ semine:et odor eius est purus stipticus:et illud qõ est potẽtiozis odoris ē nouuz albũ et est optimũ et hz ramulos colozis sanguis: et qñ nõ est maturũ est expansuz et plenũ semine et racemis paruis simile grauẽ hñs odorẽ bonũ multum mordicans linguã:et color eius est vnicus nõ diuersus . et gdaz adulterãt amomũ cuz planta que dr̃ amomides:eo q̃ similat̃ amomo:nisi qꝛ nõ hz odorẽ eius nec tale semen:ꝛ nascit̃ in armenia:et flos eius est similis flori origani. Si vis nõ decipi ab hac vel a similib° caue a plãta q̃ ē nimis iuuenis:et elige illã cuius rami egrediunt̃ ab vna radice virtus eius est calefactiua. GALIE.6°sim. pbar. cap° de amomo. Amomũ hoc quidẽ videt̃ fm virtutẽ assimi

lari acozo:nisi q̃ siccus plus est acozus: digestibilius vo amomũ.et dixit Hal.in qnta affoz. q̃ oia alia calida fozti caliditate sunt filia.f.in B amomo:sic̃ sunt cassialignea capsus cinamomũ ⁊ faciũt sodã.et sil'r faciũt plures alie ex spẽbus q̃ sunt subtiles ⁊ calide. AVICEN.li.scõo. cap.de amomo. Amomũ est arboz sic̃ botrus ligni sic̃ rethe iuoluti ⁊ bz flozẽ simile ematbi in colozе et folia eius sunt sic̃ folia vitis albe:quoz colozẽ sicut aurũ:⁊ colozе ligni ẽ sicut hyacinti boni odozis:ẽ spẽs ei⁹ alia viridis grossa nascẽs in locis hũidis:⁊ ei⁹ odozе rute:et ẽ spẽs alia egyptiaca q̃ nõ est lõga neq̃ lata neq̃ debilis neq̃ grauis ad frãgẽdũ.imo silis vue:⁊ odozе ei⁹ exuberat sup trãsitum vue.ca.ẽ ⁊ sic.in scõo.subtiliat ⁊ maturat ⁊ ĩ ipo ẽ stipticitas:et vtus ei⁹ ẽ sicut vtus acozi. imo ẽ vehemẽtiozis digõnis ⁊ maturõnis:ꝗ acor⁹ ẽ vehemẽti⁹ exiccatiu⁹ q̃ ipꝗ.

POSSE.DIAS. Amomũ est pstãs sõnuꝗ:tumozes et cataplasmatib⁹ admixtũ sedat:ictib⁹ scozpionũ cũ ozimo tritũ:et vt cataplasma ĩpositũ occurrit:ex aq̃ ei⁹ oculi tumẽtes releuant:tumozes viscerũ vue passe mixtũ ⁊ vt cataplasma ĩpositũ sedat.muliebria feminaꝫ fomẽto cõpescit:⁊ hui⁹ aq̃ cala potata nefreticis ⁊ epaticis ⁊ podagricis ꝓdest:miscet diuersis antidotis ⁊ miris:⁊ varys odorib⁹ grate miscet. SER AP. Amomũ iducit somnũ ⁊ sedat sodã qñ emplm cũ eo fit sup frõtez et maturat apata calida ⁊ ꝓfert pũcture scozpiõis qñ fit emplm cũ eo ⁊ bedarogi.i.ozimo et ponit sup locũ pũcture et cõfert apatibus oculoꝫ tumidis qñ fomẽtant ex decoctiõe eius:⁊ cõfert apatib⁹ itrĩsecis qñ cũ eo exteri⁹ supponit facto emplo cũ passulis:⁊ ꝓfert dolozi matricis qñ fit nascale cuꝗ eo:⁊ qñ fit encatisma ex decoctõe ei⁹:⁊ qñ bibit decoctio ei⁹ ꝓueniẽs illi cui⁹ epar ẽ ifirmũ: ⁊ ꝓfert egritudib⁹ renũ ⁊ podagre:⁊ ipm ĩgredit in ꝓfectiõib⁹ multis ⁊ magnis et odozifẽris. Et idẽ auc.humaym ysaac. Amomũ ẽ res que inebriat:etenĩ de ꝓprietate ei⁹ ẽ q̃ inebriat ⁊ facit dozmire. Auic. Amomũ maturat apata calida:⁊ ei⁹ decoctio bibit ad podagrã ⁊ sedat in ea:et ad illud grauat caput:⁊ facit sodã ⁊ facit somnũ ⁊ ẽ ex inebriãtib⁹ ⁊ dozmire faciẽtibus:et fit embzoca ex decoctiõe eius obtalmie ca.⁊ ꝓfert pleuresiffe:⁊ apit opilatiões epis: ⁊ ẽ plurime digõnis q̃ acozus:⁊ ꝓfert dolozib⁹ matricis.⁊ ĩtrat in pessarys matricis:⁊ sedet in decoctiõe eius ad dolozẽ renũ:⁊ bibit ex eo ad dolozẽ matricis oẽm.emplm ex eo factũ cũ pedarogi valet pũcture scozpiõis. ALMAN. trac.3.ca⁹. de amomo. Amomũ ca.ẽ ⁊ sic.qõ opilationẽ epis ex friditate est ꝓficiẽs dolozẽ aufert matricis:in capite tñ grauedinẽ et dolozẽ atq̃ scotomiã gñat.

Amonades.i. arthemisia.
Amoneabiel.i.ciminuꝗ album.
Amonifi.i.calamentuꝗ fluuiale.
Amoniacũ qd est.l. vasac.
Amozellũ frutex ẽ sarmẽtosa hñs folia ⁊ flozes sicut oliua ⁊ semina nigra curãs cãcros scabiẽ, et lepzã ⁊ ponit in syrupo magistri vrsonis: posito ĩ antidotario Hal.minozi.
Amozisubet.i.sene.
Amozosia ẽ q̃dam ꝓfectio quã ponit Aui.ĩ ãtidotario suo.⁊ amozosia ẽ qdã sapoz arõaticus sic dict⁹.
Amozesia.gre.ẽ qñ ex scissura arterie fit collectio sanguis extra arteriã:qõ etiaꝗ dr̃ apozisma. Amarisma:mater sanguis.
Amotua.i.armoniacum.
Ampboza.i.quadrantal.
Amphibia.gre.aĩalia ĩ terra ⁊ in aqua viuentia.
Ampeleos melana .i. vitis nigra ⁊ ẽ viticella . Diaſ.
Ampeleos leuce.i. vitis alba ⁊ est bzionia. Diaſ.fm alios cucurbita agrestis. Aui.fesire.ara.kãbayde.
Ampeleos agria vel agrestis.i.vitl agrestis:q̃ alio noie dr̃ lãbrusca: cuius flos vocat ynãtus vl'ynãtum:⁊ ei⁹ sunt due spẽs.l. haarim. Pli.27.cap.7.⁊ li⁹.23.ca⁹ scõo:post principiũ. Diaſ. Clematis.⁊ flãmula est spẽs eius.
Ampeleos ynoferos vl' vinoferos.i. vitis vinifera: ꝑ qua.l.haarim. Diasco.
Ampelopzasson.gre. Diaſ. .i.aratillus:⁊ ẽ pozruꝗ pozrũ dicũt. Pli.li⁹.z 4. cap⁹.15. in medio.
Ampleopia:est obscuritas videdi q̃ fit ab aliqua nõ manifesta cã. Pau. Demosthenes. Alexan. Ambliopia.
Ampirepi secon balan o .i.mirabolani indi.
Amplemon vl' amplenon .i.scolopendria.
Ampliopia.i.obscuritas visus ⁊ ẽ luscus q̃ in die parũ videt a cã nõ manifesta: vt Oribasius in Alexandro de oculis.
Amphebe: Anphna.arab. coagulum.
Ampurias.i.cauda equina
Amuberis.i.berberis.
Amuden.i.amiden.
Amulumet.i. pondus.3.y. minus.3.iy.
Amuletũ vel amũ.i. ciclamen. Pli.li⁹.z5.cap.9.ante medium.
Amurca.i.fex olei iferior: ſz murca ẽ fex olei superior ⁊ qd est.l.Labit.
Amuri.i.almuri.
Amurisma.i.amozesia.
Amruditis.i.serpẽs cuius longitudo est vsq̃ ad cubituꝗ ⁊ colozе eius ẽ colozе arene:⁊ sup ipsius cozp⁹ sunt vestigia.
Amzen: quid est.l.Aec.
Ana:sursuꝗ vel eq̃le iterp̃tat vel rectũ vel pariter: reintus similiter.
Anabasis vl' Acut.i. ypur⁹ ⁊ est cauda egna. Diaſ.et Anabasis gre.ascẽsio vel ascensus:⁊ cap⁹.13. Pli.li.26.ca⁹.7.ante medium.
Anabach:vel anabacie vel Alcãnub.i.carrubie.
Anabzosis:vl' diabzosis vl' cozrosio idẽ.nã rosis ici gre.vel mioschays: vl' xantala.arabia.lat.vo auricula muris dr̃ fm aliquos. Alnagalli sunt due spẽs:vna ẽ auricula muris:et est maiozі:⁊ alia ẽ mozsus galline siue mozgellina ⁊ est minor:⁊ maiozis due sunt spẽs:vna q̃ facit flozẽ celestis colozis:⁊ ẽ alia q̃ facit flozẽ rubeũ ⁊ hñt folia pua ⁊ rotũda et ramos q̃dratos ⁊ semẽ rotũdũ. Mioz vo facit flozẽ albũ cui⁹ folia sũt filia supradicte. DIAS. cap. de Anagallo. Anagalli.f.maiozis sũt due spẽs:vna ẽ q̃ flozẽ hyacintinũ ꝓfert:q̃ femina ẽ. Altera est q̃ ⁊ flozẽ dactili colozẽ hñtez

Anagallus

ꝓfert q̃ ⁊ masculus ẽ. Ambaꝫ vo frutices sunt mĩozes ⁊ sup terrã spãse:sub q̃dratas hñtes vgulas:semẽ hñtes de sup obrotũdũ. Raſ. scõo affoz. dic̃ anagallus.i. mĩsilua.

SERA. li⁹ aggre. ca⁹ de anagallo. Anagallus ẽ planta q̃ hz folia subtilia qua ⁊ ramos q̃dratos:⁊ semẽ sile semini coriãdri:⁊ masculus ex ea noiat ĩ greco xantala:⁊ femina cardabella:⁊ ẽ herba de bauleic. Idẽ auc. Diaſ. ẽ herba c⁹ due sũt spẽs. vna ipaꝫ hz flozẽ celestini colozis ⁊ ẽ femia. altera vo hz flozẽ rubeũ ⁊ ẽ masculus:⁊ sunt due plãtule expãse sup faciem terre hñtes folia pua ⁊ rotũda silia folys herbe q̃ dr̃ lactin:⁊ hz ramulos q̃drãgulatos ⁊ semen rotũdũ:subtilẽ radicẽ. Et idẽ auc. Hal. vtus ei⁹ ẽ q̃ calefat̃ parũ ⁊ desiccat sine mozdicatõe ⁊ abstergit absterſiõe fozti ⁊ attrahit. GAL. 6. sim. phar. ca⁹ anagallus. Anagall⁹ vtraq̃:tã q̃ fuscũ hz colozẽ q̃ q̃ rubicũdũ:absterſiue satis vtutis sunt:hñtes q̃dã occultã caliditatẽ attractiuaꝗ. Et idẽ in.7.ca⁹ myoschays siue mysothis. Anagallus siccat ĩ scõo:calitatẽ aũt nullã manifestã hz. POSSE. Emplm ex anagallo factũ curat tumozez ani:⁊ succ⁹ ei⁹ curat oculoꝫ caligines:ꝓfert hydropicis ⁊ calculosis ⁊ epicis:⁊ herba ipa ꝓtusa ⁊ sup vuln⁹ ĩposita attrahit ĩfixa, cozpozi.

DIAS. Ambe spẽs anagalli vulnerib⁹ pstãt effectũ:tumozez nõ admittũt:⁊ ĩfixa cozpi euocãt:pascẽtia vulnera abstinẽt:succ⁹ eoꝫ dolozẽ dẽtiũ, pbibet:si ꝑ dextro dẽte ĩ sinistra nare fuerit ĩmissus. hic succus cũ melle actico coct⁹ ⁊ adhibit⁹ oẽs caligies oculoꝫ siue vitiũ eoꝫ qõ vocat̃ argemõ siue argema detergit:mozsib⁹ venenatis bibitus medicat̃:nefreticis:hydropicis ⁊ epicis:⁊ renali passione defectis pstat auxiliũ:ano tuñti ĩposit⁹ medicat̃. Itẽ succus narib⁹ ĩfusus putredinẽ capitis purgat:hz.n. desiccatiuã vtutẽ absq̃ mozdicatiõe:vñ ⁊ vulnera gluctinat venrẽ q̃z deducit mulse admixt⁹ ⁊ potui dat⁹:herba ꝓtusa ⁊ ĩposita stipites educit de cozpe. SER AP. Spẽs anagalli cui⁹ flos ẽ celestis:ꝓfert exitui ani:⁊ illa cui⁹ flos ẽ rubẽ⁹ facit anũ egredi si fit cũ ea ẽplm. GALIE. Ambe spẽs anagalli hñt occultã caliditatẽ attractiuã vt ⁊ stimulos ĩfixos euellãt. carũ vo succus a narib⁹ purgat pp eãdẽ cãz:⁊ vl'r loquẽdo siccatiuã hñt vtutẽ:q̃ propter etiaꝗ vulnera solidant:⁊ putrescentibus conferunt.

Anagiros . Anagiris. Acopon.i.maluaterrẽa. Dia. frutex ẽ folys ⁊ vgis silis agno arbozi: grauis odoris plen⁹ flozẽ sili bzasice semẽ in foliculis ⁊c̃. Pli. lib.27.cap.4.in fi.
Anagit.i.canfoza.
Analus.i.nõ salit⁹. Hal.iz. terapen.ca⁹ vltimo.
Anatiros.i.argalia vesice. Hal.5.de ingenio sanitatis.ca⁹5.in medio.
Anago.gre.i.deductio.
Anagoge vl' anagogẽ.i.eductio sãguis p os. Oribasius. Lassius felix.
Anagodan.i.sumach.
Anagogũ.i.sputũ educens vel spuere faciens . Ale.
Anaguid.i.nouiter de furno egredientium.
Anabada.i. cib⁹ sic̃ phelyden:nisi qz cũ eo ponit çiçamũ. Almãs. trac.3.c.13.
Analbarã.i.mozfea alba.
Analensia est spẽs epilẽtie vitio stomaci.
Analipsis.gre. Anacalipsis .i.refectio.
Ananfi.i.arundo.
Anãtia.i.pes lepozis gario filata sanamũda . idez.l. gariofila ta.
Anapetica . Anapeptica. gre. bona digõ vel recta digestio.
Anapleuretica sunt q̃ alta vulnera cõplẽt ⁊ lipidãt.
Anapopletica. gre. que replent vulnus carne.
Anapletotica sunt q̃ cicatrices grossant ⁊ alta vulnera cõplẽt ⁊ limpidant.
Anasatha.i.hydropisis carnosa.
Anasarcha ẽ spẽs hydropisis:⁊ fit qñ supfluitates grosse nõ expellũt̃ ad cutim:sed iuxt̃ carnẽ:vñ dr̃ ab ana qõ ẽ iuxt̃:et sarcos qõ ẽ caro . iõ dr̃ hydropisis carnosa: et vocat̃ sil'r hyposarcha. Pau.
Anastomasis est cũ ozave/naꝫ aptioza effecta sanguinẽ emittũt:vl' est sup/flua elargatio. Hal.7.memiri.cap⁹.z.in principio.
Anas qd est lege bar.
Anathimasis.i. delatio fumi sursuꝗ a stõ ad caput. eleuatio exhalatio eua/poratio fumositas.
Anathimiasis idem.
Anatif vel anãsi.i. arundo
Anathomia.i. ꝑportiõalis vl' equalis sectio:nã thomi sectio.
Anatrel'.i.neruoꝫ pforatõ
Anatrepsis.gre.i. nutrimẽtũ.li.de doc.gre.
Anatircon. Steph. est flos asesozi:vel axeras:⁊ ẽ binach seu affodillus. lege Antericon.
Anatropha.i. conuersi stõi sursuꝗ:⁊ ẽ vomitus: subuersio euersio iappetibilitas nausea. Hal.8. memiri.ca.3.
Anaxilis.i. ꝓsolida minoz.
Anaçet.i.iuiube.
Anaccto.i.sarcocolla.
Anchiani.i.castozeũ.
Anchili.i.flos.
Anchusa. Abugilise. simar .i.lactuca asini. bearfel⁹.
Anchusal.i.aec.
Ancias.gre. tumoz durus: iuxta paristimias.
Ancistrũ. Demosthenes ẽ instrm cirurgicũ sic̃ vnci nus cui⁹ qõdã ẽ hñs ĩ sũmitate cauernã seu fozamẽ ꝑ qõ filũ trãsire possit.gre. velãgistrũ dr̃ ⁊c̃.
Ancoza herba ĩ locis cult ⁊ ozrẽsib⁹ iueniẽt̃ nascẽs raro:nisi cũ flozе. Butãnicus de ipsa loquitur.
Ancoza.i.spelta. (onũ.
Ancozia.i.vlcus excoziati/
Anchozisinata. gre. tumores:vt in lib⁹ antiquo de simplici medicia reperi.
Anchemida.i. camomilla. Hal.scõo memiri.cap.z⁹
Andachocha.i.bandachucha.
Andacote.i.fuffurate.
Andale.i.colloquintida.
Andalartos .i. calcutecaumenon.
Andaran.i.alumen.
Andarante.i.sal lucidum.
Andaracaton ẽ tertia spẽs trociscoꝫ tyriace.nã ĩ ea sunt trocis.squillitici.trocis.tyri: ⁊ ẽ tertia spẽs.s. trocis.diacozalli.
Andechocha .i. saturegia.
Andocozе.i.sulfurata.
Andoture.i.mãdragoza.
Andracacara qd ẽ.l.herba grassula. (Ca.XLIII.

Andrafasis vel androfasis gre.ara.araf.lat. vo atriplex. SER A. li⁹ aggre. cap⁹o araf.auc. Diaſ. Araf.i.andrafasis olus ẽ de gñe duplici oztiuũ ⁊ agreste.fri.ẽ: ſz domestica multo fridioz ẽ agresti.

GALIE. 6. sim. phar. c. andrafasis. andrafasis siue atriplex siue crisolocãna fri.⁊ hu. vtutis ẽ. hu. qdẽ in scõo gradu a medys. fri. ĩ pmo:quã qdã tepidã dicebam⁹ eẽ q̃lita tẽ qualis ⁊ nñis rosis dam⁹:nisi qz nõ ẽ pticeps stipticitatis:ſz ẽ aquosa ⁊ mime terrestris sicut malua:ſz fm vẽtrẽ facile trãsit sic̃ illa pp viscositatẽ:oĩno aũt modicuꝗ quid diafozeticũ ẽ ei:sunt ẽt ⁊ oztulane tã malua q̃z andrafasis multo hũidiozes ⁊ fridiozes agrestib⁹. POSSE. DIA. Andrafasis cataplasmatib⁹ adhibita cruda ⁊ cocta papulis ĩposita medet̃. semẽ eoꝫ cũ mulsa bibitũ ycterico cu rat:ei⁹ vtus ẽ leptinitica cũ poléta cataplasmatib⁹ adhibita ⁊ ĩposita dolozẽ capitis tollit tumozibus oculoꝫ nectia adhibet̃ ⁊ fatigationẽ stõi ĩposita tollit:semẽ eius nefreticis medet̃:⁊ folia ei⁹ cõtusa ⁊ ĩposita ignẽ sacrũ ꝓpescũt. folia ei⁹ comesta dolozes vesice ãputãt:sil'r ⁊ reuma stõi ⁊ vẽtris ꝓbibẽt. Comestũ febzes acutas extiguit ⁊ lũbricos rotũdos educit:sãguinẽ reuciẽtib⁹ ꝓdest. disintericis comestuꝗ auxiliat̃. cataplasmatib⁹ oculoꝫ vtil'r adhibet̃. reumatismũ itestinoꝫ:si adhibet̃ ꝓpescit. dolozes matricis suppositũ mitigat. Est.n. andrafasis hũida abũdãter fri. mediocriter:nil hñs stipticũ:ſz aquosa ẽ vt malua:domestica ãt multo fridioz ẽ:⁊ iõ iflãmationib⁹ in initio expedit. Jn statu vo ⁊ declinatõe silnestris:semẽ vo eaꝫ ꝑiectoriã hz vtutẽ:vñ ycterici ⁊ epicis:si ẽ ex epis emfrasi vtilis ẽ. Cruda siue cocta duities oẽs ⁊ furũculos sanat. ꝑmonib⁹ qdẽ añq̃z in vulnus erũpãt vtiliter imponitur.

Scabras vngues sine iniuria vlceris detrahit.podagre feruore cũ nitro ⁊ accto ⁊ melle extinguit.solutoria est.

SERA.auc.Kaf.Semẽ ei⁹ facit vomere fortiter:⁊ vi di boiez g bibit ex ca.3.y.⁊ assellauit vsq; ad debilitatem magnã. GALIE.Andrafalis domestica multo fridior est agresti:q̃ propter ⁊ flegmõib⁹ ẽt fridis:icipiẽtib⁹ gdẽ ⁊ crescẽtib⁹ ac mollib⁹ adhuc:⁊ q̃si feruẽtib⁹ hortulana:eis vo q̃ in statu ⁊ ꝛclinatõe:⁊ idurescẽtib⁹ ⁊ frigescẽtib⁹ agrestis sunt cõueniẽtiores:fructus eius absterstue vtutis est. vnde ⁊ ad hictericos ex opilatiõe epatis vtilis existit.

ALMAN.trac.3.ca.de atriplice.Atriplices fri. sunt ⁊ bu.q̃ ventrẽ mollificãtes bene nutriunt:hictericis quoq; ⁊ caliduz hũtibus epar beneficium prestant.

Andrago vel andragne:idest portulaca.

Andragne.Andrachni agreste.i.portulaca siluestris:et ẽ soldana:q̃ ẽ lacticiniosa:⁊ ẽ laxatiua.p q̃.l.chachille.

Andragines:idest capparis.

Andraginos:vl' Androgines.i.nenufar vel nimphea.

Andrarane.i.ãdracacarẽ. Andrasemõ ẽ spẽs yperici.

Androsaches quid est.Pli.27.ca.4.circa medium.

Androstica.Ha.6.sim.phar.c.androstica.Androstica q̃ ⁊ pitars:⁊ leuki:⁊ challasia vocat':vt actis ẽ herba.pôt ãt desiccata ⁊ bibita.ipa vo nõ fruct⁹ ipsi⁹ vrinas ꝓuocare sufficiẽter palam.quoq; q̃ ẽt diaforare ⁊ siccare.

Androsemõ vidimo masculus:vel asgron:vl' androsemi dadion vel dadis masculus. PLINIVS.c° ãdrosemõ. Androsemõ ẽ herba filis ypicon cauliculis mollioziḃ⁹ et dẽsioziḃ⁹ ⁊ magis rubẽtib⁹:folia alba:rute figurã hz:semẽ papaueris magis sile.Come ei⁹ trite sanguineũ emittunt succũ.gignit in vineis:medio autũno fodit et suspendit.

GAL.6.sim.phar.c.androsemi. Androsemi fructicosa plãta duplex ẽ nã.Altex gdẽ alkita:seu alkaides vocatũ. altex ãt qõ a gbusdã dionisia nuncupat'. POS.GAL. Fruct⁹ gdẽ eox purgatiu⁹.frõdiũ vo vtus siccatiua ⁊ absterstiua mediocriter:q̃ obze ⁊ q̃ sunt vsta igne sanãt.cocta vo in austero vino solidãt. PLI.li.27.ca.4.post mediũ. Fruct⁹ eius ẽ vtilis ad purgãdũ aluũ magnox vlcex qõ eius vinum indicat. Anegibus.i.cãmellus.

Anech.i.vsnee. Aneide.i.anetum.

Anefi.i.rose. ¶Capitulum. XLIIII.

Aneisim vel aneisum ara.gre.vo ⁊ latine anisum. DIAS.c°de aniso. Anisuz feruẽtis est vtutis.s.ca.⁊ sic.⁊ nature mixtualis ⁊ scarotice.i.icisiue.

SERA.li°.aggre.c.aneysm.auc.Diaſ.Aneysin qõ de eo est recẽs ẽ bonũ hãs grossa grana plena ⁊ nõ excoriat' qñ fricat' excoriatiõib⁹ silib⁹ furfuri:⁊ hz odozẽ bonũ fortẽ. Et illud qõ ẽ ex ĩsula cretẽsi ẽ meli⁹:⁊ post illud ẽ babilonicũ:hispanicũ vo ẽ deteri⁹:⁊ qõ ex plãta ei⁹ ẽ magis inuatiuũ ẽ semẽ ei⁹. GAL.6.sim.phar.c.de aniso.Sapor ei⁹ est acut⁹ amar⁹ modicũ:⁊ vtus ei⁹ ẽ q̃ calefacit ⁊ desiccat in.3°.ppterea q̃ ⁊ diureticũ ẽ:vẽtositati ãt q̃ fm vẽtrẽ resistit. AVIC.li°.2°.c.de aniso.Anisum ẽ semẽ feniculi romani acuitatis maiozis q̃ nabati:⁊ ex eo meli⁹ ẽ qõ ẽ ponderosuz:⁊ ẽ ca.⁊ sic.i.3° POSSEDIA. Anisuz qz mixtualis vtutis ẽ hictericis medet':sitim tollit:bibitũ venenis occurrit:iflones ãputat:vẽtrẽ strigit:mẽstruis iperat: lac mulierib⁹ ꝓuocat:⁊ auget bibitũ:venerẽ stimulat:fumigatõe narib⁹ adhibitũ doloze capitis tollit:auriũ doloreẽ cũ oleo ro.adhibitũ mitigat:vẽtositatẽ vẽtris tollit et dolozẽ.Optimũ aũt ẽ creticũ:deide egyptiũ.gallicũ vero inertissimũ. PAV.c.de aniso. Lõtra liuozẽ ex pcussiõe ꝓterat ciminũ ⁊ anisuz:⁊ ĩcorpenẽ cũ cera ⁊ calidũ suppona'.Anisuz silr auget lac ⁊ spma apiẽdo meat⁹ ⁊ mundat hũiditatẽ mricis. ALMAN.trac.3.c.de aniso.Anisum calidũ est:qõ vẽtositatis dissolutiuũ exrĩs:ẽpis apit opilationẽ.cocũdi pterea volũtatẽ stimulat. SERA.li.aggr. auc.Dia.virt⁹ ei⁹ ẽ desiccatiua ⁊ calefactiua:⁊ expellit vẽtositates a corpe:⁊ sedat dolozẽ:⁊ puocat vrinã:⁊ sudorẽ. ꝓfert hydropisi:⁊ abscindit sitiz q̃ fit ab hũoriḃ⁹ salsis qñ sumit' in potu:⁊ ẽ ꝓueniẽs venenis ⁊ iflonib⁹:⁊ strigit vẽtrẽ:⁊ abscidit hũiditates albas a matrice fluẽtes:⁊ puocat lac:⁊ excitat libidinez:⁊ qñ attrahit odozatu fumigatio vapozis ei⁹ sedat sodã:⁊ qñ terit' ⁊ miscet' cũ oleo ro.⁊ distillat' ĩ aurẽ:curat qõ itra ipaz accidit ex casu aut pcussiõe:⁊ sedat dolozẽ ei⁹. Et idẽ auc.abugeri.apit opilatiõez epis splenis ⁊ renũ ⁊ mricis:⁊ mũdificat vias q̃ ab hũoriḃ⁹ opilant':⁊ pp ꝶ ꝓfert febrib⁹ antigs:⁊ hz ĩ se acuitatẽ ꝓpiquã adustiõi q̃ resoluit vẽtositates:maxie cũ ipz asiat'.

AVI.Anisuz ẽ apitiuũ cũ stipticitate pua:⁊ ẽ sedatiuũ doloxz:⁊ resolutiuũ vẽtositatũ:⁊ ppe si asset':⁊ in ipo qdẽ est acuitas q̃ medicis adurẽtib⁹ fit vicinũ.Cõfert infloni in facie ⁊ apatib⁹ extremitatũ.Si ex eo fiat opõ:⁊ narib⁹ ei⁹ vapor attrahat':sedat sodã ⁊ vertiginẽ:⁊ si teraẽ et misceat' cũ oleo ro.⁊ distillet' in aurẽ sanat;qõ accidit in iterior pte ei⁹ ex soda a cõpressiõe:aut pcussiõe:aut dolozes ei⁹ ẽt:⁊ ꝓfert sebel antiq;⁊ puocat lac:⁊ abscidit siti factã ex hũiditatib⁹ bauracbus:⁊ ꝓfert opilatiõi epis ⁊ splenis gñate ex hũiditatib⁹:⁊ puocat vrinã ⁊ mẽstrua:⁊ mũdat mricẽ a fluxu hũiditatũ albaxz:⁊ ẽ motiuum coit⁹:⁊ qñq; ꝓstrigit vẽtrẽ:⁊ adiuuat ipz ad illõ ei⁹ puocatio:⁊ apit opilatões renũ ⁊ vesice ⁊ mricis:⁊ ꝓfert ãtiq; febri:⁊ expellit nocumentum venenorum ⁊ venenosoruz:loco ipsius ponitur carui quantum est ipsum.

Anemo anemonis.i.rub.papauer.Pli.li.21.c.23.Diasco. anemõis duo st gña rẽ.ara.xachaich.Ha.p̃ memiri.c.3.

Anemoza.i.sisimbrium.

Anemul sunt ossa subtilia q̃ sũt in extremitatib⁹ digitox

Anergil.i.nux indica. Anes.i.robilie:⁊ est legumẽ.

Anesis.i.reges ab a.qõ ẽ sine:⁊ nefos labor:vl' mozb⁹ idẽ anetica.i.mitigatiua vl' getica:requiẽ.s.iducẽtia:q̃ anodina vocam⁹:⁊ anetica dies in febrib⁹ dõ' iterpolatiõis. li⁹ de doc.gre.Anesis itermissio:remissio: refrigerium: pausatio:iterpolatio.Johãnitius de mõis feb.Bali.ad glanconem.capitulo.ii.distin.q̃rta.⁊.iz.capitulo.

Anesme.i.thit. Anethosasis.i.apertio.

Anetica.i.mitigatiua vel quietica.

Anguria.i.batheca:cucumer saracenic⁹. Auer.7.collz.c°.9.circa mediũ.Auẽzohar.li.p̃.c.7.l.vullasia.

Anetum.i.absinthium dulce.⁊ quid est lege vebet.

Anetum agreste.i.meu. Anfastas.i.tegula.

Aneusa.i.lacca. Anfe.i.coagulum.

Anfeagidi.i.coagulum ceruinum.

Anfecalferas.i.coagulum caballinum.

Anfioma.i.sinopida.

Anfraliafres.Diaſ.est spẽs sex tirimallorum.quã ⁊ dendrodes vocat.i.arborcum.

Anforismus.i.afforismus.n aĩ f.gre.scribit'.

Angailẽ ẽ arbõ nascẽs ĩ idia ĩ locis rusticoxz:⁊ ẽ fri.⁊ sic.⁊

Angãkest.i.agn⁹ cast⁹.Ha.6.sim. far. (ẽ satis stiptica.

Angastus.i.bartacũ. Angerl.i.ellcria stõ ꝓueniẽtia

Ange.i.cardus. Angelica.i.archa angelica.

Angedis.i.terrestris. Anges.i.Emasum.

Angiologia.gre.ẽ cyrurgia q̃ fit in arterys tẽpox pp fluxũ lachrymarum. Angimonia.i.sarcocolla.

Angina ẽ apa qõ nascit' sub faucib⁹:⁊ dõ' ab ango angis:q̃ morbus maxime porcis accidit:⁊ qñq; hoibus.

Agnitl vel angitis ẽ q̃dã spẽs spice nardi. Diascorides.

Angolus vel angulus.idest citrullus.

Angonum.Pli.Anconin.libro.27.cap.4.versus finem.

Anguarte:idest sarcocolla.

Anguascen:idest berba lilialis:⁊ est anfimerina.

Anbar.i.locus qui est in inferiori parte gule.latine sonas

vulneratio cum lancea:eo q̃ camellus ibi cum lancea percutitur et sic morritur.aliter non.

Anicetum.i.anisum.Pli.libro.20.cap°.17.post mediuz.

Anichmos.gre.siccus:als succus.

Anigailen.i.arbor gũmi arabici.

Anil.i.indicum. Animitos.i.febris flatica.

Animcos.i.gũmi arabicũ. Animoda.Dia.vge sunt ei duox palmox ⁊ paulo maiozes fruticesq; vge nodose ĩ qb⁹ sũt capitella minora folia minuta sicẽ lenticule aut

Animon vl' anemoa.i.papauer rubeũ. (rute rẽ.

Animones qd ẽ.l.Otonia. Aniotos.Aniatos.gre.i.incurabilis insanabilis.

Anissi.i.serpens.

Anisum ciminum dulce semen feniculi romani idem. pro quo lege Anesim Aniudẽ.i.Anniden.

Anlicetati.idest anisum. Annara.i.testa ouox vnde pulli excludũt'.amiãtũ. Annemula.i.matrisiluia.

Annestin.i.flos prati. Annoticũ.i.recorporatiuũ

Annia.i.puatio anhelitus. Anocazna.i.cantabrũ.aliq; vicũt q̃ est sisimbrium.

Annomen.i.rosa canina. sed prima melior.

Annosader.i.sal armõiacũ

Anoch.idest arthanite.

Anodinum:sedatiuum:idest mitigatiuum.

Anodozmon matricis.i.ascensus matricis ad superiora.

Anodosis.i.distributio nutrimenti in membra.

Andromũ.i.recursor. Anoen ẽ ppriũ nomẽ loci.

Anolosch.i.obolus:⁊ est pondus.iz.granox ozdei.

Anoza.i.calx. Anoze.i.medicamẽ pilos auferẽs.

Anozesia.i.fastidiũ vel priuatio appetit⁹.Atrophia.

Anozi est quedam species dactili.

Anostomasis.i.ascensus matricis ad superiora.

Anostomizare.i.aperire venas que sunt in ano.

Anonis.dixit Step.q̃ ẽ spẽs Acuã.i.Achauẽ.vchuẽ.

Anostris.Anofris.lycos:idest lupus.

Anpbna.Anphebe.ara.idest coagulum.

Angnopa.i.feror. Anrioch.i.plumbum.

Anse est modus ligationis ⁊ nodationis qui vulgo dicit' asola:quasi nodus qui ĩmediate cuiz quis vult soluit'.

Ansea.i.lilium. Anstonlocia.i.cappin⁹ arbor.

Ansali.Ansel.ara.squilla.Daliabbas.

Antali:sũt ossa scã sic dẽtali vtcũq; maiora:hz nõ hz supericiẽ lenẽ sic dẽtali:hz vgulatã ⁊ totã albã.oziunt' sic et illi.⁊ eãdẽ hũt vtutẽ.ponunt' in antido.Bal.in vnguento citrino:qõ interprtat' vnguẽtũ de citro.

Ankistron.gre.hamus vocat'.agkistron scribunt:hz ankistron pferũt.Nã vbicũq; gãma añcedit kapa ipm gãma tranfit in sonum n.lre. (dõ' xeberb.

Anthion.gre.anetũ.ide anethileõ olin ide factũ.ara.vo

Antali.Andhel.ara.collogntida.baliabas. (lore.

Anteroata.gre.tũores cuti siles.hz alios tũores sine vo/

Antera vl' antira.i.semẽ rose:⁊ ẽ illõ qõ remanet de rosa ⁊ rubet ⁊ maturescit:qõ ãt ẽ itus.s.semẽ lanuginosuz ẽ antera:hz cõiter teneat q̃ antere sunt pipuli rosarum.

Anteflox qd est.l.enantium.haarim.in principio.

Anterion vel antericon.i.flos affodili.vl' semẽ.Diasco.

Antereon est pars gutturis sub mento.Lassius felix.

Anthali.i.colloquintida. Anthozismata.i.tumores.

Anthoza ẽ berba sic dcã q̃ si ꝶ thozã:q̃ thoza ẽ satis venenosa:⁊ dõ' anthoza ab anthi qõ est ꝶ ⁊ thoza:vñ anthoza .i.ꝶ thozã.vñ notãdũ q̃ anthoza ⁊ thoza sunt due berbe q̃ oziunt' in vna pte simul:et hũt folia q̃si folia violax:hz magis rotũda et modicũ icisa:et flores sunt eis sic flores panis porcini:nisi qz thoza facit eos hũ violaceos:hz anthoza facit eos subrubeos.vna eax est iterficiẽs.s.thoza.alia aũt est sanans.s.anthoza.

Anthos.i.flos ois:sed ponitur cõiter pro floze rorisinarini.inde dianthos confectio.

Anthrakion.i.gẽma carbũculus:⁊ est etiã vlcus oculi.

Anthrataos.i.febris flegmatica periodica.

Antias.i.tumor durus.paristinon.Pau.

Anti.greca ppõ.i.ꝶ.vt antixps.i.ꝶ xpz.ãtipapa.i.ꝶ papã. ãtidotũ.i.ꝶ datũ:eo q̃ ꝶ passiões dat' remediũ medicamen leuamen adiutorium.libro de doct.gre.

Antichisis.gre.i.limatia. Anticat.i.borax.

Antidasis.i.emach. Anticrocũ.i.flos albucy.i.car

Antifaare.Busacli.i.corallus.Steph. (tami.

Antifarmacũ.i.vicetoricũ:⁊ ẽ ex toriũ.herba ẽ cui⁹ folia sũt q̃si folia psici ⁊ stipes subtil' tẽdẽs ad colorẽ violaceũ.p q̃.l.vincetoricũ. ¶Laplin. XLV.

Antifilos vl' antill'.gre.ara.vsnẽ.lat.salsola:⁊ est herba ꝺ q̃ fit sal alkali. DIAS.Duo sũt ei⁹ gña.vnũ hz folia lẽticulis silia.alia hz folia silia camepithi.prma hz hastã altã duob⁹ palmis erectã cũ foliis mollib⁹:radix ẽ illi minor ⁊ tenuis:nascit' ĩ locis herbosis ⁊ solanis gustu salsa.scda ẽ q̃ folia ⁊ hastas siles camepiti hz.s aspiora ⁊ minora:flozẽ purpureũ ⁊ odozẽ grauez:radix cicorez silis. GALIE.6.sim.phar.c.antill'.Antillis duplex qdẽ ẽ.ãbe tñ mediocriter siccãt ⁊ vlcera solidãt. Altera vo q̃ camepitheos assilat' plus vtiq; q̃ alia subtiliũ ptiũ ẽ vt epilẽticis ꝓferat.hec aũt absterstiuior q̃ altera ẽ. ALMAN.trac.3.c.vsnen.ca.est ⁊ sic.que purgat ⁊ apit opilonẽ:carnẽq; corrodit supfluã.vl' aũt oiuz istarũ berbax bonũ hũtiũ odozẽ q̃plures calẽ sũt:nisi ille ex gbus sentit' illõ qõ dixim⁹.s.frĩditas mãifesta sic sẽtit' ĩ aq̃

Antille est qdã lapis. (ro.⁊ cãforo atq; sandalis.

Antiloblefarus.i.cum palpebre simul casu congluctinãtur:aut ipsa palpebra albo oculi.

Antilops vel Antinops.i. egilops:⁊ est collectio apostemosa circa angulum maiorem oculi.

Antimonium vel Antimonis quid est lege aitruad. Stibia.Plinius.33.capitulo.6.post principium.

Antimiõ vl' Antimõ.i.mãdragora.⁊ Antimõ.i. canis ca/

Antin algin.i.testiculus castorei. (put.

Antin⁹ vl' Antim⁹.i. camomilla:vl' gamilla: vl' camele/

Antiocum.i.flos sambuci. (on.l.bebonig.

Antion:est planta vnde colligitur laudanum: et est spẽs rose canine.vt Diasco.cap°.cissos.

Antipasis.i.ꝶria detractio:methasinthesis:linearis.

Antipathia dr' id quod obtũdit violẽtiã alteri⁹ medicẽ.

Antiqui.i.ostrea. Antirina.i.sauina vl' brachcos.

Antillilis:idest satercelissimi.Steph.

Antilos gre.Diaſ.gña ei⁹ duo.vna ẽ q̃ folia lẽticule silia hz rẽ.Pli.li.21.ca.29.Auic.vocat zabarath

Antimis.i.camomilla.Diaſ. Antira.i.semen rose.

Anthillion quid est. Pli.libro.26.cap°.8.versus finem.

Antifrasis.i.opposita detractio.Halie.4. de ingenio.capitulo sexto.vltra medium.

Antirenũ.Antiqu⁹ liber de simplici medicĩa:ẽ plãta dcã cinocephalũ.i.canis caput ramosa p totos ramos folia minuta ⁊ oblõga ⁊ dẽsa:flozẽ puum coloze auroso hũs semẽ vitulinis narib⁹ silẽ.Pli.li.25.c.9.vltra medium.

Antirinõ:aut aranino.Dia.mlti lignidã agrestẽ dixerũt: berba ẽ silis anagallidi folys ⁊ hastis flozes hz croce/

Antispasis:idest contraria euersio humorum. (os rẽ.

Antispodia:ẽ cinis fact⁹ ex folys stipticis.s.mirte oliuax ⁊ similiũ.⁊ dr' sic:eo q̃ ponit' loco spody.Dia.c.de antispodio.dr' eo q̃ ꝑ spodio mittat':qz silis ẽ vtutis:⁊ cõficit' sic.Accipe mirtã ĩmaturã cũ flozib⁹ ⁊ baccis ĩmaturis ⁊ mitte ĩ cacabũ nouũ crudũ:⁊ coopi ptuũ coopcuclo ⁊ mitte ĩ fornacẽ cacabũ:⁊ assa q̃dũ caccab⁹ ipe p coquat':⁊ itex cacabo crudo refũde:⁊ silr coq ⁊ reyce ⁊ laua cinerẽ disciplina spody.⁊ silr de folys oliue antispodiã facere potes.sed meli⁹ fit de oleastro cũ floze

suo.multi vo citonia minutis ptib⁹icisa semie pieeto sil'r
ꝓficiūt.siccamina multi in sole siccata sic ꝓficiunt.multi
vo bussi folia ⁊ stinci ⁊ scini cū flore suo aut capzifici folia
sicca in sole sil'r ꝓficiūt.aly vo taurocollā aut lanas succi
das ītinctas ī pice ligda:aut melle cōburūt sil'i disciplia.
Antistrum est instrumentum cyrurgici sicut vncinus.
Antofali:sunt gariofoli grossi tuberossi.⁊ dicuntur anto
fali:idest ante nati:sicut calumbria ante ficus.
Antopirus panis.i.fermentatus:⁊ est contrarius opiro.
Antrakes.Anthrakia.gre.i.carbones incensi.pzuna.
Antraphapheos.idest mandragoza.
Anthracosim.gre.ruboz nimius palpebzarum et ex lon
go tempoze lippientium.Hemosth.
Anthrax.Antrax.i.carbūculus vl'apavenenosū:qō ēt dr̄
bonū malanū:vel malum malanum.Hal.
Antropa.i.conuersio ventris sursum per vomitum.
Antromata.i.alba apata. Antropomozfon.i.mādra
Antrosia:est q̄dā egritudo q̄ dr̄ atrosia. (goza.
Anubel.idest iuiube.
Anuen.i.coloz qui fit ex sanguine cōchily.ſz falso:qm̄ est
coloz qui fit ex cocco. ¶Capitulum. XLVI.

odorifera

Asa fetida

Anuiden ara.vel beltif.gre.lasar.vel silfiuz vl'sil
fasilfiū.latie vo gen⁹ ferule:cui⁹ gūmi ē
asa fetida.Sciēdū q̄ asa ē gūmi q̄dā q̄ vocat̄ asa:⁊ bu
ius q̄dā ē odozifera:q̄dā fetida:⁊ dr̄ odozifera:qz puuz bz
fetozē vel puū odozē.Et dr̄ fetida:qz p excellētiā bz feto
rē:⁊ ē gūmi berbe anuidē:⁊ ē hūs vehemētē igneitatez.ſz
asa odozifera fit ex succo ipsi⁹ berbe hūs aliq̄lē odozē her
be p̄dicte. SERAP.li.aggre.c.anuidē. Anuidē.i.plāta
e⁹ gūmi ē altbitb.i.asa fetida.radix ei⁹ dr̄ mabaroth. plā
ta ei⁹ bz stipitē q dr̄ mastates:⁊ ē silis ferule:⁊ folia ei⁹ sūt
silia folys apy:⁊ semen ei⁹ latū sil'e semi nigē mēgitagas.
GALIENVS.s.sim.phar.c.ō silfio.Suba ei⁹ ē aerea
et vtus gūmi ei⁹ qō ē asa:⁊ vtus ramoz ⁊ radicū:⁊ floris
ei⁹ ē q̄ calefacit calefactōe fozti.⁊ ē ca.⁊ sic.in.3.⁊ illud qō
est de ipo maiozis sapozis ē gūmi:⁊ ipa plāta ē calioz⁊ ⁊ sū
tilioz aliaz plātaz oīuz.⁊ ppterea hec ē magis resolutiua
⁊ ita lac aliaz oīuz:⁊ ē in fine calitatis:⁊ ē sube venenose
nisi qz ē plus in ea suba ignea aerea.et idē fm aliā trāsla
tionē silfy:calidissim⁹ qdē opos:gnimo folia ⁊ stipes:⁊ ra
dix calefacit generose.sūt aūt vētosiozis subē oīa:⁊ fm B
difficile digestibilia.extrozuz trī cozpi apposita opatioza
sūt:⁊ maxīe oīum opos attractiue sufficiēter exsīs vtutis
⁊ ꝓsumere carnē ⁊ destruere bz pp p̄dictā ei⁹ cōplonem.
DIASCO.ca⁹ silfiū.Silfiū oīb⁹ ē notū:cui⁹ lachzymū
lasar noiat̄ acriter calefaciēs ⁊ vesicā ledēs:ſz vētrē pur
gās.hec aūt herba calefacit fozteriter īflāmatiua ē ei⁹ vtus
oīno.nascit̄ in siria ⁊ armenia ⁊ libya:cui⁹ vga spleon siue
spletē vocat̄.q̄ silis ē ferule.folia hūs silia apio ⁊ semē la
tū.Et idē ca⁹ lasar.lasar.i.asa fetida.lachzymuz herbe ē q̄
sil'r appellat̄ q̄ in multis locis in silitudinē ferule crescit
folia hūs circa se maioza q̄ apiū:ſz semē sile ē ei. est āt op
timū lasar:qō cyrinaicū dr̄ subruffuz ⁊ plucidū et it⁹ exal
bidū odozeviscido:et qō būoze cito resoluit̄ ⁊ in gustu sta
tim būozē puocat:vires bz acerrimas;vñ cū magnis ve
xatiōib⁹ calefacit ⁊ relaxat. Adulterat̄ aūt dū viridis est
succus cū serapino et fabe farina:qō facile ꝓrehēdit̄ gu
stu odoze ⁊ visu.Solone in oīb⁹ medicis vsui succ⁹ nec ēius
est.vt⁹ ē illi viscida iflās stōz. AVICEN.li⁹.z.c.de asa.
Asa est duarū spēz q̄rū vna est fetida ⁊ altera odozifera:
nō fozte hūs odozē:ſz calidioz ea est fetida:⁊ ē berba ve
hemētis igneitatis in se tota:⁊ plurimū qdē b⁹ spēi est ciri
nēse:⁊ est gūma almarach.est ca.in primo ⁊ sic.in secūdo.
POSSE DIASCOR.cap⁹ silfiuz. Uirtus eius radi
cis est termātica ⁊ exarātica.stōm iflat.ructationes.puo
cat.īdigestibilis est et vesice ꝓria accepta.cerotis mixta ⁊
īposita pustulas ⁊ scrofas spgit.oleo addito liuozes corpo
ris lipidat.oleo cipzino vel irino addita sciaticis fm hūo
rē siccat.in aceto cocta ⁊ cataplasmatib⁹ īposita ani cās
ꝓescit. bibita venenis occurrit:eustomaca ē mixta semi
nib⁹ et nobilib⁹ oxigaris sale addito comedit̄:virga ei⁹ di
uisa lachzymū qō ex se dimiserit necessarie colligit:qō la
sar dr̄.i.asa fetida.Et idē cap⁹ lasar.vino addito aopitias
emēdat meli⁹ id agēs si piper ⁊ acetū accepit suffusiones
oculoz in initio detergit:melle caligines oculoz lipidat.
pcussoz dentiū dolozē mitigat:cū thure mixtū ⁊ oze retē
tū sil'r pstat.positū sup mozsū rabidi canis curat:venenis
acceptis facit nitro et rute ⁊ melli additū carbūculis sin
gulare p̄sidiū est.duricies vulnez soluit:clauos tollit:ca
ricis additis ⁊ cerotis oīa supioza facere pōt.aceto mixtū
zernas tollit:et polipū et crescētes in narib⁹ carnes flori
eris ⁊ erugini cāp.ne additū:oīa sil'r facere nouit. Sarco
colle additū et īpositū oxicatba curat:aspzedines fauciū
⁊ vocis lipidat:maxime cū aqua ⁊ melle:ppēdentē vueā
suspēdit:gargarismo cū mulsa frequēter sumptū coloz
limpidū facit.in ouo sozbili tussiētib⁹ pdest:pleureticis ⁊
hydropicis cū caricis siccis auxiliat̄: cū pipe ⁊ ruta bibit̄
addito vio ⁊ typicos frigozes excludit tetanicis ⁊ splene
ticis ⁊ opistonicis pōdere vlicis vnius additū cere ⁊ glu
tituz medet̄: sanguisugas bibitas aceto mixtū excludit.
Coagulatū lac stō soluit .asperitatē artarie p catarū lōgi
tpis vel vocē amputatā curat:epiléticis cū pusca bibituz
medicat̄: cū mirra ⁊ pipere bibitū mēstruis impat:vētē
mollit:et ō alto cadētib⁹ opitulat̄:oxigarys miscet̄:amig
dalis amaris ⁊ rute mixtū in oīb⁹ causis necessarie come
dit̄.cū ficu atq; ysopo decoctū ⁊ collutiōi ozis adhibituz
erosos dētes medet̄. AVICEN.Asa disrūpit vētosita
tes et effugat eas pp resolōnē suā:⁊ est cū B īflatiua:et ic
dit ⁊ resoluit sanguinē in vētre ꝓgelatū:ꝓfert allopitie il
linita cū aceto ⁊ pipe:⁊ qñ admistrat̄ in cibarys facit bo
nū colozē:⁊ abscindit verucas q̄ sunt vt clauī:et cū icidū
tur fraudulēta apata mozticificātia mēbzū:si pōat̄ asa sup
ea ꝓfert:⁊ est bona in cura dubelet appentiū:⁊ oculoz cō
fert empetigini:qñ bibit̄ cū aq̄ granatoz ꝓfert ꝓtritioni
lacertoz:⁊ ꝓfert dolozi neruoz sīc tetano ⁊ palisi:si acci
piat̄ ex ea aureus:⁊ misceat̄ fm q̄ dr̄ cū cera ⁊ ōglutiat̄:
aut si bibat̄ cū vino pipe ⁊ mēta:⁊ īplent̄ ea mole in ore
et cōmisceē cū thure:⁊ ponit̄ sup dentē:⁊ efficit opationē
peonie in epilēsia:⁊ cū ex ea fit gargarismus eradicat san
guisugas gutturi annexas:⁊ ē bona ī initio aque alcobol
facto ex ea ⁊ cū melle ⁊ cū dissoluit̄ in aq̄ ⁊ fit ex ea gar
garizatio ⁊ sozbet̄ clarificat vocē statiz:⁊ ꝓfert asperitati
gutturis:⁊ si sozbeat̄ cū ouis ꝓfert tussi ātiq ⁊ pleuresi fre
⁊ efficit opōnē fenugreci in apate vulue:⁊ si admistrat̄ cū
ficub⁹ siccis ꝓfert hycterice:⁊ īpa gdē est ex eis q̄ nocent
stō ⁊ epi:⁊ ꝓfert emozroydib⁹:⁊ in coitu fozitudinē pbet:
⁊ puocat mēstrua ⁊ vrinā:⁊ ꝓfert dolozi vētris pūgitiuo:
⁊ vlcerib⁹ itestinoz.Et Ha.gdē extimauit in īpa ē vtutē
solutiuā parūp cū stipticitate sua.ſz scituz est apud oēs q̄
īpa ꝓfert soloni antiq fre:⁊ est bona febzi q̄rtanc:⁊ ponit̄
sup mozsuz canis rabiosi:et vermiū venenosoz et rutele
⁊ ꝓfert oibus illis:bibita ⁊ linita cū oleo:⁊ expellit nocu
mētuz sagitte venenose.Sed loco fetide equale pondus
ipsius de odozifera:⁊ pōdus seminis de serapino tārūdē
de anarech:⁊ medietas pōderis eius de gumma rute.
SERAP.auc.Diaſ.Radix b⁹ arbozis ē ōsiccatiua dif
ficilis digōnis:⁊ ē nociua vesice:qñ misceē cū ceroto resol
uit scrofulas ⁊ exituras.⁊ qñ ex eo fit emplm cū oleo au
fert liuozē q fit sub oculo:⁊ qñ cogē in aceto ⁊ coztice gra
nati:⁊ fit inde ēplm:curat emozroydas ani:⁊ qñ bibit̄ cū
tyriaca est medicamē mozticferoz ⁊ venenoz:et ipsa ppa
rat̄ ⁊ comedit̄.s.cum seminibus ⁊ sale:⁊ est bona stō:sine

bis aūt est inflatiua et facit ructuare:⁊ omnes scindunt
stipitem ⁊ radicem:et egredit̄ inde lachzymus qui colli
gitur ⁊ siccatur:⁊ est illud quod dr̄ asa. Et melioz ex asa ē
illa que vergit ad rubedinez:et est clara similis mirte ha
bens bonum odozem non simile odozi pozri nec odozem
bozribilem subito:et quādo teritur et infunditur cito re
soluitur:et quādo tenet̄ in oze pzouocat saliuam cito:foz
tius autē quod ē in hac tota planta est gūmi.et post illud
folium:et post illud est stipes.gummi autē est acutum in
flatiuum:quod quando miscetur cum aceto vino et pipe
re:et ponitur super alopiciam curat eam. Alia aūt que di
cit Serapio:sunt hic posita fm mentem Diasco.Halie.et
Auic.quare pro nunc transeo.
Anuiden romanū.i.fiseleos. Anuloset.i.obolus.
Anzadarabce:ē arboz folia hūs lucida:vt pēna pauonis
semper virens. Anzarola qd est.l.zaroz.
Anzerutū.ázarat vl'anzarut.ara.i.sarcocolla.ágelut gre.
Anzbaratba:est instrm de vitro fcti:p qō pueri attrahūt
aquā et violenter cuz volunt expellunt p fozamen.
Anzicu:herba falios.falcios.flos sambuci idem.
Aolofia.i.bdelium. Aonich.i.agnus castus.
Aolos.i.diptamus. Aoria.gre.immaturitas.
Apaki.gre.longum intestinum.li⁹ de doct.gre.
Apalos.i.mollis vel sine pelle:⁊ inde dr̄r oua apala.s.si
ne testa. Inde ⁊ apala sarcos.i.mollis caro ab a. quod
est sine:⁊ sarcos caro.
Apalotis mollities.Apallos.i.mollis leuis tener.
Apate:est species intubi.Theofrastus.
Aparne purpurea.idest lapago.lege Apzoparne.
Apartias.idest serpens vel ventus septentrio.
Appendix spina est.Pli.libzo.z4.cap⁹.iz.añ medium.
Apentisemenon.gre.i.intestinum rectum.Alexan.
Apepsia.gre.incrudatio.i.indigestio vel mozdicatio.
Aperificis:est species titimalli.
Apbriges.idest biscoctum.Halie.6.sim.phar.
Apbodos.i.stercus.Hal. Apiaster.i.apium risus.
Apia.i.mala valde dulcia. Apinalfac.i. laieralmarie.
Apiretios.gre.sine febze vel sine feruoze. Ha.ad glauco.
Apiston.gre.fetalogos.i.aristologia.
Apiuntanū.i.zinzania. ¶Capitulum. XLVII.

Apium lat.gre.selinum.ara.kaspar.vel karfi.Apy
plures sunt species.nam est apium dome
sticum vel hozturuz.et est apium raninum siue apium ri
sus:⁊ est apium emozroydarum.⁊ est apiuz quod dicitur
cerofolium:⁊ est apium campestre:⁊ est apium hyspanū:
⁊ est apium persicum.⁊ est apium agreste:⁊ est apium mō
tanum:⁊ est apium aquaticum.⁊ est apium rusticum:⁊ est
apium quod dicitur regalia. Apium domesticum omni
bus notū:qō Diaſ.vocat hozturuū:q ō calidū est in p̄ncipio
tertij gradus.sic. in medio eiusdem: cuius semen est ma
ioris efficacie.secundario radix.tertio berba. Cum autez
in medicinis receptio apij simpliciter inuenitur:semē ap
ponendum est quod a multis selinum appellatur:licet to
ta berba sic vocetur. Apium raninum siue apium risus
vocatur a Diasco. Botrachion:vel natrachion . ⁊ dicitur
apium raninum:quoniam in gurgitibus in quibus degūt
rane nascitur.⁊ ideo vocatur natrachion. nam natragos
gre.idest rana.et vocatur similiter berba scelerata. vl'pa
ronichia vel vnguis lepzosus.et dicitur apium risus:quo
niam mozitur ex eo homo ridendo.
GALIENVS.octauo sim.phar.capitulo paronichia.
Uocat apium risus paronichiam dicens. Paronichia.i.
vnguis lepzosus nominata est sic ab auctoze . sanat enim
paronichias sicut ait Diasco. virtus autē eius subtilium
partium est ⁊ siccatiua:non mozdax.talia enim esse opoz
tet paronichiaruz farmaca.palam autē est:quoniam hoc
tale diafozare sufficiens est omnes passiones quecunq̄
diaforari egent.talia enim omnia sunt quecūq̄ terty gra
dus existunt in calefaciendo ⁊ siccando : sicut et in subti
lis partis substantia.huiusmodi apy sunt quattuoz spēs.
vt inquit Diascoz. vna est que folia habet coziandro simi
lia sed latioza:alba et pinguioza:et florem mellinuz:⁊ ali
quantulum purpureum virgam non longam:sed bzeuez
radicem albam et non amaram fixam sicut ellebozi:vir
tus est eius viscida et vulneratica.locis aquosis nascitur.
Secūda ē longiozis tyrsi.et folys irtis multis locis īcisis
gustu acerrimis. hec multum in sardinia nascitur. quam
sardi apium agreste dicunt.huic virtus est viscida valde.
Tertia species est folia habens paruissima vel bzeuissi
ma tetri odozis atq; incendiosa flozibus aurosis.Quarta
species botrachion:quod staticen dicit̄:nascit̄ locis sabu
losis:⁊ cāpis arenosis flozē hūs lacteuz: radix eius est ar
ticulo similis:que radiculas paucas ⁊ tenuissimas habz.
GALIENVS.sexto sim.phar.capitulo botrachion.
Botrachion siue apium risus:vel berba scelerata:quat
tuoz quidem habet scōm speciem differentias. Omnes
tamen acres vehementis potentie sunt vt vlcerent cum
doloze.calida ⁊ sicca est vehementer radix.et similiter to
ta berba. Apium emozroydarum est cum folys guttati
cis.guttis quasi sanguinis melancolici. Apium quod dici
tur cerofolium habet folia minuta sicut folia fumiterre.
sed minutioza.vnde cerofolium est species apy.vt Ysaac
in dietis particularibus.capitulo de apio.

Cerefolii gingidium furbetu

GALIENVS.sexto sim.phar. capitulo de cerofolio.
Gingidium vel cerofoliū:sicut in gustu particeps est ama
ritudinis ⁊ stipticitatis.sic in complexiōe siccitatis ⁊ cali
ditatis est particeps.Est autē siccatiuum fm vtrasq; qua
litates:nec cacostomaticum est:eo q̄ non paucam stiptici
tatem sortituz est: caliditatem quidem non minus mani
festam possidet:siccat autem fm secundam substantiaz.
Apium campestre.i.agreste vel yposelinum ⁊ est olixan
tum:vel alexandrum radix est illi grossa alba ⁊ mollis et
odozata folia habens rotunda ⁊ viridia in capite plenuz
est floze:que capita clausa sunt:in quibus semen est viri
de ⁊ oblongum ⁊ viscidum aromatis habens odozez:eu
stomaca est. Nascitur locis vmbzosis ⁊ in ozti et in omni
bus locis. Hec herba est cibis apta cruda ⁊ cocta:comedi
tur sicut apium. GALIENVS.octauo sim.phar.capi
tulo sinirinū.sinirinū aly selinū equinū vel silueſtre.Aly
vero alexandrinum nominant . Ex eodem genere est:et
hoc cum selino ⁊ petroselino macedonico:⁊ erit quidem
selino fozticus:petroselino vo debilius.menstruorū vtiq;
ductiuū est.et vrinatiuū.et est ca. ⁊ siccū in tertio gradu.
quod vero in sicilia petroselinum nominant:⁊ in amano
fiens est equidem ⁊ id sinirinum:minus vero est acre pe
troselino ⁊ sinirino:⁊ propterea in vulneribus apponi po
test in eo q̄ siccat ⁊ incarnat:ac per hoc diafozeticum est
induratozum.Alia vero virtus est similis selino ⁊ petro
selino:quocirca et semine eius vtimur ad menstrua vri
nas et asmata. DIASCORIDES.capitulo Sinirinon.Smirinon:idest alexandruz.berba est apio similis:
sed folia habet latioza et subruffa:et quasi pinguia ⁊ sua
uiter olentia. Et ramulos et capitellum vt aneti. semen
rotundum et nigrum et radicem lenem ⁊ mollem ⁊ suc
cosam:odozem suauem cum coztice nigro intus viridis ⁊
exalbida. Nam berba gustu amarissima est. vires ha
bet acres:et sudozem pzouocantes.est enim valde calida
et sicca.Apium hyspanum idem est qō campestre. Apiuz
persicum idem est qō campestre.Apium agreste.i.apium
campestre.Apiuz montanuz.i.petroselinuz agreste:et est
petroselinū macedonicū:vl'synonū qō nascit̄ in macedo
nia in criptis ⁊ spelūcis.semē eius est minutū sile apio et

Apium

ameos odoratũ.⁊ viscidũ ⁊ arõaticũ.vt⁹ est illi diuretica.
PLINIVS.ca.de petroselino macedonico. ⁊Petroselinũ macedonicũ nascit circa petras:⁊ ē optimũ macedoni cũ:qõ ē odoratũ ⁊ subdulce:est autē diureticum valde.
CASSIVS.felix ca⁹ de macedonico. ⁊Petroselinũ macedonicũ sic ē vocatũ:eo q̃ fit stle apio.nascit ī petris mõtib⁹ ⁊ rupib⁹:qõ nos petrapiũ dicere ꝓsueuim⁹:⁊ in ligua latina vocat petroselinũ agreste.et alio noie dr sinomuz. vsi alig ponũt alexãdrinũ,p macedonico ipo carẽtes:qm̃ sũt ciusdẽ vtutis.Sz notãdũ q̃ cũ ponit ī descriptionib⁹ apiũ siluaticũ dz ītelligi illõ qõ fozti⁹ opat:hẽ apiũ risus
GAL.8.sim.phar.c.de sinono vel de petroselino macedonico.Sinonũ ca.⁊ subamaꝫ ē gustu.apiũ aq̃ticũ est senatiõ quē multi cressonē vocãt.nascit ī aq̃ fruticē hãs pīguē ⁊ ramulos lõgos:⁊ folia miuta silia iposelino:q̃ cũ masticata fuerint odorẽ suauē hãt.Apiũ rusticũ.i.ãbrosia;,p q̃.l.Ambrosia.Apiũ qõ dr regalea:hz vgã silez apy cũ mltis ramulis:et folia latiora q̃ declinãt vsus terraz:et suntõclinãtia ad rubedinẽ:⁊ hz coronã silez corone aneti:⁊ folia ei⁹ silãt folys alexãdrini:⁊ ozir in locis humidis.
SERAP.li.aggre.ca.Kaspar siue karfs.i.apiũ:sũt ei⁹.v. spẽs.est.n.domesticũ ⁊ ē notũ oib⁹.Est alia spẽs q̃ dr asal. et ē apiũ qõ nascit ī ags et in locis hũidis:⁊ ē mai⁹ dõestico:sz vtus ei⁹ ē sic vtus illi⁹.Est alia spẽs apy q̃ dr salis et est apiũ oziẽtale vel mõtanũ.nã ē mai⁹ dõestico apio:⁊ color ei⁹ vgit ad albedinẽ:hz vgã ꝓcauã ⁊ lõgã in q̃ sunt velut lre:⁊ folia latiora folys dõestici cũ viditate declinãtia ad albedinẽ:⁊ hz comas siles comis herbe q̃ dr linosistis vel linogit):et hz multa capitella a qb⁹ egredit flos:et semẽ nigrũ lõgũ acuti sapozis ⁊ odozifeꝫ:et hz radicẽ albã ⁊ odozifera qm̃ gustat nõ grossã.nascit ī locis vmbrosis ⁊ hũidis:ista plãta administrat ī cibo sic apiũ dõesticũ cruda ⁊ ēt cocta:⁊ radix comedit ⁊ coquũt folia ei⁹ ⁊ sũmitates ramoꝫ eoꝫ et comedũt.Et aliqn̄ comedũt cũ piscib⁹ et ꝓdiunt cruda cũ sale et administrant sic alia olera:et alia ē q̃ vocat ateselinũ:et alia q̃ vocat yposelinũ:⁊ st spẽs siles apio cõi ī vtute:nisi q̃ illõ qõ dr ateselinuz ē debili⁹ eo:et opat ad illõ qõ dr yposelinũ:qõ ē fozti⁹ eo.⁊ yposelini sem̃ qm̃ bibit cũ oximelle aut cũ vino puocat vrinã ⁊ m̃strua: et qm̃ sumit p os:aut fit ex eo iunctio calefac ifridatos:et ꝓfert distillatõi vrine:et radix ei⁹ silr fac h:⁊ qm̃ semẽ ei⁹ dat ī potu cũ vino ꝓfert pũcture scorpiõis ⁊ morsui canis et qm̃ radix ei⁹ cogt ī vino et sumit ī potu frãgit lapidẽ et expellit cũ vrina:et ꝓfert dolori lateꝫ ⁊ lũboꝫ:⁊ qm̃ terit et exhibit succ⁹ ei⁹ ⁊ sumit ī potu aut limit ex eo corp⁹ calefacit ipz:et expellit ēt frig⁹.⁊ mõtanũ ēt facit h cui⁹ tres sũt spẽs:⁊ vna spẽs ex eis ē q̃ vocat oreoselinũ:et ē plãta hãs vgã lõgã vni⁹ palmi aut circa h:q̃ egredit a radice vna sbtilia q̃ plẽs pue virge egrediunt et a vga ramuli plẽs supquos sũt capitella silia come:nisi q: sũt mioza satis et rotũda:et ē semẽ lõgũ aliqn̄ subtile;et ē acuti sapozis ⁊ boni odozis silis odozi cimini:⁊ nascit ī locis mõtuosis:vt⁹ ei⁹ est silis vtuti apy dõestici:nisi q: ē fozticz:et vtus seis ⁊ radicis ei⁹ ē ca.et nõ oz q̃ putet:q̃uis noiet orcoselinũ : q̃ nõ nascat nisi ī mõtib⁹.silr ēt illõ qõ dr petroselinũ cum noiet h nose:q: nõ oz q̃ nõ nascat nisi in petris:sz istõ petroselinũ nascit ī petrosis locis et ī rupib⁹:et hz semẽ sic ameos:nisi q: hz meliozẽ odorẽ et acutiozẽ sapozez. et est arõaticũ aliq̃tulũ .⁊ meli⁹ qõ ē ex eo ē senn:⁊ ē acutũ amarũ:ē et alia spẽs apy q̃ dr sarmocidẽ:et hz vgã silez apy cũ ramulis multis et folia latiora folys apy ; ⁊ qõ ē ex folys õclinat vsus terrã cũ vtit ad exteriora:et sũt õclinãtia ad rubedinẽ et in eis ē hũiditas pauca q̃ adberet manui hãtia odorẽ cũ acuitate:et sapor eoꝫ ē sic sapor alteri⁹ spẽi et sup sũmitates ramuloꝫ eoꝫ ē corona silis corone aneti:⁊ hz semẽ rotũdũ silr sed cauliũ nigri coloris et acuti sapo-

ris:et odor ei⁹ ē sic odor myrrhe:et radix ē mollis sapozis et odozis hõi:cui⁹ cortex ē niger:iteri⁹ vo vidis ad albedinẽ vgẽs.nascit ī locis petrosis.et idẽ auc.Hal.hec plãta ē media iter plãtã apy dõestici et plãtã apy mõtani:calefacit et desiccat ī tertio:ista est plãta q̃ vocat latine regalia.
POSSE.Apiũ dõesticũ ,puocat vrinã et mẽstrua et resoluit vẽtositates et ꝑpe semẽ eius:succus ei⁹ in q̃ saxifragia decocta fuerit strãguriosis et dissuriosis subuenit:vel saxifragia grana solis filipendula et lapis lincis coãnt in succo apy et in colatura addito ,cuccaro fiat syrup⁹:q̃ mane det cũ calida.Succ⁹ apy agrestis vl acetũ ⁊ oleũ oliuarũ vl ro.misceant et bulliãt ī vase vitreo ad ignẽ:et cũ tali oleo calo caput patiẽtis iungat:valz ꝛ litargiã et frenesim ꝑus capite raso.succ⁹ decoctõis apy et tamarisci splenis:et ẽpis opilõnẽ soluit et duritiẽ:sz ,ꝑpe splenis.Aliud sumat decoctio radicis apy feniculi petrosilini fiat syrupus ꝛ hycterici ex succo apy ⁊ scariolaꝫ:et det cuz cala. ꝛ hydropisim radix apy ⁊ feniculi bulliat in succo fumiterre et in aq̃ decoctiõis addito ,cuccaro.fiat syrupus mirro mõ ꝓsumit fla.fiãt ēt isti leucoflegmaticis et hypospacha labozãtib⁹.R.succi apy lib.i.succi scariolaꝫ lib.5.masticis.3.i.fcã decoctõe colet : ⁊ postmodũ addito ,cuccaro fiat syrupus.ī fine decoctiõis addant puluerisesule.3.y. et puluerisrubarbari.3.5.mane cũ cala exhibeat ꝛ amphimerinã ꝑcedat purgatio:deide coquat agaric⁹ cũ succo apy in pomo collogntide vl in malo terre vacuato seu cauato:et ꝑcoctio talis det q̃ttidie patiẽti. Nota q̃ apiũ nocet ꝑgnãtib⁹:q: vtute sua dissoluit retinacula fet⁹. Epiletici silr obest:q: dissoluit et ꝓfortat mãs ad actionẽ et mouet ad supioza.Nocet silr pueris ꝑp humiditatũ abũdantiã ⁊ vtutũ debilitationẽ ⁊ meatuũ ꝓstrictionem.
DIAS.Apiũ risus vulnerib⁹ cũ axũgia sine sale ipositũ putredines vl sordes expurgat:sz nõ diuti⁹ in loco stet nec carnẽ sanã vlceret:hec ē q̃ scelerata dr.q̃ cũ fimo porcino trita ī iposita furũculos vl apãta ifra paucas horas apit. Apiũ risus faciẽs florẽ lacteum vngues leprosas extollit acozas expurgat:stigmata tollit: alopitys medet. Elixatura ei⁹ adhibita fomẽto pmonib⁹ opitulat.radix ei⁹ sternutamẽta ,puocat.sicca vo adhibita dẽtiũ dolorẽ sensum auferẽdo tollit.Nã dens dolẽs ex ipa tact⁹ nõ alit et euz frãgit:q̃ si cauteriũ adhibitũ esset.folia vo eius cruda cataplasmatis iposita pustulationẽ faciũt abscq̃ escara. Itẽ mirmiceas ⁊ acrocordinas ꝓcisa atq̃ iposita excidẽdo radicit⁹ aufert vt nõ renascant:mutat ēt alopiciã:sed vetra hat ꝑus q̃ vlceret. GALIE.6.sim.phar.c. botrachiuz. Botrachiũ moderate vtentib⁹ scabies ⁊ lepras excoriat: q̃ mouet ⁊ vngues leprosos:sz stigmata diafozat ⁊ mirmicas tollit:gnetiã alopicys ꝓfert modico tpe suppositũ.nã si diu extiterit:ne dũ excoriat coziũ.imo aduri.hec ergo oia cime ⁊ foliozꝫ viridiũ ipaꝫ plãtaꝫ opa. Radix vo sicata sternutatiũ est pharmacũ.silr ceteris oib⁹ q̃ violenter siccãt:sz etiã dolorẽ dẽtiũ adiuuat ꝓstringẽdo ipos vehemẽter.s.exiccãdo.Apiũ emorroydaꝫ in vino coctũ cataplasmet naribus emorroydas inflatas ⁊ flaticas excitat.Cauẽdũ tñ est ne eis fluẽtib⁹ h fiat si sine fluxu cũ tumore ⁊ dolore ⁊ extẽsiõe illaꝫ venaꝫ fuerit dolor mitigatur ⁊ tumorẽ siccat.Et ob h apiũ emorroydaꝫ dr. Apiuz qõ dr cerofoliũ vires hz igneas valde.curat cancros cuz melle positũ.bibitum cum vino sedat dolorem lateris.⁊ cum mulsa bibituz soluit noxia pituite.coctuz in oleo et inunctũ valet cõtra frigora febriẽtiũ.tritũ ⁊ succus ei⁹ cũ aceto mixtus ⁊ potatus lũbricos expellit. Itẽ cum vino sumptuz ,puocat vrinã et purgat menstrua.Et si de elixatura eius caput lauet:vel cuz aceto inungat valet cõtra tineã:⁊ cũ cera virginea mixtũ:vel cũ axũgia veteri paro tidas sanat.elixatura eius vrinaz ,puocat.Ysaac in dictis

ticularib⁹:in cap⁹ de apio.Cerofoliũ calidũ ē in tertio: siccũ ī scdo:qõ potui datũ cũ mellicrato vrinã ⁊ mẽstrua ,puocat:lateꝫ dolorẽ renũ atq̃ vesice placat:ventris torsionẽ de grossa vẽtositate mitigat stõi ēt vẽtositatẽ ⁊ oiuz viscerꝫ dissoluit ⁊ opationẽ apit.Apiũ cãpestre vtutẽ hz ī semie eius talẽ q̃ cũ vino bibitũ mẽstruis ꝑerat frigorib⁹ acceptũ medet ⁊ puncti⁹ strãgurys vtilis ē.Radix ei⁹ silr oia curat. scorpionũ ictib⁹ ⁊ morsui canis semẽ ei⁹ cũ vino datũ occurrit. in mulsa decoctũ atq̃ potatũ difficultatib⁹ vrine medet.tormẽta vẽtris ⁊ ceteras itestinoꝫ q̃relas codẽ mõ sanat. Radix in vino decocta calculos pellit. lateris ⁊ lũboꝫ dolorib⁹ eisdẽ positõib⁹ succurrit.apiũ mõtanũ.i.petroselinũ macedonicũ m̃struis ꝑpat.iflatões stõi ⁊ colli cõpescit calefaciẽdo ⁊ nimis siccãdo.tortiõib⁹ subuenit.dolorẽ lateris mitigat.nefreticis ⁊ vesice dolori subueit. ,puocat abũdãter vrinã:maxie cũ vino datũ.vri diureticis antidotis misceт. GALIE.8.sim.phar.c. de sinono vel petroselino macedonico.Sinonũ vrinatiuuz estvigestiuũ ⁊ mẽstruozũ,puocatiuũ ⁊ destructiuũ oiuz q̃ sm viscera obstructionũ.Apiũ aq̃ticũ valet ad multa:,p q̃.l.berochalchai.Apiũ rusticũ valet silr ad multa;,p q̃.l. ãbrozia.Apiũ qõ dr regalia:ē herba cui⁹ succus ꝑgredit ī q̃dã ꝓfectõe ad scabiosa vlcera ī antidotario virili : succ⁹ ei⁹ radicis cũ aceto fricat⁹ valet ꝛ scabiẽ. DIAS.ca⁹ de apio.Oes spẽs apy mixtualis sũt vtutis:domesticũ vo vl ozituũ pani mixtũ ⁊ iposituz tumorẽ oculoꝫ spgit . silr id facere pot si polẽte mixtũ cũ cataplasmatib⁹ addit coctũ in aq̃ ⁊ bibitũ:estuationẽ stõi cõpescit:tumentib⁹ mãnis vtilr apponit. vrinã ,puocat : elixatura ei⁹ radicis bibita venenis occurrit:vomitũ ,phibet:vẽtrẽ strigit.semẽ eius plus diureticũ ē.morsib⁹ venẽatis occurrit:⁊ eos q̃ bibũt spumã argẽti medicat vẽtũ ⁊ ifiones stõi tollit.Antidotl anodinis nẽcie miscet:⁊ tyriacis. tussiẽtib⁹ pstat effectũ. Et idẽ auc.Ga.in li⁹ de agricultura.Apiũ excitat libidinẽ in viris ⁊ mulierib⁹:⁊ ꝑp hãc cãz ,phibet nutricib⁹: q: ,ꝑnocat libidinẽ ⁊ abscidit lac eaꝫ. Et ipm facit ozis odorẽ bonũ:q̃ ꝓpter sumũt ipz in cibo hũtes fetorẽ ozis:maxime qn̄ volũt log cũ ꝑncipib⁹.Et idẽ auc.bachi. Ingeniosi medici ponũt apiũ ca.⁊ sic.Et idẽ auc.humay.in li⁹ de tyriaca. ꝑpetas apy mõtani ē q̃ laxat vẽtrẽ in colica. Et idẽ auc.aben mesuay ꝓfert iflationibus vẽtris:⁊ aq̃ eius fac nauseã:⁊ eius radix ē fortior:semie ⁊ semẽ fortius ē q̃ folia:⁊ ipz ē malũ epiletici:radices oiuz cõferũt stomaco. Apla qd ē.Hal.li⁹ de catarticis. ¶ Laplin.XLVIII.

Aplenon vel aplinium gre.splemõ.aut scolopendrion.ara.vo ⁊ lat.ceterach. DIA.c⁹ aplenon.Aplenõ folia hz scolopendrie venenose silia:nascit ī locis saxosis vel pietibus ex lapide fabricatis : folia eius sunt multa ex vna radice ascẽdẽtia diuisa sic polipodiũ subt⁹ ruffa ⁊ aspa ⁊ sup viridia:ē vo sine hasta sine flore ⁊ sine semie. GAL.6.sim.phar.c.aplinũ.subtiliũ partiũ qdẽ:nõ tñ calide vtutis ē herba. POSSE.DIA. folia eius elixa cũ aceto ⁊ bibita.30.dieb⁹ splenẽ siccãt.Itez folia ipsius vino addito vt cataplasma iposita spleni singulare ꝑsidiũ ē:ysopi folia cũ aplenõ folys trita cũ lenissima vini bibitõe splenẽ ꝓsumũt strãgurys ⁊ subgluctiõib⁹ ⁊ bictericis ,pdest . bibita calculos frãgit.dr q̃ sola cũ splene mule collo suspẽsa mulierẽ gũare nõ finit.sane nõ ete suspẽdẽda ē ⁊ obseruãdũ ne luceat luna:aut de die suspẽde:⁊ si hõ,p muliere eãdẽ foderit:⁊ assit alius q̃ dicat ī de fodi tevt illa nõ gũet:ēt h dr ,pdesse. GAL.Apliniũ lapidem frangit ⁊ splenem subtiliat vel attenuat.

Apocrustica .i. repcussiua vel redarguẽtia.Diasco. Cassius felix.Ha.quarto memiri. capitulo quito.
Apochimatos .i. semen de naui intus rasum.
Apocopa.i. quedã figura ī grãmatica q̃ tollit finez.
Apockon vel apocraon .i. repercussionẽ.
Apodhia vocãt aues silẽs hyrũdib⁹ maiores tñ:plurimũ volãtes sic dicte:qz vsu pedũ carẽt apud plures vardani vocant vulgo.Pli.lib⁹.10. cap⁹.39.
Apodulõ.i.medula ferule
Apodisinõ. Demosthenes .i.ambulõ retrograda.
Apofozesi.i. larga sanguis detractio.
Apoflegmatism⁹.i. gargarism⁹ vel deductio larga flegmatis a capite.s.p os vl nares sic caputpurgia
Apogens.i.locus subterraneus.
Apockinũ.i.crinõcrauilia. Pli.lib.20.z4.ca.ii.vltra medium.
Apoia.gre.sine q̃litate sensibiliyt insipida.Apopia non qualia.
Apolaxamõ.i. durã carnẽ habentes.
Apolinaris .i. mãdragoza: eo q̃ apollo inuẽtã tradidit Asclepio.
Apolinarius.i. insgamus. Pli.li.z5.ca.4. Halie.ca pitulo cucurbite.
Apoma.i.puatio anhelit⁹.
¶ Laplin. XLIX.

Apomel sm Dias.ca⁹ apomeli. Apomeli vel apomel qm̃ fauũ mellis in aq̃ fra abluit. Illud mellitũ dr apomel.Sz notãdũ ē hz Dias.q̃ fauũ mellis nõ aspeꝫ eē dz:sz mellitũ ⁊ nõ aquosũ.Multi vo ad illud totũ reponũt:veꝫ oib⁹ egrotãtib⁹ inutile ē:qz ceram mixtã hz:quã notũ ē oib⁹ ꝛriã eē itraneis.maxie ē eligendũ mũdũ ⁊ dulce ⁊ ī odore nõ hãs fetorẽ nec cere mixtũrã:⁊ qõ nõ iflat hypocũdria nec turbat vrinã.hec oia si sanus eē volueris obseruãda sunt:hydromel hz ipz mel ꝓpositũ cũ aq̃ fra sine oi decoctiõe:nec hz certã ,ꝑportionem mellis ad aquã: mulsa vo fit ex.8.ꝑtibus aq̃ ⁊ nouẽ mell⁹ dispumati:⁊ coquit ad ꝓsũptionẽ tertie ꝑtis illi⁹ totius.si aũt plus hz aq̃ ⁊ mellis minus:dr mulsa aquosa:⁊ ista vocat aq̃ mellita:q̃ sm maiorẽ ⁊ minorẽ q̃ntitatez mellis:dr aq̃ plus vel minus mellita.si aũt fiat eq̃tio dr mulsa mellita.melicratũ idẽ ē qõ mulsa aquosa:qz in eo ē plus aq̃ q̃ mellis:vt in alexãdro de oculis:sz in scda affoꝫ ,p mellicrato accipit hydromel.Quidã cõponũt mellicratũ cũ vino ⁊ melle.nã cromõ vinũ iterptat.vt Io.mc.in antidotario suo vbi logt de syrupis circa finẽ.⁊ sm illũ modum fiet ꝓditũ.differũt tñ:qz ī ꝓdito ponunt spẽs:⁊ illud ē nectar:sz in mellicrato nõ.Et sunt qdã qui vocant vtrunq̃ vtroq̃ modo.
Aponsina.i.amozosia.
Apoparecara.i.cucurbita.
Apoya.Apoya gre.i.sine q̃litate sensibili:vt isipida
Apoplexia.i.collectio q̃dã capitis ⁊ est opilatio venticuloꝫ cerebri cũ puatiõe sensus ⁊ motus.
Apozia.i.dubo vel penuria Hal.iz.terap.cap.gnto.
Apozioz.i. dubito vel q̃ro.
Apogstidos succ⁹ ē lini:sed sz q̃sdã ē sordes manuũ.
Apognat⁹.i.sordimẽ it⁹ de naui:vl rasura ꝑtis exteriozis.Dia.Apozima.
Apozisma vl apozismuz.i. amarisma.Amozesia.cõstantinus.
Apozema.i. qm̃ oculi fiũt ,pminẽtes ex vomitu vl alia cã:deide fiũt ꝓcaui. Demo.
Apozensis.i.eruptio anguli oculi.Demosthenes.
Apostiatic⁹ ē oẽ qõ p os vel nares fla deponit a capite siue gargarismus siue masticatio : siue fricatio iteriozis ozis:siue sternutatozium:siue qõcũq̃ caput purgat:et dr ob opo qõ est de:⁊ selen qõ ē deponens flegma.
Apostema apostasis idez. ⁊ iterptat collectio.gre. Apostascos.
Apostema multoꝫ peduz .i.polipus:⁊ istõ vocabulũ ponit in lra luf.
Aposgias . Apozias gre.i. deferuescẽs.Apozeo deferuesco. (sibili.
Apoyays.i.sine q̃litate sen
Apozio.i.deferuesco.
Apozima vl apozimia.i.deferuescẽs ab apo qõ ē de ⁊ zeo zeos qõ est feruco feruesc:nos aũt ītelligim⁹ decoctionẽ.s. aquã ī qua coquunt diuersa medẽ

camina.aliter Diaſ.
Apoaloſarton.i.bñs glau/cos oculos.
Appella.i.ſine pelle.
Appia vel appida.i. petra.
¶ Capitulum. L.

Appios idest camebalãos:ꝓz q̃ſdã dr̃ raffan⁹ agre ſtis:ꝛ dico ꝓm q̃ſdã:qm̃ ꝓm virate raffan⁹ agreſtis ē ille g ſcribiť ī lra finel. DIAS.ca⁹appios.Ap pios haſtas hz duas vl tres viſcoſas ꝛ teneras ꝛ ruffas:fo lia ſũt ei rute ſilia.oblõga viridia ꝛ pua:ſemē puũ:cui⁹ ra dix ē affodillo ſilis:ſz obrotũda ſili pile: lachzymo plena: deſozis nigra:ītus alba. Radices ei⁹ due ſũt ſup terraz:q̃ accepte vomitũ faciũt colerã ꝛ flã excludunt. Radices ei⁹ id deſubr⁹ faciũt:oia vo tonſa ꝛ accepta oia ſilr facere nocuit:lachzymũ ei⁹ ſic colliges:icide radices ꝛ ī aq̃ mit te qõ ſupnatauerit cũ pẽna collige.ficca et repone.

POSSE.DIAS.ſi obulo ſemi triũ mõ datũ potui per ventrẽ purgationẽ facit:herbe aũt ipſi⁹ ſupioza vomituz faciũt:ꝛ iferioza ventrẽ purgãt.l.raffanus agreſtis.

Apozficus.i.ficus agreſtis. ¶ Laplm.LI.

Aprostilla. PLINIVS.li⁹26.ca.8.vltra mediũ cap⁹aprostilla. Juncos duos vl tres ſpgit in terra rubeſcẽtes:folia hz rute ſilia:radices vt ce pe:ſz ãpliozes:quã qdã raffanũ agreſtẽ vl ſiluestrẽ vocãt: ītus hz medullã cãdidã:ex cortices nigros.naſcit ī mõti b⁹ ꝛ aſpis aliqñ ꝛ vmbrofis locis. POSSE.PLI. purgat inferius ꝛ ſuperius.

Aprotanũ.i.abrotanum.
Aproximon.i. aggregatio ñbri:ita q̃ nec ſciñ emit tit nec mẽbrum erigit.
Aproximerõ.Aproximerõ .i. ipotẽtia act⁹ venerei.
Apſinthion.gre.abſinthiũ
¶ Capitulum. LII.

Aproparme ſiue aparme vel apozma gre.filã tropos ara.lat.vo purpurea vl la pago. DIAS.ca⁹aproparme.Apropma ē herba virgas multas bñs lõgas ꝛ q̃dratas ꝛ aſpas:folia tria ꝛ in ozdie poſita:ſemē ē ei albũ ꝛ rotũdũ ꝛ puũ ī medio ptuſatũ:ſic vmbilicus floze hz albũ:folia ei⁹ veſtib⁹ trãſeuntiũ inbe rẽt.naſcit circa muros ꝛ ozros.bacẽba paſtozes pro liq̃to rio vtunt lac liquẽtes. GAL.6.ſim.phar.ca⁹apozina. filoãtropos vl filotropi dicũt.dr̃ ẽt lapula minuta ꝛ pur purea mediocriter abſtergit ꝛ deſiccat:hz aũt ꝛ aliqd ſub tiliũ ptiũ. POSSE.DIAS.Succus b⁹ herbe ꝛ vgaz ꝛ ſemis ei⁹ mozſuz mitigat ſpalãgionis cũ vino bibit⁹ ꝛ ve nenis occurrit hic ſuccus aurib⁹ infuſus eaz dolozẽ miti gat:hec herba cũ aꝛũgia mixta ſcrophas ſpgit. folia autẽ ei⁹ ꝛſtrigẽtis ſunt vtutis:ꝛ ꝓpterea fluozẽ ſãguis cataplaſ matib⁹ ipoſita medent:ꝛ rei coherenti miſcent.

Apulones.i. mentaſtruz.
Apruna.i.ceraſa.
Aprupimẽtaz.i.gẽtiana.
Aq̃ aliqñ ponit pro ſucco vt aqua abſinthy.i.ſucc⁹ abſinthy vt aqua albede rogi.i.ſuccus fluuialis.
Apta vel aptha.i. putredo vel vlcera mala vel alco la.Diaſco.Ozibaſius.
Aqua cõis gd eſt.l. ydros.
Aqua caſei vl lactis.i. ſez.
Aq̃ carnis ꝓz Aui.ī de vib⁹ cozdis ē ſucc⁹ p decoctio nẽ ex⁹ct⁹a carnib⁹ cõmiu tl p eo q̃ ꝓſudãdo ab eis fluat vl ꝓterit caro c⁹ co latura potui admiſtrat.
Aqua imbzilis.i.pluuialis. Laſſius felix. Demoſth.
Aq̃ mellita gd ē.l. apomel lich.i.mellilotũ. Steph.
Aquefutũ.i.cuſcuta. Ste.
Aquelogos.Pli.folia ſunt ei maiuſcla q̃ hedere.v. aut.7.ſubalbida ꝛc.li.26 ca⁹6.ẽyngula caballina.
Araatidos ſũt grana cedri ni vel iuniperi.
Ara albactata: idest, ſterc⁹ vaccinum. (la.
Ara amata.i. panis ō ſimu
Arabich.i.chaládris. Raſ. libro primo affoz.
Arachinde ē arboz bñs ra/dices ramoſas ac multi/plices nõ folium nec ber bã hz ꝛ mãducat. Pli.li. zi.cap.15. ante medium.
Aracos idem.Archos.
Arachib.i.iſtro poſito a po ſteriozib⁹ tẽdẽte iterius ꝛ poſtea recedẽte retro.
Aracano.i.folia perſici.
Arach.i.aqua lactis.
Arachi.i.flos ſalicis quo ti ctozes vtuntur.
Aradabzi.i.tenta: ꝛ ſilr eſt qõdã inſtrm cyrurgicoz.
Araf.i.atriplex.
Araficua.i.cibus.
Arafaſoni.i.gũmi alcũbar.
Aragne.gre.ſpalãgiõ.i.ara nea.ara.rutela.l.bamde but.
Araiedũ.i.ãtimoniũ.
¶ Capitulum. LIII.

Arachos. GALIE.pō cibis. ca⁹de arakis ait. vltimã ſillabã h⁹ noſs arakos p k.ſcri ptã iuenim⁹ ī olkaſib⁹ ariſtophanis:vbi ait arakos:fruñ tũ ptiſanũ ꝛdrũ:cemã:loliũ.ꝛſi le aũt ē ſemē ei qõ lachiro rũ.i.cicercule:ꝛ aly dicũt nõ eẽ alteꝛ gen⁹:nã vſus eius ſi milis:ꝛ vtus ſilr ꝛſilis lachiroz:niſi q̃tũ duriozes ꝛ diffi cili⁹ decoqbiles:ꝛ pp b idigeſtibiliozes lakiris ſunt:arak aũt apõ nos ē qõdã ſiluestre ꝛ durũ ꝛ rotundũ ozobo mi nus ī domeſticis fructib⁹ iuẽtũ qõ noiant arachon: nõ p k.vltimã ſyllabã:ꝓz p h.aſpiratã ,pferẽtes:ꝛ abyciũt ipm colligẽtes ſicut pellichinũ.

Aram.i.ſpẽs pini.
Aranud.i.acbantig.
Aranieum.i.ſine ruboze.
Arann.i.ſida.
Arãdilon.i.ſpẽs ſiſeleos.
Aranza vel aranzilis.i.ari ſtologia rotunda.
Araneas.i.ſerpuſcl'os.Laſ ſius felix.
Aranea gd ē.l. bamdebut.
Arar.i.ſauina.
Araraic.i. gallia muſcata
Ararzinzalon .i. ariſtolo gia lon.
Araſtade vel araſtion.i.na ſturtium.
Araſed idẽ.
Arafin.i.enula.
Araſaracoti.i.ſcariola
Aratano.i.folia perſici.
Aratilli.i.pozri vinee.Am pelozaſon.
Aratillus.i.cepe canis.
Arathamati.i.frãgẽs oſſa.
Aratrifagi.i.canicularia.
Arazarati.i.fruſta ſubtilia
Arazbati:idest formica ba bens alas.
Arbei.i. planta fructifera.
Arbeni.i.lapis armenus.
Arboz aſſe fetide quid eſt lege anuiden.
Arboz abzabc.i.agn⁹ caſt⁹.
Arboz cimicum. Dirdar.i. fraſſinus.
Arboz cimicũ.i.vlmus.
Arboz cozuuta.i.xiliqua.

aliment⁹.
Archangelica .angelica .i. vrtica mozrtua.
Arciotidos .i. grana cedri vel iuniperi.
Arction.Dia.,ſpopidia aut ſpopion dr̃.folia hz ſilia cucurbite ozbue ꝛc̃. Pli. li⁹25.ca⁹9.añ mediũ.ſo lata.ꝛ li⁹27.c.5.Arcturiõ
Archãdi.i.pira ſilueſtria.
Archia.i.merulus auis.
Archileta .i. fructus man/dragore.
Archimeron .i. hermoda/ctilus.
Archimom.i.maluz terra/neum.
Archiritica.i.artetica.
Archirocha.i. infuſio q̃ fit vuob⁹ modis vl cũ aq̃ vl liquoz aliqs ab aliq̃ fun/dit ſup mẽbzũ in q̃ ē ne/ceſſitas vl pãnus ifuſus ī eis ſupponit iterãdo ſe/
Arciabiadicõ.i.lacca. (pe
Arcis.i.adarce.
Archos.gre.arcus.i.podes anus. Pau.
Arcos.i. princeps inde po/liarchion.i.plures princi patus obtinens.
Arcõdes.i.iunipi fructus.
Arcotica.i.diſtractozia.
Arcleatis:gd ē.l.kameact⁹
Arcuatus mozbus.i.bicte/ritia a coloribus yris.
Arcolabũ.gre.Demoſth.ē ferreũ iſtrm cyrurgicoz ad aliqd appzehẽdẽdus.
Arculabum eſt ferreuz in/ſtrumẽtum cyrurgicoz.
Arcutiõ ē ſilis folys artiõ.
Ardẽquearde.i.roſa.
Ardifigai vel ardifigi.i.ar/boz ſimilis cappari in fo lys qua caremus.
Ardillus.i.pozrũ ſiluaticũ vel vinee.
Ardrias.i.miluus.
Area.i.carta.
Arctica.gre.virtuoſa.areti praxis.vtus.induſtria.
Arectica.i.virtuoſa.
Arefaſa.i.oleũ de ſiliquis.
Areffatum.i. rotula genu.
Areges.i.ſcotomie.
Aregiõ.i.tertia ſpẽs vlcez coznee.
Arelas archiã.i. ſerpilluz.
Arelea.i.pira.
Arença.i.ariſtologia rotũ da.
Arenat.i.bolum vel lutuz armenum.
Arenoſtbus.gre.nã Aryn. gre.maſculus.i.tbus ma ſculum.Ozibaſius.
Aren.i.draco marinus.
Arena maris que ī littoze maris eſt ſole calefacta carnes humidas deſic/cat.hec Diaſco.
Arena arigirinde eſt q̃dam arena rubea que inueni/tur ī biſpania: que valet ad faciendum minium.
Areopagita.i.virtuoſa.
Areoptica.gre.i. rarefacti/ua.Alexan.
Ares.i.virtus.
Areſtion.gre.ara.buſinuz. Steph.
Arf.i.gũmi alcũbar vel ſe/men altanabotis. (t⁹.
Arfert.i.piſcis magn⁹ ſali/
Argalia.i.iſtrm in q̃ liquo/res inyciunt in veſicam qõ etiam ſiringa dr̃.
Argamen.i. vlcus cornee oculi. Pau.
Argaſin eſt ſpẽs myrrhe.
Argema.i.albugo.Hal.
Argemata vel argemon.i. vlcus in circulo oculi oc/cupãs de pupilla ꝛ cõiun ctiua.
Argentea.i. oculoz caligi/nes.Hal.
Argoba.arab.batitura.ſq̃/ma.Zubel.
Arrenicũ.i.arſenicum au/ripigmentum.
¶ Laplm. LIIII.

Argemonia vel volucruz min⁹.gre.araſcelen. lat.vo agrimõia vl ferraria mioz. DIA.ca⁹argemõia.Argemõia ē herba oib⁹ nota:q̃ fer/raria mioz dr̃:ſilis ē in oibus agreſti papaueri vl animon herbe:ſz diſcernit q̃ caput ſupius lat⁹ hz ꝛ ſeri⁹ flozeſcit:ꝛ neq̃ ita feniceũ facit flozẽ:ſz croceũ. Radix ē illi dſurſuz rotũda:ex q̃ dimittit croceũ ſuccũ acris vtutis q cõuenit nebulis oculoz ꝛ agrimõi ī oculis noiate paſſiõi. Naſcit in cãpis vl circa ſepes:cui⁹ radix greco noie eupatoziũ dr̃. PLI.li.25.c.9.argemõia.ī pn.Argemonia folia hz equa lia diuiſa apy:eo mõ caput in cauliculo papaueris ſilue/ſtris:radicẽ hz cui⁹ ſuccus ē crocei coloris acris acut⁹: na ſcit in areis apõ nos. POSSE.DIA.Eſt diuretica val de:q̃ viridis trita ꝛ potata antracos.i. puſtulas malas ſa/nat ꝛ ad ſerpẽtiũ mozſũ ꝛ canis ꝛ boꝛs rabidi:ꝛ ꝓ venena valet:facit ꝛ ad vẽtris dolozẽ ſic potata. Jtẽ vulnera can ceromata viridis trita et ipoſita ſanat. Jtẽ ſerpentiũ moz ſuz.ʒ.y.cũ vini ciatis duob⁹ data diſcutit:mirifice ad ve nenũ pcuſſuz ferro ꝛ aceto ipoſita facit.verucas tollit.ſic ſilr ad ſplenis dolozẽ in cibo ſumpta ſplenẽ ꝛſumit.radix eius in vino cocta ꝛ potata paliticis pdeſt. GALIE.li⁹ dinamidiaz.ca⁹de cãcro. Dicit ipſã valere ꝓ cãcruz p os ſumpta. PAV.ca⁹de agrimonia.Agrimonia ca.ē et ſic. ſolidat ꝛ ꝓſiccat vlcera ꝛ ꝓhibet putrefactionem membrozum.

Argentũ quid eſt.l.felch.
Argentum viuum quid ē lege aibacheſt.
Argilites.i.mercurialis.
Argilla terra mũda terra figuli:vñ vaſa fiũt dicta ab argis.i.primo vaſe qõ ex ipſa factũ: qõ ſic voca bat.argillos dicẽ grecus:
Argimona: vel argimonis .i.lapis inuerſa.
Arginomina.i.agrimonia.
Argioza.i.vrtica.
Argiphoza gemma marga rita pua alba: aibica.idẽ qũ ſimplr ponit pro non pfozata intelligitur.
Argirofoza.i. ꝛfectio que/dam in antidotario ma/iozi dicta ab argento.
Argiros.i.argẽtũ:ide litar girũ.i.ſpuma argenti:q̃ſi litos argirites.i.lapis ar/gentcus.
Argomela.i.volẽtina . aly ſerpillũ maiozem.i. vale riana.amãtilla:potẽtilla
Argumen.i.yris.
Arib.i.boni mozes.
Ariccabo.i.ferula.
Aridal.i.colloquintida.
Arilli ſunt arida vuaz gra na vcã ab ariditate: que grece vocantur gargata: gigarta.
Arimech: rimech ē herba q̃ naſcit ī ptib⁹ iamẽ bñs odozẽ cinamomi: q̃re cõ idest tertiũ gen⁹ rute:et vocat ã Diaſco.ar mola ca⁹de ruta:ꝛ vocat eã ſic ſilr Hal.vt appet in.l.ruta:q̃ ſpẽs iuenit apõ toletũ:ꝛ in macedonia ꝛ in gallatia:cui⁹ flos ē albus:ꝛ ſemē ei⁹ obruſſuz ꝛ trigo/nũ ꝛ guſtu amaz ca.cõplonis ꝛ magnũ vt pip in autũno colligit. SER A.li⁹aggre.ca⁹armel.Armel noiat moli ꝛ noiant eã multi rutã ſilueſtrẽ:ꝛ ē plãta q̃ egredit cꝯna radice cũ multis ramulis:ꝛ hz folia ſilia folys rute alte/rius mollioza bñtia grauẽ odozẽ:ꝛ hz flozẽ albũ ꝛ hz capi tella maioza ſatis q̃ capitella rute domeſtice diuiſa trib⁹ diuiſiõib⁹ in qb⁹ eſt ſemē:cui⁹ color ē ad rubedinẽ ꝛcliuis bñs tres ãgulos amaz:ꝛ eſt illud qõ de tpa plãta venit in vſuz medicine ꝛ ipm maturat:ꝛ colligit in autũno:ꝛ ē ca. ꝛ ſic.in pmo. POSSE.DIAS.Semē eius addito mel le.vino.felle capõis:ꝛ croco ꝛ ſucco maratri caliginẽ ocu lis detergit. SER AP. Incidit humozes groſſos ꝛ ex/pellit eos per vrinam. Et idem auctoritate Albugerig.fa cit vomere:ꝛ inebriat potantem ſe. Et per iſtam virtutez ꝛfert patientibus amorem.que dicitur hercos.nam facit

eos dormire.et dicit quidã experimẽtator q̃ sumebat de eo in potu a.3.5.vsq; ad.i.z faciebat eũ dormire. Et idem auc. Habix. Armel facit cuomere et inebriat sicut vinu; vel ppe:z est bonũ melie et purificat sanguinẽ. S; scien/dũ q̃ armel ẽ cicuta scriptu; p h.ut appet in.l. harmel:f; armel p a.est illud genus rute de quo dictũ est nunc.

Armello.i.grana amara.
Armenu;: quid est lege ca narmenum.
Armentalis est quedã species policarie.
Armentã.i. vitrũ coctum.
Armeritrias. grece arabice kali.
Armesios.i.dragantum.
Armola:qd est lege armel Ermola. Bisara.
Armoni.i.ficus lupi.
Armoniacum.i.genus mali granati.
Armoniacũ:qd est.l.vasac
Armoratia.i. rapesta silue stris lapsane: z est raffanus agrestis. Diasco.
Armoziaca.i.semẽ rapeste.
Arnabati:idest semen spatarelli.

¶ Caplm. LVI.

Arnaben barneb.ara.gre.leges.lat.vo lep⁹.silue stris. ALMAN. trac.3.ca⁹de vtute carniũ. Lepozina caro pcipue melãcolicũ gñat sanguinẽ et ipsa plus alys melancolie generatiua existit.

Arnaben barnet lepuc dasis gre

POSSE.SER AP.li⁹aggre.ca⁹ arnaben.auc. Diasco. Quãdo assat et comedit cerebru; eius ofert tremori qui accidit post egritudines:et qñ liniunt gingiue infantium ofert dolori:qui accidit eis qñ oriunt dẽtes:et facit facillime natiuitatẽ eox z cõburit caput eius et cõficit cum adipe vrsi aut aceto et curat alopitiã:et quãdo bibit coagulu; eius tribus diebus post mundificationem matricis ,phibet impregnationẽ et purgat cursu; humiditatũ mẽstruox z stringit ventrẽ:et qñ bibit cu; aceto ofert eplie: et est beçoar oĩbus medicinis mortiferis: z propie lacti coagulato in stomaco et morsui vipere:et qñ fit linitio cũ sanguine ipsius calido mũdificat morsea z impetiginẽ et botho: lacteam. AVIC.li⁹.z.ca⁹de lepore. Sãguis ei⁹ mũdificat pãnu; z cinis capitis eius est medicamẽ bonũ bũti alopitiã:et ,ppie marini leporis: et venter leporis si sumit sic ẽ cu; viscerib⁹ z frigẽdo sub sartagine aduritur ẽ medicamẽ origini pilox sup caput cu; cõficit z admistratur cũ oleo ro. et eius cerebrũ assatũ ofert tremori accidenti in successiõe egritudinis:z cu; inungunt gingiue infantiu; ex cerebro ipsius ex ,ppietate que in ipso ẽ velociter oriunt dẽtes z facile exeunt sine dolore.et silr cu; solutit butiro veteri aut recẽti aut melle:et cũ bibit eius coagulu; cũ aceto ofert epilẽsie:et coagulũ eius mũdificat stomacũ z cũ bibit tribus diebus cu; aceto post purgatiões mẽstruox ,phibet impregnationẽ z mũdificat humiditatẽ ex matrice currentẽ:z coagulũ qdẽ leporis cũ aceto est tyriaca z beçoar venenis. Et sãguis leporis frixus cõfert veneno sagitte armenie:z sãguis qdẽ leporis frixus ofert disinterie z apati intestinox:et solutioni antique.

Arnaberri.i.lepus.
Arnebus idem.
Arnabum.i.vlmus.
Arnegil.i.nuces indice.
Arnich:idest herba iamena bõi odoris similis cinamomo grosso.

¶ Caplm. LVII.

Arnoglosa idest plantago vel quingneruia vel lingua agni vel lingua arietis.latine gre.arnoglosos:vel eptapleuron.ara.lisen albamel.vel lisemalbamel.arnoglosa.i.plãtago cui⁹ tres sunt spẽs:vna est femina:cuius folia sunt lata bũtia quasi fila in fractura sua. Allia est bñs folia stricta q̃ lanceola vocat z est masculus z h; fila vl neruos in fractura sua:vt supra:z ob id gnq;neruia vocant et bñt stipitẽ mediũ semibus plenũ. fri.z sic.in scõo.est alia spẽs q̃ vocat plãtago aquatica:p qua lege barba siluana. SER AP.li⁹aggre.capi. lisen.i. lingua arietis:et est plãtago. Et subiũxit auc. Diaf.dr aũt arnoglossa:et eius expõ est lingua agni:ideo q̃ greci arnõ agnum vocant:z glossos linguã.et dr etiã eptapleuros.i. septẽ costas bñs.nã in folys eius sunt septẽ coste ab.epta in gecco.i.septẽ z pleuros costa:qz habet septẽ neruositates manifestas in similitudine costarũ laterũ animaliu; cuius due sunt spẽs.s.maior z minor: sed minor habet folia subtilioza z minora et leniora q̃ folia maioris:z habz virgã que inclinat versus terrã multos ramulos bñtem: et flos eius est croceus:z semẽ eius est in radice lingue.i. foly. Maior vo habet virgas asperiores z folia lata similia olcribus que comedunt:z virga eius est angulosa ad rubedinem declinans:cuius longitudo est vnius brachy sup quã est semen in figura sua a medietate ipsius supra: et habz radices molles z plures sup quas sunt pili albiyr grossitudo digiti:z reperit in locis lapidosis et humidis z vallibus z ortis et in pratis. Et illa quidẽ maior est maiozis virtutis q̃ minor. DIASCO.ca⁹arnoglossos. Arnoglossos siue eptapleuros nomen sumpsit q̃ similitudine agnine lingue.nam greci arnon agnum appellãt z glossos linguaz: siue rursus q̃ sepe adnata habet germina in longitudine septez lateribus similia: z ideo eptapleyron vocatur.eius genera sunt duo. vnum dicit polipleuron. est etiam aliud sed minus. Minus vo habet minuta folia et angusta z leuia:virga eius multos habet angulos ꝯclinata ad terrã.florem viridẽ habens z semen sup ipsaz virgam. Nascitur vo in cardiarys locis. Alterum genus plantaginis folia habet lata:z oznatioza z nerusosa.huius virge angulose sunt z ruffe bñtes longitudinez vnius cubiti z a media virga vsq; sursum semine est plenuz. Radices multas z teneras habet z aspersas z albas in grossitudine vnius digiti in locis aquosis nascit z in vallibus z in ortis z in pratis.melior est tamen que est maior.

GALIEN.6.sim.phar.cap.de arnoglossa. Arnoglossa siue plantago maior.hec plãta mixte cõplonis est. habet enim quid aquosum frigidũ.habet aũt quid z austerum q̃ est terrestre frigidũ z siccũ:quare ifrigidat z desiccat et fm ambo secũde est abstãtie.quecunq; aũt stipticitate pharmaca desiccant omnibus malis veteribus vlcerib⁹ z reumatibus z putrefactionibus cõueniunt. et ideo etiã dissinterys. nam fluxus sanguinis figunt:et si quod perustum est refrigerant:et consolidatiua simul sunt malorum vlcerum: tam recentium q̃ veterum. In omnibus autẽ huiusmodi pharmacys vel prima vel nulla vltima arnoglossa est propter proportionem complexionis.nam z siccitatis participat et frigiditatis non stupefactiue:sed z fructus eius et radices consimilis virtutis sunt:nisi q̃ sicciores z minus frigide:sed fructus quidem plus subtilium partium est: radices vero plus grossarum. ipsa vero folia herbe desiccate plus subtilium partium z nimis frigide sunt virtutis eius exalata z euaporata superfluitate aquosa ipsorum. propterea quidem ergo radicibus quidam ad dentium dolorem vtuntur masticando:et lotionibus ipsarum decoctarum ad opilatiões et epatis et renum vtuntur eis: sed et folys: et multo magis adhuc fructu:participant autem hec omnia abstersiue virtutis quantum decet ea fm esse. et in ipsa herba putatur superari tamen a multudine humiditatis.

Arnoglossa plantago lisen albamel lysemalbamel lanceola quingneruia plantago agnica baria siluana lingua arietis lingua agni

POSSE.Arnoglossa est vtilis ad siccandum vulnera: z mundificandu; putredinẽ eorum epar confortat repugnat sacro igni ne corpus ambiat. valet etiam emorroidibus omnẽ dolorem qui est ex ignis adustione refrigerat. Succus eius cum albumine oui sumptus liberat bictericum. vtilis est emoptoicis z dissintericis:et quibus fluunt menstrua vel emorroide:vulnera pulmonis curat.radix eius in aqua cocta dolorem dentium mitigat si os ex illa aqua lauetur. Succus eius valet contra opilationez renũ.delet maculas nigras z stringit sanguinẽ.herba ipsa

masticata dolorẽ dentiũ tollit vulneri circa oculũ vel nasu;:succus eius cu; luna p nouẽ dies apponit succus eius datus quartanario ante duas horas accessionis confert: valet etiam ad vulnera recentia cum axungia.

SER AP.auc.Hal. virtus eius est que incarnat z ofert vlceribus corrosiuis oĩbus et putredini eox. Et propter hoc ofert vlceribus intestinox et incarnat fistulas.z alia vlcera antiqua:z semẽ eius z radix sunt ,ppinqua huic virtuti:nisi qz sunt siccioza z fortioza:z semẽ eius est subtile multũ:z radix eius est grosse subẽ:z ipsa cõfert dolori dẽtiu; qñ masticat:z qñ fit collutio oris cu; aqua eius:z semina quidẽ z folia z radix sunt aperitiua opilatiõis epatis z renũ ,ppter abstersionẽ que est in eis:nisi qz semẽ ei⁹ est fortius in hoc satis:qz in oĩbus istis ẽ vtus que abstergit satis. Et fortasse est vtus in hac herba du; ẽ recẽs:nisi qz vincit ab humiditate que ẽ in ea:vñ nõ est manifesta sua opatio: ,ppter suã victoriã humiditatis:z qñ desiccantur folia eius:fit virt⁹ ei subtilior z min⁹ frigida:qñ aquosa superfluitas que ẽ in ea:resoluit z destruit. Et idem auc. Aber. Arnoglosa retinet ventrẽ qñ bibit:z fit clistere cũ ea:z cõfert febri tertiane z quartane qñ bibit succus ei⁹.

DIASCO.ca⁹de arnoglossa. Arnoglossa cataplasmatibus adhibita:sordida vulnera purgat:z reumata siccat ,pfluẽtib⁹ sanguinẽ occurrit.maculas nigras z epinticas curat:z cicatrices vulnerũ facile ducit:semẽ eius tõsu; et in pulueré redactũ z vlneri aspersu; ipsu; sanat.chironibus vulnerib⁹ medicat.vstionib⁹ singulare pstidiũ ẽ:morsib⁹ canis auxiliũ pstat:z tumorib⁹ z scrofis maxime si cũ sale iponat. Locta vo folia ipsius cũ aceto z sale dissinterys z ciliacis opitulant:maxime si cũ lenticula adhibeantur.hydropicis cocta succurrit epilẽticis z asmaticis prodest accepta:succus eius sordida vulnera oris purgat garisino cũ cimolea z absinthio:succus mixt⁹ ignẽ sacru; extinguit.fistulas p clistere si adhibet medet.dolori auriu; infusus ita pstat.dolorẽ oculox inunctus tollit:suc⁹ ipe collyrys necessarie miscet. gingiuis sãguinẽ abstinet. ptisicis z sanguinẽ reyciẽtibus necessarie adhibet. dissinterys p clistere adhibitus maximũ remediũ ẽ. offocationes stericas cũ lanis adhibit⁹ soluet. matricis reumatismũ stiliter suspẽdit:semẽ vo eius cũ vino bibitũ solutiõez vẽtris stringit:et reyciẽtibus sanguinẽ mire pdest:herba ipsa cũ vino vel aceto id pstat. Elixatura radicis eius oĩa siliter facere põt:cruda cõmasticata dentibus dolorẽ tollit:renũ dolorẽ z vesice mitigat.dicũt alij q̃ tres radices eius in vini ciatis tribus:z aque ciatis trib⁹ elixe z comede z bibite fe.tertianas curat:simili mõ z q̃ttuor radices eius quartanis mederi. Multi dicũt radicem eius collo suspẽsam scrophas nasci nõ dimittere:minoris vo plantaginis succus collutiõi dat oris ex folys z sanguinãtes gingiuas curat. Item succus tepefact⁹ fomẽto vẽtris dolorẽ tollit. Succus bibẽdus est eis qui purulẽta reyciunt cu; sanguine.in serpẽtis morsu plãtago trita cu; vino sumit. Comesta aũt sola vel cu; lenticula cocta z oleo viridi cu; aceto dissintericos z stomaticos curat:si cui vulnus secus oculũ vel nasu; natũ fuerit succus eius cu; lana molli ꝯposit⁹ per dies nouẽ curat. Item succi cochleariũ vnũ bibitu; lumbricos excludit:silr facit pistatura in vmblico posita. Si qua vlcerities in corpore nascit herbã ipsam pistatã cu; axungia sine sale quasi malagma ꝯpone. Succũ ei⁹ in aqua mulsa ante duas horas accessiõis potui da quartanarys z miraberis eius effectũ.ad podagrã z oẽm nerox dolorẽ vel tumorẽ folia eius pistata cũ modico sale optimu; est:vulnera recẽtia cu; axungia veteri curat sic z parotidas. Si cui pedes doluerint ex itinere cũ aceto ꝯposita tumorẽ z dolorẽ tollit:fistulas tonsa z ꝯposita facillime sanat oẽs difficultates vesice:folia z radix eius potata fortiter medent:qz abũdanter infrigidãt z desiccãt z repimunt;,pter qõ ad vlcera maligna z reumata z putrida iuuãt:herba ipsa dissintericos iuuat z emorroydas repimit vsta ifrigidat z gluctinat:desiccat eni absq; mordicatiõe:semen aũt eius z radix similia sunt virtute:propter qõ siccioza sunt z minus frigida. Semen pterea h; subtiliãdi virtutẽ:folia extenuãdi: radix impinguandi:q̃ masticat in dolorem dentium ad oris etiam lauationem facit:z epatis z renum enfrasim:hec predicta etiam Serapio refert. auc. Diasco. licet per alia verba.

Arnos.i.agnus.
Aroc.i.tyri.
Arobonary.i. egritudo ĩ q̃ homo semp rider. baronati. Raf.li⁹ diuif.
Aroma vel aromach vl aromati.i.quedã ofectio.
Aromata sunt oĩa odorifera:vnde dñr aromata eo q̃ aris imposita diuinis inuocationibus apta videntur:vel q̃ aeri miscẽri probantur.
Aromaticũ.Auic.i.calam⁹ aromaticus. Diasco.alr.
Aromorachion.i.raffanus agrestis:z est rapesta.
Armorchion: qd ẽ.l. finel.
Aron.i.vsnen.
Aronarmeni.i. bolum vel lutum armenum.
Aronis vel aaronis barba iarus: quid est.l. aaron.
Arophagia.i.sicca esca.
Arosachie.i.spuma maris siccata in petra residẽs.
Arosticis. Arosticos.gre.i. egrotatiuis.
Arostos.gre.i.eger.
Arotion artion arcution.
Aroç.i.yris.
Arpa auis.lat.sic vocatur. gre.herba auis ẽ facta vt miluus eius virtutes intuenies in.l.latamie.
Arpinas.i.cauda equina.
Arrec.i.charta.
Arrocerkbtaga.i.es vstu;.
Arsa.i.spina.
Arsafam.i. gũmi alcũbar.
Arsanum .i. calamentum.
Arsef.Arxof.i.cardus. Almanso:.in tertio.
Arsen.i.semen mãdragore ·Pli.lib⁹.z5.cap.ii⁹

¶ Caplm.LVIII.

Arthemisia vl mr herba x vl mricaria lat.gre. tagetes.ara.vo berẽgesif vl leptafilos.arthemisia herba ẽ fructuosa silis absinthio vl abrotano:f; vastior ẽ:z folys latior:f; aspectu fere talis nõ ẽ al bi color] vt absinthiũ ẽ bñs graue odore gustu amara:bastas habet longas:florescit tempore estatis floribus similibus florib⁹ camomille graue olentib⁹ z amaris:nascitur maxime locis maritimis:ẽ ca.z sic.in scõo. Et dr arthemisia:qñ sic vocabat yxor regis mausoli:q̃ voluit eã sic vocari:q̃ antea:vt ingt ·Pli.li⁹.z5.ca⁹.7.pthemis vocabat:z sunt qui ab arthemide.arthemisia; cognominata putãt.

Arthemisia mr herbaria matricaria tagetes berengesif leptafilos

quoniã pruritũ medicat feminarũ malis. DIAS.ca.6 arthemisia. Arthemisie sunt tria gñia. vnũ est qõ vocat arthemisia monodos. i. mater herbarũ que est fructuosa et silis absinthio. folia maioza et pinguioza hñs ⁊ hastas lõgas nascit in maritimis locis lapidosis ⁊ sabulosis. florescit aũt estatis tpe florib⁹ albis paruulis graue olẽtib⁹ amaris. Altera arthemisia tagetes noiat: que tenera ẽ semen hñs minutũ ⁊ vnã hastã folys plenaz. Nascit in locis mediterraneis et altiozib⁹ florẽ mellinũ atq; tenuẽ ⁊ iocundiozẽ cõparatione ꝓzis ferẽs. hec a grecis vocatur tagetas vel tenacetũ: et nos in lingua latina vocamus eã tanasiã: vel fm quosdã attanasiã. Est ⁊ tertia arthemisia que leptafilos dr: nascit circa fossas ⁊ agros flosculũ eius si ꝓtriueris sanfuci odorẽ habet ⁊ ipsa amara: has spẽs arthemisie diana dicũt inuenisse ⁊ vtutes earũ et medicamia chirõi cẽtauro tradidisse. hec herba ex noie diane: q̃ arthemis dr accepit nomẽ arthemisia: q̃ calefac ⁊ siccat. GALIE.6ꝰ sim. phar. capi. de arthemisia. Arthemisia duplex. qdẽ est herba. ambe tũ calefaciũt mediocriter et siccãt: et ponant in calefaciẽdo qdẽ secũde abstãtie: in siccãdo vo pme intẽse vel secũde incipiẽtis: sunt quoq; mediocriter subtiliũ partiũ. POSSE. Arthemisia valet cõtra sterilitatẽ factã ex humiditate. nã si esset ex siccitate obesset: qõ põt ppendi ex cõplone mulieris si sit pinguis aut maciẽta. vñ debet pulueriçari arthemisia cũ bistorta ⁊ nuce muscata in eadẽ quãtitate: sil'r conficiat puluis cũ melle vel sirupo simplici: deturq; in modũ electuary mane et sero cũ vino decoctiõis arthemisie: pdest tamẽ si balneet magis in aqua vbi cocta est arthemisia et lauri folia. vel fomẽtet vulua ex tali aqua: valet ẽt arthemisia cocta in oleo oliue: vel nucis ad mẽstrua puocanda: si fiat pessariũ ex ea. ¶ Cõtra tenasmonẽ ex friditate recipiat patiẽs p anũ fumũ colophonie posite sup carbones: deinde calefiat arthemisia sup testã: ⁊ calefacta ponatur sup lapidẽ molare ⁊ desup sedeat patiẽs: pbatũ ẽ. ¶ Cõtra glãdulas q̃ dñr attrici: q̃ nascunt circa anũ fiat pus sacrificatio circa eas postea supponat puluis arthemisie et marruby. ¶ Cõtra emigraneã ⁊ cephaleã det opiata cũ vino decoctiõis arthemisie. DIAS. Arthemisia vtutẽ hz acerrimã hz purgatiuã attenuãtẽ calidã et liptinicaz. Elixatura ei⁹ cãs mulieris mitigat: ⁊ mẽstruis impat. secũdinas excludit. mortuos ĩfantes in vtero deponit constrictões matricis resoluit: oẽs tumores spgit accepta calculos frãgit: vrinã puocat: herba ipsa tonsa ⁊ in vmblico posita mẽstruis impat. Succus eius myrrhe mixt⁹ ⁊ matrici suppos⁹ oia sil'r facere nouit. Coma eius sicca bibita. z. iij. stericas cãs cõponit. Siquis iter faciẽs eã secum portauerit nõ sentit itineris laborẽ. Fugat ẽt demonia in domo posita: phibet ẽt maledicamenta: ⁊ auertit oculos malorꝰ. Itẽ ipsa tonsa cũ axungia ⁊ supposita pedũ dolorẽ ex itinere tollit: in puluere redacta: et cũ aqua vel mulsa potui data intestinorꝰ dolorẽ tollit. Arthemisia q̃ tagetes noiat facit ad vesice dolorẽ ⁊ strãguriã succo dato ex vino. z. ij. febricitãti ex aqua calida ciatis. ij. potui dat hic succus: tonsa cũ axungia ⁊ aceto coxarũ dolori medicat ligata vsq; in tertiũ diẽ: vt infantẽ hylarẽ facias intẽde et suffumigabis: et oẽs icursiones malorꝰ auertet ⁊ hylarirẽ facit infantẽ: neruorꝰ dolorẽ et tumorẽ trita cum oleo hñ assata mirifice sanat dolorẽ pedũ grauiter vexatis radicẽ eius da cũ melle mãducare: et ita sanabit: vt vix credi posset eã tantã vtutẽ habere succo eius cuz oleo ro. febriẽs punctus curat ea. hãc herbã si cõfricaueris lasaris odorẽ habet. Tertia que dr leptonfillos tonsa et cũ oleo amigdalarũ hñ subacta ⁊ more malagmatis pãno iuncta et ꝓposita stomaci dolorẽ infra quinq; dies sanat. hꝰ radix sug limen edificy suspẽsa facit vt nullus domi nocere valeat. Succus eius cuz oleo ro. mixtus et punctus neruorꝰ tremorẽ et omne vitiuz tollit. GALIE. Ambe spẽs arthemisie ꝓueniũt lapidib⁹ in renib⁹ existib⁹ et ad calefactiones ⁊ extractiones secundinarum.

Arz. ozaga rysum

Artbritica. gre. arteticа. artritikinosos: arteticus.
Arthomeli. gre. panis cum melle factus. Alex.
Arthomata. gre. Pau. cap. de cyrugia capitis sunt articuli.
Arti. i. cypressus.
Artiatides. i. grana iunipi.
Articulãtes. i. iuncture.
Artitomia. i. artarie icisio.
Artion: sil'is est folys vbasco. nisi qz irsutioza sunt caule lõgo molli: semine cimini: nascit in petrosis locis radice alba dulciq; decoquit in vino ad dolorẽ dẽtiũ. Pli. li. z7. c. 5.
Artis. i. adarce.
Artodododzis. i. iuniperus.
Artomã. i. granũ cuius ⁊ꝰ est ordei: imo est medius iter triticũ ⁊ ordeum.
Artomata. i. articuli.
Artomen. i. artomus.
Artumen. i. iris illirica.
Artus. i. anus podex.
Artiça. i. aristologia rotunda.
Aruab. i. psilotrũ.
Arucusu faratron. i. herba vnde tingitur reubarbarum qua caremus.
Arui. i. masculus.
Aruiatum. i. instrm in quo suspenduntur homines.
Aruncus. i. citrum.
Aruscula: ẽ nomẽ ꝑmonis.
Arxos. i. spẽs cardi.
Arz. i. cedrus arbor.
Artodododzis. i. iuniperus.

¶ Capl'm. LIX.

Arz ara. gre. aroça. latine vo risi. GALIE. pmo de cibis. capi. de riso. Jn sapore eius est stipticitas. ⁊ ideo retinet ventrẽ retẽtione tẽperata: et in cortice eiꝰ est rubedo magis manifesta q̃ in ipsomet: aut in reliquo corporis eius ⁊ minus nutrit q̃ frumẽtũ. et idem Hal. de sim. phar. cap. oroça. Oroça. i. risuz hz quidẽ stipticũ q̃ circa ventrẽ moderate detinet. Et idẽ lib⁹ pdicto de cibis. B semine oẽs ad restrictionẽ ventris vtunt. delectationez ipsius similẽ faciẽtes chondro. Est aũt indigestibili⁹ chõdro ⁊ nutriẽs minus sicut ad delectationẽ eduly ofiçiẽs ab ipso plurimũ. SER A. li. aggre. ca. Arz sunt calide et ficce cõplonis in pmo. ALMAN. trac. z. capl'o de riso. Risuz tẽperiei que est inter ca. ⁊ fri. vicinũ existit: ⁊ ventrẽ stringit. Solitis aũt colicã pati nocet: eo q; lz nutriat: de ventre tñ non facile descẽdit nisi coquat cum aliquo multuz vnctuositatis habẽte: q; quãdo cum lacte coquit ⁊ cuz zuccaro comedit: plurimuz nutrit: atq; sanguinem augmẽtat. POSSE. SER AP. Quãdo sani egent pultibus eius: ppter punctiões quas hñt in vẽtre: aut propter fluxũ multorꝰ humorꝰ sup quos vincit colera: aut aliqua alia de cã sil'i huic: coque risi quousq; dissoluant ⁊ fiant sicut aqua kist: ⁊ da in potu. hora ꝓueniẽtiorꝰ vsus eius tpus est humidũ: ⁊ qñ stomacus est fortis vtutis ad cibos. Et idẽ auc. Diaf. est pauci nutrimẽti stringit ventrem auget sperma ⁊ minorat feces ⁊ vrinaz ⁊ ventositates: est enim completum in stipticitate. et ideo est bonum vlceribus intestinorum ⁊ punctionibus eorum quãdo bibit: aut fit clistere: ⁊ rubeum est cõstrictiuum plus.

Arçilla. i. bedegati.
Arçolla. i. agrimonia.
Arçon. i. sempuiua. Halie. ad glauc. distinct. prima.
Arçul. i. bedeguar.
As. ara. mirt⁹ ribam. gre. mirsine.

Asa est quoddam gũmi. nam ex ea est quedaz odorifera: quedam fetida: que est odorifera paruum habet odorez: sed calidior earum est fetida: ⁊ est ex herba vehementis igneitatis: vnde gũmi istius plante est satis fetidum. ⁊ iõ vocatur asa fetida: sed asa odorifera est succus predicte herbe expressus. ⁊ soli coagulatus habens aliquẽ odorez sicut herba predicta. quando vo simpliciter ponitur in receptis asa. fetida intellegitur. Est ergo assa fetida. gũmi p excellentiam fetidum: ⁊ vocatur lasar. ⁊ gũmi quirinaeum: ⁊ herba eius vocatur silfium: vt in alexandro de dõ-

Asarũ

25

tibus. Aly vocãt hãc herbã aniuden vel anudẽ. s.
Asa dulcis. i. gummi liquiritie. (anuidẽ.
Asabora. i. arbor que est in persia venenosi fructus. ⁊ quãdo plantatur i egypto est fructꝰ eius de bis que comedunt. ⁊ ẽ pscũ
Asach. idest arbor thuris. fm saladinuz. i. tribulus marinus.
Asacrios. i. babansalamodica.
Asacũ vocat Steph̃. amoniacum.
Asadan vel asadar. i. lactuca asini.
Aser. i. aerona.
Asafati. i. rubor pustulosus qui apparet in facie.
Asagen. i. asa.
Asagas. i. sanguis draconis.
Asabic. asabit. asaic. asait. i. pultes multum spissi ex aqua ⁊ farina.
Asaka. i. radix lily.
Asakel. i. spica celtica.
Asame. i. sanies.
Asamentuz. s. lygdam piscis magnus salitus.
Asamanux. i. molesti dies
Asathartur ⁊ sine asathartar. ara. gre. glio. lati.

SER A. lib. aggrega. ca. asathartar. Est sordicies nigra: que reperit in balneis: ⁊ in fundo semicupei balnei. ⁊ idẽ auc. Hal'. vtus eius est que calefacit in pncipio terty. ⁊ abstergit abstersiõe nõ multa: ⁊ attrahit fortiter. DIAS. ca. glio. sordicies que in balneo colligitur: que nominatur glio. virtutẽ habet calidam ⁊ malaticã ⁊ diaforeticam.

POSSE. SEARP. auc. Hal'. attrahit sagittas ifixas corpori. ⁊ curat tussim antiquã. quando fit fumigium cuz ea. ⁊ quando ponitur super empetiginem aufert eam.

DIASCO. vtilis est ficubus ⁊ ragadys ani vnguento ⁊ si ei addatur cinis condilomata dissoluet. pro alys sordiciebus. l. vasachi.

Alfaungi. i. puluis q̃ cadit de palea.
Alfauregi. i. pulnis q̃ cadit de parietibus salis
Asbedarugi. i. basilicon.
Asbesus. Asbestus. i. calx Asuestos.
Asbeton. i. calx viua.
Ascabalos. i. cancer cũ venit membrũ ppter ipm ad isensibilitatem.
Ascak. i. tribulus herba.
Ascakabos. i. vbi destruit caro. sic q; ipsa se quitur vsq; ad os siue sit icipiẽs aut succedens ipsi.
Ascala. i. lactuca agrestis.
Ascalia. i. tenita.
Ascalanonti. i. stincus aial valẽs ad coitũ. Pau. Ascabanotiz. Aschanotim.
Ascani ẽ arbor q̃ carem⁹.
Ascarades. i. atralia.
Ascaragum pro astero reperitur. baliabas.
Aschas. Pau. caꝰ ò ranula sub lingua.
Aschiron. ⁊ asgroida similia sunt iter se: sed aschiron maiores hz ramos. Pli⁹ liꝰ z7. caꝰ. 5.
Ascap. ara. ambra. Auerrois. 5ꝰ. colliget.
Ascarides. i. lumbrici lati.
Ascatatios. i. tepidũ tenẽs mediũ iter frũ ⁊ calm.
Asce. Vasce. Axe. i. tymus.
Ascech. bascech. gd ẽ. l. tribulus. Hal'. lib⁹ de facile acquisibil'. i. alcola.
Ascebete. i. anetum.
Ascebere. i. vna de. z8. mãsionibus lune.
Asceberedenigi. quid est. l. Scebedenigi.
Asceidit. est id qõ a cubito vsq; ad rasetam existit.
Asceleth. i. fuligo.
Ascera. i. canis sidus.
Asceracoct. i. tereniabin.
Ascet. i. balaustia.
Asch. i. sandico.
Aschil. Astbil. i. cepe murl.
Asciadigni vel asciadegni idest canabum.
Asciran. i. ascebran.
Ascil. i. squilla.
Ascili. i. crista galli.
Ascigaset. i. eupatorium.
Ascision. est quedaz medicina inda.
Asclepias tertia spẽs oziganí. vel dragontea. Diasc. Pli⁹. z7. ca. 5.
Ascocodos. i. sticados.
Ascoli. i. fuligo.
Ascolocondrion. ara. i. scolopendria.
Ascos. i. vter. inde asclites ab ascos: quod est vter. Pau. caꝰ de idropisi.
Ascuded. idest arbor gummi. draganti. l. Acantos.
Ascufo. gre. aufarsi. ara. ⁊ ẽ ipericon. Step.

¶ Capitulum. LXI.

Ascuchodos. ara. gre. sabadis. lati. vero stichados. Sticados ẽ qõdã arabicũ. ⁊ est illud qõ ara. nominat ascukodos. ⁊ est quoddam citrinum. ⁊ est illud qõ nominat lati. barba ionis: vel sticados citrinũ. ara. sceba. vñ Sera. lib. aggre. facit de stichados duo capitula. vnũ de stichados. ara. quod incipit ascukodos: siue astochodes. ⁊ aliud de stichados citrino: quod incipit sceba. est aũt stichados arabicũ calidũ. ⁊ sic. in tertio

SER AP. li. aggregato. ca. ascucados. i. stichados arabicum nascit in ĩsula: que gre. dr sabadis in regiõe gallatie. est berba subtiliũ ramorꝰ hñs comã saturcie similez: nisi qz folia eius sunt lõgioza folys saturcie. ⁊ est acuti saporis cũ pauca amaritudine. DIASCO. ca. de stichados nascit in ĩsulis gallatie circa massiliã: que ĩsula stichados nominat. vnde ⁊ nomẽ accepit. est autẽ herba tenuis. semen minutũ habens cum folys silib⁹ thimo: sed oblõga. ⁊ gustu acrioza ⁊ subamara. liber antiquus de sim. medicas. i. stichados. ramulos mittit tennes ⁊ oblõgos circa quos folia oblõgioza q̃ thimo. sed nõ dissilia semẽ pluriumum minutũ. tota herba odore est suaui gustu acri ⁊ subamaro ⁊c. Jn hoc cõueniũt oẽs q; vnam spẽm eius solaz ponũt. GALIE. 8. sim. phar. ca. stichados. eius qdẽ ad gustũ amarus sapor est ⁊ substipticitas moderate. cõplexio eius composita est ex frigida terrestri suba pauca a q̃ stipticat. ⁊ alia subtili ignea amplioz: a qua amaricat. ⁊ ꝑpter vtrũq; vero deobstruere ⁊ subtiliare dicit ⁊ abstergere ⁊ fortificare nata est viscera omnia. ⁊ totius corporis ambitũ. monstratũ. n. est ⁊ in anteriozib⁹ quoniã quecũq; pharmaca composita sunt ex talibus substantys predictis energias operant. IO. ME. ca. de stichados: quod medici laudãt ẽ arabicum. ⁊ ẽ planta folioꝰ subtilium: ⁊ longorꝰ hñs stipitem subtilẽ cineritiũ. cuius eleuatio sup terram ẽ in mensura cubiti. ⁊ hz flores assimilatos spicis filiginũ: sed sunt brenioꝛes sine semine. ⁊ ca. in pmo. sicca in scdo. ⁊ ẽ compositũ ex partib⁹ terreis frigidis dantib⁹ ei stipticitatẽ paucam: ⁊ ex partib⁹ igneis subtilib⁹ a qbus ĩsunt ei acuitas ⁊ amaritudo: sed acuitas plus ẽ amaritudine sua: ⁊ amaritudo plus ẽ stipticitate ipsius ppter qõ ẽ subtiliatiuum resolutiuũ aperitiuũ opilationum abstersiuum ⁊ solutiuũ nature. ⁊ ẽ preseruatiuũ phibens a putrefactione. ⁊ ẽ ex parte stipticitatis pauce in eo confortatiuum cordis ⁊ cerebri. ⁊ neruorꝰ ⁊ viscerum: ⁊ hoc ẽ esse ⁊ pprietas eius. phibendũ ẽ habentibus colerã in stomacho. cõturbat. n. eos iducẽs sitim: ⁊ vomitũ ⁊ estuationez laboziosam. Nocet ẽt calidã habentib⁹ ⁊ siccã ꝓplonem. ⁊ que sunt in ptãte colere. ĩpm quoq; ẽ ex debil'r soluentibus: ppter qõ m iscẽdũ ẽ ei salgẽma ⁊ mirabolani nigri.

asclites

Ascuchodos
Sabadis
Stichados arabicũ
barba ionis
Sicados citrinũ

Fmo Sceba Sera. no aliud q̃ que Scriptum Dsc.

cum eo aut kebuli.magnificāt enim operationem eius.⁊
silr squilla.⁊ ppie in egritudinib⁹ capitis.⁊ ifusum gdez
in aquā casei meliorat in cōditionibus suis.⁊ passule sine
iteriorib⁹ silr sunt ex his que cmēdant.silr ⁊ salgēma re-
tificat illud.⁊ ppe ad oēs partes ei⁹ sextuplum ipsius ⁊
succus pomorū dulcium in decoctionib⁹ eius rectificat il
lud. AVI.li.2.ca.stichados est planta hūs spicam:sicut
est spica grani ordei.ſ3 eius folia sunt breuiora:⁊ in ipso sti
pites sunt cinericij:sicut in epithimo:⁊ est sine scie.acut⁹
cuz amaritudine pauca.compositus ex suba terrea frigi-
da:⁊ ignea subtili.calidū in ꝓmo.sic. in scō. nō cōcordat
cum Dia. neqz alys. SERAP.li.aggre.ca.sceba.i.stica-
dos citrinū.⁊ est absinthiū marinū habēs minutū semē
simile semi plāte:que dr̄ abrothanū:⁊ nō ē ita amara her
ba:sicut absinthiū.⁊ hz odorē graue.figura ei⁹ est in appa
rētia.sicut plāta absinthy:⁊ sapor ei⁹ est sicut sapor absin-
thy:nisi qz nō est tāte stipticitatis:⁊ calefacit plusq̄ absin
thium:⁊ in ea plus de amaritudine est q̄ in absinthio cū
pauca salsedine ⁊ calefacit ⁊ deficcat in tertio: sed virtus
eius est diuersa a vtute illius:nā nocet stomaco.vnde oc-
cidit vermes in vētre plusq̄ absinthiū:quādo ponitur ex
tra aut ītus.Et idē auc.Dias.sapor eius est amar⁹.⁊ habz
graue odorē.⁊ est herba stiptica.Et idē auc.Hal. 8. epidi-
miarū.Sceba similat absinthio in figura ⁊ sapore:ſz dif-
ferētia iter ea est:q̄ nō est stiptica sicut absinthiū. ⁊ cale-
facit plus eo:⁊ amaritudo ei⁹ est plus cū pauca salsedine
⁊ idē auc.Hal.8.sim.phar.cap.sceba filis est absinthio in
specie:⁊ fm gustū:tamē differūt in gustu ⁊ vtute. in gustu
qdē in eo q̄ cū stipticitate magis calefacit ⁊ amaricat cuz
quadā salsedine. In virtute vo in eo q̄ cōmēsuratū est.⁊
magis absinthio iterficit lūbricos extrorsum appositū.⁊
ītra corp⁹ assumptū:⁊ qdem calefacere in scō gra. iten-
se ponēdū est id.siccare vo in tertio. GALIE.8.simpli.
phar.ca.chrusicos siue barba iouis vocat acrem simul ⁊
stiptica prevalentē hz virtutem. POSSE. SERAP.
auc.Hal.decoctio stichados arabici cōfert dolori pecto-
ris sicut ysopus.⁊ in cōfectionib⁹ medicinarum hz vires
acriter relaxātes cū odore suaui.vñ ⁊ mēstrua puocat.
IO. ME. fit ex stichados arabico.⁊ spica ⁊ oleo veteri
oleum bonū iuuatiuū voci.flores qdē eius de decoctōe
sustinēt plus q̄ folia solone educit coleram nigrā ⁊ flegma
⁊ mūdificat neruos ⁊ cerebrū ⁊ mēbra sensuū.⁊ cōfortat
ea ⁊ cōfert iuuamētū magnū egritudinibus frigidis.⁊ B
fm oēm modū vsus eius: siue in potibus: siue in fomētis
⁊ lauacris.Et oleū ipsius cōfortat cerebrū ⁊ neruos.⁊ ca-
lefacit eos ⁊ viuificat.in medicinis aūt stichados si iun-
gatur squilla aut eius acetum est medicina bona epilēsie
⁊ vertigini.⁊ cum lapide laçuli aut sale indo. aut alys va-
lētibus ad ea cōfert melic.⁊ egritudinibus timoris.⁊ mi-
scetur ei buglossa aut succus eius aut succus pomorū dul-
cium ad egritudines cordis:⁊ meliam:⁊ euaporatio deco
ctionis eius aperit opilationes nariū.⁊ est medicina bōa
opilationibus epatis ⁊ splenis ⁊ viscerū.⁊ est sedatiuū do
lorū q̄ sunt in neruis ⁊ in istrumētis iūcturarū.⁊ in laterib⁹
fm oēm modū administratiōis ei⁹.⁊ cōfortat iterioza oīa
que a frigiditate lesa sunt:⁊ ppie mālī:⁊ phibet a putre-
factiōe:⁊ ipsius syrupus.⁊ alij modi administratiōis eius
sunt medicina bona q̄rtane ⁊ febrib⁹ lōgi tēporis.⁊ pro-
prie flegmaticis.Dosis decoctiōis ei⁹ ē potio.a.3.iiij.vsqz
ad.vij.⁊ pulueris eius a.3.ij.vsqz ad.v. AVICEN.Sti
chados arabicū resoluit ⁊ subtiliat amaritudie sua. ⁊ silr
eius syrup⁹ aperit opilationes.⁊ abstergit.⁊ in ipso gdez
est stipticitas pauca.⁊ confortat cor ⁊ viscera.⁊ prohibet
putrefactionē.⁊ eius decoctio sedat dolores neruorū ⁊ iū-
cturarū ⁊ laterū.⁊ ipsius syrupus est res magis iuuatiua
egritudinū frigidarū:⁊ neruis.quare oportet vt eo quoti
die vtatur qui neruos habet debiles:⁊ q̄ ex frigiditate in
ipsis patitur.⁊ cōfert melancolie ⁊ epilensie.⁊ nocet habē
tibus calidā ꝓplexionem.⁊ facit eum vomere.⁊ est ex eis
que faciūt sitim.⁊ cōfortat īstrumenta vrine.⁊ soluendo
educit flegma ⁊ meliam. GALIE.vo non dixit hoc ē
eius.⁊ vltima qdē portio ipsi⁹ est.iz. Resumē cuz vino pu
ro ⁊ oximelle.⁊ modico sale.Sticados citrinū quod ara-
bice vocatur sceba.vtutē hz diuretica:vñ vinū decoctio-
nis eius.⁊ draganti spūalia calefacit.ad iliacā passionem
valet.⁊ cōtra stranguriā ⁊ dissuriā ⁊ opilationē splenis ⁊
epatis.⁊ cū ifirmus surgit ab ifirmitate ad neruorū cōfor
tationē abluantur extrema in aqua decoctiōis eius. Itē
ad duriciē neruorū decoquatur stichados citrinum ⁊ cau
les in aqua:⁊ abluē ⁊ suffumiga membrū:qz multū molli
ficat ⁊ cōfortat. SERAP. ca. Sceba vel stichados ci-
trinū.coquitur sola ⁊ bibitur ⁊ interficit vermes.⁊ expel-
lit eos cū laxatione leui.⁊ quādo coquit cum lentib⁹ ⁊ bi-
bitur facit hoc:⁊ pecudes īpinguat quādo comedūt eā.
⁊ idem auc.Hal.virtus sceba diuersa est a virtute absin-
thy.Nam sceba nocet stomaco.⁊ occidit vermes plusq̄
absinthium quando ponitur exterius: vel sumitur intus
⁊ est ca.in secundo.sicca in tertio.

Asdepias.i.dragontea.
Ase.i.ysopus.
Aseac.i.coagulum.
Aseb.i.alumen.
Asebran.i.esula.
Asech.i.sandico.
Ascercmia.i.comestio que fit de acatia.
Ased.ara.i.leo.
Asedenegi.i.semē cānabi.
Asedenagi vel asedenlati. .i.lapis ematites.
Asefara.i.cantarides.
Asebet.i.absinthiū.
Asebesafrem.ara. est herba similis paritarie.
Aseid.said.ara.i.brachiuz. Auicē.⁊ Hal. scō de iu-
namentis membrorū.
Asciethi.i. fricatio dentiuz ⁊ gingiuarum ⁊ labiorū interius.
Asek.i.tribuli.⁊ ē herba.
Aselch.i.fuligo.
Asemen.i.butirū coctū.
Assen.i. apa molle inflati-uum.baly secūda tegni. commento.3i.
Asenicula.i.herba palesis.
Asenablum.i.saturcia.
Asenbendegi.i.lapis quo aly lapides ⁊ incidunt.
Asenecafine.i.viscus quer-cinus.
Asenefu.i.absinthiuz.
Asenereu.i.quidam piscis magnus salitus.
Asserinamon.Plini⁹ libro .14.capo.16⁹.circa pncipium.est quoddaz vinū facticium.
Aseras.i.affodillus.
Aserebum exponit Step. q̄ est stannum vel plum bum album: sed puto q̄ voluit dicere asreng:qō est minium:cuius mate-ria est plumbum:nā stā num arabi.dicitur rasas caçdir. libro de doctri-na gre.
Aserosi. Aseserosi. Axeras. Anterion. Affodillus. Anatericon.binach.
Aserengi. idest plumbum vstum
Asesab.i.peccola.⁊ est gū-ma abietis.
Aset.i.argentū vitum.
Asetaragi.i.tapsia.
Asetbesafeni.calx viua.vl lapis arcbadie qui accen sus non extinguitur.⁊ ē verius.
Assa.i.aer.
Assaltos gre. i.aspaltum.
Assaric.i.asmentum
Assatis.i.vectia.
Assaxfasa.i.rothaba.
Assear.i. viscus quercin⁹.
Assfeng.vl assengi.arabi.i. spongia marina.
Asbagari.gefase.sedfe.se-daffengi ē a greco corrū ptum.f.pro.p. littera po-sita qua carent:nam gre ce spōgos dicitur.
Assidi.idest sinapi albū.
Assidegi.ara.cerusa.
Assinach.ara.spinachia.f. pro p.
Assfodillos.gre.affodillus Plinius libro.22.ca.22. in pncipio.
Assfro.idest sinapis alba
Assulbasch.i. testudo ma-rina.
Assur.assarū.Dassur.ara.

idest crocus ortulanus. Step̄.
Assusoba.i.vngula oculi.
Asgaragum.i.asarum.
Asil.i.squilla.
Asilus.gre. Oestruz.idest tabanus.
Asilonis.i.armoniacū.Ha. ad paternianum.
Asiniach.i. additio mate-rie pinguis cōtingens in palpebra supiori: grauat palpebrā in apertione.⁊ facit ipsam quasi mollifi catā.⁊ est coniuncta non mota sicut nodus.
Asimar.i.amigdala.
Asinamon.i. vinū ficticiū. ⁊ fit qñ .xx. sextaria mu sti cuz dimidio aque fer-uent.⁊ postea datur in-firmis.
Asinthesim.gre.ſz Alexā-drum ca.de signis humi de distemperantie epa-tis:est dictū nō extenua-tus ab a qō est sine:⁊ sin thesis extenuatio: quasi sine extenuatione.
Asinthiaca.i.decoctio ber barum in aq̄ calida.
Asios.ſz Dias.est arbor vl berba armoniaci.
Asinus quid est.l.habeçel.
Asira.i.farina ordei.
Asir.est qōdā genus piscis parui.⁊ sunt mele marie
Asir.est quedam species ci cerasi.
Asireg. Asiregi. i. partes q̄ sunt in circuitu ani.
Asirengi.ara. asreng. Açaron.⁊ est miniū quod fit ex cerusa. ⁊ per decoctio nem rubei coloris aptuz pictoribus.
Asires.i.affodillus.
Asisibafit.i.cupatorium.
Asirbemon.i.epithimum.
Asit est spēs nenufaris.
Asitia.gre.i.iciunia.
Asitios.gre.i.iciunus.
Asius qd ē.l.lapis asius.
Askil.i.sglla.ara.bansel.
Asskincor.ara.i.stincus.
Askis.i.alcola.Hal.6⁹. memiri.ca? 2?
Asticon.i.bitumen.
Asma.i. offensio anhelit⁹ cuz sonitu.vnde asma.i. cantus. Asma orthomia disnia.idē in gñe.li?ō do ctrina gre.ī psalterio vbi nos habemus canticum vel cantuz.grecus habz asma.Pau.
Asmach.i.alsmach.
Asmaroch.i.herba cui⁹ gū-mi est assa fetida.
Asmatum.dixit Step. vo cari absinthium: sed ne-scio qua lingua.
Asmelegen.i.napus.
Asmen.i.alsmen.
Asmihal.i.spica inda.
Asnem vsnez.i.puluis ab-stersiuus: quo saraceni vtuntur ad mūdificatio nē manus.⁊ sunt ei mul-te species: quarum vna fit ex kali.
Asnee.Asnea.i.lanugo ve-tustarum arborum.⁊ est vsnee.Step̄.
Asobran.i.esula.
Asosol.i.aurum.
Asogiros.i. ruta agrestis. vel capraria.
Asokir.est spēs lepre
Asolipidios.ara.dicitur ca tarbā.Step̄.
Asolatorse. idest radix af-fodilli.
Asolasonalchame.i.plāta-
Asonia.i.cantus. (go
Asotmac.i.atriplex.
Asotretus.idest flos salis montani.
Asosati.i.pleuresis.baly.se cunda tegni. cōmēto. 3i.
Asoth.i.argentū viuum.
Asoton. idest capillus ve-neris.
Aspaltū.i.bitumē iudaicū qō iueniť natās in fonti bus.⁊ ē spēs napte.⁊ vo-catur stercus demonis. nā napta est petroleum vnius generis.l.brafalē-di.Plini⁹ libro.35.ca⁹.15. Hal.scō de simp. medi. ca? p.distinctiōis tertie.
Aspalatus.i.tapsus.
Aspaliū est granatuz silue stre.p quo.l.darsisaban. Dia.dicitur in barbaria Asdani.
Aspalarus. vel aspalatruz idest genestrella.
Asparata.i.tensiones.
Asparag⁹. fm Hal.in li?de cibis vocat ois sūmitas plante dum est in teneri tate sua:ſic ⁊ sparagi sū-mitas quando comedit: sed ſz modernos est ve-re sparagus.

¶ Capitulū. LXII.

Aspergula. Spargula sic vocat a quibusdam ru-bea minor:silis est rubee. non tamē aspa:nec adeo crescit:est herba minuta hūs folia vt liba notides:sed strictioza hūs stipitē nodosum.⁊ in quolibet nodo folia in giro posita qnq̄ vel sex.vel septem ordina-ta ad modum stelle.sicut herba que dr̄ rubea:vel sicut al guascen.⁊ ab eisdē nodis pcedunt alij rami simili modo facti cum nodis ⁊ folijs vt supra cum floribus paruis al-bis sicut flores oliuarum:est.n.ca.⁊ sic.complexionis.
POS.oēm duritiem ⁊ apata dura resoluens est.

Asperos.i.sparagus.
Aspialas.i.talpa.
Aspistica.i.serpēs qui stat ī aqua ppter vehementiā siccitatis sue.
Asplemon.vl asplenu.i.sco lopendrie venenose:⁊ est aplenon.Dia.plini⁹ libro 27.ca⁹.5.
Aspleniridion.herba est in forma ⁊ virtute silis sco lopendrie.i.lingue cerui ne.⁊ est idē qō supra.
Aspleos leuci.i.vitis alba.
Asplimium.i.ceterac
Asperach.i.spēs yperici.
Aspratiles dicunt qdaz pi-sces sic noīati ab asperita te squamarū: vel a locis in qbus degūt. vñ aspira tilis.i.asp.⁊ iō Dia.vocat speragum Aspiratilem.
Aspiros.gre.i. albus. silr ⁊ lenis.alias leucos.
Asgron.Dia.ca.asgron spe cies est yperici:vel dr̄ an-drasemon:sed virgis ma ior est yperico:sarmētosa feniceū hūs colorē ⁊ flo-rem mellinū: semē simi-le ypico: sed mai⁹ qō cuz fricatū fuerit odorē resi-ne emittit sanguineuz ēt facit colorē fricatuz. vñ ara.dicitur asbirac.⁊ an-drasemon dictum est.
POSSEDIASCO. semē eius cū ydromelle bibitū ad modū duaruz cotillarum coleram scia-ticis deponit.
Asreos qd ē.l.cānabit.
Asrengi.ara.miniuz.⁊ Açaron.qō ex cerusa fit per decoctionem victū siren gi Assirengi.
Assa dulcis ⁊ fetida qd sūt .l.anuiden.
Assa.assa.i.rubor pustulaq̄ que in facie apparēt.
Assabota.i.persicum.
Assabot est nomen cuius dam piscis.
Assafir.i.aurum.
Assagen.i. sanguis draconis
Assagiassora.i.agn⁹ castus.
Ass.i.radix que comeditur ⁊ est raffanus.
Asreg. Asrengi. idest cinna barum.
Assalgem.i.napus.
Assamia.i. cibariū factū cū carne cocta cū aq̄ cui ad-misceť succus agreste.
Assamim.idest dies canicu lares in estate molesti.⁊ dies alij ī hyeme molesti
Assanti.i.fassate.
Assamregi.i.puluis q̄ cadit de parietibus salis.
Assara.i.virga pastoris: vel ſz Aiui. est pustula parua lata sicut vesice ad aliq̄-tulā tēdēs rubedinem ⁊ pruritū faciēs ⁊ angustiā veniēs subito ſz plimuz: ⁊ accidit quādoq̄ vt cur rat ab ea hūiditas: ⁊ for-tasse est sanguinea.⁊ fm plurimuz fit vehemēs in nocte ⁊ causa eius est va por calidus eleuat⁹ in cor pore subito aut a sanguīe colerico: aut a flegmate baurachio.
Assarie.i.tetramentum.
Assegeten.i.miraculum.
Assebedenigi.idest semē ca napis.
Assebaza.vl assebeçi.vl as-sebelezi.i.mādragora.
Asseife.i.spata.
Asseigi.i.caput.
Asseid.i.brachium.⁊ potissi me pars posterius ei⁹ vbi est coniunctio duorū fo cilium.
Assemen.i.butirum.
Assemine.i.lubec.
Assenar.i.aloes.
Assena.i.vsnee.
Assenedonegi.i.semina gra nati silueſtris.
Assedetindi.i.nux īdica.
Asserebum.i.stannum.
Asset.i.emplin.
Asseteragi.i.capsia
Assideg.i.cerusa.
Assinach.i.spinachia.
Assindi.i.sinapis albi.
Assiradix.i.gladiolus
Assiregi.i.partes que sunt ī circuitu ani. Asireg.idez.
Assisa dicuntur que ven-trem non inflant:vt cimi num leuisticum.

Assonticon est nomē cuiusdam electuary.
Asonanti.Sonāti.ara.Samudurne.Sera.
Assuc.i.gallia muscata.
Assugilla.i. radices que comedunt. ⁊ est raffanus.
Assubul.i.oculi q̄ sunt medy iter variū ⁊ nigrum.
Assum.i.galla.
Assurex.pconia.
Assurfumigi.i.speragus
Assur.i.flos fraxini.
Assurbalatib.i.spica nardi
Assus.i.lapis.
Assuum.i.pondus.

Asta alexandrina.i. camedaphnes.Dia.
Astachy .i. os locuste marine.
Astacodum . idest sticha dos.Stephē.
Astacosichit|.Astatia. gre. .i.locusta piscis:caraunᵒ.
Astafida vel astafisis.gre. .i.vua passa.·Plinīᵒ.libᵒ. 23.caᵒ.2.libro de doctrina gre.
Astareta.i.cucumer.
Astaros . idest cenfara fabis.

¶Capitulū. LXIII.

Astaraticon vel astaruticon.arab.vel secacul. gre.biomon.lati.vo centuncapita vel yringus.nō est aūt affodillus:vt qdā dixerūt: sed vocant due plāte.quaꝝ vna est yringus.vt p3 p Sera.ca. .p. pzio.⁊ alia est vna alia herba:q̄ sibi satis similat.itē ·Pliᵒ. liᵒ.22.caᵒ.8.i pnᵒ.⁊.7.ca.post sermonē ō yringo. Ex his ingt.s.yringū cādidū:quez centūcapita noiant oēs effectus eosdē causat.⁊ radices in cibis grecoꝝ recipiunt siue cruds siue coctis.vt Dia.ca.de yringis.pterea ī antidotario virili in quodā antidoto qō icipit.antidotū qō facit epilēticis recipiunt ⁊ cētūcapita.⁊ affodili:q̄re nō sunt idem.

SERA.liᵒ.aggre.ca.astaruticon.i. centūcapita. alia est celestis colozis:⁊ alia albi colozis:sed q̄ ē celestis coloris: est herba hūs stipitē durū ⁊ asperū:⁊ in sūmitatibᵒ eius ē flos glaucᵒ filis flori camomille.⁊ aliqs ex flozibᵒ hz colorem purpureū. ⁊ hz folia scissa ⁊ capitella filia stellis: sed folia q̄ sunt in ramis tendūt ad lōgitudinē. ⁊ hz velut pilos.Et idem auctozitate Hal.traxit nomē ab eo q̄ curat. aūpata qū fit emplīn defozis cū ea:aut suspendit sup ipsa vtus eiᵒ ifrigidat ⁊ deficcat nō fozziter ⁊ maxime duz est recēs:sed cētūcapita albi colozis est yringus. ⁊ ē spēs spine.⁊ sumit foliū eius cū sale cōditū in pncipio sui augmēti.Et folia eius sunt folia aspa aromatica in sūmitate qū gustant.⁊ in sūmitatibᵒ eius sunt capitella rotunda sicut sunt stelle:⁊ in circuitu eozū sunt spine. ⁊ stipes eiᵒ dur ⁊ coloz eius capitellozꝝ ē similis colozi oleandri: ⁊ fortasse aliqū sicut coloz iacinti:⁊ hz radices lōgas nigras defozis ītus albas in grossitudine pollicis boni odozis.nascit ī locis arenosis ⁊ asperis.Et idē auctozitate Ha.vtus eiᵒ ē cōposita.qz ifrigidat ⁊ resoluit resolone pauca. PAV.ca. de yringo.yringus:secacul:aut yringion herba ē spinosa: radix eius cū aliquali aromaticitate comedit:⁊ conficiūtur cū melle ⁊ cuccaro radices pdicte.⁊ comeduntur.

DIAS.ca.de yringo.yringᵒ aut yringion. aut nux agrestis herba est spinosa.folia eiᵒ in initio comedunt.⁊ in sale cōponunt:que folia lata aspera sunt:gustum aromatis hītia:que cū creuerint obruffum coloze hūt cum multis virgis in qbus sunt capitella rotūda spinosa: bastam hūt duram in giro.⁊ qñqs albā ⁊ viridē cū coloze iacinti.⁊ radix est illi oblonga ⁊ nigra defozis deintus alba aromate plena.nascit in locis lapidosis ⁊ cāpis ⁊ littozibᵒ.hz radix eius vtutem calefactiuā. AVICEN.li.scdo.ca.secacul Secacul est calm in scdo ad humiditatē quādā tendens ⁊ in ipso est leuitas.⁊ vtus eius sicut virtus baucie.

POS.yringus ⁊ maxie radix eius cruda comesta curat gomozeā. SERA.auc.Dia.folia huiᵒ plāte cōferūt īflationi stomaci ⁊ aūpatibᵒ oculi ⁊ alys apostematibᵒ calidis ⁊ qdam dicūt q̄ flos huiᵒ herbe: cuiᵒ coloz ē purpureᵒ: si bibat cū aqua cōfert signātie ⁊ epilie q̄ accidit ifantibus qū fit emplīn cū ea humida cōfert aūpatibᵒ calidis lumborum:⁊ dicūt q̄ si ille q̄ habet aūpata in lumbis suis accepe rit flozē eiᵒ siccū cū manu ciᵒ finistra.⁊ posuerit sup aūpata sedat pulsationē eozꝝ.⁊ idē auc.Dias.qū bibit succus eius radicis q̄ est albi colozis ,puocat yrinā ⁊ menstrua dissoluit tozziones ⁊ iflationes stomaci.⁊ qū bibit cū vino confert dolozi epatis ⁊ mozsibᵒ venenatis.⁊ qū emplz fit cuz eis resoluit exterioza aūpata:aut quādo suspēdit sup ipsa. sicut quidam putauerunt. AVICEN.Secacul habet virtutem baucie. ⁊ excitat appetitum coitus ⁊ loco eius ponitur buciden.

Astas.i.iflationibus.
Astatia:vl astati.i.lagusta: vel locusta piscis.
Astena.i.vinee.
Aster.gre.i.stella. ·Plinius liᵒ.27.ca.5.
Asteratica.ara.bubomon. virga est enī lignosa: que sup se hz flozem mellinū sicut antemis ⁊ capitellum diuisum folia asteri similia:sed ad radicez folia sunt illi lōga ⁊ aspa

Aster acticus.i.asterion.
Asteron.i.arthemisia.
Aster placidos. gre.talk.i. gessamia . gisasteros . i. stella lata vel dilatata. vel stella terrea:vl terra astrea:vel stella plana.
Asterice.i.diacodion. ⁊ est electuariū de papauere positū in antidotario.Hminozi.·Plīniᵒ libro. 20. caᵒ.19.in fi.

¶Capi. LXIIII.

Asterion. gre.vel aster actic vl buboniū lati. inguirialis vel stellaria. PLI.ca.asterion.nascit itra petras ⁊ loca aspera.hec herba nocte tāq̄ stella in celo lucet:adeo:vt eā videtes ignozātes putēt se fantasma videre a pastozibᵒ maxime videt. PAV. ca.aster.Aster vel asterion ē q̄dā herba radiata. vt stella folys oblōgis duabᵒ aut tribᵒ in cacumine capitella stelle mō radiata. POS.GAL.6.sim.phar.ca. aster acticᵒ Aster acticᵒ.alys vo buboiū noiant:qō nō solū sup plasmatū:sz ēt ,ppinatū credit bubones sanare:hz aūt gd diaforeticū:hz ēt nō minᵒ refrigeratiuū qd ⁊ repcussiuum vt mixte sit potētie:sicut rosa.nō tī sic stipticat.Et idē codē li.magis īfra.caᵒ buboniū siue aster acticus nominat ēst ex eo q̄ credit cōferre bubonibus tā cataplasmatum q̄ assumptū.ē aūt mediocriter diafozeticū: eo q̄ mediocriter est calidum.⁊ neqꝝ vehementer neqꝝ intense desiccat. maxime cum adhuc tenerum est ⁊ recens. dictum est autem prius de ipso.hec Halie.

Astima.gre.aura flatus .i. anhelitus.spiritus spiraculum.
Astrigar.Astigar ara.idest silfium.
Astitus.i.lapaciolum.
Astobatea.i.anetum.
Astochodos. ara. i. sticha dos.
Astomatha.i.ozis pharmaca.
Astozab. gre. i. stozax. mihera.ara.Miba. Diasc.
Astozcos gd ē.l.culb
Astra.i.rubea.
Astracū.ē pauimētum domus.Alexā. vo pro paui mēto laros accipit.
Astractis.gre. yringi.atracisus.
Astrafactus.Andrafraxis .i.attriplex.Stephē.
Astragallus . idest cardelius auis.
Astragabos.i.pes pozcinᵒ.
Astragalinos. gre. lissinia cardus albus. Auis acalantia vel Achalantes. Carduelus.
Astragolos . Stragulus.i. calcaneᵒ vl talus. ·Pau. Ha.li. de facile acgsibil.

¶Capitulū. LXV.

Astragullus. vel astragallos herba est que folia hz lōga cū icisuris multis obliqua circa radicē caules tres aut q̄tuoz:flozez iacinti:radices villosas īplicatas rubeas pduras hz.nascit ī petrosis ⁊ asperis locis.·Plīniᵒ libro. 26.capitulo.8ᵒ circa pncipiū GALIE.6.simpli.phar.capi.astragallus. Astragallus

siue ficᵒ terre siue glādula.fructiculos est habēs radices stipticas:quapropter exiccantibus est. POS.GALI. non debilī cicatriçat vulnera vetera.⁊ ventrē fluentem stringit:sigs radicem eius coquēs in vino bibat. Nascit autem plurima hec herba in neuere arabie.

Astraktis: vel astranticos .i.yringus.Atracisus.
Astrobilie:vel astroculibe vl astrodilibe.i.grana pini.gre.Sera.
Astrodimie sunt pisces degētes in cōchys. ⁊ habēt durum cozium.
Astrolinos.i.auis cardella
Astron.gre.stella.
Astroquiron aut quarton: aut pardalicōtes aut q̄noton: aut gnoctambin dicunt frutex est longas virgas hūs cū grauī odore ⁊ nō fragilis folia edere similia:sed mollioza ⁊ oblōga.⁊ grauī odōe mucillaginosa lachrimo plena mellino . ⁊ semen in folliculis habēs sicut folia miuta ⁊ nigrū ⁊ duꝝ.
Astufo.i.ipericon.
Astula regia.i.Molochisagria.i. affodillus in quodā liᵒ antiquo.·Pli.liᵒ.21. ca.17.vsus finē.
Asuac.i.gūmi alcumdar.
Asuber.idest arbor granati regis.
Asuc.i.gallia muscata.
Asuestim.i.calx.
Asuestas.i.calx viua.
Asuetum.i.lilium.
Asugeg.i.vitrum.
Asui.i.crocᵒ ozrulanus.
Asum as.ara.idest mirtus Stephē.
Asumac.i.lactuca asini.
Asuoli.exponit Stephanᵒ .i.attramentum.⁊ in antiqs sinonimis ē fuligo.
Asurie. idest attramentuz rubeum.
Asurticum est nomē cuiusdam electuary.
Asus.i.planta vel herba super quā nascit sal. cuius flos noiat asuris.
Asuschelbar.i. castozeum.
Asutibendegi.i. lapis cum quo aly lapides icidunt. ⁊ in lingua nostra vocat smirillo.
Ata.i.algarab. Aui.garab.
Atab est arboz idie: cuius fructus multū nutrit.
Atabasir.i.spodium.
Atabitū:est arboz tarica.
Atacuigi:vel atage. i.acta/
Actafacan.i.cardiaca.(go

Athamara.i.antimoniū:sz Aui.liᵒ.2.ca.athamara videtur dicere q̄ sit herba nascēs in īdia hūs operationē peonie. Naz ex folys eiᵒ fit epithia ei ad cutis caput eleuat vapoz. ⁊ phibet epilepsia.
Athanagia.i.tanaceti cōfe (ctio.
Athare.i.lentiscᵒ.
Atharo.idem.
Atharal.i.distillatio.

¶Capitulū LXVI.

Athel athalū ericl vl tarmeçit.ara.gre.nadabar. lati.vo tamariscᵒ domestica:sic iuenies ī.l.cafa. SERAP.li.aggre.ca.athel.i.aboanisa:⁊ ē arboz multū lōga.vsqꝝ ad celū dura rectilinea:folia eiᵒ sunt lōga subtilia stricta.⁊ nō hz spinas.⁊ ex ligno eiᵒ fiūt parapsides: ⁊ icisozia.⁊ ēt vasa alia.⁊ ipsa est magna athel.⁊ gre. vocat nadabar.Et oēs arbozes ex qbᵒ fiunt vasa hz noiant nachaa.sz est athel aliquātulū arboz rubea:q̄si colozis scozpionis.Et idē auc.Diaſ.Athel est silis thamariſco.⁊ est in babilonia.⁊ aq̄ ifusionis eiᵒ ponitur in sief: q̄ administrātur habētibᵒ debilitatē visus.Et idē auc.Hal. athel ē species thamariſci:⁊ est arboz :q̄ magis vēto agitatur: q̄ arboz thamariſci. ⁊ hz lignū ⁊ ramos vides maculatos ruboze.⁊ folia plurima hz silia folys thamariſci.ī sapoze eiᵒ est stipticitas.⁊ nō hz flozem.⁊ hz fructū rotūdū :sic cicer habētē coloze cineritiū ad glaucedinē tendētē itra q̄ sūt grana pauca iuicē cōglobata ⁊ iuncta:q̄ noiant grana dulcia.Colligunt in mēse february.est ca.⁊ sic.in pmo. virtutes eius iuenies in.l.cafa.·Pli.liᵒ.13.ca.21.

Atheleigi. idest apostema molle inflatiuuz.haly.secūda tegni.cōmento .31.
Athelia.vl atheliaquea .i. thamariscus.

¶Cap. LXVII.

Athemon ara.gre.epithimon. lati.vo epithimū ca.ē ⁊ sic. ī scdo. est q̄si flos thimi quepcipue ī calidis locis crescit: herba āt ipsa repit circa thimum.vñ dicit epithimū q̄si supercrescēs flos thimi. ⁊ flos ipsa.⁊ nō herba in medicinis ponit:pro quo qñqz cuscute ponit:cū pducit flozes colligit. SERAP.li.aggre.caᵒ athemon.i.epithimū ē flos cuiusdā herbe. q̄ est silis timbze.⁊ hz capitella parua leuia rotūda hūtia caudas silēs capillis. DIAS.ca.de epithimo.Epithimū flos ē thimi silis timbze:sunt vo capitella leuia ⁊ rotūda caudas habētia.·Pli.liᵒ.26.ca.8.ante mediū. GAL.6ᵒ.sim.phar. ca.de epithimo.Uirtus epithimi. ē que calefacit.⁊ siccat ī tertio.⁊ est silis vtute asce.i.thimi. In oibus vo ē fortior vtute eiᵒ. IO.ME.ca.de epithi.Epithimū nascit sile vt cuscute.plāte autem gbᵒ superexcrescit sunt alkal ⁊ alasce. Et q̄dā spēs ozigani.eiᵒ aūt aliud ē cretēse:aliud syricuz. Meliᵒ est qō est cretēse acuti odozis.⁊ qō nascit ī syria ē post illud:sz ē meliᵒ ruffū:⁊ meliᵒ ē adhuc.qō ē completū pōderosius:⁊ melioz ps eiᵒ sunt extremitates grosse:que sunt sicut flozes:subcitrinū aūt tē pallidū minᵒ bonū.calide cōplexionis ē ⁊ sic.in scdo.⁊ ē ꝓpositū ex ptibᵒ ignceis a gbᵒ iest acuitas.⁊ ex terreis subtilibᵒ a gbᵒ iest ei stipticitas pauca.⁊ īpm qdē ē subtiliatiuū resolutiuuz apitiuum opilationū ⁊ cōfortatiuū viscez. facit sitī.⁊ generat estuationē in cozpibᵒ calidis.⁊ est ex debilī ⁊ tarde soluentibᵒ: ,ppter qō ,phibēdū ē sub dñio caliditatis ⁊ siccitatis positis.Cōfortat aūt opatio eiᵒ ī multitudie quātitatis ipsiᵒ. ⁊ ī associatōe rei cū eo magnificantis effectū eiᵒ: sicut sūt mirabolani nigri ⁊ īdi.aut ellebozi nigri q̄titas pua. aq̄ aūt mellis cū pauco sale.aut aq̄ lactl caprini vigozat opationē eiᵒ.Salgēma vo:aut sal indi:aut sal napti sunt ex rebᵒ q̄ sibi addita

addūt vtuti ipsi⁹:cita aūt ⁊ facilē facit opationē eius si ei aliqd vtute acutū miscet sic piper lō.çinçiber ⁊ silia.⁊ nō ptermittas qn cadat ī potib⁹ ei⁹ oleū de amigdalis dulcib⁹ ī q̄ ĩuoluat.⁊ ī decoctiōe ipsi⁹ passule sine ĩteriozib⁹: qm̄ addūt ei ad bonitatē leniēdi.qō timet ex nitrositate ipsi⁹.⁊ ne ignozes qm̄ epithimū de decoctiōe modicū sustinet:q̄re oz vt fiat aliud ꝓm legē.⁊ prerogatiuaz aūt hz sup oīb⁹ solone educētib⁹ melīaz.educit. n. eā facile sine molestia. AVICEN.li.z.ca.de epithi.ē semen ⁊ flos.⁊ sūt stipites parui cōfracti.⁊ ē acutū calm:pūgitiui sapozis scīa hīs rubea cui⁹ plante vtus ē sic vtus albasce:verūtā albasce ē debilioz eo.⁊ qō ex eo bonū ē:ē cretēse ⁊ hyerosolymitanū.⁊ ē decliue ad rubedinē.⁊ qō ē vehemēti⁹ rubeū ⁊ acutiozis odozis ē ēt meli⁹:⁊ meli⁹ ē illud qō afferē de īsula crete:⁊ qō afferī ex locis dom⁹ sancte. ⁊ alys vicinis sibi:sz rubedo ꝑmi ē fortis.⁊ silat semini cuscute. est ca.⁊sic.i.z.ꝓm Hal.⁊ dixit bumay:q ē ca.i.z.sic.ī fine ꝑmi

POSSE.Epithimū vtutē hz purgādi flā ⁊ meliam ⁊ pse ⁊ cū adiūcto.s.cū medicīs purgātib⁹ melīaz. Cōtra q̄rtanā fiet ōcoctio ī aq̄. z.i.epithimi buliat.⁊ ī tali aq̄ ponāt̄ur.z.ij.lapidis laçuli:vl armenici.⁊ digesta mā det patiētī.multi.n.liberant.valet silr tal decoctio patiētib⁹ emozroidas ex melico sanguie. DIASC.Epithimuz viride acceptū stōz vexat.⁊ vomitū mouet.vētrē puocat ⁊ nauseā fac ac deducit flā:⁊ colerā ⁊ maxīe nigrā.dat ad purgādū thoracē cuz melle ⁊ yrisillirica moze elaty accipit. Alteri⁹ āt thimi flos alb⁹ ē atq̄z asper:sz ābo eq̄lē bnt vtutē: nā p os purgāt flegma.⁊ per vētrē colerā nigrā dat in gb⁹ pcordia pfocant ⁊ epaticis ⁊ suspiriosis. SERAP. auc.Dia.qm̄ bibunt de eo.z.ij.cuz melle ⁊ modico sale.⁊ aceto purgat colam ⁊ meliam.⁊ cōuenit ꝑpe melie ⁊ iflationib⁹ ⁊ vtigini:sz ipm fac nauseā.⁊ maxime viride.⁊ qm̄ miscet cū radice yreos ⁊ melle.⁊ dat sic ad modū elaty educit hūiditates a pectoze.⁊ idē auc.Abix. vt⁹ epithimi ē fortis ī educēdo melīaz a corpib⁹: ⁊ qm̄ dat de eo colericis ingrossat epar eoꝝ.⁊ accidit cis dispō cuz anxietate.⁊ fortasse fac eos vomere.⁊ ipm gdē multū cōfert senib⁹.⁊ multi curati sūt cū eo a melīa:⁊ qm̄ miscet cum eo absinthiū.⁊ qm̄ bibit simplex oz q̄ iungat cū oleo violarū aut amigdalaꝝ.⁊ dosis ei⁹ ē.a.z.i.vsq̄ ad.ij.sz cū alys ē.z.i.solū. IO.ME.Quidā dicūt epithimū educit de flegmate aligd.⁊ dixit paulus q̄ solone educit hūozes adustos.⁊ ōclinauit ab eo qō ꝓhēdit vniuersitas.⁊ ego nō inueni q̄ fieret illud.ptās aūt ei⁹ sup hūoze melico.⁊ egritudinib⁹ magna ē.⁊ ꝑpe ī egritudinib⁹ capitis:sic est melīa.epilīa algues timozvtigo ⁊ doloz capitis:q̄rū mā est melīa. valet ēt ad tremozē cozdis ⁊ sincopim ⁊ egritudines melācholicas in eo.⁊ est medicina magna opilōni splenis ⁊ egritudinib⁹ ī eo.⁊ cōfert egritudini ypocūdrioꝝ ⁊ opilōni renū:⁊ frequēs vsus potiōis ei⁹ ē medicina solēnis cācro.lepre.⁊ vlcerib⁹ nigris.⁊ soluit q̄rtanā. Dosis potio ē ī decoctiōe a.z.v.vsq̄ ad.xx.⁊ pulueris ei⁹ a. z.ij. vsq̄ ad .vij. Illi aūt q̄ sumūt ipm vitēt acceptionē eius in estate.

AVICEN.Sedat iflationē.⁊ cōuenit cōsistētib⁹ ⁊ senib⁹:⁊ remouet egritudines opilōnis.⁊ confert spasmo ⁊ melie ⁊ epilēsie.⁊ facit cōturbationē ⁊ nauseā. ī quoꝝ cōplexionib⁹ cola rubea vincit.⁊ ē ex eis q̄ sitire faciūt. Potio epithimi ē q̄tuor aureoꝝ.⁊ bibit cū melle ⁊ sale.⁊ solutēdo educit melīaz fortiter.⁊ educ ēt flā.qdā vo dixerūt q̄ ex eo bibit sic vsq̄ ad.ij.z.⁊ si decoctū sit vsq̄ ad q̄tuor ⁊ oz q̄ voluat qō ex eo bibit in oleo amigdalino: ⁊ nō oz vt in decoquēdo ipm multū elaboretur.

Athbar.ara.i.vngula. inde athbar altaib.i. vngla aromatica. s. blattabisantia

Athbinar vl athbet.i. ātimo Athir.i.sgnātū. (niū.

Athitum.i.cōfusum.

Athomus.i.fauille solis.fi selle solis.

Athonia oculozuz.Demosthenes ē ingt iugis oculoꝝ hūectatio rosida.ita vt splēdidaz ferre nō valeāt lucē:nlla alia manifesta obstāte passione.

Athozis.i.affodilli.radix.

Athurchar .atabarçels.i. çuccarum album.

Atib.i.boni mozes.

Aub.idem.

Atibu.i.res odozifere gb⁹ fit suffumigatio.

Atinias est qdā spēs vlmi excellētioz alys. ·Plini⁹ lib20.i6.ca.i8⁹.

Artincax.i.bozax.

Atine.i.ficus sicce.

Atinsa.tisa.ara.i. cocodrill

Atleiar.i.merul⁹ auis. (l⁹.

·Rasis.4.affozismoꝝ.

Atirimana.i.fauina vl bratheos,p qua.l.Abbel.

Atis.i.Abies.Hal.li⁹ de facile acqsibil.ca.z8. ī pn⁹

Atoma.gre.defect⁹. ibecillitas.debilitas.Ha.s.memiri.ca.z.iz.⁊.iz.terapē. ca.5.

Atomon.gre.i.idiuiduū. li⁹ de doctrina gre.

Atra.i.coloz niger.

Atragabulides .idest tragaliduntes.

Atralia vl atralis.Acades sunt flozes dactilloꝝ.

Atrogōis siue tragion.·Plinius li.z7.ca.vltimo.

¶Lapi. LXVIII.

Atramentum

.i.çeg.sz attēdēdū q̄ çeg.sic apparet in.l.çeg.hz tres spēs. vna earū ē çeg.nigrū:⁊ ista ē marchasita q̄ dissoluta fit encaustrū:qō vocat a serapiōe çeg nigꝝ:qō cū vino vl aceto dissoluit ī nigrū colozē.⁊ ab Aui.li.z.ca.de atramēto vocat atramētū albū:q̄ nō dissoluta videt.albi colozis est alia spēs q̄ vocat colcotar:vel calcitis.⁊ illa ꝑm Diaſ.ē citrini colozis vt appet in.l.calcitis.⁊ ē tertia spēs q̄ dr çeg. viride.⁊ ē calcantū.i.vitriolū.vezꝝ ē q̄ hz Aui.ca.pdicto auc. Hal.addit q̄rta spēs q̄ dr çeg rubeū vl attramētū rubeū q̄ vocat asurie.⁊ illud generat ex colcotar vl calcitis.vñ illa atramēta sūt sube recipiētis solonez pmixte lapidib⁹ nō suscipiētib⁹ solonē.⁊ ille recipiētes solonē sunt sube q̄ fuerant ligde:⁊ cōgelauerūt se:⁊ solunt ī aq̄ ⁊ decoctiōe ꝑter asurie.ips.n.ē vehemētis cozpcitatis ⁊ cōgelatōis.⁊ viride ē vehemēti⁹ cōgelatū:q̄z citrinuz. ⁊ vehemētiozes hz tunicas:vbi notādū q̄ atramētū cū simplr ponit: debet itelligi de nigro ab atro coloze q̄ gre.dr coloz niger.⁊ hm⁹ atramēti nigri qōdā ē atramētū sutoꝝ:⁊ tinctura sutoꝝ:⁊ ē calcātū.·Pli⁹.lib.34.ca⁹.ii.vsus fi. Et qōdā ē atramentum scriptozum.⁊ est encaustrum. omnia autez hec diffusius habentur in litteris ppuis.

Atractali quā mlti medō agreste vocāt:frutex est spine silis mioza hūs folia ⁊ minuta supra ipsas vgas.⁊ ois vga nuda ē q̄ mulieres ꝑ fusis vtunt. sup quā virgā coma ē spinosa:ī q̄ flos ē viridis.radix ē illi tenuis ⁊ vtil ⁊c.

Atratili.i. medion agreste frutex ē spine silis minora hūs folia ⁊ minuta supra ipsas vgas:⁊ ois vga nuda ē q̄ mulieres ꝑ fusis vtūt:sup quā vgā coma ē spinosa: sup quam flos ē viridis.⁊ radix ei⁹ est ei tenuis ⁊ iutilis.

Atratisus .Astracticos .i. yringus astractis.

Atria.gre.fila lōga.i. tri. ō pasta açima.

Atrici.i.cōditomata.

Atricū.ypericon.biumi.falestrū.scopa regia.idem.

Atriplex qd est.l.andrafasis.Crisolocāna.Aureuz ol⁹.ara.kataf.Sarmetb Sermach. Stephā.constutum.

Atrofases.i.atriplices.

Atrofia.i. extenuatio corpozis:vl sine cōuersione qm̄ nutrimētū nō ꝓuertitur in subam mēbri.⁊ dr sinthesis.qz nō pōt trāsire:puat⁹ aq̄sitate. J..trofas.Ha.iz.terapē.ca.5.

Atrofia oculi fit ex nimio doloze capitis ī acutis febrib⁹: ⁊ ē qm̄ fit tot⁹ oculi diminutio cū obtusiōe visus.⁊ ipsi⁹ pupille breuitate.

Atrogonis.Trageon nascitur ī crete tm̄ īsulis maritimis iumpero silis ⁊ semie ⁊ folys ⁊ ramis:⁊ suc cus eius lacteus

Atrogi.ara.citꝝ.sic ē apud Aui. ī.z⁹. cap̄. ide turungem possessiuū .i. citratū sicvocat q̄dā spēs oçimi.

Atroba.i.ꝓuersiōe.s. qm̄ aliqd pmutat ⁊ postea ꝓuer (tit.

Atronc.i.citrū.

Atropa.i.extenuatio.

Atropomeros. i. mādrago

Atuboni.i.aqua exīs (ra in membris.

Atuchion.i.antraꝝ.

Atublub.i.lētigo aque.

Atumone.i.papauer.

Atumeli.i.aq̄ ō fauis mell.

Aturdilon.i.siseleos.

Aturmus.i.lupinus.

Aturchar.i.çuccarū.

Atusa aron.i.aaron.

Atusaron.i.luf minoz iar⁹.

Auafa.i.ebul⁹ vl (aaron. sambucus.

Auātia.i. sana mūda.i .pes lepozis vel gariofilata.

Auasac.i.armoniacum.

Aub vl Atib.i. boni mozes

Aubel.i.butirū crudū.

Aubtilon. i.plāta q̄dā quacarem⁹ silis cucurbite.

Aucata.i.ameos.

Auculi ē nomē pōderis.⁊ ē granoꝝ ozdei nouē.

Andrisurū.i.arboz arabica ⁊ est vnuz de lacticinys. quo caremus.

Andri⁹ ē serpēs ī ags ōgēs.

Auellana.darkinie ē nomē pōderis ⁊ ē auſ.i .g est .z.

Auellana fru (.i. ⁊ semis ct⁹ qd ē.l.nux auellana.

Auellana īdica.ara.roba.i. fausel.roba.

Auena semē.i.deuser.i. egilops.Diasc.

Auetrion.i.eupatoziū.

Aufa.i.sambuc⁹ vl ebulus Sera.ca.de hidropisi.est albacartir. ⁊ ē plāta cui⁹ succ⁹ educit aquā citrinā

Aufa.i.lac camellinum.

Aufa arabica.i. sudor ouiū inter coxas.

Aufeac.alanerb.i. coagulū cerninum.

Aufurū.i.tapsus.

Augma.gre.i.augmentum ab augeo.

Augmastica ⁊ creintū idē. inde adoloscētia.⁊ ē etas augmastica qz tūc crescit īde febris augmastica .i. crescēs.⁊ eupomastica .i. decrescēs:sz augmētū aliqn̄ iterptat stat⁹.vñ iuuē tus dr etas augmtata. qz in illa stat aīal:nec crescit

Augmatū.i.bo (ampli⁹ num malanum.

Augmētatiōes q̄ fiūt ī crurib⁹ aīaliū ad qd valēt .l.

Auidcn.i.herba (bafir. de q̄ fit assa fetida.

Auilimar .i. flos mali gra

Auis arba:ē auis (nati. q̄ in lingua nostra vocat arpa q̄ facta ē sicut milu⁹ ⁊ est vtcūq̄z maioz.

Auis cauda trēula: vl auis spīe:qd ē.l.tra gūlytides.

Auis pelargie.idest ciconia auis.l.fimus.

Auis regia. ē auis quā nos vocamus regillum

Auis tarda.i.auis q̄ degit ī aq̄:que bistarda vocat.

Auissa.vga ē farmētosa. folia hīs rotūda.ī q̄ vga semen,pfert ī modū capitl aspidis.⁊ lata nascit locl mōtuosis ⁊ asperis.

Aukos.gre.pisa legumen.

Aulba ꝓ.i.semē vue.

Aulisc⁹ ē canella: q̄ aliqd ī aure exīs sugit ide aulisch⁹ ochit⁹.i.illud istm̄ p qō liquozes īmittunt in aures.ochis.n.auris dr.

Aulisc⁹ ēt ē piscis qdā.Hal. p regi.acu.cōmēto.z7.

Aumeb.i.iuiube.

Aumeli:ē oleū dulce valde ⁊ spissū:sic mel. ⁊ exbit ō arbor| fructu q̄ dr aumeli q̄ carem⁹ ē ca.⁊ sic.in.z. Aui.ait q̄ ꝓfert allopitie linitū cū aceto ⁊ sciatice. Diaſ.·Pli⁹.li⁹.i5.ca⁹.7.ī fi.

Aunici.i.limatie terrene q̄ degūt ī plāta agnicasti.

Aunoch.i.plumbum.

Auofil.i.ellebozus.

Auocticon.i.eupatoziū.

Auotian.i.siliqua.

Augne gre.ē nālis ꝓglutia

Auram. (tio palpebre. ara.apa.li⁹ ō doctria ara.

Aura.i.flat⁹ vl spiraculū.

Auradregi.s.stipticū valde

Aurea alexādrina. est q̄dā confectio nicolai.

Aure⁹.Darkimie.i.pōdus. .z.i.5.Auellana.

Aureū olus.i.atriplex.

Aurigalis:vel Aurigia. ꝓm Diaſ.ē ozmion. ⁊ ē herba faciēs flozē aureum:magne figure:vt calix: ī medio flozis:velut formice nigre puas alas hūtes:⁊ nō ydeomate vocat aurigia vl eniola.l.Elleniū.

Aurigo a coloze auri .i. hiceteritia.Lassius felix.

Auricula mur|.i.maiozana sz falso. pōt bn dici q̄ est maiozana arabica: q̄ dicitur anagall⁹ miosata.miota.·Pli⁹.li⁹.z7.ca⁹ iz. in pncipio.Diaſ.Hal.

Auricalcuz.i. es artificialr colozatū:vt appz in.l.Cadimia:q̄ sī aureū es.cōpositū ex greco ⁊ latino.naz calchos.gre.es.

Aurilli.i.claudi.

Auripigmētum çarnech .i. barnech.gre. arsenicum. Dia.Açarnech.Arsinagō

Auring.ē granū puū pūctatū nigredie ⁊ albedine. ⁊ rotūdū sicut granū geos. nulli⁹ odozis afferē ō seni.⁊ ē ca.⁊ sic.in scōo.

Aur romanū.i.achirosa:⁊ ē

Aurū qd ē.l.de ob. (baur. ·Pli.li.33.c.4. vltra me⁹.

Ausanthea:ē berba c⁹ flos ē aurei colozis. ⁊ est spēs nenufaris.⁊ lati.vocatur

Aynech.

¶Lapi. LXIX.

ara.vl alusue.gre.bzion.vl bziū. vel licena.lati.vo vsnee vl musc⁹ arboꝝ.Usnee. ara.vsnee vl bziō qōdā oziť.ī arbozib⁹ sic lanugo.⁊ qōdā ē vsnee.vl bzion maris.⁊ ē lanugo supra petras maris.

SERAP.li.aggre.ca.aynech.Aynech.i.musc⁹ q̄rc⁹.⁊ ē res q̄ repit nascēs sup arbozē serbin:⁊ nucis ⁊ glandiū. ⁊ sup lapides.⁊ meli⁹ ex eo ē qō repit sup arbozē nuc|.⁊ meli⁹ hoꝝ ē:qō ē magis odozifer ⁊ albidiozis colozis:⁊ pei⁹ ex eo ē qō ē ad nigredinē tēdēs.sapoz ei⁹ ē stiptic⁹ tpate.⁊ vt⁹ ei⁹ ē q̄ nō ē frā friditate fozti:sz ꝑpe tepiditate:⁊ vtus ei⁹ alia ē q̄ resolvit ⁊ mollificat:⁊ ꝑpe illō qō repit sup arbozē serbin. GALIE.6.sim.phar.ca.bziū vl bzion marinū.ꝓpositū ē ex terrestri ⁊ aq̄sa sil sub vtrisq̄z fridis.stipticat.n.comestū.⁊ quotquot cala sūt cataplasmatā manifeste īfridat ⁊ adiuuat.⁊ ē aliō bzion. Ebziū qō a gbusdā spelticū:repit gdē ī q̄rcub⁹ ⁊ pinis ⁊ lenkis.hz āt stipticatiuā vtutē nō vehemētē:neq̄z.n.sufficiēter frida ē:sz q̄dā mō medus apprinquat.q̄re ꝓ iaforetica ⁊ mollificatiuā possidet viz.maxīe qō ī cedrinis lignis iuenit. DIA. .c.ō licena.licena q̄ sup petrā marinā nascit bziō ē. AVI. li.z.ca.vsnee.vsnee sūt coztices subtiles circūuolute sup arbozē ferēte glādes ⁊ pinū. vl nucē.⁊ hz odozē bonuz: q̄ ex ea bōa ē:ē alba:⁊ nigra ē mala. In ipa ē friditas pauca ad debilitatē declinās: ⁊ stipticitas eq̄lis: ⁊ extimauerūt qdā q̄ ē ca.ī p̄.sic.ī.z⁹.igt alcausi : ē frā vehemēt| siccitat|: īsūt ei vt⁹ stiptica ⁊ resolutio sil ⁊ lenificatio.pcipue ē ō pino.⁊ ei⁹ stipticitas ē eq̄lis. POS.SERA.auc.Diaſ.Aynech ē musc⁹ quercus: ⁊ cōfert doloribꝰ matricis.⁊ qm̄q̄z cogit ⁊ sedēt mulieres ī decoctōe ei⁹:⁊ ꝓfert multū qm̄ admisceť ī fumigatōib⁹ ⁊ vnguētis q̄ fiūt ad resoluēdā laxitudinē: ⁊ īgredit ī ꝓfectōe olei de ben: ⁊ in alys vnguētis pp stipticitatē q̄ ē ī eo:⁊ ifundit ī vino dieb⁹ aliquot.⁊ illō vinū fac dormire dormitione fozti.⁊ qm̄ ifundit vino stiptico cōfert stō.⁊ curat excussionem vētris.⁊ aromatiçat

stōm.⁊ abscindit vomitū. DIASCO.licena ē muscus maris:que cataplasmatib⁹ adhibita fluxuꝫ sanguinis abstinet.tumores cōpescit:zernas emēdat.bictericis opitulat:melle addito aspredinē oris ⁊ lingue dislenit. reumatismum compescit.q⁊ stiptice est vtutis ⁊ siccantis.

ALMAN.trac.3.ca.vsnee. Usnee vel musc⁹ quercus parū existit calm:qō ⁊ vomitū abstinēdo stōm efficit rigidum. AVICEN.vsnee aromaticū est.apit opilones.⁊ strīgit carnes mollificatas.⁊ linitur sup aḡata calida.⁊ sedat ea.⁊ resoluit duricies.⁊ sedat aḡata carnosa fluxa.cadit in vnctionib⁹ laxitudinis.⁊ resoluit duriciē iūcturaꝫ. Et silr ei⁹ decoctio cū ifundit in vino facit dormire potātem ipm.⁊ abstergit visum.⁊ confert tremori cordis: retinet vomitū.⁊ cōfortat stōm.⁊ remouet iflāmationē eius: ꝑcipue ei⁹ ifusio.in vino stiptico.⁊ ꝓfert dolori epis debilis.aperit opilonē matricis.⁊ qū sedet in aq̄ eius confert dolori matricis.⁊ ꝓuocat mēstrua.Et loco eius ponit pōdus ipsi⁹ cordumeni.Et idē in de virib⁹ cordis. vsnee ca. est in ꝑmo.sic.in scdo.⁊ bz cōfortare cor.

Ayra.i.lolium.
Aysron.i.peonia.
Aysdo: vel ayzon.vel ambrosia maior.i.semperuiua.⁊ dr ab ay qō est semper.⁊ zoe qō est vita.
Azabac.i.oleum.
Azadachi.i.acetosa.
Azadarach.i.magna arbor.⁊ est cedrus
Azaffa.i.tinea.
Azabaser. ara. mu.i. meu.
Azamach.ara. gū (Serami arabicum.
Azam.i.lilium.
Azame.i.pinee.ipse que in arbore se diuisere.
Azambar.i.vespa.
Azamet: vel Azaruc: vel azarnech.vl azaruech.i. auripigmentum.
Azaran.est nomē cuiusdaz insule.
Azarasch.zeresga.i. arbor berberi.Steph.
Azaracha.i. istrm de vitro factū silr cāne:p qō pueri attrahūt aquā.⁊ violēter cū volūt expellūt ꝑ fo
Azarasen.vl aza (ramē. reasen.i. briōia vl fesire
Azardach. acetosella. acetosa mōtana.idem.

Azemalsacher. azez.siue azezalsacher.ara.lati.epatica.epatica est herba q̄ ozitur in lapidib⁹ humidis.⁊ est similis lenticulis aque.

SERAP.li.aggre.ca.azezalsaker. azezalsaker nascit ī lapidibus humectis.⁊ cadit sup eam ros: vel gutta aque. ⁊ est silis lenticule aque:⁊ q̄to maiora bz folia.tanto melior est.fri.est et sic.in ꝑmo. POS. Epatica valet contra opilationē splenis et epatis ex calida mategia.et ꝑ omnē egritudinem epatis ca.et contra apostemata ca. superposita trita.est enim repercussiua. SERAP.auc.Diasc. virtus eius est que ī frigidat frigiditate pauca. et deficcat et abstergit.et emplastꝫ cū ea factuꝫ abscindit menstrua.et posita aut cataplasmata etiā sedat aḡata ca.et curat empetiginem.et cōfert bictericie.et conficit vel miscet cuꝫ melle aspredinē oris et lingue dislenit et phibet fluxum humiditatū ad mēbra.est.n.fri.et sic.et stiptica.

Azerabasen.i.vitis alba.
Azerecazen.i.vitis alba.
Azercon.i.siringi.
Azenza.i.cātarides.
Azena.ara.Sctio.Azemēa.
Azerenū.i.viole.
Azelim.i.granū azelim.
Azibū.i.vua passa.
Azir.i.cepe. Hal.6⁰ simpli. pharmacoꝫ.
Aziuazar.vel azinizar.i.bu (xus.
Azibū.i.vua passa.
Aziffa.i.tinea.
Azim.i.indicus. (ei⁹.
Azimiar.i. es vstū: vel fex
Azimithe.i.memithe.
Aziniar.i.viride eris.
Azirnab.i.psilotrum.
Azizin.i.idicus.
Azon . i. semperuiua. Azo Hal.ad glauco.ca.4. tractatus scōi.distin.ꝑme.
Azubd. vl zubdi .i. butirū crudū.Almansor.
Azuc.i.fricatio cuz cortici (zuli. bus.Azulet.idē.
Azufere.i.gen⁹ ellebori.
Azul.lazurd.ara.i.lapis la
Azuri.i.nabach.
Azureti.i.vitrum.

Litterā greci ita vocāt.⁊ in sono.u. ꝓsonātis ꝑferūt. Nā dicūt vasilica nos basilica. alr aūt greci lām.b.nō ꝑferūt nisi quādo.m. antecedit.p.tūc illud.p. in sono.b. ꝑferūt.nā scribūt ampelos.⁊ legūt ambelos.b.ꝯ arabes scribūt ⁊ ꝑferūt verū sepe sine vocali aliq̄ ꝑ additionē notarū variatur.⁊ facit ba be bi bo bu.vt cetere consonantes cozum.

¶ Capitulum. LXXI.

Baadh ara.gre.albid.vl cephalican.vl albair.⁊ lati.quū. SERAP.li.aggre.ca.baad. auc. Hal.q̄ cligim⁹ sūt oua gallinarū:nō q̄ oz vt narrem⁹ alioꝫ ouoꝫ vtutē.q⁊ eoꝫ nā est eadē cū nā illozuꝫ:⁊ ꝓlo gdez oui est frigidioꝫ tpato corpe.nā ifrigidat ifrigiditōe tēperata:⁊ deficcat sine mordicatiōe.Et opz vt administrent ex eis illa q̄ sunt recētia.q⁊ cetera non sunt bona.Albugo gdē oui administrat in dolorib⁹ oibus in gbus est necessaria medicina:que nō mordicet sicut sunt dolores oculorum:⁊ aḡata ani ⁊ pectinis:⁊ oia vlcera fraudulēta mala ⁊ cū medicinis que abscindūt sanguinē: q̄ fluit a mirigis cerebri.⁊ quādo ibidit in eo lana:⁊ ponit sup cōbustionē ignis aut aque buliētis cōfert multū.⁊ ē bonū in emplis: que ponunt sup frontē:⁊ facit adherere pilos: quoꝫ ort⁹ nō est direct⁹ in palpebris postq̄ miscet eis ꝓueniēs medicina ad hoc sicut olibanū.⁊ maxīe pingue ex eo q̄ ē antiquū neq̄ nimis siccū.⁊ iuuamētū est in hoc nō ꝑpter cōplexionē q̄ est in eo:sz ꝑpter viscositatē. vitelli ꝯ ouorū suba silis est sube albuminis.Et ꝑpter hāc cām miscet cū cerotis q̄ nō habēt mordicationē postq̄ fuerit elixatum: aut assatū.parū.n.assatuz deficcat supfluitates paucas.⁊ nos gdē estimauim⁹:q⁊ hoc qō acgrit ex hac vtute egressum ē a sua ꝓplone.⁊ miscet silr in emplis q̄ phibent aḡata ca.totū ꝯ ouū administrat postq̄ miscet cū oleo ro.in īcursione aḡatuꝫ q̄ fiūt in mamillis ⁊ palpebris.⁊ aurib⁹. qū aḡata fiūt ex percussiōe:aut alia quacūq̄ cā.⁊ vtimur ēt eo in medicatione membroꝫ neruosorū:sicut sunt iūcture ⁊ chorde.⁊ si decoquat ouū sicut est.⁊ comedat cū acето sedat būores ad stōm ⁊ intestina.⁊ si cum eo miscueris aliquā ex medicinis que cōferunt ad ventris fluxū ⁊ dolorez eius ⁊ des in potu:aut coques sup ignē sine fumo:⁊ dederis īfirmo in cibo confert ei iuuamento nō pauco.⁊ meliores medicine q̄ ci in hoc casu cōmiscent: est succus vue.acerbe et sumach.et quando assatur ouum. aut coqtur aliter acquirit per decoctionez aut per assationem diuersitatem non paucam.Et idem auc.Diasc. Ouū semicoctum sozbile est magis nutritiuum: q̄ alio modo confectum:et vitellū oui elixatum quando miscetur cum croco et oleo ro.cōfert pulsatōi oculi.et admiscetur ei melli

lotum ⁊ cōfert aḡatibus ani ⁊ apostemationi emorroidarum.⁊ quādo linit albumē eius super combustionē ignis in principio eius non sinit locū deficcari . ⁊ quādo linitur cum eo facies prohibet solis cōbustionem:⁊ quādo conficitur cum eo thus solum:⁊ ponit super frontē phibet cursum humorū ad oculos.⁊ sozbetur tepidum ouum ⁊ confert ardori vesice ⁊ vlceribus renuz: ⁊ asperitati pectoris ⁊ expuentibus sanguinē:⁊ catarro descendēti ad pectus: ⁊ apostematibus amigdalaꝫ.Et quādo distillatur modicum ex albumine eius in oculum sedat dolorem eius. Et quādo frigitur cum sumach ⁊ galla stringit ventrez. ⁊ qū comedit solū facit ꝑ assatura eius si albumen eius quando distillatur in aurez apostematā calido apostemate infrigidat ⁊ sedat dolorem eius:⁊ similiter quādo ponit super aḡata ca.oculi confert.⁊ quādo sozbentur oua cōfert morsui animalis quod dr amolos: ⁊ quādo sozbet ouum crudū ꝓfert aḡatibus amigdalaꝫ. DIASCO.fm trāslationē nostram ca.de ouis.habet.n.ouum effectū pupli cem.si.n.semicoctum bibat virtutez stomaco prebet ⁊ lenit:q⁊ lene est.Crudum aūt potatum brāchos emēdat: lachrymum eius tepidum in oculis dolentibus iniectuꝫ salutem restituet.vitellus aūt extrinsecus illinitus in aliq̄ parte corporis stipticus inuenitur . Coctuꝫ vero in aceto: vt sit durum dissintericis pdest.virtute aūt sua ouum sozbile cibi ⁊ potus virtutem prestat.Crudum bibituꝫ sitim prohibet:facit ⁊ non solum ad oculos veruꝫ etiam vbi sine mordicatione necessariū est medicamentuꝫ:vt in ano ⁊ veretro vlcerato: aut ad omnia maliciosa vulnera: vnde cum oleo ro.mixtū adhibetur ad palpebras ⁊ māmillas inflatas:⁊ ad oia pcussa loca in corpore aut alio quolibet modo factas inflāmatōes in neruosis locis. s.cubitis vel digitis ⁊ genubus ⁊ articulis pedum ⁊ manuum . Ad vsturas crudi oui vitellum vltimū medicamē est cum lana vel etiā albumē:ꝑ frigidat.n.mediocriter ⁊ siccat sine mordicatione. ALMANSOR.tracta.3.cap. de ouis. Oua plus alys conuenientia galline sunt ⁊ perdicis. postque oua anatis in bonitate existunt:quanuis malum efficiant nutrimentuꝫ.Alia vero oua sicut oua que sunt parvarum auium:aut magniaꝫ comedenda non sunt nisi medicine causa.duo vero ouorum prius dicta genera galline videlz atq̄ pdicis sperma valde augmētāt atq̄ ad coitū stimulando incitant.Anserū autem oua fastidium faciūt grauem habētia odorez.Sed galline ⁊ perdicis oua temperata sunt ⁊ ꝓuenientia.vitellus quoq̄ oui in caliditate temperatus existens bene nutrit.Albumen vero frigidū est ⁊ viscositz durezq̄ digeritur . sanguis etiam ex eo generatus non est bonus.Oua cū elixantur:⁊ dura fiunt plus nutriunt: ad digerendum tamē sunt durioza tardiusq̄ de stomaco descendunt:mollia vero ad descendendum velocia bis a quibus sanguis fluxus est multū aut vires fuerunt imminute conferunt.Tremula vero que neq̄ dura sunt neq̄ mollia inter illa duo media existunt:oua preterea gutturis ⁊ pulmonis cōferūt asperitati ex quibus sanguis temperatus ac multarū viriuꝫ generat.Ipsa quoq̄ aliquando vicem carnis tenēt:quibus valde pingues vti non debent. AVICEN.lib.secūdo.cap.de ouis.Melioza ex eis sunt oua galline recētia.⁊ melius quod est in eis est vitellus.⁊ melius eorum artificium est vt nō cum alio congelentur.post oua autem galline sunt oua auium que cursu earum procedūt sicut atederā.adoram.⁊ alcubugi ⁊ atthebemigi.Oua vero anatis ⁊ similiuꝫ sunt mali humoris.Oua sunt ad equalitatem tendētia: sed ipsoꝫ albumen ad frigiditatem ⁊ vitellus ad caliditatem ⁊ tam bo sunt humida:ꝑcipue albumē. Et ex eis siccioza sunt oua anseris ⁊ struty. In ouis est stipticitas ⁊ ꝓprie in vitello eorum assato.Eorum autem albumē sedat dolores mordicatiuos propter sui gluctinationem:quoniā ipsum tenet ⁊ remanet:quia non remouetur velociter sicut lac. Coagulata vero sunt tardioris digestiōis. plurimi aūt nutrimenti.⁊ melioza sunt sozbilia cocta in aqua:⁊ sunt velocioris penetrationis. fit epithima ex albumine eorum. ⁊ tunc prohibet corruptionez colozis a sole ⁊ remouet eam ⁊ cum vitellus assatur ⁊ terit eius epithima est vtile panno ⁊ nigredini. Oua autez auis turde sunt tinctura bona secūdum q⁊ dicit ⁊ experitur hora qua preparata sunt ad illud cum filo lane penetrante in eis ⁊ dimittitur donec considerēt an nigrescat.⁊ similiter oua alodoc secunduꝫ q⁊ dicit:⁊ ponuntur oua in emplastris apostematum ⁊ in clisteribus ꝑpter vlcera ⁊ apostemata:⁊ liniuntur sup berisipillam cum oleo.⁊ conferunt exituris ani ⁊ pectinis ⁊ adustioni ignis:⁊ conferunt ad vlcera. ⁊ similiter in adustione aque:⁊ leniunt neruos:⁊ cōferunt omnibus dolorib⁹ iuncturarum.⁊ ponūtur in medicamētis abscindēdi fluxum sanguinis panniculi cerebri:⁊ conferunt cozize. ⁊ vitellus oui galline confert apostematibus ca . in aure. Et dicit q⁊ oua testudinis siluestris conferunt epilensie. Albumen oui sedat dolorez oculi:⁊ vitellus cum croco ⁊ oleo rosa.confert percussioni oculi.⁊ cum ex eo fit emplastrum cum farina ordei prohibet fluxum ab oculo.⁊ similiter linitur cum thure super frontem propter fluxuꝫ ad oculuꝫ.⁊ conferunt oua sozbilia asperitati pectoris ⁊ pulmōis ⁊ gutturis ⁊ tussi ⁊ pleuresi ⁊ ethicis ⁊ raucedini vocis ex caliditate ⁊ stricture anhelitus ⁊ sputo sanguinis ꝑ prie cum sozbetur vitellus ipsorum tepidus. ⁊ oua quidē testudinis siluestris expta sunt tussi infantium. ⁊ oua cocta in aceto prohibent fluxum ventris ⁊ dissinteriam . ⁊ ipsorum vitellus confert vlceri renum ⁊ vesice ꝑcipue si sozbeatur crudus.⁊ que ex eis sunt assata super cinerez sine fumo conferunt solutioni vētris ⁊ dissinterys quando comeduntur cum aliquibus stipticis ⁊ aqua agreste.⁊ conferunt asperitati intestinorum ⁊ vesice. ⁊ ex albumine quidem ipsoꝫ fit clistere cum melliloto ꝑpter vlcera intestinorum ⁊ putrefactionem eorum:⁊ conferūt exituris ani ⁊ pectinis:⁊ superponitur licinium infusuꝫ in eis. ⁊ in oleo rosa.ꝑpter apostemata ani ⁊ percussionem eius . ex albumine preterea ouorum fit pessarium cum oleo de alchāna ⁊ cōfert vlceribus matricis ⁊ lenit matricē. ⁊ quādo sozbetur sicut est crudum confert fluxui sanguinis. Amplius omnia oua ꝑcipue oua passerum augmentuꝫ faciūt in coitu.⁊ dicitur q⁊ cum oua anseris miscentur cū oleo ⁊ distillantur tepida in matricem ꝑuocant mēstrua post quatuor dies.Et idē in de virib⁹ cordis dicit q⁊ confortat cor. RABI moyses ca.de ouis.Oua in se recētia sunt cibus propiquioꝫ sanguini:sed oua dura assa sunt ex cibis grossis viscosis.⁊ oua iuuant ad coitū ⁊ maxime cū cepis ⁊ rapis. GALIE.sup illo affozis . Eorū q̄ nutriūt oua nutriunt parum ⁊ tarde ⁊ maxime in aqua cocta. ⁊ oua sunt grossius cibus sicut ius tritici ⁊ pisces.vitella eorum cum oleo rosa.⁊ croco remouent dolorem podagricorum:⁊ si multum doluerint misceatur modicum opij ⁊ inungantur.Contra incendium ignis fiat vnguentum satis probatum ex vitellis ouorum recentium oleo rosa.cera alba ⁊ sepo arietino.Ad idez valet succus plantaginis cum albumine ouorum recentium ⁊ succo cucurbite. Albumen oui cum vitello in vrinali positum . alicuius suspecti qui quouis modo sumpsit venenuꝫ interius infra certas horas illud patefacit vbi sit quoniā si sit vltra gibbum epatis scilicet in venis vel vys vrinalibus nigrescit ⁊ fetet. Si vero sit citra concauum eius vt in orobo vel intestinis alys rugatur ⁊ citrinescit:sed non fetet. hoc reperitur in margine cuiusdam Serap.apud capituluꝫ de vrina.ideo hoc etiā hic addo.

B aam.i. cū multe placēte ponunt in patella vnaz sup aliaz locādo:z melle inter oēs duas posito ac/ qz sic simul coquūtur.
B aaral vel bafirac idest semen lucarie.
B aaracothon.i.psiliuz.
B abalanus mepsico.i. bu/ balanus repsico.
B abatgematicon.i.succus cauliculi agrestis.
B abebot est quedaz auis calidior omnibus auib⁹: quaz nō cognosco faciēs augmentum in coitu.
B ablericuz. Bablegum.i. bellirid.
B abunagium.i.isopus.
B abunegum.Bebonigi.i. camomilla.
B achal.ara.onis.
B achile.ara.faba. Bacha li.Stephanus.
B achasis . arabi.buxus ar bor vel ipsum lignum.
B acidē ē testiclus vulpis.
B aca vel bacca vel bacha vel bachar.i.fruct⁹ oliue vel lauri vl bedere z sūt fruct⁹ vel grana rotūda.
B acat vl bachat.i . pōdus.
B acanum.i.raffanus.
B achaz.ara.bzesillū lignū rubicūdū quo tingit.
B achanon.i.raffanus.
B abar.ara.mare.
B abar alkauem. ara. ster/ cus animalium.
B achar.ara.vacca.
B achala. Bakle iaminia.ē blitus olus iamenum.
B acchala bsidicta . i . olus benedictum.
B achantis.quid est.l.Acc.
B achara . Diasco.i. assa z. ·pli.lib.zi.cap.6.

Capitulum. LXXII.

Bachaelh. gre.lati.luyula vel panis cuculi luyu la est berba acetosi sapozis.foliuz ei⁹ est paruuz.z tripl̃r diuisiuz; z in cacumine cuiuslibet ptis est alia incisura.semina ei⁹ sunt in vaginulis similib⁹ coz/ niculis:q̃ cū tangunt tēpoze maturatōis cuolāt ab eis.se/ mina similia andachuche tendētia ad rubedinē: z vocat trifoliū acetosum sicut apparet in.l.andachucha.z talis ē trifoliū:qō ponit a damasceno in vnguēto diafinicō z vo cat ipm trifoliū. PLINIVS.cap.bachael. Bachael fo lia cime flozes z fruct⁹ sunt fri.z sic.folia trī sunt humidio ra pdictis fruct⁹ vel semia eius matura aliqualē bīt dul cedinē. POSSE.luyula medet vlceribus ozis z fistulis similat in virtute acetose siluestri.ē stiptica.ꝛsolidat vul nera z vlcera.succus ei⁹ valet vlcerib⁹ ozis antiqs z alco/ le z rob eius confert alcole. PLINIVS.cap.bachaelh. Bachaelh propter acetositatez existentem in ipso valet ad alcola z alias egritudines ozis.
B acia.i.baucia.
B acoza catona. i . psilium.
B acoza citona idem.
B actitura seu squama me tallozꝗ gre.dr̃ lepidos .
B acuch marina.i. buthoz marien.Stephanus.
B accula idest bacca.
B adabas est regio quedā:
B adbar.i. stercus alaliuz.
B adrabarac idest refistē/ ara.vel adria.ochaxa vel scede.gre.po lio.lati.yo poliū mōtanū.·poly diuer/ sa sunt gnā:sed mōtanū cōpetit vsui medicine.vsi cū sim/ pliciter poliū inuenit montanū dz itelligi.cū flozes.pduc/ it colligat.p annū fuat. virtutē hz dissoluēdi z ꝛsumēdi: z hz ytutē diuretica ex subtili suba. SER AP.li.aggre. cap.bakade.aucr.Dia.Due sunt spēs.s.magnū z paruum. paruū est quo vtunt medici z ē plāta subtilis. paruū cui⁹ lōgitudo ē circa palmū z ē plena semine.Magnuz yo est sup cui⁹ sūmitatē ē capitellū puuz rotūduz simile capitel lo spine albe:odozē hz grauem cū pauca aromaticitate:z magnuz ē debiliozis odozis. DIA.ca.polion.·poliū est mōtuosuz z ē altezꝗ.Mōtuosum yo est qō nobis venit in vsuz.frutex ē alba z tenera folia hīs lōga vni⁹ cubiti su/ per qs virge sunt cuz capitellis semine plenis a quo lani/ ries exit alba z lōga velut capilli odozez hīs cū suauita/ te. GALIE.s.sim.phar.cap.de polio. ·poliū amaꝗ gu/ stantib⁹ ē moderate acre magis aūt virtuosuz qō minus est.B in ātidotis ytimur.z.n.acrius z amarius est q̃ illud qō maius sit vt ex tertio gradu sit siccatiuū. ex scōo yo iā cōpleto calefaciētiū. POSSE.vinū decoctionis eius z passulaꝗ valet cōtra frigiditatē pectozis z vinū decoctio nis eius valet cōtra dolozē ex vētositate z opilatiōe sple/ nis epatis renū z ꝗ stranguriā z dissuriā z dolozes stoma ci ex vētositate. SER AP.virt⁹ eius est q̃ abstergit z p/ prie illud qō ē minozis spēi qn̄ desiccat z icarnat z aperit opilatōes membzoꝗ intrinsecoꝗ z ꝓuocat vrinā z men/ strua z curat vulnera z vlcera maligna qn̄ pulucrizatur sup ea z ꝓprie qō est minozis spēi quādo est siccū:sed ma iozis spēi qn̄ est recēs incarnat vulnera magna z vlcera. z quādo decoctio amboꝗ bibit cōfert mozsibus veneno sis z hydropisi z icteritie etiā quādo bibitur cū aceto con fert apostematib⁹ splenis.vezꝗ facit sodim z est malū sto/ maco z relaxat ventrez z ꝓuocat mēstrua.z qn̄ sternitur sub lecto fugat aīalia venenosa. z q̃ādo fit emplin cuz eo cōglutinat vulnera humida z ipm mundificat caput z p/ uocat vrinā z refrenat libidinē. DIASCO.elixatura eius mozsibus venenatis occurrit.hydropicis magnum presidiū est.aceto mixtū spleni vtiliter adhibet . dolozez capitis cōmouet:z cacostomaticū est.vētrez mollit. men strnis impat:res venereas extinguit caput purgat z vri/ nam mouet.Et strato supposito lōgius arcet serpētes:ca/ taplasmatibus adhibita vulnerib⁹ pacolesim facit:arcua to mozbo succurrit. GALIE ·polium quia amaruz z moderate acre deobstruit omnia viscera:z vrinas z men strua pzouocat.z viride quidē adhuc existens consolidat magnas plagas z maxime fructicosa spēs eius. Siccum vero factū sanat male mozigerata vulnera: quādo appo/ nit.magis aūt hoc efficit qō minus est.
B akcha.gre.idest vacca.
B akche aliēdi vel baklēs idest olus iudaicuz.bere bum ozobum.
B akim vel bakinon idest bzasil z est babaç.
B akle banicha . ara . olus fatuum z est pozrulaca dicta olus benedictum.
B alana.Stephan⁹ est ber ba dicta bebelatribus. z retilia.
B ala.i.succus palme in q̃ dactili nascuntur.
B aladbar.ara. anacardus
B alab.i.bacrili imaturi.
B alanon baleb balat bal/ lanos baloch ballot idē scilicet glans.
B alanos.i. glans z est etiā castanea grece valanos ara.bullot.babalustum. Diasco.Stepha.Ha.14. terap.capl'o.i6.
B alanus sozdiāos idest ca stanea.
B alamtephus idest elle/ bozus .
B alātha . spina piscis que/ dam q̃ inuenit in fronte piscis degēti in cōcharo tunda z tozturosa ꝓcaua: sz nos ytimur blaccebi santia q̃ ferr̃ de sancto.
B alanus.i.suppositozium.

Capln. LXXIIII.

Bachade.

Balanus vel balāomiris repsico vel balan⁹ mo/ psica vel pigmētaria gre.ara.heben.la/ tine yo ben.Ben ē semē arbozis mirice.fruct⁹ ei⁹ sic auel lane hītes itus medullā q̃ expzimit z egredit hūiditas q̃ ingredit i nobilib⁹ ꝓfectōib⁹.p oleo.Nascit i ethiopia z in egypto z in idia z palestia.ē aūt ben aliō qō ē granū triā/ gulatū albū puū sile cartamo:sz mai⁹ vtcūqꝗ nec ita obló gū quo multi vsi sūt .p pipe albo:sz decipiant a gb⁹ expri mit oleū dcīn muscelinū vel balaninū.nā arabes vocant illud semē muscelinū. DIASCO.fm trāslatōez nr̄az. ca.balan⁹.Balan⁹ repsico.i.ben ē semē arbozis similis ar bozi mirice nuces hīs abintus.q̃s cū digitis ꝓfricaueris humozē eyciūt qui cōfectiōibus miris z nobilib⁹ multis

miscet p oleo. Nascit yo in ethiopia et i arabia et i locis idie.Ipse succ⁹ melioz est q ē recēs et odoze plen⁹ et alb⁹. SER AP.li.aggre.cap.haben.auc.Diasco.haben.i.gra nū ben z est fruct⁹ arbozis stīs thamariscō z ē stīs auel/ lanis.medulla eius expzimit sicut amigdale z egreditur aliqd loco olei z nascit h⁹ arbozi i terris bahabes z i baby lonia z in locis arabū z i terris palestine q̃ noīant nitra z melioz ex eo ē notius plenus alb⁹ facilis excoziationis.Et idē auc.Ha.medicina deferr̃ ad nos ex terris arabū:z pig mētarij vtunt succo medulle ei⁹ loco olei:z ꝓpl'o ei⁹ ē ca. IO.MES.cap.ben.Ben est semē cataputie. Xpofozus de honestis est granū almabasus z ei⁹ aliud magnū aliud paruū.Magnū aūt ē in magnitudine fruct⁹ auellane tri/ angulatū.paruū aūt est sicut cicer z vtrūqꝗ hz medullam vnctuosaz lenē z albā: sz maius ꝓcolumius est puo.paruū yo est malignū:magnuz aūt melius:cuius alb⁹ est cozteꝗ planus tenuis:z cui⁹ medulla ē alba lenis multe vnctuo/ sitatis.z qō est antiquū melius est recēti.z paruū melius est subnigrū declinās ad albedinē:z cuius medulla ē vn/ ctuosa alba z lenis:z antiquuz meli⁹ est recenti acuto:ma gnū est ca.in ꝓncipio tertij sic.in scōo:z in ipo est hūiditas supflus cum acredie:z est incisiuū z mūdificatiuū abster sium:apitiium opilationuz z viscez ꝓturbatiuū ,ppter humiditatē supfluam preparās ad vomitū:z minus ē foz tius in omni re:faciēs opatōes difficiles laboziosas pdu/ centes ad casum virtutis z sudozē fri.Et iō parui ,phiben da est administratio:nisi in emplastris z fricatōib⁹ z oleū ipsius in vnguētis.Magni aūt malicia cozrigibilis est: z hec sunt cozrigibilia in ipo.Nocet.n.stomaco faciēs sub/ uersionē in eo:z est laboziose solonis z tarde.Et qdē diri/ mus in canone q assatio eius ab eo resoluit z maturat su pfluā humiditatē aptā ad subuersionem nauseā z vomi/ tum:z dimittit ei vt sit p ventrē solutiuū tantū.Semē āt feniculi z anisi cū eo rectificant nocumētū ꝓmuz z ꝓprie mixta coctōi ipsius.Et fiunt ex medullis ei⁹ post coctōez ipsius z medio pōderis ei⁹ ex amigdalis dul.z melle pas/ sulaꝗ fozme sicut auellane z sunt inuariāti magni vbi oz. Opatio decoctōis eius est.Accipe ex eis integris q̃titatē quā volueris z iuolue eos in pasta z coque in cinere calo z tere ꝓtritōe multa z pone ex semib⁹ z spēbus aliquas z inolue in pāno z desuper iuolue pastā z fac sicut stipius. oleum autem eius extrahitur sicut oleū de amigdalis. POSSE DIA. Ex ea.3.i.bibita cum pusca splē siccat cū yris illirica mixtus z in cataplasmatib⁹ positus z mul/ sa adhibita dolozes podagricos mitigat.aceto aūt mixt⁹ lepras z maculas z pustulas cozpis tollit. Acceptus solo/ nem vētris facilē pstat: mulse mixtus nauseā puocat ca/ costomaticus est.oleū qō ex ipo semine exit acceptū ven trem mollit.cozīū radicis ei⁹ stipticū est.expzessus succus eius vtilis ē vt aspzedinē z pzuriginē cozpis mirifice pur/ gat. SER AP.Ben cōfert empetigini z lentigīnibus q̃ sunt in facie z scabiei z pzuritui z egritudini cuz q̃ eleuat cutis cū aceto z attenuat duriciē epis z splenis si eis sup/ ponat cū aliq̃ pharmacia ex desiccantib⁹:sed in succo ei⁹ est paꝗ stipticitatis.Mouet vomitū qn̄ bibit ex eo cum melle z laxat ventrē laxatione fortiozi:z aufert cicatrices multū oleū ei⁹ iunctū.cozteꝗ exterioz ipsi⁹ grani admini strat qn̄ indigemus stipticatiōe multa. IO.MES. Ben p vomitū z p ventrē educit flegma crudū grossuz z ē me dicina mirabilis ad colicā flegmaticā z vētosam. Et etiā cristerizat z supponit:z fit ex medullis ei⁹ emplin z fari na ordei z melle soluit apata dura z scrofulas: valet ad egritudines neruoꝗ frigidas sicut est Xtio z spasmus. ca lefacit.n.eos z lenit duriciem eoꝗ z nodositatē z empla/ strat supꝗ epar z splenē z ꝓprie cuz farina lupinoꝗ z spica z ꝓfert duriciei z opilationi coꝗ.Ben aūt paruuz empla/ strat in egritudinibus pdictis z est virtuosius: z stilr̃ eius oleum.Oleū aūt de ben notū ꝓfert vestigys vlcez z len tiginib⁹ z feditati eius z mozfee z distillat in aurem z cōfert dolozi ei⁹ z sonitui in ipsa z surditati . dosis eius est a 3.ʒ.vsqꝗ ad.3.i.ʒ. AVICEN.li.z.ca.de ben.Ben ē min dificatiuū z ꝓprie eius medulla:z incisiuū humiditatum grossaꝗ:z apit cū aceto z aq̃ opilatōes viscez.z in arboze ipsius est amaritudo z stipticitas.z ꝓpter hoc est i ipa vir tus canterizatiua.z eius cozteꝗ est stipticus plus . z oleuz ipsius nō euacuat a stipticitate.Et in ipso toto est abster/ sio z incisio.semē eius ꝓfert lentiginib⁹ magnis z paruis et pāno et mozfee et vestigys vlcez.et stilr̃ ei⁹ oleū: et cōfert apatibus duris omnibus cum ponit in emplastris et vnguētis et ꝓfert cū aceto excoziatiōi et scabici vlcerate. et ꝓfert bothoz lactee et asabaphati et calefacit neruos z lenificat spasmū et duriciē neruoꝗ et ꝓprie oleuz eius.et ꝓfert dolozi auris et tinnitui g est in ipa cū adipe anatis. Ex decoctio radicis ei⁹ ꝓfert dolozi dentiū si cū ea os col lut. Et ꝓfert duriciei splenis qn̄ bibit cū aceto mixtū ex eo in pōdere duaꝗ.ʒ.qn̄qꝗ etiā ꝓiungit cū fermēto aut fa rina loly et aqua alkaratin aut farina ordei aut farina lu/ pini et fit ex eo emplin spleni.et ipm qdē est malū stoma co faciens nauseā et si bibat ex succo ei⁹ aureus.i.cū mel le facit vomere fozziter et soluēdo educit flegma crudu cū bibit cū melle.et stilr̃ ei⁹ oleū:et stilr̃ cū supponit liciniū ifusuz in ipo loco ei⁹ ponit q̃tū ipz est de rubea:et medie tas sui de cozticе cassielignee.et decia pōderis ei⁹ macis.
B alanoc est spēs canfore.
B allariana idest fu.
B alas ē cū multe placēte in oleo frixe ponūt in pa tella vna sup aliā locādo

Capln. LXXV.

Balaustia.

lati.gre.balaustion.arabi.lulitia. Ba laustia est flos mali granati caducus quē Diasco.vocat gtinū.cap.de malogranato.fri.ē et sic. in.z. SER AP.li.aggre.ca.lulitiar.i. balaustia . et ē flos mali granati.et ex malisgranatis quēdā sunt domestica q̃dā siluestria:sed flos siluestris dr̃ balaustia:quaꝗ q̃dazꝗ inuenitur alba quedam purpurea et quedam rosacea. AVI.li.z.ca.ō balaustia.Balaustia flos ē granati silue stris psici aut egypti:et ipsa qdē qn̄qꝗ ē rubea . qn̄qꝗ alba et qn̄qꝗ rosea.et succi ei⁹ natura ē sic succ⁹ barbe hircine. fri.ē in fine pmi.sic.in.z. GAL.6.sim.phar.cap.balau/ stiū. Balaustiū ē flos mali granati siluestris q̃lis dome/ stico vicinus: vehemēter aūt stipticat gustū.nec nō desic catiue et stiptice ytutis ē.palam quoqꝗ q est grossaꝗ par tiū si recolamus dicta in q̃rto bozuz monumentoꝗ cum oñdebamus omne stipticū terrestre esse et frigidū. Nul/ lius aūt alterius sapozis hz indicium:et ideo ponet vtiqꝗ hoc aliquis siccare et infrigidare nō debiliter si quidē nō male oñdebat a nobis in quarto hoꝗ nocumētoꝗ inesse stipticitatē terrestribus et frigidis cozpozibus: deinde et apparētia testant.Et.n.si paratritionibus et alys vlceri/ bus id apponas:citius quidē videbis ad cicatricē ,pcede re.hinc est.n.q emittētib⁹ sanguinē et dissinterys:adhuc in fluxibus qui in ventre et matrice nō est aliquis medi/ cozum scribētium curatiuum negocium qui nō ytat hoc pharmaco. POSSE SER AP.Balaustia incarnat et stringit et curat tenasmonem et consolidat vlcera intesti nozum: et confert sputo sanguinis z fluxui menstruozuz z confert ad omnia ad que confert hypoquistidos.
AVICEN.Balaustia est gluctinatiua et retinet oēm fluxū sanguinis et generat melācoliam et est bona gingi uesanguinolēte et cōsolidat plagas et vlcera antiqua et albocoz.et pcussionē puluerizata desuper:et firmos effi/ cit dentes motos:et phibet fluxum sanguinis. et stringit fluxum intestinoꝗ et fluxum matricis sanguineum.loco eius ponatur cozteꝗ glandis et capit granati.

B alaustum.i.quercus.
B alusti.idem.
B albaiati.est genꝰ apostematis corrosiui.
B aleccara vel balecara. ē animal simile lacerte: ſz vētricosius satis qō iueniť barbarie ⁊ sardinie: ⁊ ē colozis lacerte.l.vab.
B alfel sunt quidā fructus vt apparet in.l.bule.
B alialmō.i.colen ⁊ est fel.
B alifen.i.pozꝭ greci dicūt q ē herba fructuosa angulosis caulibus nigris.
B alliocē.pli.liº z7.cap.8. circa principium.
B alkati est genus apatis.
B alsamita.mēta aquatica quid sunt. l. sisimbrium sisnabar.aribiec. (sa.
B alsamita aątica.i. meli/

Bara. vel bara.vel barat la: vel collogntida lati.cucurbita. Cucurbita fri.ē ⁊ būida.in cibis ⁊ medicis cōpetit ⁊ pcipue semia eiꝰ q̄ ante maturitatē colligunť semia aūt ipsa diuretica sūt ꝓpter subtilitatē sube eoꝭ ⁊ pcipue medicine competūt. Cōtra calefactōes epatis rasura cucurbitaꝭ ꝓterať ⁊ succus expriměť ⁊ addito aceto vel agresta pānus intinctus superponať. Cucurbita cocta cuꝫ carnibꝰ maxīe ꝓfert colericis sanis ⁊ estate acutissime febriētibꝰ. Elixe cucurbite sine cōdimēto vel cū lacte amigdalaꝭ: ⁊ ēt assate cum agresta sūt cibꝰ ⁊ medicia. Silr coque cucurbitā in pasta ⁊ bū dissoluať in aq̄ ⁊ ex illa aq̄ ⁊ zuccaro fit syrupꝰ. optimus est acutissime febriētibꝰ epaticis ⁊ ethicis. ⁊ pōt dari a pn?qz mām digerit ⁊ purgat p vrinā. aliquantulū laxat ēt. Ꝯ opilationē epatis ⁊ renū ⁊ vesice ⁊ ꝓtra apata pectoris valet. semina eius mundata si cōteranť ⁊ in aq̄ ordei coquanť ⁊ aliquantulū ablactenť ⁊ aq̄ ipsa colata cū zuccaro mixta patientibꝰ deť: vel ex aq̄ illa fiat syrupus. ⁊ nota q maiorē vtutez būt si ablactenť semina q̄ si coquantur. valet silr pdictus syrupꝰ in febzibꝰ acutis. Silr notādū q post maturitatē dz cucurbita colligi ⁊ suspēdi cū seminibꝰ vt suba deficceť ꝓpter ꝓglutinatōes eius: deinde cū aq̄ laueť ⁊ soli exiccet ⁊ in loco sicco ꝓseruet ne ꝓpter hūiditatem multā corrumpať. SER AP. liº aggre. cap. bara. vtus eiꝰ est fri. ⁊ bu. in scō: ⁊ succus abrasionis eius ꝓfert dolori auriū q accidit ab apatibus q̄ administrať cū oleo ro. silr aūt caro ipsius cucurbite q̄ fit emplīm cū ea extinguit ⁊ infrigidat apata cala infrigidatiōe ⁊ extinctōe cū tēperamēto. ⁊ dixit. cucurbita est minoris malitie q̄z fructꝰ estiui oēs q̄ bū digeriť: sed si corrūpať: ⁊ nō bū digerať ⁊ nō descēdat a stō cito corruptio eiꝰ ē mala valde. GALIE. 6. sim. phar. ca. collogntida. Cologntida. i. cucurbita fri. ⁊ bu. est ꝓplonis est Fz tertiū in ambobꝰ graduz. vñ ⁊ rasure eiꝰ succus ad auriū dolorē q̄m flegmonem ꝓfert vtentibꝰ cū rodino. ita vō ⁊ tota cataplasmata calidos flegmōes infrigidat modcrate. est aūt ⁊ cū comediť mollificatiua ⁊ siticulosa. DIASCO. ca. de cucurbita. cruda trita ⁊ cataplasmatibus adhibita papulas corporis amputat. apati calo maximū presidiū est. succus rasure eius dolorē calm auriū mitigat cū oleo ro. mixtus ⁊ aurib? instillatus ⁊ cerebro appositus estuatōes infantiū mitigat ⁊ confert apatibus calidis q̄ sunt in cerebro eoꝭ tumoribus oculoꝭ opitulať. podagricis maximū psidiuz est. elixa quoq; ⁊ expssa melle ⁊ nitro addito ⁊ bibita ventrem mollit. cruda ⁊ excauata ⁊ vino impleta si sic manserit vna die ⁊ vna nocte. ⁊ postea bibať similiter ventrem mollit. crude ⁊ trite leniunt oēm tumorē. succus eius dolorē dentiū mitigat: si diutius in ore teneať: sed oleo rosa. mixtus ex vnctōe corporis admotus febriū restringit ardorem. ⁊ q̄ fit emplīm cū rasura eius ⁊ medulla panis super podagram ca. aut sup herisipillaz confert. cinis aridi corticis efficaciter pōt sanare combusta. eundē cinerē dicimus ab exptis vulnera in veretro iam in putredinē vsa purgare: ⁊ ad cicatricē pducere podagre estuanti ⁊ ignibꝰ sacris cortices virides subueniūt. semini sicco illa vis traditur: vt in puluerē tonsum ⁊ impsum impleat vulnera que cauata sunt: in cibo sumptū stomacū relaxat. bibēdi desideria nō excitat: succus tepefactus dolori auriū q ex inflamatione calozis fit infundiť: humectat aūt ⁊ infrigidat abundanter ⁊ ptiriasiz infantiū rasura depellit cū polēta. Dec eadē dicit Sera. auc. diasco. sub alys vbis. ⁊ idē Sera. auc. Abēn mesuay. Sanie cucurbite ꝓfert tussi ⁊ dolori pectoris q puenit a caliditate ⁊ abscindit sitiz. Et idē auc. Mesaruꝯ ie. q̄ cucurbita inuoluiť in pasta ⁊ assať: deinde exprimiť eius aqua ⁊ dať in potu cōfert febricitis ⁊ tussi ⁊ sedat sitim. ⁊ quādo sumitur cum zuccaro mollit vētrez mollitōe leni. ALMANSOR. tracta. 3º. cap. de cucurbita. Est frigi. ⁊ humi. que stomaco mala existēs appetitū destruit. sitim quoq; sedat ⁊ epatis ⁊ stōi ardorem extinguit quādo in eis abundat calor.

B ar. vel barar. vel baltat idest anas auis.
B arach kebuli. est qōdam semen induz ⁊ sunt eius due spēs quaruz vna est parua absq; rugis ⁊ alia magna cū rugis. Et earū melior est parua eradicat flegma ex iuncturis. soluit ſtla ex intestinis. ⁊ vmes ⁊ ascarides ⁊ ī B ē valde bōa ⁊ ē cataputia.
B arachion. i. apostema.
B arafen vel barafeil idest lentigio aque.

Lapīm. LXXVII.

Bararichichene siue bazarichichen. arabice gre. ⁊ latine semen lini. GAL. 7. sim. phar. ca. ō semie lini. Semē lini ca. in p̄. in sic. ē mediū. ⁊ si comediť inflat. ⁊ cū toto B q̄ assať inflat. bu. ⁊ q̄z ipsz ē plenū hūiditate supflua. SER A. liº aggre. auc. Ha. vtus eiꝰ est q̄ subtiliat ⁊ puocat vrinā ⁊ mēstrua. ⁊ q̄ bibiť ⁊ fit cuꝫ ea emplīm ꝓfert apatibus epatis ⁊ orificio stomaci ⁊ ipsi stomaco: sed radicis eiꝰ stipticitas est amplior stipticitate florzis: ⁊ caliditas eius est minor calitate ipsius. ⁊ ꝓpter eius stipticitatē acgrit q̄ admiscetur cū medicinis que administraně ad sputū sanguis. Et idē auc. Diasco. flos eius est stipticus stipticitate pauca calefacitiuus maturatiuus ⁊ est cali. q̄si in p̄mo. ⁊ est medium in hūiditate ⁊ sic. Et scōa virtus eiꝰ est q̄ ē mollificatiuū. sedatiuū doloꝭ ⁊ ꝓfert egritudinibus interioribꝰ: nisi qz est minus in hoc q̄z camomilla ⁊ ē mediū inter laxatiuuz ⁊ stipticū ⁊ admiscet in eo paꝭ virtutis puocatiue vrine. ⁊ hoc quidē apparet in eo manifeste q̄ comediť assatus. ⁊ tūc est magis ꝓueniēs ad strīgēdū ventrē. Et dixit in liº de ꝓseruatōe sanitatis. q̄ q̄ semen lini decoquiť in aqua eius decoctio est infrigidatiua. Et idē auc. Diasco. vtus seminis lini est similis virtuti seminis fenugreci. ⁊ q̄ admiscetur cum aqua melle ⁊ oleo ⁊ ꝓficiť resoluit apostemata calida ⁊ mollificat ea siue sint interius siue exterius. ⁊ q̄ fit ex eo emplīm cū ficubus ⁊ nitro delet pānū ⁊ pustulas albas faciei. i. papulas Fm trāslatiōes nostrā Diasco. ⁊ q̄ ꝓficiť cuꝫ aq̄ resoluit apostemata que sunt in radice auris ⁊ apostemata dura. ⁊ quādo coquitur cum vino eradicat formicaz ⁊ species vlceruz que dicuntur faui. ⁊ q̄ miscetur cum melle ⁊ pipere et vtitur quis eo mouet cotum. et q̄ miscet cum nasturtio quātitate equali cōfert scissuris vnguium et earum exoriationi. et fit cum decoctione eiꝰ cristere ad mordicatōes intestinoꝭ: ⁊ matricis ⁊ mollit ventrē: q̄ mulieres sedēt in decoctōe eius ꝓfert apatibus mricis sicut fenugrecū. Et idē auc. Aben Mesuay. ꝓprietas eiꝰ est ⁊ vtus vt q̄ fit ex ea emplīm mixta cera ⁊ melle ꝓfert ardoribus vnguiū. ⁊ idez auc. Atabari. Si ponit sup vngues equat ineq̄litates eaꝭ. Et idē auc. Abugerig ꝓfert vlceribꝰ vesice ⁊ renuz ⁊ maturat apata q̄ fit cū eo emplīm. Et q̄ bibiť tozrefcñ: ꝓfert tussi fri. ⁊ bu. Et idē auc. Mesarugie expellit fetuz cito. ⁊ idē auc. Alcanzi. Nō ē ei par ad expellēdū cito fetū ⁊ expellēduz aq̄. ⁊ idē auc. Raf. sedat dolores ⁊ ꝓfert pūctōibꝰ intestinoꝭ. PAV. ca. ō lino. linū q̄ ꝓburiť fum? ei? ē subtilis ⁊ ꝓfert corize ⁊ suffocatōi mricis. AVICEN. lib. scō. cap. de semie lini. vtus ē eis pima vtuti fenugreci ca. in p̄mo. cōmensuratū hūiditate ⁊ siccitate. Et dz gdez q̄ decoctio lini est decoctio recentis eiꝰ. in ipso. n. est hūiditas supflua est maturatiuū ⁊ abstergit ⁊ iflat ꝓpter hūiditatem suā supfluam ita q̄ illud qō ex eo frixuz est. hoc agit cū stipticitate q̄ in frixo manifeste cōmensurata ⁊ in non frixo manifeste pmixta cū lenificatione ⁊ est sedatiuū doloꝭ minus q̄z camomilla. ex ipo fit emplīm cū nitro ⁊ bolo ⁊ lenit pānū ⁊ ꝓfert Ꝯctioni vnguiū: ⁊ scissuris ⁊ fracturis eaꝭ. ⁊ q̄ pmisceť cū eq̄li mēsura nasturty ⁊ ꝓficiť cū melle. lenit apata cala exterioza ⁊ interioza: ⁊ apa qō est post aures cū aq̄ cinerl ⁊ apata dura ⁊ pbibz spasmū ⁊ ꝓpie Ꝯctōez vnguiū cū pmisceť cū cera ⁊ melle eius suffumigatio ꝓfert coryze. ⁊ silr fumigatio ipius lini ꝓfert tussi flegmatice ⁊ ꝓprie qō ex eo est assatū. ⁊ est malū stō ⁊ est difficilis digōnis ⁊ ē pauci nutriměti. qō aūt ex eo frixū ē ꝓstringit ventrē: ⁊ nō frixū est cōmensuratū: ⁊ eiꝰ puocatio ē debilis: ſz ꝓfortať cū assatōe. ⁊ q̄ inungiť cū melle ⁊ pipe mouet coitū. ⁊ cū decoctōe ipsiꝰ fit pessariū matrici ⁊ sedeť in ea ⁊ iuuať a mordicatōe q̄ est in ipsa ⁊ apatibꝰ. ⁊ silr in itestinis ⁊ ex ea fit iuuamntū ad vlcera vesice ⁊ renū ⁊ cū ex decoctōe qdē semis lini fit clistere cū oleo ro. magnificat iuuamentū eiꝰ in vlceribus intestinoꝭ.

B arasicam. i. bdellium.
B arasmas quid est lege timallus.
B aras ē q̄si morfea alba. s. q̄ ificit carnē ⁊ cutiz. ⁊ in hoc differt a morfea ī q̄ tm ificiť cutis. vñ cū pūgitur morfea emanat ab ea sanguis: ī baras nūq̄z exit: ⁊ est in eo caro infecta vsq; ad os ⁊ est quasi incurabilis.
B arba aarō. Jarus. i. aarō. pes vituli. Hragōtea minor. Dia. cātica asiris.
B arba algus. i. elebozus.

Barba siluana ē plātago aątica q̄ iuxta aąs nasciturcuius folia sunt oblōga in acutū tendētia erecta sup aquā silia folys plantaginis: nisi qz nō sunt ei coste appentes sicut plātagini. vñ in dinamidys scribit Ha. ca. de curis genitaliū valere ad impregnādū. ⁊ idē dicit eodē liº de epilēsia q̄ barba siluana ē centūneruia aątica ⁊ poniť silr barba siluana ī antidotario Ha. minori ī quodā medicamine qō incipit medicamē ad incipiendum.

B arbatus. i. elleborus.
B arbalon. i. vritides pori Dali zº tegni. ꝓmen. isº
B arbar Bartha. nomē est emplastri scripti in antidotario virili.
B arbachi vel barbaki idest meatus inguinis.
B arba bircina quid est. l. cissos hypoquistidos.
B arba iouis herba herculis vel bonades. i. sticha/dos citrinū. bz. n. capitellus florzibꝰ plenū citrinis odoriferis. nō ē. n. sticha/dos: sed ei similis.
B arbasc? vbascū. i. capsus barbassius. flōmos. Busiū Busiri. pli. li. z5. caº. 9. Molena. Dia.
B arbol idest adiantum siue pollitricon.

nus. Aui. coriādrū putei Dia. Adiātū. pollitricō
B ardenedia. i. melissa. ba/
B arob. ara. oua. (li.
B arface gd est. l. vesasa.
B arcatartaba. Barcācha ra idest piretrū. barchar karaba. Archaba.
B arce vel bare. i. syrico.
B arceosan vl barseosen. i. capillus veneris.
B archim idest lippari ⁊ ē nomen loci.
B archoza. gd ē. l. ostracoꝭ
B ardana quid est. l. lappa. Xpoforꝰ ō honestis lappa iuersa a bardana nō sunt idem.
B arinium. i. affodillus.
B arocha. Mellisophilos. i. melissa. Macer. Bardenebia. Dali.
B arochion. i. botracion.
B arsa auersere idest capillus veneris.
B aruc idest psinthium.
B aruli. barulos. barulios sunt macule que fiūt in facie maxime infantiuz ꝓpter comestionez panis corosi a murib?. yontos dcē. Dentibꝰ muris (idē.
B arzi idest bulb.
B asac. i. saliua bois ieiuni.
B asalas idest gentiana.
B asale idest cepulla.
B asalum. Stephanus.

Lapīm. LXXVIII.

Basal. ara. gre. bulbꝰ. lati. vō cepe. DIA. cap. bulbus. Eiꝰ spēs sūt duo. vna q̄ bz ruffuz bulbū g bonꝰ est ex terra pingui ē: ⁊ collectꝰ eustomaticꝰ. alia ē spēs bulbi plus isto customaticꝰ. Oēs. n. bulbi calī ⁊ viscidi sūt comesti erigūt liguā ⁊ fauces exaspant stōm inflāt cataplasmatibꝰ adhibiti laxatōibus ⁊ doloribꝰ iūctura ⁊ podagricis maximū pstāt efficñ corpi infixi euocāt soli ⁊ melle addito id facere pst tumores hydropicis bulbus impositꝰ spgit: caninis morsibꝰ subuēit: addito melle stōi dolorē ꝓpescit: ⁊ furfures ⁊ acoras nitro addito purgat: liuores ⁊ maculas tollit. medio oui addito ⁊ aceto ⁊ melle: lētigines corpis emēdat ꝓquassatōibꝰ auriū ⁊ vnguiū cū polēta bū adhibeť. cocꝰ in cinere calo ⁊ polēta addita ⁊ capitibꝰ minoꝭ pisciū nigris cicatricibꝰ reddūt colorez ⁊ maculas nigras aceto ⁊ altomio mixto nefelin tollēt: cocti ⁊ comesti dolorē lateris ꝓpescūt: ſz nō mltū comedēdi sūt: qz neruis Ꝯry sūt ⁊ siccatie vtutis. GALIE. 7. sim. phar. ca. de cepa. Ex q̄rto gra. est calefcñ. suba vō eiꝰ grossaꝭ ptiū ē magis. vñ emorroydas apit apposita aut cū aceto illinita in sole alfos abstergit: ⁊ fricata ī allopicys citiꝰ q̄z altioniū puocat capillos. si vō sepauerit gs succū eiꝰ totū q̄z tū est residuū sufficiēs ē terrestris sube. Ipse āt succus aquose ⁊ aeree ē calitatis. ita āt ⁊ suffosos ⁊ abliopinatos p̄ grossitie humoꝭ iuuat vnctꝰ. Ex hȝ aūt ꝓplone tota cepa iflatiua ē cōesta. ⁊ ppterea q̄cūq; siccioza sunt ꝓplone minus vētosa: B idē dixit Dia. in. 6. ca. bulbꝰ comestiuꝰ frīdior ē vomitiuo ⁊ grossi nec nō viscosi hūoris est generatiuus. Nā digestibilis ē ⁊ iflatiuꝰ ⁊ libidinosus supplasmatꝰ aūt: eo q̄ amaritudis ate; stipticitatis pticeps ē abstersiuus ⁊ solidatiuꝰ efficiť ⁊ siccatiuꝰ. Oñsiuz ē. n. q̄ amarus gdē sapor in abstersiuis subys est. stipticitas vō in solidatiuis. siccitas vō est in vtraq; ⁊ idē ī liº de cibis. Cepa calefacit corpꝰ ⁊ subtiliat in ipso grossos hūores ⁊ incidit viscosos. Cruda ⁊ cocta paucissimū dat corpori nutrimentū. nocet colericis ſz his q̄ flegmaticū humorē: aut crudū grossiuz ⁊ viscosiuz collectū habuerit ydonea talia edulio rū sunt. SER AP. lib. aggre. auc. Diasco. cap. basal. lōge ex cepis sunt acutiores q̄z rotunde ⁊ plus stiptice. ⁊ ille q̄ sunt rubei colozis sunt acutiores q̄z albe ⁊ sicce q̄z recētes ⁊ crude q̄z assate ⁊ q̄z pparate cū sale ⁊ aceto: ⁊ cepe qdem mordicat ⁊ generat vētositatē ⁊ subtiliat hūiditatē facit sitiz. mollit vētrē. q̄ aūt volumus administrare cepe. auferimus cortices exteriores ⁊ iterioza eius ⁊ fit ex eis suppositoriū. ⁊ q̄ ex succo eiꝰ fit cobol cū melle ꝓfert debilitati visus ex vlcerib? q̄ fiunt in oculo. ⁊ pncipio descēsus aque ad ipm ⁊ admisceť in caput purgat ⁊ mūdificat caput: ⁊ poniť in medicinis squinātie ⁊ administrať empla-

strum ex eius aq̃ sale ⁊ ruta ad morsum canis rabidi. Et
qñ miscet cũ thucia sedat pruritus oculi q̃ fit a flegmate
salso. ⁊ qñ miscet cũ sale aufert verrucas. ⁊ mixtus adipe
gallie aufert callos q̃ sunt ĩ pedib⁹ pp calciamẽta. ⁊ qñ di
stillat ex succo ei⁹ in aure ꝓfert debilitati audit⁹ ⁊ tinitui
ei⁹ ⁊ aque q̃ descẽdit ad eã. Et qñ miscet cũ eo spuma ma
ris ⁊ fricat cuz eis allopitia multiplicat ⁊ auget capillos.
vsus gdẽ ei⁹ in cibo ĩducit sodã: nimiusq̃ vsus ei⁹ inducit
egritudinẽ galargas. i. litargiã: ⁊ facĩ dormir qñ comedit.
apiunt et ozificia venax q̃ sunt in ano qñ applicat in loca
⁊ puocat mẽstrua. ⁊ qñ dissoluit in aceto ⁊ linit ĩ morfea
in sole aufert eã. ⁊ qñ linit cũ eo allopitia facit in ea oziri
pilos citi⁹ q̃ spuma maris. Et qñ comedit gnãt vẽtosita-
tẽ pp hũiditatẽ q̃ est in ea. PLINI. ca. cepe. vtutẽ hz in-
cisiuã ⁊ oblõga plus ẽ stiptica q̃ rotũda ⁊ q̃ colozẽ ruffuz
hñt q̃ ille q̃ albũ. Sicce aũt viscidiozes sunt q̃ virides ⁊
crude plus viscide q̃ cocte. Comeste inflatiões pstant. fa
stidiũ tollũt. siti puocãt: ⁊ tollũt ozis fetozẽ: eustomatice
sunt. emozroydas imposite phibẽt. succus ei⁹ imissus na-
rib⁹ caput purgat. morsib⁹ camnis occurrit: melle ⁊ ruta
⁊ sale addito cuz sepo gallinacco auriũ dolozẽ ⁊ supfluos
sonos cõpescit: ⁊ ad vlceratões et auriũ pdest. Cruda vo
fricata allopitias emẽdat: cũ altiõio fricata creñta capil-
lox pstat. puluis ei⁹ comest⁹ dolozẽ capitis remouet. suc-
cus ei⁹ optime caput purgat narib⁹ attract⁹ colicis ꝛrie
flegmaticis vtiles sunt. Capitulum. LXXXIX.

Basal alzir. arabice vel varies. grece bulbus emati
cus vel bulbus vomiferus. latine vero nar-
ciscus vel cepe sine tunicis vel cepe marinum.

DIASCO. ca. narciscus. Bulb⁹ ematicus vl bulb⁹ vo
micus folia hz porro silia: fz minuta. hastas hz duox pal-
mox q̃ ianes ⁊ ꝛcaue sunt ⁊ sine folys. flos ẽ illi alb⁹ in gi
ro: in medio croce⁹. ⁊ est q̃dã spẽs cui⁹ illud mediũ purpu
reũ est: radicẽ hz albã rotũdã sicut bulb⁹ ⁊ semẽ nigruz ⁊
oblõgũ vt in mẽbranulis. Nascit ille q̃ est melior in locis
mõtuosis: cui⁹ flos suauẽ lãge iactat odozẽ: in reliqs autẽ
pozri hz silitudinẽ ⁊ viridis ẽ. vtus ei⁹ est q̃ abstergit ⁊ in-
carnat ⁊ desiccat: ⁊ illud qõ de eo administratur ẽ radix.
SER AP. li. aggre. ca. basal alzir. i. narcisc⁹ ⁊ ẽ bulb⁹ si
ne tunicis: ⁊ ĩ sapore ei⁹ ẽ amaritudo cũ stipticitate. ⁊ idẽ
aucto. Aben Mesuai Narcisus est cali. ⁊ sic. in secundo.
GALIE. 8. sim. phar. cap. bulb⁹ vomitiu⁹ siue cepe ma
rinũ calus ẽ multo plus cõpsone bulbi pdicti. s. cepe coĩs.
POSSE. DIA. Radix ei⁹ bibita ⁊ comesta ⁊ cocta vo
mitũ puocat trita cũ melle cõbustiõib⁹ medicat nertos
icisos ꝓsolidat. laxatos ꝓnit: antigs dolozib⁹ articulox
pstolat melle mixtus effelidas ⁊ oẽs maculas vultibus
tollit: mixtus femini vrtice aceto melle ⁊ herbo vulnera
sozdida purgat: apata dura rũpit: ifixa cozpozi imposita
euocat cũ iris illirica melle mixto. Itẽ collectões erũpit:
atq̃ stipites euocat: ⁊ si q̃ sũt aliẽa cũ faria ⁊ oleo admix-
to melle. SER AP. auc. Ba. vtus ei⁹ est q̃ desiccat ⁊ ab-
stergit: exhibit ⁊ icarnat vlcera magna ⁊ icarnat icisiões in
lacertis fcãs. ⁊ mixt⁹ cũ orobo mũdificat sordes corpis ⁊
apit apata ⁊ qñ comedit ex radice. narcisci aut bibit cõ-
mouet vomitũ. ⁊ trita cũ melle ꝓfert cõbustionib⁹ ignis:
⁊ qñ fit ex ea empl'z: ꝓglutinat vulnera neruox. ⁊ idẽ auc.
Aben Mesuy Narcisus facit opatões iesimini: nisi q: ẽ
debilior eo ⁊ ꝓfert dolozib⁹ q̃ fiũt in flegmate. Et oleũ ei⁹
est bonum ad hoc: ⁊ radix eius incarnat vlcera neruox ⁊
hz virtutẽ lauatiuã. GALIE. 8. simp. phar. ca. narcisc⁹.
Narcisus radix siccatiue est virtutis intãtum vt cõsoli-
det plagas maximas vsq̃ ad abscisionẽ que circa tenan-
tos. hz aũt quid abstensiuum ⁊ attractiuum.

B asara. i. semẽ. Beser idẽ.
B asara asifigemti idest semen maratri.
B asara alcoberb. i. semen malue ortulãe vl' mãoris
B asara achiro idest semẽ vrtice.
B asara ataba idest semen trifolij.
B asara aleozaf. i. semen fo (lij.
B asara alkangi idest semẽ iusquiami.
B asara alcomach idest semen lapaty.
B asara arafien idest semẽ nasturtij.
B asara albasal idest semẽ cepulle.
B asara alchiten. i. semẽ li (ni.
B asara catona idest semẽ psilij.
B asara chete idest semen melonis.
B asara curcumeri idest semen carui siluestris.
B asara fasageneschese id-
est trifolium.
B asara-gergir idest semen
eruce.
B asara guira idest semen
vrtice.
B asara lisen. i. lingua agni.
B asara neriges. i. narcisc⁹.
B asara sadal idest semen
sinapis.
B asara sebez. i. semẽ aneti
B asara thethimi idest se-
mẽ malue maioris ⁊ est
bismalua.
B asara vlcas idest semen
lactuce.
Capitulum. LXXXX.

Bassat. ara. gre. lithodẽdon. lati. vo cozallus. Coral
lus ẽ q̃dã terrea suba q̃ repit ĩ locis maris
⁊ montib⁹ maxime cauernosis locis ⁊ in mari exñtibus.
q̃dã. n. hũozosa glutinositas lapidibus adherens ex sicci-
tate, ppria ⁊ maris caliditate ⁊ siccitate cõdẽsata in suba z
lapideã trãsmutat. ⁊ q̃ maiozẽ siccitatez hz fit rubeus; q̃
maiozẽ aquositatẽ fit alb⁹. fri. est ⁊ sic. in scõo: sed alb⁹ fri-
gidior est rubzo: sed rube⁹ minus frĩdus siccior magis al
bo: sed tã rubeus q̃ alb⁹ vsui medicine cõpetit: sed nunq̃
alb⁹ poni dz in medicinis nisi cũ determinatõe: vñ cũ in-
uenit simpl'r cozallus: rubeus dz poni. Est ergo eligẽdus
rube⁹ q̃ grossius est ⁊ planus ⁊ clarus ⁊ q̃to plus accedit
ad rubedinẽ tãto melior ⁊ qui nulla fozamia hz aut pau-
ca. albus eligendus est grossius q̃ est planus ⁊ quanto ma-
gis intẽdit ad albedinẽ tanto melior: ⁊ q̃ ẽt nõ est pfozat⁹
paruis fozaminib⁹ virtutẽ hz ꝓstringẽdi ⁊ ꝓfortãdi consu
mẽdi ⁊ depurãdi. SER AP. lib. aggre. cap bassad. gdez
est qõ est nigen siue mergen. nã nigen est radix ipsi⁹ arbo
ris: ⁊ bassad est rami eius. ⁊ nascunt sicut rami aliax ar-
box terre nascẽtiuz ⁊ fit nodosus ab aq̃ marina: ⁊ in fun
do maris ⁊ qñ exit e mari ⁊ occurrit ei aer stringit ipm ⁊
indurat: ⁊ repit in aligb⁹ littozibus: ⁊ melior ex eo est ru
be⁹ q̃ similat assarig. aut cinabrio bene colozato cito fran
gibilis ⁊ ĩ partib⁹ suis eq̃lis: ⁊ in odore suo silat odozi lẽti
cule marine: ⁊ ĩ figura sua ẽ silis arbozi cassie lignee hñs
mltos ramos: q̃ aũt ẽ petrificat⁹ ẽ malus. ⁊ sunt ex eo spe
cies alie nigri colozis hñtes plres ramos q̃ rube⁹: ⁊ odor
cox ẽ fozticz q̃ illi⁹. vtus rubei fri. cũ tẽperamẽto ⁊ desic
cat desiccatõe fozti. DIASCO. ca. cozallus. vel litho-
dẽdron arboz ẽ in fundo maris nascẽs q̃ dũ velli cepit ac
cepto aere grauescit. Nascit vo multũ in sicilia. Eligẽdus
est aũt coloze coccineo aut sandicino vnum hñs colozẽ ⁊
fragilis odozis gratifici ⁊ q̃si cinamomi: ⁊ q̃ B nõ habue-
rit iutilis ẽ. virt⁹ est ei fri. ⁊ stiptica. Reprobãdus est aũt
scabzosus vel lapidosus aut fistulatim pfozatus vl' diffu-
sus mollis qdẽ est cozallus nã: sz post extractõz ex mari-
nis ags durescit siue lapidescit. AVICEN. li⁹ z. ca. de
cozallo. Nascit in marib⁹: q̃ sunt in africa. Et ex eo alius
est rube⁹ alius niger: ali⁹ alb⁹. fri. in pmo. ⁊ sic. in secũdo.
POSSE. Cozallus hz virtutẽ occultã contra epilẽsiam
⁊ conseruat domum a fulgore contra fluxum sanguinis
narium imponatur puluis eius cum succo sanguinarie ⁊
pillule inde facte naribus apponãtur cõtra fluxum men
struorum. puluis eius cum atbanasia ⁊ succo plantaginis
⁊ puluis eius solus cum bombice citius cõstringit. cõtra
cozrosionem gingiuarum ⁊ ozis precedẽte ablutione cuz
aqua salmacia vel aluminosa conficiatur puluis de dua-

bus partibus cozalli ⁊ tertia rosax: ⁊ ponatur super gingi-
uas: contra fluxũ sanguinis gingiuax puluis coralli ⁊ an-
tere supponat⁹ vel cum melle conficiatur: ⁊ illiniãtur gin
giue: puluis cozalli imponit vlceribus ⁊ ea ꝓglutinat. con
tra emoptoicã passionez. i. sputũ vel vomitũ sanguinis si
fiat vitio spũaliuz. ex duab⁹ partibus cozalli subtilissime
pulueriz̃ati fiat confectio cũ aqua ozdei infusiõis dragã-
ti ⁊ fiant inde pillule quas teneat patiẽs sub lingua singu
las diu in ozẽ resolutas trãsglutiat. si fiat vitio nutritiuo-
rũ detur puluis eius cũ succo plãtaginis. eodẽ modo valz
ꝓtra dissinteriã vitio superiox. Ad idẽ det puluis eius cũ
ouo fozbili. si fiat vitio inferiox injciatur p clistere cũ suc
co plãtaginis. SER AP. Cozallus desiccat desiccatiõe
fozti. vnde abstergit pectus ⁊ cõfert dissurie ⁊ spuẽtibus
sanguinẽ abstergit visum ⁊ est bon⁹ lachrymis ⁊ desiccat
deficcatiõe fozti. DIASCO. Cozallus carnes supflue
crescentes depascit cicatrices oculis curat. Alta vulnera
replet: emoptoicis mire subuenit: dissurys medicatur cũ
aq̃ bibitus. splenẽ siccat. stomaci ⁊ vẽtris dolozẽ sedat cũ
aqua pluuiali bibit⁹. nã hoc pbatũ est. pfluuiũ mulieris
sistit si cuz cozno ceruino vsto ⁊ aq̃ tepida bibatur. contra
ictus fulminis grãdinis facit. Et idẽ ca. lapis cozallus. oia
ludibria sõniox repellit. ⁊ est maximuz tutamẽ aduersus
iras demoniox scripto noie noctiluci: hoc est ecbare vel
gorgone pson̄a. Nã cũ portans nũq̃ capiet ab vllo medi
camine nec a fulmine ambra. In bellis maximũ adiuto
riũ est victoriã pbens ⁊ facilitatẽ impetratiõis ⁊ introitũ
loci. Preterea ꝓtritus ⁊ seminatus cũ frumẽto vel ẽt pul
uerizatus ⁊ cuz aqua in arbozib⁹ aspsus fructus multipli
cat ⁊ amouet de terra grãdines: sic in vineis ⁊ oliuetis. in
domo aũt posit⁹ ab omni maleficio ⁊ vmbris demonuz ⁊
inanib⁹ sõnys custodit habitãtes: ⁊ fulminib⁹ in nauiven
tis ⁊ tẽpestatib⁹ resistit. AVICEN. li. z. cap. de cozallo
si terit ⁊ impleant ex eo ꝓcauitates dentiũ ifirmox erra
dicat eos ⁊ ꝓfortat gingiuas: ⁊ ẽ sũmus in ꝓfortatiõe gigi-
ue. ⁊ Ba. qdẽ extimauit q̃ cũ cozallo adusto ⁊ abluto si su
mat põdus. z. i. cũ quo terat danich gũmi ara: ⁊ ꝓficiat cũ
albumine oui ⁊ bibat cũ aqua frida ꝓfert sputo sanguis.
⁊ cozallus, ppzie ru. ꝓfert oib⁹ egritudinibus stõi ita vt su
spẽdat sup ipm directus. ⁊ dixit Balie. ego expt⁹ fui ipm
⁊ suspẽdi ipm in collo ei⁹ q̃ bẽbat dolozẽ stõi ita vt eẽt co-
rallus sup os stõi ⁊ remotus fuit doloz: cũ ergo accepi ipz
redut: sicut exptus fui lignũ crucis in hñte epilẽsiam. ⁊ q̃
suspederit in collo suo ĩ dieb⁹ sanitatis siue cozallũ rubeũ
securus erit q̃ doloze stõi. ⁊ pp hoc appẽdunt ĩ collis pue-
rox: cozallus quoq̃ pbibet fluxũ sanguis. ⁊ abscindit car
nẽ additã: ⁊ ꝓfortat stõm abstergẽdo ⁊ siccãdo humidita
tes infixas in eo ⁊ ppzie qõ est adustũ ex eo: ⁊ qõ ẽ ablutũ
abstergit vestigia vlcex: ⁊ est ꝓueniẽs lachrymis retinet
sputũ sanguis: ⁊ adiuuat ad spuẽdũ: ⁊ sil'r niger: ⁊ qõ ex eo
pcipue ablutũ est ⁊ adustũ: ⁊ ẽ ex medicinis ꝓfortãtibus
coz: ⁊ ꝓfert tremozi cozdis: ⁊ bibit cuz melle, ppter apata
splenis ⁊ est iuuamẽtũ ei⁹ ⁊ ꝓfert apatibus intestinox.

B ased. ara. besed idest co-
rallus.
B asedion idest rosa asini.
B asienici. i. maratrum.
B asile⁹. i. impator vel rex.
B asilicõ vasilicõ. i. ozimuz
⁊ gre. dr regale seu ipia-
le. nã basileus rex vl' im-
perator dicit ⁊ quid ẽ. l.
berengemisch.
B asilicon entaticon gd est
. l. medion. Dia.
B asilicon ynguẽtum. i. yn-
guentum regale ⁊ est te-
traphaarmacum.
B asilicen. Dia. multi ame-
os dicunt.
B asilica. i. serpentaria. dra
cõtea colubzina fz quof
dam. vex aliã colubzinã
vidi ꝗpictã ĩ li⁹ antiquo.
B asilica ẽt ab antigs gẽtia
na vocabat. ĩ lib. aliquo
de simplici medicina.
B asion. Stepha. ẽ herba q̃
atanauissa dicitur.
B asilisca. i. regia vl' gentia
na fm quosdam: sed fm
veritatem est palma xpi
. l. chasialkiel.
B asilicus idest regulus ⁊ ẽ
serpens quidam.
B asis idest plãta pedis vel
radix.
B asdh idest baad.

Capitulũ. LXXXI.

Bastarem. ara. vel castaron gre. vectonicõ. lati.
vero betonica. Betonica ca. ẽ ⁊ sic. in
pmo: cuius folia pcipue viridia competunt vsui medicie
exiccata ẽt sunt multe efficacie. vñ cũ inuenit in receptis
folia ponẽda sunt. SER AP. li⁹ aggre. ca. bastaré. auct.
Diasco. herba est q̃ nascit omni ãno hñs virgã subtilẽ cu-
ius lõgitudo ẽ vnius brachy aut plus ⁊ ẽ q̃drãgulata ⁊ hz
folia mollia ⁊ lõga silia ĩ sua figura folys arbozis glãdiũ
in scissuris suis odozẽ bonũ hñtia. Et folia que sunt ppin
qua terre sunt maioza alys: ⁊ in sũmitate vge ẽ semen col
lectũ in se, ppe collectõez spice frumẽti ⁊ assilat saturegie
folia eius colligunt ⁊ desiccant ⁊ sic seruãt. Nã qõ ex eo
plurimũ administrat sũt folia ⁊ hz radices subtiles sicut
radix ellebozi. DIASCO. cap. vectonicon fm transla
tionẽ nram. herba est oibus nota. vgas hñs tenues ⁊ lon-
gas vni⁹ cubiti ⁊ q̃drata folia longa ⁊ tenuia similia ozio
obzotũda ⁊ diuisa ⁊ odozata. Radices ⁊ folia sunt ei ifini
ta: semẽ eius ẽ vt spica sile timbze: folia ei⁹ collecta siccan
tur ⁊ vsui necẽaria sunt. Radices hz tenues sic elleborus.
GALIE. 7⁹ sim. phar. ca. cestrũ siue cestron. gre. latine
dcũ betonica virtutẽ hz incisiuã sic oñdit gustus: amara
est ⁊ subacris hec herba sicut indicat ⁊ q̃ fm partẽ actus.
POSSE. Ad dolozẽ capitis fcñ ex frida cã fiat garga-
risinus ex collatura decoctõis betõice cũ stafisagria ĩ ace
to si fiat vicio stõi det decoctio ipsi⁹ cũ succo absinthy cũ
cala si adsit vehemẽs ꝓstipatio vt in iliaca passiõe pcedẽ
te clisteri. fiat idẽ remediũ ad matricẽ mundificandũ: ad
ꝓceptũ adiuuãdũ fiat fomentũ ex decoctõe ei⁹. fiat etiã
suppositoriũ: det ẽt elium ꝓfectũ ex puluere ei⁹ ⁊ melle.
SER AP. aucto. Bal. betonica icidit ⁊ abstergit ⁊ icidit
hũozes grossos frangit lapidẽ renũ ⁊ mũdificat ⁊ abster-
git pulmonẽ ⁊ puocat mẽstrua ⁊ ꝓfert epilẽsie ⁊ curat ci-
catrices neruox ⁊ lacertox. ⁊ qñ ponit sup morsuz alicu-
ius aĩalis venenosi fraudulenti ꝓfert. ⁊ qñ sumit in potu
ꝓfert sciatice ⁊ eructuatiõi acetose. DIASCO. Radi
ces eius accepte in potu cũ hydromelle nauseã puocant.
folia ei⁹ danf ad ꝓquassatões: ⁊ de alto cadẽtib⁹ medent:
⁊ offocatões stericas soluũt. ʒ. i. cum mulsa accepta mor-
sus venenatos cũ vino bibita saluberrime curat. Quisq̃s
aũt hãc herbã biberit viz veneni nõ admittit. vrinã puo
cat. Epilẽticis cũ aq̃ bibita maximũ psidiũ ẽ. epicis ⁊ sple
neticis cuz oximelle. ʒ. i. accepta efficñ sanitatis exhibet.
digõez celebzat. si ãt in modũ grani fabe accipiat idigõ-
nib⁹ pdest stomaticis. dentib⁹ ꝓquassata ⁊ glutita medi-
cat. vio postea glutito. emoptoicis vtiliter dat. z. i. cũ vio
tẽpata vel lacte recenti capno. sciaticis nefreticis oblucs
duos accepta cũ aq̃ medicat ⁊ vesice dolozez cõpescit. hi
dropicis febziẽtib⁹. z. y. cũ mulsa danf: nõ febziẽtibus vo
cũ vio ⁊ melle. hictericis subuẽit. mẽstruis impat. olca. i.
cũ vino bibita vẽtrẽ mollit: ⁊ olcis q̃tuoz cũ vino ⁊ mulsa
ciatis. x. exhibita: cũ melle vo ꝓposita sic electuariuz ⁊ ac-
cepta ptificis ⁊ emoptoicis maxie subuẽit. ĩ itinere doloze
ex herba ista. z. iy. cũ aq̃ cale ciatis q̃tuoz danf cũ vio de-
cocta ⁊ potui data splenetic pdest. z. y. ex ea cũ mlsa ciat
duob⁹ bibite lũbox vl' coxax renũq̃ dolozẽ curant. z. iy.
cũ vio veteri ciat. iy. ⁊ gr. pipis. i7. ꝓtrita ⁊ calefcã ⁊ acce
pta lateris dolozib⁹ subueniũt. In fractura capitis herba
ꝓtusa ⁊ sup caput vbi pcussio ẽ imposita vuln⁹ mira cele-
ritate glutinat: ⁊ id meli⁹ fit si trita recẽs imponat. Est ãt
sibi data vis vt ossa fracta extrahat. Radices quoq̃ ei⁹
cũ aq̃ decocte vsq̃ ad tertiã ex illa aq̃ oculos foue. Ipsi⁹

autem folia trita super frontē impone ⁊ sanabitur dolor oculorꝫ: dolorē dentiū aufert cuz aqua calida ciatis quatuor.3.i.accepta a ieiuno omnē oculorꝫ caliginē extenuat ⁊ claritatē facit.reumaticis.3.q.cū aqua calida danť. mulierib⁹ que partu laborāt ⁊ febricitant datur vt supra.nō febricitantibus cuz mulsa ad neruos incisos imponiť trita ⁊ in locis que frigore vexanť.ebri⁹ ne fias pus ipsaz accipe cū aqua.ad carbunculos ponitur cū aqua ⁊ axungia trita vice emplastri.datur etiā his qui de via lassi sunt.datur cū aqua calida ad eos qui cibū retinere non possunt: ⁊ eyciūt.Ad ventris dolorez vel tumorez cum vino trita imponiť. Jn canis rabidi morsu contusa ⁊ alligata expurgat venenum.febrientibus cū aqua cali.datur.ipsa etiaz trita ⁊ iposita podagricis mire dolorē lenit podagricorꝫ. hec dicit Serap.ca.ꝓprio.lz per alia verba.

B astiridon idest rustici. ⁊ est rubus caninus.
B at.ara.i.anas auis.
B atat.ara.ventus.
B ateca.ara.melo magnus viridis anguria a gbuldā.vt Aueroy.7.colligz. cap.9.circa mediū dr̄ vl alius melo apud tunecis sic dictus.Lucumer saracenicus.Auēzoar.lib.primo.capi.7.i.dullasia.
B atrabetez.i. capillus ve.
B atale idest faba.
B atalme idest feniculus.
B atan.i.venter ⁊ stomac⁹.
B atanum.i.raffanum.
B atāgliscos quid ē.l.culb.
B athala biūdicta.est oleuz benedictum.
B athala iamenia.i. blitis ⁊ ē olus iamenum.
B athanon.i.raffanus.
B athal idest olus.
B athāgliosti.i.miliū solis.
B ataꝫ est eminentia q̄dā in vulua quarundā mulierum que aliquādo in tantuz magnificať vt sit velut virga virorum.
B athara.i.asaꝫ vel bzisel liū ⁊ est rubicūduz lignū quo tingiť ⁊ latine vocatur barzi. (prū.
B atartiū metallitiuz.i. ci
B atbeka idest quoddam quod componitur ex lacte citro ⁊ zuccaro.
B atber.i.pustula vel eminentia carnis fetida.
B atbeta.i.melōes maturi
B atbetb.i.melō magn⁹ vi ridis ⁊ ē melon indus.
B atibiridō.i. rubus rusti (cus.
B atble.i.mirtilli.
B athrocos vatrachos grece idest rana.
B atrachi campice agredine rane puevirides agrorum.
B atraxiō.Ste.vardeheb. ⁊ est quengeum.
B aul.arabi.vrina.
B ati vel batus batis idest Raya piscis.
B athus idest bussus arbor vel ipsius lignum.
B athi.i.more rubi vl rub⁹ ipse.Hal.s.memiri.ca.s.
B atills.i.gabata testea vbi aurum purgatur.
B atin.Dia. Batiz idest diptamus.
B atim vel botiz arbor terbentine.
B atitura metalloꝫ qd ē.l. lepidos.gre.ara.tubel.
B atofilla.i.cima rubi.
B aton.i.rubus testinus.
B atra.i.apium rusticum.
B atrachion vel batrachiū .i.apium raninum. Dia.
B atrabitos.i.lapis similis teste laminis scissily.
B atuz Batus idest rubus ferens mora que bati dicuntur.l.sillach.Salie.secundo memiri.cap.scdo.
B aualmays.i.vria capre.
B aucia orteēsis.i.pastinaca domestica p q̄.l.lezar.
B aucia agrestis idest pastinaca agrestis ⁊ daucus.

Lapīn. LXXXII.

Baul arabi.vel birne.gre.lotium.lati. vero vrina. SER AP.lib.aggre.capi.baul.aucto.Salie. virtus vrine est ca.acuta. ⁊ est in eo abstersio magna ⁊ ꝓpter hanc cām vtunť ea lauatores pannorꝫ lauantes cū ea pānos: ⁊ auferūt ab eis maculas ⁊ sordes: ⁊ ex ea est ex alialibus fortis caliditatis maioris est caliditatis. ⁊ econtra. Et vrina hominis debilior est omnibus alys ꝓter vrinam porci castrati. Jpsa enim est in debilitate sicut hominis vrina. vrina autez verris fortior est vrina hominis ⁊ vrina apri fortior est his. ⁊ signum in hoc est acuitas odoris postq̄z non pōt temptari per saporē vel potū ꝓpterea vero q̄ viderunt medici q̄ vrina multuz abstergit curat cū ea vlcera profunda ⁊ saniē ⁊ vlcera multe sordis: ⁊ propterea administratur in vlcerib⁹ testiculorꝫ circa loca illa existentibus que sunt multum humida ⁊ in vlceribus auriū ⁊ abluunt cū ea caput ⁊ mūdificat furfures q̄ sunt in eo ⁊ lentigines faciei ⁊ curat empetiginē ⁊ serpiginez ⁊ sahaphati capitis: ⁊ quandoq̄z administrant eaz coacti nō potentes habere medicinā aliā in rusticis ⁊ curat egritudines coꝫ: ⁊ accipitur etiā petia ⁊ ligatur super exituram aut super vlcera que generātur in manibus ⁊ pedibus ligatione forti precipiendo infirmo q̄ continue mingat super loco illo non disoluendo donec curetur ⁊ confertur ⁊ curantur: ⁊ medicina que sumitur ex vrina infantiū ⁊ est dicta crisocolla: eo q̄ aurifices vrūtur ea ad auxꝫ solidandum: est multū iuuatiua in vlceribus fraudulentis ⁊ difficilis consolidationis. Qui ergo vult facere hāc medicinam recipiat mortariū ex cupro ⁊ pistellū ex eodē ⁊ mingat in eo puer non pollutus ⁊ pistetur cōtinue in sole aut in loco calido donec dissoluatur ex substantia eris ⁊ erit magni iuuamenti in vlceribus dictis. Fex aūt vrine alba residēs in fundo eius fm q̄ dicitur cōfert herisipille. Et vrinam pueroꝫ iam biberunt quidā in passionibus prouenientibus ex corruptione aeris ⁊ extimauerunt se propter hoc fuisse curatos. DIASCO.cap.lotiū. Quisqs biberit lotiū percussuz vipere sanat.venenis bibitis prodest. hidropes in initio curat.punctiōes ethimi ⁊ scorpionis marini.silr ⁊ draconis maritimi punctū curat. Canina vrina nitro admixta ⁊ inde medicamentū fcm̄ lepras prurigines tollit. Et vrina hominis quādo cū nitro miscetur: cōfert si ponatur super morsum canis rabidi ⁊ scabiē vlcerataz ⁊ supra pruritū. Et vrina hominis senis que nō est recēs est melior in vlceribus humidis ⁊ in furfuribus capitis ⁊ empetigini ⁊ serpigini. ipsa quidē furfures ⁊ acoras ⁊ scabies ⁊ pannaritia vulnera medicanda: curat putredines veretri: ⁊ pustulas auriū sanat. vermes aurium excludit: ⁊ curat cuz cozio mali granati si fuerit decocta. Pueri vrina ortopnoicos curat cuz melle in vase ereo cocta peruncta vulnera gingiue compescit. caligines oculorum tollet in eramine missa ⁊ cocta vt ipsuz coagulare faciat: ⁊ puluis eius in oculis aspergať: quod in vase ex vrina resederit: ignē sacrum compescit. Lapzinū lotiuz in vase coctum: ⁊ cū lanis pessarys adhibituz dolores stericos curat. vulnera oculorꝫ tollit. prurigines palpebrazꝫ compescit. vrina taurina cuz myrrha adhibita dolores auriū mitigat. vria capra hec oia facit: bibita vō calculos frangit ⁊ excludit. lepozinum lotiū bibitum cuz spica nardi ⁊ aqua ciatis duobus hidropes curat. Jnfantibus vrinam prouocat: ventrē mollit dolorem auriū compescit. lincus vrina: quem multi ligurum vocant mor vbi minxerit lapis fit: quē multi elecoꝫ vocant dolores stomaci compescit: ventris abstinet reumatismū. Asininum vero lotiuz bibituz nefreticos curat. hec sententialiter dicit Serap. auctozi. Diasco. cap. ꝓprio. licet sub alys verbis.

B aulsabil.i. vria pueroꝫ.
B aulcebul idem.
B aulbacca.i. vrina vacce.
B aulbulis.i. vrina bouis.
B auleb.i.vrina canis.
B aulunseni.vrina bois.
B aulurus gemel idest vrina camelli.
B auma idest pix.
B aurach rubeum idest nitrum.

Lap. LXXXIII.

Baurach. ara.gre.afronitrum. lati. vero spuma nitri. Baurach aliud minerale: aliud artificiale. minerale: aliud armenum aliud africanū: aliō romanū aliud egyptiū. Armenū est laminosuz albuz habēs permixtionē rubedinis ⁊ aliquid purpureitatis ⁊ est

mordicatiuū salsum. Alie vō spēs in his ꝓprietatib⁹ erūt remissiores ⁊ debiliores. vñ baurach.i.afronitrum qō est spuma nitri armeni q̄ ē alba lenis ⁊ salsa mordicatiua. Et est aliud sicut artificiale sicut flos parietis q̄ est sic̄ flos salis. Ex eo artificialr fit sal nitrū. Et est silr baurach artificiale qō fit fm Hal.li.dinamidiaruz.ca.de afronitro sic. Accipe partes nitri duas saponis ꝓtem vnā. distēpera cū capitello. ⁊ fac trociscos. Jllud vō quod est minerale fm Diaf.ca.de afronitro: dicit afronitrū veri⁹. ⁊ est ca. ⁊ sic. in scdo. SER AP.li.aggre.ca.de nitro. Nitrū ⁊ baurach.i. nitrū ⁊ spuma nitri. spēs baurach ⁊ minere ipsi⁹ sunt sicut minere salis. Nam ex eo ē aqua fluēs: deinde petrificať. ⁊ ex eo est qō in minera sua est sic̄ lapis. ⁊ ex eo est rubeuz ⁊ ex eo est album ⁊ purulentū. ⁊ multoꝫ coloꝫ. vñ nitrū hz spēs multas. vna earum dicit baurach armenuz. ⁊ defertur ab armenia. ⁊ est alia q̄ dicitur nitrū. ⁊ defertur ab rabarb. sunt eius due spēs album ⁊ nigrū. ⁊ est sil̄e salib⁹ minerarū. ⁊ sapor eius est iter salsedinē ⁊ acetositatē. ⁊ dicit qdā medicus q̄ baurach sunt due spēs. s. artificialis et nālis: ⁊ nālis est illa que nascit in mineris. ⁊ sunt ei⁹ due spēs. s. armenicū ⁊ babilonicum: ⁊ armenicū est melius: ⁊ est illud qō vidimus apud nos: sed babilonicum est illud qō defertur ad nos. ⁊ sunt eius due spēs. vna nominatur nitrū. ⁊ est sal petrosum cuius color est ad rubedinē tendens: ⁊ sapor ad salsedinē cum amaritudine pauca significās supfluam adustionē: ⁊ spēs alia dicitur baurach panis. q̄z in massa vtunť in pane: ⁊ hoc q̄z homines ipsi⁹ terre dissoluunt ipm in aqua: ⁊ liniūt ex eo panem anteq̄z coquant. recipit. n. ab ipso claritatem quādam: sed baurach artificiale generať ex materia nitri humiditate plumbi. ⁊ hec cōmiscenť adinuicē. ⁊ ponunť ad ignem. ⁊ istud nominať nitrū. ⁊ est sal petrosuz icisiuuz ⁊ abstersiuū exīs. ide vna ex spēb⁹ baurach artificialis est baurach album ⁊ est illud artificiale qō est spumosum. ⁊ est melius omnibus: ⁊ color eius est terreus purulentus trahēs plus versus rubedinē. ⁊ ex eo sumitur quod fit ex sigillatione. DIASCO.ca.de nitro. Nitrū eligi oportet qō est lene ⁊ color eius sit sicut color rose. aut albū. ⁊ sit plenum foraminib⁹ sicut spongia: sed medicina que dicit afronitrum. ⁊ est eius expositio spuma nitri. ⁊ est illud qō putāt qdaz esse baurach armenū: ⁊ melior ex ea est. q̄ est lenis multū ⁊ existēs in laminib⁹ cito frangibilis. ⁊ in colore suo ē purpureitas: ⁊ est silis spume mordicās linguā quēadmoduz est illa que deferť a philadelfia: ⁊ a candia: ⁊ post hanc in bonitate est illa que defertur a babilonia: vel ex egypto. ꝓli⁹.li⁹zi.ca⁹.io. SER AP.auc.Hal.differētia est inter baunich africe: quod dicit spumosum: ⁊ nitrum: vel nitri spumā. q̄ spuma baurach est medicina desiccatiua. ⁊ color eius est silis farine frumēti. ⁊ est alba. ⁊ nō est sic̄ flos lapidis asy: neq̄z talis colozis: sed baurach spumosum nō est sicut farina: sed est coagulatū ⁊ aggregatuz: ⁊ est illud quo vtuntur boies quotidie ad lauādū sordes. ⁊ ad auferēdū pruritū. ⁊ postq̄z res est sicut diximus iueniunt ipaz medici esse vnaz ex medicinis resolutiuis: sed spume baurach est vtus. ⁊ natura est eadē quaz hz baurach: nisi qz est subtilior. ⁊ postq̄z dixim⁹ q̄ natura baurach est media iter naturā baurach affrice ⁊ naturaz salis. ⁊ hoc qz in baurach affrice est vtus que abstergit solū. ⁊ in sale ē virtus stiptica. ⁊ in baurach sunt iste due vtutes simul: nisi qz virtus eius est stiptica pauca: sed vtus abstersiua est multa. ⁊ dixit q̄ virtus baurach est media iter vtutem baurach affrice ⁊ salis. Et quādo comburiť est ꝓpinquus illi affrice. ⁊ hoc ideo qz subtiliat: ⁊ ꝓter hanc causam desiccat ⁊ resoluit. ⁊ si sumitur de eo aliqd per os incidit ⁊ subtiliat humores grossos pluscz̄ sal: sed baurach affrice nō vtuntur interius nisi idigeamus medicina forti. qz ipm cōmouet nauseam ⁊ vomitū. ⁊ nisi esset ꝓpter hoc darem⁹ ipm in humoribus grossis. Quidam vō vtuntur ista baurach affrice in medicinis que danť illis qui sumpserunt fungos strangulantes: ⁊ curat eos stati: sed ⁊ nos administramus baurach adustum ⁊ nō adustū. ⁊ maxime spumam eius in ista strāgulatione. ⁊ ista spuma nomine greco: ⁊ cōposito afronitrum dicť. ⁊ est magis abstersiuuz q̄z sal. qz nō stipticat. ⁊ sunt amara multū. Et post dicit q̄ sal amarum mediū est iter salem durū ⁊ afronitrū bonum: eo q̄ afronitri sunt spēs. qz ex eo est durū grossum: qō nō dissoluitur in aqua cito. ⁊ nō est sermo medius hic in speciebus illis ex eo: sed sermo ille est medi⁹ in hoc qō significat nomen suū volo dicere spumā subc eius: que est sicut spuma quia nitruz est sicut petra: ⁊ ista spuma est sicut spuma in supficie existens. ⁊ ideo nitrum est minus calidū q̄z afronitrum. ⁊ ꝓpter hāc cām aufert carnem que crescit in vlceribus: ⁊ destruit eā absq̄z nocumēto aliquo: fz flos nitri ⁊ silr ipm nitrum vlcerū mordicat carnes. ⁊ dicit considerator horꝫ sermonū. quādo diligēter cōsideras sermonez Hal.in.4.ca.de nitro ⁊ afronitro: ⁊ ꝓparas ipm cū sermone suo in.ii.ca.baurach affrice. qō ē spumosum ⁊ baurach simplr. ⁊ aggregas opationes iuenies pro certo: q̄ intellexit per baurach affrice nitruz. ⁊ per baurach afronitrum spumā nitri. ⁊ dixit q̄ afronitrū est spuma nitri. ⁊ est baurach armenū. sumitur ergo per hoc q̄ baurach fz Bali. est baurach armenū. ⁊ pro certo scias q̄ intellexit per baurach armenuz afronitrū. Comburiť nitrū sic. ponatur i olla terrea: ⁊ sepeliatur in pznis: ⁊ dimittať donec calescat: ⁊ postea auferatur ab igne: ⁊ reponatur: ⁊ illud est qō vocatur amentuz. Bulcasim li. qui dicitur seruitor. Salnitrum comburitur sicut sal. POSSE. SER AP.auc. Diasc. virtus omnis nitri est desiccatiua: ⁊ quando bibiť ex eo incidit ⁊ subtiliat humores grossos viscosos pluscz̄ afronitrū. ⁊ datur adustū ⁊ nō adustū ad suffocationē fūgorum perniciosorꝫ. Sed vtus spume nitri que dicit afronitrum est silis vtuti salis adusti. ⁊ adustio ei⁹ est sic̄ adustio illius nisi q̄ afronitrū valet plus sale q̄ in hoc sedat tortiones ventris. ⁊ miscť cū aliqb⁹ vnguētis: ⁊ iungitur ex eis patiēs febres periodicas. ⁊ aufert rigorez earum si fiat inunctio ante paroxismū apud ignem. ⁊ ingredit etiā vnguēta que fiūt ad scabiem vlcerosam ⁊ pruritū ⁊ morfeam: et quādo afronitruz et spuma nitri: qō est baurach armenū dissoluit in aqua aut vino: et distillať in aure sedat dolorem eius et vētositates que sunt in ea. et sibillū: ⁊ cōfert humoribⁿ fluentibus ad ea. et quādo dissoluit in aceto mūdificat sordes que sunt in ea: et qñ miscetur cuz adipe anserino: aut axūgia porcina curat morsus canis: et quādo miscť cum terbētina curat ozificia furūculorꝫ: et fit emplm cuz eo et ficubus supra ventrē hydropici. et fit cum eo et melle cohol acuens visum: et quādo bibiť cuz aceto et aqua cōfert suffocationi fungorꝫ pniciosorum: et quādo bibiť cum aqua cōfert nocumēto specierū cantaridarū que dicit busfrasitis: et sumitur cuz aniden. et confert nocumēto sanguinis nariū. et cōfert ad extenuāduz et fit emplastrū paradisi que facit declinare caput ad posteriora: et tortionib⁹ neruorꝫ confert. et miscť pusca et aqua: et fit panis habēti paralesim lingue.

B aurac. babasur est q̄daz spēs baurach
B aurach kebuli semen indum est.
B aurati.i.mediū vētris.
B auratus.i. desiccatus et induratus.
B auratania.i.vitis agrestl
B autamia.i. viticella. et ē vitis alba.
B autia.iezar. Jezarum.i. pastinaca vel vitis alba .l.lezar.
B azadarab.i.galbanum.
B azaracaton.ara.psilliuz. Bezarachatime.
B azarachiten.ara.idest semen lini.

B azaredũ. Bezard scripsit Stephan⁹ pro bazarat: ⁊ est galbanum.

B azbe.i.ysopus.

¶ Cap. LXXXIIII.

Bdelium. lati.gre.bdellas vel bdelliũ. ara.vero melealyend. vnde sciẽdũ q⁹ bdelliuꝫ qõdam est iudaicũ. ⁊ est gũmi cuiusdã arboris: que vocatur melealyend: ⁊ illud est bdelliũ iudaicũ. ⁊ arabicũ: qõ nascitur in iudea ⁊ arabia. Et est aliud bdelliũ fm Serali.aggre.ca.melk. qõ dicitur bdellium de melka: qõ est ex arbore noiata melk que oritur in meka: que arbor est satis stiptica: cui⁹ fruct⁹ maturat̃ in meka: ⁊ comedit̃ dulcl sed in hyspania nõ maturatur. sed est fortiter põtic⁹ pauce aquositatis ⁊ asper. ⁊ talis arbor: ⁊ eius gũmi vocat̃ de meka: ⁊ est bdelliũ qõ scribit̃ in ꝓncipio genesis. ca. scõo. qõ est in paradiso voluptatis: cui⁹ fruct⁹ satis est dulcis. ⁊ de illo bdellio facit Aui. suffuf. cõtra fluxũ in ethica circa finẽ vbi ponit curã cõtra sinthomata supueniẽtia ethice ⁊ istud bdelliũ est frigidũ ⁊ siccũ: ⁊ cõstringit ventrez: sed bdelliũ iudaicũ. ẽ ca. in scõo. humiduꝫ in ꝓmo. vnde qz in receptis inuenitur bdelliũ cõstringere ⁊ relaxare ⁊ calefacere ⁊ ifrigidare ⁊c. qñ volumus aperire mollificare ⁊ resoluere ⁊c. ponatur bdelliũ iudaicũ. quãdo vero volum⁹ cõstringere ⁊ ifrigidare ponatur bdelliuꝫ de meka. ⁊ tale bdelliũ est celestinũ. i. colozis celestinis: sed bdelliũ iudaicum est subnigrũ: siue subalbidũ verũ antiq nostri carentes bdellio de meka loco eius ponebãt quandam aquositatem cõglobatã que inuenitur in vesiculis ylmi.

SER AP. li. aggre. ca. mekalyend. i. bdelliũ iudaicuꝫ. ⁊ est gũmi arboris que nascitur in terris arabũ. Et meli⁹ ex eo est illud qõ est odoris boni tenax interius cite dissolutionis ad albedinẽ declinãs nõ habens in se ligna nec sordicies aliquas. ⁊ quãdo fit fumigium cum eo est ꝓferens odorẽ bonũ sil'ẽ odori blaccebilsantie. Reperit̃ autem quoddã sordiduꝫ: cui⁹ odor est sicut darsisaban. aut odor corticis capparis qõ defertur ex regiõe que dicit̃ batonomis sil'ẽ resine pini: cui⁹ color est ꝓpinquus colori: melongiane. ⁊ est secũdum a bono in vtute. adulterat̃ aũt bdellium cum gũmi arboris quãdo admiscetur ei. ⁊ nõ habet talẽ amaritudinẽ qualẽ hz nõ adulteratũ: ⁊ cum fit fumigiũ cum eo nõ hz odorẽ bonũ. Et idez auc. Hal'. Bdely iudaici sunt due spẽs. f. siculũ. ⁊ est subnigrũ: ⁊ mollius alio: ⁊ vtus ei⁹ est vtus mollificatiua. ⁊ opatio in hac vtute est opatio fortissima. ⁊ aliud est arabicũ qõ est lucidius ⁊ est siccius illo: sed vtus illius qõ est recẽs humiduꝫ: quod qñ mallaxatur dissolutur totũ est vtus fortissima in mollificãdo. ⁊ quãdo plus veterascit fit sapor amarior ⁊ calidior ⁊ acutior. ⁊ virtus eius est ca. desiccatiua. AVICEN. li. scõo. ca. de bdellio. Bdelliũ iudaicũ aliud est siculuꝫ. ⁊ aliud est arabicũ: ⁊ ambo sunt ex palmis siluestrib⁹. mekum aũt est ex fructu arboris: ⁊ nõ palmarũ siluestrium. Melior gũmax duax est illa que est varia clara. ⁊ amari saporis. ⁊ munda a lignis. ⁊ est facilis resolonis: ⁊ est boni odoris: cuius fum⁹ hz odorẽ picis: ⁊ cum antiquat̃ bdellium iudaicũ egredit̃ a lenificatiõe. ⁊ tendit ad exiccationem. Mekum est frig. ⁊ siccũ. Et aliud est ca. in fine ꝓmi lenitiuũ. ⁊ ꝓprie siculũ. DIAS. ca. bdellium. lachrima est arboris que in arabia nascitur: ⁊ que in moduꝫ rasine manat: ⁊ ẽ ꝓbabilis q̃ fuerit lucida subalbida lenis eq̃liter cerea: ⁊ que facile mollitur: pinguis vt crisocolla sine ligno: ⁊ sordid⁹ in fumigatõe silis nigelle. ⁊ est gustu amara. ⁊ odoris boni ⁊ ẽ arabica. ex idia aũt defertur sordida nigra: ⁊ maiori gleba odorẽ aspalti habẽs. Adulterat̃ aũt gũmi admixto: sz nõ ita amaricat in gustu: sed est glutinosa nõ boni odoris. mollitur aũt cõtusa: ⁊ supfusa vino aut aqua imbrili. PLINIVS. li. iz. ca⁹. 9. bdelliũ est calidũ in scõo. hu. in ꝓmo. ALMANSOR tractatu. z. ca. de bdellio. bdelliũ iudaicũ. ca. est. bdelliũ tñ de meka fri. ẽ ⁊ sic. POSSE. SERAPION. auc. Hal'. Bdelliũ stringit ventrẽ ⁊ fortificat stõm dissoluit apata q̃ sunt in cãna pulmonis. ⁊ tumorẽ q̃ fit ĩ crepatura itestinali. aliqñ dissolnitur cum saliua hois ieiuni: donec fiat sicut vnguentũ vel emplin. frãgit lapidẽ renũ quãdo sumit̃ in potu. ꝓuocat vrinã: ⁊ dissoluit apata cruda grossa: ⁊ vẽtositates neruorum. DIASCORIDES. Bdelliũ soluit neruoꝫ cõmodationes: duricies mollit: sudorem mouet: mãm menstrualẽ atq; vrinã ꝓuocat. singultus atq; ventositates soluit: ⁊ lapides in vesica frãgit: miscetur in tyriacis medicaminib⁹. tumores soluit. duricies hydrocellicis medicat̃. anastomatica est saliua soluta idigestionẽ cõpescit matrices suffumigãdo succurrit eis. aborsuꝫ supposita facit: humores exiccat. vesice calculos frãgit: tussim mitigat. morsibus venenatis occurrit: dolorib⁹ lateris fert auxilium iflãmationibus necessario admiscet̃: neruoꝫ idigestionẽ mixto vino aut aqua depellit. hec oia operat̃. qz mallaccẽ ⁊ aperitiue vtutis ẽ. ⁊ ideo põt istãter calefacere: ⁊ strictura relaxare. ⁊ ea que sinus vlceruꝫ ⁊ collectiones bũt euaporare. GALIENVS. 6. sim. phar. ca. de bdellio. q̃dam aũt eo vtunt̃: ⁊ maxie arabico in brõtonlolis. i. hernys itestinalib⁹ iciuna saliua madefaciẽtes donec pertiniat ad cõsistẽtiã emplastri. Arabicũ vo et lapides q̃ sunt renib⁹ ifringere bibitũ: necnõ vrinas ꝓuocare. et discursus idigestibiliũ spuũz sanare: necnõ laterũ dolores et rupturas. ALMANSOR. Bdelliũ iudaicũ dura dissoluẽs apata emorroidib⁹ vtile iudicat̃. bdelliũ õ meka vẽtrem stringit. AVICENNA. Bdelliũ resoluit sanguinem cõgelatũ. et est lenitiuũ: et maturatiuum disrumpit vẽtositates. et siculũ est vehemẽtis lenificationis. Et arabicũ est sicci⁹ eo nisi recẽs. ⁊ resoluit apata dura. et ꝓprie dissolutũ cuꝫ saliua ieiuni. et sil'ẽ resoluit reliq̃ fra: et mekum qõ nõ est ex fructu palmarũ siluestriũ est stipticum. bdeliũ iudaicũ resoluit scrofulas: et bibit̃ decoctum ad apata dura: que sunt itrinsec⁹. et linitur cum aceto supsabafati: cõfert ꝓtusioni lacertoꝫ et spasmo et duriciei neruoꝫ et cõgelationi ipsoꝫ: et cõfert dolorib⁹ cãne pulmonis et apatibus eius et tussi antique et dolorib⁹ matricis et apatibus epigloti et gutturis et emorroidib⁹ bibitũ et suppositũ et suffumigatũ: et retinet sanguinẽ earuꝫ: et cõfert lapidi renũ: et quãdo ponit̃ in solutiuis ꝓbibet abrasionẽ itestinoꝫ: et ꝓuocat vrinã et mẽstrua. et de meko ẽt existimauerũt q⁹ ipm ꝓuocet: sed nõ dubitat̃ gn ipsuꝫ stringit et frãgit lapidẽ. Bdeliũ vo ara. clarũ rubeuꝫ qñ terit̃ ex eo quãtitas duoꝫ aureoꝫ. et bibit̃ cũ aqua melsi: minuit flegma. et bdelium vtrũq; resoluit ramicẽ aque ⁊ aperit os matricis clausum. et educit fetum: et mũdificat matricem. et resoluit apostemata ani et testiculorum et confert morsui vermium venenosorum.

B eal. i. dactili imaturi.

B ear. i. citrulli.

B eberis. i. semis endiuie.

B ebill. vel bebilis. i. papauer contusum.

B eboch. est ꝓprium nomen loci.

¶ Cap. LXXXXV.

Bebonig. vel bebonigi: vel bebonici: vel bebogi: vel bebunegiemara. grec. arthemis vel antimus. vel leucãtimos: vel gamilla: vel beranthemidẽ: vel chamelon. vel melantemon: vel crisocomon. lati. vo camomilla. Anchemida. Hal'. scõo memiri. ca. scõo. et. z. simpl'. phar. ca. z. distin. scõe. SERAPION. li⁹. aggre. ca. bebonig. Bebonig. sunt eius tres spẽs: et discernũtur fm colores flox solum et ipsa herba habẽs virgas lõgas circiter palmũ vnum fructicosos habẽtes ramulos et folia parua minuta gracilia et capitella rotũda parua: in aliqbus quoꝫ flores albi. et in aliquibus aurei coloris

⁊ flos qui apparet sub capitello est rotũdus hñs circũq̃q; flosculos similes floribⁿ rute: ⁊ color ipsoꝫ est aut citrin⁹ aut purpureus: ⁊ nascit̃ in locis asperis: ⁊ sup mare. colligitur in vere: ⁊ oportet q⁹ reponãtur folia: ⁊ flores postq̃ teritur quodlibet de perse: et fiant inde trocisci.

DIASCORIDES. ca⁹. antimus fm translationem nostrã. huius herbe tria sunt genera habentia in floze distantiã. haste sunt illi duarũ palmaꝫ fructicose ramulos multos cũ viminibus plurimis ac tenuib⁹. folia generãt citrina parua atq; angusta ⁊ tenera. superi⁹ capitellũ rubicũdum cum quadã rotũditate habẽs deintus aureũ florem qui exterius folioꝫ abiectione tegit̃ alboꝫ: aut mellini aut purpurei colozis magnitudine rute similantium. Nascit̃ vero locis asperis: vel circa vias ⁊ semitas. colligitur maxime vere. vtus eius calefacit ⁊ desiccat in primo. Et genus qõ hz flozes albos: vocat̃ lati: camomilla: q̃ oib⁹ est nota. Aliud genus qõ hz flozẽ purpureũ vocat̃ exantimon: ⁊ est efficacior oibus. Aliud genus qõ est mellini colozis vocat̃ leucantimon vel crisocomon. GALIEN. 6⁹. simpli. pharma. ca. antimus: seu camomilla: dcñ qdez est in. z. tractatu de hac herba latius. dicat̃ aũt ⁊ nũc summarie q⁹ calefacit ⁊ desiccat in ꝓmo. est aũt ⁊ subtiliũ partium: ⁊ ꝓpterea diaforetica necnõ ⁊ rarefactiua ⁊ laxabilẽ vtut̃. AVICEN. li. z. c. de camomilla. ex ea alia ẽ cui⁹ flos ẽ citrin⁹: ⁊ alia ẽ c⁹ flos ẽ purpure⁹: ⁊ alia ẽ alba: cui⁹ ẽ alb⁹. ⁊ hec est nota: ⁊ folia qdẽ ipsius ⁊ flos reseruantur si fiãt ex eis trocisci: ⁊ ipsi⁹ radix desiccat̃. ⁊ ipsa qdez ẽ fm Hal'. ppinqua vtuti rose in subtiliatione sua: sed est calida ⁊ ipsi⁹ caliditas est sicut caliditas olei cõueniẽs. ca. ẽ ⁊ sic. in ꝓmo est aperitiua ⁊ subtiliatiua spissitudinis mollificatiua resolutiua cũ pauca attractione: imo absq; attractione. ⁊ hec est ꝓprietas eius inter medicinas. POSSE. DIASCORIDES. vtus est radici ⁊ flozi eius. ⁊ omni fructui terminãtica ⁊ leptintica bibita: ⁊ supposita fomẽto mẽstruis ꝓperat. aborsuꝫ celebrat. calculos frangit. vrinam ꝓuocat: torsionib⁹ ⁊ inflationibus auxiliatur. bicteriis subuenit. epaticis maximũ ꝓsidiuꝫ est. elixatura vo eius fomento adhibita hec oia facere põt. vñ calefacit ⁊ desiccat mediocriter: ẽ aũt ⁊ leptomeris. i. extenuatozia. ⁊ ꝓpterea diuretica ⁊ calastica ẽ. i. relaxatiua cõdensat ⁊ arefacit. ⁊ ideo in dolorib⁹ iuuat. igit̃ relaxat q̃ tensa sunt ⁊ mollit mediocriter: que dura sunt relaxando in febrib⁹ viscerũ iflãmationez tollit: ⁊ maxime his gbus ex coleri co humore ⁊ spissata cute cõsistit. est ⁊ hypocũdrys aptissima sup oia. Exantimata autẽ in febrib⁹ in cute facta ex ebulitione humoꝫ in corpore ipso. camomilla figdez viridis aut sicca in oleo cocta reprimit ⁊ digerit ea que accidũt ⁊ isurgũt ĩ capite: dolorẽ oculoꝫ curat: epaticis febricitantib⁹ succus eius potui datus cũ aqua cal. mirifice ꝓdest. ad venenũ etiaz cum camedasne ⁊ camedreos: ⁊ camepitheos egs põderibus tonsa: ⁊ mollissime cribrata: et iciuno bibita cũ vino coclearia qnq; optie facit. Mirifice etiã oẽm aquã de corpore per vrinaz: ⁊ excludit fetum mortuũ in vtero decocta atq; vaporib⁹ admota. yliacam etiã passionẽ releuat. Aliud genus qõ vocat̃ exantimon egilopas cataplasmata eadẽ die curat ⁊ calculosis opitulatur. Aliud genus quod vocat̃ lentantimon vel crisocomo vrine difficultatẽ soluit. lapides in vesica generatos excludit: in cataplasmatibus egilopas curat. squamas in vultib⁹ natas limpidat. multi oleo mixto terũt: ⁊ perungunt medicãtes febres periodicas. Seruanda est radix siccata separatim ⁊ flozes: folia vo tõdẽda sunt aut in trociscis redigẽda: datur. n. plurimis in vino temperato. z. i. vnde si flozẽ nõ habueris eius folia ⁊ radix eius vtutem ĩplent. Nã due partes folioꝫ ĩplent vtutẽ floꝫ. est aũt tri saporis. AVICENNA. Camomilla sedat apata calida mollificãdo ⁊ resoluẽdo ipsa. ⁊ lenificat dura q̃ non sunt stricta valde. Et bibit̃ ꝓpter apata viscerũ spissa mollificat tetanũ: ⁊ confortat mẽbra neruosa omnia. ⁊ est ex medicinis plus cõferẽtibus laxitudini q̃; relique: qñ calidtas eius est sil'is caliditati aialis: est cõfortatiua cerebri cõferẽs sode frigide. ⁊ ad euacuãdũ materias capitis: qñ resoluit absq; attractione. ⁊ hec est eius ꝓprietas. ⁊ ꝓfert pustulis oris. sanat algarab distẽperata: et more emplãstri ꝓposita. alleuiat sputũ: aufert bictericiã: ꝓuocat vrinã. egredi facit lapidẽ: et ꝓprie que ex ea ẽ purpurei colozis: ⁊ cũ camomilla qdem euaporat̃ vesica ꝓpter dolores frigidos: ⁊ ꝓuocat mẽstrua bibita: ⁊ sedẽdo in aqua ipsius. ⁊ educit embrionẽ ⁊ secũdinã: et cõfert yliace: ⁊ fit iunctio ex oleis ei⁹ in febrib⁹ ꝓdicis: et bibit̃ ꝓpter febres antiquas in fine earũ: et cõfert omni febri absq; fozti acutate cũ nõ est apa cal. in visceribus: et quãdoq; cõfert apati cũ nõ est ca. et est eius maturatio. loco ipsi⁹ ponit̃ in confortatione cerebri et iuuamẽto qõ cõfert in soda berengesit. et est aborsanũ. SERAPION. auc. Hal'. vtus camomille est q̃ resoluit et fluxa mẽbra cõfortat: et lassitudini confert plus omni alia medicina. sedat dolores: et mollificat mẽbra dura: et lenit spissitudinẽ cutis paucaz: et expellit fe. q̃ fiũt ab humoribⁿ colericis: et ꝓpter spissitudinem cutis qñ in viscerib⁹ nõ est apa cal'm: et iã facta est digõ: sed et febres que fiũt a flegmate et melia aut ꝓpter apata que in visceribus sunt qñ exhibet̃ iuuat iuuamẽto manifesto multũ. et ideo cõtingit q⁹ ipsa est vna de fortioribⁿ medicinis in sedãdo dolores: et de melioribus mollificatiuis ex medicinis cõueniẽtibus mẽbris iterioribus que fiũt post myrach: et ipsa et oleũ eius cõferunt sode frigide: nã curat hu. q̃ sunt in capite per resolutionẽ sine attractione. Et hec opatio est sibi magis ꝓpria q̃; alicui alteri medicine: ⁊ qñ fit emplãm cum ea curat scabiez oculi et palpebrarũ: et cõfortat cerebrum.

B ebuneos. i. acorus.

B ecaca. i. linguacanina.

B ecatog. i. oçimũ cõe.

B echus. Lassius felix. ca. ꝺ tussi humida. antiq̃s tusses: quas greci chrõicas bechas vocant ⁊c. Inde exrotbecas tussis arida. et inde pillule bichichie q̃ ad tussim fiunt.

B echat. i. catapucia.

B ecardumẽ. idest cardus siluester.

B eci: vel bechi. Bechas. i. tussis.

B echion. Meschatramesir. i. diptamus vl' saluia. Steph.

B echion apud Pliniũ diciturꝫ saluia. li. z6. capi. 6. Diaſ. alr.

B echiar. Bechur. i. tapsia. als ruta agrestis.

B econ. i. cassilago.

B ectaca. i. lingua canina.

B edemeregi est confectio in antidotario.

B edeoar est spina alba.

B edil. idest papauer cordosum.

B edanien. i. bedenac.

B edangi. idest origanum fluuiale.

B edaragi. vel bedarongi. idest oçimuꝫ fluuiale. bederabin fm quosdam et Alabist.

¶ Cap. LXXXXVI.

Bedarungie. bederambia. ara. vel cirũgemil: vl' marulmabor. gre. mellisophilos: vel mellisofillum. lati. vo citraria vel mellissa. Melissa silis est prassio habẽs tamẽ citri odorẽ ca. et sic. in. z⁹ SERAPION. li. aggre. ca. bedarũgie. auc. Diaſ. Bedarũgie vel mellisophilos: quod sic dicit̃ eo q⁹ libẽter eam apes mãducẽt. herba est tirsos hñs quadratos: irtos plurimos ex vna radice: et folia silia bublote: maiora tamen et tenera et nõ sic aspera vt citrũ ĩ odore. In alio Serapabet̃ sic. Mellisophilos herba est sup quam apes delectant̃ stare. et virge ipsi⁹: et folia similant̃ virgis et folys maruby siluestris: et virge eius et stipites sunt anguloſi

quadrãguli:ꝛ folia eiꝰ sunt maiora folys marruby silue/
stris:ꝛ nõ sunt pilosa sicut folia ipsiꝰ:ꝛ odor eius est sicut
odor citri. GALIENVS. 7.sim.phar.ca. mellisofillũ
prassio qdẽ est silꝛ:deficit qdẽ ab eo multũ in vtute. ꝛ p/
pterea neqꝫ aliqs vtiť eo:superfluũ .n.est prassio existẽte
ita copioso vbiqꝫ terrarũ mellisofillo vti. si vo aliqũ non
affuerit prassium:lꝫ hoc vti in oibus in qbus vtimur illo
sciẽtes:qꝰ ab actu deficit. POSSE. SERAP. folia eiꝰ
cũ vino bibita:ꝛ in cataplasmatibꝰ vim scorpiõis ꝛ spalan
gionis optime curat. Caninos morsus ad sanitatẽ perdu/
cit. Elixatura eius id facere potest:cui⁹ elixatura fomẽto
adhibita mẽstruis lõgissimi tẽporis iperat. ore retẽta do
lorem dentiũ mitigat dissintericis opitulať:ꝛ q a micetis
suffocati sunt subuenit nitro addito:folia ipa oia silꝛ face
re psit:tortionibꝰ recte adhibeť:ꝛ vt electuariũ orthonoi
cis ꝓdest sale addito:ꝛ anhelosis:ꝛ q nõ possunt iacere. ꝛ
in cataplasmatibꝰ adhibita scrofas spargit. vulnera pur/
gat:atricis opitulať. ꝛ qñ fit emplꝛ cũ ea sedat dolorem
iũcturarũ. Et idẽ auc. Aben Mesuai. ꝓprietas eiꝰ est leti
ficare aiam. ꝛ idẽ auc. Ysaac:qñ comedit bedarũgie in ie/
iunio:cõfert stõ fri. ꝛ bu. ꝛ facit digeri cibũ grossum ꝛ ape
rit opilones cerebri: ꝛ de ꝓprietate eiꝰ est cõferre debili/
tati cordis:ꝛ aufert cardiacã:ꝛ remouet afflictões sollici/
tudines ꝛ timores qui accidũt a melia ꝛ humore adusto:
qbus nõ possunt dormire. AVICENNA. de viribus
cordis dicit qꝰ confortat cor.

B edazabar.i. bezaar. Bezaar. Bedezabar.idẽ.
B edaramue: vl' bedereter/ gium.i.orimũ fluuiale.
B edegard . ara . Achantleuce spina alba. ꝛ ẽ silis albasechen albe.
B edegati.i.seia alba qbꝰ caremus: sed qdã dicũt qꝰ sunt grana solis.
B edeguard:quid est. l. bemedato.
B edella.i.sanguisuga.
B eden.i.radix keiri. Bẽde
B edenerambula .i. basilicon cũ folys paruis.
B edenar.i.odor rose.
B edenac.i. semina granatorum siluestriuꝫ: q̃ sunt grana kilkil.
B edenuti.i.camomilla.
B edembue. vl' bederãbona.i.mellissa. Bederengeum.
B ederabina.i.basilicõ minutum.
B ederambia.i.mellissa.
B ederambina. idest origanum fluuiale.

¶ Lap. LXXXVII.

Bedereg • crismon.lati. vo erucba geratina vl' torrtella. SERAPION.li.aggre.ca.bedereg.auc Diaſ.bedereg nasciť i locis habitatis:ꝛ iuxta muros:ꝛ seminať in ortis.hꝫ folia silia folioꝫ eruce agrestis:ꝛ hꝫ virgas subtiles silꝛ vgis eruce agrestis: ꝛ in sũmitate virgarũ ẽ flos citrinus. ꝛ sunt ei vagine silꝛ es cornibus:ꝛ silꝛ es vaginis fenugreci in qbꝰ est semẽ parũ.silꝛ semini nasturcy mordicans linguã. GALIENVS.6.sim.phar.ca.crismon.seminis buiꝰ herbe saporẽ silis nasturty.ꝛ vtus eiꝰ est simile vtuti illiꝰ nisi qꝛ est ca.iflatiua. Pliniꝰ.libro.zz.cap.z5. POSSE.SERAPION.auc.Haꝛ.confert qñ poniť in loboc tussi:ꝛ ad excreãdũ hũores grossos viscosos q ascẽdunt a pulmone.ꝛ cõfert apatibꝰ duris q̃ fiunt in radice auris ꝛ duricieb⁹ antiqs:q̃ fiũt in mamillis ꝛ testiculis: ꝛ qñ oꝫ cam administrari in loboc opꝫ qꝰ ponať in aq̃ ꝛ bulliat:cataplasmatibꝰ cancros optime curat.

B ederet.idest panis de simula.
B edias corõas.i. tussis humida antiqua.
B edikies.i.herba.
B ederengi . est spẽs iersimini:ꝛ est ex aromatibꝰ resoluit iflationẽ in oi loco embrocata.loco eius poniť in letificando pondus ipsius de seta.ꝛ ꝓtes ponderis eius de cortice citri.
B eden vel bedom. i. cassilago alba.
B eduster.ẽ herba qua i nostris partibꝰ caremus.
B eem.gd ẽ.l.behemen.
B eelliligi . idest bellirici ꝛ emblici.
B efa.i.ferrum.

¶ La. LXXXVIII.

Behemen vel lienten.ara. gre. vo ꝛ lati. behen. SERAPION.li.aggre.c.behem.ꝛ spẽs eiꝰ sũt due.f.rubea ꝛ alba.ꝛ sunt ambe vene i magnitudine radicis pastinace pue:q̃rũ q̃dã sũt tortuose. Behẽ deferunť ab armenia odor earũ est bonꝰ.ꝛ est in eis viscositas quedã.Ambe spẽs sunt ca.ꝛ bu. AVICENNA. li.z.ca.behẽ. Behẽ sũt frusta aspsa.q̃ sunt radices exiccate cõtracte ꝛ sunt duarũ spẽrum:qnarũ vna est alba: ꝛ altera ru.est cali.ꝛ bu.in scdo. POSSE. SERAPION. Ambe augmentũ faciũt in spermate. AVICENNA. Behẽ est ipinguatiuũ ꝛ cõfortat cor valde. ꝛ confert tremori cordis:ꝛ manifeste augmẽtat sperma. loco eius poniť q̃tũ ipm ẽ de tuderi.ꝛ medietas põderis lingue auis.

B ebemurem.i.radix que ab armenia defertur.ꝛ ẽ de ea alba ꝛ nigra ꝛ rubea quam ignoro.

¶ Capitulum. LXXXVIII.

Bel vel sel. SERAPION. lib.aggre.ca. bel. auc. Ysaac benarã.est citoniũ indũ.ꝛ est fructꝰ rotundus sicut auellana nõ hñs corticẽ sup se:ꝛ quo ẽ semẽ silꝛ dore:ꝛ est illud qõ de ipso administrať:ꝛ vtus eiꝰ est sicut virtꝰ çinçiber]. ca.ẽ i.z.ꝛ bu.i pmo. POSSE.SERAP. subtiliat chimos grossos:ꝛ ofert duriciei neruoꝫ:ꝛ valet vẽtositati emorroidaꝫ ꝛ augmẽtũ fac in spmate: ꝛ valet sic fel.arbor eiꝰ vocať darsisahã: vt appet in.l. darsisahã.

B eberengi.i.gensemin species zambach.
B ekat.i.citrullus.
B eladur.vl' belador.i.anacardus.
B elachim.i.ceruus.
B ella.i.sanguisuga.
B ellaria. lati. genicularis: quã greci linchis vel linchitis vocant pro qua.l. linchinis.
B elbulidus.i.alkekengi.
B elengesif . i . artbemisia. Haꝛ.6.sim.phar.
B eleon.i.flos cartami.
B ellesem.vel belseri.idest balsamum.
B elessen. vel belesen . vel ducumbelsen.i. balsami lignum.
B elsel sunt gdã fructꝰ pro qbus.l.bule.
B elledariũ.vel belledbar .i.anacardus.Stephꝰ.
B elesis est lapis cõferens ad dolores stomaci cum suspendiť super stõm.ꝛ est corallus.
B elgam.i.flegma.
B eliget.qd ẽ.l.amleg.Bel liget idẽ.Belliligi.
B elliricus genus est mirabolani.

¶ Lap. XC.

Belliculi marini:vel bellirici marini:vl' belbꝰ. lati.arab.astor.Bellirici marini sũt quasi vmblici bois fm figurã:ꝛ sunt lapides parui ꝛ albi q inueniunť in ripis marinis coberẽtes sicut dẽtales.sunt fri.ꝛ sicci. ſz eoꝫ excessus ab auctoribꝰ nõ determinať ponuntur in vnguẽtis ad faciẽ clarificãdã. POSSE.puluis eorum subtilissimꝰ resoluatur cum axungia gallinacea ꝓs resoluta:ꝛ fiat vnguentum pro facie abstergenda. ponuntur in antidotario Halie.in vnguento citrino quod interpretatur vnguentum de citro.

B elemon.i.titimallus qui similatur portulace siluestri.
B el sel.i.bel.
B elulidus . phisalides. alkekengi.
B ellis. Pliꝰ.li.z6.ca.5?
B ellisebẽdũ.est qõdã colliriũ armenicũ qõ ignoro.
B emastrũ.i.arthemisia.
B emebaracha. i . sanguis vaccinus.
B eliat aligena .i. galbanũ.

¶ Lapi. XCI.

Bemedato vl' bedeguar ara.gre.vo acãtisleuce. lat.vo spina. SERAP.li.aggre.ca. bemedato.auc.Diaſ. bemedato noiať in greco acãtisleuce:ꝛ ẽ in latino spina alba. Nasciť in mõtibꝰ zagial. hꝫ folia silia cameleõte albe:nisi qꝛ sunt strictiora ꝛ albiora cũ

summitatibꝰ spinosis.ꝛ sup ea est silꝛ bore.ꝛ sunt spinosũ hñtia stipitẽ vniꝰ brachy vel duoꝫ in grossitudine digiti policis vl' plus colorꝰ eiꝰ ẽ vergẽs ad albedinẽ in sũmitate eiꝰ sunt capitella silia ericio marino. nisi qꝛ sunt minora ꝛ oblonga:ꝛ flos eiꝰ est coloris purpurei.ꝛ semen eiꝰ silꝛ grano cartami:nisi qꝛ ẽ rotũdiꝰ eo. DIASCOR. fm trãslationẽ nostrã ca.acantisleuce:siue vt latini spina alba. Nasciť in mõtibꝰ atq̃ siluestribus locis viscidis. folia hꝫ vt cameleonta:ſz angustiora ꝛ albiora ꝛ spinosa. virgam cubitis duobꝰ longã in grossitudine maioris digiti.interius inanẽ:hñs in sũmitate capitellũ spinosum sic echinus marinꝰ:ꝛ oblongũ.florẽ hꝫ purpureũ:in quo semẽ gin co silꝛ:sed rotũdius. GALIENVS.6.sim.phar.c. acãthaleuchi:siue spina alba.hãc qdã leucadã appellãt.ẽ aut buiꝰ radix siccatiua ꝛ mediocriter stipticãs ſz saporẽ. ꝛ ẽ abstersiua ꝛ cõfortatiua. PLINIVS.ca.de acãtisleuce .i.bedeguard.ꝛ ẽ cardus cũ aculeis.i.folys albis. sicut apparet si .l.l.cardus siluestris.ẽ fri.in p.ꝛ medius iter bu. ꝛ sic. AVICENNA.li.z.ca.bedeguard ẽ spina alba: ꝛ ẽ silis alefebachati:verũtñ est vehemẽti⁹ alba.ꝛ hꝫ longiores spinas.silꝛ anturqꝫ eiꝰ spine folys amomi: verũtñ sunt subtiliores ꝛ vehemẽtiꝰ est alba:ꝛ eius qdẽ stipes pervenit vsq̃ ad duos cubitos: ꝛ eiꝰ flos est purpureus: ꝛ semẽ eiꝰ est sicut semẽ carthami: verũtñ est maioris rotũditat] ꝛ in radice ipsiꝰ est ifrigidatio cũ resolone quadam: semẽ vo eiꝰ est ca.ꝛ subtile.ꝛ dixerũt qdã qꝰ tota ẽ ca. valde:ꝛ i ipsa est vtus resolutiua ꝛ aperitiua: ꝛ ꝓprie in semine eiꝰ. ꝛ in ea ẽ retẽtio fluxus sanguinis: ꝛ eius retẽtio est eq̃lis. POSSE.SERAPION. Bemedato ofert fluxui ventris ꝛ debilitati stomaci.ꝛ abscindit fluxũ sanguinis.ꝛ ponitur exteriꝰ sicut emplꝛ:ꝛ destruit apata mollia:ꝛ qñ fit collutio oris cum aq̃ eius in qua coquũtur cõfert dolori dentiũ:ſz feminis eiꝰ sub a est subtilis:ꝛ cõfert habentibꝰ spasmũ qñ ipm bibiť ꝛ cõfert sputo sanguis ꝛ doloꝛi stõi ꝛ fluxui antiquo:ꝛ puocat vrinaꝫ ꝛ delet apata flatica. ꝛ qñ bibiť semẽ eius cõfert pueris hñtibꝰ spasmũ: ꝛ illi q ẽ morsus a cane rabido: ꝛ qñ suspẽdiť sup aialia venenosa amittũt toxicũ. DIASCORIDES.radix eius bibita emoptoicis ꝓdest:sciaticis ꝛ stomaticis fert opẽ:vrinam puocat:tumores oẽs in cataplasmatibꝰ spargit.elixatura eiꝰ dẽtiũ ꝓpescit dolores:semẽ eiꝰ bibitũ ꝛctos ifãtes salutberrime curat.morsibꝰ venenatis occurit:ꝛ q eaꝫ in collo portauerit incursum serpẽtũ non timet. Radix deficcat mediocriter ꝛ ẽ stiptica.ꝛ iõ ciliacos ꝛ stomatichos iuuat sanguinis eductionẽ repmit.ꝛ tumores vice cataplasmatis spargit. Semẽ eiꝰ leptomeris ꝛ ca.ẽ vtutis:putrefactl mẽbris iuuat potatũ:ꝛ fluxẽ sanguis medeť: ꝛ sic intraneoꝫ reumatismũ.item fessionibꝰ quas greci enchatisma vocãt fluores matricis abstringit:cataplasmatibꝰ misceť cõstrictiue medentibꝰ. GALIENVS.Achãtaleuci cõfert iliacis ꝛ stomaticis emissionẽ quoqꝫ sanguis cohibet tumores ẽt cataplasmata ꝓbit.iuuat ẽt dẽtes dolentes:si gargariçať de decoctiõe.Semẽ vo subtiliuꝫ partiũ. ꝛ ca. vtutis ẽ:q̃re ꝛ spasmãtes bibitũ iuuat. AVICENNA. bedeguard cõfert apatibꝰ flegmaticis:ꝓp id qõ est in ipsa de resolone ꝛ ꝛctione qñ fit ex eo emplꝛ:ꝛ ex radice eiꝰ ꝓprie:ꝛ cõfert ẽt spasmo ꝓp id qõ ẽ in ipso de ꝛctiõe eq̃li cũ resolone:ꝛ semẽ eius cõfert ifantibꝰ qñ bibũt ꝓp corruptionẽ in motibus lacertoꝫ.ꝛ collutio oris facta ex succo eiꝰ sedat dolorẽ dẽtiũ.ꝛ cõfert sputo sanguis:ꝛ ꝓpe radix eiꝰ cõfert debilitati stõi ꝛ apit opilones.ꝛ cõfert solori antique:ꝛ ꝓcipue stomatice:ꝛ ꝓcipue radix eiꝰ:ꝛ est ꝓuocativa:ꝛ valet febꝛibꝰ flegmaticis lõgis: cui⁹ cã est debilitas stõi ꝛ oibus febꝛibꝰ antiqs. ꝛ cõfert si masticať:ꝛ si ponať sup punctura scorpionis attrahit venenũ.ꝛ si bibať semẽ eius confert morsure venenosorum reptilium. loco eius in febꝛibus ponitur fumus terre.

B ennessegi.ara. benefegũ .i. viola.
B enãgesif.i.cepe qõ comedit paruum simile cepe narcisci.
B enaspis: vel benepsete.i. granũ albũ. vnde oleuꝫ fit.ꝛ est ben.
B en gd ẽ.l.balanꝰ repsico. ~~est semẽ cataputcie.~~ Xpo forus de bonestis.
B ende. beden. idest radix keyri.
B enden.i.radix alkean.
B endocũ.gelousuꝫ.gelou. carea põtica.auellana.
B enedach.i.semẽ granatorum siluestriũ:ꝛ sunt genera kilkil.
B enechest.famechest.ara. agnus castus.
B enedicta herba vel plãta.i. fu. nascitur in locis agrestibus siluosis ꝛ humectis.
B eneguar.i.bedeguar.
B enegum:vel bengi.idest iusquiamus.
B eneisegi.i.viola.
B eneran.i.peristerion.

¶ Lap. XCII.

Benetguariden. ara.lati.scarabei q nasciť in balneis. AVICEN. li.scdo.ca.de scarabeis.Scarabei ofert doloribꝰ matricum:ꝛ puocãt vrinã ꝛ mẽstrua.ꝛ faciũt abortum:ꝛ cũ cordumeni valent emorroidibus:ꝛ conferunt rigori:ꝛ conferunt venenis ex venenosis animalibus . ꝛ oleum in quo frangitur valet ad dolorem aurium.

B eneçin vel beneçimuꝫ.i. sambucus.
B eng.i.pforata.gnida. ginga.iostriamon.
B engenebest.i. agnꝰ castꝰ.
B engi.Benegũ.Stephꝰ.

¶ Lap. XCIII.

Beng ara.vel elforiũ.gre.simphoniaca.lati. vo iusgamus. vl' cassilago:vl' caulicaria. SERA. li.aggre.ca.bẽg.auc.Diaſ.est arbustũ paruũ hñs stipitem grossum:ꝛ folia lata ꝛ lõga spissa in summitate q̃rum color vgit ad ignẽ:ꝛ sup ipm ẽ de bora:ꝛ sup ramos eiꝰ in laterib⁹ ẽ silis fructui balaustie i figura sua sortitos sup ramos ipsos eqdistãtes p ordinẽ sup quẽ fructũ ẽ coopculũ silꝛ scuto.ꝛ ille fructꝰ ẽ plenus seie silꝛ semini papaueris: ꝛ sũt eiꝰ tres spẽs: vna eaꝫ hꝫ flores purpureos: ꝛ folia similia folys plãte dicte sancinalchos.ꝛ semẽ nigrũ: et fructus i q̃ ẽ semẽ:hꝫ corticẽ durũ spinosuꝫ.et silꝛ balaustie. Alia vo spẽs ẽ hñs florẽ mellini colorꝰ:ꝛ folia ꝛ flores sũt molles:ꝛ hꝫ semẽ:cuiꝰ color tẽdit ad rubedinẽ silꝛ semini plãte dicte anismat.ꝛ iste ãbe spẽs iflant:ꝛ tumere faciũt ꝛ iducũt subet:ꝛ nõ sũt ꝓueniẽtes medicine.Sꝫ ẽ tertia ꝛ illa ẽ i q̃ ẽ iuuamẽtũ i medicia:ꝛ ẽ remissioris vtutꝰ ꝛ mollior tactu:ꝛ hꝫ folia pinguia ꝛ plena hũiditate:ꝛ sup ea est bora:flores eiꝰ sũt albi ꝛ hꝫ semẽ albũ:ꝛ nasciť ꝓpe arbores ꝛ sterglinia:ꝛ ꝓpe mare:ꝛ i rupibꝰ: semẽ vo buiꝰ meliꝰ ẽ magis albũ.si aut hñ nõ põt:pone loco eiꝰ illã:cuiꝰ flos ẽ rubeꝰ:spẽs vo eiꝰ cꝰ semẽ ẽ nigꝫ ẽ fugiẽda. Pli.li.z5.c.4. i fi. DIASCORIDES. ſz trãslationẽ nrãz.c.ô iusgamo.frutex ẽ paruꝰ bastã grossiorẽ hñs folia lata oblonga diuisa nigra ꝛ aspera iuxta cui⁹ bastas sũt capita plena semine sicut miconos.Sꝫ iusgami tria sũt gnã.vnũ purpureũ florẽ habens ꝛ semẽ nigrum folliculos duros ꝛ spinosos. Alteꝫ vo flores mellinos habꝫ ꝛ folliculos molles.semẽ obruffuꝫ sic crismon.Ambe vo iste maniã pstãt ꝛ narcotice sũt ꝛ minꝰ vsuales.tertiũ vo genꝰ ẽ cui⁹ vsus frequãtať folia hꝫ pinguia ꝛ mollia:ꝛ chili.i.succi plena:flores albos:ꝛ semẽ albũ ꝓferẽs. Nasciť locis maritimis et in ripis semẽ vo vtile ẽ albũ qõ minꝰ si iuẽtũ fuerit ruffum secũdať. Nigrũ vo iutile ẽ.semẽ eiꝰ et folia exiccanť. basta ipsiꝰ tõsa et exp̃sa. hic succꝰ i sole ficcãdus ẽ. qꝛ vtilis est vsui postãnũ:semẽ eiꝰ siccũ i calꝛ missuꝫ cõdiť et exp̃miť ẽ vo succꝰ melior viridis q̃ siccꝰ.mlti vo fariẽ triticee succũ eiꝰ admixtũ fcis trociscis reponũt. GALIENVS. 8?sim.phar.ca.de iusgamo ſz trãslationẽ arabicã. Jusga/

mo fm trãslationẽ arabicã. Iusgamus cuius semẽ nigrũ est ⁊ signũ sup hoc q̃ sit semẽ nigrũ: est q̃ flos eiꝰ vgit ad rubedinẽ facit maniã ⁊ subet. ille vo cuiꝰ semẽ subruffuz ẽ cognoscit in hoc q̃ flos eiꝰ ẽ citrinꝰ. ⁊ est ꝓpinquus p̃ in vtute. ⁊ pp hoc oz q̃ caueat ab his ambabus spẽbꝰ: ⁊ non vtat eis gs: qz nõ ẽ iuuamẽtũ i eis: ſz occidũt. iusgamꝰ vo hũs semẽ albũ ⁊ flozẽ albũ ẽ cõueniẽs vsui medicine: ⁊ ẽ fri. in. 3. sic. in scõo. POSSE. DIASCORIDES. vtil' est succꝰ semini viri iuolũtario. Lõfectionibꝰ colliriozum mixtus reuma viscidũ ⁊ calm cõpescit. dolozes auriũ mitigat sterica cãs medẽdo cõpescit. mixtꝰ polẽte velut cataplasma adhibitꝰ tumozes podagricos spargit: semẽ eiꝰ oia silr facere nouit. maxie tussientibꝰ subuenit: ⁊ catarꝛ soluit. reuma oculoꝛ ⁊ dolozẽ cõpescit obulo. i. cũ semine miconis ⁊ mulsa mixtꝰ ⁊ bibit' fluxui matricis ⁊ sanguinẽ reicientibꝰ opitulat'. Semẽ eius solũ podagricis auxiliũ est. vino mixtũ ⁊ cataplasmatibꝰ adhibitũ tumozẽ testiuz ⁊ mãnarũ soluet: multis alys cataplasmatibꝰ necessario miscet': folia eiꝰ maxie cũ polẽta mixta: ⁊ i cataplasmatibus adhibita dolozẽ tollũt: ⁊ cuz vino bibita ter aut q̃ter febzes empialas phibent: cocta sicut olus: ⁊ comesta statim maniaz faciunt. Radix eius cocta in aceto oti retenta dolozem dentium mitigat.

B ennigi. ara. li. ō doctrina ara. i. pannicum.
B enus citrina. herba ẽ cuius duo sunt genera celestis ⁊ citrina: quã ignozo
B erandaru. i. vga pastozis
B eraniten. idest capillus veneris
B erberie. i. berberi pro q̃bus. l. amiberberi. arboz eius dicitur ẽrarasch: ⁊ gre. oxiachantum.
B erbena: vbascum verbena. i. gerebotanũ. i. sacra herba: que sangmina vl' sanguimẽ. antiquitus dicebant': eo q̃ pagani i sacrificys ea vtebantur.

PLINIVS. ca. de berbena. hanc ligati ad hostes ferre solebãt. hac iouis ara verit' domus purgant' lustraturq̃. li. z5. c. 9º in pncipio. ⁊ liº. zz. ca. z. i fi. Sz sciẽdũ q̃ Diaſ. facit caplm de gerebotano: ⁊ semotim facit capitulũ de pisterion. ideo diuersa sũt. ⁊ lz dicat q̃ prima spes eiꝰ dicant' pisterion nõ logtur fm, ppriã opinionẽ: sed voce multoꝛ vt in ca. pisterion apparet. l. gerebotanũ. ⁊ latius iuenies de berbena veruetia colũbaria.

B erbillum. i. serpillũ.
B erchamichi. vel bernagi. i. oziganũ liuniale.
B erciticon. gre. vciticon. i. piscis turdus.
B erengesif. i. artbemisia. i. abzotanum. Bereniaseton. baliabas.
B erenetia. i. peristereon.
B erengi. i. serapinum.
B eregil. ara. liº. de doctria ara. i. petroselinum. Aui. aliter.
B erechidies. pdiciados. i. paritaria. Aui. ca. de glutinatõe lactis. sic vocat eã. qz valet ʒ lactis coagulationem.
Beremasetũ. l. arthemisia.

¶ Lap. XCIIII.

Berengemisch.

ara. gre. oçimũ. lati. vo basilicõ gariofilatũ. Oçimũ q̃dam ẽ gariofilatũ q̃dã cõe: ⁊ q̃dã latũ ẽ plus alys q̃ citrariũ vocat'. Oçimũ gariofilatũ ẽ illud q̃ ab auctozibꝰ laudat'. Oçimũ citrariũ ⁊ cõe vituperant' ab oibꝰ: ẽ. n. oçimũ gariofilatũ cõpetẽs medicine ⁊ herba ⁊ semẽ: cuz aũt simplr ponit' in medicina: semẽ debz itelligi: ⁊ potissime in elarys: ſz i vnguẽtis ⁊ in emplis herba itelligit'. est ca. ⁊ sic. ⁊ semẽ hz vtutẽ cõstringẽdi ⁊ cõglutinãdi: q̃ p̃z ex eo qz si ponat' in aq̃ statim ingrossat'. ⁊ fit q̃dã ꝓgluctinositas. herba ipsa ex aromaticitate hz vtutẽ cõfortãdi ex q̃litatibus suis dissoluẽdi cõsumẽdi ⁊ abstergẽdi ⁊ mũdificãdi. SER APION. li. aggre. ca. berẽgemisch. auc. Ysaac Berẽgemisch ẽ oçimũ gariofilatũ: ⁊ folia eiꝰ sũt pua: q̃rũ colozẽ medi' iter ruborẽ ⁊ glaucedinẽ bui' berbe odozẽ filis gariofiloꝛ: ⁊ stipes eiꝰ ẽ q̃drãgulatꝰ: cui' colozẽ est fic colozẽ foliozꝛ ipsi': ⁊ semẽ ẽ minutũ nigrũ: ⁊ colligit in mẽse iuly: ⁊ ẽ. ca. ⁊ fic. i fine scõi. DIASCO. c. oçimũ. Oçimũ cui' vtutis sit penit' iter medicos opio ẽ icerta: naz q̃ auctozẽ crisippo criminant': bi eiꝰ vitia pcensent q̃ sit stõ iutilis q̃ oculos ebetat q̃ isaniã faciat iecozi obsistat. addũt pterea. si tritũ lapide cõtegat' scozpiones gigni: cõmãducatũ: ⁊ i sole positũ vermes creare: pediculos enutrire. Affri ẽt putãt hoc eẽ psuasum q̃ siqs eo die q̃ oçimũ supserit a scozpione feriat' nõ posse saluari. Sz g i diuersa ⁊ vera opione sũt hec oia falsa asseuerãt. gnimo stõ pdest: eo q̃ iflones eiꝰ dissoluit: ⁊ fac alia iuuamẽta q̃ fm ipm i feriꝰ dicent'. POSSE. Cõtra sincopim ⁊ cardiacã passionẽ det' aq̃ ro. decoctõis herbe ipsi'. ad idẽ valet vinũ ꝓcctiõis i q̃ herba ipsa sterit p̃ noctẽ. ipsa herba valet ʒ frigiditatẽ stõi B mõ. decoquat' in multa q̃titate i vino: ſz melius ẽ i musto. ⁊ post decoctionẽ addat' vinũ albũ i multa q̃titate. tale vinũ ẽ cõfoztatiuũ multũ ⁊ aromaticũ. ⁊ valet ʒ ꝓdicta: ⁊ ʒ idigõnẽ ex fridítate. vinuz ẽt decoctionis ipsiꝰ herbe cõfoztat digõnẽ. Cõtra fluxũ vẽtris ex frigiditate semẽ oçimi cũ modico puluere acatie decoquat' i aq̃ pluuiali: ⁊ det' patiẽti. Ad matricẽ mũdificam ⁊ mẽstrua ꝓuocãda: fiat decoctio eiꝰ i aq̃: ⁊ fiat fomẽtũ: ⁊ suppositoriũ ex teneritate ipiꝰ herbe succꝰ ipiꝰ herbe plueriçatꝰ mũrcẽ mũdificat ꝓceptũ adiuuat: ⁊ mũstrua ꝓuocat. herba ipa ꝓcocta i vio ⁊ oleo ⁊ natibꝰ ⁊ anchis cataplasmata valz ʒ tenasmonẽ. pli'. liº. zo. ca. iz. iz. DIASCORI. Oçimũ stõ pdest qõ iflatiões eiꝰ dissoluit: ⁊ coctũ i aceto ⁊ sũptũ aluũ fluẽtẽ repmit: semẽ eiꝰ tritũ ⁊ bausũ naribꝰ ster nutamẽta iducit: vrucas tollit attramẽto sutozio tpatũ. Oçimũ vo ml'tũ comestũ caliginẽ oculis ifert: vẽtrẽ mollit: iflones vẽtris cõmouet: ⁊ diureticũ ẽ. lac mulierib' ꝓuocat: cũ polẽta ⁊ oleo ro. vt cataplasma adhibitũ cũ aceto modico tumozibꝰ opitulat'. pcussiuz scozpy mitigat: cuz vino bibitũ dolozes oculoꝛ tollit: succꝰ eiꝰ inũctus caligines detergit: reuma ꝓhibet: semẽ eiꝰ bibitũ melicis maxime pdest: dissurie medicat' iflonibꝰ pdest. narib' applicata sternutamẽta ꝓuocat. et herba ipsa id facere potest.

SER APION. Oçimũ gariofilatũ cõfert stõ. et fac digerere cibũ grossũ: et cõfert epati et cozdi: et aufert tristiã et sollicitudinẽ: et odoziferas facit eructuatões: et aperit opilonẽ cerebzi. et ꝓfert cardiace: q̃ a flate et melia fit ⁊ q̃ comedit' aut odozat' cõfert opilõni nariuz. Et idem auc. Sandarag. auget colerã: et ẽ bonũ emozroidibꝰ. ⁊ est magis tpatũ q̃ maiozana: et q̃ sisimbziũ: nec ẽ i eo de siccitate q̃tũ i illis. Et idẽ Sera. Oçimũ nõ gariofilatũ: nõ ẽ alicui' iuuamẽti iteri' sũptũ. imo ẽ grauis digõnis. et ẽ de cibis q̃ nimiũ generãt colerã. et idẽ auc. Aben mesuai Oçimũ gariofilatũ acuit visuz multũ subtilr: et de eo comedit' cũ bedareg. et raffano: et ẽ bonũ flaticis ⁊ apit opilationẽ cerebzi et capit q̃ fiũt a flegmate. et cõfert catarro hũido. Et idẽ auc. Dyp. Oçimũ nõ gariofilatũ ẽ siccuz i nã sua. et retinet vẽtrẽ. et dixit ruffus q̃ ẽ siccũ i nã sua: et cõuertit' ad colerã velociter: et mũdificat hũiditates pectozis: cũ fit emplm cũ eo q̃ resoluit et maturat et nõ ẽ alicui' iuuamẽti iteri' sũptũ. et dixit in li. de cibis: q̃ est malũ i cibo sũptũ et graue digõni: et idẽ auc. Diasc. q̃ suimit' multũ i cibo de eo iducit obscuritatẽ visus. et mollit ventrẽ: et gñat vẽtositatẽ et ꝓuocat vrinã et lac. et ẽ difficilis digõnis. Et q̃ fit emplm cũ eo et alzarton cuz oleo ro. et aceto ꝓfert apati ca. et emplm ex eo confert mozsui scozpionis. et eiꝰ succꝰ q̃ auferẽ eiꝰ, spuma abstergit visũ. et semẽ eiꝰ q̃ bibit' cõfert illi in cui' cozpe gñat' melia: et ꝓfert strãgurie. et q̃ odozat' fac sternutare. et B ẽt fac bedarogi. s. herba ipsa. et oz q̃ stringant' oculi eius q̃ sternutat hoza sternutatiõis: et multi q̃dẽ abstinẽt ab eiꝰ come-

stione ꝓpterea qz q̃ñ masticat': ⁊ ponit' in sole generãtur ex eo vmes. ⁊ boies regiõis lyonoy dicũt q̃ si qs comedẽt bedarogi ⁊ pũctat' eadẽ die a scozpiõe nõ euadit mozte ex pũctura illa. Et idẽ auc. humaym. Quãdo repimus aliquos ex antigs phis dicẽtes q̃ stringit vẽtrẽ: ⁊ aliquos dicẽtes q̃ laxat: videt' hoc eẽ ex B q̃ bẽat in se duas vtutes ʒtias: sic caules: q̃ñ q̃ iuẽit vtutẽ expulsiuã fortẽ i cozpore adiuuat ad fluxũ. Et q̃ñ iuenit vtutẽ retẽtiuã fortez adiuuat ad retẽtionẽ. iõ qz i eo sũt due vtutes. s. laxatiua ⁊ retẽtiua. Et dixit. bedarog q̃ñ nõ bñ cogtur eiꝰ vapozes nocẽt stõ pp mozdicationẽ q̃ ẽ in eis. Et dixit q̃ calefacit sanguinẽ: ⁊ desiccat desiccatiõe fozti. ⁊ idẽ auc. Aben mesuay de saturcia dixit q̃ acuit visum subtilr. ⁊ iõ comedit' cũ bedarog. ⁊ raffano: ⁊ ẽ bonũ flaticis: ⁊ apit opilones cerebzi ⁊ capitis q̃ fiũt a flate: ⁊ cõfert catarro bu. ⁊ idẽ auc. Alkalamẽ. ⁊ magis tpatũ q̃ maiozana: ⁊ q̃ çinçiber. nec i eo ẽ tñ de siccitate q̃tũ i illis. GALIENVS. i lib. de cib. ca. de oçimo. s. nõ gariofilato: pessimi qdẽ chimi ẽ: ⁊ ꝓpter B ifamãt qdã ipm dicẽtes si tritũ imittat' olle vacue celerrime generat i paucis dieb' scozpiones: ⁊ maxie q̃ñ i sole gs quolibz die calefecerit ollã: ſz hoc qdẽ chachochimũ ẽ ⁊ malũ stõ. ⁊ idigestibile. holus vo ita dicem' ipm ẽ ca. i scõo: ⁊ hz hũiditatẽ nõ nãlẽ. Et idẽ. 8. sim. phar. ca. penultimo. Oçimũ. s. nõ gariofilatuz ex zº ẽ gradu calef. hz aũt hũiditatẽ supfluã: vñ nec vtile itra cozpꝰ assũptuz. cataplasmatũ vo exteri' vtile ad cõsumẽdũ. ALMAN. trac. 3. c. albetarogi q̃ exponit' oçimũ nõ gariofilatũ ca. ẽ q̃ ⁊ dolozes efficit capit. ⁊ male nutrit: cui' comestio vtẽtis visuz turbat q̃ñ eo multo vtit'. spma quoq̃ ⁊ lac desiccat ozi tñ stõi ꝓfert. cõroborat. n. ipm atq̃ cozdi auxiliat'.

B ereo. vl' bission. i. flos cardi: vnde coagulat' lac.
B erilie. i. pisa legumẽ.
B erilion ara. i. herba pale-
B erilis. i. cozallus. (sia.
B eringi. i. iusgam' alb'.
B erillus lapis de gñe cristalli: ſz obscurioz eo p̃ q̃ .l. lapis berillus.
B eriterõ. i. scõus pãnicul' sup vẽtrẽ iterioz: ⁊ noiatur rotũdus. qz q̃ñ si singulat' ab eo q̃ tãgit. ipm ẽ sicut spera sup quez sunt sumen ⁊ additiões molles ⁊ fozamina.
B ernanich. i. betonica.
B ernia. i. pix.
B ernis. gd ẽ. l. sandaros.
B erõgi. i. tortella pro quo l. bedereg.
B eroz. i. semẽ magnũ.
B eronice. idest bernix. vel vernix.
B ers. i. vga pastozis.
B ersandaru. idez. vel bersciedumi. bersiendari. Berçiadarni. bibac.
B erseeoscẽ. Bersesanum. Bersasanum.

¶ Lap. XCV.

Berscegasten.

pstice: ſz ara. capill' algel. vl' capillus algil. lati. coziãdrũ putei vl' capillus pozcin' vl' capillus veneris. gre. vo adianton.

SER AP. li. aggre. ca. bescegasten. auc. Diaſ. i. capillus veneris ẽ herba cui' folia filia sũt folys coziãdri. ⁊ hz stipites duros subtiles lõgitudine palmi vni': ⁊ nõ hz crus neq̃ flozẽ: neq̃ fructũ siue semẽ. ⁊ hz radicem in q̃ nõ est vtilitas. Nascit' locis vmbzosis ⁊ parietibꝰ spelũcaꝛ bũidarũ. Et idẽ auc. Hal'. vtꝰ est ei desiccatiua: ſz nõ hz fridítatẽ neq̃ caliditatẽ: ⁊ nõ est i eo caliditas appens: ſz est iter duas q̃litates oppositas exrãs i gradu medio iter eas. vñ subtiliat ⁊ dissoluit. Stephanꝰ de capillo ven. Ab antiqs vocabat' adianton sue politricon: vt p̃z p Diaſ. ⁊ p Alexandrũ. vñ oia ista. s. capillus ve. adianton. politricon accipiunt' p̃ codez. qz oia hec noia q̃ intricon desinũt. capillũ sonãt. nã tris gre. capillus. trica capilli. vñ gallitricon. pollitricon. adianton. oia illa ab effectu idez sũt. stringũt enim capillos: ⁊ multiplicant: casumq̃ eozũ prohibent.

IO. MESVE. ca. de capillo ven. dr apud quosdã capillus fontiũ ⁊ capillus boꝰ nemozalis. Et ab alys coziãdꝛ putei: ⁊ est herba cui' folia sũt filia folys coziãdri viridia ⁊ tenuia: cui' stipites sũt i lõgitudine circiter mediũ cubitũ: ⁊ sũt sic pili pozcini: ⁊ sunt i colozẽ iter rubedinem ⁊ nigredinez: ſz magis declinãt ad nigredinez. ⁊ ꝓpe iuxta radicem eoꝛ: ⁊ quanto magis ꝓcedunt: declinãt ad nigredinem: ⁊ sunt sine flozib': ⁊ eoꝛ ortus est in puteis fõtibꝰ ⁊ locis aq̃rũ. meliozes sũt viridioza hũtes folia: ⁊ q̃ vberiozes sũt fm omnes ptes plãte ipsoꝛ. subtiles vo ⁊ graciles ⁊ declinantes ad citrinitatem nõ habent spiritum.

GALIENVS. mixta est eoꝛ ꝓpso. sunt aũt ꝓpositi ex ptib' terreis subtilibꝰ mediocriter aquejs a gbꝰ iest ei sti pticitas: ⁊ ex ptibꝰ calidis subtilibꝰ valde pp q̃ dõ vtꝰ coꝛcito resoluit' debilis. vtꝰ. n. i õbili stõ cito tollit'. ſz ptes calide posite sunt i supficie: q̃re vehementi' fit illud. ⁊ B est illud q̃ videt' oñdere ꝓplonez ipsoꝛ declinare ad latꝰ caliditatis: quãuis dicat Hal'. ipsos esse eq̃les: ⁊ iest eis ex ptibꝰ calidis in ipsis vt sint resolutiui subtiliatiui ⁊ apitiui opilonuz: ⁊ solutiui nãe: ⁊ ꝓpe q̃ ex eis sũt recẽtes. sicci vo sũt ꝓstrictiui ⁊ phibitiui cursuũ. nõ est i eis malitia: debiliter tñ purgãt: ſz ꝓfortãt opatiõez eoꝛ viole: ⁊ cassiafistula ⁊ tereniabin: ⁊ q̃ñ sit i fusio eoꝛ i aq̃ casci vigozat eos i soluendo: de decoctione autem modicum sustinet.

POSSE. SERAPION. auc. Hal'. Capillus veneris facit oziri capillos i allopitia: ⁊ dissoluit scrofulas: ⁊ q̃ñ bibitur frãgit lapidẽ: ⁊ iuuat ad educendũ screatũ hũoꝛ grossoꝛ q̃ sunt i pectoze ⁊ pulmone. ⁊ stringit ventrez. ⁊ idem auc. Diaſ. elixatura eiꝰ q̃ñ bibit' cõfert disnoicis bicterici dolozi splenis ⁊ strãgurie: ⁊ frãgit lapidẽ: ⁊ strigit ventrẽ. ⁊ q̃ñ bibit' cũ vino ꝓfert mozsibꝰ venenosoꝛ: et fluxui superfluitatũ ad stõz: et ꝓuocat menstrua: et mũdificat puerperas: et abscindit fluxũ sanguis. et fit emplm cũ eo vlcerib' fraudulent' pessimis: et fac oziri pilos i alopitia: et dissoluit scrofulas. GALIENVS. 6. sim. phar. ca. adiãtũ. siccat: subtiliat: diafozat: nã alopitias curat et scrofulas et apata diafozat: lapidez bibitũ frãgit. necnõ emissiõibꝰ viscosoꝛ et grossoꝛ q̃ ex thorace et pulmone ꝓfert: strigit fluxũ ventris. non tamen caliditatem aliquã ifert.

DIASCORIDES. vtꝰ ei' est i folys ipsi' q̃ elixa i aq̃ et bibita ipa aq̃ asmaticis disnoicis bictericis: et dissurys medicat'. calculos frãgit: ventrez strigit: mozsus caninos ad sanitatez pducit: reuma stõi ꝓpescit: cũ vio bibit' menstruis ipat: abozsũ fac' sãguinẽ reyciẽtibꝰ sũuenit: mozsibꝰ venenat' opitulat'. alopitias et vlcera q̃ acozas vocãt greci ephticimis purgat. scrophas spargit ipositа trita et mixta lixinio addito cinere ⁊ laudano et olo mirtino ⁊ susino et vino: capillo ꝓ flozes coercet si caput inde laueꝰ. elixatura eiꝰ addito cinere et vino id pstat. A pullis comesta ꝓfozat ipsos ad pugnã. vtilr etiã comedit' a pecozibꝰ. Nascit' i locis vmbzosis et aq̃sis et parietibꝰ hũidis et circa fõtes. Alij tãq̃ recozpozatiuã ꝓcoctõez i tardis passiõibꝰ labozãtes potãt. s. anbelosis stõatichis ventris fluozi. et i difficultate mictꝰ: ꝓsiccat. n. et extenuat. et iõ chiradas digerit apa et lapides rũpit i vesica potatꝰ. Ad hũozes etiã gluctinosos et pingues: ascendentes etiã a thorace et pulmone bñ iuuat: et reuma ventri' ꝓstrigit. medi' est ãt iter ca. et fri. ꝓplonẽ. i colli dolozẽ folia ꝓtrita cũ pipis granis nouez: et de seẽ coziãdri granis nouez cũ vino optie dat' ad bibendũ itrocũti balneũ: fac etiã ad capillos mulieꝛ nutriendos si i oleo decoquat'. IO. MES. Solone edunt colaz et flã et hũozes grossos et ibibitos: et mũdificãt pectꝰ et pulmonẽ. et educũt mãs ꝓtẽtas i eis: et mũdificãt sanguinẽ ⁊ clarificãt eũ: ⁊ clarificãt colozẽ: et faciũt acgrere bonitatez anbelitꝰ: et mũdificãt stõz et ventrez et epar: et ꝓferũt dolozi eoꝛ: et sunt medicia bona opilõni epis splenis ⁊ bicteritie ꝓpe: et toiuz egritudinũ et opilationũ: et ꝓpe ifusio eoꝛ i aq̃ apy et endiuie: aut i aq̃ ci-

cerũ nigroꝝ:aut ĩ aq̃ seminũ q̃tuor.aut ĩ aq̃ lactis ꝑpe:⁊ delet cũ oleo camomille scrophulas:valz ẽt syrupus eoꝝ plcuresi ⁊ pipleumonie ⁊ ꝓuocat vrinã:⁊ vsus decoctõis eoꝝ frãgit lapidẽ:⁊ purgat matrices fetaꝝ:⁊ hoc ẽ de pos se eoꝝ de eo qõ ptinet ad eos ex ptib⁹ calidis:ſz ex pte sti pticitatis eoꝝ ꝓhibẽt cursuz materieꝝ.⁊ abscindunt san guinẽ:⁊ ꝓfortãt stõm ⁊ vẽtrẽ ne recipiãt supfluitates ⁊ ꝓ hibẽt casuz capilloꝝ:⁊ ꝓfortãt radicẽ eoꝝ.ĩmo faciũt eos crescere ⁊ multiplicãt eos ĩ locis vbi oz:⁊ ꝑpe cũ oleo mir tino aut oleo laudani.⁊ vio stiptico:⁊ puluis eoꝝ adustio nẽ fac.silr ⁊ abluiẽ ex decoctiõe ipoꝝ ĩ vino caput:⁊ absci dit furfures.Et sile fit ex cinere ipsoꝝ: ⁊ cinis eozũ sanat fistulas lachzimales.Dosis.⁊ potio decoctõis ipsoꝝ qñ q̃ ritur ꝑ ipsos solo per ventrẽ est circiter lib.i.

B ertaciũ.i.filer creticũ.
B ertal.ara.i.passer.li.ỏ do ctrina.ara.
B ertanich.i.betõica.Diaſ.
B ertbanichi.i.alleluya.
B erules.i.apa gingiue:cali dum ⁊ pfundum.
B erulic.i.pisc stupefaciẽs q vocat cozpigo.
B erz.i.berzad. ⁊ est galba nũ pp excellẽtẽ ei⁹ vtutẽ berzad silr dicit kẽne. ⁊ est qdam lapis multũ ca rus regib⁹ pro quo.l.ken ne.bezaad.
B erziticon.i.piscis victus turdus. (rans.
B erziabar.i.a mozte libe-
B esagũ.Bisbegi.vel besfa gũ vel bestaguum.i.poli podium.
B esed.vl keseld.ara.idest cozallus.non alkeiri ru bei flozis.
B esel.i.lapis. (nus.
B esera.luchelula.i.galba-
B eser.i.semẽ.Basara.idez
B eser astozech.i.semẽ vrti ce. (pulle.
B eser albasar.i. semẽ ce-
B eser alchite vel alkite.i. semen lini.
B eser algosarel.bustari.i. semen dauci.
B eser albada.idest semen pozt ulace.
B eser andebe.idest semẽ scariole.
B eser arsimach.i.sem̃ atri plicis.
B eser afulgel.i.semẽ raffa
B eser archenige.i. (ni. semen citri.
B eser artabul.i.semẽ trifo ly acuti:⁊ ẽ trifoliũ silue stre.l.bandachucha.
B eser aldel. i.semẽ sinapis
B eser altomat.i.semẽ lapa (ty.
B eser batan.i.semẽ malue maiozis.
B eser carascis .i. sem̃ apy.
B eser costum vel cotum.i. semen psily.
B eser culbe.idest semẽ fe nugreci.
B eser chesiti vel thesi.i. se men sileris montani.
B eser culbar. idest semen coziandri.
B eser cuctimeri.i.semẽ car ui siluestris.
B eser garfi.i.semẽ eruce.
B eser gbetest .i. semen cu iuslibz spẽi trifoly.
B eser liuar.i.semẽ rose.
B eser rasina . idest semen maratri.
B eser rosat.i.tandachoa.i. semen nasturty.
B eser.vl seth.sobar.i.semẽ aneti.
B eser sedef.i.semẽ rute.
B eser thasas. idest semen papaueris.
B esical.vel bessicalis.i.fi salida vel fisalidos.
B espillus.i.serpillum.
B estarcoton.i.psilium.
B este.i.polipodium.
B estese.Bistese. idest ma cis.Stepb.
B estesem.i.vga pastozis.
B esteguasten. idest capilli veneris.
B esulidus. ara. pfisalidos .i.alkekengi.
B esustidos.i.nenufar.

¶ Cap. XCVI.

Beta vel bleta.lati.gre.stellẽ.ara. vo belk. vel selet. Beta.alia cãdida.alia nigra:alia siluestris. itẽ greci duo gñia faciũt nigrã ⁊ cãdidã quã.pferunt pcissimi seminis appellãtq̃ firlon:⁊ ẽ beta agrestis q̃ ẽ beta lata q̃ facta ẽ sic ellus alb⁹:vt appz ꝑ diaſ.ca.de elleboro albo.⁊ ista vocat blitis.pro q̃.l.sachiliemenie.⁊ ſz Diaſ.faciat se motim capl'm de bleta ⁊ de beta:error scriptozis fuit vel trãslatozis.nam idẽ dicũt ⁊ debẽt ꝓtinuari illa capitula. *Plinius libzo.zo.capitulo.8.⁊ libzo.19.capitulo octauo. POSSE.SERAPION.li⁹.aggre.ca.de bleta.ex ea est alba ⁊ nigra:⁊ in sapoze eius est nitrositas.⁊ virtus eius ẽ que abstergit ⁊ resoluit:⁊ expellit supfluitates caliditat]: quando cum ea fit sternutatoziũ.⁊ quando bleta coquit egriditur ex ea viscositas ⁊ acuitas:⁊ fit virtus eius que ꝓhibet generationem apostematis:⁊ resoluit resolutiõe pauca.in alba vero est de virtute abstersiua ⁊ resolutiua. in nigra est res stiptica:⁊ ꝑpzie in eius radice. Et idẽ auc. Hal'.in.li.de cibis. Jn ea existit humiditas abstersiua ab sterſione tẽperata.⁊ cum illa humiditate laxat ventrez:⁊ mollificat itestina:⁊ stõz.⁊ maxime cũ fuerit boni sensus. ⁊ ideo accidit ꝙ bleta est mala stõ.⁊ ꝑpzie illi qui est sicut dixi quãdo vsus eius est nimi⁹:⁊ nutrimentũ eius est pau cũ sicut est nutrimẽtũ aliarũ herbaꝝ.Sz bleta qdẽ ẽ ma gis iuuatiua q̃ molochia in apiendo opilones epatis. Sli gra aũt stringit ventrẽ sicut lens:⁊ maxie quãdo cogt̃ ra dix eius est plus stiptica constrictiua ventris: ⁊ alia spes eius soluit ventrem.⁊ ambe qdem species eius sunt mali chimi ꝑpter nitrositatem que est in eis.⁊ ideo quando fit sternutatoziũ cum succo eius ⁊ melle mundificat cerebꝝ ⁊ confert dolozi auriũm:⁊ quando ex decoctione blete ⁊ radicis eius abluiẽ caput: aufert lendines:⁊ mundificat ipsum a furfuribus:⁊ quando proꝙciẽ super scisſuras que fiunt a frigoze confert eis:⁊ quando coquitur cum folys eius curat botboz:⁊ valet ad combustionẽ ignis ⁊ berisi pillam.Et idez auc.Aben mesuay.quando coquitur ⁊ co meditur cuz fabis digerit cito. GALIENVS.6.sim. phar.ca.bletũ. Bletũ est olus comestibile fri.⁊ bu.ꝓlo nis in scõa mansione a temperata abstãtia. Et idem li.2⁹ de cibis.ca.de beta.Succus bete est mediocriter abster siuus qui ⁊ ventrẽ ad egestionem excitat:⁊ stomacuz ali quando mozdicat:⁊ maxime illozum qcũq̃ facile passibi lem habent ipm:⁊ ꝑpter hoc ipsum est eduliũ maluz sto maco amplius comestum.Alimentũ autem ab ipsa mo dicum magis ydoneum est q̃ malua ad opilationes que fm epar.adhuc aũt magis quãdo cum sinapi aut oino cũ aceto comeditur ⁊ spleneticis eodez modo comesta sunt bona medicina magis q̃ alimẽtuz. DIASCORI.ca⁹ de beta.Jecoze laborantib⁹ ⁊ spleneticis cum sinapi vti lissime efui datur. ignes sacros ⁊ que adusta sunt cum al bumine illinita restringit: vlceribus in capite manantibus facit.item allopitys cruda trita optime illinit. aqua in qua est cocta furfures capitis eliminat. pmonibus aũt in fomẽto adhibet. Jniecta cum melle onera ventris de ponitur.item elixe ⁊ cocte maxime cum lenticula abscin dũt ventrẽ:⁊ sine ipsa molliũt ventrem:ſz ambe cacosto matice sunt.humozes nutriũt malos:succus earũ narib⁹ ĩfusus caput purgat:⁊ ĩfusus in auriculas mitigat dolozẽ. cũ radicibus suis elixe lẽdines mũdãt.fomẽto zernis ꝑ sunt alopitys.antecedente scarificatione ipposita capillos restituẽt: pascẽtia vulnera cõpescunt:itez folia cruda ca taplasmata cicatricib⁹ nigris reddũt colozem.

B etas.i.tussis sicca ⁊ arida.vnde pillule betholie .i. que fiunt ad tussim.
B etadozẽ.vl bethadoze .i. oçimum magnum.
B eteta.i.herba q̃ vocat lin gua cania:⁊ ẽ cinoglossa.
B etbarog. vl bethaogi. i. oçimũ commune.
B ethem qd ẽ.l.batud.
B etbeth.vel bethesth.i.oẽ genus melonis.
B ethera.i.melon.
B ethion.i.saluia ſz pliniũ eo ꝙ tussi cõferat.
B ethlen.idem.
B ethonia.i.polium.
B etonica.qd est.l.bastarẽ. cestron.ara.castram. ve ctonica.Diaſ.⁊ psyceo tri phon.Stepb.
B ezaar.i.lapis viridis qui valz ꝑ venenũ in q̃ ẽ tã ta vtus vt expellat vene nũ.l.lapis bezaar.

B ezaard.vl bezadarad.vl bezarat.i.galbanũ.
B erzarad.kẽne.berz.idẽ.
B ezar.i.bautia.
B ezachar.idest omnis me dicina simplex cõtra ve nenum. Bezardem ty riaca.
B ezearicum vel bezeat id est bezaar.
B ezel.i. istm̃ vel pfozatio ventris hydropicozum.
B ezer albachat: aly alen gesne vel albedanigi id est basilicon.
B ezerra catima.i.psilium. Bazaracaton.
B iacõ.i.ꝓfectio ad tussim.
B ibac.i.vga pastozis bers. bersandaru.bersicadari.
B ibach.Sera.li. aggre.ca. bibach.auct.Diaſ.afferẽt ab india ⁊ similis coztici sicut coztex mozi ⁊ odo ris boni: ⁊ habz vtutẽ ca lefacientẽ ⁊ fiũt cũ eo fu migatiões ⁊ ponit in ꝓfe

¶ Capitulũ. XCVII.

Bichar vl bibar.ara.gre.butalmos.lat.vo oculus bouis ven vacce vel cotula. SERAPI. lib.aggrega.cap.bichar.aucto.Diasco . Bichar habet sti pitem mollez ⁊ folia similia folys maratri.⁊ flos eius est citrinus plus floze camomille similis flozi cotule . ⁊ ideo nominãt eam boc nomine.Et idẽ aucto.Halic.Acuitas ⁊ mozdicatio sunt in ea plusq̃ in camomilla:⁊ resolutio ei⁹ est amplioz resolutiõe ipsius. DIASCORI.ca.butal mos.fm tanslatiõem nostrã berba est mollis:cuius folia sunt tenuiter scissa:maratro similia:⁊ caulis eius mollis nascẽs circa muros ciuitatis.flozes citrinos hñs ⁊ vehe menter splẽdẽtes ac in oculoꝝ.similitudinẽ rotũdos. vñ ⁊ nomẽ traxit: flozibus camomille similes: ⁊ illa ẽ berba que vocat lingua nostra pucida vel cotula fetida.Et alia butalmos habens folia coziandro similia nascens iuxta muros ciuitatis:cuius flozes sunt ex toto citrini. ⁊ ista est berba que vocat in lingua nostra oculus bouis:vel cotu la.lege butalmos:⁊ inuenies cõtrouersiam in dictis Di ascoridis de illa berba ꝑpter cozruptam translationem. GALIENVS.6.simpli.phar.cap.butalmum siue se men incozruptũ vel cappocozonia; vel oculus bouinus. nominatũ quidẽ est ita a flozibus qui vident secundũ fi guram similari oculo bouis.secundũ colozẽ vero similis est artbemidi:magis autez multo ⁊ acrius est ob hoc ma gis diafozeticum vt ⁊ sanet duricies admixtũ ceroto. PLINIVS cap.de butalmo.Butalmo flozẽ hz croceũ oculo bouis similẽ.vnde ⁊ a grecis nomẽ accepit: ⁊ est bu ius caule molli folys coziãdri simile.nasciť iuxta muros ciuitatis. AVICENNA lib.scõo.ca.bibar. Bibar est que nominat keusen.i.oculus.rosa eius est citrini colozis rubea in medio.grossioz.rosa camomille ca. est in secũdo sic.in pmo. POSSE.DIASCORI.folia eius trita ⁊ cerotis addita pustulas ⁊ duricies apostematũ spargit.⁊ si flozes eius terunt cũ croco: affirmant alig ꝙ si post la uacrũ ⁊ balneũ eundẽ quis biberit bonũ colozẽ restituet ⁊ facit ipsuz vomere ⁊ maxime arcuato mozbo infectos. acris est. ⁊ ideo diafozetica:⁊ ꝑpterea schetemata soluit cum ceroto.tyrsi eius in cibũ sumũť. AVICENNA. Odoz eius cõfert ventositatibus grossis in capite.

B icbicon idest confectio ad tussim.
B ichi.Bechas . bechi gre. tussis.ide pillẽ bichichie.
B iciden.i.satirion.
B ida vel bidal idest virga pastozis.
B idelic.i.balsamum.
B idella.i.sanguisuga.
B idellium.i.bdellum.
B idema.i.albuty radices.
B ifare vl bifere. oñr arbo res que bis in anno fru ctificant.bisbase.
B ifer.i.cardamomum.
B ilaue vel bilauue. Bilbe ue . Bilue vel bibleue.i. cardamomũ minus.
B ilbiũ.i.berba q̃ vocat vn gula caballina.tussilago.
B ilibus idest coleris.
B ilimen vel bilimon. bilo mõ.i. pozrulaca hñs lac. Pli.li.zz.ca.zz. post ꝑn cipiuz. ⁊ vocat alfarsagi. Bibimon. Bacchlanica Auicen. (ma.
B iliofissima . i . colericissi-
B ilis.i. tristitia vel colera secũdum plinium.
B ilibzis. Jsidozus. Sexta rius duarum.ll. est q bis assumpt⁹ dr bilibzis.
B iscoctũ.i. Apbriges Hal'.
B iliscone.i.pulegium.
B imion vel biminio ẽ spe cies napi.
B imo.i affodillus.
B inablon idest cotula.
B inamfloze.i.de arboze.
B inchum mirti:puto ꝙ sit sup̃ virgultuz mirti hñs fozmam plante manus
B ineni vel bineny .i.lapis barchim.Bireni idez.
B inz.i.intsqamus albus.
B ireni.i.lapis de barchiõ.
B irenũ vas.i.de lapide ⁊ ẽ lebes sustinens ignem. Halie.lib.secre.
B ir sen ẽ dictio psica. bir.i. pectus. ⁊ sen.i.apa . inde birsen.i.apa pectoris. Daly.scõa tegni.ꝓmẽ.zi.
B iruach vel birutar idest affodillus.
B irziden.i. berba que vo cat testiculus vulpis.
B isaceyl bisase.i.ruta agre stis q̃ fm Diasco. cap.de ruta.Armel dr moli.Ha. .6.memiri.cap.pmo.⁊.z. memiri.capto.4.
B isalon visalon.later. i.te gula.lib.de doctri.gre.
B isancia.i.succus berbaꝝ diureticarum.
B isara.i.armel.⁊ ẽ spẽs ru te agrestis quã . Diaſ.vo cat moli. Armola.Qrib. Alexan . barmola vesa sa.Diascozi.
B issarim vel bissarus.i.ru ta siluestris.
B isaxi.i.hermodactili.
B is base idest bifare.
B is bzeci bessagũ.i.polipo diũ.Bis beigi idez.Ste.
B is bese.Bisbasse.arabi .i. macis.Stephanus.
B is beig.qd est.l . dipteris.
B ision.i.flos cardi. vñ tin gir. ⁊ est flos cartami.
B ismalua:qd est.l.Altea.
B isminus.i. napellus . Bis sum.idem.
B isexi.i.hermodactili.
B isrigi.i.polim.
B issum.i. nappellus . Bis mi⁹ idẽ.Bis . Dali.Bix.
B ission.i. flos cardi . vnde coagulatur.

¶ Capim. XCVIII.

Bistorta vel cõsolida rubea.lati.gre . cataphilon. vel tormẽtilla: vel pozẽtilla.ara. bnseke. Bistorta est berba similis pẽtafilon:nisi qz hz septẽ folia: vtrinq̃ pilosa:⁊ ideo vocat eptaphilon:cuius radix est ru bea ⁊ tortuosa similis galãge:sed nõ hz acumen.flos eius aurosus ⁊ ipa iudicat fri.⁊ sic.in tertio . Sed notandũ ꝙ est spẽs bistorte hñs folia similia lapatio acuto: nisi qz co loz folioꝝ ex vno latere est celestis. ⁊ ex alio viridis.flos eius rubeus ⁊ radix rubea q̃ ab aliquibus vocatur barda na minoz:⁊ ab aliquib⁹ lappa minoz:virtus eius in omni bus sicut virtus pme speciei:sed remissioz. POSSE hz virtutẽ ꝓsolidãdi:⁊ ꝓfortãdi ꝓceptũ.ꝓtra dissuriã det pul uis bistorte cũ succo plantaginis:ad cõstringẽdum men strua fiat fomentum ex aqua pluuiali decoctiõis pulue ris eius vel ex duab⁹ partibus ei⁹.⁊ vna spice: fiat puluis qui aspergat supra ventrez ipso pus melle calido empla strato ⁊ iuuat cõceptũ.Ad cõceptum iuuandũ fiat empla strũ ex puluere eius:⁊ alys spẽbus aromaticis: puluis ei⁹ vulnera cõsolidat:cõtra vomitum ex debilitate ⁊ furoze colere puluis eius cõficiatur cum albumine oui:⁊ coqua tur super tegulam ⁊ detur patienti.

B isus idest pinus magna que sic dicitur.
B itar vel bithath. Auicē. .i. virga pastoris.
B iticb. i. berba saponaria vel berba fullonum vel berba boziсh.
B itrias: qd est. l. zeg.
B itumen iudaicū dcm̄ est fm Dia. q⁹ in iudea inuenit. s. in stagno qō dr̄ mare mortuū. l. brafalendi. Aspaltū stercus demōis
B iumi. i. ypicon atricus fa lestrū. ifaricon. scopa regia. berba sci ioānis. pfo
B ix. i. napellus. (rata.
B ixis idest tota.
B iziden idest satirion.
B laca terrēa. i. terra rubea
B lactaria ē silis vbasco q̄ sepe fallit ꝓ ea captaforlys minus candidis cauliculis plurimis. floze luteo bec abiectas blactas ī se ꝛtrahit. ideo blactaria dr̄. Plinius. z5. ca⁹. 9.
B lactabisantia vel blactebizātia. qd ē. l. acchafar.
B lactini vel blactinō idest purpurea maritima.
B lāca est q̄dā ꝓfectio posita in antidotario minozi Hal'. ꝛ dr̄ blanca per antiphrasim: eo q⁹ ē nigra vl' dr̄ blāca. i. alba: nō q⁹ sit alba: fz qz purgat humores albos ꝛ flegmaticos.
B lediū. i. pulegiū. Diasco.
B lefara idest tinctura oculos tingens.
B lefaricō. Belefaricon. i. raniculus viridis.
B lefaron xista. i. instrm ad scalpendū palpebras.
B lesi. i. brites crura retorta versus intus.
B letus idest blitus.
B leta sicla: fz blit⁹ olus corylides. idē ꝛ qō ē blicus. l. sachilemenie. ꝛ qd est bleta vel blitū. l. betaz.
B leta acriō. i. sicla silueſtr] ꝑ q̄. l. sachillemenie.
B liconos vliconos. i. pulegiū lib. de doctrina gre.
B lifaton. i. corroborativū.
B liton vel blitus vliton. i. sachiliemenie.
B oa idest rubētes papule. Plin. lib. z6. cap. xi. in fi. ꝛ lib. z4. cap. 8. in. fi.
B oachis. i. bedeguar.
B oaberech arabice. i. cristallus.
B oaraz. ara. tussis. al'. i. crisis. lib. de doctrina ara.
B oatrū. i. ydria siue lodria
B obas. Bobles. i. bulbus berbesum. ꝛ est balsales basaleus.
B oblos ematic⁹. i. bulbus vomificus. ꝛ ē narciscus
B oblos. Bulb⁹ vl' bobos. Bolbos. i. balsales. voluos grece cepe.
B ocarion vel bocaron. i. pars gutturis vel canna pulmonis.
B ochiron vel bocirō idest canna pulmonis.
¶ Capitulus. XCIX.

Boeboengi. fz Aui. li. z. est gūmi bozribilis sapozis. appozta dr̄ de regiōe occīitis ꝛ extimauerūt quidā q⁹ est sandaraca: sed non est firmū. Cōfert asmati ꝛ vtunt ea luctantes extenuat splenem ꝛ puocat menstrua. ¶ Capitulum. C.

Boeisse aromaticū. AVICENNA lib. z. capi. boeisse. Boeisse ē cortex grossus bīs colorem purpureū bīs sapozē gariofoli absq⁹ dulcedine cinamomi q̄uis fit dulcior q̄z gariofilus. ꝛ est debilior in operationibus suis q̄z gariofilus. est ca. ꝛ sic. in secundo.
B ocn augnē. i. ligua bouis.
B octesum. est arbor cuius gūmi est dragantum.
B olarcos. i. anetem.
B oletus. Bolites. volitis. i. species fongi. Bolos idem. Bolicos Boblctus.
B olisimus. ē magn⁹ appetit⁹ causat⁹ ex inanitōe mēbrozꝝ ꝛ repletōe stōi: ꝓpter quā inanitōez multū appetunt. ꝛ ꝓp repletiōez stōi paꝝ accipiūt: imo min⁹ q̄z appetūt. ꝛ iō dr̄ bolisimus. i. minjis bolus: qz minus sumunt bolū q̄z appetūt. Hal'. ad glauconē. cap. z. distinctōis tertie.
B olus. i. lomozso vel cibo. vnde bolisimus. i. minor bolus. ꝛ bolus. i. terra sigillata. Saladinus.
B olus romanus vel bolū. est q̄dā vena terre q̄ ꝓcipue in armēia repit. ꝛ iō dr̄ bolū armenū: ꝑ q̄. l. canarmenū.
B om idest bubo. amobach alia species.
B oma. i. bombix.
B ombas quid est. l. goron bombix. vomuix.
B onades. i. barba ionis.
B onaides. Bonades. i. semen apy. Oriba.
B ombix. qd est. l. gozon. ꝛ bōbix. silr vocat vermis q facit sericum.
B ondacten vel bondachaten idest genus pōderis quantum auellana.
B ondata. i. q̄titas auellāe
B ondoch vel bonoch arabice. i. auellana.
B onich. i. botim.
B oniō. Bomon. ara. i. pdix auis. vel caput eius.
B orabasis. i. bombix.
B orac. idē est qō baurach. ꝛ est spuma nitri.
B orada. alforza vel affella. i. limatura argenti.
B orra ē q̄dā albedo cū aliquali pilositate vt apparet in folys calamenti ꝛ iusquiami ꝛ alys.
¶ Capitulum. CI.

Borrago. berba ē satis nota. ca. ꝛ bu. ī medio primi. bz. n. vt utē gnāndi bonos būores. valz fz Dia. ꝛ uale secētib⁹ ꝛ sincopātib⁹ cardiacis melicis comesta cū carnib⁹. Cōtra sincopiz fiat syrup⁹ ex succo eius ꝛ zuccaro. fiat silr ꝗ cardiacā passionē addito puluere ossis de corde cervi. valet silr contra melancoliam.
B oras qd est. l. crisocolla.
B oras. Borax. tincar arabice. i. cupistrum auri.
B orathum idest baurach armenum.
B oreas. i. ventus aglonis.
B orebos. i. armoniacum.
B orettra. i. afronitrum.
B oree armini vel boria. i. baurach armenū. Borax cum. Stephanus.
¶ Capitulū. CII.

Borich vel osatis. gre. ara. agisdo. lati. sapōaria: vl' berba fulonū. ꝛ ē de q̄ paniculos faciunt: quos berbaticos vocāt ꝛ siccāt eos ꝛ ꝑ sapone vtūt. hyeremias si laueris te nitro ꝛ multiplicaueris tibi berbā borich maculata es in iniqtate tua. PLINIVS ca. ō borich. Borich ē berba sat' nō q̄ satis ꝓgruit ad abstergēdū pannos. ꝛ iō ipa multū fullōes vtūt. Ex folys ei⁹ fcīt cataplasma vulnera magna gluttīat ꝛ cruozē illoꝝ sistit ꝛ repmit tumozes: q̄ trita cū melle purgat vulnerosa sozdida ꝛ mūdat maculas. ꝛ mixta cū albumīe oui subuenit igni sacro.
B ozingi vel bozāgi ē qōdā semē quod venit de scenī ꝛ ē amaꝝ. ꝛ lati. vocat' tortella. l. bedereg.
B osas vel bostes vl' bosos idest feniculus.
B osteiedary. i. vga pastor]
B otāi. votani. gre. i. plāta.
B otboz barber. i. eminentia carnis vel pustula.
B othomarien quid est lebice. i. auellana.
B onich. i. botim.
B oniō. Bomon. ara. i. pdix auis. vel caput eius.
B orabasis. i. bombix.
B orac. idē est qō baurach. ꝛ est spuma nitri.
B orada. alforza vel affella. i. limatura argenti.
B orra ē q̄dā albedo cū aliquali pilositate vt apparet in folys calamenti ꝛ iusquiami ꝛ alys.
¶ Capitulum. CI.

Borrago. berba ē satis nota. ca. ꝛ bu. ī medio primi. bz. n. vt utē gnāndi bonos būores. valz fz Dia. ꝛ uale secētib⁹ ꝛ sincopātib⁹ cardiacis melicis comesta cū carnib⁹. Cōtra sincopiz fiat syrup⁹ ex succo eius ꝛ zuccaro. fiat silr ꝗ cardiacā passionē addito puluere ossis de corde cervi. valet silr contra melancoliam.
B oras qd est. l. crisocolla.
B oras. Borax. tincar arabice. i. cupistrum auri.
B orathum idest baurach armenum.
B oreas. i. ventus aglonis.
B orebos. i. armoniacum.
B orettra. i. afronitrum.
B oree armini vel boria. i. baurach armenū. Borax cum. Stephanus.
¶ Capitulū. CII.

Borich vel osatis. gre. ara. agisdo. lati. sapōaria: vl' berba fulonū. ꝛ ē de q̄ paniculos faciunt: quos berbaticos vocāt ꝛ siccāt eos ꝛ ꝑ sapone vtūt. hyeremias si laueris te nitro ꝛ multiplicaueris tibi berbā borich maculata es in iniqtate tua. PLINIVS ca. ō borich. Borich ē berba sat' nō q̄ satis ꝓgruit ad abstergēdū pannos. ꝛ iō ipa multū fullōes vtūt. Ex folys ei⁹ fcīt cataplasma vulnera magna gluttīat ꝛ cruozē illoꝝ sistit ꝛ repmit tumozes: q̄ trita cū melle purgat vulnerosa sozdida ꝛ mūdat maculas. ꝛ mixta cū albumīe oui subuenit igni sacro.
B ozingi vel bozāgi ē qōdā semē quod venit de scenī ꝛ ē amaꝝ. ꝛ lati. vocat' tortella. l. bedereg.
B osas vel bostes vl' bosos idest feniculus.
B osteiedary. i. vga pastor]
B otāi. votani. gre. i. plāta.
B otboz barber. i. eminentia carnis vel pustula.
B othomarien quid est lebice. i. auellana.
B onich. i. botim.
B oniō. Bomon. ara. i. pdix auis. vel caput eius.
B orabasis. i. bombix.
B orac. idē est qō baurach. ꝛ est spuma nitri.
B orada. alforza vel affella. i. limatura argenti.
B orra ē q̄dā albedo cū aliquali pilositate vt apparet in folys calamenti ꝛ iusquiami ꝛ alys.
¶ Capitulum. CI.

Borrago. berba ē satis nota. ca. ꝛ bu. ī medio primi. bz. n. vt utē gnāndi bonos būores. valz fz Dia. ꝛ uale secētib⁹ ꝛ sincopātib⁹ cardiacis melicis comesta cū carnib⁹. Cōtra sincopiz fiat syrup⁹ ex succo eius ꝛ zuccaro. fiat silr ꝗ cardiacā passionē addito puluere ossis de corde cervi. valet silr contra melancoliam.
B oras gd est. l. crisocolla.
B oras. Borax. tincar arabice. i. cupistrum auri.
B orathum idest baurach armenum.
B oreas. i. ventus aglonis.
B orebos. i. armoniacum.
B orettra. i. afronitrum.
B oree armini vel boria. i. baurach armenū. Borax cum. Stephanus.
¶ Capitulū. CII.

Borich vel osatis. gre. ara. agisdo. lati. sapōaria: vl' berba fulonū. ꝛ ē de q̄ paniculos faciunt: quos berbaticos vocāt ꝛ siccāt eos ꝛ ꝑ sapone vtūt. hyeremias si laueris te nitro ꝛ multiplicaueris tibi berbā borich maculata es in iniqtate tua. PLINIVS ca. ō borich. Borich ē berba sat' nō q̄ satis ꝓgruit ad abstergēdū pannos. ꝛ iō ipa multū fullōes vtūt. Ex folys ei⁹ fcīt cataplasma vulnera magna gluttīat ꝛ cruozē illoꝝ sistit ꝛ repmit tumozes: q̄ trita cū melle purgat vulnerosa sozdida ꝛ mūdat maculas. ꝛ mixta cū albumīe oui subuenit igni sacro.
B ozingi vel bozāgi ē qōdā semē quod venit de scenī ꝛ ē amaꝝ. ꝛ lati. vocat' tortella. l. bedereg.
B osas vel bostes vl' bosos idest feniculus.
B osteiedary. i. vga pastor]
B otāi. votani. gre. i. plāta.
B otboz barber. i. eminentia carnis vel pustula.
B othomarien quid est le-

tiscus frutex hic ex aquosa suba remisse cal'a virtute ꝛ terstri fri. nō multā cōposita ꝓpterea ēt stipticat moderate. siccat q̄ in scōo iam cōpleto vel tertio icipiēte. Jn ea vo q̄ fz caliditate ꝛ fri. dria medius aliq̄liter ē cōmoderatus. silez āt in oib⁹ hz ei⁹ stipticitatē in radicib⁹ ꝛ ramis in extremis ī pullulatōib⁹ in frōdib⁹. adhuc aūt in fructu ꝛ cortice. ꝛ succus in folys eius viridib⁹ expressus silis erit gradus stipticās moderate. vñ bibit' per se ꝛ cū alys pharmacys quasc̄uq⁹ dissinterias sanans. Et subdit. ꝛ schimelias. i. stinci mōtani. alia quidē exichinus. alia vo oligoschin⁹ nominat'. maior ꝛ gdē durior ē exichinos. grauior vo ꝛ laxior oligoschios: fructus āt oligoschonis sōniferus ē. oxichinos vo due sunt spēs. vna gdē nō fructuosa cuius nullus vsus ē ad curas. Alia vero fructicosa ꝛ somnifera ꝛ ei⁹ fructus: sed minus q̄z oligoschinos ꝓplo cozꝝ est cōposita ex terrestri substantia remisse frigi. ꝛ aquosa remisse cali.
DIASCORI. ca. terrebinthi. s. domestici folia semē ꝛ cozīū stiptica sunt. silr diligētia colligunt' sicut scinus. semē eius cachostomaticum est. est enim ca. ꝛ diureticum.
POSSE. GALIE. qn̄ bibit' lētiscus per se vel cū alys pharmacys q̄scunq⁹ dissinterias ꝛ vētrales dispōnes curat. ac ēt ad sanguis sputiōes ꝛ emozosagias q̄ ex mr̄ice ꝛ pcidētias ani ꝛ mr̄icis idoneus est. ꝓprie ypochistidos: fz ꝛ scimelias. i. stincus mōtanus cū suis spēbus si fuerit tozrefacti cū vino ꝛ bibant' fluxū qui fm ventrez deficcāt ꝛ fluxū rubeū detinēt ex qbus manifestuz est: qm̄ ꝓplo eorū est cōposita ex suba terrestri remisse fri. ꝛ suba aquosa remisse cali. ad siccandum redolent: ꝛ ad caput vapozes mittunt: remisse fri. quibus ꝛ somnolentos operantur.
DIASCORI. terrebinthū domesticū vētrē stimulat vino mixtū: mozsib⁹ occurrit ei⁹ resina eligenda ē alba ꝛ limpida vitreū bīs colozē ꝛ odozē terebithi retinēs. vtilior est oībus resinis. scōa post istā resinā vtilis est resina scini. sicut appet in. l. batronig. lz aliter dicat' i. l. mescebe. tussi ꝛ ptisicis medicat' moze ellectuarij melle addito toracis vitia cōpescit. ventrē mollit erugine campane ꝛ ere vsto ꝛ calcāto vel nitro adiuncto lepras cozporis purgat. pus auriū melle ꝛ oleo mixto detergit pauriginez nature nō admittit. pfūdas plagas ꝛ vulnera replet ꝛ purgat malaxātibus medicaminib⁹ nēcie miscet' dolozē lateris. phibet resina molli. i. pictuita ꝛ colofonia q̄ ex loco nomē accepit hec vt electuariū data tussiz medent'. oēs resine nō sunt vnius colozis. nā aut albe sunt aut mellinū hīt colorez. fit. n. resina ligda de cipresso. duriozes vo resine sunt strobillina pescilina pictuina ꝛ elatina. Eligēda est q̄ fuerit odozata vel lipida. ꝛ nō ligda valde: fz vt cera fit ꝛ nō valde frāgibilis. Melior ē oīb⁹ pictuina ꝛ elatina: qz odorate sunt ꝛ thuris hīt odozē. pescina vo ꝛ strobolia ꝛ cipsina nimiā in se hīt virtutē. nā scinina est silis terbētine. lētisci semē folia cozīū ramuli vnā hīt virtutē cū radice. i. stipticā. de cuius cozio succ⁹ fit: de folys ꝛ de cortice sic. folia cime radices ꝛ cortex in aq̄ vehemēter decoquant' ad spissitudinē mellis. est. n. aq̄ ipsa stiptica res. dat'. n. cuspusca frīda emoptoicis dissintericis ꝛ solōni vētris ꝛ ē illis singulare pfīdiū. fluxū mr̄icis stringit. cās stericas curat ꝛ ppendentia ani. Elixatura folioꝝ eius diuretica est de q̄ si fractura freq̄nter fonte' celerius solidat'. succus folioꝝ eius dentes ꝓfirmat si sepius ī ozē teneat' q virtutis ē stiptice ꝛ similib⁹ causis ꝓdest: ligno ei⁹ viridi dētes fricati cādidant'. fit quoq⁹ oleū de semine ei⁹ silibus causis necessariū: ꝛ capillis cadentib⁹ inunctum ꝓdest: eo q⁹ cal'am ꝛ stiptica habeāt vim. hanc resinā mastice vocāt. emoptoicis vetustis cū aqua frīda seu pusca pstolat'. tussiz sedat cū mulsa. cal'o stomaco vtilissima est: ꝛ ructuationibus fetidis ꝓdest masticata. dentifrigus vtiliter adhibetur. candiduz vultum facit. fetidum odozē oris longius arcet. gingiuas cōfirmat: pilos qui in oculis nascūtur contrarios acu vel stilo calefacto optime colligit.
B otrachion vl' botracion vel botracium. i. apiū risus. vatrachion. Plini⁹ lib. z5. capi. vltimo in fi. Diasco. kebikegi. Auicē.
B otrea. i. cētaurea maior.
B otrichis vel botricio. i. apium raninum.
B otrion ē ꝑma spēs vlcez oculi ꝛ est vlcus ī cornea cauum strictū ꝛ mundū. secunda vocat' lamamorma latius supiozi minus ꝓfunduz. tertia spēs vocat' argemon in circulo oculi vlcus occupans de pupilla ꝛ ꝓiunctiua. q̄rta dr̄ epithamia. ꝛ ē vlcus sozdidum ꝛ rabidū.
¶ Capīm. CIIII.

Botris vel botrin. DIASCORI. ca. botris. Botrix est berba fructicosa tota spansa super terraz colozē mellinum babēs per internalla furcata virge eius in omnibus ramis semine plene. folia habet similia intubo agresti cum maximo odoze ꝛ bono nō inuenit' in partibus nostris: multi ꝑ suauitate odozis rebus alys eam adiungūt: nascitur in locis cultis ꝛ pascuosis. Capadocy vero eam ambrosiam dicunt. Plini⁹ libro. z5. ca. 7. ꝛ lib. z7. cap. 8. POSSE. SERAPION cum vino bibita orthonoicis prodest. succus eius bibitus in balneo ictericis colozem reddit. Sed notanduz q⁹ plures berbe non inueniuntur in partibus nostris: ꝛ ideo nostro ydeomate non possunt nominari.
B otrus. i. forma vue cōposita ex racemis.
B ouis cornu. i. fenugrecus sic dcm̄ a silitudine bacca ei⁹ ad cornua bouū.
B ouis costa. i. dupleuron. ꝛ est bulbub.
B raca idest bacca.
B racatos idest rana.
B rachium aseid. idez. ꝛ est omnibus notum.
B racon idest viscus.
B radipora. i. grauātia ꝛ ad egestionē tardantia isto vocabulo vtit'. Hal. lib. dinamidiaruz particula prima. cap. de braddiporis. Oriba vero bradipora. i. gnāntia poros.
¶ Capitulum. CV.

Brafalendi. ara. gre. aspaltū. lati. vo bitumē iudaicū: sic dictū: eo q⁹ i iudea inueniturz. s. in stagno quod mare mortuuz dicit' in quo ingredit' flumē Jozdane: ꝛ ipsuz est spēs napte: sed non napta: qm̄ napta est petroleū vel stercus demonū qō est idē ꝛ est sic oleū ligdū: sed bitumē iudaicū vel aspaltū vel brafalēdi q̄ idē sunt est duꝝ vtcunq⁹ qō pōt puluerizari: fz nō resolvit' ꝛ hz vtcunq⁹ fetozē napte: vt pz ꝑ Serap. ꝛ per cōcordiā. Aui. cap. de petroleo. qō idē est qō napta. Adhuc sciēdū q⁹ aspaltū ꝛ napta bitumen iudaicū: petroleum sterc⁹ demonis ꝛ brafalēdi sunt idē: ꝛ est oleū petroleum vel napta ꝛ stercus demonis antiquatū ꝛ induratū: qz qm̄ petroleuz est recēs liquidū est sicut oleū: sed cū antiquat' indu ratur. Eligendum est petroleū qō est album vel citrinū: vel clarissime subē: ꝛ qō est fetidissimū: hz aūt virtutem igneā. s. dissoluendi ꝛ ꝓsumēdi ꝛ attrahēdi. ꝛ est ca. in fine terty sic. in. 4. SERAPION lib. aggre. cap. brafalēdi. Brafalēdi est aspaltū vel bitumen iudaicū rubeū. Est āt in sicilia hūiditas quedā natās sup aquas fontiū quā ponunt boīes illius regiōis in lampadib⁹ loco olei. ꝛ vocant ipm oleū sicilinū: ꝛ ipsi qdem errāt in hoc q⁹ ipsa est spēs aspalti hūidi ꝛ napte. Aspaltum vo babilonicū quoddaz est clarificatū ꝛ coloz ei⁹ est alb⁹: quoddā ex eo est nigrū. Et idē auc. Ha. q̄dā eius spēs generat' in flumib⁹. ꝛ iō reptur hoc maxime natās sup cham ꝛ albollōgue. ꝛ in aflos ꝛ in alys locis pluribus natās sicut butiꝝ: ꝛ dū permanet sup aquā est humidū ꝛ liquidū: postea deficcat ꝛ fit duꝝ. ꝛ generatur ex eo in mari mortuo ꝛ est mare salsuz vltra terrā seni: ꝛ nō est ī eo aīal aliqō: ꝛ venit ad ipz flumē Jozdāe. CASSIVS felix cā. de petroleo. Petroleū. i. oleū petre. Jnuenit' aūt in locis sulfureis. fit. n. cum pinguedo

terre ⁊ aque actione calozis ad igneas cõuertitur partes. inueniť etiã super lapides quod quidem per eos resudat ⁊ in eis est ⁊ super mare iueniť: sed id est nigrũ. postea vero ꝑ excoctõem fit albi colozis: qñq; etiã citrini. in grecia ⁊ ĩ marinis partib⁹ ista opanť. DIASCORI.ca.aspaltum. Aspaltũ ē bitumẽ iudaicũ: ⁊ ei⁹ aliud est aridũ. aliud liquidũ. vñ bitumẽ iudaicũ qõ fit in lacu iudee q̃ dr̃ assaltiten: coagulatio eius ꝑ ripã ipsi⁹ lacus inueniť ⁊ naute vadunt cũ stafa: ⁊ sic eã colligunt ⁊ siccant ⁊ vendũt. Aliud genus est qõ neq; ferꝝ neq; aqua rumpere potest nisi mẽstrua mulieꝝ aut sanguis hircoꝝ. Et si volueris rumpere sic rumpe: tolle filuz de lana ⁊ intinge ipm in sanguine ⁊ sic incide. Est aũt bitumen summũ purpureũ odozis grauiozis: reprobabile autem nigrũ est. Adulteratur aũt pice mixta. Reperiť autem babilonicũ bitumen album seu nigrũ lõgo interuallo rapiẽs ad se ignẽ. omne vero bitumen hz virtutẽ malacticã ⁊ diafoꝛeticã ⁊ hz vires visci de ⁊ etiam efficaciter relaxantes. Est etiã acris ⁊ stiptice qualitatis: ⁊ per hoc q̃ austerium infrigidat: deficcat vero in vtroq; ⁊ ideo ad putredinẽ ⁊ ad reuma vtile est. liqdum vero bitumẽ in babilonia generatur ⁊ alopinia ⁊ ficilia. reperiť etiã natans sepe in fontibus recoꝛporatuaz habẽs virtutẽ. AVICENNA. Petroleũ album note spẽi est: ⁊ nigruz est colamentum picis babilonie. ca. est ⁊ sic. vsq; ad quartũ: est ⁊ subtile ⁊ ꝑpie albũ resoluriuum liquefactiuum aperitiuũ opilationũ. POSSE. Contra arteticam podagram: ciragrã paralesim yliacaz passionẽ stranguriam ⁊ dissuriã fiat partium volẽtium inunctio. Contra yliacam passionez quidam dant in quantitate. ℈. i. ⁊ ad plus. ℈. ij. ⁊ multoticns curantur: sed non debz dari i estate nec colerico nec debili: nisi sit materia frigida. Cõtra fortẽ podagram ⁊ yliacam buliat in succo ebuli. petroleum ⁊ colatura deť patienti. Contra vitium lapidis summũ remediũ est puluis lapidis lincis buliat in petroleo ⁊ colatura per siringã inuciať. lapis eni confirmatus frangiť. ꝑus tamẽ dz fomẽtari virga ex aqua decoctiõis malue ⁊ olei: vt extendantur ⁊ aperianť meatus. Contra suffocationem matricis fumus eius positi super carbões ꝑ nares recipiať. Cõtra casum matricis fiat suppositoziũ ex bombice intincta in petroleo. Cõtra asma ⁊ tussim antiquaz pectus ꝑus inungať bene vt bene digerat medicinam ⁊ deť. ℈. i. vel. y. Cõtra vehemẽtem frigiditatẽ stõi inungať ex eo stomacus. Sed notandũ q̃ quãdo dať petroleum debet postea dari aligd frigidũ ⁊ humidũ: qz petroleũ excoriat. fri. vo. ⁊ hu. lenit. DIASCORI. Aspaltum tumozes reprimit: offocatiõibus stericis occurrit cadentes mẽrices subleuat fumigãdo epiletticos. fumus ei⁹ puocat cum castoꝛeo. mẽstruis impat: tussim sedat. asmaticos ⁊ disnoycos ad sanitatẽ perducit. moꝛsibus venenatis occurrit: sciaticis ꝑstolať. ciliacis datur in modũ cataputie ⁊ maximũ ꝑstat effectum. coagulatũ sanguinem cũ aceto resoluit. dissintericis cum succo ptisane suppositus curat. Cataraꝝ suffumigatione compescit. dentiuz dolorẽ appositum mitigat. podagricos ⁊ arteticos cuz nitro ⁊ cera vt malagma impositũ curat. AVICENNA. Confert dolozibus anchaꝝ ⁊ dolozibus iuncturaꝝ ⁊ ꝑpie album ⁊ cõfert dolozibus auriũ frigidis ⁊ confert albugini oculi ⁊ aque descẽdenti. Et nigrũ ex eo ẽt confert asmati ⁊ tussi antique. bibiť eniz paꝝ ex eo cum aqua ca. ⁊ sedat dolozem ventris pungitiuum: ⁊ ventositates: ⁊ quãdo fit ex eo licinium interficit vermes ⁊ ꝑpꝛie nigruz. ⁊ comedituꝛ põdus. z. i. de eo ⁊ frãgit ventositatẽ vesice ⁊ frigus matricis: ⁊ confert puncture epithimatum.

B rasil idest bratan.
B ragina. i. comissura duarũ cellulaꝝ ĩ summo capitis vbi ē vtus fãtastica
B rain. i. coꝛroboꝛatiuum.
B rameatis. i. simile lane.
B ramia vel brassia idest semen vitis.
B ranca leõis. i. herba flaura.

¶ Capitulum. CVI.

Branca vrsina. herba est. cuius folia sunt magna sicut folia caulis: sed incisa sicut branca vrsi. in medio coꝛum oziť stipes in cuius capite sunt multi flozes spinosi conclusi. calida est ⁊ humida in secundo. virtutem habet mollificandi ⁊ maturandi ⁊ leniendi. POSSE. Cõtra ariditatem membroꝛum ⁊ vitium splenis fiat vnguentum ex branca vrsina ꝓtrita ⁊ macerata diu in oleo ⁊ colature addatur cera ⁊ fiat vnguentũ contra vitium matricis ex frigiditate ⁊ ventositate. ℞. succi brance vrsine. ℥. iiij. herbe sauine saluie maluarum maiorane roꝛismarini pulegij arthemisie absinthij abꝛotani. añ. ℳ. ij. gariofilozum. ℥. iij. cinamomi. ʒ. ij. spice. ʒ. iij. cimini. ℥. i. picis grece. ʒ. i. galange. ʒ. iij. thuris masticis. ana. ʒ. iiij. boli. ℥. i. cere albe. ℥. viij. vini greci. lib. ij. lardi scrofe rotulum. i. predicte herbe pistentur cum lardo predicto: deinde ponantur super ignẽ cuz vino ⁊ succo predicto donec coquať vsq; ad cõsumptionem vini: deinde coletur ⁊ iteꝝ resoluať in igne ⁊ addita cera eliquata ponanť spẽs predicte ⁊ dimittanť coagulari ⁊ vngať venter.

B randisposia. i. tarda digestio. Ha. 8. memiri. ca. iz.
B ranci patho grece ꝑ mozbo dicitur.
B ranbiasis. gre. raucedo.
B rancus catarr⁹ vel branchos. i. aꝑa fauciũ. ⁊ sunt amigdale. Halie. 7. memiri. cap. primo.
B rania vl brazia cobzania idest ruta agrestis.
B rasauesten idest capillus veneris.
B rassica. i. caulis. vnde macer. caulis romana grecorum brassica lingua ꝑ q̃ lege combin. Plini⁹ lib. 20. cap. 9. in principio.
B rassica rustica idest apokinum.
B rata. fm Pli. li. iz. ca. iꝗ. vltra mediũ est arboz in bellincos nascens cipsso filis: exalbidis ramis: iocundi odozis vt odoz cedri accenso igne. ⁊ illa est prima species sauine.
B rachi vel brazreos. est secunda species sauine.
B rateos vel brazbeos. gre. i. sauia vracteos macer.
B ratea. i. aurea lamina.
B regma idest mucus nasi digestus.
B requequiõ. Prequegon idest antepsica.
B resillum idest batam.
B retima capitis. gdam dicunt q̃ est occipitiũ capitis. gdã q̃ ē comissura: gdã q̃ ē mediũ capitis.
B retrachiũ. i. siler creticũ.
B ribetmẽ. i. sifac qõ ē sup zirbũ: ⁊ sup ipz ē mirach ⁊ lacertus ventris.
B ritonica ē radix pistereõ
B rio. Diasco. cap. brio. herba est duoꝝ cubi. longa. vgas multas ⁊ teneras hãs in gbus folia nascunť lepide similia mollia ⁊ alba ⁊ in summo vgaꝝ ꝑfert semẽ flozẽ albũ hãs. POSSE. DIASCO. virtus eius est q̃ cũ succo ptisane cocta a cappadcoys comediť ꝑpter fridi tatẽ stõi ⁊ semie ei⁹ ꝑ pipe vtunť: miscẽtes in cocturis ⁊ religs escis. Alij memozãt hãc empetigies mederi.
B rionia. i. vitis nigra q̃ gre. dr̃ ampeleos melena: ⁊ ē idem qõ sicida vel cucurbitinus vel cucurbita siluestris.
B rion. i. muscus stãgnus. i. vsnee herba ē duoꝝ cubitoꝝ lõga vgas multas ⁊ tenues hãs ĩ gbus folia nascũtur lepido silia mollia ⁊ alba ⁊ in sũmo vgaꝝ ꝑfert semẽ flozẽ albũ hãs. Et sic hoc nomẽ ꝓuenit trib⁹ rebus.
B rion maritimũ vel bziũ. i. herba q̃ nasciť sup saxa ĩ mari fm q̃ dicit Diasco. in cap. de licena: qñ licenã vocat brion: ⁊ est facta sicut vsnee. vñ brion. i. vsnee maris: ⁊ nõ est alga. vt qdã dicunt: qñ Diasco. facit caplm aliõ semotim de alga. ⁊ cap. de licena. Nam ponit caplm de alosachne. i. de alga. sicut apparet si leges in Diasco. litteram alosachne: sed pro brion. l. aynech. Plini⁹ li. 27. capo. 8. post principium. ⁊ libro. iz. capi. 29. in ꝑncipio. Halic. primo memiri. capo primo.

B riocteris. DIASCO. ca. briocteris. herba est cuius radix aspsa ⁊ stricta ⁊ sibi coherens gustu dulcis facit hastas duoꝝ cubitoꝝ spinosas. Nascitur in locis algosis que cataplasmatibus adhibita omnibus vulneribus imposita ⁊ quottidie mutata medeť.
B risara. i. mons quidam.

¶ Capitulũ. CVII.

Britanica DIASCO. cap. briccanica. Bricta nica herba est hãs folia similia lappatio aggresti: ſz paulo nigrioza lanosa gustu stiptica. hastaz vero hz lõgã ⁊ radicẽ paruã ⁊ tenuez. folia eius exiccanť succus eius collectus in sole ponit ⁊ siccať ⁊ est illa virtus stiptica. Plinius libro. z5. cap. z. Auicen. dicit bertanich. a quibusdã damosamos in modum lactuce crescit in locis montuosis humidis argilosis ⁊ aspis. POSSEDIA. succus eius siccatus in sole ꝑdest vulneribus vel cancrizis ⁊ faucium cum vino ⁊ his qui ptisim incurrunt. quidam dicunt q̃ est lapatium acutum.

B rizia. i. liquiritia.
B rocata. ē qõdaz cataplasma qõ recipit absinthiũ rutã arthemisiã ide eq̃liter. pistãtur subtilr ⁊ miscenť cũ melle ⁊ oleo ⁊ cimino ⁊ buliũt aliq̃liter ⁊ tepidũ cataplasmať sup membruz ⁊ mirabiliter ab eo remouet dolozez.
B rochicon. ⁊ vroco. gre. ꝑs gutturis vl cãna ipa pulmonis. Pau.
B romos. Ste. ē hamemanum massum. Pli. li. zz. cap. vltimo ꝑpe fi.
B rõcocelon. i. tumoꝛ crescens intra ceruicẽ ⁊ trocheã artariã. Loꝛ. celsus
B romis vel bromus. i. auena. lib. de doctrĩa greca.
B romũ. i. spuma marl: qñ dr̃ esse plena bramo. Alexãder cap. de dissinteria qñ ingt cuz ea febzis adest. vlcera imbzomidantur ⁊ sozdidať. ⁊ fz Diasc. est scõa spẽs altionij que est spuma maris.
B ronchos grece idest brãchos.
B rotbus arthemidis idest botris.
B ruca. bruca erecta. brueria idest thamariscus.
B ruach idest affodillus.
B rucus idest ramus.

¶ Caplm. CVIII.

Bruculus. est spẽs locustaꝝ que aliquando intãtum abũdant in terris arabuz q̃ terram tegũt ⁊ fruges comedũt. ⁊ herbã. quare ꝓtra eas cõgreganť sicut in exercitũ ipsoq; colligunt ⁊ comedũt in salsos ⁊ salsos. Et ego vidi eos salerni ãno dñice incarnationis. i z97. ALMANSOR trac. z. ca. de bruculis. Bruculi qui saliti nõ sunt paꝝ calefaciunt ⁊ inflatiui existẽtes spma augmẽtant. saliti vo plus calefaciũt ⁊ sitiz efficiũt ⁊ sunt mali nutrimẽti: sanguinẽ quoq; adurunt.
B rumaria. i. lẽtopodiõ. ⁊ ẽ ciclamẽ vl botbormariẽ Dia. artãita leucopodiõ.
B runeria vel brunete: idẽ quod supra.
B runcus podagra lini. basta lini cuscuta idem.
B runõ talasumi. Brion. i. musc⁹ marl thabelebuz.

¶ Caplm. CIX.

Bruscus vel brusus oibus ē not⁹. PAVLVS cap. de brusco. Bruscus folia ei⁹ sunt sicut folia mirti cũ extremitatibus spinosis faciẽs plures stipites cum fructu rubeo. sicut fructus cerasi. ⁊ est tẽperati calozis. vt Dyp. ⁊ H. testať. POSSE. PAVLVS succus folioꝝ eius expressus in oze tentus ozis vitia emẽdat: ꝑdest stomaco ⁊ dolozi ventris ⁊ colere temperatus cum lacte ⁊ inunctus vitia oculozum emendat: potatus cum zuccaro emoptoicos sanat ⁊ petram frangit: succus eius coctus ⁊ bibitus coleram ⁊ mẽstrua expellit: puluis radicis eius vulnera bene sanat.
B natim idest panicum.
B ubanum idest olibanum Dalyabbas.
B ubas idest napo.
B ubestin. dic̃ Pli. li. zz. ca. zz. añ me⁹ q̃ ē planta q̃ q̃tuis a greco in cibis lau deť. bouũ tñ est venenũ. ⁊ est herba coziandri.
B ubezs idest adarcis.
B ubignon. bubognon. bubognum. i. mãdragoza.
B ublestis. i. aãal raꝝ qõ est in italia silimũ scarabeo lõgipedũ ouozatũ tacto felle ita inflãmat vt rumpat. Pli. lib. zz. cap. zz.
B ubloté. i. marrubium nigruz. sine siluestre ⁊ marrubiastrum.
B ubo. i. aꝑa inguinis.
B ubo auis. i. lobuffo.
B ubomon est bertomũ. i. actinus. Stephanus.
B ubon idest inguen.
B ubona idest carbũculus durus vel diuturnus.
B ubonium. i. inguinale.
B uboncelent vocant greci quando tibie varicib⁹ implicantur vel inguen. Lozneliuz celsus.
B ubonocilli dñr hãtes ruptura inguinis. Paulus.
B ubue. i. fenugrecum.
B ubagi. Bubugi. i. radix capparis. Daly.
B ubul. i. cepe siluestre.
B uburism⁹. i. rugit⁹ intestinoꝝ: ⁊ ē nomẽ fictitium.
B uchada idest parue eminentie sicut pustule.
B uceron idest fenugrecũ. Plinius. zi. cap. 7.
B uchida. i. buchada.
B uchozmarie idest butbomarien.
B ucholide. buchõlies. bucolide. i. berba similis camomille ⁊ ē cotl'a fetida
B uchuch. i. cime vel lecti.
B uchursudel idest fumigatio nigra.
B uchum vel bucum idest manthethabon. ¶ giũ.
B uchoz. ara. vapoz fumi
B ucie idest vitis albe.
B uctida. plãta ē q̃ carem⁹ satis stiptica ⁊ vulneruz solidatiua coztex eius lapat ventrem.
B udacogi vel budaregi. i. ozimum.
B uderegi ē sil'is eruce quã Dia. erismõ vocat ⁊ ē bedereg. Budericis idem.
B uctim. i. panicum.
B ugamis. i. amomum.
B ugamum idest asara.
B ugee. i. berba de bugea. q̃ est loc⁹ barbarie ĩ littoze africão. l. abes ⁊ guzema ⁊ pluis bugie. darsisabaz Almãsoz. Buzee.
B ugenis. Buyanis. i. paucedanum herbaturum. Serap. Auicen.
B ugetigi. vel begerigis. hz cepas paruas similes cepis croci. folia silia folijs pozozuz. flozes similes flozibus viole. ⁊ dr̃ q̃ est spẽs hermodactili.
B ugi idest alcubigi.
B ugicnisum. i. cerefolium.
B ugilisse. i. lactuca asini.
B uglossa. buglossos. bugossos. i. ligua bouis. Eufrosinũ. Pli. li. z5. cap. 8.
B uglosson. gre. i. piscis dictus solea.
B uguridis sunt ea q̃ fiunt campestribus armis.
B uberegi. ē similis zedoarie qua carenus.
B uiat idest quercus. (ni.
B uincli est q̃dã spẽs fraxi
B ul. i. mirica files. Alb, ma. lib. zz. cap. equi.
B ulatriron. i. polium.
B ulb. i. milium solis.
B ulbe. i. fenugrecum.
B ulb⁹ est oꝗs radix tunica ta apud Pliniũ maxie.
B ulbus agrestis quid ē lege colificon.
B ulb⁹ benetatio idest alumen scissum.
B ulb⁹ ematic⁹. i. radix narcisci. sic vocat eã Dia. ca. ō narcisco ⁊ vocať abeo dẽ bulb⁹ ematic⁹. sil'r q̃dã q̃ noiať bermocales.
B ulbub vel bulbul. i. cepe siluestre vel cepe canis.
B ulbus fisticus idest scilla vel squilla. l. bafal. bulb⁹ ruffus idem.
B ulb⁹ merepsic⁹ quẽ Dia. nauseatilem vocat folia ei⁹ sũt silia bulbi nri in q̃ fructice est bulb⁹ niger.
B ulb⁹ studiũ. i. flos lupuli.
B ulb⁹ vomicus vel vomiziuz. i. narciscus. Bulbus emeticus. Diasco.
B ulcis. i. adarcis.
B ulcus idest flos.
B ule. i. cucumeres indi ⁊ sũt sil'es fruct⁹ capparis ⁊ sunt amari ca. ⁊ sic. i secũdo. ⁊ vocať bel. sel. fel. sil' descripti a serapiõe.
B ulge idest citonia.
B ulgy afrac. i. lappago.
B ullos idest bullos ⁊ ē arboz glandis.
B ulmos. i. bolismus vel fames vaccia. bulimos vulimos grece.
B ulogos idest lippum.
B ulufar idest nenufar.

B ulus grece napo.
B uloquinum idest man/ dragora.Diasco.
B ulot.ara. glans vel casta nea.ꝛ est spēs eius.
B ulengi idest absinthius. Halyabbas.
B ulunge.arabice ciconia.
B unca idest bunchū. bun/ cheum. Auicen.
B umon.i.action.Diasco.
B union.grece napus.
B ulzuzemet.i. vria catuli.
B umas.Bubas.i.nap⁹ vel rapa agrestis.Stepha.
B undata.bunadata. bun/ data.i. auellana. Bun/ duc similiter.
B unc.i.affodillus.
B umeliā.i.furunculus.Et bumelia ē vna spēs fra/ xini.Pli.lib.16.cap.14.
B umelianos.i.tapsia.
B umodes.i.pix marina. ꝛ est pix naualis.
B umodes.i.marin⁹ piscis.
B umonides.i.policaria.
B umos vel buntos.i.flos.
B unigi.i.bozongi.
B unicus mirti.i. illud qō ē sup virgultus mirti hīs formā plante manus.
B unum idest polium.
B uplurō. Plini⁹ li.22.ca⁹ 22.i me⁹de herbis spōte nascētib⁹ buplurō in nu/ mero herbaꝝ sponte na/ scētiū hāc greci būt cubi tali caule folys multis longisq; capite aneti lau datū in cibis ab Dyp.in medicia a glaucone ꝛ in Dro ꝛc.sonat ī greco bo nis costa vl costa bouis.
B upstim vel b ubtistī qd ē .l.bubestin. Bupristides
B upurō.i.puplitrō. (idē.
B uracbet.ara.i.anax.Aui/ cenna bac.
B urachum idest bauracb. Halyabbas.
B urame.i.alkefire.ꝛ est vi/ tis alba.Serapion.
¶ Capitulum. CX.

Burchdi vel burchdi.ara.gre.papir⁹.lat.vō car tafilago vel papir⁹ paliur⁹ vapozium.

SER AP.li.aggr.c.burchdi. Burchdi.i.papir⁹.vñ fiūt charte ꝛ alio noīe vocat carta.vñ cartafic scribit a paulo q ē q̄dā plāta iūcosa palustris quā arabes burchdi vocāt ꝛ ē papir⁹ ex q̄ fiūt charte ad scribēdū.ꝛ subdit. Est ꝛ ali⁹ papir⁹ q dī burachi ꝛ ē herba nascēs ī locis hūidis hīs fo lia lōga vt gladiolus:ſz nō sūt acuta.ꝛ ē ali⁹ a papiro supio ri.Et ē alius papir⁹ quē latini vocāt papiz:vel chartafila go q̄ vtunt sacerdotes ꝓ viuificādo lumina in ecclesys.

PLINIVS li.13.ca.xi.i 2.de papiro.Est herba de q̄ fiūt charte velut iūcus latus q̄ faciūt arabes chartas ꝛ sexte/ riola pua vbi spēs iuoluūt:q̄ sexteriola dūr ꝛtirtas ꝛ lōgū īde fmonē facit ī alani. POSSE SER AP.aucto.Dia. Burchdi.i.papir⁹.vñ fiunt charte vel ē plāta aq̄tica de q̄ fiūt charte:ꝛ ē notū:qz ex eo fiūt charte ꝛ vocāt fistula:qz vtunt ea medici qñ volūt dilatare ozificia fistulaꝝ:ꝛ qñ volūt ea vti ifundūt eū ꝑmo in aq̄.ꝛ postea ligāt sup eū li gnū ꝛ dimittūt donec deficcant:ꝛ postea dissoluunt ꝛ po nūt in fistulis:qñ qñ manet ī eis implet būiditate.ꝛ tūc būefit ꝛ dilatat ꝛ radix ei⁹ nutrit nutrimento pauco:ꝛ de siccāt eā babilōici ꝛ pyciūt subaz ei⁹ ꝛ vtūt ea ī ptib⁹ illis:

DIASC.fm trāslatōz nraz ca.papir⁹.Papir⁹ vñ char ta alexādrina fit vtilis ē. Nā cineres ei⁹ vulnera sordida oris ꝛ toti⁹ corpis limpidat.hec charta ꝓbusta facere no/ uit. GALIENVS.8.sim.phar.cap.papir⁹.Papir⁹ hec herba nō administrat in medicia sola:ſz postq̄ ifundit ꝛ cōburit.ꝛ hec ifundit ī aceto ꝛ vino:vel cū vino solo icar nat vulnera recētia ꝛ maxie in circuitu apposita; sed hec qdē mā est velut q̄dā susceptiua sanatiuoꝝ pharmacoꝝ.

AVICENNA li.2.ca.papir⁹.Papir⁹ ꝓfert fluxui san guis ꝛ phibz eū ipsi⁹ cinis ꝛ puluerizat sup vulnera recē/ tia ꝛ cōsolidat ea.qñq; vō ifundit in aceto ꝛ exiccat ꝛ in/ tromittit fistulis oibus vulnerib⁹ ambulatiuis ꝛ vlceri/ bus. ei⁹ cinis ꝓfert corrosiōi oris ꝛ retinet sputū sanguis. Sumat ꝛ inuoluat lino.ꝛ dimittatur donec exiccetur:de inde super emorroidas ponat.ꝛ tunc cōfert eis.

B urdo idest milus.
B urma vel burmati.i.yas nigꝝ sil pipi q̄ carem⁹.
B urot.i.glās ꝛ fm quosdā castanea ē spēs eius.
B uruch.i.affodillus.
B uruma idest medicia in/ da sic vocata.
B urūgi.abrongi.i.bozōgi. semē basilicōis maiozis. Rasis scdo affozismoꝝ.
¶ Capitulum. CXI.

Busach idest sputū. SER AP.auc. Hal.lib. sim. phar.c.busach.Busach.i.sputū būt stōz re pletū cibo:ē valde debilis vtutis.sputū vō famelici ē fo/ te:ꝛ ē resolutiuū abstersiuū. POSSE SER AP.Curat vmbilicū infantis qñ linit cū co omni die:ꝛ qñ masticat frumēto:ꝛ ponit supra apata corpoꝝ rusticoꝝ maturat ꝛ resoluit ea ꝛ abstergit maculas corpis ꝛ faciei ꝛ lētigies ꝛ empetigines ꝛ pānum ꝛ sanguinē mortuū sub cute.ꝛ sputū qdē bois est Drium omnib⁹ aīalib⁹ hūtib⁹ venenū oc/ cidens ipsum hominem ꝛ occidit ipm scorpionem.

B usadum.based idest co/ rallus.
B usamis.i. paucedanum.
B uscuasen.qd ē.l.azaster. Bustuascen idem.
B ussarsaris.ē species can/ taridarum.
B usiz sūt dactili īmatuti. Busuz. Baluz. tamar.
B ussus.i.cepa silnestris.
B ussi.i.raffanus.
B ussus.i.arbor bussi.ꝛ ē fa/ ciēs folia sicut visago ē li gnū ei⁹ ē citrini colozis.
B ustalmon agnon idest ar themisia.
B usur. Busir vl bussur.i. flogmos qō latini tapsū barbassuz vocāt de q̄ dic Auicen.q flos ei⁹ est bū apparens.ꝛ in alio dī au/ reus.l.flogmos.
B utalmeo.i. aisdo maius.
¶ Capitulum. CXII.

Butalmos vel butalmon.herba est cui⁹ flos dī oculus bouis vel vacce ꝛ bz flozes nigros fm antiq̄z trāslatōez.Pli.li.25.ca.8.circa pncipiū.

DIASCO.ca.butalmos.Butalmos q̄ trāslatio corru pta:qñ Sera.ex vbis Dia.ſz aliā trāslatōez dia.dic q bz flozes citrinos silēs flozib⁹ camomille:ꝛ B vez ē:nā dicit trāslatio quā allegat Sera.Butalmos bastā eycit mollē folia maratri silia flozē mellinū hīs sic antimius ꝛ maio rē oculo bouis sil'em.vñ ꝛ nomē accepit nascit in ciuitati bus ꝛc.sed fm trāslatōez nrām Dias. butalmos bz duas spēs.vna est q̄ bz folia silia maratro ꝛ flozes sil'es flozib⁹ camomille ꝛ ista vocatur cotula fetida ꝛ lati. dī pucida ꝛ Diasco.vocat eā partemon.l.ptemon.Alia ē q̄ bz folia si/ milia coriādro ꝛ flozes citrinos nascēs iuxta muros ciui/ tatis ꝛ vocat cotula nō fetida.ꝛ lati.dī oclus bouis.ꝛ gre. sil'r ita sonat butalmos:sed ara.vocat bibar.i.oculus vac/ ce:ꝛ iō dicit ad lraz butalmos:est herba mollis antimo si milis lenes emittēs tyrsos ꝛ folia tenuiter scissa ꝛ mollia. sil'r maratro flozes citrinos sil'es flozib⁹ camomille:ꝛ ista fm vitatē est cotula fetida q̄ alio nomie vocat pucida:ꝛ subdit ē alia butalmos caulis mollis:folia coriādro silia. flozes citrios hīs nascēs iuxta muros ciuitatis ꝛ ista vo/ cat oclus bouis vl cotula nō fetida:ꝛ de ista herba ē hec vitas.clare ītuētibus quā latius inuenies in.l.bichar.

B utalmuagirō.i.artbemi/ sia.
B utartū.i.bauracb.
B uthicbin.i.panicum.
B uthoz vel butrioz.i. va/ poz vel fumigium.
¶ Caplm. CXIII.

Buthomarien vel alchbarincha vel artanita. ara.gre.lētopodiō vel adami nus lati.vō panis porcin⁹.Pli.li.26.cap.8. post pn⁹.ꝛ lib. 25.cap.9.circa mediū.vbi sciēdū q Auicen.lib.12.cap.de artanita.dicit q alchbarincha vel artanita est ciclamen.

SER APION li.aggre.ca.buthomarien.i.ciclamē dicit Almāsor ca.de apoplexia.ī clisteri nāq; qō facit po/ nit artanicā ꝛ buthomarien.credo q sit error in scriben do:qñ Buthomarien fm Sera.ē ciclamē ꝛ artanita ſz Aui.ē ciclamē.vñ Sera.li.aggre.ca.buthomarie.i.cicla mē auc.Dia.ꝛ bz folia silia plāte q dī scissus.i. hedera ni/ si qz sūt maculata maculis albedini trabētibus:ꝛ bz vir/

gā ad nigredinē tendentē sine folys cui⁹ lōgitudo ē quat tuor digitoꝝ ꝛ ampli⁹ supra quā ē flos sil'is rose rube⁹ aut purpure⁹ ꝛ bz radicē nigrā grossaz rotundā latā ꝛ pssaz si milē rape.nascit ī locis vmbrosis maxie ad vmbrā arbo rū ꝛ icidit hec radix ꝛ siccat sic sglla. DIASCO.ca.de ciclamie fm trāslatōez nra.folia bz sil'ia cissos ꝛ vario co lore picta inter q̄ sūt ꝛ alba folia.tyrsus ei ē nudus sine fo lys vni⁹ palme hīs in sūmo flozes roseos vel purpureos cui⁹ radix est nigra:int⁹ vō alba ꝛ grossa ꝛ lata sicut rapa.

GALIE.7.sim.phar.ca.de ciclamie.varius vtute est. eteniz abstergit ꝛ icidit attrahit ꝛ diafoxat.Pala.n.est ex actib⁹ q ſz ptē.ꝛ subdit.alius vō ciclamin⁹ quē qdā cissan chomiū noīant:eo q odore ꝛ flore assimilat radicē iutilē hīs: fructū vō bz opatiuū sufficiēter. PLI.ca.ō ciclami ne.in folys ē sil'e cissos in figura ꝛ sunt colore varia radix nigra ꝛ rotūda in medio depssa ē ei tirsus nudus cū flore purpureo. Et est aliud gen⁹ ciclaminis qō appellāt cicla/ temon. folia bz cisso similia:sed minora.bastā grossam ꝛ nodosam q̄ basta si arbore ꝓximā habuerit adheret illi. flozem bz albū ꝛ odoratū:semen lubutruosum ꝛ sil'e vuis ꝛ velut scissos.gustū hīs mucillaginosum ꝛ viscidum: ſz inutile locis aspis ꝛ aridis nascit .Ciclamen cali.est ꝛ sic. in.3.q ꝛ cassamus:panis porcinus:ꝛ malū terre appellat. Radix est ei⁹ tuberosa:q̄ q̄to maiores tāto meliores: sic q ipsa radix recens ꝛ exiccata magnā bz efficaciā. sed re/ cens maiore bz.dz aūt circa finē autūni colligi ꝛ in q̄tuor ptes scindi ꝛ cū filo suspendi ꝛ paꝝ ad solē ponat:ꝛ in ym brosio loco exiccet:bz aūt vtutē dissolutiuā ꝛ ꝓsumptiuā.

POSSE.Ad emorroidas inflatas ꝛ nō fluētes:sed exte/ rius apparētes superaspergat puluis eius vel illiniat ex succo ei⁹.si interi⁹ latitant inyciat in modica q̄titate p cli stere.Ad mēstrua ꝓuocāda ꝛ matricē mūdificandā trife raz magnā resolue in oleo muscellino vel cōi ꝛ buliat ad igne in ciclamine ꝛ de bōbace in B intincta fiat suppositō rū.Cōtra tenasmonē ex flegmate vitreo succ⁹ radicis ei⁹ cū oleo cōi in ipso pomo buliat ꝛ bombix inticta suppona tur.Cōtra vitiū splenis malū terre in multa q̄titate mū/ datū ꝛ cōtritū per.6.dies in vino ꝛ oleo mozet vt ibi mar cescat: cui⁹ colature addat cera ꝛ paꝝ aceti ꝛ decoquat ad spissitudinē pcedētib⁹ alys mollificatiuis.hoc efficax est si postea inungatur: vl ex succo eius vel ex puluere si deest succus ꝓfice cum oleo ꝛ cera in modū vnguēti ꝛ in/ unge egꝝ sepe.Cōtra apata ex cā frigida que nō pnt rum pi pte spissitudine cutis.pomū ipz ꝓterat ꝛ in oleo buliat ꝛ calm supponat aut p exterioza purgabit. Cōtra fistulā tēta de radice ei⁹ facta si imponat os amplificat ꝛ os ali/ qō si interi⁹ fuerit attrahit ꝛ melius cū tenaculis attrahi poterit.puluis eius carnē superfluā corrodit. Cōtra poli/ pū:puluis ei⁹ supaspergat sup stuellus q in nari⁹ ponat.

SER AP.virtus h⁹ plante est q̄ abstergit aperit ꝛ resol uit.vñ si bibit de succo eius plurib⁹ dieb⁹ cū.3.iij.vini cu rat splenē duꝝ ꝛ puocat vrinā.Et mollit ventrē ꝛ expel/ lit secūdinā:ꝛ ꝓfert asmaticis. DIASCO.Radix eius cum aq̄ bibita flegma ꝛ tumores p ventrē deponit men/ struis impat supposita ꝛ bibita.Et dī si sup radices ei⁹ ali qua mulier pgnās trāsierit aborsuz facit.diu pturiētibus sub femore posita citius parere facit.ꝛ ēt cū vino bibita. venenis ꝓria est:quāmaxime bibētib⁹ lepore marinū.ca taplasmatibus adhibita morsus venenatos saluberrime curat. vino mixta aut bibita cū passo aut cū mulsa aq̄ta ī modū.3.iij.ictericos purgat ꝛ spleneticos.ꝛ si in loco calo cooperi fuerint vt sudare possint bonū ē quo sudore inue/ nies colerā ruffaz deponere.succ⁹ ei⁹ melli mixtus ꝛ nari bus īmissus caputpurgat. tōsa ꝛ ano supposita hūores de ponit. trita ꝛ vmbilico ipposita ꝛ sup pectinē vētrē mollit. aborsuz facit. succ⁹ suffusiōes ꝛ caligines oculoꝝ iunctus detergit maxime si melli fuerit addit⁹:medicaminib⁹ re/ cte addit ad aborsuz ꝓparatis.puluis ei⁹ spius anū ppen/ dētē reuocat. id facere pōt succus eius q tōsus ꝛ expssus necarie fuat quo liuores inuncti curant:pustulas curat. vulnerib⁹ cū aceto medicat.sola radix cū melle B facere pōt.cataplasmatib⁹ adhibita tumentē splenē attenuat: ꝛ succi ei⁹.3.y. accepte cū vino modico bec potissime facit. ipsa ēt radix cum melle cataplasmata allopitias emēdat: maculas sordidas limpidat. podagricis subuēit. pmōib⁹ veretro ꝛ effelidis ꝛ vulneribus sordidis necarie adhibe tur.vulnera capitis sanat:ſz opz eius decoctōez fomento pus adhibere.ꝛ sic oleū ī quo pcocta sit illinire. circūcidi tur.n.interi⁹ donec ꝓcauet:ꝛ sic oleo ipleta cineri iponit calo donec oleū stertere tēptet.mittit aliqñ ēt cere paꝝ: ꝛ ita illinit.elixatura ei⁹ fomēto adhibita parmonib⁹ sa/ lutare ē maxime si fuerit cuz oleo cocta ꝛ puncta. Radix ipa collecta ꝛ siccata necarie fuat. GALIE.succ⁹ cicla minis emorroidas apit ꝛ puocat violēter ad egestionē in licinio appositus.ita aūt ꝛ cū bis q̄ inclirata ꝛ scrofulas ꝛ oēs alias duricies euapozāt ꝛ suffusis ꝓuenit cū mellevn ctus:ꝛ vltra B ēt nares purgat.sortis aūt ē ei vtus vt ēplā stro vnct⁹ ventrē subducat ꝛ embrionē iterficiat.ꝛ.n.ꝛ ali ter ē corruptiuū embrionū forte in pessario appositus. to ta vō radix succo gdē est debilior: fortis āt est.ꝛ ipa.n.mē strua mouet bibita ꝛ apposita ꝛ ictericos iuuat nō solum expurgās B viscus:sed eā q̄ in toto corpe est colerā exhēs p sudorē. vñ potatōe coopiri opz eū vsq; ad sudoris gnā/ tionē. opz aūt vt puto eē bibēdū aquā ei⁹ vsq; ad.3.tres. vel cū vino dulci vel cū mellicrato.abstergit aūt cutim ꝛ in allopitys ꝛ ephelidibus: ꝛ oēs exforatōes curat.iuuat aūt ꝛ induratos splenes emplasmata recens ꝛ sicca. dant aūt qdā hāc radicē siccā asmatici. Et subdit.ē alia spēs ci claminis cui⁹ radix ē inutilis fruct⁹ vō est opatiuus suffi/ ciēter:q̄ circa ꝛ cū vini albi ciatis duob⁹ bibitus pluribus dieb⁹ sanat splen mouēs ꝛ vrinas ꝛ vētrē subducēs.exhit aūt ꝛ secūdinas ꝛ asmaticos iuuat.q̄litas vō ei⁹ cū gustat acris ꝛ subuiscosa est. AVICENNA li.2.ca.de artani ta.Artanita illud qō de ea admistrat ē radix ei⁹ q̄ est ici/ siua resolutiua ꝛ est bona doloribus iuncturaꝝ ꝛ vtriusq; anche ꝛ facit sternutatōez ꝛ vehemēter apit opilatiōez ꝛ ꝓstrictōez nariū ꝛ colatoꝝ ꝛ ꝓfert singultui ꝛ eycit semē. ꝛ ei⁹ decoctio valet pūcturis venenosis.ꝛ sil'r syrup⁹ eius loco eius ponit in ītuamēto qō efficit in venenis pōdus equale de aristologia longa.ꝛ semine citri ꝛ mentastro.

IO.MESVE.ca.ō artanita.Artanita ē panis alcuruit vel panis porcin⁹ ꝛ ab alys panis fauni dī:ꝛ īuenit ex eo paruū ꝛ magnū.Magni aūt radix est in modū rape rotū de cui⁹ ps exterior ē terra nigra.iterior āt alba.ꝛ eleuant radices sup frōdes ꝛ flozes fm semitā violaꝝ subalbida rū sine eleuatōe stipitis supra radicē. paruū aūt bz radi/ ces subterraneas plurimas ī modū auellane ꝛ ciceꝝ.ca. ꝛ sic.ꝓlonis ē in pn⁹ terty.ꝛ ē icistuū subtiliatiuū calefa ctiuū resolutiuū abstersiuū mūdificatiuū ꝛ apitiuū opila tionū:ꝛ est ex reb⁹ sudorē exuberare faciētib⁹ ꝛ ex maxie mūdificātib⁹ cutiz ꝛ resoluentib⁹ feditatē ei⁹ de rectifica tiōe recipit B qō dī in ca.de luf.ꝛ ī ca.ō alfelesera. ꝛ dixit Serap.Accipe succi ei⁹.3.iiij.et dissolue cū zuccaro et coq vsq; ad tertiā ptē et ppinat ī mane.ē.n. medicia certa ad icteritiā et dixit grec⁹.Succus ei⁹ cū mellicrato aut seca/ niabī et ppe de quolibz ptes eq̄les cocte ꝛ sūpte ſz supio rē decoctōez sunt medicia expta ad icteritiā citrinā. Po/ nit quoq; Mes.ī eodē ca.duas descriptōes vnguēti ō ar/ tanita q̄s ibi regre. POSSE.Solutione educit flegma mucillaginosuz sumptū et suppositū.et etiā linitū sup fe/ mur ylia et ptes adiacētes eis.apit opilatōes visceruz et splenis et ppie sumptū cum oximelle. et sil'r emplastra/

tuz.⁊ confert colice flegmatice ⁊ ei que fit ex retentiõe fe cis.⁊ est ex rebus mundificantibus caput ⁊ oculos:⁊ pro prie purgat caputpurgio ex eo facto:⁊ abscindit emigra neam frigidã ⁊ sodã ⁊ cõfert tremori ⁊ paralesi ⁊ ad egri tudines corporis flegmaticas ⁊ ppie si fiat caputpurgiũ ex eo post assumptõem yere aut theodoricon aut pillulis rum fetidaꝝ aut similiuz.⁊ confert caputpurgiũ ex eo fa ctum debilitati visus ⁊ aque que descendit ad oculũ:⁊ est res experta ad icteritiam cõuertens in vapozem fumũ ⁊ sudozem mate riã eius ⁊ ppie succus eius cũ secaniabin aut mellicrato:⁊ opz vt sumẽs ipm cooperiat multum ⁊ sedet sudoze vehementi citrino. Et fm oẽm modũ admi nistrationis ipsi⁹ cõfert duriciei splenis ⁊ maioꝝ apatuz: ⁊ scrofulis ⁊ puocat bibitum ⁊ suppositũ mẽstrua. Et ex maxime aperientib⁹ orificia emorroidaꝝ existit. Et dr̃ q̃ si suspendat in collo mulieris radix eius: ipa nõ concipit. Et linitur ex eo anus ⁊ confert egressioni eius. dosis eius est ab auf. iij. vsq̃ ad. iiij. ⁊ ppie succi eius.

B utbur idest lapis viridis contra venenum.
B utiracum. i. oua churchi.
B utirum quid est. l. lelen.
B utruas. i. bitumen iudai
B uum. i. ypericon. (cuz.
B uxade vel buxarion. i. satirion. Buxide idem.
B uxida idest almea.
B uzaharam. vl buznaraz idest zedoaria.
B uzeidez. dicebat iudeus quando dicit de aliq̃ medicina q̃ est cabrussa intelligenduz est de cipro.
C acabre siue karabe gummi est qd̃ vocat electrũ.
C acaballus est nomen laticiny qd̃ similat mirto ⁊ ẽ fozti⁹ lacticintoꝝ.
C acabus veneris idest papauer palustre ⁊ ẽ nenufar nimphea.
C acasen. i. ferrugo ferri.
C acabũ. i. spẽs strigni que vocat kekẽgi. ⁊ cacabuz aliter appellatur quedã plãta venenosa q̃ a Dia. dozignum vocatur ⁊ est landrus. l. kacabum.
C acetica. i. mala hitudo vl cacetica. i. sordida. vñ cacesia. Et Diasco. capi. de alosantos vlcera caceti ca. Lassius felix.
C acetos. fm Diasco. vocatur semen cuiusdam specici libanotidis in ca. de libãotide. ⁊ dr̃ kakerios.
C acetium. i. sordidum.
C accera. i. mala vexatio.
C acharich est species testiculi canis.
C achetis idest mala habitudo ⁊ est cachochia.
C achita. i. dragantum.
C achostomacum. i. debilitatiuum stomaci.
C achotrophia. i. malignitas passiõis alicuius de mosthenes.
C achochim⁹. i. malus chimus. i. hũor malus: nã cachos gre. malus chimus. i. hũor. vñ cachochim⁹. i. hãs malos hũores in de cachochimia. kakochimon. i. plenitudo malozum humozum.
C aci idest cancrum.
C acile est hãs in se salsedinẽ ⁊ similat vinen ⁊ purgat aquam citrinam.
C acoctica idest cancer.
C acoetes. i. qd̃dã vlc⁹ocli.
(Laplin. CXV.

Lacolla. ara. vel heil vel bibar. gre. ⁊ latine cardamomũ. ca. ⁊ sic. in primo. semen qd̃ pducitur ex q̃dam arboze faciẽte quasdã tuberositates sicut semẽ rute in gbus semina ipsa ꝛcludunt. SER AP. lib. aggre. capi. cacolla. Lacolla ⁊ heil. i. cardamomũ minus ⁊ meli⁹ dr̃ bilbane ⁊ est masculus. Et idẽ aucto. Jsaac benaram. sunt ei due spẽs: maius ⁊ minus. maius hz cortices ⁊ capita sic̃ rosa ⁊ hz grana magna fere sicut nabacha aut maioza paꝝ ⁊ circa ipsa sunt granula pua angulosa boni odoris pinguia puluerulẽta ⁊ ipm ẽ meliozis odoris atq̃ delectabiliozis q̃ minus: ⁊ in sapoze eius est stipticitas ⁊ acuitas. veruz qñ compat minozi est acuitas eius minoz ⁊ stipticitas maioz ⁊ cortex ⁊ capita sunt stipticioza q̃ ipsa. ⁊ est ca. ⁊ sic. in pmo. Min⁹ vo vocat hilbane: ⁊ nõ hz capita nec corticẽ: ⁊ hz grana hãtia cortices cui⁹ color est sic̃ color cardamomi maiozis ⁊ ei⁹ suba est subtilioz q̃ suba maiozis. ⁊ virtus eius est sicut virtus ipsi⁹: nisi qz propter ei⁹ subtilitatẽ ꝛfert plus digõni ⁊ est magis deficcatiuũ.

AVICEN. lib. scdo. cap. de cardamomo. Aliud ẽ magnũ sicut cicer nigrũ: qd̃ cũ frangit interi⁹ hz granũ albũ mozdicãs linguã sicut cubebe. in quo est aromaticitas. ⁊ aliud est paruũ sicut lens. aromaticum est cali. ⁊. sic. in. j.

DIASCO. cap. de cardamomo. semẽ est qd̃ nascit in arabia ⁊ in alys locis: sed eligendũ est frãgibile ⁊ flauum plenũ graue ⁊ duꝝ ⁊ quasi lentũ: sz nõ rugosuz ⁊ si frangatur puluerosum est ⁊ gustu subamaꝝ calefaciens odore suaui. GALIE. 7. simpli. phar. cap. de cardamomo. est quippe ⁊ hoc calide subsistẽtis vtutis: non tñ adeo fortis sicut nasturtiũ: sed q̃tuz delectabili⁹ ⁊ aromatici⁹ existit nasturtio intũ ⁊ calida vtute ibecilliozi pticipat: nõ tñ vl cerare sufficiẽs ẽ. ipm p se cataplasmatũ. hz aut gd amaritudinis illatũ in se pp quã ⁊ lũbricos interficit ⁊ puritũ sufficiẽter abstergit cũ accto. Sed attendẽdũ est q̃ pñs ca. Diasco. qz videt esse de cardamomo nõ est: sed de cardumeni: quoniã si tu legas illud ca. cum capl'o de cordumeni in Auicẽ. lib. 2⁹ ⁊ cũ. c. Serapiõis libro aggre. quod incipit bardameni. videbis q̃ idem dicunt. veritas est q̃ greci cordumeni vocãt cardamomũ pferẽtes da sillabã accẽtu acuto seu pducto. imo vo correpto cardamomus vo p cardumemi da accẽtu graui. imo vo correpto. vt noꝝ cõiter pferimus. quare. Plinius libro. iz. capitulo. iz.

DIASCO. p cardamomo cardumenũ. vel fuit error trãslatoris vel scriptoris. POSSE. SER AP. Uirt⁹. s. maioris est q̃ resoluit fortificat ꝛfortat stõz. valz digõni. ꝛfert sincopi ⁊ vomitui: ⁊ maxime qñ bibit cũ suo cortice ⁊ suis capitib⁹ cũ mastice ⁊ ligno aloe ⁊ cũ succo mẽte: aut cũ vino granatoꝝ ⁊ cũ mẽta. ⁊ sincopim et cardiacã passionẽ ex fra cã fiat decoctio eius in vino odorifero addita aq̃ ro. ⁊ det patiẽti ad õbilitatẽ stõi ⁊ digõnẽ ꝛferẽdũ. puluis cardamomi cũ semie anisi det in cibo vel potu ad appetitũ puocãdũ vel ꝛfortãdũ. ⁊ ⁊ vomitũ ex fri. cã. puluis ei⁹ cũ succo mẽte ꝛficiat et offerat. Jtẽ puluis cardamomi cũ mẽta viridi vel ficca in aceto ⁊ aq̃ salmacina coquat ⁊ spõgia itincta ori stõi supponat. ⁊ debilitatẽ cerebri puluis eius narib⁹ apponat si fiat reuma. puluis eius cũ oleo muscellino ĩ testa oui sup cineres calos apponat vsq̃ã bulliat. postea iungat caput. AVIC. ĩ ipo cũ calefactõe ẽ stipticitas: ⁊ ppe in eo qd̃ hz caput. ⁊ ppe ĩ capite ipo. ⁊ ꝛfert vomitui et nausee cũ aq̃ masticis ⁊ aq̃ vtri

C acos. gre. i. malum. (usq̃ granati.
C acrelegus. i. acetũ fm Valiabatẽ ca⁹ de succis. fz in tertio eiusdẽ de effimera ab opilone dicit yngat cuz oleo cacreligi. q̃re nõ videt eẽ acetũ. Jtẽ in ca⁹ de apatibus cuz pane inquit. cacrelegi et farina ordei.
C acreos canios. i. spẽs ferule: cui⁹ semẽ dr̃ cacreos. et succus eius ẽ galbanũ. greci vocãt hãc ferulã narteços.
C acbri. i. semen piretri. Hal.
C acrios. kakrios. i. rosmarin⁹: vl semẽ cuiusdã spẽi eius.
C acrõ. PLINIVS. li⁹ 16. ca⁹ 9. de his q̃ ferunt quercus pter glãdes ferũt ingt roboza ⁊ cacron. ita vocãt pillulã in medicina vrẽdi viz hũtẽ. gignit ⁊ in abiete larice tilia platano. postq̃z folia ceciderunt hyeme durãs cõtinet nucleum pincis similem. is crescit in hyeme aperitur vt pillula tota caditq̃z cum ceperit crescere.
C atamonidas. i. ellectuarius niger.
C acubum rupis quid est lege calaris.
C acul vel cacule. Cacole. i. cardamomum.
C acule vel pirati. idest stercus capzinum. Halie.
C acuma. i. adustio. Cacumacule. i. cancri.
C adaka quid est lege sadaram.
C adarmaezin. i. placẽtis cuz oleo frixis ⁊ in melle dispumato positis. et ibidẽ parũper coctis post sup sedatiuũ ponunt vt mel p foramina exeat. ⁊ sic comedit calidũ vt de pane. Cadbab quid est lege rata.
C adia. i. flos papaueris. C adimia. katimia. i. tutia. Ha.
C adimia. ppie est spuma auri. Plateari⁹. imo argenti. Hal. 4. memiri. cap⁹. 4. (Laplin. CXVI.

Cadimia vel cadymia vl cachimia gre. ara. cadimia vel calimia. latẽ vo climia. Simõ de ianua oia illa noia cadũt sup tres medicinas. vna ōrũ est fumus q eleuat a quolibz metallo qñ purificat in forace siue fit aurũ: ⁊ tũc ẽ climia auri siue argẽtũ: et tũc est climia argẽti siue es. vt ps p Diasc. cap⁹ de cadimia. et per Aui. ca⁹ de climia. Alia ẽ lapis calaminaris: q vulgo marchisita dr̃: quo tingit es: sicq̃z auricalcũ: cui⁹ fumus sublimat⁹ est. sic̃ ps p lib. ii. azaraby q ẽ de ppartõe medicinarũ simpliciũ. Alia inuenit in mineris metalloꝝ: maxime eris. sic̃ ps p Diasc. ca⁹ de cadimia. in quo cadimiã et vocat tutiã solidã: q̃ fit p sublimationẽ qñ fit auricalcũ: quã alchãdrinã dicimus. et B tãgit et ĩfra cũ dicit. Multi vo ponũt ferreas hastas ⁊c. Dicit q̃ cadimia bona ẽ cipria et bo trides. ⁊ q̃ spissa fuerit et grauis mediocriter. fit autẽ vel gñat in metallo eris vl parietib⁹. ex argẽto fit leuioz atq̃z albidioz ⁊ iferior vtute. hz aũt cadimia ptẽ supiozẽ sic̃ bo tros. de itus tñ cũ fracta fuerit cinerosa ẽ. deforis colorez cineritiũ hãs: et ex yna pte colorẽ hãs lapidis onochitis. talis vo ẽ cadimia q̃ in veteri metallo fodit. est ⁊ alia cadimia q̃ ⁊ placodes dicta est: q̃ q̃si picturas habz sicut zona: quã multi zonicẽ dicũt. est et alia q̃ dr̃ obstractis tenuis ⁊ nigra colorẽ terreũ et teste hãs. oẽs iste nigre sũt. est ⁊ alba sed nugaꝝ. vtilis est aũt botrix. ⁊ que onochites dr̃ cõfectiõib⁹ oculoꝝ. Reliqua vo ad medicamina ⁊ ad vlcera siccãda ꝛficiũt. Nascit etiaz cadimia ex cõbustione eris vsti. itelligo auricalci vsti: cui⁹ fumus parietib⁹ iberet. hic fumus collect⁹ cadimia appellat. Multi vo ponũt ferreas hastas lõgas in qb⁹ fumus ipe coberet. aly ꝛficiũt illã de mõte q dr̃ picterides: in quo sunt lapides q cõburunt: in quo et mõte iueniunt multa metalla in diuersis locis sicut est calciten et misteos et pozi et malãteria quiamũ crisocolla calcãtũ ⁊ de frigis. Jnuenit pterea gdã lapis in metallis cadimie silis apzesiemini: sed discernit q̃ sit leuioz cadimia ⁊ masticatiõi dentiũ nõ cedit: deide fractus atq̃z igni iposit⁹ resileat et fumũ similez igni faciat. Cadimia dũ pseuerat igni vary colozis nitozẽ facit: atq̃z in sole cũ aceto trita in eruginea venit q̃litatẽ. in B fmone videtur tãgi oẽs spẽs cadimie si bñ itelligant: tã vere q̃z false. Est etiã ex climia in mineris: vñ effodit argẽtũ qñ purgatur ⁊ affinat gñat climia. ⁊ qñ dissolut lapis qui dr̃ marchisita fit climia. ⁊ q̃ noiant hãc climiã lapidẽ bñ dicunt. Ego vo tpe quo ascẽdi in isulã cipri nõ erat in domib⁹ fornacis ex illa climia: nisi res modica in fornacib⁹. ⁊ ego reperi ab hoie fideli ex illis mineris lapidẽ qui repit in mõtib⁹ vel in cursib⁹ aquaꝝ. ⁊ qñ postea dedi hũc lapidẽ cuidã medico italie qui erat amicus meus: extimauit q̃ deberiz sibi magnũ donũ: qz illa spẽs climie ẽ nobiliozi ⁊ melioz oĩbus alys spẽbus. Plinius libro. 34. capitulo. io.

POSSE. SER AP. li⁹ aggre. ca⁹ de cadimia. auc. Diasc. Uirt⁹ oĩs climie ẽ stiptica. replet vlcera. et purgat sordes vlceꝝ putridoꝝ: ⁊ desiccat carnẽ supflua q̃ fit in eis et cõsolidat ea. adurit aũt climia in hũc modũ. ponit sup pumas et dimittit donec iflãmat ⁊ cãdescat: et appareat in ea yesice ebulitẽtes sicut sunt in scoria ferri: deinde extrahit ab igne ⁊ extinguit in vino: ⁊ si ĩdigeret ea pro scabie oculoꝝ extinguit in aceto. qdã vo accipiũt ipsã adustã et terũt cũ vino ⁊ ponũt in vase terreo: ⁊ adurũt eam donec fiat cinis ⁊ administrãt eã sic ppartãtã loco tutie.

C adimiale. i. corium mali granati.
C adicheleil. gre. aedion elasu. Steph.
C admialis torteria. i. metallũ vbi cupzũ ⁊ argẽtũ coquit ⁊ conflatur. C adog. i. lac acetosuz sine butiro.
C adocon. vel caduca mali. vel caducum. i. flos mali granati. ⁊ est ille qui vocatur balaustia. lz falso.
C adra. i. viride. C aeos. i. malum.
C adus gre. vas vinariũ C aeria. i. vlcera fauos dicta.
C aesaben vel caezaben. i. diptamus. (Lap. CXVII.

Cafa. ara. gre. mirica vel bruca vel mirchi. latine vo thamariscus: cui⁹ q̃dã est masculus et ẽ athel et vocat silr thamariscus domestica. ⁊ q̃dã ẽ femina: et ẽ illa arboz quã nos cõiter vocam⁹ thamariscũ: ⁊ ista vocat silr thamariscus agrestis. SER AP IO. li⁹ aggre. ca⁹ cafa. Cafa. i. thamariscus agrestis: ⁊ ẽ arboz erecta q̃ nascit ĩ ags. et hz fructũ qui similat florib⁹: ⁊ ẽ silis in fluxibilitate sua vsnee: ⁊ illa spẽs vocat ab aligbus bruca. Est in babylonia et in seni. alia thamariscus q̃ est domestica q̃ nominat cermezit et athel. et similat agresti in oĩb⁹ pterq̃z in fructib⁹ et in lõgitudine: qz fruct⁹ eius ẽ rotũdus silis gallis dẽtatis: ⁊ ẽ stipticus: et ponit loco gallaꝝ in medicinis. Et sciẽdũ q̃ ista est arboz quã noiat ipe in. l. athel. de qua dr̃ q̃ ẽ arboz magna vsq̃z ad celuz q̃ vocat athel. p q̃ .l. athel. GALIENVS. 7⁹ sim. phar. ca⁹ de thamarisco .s. agresti in sapoze ei⁹ ẽ stipticitas: ⁊ ẽ vtus eius q̃ icidit et

medicinia cabrussa

f

abstergit:ꝫ folioꝝ ei⁹ ⁊ radicū ⁊ ramoꝝ subtiliatio ē plus subtiliatōe fructⁿ eius. AVICEN.li⁹.z.ca.de thamarisco. ī ipa ē stipticitas et absterslio ⁊ mūdificatio absq; exicatōe vehemēti:⁊ eius aq̄ ē absterslua desiccatiua: cuius absterslio plus ē desiccatōe eius.et ipsius exiccatio ē cū stipticitate:ꝫ eius fructus ē vehemētiozis stipticitatis.Et ī thamarisco qdē ē subtilitas pauca ⁊ in religs rebus alys admistrat loco galle viridis. PLINIVS.li⁹.13. capⁿ.21. de thamarisco.ca.ē ⁊ sic.in.2⁹ POSSE.SERAP.auc. Diaſ.radix thamarisci ponit ꝑ gallis in medicis oculozū ⁊ ozis.et ē ꝓueniēs sputo sāguis ⁊ potat in fluxu antiquo: ⁊ ꝓfert hyctericis:⁊ illis quos momozdit rutela.Et qñ fit ēplm cū ea diminuit apata flatica:⁊ cortex eius opat sic fructus eius:nec plus nec minus:⁊ folia eius cocta cū aq̄ ⁊ bibita ipa aq̄ extēuat splenē:⁊ qñ fit cū eo collutio ozis ꝓfert dolozib⁹ dētiū:⁊ ē ꝓueniēs mulierib⁹ hūtib⁹ fluxuz hūiditatū antiquū:qñ fit sessio in decoctōe eius. ⁊ pycit decoctio eius sup illos in gbus gnant pediculi ⁊ lēdines. et iuuat multū.Cinis ligni thamarisci qñ supponit cōfert hntibus hūiditates matricis:⁊ fiūt ex stipite arbozis thamarisci sciphi:cū gbus bibūt splenetici:⁊ vinū ē iuuatiū eis.Et idē auc.Mesarugie.cinis eius desiccat oia vlcera. et ꝑpe illa q̄ fiunt ab adustiōe ignis:⁊ ꝓfert apatib⁹ fridis qñ fumigat cū eo.Dixit mihi hō fidelis q̄ fuit q̄dam mulier supra quā appuit lepra et datū fuit ei de decoctiōe radicis thamarisci cū passulis sepe ⁊ curata ē.Et nos qdem expti fuimus illud ī muliere alia ⁊ curata est. et B fuit qz egritudo eius ꝑma fuit apa in splene:⁊ pp opilōnē eius:q̄ qdē fuit cā nō attrahēdi melīaz ⁊ nō mūdificādi vel clarificādi sāguinē.⁊ fuit cā apparitiōis lepre sup eā.qñ q̄ resolutū fuit apa ⁊ opilo pp opationē istius medicine in eo qd̄ fuit ō nā sua īcidere ⁊ abstergere reuerse sunt ad eam sanitatē.Et idē auc.Hal.in li⁹.suo ad glauconē qñ scripsit ei signa apatis duri in splene q̄ melioz medicina eius est cortex radicis capparis scolopēdria ⁊ cortex thamarisci ⁊ sūmitates eius si coquantur in aceto et squingibram.

GALIENVS.7.sim.phar.Qñ cortex thamarisci coqtur cū vino ꝓfert spleni duro:⁊ ꝓfert ⁊ expellit dolozē dētiū:ꝫ in fructu ei⁹ ⁊ in cortice ē stipticitas nō pauca q̄usq; vtus eius ē ꝓpinq̄ vtuti gallaꝝ viridiū:nisi qz in gallis viridib⁹ manifestat stipticitas solū. cōplo fructus thamarisci ē cōplo ineqlis:⁊ possumus eis vti ꝑ gallis:⁊ cinis thamarisci qñ cōburit hz vtutē desiccatiuā fortē:⁊ ē ī eo absterslio ⁊ icisio.Et idē eodē li⁹.c.de mirica. Mirica et thamariscus absterslue ⁊ icisiue ē vtutis absq; q̄ siccet manifeste.hz ā aliquā stipticitatē pp hz q̄litates ⁊ vtutes.splenes qdē sufficiēter iuuat scliratos aceto ⁊ vino radicibus vel ramis vel folys coctis.sanat aūt ⁊ dentiū dolozē.fructus vo eius ⁊ cortex nō paucaz hūt stipticitatē:vt ꝓpe gallā olfariā accedat excepto q̄ stipticitas cuidens in galla:in fructu vo bruce cōplo ē ineqlis. pmixta.n.ē nā eius cū absterslutate:qō nō iest galle.vti tū poterit qs eo non ꝑsente galla:in oib⁹ in gb⁹ vtimur illa.Et cinis combuste bruce siccatiue ē vtutis hūs mltū qd absterslui⁹ ⁊ icisiuū paucū vo stipticū. DIASCO.fin trāslationē nraz ca. mirice:foliū elixū:⁊ ipa elixatura bibita cuz vino splenis tumozē cōpescit:dolozi dētiū subuenit:eius elixatura pessarys adhibita hūozes matricis phibēdo ꝓstrigit:pediculos ⁊ lēdines pnecat. cinis ei⁹ sīlr mēstrua strigit.Cōficit ex ligno eius calix in q̄ vtilr bibit. AVICEN.eius decoctio admistrat in embzoca ad pediculos ⁊ interficit eos. ⁊ ex ei⁹ folys fit ēplm sup apata fluxa:⁊ eius fumus exicat vlcera hūida ⁊ variolas ⁊ spgit qdē qō ex eo tritū ē:⁊ cinis eius sup adustionē ignis ⁊ vlcera hūida difficilia:et corrodit carnē additā.⁊ decoctio eius folioꝝ ꝓfert cū vino dolozi dētiū colluto ozē ex ea:⁊ phibz corrosionē eoꝝ ⁊ ꝑpe fructus eius.eius fructⁿ stat loco liny ⁊ galle in egritudib⁹ oculi:⁊ ꝓfert sputo sanguis antiquo:⁊ ꝑpe fructus eius.Et eius rami dissoluti in aceto ēplo ex eis facto:⁊ ad splenē bibit vinū in quo decocta sunt folia eius ⁊ ipsi⁹ virgulta:⁊ faciūt splenetici ex ligno eius vasa:⁊ ꝓferūt solōni antique:⁊ sedēt in decoctōe eius ad cursuz matricis et supponit gūmi eius ⁊ bibit fructⁿ eius ēt.⁊ ꝓfert fructus eius mozsui vipe. PLINIVS.ca⁹.de thamarisco domestica.hz vtutē eādē sicut siluestris:nisi qz est magis stiptica et minus incisiua et absterslua.

Cafacalis.i.iezarum agreste bautia.Steph.
Cafacan.idest tremoz stomacalis.
Cafagati.i.tremoz. Cafarū.kafr.i.aspaltum.
Cafandar.i.galanga. Cafatalus.i.lasar.
Cafelreset.ara.i.scolopendria.Steph.
Cafeti manibus.est species exercitij.
Cafitium.i.fimus colūbinus.alr Halie.primo de diebus creticis.capⁿ.9.vltra medium.
Cafron.Diasco.multi nacafron ⁊c.
Cagalla vel cagulla.i.cardamomum.
Cabaam.est quidā locus. Cabai.i.cuscute.
Cabab.est locus in crure vel pede.
Cabaduc.i.occiput. Calef.i.pānus faciei.
Cabaphbam.idest oleum indum ⁊ est oleum nucis indie.

¶ Capitulum. CXVIII.

Cabarliub. ara.Carnub.gre.xilocaracta vel siliqua vel keratiū:vel keraca:vl fabaſiliqua latine vaginella vel carūba. SERAP.li.aggre. ca.Cabarliub.Sapoz eius ē stipticus:cū pauca dulcedie ⁊ vtus earū q̄ nō sunt recētes:ē siccatiua.nazꝫ q̄ desiccant strigūt sicut faciūt cerasa:qz hūiditas earū resoluit:⁊ remanet suba terrestris q̄ ōsiccat: ꝫ arbozis eaꝝ ē vtus desiccatiua ⁊ stiptica. GALIEN.z.de cibis.cap.de siliqs pessime sensit:q̄uis digerant ⁊ vētrē strigāt:⁊ hūozes nocios nutriāt.Et idē in lib.de chimis:ē kerachiū edulium pauci nutrimēti ⁊ ligneū ex necessitate:⁊ idigestibile.nullū.n.ligneū bñ digestibile:ꝫ ⁊ nō egeri celeriter nō paruz ipsis existit malū:q̄re meli⁹ esset ipsa:neq̄ deferri ad nos ex oziētalibus locis in gbus nascunt.est.n.cibus mulierū ⁊ puerozū effrenatozū nibil vtile ad sanitatis ꝓseruatōez: neq̄ eustomacus est.Alimētū aūt palā q̄ ī ipz dat paucū corpozi.Et idē in lib.de sim.phar.cap.de xilocaracta.Arboz silocaracte q̄ vocat centenicen:est siccatiue ⁊ stiptice vtutis:sicut ⁊ fructus eius q̄ vocat silocaracta: ꝑticipans vz de dulcedie q̄dā.patiunt aūt ⁊ hec sīle cerasi.hūide.n. magis subducūt ventrē.sicce aūt sistunt magis expirata qdē humiditate.terrestri aūt substantia remanente.

PAVLVS.cap.de siliqua.Est quoddā genus silique que vocat siliqua caprina:cui⁹ fructus ē sic mirt⁹ ⁊ folia sic tracion.fructⁿ eius ē in vaginis.sic lupinus hrs formā faseoli. POSSE.DIASCO.cap.de siliqs.Siliq recētes stōm cuertūt.cedē siccate in ꝫriū possunt.cibus earū ad vrinā ꝑficit cōmouēdū.tradit ad stōi dolozē nō leue ꝑsidium esse si in sextario aque ad dimidiū coquant. ista succus per dies quinque continuos hauriatur.

PAVLVS.Siliqua capna sufficiēter cācros medet.

Cabatutum.i.atriplex. Caber.i.lingua canis.
Cabeaug.i.senacioli. Caplin.

¶ Capitulum. CXIX.

Cabit aiton.ara.gre.eleon.vel eladin.latie vo oleū oliuarū.vñ cabit.i.oleū aiton.vel zaiton vel zarcon.ara.gre.olea.latine oliua. SERAP.li.aggre.ca. cabit aiton.i.oleū oliuarū. Et oliuarū q̄dā ē dōestica q̄dā siluestris:q̄ gre.vocat agriela.Et idē auc.Ha.6.sim.phar. Oliuaꝝ domesticarū folia ⁊ cime qñ sūt hūida hnt saporē stipticuz.⁊ vtus earū ꝑma est q̄ infrigidat ea q̄ritate q̄ sunt stiptice.Et idē auc.Diaſ.vtus folioꝝ domestice similat virtuti folioꝝ agrestis:nisi qz virtus folioꝝ domestice est debilioz:et sunt ꝓueniētioza oculo q̄ꝫ agrestis:quia sunt securioza et leuioza ei q̄ꝫ agrestis.Et idem Serapio. Agrestium oliuarum folia sunt stiptica:qñ pistant ⁊ fit ī de emplastrū sup berisipillā ꝓfert:neq̄ finit ipsam augere:⁊ ꝓfert formice ⁊ vlcerib⁹ que noiant antraꝝ:et vlceribus fraudulētis et panaritio:et qñ ex eis fit emplastrum cū melle occidit ascarides:⁊ ꝓfert apati qō noiat duo vlcera et apostematib⁹ calidis:et facit adherere cutim capitis qñ separat ab osse:et qñ masticat ꝓfert vlcerib⁹ ozis ⁊ alcole:et qñ ex eis fit emplm cum farina ozdei:ꝓfert fluxui vētris ātiq̄ ⁊ hūiditatib⁹ ātiqs q̄ a mfice emanāt ⁊ fluxui sanguinis:et sanat eminētiā oculi:et ꝓfert vlceribus eis que noiant calcatalia:⁊ alys vlcerib⁹.et ꝓfert fluxui humiditatū antiquarū ad oculū.et ideo ponunt in rob q̄ administrant cozrosioni palpebrarū:⁊ ꝓfert auribus:ex quibus fluit sanies et aurib⁹ vlceratis:et qñ volueris extrahere succuz ipsoꝝ tere ea et in pistatiōe aspge sup ea vinuz vel aquā:et postea expime et desicca expressuruz in sole:et fac trociscos:et qñ fit cuz vino est fortioz q̄ꝫ cū aq̄: et melioz ad reponēdū:et ꝓfert saniei aurium: et iaz qdā cōburunt folia ipsa cū floze:⁊ ponit cinis eius loco tutie: et fit in hunc modū.ponunt in olla terrea cruda et obturat os eius:et dimittit in fornace donec illa coquat:deīde pyce sup ea vinū quousq̄ infrigidet:et ꝓfice simul.et iterū cōbure sicut ꝑus:et postea laua sicut lauat cerusa:⁊ fac trociscos.et credit q̄ qñ cōburit in hunc modū non ē eius vtus minoz vtute tutie in iuuamēto oculi.et ideo cōcedit q̄ vtus huius sit sicut vtus illius.Et idē auc.Hal.6. sim.phar.fructus eius qñ est maturus cōplete ē calidus caliditate tēperata:et qui ex eo ē imaturus ē frigidioz et stipticioz.Et idē Serap.qñ fit ex fructu eius emplm curat furfures capitis et vlcera fraudulēta:sed oliue aquatice qñ pistant nō pmittunt in cōbustione ignis pustulas fieri:et mūdificat vlcera sozdida:et oliue noue:quarū coloz est smaraldinus:stringūt ventrē:et sunt bone stomaco.Sed oliue nigre mature sunt parate corruptiōi:⁊ sunt male stomaco incōueniētes oculo:et qñ fit ex eis emplm phibet vlcera:quoꝝ nomē est antraꝝ:et medulla que est inter ipsam qñ miscet cū sepo et farina eradicat albaras vnguiū:et aqua salsa in qua ꝓdiunt olive cū fit ex ea collutio ozis restringit gingiuas ⁊ dentes cōmotos.Et idem auc.Aben Mesuay.virides ex oliuis sunt fri.⁊ sic.strigūt ventrē:⁊ ꝑparāt stōm:⁊ olive q̄ātice excoziāt stōz ꝑ coꝝ pōticitatē:⁊ qñ ponunt in aceto sunt plus excoziatiue stomaci.⁊ nigre ex eis sunt ca.cum pauca stipticitate indigestibilis plus alys.⁊ humoz qui gnat ex oliuis vitperat:⁊ q̄ cōedunt ī medio prādy acuūt appetitū:⁊ magne ex eis sunt maiozis opatiōis. GALIEN.scō de cibis.ca⁹.de oliuis. Olive paucū oino alimentū dant corpozi:⁊ maxime que sunt mature.comedūt aūt boies has cuz pane q̄dā magis.siue aūt pane almadas ⁊ kolimiadas sic vocatas grā subductiōis vētris:cū garo aūt ante cibū.sic autē que sunt mature in arboze plurimū vnctuoszuz:sicce stipti cū cibū hūt:ꝑter qō ⁊ roborāt stōz excitant appetitū. idoneissime aūt ad hec sunt que cū aceto repōsite. multiplr ārt hec ꝑparāt q̄ studuerūt circa pulmētariā expiētiā.

ALMAN.trac.3⁹cap.de oliuis.Olive de aqua ca.sunt ⁊ sic.que si aū cibū comedunt ventrē mouet:⁊ os stōi robustū reddūt.Olive aūt de oleo calidioꝝ sunt; que ⁊ os stōi minus corroborāt ac ventrē minus fluere faciunt.

SERAPIO.Hūmi oliuarū ꝓfert obscuritati visus qñ fit ex eo cobol ⁊ abstergit sordes vlcerū:q̄ sordes noiant lacoma.i. lippitudo que ē in oculis:⁊ puocat mēstrua et vrinā:et qñ ponit in locis corrosis:dentiū sedat dolozē:⁊ excludit ebriationē:⁊ curat empetiginē ⁊ scabiē vlceratā, ⁊ noiat inter medicinas mortiferas.Et idem auc.Pauli. Hūmi oliuarū ponit ad cicatrices vlcerū cornee:et delet eas:⁊ delet albedinē oculi ⁊ telā:⁊ valet dolozi dentium corrosoꝝ qñ ponit in corrosione.Et idē Serap.Hūmi oliuarū agrestiū similat scamonee.⁊ in colore suo similatur hyacinto rubeo:⁊ est cōpositū ex lachrymis minutis ⁊ pūgit linguā:sed illud qō assimilat gūmi in magnitudine lachryme lenit sine pūctione:⁊ olive siluestres ⁊ domestice sunt:ex quib⁹ colligit gūmi.Et idē auct.Hal. Oleū qō fit ex oliuis maturis:quoddā est nouū:quoddā est vet⁹. Eius vo qō est nouū calefacit calefactiōe tēperata ⁊ būectat:sed vetus ex eo calidius ē ⁊ magis resolutiuū:ꝫ illō qō accipit ex oliuis recētibus imaturis:dr oleū expāsaꝝ: ⁊ est oleū onfancinū:⁊ in nouo aliqua existit ex eo de frigidate q̄ꝫtitas q̄ ē in eo de stipticitate.⁊ vet⁹ ex eo dū ī ipo ꝑseuerat stipticitas ē vtutis desiccatiue donec stipticitas recedit ab eo:qz tūc fit sīle oleo qō accipit ab oliuis vulcibus:⁊ oleū qō accipit ab oliuis in sūmitatib⁹ sīle est ⁊ propinquū in vtute oleo expāsarū.et vlr pone ꝓsideationez tuā in oī oleo qō gustabis:qz eadē q̄ꝫtitas quā in eo inuenies de stipticitate:ē ibi de frigiditate:et si nō īuenies ī eo stipticitatē oino:sed īuenies ipz delectabile vere delectatiōis:dic ipm calm cū tēperamēto.⁊ si tu īuenies cū B ipz subtile:⁊ illud qō est clarū de quo si accipias parū ⁊ ponis ipm sup mēbrū:vel corpus extrēdit supra corpus:⁊ dilatatur multuz absq̄ eo qō imbibit in eo:⁊ abscindit.scias q̄ illud ē bonū valde.et bonitas q̄ ꝓuenit oleo ē in ipso:⁊ qñ abluit oleū nō mozdificat.Et idē auc.Diaſ. Oleuz qō fit ex oliuis nō bñ maturis est oleū expāsarū:⁊ ē ꝓueniēs sanis:⁊ ꝑpie illud qō est nouū ex eis sine putrefactione boni odoris:⁊ ex illo qō est bz fiunt olea aromatica:⁊ est bonū stomaco ꝑpter stipticitatē q̄ est in eo:⁊ restrīgit gingiuas:⁊ ꝓfortat dētes qñ tenet ī oze:⁊ phibet sudozē:⁊ oleū vetus oliuarū maturaruz ꝓuenit in medicinis:⁊ oēs spēs olei sunt leniētes corpus:⁊ phibēt aduētū frigoris corpori:⁊ faciūt ipm habile ad motū:⁊ molliunt ventrē:⁊ debilitāt vtutē medicinarū vulnerātiū.⁊ dat in potu ꝫ medicinas mortiferas vt euomat cū eo:⁊ fit cū hoc assidue.et qñ bibunt ex eo.ʒ.9.cū tantūdē aque ozdei vel aque calē laxāt vētrē:et qñ decoquunt cū ruta:⁊ bibunt ex eo calo .ʒ.9.ꝓfert tortioni vētris:⁊ expellit lumbricos:⁊ qñ fit cū eo clistere ꝓfert colice que fit ab apate ītestini: ⁊ opilōne que fit a stercore duro:⁊ antiquū ex eo est calidius ⁊ plus resolutiuū:⁊ fit cū eo cobol ad acuēdū visuz:⁊ si nō habes et necessario īdiges eo coque ipsuz donec fiat sicut mel ⁊ vtere:⁊ vtus eius est sicut vtus veteris:⁊ oleū oliuarū silueſtriū est stipticū:⁊ iuuamētū eius est in medicina min⁹ iuuamēto supradicti oleī.⁊ iuuamētū eius ē sicut iuuamētū olei ro.⁊ stringit sudozē:⁊ phibet casuz piloꝝ:⁊ purgat furfures capitis:⁊ cōfert scabici ⁊ pozris:⁊ phibet canos qñ ex eo fit collutio ozis.valet ad apata gingiuarū:⁊ confert dētibus cōmotis:⁊ iaz ꝑparant ex eo epithimata ad gingiuas qñ humozes currūt ad eas.⁊ oz q̄ accipiat lana et iuoluat supra stilū ⁊ madefiat in oleo feruēti:et ponat sup gingiuas sepe donec albescant.Et idē auc.Hal.Amurce olei suba est terrea:et calefacit ⁊ ōsiccat in scō:et resoluit ⁊ curat vlcera q̄ sunt in corpozib⁹ siccis:et vlcera facit in humidis furere:et qñ coquit ē grossius et magis desiccatiuū:et qñ coquit in vase eris quousq̄ īgrosset:et fiat sicut mel ē stipticū:et ꝓfert ad ea ad q̄ ꝓfert litiū:et supat litiū in bonitate in hoc q̄ qñ miscet cū aceto aut vino simplici:aut cū oximelle:et linit cū eo:cōfert dolozib⁹ dentiū et apatib⁹:et miscet in medicinis oculoꝝ. Et qñ fit ex eo clistere ꝓfert ano apato:et collo matricis et apatibus matricis.Et qñ coquit cū aqua agreste donec fiat sicut mel: et liniunt dentes corrosi cū eo eradicat eos.⁊ miscet cuz

cameleonta et cum aqua in qua lupini steterũt ad vulcorandum: ⁊ liniunt ex ea animalia: aufert scabies cozũ. et illa que est noua abscq decoctione quãdo calefit: ⁊ proyciitur supra podagram ⁊ dolozẽ iuncturarũ ꝓfert: ⁊ quando extendit supra coziũ ⁊ supra ventres ponit hydropicorũ minuit tumozẽ ipsoꝝ. GALIENVS.6.sim.phar.cap⁹ amurca. Amurca fm translationẽ nostrã terrestris ẽ substantie. non tamẽ adeo calidiratis participat vt mozdicet euidenter: q̃ si decoquat multo magis adhuc erit grossarum partium: ⁊ sicca erit vtiq secundi gradus calefacientius ⁊ deficcantius: intẽsi magis: sic itaq vlcera siccarum cõplonum corpoꝝ curat: que vo in ceteris oibus exacerbat: siccatiua nãq est: vt resina et pix liquida et aspaltus: ipse etiã corpoꝝ gdẽ valde siccoꝝ: siue vulnus bñtius: siue sinus solidatiue sũt. cetera vo cũcta tẽdit ⁊ exacerbat.

Caiban.i. mentastrum.
Caifese.i. vespertiliones.
Cailen.i. sempuiua.
Caina.fm Diasco. est sicut triticum. apud Sera. vocatur cartamum.
Cairion.i. piscis habẽs oculum in capite.
Caisarbanum. Caiasarbarum.i. cassiafistula.
Cakele.i. herba similis vermiculari. acetosum bñs sapozem ⁊ salsum.
Cakiar.i. cucumer.
Cakur. idem.
Cakirofion. idest cucumer agrestis.
Calab. vel calap.i. almes iadi.
Calcatum.i. calcantum.
Calafion.i. ꝓsistentia bũoris circa palpebras.
Calagie.i. kalangie.
Calacb vel calachi.i. nux vomica.
Calamãdria.i. camedreos
Calamas gre.i. calamus.

¶ Laplin. CXX.

Calamentum ara. gre. calamitatis. latine vo nepita vel mẽta nõ odozifera. Sciẽdus est q̃ in scõo canoñ. Aui. cap⁹ de calamẽto. ꝓfundit sermo de calamẽto pulegio mẽtastro ⁊ origano. i. calamẽto hirci. capi. vo qõ de origano apud eundes exponit nõ est de origano: sed de saturegia. de pulegio vo nunquã apud eum caplm inuenies. hec oia patebunt scrutãti diligẽter verba Diasco. Serap. cus verbis Auic. in omnib⁹ istis plãtis non multum curant arabes: quare vnum pro alio ponunt: ex quo iudicãt habere eandem virtutem.

SERAPIO. lib⁹ aggre. de calamẽto. auc. Diasco. ex eo est qõ dr calamẽtus montanũ: ⁊ dr ab aliquibus pulegiũ agreste: sed falso. debet dici calamẽtus esse pulegiũ vsuale: ⁊ est aliud calamẽtus qõ dr fluuiale: ⁊ illud est pulegiũ agreste: ⁊ sũt ei tres spẽs. vna habet folia similia folys bederog.i. ozimi: quoꝝ color vergit ad albedinem: et habet ramos cus multis nodis quadrangulatos ⁊ flores purpureos: ⁊ ex eo est aliud simile pulegio in odore suo et in folys suis: nisi q̃ sunt maiora folys pulegy. ⁊ nominãt illud aliqui pulegius agreste: et romani vocant illud nepitam ex folys suis: nisi q̃ sunt maiora folys pulegy. et est secũda spẽs que proprie nominat nepita. ⁊ est. 3. spẽs que est similis mẽte agresti: nisi q̃ folia sunt longiora folys mente: ⁊ virge ipsius ⁊ ramuli sunt maiores virgis et ramulis aliarus spẽrũ. Radix vo eius nullius est iuuamẽti: nascit in campis ⁊ in locis asperis ⁊ aquosis. DIASCO. fm translationẽ nrãs ca⁹ de calamito: qõ mlti pulegiũ agreste dicũt: ⁊ illõ ẽ calamẽtũ fluuiale: ⁊ ẽ aliõ calamẽtũ qõ dr mõtuosus: ⁊ illud est pulegiũ vsuale. Ss calamẽti fluuialis tres sunt spẽs. est enim siluestris cum folys ozimo similibus atq subalbidis et ramis geniculatis vel angulosis cũ flore purpureo. folia eius odore pulegy similia: tamẽ sunt in forma maiora. Item scõa spẽs appellatur pulegium agreste: quã specialiter latini nepitam vocant: ⁊ illud supple ẽ calamentum fluuiale. i. cõmune: vt patet si legatur cõfectio diacalamenti in antidotario virili cum eo qõ scribit in antidotario Iohannis. Serap. ⁊ Auicen. ⁊ est maius ⁊ minus. maius est quo vtimur: minus est quo purgantur gatte. tertia est ediosmo agresti similis cus folys oblongis: cuius virga ⁊ rami maiores sunt: sed virtute inferiores. Nascitur in campis et asperis locis et aquosis.

GALIENVS.7⁹ sim. phar. cap. de calamẽto. Substãtia eius est subtilis: ⁊ in sapore eius est acuitas ⁊ caliditas manifesta. ⁊ breue quid amaritudinis habet. est calida et sicca in tertio. experiẽtibus vo illud: ⁊ corpus offerentes: primo quidem exterius appositum calefacit ⁊ mordicat valde: scalpit etiam corpus: ⁊ tandem vlcus efficit. Intra vo corpus per seipsus ⁊ mellicratus calefacit manifeste.

POSSE. SERAP. auc. Hal. quãdo bibitur succus cus aqua mellis. diafoat totum corpus: ⁊ prouocat sudores: ⁊ teritur cum oleo: ⁊ coquitur: ⁊ inungit corpus: ⁊ confert rigoribus periodicis: ⁊ quãdo fit emplastrus sup scias habentibus sciaticum dolorem confert valde. trahit enim funditus ad extrinsecam superficiem: ⁊ calefacit totũ articulum. supincendit aũt manifeste cutim. Et sumptus in potu vel appositus prouocat mẽstrua efficaciter: et est ex medicinis quando sumit magis cõferentibus leprosis resoluẽdo humores resolutione forti: ⁊ aufert liuorem qui fit sub oculo ⁊ ypopia diafoat. Et tuõbes scire q̃ oẽs medicine que terunt ⁊ bñt acuitatẽ attrahunt cito ex ꝓfundo corporis humiditates q̃s recipiunt in locis illis. Et melius quidẽ in bis est vino decoquentes cataplasmare ipm viride magis q̃ siccus vehemẽtius postq̃ desiccatum et promptius ad prẽdus: sicut que caustica: ⁊ quecũq pharmacoꝝ calida sunt ⁊ acria: ⁊ subtilius partius facile attrahentia funditus ad se totã adiacentẽ humiditatẽ. Amaritudo aũt que inest ei breuis quidẽ oino est. operat aũt in quibusdã: sicut que violentus. ⁊ cohesistit vehemẽti caliditati cum substãtia subtilius partius. et ideo q̃ sumitur in potu eius succus aut fit clistere cũ eo occidit ascarides ⁊ lumbricos: ⁊ valet ad morsum ferarus. ⁊ occidit similr vermes qui generant in auribus ⁊ in vlceribus profundis: ⁊ q̃ fit nascale cum eo aut sumit in potu occidit ⁊ expellit fetus. Igit incisiua quidẽ vtus inest ei ꝓpter caliditatem eius ⁊ subtilitatẽ partius ⁊ amaritudinem solam: itaq propter oia ꝑdicta confert omnibus asmaticis ⁊ hyctericis ꝓpter amaritudinẽ: maxime sicut ⁊ pene oia cetera purgando ⁊ mundificãdo epatis opilationes. est aũt ad omnia predicta efficacius quod monstratum est.

DIASCOR. Uirtus oium spẽrum eius viscida est ⁊ sicca nimis: ⁊ calidã partem bñs extenuatoriã. vnde bibita ⁊ imposita venenatis morsibus occurrit: vrinã prouocat: cõquassationibus vtiliter adhibet: lacertis dolorem tollit: orthonoicis ⁊ tortionibus subuenit. venenum cum vino amputat. hyctericis vtilis est lumbricos ⁊ ascarides cum melle ⁊ sale accepta cruda ⁊ cocta subuenit comesta ⁊ bibita stomaticis ꝑstat effectũ: mẽstruis ipat: ⁊ apposita in ore matricis extrahit fetus ⁊ abortus facit: fumigio suo serpẽtes de domibus fugat. viridis in vino cocta ⁊ cataplasmatibus imposita nigras cicatrices claras: ⁊ sui colozis reddit: liuores detergit sciaticis vtiliter adhibetur carnem cõburens. succus eius auribus imissus: vermes occidit. vnde nepita magne virtutis ⁊ vehemẽtis in calore est. vnde nobilissimis antidotis meruit ascribi. ex quibus vnum notãdus putaui: qõ vsq hodie a medicis diacalamẽtus ꝑdicatur. ℞. nepite petroselini piperis pulegy ane. ʒ. vi. seminis apy. ʒ. xy. leuistici. ʒ. y. omnia tonsa ⁊ trita melli optimo mixta diutissime coquãtur digestionem facit: ⁊ stomaco ⁊ ꝓcordys vtile est pituitas torcis ac capitis dissoluit aut purgat iecori medet: calculos expellit: vrinam concitat: cõmouet mẽstrua. nepita sicca ⁊ potata in mulsa calefacit valde: ⁊ sudorem mouet per totus cor-

pus. quapropter aliqui vtũtur ea ad frigus: ⁊ rigorẽ cõquẽtes eam in oleo ⁊ extrinsecus vngẽtes totum corpus fricatiõe forti. Intrinsecus aũt potui data: vt supra: ⁊ per totã cossam cataplasmata: vt supra: sciaticis magnũ fit adiutorius: q̃ de profundo extrahit humores: non solũ subtiles digerit: verũetias pingues et spissos extenuat ⁊ proycit: succus eius regiũ morbũ emẽdat: Ites succus ipsius ꝑ clistere iniectus ascarides ⁊ lumbricos occidit: ⁊ in vlcere etias putrido: ⁊ in omni mẽbro vbi vermes sunt occidit propter amaritudinẽ. ⁊ iõ enfrasis epis purgat stomaticis et hyctericis sicut alia amara iuuat: ⁊ potissime quãdo est cus epatis enfrasi.

Calamiton vocant greci ranulã quandã: eo q̃ inter arũdines frutices viuat minima omnius ⁊ viridissima. Et calamiton etiam est spẽs calamenti. vt Diasco. in proprio capto. ⁊ est pulegium agreste. Et aliqui vocant eũ calamẽtum montanus: sed falso: q̃ calamẽtus montanus nõ est pulegius agreste: sed pulegius vsuale.

Calamitan: idest nepita.
Calamitem. gre. ranula quedã: eo q̃ inter arũdines fruticesq viuat minima omnius ⁊ viridissima.
Calamos fragitas. i. casabii begum. Steph.
Calamon melan. gre. i. cassiafistula.
Calamus: qũ est simpliciter prolatus cãna vocatur. pro qua lege basap. Et quidã est agrias vl agrestis. qui fm Diasco. est spẽs graminis: sicut patet per Serap. capto de gramine. ⁊ etiam nomen sonat. nam agrestis grece est gramẽ. Et fm Diasco. est venenosa planta animalibus: ⁊ maxime q̃ nascit in egypto. pro qua lege agrestis ⁊ basap. Est alius calamus qui vocat calamus aromaticus. pro quo lege basabel derire.
Calamus fraginat⁹. i. barũdo. Hal. 6. sim. phar.
Calamus. Calamos gre. i. cãna. arundo.
Calamus agros. vel calam⁹ offe. i. calam⁹ agrestis. Ste.
Calamus agrestis est calamus bobolfe.
Calaris: est quedã spẽs strigni qui yponoticus dr a Diasc. i. somniferus quem latini vocant rupis gomalios gulafion: cacabum vel rupis concauum: q̃ in rupis orit. est berba vel frutex bñs bastas spissas ⁊ multas sarmẽtosas ⁊ nõ frangibiles: ⁊ folia pinguia cus flore ruffo et maiori. nascitur locis asperis ⁊ petrosis. cozius radicis eius cum vino bibitum somnus prestat.
Calasa. Calasa est excrescẽtia in palpebris rotunda. albida ꝑspicua similis lapidi grãdineo. Classia. Cornelius Celsius. Demosth. porros est supradicte similis densitate concretus: sed multo durior supradicta.
Calasma. i. extensio supioris palpebre: qua sepe inuersio fit ad interiora naturalius capillorꝝ: q̃ non nisi digito sublcuari possit palpebra. differt a paralisi: q̃ paralisis est cum continuo motu.
Calasion. grece glandula. Pau. Demostheñ. dicit chalasa.
Calasticũ. relaxatus intermissiuũ. i. mollitiuũ laxamentum.
Calastica. remissiua. attenuatoria. i. resolutiua relaxatiua.
Calata. i. relaxata.
Calatium in oculo. i. grando in oculo. Halie. 4. meniri. cap⁹. 5.
Calatus vel calathi. est canistrus in fundo strictus ⁊ in orificio latum.
Calausac. i. litium.
Calb. ara. i. cor.
Calbabanir. i. capillus veneris.
Calcala caucalis. i. cardamomũ. Pli. li⁹. 25. cap⁹. 9. versus finem.
Calcalia. i. mercurialis.
Calcadis qd est. l. calcitis.
Calcatis idem.
Calcafit. Calcauil. i. ozimũ montanum.
Calcamil idem.
Calcandi. i. medicina in da qua caremus.
Calcalla. est semẽ quoddã margaritis simile dependens inter folia grandia in montibus semp vere inuenit. l. Calcala.
Calcabria. ẽ genus caulis albe.
Calca. i. butalmos.
Calcadi calcantum cui⁹ color ẽ viridis: ⁊ q̃ antiq̃tur fit colcothar: vel calcitis. lege calcitis.
Calcãtum. i. cris flos. i. vitriolũ. al' Hal. li⁹ secret. ⁊ in sim. phar.
Calcarerem: vel calcatarẽ. i. qũ sanies est in sifac ⁊ corrodit cum ea pars.
Calcauil. ẽ ozimũ montanum. Auic. in. 5⁹.

¶ Laplin. CXXI.

Calcitis est spẽs vitrioli: ⁊ vocat colchotar calcãtum. Calcididos. tenens mẽdiũ inter calcitis ⁊ vitriolus: vt apparet in. l. zeg. in qua oia ista auidi⁹ manifestant. de quo Diasco. capto calcitis: oicit q̃ est gleba. que in cypro in metallis inuenit: vt in fine huius lre patebit. vnde calcitis est spẽs vitrioli. vt ps per Serap. cap. de zeg. ⁊ ipm est colchotar ⁊ calcitis. Nã vidi apud Diasc. cap. de alumine vbi habet. Adurunt spẽs aluminis sicus calcitis vel calcidis. In Serap. eodẽ loco habet calcidis vel colchotar. Item Joã. Mesue in trociscis de croco ponit colchotar ⁊ calcadis. DIASCOR. cap⁹ calcitis. Est gleba nãlis que in cipri insula in metallis inuenit coloro subauroso fragilis intus bñs venas diffusas vt alumen scissum in modũ stellarũ fulgẽtes: cuius est optimum qõ est recens noua mundissima: ⁊ equaliter fragilis. virtus est ei stiptica termãtica scarotica. POSSE. DIAS. purgat palpebras ⁊ oculos: ⁊ est submordax: igne sacrũ extinguit: herpetes curat. fluxus sanguinis matricis abstinet. micetis cus succo marrubij occurrit. gingiuaꝝ reuma et fauciũ imposita abstinet: pascẽtia vulnera ad sanitatẽ producit: coctus vo oculis medet. trita melle addito ⁊ inuncta palpebris grossis ⁊ asperis seu callosis aptatur: q̃ arescere eas facit. fistulis colliry more iniecta medetur.

PAVLVS. cap. Calcitis, est ca. ⁊ sic. ꝓplonis in tertio.

Calcede. i. saluia.
Calcalion. est medicina in da. Serap. in. 7⁹.
Calcifraga. i. empetrũ. berba sancti petri. Pli. libro 27. cap. 9. post pncipium
Calcitrosa apata sunt durities iunctura ꝝ. s. lapidationes que ꝓtinent in se sicut calcem vel gipsus. Alexan.
Calcuceucamenõ. gr. chalkoscecaumenõ. i. es vstũ vel incẽsum a calkos qõ est es ⁊ cecaumenon incensum.
Calianim. i. trãquillitatẽ.
Calda. i. cala. ide caldariũ q̃ simplr ponit ꝑ cala aqua intelligitur.
Cale. i. berba similis vermiculari acetosum bñs sapozem salsum.
Calea. i. cardus maior.
Calebi. i. grana solis.
Calebũ. i. milium solis.
Calef. vel Caleph. i. pãnus facici.
Calefum. calef. Sapsarus. i. salix. Steph.
Caleiebinum. vel Calenia bim. i. geneliabim.
Calengi. i. colica passio.
Caleniebim. chaleibmũ. i. geleniabim.
Caleos. i. es.
Calchei. i. vena terre qua caremus.
Calcheos. i. ziniar. vl iarin
Calculi maioris. i. cardamomum.
Cali. i. cinis q̃ fit de quadã berba salsa. ⁊ vtunt eo tictores: ⁊ est vsnen. berba ipa de q̃ fit sal alcali.
Calchit. vel Chalcitheos. i. calcitis.
Calchel idem.
Calcithei. i. bactitura eris.
Calchitheum. i. q̃dã gleba ⁊ est calcis flos.
Calcule: vocant cõche qõ mũdat vitrũ. ⁊ nascit in mari iuxta sibiliam.
Calculus. i. cardamomum min⁹ ⁊ callus. i. pu⁹ lapis
Calcutecaumenon. idest es vstum.
Calib. Calibin. kulb. i. miliũ solis. lithospmon.
Calibi. i. instrumentum.
Caliblefara. i. palpebrarũ decoratiua. Halie. 6. sim. phar. cap. de amoniaco.

Caliber.i.ligua canis quē est herba.
Calicaria.Cancalion. Caucalin.i.Caucalis.Diasco.
Calicularis.gre.i. iusquiamus.Diasco.Macer.
Calidicon. est medicamē de arsenico:cuius diuerse sunt descriptiones. vt in septimo Serap.in trocis.de arsenico.ꝛ dicitur sic a kali qō recipit.
Calicaris calidaris:est fructus pinus.
Califer.i.nux muscata.
Calimon.i.mentastrum.
Caliptelo.i.pētafilon.Dia.
Calitricon.Trichomanes gallitricum.i.politricon. Adiantum. Hali.secūdo memiri.cap.scōo.
Calitrosa apostemata sūt duities iuncturarum.s. lapidationes que continēt in se sicut calcem vel gipsiū.vt Alexander capitulo de pozris iunctu rarum.
Callion.Callionis piscis. ·Pli.libro.32. capi.4.circa medīū. vranescopos. ꝛ capl'o.7°.
Callum.vel cbal.idest acetum.Steph.
Calkamoanon.i. auricalcū.lib.de doc.gre.
Calkos.gre.es.
Calmana.i. musc° querc°.
Calmētis.i.malum terre.
Calos.i.bonum. inde storax calamita.i. bona gutta non a calamo vt qdaz dicunt.nichos enim gutta.inde calo verbuz neutrum.i.depono. inde caloticum.i. mitigatiuum doloris:qz deponit dolorem.
Calostrum.i.lac nouum.
Calsa duoruz generuz est. vna similis aaron. nascitur in arationibus: colligitur antequam crescat. vsus eosdez habet quos arsa. Alterꝫ genus est qō anchusaz qdā vocāt aly ricidinosiam folia lactuce longioza plumosa radice rubea.·Pli.li.27.ca. 8.ante medīum.
Calsam.est spēs conchily. lege Ostracoꝫ.
Calsamum.i. vitiū qō fit ī carunculis que similant papillis.
Calsamus.i.ciclamen.
Caluf. vel casus idem est qō sumenet duo. ꝛ sumenet idem est qō obulus. ista vocabula ponuntur in lege carchaꝫ.ꝛ in lege radeb.
Calufar.i. oleum de nuce indica.
Calx quid est.l.bozach.
Camacropē.i. cametopea.
Camakach.i.illa q̄ seruantur in salmoria.
Camaregum.i. fruct° thamarisci.
Cambzi.Cambzia.Cābzis .i.brassica caulis.
Cambil.i.terra rubea minuta que affertur de mecha vt arena:ꝛ ē Cābil.
Cambitus.i.Carabitus.
Camebumile.gre. ifimuz vel depressium vel terre num latine vt cameatis .i.infima actis.i. infima sambucus ꝛ est ebulus.
Cameact°.i. ebulus. actis .i.sambuc°.vnde versus sambucus est actis: sed ebulus est cameactis .i. viuus sambucus qui est ebulus.Halie.
Camebalanos.i. raffanuz agreste.ꝛ ē appios. Diaſ.
Cameciparison. est quedā planta ad similitudinez foliozum cypressi. ·Pli.libro.24.cap.15.
Camburola.i. iunc° obtuse sūmitatis. Oxiurola vero acute.

¶ Capīm. CXXII.

Camecissos sonat ex vocabulo infima vel terrena hedera.vnde camecissos vocant greci bederam non extollentem se a terra.·Pli.libro 24.cap.10.ꝛ.15. DIASCOR.cap.de camecissos. folia habet similia tritico:sed oblonga ꝛ tenera:ꝛ multas virgas duaruz palmaruz.folia ex vna virga bīs quinq; vel sex:ꝛ flozē simile ozimo:sed minozez.gustu est amara valde:radices sunt ei tenues ꝛ inutiles:nasciē in locis cultis.
POSSE.DIASCO.Folia ipsius cuz aqua ciatis tribus bibitur diebus.60.hycterici prestat effectum:ꝛ sciaticis medicatur diebus sex aut septem bibita.
GALIENVS.8.sim.phar.capl'o camecissos. Flos ei° amarus sufficienter existit ꝛ destruit ea que fm̄ epar. quidam vero ꝛ sciaticis eam dant.
Cambil.i.semen arenosum qō cooperit rubedo que est minoz rubedine lapidis in felle bouis reperti.pro quo lege kanabel.ꝛ Cambil est terra rubea minuta que affertur de mecha:vt arena:que cū fricatur super manū ingreditur cito.de qua fit vnguentum penetratiuum. et mundificat satis.
Camedafnes.vel camedaphni.i.parua laurus. Dafnes enim laurus.Diasco.·Plinius libro.15.ca°30.ꝛ libro.21. capitulo.ii.ꝛ libro.24.capitulo.15.
Camedera fm̄ Diaſ.est quedam planta que noiaē cimolea ꝛ est camedreos.timelia.·Pli.li°13.cap°.21.
Camedurus.idem.

¶ Capitulum. CXXIII.

Camedreos vel cameb gre.vl' cameropa.ara. hamedreos.latine vero quercula minoz.vbi sciendus q̄ camedreos dictus est infima quercus.nam came.i.infima.ꝛ dris dria.gre.quercus:inde camedreos.i.ifima vel parua quercus.vnde folia eius sunt similia folys quercus.ꝛ ideo latini ipsam quercuz vocāt.
PLINIVS.libro.24.ca°15. Camedreos est herba que latine quercula dicitur.ꝛ ab aliquibus trizaoga. Folia habet magne mente similia et diuisa quercus floze pene purpureo.aly ipsam serratam dicunt:ꝛ ab ipsa serram inuentam esse. SERAPI.libro aggre.cap° hamedreos. auc.Diaſ. Hamedreos noiaē quercus terre. Nasciē in locis petrosis ꝛ asperis.ꝛ ē herba parua lōgitudine vni° palmi:habens folia parua similia in figura in ozto suo folys quercus.flos eius ē colozis purpurei paruus. Et tempus colligendi est quando semen est maturuz:ꝛ colligēda est cum suo semine. DIASCO.cap°.camedreos. fm̄ trāslationem nostram nascitur locis saxosis ꝛ asperis:fruteꝫ est bipalmis cū folys minutis ꝛ mēte similibus vel orio ꝛ amaris.flozem habet purpureum ꝛ minutum:sed colligenda est cum semen maturum est. GALIENVS.8° sim.phar. capl'o camedreos. ·Ponit eā quis in tertio gra. ca.ꝛ sic.ꝛ plus in eo in siccitate q̄ in caliditate.
POSSE.SERAPI.aucto.Albugerig. Fit syrupus ex ea ad tussim antiquam ꝛ ad cozruptionem digestionis:ꝛ in principio hydropisis:ꝛ ad spasimum:ꝛ quanto syrupus eius erit vetustio:tanto erit maiozis virtutis ad ea que diximus.ꝛ herba ipsa contrita confert fistulis lachzymalium:ꝛ eius decoctio confert hycteritie nigre.
GALIENVS.·Predominantem habet amaruz saporem.est aūt ꝛ acre quodāmodo:ex quibus.v3. splenem liquefacit ꝛ vrinas:ꝛ menstrua mouet:ꝛ grossitiem humorū scidit:ꝛ eas que in visceribus obstructiōes expurgat.
DIASCO.ca°cameropa.Fz trāslationē nostrā. Cameropa.i.camedreos viridis ꝛ sicca bibita cū aq̄ ꝓquassationib° ꝛ tussiētib° valz:ꝛ splenis duricies solūēdo medicaē. In initio hydropicis iuuat:menstruis imperat: abozsum excludit:cum aceto bibita splenem siccat:mozsibus venenatis occurrit cum vino bibita ꝛ cataplasmatibus adhibita:omnia similiter facere pōt.melle addito antiq̄ vulnera purgat.trita:ꝛ oleo mixta caligines oculoꝫ detergit omni cozpozi trita ꝛ puncta calefactionem prestat.
Cameis.i.semen fertile. Camelarum vue.i.rob.

¶ Capīm. CXXIIII.

Camelea. gre.vel chamelea.ara.mezereon. latinero cocognidium.ꝛ est planta que vocatur oliuella.Camelia gre.quasi ifima olina dicta:eo q̄ folia similia oliue habet.hec est que dicitur mezereon et cōcognidiū.vnde cocognidiū mezereon ꝛ camelea sunt idem.vt apparet per Diaſ.ꝛ Serap. DIASCO.cap.camelea.fm̄ trāslationē nostrā. Camelea aut cocognidion hastas habet super terram spāsas palmis duobus lōgas.

fruteꝫ est ipsius sarmentosa:folia habet similia oliue:sed tenuioza ꝛ spissa gustuz mozdentia ꝛ gulaz exasperantia.
SERAP.libro aggre.cap.mezereon.auc.Diaſ. Mezereon.i.camelea ē arbustuz paruū cuius rami sunt apti ad ignem accendenduz:ꝛ sunt ipsi rami extensi super terraz longitudine duoruz palmozum habentes folia oliue:nisi quia sunt subtilioza eis mozdicātia ꝛ exasperātia linguaz ꝛ sunt sup ramos densa. GALIENVS.7°sim.phar.capitulo camelea.·Predominantem habet qualitatez:quo circa ꝛ vlcera quecunq; maximas escaras habent cū melle expurgare pōt.Simon de Janua. Cocognidiuz nō est laureola vt quidam putant:quoniā cocognidium vt iam dicit Diasco.in presenti.l.idem est qō camelea:ꝛ camelea idem est qō mezereon. fm̄ Serap.in presenti.l.ꝛ est plantula que vocatur oliuella:vt iam dictum est. vnde q̄ hoc sit veruz fm̄ ipsuz.quoniā Diasco.facit aliud capitulū de mezereon a cocognidio vel camelea que idem dicunt:et aliud de laureola. Nam capituluz de camelea que est mezereon vel cocognidiū incipit. Camelea.secundū capl'm. de laureola incipit.Dafnoides.i.laureola.ꝛ ideo non sunt diuersa laureola ꝛ mezereon fm̄ ipsuz.preterea dicit ipse camelea.i.mezereon.vl' herba catholica:vl' adimpiados. ꝛ licet Diasco.dicat in oleo catholicon.tolle herbe catholice alimpiados:ꝛ sequitur in aliquibus exemplaribus:q̄ ꝛ laureola vocatur non est de suo. Nam non est vera expositio. Nam alimpiados vel herba catholica ara.est mezereon:quā ponit Diasco.capl'o de camelea:sed in alio capitulo Diasco.vocat laureolā dafnoides:ꝛ sic de laureola:ꝛ mezereon facit diuersa capitula.sed falsa est illa opinio Simonis.quoniā laureola est mezereon:cuius ratio est:quoniā Joan.Mes.capitulo de mezereon dicit q̄ mezereon est planta cuius stipites eleuantur super terram: circiter cubitos duos:folia ei° sunt similia folys oliue ꝛc. propter quod sciendus q̄ fm̄ verba Mes.Cocognidium ꝛ laureola sunt species mezereon. Nam dicit q̄ vna spēs mezereon est habens magna folia:ꝛ ista est laureola:quā scies si.l.l. Dafnoides. Alia species est habens folia parua similia folys oliue:ꝛ illa est camelea vel cocognidiū:que nostro idiomate vocatur oliuella. Et ideo Diascoz.facit de eis diuersa capitula.quoniā sunt diuersarum spērum: licet sint omnes species mezereon. Et laureola similiter est mezereon.ꝛ licet cocognidium ꝛ laureola differāt fm̄ speciem:conueniunt tamen fm̄ genus:qz ambe sunt mezereon:sed quando ponitur mezereon simpliciter intelligitur laureola:quoniā mezereon habens folia magna et viridia est melius alio fm̄ Mes.Et propter hoc quando Simon dicit q̄ laureola non est mezereon fallum dicit: quoniā vt ostensuz est:est species eius.verum est q̄ non ē mezereon habens folia parua:sed est mezereon habens folia magna.Credo q̄ parū aduertit generis p̄dicationē.
IOAN.MESVE.capitulo de mezereon.Est plāta vocata apud plures rapiens vitam:ꝛ a quibusdam faciens viduas:ꝛ a pluribus leo terre vocatur:ꝛ est planta cuius stipes eleuatur super terram circiter cubitos duos.Et ei° folia sunt similia folys oliue:sed maioza:ꝛ producit grana magna in magnitudine fructus mirti:ꝛ est plāta lacticinioruz mater:cuius species sunt plures.est enim quedā magna habens folia subtilia:ꝛ est parua habens folia sicut folia oliue ꝛ spissa nimis.Et est habens crispa folia et aspera.Et ex eis est habens aut colozem viridem aut colozem subnigruz producens colozē pauonis:ꝛ melius est magna habēs folia tenuia ꝛ viridia:ꝛ que ozitur in locis liberis ꝛ in vicinitate plantarum spērum eius:ꝛ quando ozitur planta vna in toto ambitu eius est mortalis:ꝛ quādo ozitur in locis termaruz est sicut venenū:ꝛ habēs parna folia ꝛ spissa est maluz.ꝛ similiter habens crispa ꝛ aspera:ꝛ qō est subnigruz similiter ca.ꝛ sic.in quarto.ꝛ dixit filius zezar est in fine terty:sed non verificatur illud.est.n. in ea virtus acuta ignea ꝛ acrimonia vehemens:ꝛ est excoziatiuuz vlceratiuuz serosuz inflāmabile:ꝛ est consumptiuuz ꝛ dissolutiuuz virtutis:ꝛ est proximuz veneno nocens membzis que sunt minere virtutuz ꝛ debilitans ea ꝛ dissoluens. Conamur ergo frangere acuitatem ꝛ malitiam eius:ꝛ hec faciemus cuz auxilio reruz eam frangentiuz ꝛ permutantium inflāmationem ꝛ serositatem sicut sunt olea frigida propie:ꝛ res extinctiue sicut est mucilago psily:ꝛ succus portulace:ꝛ succus endiuie propie. ē enim mirabilis:ꝛ aqua alkekengi:ꝛ aqua solatri humidi: ꝛ altarasacon:ꝛ aqua berberis:ꝛ frāgunt adhuc acuitatē eius res inspissantes ꝛ ponticitatē habētes sicut mirabolani:sunt enim sublimes ad illud:ꝛ dixit filius zezar duplu ipsius ex absinthio iunctuz cuz eo emendat malitiā eius.ꝛ dixit Diasco.Infundūtur folia eius die vna in aceto ꝛ siccantur:ꝛ frangitur cū hoc virtus sua.s.serosa ꝛ iflāmabilis:ꝛ dico q̄ si in aceto coquantur aut infundantur citonia aut maciana aut berberi erit meliuz. figillatur al mezereon bonitas ad ea que oportet:ꝛ si ex aceto infusionis eius aut decoctionis ipsius fiat syrupus acetosus:inuenitur expertoruz iuuamentoruz vbi oportet:ꝛ ex reb° adhuc emendantibus ꝛ remouentibus malitiaz eius est vt infundatur eius foliuz in lacte dulci aut acetoso.ꝛ propie sumpto ex asina ꝛ capris:ꝛ quandoq; ponuntur folia mezereon in aqua lactis:ꝛ bulliunt cuz facilitate:ꝛ auferitur spuma eius:ꝛ colatur:ꝛ propinatur cuz securitate. Et dixit Hal.Infundantur folia eius in syrupo rosato paruz anteq̄ terminetur decoctio ipsius:ꝛ propinetur vbi oportet syrupus:non enim in eo est timoz.ꝛ dicit iteruz.coquatur in iure galloꝫ antiquoꝫ:ꝛ est sine nocumento:ꝛ quādoq; oleum mezereon administratur cum permixtione aliaruz medicinaruz habentiuz virtutem eius fractiuā: ꝛ eius operatio est talis. Accipe foliozuz eius.3.40.ꝛ pyce super ea aque dulcis.lib.iij.ꝛ dimitte die ac nocte:deinde fac bullire lento igne donec redeat ad lib.i.5.ꝛ colaturе eius misce olei sumpti ex amigdalis dulcibus.℥.8.ꝛ bulliat cuz facilitate vsq; ad aque consumptionem:ꝛ si ponatur oleuz cuz folys ꝛ aqua:ꝛ bulliant simul vsq; ad aque cōsumptionē erit in virtute fortius.Et dixit Ruffus.submergaē ex folys eius quātitas circa.℥.iij.in cado magno musti ꝛ dimittatur mensibus tribus:ꝛ erit res mirabilis ad hydropisim:expellit enim aquam citrinam sine nocumento.Confectio Almezereon ex inuentione nostra.Accipe foliozuz almezereon preparatoꝫ partes.x. carniuum citonioꝫ eliratoruz in aceto vini ꝛ zuccari tabarzeth aā. partes.70.tereniabin partes.40.aque casei ifusiōis agarici partes.30.olei almezereon partes.12. dissoluatur zuccarum ꝛ tereniabin in aqua predicti casei:ꝛ misceatur cū carne citonioꝫ:ꝛ coquatur cū facilitate eius vsq; ad mellis spissitudinez ꝛ inuoluatur puluis folioꝫ almezereon cuz oleo predicto:ꝛ conficiaē cuz eis.est enim bonuz medicamen benedictuz ad hydropisim.Confectio pillulaꝫ almezereon valentiuz similiter ꝛ expellentiuz aquaz cū fortitudine sine timoze.Accipe folioꝫ eius preparatoruz .3.ij.mirabolanoꝫ citrinoꝫ.3.iiij.kebuloꝫ.3.iij.ꝓfice cuz tereniabin vel thamarindis dissolutis in aqua endiuie:ꝛ scire debes q̄ almezereon de decoctione paruz sustinet: ꝛ contritio laboziosa destruit eius virtutem: expellit aūt nocumenta eius a cozpore aqua ozdei ꝛ aqua endiuie: et altarasacon aufert inflāmationem relictam ab eo in cozpore.ꝛ scinisti q̄ medicine cōpressiue a cozpore expellunt audaciā medicinarū. POSSE.DIASCO. Camelea accepta coleram ꝛ flegma deponit.debēt vo fieri trocisci ex his admixto absinthio duplici mēsura:ꝛ vna parte ca-

melee et cataputie iuncto melle vel aqua. folia eius ipsa vulnera sordida curãt. IOAN. MESVE. Mezereon solutione educit aquã citrinã cuz fortitudine vehementi. Et dixit Alexander. mixtũ cũ rebus educentibus melancoliã educit ipsam: ⁊ absinthiuz duplicatuz ei cum mirabolanis addunt ei bonitates notas: ⁊ faciunt educere colerã. Maius autẽ iuuamentũ qõ ex eo expectant ẽ ad hydropisim. educit enim aquã cõgregataz in ventre. nocet tũ epati: imo oibus mẽbris nutritionis: ⁊ interficit lumbricos ⁊ vermes: ⁊ solutione educit eos ⁊ serpẽtes viscerũz. ⁊ si fiat vnguẽtũz ex eo ⁊ melle curat fistulaz ⁊ vlcera fraudulẽta: ⁊ fit ex aqua decoctionis ipsius ablutio: ⁊ ꝓfert dolori dentiuz: ⁊ eoꝫ corrosioni ⁊ gingiue sanguinee ⁊ mollificationi: ⁊ fit ex eo vnguẽtuz ⁊ aceto ⁊ oleo et cera ad scabiem bonuz: ⁊ fit ex eo linimẽtuz ex sulfure et melle ⁊ aceto forti ad morfeã: ⁊ lentigines ⁊ baras ⁊ delet eas. ⁊ qũcꝫ fit ꝓfricatio super mozfeam ⁊ baras cuz folys eius: ⁊ aceto forti. ⁊ est vltimum. Et dixit Jobãnitius valet ad quartanã. Dosis eius est a. z. ʒ. vsq̃ ad. i. ⁊ hoc in ꝓfectionibus. pulueris eius a karatis. 4. vsq̃ ad gnqʒ.

¶ Capitulum. CXXV.

Cameleombante, ara. vl' suchaa. gre. cameleonta alba vel spina iudaica vel scoltea vel acãtabaniqui vel Acantis egyptiaca vel spina arabica. latine cardus vel spẽs eius: ⁊ est cardus albus vel suchaa. Sciẽdum q̃ cameleon est species cardonis siluestris qui cardus habet plures spẽs inter se differẽtes: sicut apparet in. l. cardus siluestris. vnde bedeguar. i. spina alba differt a cameleon: qz in folys nõ habet aculeos: sed bedeguar habet in folys aculeos: sicut apparet in. l. suprãdicta. Cardus siluestris est vna ex spẽbus cameleon: sed cameleonta alba est suchaa: de qua prosequitur i ista. l. SER AP. l. aggre. ca. cameleõbãte. Cameleõbante. est duplex. ſ. nigra ⁊ etiam alba. Alba vẽ cameleonta alba. nigra vẽ cameleon. i. Cameleõta nigra. Cameleõbante. i. cameleonta alba noiant eam boies accia: ⁊ xion ꝓpter id qõ inueniri solet: maxime in radice eius quo mulieres maxime ꝓmastice vtunt: ⁊ est viscositas que inuenit in radice eius: ⁊ folia eius sunt similia folys spine quẽ homines oriẽtis noiant acufh. ⁊ folys spẽi spine que dicitur scolimias vel scolopias: ⁊ folia eius sunt asperioza: et acutarũ summitatũ magis q̃ cameleonta nigra: sed non habet virgã: nascit in medio eius. spina similis eritio marino: aut spine que vẽ alkresan: in qua est flos colozis purpurei spissus paruus siue subtilis sicut capilli: ⁊ semẽ ei? est simile grano cartami: ⁊ radix eius quãdo oritur in bona terra pingui: est grossa: ⁊ quãdo oritur in locis asperis est subtilis: ⁊ coloz eius est interius albus: ⁊ in odore suo ẽ odoz grauis ⁊ aromaticus similis sicut cera: ⁊ dulcis saporis: ⁊ ista spẽs supple vẽ arabice suchaa. Cameleõ. i. cameleonta nigra: noiant eam boies ꝓpter proprietatẽ flozuz eius qui de eis repiunt virides multũ: ⁊ flozes aliqui ad albuz declinãtes: ⁊ alij ad celestẽ colozem: ⁊ quidã ad rubedinẽ sanguinis: ⁊ est planta cuius folia sunt similia folys spine que vẽ scolimias: nisi qz sunt minoza eis ⁊ subtlioza: ⁊ est rubedo tendẽs ad rubedinẽ sanguinis: ⁊ habet stipitez in grossitudine digiti: ⁊ longitudine vnius cubiti in qua est flos subtilis similis in coloze flozi herbe que vẽ bachis: ⁊ sunt in eo macule: ⁊ radix eius est grossa ⁊ nigra ⁊ veluti toztuosa: coloz cuius est iterioz decliuis ad rubedinẽ ⁊ qũ masticat mozdicat linguã. nascit in locis petrosis. Et idẽ auc. Hal. Calefacit supple cameleonta alba: ⁊ ẽ suchaa in fine secũdi. ⁊ siccat in tertio. DIASCO. ca? Cameleonta alia nigra alia alba. Cameleonta nigra quã multi fon: aut xion aut ozimũ dixerunt: folia habet scolimo similia: sed tenuioza ⁊ ruffa. virga est eius digiti vnimẽsura grossa ⁊ vnius cubiti longa ⁊ obruffa. flozẽ habet spinosuz similẽ hyacinto: ⁊ variũ qz viridem albuz ⁊ ruffum hyacinto similẽ. Radix est illi grossa ⁊ nigra ⁊ spissa ⁊ diuisa: ⁊ subruffa: gustu mozdaci ⁊ serantico: nascit locis montuosis ⁊ maritimis. Cameleonta alba quaz maxime multi xion dixerunt. qz qõ inuenire solet maxime in radice eius mulieres pro mastice vtunt. folia circa radicẽ suã in terra similia hz filino aut scolino aspera et acuta ⁊ fortia: sed non habz virgã. est ei in medio velut spina similis eritio maritimo aut cardo cũ floze purpureo denso ⁊ minuto sicut capilli: semẽ est ei simile ginco: ⁊ radicez habet in terra pingui albã ⁊ grossam ⁊ teneraz odozis grauis et aromatizantis gustuz dulcẽ. Sapoz cameleonte albe est amarus: ⁊ pluris amaritudinis q̃ nigra: ⁊ ipsa calefacit in secũdo prope finẽ: ⁊ desiccat in tertio: ⁊ illa ẽ quã arabes vocant suchaa. In radice nigre cameleonte est res occidens: ⁊ ꝓpter hec administrat exterius tantum. virtus eius est que calefacit in tertio proprie: ⁊ desiccat in primo.

GALIENVS. octauo sim. phar. capl'o de Cameleonta. Nigra calida est in tertio: ⁊ sicca in primo. Cameleonta alba est sicca in tertio. in calefaciẽdo vo est in secundo completo. PLINIVS. libro. zz. cap. 18. de cameleonta. herba est non vna specie. Inuenit enim nigra ⁊ alba. Nã albida habet folia circa radicem suã diffusa in terraz: varia et dẽsa ⁊ aspera: et quasi spinosa in medio hãs encinũ acutuz cardo similẽ: et flozẽ purpureuz densuz minutuz subalbiduz: semine ginco simile: radicẽ vastã et mollem: vt malua grauiter redolentẽ gustu subdulci. Nã illa que nigra est folia habet tenuioza pauca et rubicunda: tirsuz oblongũ grossitudine digiti: ruffum in summitate habẽs flozẽ spinose. hyacintuz colozez. radicẽ vastam nigrã vel variã gustuz submozdẽs. ORIBASIVS. capitulo cameleon: aliqui xion dicunt duo genera cãdidioza aspera: habz folia serpit in terra eschimi modo: spinas erigẽs: radice dulci odore grauissimo: quibusdã locis viscuz gignit albuz sub folys maxime circa canis orticũ: quã tyri nasci dicuntur ⁊c. Et infra ex nigris: aliqui marẽ dixerunt: cui flos purpureus esset: et feminam cui violaceus ⁊c.

PAVLVS. capitulo suchaa. Est herba dulcis que extendit sup terrã: et facit capita grossa prope radicẽ: ⁊ exeunt ex illis capitib? flozes sanguinei. vii suchaa. vẽ ara.

SERAPIO. li? aggre. caplo suchaa. auc. Hal. Suchaa idest spina arabica vel herba. est similis plante bedeguaris: nisi quia virtus eius est virtus que desiccat ⁊ stipticat plus eo: et fruct? et radix eius est fortioz res que sit in ea.

POSSE. DIASCO. Cameleonte albe. i. suchaa bibita oxifabo vno: et maxime cũ vino austero: aut cũ oziganio lumbricos latos excludit. Elixatura etiaz eius ex bis vtiliter datur hydropicis cũ vino medetur vel cuz passo sic et vrinã mouet dissuriã bibita siccat. Elixatura etiam maxime ꝓdest venenis: ⁊ cum polenta accepta canes et porcos occidit in aqua et oleo cocta sorices necat. Nascitur locis montuosis. Radix cameleonte nigre admixta calcanto et cedria: ⁊ axungia scabys medet. zernas purgat maxime si addituz fuerit sulfur et aspaltuz. elixa cuz aceto id prestat. elixatura eius ore retenta dolorẽ dentiũ cõpescit cũ pipere et cera dentes cõmotos ꝓfirmat: et calefacit: et si cũ aceto cocta et ore retẽta fuerit cõbusta carbonibus sanat dentes ipositа stringit. maculas emendat cũ sulfure vino medicaminib? stipticis adhibet. fagedenica et sordida vulnera ipositа curat. vẽ aũt cameleon ꝓ varietate floꝫ eius: qz virides albos hyacinto siles: aut ruffos. facit etiã ad vulnera maligna que greci cacoctica dicunt. lentigines tollit. et deuorat alys rebus mixta.

PLINIVS. capitulo cameleonte. albe. i. suchaa cũ passo mixta vrinã mouet. hydropicũ desiccat. lũbricos occidit. nam illa que nigra est facit ad maligna vulnera: quie greci vocant cacinaculas: ⁊ lentigines aufert.

GALIENVS. Cameleonte nigre radix habet quid delicteriosuz. vii extrinsecus est vsus eius ad scabiẽ ⁊ em petiginẽ ⁊ alfos: ⁊ oino oia que abstersione egẽt: ⁊ molliti uis: ⁊ diaforeticis miscet pharmacis: ⁊ fagedenica vlcera sanat cataplasmata. Albe vo cameleonte radix ad lũbricos rotundos dat in q̃titate oxifabi cũ vino austero. assẽrũt aũt ⁊ hyctericis similẽ existentẽ radici magis: attamẽ amarior illa est. SER AP. Radix eius ꝓfert fluxui nimio matricis: ⁊ ꝓfert oibus egritudinibus in quib? ꝓfert: bedeguar. ⁊ fruct? eius: ⁊ radix ꝓferunt apationi vulue et ani. ⁊ radix eius icarnat vlcera: qz in ipsa est vtus ꝓsolidatiua cuz tẽperamẽto. Et idez aucto. Diasco. hõ herba fm q̃ estimo est prope naturã bedeguar. ⁊ est stiptica. ⁊ semẽ eius est fortius satis: ⁊ ꝓfert relaxationi vulue ⁊ fluxibilitati ani: ⁊ gluctinat vlcera. quã stipticitas eius ẽ pauca sine supfluitate: ⁊ radix eius ꝓuenit cursui humiditatũ antiquarũ matricũ: ⁊ fluxui nimio menstruozum.

Cameleontis. i. laureola. Hal. lib? de facile acq̃sibilibus. ⁊ qnto memiri. ca? 3. ⁊ decimo memiri. ca. 3.

Cameleuce. est quedã species tassi.

Cameleucen. ẽ vngula caballina. Pli. lib? z4. ca? 15. Nascit secus fluuios: cuius radix ꝓ infudibulũ bibit ad veterẽ tussiz. ⁊ alio noie phartanuz sive farfugiũ vel tussilago ⁊ ẽ spẽs nenufaris: vt apparz i. l. nenufar. farfara.

Camezeleon. i. pẽtafilon. Pli. lib? z5. cap. 9.

Cameleon. i. citraria. ⁊ scribit pro planta ⁊ pro aiali. pro aiali est camellus. pro plãta ẽ camomilla.

Camemilon. Camomilla vel antim? vel bẽbonig. Diasco.

Camemursine. gre. i. mirtus siluestris. Pli. li? z3. cap. 5? in medio.

Camemilem. i. camiblem.

Cameos. i. gũmi arabicuz.

Camepida. i. camedreos.

Camepitas vel camepito. i. cypressus.

¶ Capitulum. CXXVI.

Camepithis vel camepitis. vel Camepita: vel Camepitheos. gre. arabi. hamepitheos. latine quercula minoz. Camepitheos gre. iterptat infima pinus a came: ⁊ pitheos qõ est pinus: eo q̃ fm oẽs sui spẽs odorẽ habet pini. Sed sciẽduz q̃ camepitheos ⁊ camedreos vnã ⁊ eandẽ habẽt vtutẽ ⁊ cõplonem: ⁊ sunt cali. ⁊ sic. in tertio. Colligẽda est qñ semen eius est maturz ⁊ est colligẽda cũ suo semine. SER AP. lib. aggre. caplo hamepithis. aucto. Diasco. est herba que nascit omni anno: ⁊ dilatat eius orizo sup faciẽ terre vndiqꝫ. Et sunt ei? tres spẽs. vna carũ est fortioz alys ⁊ habz folia similia folys belabes. i. sempuiue. nisi qz sunt minoza eis: ⁊ hz sup se hũiditatẽ tenacẽ: ⁊ sunt pilosa: ⁊ sunt folia illa circa ramos spissa: ⁊ odoz eius ẽ sicut odoz resine pini: ⁊ habet flores minutos glaucos: ⁊ radices similes radicibus herbe dicte picozion: ⁊ semẽ eius est nigrũ: cuius odoz ẽ sic̃ odoz resine pini: ⁊ rami eius sunt aliquãtulũ longi ⁊ curuati sicut rami herbe que vẽ haucafa. Scõa spẽs est que habet virgas longas longitudine vnius brachy: ⁊ ramulos subtiles. folia vo ⁊ flozes in odore similia suprãdicte: et semẽ eius est nigrũ. tertia vo spẽs que vẽ masculus habet folia subtilia minuta albida pilosa: ⁊ habz virgã asperã albã: ⁊ flozẽ albũ minutũ sup ramulos: ⁊ odoz ei? ẽ sic̃ odoz pme.

GALIENVS. octauo sim. phar. caplo camepitheos. est in desiccando terty gradus: in calefaciẽdo vo secũdi.

DIASCO. Fm trãslationẽ nostrã caplo Camepithis. Eius spẽs sunt tres. vna quarũ est spansa sup terrã habẽs folia aizo minoz similia: sed tenera ⁊ pinguia ⁊ aspera et spissa circa vgas odorẽ habẽtia pini ramulos emittit oblongos ⁊ curuos in similitudinẽ ancbuse: ⁊ fructicũlũ teniuẽ: vl' semẽ eius tẽnui coma flozes minutos ⁊ mellinos ꝓfert: ⁊ semẽ nigrũ odorẽ pictuine hãs. Radix est illi sicuti cozio. Est alterũ genus camepithis qui masculus appellat virgas hãs cubiti vnius lõgas teneras ⁊ obtozias sed comã superiozi similẽ hãs ⁊ flozẽ nigruz: ⁊ semẽ similiter nigrũ odorẽ habet resine: ⁊ folia tenuioza ⁊ quasi pilosa. tertiũ genus quasi in terraz repit ꝓtinuo tractu. hoc etiã fidericis vẽ: folia habet similia cardis: sed quasi pinguioza et veluti pilosa cum flosello auroso. resine pictuine habens odozem: virtus est ei equalis vt supza.

POSSE. Lõtra opilatiões epatis splenis ⁊ renũ herba ipsa in vino ⁊ oleo decocta sup locũ cataplasmẽt. Contra vitiũ lapidis det electuariũ qõ ꝓficit ex melle ⁊ trib? partibus pulueris eius: ⁊ vna parte lapidis lincis: ⁊ alia parte saxifragie ⁊ erit mirabilis. sil'r cõtra stranguriã ⁊ dissuriã: ⁊ cõtra duritiem splenis ⁊ epatis fiat decoctio pulueris eius in oleo: ⁊ locis infirmis supponat. Lõtra stranguriã ⁊ dissuriam ⁊ iliacã passionẽ ⁊ opilationẽ epatis ⁊ splenis ipsam herbã in aqua salmacina coque: pudendi pectini ⁊ renibus cataplasmẽt. detur etiã vinum decoctionis eius cõtra iliacã passionem. Puluis eius cuz aqua salmacina melle ⁊ oleo inyciat per clistere. Item hec herba ponat in vino per dies. 10. vt ibi cõputrescat. postea bulliant ad ꝓsumptionẽ substãtie: postea expriman per pãnuz laneuz solidũ ⁊ fortẽ vt tota humozositas exeat ex illa humozositate ⁊ oleo ⁊ cera fiat vnguẽtum ad splenẽ ⁊ epar. probatũ est. Lõtra vomitũ factũ ex anatropa vel alia frigida causa. coquat herba ipsa vel puluis in aqua salmacina vl' aqua nãliter salsa ⁊ oleo addito ⁊ modico aceto fiat cataplasma sup stomachũ. maximũ remediuz est. puluis eius etiã cuz melle datus lumbricos occidit. Lõtra catarruz ponat talis puluis in sacello ⁊ capiti superponat optimuz est cõtra furfures capitis vel barbe. farina lupinozũ amaroꝫ coquat in aqua salsa addito aceto ⁊ in colatura ponat puluis ipsius herbe ⁊ caput lauet. Lõtra paralesiz herba ipa cocta in vino loco dolenti supponat: vlcera et vulnera ꝓsolidat puluis eius supaspsus. Ad matricẽ mũdificãduz ⁊ mẽstrua ꝓuocãda ⁊ ad matricẽ infrigidataz ex supfluitatib? flegmaticis calefaciẽdam. coquat herba ipsa diu in aqua: ⁊ fomẽtet inde mulier: ⁊ herba ipsa cataplasmet sup pudẽda: puluis etiã in oleo decoquat: ⁊ bombax itincta supponat vel puluis conficiat cuz succo malii terre ⁊ supponat. SER AP. Laucto. Hal. Camepitheos si sumat in potu mundificat aperit ⁊ abstergit mẽbra iterioza qñ est herba sicca: ⁊ incarnat qñ est recens: ⁊ cõfert super omnẽ medicinã habentibus hycteritiam. ⁊ vniuersaliter oibus habentibus opilationẽ epatis: ⁊ ꝓuocat mẽstrua quãdo bibitur cuz melle: ⁊ quãdo fit nascale: ⁊ ꝓuocat vrinam: et coquit cum mellicrato: ⁊ bibit: ⁊ ꝓfert strãguiric: ⁊ quãdo est recens habet vtutẽ multã ꝓgluctinãdi et incarnãdi vulnera magna: et curat plagas: ⁊ soluit durities mãmillarũ. DIASCO. Radix eius bibit diebꝫ septem. hyctericis medet diebus. 30. bibita. sciaticis fert opem: maxime cũ mulsa. epaticis ⁊ dissuryis ⁊ nefreticis prestat effectũ: toztionibus subuenit. hac. n. maxime vtũtur in ponto. elixatura eius dat contra vim aconiti: cataplasmatibus adhibita cuz polẽta ⁊ elixatura eius mixta: oia sil'r facere põt: trita cũ caricis: ⁊ dura in modũ cataputie ventrem mollit: cum resina tepida impositа fordida vulnera purgat. melle addito causas matricis cõponet. durities vulnerum soluet: et paracolesim prestat.

GALIE. Camepitheos ĩ gustu qdẽ fozziozẽ hz saporẽ q̃ acrez. menergia vo abstergit vlcera plusq̃ calefaciat: ꝓpea ⁊ arteticis ⁊ oino gb? obstruũt facil'r ẽpa bonũ ẽ farmacũ: ducit aũt ⁊ mẽstrua bibitũ ⁊ cũ melle appositũ. ẽ vo diuꝛticũ farmacũ. gdã vo dãt sciatici coãntes ĩ mellicrato

virtus vero huius herbe magna vlcera sanare potest. ⁊ putridosa vlcera sanat. durities que in mamillis diaforat. ·Pli. lib. 24. cap. 5. vltra medium.

Camer est herba cuius folia sunt similia folys lentis: quā ignoro.

Cameropa. vl' cameropia .i. camedreos. Diaſ.

Cameropos. ē species palmarum maiorib⁹ ⁊ molliorib⁹ folys. ·Pli. li⁹ 13. cap. 4. circa medium.

Camereon. i. cardus siluestris.

Camesic vel camesich .i. fruct⁹ tbamarisci domestice. ·Pli. lib. 24. cap. 15.

Cameth. i. illa que seruantur in salmuria vt olive capparis ⁊ similia.

Camezelas. Lbamokelas .i. calandrus auis.

Camezillum. i. poligonia.

Canibaduci. i. omnia que aceto ⁊ sale condita sunt vt capparis olive ⁊ reliqua ex quibus fiunt salse vt sinapis ⁊ eruca ⁊c.

Canfor gd est. l. canfor.

Camic vl' camich. i. capparis que ꝯdit salmuria.

Camici. i. ebulus.

Camicalcapar. i. salmuria capparis condita.

Camidria. i. camedreos.

Camiliben. i. dispositio cui admiscetur caliditas nō perueniens ad bocyt sit febris: ⁊ sociatur ei laxitudo: ⁊ pigritia ⁊ alices ⁊ saltus: ⁊ cōmotio somni ⁊ vigilia: ⁊ ꝯstrictio anhelitus ⁊ tensio venarum hypocundriorum ⁊ dolor capitis. Almililatu. al'r.

Caminiden. i. amidum sale conditum.

Camisia. ara. Achababa. Bubucula.

Camin. ¶ Laplin. CXXVII. ara. gre. ⁊ latine ciminus. Ciminū quoddā est qō dr̄ ciminus carmenus. quoddaꝫ qō dicitur ciminum regale. quoddā qō dr̄ ciminum album: quoddam qō dr̄ ciminum rusticorum: quoddam qō dicit̄ ciminus ethiopicū. quoddam qō ciminum basilicū dicit̄: quoddam qō dr̄ ciminus egyptius: quoddam qō dr̄ ciminum dulce: quoddam qō dr̄ ciminum agreste: ⁊ quoddaꝫ qō dr̄ platociminus. Ciminus carmenū. i. siseleos. ciminū album idem. ciminum dulce idem. ciminum rusticorum idem. ciminum ethyopus est quoddā semen simile ameos: ⁊ est git sicut apparet si. l. l. naucana. ciminum basilicus idem qō supra. ciminum egyptius est ciminum vsuale. ciminus agreste est illud qō per Diasco. infra in capl'o isto describitur platociminum. i. siseleos. ciminum vsuale est semen herbe in multa quantitate nascens virtutē habet diureticam ⁊ subtiliandi humositates. est calida ⁊ sicca in tertio. ⁊ quidam dicunt q⁹ est sicca in secundo.

SER AP. lib. 20 aggre. capl'o camin. auc. Diasco. camin .i. ciminus nostrū qō vocatur egyptius. ⁊ est aliud ciminū qō dr̄ carmenum. ⁊ est aliud qō dr̄ agreste: ⁊ est quoddaꝫ ex eo boni saporis. ⁊ est proprie carmenus: ⁊ ipsius expositio est regale. ⁊ post ipsum est babylonicū. Et idem aucto. Hal. ex eo est domesticus ⁊ agreste. domesticus vō est qō magis administrat̄. ⁊ maxime semē sicut administratur semen anisi ⁊ leuistici ⁊ carui ⁊ apij montani. virtus eius est ca. in tertio. DIASCOR. capl'o de cimino. fm trās lationem nostram quoddā est vsuale: quoddā egyptius: ⁊ quoddam ozitur in alijs partibus: ⁊ istud est ciminū nostrū qō communiter habemus in vsu: ⁊ eustomacus est: sed plus illud qō ozitur in egypto. qō hyppo. basilicus vocat. vnde tale ciminus vsuale in omnibus prouincijs inuenitur: sed ciminus agreste nascit̄ in calcedonia ⁊ in hispania virgam habens duobus palmis longā: in qua folia nascuntur quatuor aut quinq: ⁊ tenuissima ⁊ diuisa sicut gingidius: in qua virga sunt capitella quinq aut sex rotūda ⁊ mollia in quibus est semen: qō si gustui applicaueris viscidior est nostro. Nascitur locis humect. l. ciminus nostrus vsuale habet virtutē seranticam ⁊ ferventes et mictualem ⁊ stipticā. GALIENVS. 7⁹ sim. phar. capitulo de cimino. semīe maxime vtimur sicut ⁊ anisi ⁊ lenisticī ⁊ carui ⁊ petroselini. est aūt calefactiue virtutis sicut illoꝫ singulus ⁊ diuretice ⁊ destructiue ventositatis de tertio gradu exrīs calefaciētius. POSSE. Ciminum sumptus in cibis ⁊ potibus ⁊ salsamētis virtutes habet ꝯfortandi digestionē. vinus decoctionis eius ⁊ seminus fenugreci dolorem stomaci ⁊ torsionem intestinoꝫ ex ventositate mitigat. Contra sanguinem oculorū post principium nō est fluxus: puluis cimini cum vitello oui super testam calidā ponatur ⁊ diutius in duas medietates superponat̄ sepe. Item puluis eius conficit̄ cum canfora: ⁊ caliduꝫ superponat̄. Item tenea ciminus inter dentes tertmasticatus ⁊ insufflet̄ in oculus. Contra liuorem ex percussione vel alio modo factū dus recens est: puluis eius subtilis cus cera ad ignē confectus ⁊ sepe appositus est certū remedius. vsus frequens eius inducit discolorationem. Contra frigidā tussim detur vinus decoctionis ficuū sicarus ⁊ cimini. Ad idem. electuarius cōfectus ex cimino ⁊ semīe fenugreci brussi ⁊ melle vtile est ꝯ frigidā tussim. Cōtra tumorē faucius ⁊ dolorē ficus ⁊ ciminus decoquātur bene trita in vino: ⁊ inde emplastrus factū in loco dolenti ponat̄. Cōtra frigidus reuma puluis eius ⁊ baccarū lauri simul trita ⁊ in testa calefacta in sacello ponatur et capiti superponat̄. Contra stranguriā ⁊ dissuriam ⁊ alios dolores ex frigiditate ciminus in vino coctus supponat̄.

DIASCOR. Ciminus nostrus in oleo coctum torsionibus ⁊ inflationibus superpositus medet̄ cataplasmatibus misceat̄ ortonoicis cus pulsa necessarie datur. morsibus venenatis cus vino opitulat̄. tumorē testius admixta pollina fabe ⁊ vue passe: ⁊ cerotis impositum medicat̄ aceto mixtus mēstrua abstinet ⁊ sanguinē narius ꝓfluentem sic stringit potui datus siue inunctus pallorem facit: ⁊ qꝫ calidissimū est dolorē vesice placat: ⁊ calculos iuuat. Semen cimini agrestis torsiones ⁊ inflatiōes aque mixtus saluberrime curat: cus aceto vō subglutientibus opitulat̄: venenis occurrit: dolorem stomaci cōpescit. masticatum ⁊ impositum liuores detergit: melle addito ⁊ vua passa: omnia similiter facere notit. in hoc flos nascitur niger veluti semen qui bibit⁹ similis est melantio. morsib⁹ venenatis occurrit: strāgurys ⁊ doloribus vesice pcstat effectus: ⁊ coagulatus sanguinem per vrinas mingi facit. maxime singulare presidium est si bibitum fuerit cus eleatura apij. AVICEN. libro secūdo. capitulo de cimino. Ciminum scilicet nostrum vel vsuale expellit ventositates: ⁊ resoluit: ⁊ in ipso est incisio ⁊ excitatio: ⁊ in ipso est stipticitas. cus lauatur facies ex aqua ipsius clarificat eam. ⁊ similiter eius acceptio ⁊ vsus ipsius cus mensura. eius nanq: nimius vsus faciem citrinat: ⁊ administratur cum ceroto aut oleo aut melle consolidat vulnera ꝓprie siluestre: cuius semen est simile semini lini: cum ex eo implentur vulnera cum teritur ciminū cum aceto: ⁊ fit odoramentus ex eo abscindit fluxum sanguinis narium: ⁊ similiter cum ex eo intromittitur licinium in naribus: et quandoq: masticatur ⁊ miscetur cus oleo ⁊ distillat̄ sputum super vngulam ⁊ super coagulatum sanguinem sup oculo ⁊ confert: ⁊ quandoq: masticatur cus sale ⁊ distillatur sputum super scabiem ⁊ sebel ⁊ vngulam abscissam: ⁊ prohibet adherentiam: ⁊ succus siluestris abstergit visum: ⁊ attrahit lachrymas: ⁊ nominatur gre. fumus: ⁊ ipsi etiam ponitur in cauterys euulsionis pilorum in oculo ⁊ non nascitur: ⁊ quando bibitur cus aceto mixto cū aqua: ⁊ confert difficultati anhelitus: ⁊ tremori cordis frigido: ⁊ administratur cum oleo super apostemata testiculi: et quandoq: administratur cum aceto: ⁊ quandoq: administrat̄ cus oleo ⁊ farina fabarus: ⁊ frangit lapidem ⁊ ꝓprie siluestre: ⁊ cōfert distillationi vrine: ⁊ mictui sanguinis: ⁊

Cam̄ tussim liuore

Ciminū semen multę virtutis

dolori pungitiuo ventris ⁊ inflationi. et succus siluestris triti cum aqua mellis soluit ventrem. inquit ruffus. ciminum nabatius soluit ventrem. karmenum vō non soluit. imo stringit: ⁊ herba siluestris prouocat coleras in vrina ⁊ datur in potu cus vino ad morsus vermius venenosoꝫ: ⁊ proprie siluestre: cuius semen est simile semini lini.

SERAPIO. aucto. Diasco. Uirtus cimini est ca. desiccatiua ⁊ stiptica: ⁊ prouocat vrinas. quando coquitur cus oleo aut fit clistere cum ipso: aut emplastrum cum farina ordei torsionibus ⁊ inflationibus: et datur de eo in potu cum aceto temperato cus aqua asmaticis: ⁊ confert: ⁊ datur similiter in potu cum vino ad morsus venenosorum: ⁊ confert apostemationibus testiculorum quando admiscetur cum oleo ⁊ farina fabarum: ⁊ passulis: ⁊ cera: ⁊ supponitur: ⁊ quando miscetur cum aceto abscindit mēstrua ⁊ fluxum sanguinis narium tritum cum aceto: ⁊ quando linitur cum eo corpus: aut sumitur de ipso nimis in potu facit croceum colorem cutis: ⁊ confert dolori vesice propter suam caliditatem: ⁊ confert lapidi renum.

Caminella. i. ameos.

Camitamuden. i. anuides sale conditum.

Camitharcapa. i. camicalpar.

Camisice. Lampsice. i. cansice. Sicem. Diasco.

Camomilla quid est lege bebonig.

Camum. i. potus qui fit de ordeo et alijs frugibus. fm Diasco. vocatur fucca. arabes vō vocāt ipm foca. ⁊ est cerusia vl' species eius.

Canna. i. cartamum. Serapio. Diasco.

Cananda est cibus factus sicut pheludem: nisi qꝫ i eo ponitur sisamum.

Canabil. i. cambil.

Canabs canabuen. canabum cannabum. idem. l. canapis. pro quo lege sechedenchi. ·Pli. lib. 20. c. 23. in medio.

Canabit vel canauit. i. caulis imperialis. ⁊ ē caulis vsualis. ⁊ est alba hus folia collecta in globum.

Can. i. lutum.

Canacella. idest canda egna. vel arpinus. vel hyppuris.

Canapion vel canopis .i. cortex median⁹ sambuci. vt in Alexādro de podagra.

Canar. i. aloes.

¶ Laplin. CXXVIII. ara. latine lutum armenum. vel bolum armenum: et est quedam vena terre que precipue in armenia inuenitur. vnde habet virtutem constringendi. Est autē eligenduꝫ qō subrubeus est fm omnes partes non habens colores distinctos aliquantulū fragile. frigidū est ⁊ siccū in scōo.

Canarmenum.

SERAPI. lib. 20 scōo. capl'o canarmenum. i. lutum armenum ⁊ est in gimbar: color eius est vltra croceitatem ⁊ rubedinem tendens: ⁊ teritur cito sicut teritur calx: et est lene sine lapide: virtus eius est que desiccat desiccatione fortī. AVICEN. lib. 20 scōo. capl'o de luto armeno. Est rubeum declinans ad citrinitatem notus: ⁊ alemu est ei propinquum in operatione. frigidū est in primo. siccū in secundo. ·Plinius lib. 20. 35. capitulo sexto. in fine.

POSSE. ·Pillule facte ex bolo ⁊ gūmi arabico: ⁊ penidys cum aqua or. Infusionis draganti valent contra emoroicam passionem vitio membrorum nutritiuorum misceatur eius pulnis cus gūmi draganti exusto ⁊ confecto cum succo plantaginis ⁊ potui detur. ⁊ valet bolum contra dissinteriam ⁊ fluxum ventris sanguinis cus ouo: vel per clistere vel in emplastris. Contra fluxum menstruoꝫ fiat ex eo puluis cōmixtus cum succo plantaginis ⁊ bombice ⁊ suppostorium inde factum supponatur. Cōtra sanguinem narium confice bolum cum succo sanguinarie et fac stuellum: ⁊ impone naribus vel puluis solus cus bombice naribus imittatur. Bolum tritum ⁊ distemperatus cum vino mixtum aqua ros. ⁊ acceptum valet contra febres pestilentiales. SER AP. aucto. Halic. Bolum vel lutum armenum ciliacis ⁊ dissintericis prestolatur. splenticis colericis ⁊ stomaticis vtiliter medetur: ⁊ solutus stomachus reficit. Et valet contra sputus sanguinis: ⁊ cōfert fluxui mēstruoso ⁊ catarro descendenti a capite ⁊ vlceribus putridis que fiunt in ore ⁊ desiccat exituras que indigēt desiccatione: ⁊ confert illi cui a capite humor descendit ad pectus iuuamentum magnum et coartationi anhelitus. ⁊ ideo confert ptisicis. ⁊ hoc ideo quia desiccat vlcera pulmonis intantū q⁹ non tussiūt nisi errent in dieta sua error magno: aut permutet̄ aer subito ad complexionē malam: ⁊ qui patiuntur coartationē anhelitus antiquam cus bibunt ex eo curant̄ cito: ⁊ qui non iuuabitur per hanc medicinā nunq: iuuabitur p aliquā aliā: ⁊ sumatur de eo in potu cus vino subtilissimo mediocriter linfato quando eger non febrit vel parum febrit: sed si fuerit febris multa detur cus vino mixto multa aqua ne febris augeatur: ⁊ quando bibitur in hunc modus confert febribus pestilentialibus valde: ⁊ qui assuescit potui eius tempore pestilentiali preseruat̄ a nocumento pestilentiali: et iam vidi multos euadere tempore pestilētiali per ipsus: ⁊ iam sunt multi qui sunūt ipsus cus vino mixto aque ros. cōfert quādo febris adest. AVICEN. Lutum armenum retinet sanguinem: quoniā exiccatio eius est in vltimo: ⁊ confert apostematibus pestilentialibus bibitū ⁊ linitum: ⁊ prohibet ambulationem putredinis membrorum: ⁊ mirabile est in re vulnerum: ⁊ prohibet catarrum: ⁊ cōfert colericis: ⁊ est bonum sputo sanguinis ptisici: propterea qꝫ desiccat vlcus pulmonis: ⁊ est cura stricture anhelitus ex catarris. ⁊ est bonum vlceribus intestinorum ⁊ solutioni ⁊ fluxui sanguinis matricis: ⁊ confert fe. ethicis et pestilentialibus proprie. ⁊ plures quidem iam sanati sunt ex pestilentia magna propter consuetudinē bibendi ipm cum vino subtili: ⁊ si bibitur in fe. pestilentie necessarius est vt vinum perducat ipsus ad cor: ⁊ misceat̄ vinus illud cus aqua ro. Et idem primo canon. fen quarta. capl'o qnto. Odor boli corasceni phibs nauseā. BVLCASIM. li⁹ qui dicitur seruitor. Comburitur sic bolum. frange ipsus in frusta ad quantitatem fabe: et pone super testam ⁊ sup laminam ferream: et misce sicut erit tibi voluntas comburendi vel assandi.

Canchi est spēs mirre.

Canci. i. affodillus.

Cancil. i. rapa.

Cancipontici. i. daucus.

Cancitan. i. aaron.

Cancida. i. instrm ocularibus morbis idoneum.

Cancolon. i. cantarides.

Cancrena. i. vlcus corrosiuus. Hal. de mala cōpl'one diuersa. cap. primo.

Cancrocella vel cācrocossa. i. salsamēta incisiua vt in Alexandro de sit.

Canda est genus cardi.

Candarel. ē spēs scariole. pro qua. l. cicorea.

Candarum. Ladare. i. olibanum. Steph.

Candelabra. i. testudo.

Candelabralis. herba. i. lichinida.

Canderas vel canderos. i. siricum.

Candinifior. est species q̄dam vini.

5 prosim

febrium pestil

bolus armenus

Candaros vl cãdarusiũ.ara.gre.cãdros vl cõdros.Diaf. lati.vo triticum romanum vel ordeum romanus:⁊ est ordeum cui non est cortex. SER AP.libro aggre.ca? candros.i.candarusum.Et Halie. primo de cibis. cap? de candaruso.Est cibus bonus sicut triticum:propter suam viscositatem est maioris nutrimenti eo: sed fm viam medicine virtus eius est virtus tritici:nisi qꝛ est maioris viscositatis eo. pro quo lege condros.

Canesis vel canesebu.i.scarabeus.

Caneni.i.lauda. Canetum.i.qñ homo videt.

Canfor.i.planta cuius gũmi est canfora:⁊ est lignũ albũ frãgibile leue:in cuius ramis ꝓtinet aliqd de vestigijs canfore sic:ꝙ inde exit canfora p sublimationẽ:vñ qñ sine pmixtione substãtie ligni exit pmixta vocatur ale scret truaria. ¶ Capitulum. CXIX.

Canfora gre.⁊ latine.ara.vo canfor. Canfora ẽ frigida ⁊ sicca in tertio:⁊ est quoddã gũmi arboris fm Aui.⁊ Serap.dr canfor.qõ nisi cum efficacia seruetur facile perditur.pot aũt seruari in vase marmoreo cum psilio aut semine lini aut milio per.4.o.annos.Iꝗ pro certo nescio herbam in qua sit tale miraculum.nã cũ in tertio fri.⁊ sic.iudicetur.nihil est odoratius igniq; ami cabilius:cito enim inflãmatur ⁊ preclaram flãmã per se emittit:que nisi psilio: lini semie: aut milio obruatur eua nescit.nã sublimata defertur ad nos:⁊ propterea est saporis acuti cuꝫ amaritudine. SER API.lib.aggre.cap.cã for.i.canfora almazodi terre panzor sunt insule que sunt propinque regionibus sardiny.⁊ ideo dr canfora de panzor.⁊ in annis qbus fiunt multa fulgura ⁊ tonitrua ⁊ multi terremotus generatur ibi multa canfora.in illis vo annis in quibus non fiunt hec non fit multa canfora. vnde defertur ex regione fafella ⁊ ex regiõe dedabab ⁊ arig.⁊ plurimuꝫ qõ defertur ex ea est ab arig:⁊ est minor sui:⁊ ẽ ipa gũmi arboris in illis partibus nascentis:⁊ est gummi coloris rubei maculari:⁊ lignum eius est album teneruꝫ quasi velit fieri nigrum.sed ⁊ reperitur canfora in colore ligni arboris in pecys ligni que sunt ibi intus extense:sed melior ex ea ẽ nach:⁊ est illa que nascitur ⁊ egreditur ex ligno per se in sua arbore:⁊ color eius est rubeus maculatus que postea sublimatur ibi ⁊ fit canfora alba.⁊ dicitur nachim:eo ꝙ ꝑmus qui regnauit ibi nominatus ẽ nach: ⁊ nomen loci in quo reperitur dr panzor.⁊ ideo nominat canfora de panzor canfora illius loci:⁊ est melior ⁊ subtilior maioris durabilitatis ⁊ albior ⁊ maius frustuꝫ:qõ ex ea reperitur est sicut dozna vna.post ipsam vo in bonitate est illa que dr fauzen:⁊ est grossa habẽs aureuꝫ colorẽ: nec est clara sicut nach.⁊ post ipsam est canfora que dicit cansab:⁊ est fusca:⁊ est minoris precy q̃ nach.Et post hãc est illa que dicit balomich:in qua sunt admixta fragmenta ligni canfore.⁊ est vnctuosa gũmosa:⁊ reperitur in frustis quãtitatis vnius amigdale:aut ciceris:aut lentis:aut farris:⁊ est bona ad aromatizandum cum aromatizatur cum fumigatione ex costo ⁊ mirra:⁊ omnes iste spẽs clarificantur per sublimationem:⁊ egreditur ex eis canfora alba in laminis albis similibus in figura sua parascidib?: ad quas ascendit.vnde canfora sublimata vocatur canfora operata.Et idem auc.Halie.cõplexio eius est frigida ⁊ sicca in tertio.et ideo ꝓfert calefactis. AVICEN.lib? scõo.capl'o de canfora.Spẽs eius sunt alcanfori ⁊ ariane. deinde alzeior ⁊ alefazer varia:⁊ est illa que est pmixta ex ligno sito:⁊ ex eo qõ sublimatuꝫ est ex ligno eius. Quidam aũt dixerunt ꝙ est arbor magna faciens vmbrã hominibus cui leopardi adherent.non ergo peruenitur ad eam nisi noto tempore anni:⁊ est spongiosa marina. hoc est fm ꝙ extimauerunt quidam:lignuꝫ vo eius iam multoties vidimus.⁊ est lignuꝫ album frangibile leue:in cuius ramis quãdoq; continet aliquid de vestigijs canfore est fri.⁊ sic.in tertio. POSSE.Contra calefactionẽ epatis puluis eius cum succo solatri conficiat:in quo plagelle ĩtincte sepius epati superponant.Cõtra fluxum sanguinis e naribus fiãt magdaleones ex puluere eius ⁊ puluere seminis vrtice vsti confecto cuꝫ succo sanguinarie naribus imponat. Si autẽ fiat sanguinis fluxus ex ipsius ebulitione vel ex epate cum aqua frigida conficiatur puluis canfore ⁊ plagelle infuse fronti ⁊ temporibus ⁊ gulle superponat.Contra gomoreã puluis canfore distemperetur cum mucillagine psilij vel cum agresta vel cuꝫ succo solatri:⁊ intinctis plagellis ponatur super pectinem et renes ⁊ pudenda.contra diabetem idem facias.postea superponat lamina plumbea.Contra maculaꝫ oculoruꝫ cõficiatur puluis eius cum aqua ro.⁊ addito succo feniculi ponatur in vase eneo.Contra pannuꝫ faciei ⁊ ad faciẽ clarificandaꝫ ⁊ depurandã conficiatur canfora cuꝫ aqua ro. ⁊ addito melle albo ⁊ mundissimo facies lauetur.Contra libidinem odoretur canfora.similiter satis competenter ponit in syrupis contra acitas egritudines.similiter prouocat sternutamenta.valet similiter ad ruborem oculorum.habet enim virtutem infrigidandi ⁊ restringendi.

SER AP.auc.Ysaac.Canfora confert calefactis habẽtibus sodam colericã quando odorat simpliciter.aut cuꝫ aqua ro.aut cum sandalis.Et odor eius abscindit desiderium coitus:sed potio eius in hoc est fortioris operatiõis ⁊ stringit fluxum colericum quando ex ea parua quantitas miscetur cuꝫ medicinis.vsus eius facit accelerare canos:⁊ facit dormire:⁊ reprimit caliditatem cerebri:⁊ abscindit fluxum sanguinis nariuꝫ quando miscetur cũ succo vue acerbe ⁊ imponitur naribus:⁊ stringit ipsuꝫ vnde cunq; fluat. Et canfora ingredit confectiones suffumigationuꝫ:⁊ vnguentoruꝫ preterq̃ in gallia ⁊ diambra.Et idem aucto.Raf.est frigida subtilis:⁊ confert ad sedandum egritudines calidas que fiunt in capite ⁊ toto corpore.⁊ qui nimis vtitur ea perdit vigilias:si sumatur in potu infrigidat renes ⁊ vesicam:⁊ coagulat sperma:⁊ generat egritudines frigidas precipue in regionibus frigidis. Et idem aucto.Mesarugie.Sumpsit ex ea quidaꝫ.6.aureos tribus vicibus:⁊ destruxit eius stomachum adeo ꝙ non potuit digerere cibum:⁊ abscindit sperma.Et idẽ aucto.Aben Mesuay. Stringit vẽtrem:⁊ potus eius facit accelerare canos:⁊ cõfert apostematibus calidis.Et idẽ aucto. Ysaac benaram. Canfora frigida est ⁊ sicca in tertio.⁊ confert calefact cum aqua ros.⁊ fortificat sensus et membra eoruꝫ.⁊ quando miscetur ex ea quãtitas parua cum medicinis que fiunt ad stringenduꝫ fluxuꝫ ventris qui fit a colera confert. AVICEN.Vsus canfore facit canitiẽ:⁊ prohibet apostemata calida:⁊ cuꝫ aceto prohibet fluxum sanguinis nariuꝫ:aut cuꝫ expressione dactiloruꝫ immaturoruꝫ aut cuꝫ aqua mirti:aut cum aqua albedaroç.⁊ confert sode calide:⁊ remouet vigilias:⁊ cõfortat sensus calefactoruꝫ:⁊ confert alcole vehemẽter:⁊ confert in medicinis obtalmie:⁊ abscindit coituꝫ: ⁊ generat lapidẽ renũ ⁊ vesice:⁊ stringit fluxũ vẽtris colericũ.

Canfozata est planta quedam que ingredit in vnguento marciaton: bñs colorem canfore: cuius folia facta sunt sicut vna ex speciebus abrotani:ſꝫ albidiora simpliciter facta est sicut tanacetũ medetur doloribus.

Canbeang.i.senationes.

Canisis.i.ostrea.

Canibasnemar. Ha.6.fim. phar.ẽ ingt strãgulator.

Caniculata.vl canicularis .i.iusquiamus. Macer.

Canicula est stella que dominatur diebus.40.fm Hali.in libro de cibis.capitulo primo de fructib? bozarys.

Caniosa tussis.i.canina.

Canis caput. herba ẽ que

cinocefalon grece.⁊ antimon dicitur. Anturinon Antirenum.

Canirti.i.ebulus.

Canna psidis qd ẽ.l.basap

Canna varia:est berba ãſi alba ⁊ incisa vt cãnabũ: cui? semia lũbricos occidũt ⁊ exbũt de corpore.

Cangir.ara. aper.chabeli.

Canicalnemer.est strãgulator leopardi .s. species aconiti.Hal.6.fim. phar.

Cani vetule quid sunt lege vsnee.

Canium qd est.l.foca.

Cãnella.i.darsen.

Canon. arab.i. norma vel regula.

Canopum.i.sambucus.

Canopis est cortex medianus sambuci.Halien? ad glauconem.cap. vltimo.

Canobasilicon.i.auellana

Cansab est spẽs canfore. ¶ Capl'm. CXXX.

Cansice aut sicen. DIASCO.cap.campsice. bastas habet longas digitoꝫ quatuor in terra ,piecras lachrymo plenas.folia sunt ei lenticule silia ⁊ peplo:sed minora et tenuiora.semẽ hꝫ sub folys rotundũ sicut peplũ:⁊ est sine flore.radix est illi tenera et inutilis. POSSE.DIASCO. Pasta eius trita cum vino:⁊ vt pessariũ supposita dolorẽ matricis mitigat. cataplasmatibus adhibita tumores spargit.clauos corpis tollit. mirmiceas mũdat.cocte ⁊ comeste ventrẽ soluũt. idẽ succus ipsius facere pot.succus ipse punct? scorpionũ ictus mitigat.suffossiões et caligies oculoꝫ detergit.cicatrices oculoꝫ addito melle curat.nascit vo saxosis locis et asperis.

Cantabricies. Alex.i. ptiriasis.farfurisca.

Cantabricium idem.

Cantabrica. ꝑli.libro.zꝗ. cap.8.post ꝑncipium. ¶ Capl'm. CXXXI.

Cantabrum. gre.ara.nochale. latine vo furfur tritici.qõ calidũ est et temperate siccũ.est aũt diaforeticũ in aqua cala dissolutũ reddit eã mitigatiuã et humidã.vñ aqua illa nimiũ hũida iudicat. POSSE.Valet ꝓtra iliacã passionẽ strãguriã et disturiã.talis eius vsus ꝓficiat cũ vino subtili albo mediocriter acido.post decoquat diu:et pãno imposito loco dolenti supponat. Item valet hoc ꝓtra dolorẽ stõi:ex frigida cã vel vẽtositate.ꝓtra iliacã passionẽ inuciat per clistere colatura eius.mollificat.n.satis ꝓtra tussim siccaꝫ:et etiam frigidã et peripleumoniã ⁊ pleuresiꝫ:fiat hoc in aqua decoctionis ordei bene mundati et triti:et collata dissoluit cantabum.et iterum super ignem aliquantulum bulliat et talis aqua tepida detur patienti.

Cantarica.i.aaron.

Cantaram.i.nux vomica.

Cantalides ẽ colliriũ fcñ ad glaucona oculorum. Et fit ex plãta sili fenicilo breui caule.flore candido.Ego autem semen istud feci ferri de grecia seminaui ⁊ collegi.

Cantaris. Cantarida.ara. vberire.Auic. ¶ Capl'm. CXXXII.

Cantarides. latine et gre.ara.derarie vl orane. Cãtarides sunt alalicule:quarum sunt efficacissime:q̃ in spicis frumẽti adhuc florẽtis inueniunt.sunt bevarie ⁊ q̃ si circa pẽnulas suas stricte ⁊ oblõge.be.n. vapore aceti suffocant:⁊ in vase non picato reponunt.sunt ca.⁊ acutissime:que lꝫ scabiei vesice ꝓferãt.vesicã tñ si ex eis multa sumat q̃titas vulnerãt atq; sãguinẽ mingere faciũt et interficiunt:ex gbus parua accepta vrinã ,puocant vehemẽter atq; cuꝫ aceto epithimate remediũ ꝓferũt vehemẽter morfee albe:⁊ albaras ⁊ lepre. SER AP.li?aggre.cap.oberarie.auc.Hal.experti sum? experiẽtia nõ modica in vnguib? leprosis:⁊ inuenim? ꝙ qñ ponit sup eas cum ceroto.ꝓfert multum aut cum vngẽto.auferũt enim vnguẽ ⁊ faciunt eã cadere totã.et cãtarides ingrediunt in cõmixtione vnguentoꝫ ⁊ medicinaꝫ que fiunt ad scabiẽ et ad egritudinẽ cuꝫ qua eleuat cutis ⁊ in medicinis que euellunt verrucas:que dñr capita clauoꝫ.et sunt qdã ex magistris nostris qui dabant ex eis in potu miscẽtes parũ ex eis ad ,puocãdũ vrinã. et qdam accipiebãt alas ⁊ pedes ipsarũ solum.dicẽtes ꝙ hec ꝓferũt illis qui sumpserũt corpora ipoꝫ ⁊ erit eis bezoar. et alij dicebant ꝑrium huius.vꝫ.ꝙ corpora ipsarũ sola iuuabant eos qui sumpserũt alas ⁊ pedes earũ. Ego vo miscui oia simul corpora cũ pedibus ⁊ alis ⁊ dedi. Ille autẽ que sunt magis iuuatiue ex eis sunt ille que reperiunt in tritico:in quarũ alis sunt linee citrine in latitudine protẽse:⁊ ,ppie qñ ,pycis eas in olla terrea noua:⁊ claudis orificium olle cum pãno lineo sup vas in quo sit acetum fertiẽs donec suffocentur ⁊ moriant.et silr oportet ꝙ fiat ex animali qõ dr xofostis qñ volumus ipsuꝫ reponere.⁊ silr est spẽs animalis similis cãtaridibus in figura ⁊ virtute. et silr vermis viridis qui reperitur sup arborem pini:virtus eius est sicut virtus earum:postq̃ vo sunt cantarides mortue iserant in lino ⁊ reponant. DIASCOR.capitulo cantarides.Meliores ex eis sunt que sunt diuersorum colorꝫ:⁊ in alis earum sunt linee transuerse citrine ⁊ sunt grosse ⁊ oblonge.operatio autẽ illaruꝫ que sunt vni? colorꝫ est debilis:⁊ virtus cantaridaruꝫ est putrefactiua calefactiua ⁊ vlceratiua.et propter hoc miscent cum medicinis ꝓueniẽtibus apostematibus cãcrosis ⁊ ad scabiẽ vlceratam ⁊ empetiginem:⁊ qñ ponunt in nascalibus ,puocant menstrua:⁊ extimauerunt quidã ꝙ qñ miscent cum aliquibus ꝓfectionibus ad hydropisim ꝓferunt propter vtutẽ earũ quã habent in prouocando vrinam. AVICEN.libro scõo.cap.cantarides. Dixerũt quidã ꝙ sunt superflue caliditatis. Et dixerũt alij.sunt ca.⁊ sic. in tertio.sed primuꝫ est verius.⁊ cantaris est acris acuta putrefactiua adustiua:⁊ eradicat verrucas linita:⁊ fit ex ea cerotum:⁊ linit ex eo albedo vnguis:⁊ ꝓfert ei ⁊ eradicat vnguem mollificatã velociter qñ fit ex ea emplastrũ ⁊ remouet morfeam ⁊ albaras linita cum aceto:⁊ quãdo ex ea trita cum sinapi fit linimentuꝫ:facit nasci capillos. ⁊ similiter quãdo coquitur cum oleo donec inspissetur et linitur sup apostemata cancerosa:⁊ resoluit ea:⁊ linit sup scabiem ⁊ empetiginem. Inquit filius Mesarugie ipsa incidit vngulam valde:⁊ parum de ea ,puocat vrinam valde ⁊ parum de ea adiuuat medicinas ,puocatiuas ad prouocandum absq; nocumento:⁊ prouocat menstrua:et facit aborsum.dixerunt quidam.datur in potu vna earũ ei qui cõquerit de vesica sua:⁊ ꝓfert. dantur in potu tres ta sanagi de ea:⁊ exulcerat vesicã.inquit Halie.ipsa exulcerat vesicã ⁊ est ,pterea:qꝛ facit mãs acutas declinare ad eã:a gbus corpus nõ eũat cũ ,ppietate que est in ipsa.

Cantariũ.cãtaron. cantauron.i.centaurea. Cantorium.Steph.

Cantica.iarũ.aaron.Diaf.

Cantida. est genus ferramenti oculoruꝫ morbis idoneum.Demosth.

Cantarum.idest foliũ nil. als milij.

Cantoriũ.i.cẽtaurea.Ste.

Cantarzed est cardus vel species eius.

Caolẽgi. ara.colica passio.

Canu.i.fileos.

Canterinus.i.lapatiũ acutum.a canterio dr qõ est iumentum castratuꝫ:vt asinus mulus vl equus.

Canzu.i.aper.

Caocule:vel caokale:idest cardamomum.

C'anthar.i.libanus.

Canti. in scõo practice regalis dispõnis. dr ꝙ est afferasum:⁊ ipm est cbutem.i. affodillus: sed vide ne sit iarus dict? a diasco.Cantica.

Capalagia.vel caphalagia .i.inductiua stupoꝫum.

Capadocius sal.i. salgẽma .l.afronitrum.Pau.cap? de albugine oculi: cum Auic.ibidem. ¶ Capl'm. CXXXIII.

Capparis vl cappar? lat.ara.bapar cabar kabar gre.vo kinos batõ.Capparis vl capar?

frutex est qui in multis partib⁹ reperiť. Flores ⁊ folia cibo cōpetūt. Cortex. radix. flos ⁊ folia vsui medicine: preci pue trī cortices radicis qui debēt colligi in pn⁹ veris et in vmbra siccari. est aūt eligēdus cortex eius qui cuz frāgiť nō pulverizať: ⁊ qui aliq̄tulū subruffus est ⁊ subamarus. flores aūt ei⁹ cū adhuc sunt tuberosi ⁊ nō dilataně debēt colligi: q⁊ cū dilatati sunt nō valēt: ꝓdiunť cū sale ⁊ aceto: capparis calida ⁊ sic. in scdo. multi capzion vocant.

DIASCOR. ca⁹ de capparo. Capparus ē frutex sarmētosa spāsa sup terrā revolutiōis rotūde sicut sentex. folia filia citonio bīis semē sicut oliua: qō aptū florē bz ītus albū qō si ceciderit vt balanus inuenīť oblongus. q⁹ si apiať inuenīť in illo semē sicut mali granati purpureū ⁊ minutū: radices bz maiores ⁊ multas. Nasciť in locis aridis et viscidis: et maxime in muris. SERAPI. lib⁹ ag. ca. bappar. i. capparus: ē plāta sarmētosa q̄ extēdiť arcualr vl circulariter supra faciē terre: cuius spine revoluunť vsus semen sicut spine rubi: ⁊ bz folia filia citony in figura sua: ⁊ fructū similē oliue: qō si apiať in arbore sua emittit florē albū: ſz si exciderit ex arbore sicut ē inveniť clausus ad lōgitudinē decliuis: ⁊ tūc si apiať inveniunť in eo semina minuta filia granulis balaustie coloris rubei versus purpureū: ⁊ radices ei⁹ sunt plures magne ⁊ lignose. Nasciť in locis siccis: ⁊ ppzie muris. GALIENVS. 7. sim. phar. ca⁹ō capparo. Radicis qdē cortex amarā bz q̄litatē. Secūdo vo acrē q̄litatē: deinceps huic ponticam velut ex diuersis repugnātibus cōposita ē vtutibus. abstergere eniz pōt et expurgare ⁊ icidere cū inexīte amaritudine: calefacere vo et icidere ⁊ diafoziare cū acredine: colligere aūt ⁊ dēplare ⁊ ꝓstringere cū pōticitate. Et idē lib. scdo de cibis. cap. de capparis. Est subtiliū partiū sufficiēter: ⁊ pp B nutrimētū minime tribuit in corpus assumptū ipm sicut alia oia subtiliū partiū: ſz fruct⁹ eius salsus qñ comeditur abscz q⁹ abluať laxat ventrē: ⁊ postq̄z abluiť nutrit paruz sicut alia subtilium partium: et excitat appetitum cibi.

AVICEN. li⁹ z⁹ ca⁹ de capparibus. Est frutex et habz radicē: et bz fructū aliū qui est sicut cucumer: et est acris calida: q̄ poniť in musto: et seruat ipm ab ebulitōe sicut sinapis: et radix eius ē amara acris: ⁊ q̄dā spēs eius ē culzumia faciēs in ore bothor vsqz ad terminū q̄ veficeť ⁊ apostemat gingiuā: et inuiātius qō in ipsa ē sunt cortices radicis eius: ⁊ gñiara in terra calida ē calidior: ⁊ eius caliditas est in scōo: ⁊ ē resolutiua apitiua abstersiua: et ipsi⁹ radix est icisiua subtiliatiua mūdificatiua apitiua: in cui⁹ radicis cortice ē sicut amaritudo et acrimonia et stipticitas ⁊ nocumētū. fruct⁹ eius est parū pcipue cū saliť: et qō ex eo humidū est magis nutritiuū est q̄z qō siccū est. Pli. lib. 13⁹ cap. z3. POSSE. Succus folio⁹ capparis auribus istillatus vermes necat: ⁊ puluis cortic̄ū in oleo decoquatur et colatura auribus instilleť: nō solum vermes necat: sed etiā surditatem remouet. Ad lumbricos puluis eius ꝓfectus cū melle detur patiēti. flores eius ꝓditi virtutē hīt incitādi appetitum et digerēdi humorē exītem in ore stomaci. stōm ꝓfortāt: ⁊ in frigidatū calefaciunt: cibus sunt ⁊ medicina: ſz parum nutriāt. Contra vitium splenis ⁊ epis duritiem valet vinum decoctiōis capparis. Unguētum ad idē. puluis eius in magna q̄titate ꝓficiať cuz succo maratri: post addito vino ⁊ oleo fiat decoctio vsqz ad spissitudinē ⁊ addito aliquātulo cere fiat vnguētū. Item ellectuariū ad idem. Accipe pulueris corticis radicis capparis. ʒ. y. et corticis thamarisci. ʒ. y. ꝓficiańť cum melle et decoctione thamarisci ꝓtra scrofulas nouellas detur aqua decoctionis corticū capparis bruſci et speragi: et hoc vnguēto vngať. Accipe ruffum serpentē: et incide caput p spaciū quatuor digitorum postea in olla inferius minutatim pforata ponē et pone sup ozificiū alterius olle sane. postmodum ita ponať ī caldario aqua pleno et bulliat diu: vt sic ex eo lore aque resoluať serpēs: ex cuius pinguedine ⁊ puluere ellebori nigri et puluere corticis radicis capparis fiat vnguētuz quo vngať scrofule nouelle. Lōtra iliacā passionē et arteticā. Accipe lib. pulueris corticis radicis capparis ⁊ coquať in succo radicis ebuli et addať zuccarū ⁊ fiat syrupus. det aūt bis in septimana sero et mane cū calida. Sed attēdēduz cuz reperiť eius receptio in medicia cortex radicis eius debz poni. DIASCO. Capparus ex luctātibus cōponiť virtutibus. pycere enim et purgare et extenuare et euētare acredines ⁊ simul abducere et constringere: ⁊ ppterea sclirosi splenis sup oia medicamina iuuat. semen eius si in sale cōponať escis aptum est. ventrē mollit comestū cacostomaticū est. Radix ei⁹ ⁊ semen bibita cuz vino. z. y. diebus. 30. splenē attenuat: vrinā puocat: sanguinē deponit: ⁊ educit egestiōes sanguinolentas sciaticis et paraliticis bibita mirifice. pdest: ⁊ attritionib⁹ neruor. mēstruis imperat: apoflegmatis bene misceť: semen eius vel fructus cū aceto coctū et ore retētū dolorē dentiuz mitigat: sil⁹ et corium radicis ista oia facere pōt. folia eius cruda recētia si teranť et misceanť cum farina ordei et fiat emplm: cōfert apati splenis: maxime puluis adhibitus flegmaticis vulneribus fordidis antigs et duris opitulať: cataplasmatibus adhibit⁹ spleneticis portat auxiliū: dolorē dentiū cōpescit. si radix eius ipa masticet: maculas albas cū aceto emēdat. folia et radix eius trita et īposita durities ⁊ scrofas spargit. Succus eius auri ifusus vermes occidit: et qñ radix eius coquiť cum aceto ciradas et tumores duros digerit aut oximelle vl ficca trita: et admixto oximelle aut aceto et in potione accepta euacuat gluttinosos ⁊ pingues hūores. i. flegmaticos: nō solū p ventrē: sed etiā per vrinā: verum cuz vrina educit multotiens egestionē sanguinolentā vt diximus: ⁊ sic sedat dolorem sciatice: et etiam extenuat splenem.

GALIENVS. 7. sim. phar. loqns de capparo ait. spleni qdē sclirato sup aligd aliud hoc pharmacū ꝓfert extrīsecus cuz aptis cataplasmatibus mixtum: ⁊ intra corpus assumptū coctū cuz aceto et oximelle: et talibus vel ficcatuz abscissuz et mixtuz cū eis. etenim euacuat manifeste viscosos ⁊ grossos humores: ita sumptū nō p vrinas solū: sed p ventrē. multotiēs aūt ⁊ sanguinosa egerūt: in quib⁹ splenes iuuanť: ⁊ dolores g fm vertebrū: ac etiā mēstrua mouet. vñ cataplasmat⁹ male morigerat vlcerib⁹ cortex radicis bonū pharmacū: ceu abstergere potens: ⁊ ēt siccare fortiter: et dentiū dolorē etiaz fm pdictas q̄litates iuuat aliqñ in aceto coct⁹: aliqñ aūt ī vino. Palā q̄ ex dictis q⁹ icisiua q̄dā in ea est vtus et abstersiua et diaforetica. et inde alfos tollit et scrofulas et tumores duros. Diafoząt aūt qñqz cuz pdictis idoneis ad hec pharmacis pmisceť. fruct⁹ vo eius pportionabil⁹ semē bz in vtute cū cortice radicis excepto q⁹ debilior ē ad oia. at vo frondes et stipites eius silis sunt vtutis. Et ego vidi qñqz cū frondib⁹ diafoziare in paucis sclirosas durities. miscemus aūt cuz eis aligd obtōdētiū vehemētiā vtutis. Nullū aūt mirabile est si ⁊ vermes qui in aurib⁹ succus īterficit ppter amaritudinē que ē in eis: q⁊ in valde calidis regionib⁹ gñantur cappares: sicut ē que in arabia multū: ea que apud nos ē acrior. vñ ⁊ stiptica plurimū participat vtute. Et idem secūdo de cibis. capparis abstergit qō ē in stomaco ex flegmate: et expellit ipm p secessuz: et apit opilonē splenis ⁊ epis: et sumitates et fructus eius pparanť cū sale ⁊ administranť cū cibo: et qñ comedunť laxāt ventrē: et nocent stomaco et faciūt sitim: et qñ comedunť cocti sunt melioris saporis q̄z crudi. Et bibiť succus eius et mollit vētrē.

ALMAN. tractatu tertio. cap. de capparib⁹. Capparis salmuria ꝓdita: calida ē ⁊ sic. q̄ stomaco mala exīs sitim

inducit atq̄z corpus macrescere facit. Et subdit paz ifra: capparis cum aceto cōditus minus cali. est ea q̄ in salmuria poniť. opilationi quoq̄z epatis et splenis congruit.

AVICEN. Radix eius resoluit scrofulas et durities ⁊ admisceť ei qō frāgit vtutē eius: ⁊ folia ei⁹ iā expta sunt ad illud. cortices radicis eius ponunť sup fraudulēta et sordida vlcera. Cortices radicis eius ꝓferūt sciatice ⁊ dolori anche. ⁊ qñqz fit clistere ex succo eius: ⁊ cōfert ei valde: ⁊ ꝓferunt paralisi ⁊ stupori: ⁊ ꝓstringit mēbra ppe stipticitatē q̄ fit in ipsa. Et sil⁹ ꝓferūt cōtritioni accñti in capitibus lacertor ⁊ in medio eor. cortices eius masticate extrahūt hūiditatē ex capite: ⁊ sedāt dolorē frigidū ī eo: ⁊ eius succus distillať in aurē ppter vermes: ⁊ qñqz stringiť cortex radicis eius cū dēte leso: ⁊ ꝓfert: ⁊ ppzie cū est humida aut folia eius. ⁊ sil⁹ collutio ozis cū aceto cū quo coquiť: aut vino: aut qñqz aceto ꝓfert qō ex eo salituz est patientibus asma. ipsa est res magis ꝓferens spleni ⁊ duritiei eius bibita ⁊ more empli suppositā cū farina ordei ⁊ silibus: ⁊ ppzie cortex radicis eius: ⁊ multotiēs euacuat ex splene mām grossaz melicā ⁊ succedit ei sanitas. Solutiōe educit hūores crudos grossos: ⁊ puocat menstrua ⁊ interficit serpētes. i. lūbricos latos ⁊ lōgos vermes ī itestinis: ⁊ ꝓfert emorroydib⁹: ⁊ augmētat coitū: ⁊ qō ex eo salitū est añ cibū sumptū soluit: ⁊ est etiā tyriaca ꝗ venena.

SER AP. auct. Hal. in cortice radicis eius vincit sapor amarus: deide stipticus ⁊ calefacit ⁊ deficcat: ⁊ abstergit ⁊ mūdificat: ⁊ icidit: ⁊ apit sua amaritudine: ⁊ resoluit sua acuitate: ⁊ aggregat sua stipticitate: ⁊ ꝓfert spleni plus oī alia medicia qñ poniť in ēplis: ⁊ qñ sumiť cū aceto ⁊ mel leiterius postq̄z deficcať ⁊ teriť. ⁊ B q⁊ icidit hūores grossos viscosos: qñ bibiť ī hūc modū: ⁊ expellit eos p vrinā: ⁊ p secessuz egōnes sanguineas: et sic eūat egritudies splenis: ⁊ sile facit ī dolore scie: et cū toto B puocat mēstrua. Et idē auct. Aben Mesuay. Illi qui comedunť cum sale faciūt istas opatiōes dictas: ſz sūt mala stō malitia panis: ⁊ illi q ꝓdiunť cū aceto fortificāt stōm: ⁊ puocāt appetitū: qñ acetū ꝓhibet nocumētū eor a stō. Et idē auct. Raš. attulit mihi qdā amicus medic⁹ ꝓfectionē quādaz capparor recētiū: ⁊ cū comedissem ex ea iduxit tenasmonem: ⁊ ꝓsueui facere clistere ad sciaticā cum succo capparor et iuuit multū. Alia quedā dicit Serap. cap⁹. ppzio q̄ dicta sunt hic de mēte Diaſ. ⁊ Hal. ſz sub alys verbis.

Capparuella. i. lapatium acutum.

Caperū. i. radix plante similis porro: succus eius est croceus: quā ignoro. ¶ Caplm. CXXXIIII.

Capilli bois g ara. vocanť scabare: oīb⁹ sunt noti. POSSE. SERAPIO. auc. Ha. c. scabare vel scabar. i. capilli qñ adurunť fit vtus eor silis vtutilane aduste. volo dicere q⁹ calefaciūt et deficcāt fortiter.

AVIC. li. z⁹ ca⁹ de capillis. Capilli adusti sūt calef. exicatini fortiter ⁊ adusti abstergūt dētes: ⁊ aq̄ cor nasci fać capillos. exiccāt capilli adusti vulnera humida sordida ⁊ mollia fortiter: ⁊ capilli bois cū aceto in modū ēpli mortur sup morsuz canis rabidi ⁊ ferūt. Et idē dicit Serap.

Capillus veneris quid est lege berscegasten.

Capillus alcol. capillus algul. capillus fontium.

Capillus hominis nemoralis. capillus porcinus idem.

Capinosa. i. fumosa acuta.

Capios. i. stercus. inde egiops. i. fex conficte.

Capirpedicon. i. epilēsia. Capisteū arboris. i. genestra

Capitellū. aq̄ saponario⁹. i. lixiuiū. est q̄ fit sapo dcñ gutta prima aqua prima. Capitulū qd est. l. fen.

Capitulum faricos. i. febris adustiua. f. causon.

Capiti est vna ex speciebus masticis.

Capnos qd ē. l. sterig. steng. kapnos. i. fumus vapor. Diaſ. Pli. lib. z5. cap. ii. Caploiunga. i. gūmi pini.

Capocareos. i. semen ferule.

Capzific⁹. i. fic⁹ agrestis. cui⁹ fruct⁹ nūq̄z maturescūt. Pli. li. i5. ca⁹. i9. in principio. ¶ Caplm. CXXXV.

Capzifolium ⁊ materfiluaz. lat. ara. grimath. piclimenō. gre. vo pidemō. vl licceos: vl exacāton. Pli. li⁹ z7. ca⁹. iz. DIAS. ca⁹ liceos vl exacāton. folia sunt busso filia atq̄z spinosa. grana ei⁹ viridia: ⁊ cū maturauerit cerasis silia. Nasciť ī siluosis locis: cui⁹ folia ⁊ grana ⁊ radix ī vinū ꝓtūdunť: ⁊ cū aq̄ dulci coquunť vsqz ad grossitudinē. hec aq̄ est deficcatiue vtutis et ex ōrys cōposita: q⁊. i. ē extenuatoria digestoria calā ⁊ fri. stiptica bīis vim. ⁊ iō diaforesiz facit. fać āt herpetas ⁊ ad vlcera ēpis: ⁊ ad pocidas: ⁊ putrida vlcera ex succo fruct⁹ ei⁹ fit litiū. p q̄. l. badadb. Capzion. i. capparis. Diaſ.

Capsete. i. ebulus. Capsitis idem.

Capsia. i. seitaragi. Diasco. lepidum sceitaragi. albani. geum elatamil.

Caquia. i. acatia. Steph. Caquenegi. i. kekēgi. baliab.

Captilus. i. auis quā venať draco cuz debilitať in venādo edos et arietes: et comedit epar cor: ⁊ redit virtus eius et excitatur eius appetitus.

Caput qd est. l. ras. Caputpuluis. i. stafisagria.

Caput purgiū vel capupurgiū. i. liquores q p nares mittunť: vel gcgd masticať vel gargarizať et apoflegmatismum facit. i. a capite flegma deducit.

Carabites. carabinthū. carabitū. i. frenesis.

Carab⁹ vl caran⁹. i. locusta piscis. Carabadū. i. carui.

Carab: idest fistula veniens in angulis oculi.

Caraba: idest karabe. Electrum.

Carabis. i. cū multe placente de pasta parue ī oleo frixe ponunť in patellā vnam sup aliam locando mel inter omnes duas ponendo atq̄z sic simul coquendo.

Caracem. i. carsites. Carasie. i. cerasum.

Carābe: est tertia spēs brassice. Pli. li. z0. c. 9. in pncipio.

Carābus. i. globus. Hal. sup affim. 69. particule quarte.

Caranodi. i. carenuz. Caran⁹: ē locusta piscis asprim⁹

Carascon: idest calcaris.

Caras. i. surditas: ⁊ caras est cum quis vult loqui et non potest nisi multotiens mouendo os ⁊ linguam.

Carasex. gre. latine scarificare. carassare.

Carasu. i. apium. Carastos. i. serpēs cornut⁹.

Carastes. i. cornutū. a cheros qō ē cornu ⁊ rastos ⁊ multa similia.

Caratic: vel caratim. i. calam⁹ aromatic⁹.

Caratir. vel caratu. i. ypogstidos. carathith idē.

Caratini. l. lumbrici terre qui vocanť istula. ysculi

Carates. i. pondus: pro quo lege chirates.

Caratus: idest pupilla oculi.

Caratund. i. aristologia. Halie. sexto sim. phar.

Caraxis. i. acutissima egritudo. Hal. 8. terap. ca. 3. ppe fi.

Carax quid est lege cāne. Carba. i. karabe. Steph.

Carbatū. i. elleborus. Step. Carbeste. i. calcis viue.

Carbaū. carbū. i. euforbiū. Ste. Carbella. i. capzifoliū.

Carbo est pustula corrosiua adurens.

Carbunculus: idest caro ignita. et est apostema calidissimum. Constantinus.

Carcinon cartinon. gre. cancer morbus. karcinon.

Carcibiaduti. i. omnia que aceto ⁊ sale condita sunt: vt capparis et oliue et reliqua ex parte quibus fiunt salse: vt sinapis ⁊ eruca.

Carcetum. i. bombix. Carcios. i. cacreos.

Cardamen: aut syon: idest sisimbrium.

Cardamomum quid est lege cacola.

Cardaben. i. sapor factus ex careno ⁊ dabem. illud vocabulum ponit Aui. primo canoñ. fen quarta. cap. ii. ⁊ li⁹ secundo. cap. galline. et nominant ipsum effidebeg. qō idem est. ¶ Capitulum. CXXXVI.

Cardamus gre.ara.iozbalsathefe vl' madiera: latine vo nasturtium. Nota herba est ca.7 sic.in tertio.semen pcipue cõpetit medicine. Hal. 7°sim.phar. Herba eius viridis multe est efficacie. sicca vo modice. DIASCORIDES.ca°cardamus. Cardamus.i. nasturtiũ quoddã ẽ domesticũ 7 quoddã est agreste.7 ideo facit duo capitula de eis.vnuz qõ incipit cardamus et est nasturtiũ domesticũ.aliud qõ incipit cardam° agrestis 7 est nasturtiũ agreste. et ideo dicit cardamus.i. nasturtiũ domesticũ.vtilioz dr babylonicus oibus. semẽ eius calidissimũ est caustica participãs vtute viscidum 7 cacostomaticũ ventrẽ turbans.Cardamus agrestis quez multi senation vel crission vocãt:vel nasturtiũ aquaticũ. nascit ybiqz et plurimũ locis aquosis:cuius frutex longitudinẽ cubiti vnius hãs folia minuta yposellino similia: sed minoza:cuius virtutes inuenies in.l.berochalchayti.

SERA.li°agg.c°iozsalbathefe. Jozsalbathefe.i.nasturtiũ 7 ex eo ẽ nasturtiũ tectoz 7 nasturtiũ oziẽtale 7 cõe notũ. Nasturtiũ tectoz ẽ plãta hãs folia stricta 7 longa duo b° digit] ĩ sũmitate acuta 7 scissa 7 piguia:et extẽdunt sup terrã 7 hz in medio virgã subtilẽ duobus palmis longaz: paucos habens ramulos sup quos sunt pile hãtes densaz sũmitatẽ:in quibus est semẽ simile semini nasturty:cui° est figura sicut figura rutele:ita est depressum.nascitur in vyis 7 parietibus domoz. Nasturtiũ oziẽtale est planta duoz brachioz lõga: hãs ramos subtiles 7 multos: in qbus sunt folia silia folys seitaragi: nisi qz sunt albioza et molliora:7 in sũmitatibus ramoz sunt capitella silia plãte actis:7 habet flozes albos:semen huius ponit in cibis loco piperis.Sed nasturtiũ cõe notũ est melius illud qõ deferr a babylonia. ALMAN.tract.3°cap°de nasturtio. Nasturtiũ ca.est 7 sic.appetitũ adiuuat.lz iflãmatõez 7 capitis efficiat doloẽ.digestiuã pterea retardat.

POSSE.SERAPIO.auc.Hal. Semẽ nasturty ẽ ca. 7 sic.sicut semen sinapis:et incidit incisione fozti: et aduri: et sedat dolozes sciaticos 7 dolozez capitis:7 quãlibet egritudinẽ in qua opz calefacere:et miscer semen eius in medicinis asmatis:qz ipm incidit incisione fozti:7 adurit humozes grossos.Et dr q qñ nasturtium desiccar fit ei° virtus sicut seminis eius:et duz est recẽs pter humiditatem aquosam que est in eo habet virtutẽ debiliozẽ virtute seminis eius.Cõtra stranguriã herba ipsa decocta in vino 7 oleo suppposita valet cõtra tenasmonẽ ex humiditate:puluis nasturty supponar ano: renes etiaz vngant: et supaspergar puluis seminis eius 7 cimini et colofonie contra paralesim lingue cuz opilant nerui ex humoze vt solet cõtingere in acutis febzibus:semen nasturty masticer 7 lingue supponar.contra paralisim alioz membroz semen eius in sacello ponar in vino decoctuz et membzo dolenti supponar. Jpa ẽt herba cruda 7 cocta.valet etiã cõtra frigiditatẽ 7 humiditatẽ cerebzi.7 etiam litargicis pro sternutatione puluere eius naribus apposito ad eleuationẽ vuee gargarismus factus ex aceto decoctionis seminũ eius 7 ficuz siccarũ.7 tra iliacã passionẽ ex frigida cã:semina eius in sacello posita et vino decocta membzo doleti supponant. DIASCOR. Nasturtiũ lumbzicos expellit et ventrẽ turbat.splenem attenuat cuz aceto: et aborsuz facit.venerẽ stimulat.simile est sinapi et eruce: 7 impositũ lepras 7 zernas emẽdat.melle addito duricies splenis compescit.sordida vulnera purgat.si succus adhibear: morsibus venenatis bibitũ occurrit. fumigatio ei° serpentes fugere facit:vel fluentibus profluis succo linito occurrit. carbunculos rumpit cuz polenta et aceto coctum. sciaticis vtilissime cuz aceto 7 polenta auxiliar tumozes 7 durities spargit.remouet ozdeola matura cũ salsa aqua impositũ. Jn dolozẽ cozdis coquit in lacte caprino et dar ad bibendũ.dolozẽ ois loci tollit puluere seminum asperso:sed pzius melle vncto loco.scabiẽ cuz aceto sanat. Nã cardami virtus caustica est:7 tũ vsus eius venerem videt inbibere:nõ ea fortasse rõne qua etiam ruta q̃ nimia vi calozis semen genitale ꝓsumit. fermẽto mixtuz 7 appositũ furũculos et carbũculos ꝓuocata suppuratõe disrũpit.succus eius infusus auribus dolozẽ dentiũ mitigat.semen partus necat qõ cuz vino austero bibituz aialia ventris extinguit:pzuriginẽ cuz anserina adipe tergit. aluum purgat:sozbitiõibus mixtũ pituitã pectozis soluit: dolozes pectoris cũ lacte caprino coctũ mitigat a icium cuz melle sumptũ tussiẽtib° salutare ẽ.corpus rubere facit.et iõ cesalicis:et ad ea q̃ calefieri opus ẽ:ꝓgruit.herba ei° oia hec facere nouit:sz paulo minus efficaciã habet.

GALIENVS.7°sim.phar.cap.de nasturtio. Semen nasturty habet virtutẽ que calefacit 7 desiccat sicut sinapis.et ꝓpterea sciaticos et dolozes capitis:7 qõcũqz alioz indigẽtiuz rubificatiõe calefacit cũ eo sicut est sinap.miscenr aũt cuz eis quecũqz asmaticis danr pharmacis:ceuz icidere fortiter grossos humozes potens sicut 7 sinap. assimilar enim illi per oia.herba vo ipsa sicca est similis i vtute semini.humida aũt duz est viridis ꝓpter ꝑmixtionẽ aquose hũiditatis dficit plurimũ:7 ita ẽ moderata i ꝑ fm mozdicationẽ vt cũ pane pole sit ea vti sicut opson.

AVICEN.pmo canoñ.fen.quarta.cap.7. Nasturty semina tozrefacta mixta cum adog constringunt fluxuz superfluum prouenientem ex catartico.

Cardar.i.mozbus in quo est priuatio motus.
Cardel.kardel.ara.sinapis.
Cardina.i.coz.Hal.8.memiri.cap.3.in principio.
Cardumides.Cardamilidos.i.senation.
Cardellum.ara.i.napo.Steph.
Cardia.Cardina.i.coz.Hal.8.memiri.cap.3.in principio.
Cardialgia.gre.doloz cozdis.i.doloz ozis stomachi.anti qui enim id coz vocabant.Halie. affozismoruz.17.7.65. particule quarte. Cardi põtici.i.dauci silueſtris.
Cardo vel cardus fullonum.i.virga pastozis.
Cardo benedictus vel carduncellus benedictus qui ponitur in antidotario virili in vnguento marciatõ quid est.lege erigion.senetion.
Cardus quid est lege cameleombante.Luncar.
Cardumen.i.carui silueſtre.7 ẽ cozdumeni.

¶Capitulum. CXXXXVII.

Cardus silueſtris. PLINIVS.lib.zo.cap. vltimo in fi.7 lib.zi.cap.16.in pncipio de cardo silueſtri.Cardoz silueſtriũ duo sunt genera.vnuz fructuosius altero.Alteruz vnicaule crassius vtriqz folia spinosa muricatis cacuminibus:sed alterũ flozẽ purpureuz mittit inter medios aculeos celeriter canescentẽ 7 abeũtem cuz aura. scolimon gre.vocar 7c. Jtẽ alibi. Cardus 7 folia et caules spinosas lanugines habet. Jtem in anchora leucãtos.est dictũ spina alba 7 cademietos policãtos. est dictuz spinarũ pluriũ amopigos belisenes scolinas:cameleon in folys nõ habet aculeos:sed leucantes sic.ẽ aũt alia oria q gdã in his multicaulia ramosaqz fiunt. vt cardus.vno aũt caule nec ramoso nec enetos.q̃dã cacumine tantũ spinosa sunt vt tringil:q̃dã estate flozẽ:vt terralis 7 elixenes scolinos 7c. GALIENVS.7°sim.phar.ca° scolimi.Scolimos.i.cardus silueſtris cuius radix multitudinẽ vrinarũ educit fetidarũ:si qs in vino coquens eã bibat:7 ꝓpter hoc fetitudines sanat.assellarũ 7 toti° corpozis purgatiuo ꝑ pharmaco talis hũozis ex tota substãtia exsite:que vo fm q̃litatẽ energia gdẽ ca.in tertio.vel incipiente indicat hoc pharmacũ.sic.aũt in secundo.
Carea põtica:ẽ bẽdocũ.geloũ:nucella.auellana.geloussũ.
Carea.karion vel careon.i. nux. inde leptacareon.i.nux minuta 7 ẽ auellana.naz lepta.i.minutũ 7 diacareon.i. rob de nucibus vt in alexandro de squinantia.
Carea basilica.i.nux auellana.nux regalis.
Carea mirística.idest nux muscata.Constantinus.
Carenũ dulcoz triplicatũ est mustũ:qõ coquẽdo tertiam partẽ amittit.vnde Ysidozus.carenũ dr eo q feruẽdo careat tertia parte.tertia.n.pte musti amissa qõ remanet carenũ est.Sapa est eo q feruẽdo ad quartã partẽ redacta sapa dr.sz idem est qõ carenũ.qz eius cõsumit tertia pars.Sz rob ẽ mustũ coctũ ad tertiã sic q ꝓsum pte sunt due ptes.Hal'.li.secretoz. Sz pusca est vinuz z° qõ scõario emittitur a vinatia: 7 est puceolũ: sz fm Hal'.in li.dinamidiarũ pusca fit ex duab° partibus aq̃. 7 tribus vini 7 coquitur:7 hoc est verius.
Careos.i.carui.7 careos.i.cortices virides nucuz.7 careos est semen ferule ex qua ferula fit galbanum.
Careti.i.bombacis combusti.
Carex.ẽ herba q̃ ĩ extremitatib° ẽ multũ silis spago:7 est plãta ĩ extremitatib° sic acus pũgẽs.vñ Ouidi°. Et carex pastu amari.vñ caretũ.i.loc° vbi nascit carex.
Carfa.i.sanguis in oculo.
Carfites.i.nux vomica.
Carguet.i.carui.
Cariadendra.i. nux carea
Caria basilica.i. auellana.
Cariacos est q̃da5 species vactillozum.
Carice.pingues.i.ficus sicce.Scados.
Caricias est vna ex specie bus titimali. Dias. Pli°. li°26.ca.ii.
Caridia.karidia gre.i. nu
Carien.i.draco (ces. marinus.
Carics .i. puluis ligni corrosi seu a putredine: seu a vermib° pro quo.l. dobabarech.
Carimbaide.ara.vitl alba
Carisende vitis nigra.
Carillotica.i.cicatricẽ iducẽs.Dia.ca.de calce.
Cariola vel cariotas .i.pastinaca agrestis.
Carmesich.carmesir.carmezic.i.fruct° tamarisci domestice similis galle.quermazagi.Carmazegi.Step.Rasis in diuis.de medicinis dentium.
Carmesic.idest semen tamarisci.
Carmet est põdus kirat.6.7 alibi reperitur q est aureus vnus 7 grana.4.aliquando karmet scribitur.
Carmesonde.i. vitl nigra.
Carmoleõ.i.cardo bñdict°
Carmel.i.cicuta.
Carnabadi vl' carnaxadbi .i.carui.gre.carnauadbi.
Carnanadini.i. cãnapum.
Carnabũ.i.carenum.
Carneb.i.solatrum.
Carnebũ. p cozno aub. qõ est caulis.Stephã.
Carof.ara.agnus.
Carpinus arboz. Macer.
Caros .i.cõgelatiões:gre.subet.vel caros.i.semẽ iperici. qõ stupozẽ vl'em dic Alexan. Pau.Hal'.8. memiri.c.6.
Caros.i.stupoz. vl' subeth.7.iz.terapen.ca.pmo.Plini° libzo.z6.capitulo.iz°.ii°.
Carotica.i.stupefactiua vel dozmitatiua.s.narcotica.
Carotides.i.vene subtiles valde post aures: 7 dicuntur capillares:7 sunt alie vene capillares in epate.
Carpocareos ẽ cortex nucis regalis:7 nõ fruct° nucis pdicte qõ semp in antidotis ĩuenitur in antidotario viri li.nõ.n.fruct° nucũ ĩuenir ibi conuenire. Nã dr diacareos qõ est rob corticũ nucum: qõ docet Alexãder.ca° de squinantia:sed fructus eiusdem nucis est carion.
Carpocancreos.idest semen ferule.
Carpocissi vel carpogissi.i.fructus vel bacce hedere.
Carpodarsanum.idest fructus vel semen darseni.
Carpos carpo.idest fructus vel semen.
Carpos mirice.i.fructus geneſtre vel semen.
Carpelinos.dicit ozibasius cõmen.affozismozum illos q multum comedunt 7 tenues sunt semper.
Carpinus est magna arboz satis nota.
Carpisia vel carpision.idest cucube.
Carpusia.i.arboz berberis.l.oxiacantos.
Carsites.gre.ẽ scõa spẽs titimali.Dia.°pli.li.z6.c.8.i me.
Carsum.i.abzotanum.Hal'.6.simpli.phar.

¶Capitulum. CXXXXVIII.

Cartamus, ara.gre.gincus vel cincu.lati.vo crocus ozrulan°. SERAPION.lib. aggre.ca.de cartamo.auc.Dias.Cartam° ẽ ex eo domesticus 7 silueſtris.Domestic° hz folia lõga aspera alta spinosa 7 diuisa:7 hz stipites lõgos duoz cubitoz spinosos:7 super eos sunt capitella in magnitudine oliue maiozis in qbus ẽ flos croce° silis croco.hz semẽ albũ subrubeũ 7 oblongũ angulosuz.7 qõ de ipso administrar ad ventrẽ soluendũ est semẽ ei° solũ.Et idẽ auc Hal'.vtus ei° est q̃ calefacit in scõo gra.quãdo administrar iterius.Et idẽ Sera. cartam° silueſtris.stipes ei° est silis cartami domestici:nisi qz foliũ ei° ẽ lõgius folio cartami satis.7 folia ei° nascũtur in sũmitate ipsi°.7 hec virga est sine folys 7 mulieres vtunr vga eius pro fuso.7 sup sũmitatẽ vge est capilontas spinosa:7 flos croce°.radix ei° est subtilis in q̃ nulluz ẽ iuuamẽtũ:vtus ei° est q̃ desiccat 7 calefacit temperate.

DIASCORIDES.ca.cincu fm trãslationẽ nostrã.i. cartam° folia hz oblõga diuisa aspera 7 spinosa. tyrsuz hz lõgũ 7 spinosum in quo sunt capitella obzotũda cuz floze croceo semẽ albũ hãs obruffũ oblõgũ 7 angulosuz:flozes ei° multi ĩ coctura comedũt ꝗcoctos.semẽ ei° multi exiccãt.

IO.MESVE.ca.de cartamo.Duoz modoz est. domesticus 7 silueſtris:7 dixerũt qdã q nil est de spẽbus cartami 7 elõgati sunt.cartamus de quo hic loqmur ẽ domestic us:7 melioz pars plãte ipsi° est semẽ:7 post illud flos ei°. Et meli° semẽ ei° est qõ ẽ albũ plenũ planũ 7 grossum.cuius medulla ẽ vnctuosa pinguis 7 cortex tenuis:7 melioz flos ei° est q est sicut pili croci.7 ẽ ca.in pmo. sic.in scõo. 7 flos ei° ẽ min° ca.7 silueſtris ẽ calidioz 7 sic. 7 ẽ in eo vtus lacticinioz remissa.Est aũt cartam° aperitiu° abstersiu° cõturbariu° faciẽs nauseã:7 ĩest ei vtus educẽdi p vomitum 7 p ventrẽ.7 ei° nutrimẽtũ paruũ est 7 malũ 7 multũ nocet stõ faciẽs fastidiũ:7 est tarde 7 debilis solonis:7 dimittit vestigia lenitatis in viscerib°.7 emẽdar nocumẽtũ pmuz pmiscẽdo ei aliqd aliud ex medicinis stomatichis: sicut anisuz ꝓprie 7 galãga 7 macis 7 silia. 7 cõfortar ei° solo:7 emẽdar nocumẽtũ qõ ipzimit in ĩtestinis pmiscendo ei aliqd ex medicinis acutis.sic cozdumenũ sal panis zinziber salgẽma 7 silia. AVICENNA.li.z.ca. de cartamo.Cartam° ali°ẽ domestic° 7 ali° silueſtris q silueſtri ca.est in.z°sic.in.z.7 domesticus ca.in pmo.sic.in scõo. Et sciẽdũ ẽ q ali° est cartamus idus:vt appet in.l.babel.nil.

POSSE.DIASCORIDES.Semẽ ei° datũ cũ mulsa ventrẽ purgat cacostomaticũ ẽ 7 dulce multũ.7 ipium

ventrē deponit amigdalis ⁊ nitro mixtū: ⁊ aniso cū melle cocto accepte ante cenā due vel tres velut nuces ventrem mollit: digōnē pstat: cōfectio eius talis est. cinci albi assi ⁊ purgati ciatos. iij. anisi. z. i. afronitri. z. i. mellis quod sufficit carnes caricū. xxx. hec confectio accepta oia pdcā facere notuit. succ⁹ seminis ei⁹ coagulat lac. Aly cū succo miscēt mel vel anisuz vel amigdalas: ⁊ dāt in prisana aut iure pulli. ⁊ faciūt dissintericis magnum adiutoriū. z. vi.

SERAPION. auc. Diaſ. quādo terunt capilli cartami siluestris aut flos: ⁊ bibit cū pipere ⁊ vino: cōferūt pūcture scorpionis. Et qdā putauerunt q̄ figs percussus a scorpione tenuerit radicē eius in manu sua nō sentiet dolorē ei⁹. ⁊ qī pycit eam tūc sentiet. Et idem auc. Mesarugie. flos cartami est crocus ortulan⁹: ⁊ ē stiptic⁹ ⁊ calidus cuz tēperamēto q̄ si teraſ cū aceto: ⁊ liniaſ sup empetiginem aufert eā oino: ⁊ qī cū eo ⁊ melle liniſ sup cula q̄ fit in ore īfantiū curat ea. Et idē auc. Attabari. Jn croco ortulano est q̄titas stipticitatis pauca. Et agrestis est calidior ⁊ sic. Et idē auc. Aben Mesuay. Agrestis qī teriſ cū aceto: ⁊ liniſ sup linguā puerox expellit culā. SERA. auc. Messeba. Cartam⁹ lac coaglatū dissoluit ⁊ dissolutū coagulat ⁊ laxat hūores adustos: ⁊ ē meli⁹ stō: ⁊ ei⁹ aq̄ laxat hūores adustos: ⁊ ē mala stō: ⁊ laxat flā. ⁊ silr fac medulla. Et dos ei⁹ ē. z. xxx. cū. li. ʒ. aq̄ ca. ⁊. z. x. penidiax. ⁊ sic agrestis ē calidior ⁊ siccior dōestico plus abstergēs flā viscosuz mūdificans stōm ⁊ pect⁹. IO. MES. auc. Pauli. Accidit medulle eius. z. x. cozdumeni. z. i. ʒ. fac ex eis grana sicut cicer. da z. v. soluit. n. sufficiēter. Et dicit etiā. liga ex medula q̄tita tez sufficiētē in pāno: ⁊ suspēde in oximelle qī cogt ⁊ erit solutū. ⁊ ppe si fuerit oximel sglliticū. Et idē auc. Algazelis. Accipe eius medulle aure. xy. penidie aure. iiij. cozdumeni. zinziberis ana aure. i. aggregent oia cū melle ⁊ fiāt forme sicut nuces. ⁊ da vbi oz vnā vl̄ duas. Et idem auc. Ha. coquat medulla ei⁹ in iure galli vl̄ galline cū spēbus: ⁊ ppinet vbi oz. Et dixit ēt fiat ex medullis ei⁹ ⁊ pōderis tertia ipsi⁹ ex amigdalis. ⁊ sexta ex penidys ⁊ aggregent oia cū melle. ⁊ decoquant cū succo sglle. ⁊ fiet hec mirabilis iuuamēti ad ea q̄ dicem⁹. Extrahit. n. ab ea oleū iuuamētox multox ⁊ ei⁹ opatio est sic olei ō ben. ⁊ olei ō amigdalis ⁊ solone educit flā p vomitū silr ⁊ aquositatē: ⁊ valet ad egritudinē ex eis sicut est colica: ⁊ clisterizat. ⁊ valet silr ⁊ mūdificat pect⁹ ⁊ pulmonē: ⁊ ppe lohoc pdictū. ⁊ aly modi administratiōis ei⁹: ⁊ clarificat vocē. ⁊ similr oleū ipsi⁹: ⁊ vsus ei⁹ in spmate augmētuz facit. flos vo ei⁹ cū aq̄ mellis remouet hicteritiā. Dosis ei⁹ est a. z. iij. vsq̄ ad aure. v. ⁊ flozis ei⁹ a. z. i. vsq̄ ad aure. y. AVICEN. oleū ei⁹ est ppinquū oleo vrtice: verūtamē debili⁹: ⁊ ē ex eis que caseāt lac. ⁊ nutrimētū ei⁹ est multe paruitatis: ⁊ mūdificat pect⁹: ⁊ clarificat vocē: ⁊ est malus stō. ⁊ caseat lac in stō: ⁊ cōfert colice. Et solone educit flā adustū quando miscet cū ficub⁹ aut melle: ⁊ ꝛfert vomitui: ⁊ oleū ei⁹ q̄ est domestic⁹ soluit ventrē: ⁊ qīq̄ fit solo p ipm si ponat medulla granox ei⁹ i iure: aut fiāt ex eo ⁊ amigdalis pillē sic q̄ de eis in potu sumant auf. iij. ⁊ qīq̄ sumunt ō medulla ei⁹ ⁊ costo ⁊ amigdalis amaris tres amulset ⁊ anisi ⁊ nitri cuiusq̄ coz aure. vn⁹. cuz ficub⁹ siccis: ⁊ melle: ⁊ recipit de ea nux aut nuces due: ⁊ soluēdo aq̄sitatē: ⁊ qīq̄ fit ex eo natif aliud: ⁊ eius cōfectio ē vt sumat cū amigdalis excorticatis ⁊ aniso ⁊ melle ōcocto narfen. ⁊ sumat de eo sparsim. ⁊ qīq̄ bibunt de medulla ei⁹ recēti. xx. z. infusa in lib. aq̄ calide cū. z. x. penidy albi triti. ⁊ solone educit flā. Et ꝛferūt folia siluestris aut fruct⁹ ei⁹: aut amboxcōmixtox qī in potu tribuunt ad pūcturā scorpiōis. qdā āt boies dixerūt q̄ si morsus tenuerit i ore suo folia siluestr ⁊ fructū ei⁹ nō sentiet dolorē: ⁊ qī a se eā piecerit redibit dolor.

Cartamia. idest crocus ortolanus.
Carta. quid est. Auicen. Diasco. idest burchdi.
Carta inda. idest carta de papiro.
Cartafilago qd ē. l. burchdi. Cartaldus ē spēs mirre.
Cartamen. vel vrathal. DIASCORIDES. cap. cartamē. Cartamē ē herba que hz folia ⁊ calamū silia frumēti ⁊ calam⁹ hz nodos in sūmitate calami ei⁹ est granū silē antoza. ⁊ cū cortice suo diuisuz i duo. ⁊ grana. y. iuicē victa. B aūt granū administrat in medicia: ⁊ ē sic ozdeū i vtute sua nisi qz i sapore suo ē stipticitas. ⁊ vtus ei⁹ ē fri. friditate pauca ⁊ sicca. Cartar. i. nepita.
Cartata. i. appetitus comedendi lutum ⁊ similia.
Cartegona. i. Aquifolium. Plini⁹. li. z7. ca. 8.
Carthena est spēs ozobi. Almāsor in experimentis.
Cartinon. vel carcinon. i. cancer morbus.
Cartim. i. lūbrici terrestres. Caruuli. i. xilocaracta.
Carui pontici vel carui romani. idest dauci.
Carui. qd ē. l. barunci. Carua. i. karua. Steph.
Carua. i. karua. Carulli. i. cardamomū.
Carui agreste cinimella. piper dinarchos ⁊ cozdumeni. idem. pro quo. l. Lozdilion.
Caruption. ē spēs qdā lacticiny. ⁊ ē q̄rta spēs titimalli.
Caruricinum. idest sinopida.
Carurigati. rozalis. idest de lacubus vel paludibus.
Carrubia. idest siliqua vel siliqua. idest Labarliub.

¶ Capitulum. CXXXIX.

Carum. ara. ⁊ stanix. gre. melanchiū vl̄ gitmelā chiū. lat. vo nigella. Nigella ē semen cuiusdā herbe rotūdū subnigrū hās colorē: subamarū saporem: vtutē hz diureticā ex amaritudine dissolutiuā ꝛsumptiuā ex q̄litatib⁹ suis. folia ei⁹ sunt parua minuta ⁊ mollia silia cotule: ⁊ flos ei⁹ est figure stelle colozis celestis: ⁊ hz in sūmitatib⁹ capitella sic papauer: ⁊ in medio ex itrinseca parte sunt aliq̄ ordinatim diuidenda semina. est ca. ⁊ sic. in tertio. SERAPION. li. aggregato. ca. caruū. i. nigella. Est plāta parua hās vgas paruas circiter duos palmos aut plus: ⁊ hz folia parua minuta ⁊ mollia silia folys plāte q̄ dr carnabaon. siue ranobaon: nisi qz sunt minora satis: ⁊ in sūmitate sunt capitella subtilia silia capitib⁹ papaueris oblōga: ⁊ in medio ei⁹ sunt parietes separātes semina: qō qdem semē est nigrum acutum boni odoris.

DIASCO. ca. melāchiū ꝓm trāslationē nostrā. Melanchiū herba ē minor folia minuta ⁊ tenera: ⁊ semen minutū hās cui⁹ frutex lōgus est duox palmozū ⁊ desup habēs capitellū silē miconio: ſz oblōgū in medio veluti parietes hās qb⁹ discernunt semia. que scia sūt nigra ⁊ odorata ⁊ viscida q̄ multi pāni aspergunt. GALIENVS. 7°. sim. phar. ca. melāchiū. i. nigella calefacit ⁊ siccat i ʒ.

POSSE. Nigelle farina cū succo abscinthy: emplin factum circa vmbilicum: ⁊ pcipue pueris lumbricos necat. Alys cōficiat ad scabiē cū melle: ⁊ detur p os. vnguētum ad scabiē: pulueris nigelle in multa q̄titate fiat decoctio in forti aceto vsq̄ ad aliquātulā spissitudinē: ⁊ tūc addito oleo fiat īde vnguentum bonū ad scabiem ⁊ empetiginē ⁊ lentiginē faciei tollit: farina nigelle confecta cum aceto tepido īfusus auribus vermes necat: cōtra stranguriā dissuriā ⁊ iliacā passionē detur vinum īfusionis nigelle p nocte: sed ante coquat. qz nimiū fieret violētum. Constat enim si in multa q̄titate fuerit occidit. si aūt in multa q̄titate habet: pone in sacello ⁊ fiat decoctio eius in vino ⁊ olo ⁊ supra renes ⁊ pect⁹ fiat saccellatio: ꝛ pdicta valet similr: ⁊ est satis experta odorata cōtra catarrū ⁊ corizam: ⁊ hoc hz nigella a sui ꝛplone: vt Hal. 6. sim. phar. ca. ō peonia. hec iuenies in. l. glis kiside. DIASCOR. Melanchiū in cataplasmatib⁹ capitis dolorem mitigat in initio suffusiones trituz: et naribus īmissum medicatur additus eius est que abstergit ⁊ desiccat: ⁊ ppeie illa que est ex atanor q̄ est siccior alys: ⁊ ponit ꝓpter hāc cām in vnguētis que dicuntur manfastas: et est vnguentuz in quod ingreditur huiusmodi testa medicina bona ad vlcera consolidandum et incarnandum ea.

Casekso. i. vespertilione
Cassebat. i. coziandrum.
Cassenū. Lassemū. keysin. i. leuisticū. baliabas.
Caserbarū. i. cassia fistula.
Caseus qd est. l. lelem.
Casia vl̄ cassia rubea. i. cassia lignea. vñ sciēdū q̄ qī iuenit cassia sine determiatiōe dz itelligi cassia lignea: ſz qī iuenit cū ōtermiatōe dz itelligi ō illa cassia ad quā cadit ōtermiatio. p cassia lignea. l. melochaa. Sāpsico
Cassia fistula. i. cassia firinga. pro qua. l. chiarzamber.
Cassilago. iusqam⁹. dens caballin⁹. idē et est bengi. ara.
Casola. i. sigillū salamonis
Casoras est species lily. p qua. l. lilium.
Casoir. i. stagnum.
Castal. ara. castanea.
Castaltica. i. mūdificatiua
Castalticū. i. repressozium vel stipticum.
Castanea quid ē. l. bullos. et castancam dicunt aliqui greci bermodactilū.
Cassadimure. i. prassium.
Caff. i. galla.
Cassen. i. medium.
Casi. Cassium. i. ossiuz que sunt in pectore.
Casia. i. limaces.

¶ Caplm. CXLI.

Castoreum lati. gre. castor. vl̄ anfinia. ara. vero anchiā. vel anguidebeldustor.

SERAPION. li. aggre. ca. anchian. auc. Diaſ. Anchiā idest anguidebeldustor. i. testiculi castorei: ⁊ sunt testiculi aīalis: qō gre. dicit castor: et est aīal qō viuit extra aquaz et in aqua: ſz in aqua plus qz nutrit ex pisciculis et cācris et ex his eligēdi sunt testiculi gemini pendētes ex vna radice iterius habētes sicut mel: et ipsi sunt siles cere in colore sanguinis coagulati: et qui sunt in pelliculis suis grauis odoris pingues: et qī separant iueniuntur ibi tunice multe a qbus facile separant. debēt ergo mūdari ab ipis pelliculis: et sic poni in medicinis. Adulterat cum armoniaco et gūmi cōfectis cum sanguine ipsius animalis.

DIASCORI. ca. de castoreo ꝓm trāslationē nostraz Castoreū testiculi sunt aīalis bine viuentis. nam greci afiniam vocauerūt. sepius nāq̄ aquaticā. sepe etiā terrenaz sustinet vitam. Est nāq̄ hoc aīal compactuz vt porcus: et appellat castor. falso vero opinant aliqui q̄ persecutiōe hominū sibimet auferat testes. nō enim valet eos attingere. verū optimū est pont: cū: qō sit iterius cereuz. et obruffum naturalib⁹ membranulis: et graui odore bromosum ac remordēs: qō quidā adulterātes adulterant ipm cum armoniaco vel gūmi cōsparso sanguine dicti aīalis. vnde oportet nos eligere testes qui ex vno initio vnitionem sumpserūt. est. n. ipossibile duas vesicas vno membranulo vnitas iueniri. vnde eligendi sunt illi qui iuncti sunt ex vna radice deintus silē cere bromo pleni viscidi et fragiles q̄ citius se separātes ab ipsis foliculis. debent enim purgari et mediū ipsum medicaminib⁹ misceri. Et idē Serapio aucto. Hal. vtus eius est que calefacit in. z. et desiccat in scō. AVICENNA. lib. scō. cap. de castoreo. Est testiculus aīalis marini et terreni: et submergit et inuenitur par suspensum ex radice vna sicut duo fella vaccina exiccata: et hz corticē subtilem qui quolibz actu frangit: et sunt duo testiculi simul adherētes. Et eius qdem adulteratio fit ex oppoponaco gūmi confectis cum oleo et pauco castoreo: et desiccat in vesica: qui aūt laborat accipere hoc mēbx huius animalis oportet: vt quādo

pris illirica lētigines ⁊ lepras īpositū ⁊ verrucas saluberrime curat: tumores veteres ⁊ duricies cum aceto soluit. Carbūculos cū vrina curat: ⁊ ad sanitatē pducit. cū aceto coctū ⁊ ore retētū dolorem dentiū non amittit. Jn aq̄ coctū: ⁊ vt cataplasma in vmblico positū lumbricos excludit puluis ex eo i lintheo ligatus: ⁊ frequēter odori applicatus catarrū cōpescit: ⁊ iflationes dolorē facientes. ⁊ qz calide est vtutis: ideo dieb⁹ multis potatū mēstruis īperat. vrinā, puocat. lacte deponit: ⁊ etiam desiccat nimis: ⁊ le ptomere est. ⁊ iō callos appositū tollit: pingues ⁊ gluctinosos hūores ⁊ cōstipatos digerit. cū nitro bibitū disnoicis singulare pficiū est: ⁊ morsib⁹ venenatis occurrit bibitū z. i. cū aqua. fumigio suo serpētes de domib⁹ excludit.

GALIENVS. videt aūt melanchiū subtiliū partiuz existere. ita aūt ⁊ catarros sanat calidū in pāno ligatū vt odorent frequēter: at vero ⁊ iuentosissima ē itra corpus assumpta: quo ⁊ manifestū est qī subtiliū partiū ē ⁊ certi tudinalr a calidissima superata suba: pptereavo ⁊ amara ē mōstrabat aūt in q̄rto: q̄ ad sūmā subtilitatē ⁊ elaboratione ducta ex terrestri suba amara generat q̄litas. Nullū ergo mirabile ē si lumbricos iterficere nata est nō solū comesta: sed in vētre extrozsum apposita. mōstratum. n. fuit qī ⁊ hec nat⁹ est efficere amarus sapor. At vo qī lepras ⁊ formicas eycit ⁊ ortogoniiaz iuuat ⁊ mēstrua, puocat que, ppter grossitiē humorē vel viscositatē sunt detenta. ⁊ vniuersaliter eis que incidere abstergere siccare ⁊ calefacere indigent vtilissimum existit hoc pharmacum.

SERAPION. auc. Diaſ. ca. de nigella. qdā admiscent hoc semē in massa paste: ⁊ faciūt inde panem: ⁊ qī fit emplastrū frōti cum eo cōfert sode. Et quando fit cū purpurgium cū eo trito ⁊ yreos cōfert aque que descēdit ad oculum. Et qī fit emplin cū eo ⁊ aceto aufert botho⁹ malas ⁊ curat scabiē vlcerata: ⁊ resoluit apata flatica antiqua ⁊ melācolica dura: ⁊ terit ⁊ miscet cū vrina antiqua: ⁊ ponitur sup verrucas ⁊ carbūculos: ⁊ aufert eos ⁊ curat. Et qī coquit ⁊ terit cum aceto ⁊ ligno pini: ⁊ tenet decoctio eorum in ore aufert dolorem dentiū: ⁊ qī fit emplin cuz eo sup vmblicum puerox occidit lūbricos: ⁊ qī terit ⁊ ligat in petia: ⁊ odorat sepe restringit fluxū corize. ⁊ est ca. vtutis; ppterea quādo assidue potat diebus plurib⁹ puocat vrinā ⁊ mēstrua: ⁊ desiccat lac. Et qī sumitur in potu. z. i. cum aqua cōfert morsui rutele: ⁊ qī fit fumigiū cuz ea. fugat venena: ⁊ fit emplin cum ea sup duricies q̄ fiūt in iuncturis pedū que dicuntur calli: ⁊ aufert eas. Et qī sumit iterius icidit ⁊ digerit humores viscosos ⁊ tenaces. ⁊ aperit opilones interius: verūtamen putant qdā q̄ si sumat nimis de eo occidat. Et idem auc. Aben Mesuay. ppietas eius est que aufert febrē flegmatica ⁊ melancolicam: ⁊ interficit ascarides: ⁊ cōfert morsui rutelle.

Carzdir. i. stagnum.
Carzu. i. sturnelli. l. latamie
Cas. vel cassum. ara. idest storax.
Casa beldberire. vl̄ casabdberire. idest calamus aromaticus.
Casac. i. stagnum.
Casaf. idē est qō sumenet duo. ⁊ sumenet idez ē qō obolus.
Cassamum. panis porcin⁹. i. malum terre ciclamē.
Casax. i. papauer.
Casbor. ara. coriādrum.
Cascbas. Lascasuz. chax. i. papauer. Steph.
Cascubas. i. castoreum.
Cascasum. i. lierna.

¶ Caplin. CXL.

Casef. ara. gre. later. lat. vo tegula. SERAPION. li. aggre. ca. casef. auc. Dia. Tegule atanor qī sunt bene adustē: habēt vtutem cauterizatiuam: ⁊ ppter hāc cām quando miscet ⁊ linitur cum ea cōfert pruritui ⁊ botho⁹ ⁊ cōfert podagre: ⁊ qī miscetur cum cerotis resoluit apata dura ⁊ scrofulas. Et idē auc. Hal. Tegule laterum vtus est abstersiua: ⁊ maxime tegula atanor: et vir

scindit cutim que est sup ipm extrahat humiditatē cū ea
que in ipso cōtineē: ⁊ est humiditas sicut mel: ⁊ exiccet eā
simul subtili⁹. ⁊ fortius est omni qd calefacit ⁊ desiccat: ⁊
ops q sit calm in fine tertie vsq ad quartū. ⁊ siccū i scdo.
POSSE. Lōtra litargiā. puocē sternutatio ex castōeo.
nam cerebrū cōfortat ⁊ cōmouet. vel fiat cōfectio ei⁹ cuz
succo rute ⁊ modico aceti. ⁊ abraso occipitio fricē: ⁊ ma-
nibus cataplasmē: puluis etiaz eius per nares recipiat.
Contra epilensiā ⁊ alias frigidas passiones capitis. detur
castōreū in ḡtitate. z. ʒ. denē etiā scrophuli. iij. vel. iiij. cuz
succo rute in potu vel vinū decoctiōis eius. Lōtra parali-
sim lingue. puluis eius sub lingua ponat donec p se cōsu-
mat. Lōtra palisiz toti⁹ corpis det vinū decoctōis ei⁹ ⁊ ru
te ⁊ saluie. Lōtra palisim virge. fiat fomētū circa pectinē
ex vino decoctiōis eius. Lōtra gomoreā. fiat decoctio ei⁹
in succo agnicasti addito modico aceto. ⁊ cataplasmē: su
per renes virgā ⁊ pectinem. SERAPION. auc. Ha. Ca
storeū sni caliditate ⁊ siccitate resoluit. ⁊ ideo curat spas-
mum de replone. ⁊ cōfert patiētibus tremorē: ⁊ habētib⁹
singultū: ꝓpterea q euacuat ⁊ purgat neruos ab eo quod
in eis continetur. de re extra naturam. ⁊ quando sumitur
in potu cum pipere ⁊ aqua mellis. puocat menstrua: ⁊ ex-
pellit fetū: ⁊ quando sumit in potu cum aceto confert ba-
bentib⁹ iflationes in itestinis ⁊ stō ⁊ habentib⁹ torsiones
⁊ singultum. ꝓpter humorē frigidum ⁊ grossum aut ven
tositatē. Et oibus egritudinib⁹ qbus confert bibitur: con
fert etiā inunctum cū oleo veteri. Ad subeth ⁊ obliuionē
cum febre. ops admisceat cum oleo ro. ⁊ fiat linitio super
caput: ⁊ qñ ponitur super pruinas: ⁊ suffumigat cū eo con
fert ad hoc. Et dixit q ipm comparatū opio ⁊ crocus: ⁊ pi
per est ꝓzium ei. Et idē Serap. Castoreū confert morsib⁹
venenatoꝝ: ⁊ cōmouet sternutationē. ⁊ qñ bibunt ex eo
aut. iij. cum saderug. puocat mēstrua: ⁊ expellit fetum et
secūdinā: ⁊ datur in potu cum aceto ad iflāmationes stōi
⁊ itestinoꝝ ⁊ torsiones ⁊ singultū: ⁊ ad medicinas morsi-
feras: ⁊ miscet cum oleo ro. ⁊ aceto ⁊ inungit cū eo caput
⁊ attrahit odor per nares. ⁊ cōfert litargie. Et qñ fit fumi-
gium cum eo aut iunctio cōfert tremori ⁊ tetano ⁊ dolo-
ribus neruoꝝ ⁊ iūcturarū. DIASCORIDES. Casto
reum calefacit ⁊ desiccat nimiā extenuādi habēs partes.
Illis aūt q ex plenitudine spasmū patiūtur aut tremorez
neruoꝝ vtilissimū est: qbus aūt siccitate hoc cōtigerit cō
trarium est: datur in mulsa. z. i. aut cocleariū. ad predicta
etiā multū iuuat si corpus extrinsecus perungat cū oleo
cicino aut veteri qd nimis calefieri opus hz ex fricatione
castorei cum pdicto oleo vtant. vitia etiā pulmonis emē
dat. ac cerebri frigidū ⁊ humidū humorez si super carbo-
nes positū fumus ipsius aperto ore extrahat curat. litar-
gicis ⁊ cataforeticis que accidit cum febre: meli⁹ est cum
oleo ro. capiti ⁊ ceruici adhiberi. q̄ cuz cicino. longinqua
et vitia neruoꝝ: q̄tūcūq; etiā nimis doloribⁿ affliguntur
eliminat. castoreū sternutamēta puocat bibitū cum pule
gio. z. ij. mēstruis imperat. aborsum facit. secūdinaz exclu
dit cum vino bibitū. iflationem tollit: tortionib⁹ ⁊ subglu
ctionibus medetur. potiones venenatas nō sinit nocere
litargicis singulare presidium est cum aceto ⁊ oleo ro. ca-
piti iunctus cataforeticis cōgruit. hoc narib⁹ iniectū ⁊ fu-
migatū facit tremori ⁊ cōtractionibus ⁊ oibus causis ner
uorum bibitū ⁊ vnctū medicat: q̄ vtus est ei termantica
⁊ recorporatiua mixtū malagmatib⁹ ⁊ acopis paraliticis:
seu sciaticis: ⁊ his silibus presidiū est. AVICENNA.
Castoreū resoluit inflationem: ⁊ quādo ex eo illinitur: ca-
lefacit corpus et res gumosa que ē n medio ei⁹ mordifi-
catiua est vehemētis calefactionis cōfert apostematib⁹
frigidis et vlceribus perniciosis et cōfert neruis et cale-
facit et cōfert tremori et spasmo humido et alcuzet būi-

do et stupori et paralisi: et cōfert obliuioni et litargie cuz
aceto et oleo ro. et subet etiā et si sit cū febre tūc si bibat
cū melle et pipere cōfert et non nocet: et sit eius potio co-
clearīū: et resoluit spēs sode frigide et vētose more empla
stri superpositū et vaporatū: et confert surditati frigide:
et neqz est aligd magis iuuatiuuz ventositati matricis q̄
ipsum: cum ex castoreo accipit q̄tum est lens vna: et dis-
soluitur in oleo nardino: et distillat et attractio per nares
ex fumigatione eius cōfert apostematib⁹ pulmonis. ⁊ in-
firmitatib⁹ eius: et bibitur cum aceto ꝓpter singultuz: et
facit sitim: et delet dolorē ventris pungitiuū bibitū cum
aceto: et resoluit ventositatē: et puocat mēstrua et extra-
hit secūdinā cum bibunt ex eo. z. ij. cū mētastro et melle
post flobotomiā sapbene: qñ tūc puocat sine nocumēto:
et extrahit sexum. et remouet frigus matricis: et eius vē
tositatē et frigus testiculi: et cōuenit morsui venenatorū
paruoꝝ: et est tyriaca prefocationi ellebori: et qd ex eo ē
variū declinās ad nigredinē est venenū: et qñq; interficit
in die vna: et cadit qui ab eo euadit in birsen. eius vo be
zobar est acetositas citri et acetum de vino. et etiam lac
asine. ponitur loco eius quantum ipsum est de accoro et
quantum medietas ipsius de pipere.

Casiula cordis. idest vngula caballina. vel radix eius.
Casuluda. Casumidar. Cassuridar. idest galanga.
Casson. i. cotilidon: vl cimbalaria: vel vmbilic⁹ veneris.
Cassus. i. cussus. Cassum. ara. cotillidon. Steph.
Cata. gre. p. ʒ. fm. aduersus vl iuxta. ob. circa. ab. cuz. ad
qd significat fm adiuncta p. k. scribi debet.
Catacephalis. gre. i. iclina tio capitis. Alexan.
Catac⁹. i. ꝓgelatio capitis.
Catades. i. male hitudies.
Cataelticen. i. vtus retēti ua que vocat cataltica. virtus. Allexan.
Cataf. Crisolocanna. Cata fum. i. attriplex. Catafo ra. Hal.
Catafresis. idest sanguinis putredo.
Catafora vel cataforetica.
Cataif. idest carabis. Almansor trac. z. capitulo. iz.
Catalensia. i. epilēsia vitio extremitatū corporis: vt ma nuum et pedū. alr Hal. sup affō. z. particule secūde.
Catalepton. est plāta que a Dia. dicitur hermodactilus. et est plāta silis narciso differēs ab eo i flore et in bul bo. p quo. l. sturagen. hemerocales. hemerocales.
Catalipsim vel catapileos. idest cathocus.
Cataloticiū. i. cicatriciū. Catamen. i. puluis.
Cataplasma. i. lene emplm: et est malagma. iductio. lib.
Catapodia. vel Catapocia. idest (de doctrina gre. q modica potetur vel inglutiatur. et est pillula.
Catamodicum. Cathamodicum. idest iuxta modicum. vel paulatim. ex greco et latino compositum.
Catamineres. est species canne. pro quo. l. basap.
Catanance fm Diasco. folia habet minuta similia coriā dro et radices tenues: sicut iuncus et capita. 6. aut. 7. i quibus est semen herbo simile: que capita cum se ficca uerint terre declinantur: et sunt similia vnguibus an cipitrum. Est alterum genus catanāce: sicut mala ma lana similē radicem habens. sed minorē et longam. fo lia hz silia oliue: sed mollioza. semē minutum et perm sum sicut est cicer ruffum. ambe vo date amorē mulie rum faciūt. qb⁹ maxime in pessarys mulieres vtunt.
Catanfisim. idest generatio incarnatio adherentia.
Catapsia herba est sicut ferula habens folia: et est satis

calida cuius aere ⁊ contactu tumescit facies ⁊ manus tangentium ipsam: ⁊ est tapsia.
Catapauxa. gre. sternutatio. Alexan.

¶ Capitulum. CXLII.

Cataputia dicit granū regis. spōsa solis. eliotro pia lactis. DIAS. kerua. Lactura mūdana. Mebenbedhaue. Mebenbetheme. ex ea est maior. ⁊ minor. maior vocat ara. hernia vl chatua: vl cha dia: vel pētadactilus. gre. vo cici. vel cicei vl sisamus agre stis vel siselicipiō. lat. vo catapucia maior vl custos horti vl girasolis. Minor ara. vocat vendana. gre. lecteris vel arminas. lat. vo cataputia minor. Cataputie due sūt spēs: nam est maior ⁊ minor. Maior est sicut arbor ficus lz mi nor. folia eius sicut folia platani: semina eius stāt in arbo re sicut vue. Minor habet hastā duoꝝ palmorum ⁊ inanē folia silia amigdalis: sed lōgioza. semen eius in cacumine virge rotūdum deforis nigrū dcintus album. sunt. n. am be quasi eiusdē complexionis ⁊ virtutis: sunt. n. ca. in ter tio: ⁊ bu. in pmo. virtutē habent purgādi flegma pncipali ter: secūdario colerā ⁊ melancoliam. SERAPION. li. aggre. ca. cathua. auc. Dias. Cataputia maior: que vocatur cathua vel cadia. Est arbor in magnitudine ficus habēs folia silia dulb. nisi qz sunt maioza lenioza ⁊ nigrioza. stipi tes ⁊ rami eius sunt cōcaui: sicut ⁊ cāna: ⁊ habet semē ve lut in ramis asperum: ⁊ quādo excoriat semē eius est sile kirat: ⁊ ex eo exprimit oleum de kerua. Minor est plāta quā multi computāt iter lacticinioꝝ species. habz stipitē vnius brachy longitudinē habentem ⁊ cōcauum in gros situdine vnius digiti: ⁊ in summitate stipitis ramoꝝ sunt ramuli parui: ⁊ ex folys quedā sunt super stipitem: ⁊ que dam super illos ramulos: sed folia que sunt super stipitez sunt lōgioza similia folys amigdale: nisi qz sunt latioza et lenioza: sed folia que sunt super ramulos superiores sunt minora folys stipitis. ⁊ sunt similia folys aristolo. lon. ap propinquātia similitudini folioꝝ hedere. ⁊ habet fructū in summitatib⁹ ramulorum triangulatū ⁊ velut rotundū sicut grana cappari: ⁊ iter ipsum sunt semina que diuidū tur per parietes que sunt in eo: que semina sunt in magni tudine orobi: exterius subnigrū habentia colorem: hz qñ excoriantur sunt alba: ⁊ habent saporem dulcē: ⁊ habent radicē subtilem in qua nullū est iuuamētū. Et idem auc. babix. habet folia longa sicut digitus per ramos ordina ta. ita q quādo accipiunt similantur piscibus paruis: ⁊ p ter hoc nominat armeni ipsum pisces: ⁊ quando vulne ratur in aliquo egredit de scissura eius lac. Et idem auct. Albugerig. mēdane due sunt spēs: ⁊ habet folia sicut digi tus: ⁊ laxat sicut lacticinia: ⁊ est in sapore eius dulcedo. Et idem auc. Hal. Cataputie minoris vtus est similis virtuti omniuz species lacticinioꝝ: ⁊ non differt ab eis nisi in vno: qd est: q in semine eius est dulcedo: ⁊ hoc semē est il lud qd habet ꝓprietatem laxādi: ⁊ est hec planta tota ple na sicut alia lacticinia: sed vtus cataputie maioris est ca. ⁊ abstergit ⁊ resoluit: ⁊ vtus folioꝝ est debilior vtute grano rum. oleū vero ex fructu eius calidius est ⁊ subtilius par tibus olei cōmunis: ⁊ ꝓpterea est diaforeticum.
DIASCORIDES. fm trāslationem nostrā cap. cici i. cataputia maior. semē habet simile acinis: fructu est illi arborosa sicut ficus: sed minor. folia habet similia plata no. sed maiora lenioza: ⁊ nigrioza: et hastas vallosas cāne similes. semen vt botrū compositū: sed asperū: quod pur gatum simile est cretonis aīalis: vnde exprimitur oleum cicinū. Sed cataputia minor hastā habet in cubiti longi tudine: sed inanē in grossitudine vnius digiti in qua ē ca pitellum rotundū: folia in hasta habet: que sunt oblonga sicut amigdale: sed oblongioza: ⁊ in summo haste sicut ari stologia aut hedera oblonga. semē est in cacumine virge eius obrotundū sicut capparis que capita sunt separata a se. semen deforis nigrū: ⁊ est itus album ⁊ gustu dulce: ra dix eius tenuis est ⁊ iutilis. omnis vero frutex eius lachri mo ⁊ succo plena est sicut titimallus. Plini⁹ lib. 27. ca⁹. ii. post pncipiū. Lathiris. GALIENVS. 7. simpl. phar. cap. cicei. i. cataputie fructus qui purgat absterstuā ⁊ dia foreticā habet virtutē. ita autem ⁊ flos: sed omnino debi lioren. oleuz vero quod ex fructu est calidius est ⁊ subti lius ⁊ diaforeticū. POSSE. Lōtra arteticā ⁊ paralisim dosis. ʒ. ʒ. benedicte simplicis cuz vino hermodactilato ⁊ parte tertia vncie cataputie datur ad preseruationē sani tatis fructus cataputie viridis bene mundati ⁊ triti cum ouo mixti in iusello ponantur: naz sine molestia purgant. vel cataputia bene mundata ⁊ trita cuz estula ponatur in vino ⁊ detur addito cinamomo. ⁊ alys speciebus aroma ticis. Ad vomitū prouocandū si materia fuerit in ore sto maci frigida: ⁊ in sanis ⁊ in egris cataputia bene trita cuz oleo cicino conficiatur si super os stomaci ponatur vomi tum prouocat. Contra quotidianā de flegmate salso ⁊ sca biez conterantur cataputie multe in quantitate: ⁊ postea in folys cauliū inuolute sub cinere ponantur diu vt bene coquantur. postea extracte exprimatur oleū: ⁊ cū necesse fuerit detur patiēti in cibis vel alio mō: ⁊ ita possunt mul ti decipi. Ad idez fiat claretū hoc modo. cataputie bñ trī te cum melle decoquantur: ⁊ cum tali melle ⁊ vino fiat claretū. Sed notandū q in. xx. lib. vini sufficit. lib. i. cata putiarū. Lōtra quotidianā ex flegmate salso. semina atri plicis ⁊ radicis rape ablactentur in aqua feruenti addita tertia parte. ʒ. cataputie detur cū succo acetoso. Ad quoti dianā de flegmate vitreo precedentibus diuisiuis buliat z. i. in vino fortissimo. ⁊ addatur tertia pars cataputiaruz mundatarū a cortice post colaturaz cuz oximelle detur. Contra iliacā passionē buliant in aqua radices feniculi ⁊ cassie lignee: illi aque addatur tertia pars. ʒ. cataputie: ⁊ inyciatur per clistere mollificatiuum. SERAPION. Cataputia maior habet virtutē qua abstergit ⁊ resoluit: ⁊ virtus folioꝝ debilior est virtute granorum: sed oleum eius est calidius ⁊ subtilius oleo oliuarū: ⁊ propter hoc re soluit plus eo. Ex semine eius fit oleū quod non admini stratur in cibis sed in lucernis: ⁊ ponitur in vnguentis: et quando excoriantur ex granis eius. xxx. ⁊ teruntur ⁊ bibun tur purgant colerā ⁊ flegma ⁊ humiditates aquosas: ⁊ cō mouent vomitū ⁊ fluxū ventris. ⁊ grana quidē eius sunt grana dura. laxant stomacuz laxatione forti: ⁊ prouocant nauseā ⁊ vomitū: ⁊ quando grana eius teruntur ⁊ fit em plastrū cum eis mundificant empetiginē. Et quando fit linitio cuz oleo eius solo: aut cuz aceto sedat apostemata mamillarū. Et tēpus quando debet fieri illud oleum est quando grana cadūt a cortice suo: quod oleū confert sca biei ⁊ vlceribus humidis que sunt in capite ⁊ apostemati bus eoꝝ ⁊ coartationi oris matricis ⁊ cicatricibus fedis que remanent post solidationez clauoꝝ ⁊ dolori aurium quando miscetur cū aliquo vnguento fortificāte opera tionē eius: ⁊ quandoq; laxat ventrē ⁊ expellit lumbricos Et idē auc. Bedigoras. ꝓprietas granoꝝ ei⁹ est q dissol uunt ⁊ subtiliant: ⁊ fortificant mēbra: ⁊ incidūt superfluī tatem ⁊ conferunt lepre: ⁊ similiter oleum eorum.
DIASCORIDES. virtus cataputie minoris est ca tartica. 7. gra. accepta aut nouē sicut catapodia comesta: ⁊ siliter ca. aqua accepta flegma ⁊ colerā deponit. succus ex eo factus: sicut de titimallo oia siliter facere potest fo lia eius cū gallina aut iuscello accepta ventrē solūt: sed cataputie maioris si. xxx. grana. purgata fuerint accepta colerā ⁊ flegma ventris deponunt. vomitū prouocant gu stu non bono. hec purgatio stomacū ledit. cōtritū ⁊ ipositū maculas lumpidat: folia eius trita cū polenta tumores

oculoꝝ spargũt duricies oẽs mãmaꝝ ⁊ tumores ꝓescũt. ignẽ sacruz sola extrigũt ipa cũ aceto mix

Catara. i. salsuz: vt ī (ta. Alexandro de epatica di sinteria de cala causa. pisces in eucataro mari de gentes. i. salso mari.

Catare. i. cataputie.

Cataracta. est morb⁹ oculi ⁊ interpretatur fluxus. qz fit de fluxu humoꝝ. s. aq̃ in oculo confirmata. phibens visum.

Catarrus. i. fluor reumatis vel fluxus. inde catarticus. i. medicina laxatiua faciens fluxũ. Pau.

Catarticũ. katarticũ. i. purgatiuum: quod ventrem ⁊ vulnera soluit ⁊ purgat Hal'. in dinamidys.

Catatir. ara. siringa. alcatach: qua medicine ī vesicam mittuntur. aliter scipho.

Catcus. Hali. murilegus. idem Hal'.

Cataron. i. brancus.

Catasisisim. gre. ꝓnatura/tio i carnatio adherentia Lassius felix.

Catasimbelicon. Alexã. i. fin accidens.

Catastalticũ. gre. repressorium. stalticum enim stipticuz é. Lassius felix.

Catastropha. i. ꝓuersio stomaci quando nõ digerit sed per secessuz cib⁹ emittitur sicut sumitur. li. de doctrina gre.

Catata. est appetit⁹ comendi dissimilia.

Catatrapus. i. per rectã lineaz deriuatio. Catatrophius. Oribasius.

Catatropa. i. fluxus stomaci decorsum.

Cataticb. i. ypoquistidos.

Catemerinas. idest typus amphimerin⁹: quotidianus. s. Lassius felix.

Catellica vel cateltrica. virtus. i. contentiua.

Catelebũ. i. flos lupuli.

Catelobich. i. comarus.

Catenua. Lathemia. i. altea khitim.

Catenuea est species exiture oculi submersam hũs ꝓfunditatẽ que est vl⁹ profundum.

Catera. i. salinioza vel crisolocanna.

Catetirizim. i. vesice clisterizatio: seu per viam virge medicatio. Pau. c. de stranguria.

Cathach. i. atriplex.

Cathsimbelicon. i. ꝓassio

Cathamoditũ. i. paulatim

Cathemea. i. catenuea.

Cathon. i. milium.

Cathica. i. dragantum.

Cathim. est spacium quod est a renibus vsq̃z ad caudam.

Cathin ẽ oleaster: ⁊ est oliua silueſtris. Diaſ. ca⁹ de agrilea.

Cathecus. Cathocos vl' cathocim. i. congelatio capitis: ⁊ est egritudo facta ex frigida ⁊ sicca materia: ⁊ est quando eger in ea figura q̃ est compheſus manet immobilis siue sedens siue stans: vel oculis apertis vl' clausis ideo ide cathocos vel cathẽmos eos appellabãt veteres. Hal'. 4.º interiorum. ca⁹. scõo.

Catholica. i. herba allipiados. vnde Diasco. ca⁹. de oleo catholicon. Tolle herbe catholice: ⁊ segtur in aliquibus exemplis q̃ ⁊ laureola vocatur. ⁊ nõ est de suo. naz non est vera expositio. Alippiadoes eniz est canella que aramezereon ⁊ lippium dicitur: quam ponit Diasc. capi. de camelea: sed laureolaz vocat. dafnoides. ⁊ similiter interpretatur catholica. i. perfecta ⁊ catholicon. idest perfectuz vt in antidotario Ha. minori ponitur electuariuz catholicon. i. electuariuz perfectũ ⁊ vniuersale.

Cathme. i. melica. li. de doctrina ara.

Catilafon. gd est. l. bermerocalles.

Catilotica. idest cicatricez inducens.

Catilabich ficus lupi ẽ. arbustum est dictum strangulator patris sui. Comarus.

Catilabker. i. strangulator canis. ⁊ sunt due plante de quibus Aui. facit duo capitula: ⁊ fm Diaſ. sunt due species aconiti. Cathiladhib. idest strangulator lupi.

Catim. fm Diasco. capitulo de agrielia. gdaz olea strum vocant.

Catim. chatim. i. renes.

Catinia. de ipsa dictum. s̃. in. l. Cadinia. Plinius li. z4. capi. ꝓmo. fit aurical cum ex lapide eroso quẽ vocant cadiniaz. celebritas eius est in achaia: et quondaz in cãpania. nũc in pergamatico agro extrema parte italie. ferũt nunc in germania. puincia repertuz. Stephan⁹ catimia est acalimia.

Catin. Cacin. i. annubes.

Catischeo. i. tritura eris.

Catocus. i. agripinum comatos. Pau.

Cathostomacum. gre. defensorium stõi. Diaſ.

Catolotica sunt que cicatrices grossas comedendo equant ⁊ limpidant. Hal'. in dinamidys.

Catones. i. atriplices.

Catostaria vel catrostaria. i. nixa.

Catostomacum. i. defensorium stomaci.

Catrami. i. kitaz. Steph̃.

Catropia. i. malignitas passionis alicuius.

Catul. vel catulu. idest cardamomum.

Catzmazegi. i. fructus thamariscivel thamariscus domestica.

Cauben. i. caulis.

Caubez. fit sic. mice panis ī oleo frixe: ⁊ ī melle dispumato posite parũ percoquuntur: postea vero super setatiuz ponuntur vt p foramina mel exeũdo separetur.

Caucon. i. celidonia.

Caucalidos. Caucalon. oziba. Pau. Plinius li. z5º capi. 9. versus finẽ. Calcala. ⁊ lib. zz. capi. zz. circa medium.

Cauralis. i. cubebe.

Caucalis. est vua lupina. Cancalion. Dia.

Caucollidem. idest flores lilij albi.

Cauculus. i. strignum.

Cauda vulpis quid est. l. dipse⁹. ⁊. l. harsiarbay. Plinius. Alepecuros. li. zi. c. i7. in principio.

Cauda tremula gd est tra gulidumtes.

Cauda porcina. est pauce/danũ. alij miliũ solis.

Cauda equina. quid est. l. dhenebbachil. hippuris Anabasis. Diaſ. yposcta. Plinius lib. z6. cap. iz. in pncipio Auerrois. §. Colliget vocat eam centinodiam.

Cauda pecotina. idest milium solis.

Caudo est confectio fumigy aromatica. haliabas.

Caugane. Tragemata sũt simplicia: ⁊ etiaz composita condita sale que comedũtur post cibũ sicut capparis ⁊ oliue.

Caugilen. i. ostrea.

Cauguamium vl' Cauguamac. i. sale condita vt oliue ⁊ capparis.

Cauguamich. i. ea que nascũtur in gula: ⁊ prefocãt vt squinantia.

Cauguamichi sunt aliqua quoꝝ quedam condiuntur cum sale: quedam sine sale.

Cauba. Chaua. i. vinum album ⁊ debile.

Caubarus. i. amrudicis.

Cauledon. i. caulis quo vtimur ad edendum.

Caulia. i. brassica.

Caulis stribolus. idest scrofularia.

Caulidaris. i. spẽs pini.

Caulicularis. i. iusgamus.

Caulis. i. caulis qui comeditur eo q̃ caule. i. tyrso magis cõtalescit. vl' caulis. i. tyrsus caulis. i. vere truz basta hastile. virga virilis. Cornelius celsus

Colis. kaulis. gre. Caulos. vel preputium. Paulus. cap. de vlceribus virge. si vero fm caulon interius pudenti vlcus fiat ꝛc. idest fm virgã virilez. p caulibus. l. Combin.

Caulis erraticus. idest caulis agrestis.

Caulis aque. i. nenufar.

Caulicul⁹ agrestis vel caulis agrestis putatur condist. Ἐpoforus. vel structium. lz videatur aliter dicere Diaſ.

Caulicul⁹ maritim⁹. Diaſ. dissimilis ꝛc.

Cauma. gre. incendiuz. in de causon febris.

Cauponia. i. cellariũ vini.

Cauraf. gd est. l. chauraf.

Caurupestias. est nomen

lacticiny quod assimilatur citrullo.

Casem. i. bibar.

Causigi est quoddã genus piscis.

Causon. i. febris icensiua.

Caustica dicuntur incensiua medicamina adurentia putrefactiua. Demo.

Causis. i. incensio.

¶ Caplm. CXLIII.

Carchar. ara. vel chachili. vel caxar. vel cascha/fi. gre. animonie. vel miconiũ. lati. vo papauer. GALIENVS. 7. sim. phar. ca. micõ. i. papauer vnũ quidẽ est ixias. i. fluidũ nominatũ eo q̃ cito ab eo defluũt semina eius: vel qz ab eo cito defluit flos. Aliud vero est domesticũ quod est ortense: et extollitur. At vero ⁊ alia duo sunt papauera silueſtria. vltra hec. vnũ quidem quasi depressam habẽs codiam. Aliud vero oblongiorez hoc totuz est oblõgius ⁊ aridius. huius papaueris opos. i. lacticiniũ defluit: vnde ⁊ qdam nominant id fluidũ. virtus autẽ omniũ papaueruz est in frigidatiua: sed ortensis quidez quod ⁊ chalachitidam nominant: moderate est somniferũ semen aptũ esui: propterea quidẽ ⁊ in panib⁹ miscetur id ⁊ cum melle permiscentes comedunt. primi vero cuius cito florẽ defluere diximus. semen fortius infrigidat: quocirca nequaq̃ quis eo vtetur. intristantur: sicut eo quod est ortense: attamẽ ponunt id in cibis qui cũ melle fiunt ⁊ nitro: ⁊ in panibus: terty vero dicti semen nigrũ existens iam pharmacosuz est sufficienter ifrigidans. q̃rti vero dicti pharmacosius oĩbus: est ⁊ fm semen ⁊ fm codiam. ⁊ fm folia: ⁊ fm opium. i. lacticiniũ vehementer infrigidat vsq̃z ad torporẽ ducens et mordificationẽ: vnde medici est vti eo bene miscendo cũ pharmacis obtondentibus frigiditatis fortitudinẽ: est. n. ex quarto ⁊ vltimo ī frigidantiũ. SERAPION. li. aggre. ca. caxchax. auct. Diaſ. Papaueris multe sunt spẽs: nã ex eo est domesticũ: ⁊ illud est papauer albũ: quod seminatur in ortis: cui⁹ capita sunt oblõga: ⁊ semen eius est albũ: ⁊ ex eo est agreste ⁊ sunt eius due spẽs: vna est habens caput depressuz: ⁊ semen eius est nigrũ supple: ⁊ istud vocat̃ papauer rubeum ⁊ alia habet caput longũ: minus tamen altero: ⁊ noiatur seil: ⁊ ex eo est papauer cõcussum: eo q̃ semina eius eo cõcusso cito cadunt supple: ⁊ illud est papauer nigruz. Et ex eo est almucaran: qõ nascitur iuxta mare in littoribus: et illud est papauer coznutuz: quod habet folia alba similia folys plante que dicit̃ flomos: scissa tamen ⁊ summitates altas sicut folia papaueris agrestis ⁊ stipitẽ similez illius stipiti: ⁊ habet florẽ glaucũ: ⁊ habet semen minutũ in vaginis subtilibus ⁊ longis ⁊ curuis sicut cornua: ⁊ sicut habet fenugrecũ: ⁊ propter hãc causam nokiratidos: ⁊ almicon ⁊ eius expositio est coznutũ papauer: ⁊ semẽ quod est inclusum in illis vaginis est minutũ nigrũ ⁊ asperũ: nascitur in locis marinis ⁊ asperis: ⁊ lati. vocat̃ memit: lz falso: vt patebit in fra. in. l. celidonium: ⁊ in. l. glaucium. Plim⁹ lib. i9º capitul. 8. ⁊ lib. zo. capitulo. i8. i9. zo. in principio.

GALIENVS. 7. sim. phar. ca. micon chirãtes. i. papauer coznutũ nominatũ est qdez sic a fructu breuẽ connexionem habentez sicut ⁊ fenugreci: ⁊ similat̃ coznu bouino: vocatur aũt ab aliqbus papauer marinũ: qm̃ vtplurimum prope mare nascit̃. virtutẽ aũt habet incisiuã ⁊ absterſiuam. Opiũ aũt quod ex succo ipsius fit fri. est in q̃rto. sic. in tertio. papauer componit̃ ab aperio ⁊ vento. ide papauer q̃ vẽto magis aperitur in flore: omnia papauera in figura folioꝝ ꝓueniunt: lz aliqua ex eis sint minoza alys. differũt tamen capitibus ⁊ florib⁹: nam aliqua hũt capita maioza vt papauer albũ. aliqua minoza. differũt in floribus: qm̃ papauer albũ habet florẽ albuz: papauer nigrum habet florẽ nigrũ: papauer rubeũ: habet florez subrubeum: papauer cornutũ habet florẽ glaucũ. Itẽ oia papauera habent semen nigrũ preter papauer album: quod habet semen albũ. Sed sciẽdũ q̃ gũmi cuiuslibet specici papaueris: preterq̃z papaueris cornuti est opiũ. Sed gummi papaueris nigri est opiũ nigrũ forte: ⁊ plus ifrigidat ⁊ deficcat q̃z semen: ⁊ ingrossat quando sumit̃ de ipso in parua quantitate sicut granũ orobi sedat dolorez ⁊ facit dormire. Est. n. opium gũmi papaueris: ⁊ fit in hũc modum. mane priusq̃z sol desiccauerit rorez qui cadit sup plantas fiant scissure in capitib⁹ papaueris subtiles cum cultello non ꝓfunde nec transfigatur cortex eius: sed superficies cutis solũmodo incidatur. deinde cũ gũmi siue lac egressuz fuerit a scissuris illis radatur directa scissura: quelibz tamen expriimat̃ abrasione: nec radatur cuz eo cortex papaueris. Accipiat̃ ergo hoc gũmi: ⁊ coadunet̃ in coclia: ⁊ qnãdo colligis ab oĩbus papauerib⁹ per ordinez reuertere ad ꝓma papauera: ⁊ collige quod iterũ aggregatũ inuenies sup scissuras ⁊ iterũ. tertio reuertere ⁊ vide si adhuc aliqd egreditur. Accipe ergo hoc gũmi: ⁊ aggrega in vase mũdo tere simul bene: ⁊ fac ide trociscos ⁊ repone. fit aũt opiũ alio modo. Nam accipiunt̃ folia ⁊ capita papaueris ⁊ terunt̃ bene. deinde expriimuntur: ⁊ fiũt inde trocisci q̃ reponunt̃: ⁊ vtus eoꝝ est debilior virtute alioꝝ. Sed sciẽdum q̃ tres sunt spẽs opy. s. tranense: tebaicũ: ⁊ opiuz miconis: tranense dicit̃ a loco qui sic nominat̃. thebaicuz dicitur illud qõ fit de lacte papaueris nigri. ⁊ dicit̃ thebaicũ qz thebis non fit aliud papauer nisi istud. vnde Isidorus a regibus egipti dicit̃ thebaicus: sed a thebis cadmi dicit̃ thebanus: ⁊ istud est fortius narcoticũ: vnde qm̃ simpliciter ponit̃ narcoticũ forte: vel opiũ illud debet itelligi: sed opium miconis est illud qõ fit de lacte papaueris albi: vl' de succo folioꝝ ⁊ capitũ eius: qõ papauer gre. vocat̃ miconium. Est aũt aliud opiũ quirinatiũ vel cirinatiũ: ⁊ est lasar. i. gũmi qõ dicit̃ assa ferida: ⁊ non habet illud complexionẽ ⁊ virtutẽ aliarũ supradictarũ specierũ opy. imo est calide cõplexionis: sicut inuenies in. l. lasar. DIASCO. ca. de opio. Opiũ succus est ⁊ lac erratici papaueris: qõ sic colligit̃ capitella acuta scalpello iciduntur. ita tamen q̃ nõ itrinsecus ledant̃: ⁊ sic lac qõ emanat digito tegit̃: ⁊ in cotulis reponit̃ ⁊ siccatur miconiũ aũt fit cõtritis in vnũ folys ⁊ capitellis albi papaueris: vel fit de lacte eius: verum optimũ est opiũ odoris grauis coloze subruffum. gustu amarissimũ: ⁊ q̃ humore cito resoluit̃. AVICEN. li. ꝓscõo. ca. de papauere. Plures sunt spẽs ortulani ⁊ campestris: ⁊ silr est nigrũ: ⁊ est spẽs cornuti qõ est marinum: ⁊ fructus eius est citrinus: ⁊ ista spẽs est papauer cornutũ ⁊ melius ⁊ sanius est albũ: ⁊ opꝝ qdem vt terantur capita cuiuscũq̃z speciei recentia: ⁊ fiant ex eis trocisci: ⁊ reseruẽtur ⁊ administrent̃. ortulanũ est fri. ⁊ sic. in scõo. ⁊ nigrum in tertio: ⁊ dicit̃ vsq̃z ad quartũ. Et papauer marinuz cornutũ est: cui⁹ frutex ẽ curuatus sicut cornua thauri ẽ absterſiuũ ⁊ icisiuũ. ⁊ est vehemẽtis absterſionis. Opiũ fm Oribasium ca. de opio. est succus papaueris nigri egypty. ⁊ eius qdẽ potio nõ addit̃ supra danich duos: qm̃q̃z vo fit opiũ etiã ex semine lactuce agrestis: ⁊ ẽ stupefactiuuz debile subtile: opiũ pterea assatur sup laminã ferreã ignitã: ⁊ fit rubeũ: qõ ex eo est electũ est gratius acuti odoris frãgibile facile resoluit̃ in aqua: ⁊ congelat̃ in liquefactiõe ⁊ resoluit̃ in sole: ⁊ nõ extinguit candelã cũ ex eo inflãmat̃. citrinũ aũt figẽs aquã aspeꝝ debilis odoris clari coloris. hoc tale ẽ falsificatũ cũ memithe. Et qm̃q̃z adulterat̃ cuz lacte lactuce silueſtris: ⁊ est debilis odoris: ⁊ adulterat̃ cũ gũmi: ⁊ est splẽdidũ ⁊ clarũ valde. fri. est ⁊ sic. in quarto.

POSSE. vtus papaueris domestice dicte spẽi est que

ifrigidat frigiditate fortiꝛ illud papauer est qõ plus ĩgre
ditur in medicinis. vñ qñ papauer simplr ponit: istud oz
ĩtelligi. vñ valet in medicinis semen eiꝰ folia capita ꝛ lac.
vtus eiꝰ ē fri. in q̃rto. DIASCORIDES. c. animonis
fm trãslationē nostrã. vtus ē oibꝰ fri. quoꝫ folia ꝛ capitel
la coacta in aq̃ ꝛ facile fomẽtata somnũ pstãt. Silr elixa
tura eoꝫ bibita facere põt ꝛ folia eius cataplasmatibꝰ ad
bibita tumorẽ tollit. ꝛ ignẽ sacrũ extiguũt. multi vo terũt
capitella ipsa viridia ꝛ trociscos faciũt. ꝛ sic vtunt. Lapi
tella sola in aq̃ elixa mixto melle ꝛ ispissata in coctuariũ
vt electuariuz det. facit vo ad tussim ꝛ reumatismũ cilia
cis maxĩe pdest addito succo ypogstidos ꝛ acatie. semen
vo nigri miconis triti cũ vino bibitũ reumatismũ vẽtris
ꝛ fluxũ mulierũ abstinet tritũ in aq̃ ꝛ ipositũ in cataplas
matibꝰ supra frontẽ ꝛ tẽpora somnũ iducit. semẽ vo eius
tanq̃ herba acceptũ anodinũ est ꝛ somnũ pstat ꝛ tussiz mi
tigat ꝛ fluxũ vẽtris abstinet ꝛ si plus bibituz fuerit ꝛ litargi
cos facit ꝛ occidit. dolorẽ capitis cũ oleo ro. medicãdo cõ
pescit. dolorẽ auriũ cũ oleo amigdalino aut croco aut mir
ra ifusuz curat dolorẽ oculoꝫ ꝛ tumorẽ vitello oui medio
ꝛ croco mixto ꝓescit. ignẽ sacrũ et extinguit. vulnera ad
sanitatẽ pducit. podagricis cũ lacte mulieris ꝛ croco sub
uenit. ano suppositũ colliriũ ex eo sõnũ facit. SERAP.
li. aggre. Diaſ. Domestici papaueris semẽ iducẽ sõnũ tpate
qñ pulueriçat cũ pane aut miscet cũ melle ꝛ comedit: sz
cõtusuz semẽ eiꝰ ifrigidat frigiditate fortĩ. Et gũmi eiꝰ papa
ueris ꝛ succꝰ eiꝰ est opiũ. Sz scil. i. ligdũ ĩgredit plus ĩ me
dicinis valz semẽ eiꝰ folia ꝛ lac ipsiꝰ. Et vtꝰ coꝫ ē q̃ ifridat
in q̃rto. Et illa ē vtꝰ narcotica ꝛ mortificatiua. Et idẽ auc.
Halꝛ vtus domestici ꝛ agrestis ē ifrigidatiua ꝛ ꝓpterea si
coq̃nt folia eiꝰ cũ capitibꝰ in aq̃ ꝛ fũdet eiꝰ decoctio sup
caput facit dormire ꝛ qñ terunt eiꝰ folia cõtritiõe fortĩ ꝛ
miscent cũ sanich ꝛ fit ide emplm apatibꝰ calis ꝛ erisipil
le. ꝛ dat ex eo in potu nõ potẽtibꝰ dormire. Et terunt ca
pita papaueris recentia ꝛ fiũt trocisci que desiccantur et
reponuntur ꝛ administrantur. Et quando coquuntur ca
pita papaueris in aq̃ donec ꝓsumat aque medietas. deĩn
de admisceẽ illi decoctioni mel ꝛ iterũ coquit donec coa
guletur ꝛ fit ide loboc est valde bonũ tussi ꝛ supfluitatibꝰ
q̃ descẽdũt ad cãnã pulmonis ꝛ fluxui antiquo mẽstruo
rũ. qñ aũt admiscemꝰ ei acatiã ꝛ ypogstidos fit fortius ad
hoc. Semẽ vo nigri papaueris terit fortiter ꝛ dat in potu
cũ vino in fluxu vẽtris ꝛ in cursu humoꝫ antiquo ex ma
trice. Cauẽdũ tñ ē a nimietate vsus eiꝰ ne inducat subeth:
aut litargiã: aut et mõtẽ. Et terit ꝛ cũ aq̃ aut cũ aq̃ rosaꝫ
fit emplz frõti ꝛ tpibꝰ ad nimias vigilias ꝛ ad dolorẽ capi
tis. Et qñ sumit de ipso opio parua q̃titas: sic ē granũ oro
bi facit dormire ꝛ sedat dolorẽ ꝛ cõfert tussi ꝛ fluxui anti
quo ꝛ decoctio papaueris albi qñ abluit cũ ea caput fac
dormire tpate ꝛ si aliqs vtit eo nimis iducit subeth ꝛ si su
mat ĩ potu cõfert morbis q̃ fiũt ab hũozib q̃ descẽdũt a
cerebro. qz repellit eos ꝛ maxĩe qñ sumit cuz aq̃ pluuie ꝛ
vino. ꝛ qñ ex eo sumit q̃titas magna: fac subeth ꝛ postea
occidit ꝛ miscet cũ mirra ꝛ oleo ro. ꝛ croco ꝛ distillat ĩ au
rẽ ꝛ ꝓfert apatibꝰ calis oculoꝫ. ꝛ qñ dissoluit in aceto cõ
fert berisipille. Et qñ miscet cũ lacte mulieris ꝛ croco cõ
fert podagre ꝛ fit ex eo suppositoriũ paruũ ꝛ ponit ĩ ano
ꝛ facit dormire. Est aũt vsus opy in colliriis: vt dicit idez
Sera. Diagoras aũt phibuit vsuz eiꝰ in egritudinibꝰ ocu
loꝫ ꝛ auriũ: qiñ debilitat sua friditate mẽbra illa. Ande
rados dixit q̃ nisi adulterat iducit cecitatẽ qbꝰ itromitte
ret ꝛ dixit q̃ iuuamẽtũ eiꝰ. solũ ē ĩ odorãdo faciẽs dormi
re. alys vo oibꝰ modis vsus eiꝰ ē malus ꝛ piculosus valde.
sz hi oes errauerũt: qñ opatio eiꝰ vificat p expientiã. Et
idẽ Sera. auc. Halꝛ papauer cornutũ laxat vẽtrẽ laxatiõe
leui. vnde abstergit ĩcidit ꝛ dissoluit ꝛ diminuit. et qñ de-

cogt in aq̃ vsq̃ ad cõsumptionẽ medietatis cõfert egritu
dinibꝰ epis ꝛ et flos eiꝰ et folia cõferũt multuz apatibꝰ sor
didis ꝛ et oz q̃ caueat postq̃ mũdificata fuerint. qz abster
git abstersiõe fortĩ quousq̃ dissoluit et diminuit carnẽ. et
ipsa qdẽ auferũt escaras adustas q̃ sunt in eis ꝛ et qñ cogt
radix huiꝰ plãte cũ aq̃ vsq̃ ad cõsumptionẽ medietatis ꝛ
et dat in potu decoctio eiꝰ cõfert sciatice et doloribꝰ epis
et cõfert illis q̃ hñt in vrinis suis velut telã araneã ꝛ quoꝫ
vrina est grossa ꝛ et semẽ eius qñ sumit in potu in q̃titate
duaꝫ casuk cũ mellicrato laxat vẽtrẽ laxatõe leui ꝛ et flos
eiꝰ et folia qñ fit emplm cũ eis addito oleo auferũt fraũ
dulentiã vlcerũ ꝛ et qñ cũ eis fit cobol oculis aĩaliũ aufe
runt ꝛ vlcera que fiũt in cornea que dicunt argamẽ ꝛ et illa
que dicuntur facalia ꝛ et qdã errãt in hac plãta putãtes q̃
ex ea exprimat succus ex quo fiat sief memithe et erroz
cõtingit ꝓpter sllitudinẽ quã hz in folys suis cum memi
thes. sz stipitis ipsiꝰ papaueris lõgitudo ē vniꝰ palmi ꝛ fo
lia eiꝰ sunt parua multũ sllia folys storobion. iuxta folia
eiꝰ ē semẽ albũ ꝛ vga eiꝰ ꝛ flos ꝛ semẽ assimilat vge ꝛ fo
lys ꝛ semini turbith ĩ sua albedine. ꝛ hz radicẽ subtilẽ na
scentẽ ĩ multis locis ꝛ colligit semẽ eiꝰ postq̃ fuerit bene
maturatũ ꝛ h̃ fit in estate ꝛ desiccat ꝛ reponit: de q̃ acci
pit põdus. z. y. ꝛ bibit cũ mellicrato mũdificat stõm p vo
mitũ ꝛ purgat ꝛ cõfert epiletĩcis ꝓpe ꝛ semẽ eius purgat
flã. Et idẽ auct. Aben Mesuay. Decoctio papaueris albi
qñ lauat cũ ea caput fac dormire dormitiõe tpata ꝛ sz si ali
qs vtat ea nimis iducit subeth. Et si sumat ĩ potu cõfert
tussi q̃ fit ab hũo. ca. q descẽdunt a cerebro. qz repellit eos
ꝛ maxime qñ sumit cũ aq̃ pluuiali. GALIENVS. 7.
sim. phar. ca. micon catapucios. radix huiꝰ herbe cocta in
aq̃ vsq̃ ad medietatez epaticos iuuat ꝛ flozes ꝛ folia val
de sordida ꝛ male morigerata vlcera iuuãt. Abscedere ãt
ab eis oz cũ iã fuerint vlcera mũda. itrĩ. n. abstergere na
ta sunt: vt ipsi mũde carnis nõ derelinquat qd: ꝓpter nã
q̃ fortitudinẽ ne dũ sordes: sz et escaras vlceris auferũt.
AVICEN. Spes papaueris sũt ifridatiuz ꝛ nõ est i
ipso ꝓgluctinatio de q̃ fit curãdũ ꝛ illud qdẽ qõ ē nigrũ. ē
ĩgrossatiuũ exiccatiuũ ꝛ flos qdẽ cãpestris mũdificat vl
cera ĩ oculis aĩaliũ ꝛ linit spes eiꝰ ꝓter marinũ sup berisi
pillã ꝛ ex cãpestri fit emplz cũ oleo sup vlcera ꝛ eradicat
ea ꝛ linit et cãpestre cũ lacte sup podagrã ꝛ cõfert. ꝛ qñ
cogt radix eiꝰ ĩ aq̃ donec cõsumat eiꝰ medietas ĩ potu da
tur sciatice ꝛ fac sõnũ ꝛ ꝓpe illud qõ nigrũ ē ꝛ est stupefa
ctiuũ ꝛ cũ licinio supponit ꝛ fac dormire ꝛ phibz catarꝫ
ꝛ cũ hñti vigilias fronti ex eo emplm supponit iuuat ide
ꝛ sllr qñ embrocat decoctio eiꝰ ꝛ administrat illud qõ fri
gidũ ē in dolore oculi vehemẽti. s. apud necessitatẽ. sed in
ipso ē cautela obseruãda sic diximus ꝛ ꝓfert tussi calide
ꝛ fluxibꝰ ad pectꝰ ꝛ sputo sanguinis ꝛ sumit ex eo loboc
cõferẽs tussi calẽ valde ꝛ ꝓpe qñ miscet cũ acatia ꝛ succo
barbe hircine. filiꝰ vo mesarugie ingt. Semẽ nigri mũdi
ficat pectꝰ. corticũ aũt manifestior dispõ ē q̃ adiuuat ad
spuẽdũ. ꝛ ĩ toto sciẽ eiꝰ ē mũdificatio. albũ ꝛ nigꝫ qñ mul
tũ terunt ꝛ dant ĩ potu cũ vino nigro ꝛ põtico vñr sedare
fluxũ antiquũ. ꝛ nã qdẽ eiꝰ nõ ē vacua a vtute solutiua ꝛ et
cũ h̃ resolutiua resoluit ĩ aq̃ ꝛ ex decoctõe eiꝰ vehemẽti
qñ fit clistere ꝓfert dissinterie ꝛ qñ bibit semẽ eiꝰ cũ syru
po kirat. iij. lenit nãz. ꝛ serũ eiꝰ qõ dõesticũ ē cũ melle aug
mẽtat spma. ꝛ qñ dat de spumoso vl mario q̃titas eschu
te vniꝰ ĩ mellicrato facit vomere ꝛ soluit spumosuz flã ꝛ
hũozẽ crudũ ꝛ folia eiꝰ valẽt ad vlcera sordida ꝛ corrodũt
carnẽ additã pp suã abstersionez ꝛ eradicãt escaras ꝛ filr
flos eiꝰ ꝛ nõ ē ꝓueniẽs vlcerib manifestis pp supfluitatẽ
sue abstersiõis ꝛ cũ ex eo fit vomitꝰ bibito fm q̃titatem
eschute ĩ mellicrato iuuant ipsi epiletici ꝛ oleũ eiꝰ cũ olo
ro. ē ꝓueniẽs sode qñ inũgit ex eo caput ꝛ tñ ab eo abstiere

q̃to plus possibile ē melꝰ ē. qñ eiꝰ decoctio et distillat in
aurẽ fortis doloris sedat dolorẽ eius ꝛ ꝓfert humiditati
bus stomaci. ꝛ quãdo radix decoquit in aqua donec me
dietur aq̃ ꝓfert egritudinibus epatis ꝛ ille in cui vẽtre ē
hũoz grossus cũ semĩe spumosi vomat. SERAPION
aucto. Rasꝛ. Opium confert fluxui ventris ꝛ vlcerib intes
tinoꝫ. dosis est ab vno danich vsq̃ ad duos. Et quanti
tas occidens ex eo est. z. y. ꝛ dixit. opiũ si detur illis quoꝫ
virtus dissoluit propter vigilias curat eos ꝛ eo q̃ facit dor
mire ꝛ sic facit reuerti virtutem eoꝫ. Et dicit Halie. in liº
de ingenio sanitatis q̃ opiũ mandragora ꝛ iusgamus de
siccãt vlcera. DIASCORIDES cap. de opio potest
aũt opiũ lachrymas restrigere colliriis admixtũ ꝛ circũ
linitũ refrigerare ꝛ auriũ dolorem ꝛ totius corporis miti
gare illa. vz. rõne q̃ somnuz facere dr. AVICENNA
lib. secũdo. cap. de opio. Opiũ est narcoticũ sedatiuuz oĩs
doloris: siue sit bibitũ siue linitum ꝛ potio ipsiꝰ sit quanti
tas lẽticule magne ꝛ cõfert apatibus magnis ꝛ pcipue ca
lidis ꝛ in ipso exiccatio vlceꝫ est ꝛ permisceẽ cum vitello
oui assato ꝛ linit ex eo podagra. ꝛ tũc sedat dolor ꝛ ꝓpie
cuz lacte ꝛ facit dormire etiã si supponat cum licinio aut
absq̃ licinio. ꝛ sedat et cũ distillat tritũ cuz oleo ro. in au
rẽ infirmã cũ mirra ꝛ croco ꝛ sedat sodã antiquã ꝛ sanat
ex ea. ꝛ ipm ē ex eis q̃ destruũt sensuz ꝛ ĩtellectũ: ꝛ sedat
dolorẽ obtalmie ꝛ apata eius cũ lacte mulieris. plures ãt
antiquoꝫ fuerunt q̃ nõ fuerunt eo vsi in obtalmia ꝓpter
nocumẽtum qõ visui infert. ꝛ sedat tussiz ꝓtinuã. ꝛ pluri
mũ sedat ex eo illa q̃ ex ea clamosa est. stomaticos quoq̃
iuuat: eo q̃ aggregat ꝛ illud cuz ē lassus ex calore ꝛ hũidi
tate. ꝛ in plurib dispõnibus cum bibit soluit absq̃ casto
reo. destruit digestionez atq̃ diminuit eã valde ꝛ retinet
solutõez. ꝛ ꝓfert dissinterie ꝛ vlcerib intestinoꝫ ꝛ interfi
cit ꝓgelando virtutes ꝛ extinguẽdo calorẽ innatũ. ꝛ eius
quidẽ tyriaca est castorẽ: ꝛ loco eiꝰ ponit triplũ seminis.
Iusgami ꝛ duplum eius de semine mãdragore.

Caxos. Caxobos. Caxos. Caxros. i. cedria. Cayros idem. Stepha. kirdia. kitrã. katranum.
Caxru. Caxu. Caxui. i. cardamomum. cacule.
Caysus ē spes spũe maris.
Cayt idest oleum.
Caytaiton. i. oleũ oliuarũ.
Cazazzegi. Cazima. Cazima. Cazimzegi. i. fructꝰ thamarisci vel thamariscus domestica.
Caze. cazef. i. testa figuli.
Cazefati sunt serpẽtes breues parui qui quandoq̃ occultãtur in arboribus vt prouciant se ad illum qui transit prope eos.
Cazedir. Cazedirir. Cazir. i. stagnuz. Cazdir raxis.
Cazola est quoddam vas.
Cebrofagium. i. vinee.
Cealas idest polium.
Cearion idest acetosa.
Cebaiton. Cebeiton. Cebaticon. i. mentastrum.
Cebalargicuz. i. abrotanũ.
Cebatimum idest sticbados citrinum.
Ceberamum. i. pulegium
Cebesoys. i. poliũ mõtanũ
Cebian idest vinee.
Cebifugiũ. i. herba siluana
Cebodarion. i. assara.
Cebofar idest tassus barbassus.
Cebotarengi idest cassia.
Cebugaton. i. scordeon.
Ceburan idest anacardus
Cebuozium. i. kalendula.
Cecabon. Cecabion idest canfora.
Cecasasis. i. vue demonis.
Cecebrason. Cecebron idest quinq̃ folia.
Cecelia idest celidonia.
Cechabre idest vernix.
Cecides. Cecidios. cicidos idest galla. kiki. kikidos. kikis. Diascorides.
Cecilargiuz. i. antimoniũ.
Cecodron idest sticbados citrinum.
Cecolalabron idest cretani marini.
Cecolides. i. putia. ꝛ ē vna ex specieꝰ oculi bouis.
Cecratium. i. kirat. ꝛ est nomen põderis ꝛ est siliq̃.
Cecufalion. i. cefalionum.
Cecullum. ceculibium. i. abrotanum.
Cedebron vel cedegafico idest eruca.
Cedegafid idest yreos.
Cedera. i. succus niger cuz quo falsificatur muscus ꝛ algallia ꝛ dicũt quidaz q̃ sit gummi glandium: sz falso: imo est gũmi in radicibꝰ xilocaracte inuentum.
Cediballium. Cedifaliuz. cedigalliũ. i. palma xpi.
Cedodides idest arbor cedrus.
Cedridos. dicitur semẽ arboris cedri tussim sedat spasmata, phiber. reuma stringit. strãgurys medetur: mẽstruis impat cuz pipere bibitum. ꝛ si cum adita ceruina mixtũ fuerit. omnes bestias arcet. antidotis necessarie miscetur. l. bictan.
Cedorodes. cedrides. i. semen arboris cedri. Pliniuz liº. z4. ca. 5. fructꝰ.
Cedodapnes. i. dapnoides
Cedria. kidria. kitran idest pix liquida. Pliniuz libro. z4. capitulo. 5.
Cedrolenten idest semen cuiusdam speciei cedri.

¶ Caplm. CXLIIII.

Cedrus ara. ꝛ lati. ꝛ gre. serbin. Serbiuz est arbor cui gũmi est gũmi cedri ꝛ ab ista arbore emanat pix cedria vel cedrina. ꝛ ē pix liqda q̃ ara. vocat bictan. ꝛ ē genꝰ abietis. PLINI. lib. i3. ca. 5. de cedro. Est ingt cedrus maior ꝛ minor. Minoris duo sũt gnã. s. licea ꝛ fenicea. Differũt. folia nãq̃ derogatũ hñt spinosiuz oxicedros vocat ramosa ꝛ nitore infesta. altera odorẽ pstat. fructũ ferũt mirti in magnitudine: dulcẽ saporez hũtem. Et maioris duo sunt gnã. vnũ qõ floret ꝛ nõ fert fructuz. Aliud fructifeꝫ nõ floret. ꝛ in eo añcedentẽ fructũ occupat nouus. semẽ eiꝰ cipresso sile: sed qõ cedrolentẽ vocãt ex hac resina laudatissima fit. Itẽ alibi iter arbores gbꝰ pix fit cedrus grossior: qdã putãt q̃ sit Iunipius: sz falso.

DIASCORI. cap. cedrus. Cedrus ē arbor. vñ pix cedria fit: cuiꝰ semina sunt pua atq̃ spinosa fructui Iunipi sillia vel mirre. Alia ē maior q̃ ab aliqbus cedrus lata appellat fructui cipressi similãs: sz puior est: que tñ est vera bilis stomaco: atq̃ feruentẽ hz virtutẽ de q̃ fit cedria. Est aũt cedria ꝓbabilis ꝛ vtilis que est spissa ꝛ limpida ꝛ in odore fortissima in qua cũ digituz intinxeris pinguedine sua rarius defluit. Halꝛ. z. sim. phar. ca. pmo. distin. tertie.

POSSE. DIASCO. virtꝰ est ei siccatiua ꝛ recorporatiua q̃ propter nimietate coloris sui pellibꝰ inũcta vrit ꝛ sic cat: caligies oculoꝫ detergit: glaucomata ꝛ cicatrices ĩunctã limpidat cũ aceto missa ꝛ ifusa vmes auriũ occidit. cũ ysopi succo mixta sonos auris tollit. missa in forame dentiũ vbi dolor est eos crepare facit. ꝛ si diu ĩ ore retinet dolorẽ dentiũ amittit. ex hac ad coitũ veniẽs si ide veretrũ vnxeris gẽitalia stringit intãtũ vt filios facere nõ possis sgnanticoꝫ cãs curat. fauces si vnxeris deitus tumores tollit ꝛ pediculos ꝛ lẽdines puncta necat morsibꝰ serpẽtũ cũ sale ꝛ dulcore bibita occurrit. pcussum lepozis maritimi ad sanitatẽ pducit stomaticis vncta medet. vulnera pulmõis optĩe curat vmes ꝛ ascarides clisteri addita occidit. multi vo oleũ ex cedria dũ cogtur desup cuz penna colligunt sic oleũ picis ꝛ scabiei ꝛ pediculis aĩaliũ ꝓdest. vulnerib vtiliter adhibet. huius fumus tantuz prodest quãtum ꝛ picis dure. Itẽ potui data in ciati quãtitate vlcus fluidũ pulmonis sanat. fit aũt oleũ ex arbore vt de pice. Est aũt oleum nimiũ leptomere: molles carnes absq̃ dolore cõseruans duras autem lõgo tempore ꝛ nigra sorpora desiccat. lachrymuz vo arboris eiusdẽ viscide ꝛ efficaciter ꝛ cum vesicatiõe refrigerat ꝛ stringit. nã mortuorum corpora recondita in arbore eadez a tabe defendit. vnde ꝛ vita mortuorum vocatur.

Cedusilfon idest silfium.
Cefa idest ebulus. Cephalapida idem.
Ceebron. Ceelbron. i. filix.
Ceelium idest ellenium.
Cephal idest sambucus.

Cefalea a kefali quod ē caput. ⁊ ē dolor capitis cronicus ⁊ pessimus paratꝰ incitari a qualibꝫ causa.
Cefalicon est quedaꝫ confectio sic vocata.
Cefalicos. i. posteriorꝫ pars capitis.
Cefalargia. kefalargia. liꝯ de doctri. gre. i. dolor capitis. Oribasis cefalea ē capitis dolor qui multo tempore tenet. Lefalargia vero recens est capitis dolor. ex estu vino frigore ebrietate aut ādigestione: ⁊ cito resoluit.
Cefalionius quid est lege nakala.
Cefelargicos. i. que curat morbos capitis.
Cefereos. cefereꝰ. i. iusgamus.
Cefim. Lefinion. similis ē ferule bris semē album.
Cefolargios idest anetuꝫ.
Cefozions. i. dens caballinus. ⁊ est iusquiamus.
Cefugario. i. palma christi
Cega. i. mel acticum.
Cegagi. i. quinq folium.
Cegaot idest vinee.
Cege. Legi. i. acorus. Halienus. 6. simpli. pharma.
Cegegi idest pollium.
Cegelagion. i. serpillum.
Cegebrācos. Legofrancos idest ipoquistidos.
Cegigi idest affodillus.
Cegilogos idest sticbados
Cegolias idest ceterac.
Cegucaron. Legogarion. i. nux vsualis.
Cegucior. i. polipodium.
Cegurium. i. amomum.
Ceirastotium. i. herba que vocatur gauzem ara. sed in ideomate nostro vocatur herba ernia.
Ceisen. i. camepitheos.
Celeterium. i. electerium.
Celatium idest celidonia.
Celatice idest epatica.
Celea idest potio ex succo tritici inebrians. Oribasius a calefaciēdo dicta ceruisia.
Celematis. i. clematis vel clematides. ⁊ est secūda spēs trifoly quā Diaſ. describit. Plini. lib. z4. ca. .io. i fine. ⁊ cap. i5. in fi.
Celena idest cicuta.
Celes. i. strangulus auis. Leltos idem.
Celestinus color quid est .l. color celestinus.
Cellia. i. ceruisia sic dicta a calefaciendo. Oribasius Lelea.
Celidoniꝰ lapis quid est. l. lapis celidonius.
Celidria idest alifon.

¶ Laplin. CXLV.

Celidonia lati. gre. chilidonion. arabi. vero bauroch. SERAPION lib. agge. cap. bauroch. i. curcuma. radix minoris speciei huiꝰ est curcuma. nam sunt celidonie due species. maior ⁊ minor. Et dicit aucto. Diasco. Celidonion maior dicunt quidam q̄ nominatur hoc nomine: eo q̄ incipit apparere quando apparent hyrundines ⁊ deficcatur quando recedūt ⁊ putāt aliqui etiam q̄ sic nominatur: quoniam quando excecantur pulli hyrundinum: deferat eis mater in hore hāc herbam ⁊ dat eis in cibum ⁊ reuertīt ad eos visus. Est planta bris bastam subtilē cuius longitudo est vnius palmi ⁊ plus ex qua egrediuntur ramuli non duri in quibus sunt folia similia folys barachion vel botraciō: nisi q̄ sunt firmiora ⁊ molliora ⁊ albiora ⁊ color eorꝫ vergit ad colorez celestez ⁊ flores habet glaucos similes floribꝰ herbe que dicīt herbion ⁊ succū coloris crocei. ⁊ sapor eius est acutꝰ mordicans linguam mordicatione fortī cū amaritudine ⁊ fortitudie odoris. ⁊ radix eiꝰ desup est vnica singularis ⁊ desubtus plures ⁊ bz. semen simile papaueri dicti ceratices existens in cornicellis subtilibus longis. in quibꝰ est ipsum semen simile papaueri. paꝫ tamen maius. ⁊ quod administrat̄ ex planta est succus ⁊ radix eius: sed minor chilidonion est memithe vel memith. ⁊ est planta habēs altos ramos graciles quos habet super virgaz ⁊ folia habet similia folys herbe dicte papauer ceratices. i. cornutum: nisi quia sunt rotundiora ⁊ minora ⁊ propinquiora albedini ⁊ pinguia habentia viscositatem ⁊ mollia. ⁊ habet radicē cū radiculis egredientibus ab ea pluribus minutis ⁊ disparibus longis annexis adinuicem sicut spice frumenti nō existentis super terram nascit̄ prope aquas.

PLINIVS lib. z5. capi. 8. circa medium de celidonia. Minor celidōia est memith: ⁊ est herba similis in folys suis herbe papaueris dicti ceratices: nisi q̄ ⁊ ea est humiditas adherens manui ⁊ est propinqua terre ⁊ habet graueꝫ odorē ⁊ multū succū: cuiꝰ color ē similis colori croci.

GALIENVS. 8. simpl. phar. cap. celidonia hec herba quarti gradus est calefacientiuꝫ incboātis maius autem ipso. celidoniū terty gradus est iā cōpleti in calefaciēdo ⁊ siccando. POSSE. GALIENVS abstersiue fortis est ⁊ calide virtutis. quinimo ⁊ succus eius ad augmentationē visus est vtilis: in quibꝰ cernat̄ grossium quid secundum pupillā ⁊ diafozare indigent. vsi vero fuerūt quidā radice ⁊ ad eos qui obstructionē epatis ⁊ icteritiā patiuntur ī vino albo dantes bibere. similiter aūt masticata vtilis est in doloribus dentiū. parum vero celidoniū acrius existens magna vlcera citissime cuti cataplasmatū ⁊ vngues leprosos eycit. expurgat vero succus eiꝰ p nares sufficiēter acris existēs. DIASCORI. cap. de celidonia. Succus celidonie maioris melle addito in eramine coctus sup carbones: oculoꝫ detergit maculas. folia radix ⁊ virga in vmbra estate siccanī ⁊ sicut crocus componuntur. radix eiꝰ aniso mixta ⁊ vino albo bibita ictericis opitulat̄. folia eiꝰ cuz vino vt cataplasma adhibita maculas detergūt: masticata dentiū dolorē ꝓhibēt. Celidonie minoris virtꝰ est viscida silis amenoni. īposita vulnerat cutiz. scabiē detrahit. vngues leprosos excludit. succꝰ eiꝰ radicis melle addito naribꝰ infusus caput purgat. Eadē dicit Serap. cap. ppzio. aucto. Diasco. lz p alia verba.
Celidonius dr lapis q̄ est in ventre pullorꝫ hyrundinum. multi interdum in vno vētre inueniunt̄ aly albi aly nigri aliqd rubedinis habentes.
Celogias idest berbena.
Celoprassos. i. prassium.
Celon idest testudo.
Celsa idest moza celsi.
Celsus quid est. l. Set.

¶ Laplin. XCLVI.

Celtica. gre. ara. simbel romana: latine vero spica celtica. DIASCORIDES ca. celtica nascit̄ in illirico nomen habens apud eos hoc. ⁊ in syria nascitur ⁊ in italia habens fructus super terraz breues ⁊ spissos. colligitur autez a ciuibus cū radicibus qui fasces faciunt quantū plena manu continere possunt. ⁊ ab alys fasces gallice appellantur. hec habet folia oblonga. ⁊ nō lata mellinum florem odorem circa se suauem continēs. vtilior est recēs odore suauis radicibus plena vel spissa. ⁊ non fragilis: que si talis fuerit similis in virtute potere esse syriace. ⁊ est ca. ⁊ sic. habens naturam spice inde. ea debilior sicca est alia nardus. i. celtica mōtana que nascitur in sicilia similitudinez habēs in folys ⁊ ramis yrigo: sed spica breuior est ⁊ spinosas radices mittens duas aut tres odore suaues ⁊ nigriozis colozis similis affodilli radicibus. hec nec semen nec florez habet: sed virtus est illi similis pme. POSSE. DIASCORI. prima eius virtus diuretica est ⁊ pdest iecozis tumozi ⁊ ictericis cuz morbo regio: inflatiōes stomaci cum aqua vbi absinthiū decoctuz est discutit: spleni medetur vesice ⁊ renibus vtilis est: sed ⁊ morsibus venenatis cum vino data opitulat̄ malagmatibus calidis ⁊ vnctiōibus miscetur.
Celtos. i. astragulus auis. Leles idem.
Celubria idest saturegia.
Celudipion. i. matrisiluia
Celutrion. Lelutitrion idest ciperus.
Cema idest mirasolis.
Cemabran idest rubea tinctorum.
Cemac idest sanguinaria.
Cemascates. i. fragaria.
Cembrinfat idest luyula.
Cemebrō. i. palma christi.
Cemediū. Lemedriū. Lodium. mocodium. idem.
Cemilation. i. atriplices.
Cemion barmeni. i. cimium carmenum.

Cemoboletus idest laudabilissimus ⁊ est indeclinabile vtriusque numeri generis neutri.
Cemobrasis idest vsnee.
Cemubat idest laudanuz.
Cemutrion idest ceterac.
Cenatasab idest faba lupi
Cenebrasion idest poliuz.
Cenesis idest cinoglossa.

¶ Laplin. CXLVII.

Cenfarafab. ara. gre. astaros. lati. vero ysopuz humidum. SERAPION lib. aggrega. capl'o cenfarafab. ⁊ est pinguedo que est in lana que fit in hunc modum. Accipe lanam succidam vel mollem ⁊ laua cum aqua calida ⁊ in sole calido ⁊ exprime totum qō in ea est ex sorde ⁊ pone sordiciem illā in vase habente orificium latum ⁊ proyce super eaz aquam infundens ab alto cum impetu vt spumam faciat: deinde agita agitatiōe fozti vt multam faciat spumam supra quam asperge aquam marinam cuz impetu donec spuma sedetur omnino. ⁊ tūc tolle pinguedinem supernatantez ⁊ pone in vase terreo. Deinde proyce in vase iterum aquam aliam ⁊ agita sicut fecisti primo. ⁊ proyce super spumam eius aquaz marinam. ⁊ dimitte sedari spumam ⁊ collige eam ⁊ facies hoc quotiens spumā videris: deinde accipe pinguedinē quam aggregasti ⁊ malaxa cuz manibus ⁊ si aliquam in eis inuenias sordē extrahe ipsam aquam agitando. ⁊ facias hoc totiēs donec videas ipsam albā ⁊ puram pinguedinem sine admixtione alicuius rei: ⁊ cū hoc feceris pone in vase terreo ⁊ serua. Plinius lib. z9. cap. z.
DIASCORIDES cap. de ysopo humida secūdum translationem nostrā. ysopi cerotum ē quasi sordes ⁊ succus lanarum succidarum que hoc modo colligitur. lane succide ⁊ sordidissime mox detonse mittunt̄ in vase aquā calidam habēte: ⁊ sic accenditur ignis vt aliquid ferueat: deinde refrigeratur ⁊ quod supernatauerit in modū pinguedinis abradit̄ manu ⁊ vas stāneuz abstergitur: ⁊ sic ipsum vas repletur pluuiali aqua ⁊ coopertum tenui lintheo ad solem biduo ponitur. ⁊ sic tertio die aqua delimpidatur ⁊ reponitur. Adulteratur cuz pinguedine ⁊ cera: sed intellig̃itur q̄ sincerum odorem lane succide seruat.
POSSE. SERAPION melior ex ysopo humida est illud quod est molle quando tangitur sine asperitate habens odorem lane succide. ⁊ quādo dissoluitur non apparet ibi aliqua grossities sicut in adulterata ⁊ virtus huiꝰ est calefactiua mollificatiua vlcerum induratorꝫ ⁊ propie vlcerū matricis quādo miscetur cuz melle ⁊ butiro. ⁊ quādo fit suppositorium cum eo ꝓuocat mēstrua ⁊ expellit fetum ⁊ secundinā. ⁊ quādo miscetur cum sepo anatis confert vlceribus ani ⁊ vlceribus virge ⁊ testiculorum ⁊ existētibus circa loca illa: ⁊ confert pruritui lachrymalium oculi: ⁊ grossiciei palpebraꝫ. ⁊ ponitur in vase nouo super leuem ignez ⁊ dimittitur donec finiatur pinguedo eius ⁊ fiat cinis: ⁊ est cōueniens cinis in colirys ⁊ medicinis oculorum. ⁊ cōfert morsibus venenosis ⁊ fluxui ventris antiquo ⁊ vlceribꝰ intestinorꝫ ⁊ absindit fluxū menstruorum ⁊ dissoluit sanguinem congelatum in stomaco. ⁊ quod sumitur in potu mundificat vlcera pectoris ⁊ pulmonis: ⁊ quando miscetur cum butiro ⁊ fit nascale cuz eo post mundificationem matricis ⁊ prohibet impregnationem. ⁊ quando datur in potu mulieribus post partiuz facit eas adhibere ad impregnationem.
Cenion idest ciminum.
Cenosis grece euacuatio.
Cassius felix. capitl'o de quartana.
Centanudra idest semina caricarum.
Censargia idest valeriana

¶ Cap. CXLVIII.

Centaurea. Centinen latīe grece anuticen. ara. vero anturion. SERAPION libro aggregato capitulo anturio. aucto. Diascori. Centaurea maior habet folia similia nuci regali lōga ⁊ viridia sicut folia caulinz in summitate gradatim incisa. habet virgam similem virge acetose. cuius longitudo est duorum aut trium brachiorꝫ habens ramulos plures egrediētes ab vna radice super quos sunt capitella similia capitibus papaueris nigri recentia tendentia ad lōgitudinem. ⁊ habet florem cuius color est similis kalb. ⁊ semē simile cartamo intra florem eius flos eius est similis lane. ⁊ habet radicem grauem: cuius longitudo est duorꝫ brachiorum ⁊ est plena humiditate ⁊ acuti saporis cum stipticitate ⁊ pauca dulcedine: cuius color est ad rubedinem tendens. ⁊ color succi eius est sicut color sanguinis ⁊ nascit̄ in terris soli expositis in mōtibus arborosis ⁊ in terra pingui. Minor vero centaurea que vocat̄ banturion segesegnir locis aquosis nascit̄ ⁊ est similis herbe ypericon aut pulegio montano: habet virgam vnius palmi quadratam: florem rubeum vergentē ad purpureitatē similē flori plante que dicitur hābes ⁊ habet folia parua oblōga sicut folia rute ⁊ semen sicut granum frumenti. ⁊ habet radicez paruam in qua nullum est iuuamentum ⁊ in sapore eius vicit amaritudo plusquā aliud. ⁊ est in eo stipticitas pauca ⁊ virtus eius est que deficcat sine mordicatione.
DIASCORIDES cap. centaurea secūdum translationem nostraz. Centaurea maior quā multi narcan aut gentianā dicunt ⁊c. sed falso: quoniaz in. l. gētiana dicit q̄ succus centauree efficitur sicut succus gentiane. ergo centaurea non est gentiana vt multi dicunt. Similiter Diascori. vocat semotim capituluz de centaurea a ca. de gentiana. ergo nō sunt idem. Dicit autem Diascori. Cētaurea abundat in licia ⁊ archadia folia habet similia nuci regali viridia ⁊ oblōga sicut cauliculi ⁊ rotunda ⁊ seriati exterius incisa sicut tres digiti: ⁊ virgā similem lapatio duorꝫ vel trium cubitorꝫ longā. radix est illi multas virgas habens: in quibus capita sunt similia miconio ⁊ longa cum flore purpurastro ⁊ ruffo. semē pfert ginco simile in ipsis floribus positum. radix est grossa ⁊ grauis ⁊ fortis acerrime succulenta: qui succus stipticus ⁊ viscidus rubei coloris locis nascitur pinguiorib̃us ⁊ solanis abundans in peloponesso ⁊ elida: cuius succus exiccatur ⁊ coquitur sicut gentiana. Centaurea minor quam multi linosiam dicunt fortiter deficcat absque aliqua mordicatiōe. nominatur etiam ab alys elleborītis siue amaratruz vel febrifuga. Nascitur locis aquosis ypericoni atq̄ origano similis virgam habens perlongam angulosaz. florem purpureum. folia minuta ⁊ oblonga sicut ruta. semen sicut triticuz ⁊ sic oblonguz. radix est ei oblonga ⁊ inutilis gustu amara.
GALIENVS. 7º simpli. pharma. capitl'o de centaurea. Cētauree magne radix sicut in gustu qualitates contrarias habet ita in vtilitate operationis: sed secūduz gustum acris simul ⁊ stiptica apparet cum quadam breui dulcedine: secundū operationes vero acredo quedaz caliditatis opera ostendit. Centauree parue radix quidem omnifariā inopatiua est: rami vero eius ⁊ maxime frondes qui in eis flores vtilissimi. dominat̄ autez in eis amara qualitas modica stipticitate participans. ⁊ ppter hanc complexionem fortiter multuz est hoc pharmacū absq̄ mordicatione: quoniam autem omnia talia vltima sunt multotiens dcñ est. ⁊ tunc nihil mirū rememorari tempus est vniuersis que secundū partes energias eius pertranscundo. PLINIVS cap. de centaurea. Alia maior alia minor. sunt ambe calide ⁊ sic. cōplexionis in secūdo.
POSSE. GALIENVS. Cētaurea magna prouocat menstrua ⁊ embriones mortuos euellit ⁊ viuos corrūpit ⁊ educit: stipticat vo ea q̄ sunt grosse partis ⁊ terrestris frigiditatis in gluctinādo vulnera ⁊ iuuādo eos q̄ spuūt sanguinez. dant̄ aūt ⁊ de ea. z. y. eis quidē q̄ febriūt cū aqua. eis qui sunt sine febre cū vino. secūdum autem virtutez

que ex omnibus qualitatibus in sessionibus ⁊ vulsionibus ⁊ disnie ⁊ antiquatis confert tussibus. non enim euacuare solum oportet in his quod est preter naturam: sed ⁊ robozare ⁊ vigozare que expurgata sunt ad eundez. igitur vtilis est que acerrima quãdo nõ sola nec sincera existat: sed vel dulcedini alicui permiscetur. vel nõ omnino amaritudini. fortitudinem vero ⁊ violentiam non habebit permixta ei aliqua substantia eucrata. talis enim est que dulcis ad confortandum autem ⁊ cõgregandum stipticitas est necessaria. Eadem autem radicis succus eius operatur: ⁊ quidam pro licio vtuntur hoc pharmaco. Ex centaurea igitur minoz magna vulnera congluctinãtur cum cataplasmãtur ipa herba adhuc recenti. ⁊ etiam difficile congluctinabilia vlcera consolidat eo modo vtentibus. exiccat autem cũ ꝯgluctinatiuis ⁊ siccatiuis permiscentur virtutibus. quecunq; enim ⁊ fistulas curare nata sunt: ⁊ durities ãtiquas mollificat: ⁊ male mozigerata vlcera sanat. permiscetur autem cum sanantibus reumaticas dispositiones in quibus optima pharmaca sunt quecunq; deficcatiua fortiter simul cum aliqua stipticitate nullam habent mozdicationem: decoctionem autem huius herbe immitunt quidam sciaticis vt educant colerica ⁊ grossa. ⁊ enim purgat talia. At vero quãdo operatum fuerit fortiter sanguinea euacuãs prodest magis. succus autem eius similiter existẽs virtutis siccatiue abstersiue predicta operari bene natus est: ⁊ cum melle vngitur oculis. ⁊ menstrua appositus educit ⁊ embziones: dant autẽ de eo bibere quidam ⁊ passis in neruis seu mouẽte ⁊ desiccante in respectu stant ea que emplastrata sunt. at vero earum que iuxta epar obstructionũ est optimum pharmacũ. bonum aũt est ⁊ spleni sclirato extrozsus appositũ. ⁊ non minus si quis bibere voluerit. DIASCORI. Centaurea maioz vires habet cum aliqua exasperatione relaxantes. vnde totum ventrem purgat. radix aũt eius est candens sicut ignis mollis fragilis cum succo subrufo ⁊ acri cum magna amaritudine. hec radix cõquassationibus vtilis est: pleureticis ⁊ disnoicis maxime prodest. tussim autem antiquaz compescit. asmaticis emoptoicis singulare presidium est nõ febziẽtibus cum vino. z. y. de radice eius datur febzientibus cum aqua. tozcionibus ⁊ causis stericis similiter data prodest. menstruis imperat abozsum facit in modum colliry suppositа. naz acredine sua predictum facit. ⁊ fetum moztuum expellit: ⁊ viuum cozrumpit ⁊ extrahit. in hoc aũt ꝯ stiptica est plagas gluttinat. ad reumata iuuat. succus oia illa facere nouit. maxime vulneribus cicatricem inducit. paracolesim facit. carnibus incisis ⁊ in foco positis addita memozãt ꝯ carnem in se coagulare facit. lity vero exiccant: ⁊ pro litio illam vendunt. Centaurea minoz tunsa ⁊ imposita viridis vulnera purgat. paracolesim prestat. cicatrices nõ vulneribus recentibus ⁊ veteribus inducit. elixatura eius bibita coleram ⁊ humozes pingues deponit. sciaticis ano supposita sanguinem prouocat: ⁊ dolozem illius mitigat. succus eius melle addito caliginem oculis detergit. Abozsum facit. neruis dolẽtibus fomento prestat auxiliũ. ·Plinius lib. z5. cap. 6. SERAPION lib. aggrega. capi. de centaurea maiozi ⁊ minozi eadẽ dicit aucto. Diasco. ⁊ Halie. que hic dicta sunt licet per alia verba. Et idem aucto. Aben Mesuay. ·Proprietas radicis centauree maiozis est que laxat flegma viscosum ⁊ coleram similez fecibus ⁊ confert sciatice quando sumitur in potu aut fit clistere cum ea. Et idẽ aucto. Alcanzi. laxat flegma laxatiõe fortiter ⁊ aquam citrinã cum fortitudine. Et dosis eius est in potione. z. y. ⁊ in clisteri. z. iy. cum oleo sisamino. dicunt preterea magi. si cẽtaurea pmixta fuerit cum sanguine vupe ⁊ melle ⁊ ponatur in lucerna credẽt astantes se maximos fore. Et si fuerit hec in nocte in sereno posita videbunt vbiq; stelle discurrere. hec preterea in cataplasmate naribus alicuius apposita fugiet is pre nimio timore sine causa. hec repperi in margine cuiusdã Serapionis antiquissimi quare hic placuit ea addere.

Centesis idest foramen rotundum.
Centiuerlia idest asara.
Centuserea idem.
Centonica est planta magnitudis absinthy. Scba. f. ⁊ est spẽs absinthy. Hali. 6. simpli. phar. cap. de Abzotão in fi. hũs folia minuta sicut polium montanuz ⁊ alba facies flozes citrinos ad similitudinem foliozuz cotule fetide amari sapozis. virtus eius est interficiens vmes mirabiliter. alig ex grecis vocant arborẽ. xilocaracte centonicã.
Centrias est quedam species serpiginis.
Centris. Centrix. i. consolida minoz vel media.
Centrofagia. i. pulegium.
Centron idest punctiões. Alexãder.
Centrum galli. gallitricũ. galli christa. i. gerebotanũ. p quo. l. sideritis. sclareta. Alectozolophos. ·Plini° lib. z7. ca° 5. in fi.
Centuculus. ·Plini. lib. i4. cap. i5. versus fine.
Centumcaput quid est lege astaruticon. (cri.
Centũ grana ẽ herba can/
Centuz neruia. quid est lege arnoglossa.
Centũnodia. sanguinaria. proserpinata poligonia: geniculata. lingua passerina. cozrigiola: lentacantu poligonatum. issiadã. idem pro: qua. l. barsiarbay. virga pastozis. Auerroys. 5. colliget vocat eaz caudam equinam.
Centuserea. Centiuerlia. i. asara.
Ceofolium. i. cerefoliuz.
Ceofozbon. Ceofozbion. i. euforbium.
Ceon. gre. scrotum. Oseũ. Cornelius celsus.
Cepazir est similis squille. ⁊ pro ea ponitur: sed debilioz est ea.
Cepa canina. i. narcisus.
Cepe bauosum. i. narcise°. Din° pmo ca. sup Mes.
Cepea. Diasco. ca. cepea. si milis est andragne: sz nigrioza folia habet. radix est illi tenera. POSSE. Diasco. folia eius cum vino bibita strãgurys ⁊ vesice scabiose medent̃ ma xime si cuz dulcoze radices eius fuerit cocte ⁊ cũ radicibus speragi.
Cepe azit. vl' cepe silueſtre. i. cepe canis. vel aratillus. ⁊ est simile squille. ẽ cepe cuius bulbus ẽ parvus exterius quasi rubeus: intus vero albus: cuius folia sunt sicut folia croci. ⁊ dicitur de eo ꝙ ẽ venenosuz: sed qz nullaz efficaciã hz in medicina auctozes õ eo nõ loquũt̃
Cepe marinum. i. narcise°. Cepa canina.
Cepe muris. i. squilla, ppterea: qz interficit mures. ara. bausil. Ausel. Asthil.
Cepe sine eunicis quid est lege basal alzir.
Cepe vsuale. quid est. l. basal. ·Pli. lib. i9. cap. 6.
Cepha. i. caput. ide cephalea. i. dolor capit] microphalea. i. caput musce. a musus quod est musca siue vnũ ⁊ cepha quod est caput. item a cepha dicitur cephalipida. i. pena vel dolor capitis.
Cephalicon est quedã confectio sic vocata.
Cephalicam idest ouũ galline.
Cephalargia. i. dolor capitis ⁊ differt a cephalea. naz cephalea est capitis dolor qui multo tempore tenet. cephalargia est recens dolor capitis causatus estu aut vino ⁊c. ⁊ cito resoluitur.
Cephaloci. i. pozrus quivocatur aratillus.
Cepia idest alleluia.
Cepitia idest scalongia. Leputia.
Cepizir idest psillium.
Cepior. Lepor. i. cartamus
Cepopharsion idest mentastrum.
Cepugarot. i. gariofilata.
Cepulgu. i. cephalionus.
Cepustor. i. ceterac.
¶ Caplin. CXLIX.

Cera ppoleos gre. ara. mum. lati. vero fex aluearis apum. GALIENVS. 8. simplic. phar. ca. ppolis. i. ppoleos absterſiue: est non aũt valde fortis virtutis attractiue autem sufficienter. fortis est enizz subtilis partis in substantia. calefacit autem in secũdo. iam complete. ⁊ in tertio incipiente. DIASCORIDES capitulo de cera. propoleos vtilis est ruffa ⁊ odozata sicut storax. ⁊ mollit nõ valde quã manibus si volueris duces vt storacem virtus est ei calida ⁊ epispastica. i. adiutozia recozporatiua ⁊ emollitiua. POSSE. DIASCORI. Infixos corpozi stipites eycit. fumigatõe ozi apto tussib° veteribus medet̃. zernas emendat. hec in vasis apum inuenitur vbi apes cozpora fricant. vires habet similes cere: sed efficaciozes. naz calefacit nimis: ⁊ piectoziã ⁊ extenuatoziam habet substantiam. l. propoleos.

Ceracozidoi. Ceracleacozidias. i. coniunctiue que sunt supra cozneã vel est ipsa cozinea tunica.
Cerade arcoconda. i. tunica cozinea.
Cera. quid est. l. vamacha.
Ceras. keras. gre. i. cozinu. inde cerastes. fm alios staphilina agrestis idest pastinaca.
Ceraſes. Cerastes. Cerastl est qdã serpẽs cozinutus.
Cerasum siluestre. quid ẽ lege mabalep.
Ceratonia. i. arboz xilocaracte. Ha. 6. sim. phar.
Cerapentica. gre. curatiua p. k. meli°. vñ cerapẽticũ negociũ. i. liber curõnuz.
¶ Caplin. CL.

Cerasum est fructus. Cerasus est arboz. ⁊ est fructus qui ara. vocatur cerasie. grece ⁊ latine cerasa. ⁊ alig vocat̃ ea grana regũ. SERAPION. lib. aggre. cap. cerasie. i. cerasa. ⁊ dicunt ꝙ sunt grana magna similia prunis ⁊ sunt in oriente ⁊ est granũ regũz. Et est illud qõ est apud nos. Et auctozi. Halie. sunt ex eis dulcis pontica ⁊ acetosa sicut inueniũtur mala granata ⁊ poma ⁊ ipsozum dulcium cerasoꝝ quecunq; nedum maturata sunt quedam quidem sufficiẽter pontifica sunt quedam autem accida similia sunt mozis: sed in mozis quidẽ nõ maturis accida qualitas dominat̃ pontica. In cerasis vero semper. POSSE. SERAPION. dulcia descendunt stomaco cito ⁊ iuuamentum quod inferunt stomaco paucum est ⁊ pontica faciunt contrarium eius. Acetosa vero deficcant flegmata ⁊ superfluitates stomaci plus q̃ pontica ⁊ causa huius est: quia in eis est res incidens ⁊ conferunt stomaco flegmatico ⁊ pleno superfluitatibus. In arbozis vero gũmi est cõmunis virtus cuz omnibus viscosis ⁊ immozdacibus pharmacys propterea in ea est virtus medicinarum inuiscantium sine mozdicatione. ⁊ ideo conferunt asperitati canne pulmonis. ⁊ est in eo virtus subtilians. ⁊ ideo conferunt lapidi quando bibũtur. DIASCORIDES cap. de cerasis. Cerasum viride pomum ventrem humectat ⁊ prouocat. aridum siccat ⁊ detiner. stomaco viride cõtrariuz. siccum inquã vtile accipitur. hoc quidam extimant vrinam mouere. a nõ paucis auctozibus traditur: si mane recẽtia cum suis nucleis deuozata sũt. aluũ tã copiose fluere vt ex eadẽ causa etiã mozbo pedes implicati liberẽtur. fit ex eis diaceraseon. quod omnibus est notũ. Halieno placet nõ vnaz in omnibus cerasis pomis esse virtutem. nam in quibusdaz austerus sapoz ⁊ in quibusdaz calidus ⁊ quibusdam dulcis apparet. ⁊ vult austera ad hoc valere vt ventrez restringant stomacum vero cõfirment. acida iudicat flegmate abundãtibus stomacis optima. nã magis siccant ⁊ grassitudinem densiozis humozis incidũt. dulcia stomaco aduersa pronũciãt citius tamẽ per intestina defluere. Humi quod trũcus illachrymat exaspatas arterias optime lenit: si in vino veteri det̃ in solutione resolutũ simili modo datũ fastidiũ stomaci nauseantis auertit. ⁊ de facie fedifatem pallozis excludit cũ mero haustuz calculos quibus etiã vesice canalis obstruit̃ in arene puluerẽ soluit.

Ceraſga idest berbena. Leritia. idem.
Cerbaren. i. galanga.
Ceracia. i. carnub. Carnubium. Stephanus.
Ceratia herba. ·Plini° lib. z6. cap. 8. ante medium.
Ceratium. i. kirat pondus ⁊ semen filique.
Ceraunia. i. arboz. filiquarum. ·Plini° lib. i3. cap. 8.
Cereas. i. pastinaca.
Cerebzum. p eo. l. deuna.
Cerefoliũ quid est. l. apiũ.
Cerfe kerfe arabice idest cortex arbozis.
Ceritia. Ceraſga. i. berbẽa
Cerinta herba. ·Plinius lib. zi. capto. iz.
Cerner idest cribzare cernuclare.
Ceroferos. i. dens caballinus ⁊ est iusquiamus.
Cerona. i. affodillus.
Ceroneum. dcũ est a cera quaz recipit: vel eo ꝙ vt cera ductile sit.
Ceropica est sordicies que egreditur de auribus lege vasachi.
Cerotas vocãt neruos certicis ad caput sustẽtãdũ appositos. Cornelius.
Cerotũ dr̃ a cera: qz omne cerotũ recipit ceram vel aligd loco cere. ⁊ ẽ quodam medium inter vnguentum ⁊ emplastrum spissius vnguẽto ⁊ liquidius emplo. ⁊ simplici ter prolatuz capitur pro ceroto. Hali. quod fit ex oleo rosa. ⁊ cera. Halie. libzo pmo de simplicibus. capitlo pzimo distinctionis secunde.
Cerotarium idem.
Cerotum ysopi idest ysopi humidum.
Cerseus. i. tribulus.
Cersialthebel idest chasialckel.
Cersimus. i. egritudo que est magnitudo virge.
Ceruaria vl' ceruicellum: quid est lege eleboscos. elafon accruo qui grece dicitur elafos.
Ceruda idest radix afficis vel ipsum semen.
Ceruisia camum. i. foca.
Cerux idest ossa colli.
Ceruleus color. fm pliniũ grece beluus. fuluus. flauus. kianeos. cianeus. i. azullinus celestis. venetus ⁊ maris.
Cerusa quid est. l. affidhegi. psimithium. ⁊ est eruzgo plumbi.
Cerust ẽ serpẽs cozinutus.
Ceruta. i. pulicaris. ⁊ ceruta ẽ gõdã vnguentũ fctũ ex cera ⁊ alys rebus.
Ceruis. pro eo. l. latamie.
Cesas. Cesastis. Cestras. i. gladiolus dexeris.
Cesacum idest betonica.
Cestrus. i. semperuiua.
¶ Caplin. CLI.

Cesmes vel besmes. vel crisomula arabi. grece microteca vel mela persica. latine vero cozula vel barioca. fructus iste est omnibus notus. SERAPION lib. aggrega. virtus eozuz est fri. ⁊ hu. in secũdo. nam pportionãtur persicis. Et idem aucto. alcanzi. laxant coleram ⁊ generãt humozes grossos. Et idẽ aucto. ·Rasis. Quidã patiebat̃ fumositates ab aliquo humoze existente in stomaco suo. ⁊ dedi sibi aliquibus vicibus de crisomulis recentibus ⁊ fedatus est ille fumus ⁊ ego nõ credo ꝙ reperiatur cibus aliquis frigidioz ⁊ magis stomaco iuuatiuus calido q̃ ipsa. ⁊ ideo fastidium tollunt. AVICENNA lib. secũdo cap. de crisomolis. melioza sunt armena. nõ enim cito aduenit eis cozruptio ⁊ acetositas ⁊ cum sumuntur crisomola opozzet vt accipiatur masticis ⁊ anisi equaliter. z. i. vsque ad. y. cum vino puro: aut vino de passis parum ⁊ mellis. sunt frigi. ⁊ hu. in secũdo. ⁊ oleũ nucleoꝝ eozum est cali. ⁊ sic. in secũdo. eozz humoz est facilis putrefactionis: ⁊ eozuz infusio sedat sitiz. ⁊ crisozciola quidem sunt cõuenientioza stomaco q̃ persica ⁊ armena nõ cozrumpunt̃ in stomaco. neqz acescunt velociter. ex eis vero que expellunt eozum nocumentuz est vt primo sumatur anisum ⁊ mastix cum mina aut vino de passis ⁊ cõficiant̃ cum melle puro. oleũ nuclei ipsozum etiã confert emozoidibus grauãt crisomola propter

gumi cerasi

velocitatem sue putrefactionis. vex infusio siccox ofert
febrib⁹ antiqs. IO.MESVE in antidotario suo. Oleū
de crisomolis sedat dolorē ani ⁊ emoroidarū. ⁊ resoluit
tumores vlcex. ⁊ impedimentū lingue ⁊ dolorē auriū.
Cesini. similis ē ferule hūs
semē albū simile lēticule.
Cesta aratina. i. larduz.
Cestris. i. gladiolus. ⁊ cestris. i. semperuiua.
Cesoras. i. iusquiamus.
Cestron. Cestronales. i. betōica. a Dia. Psitotrifon. dr̄ in
frīdis locis nascit. hāc romani vectonicā dicūt. Hal. 6.
sim. phar. Cestrū herba ē hastā hūs tenuē lōgā vno cu
bito q̄drata folia lōga ⁊ tenuia. silia orio obrotūda di
uisa odorata ⁊ maiora ad radicē folia ifinita: semen ei⁹
vt spica sile timbre ⁊ radices tenues sunt sic ellebozus
folia ei⁹ siccant vsui nēcia. Macer dicit castrū. Ste. ce
stro dr̄ esse bustā abezeū. Pli. li. 25. ca. 8. post pncipiū.
Cestrum rustici idest tabanus.
Cetarobin idest vsnce.
Cetaurus. i. sisimbrium.
Cesus idest ypericon.
Ceterac idest citrac.
Cetherach est herba q̄ in muris hūidis nascit quā qdaz
putant esse verā scolopendriam lz falso: qm̄ dicit q̄ si
milatur scolopēdrie venenose. p qua. l. Aplenon.
Cetbie. i. kakabre.
Cetbrus. i. milium.
Cetroscaria idest nixa.
Cetibzion. i. agnus castus.
Cetura idest timiama.
Cetidros. i. melissa.
Cucud. Ceufund. i. eritⁿ terrenus. l. iricius. fead.
Cetifas. i. stichados.
Cetkumiere. i. puna arboz. ⁊ est arboz puni.
Ceugadifitz. i. berbena.
Cetos. cetros. i. citrum.
Cbabat. i. ozimum.
Cetri idest folium.
Cbabati idest malua.
Cetron idest milium.
Cbabel idest vulpis.
Cbach idest citrullus.
Cetrops. i. suersatio palpe

Chachille

(Capituluz. CLII.
ara. gre. azaz. lati. vo soldana vel soldanella. SERAPION. lib. aggre. ca. chachille. Chachille est herba similis vsnen: nisi qz est maioz. ⁊ hoies quidē comedunt eam cū ficubus sicut comedunt alia olera. ⁊ folia eius similant folys nasturty. ⁊ ipsa est ampliozis hūiditatis q̄z cicera ⁊ magis aquosa. Et idē aucto. habix. Chachille ozit insterquilinys. ⁊ ē herba similis vsnen ⁊ nō est vsnen. ⁊ in ea est aliq̄ caliditas propter suam salsedinē. ⁊ eius salsedo est salsedinis baurach. ⁊ hz ꝓprietatem laxādi aquā citrinā cū bibit ex ea aqua eius: ⁊ nō opz q̄ buliat super ignem: qz amitteret virtutē: sed detur in potu de eius succo sine ebulitōe ⁊ quātitas q̄ datur de ea ē ab vna tertia. lib. vsque ab duas partes. lib. cum. z. x. zuccari albi aut rubei foztis rubedinis. qō est qz rubeū cuz lebleb ⁊ cū fumoterre ⁊ cum cathille foztiozis virtutis est q̄z albū. Et idē auc. Isaac benarā. Chachille ē herba similis cicute in opatōe sua ⁊ est ca. ⁊ sic. cui⁹ ꝓprietas est q̄ aufert eructuatiōes corruptas ⁊ aq̄ eius purgat aquā citrinā: ⁊ ofert tumozib⁹ ventris ⁊ debilitati epatis ⁊ est ꝓueniēs nutrimento: ⁊ hz opatōes in stomaco ꝓpter viscositatē paucā q̄ est in ea. Et idez auc. Aben Meruay. ꝓprietas eius ē laxare aquā citrinā subito. Et dosis ei⁹ ē a quatuoz ptibus. lib. vsqz ad. y. partes absqz q̄ buliat. Et idē auc. Raf. purgat aquā citrinā ⁊ puocat vrinam.
Cbadia vel catua idest caputria.
Cbamelea. i. cardus maior. ⁊ est camelea.
Cbaiasum. i. superiora foramina nasi.
Cbameleuci idest sigillus salamonis.
Cbali idest alcali.
Cbamerops. i. Mitbridatia. Pli. li. z5. ca. 6. in pn⁹ ⁊ lib. z6. cap. 7. in fine.
Cbalbanum. i. galbanum.
Cbam. i. basilicon. ⁊ cham est quoddam flumen in quo inuenitur aspaltuz.
Cbamirti. i. ebulus.
Cbamucalcbapar. i. capparus.
Cbameb idest vua.
Cbameleon. i. cameleon.
Cbamus. i. fermentum.
Cbamebalāos idest raffanus aggrestis.
Cbanucbāuidē. i. anuiden
Cbanucsebech. i. anetum.
Cbananc. i. celidonia.
Cbar idest maus.
Cbamokelas. gre. caládrinus auis.

Chardel.

(Capln. CLIII.
ara. gre. vero ⁊ lati. sinapis. Sinapis duplex est spēs. vna est cuius semina exterius sunt subnigra. interi⁹ vo alba. Alia cu⁹ semina interius ⁊ exteri⁹ sunt alba. ⁊ hūt vnā virtutē: sz pma species est acutioz scba. ⁊ componit sinapis a semi ⁊ napus. vnde sinapis. i. semi napus: qz tenet mediū inter sinapim ⁊ napum. est ca. ⁊ sic. in medio q̄rti gradus. SERAPION. lib. aggre. cap. chardel. aucto. Diasco. Chardel. i. sinapis. ⁊ est eligēdū qō nō est nimis siccū nec extenuatū. ⁊ hz granum grossuz: ⁊ si frangit ē albū interi⁹ ⁊ est humidū. nam istud tale est nouū bonū. Idē auc. Ha. est ca. ⁊ sic. in q̄rto. Pli. li. zo. ca. zz. in pncipio. AVICENNA lib. z⁹ cap. de sinapi. Sinapi ē ca. ⁊ sic. in. 4. POSSE. SERAP. virt⁹ folioz est ca. vlceratiua. ⁊ ꝓpter hoc pungit multuz qn̄ terit ⁊ miscet cū radice enule ⁊ dimittitur sup locum p spaciū hoze: ⁊ ofert sciatice vlcerose ⁊ spleni ⁊ linit cū eo scabies vlcerosa ⁊ aufert maculas vnguiū. ⁊ ofert qn̄ radix eius suspēdit in collo hūtium dolorē dentiū. nam sedat eū. Idē auc. Diasco. Sinapis virt⁹ est ca. ⁊ subtiliat. ⁊ attrahit qn̄ masticat ⁊ qn̄ teritur ⁊ miscet cum aq̄ ⁊ tēperatur cū ydromelle ⁊ fit inde gargarismus ofert aparib⁹ radicis lingue. ⁊ antiq̄ aspitati pulmonis facto cū eo gargarismate: ⁊ qn̄ fit cū eo emplm̄ cum rebus ꝓueniētibus ad hoc resoluit scrofulas: ⁊ qn̄ teritur et applicat narib⁹ cōmouet sternutatiōes et cōfert epileticis excitās eos et mulieri q̄ patitur suffocationē matricis. ofert litargie qn̄ fit emplm̄ cū eo sup caß. postq̄z fecisti capillos ei⁹ abradi. et qn̄ admiscet cū caricis. et ponitur sup cutim donec rubeat ofert siatice et duriciei splenis ⁊ ē ꝓueniēs ꝓpe dolorib⁹ antiqs. qn̄ volumus attrahere aliquē humorē ad exterioza: et quādo fit emplm̄ cū eo curat alopitiā: et qn̄ miscetur cū melle et adipe aut cū cera et oleo dissoluta mūdificat facie: ⁊ aufert maculā seu liuorē qui fit sub oculo: et coquit cū aceto et linit cū eo scabies vlcerata et empetigo. et quādo teritur grosse et dat in potu confert febribus piodicis. et ofert granitati auditus et tinnitui auriū. et quādo teritur et miscet cū aqua et melle et fit inde collirium confert obscuritati visus et pzuritui palpebraruz. AVICENNA. Sinapis incidit flegma et oleuz eius est calidi⁹ oleo raffani. et fugiunt ex fumo eius ymes venenosi. et illa q̄ ē siluestris generat humorē malū ⁊ in ipa sunt abstersio ⁊ resolutio. Et hoies quidā comedūt folia ei⁹ et radicē eius clixatā et mundificat facie et aufert occultationē et vestigia sanguinis mortui. Et siluestris ē bonum emplm̄ sordiciei et exiccat linguā et cōfert alopitie et resoluit apostemata calida et omne apa antiquū. et ponitur cuz caulibus sup scrofulas et confert scabiei et empetigini et cōfert ad dolorē iunctura ⁊ siatice et mūdificat hūiditates q̄ sunt in capite et fit ex ea emplm̄ capiti eius q̄ patit litargiā. Et aq̄ eius distillat ad oēm dolorez auriū et molaris. et simil⁹ eius oleū et ꝓprie quādo decoquit in ipsa assa et est ex medicinis aperiētibus colatozu opilatōez. Et dixerūt quidā q̄ si bibatur a ieiuno intellectuz efficit bonū. Et administrat in alcohol oculi ad pannū ⁊ asperitatē si teratur et bibat cū aqua mellis aufert asperitatem antiquā in cannā pulmonis et extenuat splenem. et facit sitim et confert prefocationi matricis et facit desiderium coitus.
Cbarmel idest cicuta.
Cbaros. i. subet. qō stupozē virilē possumus dicere. Alexander cap. de litargia. Paulus ingt fit de eadē mā cū

litargia. differunt aūt. qz hanc febris pcedit. litargiā vero sequit. Hal. 8. meniri. cap. 6. ⁊ iz. terap. cap. pmo.
Cbaris. Caris idest alcaris. Alcbaris.
Cbas. Scassia. i. lactuca. Stephanus.
Cbaratin est granum parruz simile cardamomo.
Cbaropos vel karopos est color qualis velleruz camellorum subalbidozū. Theophilus.
Cbarnub. i. xiliqua. ꝓ qua lege charliub.
Cbaffacon. i. calaris.

Chasialchel.

(Capitulū. CLIIII.
ara. gre. orchis vl afrodisia vl pipisinon. lati. vo testiclus vulpis vl satirion vel lepozina. SERAPION. lib. aggre. ca. chasialkel sunt eius duo genera. vnū hz radicē seu testiculos albos ⁊ vocat chasialkel. Aliud vero habet testiculos rubeos deforis: intus vo albos: ⁊ vocat chasiaabel. Primū gen⁹ satirionis vocat testiculus canis: ⁊ gre. kinozchis. ⁊ est planta q̄ hz folia extensa sup terrā ꝓpe ipsam ⁊ ozt⁹ est ex radice vnius stipitis. ⁊ folia eius sunt silia folys olue: nisi qz sunt subtilioza eis ⁊ lōgioza sup terrā extensa. ⁊ longitudo ei⁹ est fere in longitudine vnius palmi. ⁊ florē hz colozis purpurei. radix ei⁹ est silis radici bulli: nisi qz ē tendēs ad longitudinē ⁊ subtilitatem. Et est duplex sicut sunt due oliue in figura. vna inferi⁹ ⁊ alia supius. vna plena ⁊ alia vacua rugosa: ⁊ comedit radix eius elixata sicut bulb⁹. ⁊ iste dr̄ satirio quo oēs cōiter vtūt. Et subdit. Secundū vo genus satirionis hz duas spēs. vna est q̄ vocat arabice chasialbabel. siue casialchaleb. i. testiculus vulpis ⁊ vocat silr catharich ⁊ nominat hoc i greco trifoliū: qz plurimū qō de eo nascitur est hūs tria folia declinātia versus terrā. ⁊ similant folys acetose maiozis aut folys lylz: nisi qz sunt minoza eis ⁊ in testiculo suo ē rubedo declinās rubedini sanguinis: ⁊ hz stipitem subtilē longitudine vnius brachy: ⁊ hz florē similez florib⁹ lylz albi in figura. ⁊ radix ei⁹ similatur cepe bulbi in figura ⁊ est in magnitudine mali exterius rubei colozis interius albi sicut ouū. ⁊ qō de ipa administrat est radix. Pli. lib. z6. cap. 10. circa pncipiū. GALIENVS. 8. sim. phar. ca. de testiculo canis fm translatōez arabicam. est dulcis radix eius ⁊ virt⁹ est eius ca. ⁊ hu. nisi qz in hūiditate eius est inflatio supflua ⁊ incitat libidinez. GALIENVS. 8. sim. phar. cap. satirion. fm translationē grecam. Satirion vel trifolium hu. est ⁊ ca. complexionis: quocirca ⁊ gustantib⁹ ipz videt dulce ⁊ ventosam humiditatē possidet. ⁊ ꝓpterea puocat ad venerea. hoc aūt ⁊ radix huius efficere nata ē. vt quidā scribunt etiam episcotomū sanat cū vino nigro austero bibitū. Et idem fm translatōez arabicaz de testiculo canis. radix eius est duplex similis radici bulbi. vna plena. ⁊ sapoz illius radicis que est plena est dulcis multe humiditatis ⁊ supfluitatis inflatiue que quādo bibit incitat libidinē. ⁊ alia mollioz siue vacua que hab̄z complexionē q̄ declinat ad caliditatē ⁊ siccitatem. ⁊ est in ea humiditas digesta digestiōe completa. ⁊ ideo cōtingit q̄ cū hoc q̄ nō incitat coitum facit contrariū ⁊ abscindit euz ⁊ iste ambe radices comedunt assate sicut comedit radix bulbi. DIASCORI. ca. orchis fm translatōez nr̄am. Orchis. i. satirion dicitur de radice eius q̄ si vir comedit partem maiorē eius generat masculos ⁊ si minorē comedit generat feminaz. Et qō mulieres partium italie dant tritam cum lacte capraz ad incitandū libidinē ⁊ quelibz ipsarum habet operationē contrariam alterius quando bibitur. Nascit in locis petrosis ⁊ arenosis. Et idē aucto. Archisalie. Alia est species quā nominant quidaz sandachias ꝓpter suum iuuamentū magnū. ⁊ est herba habēs folia similia folys porozz. nisi qz sunt latioza ⁊ est humiditas in ea que adheret manui. habēs hastam longaz circa longitudinē vnius palmi ⁊ habet florē purpureū. ⁊ radicez similē testiculis. GALIENVS. 8. sim. pharma. cap⁹ orchis quā ⁊ serapicidam vocāt fm translationē grecam in sapore istius speciei: supple vltime dicte aucto. Archisalie est stipticitas. ⁊ virt⁹ eius est siccior virtute radicis que dicta est prius. ⁊ propter hoc etiā nō ita confert in coitu sicut predicta ⁊ desiccat ⁊ est adhuc siccior. virtus eius est etiā que resoluit apostemata inflata quādo ponitur super ea ⁊ mūdificat exituras sordidas ⁊ curat herisipillā. ⁊ q̄do est ficca curat apostemata fraudulēta putrida. ⁊ qzin ipsa est stipticitas retinet ventrem qn̄ bibitur. DIASCORI. Quādo de ista specie fit emplastrum ipsis testiculis resoluit apostemata flegmatica eorum ⁊ mūdificat vlcera ⁊ formicā ⁊ aperit emoroidas. Et quādo fit emplastrum cū ea sedat apostemata ca. ⁊ si administratur sicca prohibet dilatationem vlcex ⁊ abscindit puredinē eorum ⁊ curat vlcera fraudulēta que sunt in ore. Sed sciendum q̄ satirion est cali. ⁊ humi. in primo. Sed est alia species satirionis que vocatur herba basilica gre. ara. digiti citrini vel buzeidez. latine vero palma christi: cuius folia sunt similia pme speciei satiriōis: sed gracilioza cuz nigris punctis radix eius brāce manus vel palme manus hab̄z similitudinē florīs crocci cuz vino vel aqua tritū crocatū efficitur. ORIBASIVS. cap. de palma christi. venenis resistit. quā q̄ habuerit a maleficys ⁊ venenis securus erit. AVICENNA. lib. secūdo cap. digiti citrini. eius figura est sicut vola manus cōmixta ex citrinitate ⁊ albedine ⁊ est dura in qua est parum dulcedinis. ⁊ ex ea est citrina cū parua alteratione atq̄ albedine est ca. ⁊ sic. in secūdo. resoluit supfluitates grossas valde. ⁊ est ei ꝓprietas valde mūdificandi cutim: ⁊ cōfert membris neruosis ⁊ impedimētis suis: ⁊ cōfert manie ꝓprie ⁊ loco ei⁹ in iuuamēto manie ponit q̄tum est medietas ei⁹ ex bederagisen cū duab⁹ tertys ipsius de sod. i. cipex.
Cbatum. i. incubus.
Cbaugameth. sunt ea que sunt salita ⁊ composita ⁊ comeduntur post cibum sicut capparis ⁊ oliue.
Cbaua. Cauba. i. vinum album ⁊ debile.
Cbauchati. i. soda fozt cōprehendēs totū caput.

Chauraf

(Capituluz. CLV.
ara. gre. ⁊ lati. byrūdo. SERAPION lib. aggre. cap. chauraf. aucto. Hal. Chauraf multi faciūt cū melle ⁊ liniunt squinantia ⁊ oia apostemata gutturis ⁊ vulue. ⁊ multi sunt q̄ vtunt hoc cinere i cobol ad acuendū visum. ⁊ alq̄ desiccāt byrūdines ⁊ terunt ⁊ dāt in potu de puluere illo aureū vnū ad has infirmitates. DIASCORI. ca. de byrūdinibus. Quando accipit pullus byrūdinis in augmēto lune ⁊ sit pmus quē habuit mater in nido ei⁹ ⁊ scindit inueniunt in ventre ei⁹ duo lapides: vnus quoz est vnius colozis: ⁊ ali⁹ hz colozes diuersos. q̄ stringant in cozio vituli aut cerui anteqū tangāt terrā. ⁊ suspēdunt in collo aut in brachio epilentici ⁊ ofert ei ⁊ multi fecerūt hoc ⁊ curati sunt curatione pfecta. Et qn̄ byrundo comedit hz sapozē sicut auis q̄ dicit sofadas. i. facetola. ⁊ fit ex eo cobol ⁊ acuit visuz. Et qn̄ comburunt magne byrūdines ⁊ miscet cinis eaz cuz melle ⁊ fit inde cobol. caligines oculoz detergit. Et sgnātie pdest ⁊ vulue. fauciū tumorē cōpescit ⁊ saliunt ⁊ sicant: ⁊ fit ide puluis. ⁊ accipit z. i. cū aq̄ ⁊ ofert squinātie ⁊ apatibus gutturis ⁊ vulue. ⁊ silr facit cinis pullozz eius qn̄ adurunt cerebrū eius qn̄ miscet cum melle ⁊ fit inde cobol in pncipio descensus aque ad oculum confert.
Cbaurum. i. celidonia.
Cbautin. i. memithe.
Carcbac. qd ē. l. Laxcbax.
Cbebz ē ꝓpriū nomē loci.

Cheiri.

(Capitulū. CLVI.
SERAPION lib. aggre. capi. de cheiri. aucto Diasco. est planta nota habēs diuer-
⁊ cbebz. i. scozia. Aui. fex.
Cbistidos. dz dicere berfistidos ⁊ ē hypogstidos.

sitatem in specie sua a diuersitate florum cognoscit. nam quedã hz florem albũ: quedã purpureũ: ⁊ quedaz citrinũ ⁊ que hz citrinuz melior est ⁊ aptior in medicina: sed quidaz dicunt q̃ cheiri sunt flores similes violax nõ in die: sed in nocte redolentium: quox odor est odor violaruz ⁊ vex dicunt. Et idem aucto. Hali. Eius floris substãtia est subtilis aquosa ⁊ propie sicca ex ea. ⁊ sapor eius est amarus ⁊ virt⁹ ei⁹ est q̃ calefacit ⁊ desiccat ⁊ abstergit ⁊ subtiliat etiam. POSSE.SERAPION. Subtiliat maculas grossas que sunt in oculis: ⁊ aqua decoctiõis eius puo eat mẽstrua ⁊ expellit secundinã ⁊ fetum mortuũ quãdo sedetur in ea: ⁊ quando bibit cum aqua aut alia re corrũpit fetuz: ⁊ curat apostemata matricis quando supponit eis ⁊ ꝓprie antiq̃ dura. virtus seminis eius est sicut ipsi⁹. cõfert fistulis quãdo desiccat ⁊ pulverizat in eis ⁊ ꝛfert omni apostemati duro petrificato. ⁊ habens colorez citrinum ad omnia est fortior. Cheiri flores sunt similes viole in odore. quorum aly sunt albi: aly sunt glauci in nocte potissime redolẽtes: ⁊ eox herba alio nomine vocat herba gallica vel flores cipri. Et aly sunt coloris purpurei q̃ herba a romanis vocatur consolida licet incongrue. prime aũt due species scilicet citrina ⁊ alba sunt species viole secundũ Diasco. vt apparet in. l. feneslig.

C hemosis Hemost. est vehemens oculox tumor vt minime claudere valeãt oculos egrotantes adeo vt albeptes pme tunice sanguinolẽte atq̃ extantes appareãt pupillã superãtes nõ alr q̃z marina conchilia semiclausa aliquã partem sui corporis exterius faciant. pmine re. vñ nomẽ greci eidẽ passioni posuerũt. nam conchã chemẽ appellãt cẽ. Oriba. ⁊ ẽ obtalmia dicta ab Aui. guardenegi. Halie. lib. de anathomia oculorum.

C heria est vlcus cancerosum. Halie. lib. de apatibus.

C herua idest herua. ⁊ ẽ caputia.

C hesice idest orobus.

C hesim. i. planta similis ferule. semen habens albũ simile lenticule.

C hesmet. i. antimonium.

C hetis. i. alfefesis.

C heudanũ ẽ succus niger ex q̃ falsificat musc⁹. ⁊ ẽ algallia: ⁊ dicunt gdã q̃ sit gũmi glandiũ: ſz in radice xilocaracte iuenit.

¶ Laplm. CLVII.

Chiarzamber. ara. gre. ⁊ latine. Cassiafistula. SERAPION lib. aggregaca. chiarzamber. Chiarzãber. i. cassiafistula. ⁊ sũt cãne cõcaue. quax color est rubeus ad nigredinem decliuis ⁊ inter ipsas sunt lamine ex carne nigra ⁊ parietes diuidẽtes inter eas: ⁊ intra laminã sunt grana sicut grana xilocaracte: ⁊ eiusdem magnitudinis: sapor eius est dulcis: ⁊ color eius est inter glaucedinem ⁊ rubore: ⁊ affertur a babilonia ex terra aliemen: ⁊ virtus eius est q̃ ipsa est equalis cõplexiõis. ⁊ electa ex illa est que est in cãna sua interius nigra grauis ⁊ lucida. ⁊ q̃õ de ipsa vtimur plurimũ est caro. lz ẽt cortice aliquãdo. Et idem aucto. Aben Mesuay. virtus eius est que resoluit ⁊ extinguit acuitatem sanguinis. IO. MESVE. Cassiafistula est ex medicinis in gb⁹ est fiducia iuuamentox. ⁊ est sine nocumento carẽs acuitate ⁊ mordicatiõe: ⁊ omni excessu ledente: que põt exhiberi in omni etate: ita q̃ pueris ⁊ ꝑgnantibus. cõstat aũt eius electio in sex ꝓprietatibus: vt q̃ eius arundo sit grossa plena splẽdens multi ponderis ⁊ sit pulpa eius splẽdẽs ⁊ pinguis: ⁊ hausta ex arundine ⁊ ꝛseruata in vasis vitreis est equalis cõplexionis ad latus caliditatis declinãs: ⁊ est bu. in pmo. ⁊ ẽ lenitiua ⁊ resolutiua clarificatiua sanguinis sedatiua eius acuitatis ⁊ colere rubee. nocet debilibus habẽtibus viscera lubrica. remouetur ab ea hoc nocumentũ in permixtiõe mirabolanox ⁊ reubarbari ⁊ aq̃ masticis ⁊ spica: ⁊ quãdoq̃z necessariũ est ei addere lubricitatẽ ⁊ ꝓprie in desiccatiõe viscex. quare miscet ei olim de amigdalis dulcibus ⁊ diuretica faciunt eaz declinare a vias vrine. quare necessaria est eox permixtio quando opz mẽbris secũde expulsionis ꝛferre. ⁊ ipa est de tarde ⁊ debiliter solutõem facientibus. ꝓpter quod permisceda sunt cũ ea ex rebus hũtibus acuitatem sicut albasce ⁊ ysopus. ⁊. n. vigozãt eius operationẽ: ⁊ magis adhuc si cũ qui busdam ex ventrez soluentibus misceatur: ⁊ ipsa cũ aqua casci est nobilis operationis. Plinius lib. 12. cap. 20. in fi.

POSSE.SERAP. auct. Aben Mesuay. Cassiafistula extinguit acuitatez sanguinis ⁊ sedat apostemata dura q̃ sunt ex eo ⁊ resoluit apata dura que sunt in gingiuis ⁊ gutture qũ fiunt cũ ea gargarismata cũ aqua arboris vulpis ⁊ passulis ⁊ ꝛfert icteritie ⁊ dolori epatis ⁊ purgat colerã adustã ⁊ mollificat ventrẽ mediocri mollificatõe ⁊ mundificat neruos. IO. MESVE. Cassiafistula mũdificat sanguinẽ ⁊ remouet acuitatẽ eius ⁊ sedat sitiz: ⁊ ꝓprie cũ succo endiuie aut saltem depurata secundũ artem. ⁊ ipsa quidẽ mundificat stomacũ ⁊ educit colerez ⁊ flegma ⁊ illud opatur sine nocumento ⁊ caret mordicatione ⁊ ipsa quidẽ lenit gutt ⁊ pectus: ⁊ resoluit apata acuta in eis: ⁊ confert calefactioni renum sumpta cũ diureticis ⁊ infusione liquoris: ⁊ ꝓhibet generatõez lapidis in eis: ⁊ ꝛfert febribus colericis. Et dosis eius fm Serap. aucto. Aben Mesuay ẽ a. z. vi. vsq̃z ad. x. AVICENNA li. 2. ca. de cassiafist. Cassiafistula est eq̃lis in caliditate ⁊ fri. ⁊ bu. ⁊ ẽ resolutiua ⁊ lẽitiua ⁊ ꝛfert apatib⁹ calis ⁊ viscerib⁹ ꝓprie ⁊ gutturi qũ ex eo fit gargarism⁹ cũ aq̃ solatri. ⁊ linit sup apata dura ⁊ confert eis. ⁊ linitur ex ea podagra ⁊ iuncture dolorose: quando dissoluit manibus in aqua coriandri humidi cuz spuma psilly: ⁊ deinde fit ex ea gargarismus. confert ꝓfocationi ⁊ mundificat epar: ⁊ cõfert icteritie ⁊ dolori epatis: ⁊ est lenitiua vẽtris ⁊ educit colerã adustã ⁊ flegma ⁊ resoluit sine nocumẽto ⁊ absq̃z mordicatione adeo q̃ ipsa est ꝓueniẽs ꝑgnantib⁹: ⁊ soluit eas. loco eius ponit medium ipsi⁹ de tereniabin: ⁊ triplũ ponderis eius de carne passulax. octauuz ponderis ipsius de turbith: ⁊ qñq̃z ponit loco passularum liquiritia.

C hias idest mastix.

C hibane est species cardamoni subtilior. cardamomo vtimur. ⁊ alio nomine vocatur chimenon.

C hibesi idest malua.

¶ Laplm. CLVIII.

Chibur. ara. vel albusac. lati. vero ⁊ grece sulfur. ca. ⁊ sic. in quarto. terra est actiõe calozis excocta in essentiã sulfureã cõmutata aquosis terrestribus ⁊ igneis transeũtibus. Est aũt aliud sulfur viuum q̃ tale est quale a terra ꝓducit. Aliud est extinctũ siue mortuũ q̃õ artificialiter paratur ⁊ in calamis ferreis fundit. AVICENNA lib. 2. cap. de sulfure. Est omnibus notum ca. ⁊ sic. ad quartũ ꝓueniẽs ⁊ subtiliatiuũ ⁊ attractiuum. DIASCORI. cap. sulfur. Eligendum est viuuz ⁊ colore limpidũ. ⁊ resplendens ⁊ plucidũ sine lapide q̃õ missum in focũ viridem facit colorẽ ⁊ pingue. nascitur in melosda ⁊ lippara. POSSE. DIASCORI. Resoluit ⁊ abstergit ⁊ resistit venenis maritimis ⁊ alys similibus eis. qñ terit ⁊ pulverizat super locũ morsure. ⁊ conficitur cuz sputo aut vrina aut cũ oleo veteri aut cum melle aut gluctine albotin curat scabiẽ: ⁊ egritudinẽ in qua eleuat cutis. ⁊ hoc qz ipsum aufert egritudines absq̃z hoc q̃ impellat materiã ipsox ad interiora corporis ⁊ educit saniẽ ex pectore. ⁊ quãdo trãsgluctitur cũ ouo sorbili aut fit fumigium cũ eo confert asmati. Et qñ fumigat mulier cuz eo educit fetũ: ⁊ miscet cũ gluctine albotin aut resina pini ⁊ aceto ꝛfert scabie ⁊ vlcerose ⁊ empetigini ⁊ maculis albis q̃ fiunt in vnguib⁹ ⁊ aufert morfeam ⁊ curat elefantiã. ⁊ silr cũ resina ⁊ aceto curat punctura scorpiõis. ⁊ qñ miscet cũ nitro ⁊ fricat inde corp⁹ aufert puritũ: ⁊ sumit in potu cũ aqua aut ouo sorbili curat hicteritiã. ⁊ ẽ bonuz coriçe: ⁊ quãdo pulueriçatur sup corpus aufert sudorez: ⁊ qñ linit sup podagrã cum nitro ⁊ aq̃ cõfert ei: ⁊ cõfert qñ fit fumigiũ cum eo surditati ⁊ obliuioni: ⁊ miscet cũ melle ⁊ vino: ⁊ curat attritiones auriũ quãdo liniunt cũ eo.

AVICENNA. lib. scõd. ca⁹. de sulfure. ca. est ⁊ sic. ad quartũ pueniens. est subtiliatiuũ attractiuuz: ⁊ est ex medicinis ad albaras ꝓprie dum nõ tãgit ipz ignis. Et quãdo miscetur cũ gũmi albotin eradicat vestigia que sunt ĩ vnguib⁹: ⁊ cũ aceto ponit sup morfeã: ⁊ ponit sup adustionẽ ⁊ vlcerationẽ: ⁊ abstergit empetiginẽ: ⁊ ꝓprie cũ visco alimbat: ⁊ ꝓpe ẽt cũ aceto. ⁊ cũ nitro ꝓpter puritũ lauat ex eo corpus: ⁊ ipm est cũ nitro et aq̃ sup podagrã linitur conueniens. et stringit coriçã suffumigatum: et administratur cum aceto et melle sup contritionẽ aurium.

C hicatũ. i. fumosũ vt odor piscis. haly secũda tegni. cõmento. 33.

C hichamini. idest bol⁹ armenus.

C hictanda quid est. l. hatronig.

C hilus. i. succ⁹ diachilon. i. de succis vt syrupus diachilõ. i. de succis. ide chisma. i. cristere: ⁊ dr̃ chilus cibus in stomaco digestus. l. Quili.

C hilũ. i. succ⁹ ligritie.

C hilos vel chiles. i. verruca filis capitib⁹ clauox.

C hili. gre. chilos labia vel labium.

C hilidomon. quid est. l. celidonia.

C himosin. gd ẽ. l. Limosis. Chemosis. Theoõ. prim. Cassius fe. Demosth. A. Guardenegi est spẽs cognidy. Hal.

C himolea. i. cimolea.

C himon. i. manus.

C him⁹ ẽ massa hũox fcã ĩ epe ex succo tracto a stõ.

C himera. gre. capra. al. caput.

C himer⁹. gre. i. edus.

C himenon. i. chibane.

C himorcia. i. ciminũ.

C himara. ẽ cardus qui comeditur.

C himosis. quid est. l. Chemosis.

C himũde. idest fluxus mẽstruorum.

C himus. gre. humor.

C himetra muge. gre. Chimones. ꝓnu. Cassi⁹ fe.

C himeda. Chimõaces. chinutea. Cassius felix: sunt perniones. lati. dicte rosule a pnitie qm̃ sũt a frigore hyemis tempore: ⁊ oriũtur in calcaneis ⁊ digitis pedum.

C hinariũ. vnguẽtũ in antidotario. a catlo canis dictum kinarium.

C hinaria. Adracti⁹. Adractis. Linara. Carduus. i. cardus qui comeditur. Oriba.

C hinobar. i. cinobar.

C hindes gd est. l. lapis liberans a venenis.

C hinosbatin est scõa spẽs bathi q̃ vocat idea.

C hion vocatur vlcus mellinũ malũ pus emittẽs velut mel p forania parua. Lorne'. cel.

C hision. gre. aurum. crisos. krisis vero. per. k. est iudicium.

C hrisimi semen. i. rubi: vt in antidotario vñ.

C hrisma. grc. vnguentum

C hrisocalcos. i. auricalcũ.

C hr̃ socolla. quid est. l. crisocolla.

C hrisitis litos vocatur aureus lap. et aliqñ litargirum sic vocatur.

C hrisolitos. i. crisolit⁹ lapis

C hrisofrl. gr. piscis aurata.

C hrisonichia vl riçonichia gre. radix vnguiuz: nam riça. gre. radix.

C hrisura. ẽ semẽ in antidotario virili in mitridato more rubi exponitur.

C hritas. i. glandula.

C hrite krite. gre. oleum.

C hrites. Dia. dõchion. gre. i. puissima et purulenta collectio. latino vo noie vocat ordeolum in capillis palpebrax. aut paulo superius nascẽs. ferbunculus dicitur et pasten.

C hroma. gre. color.

C hromicti. Steph̃. basalũ idest cepe.

C hromion. i. cepe.

C hromonos. i. ãn⁹. ⁊ ẽ tp̃s mẽsurãs spatiũ vni⁹ ãni.

C hromicon. i. tẽporalia. annualia. ide cronica.

C hronos annus tp̃s. Chronios. inde chronicus diuturnus: tpalis tardus.

C hrotofion. gre. lati. tardus vel antiqu⁹ dolor capitis totius. vel timporũ ac frontis.

C hulem. idest herba capillatia.

C humbe. ara. birnach. et ẽ affodillus.

C hurcar. idest cardamẽ. l. fisimbrium.

C urice. i. affodillus.

C iamon. Pli⁹. lib. 21. ca. 15. idest culcassia. colocassia.

C iancus gre. i. color kian⁹: ⁊ est inter viridem et nigrũ. Alexã. Theophilus

C ianides. idest fauatia vt fabaria.

C ianũ. Hal. ad paternianũ in metallis ingt inuenit in quibus es cõflatur: et in quibusdam maris litoribus.

C iarxamber. idest cassiafistula. Serap.

C ias. idest miorratio anguli oculi.

C iatiscus. i. pars ĩstrumẽti qua fricantur palpebre scabiose.

C iatus est nomẽ ponderis mẽsurãs. 3. i. 5. Nã vbi in Sera. ca. de pinu habet exverbo Diasc. 3. iiij. 5. in li⁹ Dias. fm trãslationez nostraz habet ciati tres. fm Isidozũ ponderat. 3. xy. Hal. 3. simpl. pbar. c. 3⁹. distin. tertie.

C ibarariũ. in antidotario virili vnguẽtũ chinariũ a catulo canis dictũ ẽ q̃õ sic vocat gre. per. k. scribi debet.

C ibariaticon ẽ pot⁹ q loco vini fit vt ceruisia et medo: ⁊ huius qui est quasi cibus et potus.

C ibegrafon. i. mẽtastrum.

C iberiũ. Liberiax. i. cotili

C ibibi. iuiube. (don.

C ibi gradion. i. cinita.

C ibisar. i. siçamus.

C ibotia. i. cataputia.

C ibologas. i. iusqamus.

C ibosagria. i. almea.

C ibosar. i. flammula.

C iburgi. i. morsus galline.

C iburium. i. altea.

C ibusalion. i. ellenium.

C icara. i. la cenzala. virtus ei⁹ ẽ q̃ frãgit lapidẽ. hoc animal cãtat vsq̃z ad crepitum. vt dicitur.

Ciceci vel cici.i. cataputia.
Cicerula qd ē.l.lachiri. Dolaka. ·Pli⁹.li.18.ca.12.i fi.
Cicer cōe qd est.l. Oemps. ·Pli⁹.li.18.ca.12.in fine.
Cicer aretinū.i.cicer nigr.
Cicer erios .i.cicer rubeū.
Cicer erraticū ꝓ Diaſ. vocat a gbusdā serpillū in ppo ca.13 aliqui dicāt q̄ sit cardamomū:ſ falso.
Cicer iperatoris. idest tribulus marinus.
Cicer peregrinū.i.orobus. pro qua.l.ſerſenne.
Cicer rusticū.i.cocognidiū
Cichini.i.althea. Halie.6°. simpl.pharma.
Cici. Diaſc. Cici aut siſam⁹ agrestis ꝛc. est pentadactil⁹ cataputia maior kerua.ara.Hal.pmo memiri.cap.pmo.
Cicida. Cicidos. Cicionfatis. Cicis.gre.kikidos.kiki nux.i.galla.Halie.cap. de carne.
Cicisa.i.galla asiana.
Cicion.i.ciruta.
Ciciri.i.rānus.
Ciclamon.i.pentafilon.
Ciclamen. Ciclaminos fachailesus panis porcin⁹. malū terre. p q̄.l.butbor marien. Diaſ. caſſamum gre.fachlaminos.
Ciclamus.i.elleborus.
Ciclamin⁹.kiclaminos. vl ciclā tenuos. est q̄dā species ciclaminis. p quo.l. butbormarien. Diascor. ·Pli⁹.li.25.ca.9. aū me⁹.
Ciclātemos ē spēs ciclaminis. Diaſ. ·Pli⁹.
Cicla.i.turdus auis.
Cicla folium.i.polium.
Ciclas a ciclos gre.qd ē rotunduz vel circulus ē piſcis gdaz carnes molles hūs ꝛ būidas nā digestibilis.quez alig ptisanam marinā vocāt: vt Alexāder capitulo ō cibis pleureticorum.
Cicleas est qdā vinuz faciciuz quo vtunt pthi. ·Pli⁹.li.14.ca.16.
Ciclos.i.siricon.
Cidus vel ciclusus.i. exercituz vel renolo tēporis.
Ciconſa auls ara. vocat pelargia:cuius fimus cum aqua datus epilenticos curat.l.fimus.
Cicoria idest anagallus ꝓ aliquos.

¶ Laplm. CLIX.

Licorea lati.vel spōſa ſolis vel ſoliſſequia.ara.būdebe.gre.ſeris vel ituba vel gegucisi.

SERAPION.li.aggre.ca.būdebe.auc.Dia.i.Licorea ꝛ est endiuia.ꝛ hz duas spēs:naz vna est domestica ꝛ alia ſilueſtris:domestica vocat ſcariola.ſiluestris vocat taraxacon:ꝛ est alia spēs que vocat cādarel. Sed ſcariole ſunt due spēs. vna ſimilat latuce habēs folia lata:ꝛ ſcōa hz folia ſtricta:ꝛ ē amara:ꝛ taraxacon hz folia latioza q̄ domestica:ſed cādarel planta ꝛ ſtipes ſimilat endiuie ſiluestri. ꝛ iō dicit q̄ est ſiluestris ſpēs:folia vo ei⁹ ꝛ ſtipes ꝛ radix ei⁹ ſubtilioza ſunt endiuie ſiluestris:ꝛ reperit ſup ramos eius gummi ſile maſtici.aliqn in q̄titate fabe. Et est alia ſpēs ex cāderel hūs folia veluti icisa extēſa ſup terrā ꝛ ſtipites plenos molles:radices hūtes ſubtiles ſūmitates.folia ei⁹ rara ad rubedinē tēdentia plana.nascit plurimū in locis cultis. GALIE.8.ſim.phar.ca.cōdrule ꝓ trāſlatione grecā.ꝛ ſcdo memiri.ca.2.Londrule ſpēs cicorree vl lactuce est:hāc etiā qdā ſeraiſiū cicoreū nomināt: est qdē eiusdē vtutis cum illa:niſi qz plus hz ſubamaritudinē in guſtu:idcoq; ſiccior est. DIASCORIDES.cap.ſeris ſm trāſlationē noſtrā.Seris.i.cicorea.Eius due ſunt species. vna agrestis ꝛ alia hortiua: agrestis vo pigris aut cicorion appellat q̄ lata folia nō hab3.Alterū vo.ſ.hortiuū duas hz ſpēs.vna hz folia lactuce.alia vo amara est ꝛ hz folia anguſta:ſed agrestis est vna ſpēs q̄ vocat ſerralia:eo q̄ tirſuz hz in modū ſerre.ꝛ est alia ſpēs que latine vocat ſpōſa ſolis vel ſoliſſequia vel ituba q̄ ē oibus manifesta.

GALIENVS.8.ſim.phar.ca.ſeris ſm trāſlationem arabicā.Licoree domestice ſapor ē ſtipt⁹ cū amaritudine:ꝛ vtus eius est q̄ plus ifrigidat q̄ ſiluestris:ſz qz in ea ē admixta humiditas extranea multa ablata ē ab ea ſiccitas:ſed in ſapore agrestis est ſtipticitas cuz amaritudine: ſed amaritudo eius est fortior q̄ endiuie:ꝛ ei⁹ vtus ſilis ē vtuti endiuie niſi qz plus est vtus deſiccatiua in ea. Et idē ſm trāſlationē grecā.ſeris.i.endiuia ſubamaruz est olus ꝛ magis ſiluestris. quapropter putridam .i. amarā nūcupant.qdā vo cicoreā nomināt:est aūt fri.ꝛ ſic. Oplexionis vtraq; ſm pmuz accesſum.domestica vo magis ifrigidat ſiluestri que ex admixtione multe hūiditatis pdit ſiccitatem.ambe vo ſtiptica participāt:q̄litate ſicut ꝛ codilia vl candarel.ꝛ.n.ꝛ ipſa endiuie est ſpēs. POSSE:SERA. auc.Diaſ.Endiuie ſpēs agreſtis.ſ.ꝛ domestica ſunt ſtipticee ꝛ ifrigidatiue ꝛ bone ſtō.qn.n.coquunt ꝛ comeduntur debilitati ſtōi:ꝛ fit ex eis emplm ad cardiacā:ꝛ cōfert podagre ꝛ apatibus calidis oculoꝝ:ꝛ qn fit emplm cuz ea:ꝛ cū radicib⁹ eius cōfert pūcture ſcorpionis. Et qn cum ea fit emplm cū ſanich cōfert berisipille:ꝛ quādo eius aqua miſcet cum ceruſa ꝛ aceto fit ide vnguētum vtile:vbi oz ifrigidare. Et dixi in candarel gūmi eius quādo miſcetur cum mirra:ꝛ fit ide naſcale,puocat mēſtrua:ꝛ terit herba cum radice:ꝛ miſcet ꝛ fiunt trociſci: qui qn diſſoluuntur cum aq̄ ꝛ nitro:ꝛ linit cum eis morſea.curat eam ꝛ gūmi eius facit adherere pilos palpebrarū:ꝛ qn in radice eius que est recēs ifigitur acus:ꝛ illa humiditas que adheret acui linit ſuper oculū pili palpebre.facit eum adherere:ꝛ qn bibit cum vino cōfert morſui tiri. quādo aqua ei⁹ coquit cum vino ꝛ bibit ſtringit ventrē:ꝛ lac eius aufert albedinez oculi:ꝛ differūt in ſpecie: qz que habz folia velut corroſa vtus ſtipitis ipſi⁹ ꝛ folioꝝ est maturatiua:ꝛ fat pilos adherere in palpebris. Et idem auc.Alcanzi. Tarayacon cōfert pūcture ſcorpionis.ꝛ idem auc.Pauli. ꝛ Aben Meſuay :in estate aūt amaritudinem habet amplius:et tūc declinat ad calitatē aliquā tēpore eſtiuo . Et idē auc. Almege.Quod vincit in complexione ſua est frigiditas ꝛ ſiccitas:ꝛ in ea est amaritudo.ꝛ cuz his ambob⁹ est ſtiptica ſtipticitate tēperata.ꝛ ideo est vna ex medicinis bonis diſtemperātie caliditatis epatis.Et idem auc. Ha. in victis.Endiuie vtus est ſicut virtus lactuce:niſi qz nō in oib⁹ pprietatibus eius est ſilis illi. Et idem auc.Anama.Endiuia est fri.ꝛ bu.Et paulus est fri.ꝛ bu.in p̄. DIASCO. Omniū virtus est ſtiptica ꝛ cuſtomaca ventrez abſtinet cocta cum aceto ꝛ maxime agreſtis:vexatum ſtōm cōfirmat:ꝛ eſtuatiōes ſtōaci mitigat.ſola cū poleta poſita cardiacis blandit.in tumore oculoꝝ ſubuenit:folia vo eius ipoſita ꝛ cataplaſmata percuſſum ſcorpionis mitigat polentis addita ꝛ impoſita igne ſacrum cōpeſcit.mixta cuz aceto ꝛ ceruſa oibus reb⁹ calidis opitulat. AVICEN. de viribus cordis ait quod confortat cor.

Cicuta qd est.l. ſuccaram. berba būdicta.Alb. mali.xx.ca.equ⁹. Diaſ. dicit comos. Auicen . Serap. Macer.
Cicutaria:qd ē.l.Heramō.
Cidacada.i.almea.
Cidagarac.i.elacteriū.
Cidaris ei⁹ dicūt eſſe duo gnā:vnuz naſcēs in libia cuius radix ſilis est ſilfy radici: ſz paulo minor et viſcida ꝛ mollis ꝛ ſuccuz nō habens ꝛc.
Cidear.i.pſillium.
Cidegaron.i.marrubium.
Cidelium.i.folium.
Cidibafal.i.aconitum.
Cidiblon.i.cimbalaria.
Cidilium.i.cartafilago.
Cidoſium.i.aſpaltum.
Cidobabar.i.nenufar.
Cidonemel.Diaſ.i.citonia cū melle ꝛdita.q ꝛ malo meli vocat mala.
Cidonia.i.citonia. ·Pli⁹.li.15.ca⁹.ii.l.Lufa.
Cidublium.i.fermētum.
Cidufariū.i.cecutia ſcalongia.cepiccia.
Cidur.i.cicercula.
Cieblas.i.gariofilata.
Ciefig.i.polipodium.
Cienotica.i.alba.
Cieria.i.faba lupi
Cieuolas.i.arnogloſſa.
Cifa.i.apium.
Cifagozon.i.vſnee.
Cifaliones. Cifoliōes.i.cifolions. Cifolio qd ſunt.

l.Nakala.
Cifebarat.cifelot.idest trifolium.
Cifegat.i.anagallus.
Cifi. Hifi est q̄dā cōfectio elaty in antidotario.
Cifiliones cifilio qd ſūt.l. Nakala. Jumar.ara. est germē palme cū nouiter a terra pullulat:quaz comedūt arabes in multis cōfectiōib⁹:ꝛ ponūt in cibis.alr ſtolones.
Cifilium.i.eruca.
Cifo.i.electrum.
Cifobolac.i.mentaſtrum.
Cifolaſac.i.lacca.
Cifozium.i.amomum.
Cifu.i.litargirum.
Cifubulium. Cifuliū.idest cimbalaria.
Cifugalio.i.aſpaltum.
Cigam⁹ cigami⁹.i.iringus.
Cigabamquim.i. elenium.
Cigebiō. Cigebiō.i.almea.
Cigenariū.i.barba ſiluana
Cigibzon. Cigibzium idest ceterac.
Cigiliū.idest ſigillum ſalomonis.
Cigis.i.ſerpillum.
Ciglablon.idest vmbzicas veneris.
Cignos. Cignoſi.idest cicimos auis.
Cigolapiuz.i.eupatorium.
Cigrifium.i.nenufar.
Cigubzium. Ciguriū.idest vua demonis.
Cigudemon.i.ariſtologia.
Cigufabzium.i.polium.
Cila cilla.i.ſquilla.
Cillapium .i. apium riſus.
Ciliaca paſſio.idest diaria .l.kilia.
Ciliaca paſſio ē fluxus vē-

tris vitio ſtōi.naz gre.kiliam ventrē vocāt: vt in paſſionario.ꝛ ē kilia fundus ſtōi ,ppzie. Alexā.li⁹ de doctrina gre.kilia alius vterus venter.
Ciliamparia. Cilianria.id est affodillus.
Ciliariū.i.raſura panni.
Cilif. Cilys.i.lateribus.
Cimaria.i.lapſana.
Cimbalaria Umblic⁹ veneris. Cotilidō.idē. Cimbalarion. Coſguaria. Libalion. Diaſ.
Cimbateium.i.hedera.
Cime.i.orminium.
Cimenu.idest ſiſelcos carmenum.
Cimeos.i.gumma orni.
Cimeos elefātis.i. anacardi. Cimetis elefātis.idē.
Cimibalios.idest balanus repſico.
Cimices.lati.ara.alcarad. ꝛ est cimex quoddaz animal paruum ſatis fetidum omnibus notum.

DIASCORIDES ca⁹. Cimices.ſi miſſe fuerint in foraminib⁹ fabarum ꝛ gluctiant q̄rtane medent. offocatōibus ſi narib⁹ applicent ferunt auxilium. diſſurie aūt ſi in cauernam nature fracte ꝛ miſſe fuerint ſingulare effectum pſtant.

Cimie.i.tūor vndimie. Jobānitius de modis apoſtematum.
Ciminella.ypericon.
Ciminum cum oibus ſuis speciebus.quid est.l.Camin.

¶ Laplm. CLX.

Cimolea. lati.gre.giſcimolia.ara. vo thenchimolea:ꝛ est terra ſarda vel hiſpanie.

DIASCORIDES.ca⁹giſcimolea.alia inquit alba.ꝛ dēſa:alia purpurea ꝛ quaſi pinguis que ,pbabilior.valde .n.frigida est tactu. PLINIVS.lib.35.ca⁹.17.de chimolea in creta naſcitur:duo eius genera cādidū:ꝛ ad purpuriſſimū iclinans.ꝛ ita est ꝛ theſſalica ꝛ ſarda.q̄ de ſardinia defertur vtilis est:cui⁹ color veſtibus ,pbatur.candida inutilis:ꝛ cetera:q̄dā ſinonima antiq̄ dicūt q̄ est terra alba

GERODIVS.vo cap⁹. de cimolea dicit q̄ est terra argētaria:quā ego vidi ſardinie ꝛ rubei colozis ificiēs pānos:ſine q̄ vena argētaria diſſolui nō pōt:ꝛ inuenitur in vena predicti argēti:ꝛ ex hoc Herodius terrā ipſaz argentariam vocauit. SERAPION.de tumore pedū p̄gnātiū Est ingt marmor iuētū i luto viridi. CORNELIVS celſus ca⁹de cimolea.Cimoleā laudat ſubcerulei colozis qdā putauerūt ipſam terrā hiſpanie. Alij dixerūt ſub rota acuendi gladios iuentaz que ex ferro ꝛ ipſo lapide rote cōficit.ꝛ q̄uis nō ſit verꝛ tamē,p ipſa poſſe poni videt.

PLINIVS.vero limū aquaticū in tumore pedum pro cimolea ponit. SERAPI.lib⁹.aggre.ca. thēchimolea. auc.Diaſ.ſunt eius duc ſpēs:vna est alba ſolida.alia purpurea velut vncuoſa que quādo tangit adheret digitis: ꝛ est melior alys:ꝛ ex ea est ſpēs alia que dicit lutū banen cuius color est niger:ꝛ est fortis cōgluctinationis adeo q̄ ſi applicet in igne adheret ,ppter viſcoſitatē: ꝛ melior ex ea est illa que est nigrior lenis tactu: que cito diſſoluit in aqua:ꝛ ſic est ſilis chimolee in operationib⁹: niſi qz tingit adeo q̄ ex ipſa tingūt ligna ꝛ cānas qn volunt facere nigras. ,pterea adminiſtrat in cobol ad denigrādū oculū.

POSSE.SERAP.auc.Hal.vtus eius ē que reſoluit ꝛ confert aduſtioni ignis:ꝛ miſcet cum aceto aqua mixto:ꝛ ,pbibet locū veſicari:ꝛ abluit hec terra ꝛ recedit pars reſolutiua:ꝛ ſi nō abluitur remanet cum ſuis virtutibus.

DIASCORIDES.cimolea medet illinita igni ſacro ꝛ vſtiones puſtulare nō ſinit:qz vtutis est ſtiptice:ꝛ etiam ſiccatiue. IO.SERA. capitulo de tumore pedum pregnantium.chimolea valet contra illum.

Cimoſi. Cimoſis. ·Paul.i. magna obtalmia.kemoſis.gardenegi.
Cimulanta.i.reſina.
Cimurat.i.hedera.

¶ Laplm CLXI.

Cinnabar. Cimabarios.lati.gre.ſercog.arabi. aſceg .çiguifur. vel çençiſar. Cimabar.i.Cinabarū fit ex ſulfure ꝛ argento viuo:ꝛ ē rubei colozis:verū est aliud cimabar:qd ſm Diaſ.effodit ex minera in libia colozis ſanguinei.Unde multi ſanguinē dracon is putauerūt:ꝛ illud est miniū:ꝛ est colozis rubicundiſſimi:vbi ſciēdū q̄ est qdāz cinnabruz qd fit artificialiter ꝛ iſtud nō est miniū:ꝛ est aliud qd effoditur:ꝛ iſtud est minium:ꝛ ,pter hoc dixit Diaſ.ca⁹cimabar.Multi putauerunt miniū eſſe:ꝛ alij ſanguinem draconis:ſed fallunt:qz miniū naſcit in hiſpania ex lapide qui miſcet arene agiritidi qui ſi tritus fuerit tēpore mutat colorē: ſed odor ſu⁹ in mineris offocat hoicm:vnde hi q̄ in mineris cōuerſantur:veſicā ſibi in facie ponunt ad liberandos occulos ne minio corrūpant. Cinnabar vo in libia efficit color est illi ſanguineus:ꝛ ideo a multis putatur ſanguis draconis.

BVLCASIM.eben aben azarin in li⁹.qui dr ſcruitor çençifur.i.cinnabarū ſic fit.Accipe argēti viui partes. vi. ꝛ ſulfuris citrini tantūdem.verū tamē ſunt qui ponūt de ſulfure minus . miſce ea ſimul in vaſe vitreato de terra qō poſſit ſuſtinere ignem:ꝛ iple tertiā partem ex medicina:ꝛ duas partes relinque vacuas:deinde cooperi vas cū parapſide vitrata ꝛ luta ſapiēter cum terra ꝛ pilo confectis ſimul.deide edifica ſibi furnū quadratū:ꝛ pone vas in medio eius tali modo q̄ due partes vaſis que ſunt vacue ſup medicinā ſint ſeparātes extra furnū:ꝛ ſit fundus vaſis diſtās a ſolio fornacis mēſura duarū partiū palmi. deinde accende igne ſub co.iz.horis: deinde pmitte furnum frigeſcere ꝛ frāge vas.quia inuenies cinabrum.

SERAPION.lib.aggre.capitulo aſreg:ſiue aſrangi.i. cinnabrū.fit ex plūbo quādo ponit in igne ꝛ iflāmatur ꝛ fit rubeum.Similiter fit ex ceruſa combuſta in hūc modum.Accipitur ꝛ ponitur in concauo vaſe modo ꝛ ponit ſuper igne ꝛ mouetur donec rubeſcat:ꝛ fit velut auripigmentum rubeum:ꝛ quidam nominant hoc ſandix: et est açaron. Jdem auc.Hal.quando comburitur plumbū vel ceruſa mutatur:ꝛ fit aſrengi:ꝛ est res ſubtilior eo: ſed nō ita ſedatiua. Jdem auc.Alchindi ꝛ accidit bibenti aſreg. ſicut illi qui bibit litargirū.omnes iſte ſunt ſpēs cinnabri.

POSSE.DIASCORI. virtus est illi ſimilis lapidi ematitis:deinde conſtringit vehementer: ꝛ ideo ſanguinis fluorem abſtinet.combuſtionibus ꝛ puſtulis opitulatur.cerotis additur.vtiliter etiam confectionibus coliriorum miſcetur.

Cinabatrum vel ataplaſtrum: terra quedam est que ſo-

let a pisis afferri.
C innabin.i.cannabum siluaticum:q̃ est cãna varia.
C innabis.i.atrinea.Cinnalis.idem.
C innabs.i.adrinias.
C inareria.i.cordis caro.
C innarius.cbinariũ. idest cardus.
C inamum. Cinamomum quid est.l.barsen.
C innaria.i.cinnus auis. loco cuius ponitur anser.
C inari.i.acetabulum pondus fm quosdam.
C incinalis.i.capillus ve.li. antiquo de sim.medi.
C incũ.i.cartamus.crocus bortolanus.Dias.
C innation.i.clampus quo tinctores vtuntur.
C incoleuconidõ:idest affodillus.
C inde.i.orminium.
C inelebon.Cineleon idest oleũ de lentisco.·Pau.
C incinalis . idest capillus veneris.
C inica est nomẽ ponderis q̃ est acceptabulũ põdus
C inicir.i.viride eris.
C inion.i.alba.
C inis qd est.l.mamad.
C innobis.i.cannauaria.

¶ Capl'm. CLXII.

Cinobar. ara.gre.calidaris cochia vel aiz.lati.vo pinus. SERAPION.lib.aggre.cap. cinobar.i.pinus arbor:q̃ est masculus q̃ femia. masculus nominat aiz vel cinobar:q̃ nõ facit fructus magnum:sed de sudore extrahit pix:vt ps in.l.test:q̃ in ea iuenies eius virtutem:q̃ cum ligno fit lumen.q̃ est illud quod vocatur teda vel çappinus:q̃ femina est illa que facit fructum magnum:q̃ de ea est magna q̃ parua. Et idem auc.Hal'. Minor est in sapore sicut sapor maioris:q̃ in ea est aliquantulum amaritudinis q̃ acuitatis:q̃ vtus est eius ca.cuz acuitate .Et idez auc.Aben mesuay:magne ex pineis sunt ca. in scõo.sic.in pmo:que cum bibuntur cum rob mundificant humores grossos q̃ viscosos qui sunt in renibus q̃ vesica.Et idẽ auc.Dias.Calidaris vel Calicaris est fructus. ·Pinus maior nominatur cochia:q̃ est in camerulis.

POSSE.SERAPION.·Pinus maior confert saniei in pectore q̃ oibus gbus ꝓuenit educi saniem a pectore:q̃ facit expuere saniem:q̃ quando funditur in aqua recedit acuitas:q̃ punctio que sunt in eo:q̃ elongatur a mordicatione:q̃ tunc est congluctinus q̃ medius inter qualitatem ca.q̃ fri.q̃ iter substantiam aqueam q̃ terram:q̃ substantia aquea in eo est pauca:sed fructus eius ꝗtum ad nutrimẽtum est dure digestionis:q̃ nutrit corpus nutrimento forti. Idem auc.Dias.quãdo comeditur aut bibit cum semine cucumeris:q̃ cum rob prouocat vrinã:q̃ confert ardori renuz q̃ vesice:q̃ qũ bibit cum succo portulace sedat mordicationem stomaci:q̃ reddit debilibus fortitudinẽ:q̃ cõfert destructioni humiditatis.Et quãdo accipitur ex fructu pini:sicut recens q̃ teritur q̃ coquitur cum rob:q̃ accipiunt de ipsius decoctione.ʒ.iiij.qualibet die cõfert tussi antique q̃ vlceribus pulmonis. Idem auc.Hal'.minor ex eis nominat calidaris.vtus est eius calida q̃ abstergit. sapor est stipticus amarus acutus:q̃ cõfert sputo venientia pectore q̃ pulmone:q̃ est stiptica q̃ confert tussi q̃ dolori pectoris qũ sumitur sola aut cum melle.Et idẽ auc.Aben Mesuay.magne ex pinis sunt calide in secũdo.sicc in pmo.que quando bibuntur cuz rob mũdificant humores grossos q̃ viscosos qui sunt in renibus q̃ vesica:q̃ cõfert sanici eorum q̃ lapidi. Resina eius desiccat q̃ calefacit:q̃ est diaforetica:pro qua.l.batronig.Et idẽ auc.Hal'. Cortex q̃ folia pini minoris.que est nominata calidaris habet in se virtutẽ stipticam que curat tenasmones quando apponitur sicut emplastrum:q̃ non est medicamen melius in B: q̃ quãdo bibitur stringit ventrẽ:q̃ est cõferens combustioni aque buliẽtis:q̃ similr cortex illius spẽi que dr cochia. q̃ est masculus consimilis ei in virtute:nisi q̃ virtus est ei subtilior vtute illius:sed folia istarum arborum que quia sunt magis humida cortice ipsarum habent in se vtutem qua incarnant percussiones: sed pini magne virtus foliorum q̃ corticis est fortis in omnibus istis: sed fumus qui eleuatur a ligno pini cõfert multum fluxui piloruz palpebrarum q̃ corruptioni lachrimarũ ab eo. Cortex arboris pini minoris: q̃ cortex cochie: q̃ ẽ arz: omnes sunt stiptice:q̃ conferũt patientibus tenasmones. quando teritur q̃ pulueriçatur supra locum :q̃ quando de ipsis miscetur cum litargirio q̃ puluere olibani cõfert vlceribus que apparẽt in corpore q̃ combustionibus ignis:q̃ quando conficitur cum cera dissoluta cum oleo mirtino consolidat vlcera que sunt in corporib' delicatis: q̃ quando teritur q̃ miscetur cum calcanto phibet vlcera que dicuntur formice: ne augeant in corpore:q̃ fit cum eo fumigium matrici:q̃ expellit fetũ mortuũ q̃ scõinas. q̃ quando bibitur stringit ventrẽ:q̃ mouet vrinam. Et quando teritur foliũ huius arboris:q̃ fit emplastrũ cum eo sedat apostemata dura:q̃ phibet vlcera humida ne fluat ab eis sanguis:q̃ quando teritur q̃ coquitur cum aceto: q̃ fit deinde oris collutio confert dolori dentium. q̃ quando bibit ex eo alkil pondus cum aqua q̃ melle cõfert egritudinibus epatis:q̃ similiter facit cortex pini q̃ folium eius:q̃ quãdo inciditur lignum eius minute:q̃ coquitur in aceto q̃ tenetur in ore confert dolori dentium:q̃ miscetur in vnguentis conferentibus lassitudini: et comburitur q̃ colligitur fumus eius:q̃ fit inde atramentum:q̃ etiã cobol.s. ex oleo eius:q̃ confert casui palpebrarum q̃ lachrimali si deo placuerit. GALIENVS.7.simpl.phar.capitulo de pinea fm trãslationẽ grecã.com fructus .i.pinea quã scrobiliã nominãt.tota quidez viridis habet quid amaritudinis q̃ acredinis:q̃ propterea empicis q̃ alys quicunq; indigent ea que ꝗ pulmonẽ ex thorace faciliter extussire q̃ expurgare ydonea est.esibilis vero fructus eius.est quidem cibus difficile digestibilis q̃ fortis:est aũt q̃ vt pharmacum q̃ ad leniendũ asperitates ydoneũ: q̃ maxime quando in aqua ifusus disposuerit in eo totam quantã habet acredinem.reliquum enim omne immordacissimum fit. in medio eniz cali.q̃ fri.equaliter consistens ex aquosa q̃ terrestri substantia habet crasim.acrosa autẽ minime participat.Et idez in libro de cibis capitulo de pinea. magne ex eis euchimi q̃ crosse chimi generatiue.q̃ ideo nutriũt corpus nutrimento forti.non tamen bene digestibili.

AVICENNA.li.scõo.capitulo de pino.virtus corticis maioris fortior est:q̃ cortex eius que notatur sufirie ẽ debilior. In cortice eius ẽ stipticitas plurima:q̃ vermis qui existit in ipsa est in virtute cantaridis:cortex eius confert vlceribus corticalibus:q̃ in ipsa est virtus consolidativa: q̃ in cortice ipsius est de stipticitate quod peruenit ad hoc vt sanet abrasionẽ quando super eam ponitur vt emplastrum q̃ puluerisatio corticis confert adustioni aque calide:q̃ folia eius faciunt adherere vulnera puluerisata: et cortex eius est conueniẽs locis percussionis:q̃ consolidat: sed folia eius sunt conuenientiora ad illud:quoniaz sunt humidiora q̃ gargarismus factus ex decoctione eius cuz aceto est conueniens quando linitur cum eo os ad dolorem dentium: q̃ quando in eo ponitur acetum: q̃ ex eo fit gargarismus attrahit flegma plurimũ.fumus eius ꝓfert casui palpebrarum q̃ corruptioni anguli lachrimalis.granum eius ꝓfert tussi antique cortices foliorum eius quãdo bibuntur conferunt dolori epatis:granũ eius retinet menstrua:q̃ cõfert vlceribus in vesica q̃ renibus q̃ cortex eius retinet ventrem : et vermis viridis qui est in pomo est in natura cantaridis.

C inocefalon. Canis caput gre.i.caninus appetitus.
antimon.idẽ antirenon. Alexan.
C inodatos.i.grossum. C inoglossa minor.gre.i.alma.l. lingua canis. a ci-

nos qõ est canis q̃ glossa lingua.·Plini' li.25. cap. 8.circa pncipium.
C inofoxisius est egritudo in cute capitis in qua sũt foramina eminẽtia similia melli.
C inomia.i.psilliũ.lib. antiquo de sim.medi.
C inorroco.i.priapismus.
C inos. Oribasius.est egritudo in cute capitis similis acore: sed differũt eo q̃ foramina facit maiora: q̃ qõ emanat est similе melli.Alexã. vero vocat syron. ·Pau.kirion.
C inos.i.satirion.kinos idest canis.
C inosbatus qd est.l.set. salach.Canis rubus: saccupula.Oriacantũ. Diasc. ·Plini'.lib.24.ca°.14.in pncipio.Ste.Cinouatos .i.rubus canis.
C inosorkis.i.testiculus canis: q̃ est spẽs satirionis. ·Plinius lib.27.capitulo 8?versus finem.
C inouaces .i.rub' can in°.
C into.i.anetum.
C innus.i.cignus auis.
C inus. ·Pau.Chius.Schinos Scinus.i. lentiscus inde oleum cinium. cinno odore multũ similat q̃ est arbor cuius gummi est mastix.vnde cin' tantum valet quantũ sinus s.pro.c.apud grecos:q̃ dicitur a schio ifulavbi lentiscus abũdat in qua fit mastix q̃ oleuz eius dicitur kinelium:sed schinus fm pliniũ est arbor ĩ gallia ferens gallas.
C odion.i.papauer agreste
C iofragria.i.arteriea.
C iofoxus.i.beta.
C iogratus.i.acorus.
C ioma. grec.i. ysophagus seu morb' ibidẽ.·Pau.
C ionauos.i.pix que ex pinguiorib' lignis pini colligitur.nos pix naualis dicere possumus.
C iozium.i.ciuozium.q̃ ciorium.i.vngula caballina q̃ ciuozium etiã vocatur flos fabe egyptiace.licet nõ vere sed per quandã similitudinem: quoniaz folia huius herbe faciẽs istam fabam assimilant in figura ciuozio licet nõ in magnitudine quoniã sunt minora satis.
C iparisias est vna ex species' titimalli:quã Dias. describit a similitudine foliorz pini vel cipressi.
C iparissus.i.cipressus.
C iparus qd est.l. sapurios Liperũ.Erisceptrõ. Dia.
C iparus babilonicus qd ẽ .l.galãga.
C iparisson.est quedã spẽs berbene.fm Dias.ca. de gerebotano.
C ipes.i.vultur auis.
C ipiccia. Lipicianos idest scalungia.
C ipiron.Liperus.i.gladiolus. ·Pli.li.21.c.17.vl'.18.
C ipobalanos.i.almea.
C iporthodon.i. balaustia.
C iporisca.i.lapsana.
C ipressus siluestris . idest iuniperus.
C iperum.Liparus. erisceptron.Dias. Sachade.l. Juncus.

¶ Capl'm. CLXIII.

Cipressus gre.ara.q̃ lati. plini' capl'o de cipresso: arbor est oibus nota que a grecis nomen sumpsit:eo q̃ habet in summitatibus rotũda seminum capita que dicuntur galle cipressi. pro gbus.l. sasso.

DIASCORIDES.capitulo de cipresso.est arbor oibus nota.corium semẽ q̃ folia cum dulcore bibita cũ mirra modica vesice reumatismũ compescit dissurys medetur.bui' semẽ viride vel pira eius bibita emoptoicis medentur.dissintericis q̃ ciliacis maxime pdest.tussi q̃ orthoicis prestolatur.eius clixatura tantum pdest quantuz supple semen eius quod in aceto coctũ id facere nouit cũ puluere lupini admixtũ enterocellicos siccat vt cataplasma appositũ:folia eius similem habẽt virtutem: ramus eius cum semine in domo positus conopes vel zinzalas fugat.hec folia vt cataplasma adhibita recentia vulnera curãt: in aceto cocta q̃ ifusa capillos ificiũt. polente trita q̃ admixta ignem sacrũ compescunt. vulneribus medentur.carbunculis opitulant:tumores oculorum deprimũt. cerotis nobilibus miscentur.q̃ confortant stomacũ:q̃ sanguinem stringunt. GALIENVS.7.fim.phar.ca.de cipresso fm trãslationẽ grecaz.Lipsi germina q̃ folia q̃ bacce que iuuenes q̃ molles magnorum vulnerum in corporibus duris sunt cõgluctinatiue.ex quibus manifestum est quoniã siccatiue sunt virtutis nõ habentes apparentem acredinem q̃ caliditatẽ:sicut q̃ gustus testatur.apparet.n. in ea modica quidem acredo. plurima autez amaritudo: q̃ multo plurima est põticitas que in tota planta.tanta vo est in eo acredo q̃ caliditas quanta ducit quidem pontieitatem ad pfundum:nullam ipsa caliditatẽ q̃ mordicationem in corporibus.q̃ propter eas que in pfundo sunt humiditates ex mollibus q̃ putredinalibus dispositionibus ĩtristãter simul q̃ ifallaciter depascit eis que calefaciũt q̃ exiccãt:consumere quidem humiditates contentas potẽtibus:alias autem attrahentes sua caliditate q̃ acredine. ita autem q̃ ĩtestinales hernias iuuat:q̃ enim exiccat q̃ robur preponit mollibus ꝓpter humiditatem corporibus: seu stipticitatẽ ad profundum transeũtem deducta.q̃ permixta ei caliditate in tantam proueniẽte mensurã vt deducere quidem possit:mordere aũt nondum possit. vtuntur autem quidam ea q̃ carbunculis q̃ herpetibus alfitis permiscentes seu consumentes absq; q̃ calefaciat humiditates operantes huiusmodi egritudines: quidaz autez q̃ ad herisipillata vtuntur miscentes alfitis cum aqua.

POSSE.SERAPION.lib.aggre.capitulo sasso. auc. Hal'.quod ex cipresso administratur sunt folia extremitates q̃ nuces eius:q̃ in sapore eius est acuitas q̃ pũcrio parua:q̃ amaritudo satis : q̃ punctio est fortior amaritudine: sed de amaritudine q̃ acuitate inest quãtitas tanta q̃ facit eam penetrare ad profundum corporis sicut calefactione q̃ mordicatione.q̃ virtus eius est que desiccat in q̃ non est acuitas q̃ mordicatio apparenter:q̃ quantitas sue caliditatis est quantitas que est sufficiẽs ad penetrãdũ: q̃ est calide q̃ sicce cõplexionis:q̃ incarnat vlcera q̃ dissoluit: q̃ icarnat vlcera magna que sunt in corporib' duris: q̃ aufert de putredine in corporibus:q̃ expellit eaz manifeste: q̃ securat a nocumẽto in fine operationis. q̃ hoc cum alie medicine que calefaciũt q̃ desiccant non prosunt:quãuis possint destruere humiditates alias. Incarnatio vo eius est proprie cum est humida q̃ recens:q̃ confert crepature qz desiccat.Et ex hoc acquiritur membris cõstrictio propter desiccationem humiditatũ que sunt in eis:q̃ cuz hoc stipticitas sua peruenit vsq; ad pfundum membrorũ.qz habet in se caliditatem per quaz portatur illa stipticitas: q̃ ponitur cipressus in medicinis formice q̃ herisipille. qz miscetur cuz ordeo q̃ aceto cuz aqua mixto.Et idem auc. Diasc. Et in gũmi quidez est punctio: q̃ administratur in opere medicine siẽ alie gũme. Et idẽ auc.Dias.Cipressus est stipticus:q̃ ifrigidat.Et quãdo bibuntur folia eius trita cum rob q̃ pauco mirre cõferũt vesicis ad quas currũt superfluitates:q̃ cõferunt dissurie.Et nux cipressi teritur recẽs q̃ potatur cum vino.cõfert sputo sanguinis q̃ vlceribus ĩtestinorum q̃ cursui humiditatũ ad matricẽ q̃ asmati et tussi.Et decoctio foliorz cipressi:et similiter nux eius hoc faciũt:et quãdo teritur ei' nux cũ ficub' mollit durities:q̃ curat polipũ:q̃ qũ teruntur cuz aceto:et cogtur et miscetur cum lupinis aufert albaras vnguium. Et quando fit cum eo emplastrum est bonuz herniosis q̃ crepatis.folia eius operantur sicut nux eius.Et extimauerũt quidã q̃ nux cipressi expellit cimices quando fit fumigatio aut cum summitatib' aut cum folys.Et nux cipressi quando teritur et fit emplastrum cum ea cõgluctinat vulnera et abscindit fluxuz sanguinis.Et quãdo teritur et miscetur cum aceto denigrat capillos.Et quãdo fit emplastruz cũ ea sola aut cum sanich ad herisipillam q̃ formicaz et apostemata ca.oculorum cõfert.Et quãdo miscetur cuz mir

ra et oleo dulci:et ponitur super stomacum fortificat ipꝰ
Et idē auc. Aben Mesuay. Suffumigatio nucum cipressi expellit cimices. AVICENNA. libro scdo capitulo de cipresso. cala est in pmo. sicca in scdo: ⁊ gdam dicūt qd est fri. valde. ⁊ gdam iudicauerunt q̃ est virtus eius composita: ⁊ caliditas eius est fm q̃titatem que facit penetrare stipticitatem. stipticitas eius pfundatur ⁊ peruenit ad mēbra: folia ⁊ nux eius sunt stiptica: ⁊ in ipsa est resolutio ⁊ resoluit hūiditates: ⁊ nux gdez eiꝰ fortior est in omni re q̃ folia ipsius: ⁊ in ipsa est vis faciendi adherere sanguinem. ita q̃ remouet putredinē quando decoquitur cum aceto ⁊ lupinis: ⁊ linitur sup vnguem: ⁊ remouet eius vestigia: ⁊ eius folia delent morfeas: folia eius recētia ⁊ nux ipsius consolidāt vulnera: que sunt in mēbris duris cum fuerint recēter collecta: ⁊ cōferunt formice ⁊ berisipille: ⁊ ppie cuꝫ farina ordei: nux ⁊ folia eius bona sunt collo cum ex eis fit emplastrum cōferūt: ⁊ cum farina ordei superposita berisipille ⁊ similibus: ⁊ pfortat neruos: ⁊ extinguit ramicem more emplastri superposita: ⁊ roborāt mollificationem. ⁊ stringūt etiam. quādo teritur nux cipressi multuꝫ cum ficubus: ⁊ ponitur de eis liciniū in narem sanat carnem additam: ⁊ decoctio eius cum aceto sedat dolorem dentiū: ⁊ datur ad bibēdum nux eius cum vino ad sputū sanguinis: ⁊ ad difficultatē anhelitus: ⁊ ad tussiꝫ antiquā: ⁊ silr eius decoctio: ⁊ bibūtur folia eius cū vino: et conferunt difficultati mingēdi ⁊ cursui supfluitatum ad vesicā: ⁊ cōferunt etiam vlceribus que sunt in ītestinis. loco eius ponit medietas pōderis eiꝰ de sarcocolla rubea.

Cipus arbor. Diasc. ·Pliꝰ. li. 12. ca. 25. ⁊ li. 23. ca. 5. in medio. ⁊ lib. i.

Cipus arbustuꝫ est: quod folia habet oliue similia ſꝫ viridiora ⁊ paulo grossiora. ⁊ semen nigrū sile actis: vnde fit oleū ciprinum: ⁊ florem albū simile vinee cum odore bono: vt Diasc. capitulo de cipro: ⁊ vocatur ab aliquibus scotanuꝫ: ⁊ est arbusthum alcanne. sicut inuenies. si. l. l. hēne. Dulb. H. .io. memiri. ca. 2?

Cipuguarior. i. vinee.

Cipuliagar. i. polium.

Cira. i. mādragora.

Cirachia que dicit a chir: qd est manus. vnde cirachia artetica occupans manū. quidaꝫ dicunt q̃ dicitur a chiros qd ē manus sed pma melior. vñ Hali. non vtitur isto vocabulo. s. cirachia: sed vocat ciracrata arteticā: vt in affozis. Eunuchi ⁊ mulieres non podagrizant: neq̃ calui fiūt: ⁊ in pluribus alys locis. ita dic. verum est q̃ Hal. in vno libro suo nominat ciracharaꝫ: ⁊ vtit isto vocabulo. s. in lib. ad glauconem gauri ponti: quez libꝫ allegat Damascen capitulo de catarro: ⁊ nō est ille qui vocat epla ad glauconē. sed est alius: ſꝫ Diasc. vocat ciracharam arteticam manus. vt apparet in. l. berscegasten ⁊ in. l. capparis.

Ciricon testarū. ·Pau. cap. de extenuantibus capillos de cocleis dicit: multotiēs cadit error in nominibus grecis quando in latinum transferūtur ppter hāc litteraꝫ c. que apud nos. c. lfa est. apud grecos vo sigma.

Cirini gre. porcelliones pisces.

Cirarizo. i. lacca.

Cirades gre. scrophulas. a chiras qd ē scropha gre. ⁊ chirades hiraf glādule

Ciragra. a cir quod est manus arteria manum occupans.

¶ Laplin. CLXIIII.

Circea. fm Diasc. cap. de circea. Circea nascit in petrosis locis ⁊ solanis: folia habet strigno similia vel lupinis: ⁊ ramulos infinitos. flores nigros ⁊ minutos ⁊ multos: hꝫ virgam centro silem. radices tres vel quatuor albas teneras ⁊ odoratas: ⁊ termāticas bipalmi lōgitudine porrectas. fructus siue semē est ei in folliculis veluti corniculatis milio sile. POSSE. DIASCOR. huius radicis. ℥ iiij. quassati ⁊ in vinum fusi cotilas. vi. ⁊ accepti stericas purgant. semen eius bibitum lac mulieribus prouocat.

Cirecon. i. mādragora fm Diasco. de mandragora ·Plinius lib. 25. capitulo. ii. post pncipium. ⁊ libro 27. cap. 8. circa mediū.

Ciriary est acceptabulum pondus.

Ciriceos. i. buccini marini ⁊ est spēs piscis.

Cirices vocat Oribasiꝰ cocleas: q̃s paulus siricas vocat: nos vo siliquas.

Cirichion. i. cachimia.

Cirridia. i. caro marina.

Cirigilon. Cirrigrillon. id est spinosus porcꝰ maior ericio: qui ⁊ achantochiros dicitur.

Cironspleton. est spēs anchuse spinosum latuꝫ et nigrū hītis folium.

Cirsolen. gre. ramix testiculorum. Cornelius cel.

Cirta epatis. i. gibbus epatis. Alexan. capitulo de flegmone.

Cirurgia. gre. manuū opō.

Cis vermiculus est frumēta corrodens.

Cisa. Cissa. i. hedera. vel cisa. i. pica auis.

Cisantemon. Cisantemos est q̃daꝫ spēs ciclaminis ·Plinius lib. 25ꝰ. caꝰ. 9. circa medium.

Ciseleon. i. oleū hedere.

Ciseos. i. serū cariote. Diasco vo dicit q̃ ē hedera. gre. dicta kissos. Ab Auicen. cussus. Et opocissa ē gūmi eius.

Cisia. Cissia. Cissiodos. id est pica auis.

Cissiros. i. pumex lapis.

Cissomelas vl melanos. i. hedera nigra.

Cisos cratrano. Cissos eritrano vocat herba silis hedere: ⁊ est dicta hedera ruffa. ·Pli. li. 24. ca. 10. gre. lati. hedera. et dicitur hedera qm̃ libēter a capris editur: ⁊ ideo sicut patebit ifra

Cissos.

¶ Laplin. CLXV.

Aliqua sunt hedere genera que nō habēt cuꝫ ea similitudinē nisi q⁊ sic dicunt: vt barba bircina et rosa canina. vñ hedera dicta est eo q̃ ab arboribꝰ secanda adhereat. Aliq dicūt hederaꝫ vocatā eo q̃ hedis lactis abundantiaꝫ in escaꝫ teneris prebeat: cuius ppie genera sunt plura. Sꝫ veri generis hedere fm Dia. capo cissos. spēs sūt tres. alba nigra et elix. Alba vo semen affert albuꝫ. Nigra nigrū aut croceū: quā multi dionisiam vocāt. elix vo nō habꝫ semen: sed folia minuta angulosa et grossa. nigra vo vocat dionysia. a Bacho qui dionysius vocabat quem potatū

hedera coronatū aliqui fingebāt. sunt. n. hedere fri. ⁊ terre indices. vnde frigiduꝫ sunt antipharmacū iuebziantis si q̃s potatus hedera coronat: nā coronatus hedera nō inebriatur. vnde illo tēpore non incoronabant hedera nisi ad summū potati vt fugarēt ebrietatem. Theodorus prisciānus vocat fructū hedere corimbuꝫ a corono. nas. qd est verbū actiuum: ⁊ ide deriuatur corolatim: ⁊ est pmiuꝫ alicuius certaminis: ⁊ inde venit corimbus. i. hedere fructus. q⁊ ide coronabant antiq. ⁊ potissime poete in signū virtuose repletionis capitis. vnde Ouidiꝰ Metamor. 4. ⁊ gradus distinguit vele corimbꝰ. est alia hedera que vocatur terrena: ⁊ alio nomine vocat camecissos: p quo. l. l. camecissos. est aliud genus cissos: nō verum fm Diasc. ca. cissos: sed sic p quandā similitudinē vocat: quā multi vocāt cistereon. i. rosaꝫ caninam. est aliud genus hedere fm eundez quā multi antiqui vocant. alij barbā bircinam. q⁊ pinguedo eius adheret barbis bircorū: frutex est similis cistereon: sed lōgioza folia habꝫ hec ⁊ ītegra: ⁊ nescio quā pinguedinē super folia. vtus est ei stiptica in folys similis superiori: ⁊ ex ea colligitur laudanuꝫ. huiꝰ. n. hedere folia birci capzarum libēter manducāt: quā cum depascere ceperint pinguedo illa que sup folys erat barbis ⁊ humeris bircorꝫ adheret. ⁊ a diligentibꝰ ex ipsis collecta ⁊ in se redacta laudanū faciunt. Alij vo super ramos ipsius funes trahūt extendentes inter se: ⁊ si qd ex ipsa pinguedine funi adheserit colligunt: ⁊ sic vtuntur tali disciplina ⁊ manibus fricata malaxāt: ⁊ pastillos ex ipsa faciūt qd laudanū vocant: est aūt vtile qd odore plenum est ⁊ viride: ⁊ facile ad malaxandū: ⁊ pingue nō habens arenam cōmixtam: ⁊ minime fragile ⁊ simile resine: cuius vtus est ca. ⁊ bu. in fine pmi prope 2ꝰ: substātia eius est subtilis multū: ⁊ in sapore eius est stipticitas pauca. ·Pliꝰ. lib. 16. capitulo. 35.

SERAPION. lib. aggre. capto. lebleb. i. volubilis minor. plures sunt eius spēs: ⁊ vna earū dicit cussus. ⁊ dicit funis pauperū: ⁊ est maior ⁊ agrestis: ⁊ est herba silis minori volubili: nisi q⁊ ipsa est durior ea: ⁊ sunt eius tres species: quarū vna est alba ppter albedinē sui fructus. ⁊ secūda est nigra: ⁊ nominatur sic ppter sui nigredinē: ⁊ habet semē nigrum: vel coloris crocei. ⁊ tertia dr̄ elix. ⁊ non habet fructū siue semē: ⁊ est illa que adheret rebꝰ. ⁊ habꝫ ramos minutos: ⁊ folia minuta viridia angulosa amara ⁊ grossa: ⁊ alia spēs ex ea est que dicit achin: ⁊ est herba cuius folia sunt sicut cussus: nisi q⁊ sunt minora eis: ⁊ habet ramos lōgos qui adherēt omni rei cui appropinquant ex arboribus: ⁊ nascit in vineis ⁊ triticis ⁊ in campis: ⁊ dicit esse spēs que dicit achin: ⁊ est volubilis minor: ⁊ similat in folys cussus: nisi q⁊ sunt minora eis ⁊ plus rotūda: ⁊ super ipsa sunt pili: ⁊ habet ramos minutos longitudinis. v. aut. vi. palmorꝫ exeuntes ab vna radice: ⁊ sunt pleni folys ⁊ folia sunt ei pontica: ⁊ nascit iter triticū ⁊ in locis domesticis. Et idem auc. Hal. Substantia cussus est composita ex duabus substātys terreis: quarū vna est fri. ⁊ alia calida acuta: ⁊ est in ea dum est recēs substantia terrea aquosa: que quādo desiccatur resoluitur ⁊ remanent due subtilis terree: ⁊ in sapore eius est stipticitas ⁊ acuitas: ⁊ vtus eius secunda est que resoluit ⁊ adunat. Et idem Serap. capitulo ledent. idest laudanum. ⁊ colligitur ex vna spē cissos: ⁊ ē arbustum qd similatur cistereon: nisi q⁊ folia eius sunt lōgioza ⁊ nigrioza: ⁊ habet humiditatē que adheret manui tangēris eam in vere: ⁊ est stiptica: ⁊ confert ad omnia ad que cōfert cussus: ⁊ ex hac specie accipitur laudanū: qd disciplina superiori cōficitur. POSSE. DIASCORI. Omnis hedera hꝫ virtutē viscidam ⁊ stipticaꝫ. vnde nerui citius eam sentiūt cōtrariam: vnde ex contrarys cōponitur virtutibus. stiptica. n. est ⁊ frigi. ⁊ acris. ca. ⁊ aquosa participās substātia: cuius folia viridia in vino cocta magnas plagas cōglutinant: ⁊ malitiosa cicatrizāt vlcera ex igne facta. flores eius digitis tribꝰ sublati ⁊ bibiti dissintericis medicant si bis in die bibere dant: folia eius mixta cum cerotis combustionibus maxime psunt. Item folia eius cū aceto cocta ⁊ ipsita splenē tumentē attenuāt. succus eiꝰ narib⁹ ifusus purgat caput: ⁊ dolores capitis mitigat. cum oleo puro decocta dolozibꝰ aurium opitulantur. nigre hedere succus aut summitas eius si bibit amentes homies prestat: quinq̃ grana seminis eius cocta cū oleo ro. in cozio maligranati: ⁊ auri dextre infusa sinistro denti dolenti medent: ⁊ vt cataplasma imposita capillos nigrescit. silr ⁊ vlceribus vtilia sunt. folia eius cum vino cocta combustionibus medicant. maculas imposita emēdant. summitates ipsius bibite vl suppositе mēstruis imperat. post purgationē vo mulierū. z. i. bibita generare nō finit. cacumina ipsius trita ⁊ melle addito: ⁊ supposita aborsuꝫ pstant. Succus eius narib⁹ imissus putredinē nariuꝫ tollit. lachrymū eius pediculos occidit ⁊ capillos euellit. q⁊ bus euulsis impositus nō renasci finit: ⁊ in dentē cauum missum dolorē tollit ⁊ ipm corrūpit. Succꝰ radicis eiꝰ cū aceto bibitꝰ morsibꝰ spalangiōis occurrit. PLINIVS. cap. de hedera. Nascitur in diuersis arboribꝰ ⁊ parietibꝰ petris ⁊ terris. huius folia trita dissintericos remediat et frumēto mixto ad cōbusturā ⁊ vulnera cācerosa pdest.

GALIENVS. 7. simpl. phar. caꝰ cissos vel hedera ex contrarys componitur virtutibus. habet. n. qd ⁊ stiptice substantie: quā qdem terrestrem frigidā monstrauimus existere: habet aūt quid ⁊ acris quā ostendimus calidam esse vt gustus testatur: tertia autem cum his aquosa subaparticipat tepida cum viridis est. Cum. n. siccat hoc qdez diafoxari primū necesse est. relig vero terrestrem frigidā ⁊ stiptica ⁊ calidā que aeris est: sed viridis quidem coctis frondibus cū vino magnarum plagarū est conglutinatiuus. cicatrizat aūt ⁊ eas que ab igne vlcerationes: cū aceto vero frondes cocte spleneticos iuuāt flegmones: vnde sanat reumata ⁊ vlcera antiqua fm aures ⁊ nares. Si vero acrius appareat cuꝫ oleo dulci miscet: gūmi vero eius sextupedes interficit ⁊ capillos destruit. calide intantum existens virtutis vt comburat. Idem Hal. 7. simpl. phar. ca. cithacus siue cistharus: ⁊ ē rosa canina: stiptica est frutex in gustu: ⁊ in oibus que fm partez actibus: frondes at tamen ⁊ germina parua trita in tantū siccāt et stipticant vt gluctinent vulnera: flores vero super omnia sunt operatiuiores: vt si cum vino bibant dissinterias ⁊ ventris imbecillitates ⁊ reumata ⁊ humiditates sanent. Cum vo cataplasmantur putridos humores vlcerū iuuant. est. n. eorꝫ virtus nō generose siccatiua in scdo: ⁊ a commensuratis complete: est aūt frigidus ītantum hic frutex vt tepida participet caliditate. ypogstidos vero noiata multo plus q̃ folia est stipticior: ⁊ efficax sufficiēter pharmacuꝫ ad oēs fluxibiles passiones. puta sanguinis eductiōes fluxus mulierbres vomitus ⁊ dissintericas dispositiones. ⁊ ēt si soluta aliquam particulā roborare voluerit humiditate abūdātem: quocirca in stomaticis epithimatibꝰ ⁊ epaticis pmiscet. DIASCORIDES. laudanuꝫ capillis fluentibꝰ occurrit. mixto vino mirra ⁊ oleo mirtino cicatrices nigras ītegro reddit colori. oleo ro. mixto dolorem auriū tollit. fumus eius excludit secūdinas. duricies matricis dissoluit. malagmatibus necessarie miscet. tussientibus medicat cum vino mixtuꝫ ventrē stringit: est ēt illi vtus diuretica. GALIENVS. 7. simpli. phar. Citbus siue cistus. i. laudanū. est aūt subtiliū partiū in suba ⁊ calide vtutis fm pmum accessum complete: vt ⁊ scōm tāgat: ppterea vtus eius est que maturat aggregat ⁊ fortificat: ⁊ silr diafoxetice est vtutis ⁊ digestiue ⁊ vltra pdicta habet quādam stipticitatē breuē ppter qd cōfert egritudi-

nibus matricis.⁊ fortificat eam.⁊ facit oriri capillos q ca-
dunt: ppterea q; destruit q̃ ō est in radicib⁹ eoꝝ ex humi
ditatibus eoꝝ malis: ⁊ stringit sua stipticitate pozos per
quos egrediunt pili.fiunt.n.he passiones ꝓpter praauos
hũores viscosos ⁊ grossos:quos īcisiua ⁊ diaforetica phar
maca maxime educũt ⁊ euacuãt:subtiliũ vo partium o3
esse vtutis ca.⁊ nõ multum stiptice:non tamẽ intantũ sub
tilium partiũ:⁊ siccantiũ vt siccent ⁊ depascant cũ humo
ribus preter nãm accruatis ibi naturalẽ humiditatẽ que
auget capillos:ita. n.nõ alopicias sanabunt magis q̃ cal-
uiciem operabuntur:nec non ⁊ laudanum īcarnat vlcera
difficilis ꝓsolidationis:⁊ miscet in medicinis sedantibus
tussim:⁊ quãdo bibit cum vino veteri ventrẽ stringit: et
fit ex eo fumigiũ ad expellẽdũ scōinã: ⁊ ponit ī nascalib⁹
valentib⁹ ꝺ duritiem matricis. PAVLVS.ca°.de lau
dano.est eligendũ q̃ ō est pōderosi⁹: ⁊ nigruz:⁊ q̃ malaxa
ri pōt:⁊ valet etiã sic electum cõtra epilensiã si iungatur
spina patiẽtis: ⁊ valet ad frigiditatem matricis ⁊ suffoca-
tionem si mulier ex eo recipit fumũ:⁊ sup inferioza.valet
etiã cõtra relaxationem dentiũ.si laudanũ ⁊ mastix con-
ficiantur.⁊ circa gingiuas extra ⁊ intus ponantur.

SERAPION.auc.Dia.capl'o ledent.vtus laudani est
ca.mollificatiua aperitiua orificioꝝ venaꝝ quãdo misce
tur cũ vino ⁊ mirra:⁊ cum oleo mirtino sup cicatrices vl
cerum meliozat eas.Et q̃ mittit in aurem cum vino q̃ ō
dicit idromel:aut cum oleo ro.curat dolozẽ earũ:⁊ fit in-
de fumigiũ ad expellẽdum scōinã:⁊ ponitur in cõfectiõe
nascalliium vel collirioꝝ matricũ:⁊ cõfert duriciebus ea-
rum.⁊ miscet in medicinis sedãtibus dolozẽ:⁊ in medici-
nis tussis ⁊ in vnguẽtis:⁊ q̃ bibitur cuz vino veteri strin
git vẽtrẽ:⁊ puocat vrinã. AVICEN.laudanũ est sub-
tile:⁊ est in eo pauca stipticitas:⁊ est maturatiuũ humidi-
tatum grossarũ viscosaruz:quas cum eq̃litate resoluit in
quo est vtus attractiua:⁊ est calefactiuũ aperitiuum orifi
ciozuz venarũ:⁊ īgreditur in sedatione dolozis:⁊ facit na
sci pilos:īspissat eos ⁊ plongat:⁊ conseruat ꝓprie cũ oleo
mirtino:⁊ cum vino:⁊ nõ facit hoc nisi q; ipsum est subti-
le:⁊ pfundatur:⁊ est resolutiuũ:⁊ mũdificat corruptionẽ
corrodentẽ carnem:⁊ est attractiuũ ⁊ attrahit nãm bonã
ad pilos:verũ tamen nõ videtur cõferre caluiciei cum ici
pit ⁊ casui piloꝝ cum apparet curis:⁊ fluxui capillozum:⁊
non peruenit ad hoc vt sanet allopitiam: q̃ nã allopitie
nõ resoluitur nisi virtute que est sup virtutẽ resolutionis
eius:⁊ laudanũ cõsolidat vlcera dure cõsolidationis: ⁊ di
stillatur cum oleo ro.in aurẽ dolozosam:⁊ īgreditur ī me-
dicinis sode ⁊ pulsationis:⁊ confert tussi:⁊ resoluit apata
matricis suppositũ in pessario:⁊ attrahit fetum mortuũ:⁊
scōinã suffumigatione facta ex eo in traiectozio:⁊ q̃ bibi
tur cũ vino antiquo ꝓstringit ventrẽ:⁊ puocat vrinam.

¶Capitulum. CLXVI.

Cistos vel cistereon.est q̃dã spes hedere.⁊ est rosa
canina vel rosago ad cuius pedem nascitur
ypogstidos:vnde q̃ ō sit spes hedere patet p Diasc.ca°. cis
sos.Cuius due sunt spes.vna floze albo:alia roseo.⁊ ē ter-
tia species:cuius frutex maioz folia lõgioza:coloze obscu
ro: odozẽ iactans:habens quandaz tenacem humiditatẽ
vt policaria.hanc dicunt laudanum colligere in creta.

PLINIVS. lib.z4.cap.io.cisson greci appellant fruti
cem maiozẽ thimo.folys ozimi.duo ei⁹ genera masculus
⁊ femina.flos masculi rosace⁹:femine alb⁹.hic videt rosa
canina sub qua nascitur ypoquistidos vbi notandum q̃
Diasco.vocat illam speciem rose canine hederam: quam
hirci capzarum libenter edunt.l.Cissos.

Cistereon.i.hedera. Diasc.
Cisson.i.rosa canina.Pli⁹. lib.z4.cap.io.
Citan.Citran ē medicamẽ quoddã ad splenem.
Citbus.i.laudanum.
Citici.i.rannus.
Citinozuatis.i.caduca ma li granati.
Citima.i. flos mali grana ti domestici.
Citin⁹. DIASCORI. vero dicit quatinus.
PLINIVS.lib.z3.ca. 7? sic vocat primus par tus mali punici.Halie.6. memiri.capitulo primo. Kitinus dicit.
Ction.i.cicuta.
Citison.i.galla asiana.
Citisum.i.foliũ.Alr.Pli⁹. li.13.ca.z4.
Citon.i.lac diuisum a sero.
Citoniũ.gd est.l.cufa.
Citra.i.cimolea.
Citrangulũ narantiũ.l.po muz.lati. gre. citromolũ vbi sciendũ q̃ citrangu lum est:cui⁹ acetositas ⁊ semina in vsuz veniunt. de citrangulo vo nunq̃ mentionem reppi nec vi di nisi in quinto.Auicen. capl'o de Syrupo alke dre ex cõpositione sua:⁊ in Damasc.ī antidotario vbi facit oleum de citrã gulo ⁊ oleũ de citrãgulo rum seminibus.
Citraria.vel citrago.i.mel lissa.⁊ gre.dr̃ mellifilon. turungen.ara.ab atrogi q̃ ō est citrum: ⁊ citraria ab odoze citri.
Citrac.gd ē.l.ceterach.
Citron.est medicamen ad splenẽ.Cassius felix.
Citrina idem.
Citrionia.i.citonia mala.
Citroc.i.citrum.

¶Capl'm. CLXVII.

Citrullus lati.ara.hake. SERA.li.aggre.c.ra
bera.auc.Ha.Citrullus fridioz ē cucu
mere ⁊ gnãt chimũ viscosũ:⁊ hũores crudos ī venis ⁊ ac
cidũt ex esu ei⁹.febres antiq̃ male:neq; puocat vrinã sic
melon:⁊ nocet stõ.q̃rc o3 q vult vti eis vt vtat amcos nisi
stõus ei⁹ sit valde calus.Et idẽ auc.habix.aq̃ citruli ⁊ cu
cumer] ꝓfert iflãmatõib⁹ febziũ ⁊ sedat siti:⁊ laxat vẽtrẽ
laxatiõe bona sine nocumẽto aliq̃:et ꝺ buliri cũ zuccaro
albo:⁊ nõ o3 q̃ dẽt hũtib⁹ nãs durã ad mouẽdũ nimis.q;
illa aq̃ nõ hz tãtã vtutẽ q̃ laxet nãs durã.et si ipa faceret
mozã ī stõ fozsitan īduceret laborẽ ⁊ nocumẽtũ et iflones.

RABI.MOISES.citrull⁹cũ ei⁹ digõ tardat gnãt hũo
res venenosos. ISAAC.ī dietis ꝓticularib⁹.li.3.ca.de
citrull.sũt fridiozes et grauiozes cucumerib⁹.fridítas.n.
eoꝝ ē ī fine tertij.pide grossũ gnãnt flã ⁊ neruositati stõi
magl nocẽt cucumerib⁹. Rursus pp suã duritiẽ ⁊ fridita
tẽ sũt grossoꝝ hũoꝝ gnãtiui:q̃ō certificat q; citrulli in stõ
mozã faciẽtes venenosoꝝ cõruptões subeũt hũoꝝ. citrul
limagl stõ nocẽt.medulla tñ eoꝝ pfectiozẽ gnãt chimũ.
Citrũ.legumẽ ē q̃ carem⁹: vel citrũ.i.pomum citri num,p quo.l.batros.
Citula.i.cicer erraticum.
Cizomo.i.zeuzomũ.eruca
Ckirabalios.i.armoniacũ.
Ckiras.i.glãdula.
Ckiratica.i.percussiua.
Clacoza trigdana ē q̃dãz genus ostracoꝝ marino rum magnozum.
Clafintis.est ꝓma species cassie lignee.
Clalagelasen.i.caulis.
Clas.i.turdus auis.
Classa.i.gũma iunipi.
Clasefedia.Clapfedra est spes syringe q̃ inycit me dicia ī vesicã pp ipulsio nẽ istri solidi in concauũ instrumentum.
Clasmofimon.Diasc.i. al mea.Clamasimon.
Clatem.idest germẽ mol le palme.
Clatus.gd est.l.Liatus.
Clauí dñr apata ñ magna de mã sanguinea vel p pte colica q ⁊ furũculi a gbusdã vocãtur vel car bunculi:⁊ dicitur silr cla uus quedã spes verruce.
Clauis.Clauus vocat ex tus tunice vuee oculi.l. elus,ptosis.
Clematis.Dia.policãtis.i. aristologia.⁊ ē 3ª spes ei⁹
Clematides.est tertia spe cies trifoly.Diasc.Plini⁹ lib.z4.ca°15.in fine.
Clendrios.i.galla.
Clibit.i.git.
Clice.i.turdi.
Clidonas greci vocãt quã do agitat aqua in ventre sicut in vtre.Alexan.
Cliendepon.i.suldago.
Climastecha.i. litargirum

Climasinartica idem.
Climasticos.est species ari stologie.
Climatis.Haknoides.i.vi tis alba.Diascozides.

¶Cap. CLXVIII.

Climenum. DIASCORIDES cap. clime
num.habet hastã quadrã simile fa
be viridi.⁊ folia similia arnogloſſe folliculos duos super
virgas sibi coherẽtes sil'es iridi ⁊ polipodio.Plin.lib.z5.
cap.7.in pncipio. POSSE.DIASCORIDES.Suc
cus eius cũ radice sua emoptoicis ,pdest.ciliacis singula
re psidiũ est. fluxũ mulieꝝ strigit.virtus est illi stiptica ⁊
frigida.naribus ,pfluentem sanguinẽ sistit. folliculi ipsi⁹
vulneribus impositi paracolesim faciunt.
Climia gd ē.l. cadimia põfo.
Climiafelde.i.fuligo.
Clinabile.i.mirtinum.
(lix.

¶Cap. CLXIX.

Clinopodium klinopodes vel clinopodum.
gre.lati.vero vocatur pes coz
uinus. DIASCORI.cap.de clinopodio.Clinopodiũ
frutex ē sarmẽtosa duobus palmis ascẽdens de terra.na
scit locis saxosis.folia hz silia herpillo:⁊ flozem praasio si
milantẽ.⁊ alio noie vocat pes cozuin⁹,p quo.l.cozonopo
dion. GALIENVS.7.sim.phar.ca° clinopodũ.cale ē
virtutis nõdũ caustice. est aũt subtiliũ ptiũ fm subaz.po
net vtiq; gs.3.gradus in calidi.⁊ sic.Pli.li°z4.ca.15.post
medinz. POSSE.DIASCORI.herba ipsa bibita ⁊
cocta morsib⁹ venenatis occurrit. de alto cadẽtib⁹ opitu
lat.strãguriys pstat effectũ mẽstruis impat. aborsiuz fac.
ponui data acrocordinas multis diebus tollit. vrine diffi
cultati tardissimi tẽpozis medet. flos ei⁹ lectipedi sil'at.
vñ ⁊ nomẽ sumpsit. AVICENNA lib.z.cap.de pede
cozuino.cõfert solutioni antique ⁊ confert colice ⁊ efficit
oppositionem hernio dactilozum absq; nocumento.
PAVLVS cap.de pede cozuino.medet dolozi iũctu
raꝝ confortando membrum ⁊ mãm resoluendo.
Clion idest pulegium.
Clipealis quid est.l. Albil mera.
Clipsis idest defectio vel angustia.
Clisma idest clistere.
Clisteos est semẽ cariote.
Clitiriza idest liquiritia.
Clitenus est herba quam Diasco.vocat periclime cion.⁊ est capzefolium.
Clobasis.i.anagallus.
Clogias.i.lãceola.⁊ ē spes plantaginis.
Clozon vel claron.i.viride Theophilus.
Cnicapeos.i.paucedanuz.
Cnicos.i.anticrocum.
Cnicus.i.cicer rusticum.
Coabaz sunt quedã grana similia cardamomo ⁊ ē nux tarch.i. melegeta: eo q̃ grana ei⁹ sil'anẽ gra nis melice.Lobezbagne
Coagulatum.i.rob. Halie. libzo secretozum.
Coamos.Coameos.Coa reos idest folium.
Cobbozi.Lobozi.Lobouri .i.lapis liberãs a venẽis.
Cobrurulla est iuncus nõ acute summitatis.
Cobezbaca nux tarch id est melegeta. Auicen.co q̃ grana eius similãtur melice granis.
Cobzbagae.Lobzbagne.i. coabam.
Cocamos idest ciclamen.
Cocecozeon.i.cicozea.
Cochacbemen.i.comosis.

¶Cap. CLXX.

Cocam. ara.gre.capnoz.lat. fumus. SERAPI.
lib.aggre.cap.cocam.auc.Hal.Substãtia
ei⁹ est terrea subtilis ⁊ eo cũ hoc ē residuũ paucũ ex igne
⁊ ois gdez fumus deficcat:fz diuersificant spes ei⁹ fm di
uersitatẽ corpoꝝ a qb⁹ resoluit. nã a materia q̃ ē calidioz
⁊ acutioz generat fumus q est fm nãm ipsi⁹. ⁊ ex materia
q̃ declinat ad dulcedinẽ q̃ est paꝝ mozdificatiua genera
tur fumus sil'is ei. Et idẽ auc.Ha.fum⁹ olibani administra
tur aliq̃ cũ plurib⁹ medicinis oculoꝝ hũtiũ apata cala.
nã mũdificat ea a carne ⁊ administrat in cobol q̃ fiũt ad
restaurandũ pilos palpebraꝝ. Et fumus mirre ⁊ terbẽti
ne sunt lõginqui a nocumẽto: fz fumus storacis ē fortioz
istis.⁊ fumus picis adhuc fortior: ⁊ fum⁹ alkitran fortioz
fumo picis.⁊ medici administrant illos q sunt ex fortiozib⁹
spẽb⁹ in medicatõe palpebraꝝ.q̃ in his ē egritudo q̃ dr̃
filach.⁊ est egritudo cũ qua cadũt pili cum duricie palpe
braꝝ ⁊ ruboze ⁊ medicatõe corrosionis ⁊ pruritus:q̃ sunt
in lachrymali oculi ⁊ medicatõe oculoꝝ humozis in qui
bus nõ est apa. ⁊ administrãtur alie spẽs que sunt magis
mollificatiue in alys egritudinib⁹:in gb⁹ administrat fu
mus olibãi:fz modũ colligẽdi fumũ iuenies in.l. ronder.
Cochasi.Lbochia.i.papa uer kochia.
Cochilium.i.coccilium.
Cochia.i.pillule cochie. ⁊ cochia est suffumigatio quedam sic nominata.
Cochile berba est nomine salabza similis vermicu lari hñs sapozẽ acetosuz ⁊ fit ex ea alkali.
Cochima.i.antepsica criso mela q̃ interpretat ma la aurea vulgari puicia li dicit amozia ⁊ nos di cimus comula.
Cochium. kochiuz est q̃dã animal marinũ q̃ vulgo dicit vitulus ma rinus pilosum. hñs quat tuor pedes similes pedi bus catuli ⁊ parit catu los ⁊ exit interdũ ad ter rã ad pascua kochi foca.
Cochum est terra iuxta lo cum vbi clausit Alexan der gog ⁊ magog.
Cochiras est species cãne pro qua.l.basap.
Cocciliuz.i.incubus.
Cocirio idem.
Coccimidos.i. lipporium.
Coccimela a coccineo co loze dicta est ⁊ sunt apõ Diasco. que a modernis cozula vocãtur.vnde ca pitulũ de coccimella est caplm ō crisomolis siue cozuli:sed Diascozi.facit aliud caplm de prunis.⁊ dicit q̃ cocimella a qui busdã pruna vocant: nõ tñ asserit hoc fm verita tem: sed voce aliquoꝝ.
Coclea pegrina .i.maruza vel kermes.gre.ara . karmas vel neruas vel hermen.lati.vo grana tinctoꝝ.vñ tin git scarlatũ.vñ dr̃ de xpo q̃ fuit vestit⁹ veste coccinea.i. ticta cocco.l.granis de scarlato vocat aũt kermes ⁊ ē fru tex fz Diasc.ca.de cocco sarmẽtosa hñs in ipsis virgis bac culas rotundas sicut lenticula q̃ colligunt ⁊ conficiunt. Est aũt bon⁹ coccus galleticus ⁊ armenus.⁊ secũdus asia nus ⁊ licius hispanus vero oiuz nouissimus est virtus est ei stiptica. SERAPION lib.aggre.auc.Diasc.cap.ber men vel karmen.i.grana tinctoꝝ ⁊ est arbusduz.s. q̃ ad ministrat etiã ad ignẽ accendẽdum ⁊ est mediũ inter ar bozem ⁊ herbam: cuius rami sunt multuz subtiles super quos sunt grana rotũda similia lenticulis que colligunt

Coccam
Capnor
Fumus

Silach egritudo

Coclea terrena ⁊ marina. quid est.l.balzum.veruz est q̃ fm Diasco.Coclea terrena est limacia. Sz scienduz q̃ coclea inter duz accipitur ,p toto ani mali aliquãdo ,p sola te sta fm exigentiaz. aliqñ ,p marina coclea.
Cocleas.Cocles.i. antimo niũ.⁊ cocleas.i.vga virilis.
Coclariuz.Coclear medi cine est.i 13. granoꝝ. sed mellis.z4.8.⁊ ē sestariũ. est pondus quattuor au reoꝝ.⁊ est.3.vi. ⁊ coclea riuz est similiter spatula cum qua accipitur medi cina de pixide.
Cocognidiũ est semen plã te dicte a Diascoz.came lea:⁊ est mezereon. vt sũ pra vbi ponitur de came lea. vnde qui dicunt co gnidium semen esse lau reole nõ nouerunt veri tatez,p quo.l.Camelea.
Cocodrillus ē animal q̃ mouet mandibulam su periozem: cuz cetera ani malia moueant mandi bulam inferiozem.
Cocodrilla.i. serpentaria.
Cocodasni.Cocodasinis.i. bacca lauri.
Coccon . Coccus infectiu .i.cocus.Diasco, isofion. faselon ex similitudie fa seoli ⁊c.
Cocoza idest cucurbita.
Cocodaphnis.gre.baccha lauri.Paulus.

¶Cap. CLXXI.

Coccus

ponuntur ⁊ reseruant ⁊ conficiuntur ad tingendũ: ⁊ melior ex illa est que defertur ex terris que dicunt gallates ⁊ andabasi ⁊ armenia: ⁊ secũda est illa de syria ⁊ litia: ⁊ deterior omnibus est illa que defertur ab hispania ⁊ reperitur in arbore parua satis simili in folys arbori glandiũ in terris calichie. ⁊ in ea multiplicatur animal testosum partum simile limacys: ⁊ colligunt ipsam mulieres illi⁹ terre cum rore eorum. Et idem auctorit. Halie. Sapor eius est stipticus cũ amaritudine ⁊ virtus ei⁹ deficcat sine mordicatiõe ⁊ abstergit ⁊ incarnat. POSSE.DIASCO. Coccus aceto tritus ⁊ impositus vulneribus paracolesim facit ⁊ neruis incisis maximum presidium est.

SERAPION auctor. Halie. karmen confert magnis vlceribus neruor ⁊ alior membror: quãdo teritur fortiter ⁊ miscetur cum aceto ⁊ melle ⁊ etiam decoctionem eorum dant illis qui patiuntur in neruis. PLINIVS libro. z 4. capitulo q̃rto de cocco. valet vlceribus magnis ⁊ maxime neruorum vlceribus: ⁊ valet contra tremorem cordis ⁊ eius debilitatem. hocasserit similiter Damascenus in antidotario suo in quadam confectione que incipit. confectio alkesmes.

Coccus gnicus cintum. i. cartamum. Diasco. i. crocus hortulanus.
Coculis idest strignum.
Codia. Codium kodia. i. semẽ papaueris vel limaces. Hal'. in lib. de alimẽtis al'r. 7. memiri. cap. p̃.
Codilia est spẽs enduie.
Codilion. i. cordumeni vel semẽ siselcos. Diascori.
Coe ẽ nomẽ põderis. ll. 9. ex concordia. Diasco. ca: de terbentina. cum Serapione cap. de resina.
Coen idest herba que vocatur pestorin.
Coercẽs virtus. i. stiptica: ⁊ ipsamet repcussiua potest dici. Diasco.
Cofeactis. Cofeateos est quedam spẽs titimali.
Cofendir. Cofendision. i. sciatica passio.
Cogatan vl' cognatan est satietas nauseatiua.
Cognas idest vsnce.
Cognificiũ. i. millefolium.
Cognitio idest solidatio.
Cobarbagne. Cobzbagne idest coabam.
Cobim. i. antrax. ⁊ potissime nascitur in membris glandose carnis.
Cobisi. Cobis. i. cochum.
Cobol duo significat. nam est oĩs medicia ocularis. ⁊ ẽ sil'r antimoniũ ꝓpter excellentẽ virtutẽ quam habet in causis oculor.
Cobogtalis. i. cimbalaris ⁊ est quedam cartillago. componens epiglotim.
Cobot idest cot.
Coliuz est animal marinũ cuius virt⁹ est ꝓpinq̃ virtuti animalis castorei.
Cola. i. parue pustule q̃ nascunt in ore pueror ⁊ fũt alcole vel cola. i. extremitas. Ha. 3° iterior. ca. 10.
Colla qd est. l. glucten. ⁊ cola ꝓ morbo est opilatio i epate ⁊ splene.
Colades gre. intestina ide colica libro de doctrina greca. Colidas.
Colas grece fel.
Coli. gre. colera vel fel.
Colagogus grece. i. colere eductiuum. l. Emac.
Colastion gre. kolasticon idest purgatorium.
Colastrum. i. colustrum.
Colath. i. pustule in ore.
Colbo idest grana solis.
Colcacorob. i. ciclamen.
Colcandefam. i. calcantũ.
Colcito quid est. l. Coltico.
Colcodeia psice. i. dator vite. Auicen. ꝑma p̃mi.
Colcotar est spẽs vitreoli. vt appet i. l. Calcitis. ⁊ l. zeg. vide Hal'. lib. secret.
Collectica collectiua. i. glutiatoria q̃ oĩa soluta vl' fluxa glutinãt ⁊ alligãt. Halie. in dinamidys.
Colen vel coli grece idest fel vel colera.
Colena. i. oziganũ libro antiquo de simpli. medi.
Coleos. i. graculus auis.
Coles vel colis. i. virga virilis a greco caulon. Cornelius celsus.
Colfos. i. sinus vlcer. Cassius felix pendigenes. Papias colpus gre. sin⁹. Halie. ad glauconem colpus inquit q̃st sinus pendens p. k. kolpus.
Colias. Coclea helecumũ. Alcuz. ara. limatia. Ste.
Collera passio siue collirica ẽ fellis infusio ꝓ supi⁹ ⁊ inferius. Alexander.
Collisies appellat conglutinatio inde pacolesis. i. ꝓtim ꝓgluctinatio. inde sarcocolla. i. ad carnem ꝓgluctinandã ⁊ sarcocollagiũ. i. carnis conglductionem faciens.
Coliade idest gluctinosus flegma.
Coliandrũ. i. coziandrum.
Colides. i. intestinum exterius inde colica passio.
Colidis. i. ficedula auis.
Colligon vulgari appellatione dicit cimbalaria.
Colm. i. planta que dr asarcirat ⁊ est planta hãs folia sil'a mirre ⁊ in medio sui hz annulũ sil'em oculo ⁊ similat sempuiue.
Colloquatis. i. excreatis.
Colira idest colera.
Colirion fm Diascori. vocatur gessamia.
Colimo. i. mentastrum.
Coliris. i. limatia.
Colirida. i. crusta panis libro de doctrina gre.
Colliriuz. Saladinus melius ẽ medicina ocularis forma oblõga q̃ fricat super corẽ cuz alia liquore qũ in oculis poni dz. ⁊ dr simil'r sief. Colliriũ ẽt in ml'tis libris õ greco trãslatis vocat suppositoriũ ꝓpter ꝓuenientiã in forma. est. n. forma ei⁹ sicut nucle⁹ dactili: hz grece p. k. scribit. ⁊ põt eẽ humidum ⁊ siccum. humidum. s. qũ fit cuz lardo ⁊c. siccũ qũ fit cum salgẽma.
Collirium alimbar. antecessio vocatur.
Colliriũ rasategi idesteris vsti.
Colis vel coles. i. virga virilis a gre. caulon. l. caulis. Cornel⁹ celsus.
Colisartias. i. fel vrsi.
Colistario. i. fel thauri.

¶ Cap. CLXXII.

Coliticon. DIASCORIDES cap. coliticon. Coliticon ⁊ est bulb⁹ agrestis qui dicit ephemeros qui nascitur in fine autũni florem habens albũ simile in figura flori croci. ⁊ folia affert bulbo similia ⁊ pinguiora. hastã habet duobus palmis longam ruffam radicez subnigram: que si decorticata fuerit alba inuenitur mollis ⁊ dulcis succo plena lactei colozis. bulbus ipse habet in medio incisuram ex qua egreditur stipes vnde flos exit. nascitur multuz in messenia ⁊ in colchis. radix eius accepta offocationem prestat secũduz Diasco. vt micete: sed ideo hoc in noticiam protulimus ne pro bulbo comedatur: qr vis inest illi veneni: quãuis suauis gustu sit: sed qui eum comederit: sic ei subueniendum est sicut comedentibus micetas. vnde singulare presidium huic rei est lac bubulinum sumptum. vnde coliticon est surumanuz pro surumine quod est hermodactilus. ⁊ ita videtur esse secundũ Serapio. pro quo lege. l. sturagen.

Colitidum. i. raffanum.
Colocantũ. Calacãtũ. i. calcãtũ ꝓ alacãtũ gre. Ste.
Collocasia. Diasco. Auicẽ. .i. culcasia. ara. Lulcas. Plinius libro. 21. cap. 15. circa principium.

¶ Cap. CLXXIII.

Colofonia frixa. pix erica. pix bricia grece. ara. ratiemgi. lati. pix greca. ⁊ resina fusa. Diasco. PLINIVS capitulo de colofonia. pix erica sic dicta ab erice filio veneris qui victus ab hercule mutatus est in montem sui nominis in quo monte crescunt arbores quoruz gummi dicitur colofonia inde ericis carpos. i. fructus illius arborzis. ⁊ dicitur pix greca: quia ẽ ca in grecia in multa quantitate inuẽitur: sed quo modo fit lege. l. batinog. PAVLVS. cap. de colofonia. ca. est in secundo. sic. in p̃mo. POSSE.PAVLVS ꝓtra dissinteriã fit suffumigatio ex puluere ipsi⁹. Et etiã ꝓtra tenasmonẽ ex frida causa ex puluere ipsi⁹ ⁊ nasturtij equaliter mixtus fiat aspsio sup renes melle calo peruncto. Ad pilos de facie remouendos ⁊ faciem dealbandam. Accipe

.z. iij. colofonie. masticis. z. i. modicũ armoniaci purissimi ⁊ dissolue in vase terreo nouo mũdo: ⁊ ad vltimũ tres guttas armoniaci ⁊ misce ⁊ cola super aquã frigidã ⁊ misce ⁊ malaxa. cum aũt volueris pilos tollere resolue paucum ad ignẽ ⁊ aliquantulũ tepefactuz pone sup faciem ꝓ vnã horam vel duas. postea remoue: pilos remouet ⁊ faciem depurat: ⁊ fit locus siccatus cũ pãnis ⁊ pax cũ digito madefacto preme vt melius adhereat. põt illud emplm decies apponi: ⁊ potest seruari per duos dies. Contra asma ex frigida causa materia exeunte digestiua ⁊ dissoluta accipiat patiens fumum per os.

Collokintis gre. cucurbita agrestis. collokis. n. quintis secundum gre. colloquintida dicimus.
Colona grece vlcus oculi recens.
Colomestin. i. aconitum.
Colon. i. hũor. s. colera rubea. ⁊ vlr ꝓ quolibet humore ponit. aliqũ etiam ponit ꝓ quodã intestino qõ est vltimũ de tribus grossis in quo fit colica passio. ⁊ aliqũ pro ipa colica passione.
Colonia est quoddam vlcus oculi. Coloma.
Colopendria. i. saxifragia.
Coloquintida. Lucurbita alexandrina vel cucurbita deserti. idem ⁊ est pomum vel fructus in trãsmarinis. partibus inuentus. ꝓ quo. l. baudeb.
Coloquintida. i. cucurbita vsualis ꝓ qua. l. bara.
Coloquintida domestica. quid est. l. baudeb.

¶ Cap. CLXXIIII.

Coloquintida agrestis fm Diasc. cap'lo de coloquintida agresti. hastas ⁊ folia hz sup terrã similes cucumeri nõ que folia incisa sunt ⁊ gustu amara. semẽ ei⁹ rotũdũ vt pila: qõ colligendũ ẽ cũ i maturitate colorẽ variauerit. POSSE.DIASCO. virtus est in medio ipsius purgatoria obolo vno accepto cum mulsa mixto nitro melle cocto ⁊ mirra in modum caputie bene purgat. Ipse vero pile sicce tunse ⁊ mixte et clisteri adhibite sciaticis medẽtur. paraliticis simil'r prestolant. flegma ⁊ colerez deponũt. menstruis imperant. aborsum faciunt. dolorez dentiuz tollunt. cacostomatice sunt. colliria exinde fiunt: que suppositi ventrẽ deponũt. viridis autem succus supunctus sciaticas curat. vires hz humectandi ⁊ infrigidãdi abundãter. vnde succus rasure ipsius auriũ dolorẽ que ex inflammatiõe calozis fiunt sanat cum oleo rosa. instillatus. rasura aũt eius febrientibus in stomaco posita minuit febrem.

Color dactili. Color fenicens. qd est. l. fenicba.
Color iacitinus. i. color celestis. ⁊ est fm auctores color g est iter nigredinẽ ⁊ albedinem quasi color ſbalbidus. ⁊ iste color celestinus notatur in. l. ambra ⁊ in. l. bdellium.
Color indus est quasi celestis tendẽs ad nigredinẽ
Color punicus. i. color subcitrinus inde vocant poma punica. i. subcitrina.
Color purulentus. i. color sanguinis putridi.
Colostrũ est p̃ma post ptũ densitas lactis. Plinius libro. xi. cap. 41. ⁊ lib. z8. cap. 9. in principio.
Colpus grece sinus vlcer vel apostematis.
Colpus idest sinus vulneris vel colpus idest empetigo. Colfos.
Coltico effemero bulbus agrestis. Diasc. ẽ hermodactili species venenosa. Stepha. est surumanuz pro surumẽ.
Coluber ẽ species serpẽtis que dicit ceruz fugere. leonem interficere.
Colũbaria. Colubzia. i. serpẽtaria dragõtea. macer
Colũ. i. extramũ vel colũ idest membrum.
Columbapastron idest pẽtadactilus.
Columbina. Columbaria. i. berbena pistereon gerebotanũ yerebotanuz.
Columi idest colita.
Columu idest herba q̃ dicitur muscellina.
Collus idest yrcus biben di vel nappus.
Coma. Comatos. i. gũmi. ⁊ coma est stupor vel somnus lõgus: vel apata fra cerebri. vel accẽs apatis eius. ⁊ come. i. lixiuium.
Comacis idest citonia.
Comara idest cardus.

¶ Capm. CLXXV.

Comarus. gre. ara. catilabinch. vl' hautãchi. lat. strãgulator prĩs sui: vel ficus lupi: vl' suborbito. DIASCORIDES. cap. Comarus ⁊ est arbor silis cidonie: hz folia minuta hz ⁊ fruct⁹ cocimelle similes. est. n. sil'ẽ ossib⁹: quã multi memeglon dicunt. cui si maturitas fuerit ruffuz facit colorẽ: hz cũ edit remanet in ore suba quedã sil'is ei q̃ remanet ex ficubus. vocat. ara. catilabinch. i. iterfector prĩs sui: ⁊ ficus lupi: ⁊ est arbustũ qõ vocat nõ ideomate armoni. fructus eius est in supficie asper. ⁊ hz sapor mixtũ ex dulcedine ⁊ acetositate aliqua. STEPHA. cap. comar⁹ catbilabinch. i. catelabũ. quidã gombaris dicunt. SERAPION lib. aggre. cap. haruanchieth. i. ficus lupi. arboris hui⁹ folia sunt similia folys citonior: sed sunt minora ⁊ fruct⁹ ei⁹ est similis prunis in quãtitate nõ hãs nucleũ. ⁊ qũ maturat declinat color ei⁹ ad rubedinẽ. ⁊ qũ comedit remanet in ore suba similis ei q̃ remanet ex ficub⁹. GALIENVS. 7. simpli. phar. capi. de comaro. Arbor ⁊ fruct⁹ eius sunt stiptici est aũt cacostomatica ⁊ caphalargica. memidũ vero quidaz nominant. POSSE. DIASCORIDES est malus stomaco. opilat cito ⁊ inducit stuporem.

Comato agreos idest semen rubee ferule.
Comatra idest pirum.

¶ Cap. CLXXVI.

Combin. vel corumb. arabi. gre. cauben. vel brassica vel lacana: latine vero caulis.

SERAPION lib. aggre. cap. cõbin. auc. Ha. Cõbin. ex eis sunt domestici in suo sapore nõ hãtes amaritudinẽ ⁊ acuitatẽ. in semine eor est hoc magis manifestũ. Et caules agrestes plurimuz nascunt in locis maritimis vel in alys locis desertis: ⁊ sunt similes domesticis: nisi qr sunt albiores eis ⁊ aspiores: ⁊ sunt amari saporis. Et idez auct. Hal'. sapor eor est amarior sapore domestico ꝓ ⁊ sunt calidiorzis ꝓplonis q̃ ipsi. ⁊ sunt sicciores sicut ⁊ alia vniuersa fere silueſtria: ⁊ nõ euacuat qui comedit eos a malicia eor: qr sunt remoti a ꝓplone hois: ⁊ virt⁹ eor est: qr abstergũt ⁊ resoluũt plusq̃ domestici. GALIENVS. 8. sim. phar. cap. de caulibus fm translationẽ grecã. virtus quidẽ caulis domestici p̃ma est que deficcat quando comeditur ⁊ quãdo apponit extra. ⁊ nõ est in ea manifesta amaritudo nec acuitas. DIASCORIDES cap'lo de brassica. Caules marini sunt lõgingores a similitudine domesticor. folia ei⁹ sunt similia folys aristologie ro. ⁊ cruda quidẽ folia que adherent tyrso sunt ruffa parua. ⁊ locⁿ eor qui est a stipite est calidior q̃ locus herbe qui dr tyrsus ⁊ lac: nõ multũ tñ. GALIENVS. 7. sim. phar. cap. de caulibus. Sapor caulis marini est declinãs salsedini ⁊ amaritudini. crit vtiq̃ ad eas que extra corporis vtilitates ad quecunq̃ huius qualitatis congruunt ydoneus.

AVICENNA lib. 4. cap. de caulibus. Corpus est humidius folys. ⁊ silueſtris calidior est ⁊ siccior. ⁊ ipe caulis domesticus est ca. in primo. ⁊ sic. in secũdo. Et caulis qdẽ alius ẽ domesticus: alius silueſtris: ⁊ alius marin⁹. ⁊ ali⁹ est caulis aq̃: silueſtris vo ẽ amarior ⁊ acutior ⁊ remotior ab hoc vt sit cibus. POSSE. DIASCORI. Brassica idest caulis si in cibo assiduat caliginẽ facit. feminis purgationem excitat. copiaz lactis infundit. semicocta ⁊ cruda vẽtrem resoluit. bis cocta cõstringit. partus etiã mortuos expellit. cocta cõtrita ⁊ stomaco cum axungia veteri ⁊ oleo rosato superposita ardores febrium mitigat. lepras ⁊ sporas cum alumĩe rotũdo ⁊ aceto linita emẽdat. sic ⁊ fluẽtes capillos retinet. testiuz ⁊ genitalium vitys ⁊

tumoribus vtiliter imponitur ⁊ efficacius si fabe trite miscear. Stipites eius aridi cōbusti vim caustica pstāt: quorum cineres si gs cum aceto ⁊ lixiuio psilotris ꝯiunxerit detracti capilli: non renascent. Semen brassice ⁊ maxime egyptiace in potu datū lumbricos occidit ⁊ oia intus aialia extinguit. Cinis radicis eius iacente vuea subiect⁹ attollit. GALIENVS secūdo de cibis. medici gdez ipo vt medicina exiccāte vtunt: sed succus caulis hz aliquid expurgatiuū. ipm aūt corpus fm exiccandi rōnem restringere magis q̄ ꝓuocare ad secessum. qn̄ gdem egere volumus q̄ fm ventre ponimus cū eo oleū cū garo. differt aūt nihil: neq; si cū sallib⁹ pro garo sumat. volentes aūt exicare humidū vētris qn̄ iam mediocriter videt coct⁹ porem aquā effundētes imittimus mox alteri calide: deinde iterum in illa excoquimus multū: sed tandem cum decoquimus vt teneres fiāt: nō excoctus: quādo grā subductionis sumit: volumus enim nō deponere ꝓprium ipsi⁹ succū in tali opportunitate: sz q̄tū possibile est reseruare.

SERAPION auc. Hal. Caulis ꝯglutinat apata ⁊ vlcera fraudulēta ⁊ apata indurata q̄ deueniūt ad hoc vt nō possint resolui. ⁊ herisipillas ⁊ formicā: ⁊ semē ei⁹ occidit vinos qn̄ bibit: ⁊ tirsi caulium qn̄ cōburunt virtus eorum est deficcatiua adeo q̄ pueniunt ad hoc q̄ hnt virtutem cōburendi ⁊ resoluūt resolōne forti: ⁊ ferūt dolori lateru antiquo qn̄ miscet cū eo adeps antiqua ⁊ administrat fm hunc modū cōferunt alys egritudinib⁹ q̄ similantur huic dolori. caules. n. deficcāt sicut lētes. ⁊ ꝓpter hoc inducunt tenebrositatē visus. nisi qn̄ cocti sunt hūidi vitra tempamentū. caules. n. sunt deficcatiui ⁊ stringūt: sed qn̄ volumus q̄ leniāt ventre ponimus eos in almuri ⁊ oleo post eorum elixatōes. Et dixit in libro de dieta q̄ medici exhibent caules: eo q̄ sunt medicina deficcatiua: eorum tamē hūiditas lenit ventre aliqua lenificatiōe: ⁊ eorum substātia siccat ⁊ stringit. Et idē Serap. auc. Diasco. qn̄ caules bullerint bulitōe leui ꝓuocant vrinā ⁊ laxāt ventre ⁊ si bullerint multa bulitōe maxime si elixent bis cū aq̄ retinet ventre. ⁊ caules q̄ oziūt in estate sunt mali stomaco ⁊ acutiozis saporis q̄z alij domestici. ⁊ caules q̄ nascunt in babilonia nō comedunt ꝓpter eorum amaritudinē. ⁊ si comedūtur ꝓferunt obscuritati visus ⁊ tremori: ⁊ si qs ebrius comederit eos sedāt ebrietatē: ⁊ summitates cauliū sūt meliores stomaco ⁊ magis ꝓuocatiue vrie q̄z alie eius ptes. ⁊ si coquant cū aqua ⁊ sale sunt mali stomaco ⁊ molliunt ventre: ⁊ succus eius qn̄ miscet cū radice lilij q̄ dr yreos ⁊ nitro ⁊ bibit soluit ventre. ⁊ qn̄ vino miscet ꝯuenit morsui tyri. ⁊ qn̄ cū farina fenugreci ⁊ aceto fit emplin ꝯfert podagre ⁊ dolori iuncturarum ⁊ vlcerib⁹ sordidis antiquis. Et qn̄ fit ex succo eius nascale ⁊ farina lolij ꝓucat menstrua. ⁊ qn̄ folia cauliū bn̄ pistant ⁊ fit ex eis solis emplz: aut cum sanich ꝯfert apatibus flegmaticis ⁊ herisipilla ⁊ curat scabiē vlcerosam: ⁊ qn̄ miscetur cum sale igne sacrū curat ⁊ capillos cadētes ōtinet: ⁊ qn̄ comedūt folia caulium cruda cōferunt spleneticis ⁊ masticant ⁊ trāsglutit succus eorum ⁊ restaurat voces amissam: qn̄ bibit decoctio eorum laxat ventre ⁊ ꝓucat vrinam ⁊ mestrua. ⁊ qn̄ fit cū semine eius nascale ⁊ retinet ipm mulier post impregnationē interficit fetū: ⁊ semē cauliū maxime eorū q̄ nascūtur in babilonia qn̄ bibit occidit lumbricos: ⁊ ipm gdem īgredit cōpōnē tyriace: ⁊ mūdificat facie aufert botho. ⁊ summitates recentiū qn̄ cōburunt cū radicib⁹ suis ⁊ miscet cū cinere ipsorum axungia porcina confert dolori lateris antiquo. Et idē auc. Diasco. Caules domestici cōferūt tussi antique ⁊ podagre qn̄ linitur succus eorum sup iuncturas ipsas. Et si caules dant ad comedendum pueris faciunt eos citius ambulare. Et quando succus eius coquitur cū vino ⁊ administratur aliquibus diebus aufert dolorem splenis. ⁊ quādo eius cinis miscetur cum albumine oui curat combustionē ignis ⁊ succus eius aufert pruritū ⁊ scabiē. Et qn̄ miscet cū vitriolo ⁊ aceto ⁊ linit super baras cōfert eis. Et quādo caules comedunt clarificant vocem ⁊ cōferunt morsui canis rabidi. Et idem auct. Aben Mesuay. Caules desiccāt linguam ⁊ eorum ꝓprietas est q̄ expellunt humiditates capitis ⁊ alleuiāt linguam grauitam a flegmate. ⁊ ideo clarificant vocem ⁊ semen eorum destruit sperma quādo mulier facit sibi suppositorium.

PAVLVS cap. de caulibus. clarificant voces ⁊ semina caulium alborum cum zuccaro curant gomoream.

AVICENNA decoctio radicis caulis cū aq̄ granatorum est bona canabit. pterea caulis est grossi nutrimenti ingrossans sanguinē cum nō dissoluit: ⁊ inflat vsq; ad partes furcule ⁊ lateris: ⁊ facit doloroso corpus: ⁊ nō est mutabilis sicut vētosus est maturatiuus lenificatiuus desiccatiuus ꝓprie quādo decoquit ⁊ effunditur ab eo aq̄ prima: ⁊ cinis quidē stipitū eius est fortis exiccatōis. ⁊ hz ꝓprietatem in sedādo dolorē: ⁊ eius nutrimentū est parū ⁊ humidius nutrimēto lentiū. ⁊ sanguis qui ex eo generatur est malus. Cum ergo decoquit carne pingui ⁊ gallinis fit bonus pax. Siluestris ⁊ marinus ⁊ domesticus maturant flegmones ⁊ duricies. vulnera ꝯsolidant ⁊ ꝓhibent ambulatōem fraudulentis. ⁊ ponit cum albumine oui super adustionē. cōfert tremori: ⁊ quandoq; ponitur cum fenugreco super podagras ⁊ embrocat decoctio eius super dolores iuncturarum. eius decoctio ⁊ semē ipsius retardāt ebrietatem: ⁊ cōferunt furfuribus: ⁊ quando cū succo ei⁹ fit capur purgius purgat caput. ⁊ ex ꝓprietatibus eius est exiccatio lingue ⁊ facit somnū. obtenebrat visum: cū hoc tamen q̄ ponitur in alcobol ⁊ fit gargarismus cum succo eius aut decoctiōe ipsius cum oleo sisamino: ⁊ cōfert preficatiōi. ⁊ comestio eius clarificat vocē. est malus stomaco. ⁊ succus eius cū vino de passis ꝓfert spleni ⁊ ictericie: ⁊ eius cāna est tarde digestiōis ꝓucat vrinas ⁊ mestrua. ⁊ eius semen cum aqua lupinorum interficit vermes: ⁊ eius flos ꝓucat menstrua. Cum ergo supponit ipse ⁊ succus eius cum farina sceilem aut flos eius interficit fetum. Et quando supponit eius semē post coitū corrumpit sperma ⁊ cinis radicis eius frāgit lapidē. Et caulis qui est marin⁹ declinat ad salsedinem ⁊ amaritudinē. ⁊ ꝓpter illud ergo lenit nām ⁊ soluit ꝓprie cum carne pingui. ⁊ folia ei⁹ sunt ꝓprie sicut folia aristologie que ex vna radice oziunt. ei⁹ succus cum vino cōuenit morsibus venenatis ⁊ est confe rens morsui canis rabiosi: Isaac in dietis ꝓticularib⁹. capitulo de caulibus. domestici duobus modis sūt. estiui ⁊ hyemales. estiui vsionē generant ⁊ coleram nigrā: quod monstrat eorum acumen: pinde sunt colatiui ⁊ mundificatiui. hyemales vero nō tanti acuminis sunt: sed ius eorum ventre humectat ⁊ vrinā ꝓucat. eorum vero corpus est siccus. vnde est cōstipatiuum. quorum vero ius soluit ⁊ sine iure comesti constipant. ideoq; vt ab eorum nocumēto temperent elixentur. ⁊ aqua prima ꝓiecta in alia coquantur ⁊ cum pinguissima carne condiantur.

Combrouolla est iuncus non acute summitatis.
Comena. i. ꝓuatio gressus.
Comeos ē omne gūmi: sz potissime dr q̄ est gūmi arabicū. Paulus Lassi⁹.
Comestio pro pruritu inuenit in Alexādro ꝑmo li⁹
Cometes est ꝑma species titimalli.
Comia comices. Comitio est species titimalli.
Comiciale idest gentiana.
Comitial mōb⁹. i. epilēsia.
Comidionis est semen paueris albi.
Comidion. gre. est qōcūq; gūmi. lib⁹. de doct. gre.
Comocriates. i. prasium.
Comos. Diasc. herba ē duobus cubitl lōga tē.
Comosis est vehemēs tumor oculorum vt minime claudere valeāt egrotātes adeo vt albe ptes prime tunice sanguinolēte atq; extātes appeant pupillam superantes ⁊ est obtalmia.
Compton. i. maluauiscus.
Conale scōtrale. Concale idest rapa.
Concilida. Conci. Concbe idest hermofroditi.
Conada. i. coclea marina.
Concisius idest breuius.
Con. Consa. Cōni. Conu. i. spica fetida ⁊ est cicuta.
Conisa. Conia. Conios. Conisius. Conizulli. Coniuz succaranum idem.
Concula. Conchilia ꝑ marinis intelligi debēt. Coclea dicuntur.
Concussosa. i. vmbrosa.
Condari. Condaz. arabi. i. thus conder. Ste. olibanus. grece lubē arabice.

¶ Cap. CLXXVII.

Condes vel condesi condisi condos. ara. gre. strutiū. lati. vero condisi. vñ a Diasco. vocat strutiū. ⁊ a macro obstruciū q̄ gdā radices elleborī albi putāt. vt Auer. ⁊c collz: eo q̄ sternutamēta mouet vt ipz licet falso ꝑ quo macer sternutamētū puluis ꝑ se mouet ei⁹ narib⁹ inicet⁹ albo veretro nō segnius. i. elleboro. Itē Diasco. facit semotim caplin de elleboro a cōdisi: nā condisi vocat strutiū aiens capitulo de strutio lanary vtunt ad fumigiū lane q̄ limpidat lanā. Radices sunt rotūde ⁊ oblonge que si bibite fuerint diuretice sunt. ⁊ calide.

SERAPION libro aggrega. capitulo cōdes auctori. Hal. Illud q̄d ex eo administrat est radix ipsius. virtus ē ca. ⁊ sic. in 4.° vñ ista medicina vtunt lauatores lane ad faciendum lanā lenē ⁊ pulchram quando fumigāt ipsaz cū ea. ⁊ est nota. radix eius est acuta ⁊ in foramina sua lōga ⁊ rotūda. GALIENVS. 8. simpli. phar. capitulo de strucio secundū translationē grecam. strucy radice maxime vtimur acri quidem existēte secundum gustum. cali. ⁊ sic. in 4.° fere. POSSEDIASCORIDES. Epatis tussientibus ⁊ cotonoicis medentur: morbo regio vtiliter adhibentur. cum lacte naribus infuse cum melle coclearium vnū acceptū ventre mollit. cum panacis ⁊ capparis radicibus accepte ⁊ bibite calculos vesice frangūt ⁊ expludūt. sclirosim splenis spargunt. Strutius matrici appositum mēstruis imperat. aborsus facit. poleta ⁊ acetoositū lepras tollit. pustulas cum farina ordei impositū limpidat. collirys mixtum caligines oculis detergit. medicaminibus necesse miscet. tritum sternutamenta ꝓuocat. cum melle tritum ⁊ in naribus missum caput purgat. SERAP. de ꝓprietate radicis ei⁹ est si accipiat q̄ abscindit flegma ⁊ melancoliam grossam. ⁊ resoluit ventositates. GALIENVS. radix eius est abstersiua ⁊ vrinatiua. mouet sternutatiōes. similiter alys quecūq; amara sunt gustu. ⁊ calide cōplexionis. l. Radicula.

Condidi est herba que assimilat spatule. flores valent duriciei iuncturarum. ⁊ qdam sunt similes violis. quidam sunt glauci i nocte ⁊ in die lucentes.
Condiloma grece emorroida ceca scz tuberositas ani ipsa sine pede a q̄ nihil sanguinis emittitur: sed aliqn̄ emanat quedā hūiditas subtilis. Quādo vero fluit sanguis vocatur emorrois.
Condisissa idest simula.
Conditum. i. nectar cuius compōnes sunt diuerse. Plinius lib. i4. cap. i6.

¶ Cap. CLXXVIII.

Condros apō grecos duo significat. nā significat grossius ⁊ li. de doct. gre. risius. vñ rñdēs mihi grecus īterrogāti qd esset cōdros dixit furfur farie. Itē ꝯdros exponit q̄ est aliq̄ cartillago. ⁊ silr cōdros est gns frumenti. De quo Diasco. Cōdros sunt eius due spēs in vna inuenit vnū granum. ⁊ in alio duo grana. ⁊ qōlibet ipsorum est stamerula: ⁊ maioris nutrimenti q̄z ordeū: boni saporis: ⁊ panis q̄ fit ex eo minus est nutritiuus q̄z q̄ fit ex frumēto. ⁊ spēs in q̄ repiūt duo grana ē plus nutritiua q̄z risum ⁊ magis constrictiua vētris ⁊ melior stomaco quādo ipsum coquitur cum aceto ⁊ fit linitio cum eo eradicat scabiem vlcerosam ⁊ eradicat vngues scissos ⁊ curat fistulas que sunt in lachrymali: ⁊ qn̄ administrat in pncipio earū: ⁊ fit ex decoctiōe eius clistere: est ⁊ vlceribus intestinorum iuuatiuum. GALIENVS libro ꝑmo de alimētis. cap. de condro genus frumenti est cōdros sufficiēter nutritiuū viscosum habens chimus. H vocat in libris de arabico trāslatis candarusiū. ⁊ apud Auicē. candaros ⁊ cādarusio de quo supra in. l. cādaros. GALIENVS octauo sim. phar. cap. cādros. Candros ē qdā optimus cibus sicut ⁊ triticū: sz nō ē pñtis negocy de cibo determinare. vt pharmacū vo emplastice ē virtutis. cōplonis vo similis ē frumēto plus illo viscosior ⁊ nutritior ē plus illo siccatiuū ꝓpter cōmixtionē siccantiū pharmacorum.

Condrion. Plini⁹ siue condrile folia habet intubi tē. lib. zz. cap. zz.
Condrue. Diasco. folia habet ⁊ ramos tē.
Condurdon herba solsticialis. Pli. lib. z6. capi. 5.
Conferua dicta est a cōferruminando. Plinius libro. z7. cap. 8. in fine.
Confita idest laudanum.
Conficta vel conficta muscata. i. fex storacis ligde ⁊ rubee ⁊ vocat ab aliqbus cosumbrum vt apparet in lege melachac.
Congelato est qn̄ aliquis vt dormiēs iacet oculis aptl ⁊ ñ sentit ⁊ ē subetb siue catalēsia. ⁊ istud vocabulū ponit a Halie. in illo affo. secunde particule. Somnus ⁊ vigilia.
Congius est nomē mensure ligdorum ꝯ Isidorum sex ꝯtinens sestertia ⁊ sestercium ꝯtinet. ll. duas. est ergo. i z. ll. fm ipsum.
Conios gre. cicuta. Diasc. Auicē. sucarā. Stepha. konion succaranum.
Coniza. Diasc. alia ē maior atque odoris grauis tē. Pli. lib. zi. ca° io. l. policaria. Cunila cunilago.
Conuoluolus. Pli. lib. zi. capi. 5. idest volubilis.
Condros. i. ordeū. Halie 3° complonus. cap° 4. ⁊. 8. simpli. pharma. est far.
Corniū. i. Iusgamū. Ha. 3° complonus. cap. 4. in fi.
Conile est quedam species origani. Diascorides.
Constitutio. i. ꝯplo acris. Halie. 9. terapē. cap. 5.
Coni sunt fructⁿ cedri ⁊ ē pinus masculus ⁊ vocatur scerbin vel cedrus ⁊ est zappin⁹ vel fructⁿ pini scz pinee ipse a forma

Coniza grece incisiua. Alexander.
Cogmella quā latini a colore prunū vocāt. Aly a multitudīe enixi fructⁿ nixā vocāt tē. Isidorus.
Copa rosea. i. marchasita vel lapis lumis: quoniā

ad hoc valet. p quo. l. Calcitis. l. piritis lapis.
Copalion idest vmblicus veneris.
Copcron. Lopon copton. i. amputatiuum incisiuuz z kopton. i. maluauiscus:
Copros idest stercus.
Coras ē spēs ypicō. Sera.
Corapos grece commotiones. Alexander.
Cor albū abiect. l. i. agaric⁹.
Corax. i. corrus auis.
Corax corax ē spēs ypicō.
Corad. i. pustula oculi.
Corallus qd est. l. bassat.
Corasceni est proprium nomen loci vel regionis in armenia. vnde bolus corascenum idest bolus armenum.
Coratum. Lurat idest porrum. Stephanus.
Corat. i. corrodens z corat gre. lati. vo carui agreste vel siler creticū vl corduméi. DIASCORI. cap. cordilion. Cordilion herba est que nascitur in cicilia: eius frutex est sarmentosa semen habens rotūdum z duplex sicut sunt fabe viscidus z odoratum. Plini⁹ lib. z4. cap. 19. ante medium. POSSE. DIASCORI. semen eius si bibitum fuerit prouocat vrinā z menstrua. succus eius virge z seminis tribus obulis bibitus cū dulcore diebus. 10. nefreticis medicanī. radix eius tūsa. z vt electuarium composita toracis causas mirifice curat.
Cordurdon herba solstitialis flore rubro. Plini⁹ libro. z6. cap. 5.
Corici⁹ crocus dict⁹ ē melior ceteris. Diascori.
Coratrum. i. fermentum. Alyabbas.
Cordila est spēs endiuie. Halie. capi. endiuie in fi. Pli. z7. cap. iz. post pnci piū pserpiata. Epofor⁹.
Corrigiola poligonia sanguinaria centūnodia virga pastoris idem.
Corilion. i. gisamia. Dias.
Cordumeni idem quod supra. Cardamomum carui agreste.
Corella. Lornella. i. prum⁹ arbor vt in palladio.
Corbida est meatus vesice ad virgā. Lornel. cels.
Coriata idest stupores.
Coriādrū qd ē. l. dyabora.
Coriandruz putei idest capillus veneris.
Coriden idest ypericon.
Corimbi calesis chundy ē cocognidy semen: sed corimbi simplr plati sunt fruct⁹ edere vt appet in. l. cissos z secūdū quosdā cimex kirannus.
Corosos. i. commotiones.
Corona idest saturegia.
Corona bubula. i. pigamū.
Coronis idest cornix auis.
Corona regia. i. mellilotuz arabice elchilelmelich.
Corona montis. i. rosmarinus. Aui. tū nullū caplm de eo facit. arabi. dicitur alkeligebel grece liyanotis libanotis.
Coronapodion. i. herba q̄ dr̄ pes corui⁹. Dia. ca⁹ ō pfillio. Pli. lib. z1. cap. 16.
Corrodes. sunt frusta subtilia que in dissinteria ō vētre egrediuntur. Alcurat. Alcorat alcorati arabice. Alexander.
Corotum. i. frumentum.
Corroday. Lorotrai. i. ligua bouis. Aly. i z⁹ practice.
Corrotari idest corrodes.
Corsanda. i. cauda equina.
Cort. Lorth. i. gūmi arabicū. Sera. ca⁹ ō fe. ethica.
Cortex eris. i. bactitū eris.
Corumb. ara. caulis. a greco crambe krābe. Pli. li⁹. z0. cap⁹. 9. in pncipio.
Coru est mensura. 30. modiorum. Lorus dicit̄ hebraice cora.
Corruda idest siluestre. z ē grece ara. alphabar vel alfassafat. Alisti radhab quod significat hūida vel virecis. latine vo medica vel prratum. DIASCORIDES. cap. lo cot. Lot est herba similis trifolio que infra fenum nascit̄ foliaba bet angusta z virgulā similem trifolio in qua virgella semen est vt lenticula. illud semen miscet̄ pani p odore qō cum salibus elixū in fomento adhibitū calidum est hanc herbā equi z asini comedunt de qua Auicē. lib. scō. capi. cot. ait. Oleuz cot est res magis cōferens tremori est species trifoly lege fassafe. Ratba.
Cotadrios idest vsnee.
Cotalibes. Lotalides id est amomum.
Cotanismi idest elixatura. Paulus.
Cosmitica. i. decaratiua. Ha. pmo memiri. cap. p.
Cotheon armenitinū a loco victum.
Cothia est spes spini.
Cotola. Isidorus est mēsura ponderans ciatos. 6. z ciatus fm ipm pōderat. z. 10. ergo pōderat. z. 60.
Cotonia vocant egrypti dactilos. Dia. ca. de palma.
Cotana. gre. kidōia citōia.
Cothonas bedias. i. tussis humida.
Cotilidon. gre. lati. cimbalaria vel vmbliс⁹ veneris. DIASCORI. Cotilidō bz aspagū silueſtre qō greci arminiū vocāt. Pli. lib⁹. 19. capi. 8. vltra mediuz.
Cosa pimaton. i. cicute semē. Cosma spmatō idez.
Cosefos. i. merulus auis.
Cosen sunt cupule glādiū. Serapion. cossen.
Cossessio. i. qñ res adiunāt partes forāminum.
Cosguaria. i. cimbalaria.
Cossifos idest cosifos.
Cosmice idest betonica.
Cost ē gdā lapis viridis in quo acuūt̄ instrā ferrea. z vocat̄ cos occularis: qz in eo fricanī sicf oculorum. Et dr̄ cos olearia: qz acuūt̄ in ea instrā ferrea z aspergitur super ipsum oleum. z ob hoc romani vocant eam olearolam.
Cost barcost idest cot.
Costa bouis idest plātago.
Costus est radix amara z iuenit̄ in multis locis costus dulcis scriptū i pfectionib⁹: sed nec vidi nec audiui ab aliquo vidisse: z p costo. l. bosta. Et costum apud montem pessulanum dicitur menta.
Cosure. Lossure idest spuma maris.
Caplm. CLXXX.
Cot grece ara. alphabar vel alfassafat. Alisti radhab quod significat hūida vel virecis. latine vo medica vel prratum. DIASCORIDES. cap. lo cot. Lot est herba similis trifolio que infra fenum nascit̄ foliaba bet angusta z virgulā similem trifolio in qua virgella semen est vt lenticula. illud semen miscet̄ pani p odore qō cum salibus elixū in fomento adhibitū calidum est hanc herbā equi z asini comedunt de qua Auicē. lib. scō. capi. cot. ait. Oleuz cot est res magis cōferens tremori est species trifoly lege fassafe. Ratba.
Cototicozion. i. intuba agrestis.
Cotia. i. limacos.
Cotidanclearis. i. vexia.
Cotila ē pondus. z. ix. Hal. iz. terapē. cap. vltimo. i. pugillus. z z⁹ regi. acuto. omen. 44. GALIE. vo. io. de ingēio sanitatis videt̄ dicere q⁹ due sunt. z. ix. error scriptoris fuit z cotilla ē medietas kist fm Aui. hoc ēt videt̄ dicere Isidorus. Nam cotilla fm Isidorū ē mensura pōderis ciatorū sex. z ciatus fm ipsum ponderat. z. i. 5. sicut apparet in lege ciatus.
Caplm. CLXXXI.
Cotilidon. gre. lati. cimbalaria vel vmbliс⁹ veneris. DIASCORI. Cotilidō bz folia sicut acinctabulū obrotūda z alta z latenter concaua: z bastaz breuē in qua est semen positū. radix ē ei obrotunda vt oliua. Est alia cotilidon que folia habet pinguia z latioza z spissa sicut lingellas. folia q̄ sunt circa radicez sunt sic oculus picta bz in medio sicut maior aysdo: gustu stiptica: bastā bz tenuez: cuius flos z semē similis ypicon. radix est illi maior predicte: cuius virtus ē similis aysdo. GALIENVS. 7⁹ simpli. pbar. cap. cotilidon. Cotilidō mixte ē virtutis. s. humide subfrigide z cuiusdā obtuse stipticitatis pauce amare. vñ infrigidat z repercutit: absterget z diafoat. PLINIVS libro. z5. capitlo vndecimo in medio. Cotilidon herba est omnibus nota: cuius natura ex humido frigido z parum calido refrigeratoria. POSSE. DIASCORI. virtus pme speciei est q⁹ succus radicis eius z folioz peruinctus aut fomento adhibitus tumorē nature spgit: ignem sacrū extinguit. pmones curat. scrofis impositⁿ eas spargit. stomaci estuatiōez tollit. radix comesta cum folys calculos frangit. vrinā prouocat. hydropicis in oximelle datus singulare presidiuz est. multi ad amorem eam colligunt. hec mixtā habet virtutem infrigidandi z humectādi. habet etiam nō aperte stipticaz vim cū amaritudine modica. vñ infrigidat z repimit z pycit z digerit. inflāmatōez ergo flegmonū curat. z in stomaco causon hūtib⁹ vtilissima ē. cataplasmata tunsa z imposita vulnera q̄ sunt cum ruboze z rosulas sanat. succus eius iniectus ad veretri excitatōez quā greci fimosim vocāt valet. GALIENVS. Cotilidon curat flegmōes berisipillatos z berspillas flegmonosas z maxime stomaci ardētis vtilis z sufficiēter epiplasmata credita aūt sūt folia cū radice comesta lapides frāgere z vrinas mouere. PLINIVS hec tunsa z imposita vulnera curat z resoluit que sunt cum ruboze. i. rosulas sanat tunsa z stomaco imposita ardozem z inflammationez sedat. radix vero eius potata lapides frangit. greci vero dicunt q⁹ leniter sit humida frigida z stiptica.
Cotilidones. sunt fetusligamenta.
Coton idest bombax. pro quo. l. gozon.
Cotoneū. i. citoniū. l. cusa.
Cotona bubala. i. pigamū.
Cototonopede ē est pes milui. z est pepanus.
Cotula vel cotularia. alia fetida alia nō fetida: fetida est planta silis camomille folys z floze: q̄ lat. vocat̄ pucida a gre. ptemon. Est alia cotula non fetida q̄ vocatur ara. bichar. z fm Auicē. vocat̄ oculus vacce. gre. vo butalmos. i. oculus bouis: z ista est q̄ a qbusdā vocat̄ cotula mior: z ē duplicis spēi sicut iuenies in. l. bichar. Hal. beatir dicit.
Coturnices q̄daz sunt magne q̄ similant̄ colūbis. z iste sunt actagines. i. pdices. l. lamie: q̄dā sūt pue. z iste sunt q̄ vocāt̄ q̄lee. l. Hagila. Oxix.
Corabios. Loxalos idest almea.
Coxaros. i. millefolium.
Coxendix dicebatur antiquitus sciatica passio secundum Plinium.
Coxilide idest atriplex z ē blitus.
Coxiosos. i. ille cui debent būozes p vrinā purgari.
Cozbezbata ē nux sercha. i. melechera: eo q⁹ grana. eius similantur melice granis.
Cozula quid est. l. cesmes.
Cozumbum. i. almea fm quosdā: sed falso. l. sugia.
Crama siue croma ē vinū herbax siue nectar vt in Alexandro.
Cramina. i. claretum.
Cranu quid est. l. cranea.
Crachi. i. ordeum.
Cracula. i. coclea marina.
Cap. CLXXXII.
Cranea vel Cran. gre. lat. cornium vel cornicellū. z est cornea arbor. DIASCORI. cap. cornea. Semen z fructum habet similem olive: sed paulo oblōgius z viride. Et vocatur gre. carnu quod cū maturatum fuerit obruffum habet colorem bonum in se habens saporem: stipticum est. z ideo dissolutionem vētris z dissintericos curat z cum in dulcore positū fuerit manducari potest qūo olive conditunt̄ cum sale. frigi. est z sic. POSSE. DIASCORI. huius folia cuz ligno suo in foca missa sudationem reddūt que illinita zernas optime sanat. GALIENVS. secūdo de cibis. cap. de cibis silueſtribus. Lornu vero z bati z glādes z tet fructus silueſtres modicū nutricatōis hūt: cachochimi sunt z mali stomaco z indelectabilissimi: porcoz vero esca existētes nō domesticoz: sed in montibus morantiū. ab ipsis. n. plurimū hūt alimētum. Et idem libro. simpli. pbar. capto cranea. Crance arboris fruct⁹ stiptic⁹ est sufficienter esibilis exñs. quocirca nullū mirabile attrahere fortiter: z fortiter detinere eū vētrē sic z nespila. folia vo z germina pontica gustu sunt z siccāt fortiter vt z maxima vulnera consolidare possint. z maxime duroz corporuz. paruis vero vulneribus vel mollib⁹ corporib⁹ contraria magis sunt. tendunt. n. hec siccatiua plus decente.
Cranu. i. confectio colozis
Craneuz gre. ē testa vel os capitis inde picranenon. i. Almucati. s. pelliculaz q̄ ipm os circūtegens ē z distinguēs a cute in qua aliqñ cōtinet̄ materia q̄ est causa dolozis pessimi capitis z est emigranee spēs. Lassius felix.
Crapula gre. i. imoderata voracitas q̄si cruda epula. Diasco. ca. de croco. vi nolētia inquit quā greci crapulam dicunt.
Crascū. i. croc⁹. Crasca idē.
Craseleos. i. ebrietas a cra quod est craneū z seleos quod est iectigatio.
Crassia. i. bzionia.
Crassaticū. i. aurei colozis.
Crasmaceras vocāt greci neruos: gbus testiculi sunt spēsi sūt. lat. dñr didimi.
Crasis. i. pplo ide eucrasia. i. bona cōplo: z discrasia. i. mala pplo: z eucraton. i. bñ pplonatū. Hal. lib⁹ de suba virtutū. cap. z.
Crassiueniū est arbor q̄ vocat̄ acer vel spēs eius.
Crassula alia maior alia minor vmicularis dcā. z est semperuiua minor.
Craton. i. piretrum.
Crauzi. Ste. est carrubiū qō ē xilocaracta: sed nō est consonum.
Crategonon. Dia. folia bz tritico similia z c. Plini⁹ lib⁹. z1. cap⁹. 8.
Creas. kreas. gre. caro. lib. de doctrina greca.
Cremasteras vocāt greci neruos gbus testiculi sunt spēsi sunt. Lorne. cel.
Cresseniuis. i. stella.
Creta argenti. i. gessamia.
Creta. i. argilla. terra figuli dicta a creta ysula vbi melior inuenitur sicut z oia medicinalia. Plini⁹ li⁹. z5. ca⁹. 8. circa mediū.
Crecesseniuis. i. senatiōes p quo. l. berochalchay.
Cretanus marinus qd ē. l. Crithimon. Diasco. Pli. libro. z6. cap. 8. vltra mediū fm Saladinū ē luf. Dragōtea serpētaria.
Crethmon. i. batis.
Creticū. i. de ysula cretēsi.
Creticus dies. i. iudicatiu⁹ a crisi. gre. creticus.
Cretū. i. cribratū a cerno.
Crichi. critbariū. i. ordeuz.
Crifanticum. i. elapinum. quo pictores vtunt̄ vel ē lithos lapis.
Crignum est panis vel cibus qui fit ex tribus ptibus farine ordei grossis z vna parte subtili.
Crimia sūt grossiores partes tritici mola moliti.
Crimon leucon: idest liliū album.
Crimon. Crinon idest lilium rubeum.
Crima. i. vnctio.
Crimū. Crinū. i. lily flos.
Crincon. Critimon. Creta nus. DIASCORI.
Crinon. gre. liliū. Inde criniū vel crininū oleum z crineleon. krinon. Plin. lib⁹. z1. cap. 5.
Crinos leucos. i. liliū albū
Crinoti. i. liliuz. vnde sapo fit z est yreos.
Crinoides idest similagi nee partes.
Crinocraula vel apokinū. gre. lati. brassica rustica.

GALIENVS.6.sim. phar.vocāt etiā aliqui li chomozum: qz citissime canes occidit sicut licomoz lupos. est etiā delicteriū hominiḇ satis fetida herba q̃pzopter calida oīno est nō debiliter: non tamē pzoportinabiliter sicca. ꝓpterea ergo z cataplasmata sufficienter diuretice vtutis est.

Crió.gre.i.aries. Demost.

Crios apud Diaſ.est qōdā genus ciceris arietini.s.

Crisantus gd est.l.Elicrisi.

Crisocantes idest bedera arborea.

Crifo.i.auriū. Crſon idez.

Crisitis.i. litargirū rubeū.

Crisilon clematices est q̃dam species trifolij.

Crisantemo.kirānus.i.aureus flos z ē aurigea.sanuis mundanus.

Crisantium vinum.crifaticum.i.aureum.

Criscos.gre.i.aureus.

Crisma.i.vnguentum.

Crisocaltos.i.auricalcum.

Crisago.i.camedreos.

Crisocomon.i.camomi lla z est dictū aurea coma.i. bona coma. Aliter. ·Plinius lib.xi.cap.8.in fi.

Crisocolla est arboz nō alta mellinum habens lignum interius: z est illa que vocatur scotanum.

¶Cap. CLXXXXIII.

Crisocolla. gre.vel viscolles.ara.tichar.lati. vo boraz vl'auri glucten. SERAPI. lib.aggre.capi.tinchar.i.boraz.z est ex speciebus salius.z in sapoze suo reperiē de sapoze baurach. z habet cuz boc parus amaritudinis z est minerale z minera eius est in ripis maris z est artificiale quod fit cum vrina infantium.

PLINIVS li.33.cap.5.in p̃ncipio.De crisocolla est bumoz in puteis pyenaz aureā defluēs crescente bumoze rigozibus hibernis in duricie pumicis laudatiozē eandez in aurarys metallis z pximam in argētarys compertū est fieri. Inueniē z in plumbarys: vilioz tamen omnibus his metallis. faciunt aūt aliqui multū in naturalē illam immissis in venam aquis leuiter hyeme tota. vsq̃ in estatis mēsem: deinde siccatis in iunio z iulio: sed vt plene intelligatur nihil aliud crisocolla q̃ vena in puteis natiua duricie maxime distat vnam vocāt z̄c. Alia crisocolla fit artificialiter. DIASCORIDES capi. viscallos.i.viscolla aliud artificiale aliud naturale artificiale fit i būc modū mozarium fit cū pistello suo in quo alumen liquidum nitrū z sal equo pondere cū aceto muniant sub sole feruēte donec spissum fiat z colozē ceruleū faciat. postea figit vt colliriū. Aliqui vero cum vrina infantis masculi hoc faciūt z idoneum fit ad aurū gluctinanduz. Et similiter aliud naturale est qō fodit in terra. Eligēda vero est crisocolla que pzassinuz hz colozem melioz est armena secunda macedonia z cypzia. eligenda est sine lapide z sine terra. lauāda vero est sic. mitte in mozario cū aqua crisocollam z manibus cōfrica fozziter z cuz resederit liqua. z itez mitte aquā confricans hoc faciens q̃diu limpida z mūda exeat z sic eyciēs in sole sicca z vtere: quā si ꝓbure volueris mitte eā tritam in sartagine. z carbonib⁹ impone z coque. POSSE. DIASCORI. vires habet stringētes valde cum magna exasperatione. est similiter illi virtus incisiua z constrictiua. detergit namq̃ lacescēdo z attenuādo cicatrices z cutiz: reuma gingiuarū compescit. vulnera purgat. carnem superflue vulneribus crescere nō sinit. termantica est z stiptica z putredinē faciēs z mozsicosa vomituz prouocat. plus sola accepta homicidium facit. colirys miscetur ad lachrymas facientibus.

SERAPION. tinchar.i.boraz.z est ex speciebus salium.ca.z sic.complexionis.in.4.° confert cozrosioni dentiuz z occidit vermes qui fiunt in eis z sedat pulsationez eozum. z habet in hoc proprietatem mirabilem z est gluten auri. ¶Capitulum. CLXXXIIII.

Crisocolla aristin que dicitur virga est herba secundū Diasco.cap.crisocolla aristin. in qua est capitelluz simile ysopo. radix est illi aspera z tenuis similis elleboro nigro gustum habens cypressi subdulcem z austerum nascitur locis vmbzosis z saxosis.

POSSE.DIASCORIDES virtus est ei termantica z stiptica radix eius peripleimoniacis apta est. accipit vero in mulsa cocta. in purgationibus stericis maximuz effectum habet. ¶Capitulum. CLXXXV.

Crisogonium crisantū. amaracum est dcīs semen aureū vel coma aurea. est enim crisogoniuz fm Diasco. herba cuius virga est recta z alba folia habens angulosa in circuitu sicut abzotanuz. z comam in summo z in giro aerosaz in qua est capitellū obzotundū. radix eius tenuis est nascitur locis asperis.

POSSE.DIASCORIDES. Coma eius bibita cuz vino dissurys z mozsib⁹ venenatis salutare p̃sidiuz est. sciaticis z conquassatiōibus medetur. mēstruis imperat. coagulatum sanguinem ventris z vesice soluit vino aut oximelle bibita catarrū abstinet.z.i.cum vino albo apposita rebus tutas eas a tinea seruat.

Crisolaria.i.bedera: cuius semen est aureū. ·Plini⁹ libzo.z4.cap.10.

Crisolocāna est grecū cozruptū. nā grecus crisolobana dicit: z est dcīs aureū olus a bonitate sua. nā locana dicūt de omni olere z est atriplex. cataf vero est arabicum. ·Plinius lib.z7.cap.8.

Crisomon.i. lingua hyrcina. z est centūneruia.

Crisomula. Crisonola est species fructus declinās ad colozem aureuz z nostro ydeomate cozula vl' beracoche. pro quo.l.cesmes. ·Plini⁹ lib.15.ca.xi.

¶Cap. CLXXXVI.

Crison crision. Crisomō fm Diasco.cap. crision est herba cuius virga est mollis z lōga duob⁹ cubitis triū angulozꝝ z spinosa ē: est cū tyrsulis purpureis atq̃ senescentibus circa quos sunt folia mollia z similia buglosse: sed aspioza z minoza z subalbida z spinosa: que virga in capite ē rotūda z aspa: sup quā capitella sunt purpurea. in qb⁹ velut canapi semē: multi pbibent q̃ si aliqs ex ea herba se ligauerit eodē loco vbi fuerit frutex nominans dolozē suū z ligans ibi oēm dolozē tollit.

Crisson.i.ydrogag⁹ vl' scrifson vel senatiō vel herochalchay idem.

Crisosis grece latine aurata piscis.

Crisopleuros.gre.i.piscis victus salpa. z est victuz auree coste.

Crispula dicit herba cancri in vnguento marciton. ponit in antidotario Hal'.minozi. z est herba alba minuta habens folia crispa virtus eius est cala z sic. medet dolozibus z egritudib⁹ fridis.

Crista gallinacea est herbe species Diasco. capitulo de gerebotano. z non est centruz galli. sed centrum galline. z est secunda species gerebotani. L. gerebotanum.

Cristallus quid ē. L. lapis cristallus.

Cristallion multi dicunt.i. psillium. Diascozi.

Cristere est quoddam instrumentum medicozuz omnibus notuz. z secundum aliquos debet dicere clistere per. l. a clepo pas. quod est furoz.ris. z stercus. Inde hoc clistere ris. vel clisteriū est instrumentum qō stercus infirmi in vētre indurātum facit exire. sic dictū clistere q̃si clipans.i. furās stercus. vel dicit clistere q̃si colus stercozis: qz per ipm colat stercus extrinsecus. vel dī clistere a cleo cles qō est inclinari: qz sterc⁹ facit iclinari. ista hūtur in catholicō in.l.cli. vl' dī cristere p.r. fm quosdā z componit a crisi. z tergo gis.gere. Naz crisis hz tria significare. s.auz iudicium z secretū. vñ z cristere cōponitur a crisi quod est secretuz a tergo ide cristere.i.secreta tersio.

Cristis idest plumbata.

Crite.krite.gre.i.oleum.

Crites.i.chzites. Dochion.

¶Capitulum. CLXXXVII.

Crithimon. Crithimū. Crithimon gre. vel chzithimū. lat. Cretan⁹. GALIE.7.° sim.phar.cap.de cretano. Crithimū salsum quodāmō est cuz gustat simul cū bzeui qualitate: quocirca z vtus eius abstersiua ē simul z exiccatiua. debilioz ē aut fm vtrasq̃ amari longitudine. DIASCO.cap.crithimon. Frutex est herbe duos ramos hūtis in vnius cubiti lōgitudine. nascit locis saxosis z maritimis cū folys albis z pinguib⁹ silibus andragne. sed latioziḇ⁹ z oblōgis. flozē hz albuz: z semē libanotido sile: magis rotūdū z odozatū: qō delicca tur vt triticuz. radices aūt q̃tuoz hz digiti grossitudine: et odozis suauissimi plenū. Saladinus Cretan⁹ marinus.i. luf oragontea serpētaria. POSSE.DIASCO. Folia z semē eius z radices cocte cū vino z bibite vrinam pnocāt. hyctericis medicant. mēstruis imperāt. crude z elixe comedi possunt: z in sale cōposite māducant. folia vna in gustu salmacida sunt. PAVLVS.cap.de cretano.ca.ē z sic. in tertio. herba est q̃ in locis maritimis regit. vtutez hz valde diuretica ex subtili suba. Cōtra dissuriā strangurią z vitiū lapidis: z iliacā passionem. herba ipsa in multa q̃titate bulliat in aq̃ salsa vino z oleo: z ea sedeat patiēs vsq̃ ad vmbilicū. Itē ꝓtra iliacā passionē ponat i clisteri.

Crocodilem.i.cameleonta nigra. ·Pli.lib.z7.cap.8.

Crocodillus gre. z lati.ara.tinsa: z ē a coloze croceo dict⁹ aial degēs in nilo flumine sile in figura lacerte: nisi qz fm se ē bzeui⁹. aliqñ in terra pascit. vitulū rapit matri si repit. pozrat q̃z ipz in flumie. solū iter aialia mādibulā supiozē mouet inferioze fixa manēte. sz z psitacus ꝗ idē facit. Ab Auic. vocat tinsa. secūdo cañ.

Crocoma gd ē.l.oleū ō croco. ¶La.CLXXXVIII.

Crocomagna Crocus pmixtus. ē fex olei de croco fm quosdā. sed alr Diaſ. z Serap. dicūt. Est nāq̃ ꝓfectio ī ātidotario scripta q̃ reci pit ī diairūdie z ī alys ꝓfectōib⁹: z sūt ei diuerse ꝓpōnes: q̃s ōscribit Sera.ca.ō diairūdie dicēs: q̃ qñ iuenit croc⁹ pmixt⁹ ē itelligēdū de hac ꝓfectiōe. Serap.cap.de croco. Diaſ.silr describit ipz. vt pz in ꝓprio capl'o. dicēs. Crocomagna fit ex p̃ciosis aromatib⁹ crocinis vnguēti. z est q̃si gleba lata z oblōga. cuius ē optimū q̃ pbabile: qō croci hz colozē mediocriter mixte referēs qualitatē. Est aūt lene z amarū. dētes q̃z linguā vehemēter ificiens: vires quoq̃ ipsas quas crocus hz repētat. nā hic leuiter strigit. plures. n. in cōpōne ꝓpter pcu distantiā pro crocomagna crocū mittunt. l. iāfaram. ·Pli.lib.⁹ z1.cap.20.

Crocus simplr pzolatus gd est. l. iāfaram.

Croc⁹ affrican⁹ infectiu⁹. bozolan⁹. bozrēsis. i. cartamus.

Crocus oziēntalis vel romanus. gd est. l. iāfaram.

¶Capitulum. CLXXXVIIII.

Crocus ferri sic fit fm Bulcasim lib.⁹ q dī Fuitoz trāslato a Simōe de Janua. Acc. de limatura ferri q̃tū vis z pone in lamina ferrea: z sufflā cū folle quousq̃ calefiat lamina: z limaturaz pone in mozterio ferreo ita calidā: z tere bñ. z itez repone in lamia: z pone sup ignē z exuffla. scōo donec calefiat vt ꝓus fecisti: et facias ita decies vl' ampli⁹: qz q̃to plus feceris: tanto meli⁹. qñ ꝗuersuz fuerit in coloze croci si adherebit alicui rei coloz eius nō separabit. z inuamētū eius ē q̃ qui depilauerit pilū supfluū: vl' male gñatū ī palpebza: z posuerit sup locū a quo euulsus ē de limatura sic ꝓparata sepe ꝓbibebit ortū eius. z sunt gdā qui ponūt in vnguētis qñ volunt exiccationē eoz fortē: z sunt q̃ vtunt ea sola: z q̃ pyciunt eā sup ylcus humidū: cui⁹ sanatio ē difficilis z exiccat ipz.

Crom gd est. l. habelzelin.

Crodia.i.capita papaueris

Croida.i.bumozes ligdos educētia. Ha.li.ō catarti.

Cromon.i.cepa.

Cromanos.idest pix arboris pini.

Crominon.i.cepa canina.

Cronopos.i.mala citonia.

Crotona.i.sisam⁹ agrestis. z est cataputia maioz.

Crotu.i.semen.

Crub.i.caulis.

Crunil.i.rubus.

Crusca.i.puluis.

Crusca cymolea.idest puluis cymolce.

Crusca symolea.idest puluis cerusc.

Cuas.vel cuasi.i.pruna.

Cuasab.i.q̃ in flexuris propter sudozē fiunt.

Cubebe gd ē.l.kubebe. z ē nomē arabicū: z sunt domestice z siluestres.

Cubeizon.i.palma xpi.

Cubeze ē spēs malue siluestris. z ē altea.cubezi ara.

Cubigi. Lubugi.ara.i.perdix.algel.

Cublion.i.cimbalaria.

Cubzusaiden.i. pētafilon.

Cubzusic est nomen loci.

Cuckamios. Luclamiuos .i.ciclamē.buchozmarie

Cuclanaria.i. cimbalaria.

Cuconiones.i. ramunculi virides.

Cuculus.strignū. vua canina. Halie. ad paternian. ·Pli.lib.⁹ z7.cap.8.in fi.

Cuculus.i.vua lupina. Ha. 6.sim.phar.

¶Caplm. CXC.

Cucumeres lat.ara. Lakiar. vbi sciēdū q̃ cucumeres sunt melones idi fm quosdaz. sz Mesue cap.de cucumere asinino videt dicere q̃ sunt citrulli. Sz alig dicūt q̃ cucumeres sunt fruct⁹ sicut citrulli oblongi. tū nunq̃ citrinescūt: z hūt follas ita distictas sicut melones: z cū maturant hūt parū dulcedinis: z sunt ĩsipidi: qō ego ꝓcedo. vñ cucumeres nō sunt melones idi: qz Auic. q̃rto cañ. cap.de cura tertiane pure: ponit melonem indū z cucumere. q̃ nō sunt idē. SER AP. sic dicit: sicut apparet in.l.oullasia. Silr cucumeres nō sunt citrulli: sic apparet in.l.citrullus. Et ēt Serap. dicit auc. Halie. q̃ citrullus fridioz est cucumere. q̃ cucumeres nō sunt citrulli. pterea ī pdicta.l. Serap.auc. Abix. Aqua cucumeris z citrulli ꝓfert iflāmatiōi z̄c. ergo nō sunt idem. Et Serap.li⁹ aggre.ca.rachera auc. Hal. Lucumeris suba est grossa dura digōni: z gñat chimū malū paratuz cozruptioni: q̃uis melon sit citius cozruptibilis. Et vtus eius ē que ifridat in scōo. z mollit ventre. z puocat vrinaz: z qñ sumit cū rob aut cū lacte ꝓfert vlcerib⁹ vesice: z sedat inflāmationē stōi: z sitiz qñ comedit: z sedat sincopi ex caliditate: z ꝓfert ei ex ꝓpetate quā hz. Et idē auc. Abix. Aq̃ citrulli ꝓfert iflāmatiōi febzis: z sedat sitim: z laxat vētre laxatiōe bona sine nocumēto aliquo: z dz bulliri cū zuccaro albo. Et nō oz q̃ det hūtib⁹ naturā durā nimis ad mouēdū: qz illa nō hz vtute tantā q̃ laxet naturā durā. Et si ipsa fecerit mozā in stomaco fozsitan iducit laboze z nocumētū z iflāmatōes. RABI. Moyses auc. Ha. cucumeres z pepones si cito nō digerant sunt venena mozrifera.

GALIENVS.8.sim.phar.cap.sikinis. videt dicere q̃ cucumer dicat de pepone z cucumere iā dicto. nā dicit. sikinis.i.cucumer esibilis: q̃ gdē pepon est subtilioris sube: qui vo nō ē talis grossioris est sube: ac ēt abstersiua z icisiua ꝓticipat vtute. vñ diuretica sunt: z splendidū reddunt cozpus: z maxime si siccauerit q̃s semē: deinde icidens et cribzās lenire faciūt: dñat etiā in eis fra z bu. cōplo. non tū fozziter. sed in scōo gra. locat. Si vo quis semē siccauerit vel radicem non adhuc bumide nature erit. Sed iam siccantium in pmo quasi gradu vel scōo icipiēte. Est autē abstersio in his plus q̃z in carne fructus.

Cucumer saracenus. batecha. anguria. Auerroys 7.° collz.capi.9.circa mediū. Auēzohar. lib.° p.ca.° 7.l. oullasia.

Cucumer agrestis. Lucumer erraticus. Lucumer indus.i. cucumer siluestris vñ fit elacteriuz. et est cucumer asininus.

Cucumer asininus. quid ē lege refo.

Cucurbita.i.cocoza. z gd ē lege bara.

Cucurbita reptilium.i.fescera.Mes.
Cucurbita alexandrina.
Cuburbita deserti.i.colloquintida.
Cucurbita agrestis.Cucurbitinus i.brionia.l.collo quitida agrestis.
Cudibion.Cudilion.i.buglossa.
Cudiblos.i.lingua canis.
Cue.i.rapella.
Cuelia.i.valeriana.
Cuefos.i.poliuim.

¶ Laplm. CXCI.

Cusa Citonia Cocfand

Cusa. GALIENVS.scdo de cibis. Mala ipsa nō sunt bōtia vnā nāz:qō est ara.lati.vo citonia. quia q̄dā ex eis sūt dulcia.q̄dā pōtica.⁊ q̄dā stiptica.⁊ q̄dā acetosa.⁊ q̄dā īsipida:⁊ in dulcib⁹ est suba aquosa tēperata:⁊ pōtica vincit in eis frm terreū.sz in stipticis hec ē eadē suba cū aquosa suba dulci. In acetosis aūt est suba frā. Et vtus pōticoꝝ et stipticoꝝ et acetosoꝝ est vtus q̄ incarnat:et q̄ gluctinat vulnera:et prohibet illud qō currit ad apata in pncipio eoꝝ:et fortificat os stōi:et stōm laxtuz:et fluxū.maxime vo q̄ sunt stipticiora ex eis ⁊ acetosiora . sz illud qō vincit sup nām īsipidoꝝ est aq̄:⁊ cōplo eoꝝ ē humidioꝝ ⁊ fridioꝝ:⁊ ipa admīstrant in medicis apatū in pncipio eoꝝ:⁊ in augmēto.vtlr in malis est hūiditas multa ⁊ supfluitas frida.et iō destruit succus eoꝝ ⁊ arescit. Seruant aūt qñ coquunt cū melle ⁊ fit ide rob.⁊ seruant eodē mō citonia ipsa cū melle sicut seruant ⁊ succi eoꝝ. Citonia maiora vocant saturnia et sunt maiozis iuuamenti q̄z alia. Rememorās q̄ illoꝝ q̄cūq̄z poma stipticant scias frm ⁊ terrestrē chimū hre.quecūq̄z aūt acetosa videntur: frm qdē:sed subtiliū partiū.medie vo cōplonis esse q̄ dulcia ad calidiūs declinare vident:sicut q̄ pfecte apoya.i.sine qualitate:⁊ valde aquosa ad fridius īclinata . vtaris q̄ ipsis frm pdnantium humoꝝ vtutes. Austeris aūt pomis qdē qñ ,pter discrasiā calidā aut ,pter humiditatē multā atonus.i.sine vigore vētēr extiterit. Pōticitas aūt qñ sufficiēter excreuerit hō.acetosis vo qñ existimaueris in ipso grossuz humorē collectū eē nō valde aligd frm tāq̄z fridius qdē nō acetosis:sed vrimeis idiget.Siccāt ambo grossitiē hūoꝝ acetosa ⁊ vrimea.Differūt aūt hēc in B q̄ hec qdē cuz ifridatiōe.illa vo cū caliditate opant. palam aūt ex iā dictis sepe q̄ stiptica qdem supfluos secessus restrīgūt:acetosa humorē qdē grossuz ,tuenietia in vētre diuidunt hunc.subducūtq̄z stercus:⁊ ,pter B hūectāt egōnes.purū aūt ,tuenietia ventrē restrīgūt ipm magis.est q̄ dē ⁊ aliud quoddā genus chimi nō in pomis solū:sz etiaz in oibus alys fructibus:qō aquosuz vocāt ⁊ apoion:minime qdē bonū stomaco sicut ⁊ aqua. Malitia aūt est in pomo qdē talis his qui ad esuz ipsius veniūt:aut ,pter delectationē B agētibus:aut ,pter stipticū.qñ q̄ neq̄z delectabilia sunt comedere:talia neq̄z robur iponūt vētri sic stiptica:neq̄z sunt ,iuncta roborātibus . merito spernēda sunt:sicut apud nos in asia in multis locis porzis ipsa pycinus platanistica vocātes.qñ gustātibus sunt aliqualr silia teneris folys platanoꝝ. Lauere aūt oz pulcherrima poma añq̄z sup arborē sunt matura.īdigestibilia.n.sunt ⁊ frida:⁊ tardi secessus:⁊ mali chimi:cuz hoc frm grossum inesibilr chimū hūt.Quecūq̄z aūt bñ matura seruant ad hyemē ⁊ ad ver:qō post ipm pficuissima fiūt. Sepe etenī ⁊ in egritudinib⁹ in calido cinere assata mediocriter aut in aqua feruētissima bñ decocta.dare aūt opz ipsa post cibū statim:⁊ qñq̄z añ.⁊ cū pane robozis vētris grā:⁊ stomaci his q̄ sine appetitu sunt ⁊ tarde digerētib⁹ vomitiuisq̄z et diaricis.dissintericis āt ydonea ad talē opportunitatē sunt ⁊ q̄ pontica.mediocritatē aūt hūt stipticitatis vt dixi sic pparata deponētibus coꝝ stipticitatē in tali pparatōe ,pter quā stipticoꝝ pomoꝝ:aut piroꝝ esus laxat ventrē: qñ audiui quosdā dicētes subduci ventrē ipsis post stipticātiū esum melius putaui ,pter rōnē ⁊ experiētiā nobis

Gari

sepe notā:qñ ,primo quoddā rectorē nostro ,tinuo dicentē, post austeroꝝ pomoꝝ ⁊ piroꝝ esum laxari ventrē intellexi factū adducēsq̄z experiētia discussionē ipsius post hāc vtiq̄z fiduciālius in alys ad eandē experiētiā veni.volui ,dictalē fieri mihi virū saltē vno die quatenus viderem qñ ⁊ quot offerunt stiptica.⁊ frm ,primā mor qūo cōsuetus erat dietari rogaui ipm nihil oino ,mutare eoꝝ que frm dietā. Ille aūt post balneū aque nō multū ,phibēs: deide fenugrecū ⁊ rafanida:⁊ quecūq̄z talia multis ,sueta sunt offerri.aligd aliud añ illud gustare.⁊ silr cū ipse comedisset supbibēs aligd vini dulcis ,nter comedit maluas cū oleo ⁊ garo modicū hūtibus vini:⁊ post aligd piscis ⁊ porcine carnis ⁊ auis;deide bibēs semel aut scdo modicū intercipiēs comedebat pira austera:⁊ post B ,pcipiētib⁹ nobis ad deambulādū cū parū deambulasset submor⁹ ē vēter ipsius notabilr. Cōsiderās q̄ hoc ordinaui cū amico ,p sequēte dic:q̄ ego ipm ,pcurare frm dietā.,primo.n.post balneū vedi mala ⁊ pira comedere;deide alia deiceps vt cōsueuerat:⁊ in his sic factis:nō aūt notabilr:sz neq̄z mediocriter secessit eius vēter. Admiratus est q̄ multo qō factū est. Regsuitq̄z a me cām ipsius.at ego illi rndi.hec nunc dicēda. Haro qdē dixi cū his q̄ simul cū ipo sumebant apto nato subducere ventrē.⁊ hoc iaz ,poperāte stipticitate. vltimo sumpta maxime nō vigorosis frm stōm cām fieri subductiōis roborādo ventrē:⁊ ,puocādo ad expellēdum deozsuz ,rēta in ipso.magis aūt dixi vtiq̄z credēs hoc sumēs in seqnti die oīuz qdē ,primo stiptica.scdo aūt post ipa carnes:⁊ oīuz vltimo q̄ cuz oleo ⁊ garo offerebant neq̄z ingt monere.vtiq̄z mox maluas comedēs cū oleo ⁊ garo optime dixi iudicasti.euertūt.n.he ventrē ⁊ maxime ipi⁹ os qō ab oibus iā ,suetū est stomacus vocari. Confortāt aūt ⁊ roborāt stiptica: ,pter qō ⁊ si aligs alius hūor ipm euertat sicut ,tingit aliq⁹ coleris rubeis amplioꝝ aggregata hec facere q̄ gustauerit stiptica mox aggregat deozsuz talē humorē:deide oñdi ipm quēdā inuenē eiq̄z pntaui pntē ⁊ narrantē quo qdē ego ,pceperā comedere aligd modicuz pomi stipticī aut granati:aut piri:⁊ ille qñ comederat mor alleuiat⁹ fuit a molestys segregata mox ab ipo multa mā valde ex vētre. Scias igit dixi rectori:⁊ cui hoc accīs est qñq̄z supcomedis stiptica ,pter debilitatē stōi ⁊ vētris ille ⁊ magis hoc ingt verum dixisti. Est.n.mihi nā talis:qz stomacus meus auertit de facili a gbuscūq̄z / Cōponit āt ex ipsis pomis cibariū māsiuū stipticitatis opportunū ad roborationē vētris debilitati.in syria aūt est vocatū melo placēta. ,ponūt aūt eduliū māsiuū sic ⁊ ad romā deferunt plene ipo olle noue. Et cōponit dictū eduliū ex melle ⁊ carne pomoꝝ ,minuta ⁊ elixa simul cū melle.adhuc aūt ⁊ pipis hz aligd albi ⁊ zinziberis.sz nō est nūc tps doctrine ipsius alibi pfecte dicte. Et flos arborzis citonioꝝ duz dū est hūidus vel siccus:est ,queniēs ēplis in gbus est necessaria stipticitas. Et qñ bibit cū vino ,fert sputo sāguis ⁊ fluxui vētris ⁊ mēstruoꝝ:et vinuz citonioꝝ simplex qō est sine melle ,fert et abscindit fluxū colericū et sitim.et q̄ ex citonys sumunt cū melle sūt bona vomitui flatico. et ,fortāt epar:et mucillago granoꝝ eoꝝ cuz zuccaro lenit cānam pulmonis:et humectat siccitatem eius.

melo placēta

AVICEN.lib⁹.2.cap.de citonys. Qñ abluit cinis ramoꝝ et folioꝝ eius sunt sicut turbia ⁊ rob pomoꝝ ei⁹ accscit ,pter illud qō est in ipo de humiditate aquea frida ⁊ assatū est melius et magis ,ferens,et eius qdē assatio fit

qñ aūq̄z cauat et ejciunt grana eius:⁊ ponit in ipo mel: et linitur luto eius corpus: et postea ponit in cinere . fri. est in ,primo in fine.et sic.in ,pncipio secūdi. Et est stipticum cōfortatiuū fortiter:et flos eius est stipticior. et silr olcuz ipsius:et dulce est minus stipticū:et semē eius ē lenitiuū sine stipticitate:⁊ ,phibet cursum supfluitatū ad viscera: et retinet sudorē:⁊ oleū eius ,fert scissuris frigozis ⁊ formice:et est vtile vlceribus scabiosis. Et multitudo ei⁹ generat dolorē neruoꝝ:⁊ assatū ponit sup apata oculi ca.et eius succus ,fert dilatatiōi anhelitus ⁊ asmati: ⁊ ,phibet sputū sanguis:⁊ semē eius ,fert asperitati gutturis:et lenit cānā pulmonis:⁊ mucillago eius et humectat ipaz cānā:⁊ ,fert vomitui ⁊ ebrietati:et sedat sitim:et confortat stōm recipientē supfluitatē. Syrupus eius et ipsius infusio:⁊ qō de eo elixatū est ex ipso vtunt multi in scōa mensa supra vinū:⁊ ,phibet ebrietatē:⁊ fit ex eo syrupus ,fortans appetitū deiectū valde ⁊ mortuū:et ,fortat stōm:et ,phibet vomitū flegmaticū:⁊ est ,puocatiuū:⁊ iā dictū est q̄ illud est p accīs.⁊ illud qō cū melle elixatū est.est maxime ,puocatiuū. verūtn qñq̄z soluit ventrē ⁊ nō stringit: et gnat colicā ⁊ dolorē vētris pungitiuū:⁊ ,fert diffluxie:⁊ retinet fluxuz mēstruoꝝ:⁊ ,fert arsure vrine qñ distillat succus eius aut oleū ipsius in virga.⁊ ,fert oleū eius renibus ⁊ vesice.⁊ qñ sumit post cibū soluit:adeo q̄ qñ plurimū ex eo sumit extrahit cibū añ digōnē:⁊ cristerizat decoctio ei⁹ ad eminētiā ani ⁊ matricis. RABI.Moyses. Citonia a ,pgnantib⁹ comesta gnat filios bilares:⁊ comestio ipsorum assorum post cibum generat gaudium.

SERAP. li⁹ aggr.cap.Lafa.auc.Dia.Arboz citoniozū ⁊ maloꝝ folia silr et flos ⁊ sumitates sunt stiptice:⁊ ,ppte arboris citoniozū:⁊ fructus eius immaturus est stipticus Mala aūt illa q̄ colligunt in vere gnant colerā citrinā:⁊ inducūt inflāmationē:⁊ nocēt neruis:⁊ iūcturis ⁊ mēbris que sunt de gne neruoꝝ. Sz citonia sunt bona stō:⁊ ,puocat vrinā:⁊ si assant sunt meliora hūtibus fluxū antiquū ⁊ vlcera ,testinoꝝ:⁊ sputū sanguis : ⁊ colericā passionē:et qñ bibit infusio citonioꝝ ,fert stō:⁊ ,testinis ad q̄ decurrit supfluitates:⁊ qñ succus eoꝝ sumit ,fert asmati:⁊ fit ex decoctōe ipsoꝝ clistere ad exitū ani ⁊ matricis. Et qñ ipsa cōdiunt cū melle ,puocat vrinā:⁊ mel cū quo ,diuntur idē facit:qñ acqritur ab eis vtus que abstergit vētrē: ⁊ illa q̄ coquunt cū melle ,ferūt stō:⁊ hūt saporē bonuz. verūtn debiliozis sunt operationis in cōstringēdo q̄z illa q̄ nō coquunt:⁊ citonia ipsa coquunt:⁊ ponunt i emplis ad cōstringēdū ventrē:⁊ ad iflāmatiōes stōi:⁊ ad apata calā māmillarū:⁊ ad duritiem splenis:⁊ emorroydas:et fit ex eis vinuz qñ terunt:⁊ fit ex eis succus:et ,pyciunt desup succo ,kist.i.6.mellis vt ,seruet:qz si nō apponeret mel acescerer.istud vinū ,uenit oibus egritudinibus gbus diximus citonia cōferre:et fit ex citonys oleū.⁊ dr citoniozū: et vtimur eo qñ volumus ventrē alicuius stipticū reddere.et oz q̄ eligant citonia q̄ dñr licinia:⁊ sunt parua rotūda boni odoris.illa vo que vocant saturnion:⁊ sunt maiora sunt minoris iuuamēti q̄z illa. / Et flos citonioꝝ duz est siccus nō humidus est cōueniēs in ēplis in gbus ē necessaria stipticitas:⁊ conuenit apatibus calidis oculoꝝ:⁊ qñ bibit cū vino cōfert sputo sanguis:⁊ fluxui vētris.⁊ ,testinoꝝ:⁊ ēt mēstruoꝝ. Sz illa q̄ dñr mellomella molliūt vētrē:et expellūt lumbricos:et sūt mala stō:et iflatiua ipi⁹. sed illa q̄ nominant in latino aromata sunt bona stō:et stringūt ventrē:et ,puocāt vrinā:nisi qz sunt debiliozis vtutis q̄z citonia:⁊ ista sunt illa q̄ vocant atyrotypa. Et silnestria ex eis sunt silia malis in vere nascētibus in stipticitate.et oz q̄ administrent citonia in egritudinib⁹ in gbus opz stipticare añq̄z ad maturationē pueniāt. Et idē Serap.auc. Dumay. Citonia ,puocāt vrinā p accīs:⁊ stringūt vētrē.

Et idē auc.Aben Mesuay. Pōticitas eoꝝ est plus pōticitate maloꝝ:et q̄ sugunt ea post potū vini ,phibet fumositates vini ascēdere ad caput.et non opz q̄ aligs vtat eis nimis:qz faciūt accelerare descēsuz cibi:añ eius digōnē:⁊ nimius vsus eoꝝ gnat colicā passionē:et dolorē neruozū. Et rob eoꝝ simplex ,fert colere que gnat in stō:⁊ ei⁹ qdē minus fortificat stōm:⁊ ,coziat cū:⁊ abscindit vomitū qui accidit ex flate.et vinū citonioꝝ simplex qō est sine melle ,fert colere:⁊ abscidit fluxū colericū et sitim . ⁊ q̄ ex citonys sumunt cū melle sunt bona vomitui flatico:et calefaciūt stōm:et cōdita ex eis ,coziāt stōm . ⁊ fortificant epar:et mucillago granoꝝ eoꝝ cū zuccaro lenit cānā pulmōis:et būectat siccitatē. ¶ Laplm. CXCII.

Cugeg hyalon Vitrum

Cugeg. ara.gre.hyalon.siue hyaon.lati.vo vitrum. Vitrū fit ex cinere herbe spinose nascētis i littore maris.dicunt qdā q̄ sunt tribuli marini:sed falso. imo vocat herba vitri. SERAP.li⁹aggre. cap⁹ Cugeg. Est vitrū.⁊ ex eo ē lapidosuz:et qñ incēdit et miscet cuz eo lapis magnes coagulat.corpus suū ,pter plūbeitatez q̄ est in eo.vtus eius ē ca.in ,primo.sic.in.3⁹.et ,ingredit i multis cobol.et aufert furfures capitis:et lenificat capillos ⁊ barbā:et qñ terit et bibit cū vino albo et subtili frāgit lapidē in vesica. Et idē auc.Aben Mesuay. Est calm ⁊ sicū:et est bonū pulmoni et casui capilloꝝ. Et vitri sūt plures colores.nā ex eo ē albus fortis albedinis sic christallus:et est melius alys:et ex eo est rubeus:et est citrinum et viride et azulinū:et dr q̄ vitrū est lapis stultior alys:⁊ est iter lapides sic stultus iter hōies. nam ipm īclinat ad oēm tincturā:et ē facilis dissolōnis in igne a quo ejectum cito petrificat et coagulat. Cristallus aūt est spēs vitri:nisi q̄z iuenit in minera sua vbi coagulat:et lege pro ipo.lapis cristallus. BVLCASIM.li⁹.q dr Fuitoz. Vitrū sic adurit.terat et pōat i crucibulo:et suffleť fortiter donec adurat.qō si bñ adurat iterꝝ suffleť dōec adurat q̄tū oz.

Cubapsap.i. que in iuncturis vel flexuris iuncturarum ,propter odorem fiunt.

Cubarion.i.prassium. ¶ Laplm. CXCIII.

Cui sicos ficus

Cui. ara.gre.sica.lati. vo ficus. SERAP.lib.aggre. cap.Cui.auc.Ba.Sunt ex eis siluestres et domestice et montane. Et ex domesticis q̄dā sunt recētes quedā nō:sed sunt sicce et recētiū. vtus est debilis ,pter hoc qō admisceť eis ex hūiditate:et sicce sunt meliozes et maxime carnose. Et ille in gbus ē acuitas et pūctio abstergūt magis et resoluūt:et hūt in se hūiditatē subtilez. Et vtus ficuū est ca.in fine ,primi gradus.et sicca in ,pncipio secūdi. Et scōa eius vtus ē que maturat et resoluit.et alia ē q̄ resoluit apata qñ miscet cū farina ordei aut cū medulla panis frumēti.et aq̄ in q̄ coquunt ficus decoctōe multa est silis melli in vtute sua:et recētes qdē et sicce laxāt vētrē. Et vtus siluestriū est attractiua et resolutiua:et ita est in domesticis añq̄z maturent:qñ ē in eis aligd lactis ex arboze:et arborzis ficuuz domesticarū vtus ē ca.et subtilis: et lac eius:et succus foliozꝝ ipsius calefaciūt calefactione forti:et mordicāt et vlcerāt corpus:et apiunt orificia venarū que sunt in ano:et euellūt verrucas:et laxāt vētrez. Sed in arboze ficuū siluestriū est de calitate et subtilitate tātū q̄ si coquant cū carne bouina dura faciūt illā decoqui:et ē fortior in oibus ,pdictis q̄z domestica. Sed mōtanarū ficuū arborzis.sapor ē acutus et pungēs et abstergēs:et qñ fit emplm cū ramis eius sup verrucas q̄ dñr capita clauoꝝ aperit eas:et ita est de lacte eius.s.qñ fit vnguētū ex eo:et qñ fit medicamētū ex eo:et melle abstergit maculā oculi grossā:et est cōueniēs obscuritati visus: et descēsui aque ad oculū q̄ fit ab hūoribus grossis multū. Et cineres qdē ficuū glādiū et lacticinioꝝ sunt meliores cineres ad abstergēdū. Et idē auc.Dia. Que ex ficub⁹

sunt recētes: ⁊ mature sunt male stomacho: ⁊ laxant ventrem: ⁊ qñ inducunt fluxū vētris est leuis abstersionis: ⁊ ꝓuocant sudorē: ⁊ abscindunt sitim: ⁊ sedant caliditatē: sed sicce sunt cibus: ⁊ ĩducūt sitim: ⁊ molliunt ventrē: ⁊ nō sunt ꝓueniētes cursui humoꝝ ad intestina ⁊ anum: ⁊ ipse sunt ꝓueniētes gutturi ⁊ cānē pulmonis: ⁊ vesice ⁊ renib⁹ ⁊ asmaticis ⁊ discoloratis ꝓpter aliquas egritudines antiquas: ⁊ epilenticis: ⁊ ipsi coquunt cū ysopo: ⁊ bibit earū decoctio: ⁊ purgat pect⁹ a supfluitatibus: ⁊ ꝓfert tussi antique: ⁊ dolori antiquo pulmonis: ⁊ qñ terunt cuꝫ cartamo laxant ventrē: ⁊ ꝓficiunt cuꝫ nitro ⁊ farina cuꝫ aceto ⁊ sale: ⁊ fit inde emplm replet vlcera humida que sunt in capite: ⁊ ꝓfert syre: ⁊ liniunt etiam cuꝫ eo scissure palpebrarū ⁊ ꝓferunt. ⁊ qñ coquunt in aqua mellis: ⁊ fit cū illa decoctiōe gargarisma cōfert apatibus gutturis: ⁊ amigdalarū ⁊ squinātie. Est enim valde vtilis medicina: ⁊ sunt cōueniētes emplis. ⁊ qñ coquunt cuꝫ fenugreco in aqua or. ⁊ fiunt in ca sessiones: ꝓfert duritiebus matricis: ⁊ qñ terunt cuꝫ ruta ⁊ fit inde clistere ꝓfert tortionibus. Emplꝫ enim qō fit ex eis est mollificatiuū ⁊ resolutiuū. Et quādo fit emplm cū eis ⁊ yreos nitro ⁊ aloe postq̄ fuerit decocte ⁊ trite cuꝫ eis maturant apata dura ⁊ clauos ⁊ apata que fiunt in radice auriuꝫ: ⁊ qñ terunt crude ⁊ miscent cuꝫ calce ⁊ nitro: ⁊ fit inde emplm resoluit apata dura: et humores qui fluxerunt a mēbris: ⁊ qñ terunt et miscent cuꝫ calcanto cōferunt scissuris auriuꝫ. ⁊ qñ coquūtur cum sinapi: ⁊ pucit decoctio earuꝫ in aure cōfert tinnitui ipsius ⁊ pauritui eius: ⁊ qñ coquunt cum fenugreco: ⁊ miscent cum eadem decoctione: ⁊ liniunt sup empetiginez ⁊ alias maculas que fiunt in cute ꝓfert. Et ficus sunt difficilis digōnis: ⁊ molliunt ventrē: ⁊ hñt vtutē mollificādi oēs durities: ⁊ folia arboris cuius fructus est niger qñ fit emplm cum eis cōfert morphee. ficus aūt imature cum melle cōferunt morsibus canis rabidi: ⁊ vlceribus a gb⁹ emanat sanies similis melli. ⁊ qñ miscent cū eis folia papaueris extrahunt ossa fracta. ⁊ qñ miscet cum eis vinuꝫ resoluit clauos: ⁊ qñ fit emplm cum eis: ⁊ orobo ⁊ vino cōfert morsui mugali. sed agrestis ficus folia qñ fit cum eis emplm ⁊ sale ⁊ aceto aufert furfures capitis: ⁊ apata que fiunt in cute capitis: ⁊ que vñr acoras: ⁊ qñ fricant palpebre cuꝫ folys ipsis auferunt asperitates ⁊ pauritum: ⁊ scabiē ipoꝝ: ⁊ lac qō emanat ex arbore eius qñ linit sup morsum serpentū: ⁊ vermiuꝫ venenosoꝝ ꝓfert multum: ⁊ cōfert formice: ⁊ nō finit eā dilatari in carne qñ linit ca circūquaq: ⁊ maxime si admisceat ei pinguedo porci. Et quādo ponit in emplis ꝓueniētibus confert scabiei vlcerose empetigini ⁊ maculis que fiunt ab humorib⁹ ⁊ podagre. Et extrahit succus ex summitatibus eius qñ accipiunt in ꝓncipio duꝫ apparēt molles ⁊ plene humiditate: ⁊ anteq̄ incipiāt emittere germina: ⁊ terunt: ⁊ expimit succus ab eis: ⁊ siccat ⁊ reponit: et facit ea que de lacte diximus: et vtus eius est que coagulat lac qñ est liquidum: ⁊ dissoluit coagulatuꝫ: et summitates eius qñ incipiunt dare lac laxant ventrē. silr lac eoꝝ: ⁊ cinis ramoꝝ eius qñ fit lixiuiū cum eo valet dissinterie facto cuꝫ eo clisteri. Et qñ lauantur sepe vlcera cuꝫ eo dissoluit: ⁊ corrodit durities ipsoꝝ: ⁊ abstergit cōcauitates eoꝝ. Et qñ infundit spongia ⁊ ipa ponit sup vlcera cancrosa sanat ea. Et qñ datur in potu illi qui sumpsit medicinā venenosam vel potionē cōfert: ⁊ qñ miscet cum oleo ⁊ linit cum eo corpus ꝓucat sudorem. Et hoc idē faciūt aly cineres: ⁊ maxime arboris glādiuꝫ. Sed ficus imature. s. qñ cadunt de arbore si fiat ex eis emplm crudis cuꝫ farina frumēti ⁊ nitro cōfert fornice. ⁊ qñ fit emplm cum eis decoctis sup nodationes neruoꝝ: ⁊ sup scrofulas dissoluit eas. Et qñ fit sup morsuraꝫ venenosam attrahit venenum ad superficiem cutis.

GALIENVS. 8. sim. phar. cap. sica. Fm translationez grecā. Sica. i. ficus. sicce quidē calide sunt vtute in primo iam cōpleto. vel scdo icipiēte. hñt aūt quid subtile in partibus. Ex ambobus igit his sufficiunt duros tumores digerere. moꝝ aūt diaforant. Et ipse quidē ꝓprie per se cataplasmate talis sunt vtutis. oꝫ aūt vbi magis digerere vis triticea farinā miscere. Si vo diaforare ordeaceaꝫ: panis aūt in medio coꝝ est: sed que talia methodi que de cōpositione pharmacoꝝ ⁊ terapentice sunt magis ꝓpria. Ad ꝑsens vo sufficit ⁊ hoc noscere de ficubus. sicce etiam qñ pinguiores magis digerere. acriores vo in gustu abstergere ⁊ diaforare nate sunt: qō vo fit multuꝫ eis coctis in aq̄ simile est nō ea ꝓsistētia soluꝫ: sed ⁊ vtute mellis. Recentes vo comeste ꝓpter admixtionez humiditatis imbecilliores vtutis sunt. ventrē tñ subducunt. s. humide ⁊ sicce. ficulnearū vo siluestriuꝫ ficus acris est: ⁊ diaforetice vtutis. ita aūt ⁊ domesticaruꝫ ficulnearū. Olinthi. i. ficus parue non mature participant adhuc opos. i. lacticinio ficulnee. Siki. i. ficulnea ca. ⁊ subtiliuꝫ partiuꝫ cōplonis est sicut ⁊ opos eius indicat: ⁊ foliorum succus. fortiter enim alterutruꝫ eoꝝ est calidus: vñ nō mordet solum vel abstergit vehemēter: sed etiaꝫ vlcerat vel anostomizat ⁊ verucas extrahit. est enī purgamētuꝫ. Siluestris aūt ficulnee palam ita sunt calide ⁊ subtiliuꝫ partiuꝫ cōplone: vt bominis carnibus duris si misceantur liquabiles eas faciant.

GALIENVS. scdo de cibis. cap. de ficubus domesticis. Adsunt aūt ipsis fm ventrē fluxibiles esse ⁊ ptransire de facili per totuꝫ corpus. ⁊ etiā abstersiuū habere: ⁊ etiā fm q̄ arenosa quedā multa. nefreticis in esu ipsarū secernunt paucioq̄ dant corpori nutrimētuꝫ: ⁊ nō forte: sz spōgiosam faciunt carnē sicut faba: implent quoq̄ ventrem vētositate: ⁊ essent vtiq̄ satis grauātes si nō secederēt velociter. Unde hñt matura ficus venit ꝓpe ad nō totaliter ledere. ꝓsideraī exñs iam siccis ficubus. nā ficus siccevir tutē hñt subtiliatiuā ⁊ incisiuā: ꝓpter quā ⁊ ventrem ad egestionē excitant: ⁊ renes expurgant. epati autē ⁊ spleni flegmonantibus nociue. cōmuni rōne oium vulciuꝫ. virides aūt nō generant sanguinē valde bonū. abundātibus aūt ipsis sequit ipsos pediculoꝝ multitudo. ficus quoq̄ ⁊ vue ope quasi capitales sunt. Steni nutriunt magis fructib⁹ oibus horariis: ⁊ minime sunt cacochimi. ⁊ maxime qñ fuerint fructus hi hñ maturi. q̄ aūt multuꝫ nutriant ondūt custodiētes vineas qui i duob⁹ mēsib⁹ ipinguant. nō tñ fortis ⁊ compasta est eis caro generata: sicut que ex carnibus: sed laxa ⁊ rara. ꝓpter qō celeriter ꝗbitur cessante edulio. minus aūt ficubus vue nutriunt: ⁊ maximuꝫ in eis bonuꝫ est celeriter secedere. ꝓpter qō si retineātur aliquādo satis ledunt nō exñtibus maturis ficubus. Si eniꝫ nō secedant ficus notabilr. digeranī aūt in vētre bene nō nociuꝫ dant corpori alimētuꝫ. vuis aūt neutrum hoꝝ existit: neq̄ cum digerunt bene: neq̄ si retineant: et fm eam que ad ventrē ⁊ epar distributionez crudum generant chimum nō facile cōuertibile in sanguinem et racemoꝝ qdē suba cōposita est ex eo que cōtinet fm ipsam humiditatē ex qua vinuꝫ fit. Et cuꝫ his adhuc ex acimis: ⁊ ex eo qō continet hec extrinsecus ymenodea cute que nihil fm suiipsius sensibilr alterata cōsideratur his que in ficubus. ⁊ ideo aliquid q̄ inutile remouēt ipm sumentes totuꝫ: qō intus kenkiamitibus. ꝓportionabile enī est vtroq̄ fructuuꝫ q̄ semen penetrans est intrāsmutatū.

ALMAN. trac. tertio. ca. de ficub⁹. Ficus calide sunt que cū sunt recentes: ventrē inflant: ⁊ leniunt humorem

creantes nō maluꝫ. Sicce vo nō multū nutriunt ⁊ calefaciunt. quare multus vsus earū pauritū ⁊ pediculos generāt: ventrē quoq̄ leniunt quando ante cibum sumunt.

AVICEN. li⁹ scdo. cap. de ficubus. Ex ficubus melior est alba: deinde rubea: deinde nigra. ⁊ que vehemēter est matura est melior ⁊ ꝓxima ad hoc vt nō noceat: ⁊ sicca q̄dez in suis opationibus est laudabilis. verūtñ sanguis ex ea gñatus nō est bonus. ⁊ ꝓpter hoc facit pediculos: verū si sumat cū nuce eius chimus fit bonus ⁊ cū amigdala: et lenior oībus est alba. illa que est humida est ca. parūp. ⁊ q̄ est humida est plurime aqueitatis: ⁊ pariuꝫ est medicinalis. q̄ vo ĩmatura est abstersiua ad friditatē parū declinās nisi lac eius. ⁊ que sicca est ca. est in ꝓmo in fine ipsi⁹ ⁊ subtilis: ⁊ que sicca est: ⁊ ꝓprie acris fortis est abstersiōis maturatiua resolutiua ⁊ carnosa: est plurime maturatōis: ⁊ ĩ ipsa sunt gluctinatio incisio subtiliatio: ⁊ siluestris est acutior: ⁊ fortior in hoc: ⁊ fructus qdē nutribilior est reliquis fructibus: ⁊ que vehemētis est maturatiōis ꝓpinqua est ad hoc vt nō noceat: ⁊ in ipa est inflāmatio: ⁊ expellit supfluitates ad cutim: ⁊ facit sudare. ⁊ fm q̄ existimo sicca. similiter expellit ad exteriora: ⁊ facit sudare. ⁊ illa qdē que est humida velocis nutrimēti: ⁊ penetrationis in stō: ⁊ in corpore. nutrimētū vo ficus ꝫ non existat in robore nutrimēti carnis: ⁊ granoꝝ: tñ vehemētioris est roboris q̄ nutrimētū oium fructuū. Ysaac in dietis particularibus ca. de ficubus. Ficus ceteris fructibus laudabilior ac nutribilior. humiditatis tñ sue cā grossos creat humores. natura eius calida est ⁊ sicca. q̄litates aūt caliditate ⁊ siccitate diuerse sunt: ⁊ fz suiipsius diuersitates. Est. n. ficus domestica ⁊ siluatica. Domestica etiā in viridē diuidit ⁊ siccaꝫ. viridis quoq̄ duplex est modus. qñ q̄dā est pfecte matura ⁊ nō pfecte matura. nō pfecte matura minus ca. ⁊ magis grossa. ꝓpter dñationē terrestris partis. hꝫ tñ humiditates latētes: que acuitatē ei pstāt: ⁊ siccitatē in secundo. vñ Dyppo. Ficus q̄to lōginquior est a maturitate: tanto minus ca. ⁊ magis grossa. valet hec fm medicinā cocta ⁊ cataplasmate facto scrofulas glādulasq̄ dissoluit. nitro ⁊ aceto cōmixta pustulis in capite valet mixta cū melle ad morsuꝫ canis: ⁊ pustulas que viscosos hñt humores papaueris agrestis frondib⁹ mixta. ossa fracta ex vulneribus pcit. Itez cera adhibita ⁊ apposita dissoluit. Si pista in vulneribus apponat sanat pfecte maturata. viridis autē ficus sicca est minus ca. Calor. n. eius ē in medio ꝓmi gradus. humiditas vo ⁊ siccitas in ipsa tēperata sunt. Ex triū itaq̄ rerum cōpone ꝓsistit: corticis. vꝫ. seminis ⁊ carnis. seminis nutrimētū est nullū: ⁊ est de natura arene vel lapidis. Cortex vo ficus vt cutis est ꝓpterea durissimus ē ad digerēdū. Caro aūt ei⁹ nutribilior digestibiliorq̄ existit. Sup hoc Diaſ. Calorē inquit extinguit sitim aufert: ⁊ sudorē ꝓuocat. Sicca vo est ca. in initio secūdi. sic. in medio ꝓmi. q̄obrē calefacit: ⁊ sitim creat: ⁊ in colericos mutatur humores. ceteris vo fructibus nutribilior: minusq̄ in flāmationis hꝫ: sed si supfluos in stomaco humores iueniat dura fit ad digerendum: ⁊ in corruptionez mutatur: ⁊ inflāmationē ⁊ ventositatē gñat: ⁊ pessimum sanguinē. In supficie aūt corporis pediculos creat. Si aūt mundificatis humoribus stōus vacuus ab his reperiat bene digerit ⁊ sanguinē laudabilē facit corpus mundificat a malis humoribus vrinā ꝓucat: pectusq̄ purificat: ⁊ pulmonē renes atq̄ vesicā ab humoribus grossis. nō tñ inflāmatiōis ventositatisq̄ libera est. Qui vo eius nocumēta oino denitare vult ieiunus accipiat: ⁊ post illā calamētuꝫ manducet: aut ameos aut ysopū piper vel zinziber ⁊ silia. Et colericus post illo āxiꝫ acharam accipiat. qui maioris etiaꝫ nutrimēti causa velit accipere: ⁊ vt sanguinē laudabilorem gñet nuces vel amigdalas mādūcet. Itez valet si cū ysopo coquat. pectus. n. ⁊ pulmonē mūdificat: tussim diuturnā curat gargarismate facto. cū aposimate ĩ cānalib⁹ pulmonis apposita dissoluit: ⁊ in lacertis que sunt in latere lingue: ⁊ cocta cū vino si clistere fiat valet ad dolorem vētris qui ex grossis est humoribus. Rursus cocta cū ordeo ⁊ fenugreco ⁊ cataplasmate facto apata dissoluit. pistate ac sinapi cōmixte aposima ad tinnituꝫ auriū valet.

DIASCO. cap⁹ de ficubus. Ficus lachryma siue succus ficus istillatus vexationibus vel pcussuris serpētum aptissimus approbat: ⁊ mirmiceis circūlinitus medetur. Empetigines ⁊ lepras ⁊ lachrymas effelidas: ⁊ podagraꝫ admixtus cataplasmatibus curat. nō aūt aliter succus fit q̄ ꝓcussis atq̄ expressis molliorib⁹ ramis tpe quo fecūditate ĩfusa grauidi vident: sed nec dum in oculos germinū erūpētes. hic succus in vmbra siccandus est ⁊ sic reponēdus. Ex ipso aūt lac limpidū coagulat ⁊ coagulatū resoluit. Cinis aūt exustoꝝ admixtus aque suscepto liquamine dissintericis iniectiōe medet: ⁊ calosos vlceruꝫ sin⁹ spongyſq̄ ex ipso madefactis ⁊ appositis cancrene medētur. Itē veneno tētatis potui dat cū oleo mixtus ⁊ vnct⁹ sudores mouet. hoc ⁊ ceteri pstant cineres: fz magis quercinus. cadnci aūt fructus crudi medent mirmiceis cataplasmate ipositi cum farina atq̄ nitro. cocti aūt inuersiones neruoꝝ atq̄ scrofas emolliūt: venena etiā ad superficiē corpis euocāt. ficus vo mature si comeste fuerit spēm ꝓturbāt: ventrē deponūt: feruorē nitriunt: sitim ꝓhibēt. vñ ficus molles cacostomatice sunt q̄ si ventrē soluerint difficile abstinere poterunt: sudores ꝓuocāt: exantimata cōpescunt. Sicce vo que carice vocant stomacho vtiles sunt ⁊ termātice sitim excitāt: reumatismo stomaci ⁊ ventris ꝗrie sunt: arterys gule vesice ⁊ renibus ꝓsunt. cuꝫ aq̄ mulse decocte ⁊ gargarismate adhibite arteriaruꝫ ⁊ fauciū tumorē cōpescunt. vñ optimū gargarisma est ⁊ asmaticis ꝓfert: ⁊ eis qui ex macronoxia colorē palidū habent epilenticis ⁊ hydropicis succurrūt: cocte cū ysopo ⁊ careno icuno potui date thoraci ferūt auxiliū tussiētib⁹ antiqt⁹ subueniūt: ⁊ pulmōis cās tpales opitulant ⁊ rmouēt.

Cuidichion. i. pdichion. ⁊ est paritaria. Serap. est herba silis asebesafrē: ⁊ cum ea abstergitur vitrum.

Culabra. i. arnoglossa. ¶ Laplm. CXCIIII.

Culb. Cuulb Cuulbi. vel culibi. vl calibi. ara. gre. calib. Aluic. litospermō eraclion vel halistos vel bathāgliscos vel astorchos. ⁊ est dictū lapideū semē: qr est semē durū vt lapis. Steph. bachala scripsit ⁊ calebum. latine vo miliū solis. SERAP. li⁹ aggre. cap. culb. auc. Diaſ. Culb est herba cuius folia silantur folys olive: nisi qr sunt maiora eis et molliora ⁊ latiora: ⁊ sunt eis iferiora: declināt versus terrā: velut stent supra ipsaꝫ: ⁊ hꝫ virgas eleuatas subtiles sicut squinātū: ⁊ ĩ sūmitate virge est sile ramulo diuisuꝫ in duas partes in q̄ sunt folia minuta: ⁊ iuxta qōlibet foliū est semen album duruꝫ fere vt lapis rotundū in magnitudine orobi parui. nasciť locis asperis ⁊ altis. Pli. lib. 20. 27. capl'o. ii.

DIASCO. cap⁹ lithospermon. Eraclion vocat ꝓpter fortitudinē seminis. eius folia sunt silia folys olive. sz latiora ⁊ oblongiora: ⁊ virgas tenues in grossitudine iuncti lignosas: ⁊ in summo virga diuisa est in qua folia minuta sunt: vbi ⁊ semē rotūdū ⁊ lapidosum ē ⁊ albū pise sile. nascit locis aspis ⁊ altis. POSSE. DIASCO. Uirt⁹ ei⁹ est mictualis: ⁊ semē eius bibitū cum vino albo calculos frāgit: ⁊ vrinā ꝓucat. PLINIVS. cap⁹ bathāgliscos. Est semen herbe que dr astorcos: qō siqs biberit frangit lapidē: ⁊ ꝓucat vrinā. PAVLVS. ca. calebi. i. granū solis ꝓucat vrinā ⁊ mestrua. ⁊ est ca. ⁊ sic. in tertio. ⁊ vinū decoctionis eius: ⁊ puluis ipsius in cibis sumpt⁹ soluit stranguriam ⁊ dissuriam ⁊ iliacam passionem.

Culbi.vel culi.i.solis grana.
Culcam vel Culcas.est herba hñs in se salsedinez et purgat aquã citrinã. ¶Caplin. CXCV.

Culcasia. Culcas.vl' collocasia gre.ara.bulcas.latine vo caso. PLINIVS.li°.xi.cap°.15. circa pn°.ō culcasia.Culcasia quã alig ciamō vocãt:nobilissimã banc in egypto e nilo metunt caule cuz coctus est arenoso in mãdẽdo.thirso aũt qui intra folia emicat spectabili folys latissimis:etiã si arbores cõparent ad similitudinez eoz que psonãtia.i.lappago maior dñr fm Diaf. in nostris partibus vocamus. aque nili suis potibus gaudẽt vt impressis colocasie folys in variã spẽm vasoz portare gratissimuz habeãt ꝛc.hec herba est quam Diaf.vocat fabã egyptiacã:cuius ꝓpietates ⁊ vtutes fm ipm inuenies in.l.faba egyptiaca.⁊ istã fabã egyptiacam vocat Aui.bulcas.de qua caplin facit in scdo cañ.Est.n.culcasia satis nota in egypto.apud mercatores practicãtes ⁊ in syria.⁊ ego ipsã habeo salerni in viridario meo secus spectabile fontez:que culcasia vulgari nostro vocat caso:cuius folia ags more vasoz plena egroz ⁊ ualescẽtiũ mentez delectãt:necnon eoz animuz excitant ad libidinem.
SERAP.lib°.aggre.cap.bulcas.auc.Hal.i.Culcasia.In sapore huius plãte est acuitas ⁊ mordicatio multa ⁊ stipticitas pauca.Et vtus eius est ca.in scdo.⁊ qñ coquit cõfert stomaco.Et idẽ auc.Aben Mesuay.Culcasia est ca.⁊ hu.⁊ auget spma:⁊ radix coquit:⁊ habet bonũ sapore:⁊ ẽ bona stomaco:⁊ appetitũ puocat ⁊ vrinam.Est ca.⁊ hu.⁊ auget in spermate.hec herba est multũ egyptys nota:⁊ nascit iuxta aquas:⁊ hz folia magna ⁊ lata:⁊ radix cocta et comesta auget corpus. PAVLVS.cap.de culcasia:est herba oibus nota:⁊ nascit iuxta aquas:cuius radix comesta ⁊ cocta stō est vtilis. YSAAC.in dietis particularibus.cap. de culcasia.Est herba plurimũ in egypto nascẽs aliq̃tulũ pōtica cuz acuitate.vñ mōstrat ca.⁊ hu.Cui°radix si elixet acumen emittit:⁊ viscositas quã ꝑus latẽter habuerat in ea apta fiet. Ideoq̃ duri grossiq̃ nutrimẽti est gñatiua.sed cũ sui pōticitate stōm ꝓfortat ⁊ ventrẽ cõstipat.Si tñ moderate comedat bonuz gñat nutrimẽtũ: paletqz dissintericis cũ viscositate ⁊ ponticitate quã hz.
AVICEN.li°.scdo.cap.bulcas.vel Culcasia. Est plãta in qua est assimilatio de alisnet.Cala est ⁊ sic.in pmo.⁊ in ipsa est salsedo cũ stipticitate:⁊ partes eius nõ sunt sil'es:⁊ est cũ iflãmatione pauca.fit ex ea gargarismus cum lacte ipsius ⁊ sale:⁊ in egypto decoquit cũ eo caro ⁊ frigit cum oleo:⁊ ẽ illis cibus.solone educit aquã citrinã:⁊ ꝓprie semẽ eius ⁊ succus ipsius:⁊ minorat ex ea vt debilr puocet vrinã:⁊ gñat spma:⁊ expellit colerã ⁊ aquositatẽ cũ facilitate:⁊ pot° ei° fit ab vna tertia li.vsq̃ ad duas tertias lib.
Culc.ara.baran.i.vẽter.f.stōus. ¶Caplin.CXCVI

Culef ara.gre.ꝓtec.latine vo salix. SERAP.lib°.aggre.cap.culef.i.salix.Folia ⁊ flos ⁊ rosa ei° hñt in sapore pōticitatẽ.⁊ vtus salicis est deficcatiua sine punctiõe.cortex vo ipsius sicciozis est cõplonis sicut sunt oẽs spẽs corticis.vñ administrat in gluctinatiõe vlcerũ. Sed flos eius ⁊ rosa administrant ⁊ admiscent in oibus medicinis ⁊ vnguẽtis deficcatiuis:⁊ sunt ex hoibus g accipiũt flores ⁊ rosam ⁊ succũ ipsius:⁊ cõponũt ex eis deficcatiuã medicinã que ꝓfert in multis:q: deficcat sine mordicatiõe:⁊ ꝓprie qz in ipa ẽ stipticitas pauca:⁊ qñ cõburũtur eius cortices:⁊ ꝓficiunt cũ aceto:administrant in oibus egritudinibus in gbus necessaria ẽ deficcatio sicut ĩ verrucis:⁊ ꝓprie in rotũdis:⁊ in verrucis silibus capitib° clauoz:⁊ in verrucis infixis in cute.eradicat.n.eas qñ fit sup eas linitio:⁊ qñ euellit cortex eius tpe quo emanant flores:⁊ colligit gũmi eius:habet hoc gũmi vtutẽ absterstiuã ⁊ subtiliatiuaz.⁊ ideo administrat in oibus egritudinibus que accidũt pupille:⁊ faciũt impedimẽtũ visus.Et idẽ auc.Pauli.Virtus folioz cortiũ:⁊ fructus salicis:et succi eius est stiptica.⁊ est fri.⁊ sic.in pmo.Et idẽ auc.Bedigoz.Qñ bibunt folia eius trita cũ pipe ⁊ vino panco cõferunt colicis:⁊ qñ sumit cũ aqua ꝓhibet ꝓpregnationez. ⁊ fructus eius ꝓfert sputo sanguis qñ bibit:⁊ cortex eius stir facit hoc:⁊ succus folioz ⁊ cortex eius trit° cum oleo ro.si bullierint in cortice granati ꝓferũt dolozi aurium:⁊ eius decoctio administrat sup pedes podagricoz:⁊ ꝓfert eis multũ:⁊ mũdificat furfures capitis.⁊ colligit humiditas ab ea defluẽs qñ excoriat a cortice suo:qñ ĩcipit apparere flos eius:qñ reperit itra corticez hũiditas ꝓgregata que abstergit oculũ:⁊ aufert tenebrositatẽ eius:ꝓprietas salicis est que extrahit sanguisugas adherẽtes gutturi:et gluctinat vulnera recẽtia.Et idẽ auc.Aben Mesuay. Folia salicis bibita ꝓhibẽt ꝓpregnationẽ:⁊ ꝓferunt fluxui sanguis:⁊ lac qõ egredit ex eis acuit visum:⁊ abradit pilos.Et idẽ auc.pauli.In folys salicis ⁊ salice nõ dixit Galind.Pli.li°.16.cap°38. GALIENVS.7°sim.phar.ca°.ytee.Ytee siue salix.vtet gdẽ aligs ⁊ folys ad sanguinolẽ toz vulnerũ ꝓsolidationẽ:ꝗ maxie floze eius fere oẽs vtuntur medici ad ꝓfectionẽ siccatiui empli.Est.n.vis eoum suauis siccatiua.habet aũt ⁊ quoddã stipticitatis. gdã vo ⁊ succũ faciẽtes ex eis ĩmordaz ⁊ siccatiuũ habz pharmacũ ad multa vtile.nihil.n.magis occurrit visui q̃ pharmacũ ĩmordacius siccãs parũ:sed stipticãs sicut in tractatu de cõpõne pharmacoz plenius diceť.Cortex etiã hui° arboris silis est tã frondiũ q̃ floz vtuti pterq̃ q̃ est siccior fm cõplonẽ:sed hũc gdã accedũt ⁊ vtunt cinere in oibus his que violẽter idigent deficcari:sicut sigiles ⁊ cbiles.i. mirmiceas auferunt ipm made faciẽtes acri accto.gdam vo tẽpore fozẽdi incidẽtes corticẽ liquozẽ gdẽ colligunt: ⁊ eo vtunt in offuscãtib° pupillis cũ sit pharmacũ absterstiuũ simul ⁊ subtiliatiuũ:cũq̃z sit hõ poterit eo aligs vti ⁊ ad alia multa.
Culegantus.i.galanga.
Culuigen.idem.
Culobzia.i.bzionia.
Culoidon.i.sicla vel bleta silueſtris.limolion.
Culopartios. Culosartios .i.mentastrum.
Culubzios.i.anetum.
Culules. Cululex.i. sisimbzium.
Culungen.ara.galãga.cbuleiantum.Steph.
Culx culicis la zinzala.⁊ quoddã genus musce.
¶Caplin. CXCVII.

Cumechre ara.gre.cumetiran.latine vo pira. SERAP.li°.aggre. ca. cumechre. auc.Hal.Suba eius est cõposita ex suba terrea ⁊ aquosa. Et si vis pōt alr dici.q̃ vna.f.eius pars est frida ⁊ alia tẽperata.Et sapor piri est stipticus cuz dulcedine aquosa.⁊ vtus pioz est deficcatiua:⁊ ꝓgluctinat vulnera sine aliq̃ medicamine:⁊ qñ comedit fortificat stōm ⁊ sedat sitim. siluestre vo est magis stipticuz ⁊ plus incoziat ⁊ corrugat stōm.⁊ ideo plus ꝓgluctinat vulnera:⁊ ꝓprie bibet fluxuz bumoz.Et idẽ auc.Aben Mesuay.Qñ qdcũq̃z eoz coquit vel domesticũ vel siluestre cũ fungis aufert malitiã coz ⁊ maiores ex eis sunt fortiozis vtutis q̃ parua. parua aũt sunt nutribiliora q̃ citonia:⁊ rob pioz abscidit fluxũ colericuz ⁊ ĩcoziat stōm:⁊ pira ꝓprie gñant colicã.⁊ oportet q̃ sumat post ipsum vinum mellis factum cum spẽbus.
DIASCO.cap°de piris.Multe sunt eius spẽs:sed stiptice oẽs. vñ ad reumaticas passiones caraplasmatibus adhibita faciũt ⁊ reuma cõpescunt.Elixatura eoz ad oia ꝑfata iuuãt:⁊ si ipsa pira a ĩciuno comesta fuerit abstinẽt vẽtrẽ.Et piri siluatici spẽs sunt q̃ tarde maturescere possunt plus stiptice q̃ supradicte:ꝗ silib° causis ꝓsunt. phibẽt q̃q̃z alig fungos venenũ amittere si cuz piris fuerint cocti. AVICEN.li°.ꝛ°.cap.de piris.In ipsis sunt terrei tas ⁊ aquositas,⁊ ĩ nostra gdẽ terra ẽ spẽs q̃ dr senabzud.

hz magnã capacitatẽ:⁊ ẽ vehemẽtis rotũditatis ⁊ subtilis corticis:⁊ boni colozis q̃si puiuz:q̃si ipm sit aq̃ zuccbari coagulata plurimũ:ſz non ꝓpter spissitudinẽ subẽ boni odozis valde:qõ cũ ab arboze sua cadit sup terrã destruitur.⁊ isti sunt in gb° nõ ẽ nocumẽtũ de spẽb° pioz.Pira q̃ noiant senia sunt fri.in p.⁊ sic.in.ꝛ° Serabzud vo sunt tẽperata hũida:⁊ oẽs spẽs eius sunt stiptice ĩtrãtes in em plis retẽtiõis mẽstruũ:⁊ qñq̃z abstergũt parũ:⁊ eoz hũor est plurim°⁊ laudabilior hũore pomoz.Fm q̃ dixit Ruffus.Ea aũt q̃ dicta sunt scenabzud ĩ terra corasceni absq̃z alys dicta sunt lenitiua nature ⁊ boni chimi valde ꝓsolidãt vulnera:⁊ ꝓprie siluestria exiccata.⁊ sunt ꝓparatiua stōi:⁊ abscidũt tussim:⁊ sedãt colerã:⁊ strigũt vẽtrẽ.⁊ ꝓpe q̃ sunt exiccata:⁊ in piris qdem est ꝓpetas faciẽdi venire colicã.q̃re opz vt bibat post ipsa de ydromelle cũ spẽb° q̃ sunt vt pip cinamomũ:⁊ his silia.⁊ boz rob cõfert fluxui vẽtris colerico.Linis spẽi coz vehemẽtis stipticitatis et tarde maturatiõis est:⁊ cura fungoz mortificãtiuz:et qñ isti fungi coquunt cũ piris inorat nocumẽtũ eoz.
Lumecre.Lumeos.Lumethre.Lumẽtiran. Lumi. Lũmi.i.gũmi.
Cuminum.i.ciminum.
Cunchar.est spẽs cardi.lege barias.
Cundos.Cũdes.i. cõdisi.a Diaf.vo vocat strutiuz. ⁊ ẽ iducẽs sternutamẽta sic elleborus. Et Plini° li°19.ca°3.in fi. vocat ipz radiculã.Paulus vo ait. Cõdisum est radix iteri° citrina exterius nigra:et plãta ei° assimilat plante dicte canaria:⁊ ipsius virtus est in radice similis piretro ꝛc.l.condes.
Cunearor.i.barba siluana.
Cuprios ẽ kãna.Steph.voluit dicere cyprus.
Cunilago.Cunila.Pli.lib° 20.cap°.15.16. habet species ꝛc.Cuniza.
Cuparissos.Steph.est serua ⁊ serſubiriũ pro saro ⁊ scerbim.
Curac.i.corrodens.
Curaci.Curati.i.frusta subtilia itestinoz exeuntia cũ pĩguedie ĩ dissinteria.
Curara.i.mucillago q̃ egredit a tenasmone ⁊ in fluxu ventris.
Curaf.i.apium.
Curasie.i. blacce bisantie. Deaablectos.idem.
¶Caplin. CXCVIII

Curat. ara.latine porrũ. SERAP.li°.aggre.cap°. curat.Ex eo est domesticum ⁊ est hyspanicũ ẽ ex eo nobati:⁊ ẽ mõtanũ.Et ex eo ẽ porrũ vinee ⁊ porrũ agreste:⁊ mediũ iter porrũ ⁊ alliũ.Et reperit vtus hui° iter vtutẽ porri ⁊ alliq:sic iuenies in.l. tauz. Et ꝓpter hoc est magis deficcatiuũ ⁊ acutũ q̃ porrũ domesticũ ꝛc.cuncta agrestia acriora sunt domesticis:⁊ medicie q̃ calefaciunt illa calefactiõe sunt in fine graduũ.⁊ ob hoc ẽ maluz stō:⁊ est acutũ icisiuũ grossoz hũoz magis apitiuũ opilatoz organoz:⁊ eius opatio ẽ pluſq̃z domestici:⁊ ꝓp hoc ꝓuocat vrinã ⁊ mẽstrua:⁊ potissime qñ retinent ꝓpter humores frĩdos grossos:⁊ hz tãtũ ō calefactõe q̃ vlcerat qñ applicat corpori exterius:⁊ nos iã dixim° q̃ oẽs medicie q̃ calefaciũt illa calefactõe ⁊ vlcerãt sunt in fine graduũ.
POSSE.DIASCOR.porrũ domesticũ ĩcitat libidinẽ:⁊ qñ miscet cũ melle:⁊ fit ide lohoc ꝓfert dolozi pectoris ⁊ vlcerib° pulmonis:⁊ qñ comedunt ẽt mũdificãt cãnã pulmonis:⁊ qñ qs assuefacit cibũ eius iducit obscuritatẽ visus:⁊ ẽ malũ stō.⁊ qñ aq̃ eius miscet cũ mellicrato ⁊ exhibet ꝓfert morsib° venenosis:⁊ qñ fit emplin cũ porris ipsis ⁊ ponit sup locũ morsus facit hoc.⁊ qñ miscetur cũ olibano ⁊ aceto ⁊ lacte ⁊ oleo ro. ⁊ distillat in aurẽ ꝓfert dolozi eius ⁊ tĩnitui q̃ fit in ea.⁊ qñ fit emplin cum eis ⁊ sumach aufert verrucas:⁊ qñ fit emplin cũ eis ⁊ sale mũdificat vlcera sordida:⁊ qñ bibit ex semine porri et granis mirti añ.z.y.sil' tritis abscindũt sputũ sanguis antiquũ a pectore Et idẽ auc.Ruffi.porrum puocat mensrua ⁊ fetus:⁊ aufert eructuatiões acetosas:⁊ mollit ventrẽ.Et idẽ auc.Judei.Proprietas eius est q̃ destruit dentes ⁊ gingiuas.Et idez auc.Aben Mesuay.Nocet vesice ⁊ renibus qñ sunt in ipsis vlcera:⁊ folia porri de seni ꝓferũt matrici a ꝓprietate q̃ est in eis:qñ ẽ in eis hũiditas q̃ facit lubzicare fetuz:⁊ semẽ porri qñ fumigat ex eo anus desiccat fistulas q̃ sunt in eo.Sed porrũ vinee ẽ deterius stō:⁊ est calidius:⁊ magis puocat mẽstrua:⁊ qñ comedit ꝓfert morsui venenoso. PAVLVS.ca°de porro.porrũ adustũ mixtũ cuz melle ⁊ iunctum curat ragadias seu fissuras q̃ fiũt in labys.
Curbur.i.coriandrum.
Curcb.Curt.i.arbor acatie vel gũmi arabicum:qõ ẽ eius gũmi.
Curcuma.Curema. est radix crocei colozis:⁊ ẽ celidonie minozis:qua pãni tingunt:vel rubea tinctoz.Christoforus ō bonestis super Mes.
Curelia.i.corrigiola.
Curiati.i.mellilotum.
Curic.Curich.i.iũc° ō nilo
Curinaballe.i.antrax.
Curoblasi.i.napta.
Curogi.i.citrum.
Curiosian.i.scordeon.
Curugen.i.melissa.
Cusamon.Cusamiõ.i. paucedanum.
Cusbaralbel.i.capillus veneris.
Cuscute. rasca lini. podagra lini.bzuncus draasc° idẽ.p quo.l.Easucb.grũcus.est planta lino ifesta medicine apta.
Cuscute romanuz.i.absinthium.
Cusoaria.i.almea.
Custura.i. spẽs luti que dr magra.
Cusus.Cussus.i.hedera.p qua lege cissos.
Custos horti.pẽdactilus. girosolis. Columba pastellionis ara.ſz hyspanice dr botrax.⁊ guaril.est alia spẽs eius.stercus ei° linit sup pãnuz ⁊ lentigines:⁊ ꝓfert albugini oculi ⁊ descẽsui aque ad eũ. Auic.
Dabac.i. viscus.l.dabalch:
¶Caplin. CXCIX.

Dabalch ara.vel bele.vel bisos gre.⁊ lat.viscus. SERAP.li°.aggre.cap°dabalch.auc. Diaf.Melior ex eo ẽ nouus q̃ silis est in colore suo colozi

Litteram greci sine quadam sui aspiratione non pferũt:delta vocãt.verũtñ qñcunq̃z t. lram n.sequit illud t.trãsit in sonuz nostri.d.quare scribunt antixpos ⁊ proferunt andixpos.Arabes aũt habẽt d.vt nos:qõ del vocant per qõ debeb qõ est aurum scribunt.

pozri.exterius vo est subruffus sine aspitate ⁊ sine furfu/
reitate.⁊ fit ex fructu rotūdo puo:q nascit in arboze glan
diū:⁊ eius folia sunt sic folia arboris bussi:fructꝰ q̄ iste cō
tūdit ⁊ abluit:deide coquit in aq̄.sunt aūt gdā q̄ mastica
do fructū ipm faciūt viscuz.repit ēt i arboze pirozꝫ ⁊ ma/
lozꝫ:⁊ i multis alys arboribꝰ:⁊ aliqñ i radice arbozꝫ aliq̄/
rū puarū.⁊ latine vocat hec plāta vissago.vidi aūt ego in
mōte nabasat boies q̄ faciūt ex arboze magna que nascit
apud eos.⁊ apud ipos vocat tarabella.⁊ latine vocat capꝫ
foliū.Accipiūt gdā ramos ipsius ⁊ excoziāt eos facientes
fasciculos:⁊ ifundūt i aq̄ ⁊ dimittūt sic aliquo ex mēsibꝰ:
deide ꝓtundūt ꝓtusiōe fozti:⁊ fit ide viscus bonus:⁊ vtus
eius ē silr q̄ subtiliat attrahit ⁊ dissoluit:qz hz vtutez reso
lutiuā. DIASCO.caꝰ viscus.fm trāslationē nostrā.vi/
scus in ramulis nascēs a quodā aiali volatili.i.turdella vi
scat.nā illud si mozat in ramulis arbozꝫ gluctinat:⁊ inde
nascunt vgule plurime:⁊ fit viscus q̄ semp viridis iuenit.
Est aūt optimus q̄ in arboze quercus crescit:⁊ q̄ ē mūdus
subuiridis:⁊ si extēdat non cozrūpit:fz vt mēbrana exte/
nuat. GALIENVS.6.fim.phar.caꝰ de visco.Suba vi
sci est cōposita ex aquosa suba ⁊ aerea:⁊ de his ambabꝰ est
in eo multū:⁊ ex terrea pauca:⁊ in sapoze eius est acuitas
pluscq̄ amaritudo:⁊ vtus ei ē q̄ calefacit:nō tñ cito qñ ap/
ponit cozpozi:fz postq̄z facit mozā in cozpe sicut facit tap/
sia:⁊ nos qdē diximus in his q̄ pcesserūt q̄ hec res iuenit
in medicis:quarū vtus ē q̄ calefacit:cū quarū calefactiōe
est hūiditas supflua idigesta:vtutes habz acres: durities
mollire pōt.nā de pfundo exhit hūozē cum vehemētia ⁊
nō subtiles tñ:fz ⁊ pingues digerit:moz qdē nō calefacit:
sed tēpoze diuturno impositus calefacit vt tapsia.
AVICEN.libꝰ.2.capꝰ de visco.Est notus oibus:⁊ eius
qdē fructꝰ silis est ciceri nigro.nō sincere rotūdus vgula/
tus frāgibilis:ex quo manus iuiscant . eius aūt minera ē
arboz ferēs glādes ⁊ pira ⁊ mala in qbus sunt vtus aquea
⁊ acrea multiplicate valde:q̄ ex eo bonus ē recēs planus
colozis pozri iteriꝰ.viridis exterius:terit ⁊ lauat:deinde
coqtur ⁊ nō calefacit:nisi post mozā lōgā sicut gūmi rute
agrestis:⁊ ē debilioz ea in hoc:⁊ in ipso qdē est humiditas
supflua idigesta.⁊ est ca.⁊ sic.in tertio:⁊ est resolutiuus.re
soluit enim humiditates grossas ex pfundo cozpozis pro
pter fortitudinē virtutis attractiue ⁊ lenit.⁊ dixerūt qdā
q̄ nō inest ei oppositio in humiditatibus nisi tenuibus.
POSSE.SER AP.auc.Diaſ.Qñ viscus miscet cū re/
sina pini maturat apata q̄ fiunt in radice auris ⁊ alia apa
ta:⁊ qñ miscet cū olibano curat vlcera antiq̄.⁊ qñ miscet
cū calce ⁊ cū lapide gagatis aut lapide asio:⁊ cogtur cum
eis:⁊ ponit sup apata fraudulēta:aut sup duritiē splenis
curat ⁊ resoluit apata ⁊ durities:⁊ qñ miscet cuz auripig/
mēto citrino aut ru.⁊ ponit sup maculas aufert eas:⁊ qñ
cū calce miscet ⁊ rob excludit vngues. AVICEN.Vi
scus eradicat vngues malas cū sup eas ponit cū arsenico
⁊ resolvit apata frida.⁊ pp̄e ꝓfortat cū calce:⁊ lenit vlce/
ra antiq̄:⁊ vulnera magna:⁊ lenit iūcturas cum tāta cera
q̄tuz est ipm:⁊ cū equali pōdere sui de resina pini:⁊ ꝓfert
apostematibus frīdis post aures ⁊ mixtus cuz gūmi pini:
⁊ cera extenuat splenem cum super ipsum ponitur cū ali/
quibus rebus ipm ꝓfortātibus:sicut est calx ⁊ hꝰ.

Dabath.Albaui.est aial magnuz rapax maius leopardo.
⁊ aliqñ leone qō qñq̄z claudicat.⁊ ideo vocatur claudi
cās tē.⁊ in de regali dispōne vocatur papillo.claudus
in terra nostra vulgo dr. in syria dr tabach tabaceus.
ad formam lupi vergit.

Dabeden.est nomen cuiusdam fluminis.

Dabeger.est nomen cuiusdam insule.

Dabem.Dabendrine.i.succus acetosus.

Dablan.est spēs palmarū.Pli.liꝰ.13.capꝰ.4. ante mediuz.

Dabre.est spēs papaueris.

Dacafiosꝰ.dacalios.i.yreos

Dacāto.i.stercus bouinuz.

Dacausticis.i.balaustia.

Dacefion.i.daucus.

Daciasis.i.siseleos.

Dacrecessaan.i.alkikil.

Dacri.Dacrion.gre. lacria
.i.gūmi.inde dacrion dē/
droles.i. lachrima arbo/
ris.ſ.gūmi.

Dactili epatici.i.rubeꝰ pin/
guis vt epar.

Dactiliris.Dactilis.ſz dia/
sco.i.aristologia lon.

Dactilozꝫ albaſ bis.i. sicci.

Dactilus quid est lege po/
thab.rothab.

Dactilus idus.i.tamaridꝰ.

Dactilos. gre. digitꝰ a quo
dactilus fructꝰ palmarū
eo q̄ sit silis digito: q̄re
⁊ greci vtrunq̄z dactilos
vocāt: q̄ius ꝓprio noie
finikia dactili vocent a
colore finikio: ⁊ a dacti/
lo ꝓ digito.pētadactilus
⁊ hermodactilus.i. her/
metis digitus.

Dadafilion.i. filiꝰ aū prez.

Dadarich.i.cantarides.

Dadarus.i. oppoponacuz.

Dadi.dicit Auic.q̄ est gra/
nū silē ordeo longius et
strictius ⁊ solidius ama/
rūq̄z.scribit aūt dethui i
.l.dethui.ſz corrupte.
SER AP.liꝰ aggre.caꝰ
dadi.Est fructus i balda
⁊ est granū simile ordeo
amari saporis terit:⁊ cō
ficit cū varys in bada.⁊
fortificat odores corro/
borat ad inebriandum.

Dadion vel dadis.i. deda.
⁊ ē lignū oibus notū.pin
gue resine vel pini vl'al/
terius hꝰ.liꝰ de doctrina
greca.

Dadion masculus. ē id qō
gre.vocat androsomon.

Dafarbachali.i. blacce bi/
santie.

Daferion.i.ferula.

Daferuon.Steph.i. sama/
gū.samag gūmi.

Dafimidis.i.mucillago.

Dafne.Diaſ.quā multi ale
xādrinā aut ydeā tē.

Dafnicis.est quedam spēs
cassie lignee.

Dafnochochi.grece bacca
lauri cocodafni.

Daphnoides.Diaſ. aut pe/
talō aut camedafne tē.
Pli.liꝰ.25.cap.vltimo.

Daphnis ꝓprie sunt folia
lauri.Platearius.

Dafnites.i.russi.

Dafrie.i.ypoglossos.

Dafruces . est medicamen
metallicū:⁊ est defrys.

Dafnis.i.laurus.ide dafne
deon.Diaſ.Serap.i.lau/
rinum oleum.

Dafrutis.fm Diaſ.est q̄dā
spēs cassielignee.

Dafnide.i.laureola.

Dafulsum.i. piper longuz.

Dafruos.i.difrigis.Step.

Daga.est mozdicatio facta
a stercore.

Dagabaot.i.aconitum.

Dabag.i.toza.

Dabamete.i.lapis adamaſ

Dabasion.dabasiōi.i. rapa

Daicolios gre.latie digitꝰ.
nā dactilus est vnus ex
q̄nq̄z digitis.

Daidilis.i.aristologia lōga

Daidarmata.i.scariola ba/
bēs spinas in dorso.Aui.
Taraxacon.

Dalac. est fera silis dorso.

Daledon.ē nomē cuiusdaz
fluminis. dalmedoma idē

Dalidos.i.pistatia.

Dalimus.i.rapella.

Dalin.Dalim.Auic.i. stru/
ctio.

Dalmaram.i.ascebram.

Dalpa.ē arboz dactilozꝫ.

Dalx.i.cortex.

Damala . Damilla.est aial
silē capriolo.de han. Da
mula.Daban.ara.

Damarach.i.panis.

Damasismon.Camarelcai
.i.fistula pastoris.Step.

Damasomiō.siue altisma.
GALIENVS. sexto
fim.phar.capꝰ o damaso/
miō siue altisma.de hac
herba narrat Diaſ. tāq̄
eius radix si bibat sana/
re dissurias vētrēq̄z stri/
gere et tumores sedare.
Nos tñ hoc nō exprti su/
mus.palā aūt q̄ quādaz
hz abstersiuā vtutem.

Damathan.vl'mulco dra/
conis.i.sāguis draconis.

Damifligon.i.vinee.

Damiseum.i.ellenum.

Damul.i.polium.

Damurion.i.balsamita.

Damurta.i.cubebe.

Danich.Danic. est nomen
pōderis.8.granozꝫ ordei
fm aliquos.6.granozꝫ.⁊
alig dicunt q̄ ē aut.i.alu
q̄ ē pōdus triū granozū
ordei:⁊ vertus.

Danici.est pondus medie/
tatis trium granoruz or/
dei.

Dapeleon.dapneleon.dap
nelion.i.oleum ꝓ laure
ola.

Dapium.i.manipulum.

Dapnides. dapnidos.i. vi/
ctoriola.⁊ est sel.

Daptilus.i. dactilus.l. po/
thab.

Dapte.i.lebozac.

Daptene.i.ypoglo.

Daranus.Dardanus.i.bar
danus.l.lappa rob.

Darcesaban.i.filfium.

Darchimie.ara.pondus.6.
obolozꝫ.i. kirat.18.ſ. gra/
na.72.Sera. Darkimie
est aureus.

Darfulfel.ara.longuz pip.

Dardias cerach.i.fex vini.

Darsen. vel darseni.ara.gre.⁊ latine cinamomuz.
SER AP.lib.aggre.cap.de cinamomo.
dr in lingua persica arboz sceni:⁊ est darsen . Cuius sunt
multe spēs ⁊ dnāt pluribus noibus ⁊ diuersis fm diuer/
sitatem locozꝫ:sed ex spēbus eius: meliozꝫ spēs est illa que
dr massolites:qz habz similitudinē cuz cassialignea : que
etiā dr massolites:⁊ melius cinamomum ex ipsa spē est il/
lud q̄ō est nouuz nigruz cineritiuz cuz ruboze:⁊ est subti/
le lene:⁊ rami eius sunt spissi pleni nodis bntes odorē bo
num:⁊ melius ex hoc etiā est q̄ō cum optimo odore suo ē
acre ⁊ sicut odoz rute:⁊ ptinet ad odorem cardamomi:et
est in eo acuitas.imo mozdicatio lingue:⁊ pazꝫ salsedinis:
⁊ qñ frāgunt rami eius eleuant pulueres odoziferi: cuiꝰ
odoz superat oia que sunt circa se:⁊ de experiētia bonita/
tis eius est q̄ qñ rami eius euellunt a terra radix eiꝰ euel
lit facile cum eis. ⁊ melius qdē est illud q̄ō replet subito
fauces suo vapore in pmis qñ gustat:⁊ est spēs alia cuius
odoz est silis odori cassie:⁊ habet bonum odorē:⁊ colozis
subruffi:cuius cortex est silis cortici cassielignee:⁊ tale est
duruz tactui:⁊ habet radicē grossam:⁊ odoz est silis odori
mirti:aut odori cassie:⁊ odoz eius est cuz quadā pinguedi
ne:⁊ est minus in bonitate:⁊ melius ex hoc est bnis alba li
gna rugosa. Illud vo q̄ō est lene grossum non est alicuius
iuuamēti.⁊ inuenit alia spēs cinamomi que dr nasoz:⁊ est
grossa planta bnis fortem odorem:⁊ est debilius alio:⁊ est
ex planta cinamomi q̄ō noiatur cirūquimoz siue zimarni
que habet similitudinē cuz cinamomo in apparentia:sed
differentia que est in eis est pinguedo illius odoris.sed il/
lud q̄ō dr kerse est silē cinamomo in radice sua:⁊ multitu
dine nodozꝫ:⁊ est cinamomū lignosuz:⁊ est ligna fortia et
longa:⁊ bonitas odoris eius minoz est q̄ cinamomi. Qui/
dā putāt q̄ kerse est alia spēs a cinamomo que fit alteriꝰ
nature ab eo. DIASCO.fm trāslationē nostrā.caꝰ o
de cinamomo.Genera eius multa sunt.sed melioz est oī
bus:que est similis cassie massolites:qui recens fuerit et
niger coloze:⁊ qui minus in vino soluat se. virgulas bnis
teneras ⁊ lenes:⁊ nodis plenas:⁊ cum odore pleno veluti
rute:acer atq̄z mozdax gustu in similitudine nasturty se/
minis cuz quadā salsitudine ⁊ feruoze:⁊ parua viscitudie
cuius haste cuz fregeris emittunt pulueres odore oia vin
cētes.has hastas cuz a terra euulseris radices earūdē se/
quunt.hec est pbatio optimi cinamomi. Est etiā alteruz
genus cinamomi montanū tactu asperiꝰ.hoc grossius est
⁊ subruffum coloze.Tertiuz genus est simile cassie masse
liotice subnigellū coloze:tactu lene:⁊ non multos nodos
bnis.Quartū genus est coloze albo tactu molle silē cassie
in roboze grossum ⁊ fragile:⁊ radicibus maius. Quintuz
genus est odore simile cassie coloze subruffuz:⁊ cozio cas/
sie simile.bastā in se bnis fortiozē cum radicibus grossioz
bus similibus libanotido:⁊ multas hastas retinens simi/
les mirte ⁊ cassie:sed nō tantuz odore plenuz . Eligenduz
est aūt cinamomuz primi generis coloze subnigrum sca/
brosum:⁊ semē bnis simile piperi:⁊ lene lignum: cuius ra/
dix inutilis est.Sextuz genus est cinamomi q̄ō appellat
lotos ⁊ motos:sed nec vtutē nec odorē habet. Septimuz
genus est q̄ō a grecis noiat xilocinamomuz.i.lignuz cina
momi:radicē bnis maiorē cuz hastis nodosis silibus cina/
momo ⁊ in odore nō suaue.hoc dicunt aliqui melius eē ci
namomo. GALIENVS.7.fim.phar.capꝰ de cinamo/
mo.Cinamomuz summe est subtiliuz partiuz:nō tñ sum/
me ca.fz in tertio.⁊ desiccatio eius ē sicut calefactio ipsiꝰ
ꝓpter subtilitatē sube sue:sed canella cinamomuz est q̄si
cinamomum debile: ⁊ quidam etiam caltion vocant ci/
namomum.⁊ quidam sunt qui noiant cinamomū azet.
POSSE.DIASCOR. Uirtus aūt oī cinamomo est
ca.diuretica ⁊ malactica ⁊ leptitica:⁊ potatum cum aqua
scōinas mulieruz excludit:⁊ mēstrua ꝓuocat.melius his
rebus opitulat si mirre fuerit mixtuz venenatis mozsibꝰ
occurrit:vel veneno potato caligines oculozꝫ detergit:cū
melle trituz maculas vel lentigines de facie purgat:tus/
sim sedat:catarruz mitigat:hydropicis medet:nefreticis
vtiliter datur:miscet etiā cōfectionibus ocularys ⁊ in oī
bus vtiliozes iuenium vires bnis ⁊ gustū acre extēsa stri/
git:⁊ in antidotis pciosuz est. SER AP.auc.Hal. Suba
eius est subtilis:⁊ virtus eius est ca.in tertio:⁊ non est ali/
qua medicina ca.cuius desiccatio est sicut desiccatio eius
ꝓpter subtilitatez sue sube:sed illa spēs que dr keise est
cinamomum quasi debile.⁊ sunt quidam qui noiant cina
momuz 3oz. Et dixit Hal.in libro de cibis q̄ cinamomuz
aromatizat stomacū:⁊ confert frigiditati eius:⁊ frigidita
ti epatis:⁊ facit euenire somnū:⁊ aperit opilationes:⁊ pro
uocat mēstrua:⁊ abstergit obscuritatem visus:⁊ desiccat
humozes qui sunt in capite ⁊ in stomaco . Et vsus come/
stionis eius a ꝓprietate cōfert obscuritati visus que acci/
dit ab humoribus. Et idem auc.Diaſ.Cinamomū ingredi/
tur ꝓfectionem medicinarū odoziferarū bonarū:⁊ ē ma/
ximi iuuamēti:⁊ terit ⁊ conficit cum vino bono: et fiunt
inde trocisci qui desiccant ⁊ reponunt in vmbra:⁊ sic vir
tus eius diutius seruari pōt. AVICEN.liꝰ.2.capꝰ de ci/
namomo.Ultimū est in subtiliatiōe attractiuū apitituz
rectificans oēm putrefactionē ⁊ oēm vtutē corruptam.⁊
oēm saniositatē humoralem. Et idem in libro de viribus
cordis ait:q̄ confortat coz.Plinius libro.12.cap.20.

¶ Capitulum. CCI.

Darsisaban vel mabat:vel michad:vel kilky.
ara.gre.aspaliuz.latine arboz gra/
nati siluestris.Darsisaban est arboz quā Diaſ.vocat aspa/
lium. SER AP.in scō de trifera dicit q̄ est beteramē.
⁊ fm quosdam vocat airac:⁊ est arboz granati siluestris:
⁊ fructus eius vocatur bel.⁊ est arboz spinosa cuius lignū
est rubeum vel purpureum.fm Almāsorē habet florem
citrinū.in barbaria vocat aldani ingredit in trocisci an
dromaci syriace maiozis.cuius loco ponit Auic. fructum
alebut. SER AP.libro aggre. capitulo mabat. Sunt
vene arboris granati siluestris que nascitur in seni vltra
mare et in corascen:et sunt vene grosse albe: colligunt in
hazmen.⁊ eius mala granata sunt sicut mala granata do
mestica in principio ortus eorum:⁊ color est inter rubedi
nem ⁊ viriditatem:⁊ itra malū eius sunt grana rubea ro/

tūda in magnitudine semis lentisci:⁊ dimittūt eā in cortice suo qñ egēt eis extrahūt a cortice mabat.⁊ est ca.⁊ bu.
DIASCO.ca⁰ de aspalio.siue aspaltos. Nascit in insula rodo.cuius spēs duplex ē.Est.n.vna spinosā fructicem bñs:⁊ depositū cū cortice purpureo vel rubeo ⁊ dēso:odoris sūmi ⁊ amari.altera ē alba lignosa ēt ibecillis supple.⁊ ista ē quā Serap.vocat mabat. POSSE. Aspaliuz auget spma ⁊ corroborat coitū:⁊ ē bonū podagre qñ teritur ꝛficit cū aceto ⁊ linit sup ipm:⁊ ꝛfert spasmo:⁊ mollit duritiē iūcturaꝝ. DIASCO.Uirtus aūt eius ē ca. shipti ca:qđ cū vino si fuerit elixatū vulnerib⁹ ozis medet:⁊ putredines quas greci nomas appellār.⁊ putredies necesse curat.⁊ valet ꝛ vlcera vētris qñ fit ex eo clistere ⁊ bothoz nasi:⁊ expellit fetū qñ fit cū eo nascale:⁊ fomēto vulneribus ꝓdest.pessarys addituz muliebria deponit.cuius elixatura ventrē stringit:sanguinē reyciētibus subuenit:aq̄ eius bibita inflones ⁊ dissurias compescit.

Dasafagi.i.plantago.
Dasaga.i.amiziden.
Dasatigni.i.acetuz aceto/ sum satis.
Dasephur.i.alleluia.
Dasin.i.dafion.
Dasium.i.laurīstatium.
Dasmudes.i.mucillago.
Dasne.i.laurus.
Dasnes alexādric.i. laureola.

¶ Laplm. CCII.

Dasnoides. gre.ara.spēs gare alexādrie vl' mezereon.latine vo laureola. vbi sciēdū q̄ aliqui putāt laureolā nō eē mezereon:quoꝝ terroz vignoscit in.l.camelea. SER AP.li⁰aggre.ca⁰gara.alexādrie.i.laurus alexandrie.⁊ est planta bñs folia silia folys mirti agrestis:qz sunt maioza ⁊ mollioza ⁊ albioza eis ⁊ bz fructū ĩt⁰ folia ĩ magnitudīe ciceris colozis rubei ad rubedinē sanguis tēdentē:⁊ bz ramos lōgitudine duozū palmoꝝ aut plus:⁊ radices sīles radici mirti agrestis:nisi qz sunt molliozes ⁊ odozifere ad rubedinē tendētes:nascit in locis mōtuosis:⁊ illud qđ de ipa admistrat ē radix. Et idē Serap.ca⁰de lauro.vbi tractat etiam de laureola.
GALIENVS.6.sim.phar.cap.dasnois alexandrie.sapoz eius est acut⁰:⁊ in ea ē amaritudo:⁊ vtus eius ē q̄ incidit ⁊ abstergit.Et idē Serap.Et ex gara est que dr Lamedapne gre. vel daphnides alexādrie. sz latine sigillū salomonis.cui⁰ altitudo ē vnius brachy:⁊ bz vgas multas rectas subtiles lenes:bz folia silia folys lauri:sz minoza subtilioza ⁊ lenioza:quoꝝ coloz ē viridis:⁊ bz grana rotunda rubea:q̄ adherēt folys.rami ei⁰ comedunt dū sunt recentes:⁊ vtus eius ē silis lauri alexādrie supradicte. sz spēm gare alexādrie q̄ vocat dasnoides.i.laureola. non tangit hic Serap. PLINIVS.aūt cap.de Lamedapne.i.in fima lauro.Dapnis.n.gre.laurus.came.i.ĩfima:⁊ ē secunda spēs lauri a Diaſ.posita in ꝓpzio cap.lz nō noīet ipsā sic.q̄ fm Pliniuz ramos spargit a radice folio acutioze q̄ mirte mollioze cādidioze ⁊ maioze scie ĩtra folia rubeo.nō nisi in mōtuosis nascit locis. DIASCO.cap.dasnoides .i.laureola.bz vgas lōgas vnob⁰ cubitis:tenues rectas et lenes:⁊ folia lauri silia:sz tenuioza ⁊ viridioza:semē ĩ medys folys bñs.Et idē sz aliā trāslationē dasnoides.i.laureola cubiti vni⁰ bz lōgitudinē:⁊ vgas multas ⁊ nō fragiles:sz mucillaginosas.folia sunt illi lauro silia:sz molliora.i.flexibilioza ⁊ durioza ⁊ nō frāgibilioza.gustu ca.exasperātia:flozes albos bz:semē vo nigrū cū maturū erit.radix est illi inutilis:nascitur locis montuosis.
POSSE.DIASCO.Dasnoides folia sicca ⁊ viridia bibita flegma vētris deponūt:vomitū ꝓuocāt:mēstruis impant:apoflegmatisīnis masticata pstāt auxiliū:sternutamēta ꝓuocāt:semis ei⁰ grana.x.bibita ventrē molliūt.
GALIE.Lamedapne.i.sigillū salomōis ꝓuocat vrinā ⁊ mēstrua:⁊ ꝓfert distillatiōi vrine ⁊ mingētib⁹ sanguinē.
CASSIVS felix.cap⁰ Lamedapne.est diuretica valde folia eius cataplasmatib⁹ adhibita dolorē capitis tollūt: egōnes stōi ipōsita cōpescūt:⁊ tortiōes anteriores cuz vino bibita potissime q̄ semia bñt anteri⁰. posteriores vo q̄ sunt posterius medicanī.succus eius cū vino bibit⁰ menstruis ipat: ꝓuocat vrinā pessario adhibit⁹ hec oia facit. mictualis ē vtutis cū folys suis sine flozib⁹ icēdiose se laborātes qđā cataplasmauerūt.Quevo dicit Mesueyde supra.cap.de camelea.

Dasococta.dasocoita.i. lauri bacca.
Datifiū.i.amurca olei.
Datriō.i.lachryma.ide da trion dandodes.i.lachryma oculi.
Dauchion.Diaſ.pli.li⁰.25. capitulo nono post principium.
Daucus gre.i.bautia vl' pastinaca.vñ daucus alī⁰ ē asininus:ali⁰ domesticus.qñ p se ponit daucus dz itelligi pastinaca silueſtris.i.dauc⁰ asinin⁰.vt Jo. Serap.ca⁰ d tyriaca.⁊ Hal.z⁰de edulys.circa fi.vt pz in.l.lezar.lz Cassius felix.cap⁰.de empicis dicat:qñ p se ponit q̄ ē semē baucie hortēsis:⁊ ē dauc⁰ silueſtris vl' asininus melior cretico:⁊ dr cretic⁰:qz creta īsula iuēt⁰ ē pus:⁊ dr asininus:qz ē cib⁰ asinoꝝ.Cretic⁰ aūt ē maiozis efficacie:⁊ h ꝓpe terre dispōnem meliozem.pro quo.l.lezar.

Dauguan.ē mēsura ligdorū ponderās.lib.33.
Durch fm alios.ll.60.Se.
Daumaram .scesabram .i. ozimum.Auic.
Daurach.i.pondus.
Daufir.arab.Deusir.i.auena.Egilops.Hal.
Daxilon.i.cipzum.
Daximalios.i.vrtica.
Daximiū.i.rubea tinctoꝝ.

¶ Laplm. CCIII.

Dayboza ara.vel cūbera. gre.cozion.vel coziamiū.lat.vo coziādrū. DIASCO.c. cozion.Coziādrū oīb⁰ ē notū.ē fri.tritū:⁊ in cataplasmatib⁹ redactū cū polēta ⁊ pane triticeo mixtū ⁊ ipositū ignē sacrū extīguit:tumozes igneos tollit:melle addito ⁊ vua passa ipositū epimetidas ⁊ tumozē testiū ⁊ carbūculos curat:⁊ collectiōes cōpescit:cū faba frixa mixtū scrofulis et pustulis pstat effectū.semē eius bibitū cuz dulcoze lūbricos extīguit.genitalia.i.semia viri decrescere facit:naz si multū acceptuz fuerit semen sensus hois hebetescit:aut citius īfert necē.vñ nō dz qlq̄ vsuz ei⁰ frequētare:succus ei⁰ aceto mixt⁰:aut spume argēti ceruse:⁊ vino oēs pustulas ⁊ caligines ebuliētes extīguit.hic succus viscide ē vtutis:restrīgit ⁊ refrigerat.⁊ iō ꝓpe ad ignē sacrū facit:nīē ⁊ folia ei⁰ cū succo mali granati:⁊ oleo in potōe pmixtū aīalia ītraneis pmixta ignita psequīt.semē ei⁰ ex aq̄ potatuz solonē vētris abstrīgit.mirū ē qđ xenocrates tradit si vnū semis granū femina biberit vno die ei mēstrua ꝓtineri.si duo ⁊ totidem iam diebus quot grana sumpserit.
SERAPION.li⁰aggre.ca⁰ dayboza. Suba eius ē terrea subtilis:⁊ ē cū ℔ in eo aquositas tepide vtutis nō pauce q̄titatis:⁊ in sapoze ei⁰ fm plurimū ē amaritudo:⁊ vt⁰ eius q̄ abstergit ⁊ resoluit:⁊ sumit ⁊ distillat in oculum:⁊ ꝓfert dolozi ei⁰ magno cū lacte mulieris:⁊ fit ēplm cū eo: ⁊ abscidit hūozes descēdētes ad oculū.Et idē auc. Aben Mesuay.Qñ tozescit semē coziādri strīgit vētrē ⁊ abscidit fluxū sanguis q̄ ē ab ĩteriozib⁰.⁊ bibunt de eo aure.y. cū.iy.z.⁊ dimidia succo plātagis sine eo q̄ bulliat:⁊ si est fluxus sanguis ab ĩteriozib⁰ mēbris curat si ponat sup locū fluxus.Et idē auc.Abugerig.Coziādrū est fridū narcoticuz īducēs sincopim ⁊ stupozē:⁊ est toxicum:qñ odoratuz cōgelat:⁊ ꝓhibet fumositates ascendere ad caput. et ideo cōfert sode ⁊ ebzietati:⁊ abscindit fluxuz sanguis:et stringit ventrē.Et idē aucto.Alexādri.Coziandrū ꝓhibz fumositates ascēdere ad caput.⁊ pp ℔ ponit in cibis epilētico ꝓ qñ cause epilie sunt vapozes ascēdētes stōaco. Et idem auc.Acāzi.qñ coziandrū siccū īfundit in aqua eius cū zuccaro abscindit virge erectionē:⁊ desiccat sperma. Et idē auc. Raf.si bibant.z.iy.de succo eius recenti occidit ⁊ abscidit fluxū sanguis a narib⁹ qñ odorat. Et idē auctoz.bumay in li⁰ pmutatiōis:q̄ pillule Hal.sunt ei ꝓrie.

DIASCO.vo ꝓdixit ei cū.l.Hal.dixit q̄ coziādruz declinat ad caliditatē:qñ manifestū est ipm esse vtutis fre: ⁊ ex dicto suo qñ sumit succus eius occidit. Et idē aucto. Abix.Coziandrū recēs est mortificatiuū cōgelatiuuz:⁊ si homo vtit eo multū vel potu aque eius est toxicū.⁊ si ponat aqua eius cū aliqua ex alys herbis:⁊ qñ cuz aqua eiⁿ liniunt apata sanguinea aut colerica ꝓfert ⁊ extīguit eoꝝ īflāmationē. GALIENVS.7.sim.phar.cap.de cozian dro.Uirtus eius pma est ca.vñ Diaſ.ifridatiuā dicit hāc herbā nō recte.cōposita aūt est ex ꝓrys vtutibus:multuz qdē bñs amare sube que īdicat q̄ subtiliuz partiū ē ⁊ terrestris.nō modicuz aūt bñs ⁊ aquose humiditatis vel tepide fm vtutē.hz aūt stipticitatē nō modicā in gbus oīb⁰ opat qdē varie oīa quecūq̄ Diaſ.scripsit:sed puto sic existere sicut si mox fm pncipia plagatis:vel qualrcūq̄ percussis in aliqua particula tumoz liuidus vel niger fieret frida putarē passio esse ⁊ egere diaforētibus ⁊ calefaciēnbus pharmacys.fm eundem puto modū si trāscēderit aliqñ calida dispō ad fridā obliuiscēdū ē pozis.noīandus vo alio scōo noīe:vel si nomē nolueris pmutare:sz facere sicut qdā qui alia qdē pncipy.alia vo declinatiōis scribūt auxilia.nō aūt oz frida extimare esse declinationis pharmaca.ꝓcedendū.n.est berisipillā noīare sigs voluerit hz dispōnē:nō trā ca.vocare eā pmittēdū qñ depressa est ⁊ remissa:nequaq̄ g tūc qđ auxiliat ⁊ ifridatiuū esse putem⁰. sicut Diaſ.vt coziādrū:qñ cataplasmatū:vt ipse ait cū pane vel cū alfitis sanat berisipillā.certū est berisipillam:q̄ vtiq̄ īflāmatiua ē nunq̄ sanabit cū pane coziādrū:sz p id qđ ifridat iā ꝓterea ⁊ nos in anteriozib⁰ fmonib⁹ qñ cū determinata experiētia ꝓbare cuinslibz pharmaci vtutē postulabamus.simplicē.n.vt possibile ē maxime potionē eligere ꝓsulebamus.plurimi aūt medicoꝝ neq̄ quecūq̄ plurime egritudinū mox a pncipio iuadūt composita noscit.neq̄ qñ alia passio ē berisipilla certa.alia vo vocat ab oībus nobis iā ꝓsuete ⁊ ab antiqs flegmon.alia aūt in medio q̄ multe.hec qdem ⁊ vt vtiq̄ dicat qs berisipilla flegmonosa.hec aūt velut flegmones qdā berisipillates iuenies aut velut flegmones.aliqñ ⁊ neutrū pdñans. At vo ⁊ idem ascostus qñ appet sicut ⁊ berisipillas:sicut ⁊ aliⁿ sclirosus.vñ de cōpositis oībus nō modica bre multitudo.latius vo in gbusdā alys dictū ē de his ⁊ in libzis terapētice methodi dicē:⁊ nūc ē de eis necessariū memozari q̄ certā berisipillā nunq̄ sanabit pdictū cataplasma.vo co aūt certā qñ a colerica humiditate repleta fuerit particula:qñ aūt longe ab īfridādo ē coziādrū. lz tibi ex his q̄ scripsit Dia.addiscere.Scrofulas.n.ait dissoluere. qñ ārt nullū īfridātiū pharmacoꝝ sufficit dissoluere scrofulas: neq̄.n.puto Diaſ.putare multa qdē scribentē scrofularū sanatiua.oīa vo ꝓcoīdātia ⁊ cal'a cōpl'onib⁹ ⁊ diaforetica operationib⁹ existere. AVICEN.lib.2.cap.de coziādro. Aliud est humidū ⁊ aliud ē siccū.Et dixit Hal.Uirt⁰ eius est cōposita.⁊ qđ in eo dñat est terreitas.qñq̄ ⁊ aqueitas tepida:⁊ in ipso ē ponticitas parua a stipticitate.apud me vo aqueitas in ipso frida nō tepida oīno:nisi sit pp subaz subtilē cal.pmixtā ei:cuius sepatio ab eo fit velox.Et Vumay qdē dixit ēt q̄ Ha.remouit fm a coziādro ꝓdicēdo. Diascozidi.Ego aūt dico q̄ iam testificati sunt fridītatez eius Ruffus ⁊ archigenes ⁊ aly ab eis fm ē in fine pmi vsq̄ ad 2m.sic.in.2⁰ apud fil'ū viregi in.3⁰ apud me vo sicū est declinās ad caliditatē paruā.⁊ fortītā illud ē ꝓpter subam in ipso subtilē:q̄ resoluit ⁊ nō remanet cū bibit:et si nō pp qđ oz vt fit multitudo succi eius ĩterficiēs cū īfridatiōe in ipso ē stipticitas ⁊ stupor:⁊ succus eius cuz lacte sedat oēm fortē pulsationē:⁊ ꝓfert apatib⁹ cal.cuz ceruse aceto ⁊ oleoro.⁊ cū melle ⁊ oleo scoze ⁊ vestigys ignis psici:⁊ cū farina fabaꝝ:aut sanich:aut farina ciceris scrofulis qñ pmisceē cū eis succus.ingt Hal.cū resoluit scrofulas:quo g̃ est ffz ⁊ possibile qdē est vt vicat ei ꝓpter ipi⁰ ꝓpetatē:⁊ qñ in ipso est suba subtilis ꝓfundās penetrās ⁊ ꝓfundat ⁊ nō ꝓfundat suba frida:lz qñ bibit resoluit calm velociter remanēs fm agēs. Et dixit non sanat ex berisipilla:nisi qđ ifridatū ē:aut pmixtū humozi melico ⁊ flatico ꝓfert vtigini facte a vapoze calido aut flatico:et epilie facte ex hoc.⁊ ꝓprietas eius est ꝓhibere vapozes a capite:⁊ ꝓpter hoc ponit in cibo patiētis epilēsiā ex vapore stōi:⁊ inde multitudo eius hūidi ⁊ sicci pmiscet sensū. ⁊ qđ humidū est facit somnū:⁊ ꝓhibet fluxū sanguis nariū:⁊ pulueriza tio sicci ⁊ collutio ozis ex succo hūidi confert alkole:gnat tenebzositatē visus:⁊ succus eius distillatus sedat pulsationē in oculo:⁊ ꝓprie cū lacte mulieris:⁊ qñ ex folys eius fit emplm ꝓhibet cursuz materierū ad oculuz.ꝓfert tremozi cozdis calido:⁊ potant ex eo due.z. cū aqua lingue arietis:⁊ retinet sputū sanguis. Est tarde digōnis:⁊ ꝓfortat stōm calefactū:⁊ qđ de eo torrefactum est ꝓhibet vomituz:dr q̄ ipm sedat eructuationē post cibū:⁊ si est ira tunc facit id ꝓpterea:qz ꝓhibet vapozem ⁊ motuz eius.Cōstringit semen eius torrefactuz:⁊ dr q̄ semen eius cū rob solone educit serpētes:⁊ coziādrū qdem cū melle ⁊ oleo ꝓfert apatib⁹ testiculoꝝ ca.⁊ qđ de eo humidū est:⁊ qđ siccū frāgit vtutē coit⁰:⁊ erectionē vge desiccādo spma.Cuz ex succo eius bibit circiter.z.q̄tuoz interficit:qñ facit hoies possidere tristitiā sincopim:⁊ non oportet vniuersaliter vt de eo multum sumat.

Deafati.Deafaciei.i. rosa ĩ facie.i.pustule puissime in corpe hois tpe calozis ⁊ dñr desudationes.
Debacul.i.aconitum.
Debalium.i.polium.
Debe.i.aurum.
Debē.i.oleū qđ fit de ben: fructu.l.bedan⁰ repsico.
Deble.i.animalia.
Deboliar.i.cimex.
Debotim.Debotin.i.terbēntina.
Debulnatiōes.i. liniminta.
Deuso⁰.i.platanus.
Decasioz.Decasoz.i.auena
Dechan.i.vga pastoris.
Dechiceschene.i. farina ozdei.
Dechie. Dechich.ara.i.farina.Dechil.idem.
Dechin.i.oē oleuz pter oliuarū.Dehen.idem.
Decisis.i.spelta.
Deciston.i.cotum.
Declin.ōclios.i. pediculus vultur|.Dede.dedei idē
Decoctū.Elixatura. Robvue.Sappa. Triplicatū Dulcoz. carenum.idem. Auic.Pau.
Decola.Decolay.i. botboz vel pustule in oze.
Decosio.i.pentafilon.
Deda.i.zappinus.Den.idē
Dedablet.i.faba lupi.
Dedalion.i.mentastrum.
Dede. Dedei.i. pediculus vulturis.
Dedefon.i.rupis cōcauus.
Derufan.idem.
Dedichisa.dicit Aui.q̄ est cortex idus stipticus in arabico scribit darchefe Judeus dicebat sic vocari mellicam.ara.
Dedogaos.i.auena.
Dedos.Dedose.i.macerylfolium.
Dedusion.i.matri ssiluia.
Dedurisa idus.i. stipticus valde.
Deeb.i.aurum. Debeb.idē.
Deemptanium.i. peucedanum.
Deen.i. lignum indum. et est deda.
Defictum. Defrictum vinū.i.sapa.Defructum.
Defle.i.oleander plāta venenosa:q̄ gre.nerion vel neredendion dr.⁊ redodafni.
Defrigis.i.difrigis.
Degalea:est arboz cui⁰ succus īgredit in quādā cōfectionē ad scabiosa ylcera in antidotario virili.⁊ latine dr galea:vel regalea.habz folia ad modū alexandri.⁊ nascitur ĩ locis humidis.
Dego. Degoa.i. lac ex quo extractum est butirum.

Degoison.i.apium risus.
Deheb.Deeb.ara.i.aurum.
Dehedi.i.beem.
Deben . Dechin. est omne oleū ꝑter oliuarū. qō ꝓ ꝓie zait dicitur.
Deiacur.ara.ꝓacore.Dyacodion. Mesue capᵗ de pleuresi.
Deiberane.ara.i. vespa.li. de doct.ara.
Deilis.i.specus.
Deilix.i.locᵗ a quo fit trāsitus de vno loco ad aliū. ⁊ ꝑpe qñ est sub terra.
Deindar ara.est spēs sauine.Abbel.
Deiranie.i.cantarides.

Deisparia dñr que difficile corrūpūr ī cibis. Oriba.
Delethereon.i. letalis cibᵗ vel potus vt fungi venenosi.Cassius felix.
Delefiolios.i.vnee.
Delegēsiter.i. abrotanum.
Delfara.i. vngula aīaliū.
Delfis.i.secūdina. Halienᵗ particula prima.epiō.cōmento primo.
Delicterie.i. medicine venenose.Hal.
Delitron . Delitiron . gre. thanasia.i.venenum.farmacon.
Delifion.i.cimbalaria.

¶ Laplm. CCIIII.

Delion. ara.gre.egelida.vel gēgilida vel noyda.latine vo rapa. SER AP.liᵒ aggre.cap.de lie. Ex ea est domestica ⁊ agrestis. domestica ē oibᵒ nota. Sed agrestis q̄ latine vocat rapella.est plāta hīs ramos multos quoꝝ lōgitudo ē vnius brachij. Nascit locis siccis:⁊ hz sūmitates leues:folia mollia ⁊ grossa in modū digiti pollicis:⁊ amplius parū ⁊ laxa. Et hz semē paruū ⁊ nigrū qō cū frāgit est albū interiᵒ. DIASCO.cap.rapa. Fm trāslationē nostrā. Rapa agrestis nascit ī locis siccis fructū collectū faciēs cubiti hīs lōgitudinē ⁊ multas virgulas:folia hīs leniora ⁊ grossa ī modū digiti ⁊ satis lata: semē eius in folliculis ꝛcluso ē nigrū ⁊ fragile qō fractū deintᵒ hz albū colorē.miscet ad albamētū faciei vl totᵒ corpis ⁊ vult:farina lupini ⁊ fabe ⁊ ciceris vel orobi admixta.Sed radix rape domestice bona ē:sed vētrē iflat: ⁊ succū corpori addit venerē stimulat.Elixatura eius fomēto podagricis ⁊ pnionibᵒ psidiū est:⁊ ipsa trita ⁊ ipsita bec oia facere nouit.excauata ⁊ oleo ro.⁊ cera mixta et in cinerib ᵒ calefacta pnionibᵒ opitulat. Lima eius elixa ⁊ comesta diuretica est.semē eius antidotus tyriacis miscet.venenosis potionibᵒ occurrit.cū vino datum vel ex mulsa bibitū ventrē stimulat. Radix icisa in partibᵒ ⁊ ī aq̄ salsa ⁊ aceto cōposita digōnē ⁊ orexim facit. Rapā democritᵒ tanq̄ ꝛriā corpori dānat.putat.n.ex ea iflationē stōi excitari.Cōtra diocles itēq̄ Dionysius eā necessariā extrimāt pp eas vtutes q̄ subiecte sunt antidotū repūtat. cū ex oleo ⁊ vino trite sumunt.venerē stimulant:eo validius si oi cruca ꝛdiant.cocte ⁊ cū adipe ꝛtuse oculoꝝ dolori medent feruētes iposite mitigāt pniones. frigus expedibᵒ tollūt cuicūq̄ vitio pedū maxime trituris succurrūt:⁊ semē ex vino vulneribus venenatis illinitū ꝓdest. Cōtra serpētis morsuꝫ ⁊ toxica dat semē ex vino bibēdū. sed hoc semē in rapis pōt calīn ⁊ ferues videri.ipse paulo solutiores credunt.sz q̄ mīnᵒ possident calores molliendi potestatē ꝛtinēt. Item radix iflat ⁊ semē gnat in hoīe. Et idē Serap.Est alia spēs parue rape q̄ qñ comedit gnant īde iflatiōes ⁊ nutrimētū eius ē minus nutrimēto alterī spēi.⁊ qñ bibit ex semīe eius ꝓhibz nocumētū medicinarū mortiferaꝝ:⁊ radix eiᵒ ꝑparat sicut de rapa diximus supple.⁊ illa vocat napus caulen vel napo caulen.

PLINIVS.liᵒ.19.cap.5.ad mediū.⁊ liᵒ.20.caᵒ.4.⁊ lib.15. cap.13.de napo. Napus caule vel napo caule ex duobᵒ oleribus ꝛpositū nomē hz.qz sapore rapa.in radice napo. pp qō discernit.q̄ sane minor ē rapa.vñ napo ad similitudinē rape vocatus:qz folys latior ⁊ radiculis gustu subacrior. est nois affinitas in vtrisq̄ indē pene cōis:qz vtrūq̄ semē in alterū vicissim mutat.nā rapa in alio solo.vt Emilianus ait. Per biēniū in napū.alias vo napus trāsit in rapā. domestica rapa dicta ē a rapiēdo.i.cōprehēdēdo terrā oibus nota est. Est aūt radix eius amplior napo sapore dulcior:⁊ folio tenui. Cui radix comesta iflationē facit.ex aq̄ vo vbi decocta fuerit podagricis optima ē fomētatio. et ipsa ꝛtrita ⁊ iposita idē opat.q̄ si excauet ⁊ accipiat oleū ro.⁊ cere modicū:⁊ sic in cinere calo coquat:⁊ vt cerotuꝫ fiat ad idē valet. ALMAN.cap.de napo.trac.3. Napi aceto ꝛditi frīdi exūt:q̄ lz inflonē faciāt. coleraꝫ tñ extingūt rubeā. Sed sciēdū q̄ rapa agrestis vocat rapolla.cuius succus mirabilr herpetib ᵒ ⁊ fistulis ipositus medet. Et ipsa comesta silr. Et semē eius est tyriaca venenis.

GALIENVS.scō de cibis.ca.de rapa. Multiformiter aūt ⁊ hāc hoīes ꝑparāt vsq̄ ad ꝗ q̄ cōponunt eā cum gaaro ⁊ aceto vt hēant ꝓ vsu ꝓ totū ānuꝫ. Chimū aūt reddit in corpore grossiorē cōmēsurato. pp qō si abūdauerit qs in vsu ipsius:⁊ maxime figs deficiēter in ventre digerēs ipsā ꝛgregabit vocatū crudū chimū:ad secessuꝫ autē vētris:neq̄ ꝛriari vtiq̄:neq̄ ꝛferre dicat qs ipsā:⁊ maxime qñ decoquit.bñ.n.idiget ipsa ⁊ ampliori decoctione. sit aūt optima bis elixata:sicut dictū ē pus de caulis ꝑparatiōe.si aūt crudior sumat idigestibilis ē ⁊ iflatiua:⁊ mala stō.q̄q̄ aūt ⁊ mordicatōes opat fm vētrē.ꝓ aquā aūt elixatā admirabor vtiq̄ si minus aliq̄ homogeneaꝝ plātarū nutrit. Et idē in.6.de sim.phar.capᵒ gēgilidis siue rapa.ipa ⁊ serñ ad libidinē īcitat iflatiui spūs gnatiua exīs.

Delofaria.Delofarria.i.alinea. Delon.i.fructᵒ melōis
Deltichesche.i.farina ordei.

¶ Laplm. CCV.

Dem. arabi.gre.emac.latine vero sanguis. SER AP.liᵒ aggre.caᵒ dem.auc.Hal. Sanguis porci est calidus bu.sicut boīs:sz sanguis colūbe administrat a q̄plurib ᵒ medicoꝝ in capite qñ fuerit scissura in craneo.nā ꝓciunt in loco illo sanguinē colūbe ⁊ distillat sanguis colūbe dū est calidus in oculo.qñ in oculo fiunt tarfati.⁊ qdā exbunt pēnā ab ala eius:⁊ expimunt sānguinē qui ē in ea:aut scindūt sub eius ala ⁊ accipiūt sānguinē q egredit:⁊ ponūt eū calīn.⁊ nō faciūt ꝗ nisi q volunt occidere colūbū.⁊ qñ loco sanguis distillat in oculū oleū ro.facit idē:nisi qz oz q̄ distillat oleū ca.nā iuuamētū eiᵒ in ꝗ nō est nisi pp actualē caliditatē cū tēperamēto ⁊ nō pp aliā vtutē:⁊ manifestat ēt hoc:qz oleū ro.cū ꝗ q̄ est tēperate cōplonis.hz ēt vtutē quādā stiptica:⁊ sanguis capnus ⁊ bircinus dant in potu cū melle hydropicis. ⁊ qdaꝫ assant hūc sanguinē ⁊ dant ī potu hūtibᵒ fluxū vētris mucillaginosuꝫ in gbᵒ est admixtᵒ sanguis.⁊ ꝗ pp grossitiem terreā q̄ est in eo:⁊ pp siccitatē q̄ est admixta sue caliditi.Sanguis agni qñ bibit ꝛfert epilie. ⁊ ad hec valet silr edi:⁊ ꝛfert expuētibᵒ sanguinē.vidi opificē quēdā discretū ⁊ veracē:⁊ bone memorie q̄ dixit mihi q̄ ꝗ exptus fuit in duobᵒ spuētibus sanguinē dare.s. eis de sanguine illo. ⁊ ꝛtulit eis iuuamēto magno.⁊ ego credidi dicto eiᵒ ⁊ exptimaui q̄ isti nō emittebāt sanguinē a pulmone nec a palato:sz potius pp aptionē alicuius vene:⁊ ē magis iuuatiuus fluxui sanguis q̄ sanguis alius.⁊ oz q̄ fit coagulatᵒ ⁊ ex eo accipiat lib.i.⁊ misceat cū aceti fortis.li.i.⁊ bullīat silr trib ᵒ ebulitōib ᵒ aut paꝝ plus:deīde diuidat ī tres partes ⁊ det in potu q̄libz die ps.i.in ieiuno:⁊ maxie qñ fuerim ᵒ distātes a locis vbi sunt alie medicie:⁊ sānguis hyrci ⁊ vrsi qñ ponit sup apata calus maturat ea cito:⁊ sānguis porci sedat dolorē:⁊ curat vlcera auriū:⁊ sānguis edi ⁊ anseris ⁊ anatis īgrediunt ī multis ꝛfectiōib ᵒ ⁊ ātidotis q̄ cōferūt apatib ᵒ.sānguis vo sersen.i.cuniculi ⁊ colūbi:⁊ si in cibo accipiat calus.⁊ sit cū aliquo istoꝝ cobol.ꝛfert apatibus calis oculi ⁊ sānguini q̄ ē in eo ⁊ obscuritati visus.⁊ sanguis colūbe.valet obscuritati visus:⁊ abscidit fluxuꝫ sanguinis narium:ꝓpie q̄ fluit a miringis cerebri.Sanguis hyrci capre ⁊ leporis:et cerui quādo assant ⁊ administratur qcūq̄ istoꝝ:ꝛfert vlcerib ᵒ intestinoꝝ ⁊ fluxui vētris antiquo.⁊ qñ bibitur cum vino cōfert veneno.leporis vero sanguis qñ linit empetigo cū eo.s.cū suuꝫ retinet colorem curat eā.Sanguis vo canis qñ sumit in potu curat morsum canis rabidi.sanguis nemoralis testudis curat epilē sīā.qñ sumit in potu ⁊ sanguis testudis marine qñ bibit cū vino ⁊ cū coagulo leporis ⁊ cimino ꝛfert morsibus venenatis:⁊ ꝛfert bibētibus ranūculas.hoc latius inuenies in.l.latamie.sed sanguis thauri qñ fit emplm cū eo: et sanich mollificat:⁊ resoluit apata dura.sānguis rane viridis qñ ponit in radicibus capilloꝝ euulsoꝝ nō sinit eos renasci.sanguis mēstruus qñ cū eo ꝛiuingit virga ī hora coitᵒ ꝓhibet mulierē aliā ꝓgnari:⁊ si liniunt cū eo podagrici curat dolorē eius cū habuerit. AVICEN.liᵒ.2.capᵒ de sanguine.Sanguis bubonis ꝛfert asmati valde.⁊ silr caro ipsius.Sanguis hyrci exiccatus frāgit lapidē renū. Sanguis hyrci camelle ⁊ leporis frixus cōpetunt nocumēto sagitte armene qñ bibit cuꝫ vino.⁊ silr sanguis canis. CASSIVS.felix.caᵒ de sanguine. Sanguis hyrci qui per aliquem diem ante vinuꝫ biberit. ⁊ petroselinos vel siseleos montanos comederit soluit adamantē:⁊ frāgit etiam lapidem in vesica sicut inuenies in.l.lap.

Demafilon.i.barba siluana.
Dem alchoera.ara.sanguis draconis.
Dembras.kibros.Omis.Omidhia.gre.piscis menida. kiranus.

¶ Laplm. CCVI.

Demalachoem ara. gre. findrichis egilos. latine vo sanguis draconis. SER AP.li.aggre.capᵒ demalachoem.auc.Diaſ.vel findrichis egilos.i.sanguis draconis q̄ fit ex arbore q̄ eodem noie nuncupat.⁊ est plāta hīs virgas vnius palmi lōgas aut plus silēs fusis in qbus filat:sup quas sunt folia pua silia folys cōriādri:quoꝝ color vergit ad rubedinē:⁊ hūt viscositatē ⁊ odorē fortē:nō tñ maluꝫ:sed ꝓpriū odorem medicinarū:⁊ in sūmitatibus ramoꝝ sunt corone rotūde ⁊ flores albi in ꝓncipio natiuitatis eoꝝ.in fine vo fiūt aurei:nascit in terra culta. Et idē auc.Hal.Sindrichis est in plāta ista res q̄ abstergit:⁊ est in ea hūiditas multa:⁊ ipsa infridat parū:⁊ cū hoc est in ea parua stipticitas: ⁊ ꝓpter hanc cām ꝓhibet gnationē apatuꝫ. Et qdā noiant plantā que dr egilops noie huius plāte.⁊ est plāta silis huic plante in oibus:nisi qz ista plāta est superior in stipticitate ab ipsa.et ꝓpter hanc cām ꝛfert fluxui sanguis ⁊ vlceribus intestinoꝝ:⁊ fluxui mēstruoꝝ superfluo. Et idem auc. Constantini. Succus huius plāte est sanguis draconis dictus ⁊ est rubeus fortis rubedinis:⁊ sapor eius est stipticus. Et vtus eius est que ifrig.⁊ desic.in tertio.vñ ꝛgluctinat vulnera que fiunt a ꝓcussione:⁊ ꝛfert fluxui sanguis ⁊ vlceribus ītestinoꝝ: ⁊ īmoderato mēstruoꝝ. Et idez auc. Diaſ. Ista planta qñ terit bñ ⁊ ponit sup vlcera cum sanguine suo ꝛgluctinat ⁊ ꝓhibet apationē eoꝝ:⁊ findit fluxū sanguinis mēstrui:⁊ fit encatisma ex decoctione eius in qua sedēt mulieres:⁊ abscindit fluxū humiditatū antiquarū matricis:⁊ bibit de decoctiōe eius ad vlcera itestinorū:⁊ ꝛfert icisiōibus carnis ⁊ icarnat ea.et qñ fit suppositoriū cū eo stringit ventrē:⁊ ꝛfortat stōm iterius sumptus ⁊ exterius positus.Sanguis dra.fri.⁊ sic.est in tertio. Est aūt eligēdus qui iterius est clarus sicut miniuꝫ. Sophisticat qñq̄ cū puluere miny:⁊ cū alio succo īdurato. Cōtra fluxū sanguis e naribus iponat puluis ex eo:⁊ fricent nares vt puluis adhereat rupture venaruꝫ. fiat etiā sinapisma ex eo ⁊ albumine oui:⁊ aqua rosarū circa frontē ⁊ tēpora. Cōtra emoꝝroicā passionē vitio spūalium teneat puluis eius ⁊ gūmi arabici ꝛfectus ex aqua ro. ifusionis dragāti ⁊ patiēs postea trāslutiat. Si vo fit vitio nutritiuoꝝ det cū succo plātaginis. Idē fit vsus ꝛtra dissinteriā si fiat vitio supioꝝ. si vitio iferioꝝ inꝛciat per clistere cum succo plantaginis ⁊ aqua ordei.ꝛppositoriuꝫ factuꝫ ex eo:⁊ succo sanguinarie valet contra fluxum matricis.

Demandarcotri.i. sanguis draconis.
Demelandrum.idem.
Demafur.i.aaron.
Demēchame.i.sanguis columbe.
Demēbachara .i. sanguis vacce.
Dememil vl Ademil. Adememil.i.furunculi vl carbunculi.
Demessen.sunt cortices virides qbus acuunt fleubotomi.
Demest.Auic.Har.i. arbor lauri.
Demifasurion.Demisuriō .i. vga pastoris. Serap.
Demiopasis. pau. est passio qua de lōge videt.de ꝓpe nō nisi difficilr ⁊ anguste.
Demolion.i.herba iouis.
Demoniaca herba.Demoniarca.Milimandruꝫ.i. iusquiamus.
Demoracon.est proprium nomen loci.
Demulipaꝝ.i.vnee.
Denaphia calcail.i. cauda vulpis:⁊ est herba q̄ alio noie centūnodia femina dicitur.
Dende.ē spēs resine.silis ē ⁊ alia de india:⁊ alia de seni:⁊ dende qñq̄ vocatur catapucie.
Dendeceleon. Loznel.cel. .i.hernia.epiplecelon.
Dendro.i.arbor ꝓ omicrō. sed dendron ꝓ.o. mega. vel dendrios: vel dendre.i.magnū arbustuꝫ.i. magna arbor:⁊ est arbor facies glādes.q̄ vocatur querc ᵒ.ꝓ q̄.l.bullos.
Dendrocolape. gre. picus auis.
Dendrolibanū . libanotis. rosmarinus.idem.
Denebelacrab.qd est lege eliotropia.
Dens equinus.i. sulfur.ace plāta iuꝝ fluuios nascēs
Dendrodes. est spēs gnatitimalli eoꝝ q̄ ī titimallis describunt. Diaſ.mir sinoides.Pli.lib.26.cap. 8.vltra medium.
Denebalchiel.denebalthebil.i.cauda equina.
Denelachiten.vl alachoin
Deneriden.i.oleū nardinū
Dēneumaticos.i.ōbilitatē
Denia.Diaſ.panaꝝ vr qō ē esua.apō Aui.scebzā.
Denich.est granum quoddam simile ordeo.
Denidar. Denider.est spēs sauine vel abelexeris.
Denitapulus.i.qui per diē videt ⁊ nocte non.
Denozon.i.vnee.
Densa.i. herba cuius folia sunt similia folys tritici.
Dēs caballinᵒ vl ēquus.i. cassilago.⁊ ē iusqamᵒ albᵒ.christoforᵒ ō hōestis.
Dens derbēdiū.i. colliriuꝫ ablatum de armenia.
Dentaria.i.piretrum.
Dētales.antali.Aměti dulces.sunt ossa satis alba:⁊ sunt sicut canini dentes. sed lōgiores ⁊ intus pforati ⁊ inanes oriunt ī cauernis lapidū exntiū ī ꝓfundo maris. frida sunt ⁊ sic.vtutez hūt absterfiuā ponunt ī antidotario Hal.in vnguento atrino qō interpretat vnguentum de citro.
Dentes molares canis. qd sunt haphir.
Dentibᵒ muris.i.macule q̄ fiūt in facie:⁊ maxime īfantiū pp comestionem panis corrosi a muribᵒ.

¶ Laplm. CCVII.

Deob arabice grece ⁊ latine dr auꝝ. SER AP.liᵒ.20 aggrega. capᵒ 10 deob. Oibus est notum. limatura eius confert cardiace melancolice ⁊ debilitati cordis:⁊ quando cauterizatur cum eo non facit vesicas. cauterizatio eius ⁊ est melioris ⁊ velocioris curationis. Et dixerunt quidam q̄ quando accipit aureus annulus vel argenteus:⁊ ponitur in igne:⁊ cauterizant cuꝫ eo ale columbarum veniunt cito ad domum suam ab ea ⁊ non separant Alcanzi. vtrum sit in annulo aut aliter natura eius est talis si cauterizet cum eo. Aurum est temperati omni metallo. vnde valet contra elefantiam cardiacam passionē ⁊ sincopim. limatura eiᵒ ꝓ elefantiā data ī potu valet depurādo supfluitatē humi:⁊ extergendo.pōt etiā

dari ꝯ hac passione cū yeralogodion vl theodoricō in potu i septimana bis vel semel. vtl valet ad pseruationem timētib⁹ lepra. auri limatura data cū succo borraginis vel cū puluere ossis de corde cerui et zuccaro sincopizātibus auxiliat. vl fiat syrup⁹ ex succo borragis ⁊ zuccaro: ⁊ apposito puluere ossis de corde cerui: cuꝫ tali syrupo det limatura auri. ⁊ si hūc nō habueris det cū alio syrupo vinū in quo fuerit limatura auri candēs extincta. Spleneticos iuuat. cōtra friditatē stōi det silr limatura eius in vino vl cibo. Ad vsuras magis valet aurū q̄ cetera metalla. pulnis caterie auri more coliry vel simplr oculis iposit⁹ maculas oculoꝝ corrodit. Sz ide q̄stio ē quomō aurū cōfortat: cū nō icorporet nec mēbrū nutriat. Ad qd dicendū q̄ eoꝝ q̄ fortāt. alia fortāt mbra repando spūs tnū vt aromatica: alia restaurādo mēbra sic cib⁹ ⁊ potus. Alia strigēdo ptes laxas sic ēplm ex mastice factū. alia alterando q̄litate distēperatiua debilitātē mēbra sic diacastoreū stō debilitato vel distēperato ex friditate apponit. alia fortāt depurādo supfluitatē q̄ cōprimēdo debilitat. sicut sūt medicine laxatiue: ⁊ multa alia depurantia sicut est aurū qd confortat dum asperitate sua superflua detergit.

AVICEN. li. 2. ca. de auro. Aurū est eq̄le subtile. limatura eius ingredit in medicis melie: ⁊ melius cauterion: ⁊ velocius sanabile est qd fit cū auro. retētio eius in ore remouet fetorē eius: ⁊ ingredit limatura eius in medicis alopitie ⁊ serpiginis liniēdis: ⁊ in eis q̄ bibunt. Cōfortat oculū i alcohol positū. Cōfert dolorib⁹ cordis ⁊ tremori ipi⁹: ⁊ malitie aīe: ⁊ ei q solus loquit. Et idē de virib⁹ cordis. dicit q ꝯfortat cor. BVLCASIM. li. 9 d̄ seruitor. Modus limature auri ⁊ argēti qbus vtimur in medicis. Acc. de bono auro frustū ⁊ habeas corā te papsidē cū aq̄ munda dulci: ⁊ habeas cotē asperā mūdā: cuius vnū caput teneas in manu tua: aliud ster in fūdo papsidis in aq̄: ⁊ tūc frica aurū in cote sepe made faciēdo cotē cum aq̄: qz limatura descēdet ad fūdū vasis subtilis. fac q̄ tādiu q limet de auro q̄tū volueris: deide dimitte p horā: ⁊ pyce aquā cū facilitate. ⁊ ablue ter ⁊ sicca: ⁊ fua. Sodē mō facias de argēto. ⁊ sunt qui limant cū lima subtili ⁊ sic vtunt.

Depsis. i. declinatio morbi gre. Theod. psis.
Desiliz. gre. atria. tri. Ste. sed addit q est polenta.
Depon. i. arbor. Deptō. idē
Deps. i. pulegiū agreste.
Deptolium. i. vlmus.
Deraplios. i. apium risus.
Deras. gre. i. pelt vl coziū:
Derasium. i. gariofilata.
Dercmon. i. son⁹ in gutture qui morit⁹ homo.
Derep. i. corruptio stomaci
Dererigum. deririguz. i. cātarides. derarie.
Deriden. i. spica romana.
Deril. i. almea.
Derima. i. cutis. inde astrodimia. i. pisces degētes i cōchis ⁊ hēt duꝫ coziū.
Derobub. i. bub. bulb. i. milium solis.
Derolifar. i. mentastrum.
Deronicō. qd ē. l. varonig.

¶ Caplm. CCVIII.

Dermata.

gre. latine solea calciamentorum. DIAS. ca⁹ dermata. Sūt solee q̄ remāserūt ō calciamēto veteri rupto. POSSE. vsta putrida vlcera post iflationē trāsacta mirabilr sanat vl ea vlcera que sine inflatione sunt. desiccatiuus est eniz cinis earum. vlcera vsta vel ea que vocantur paratrimata vl fur fures de sudore excernunt ⁊ siccant. l. Heldacheb.

Derufan. i. rupis cōcauuz.
Dedefon idem.
Derumegū. i. darōigi. Ste.
Derunagati. i. esula.
Des domestica. i. dex domestica.
Desafos. i. sarcocolla.
Dasarion. i. satirion.
Desatigin. i. acetosi.
Desebel. i. vene rubee cooperientes oculuz.
Desefuil. i. fungus.
Desem. Desenem. i. adeps zirbi camelli.
Deserā. i. cretani marini.
Deses. Desiliz. i. atria gre. ⁊ addit q est polenta.
Desidie. i. delectationes.
Desilac. i. rubedo in palpebris cum grossitudine et asperitate.
Desupion. i. barba ircina.
Destructū. i. rostrū cozui. ⁊ ē qōdā additamētuz.
Detei. Dethei. Dethui. Detui. i. granū silē ordeo lōgi ⁊ stricti⁹ magis solidū ⁊ amarū. in india iueni.

PLINIVS. ca. de thui ⁊ ē parū declinās ad ca. ⁊ sic. in. 3. ⁊ ē stipticuz valde: ⁊ ꝯfert dolorib⁹ ani: ⁊ mollificatōi ei⁹ sedēdo i ei⁹ decoctiōe. l. dadi.

Dethel. i. faba lupi.
Dethis. i. lac crudum.
Deti. i. cruda.
Detifar. i. amomum.
Deud quid est. l. daud.
Deumofan. i. inana.
Deurā. est nomē cuiusdam alalis quo caremus.
Defudatio. i. passio q̄ vocat sterrigolico in estate pp multū sudorē. quā almā sor trac. 5. vocat alasaph.
Desuplon. idem.
Deusar. i. auena.
Deusen. i. herba cui⁹ folia sunt silia folys tritici: ꝫ sunt lenioza. ⁊ fruct⁹ ei⁹ bz velamia duo aut tria ⁊ sup ipa sunt q̄dam silia pilis: ⁊ q̄ sumit succ⁹ ex ꝯseruat. ē ca. in p̄. sic. i. 2. pro qua. l. sceile.
Deuteria. i. vinū puccioluz catolozā dicunt macerātis aq̄ vinaceis. ꝫ tū iter vina oparia reponūtur. Pli. lib⁹ i 4. cap. 10.
Deteris. i. gladiolus. Diaf.
Deuia. i. esula. scebzā. Scobzā. Aui. Dia. que panax deuia d̄ r̄.

¶ Caplm. CCVI.

Dex domestica

vel hes ara. gre. ⁊ lat. mirt⁹. SERA. li⁹ ag. c⁹ de domestica. ⁊ ē de ea fortl ꝓditatis ōclinās nigredini. ⁊ ō ea alia ē q̄ ōcliat ad rubedinē: ⁊ illa q̄ ōclinat ad nigredinē ꝯfert magis i medicis. ⁊ silr grana ei⁹. pp̄e q̄ ex ea ē mōtana. et suba eius ē ꝯposita ex vtutib⁹ ōrys: ⁊ illud qd vincit plus in ea ē suba terrea frida: ⁊ ē in ea cū hoc res cala subtilis. ⁊ sapor eius ē stiptic⁹: ⁊ nabach est minus stipticus q̄ flos mirti: ⁊ q̄ summitates: ⁊ q̄ fructus. Et vtus oium partiū est plus desiccatiua q̄ nabach. ⁊ folia sicca sunt i B plusq̄ hu. qz humidis admisceē aliqd aquositatis. Alācet habon est res q̄ nascit in stipite arboris mirti: ⁊ est res desiccatiua: cuius color ē sicut color arboris mirti. Et idē auc. Abē Mesuay. Succus eius ꝯfert dolori pectoris ⁊ pulmonis: ⁊ strigit fluxū vētris colericū: ⁊ ꝯfortat stōm: ⁊ ē bonus vlcerib⁹ mēbroꝝ iterioꝝ. fortificat viscera. retinet fluxum mēstruoꝝ: ⁊ grana eius cōferūt sputo sanguis a pectore ⁊ pulmone. ⁊ cōferūt stō sua pōticitate. ⁊ alācet habon valz sic mirt⁹: ⁊ fortl⁹ q̄ folia mirti. DIASCO. cap. de mirto. fridā in se bz vtutē ⁊ extenuatoziam subaz. calefacit ⁊ fortiter desiccat. vna ē alba et alia ē nigra. vtraq̄z tū oib⁹ est nota. folia eoꝝ ⁊ semen et cime et succus stiptica sunt. nigra vo plus stringit. GALIENVS. 7⁰ sim. phar. cap. de mirto. fm trāslationē grecā. Mirtus ex ōrys substantys cōponit. dūat aūt in ea terrestre frm: bz ⁊ qd subtilr ca. vñ fortiter siccat. Sūt āt folia et pullulatōes ⁊ fruct⁹ ⁊ succus nō multū differētes fm stipticitatē in plātis que i stipite ⁊ ramis ei⁹ fit cumulosa: quā qdā mirrā denoiant: inq̄tū est sicciozꝑ dictis itātuz siccat et stipticat vehemētius: cōseruāt aūt eā qdā icidētes: deide assumētes vino et trociscos formātes. sunt aūt ⁊ sicca folia siccioza viridibus mixta. est. n. aliq̄ hūiditas viridib⁹. succus aūt nō ex folys solū exp̄mit: ꝫ ex fructu. Cōstipatiua vo sunt oia talia ex corpus apposita et interius sumpta: eo q̄ nullā hēt mixtā subaz purgatiuā. Et idē in libro de cibis. Oleū qd comedit nullū noui hēs tantā stipticitatē q̄ta mortella. merito igit vt alimēto qdē ipo raro: vt medicina aūt vtimur cōtinue. efficax qdē est ad quecūq̄z est opportunitas ifridationis et stipticitatis. alimētum aūt paucissimū bz.

AVICEN. li⁹ scdo. cap⁹ ne mirto. In ipsa ē amaritudo cū pōticitate ⁊ dulcedie ⁊ friditate pp pōticitatē suam: ⁊ ipsius buchū ē forti⁹: ⁊ fiūt ex ipo trocisci cū syrupo stipticoꝝ in ipa qdē ē suba terrea ⁊ suba subtilis pauca: ⁊ ipius qdē buchū ē sup vgultū ei⁹ i coloze vgulti ipsi⁹ hēs formā plāte man⁹ ⁊ figurā eius: ⁊ in oleo ipsius sunt oia iuuamēta q̄ vsir: ⁊ ē fortioz q̄ ad nigredinē detineat: ⁊ pp̄e alkarea vi rotūda hēs folia pcipue mōtana ex tota: ⁊ flos ei⁹ melioz ē: ⁊ eius qdē succus cum veterascit debilitat: ⁊ fit cortex. ió oz vt ex eo trocisci fiāt. In ipsa est caliditas subtilis ⁊ magis dsians: ⁊ in ipsa est friditas: et eius qdē stipticitas est maior frigiditate eius. Et videtur q̄ eius frigiditas sit in ipso: ⁊ siccitas ipsius in termino secundi.

POSSE. SER AP. auc. Aben Mesuay. Succus eius ꝯfert dolori pectoris ⁊ pulmonis: ⁊ strigit fluxū vētris colericū: ⁊ ꝯfortat stōm: ⁊ ē bonū vlcerib⁹ mēbroꝝ iterioꝝ. fortificat viscera. retinet fluxū mēstruoꝝ: ⁊ grana ei⁹ ꝯferunt sputo sanguinis a pectore ⁊ pulmone et ꝯferunt stomacho suā pōticitate ⁊ manet thabon. valz sic ⁊ mirtus: ⁊ fortius q̄ folia mirti. DIASCO. Sāguinē excreātib⁹ dat hēs. stomaticis ꝯueniēs ē. vrinā mouet. scorpiōis morsui iposita atq̄z potui data pdest. folia eius virētia vt cataplasmata apposita medent vlcera fluētia: arida vo cōtrita asperedine diaforesim faciūt. Itē baccharū viridiuz succus aptat sanguinē spuētib⁹: ipe quoq̄z comeste eadez faciūt. Ex vino decocta ⁊ in modū cataplasmatis iposita extrema vulnera sanat: coctura nigre vio mixta capillos strigit: cuꝫ pollina vo tritici mixta ⁊ iposita tumores oculoꝝ cōpescit: ⁊ egilopis vtilr facit. grana eius ꝯtusa ⁊ expsa vinū faciūt qd decoqui expedit ne acescat. Et vase picato seruari. facit aūt ꝯ ebrietatē: qz coherētis vtutis est. Et ad furfures capitis ⁊ caua vulnera si freq̄nter ide lauent expedit: ⁊ capillis fluētib⁹ pdest. fit ēt oleū de folys eius ꝯtussis ⁊ in oleo diu decoctis: qd encatismis pdest. ⁊ articulis vl fracturis vtilr iponit. ꝫ ⁊ maculas p̄fricatū emēdat. Aures pus eyciētes curat si tepefactuz imittat. folia trita cū aq̄ ⁊ iposita reumatismū vulneruz sanat vel loca fluētia fluxū vētris emēdat. ignē sacrū ⁊ tumorē testium cōpescit sicca ⁊ cribellata pāneritys ⁊ verēdis psūt locis. Itē folia eius ⁊ medio pipis adiūcto maculis psunt.

SER AP. Supradicta ponit de mēte Diaf. ⁊ vltra addit ēt de mēte eiusdē qn in decoctōe eius fit sessio: cōfert exitui mricis ⁊ itestini iferiozis: ⁊ fluxui mēstruoꝝ: ⁊ hūiditatib⁹ antiqs a mrice manātib⁹: ⁊ abstergit furfures capitis ⁊ vlcera hu. eius. ⁊ retinet fluxū capilloꝝ ⁊ miscet in vnguētis q̄ iunāt ad B. ⁊ decoctio folioꝝ eius ꝯfert multū i sessionib⁹: ⁊ ꝯfert relaxatiōi iūcturaꝝ: ⁊ qn ipa pycit sup ossa fracta q̄ nōdū sūt ꝯsolidata ipa accelerāt ad cōsolidationē: ⁊ distillata i aurē a q̄ emanat sanies ex vlcerib⁹ ꝯfert: ⁊ denigrat capillos: ⁊ succus folioꝝ ei⁹ ēt facit B. et qn eius folia terunt ⁊ pyciunt sup eis aq̄ ⁊ paꝝ olei onfacini aut ro. aut vini: ⁊ fit ide ēplm ꝯfert vlcerib⁹ hu. ⁊ mēbris ad q̄ fluūt hu. ⁊ ꝯfert fluxui antiquo: ⁊ formice ⁊ heri spille ⁊ apatib⁹ itestino ⁊ fistulis eoꝝ. Et qn terunt sicca: ⁊ ponunt supra pāniritiū iuuāt. Et ponunt i subascell ⁊ inguinib⁹: ⁊ auferūt fetorē eoꝝ: ⁊ abscidūt sudorē eoꝝ q̄ hēt cardiacā diaforeticā: ⁊ ꝯfortāt ipz: ⁊ miscent cū oleo: ⁊ curāt cōbustionē ignis: panaritiū. ⁊ exp̄mit succus folioꝝ ipsius pyciēdo sup ea vinū vetus aut aquā pluuialē: ⁊ postea exp̄munt: ⁊ oz vt ille succus fiat dū sunt recētia. qz postq̄ desiccant debilitat vtus eoꝝ. AVICEN. Mirtus retinet solonē ⁊ sudorē ⁊ oēm fluxū sāguis: oez fluxuz ad mēbrū: ⁊ qn cū eo fit fricatio i balneo ꝯfortat corp⁹ et desiccant hūiditates q̄ sunt in cute: ⁊ embroce qdē decoctōis eius cū sup ossa effūdunt velocius fit eoꝝ restauratio: ⁊ qd ex ea vstū ē loco tutie ponit ad hec vt bonus fiat odor corpis: ⁊ ꝯfert oi fluxui sāguis linitū: ⁊ loco ēplī suppositū ⁊ bibitū. ⁊ silr eius rob: ⁊ rob fruct⁹ eius: ⁊ ipsi⁹ qdē nutrimētū ē paꝝ. Et in syrupis quidem nō ē q ꝯstrigat et phibeat dolorē pulmonis ⁊ tussiz pter: syrupū eius: ⁊ ei⁹ oleū ⁊ succus ⁊ decoctio ipsius ꝯfortāt radices capilloꝝ: ⁊ phibēt casuz: ⁊ plōgāt eos: ⁊ denigrāt: ⁊ pp̄e ipsius scia. Et decoctio seminū eius i butiro: phibz sudorē. ⁊ rectificat rasura venaꝝ: ⁊ folia ei⁹ sicca phibēt fetorē ascelle ⁊ inguinū: ⁊ ipsius cinis loco tutie ponit. ⁊ ꝯfert panno. sedat apata ca. herisipillā formicā ⁊ bothoz ⁊ vlcera. ⁊ qd ē sup ābas volas: ⁊ adustionē ignis cū oleo. Et silr eius syrup⁹ ⁊ ēplm facrū ex folys ipsius cū oleo ⁊ vino. ⁊ post ipsius cōmixtionē cū eis. ⁊ silr eius oleū ⁊ vnguētū ex ipsius oleo factū. ⁊ silr ꝯfert ipsius succus si pyciat sup panaritiuz: ⁊ silr cerotū factū ex eo: ⁊ cū decoquit ēt ei⁹ fruct⁹ cū vino ⁊ fit ex eo ēplm sanat. vlcera q̄ fiūt in ambab⁹ volis manuum ⁊ in pedibus ⁊ adustionem ignis: ⁊ prohibet eos a vesicatōe. ⁊ silr eius cinis cū ceroto ēplm factū ex fructibus decoctis in vino ē ꝯueniēs mollificatōi iūcturaꝝ retinet fluxū sāguis ex naribus: ⁊ abstergit furfures: ⁊ exicat vlcera capitis ⁊ vlcera auris: ⁊ ipsius pus cū ex ipsius aq̄ in ipsaz distillat. Et ꝯfert ipsius syrupus mollificatiōi gingiue: ⁊ eius folia cū vino decoquunt: ⁊ fit ide ēplm sedās sodā obtalmiā: ⁊ cū ōcoquit cū ordeo sanat eoꝝ apata: ⁊ ipsius cinis ingredit in medicis vngule. ꝯfortat cor: et aufert tremorē cordis: ⁊ ꝯfert fruct⁹ eius tussi pp dulcedinē suā: ⁊ retinet vētre vtētis eo si ē solut⁹ sua stipticitate: ⁊ ꝯfert fructus ipsius sputo sāguis: ⁊ ēt eius rob silr cōfortat stōm pp̄e. Rob eius ⁊ eius semia phibēt cursuz sup fluitatuz ad stōm. succus fructuū eius est puocatiuus: ⁊ ipemet ꝯfert ardori vrine ⁊ ardori vesice: ⁊ ē bonus i phibēdo mēstruoꝝ puocationē: ⁊ eius aq̄ strigit nām ⁊ retinet solonē colericā ⁊ melicā linita: ⁊ ipa cū oleo sisamino expellit flā ⁊ solone emittit ipm: ⁊ decoctio fructuū eius ꝯfert fluxui hūiditatū matricis: ⁊ ꝯfert emplo inde facto emorroydib⁹: ⁊ ꝯfert apati testiculi: ⁊ eius decoctio ꝯfert morsui rutelle. ⁊ silr fructus eius cū potat cuꝫ vino. ⁊ silr pūcture scorpionis.

¶ Caplm. CCX.

Dexeris

gre. lati. gladiolus. vbi sciēduz q̄ due sūt spēs gladioli. vna quā iuenies i. l. glaspatella. ⁊ alia q̄ ponit hic illa puocat ventrez: ⁊ ista stringit. DIASCOR. cap. dexeris. Acozus aut cestris bz folia silia yridi. ꝫ latioza ⁊ acutioza: ⁊ hastā in medio folioꝝ cubiti vnius lōgā ⁊ grossā: in cui⁹ vgis sunt capitella trigona sub ipsis: flozes hēs purpureos ⁊ i medio feniceū colorē. semē eius i foliculis ē silē cucumeris semini rotūdū ⁊ nigrū gustu viscidū. Radix est illi nodosa lōga ⁊ ruffa.

PLINIVS. li⁹ zi. ca⁹ is. de gladiolo. Oēs nouerūt cuꝫ d̄ q̄ sit folys similibus tyrso cubitali. flozib⁹ purpureis.

POSSE. DIASCO. Vulnera capitis optime curat. fracturis medet. ossa ꝯfracta excludit: oia infixa corpori euocat iposita. si vo ptes tres floꝝ ei addant ⁊ radicis cē taureę ptes qnq̄: ⁊ mel sufficies ⁊ acetū: ⁊ vt cataplasma iponat tumores ⁊ durities sparget. bibitū ꝯquassationes reformat. lateris dolorē tollet. strāgiurys ⁊ sciaticis optime opitulat. radix eius fluxū vētris strigit cū dulcore ⁊ aqua maritima accepta. semē eius diureticū est: qd valet obulo vno accepto: aut. 3. i. cū vino: oia vt supra facere pōt. cū aceto bibitū: splen siccat. Itē radix ex vio potata venena destruit. ⁊ mēstrua puocat. trita vo in modū fomēti iposita furūculos ⁊ spinas de corpe exhibit. ⁊ oēm duritiez dissoluit ⁊ cuapozat. PLINIVS. Radix eius potata cum vino ad venenuz proficit. ferum ⁊ menstrua puocat. Itē trita ⁊ imposita furunculos ⁊ spinas ex corpore extrahit. ⁊ omnem duritiem dissoluit ⁊ cuapozat.

Deyson deyson. i. almea.
Deyos. i. sorbe.
Dezifar. i. abrotanum.
Dheeb. i. aurum.
Dheneb. i. cauda.

¶ Caplm. CCXI.

Benebbachil. ara.vl' obenephacali.gre.hyp/puris vel equisecon. latine vo cauda equina. SERAP.lib?aggre.cap. obenebbachil. Est planta bñs cõcauas virgas:quarũ color vergit ad rubedinẽ multã:⁊ sunt aspere multũ: ⁊ plene multis nodis: que virge inuoluunt se vicinis arboribus vel alys circunstãtibus rebus.⁊ bñt folia similia iuncis:⁊ in summitate acuta nõ dura:⁊ plurima densa �means capita surſuz eleuata. aliqñ egredit a muris in gbus nascit:⁊ declinat inferius ꝓpter multitudinẽ folioꝝ que sunt sicut coma.⁊ videt si cut cauda pendens in muro.⁊ ꝓpter hoc sic noiat.⁊ nodicius sic egrediunt vnus ab alio.⁊ hꝫ radicẽ duram ligno/sam:nascit multum ꝓpe aquas:⁊ in locis humidis.

PLINIVS.li?.26.cap.13.in ꝓncipio. Hyppuris a grecis dicta est:⁊ est dictuz egne sete similis.grecoꝝ varia circa hec opinio.alia pini folys similitudinẽ nigritantẽ eodem noie appellant.Aly hyppuriũ.aly ephedeon.aly anabasin vocãt.tradũtq; iuxta arboꝛes nasci. ⁊ aliquotiens de pariete depẽdet comis vel iũcis nigris vt equoꝝ cauda. geniculatis ramis. folia hꝫ acuta in sũmitate tenera exigua.semẽ rotundũ sile coriãdro radice lignosa: ⁊ nascit i arbustis maxie. DIASCO.c.hyppuris siue anabasis. Nascit locis humidis:⁊ in monumẽtis: hꝫ hastas ruffas ⁊ asperas ⁊ nodosas: que haste quicqd vicinũ bñt alligãt in gbus folia sunt in sũmitate acuta tenera ⁊ iunco silia:⁊ spissa surſuz ascẽdentia.hec etiã aliquotiẽs de pariete pẽdet comis plena abundantibus:⁊ nigris sicut caude:radices sunt ei lignose et dure.virtus est ei stiptica.

GALIENVS.6.sim.phar.cap.de cauda equina.Uirtus h? plante est stiptica cuz amaritudine pauca.⁊ ꝓpter hoc deficcat violẽter cuz mordicatiõe.ẽ fri.in ꝓmo.sic.in scõo. PAVLVS.ca?cauda equina.Est gdẽ cauda minoꝛ:que gre.vocat corsanda:bñs stipitẽ subruffuz:⁊ folia supioꝛa minoꝛa. AVICEN.libro scõo.ca.de cauda equina.Est planta nascẽs in locis cõcauis. ⁊ vallib? bñs stipites cõcauos ad rubedinẽ declinantes asperos duros: nodosa cum nodis intrãtibus:⁊ apud nodos sunt sicut folia squinãti minuta ⁊ spissa:⁊ adheret arboꝛi cui appropinq̃t: deinde gñant ex ea extremitates plures sicut cauda equina:⁊ hꝫ radicẽ durã.ẽ fri.i ꝓ.⁊ sic.in scõo.est stiptica:⁊ ꝓpe succus eius est vehemẽtis exiccatiõis sine mordicatiõe.

POSSE.DIASCO.Succus eius naribus sanguinẽ ꝓfluentẽ abstinet:dissintericis cuz vino bibita medicat: vrinã ꝓuocat:folia eius ꝓposita vulneribus recẽtibus paracolesim facit:⁊ radix ⁊ herba eius tussiẽtib? ⁊ oꝛtonoicis medicant.cõquassationibus opitulant.dr vo incisiones vesice ⁊ intestinoꝝ solidare interocellicis:folia ei? cũ aqua ꝓstãt effectũ. GALIENVS.Uulnera maxima gnimo:⁊ cõtra emissionẽ sanguinis ⁊ fluxuz muliebꝛez:⁊ cõtra dissinterias etiã ⁊ ceteris vẽtris fluxib?.hec herba pharmacũ validũ est cũ aqua vel vino.scribũt aũt gdam banc vesice necnõ subtiliũ intestinoꝝ vulnus sanare.succus aũt eius emoꝛosagus que ex naribus ꝓfert: ⁊ fluidis passionib? vẽtris cũ aliquo vino põtico bibita:vel cuz aq̃ si ꝓtingant febriẽtes. SERAP.auc.Diaſ.qñ folia eius pistant ⁊ fit cũ eis emplastrũ ꝓglutinat vlcera recentia. ⁊ si sint nerui icisi ꝓsolidat eos.⁊ decoctio radicis ⁊ foliorũ eius qñ dat in potu confert tussi antique ⁊ coartationi anhelitus.⁊ si potet trita ⁊ sicca idem faciunt:⁊ qñ fit emplastrũ cũ eis recẽtibus confert attritioni lacertozum.

PAVLVS.Cauda egna minoꝛ curat ⁊ delet antracẽ sumpta ⁊ emplata. AVICEN.Est valde iuuatiua ad fluxũ sanguinis.ꝓsolidat vulnera ⁊ vlcera mirabiliter: ⁊ si in eis sunt nerui ꝓsolidat etiam.ꝓfert qñ linit aut fit ex ea emplastrum intestinis. confert etiam apostematibus calidis stomachi epatis et hydropisi.

Dhnebachil.Dhnebathil.i.cauda equina.
Dhulabam.Dhulabar.i.aysdo.
Dusafron.Dusabꝛon.idest cicuta.
Dia.gre.quãdo est vna pars per se debet scribi p i.iota.et nõ p y:vt diamargariton ⁊c.vñ p i.iota significat syrupũ vel electuariũ:vel significat ꝓpositionẽ.ab.de.dis. p iter.ob.p.ꝓpter.trãs.de dia vo qñ significat duo p i. debꝫ scribi ꝓm q latini vtunt.ꝓm veritatẽ vo dya gre. ſ.p y.idez est qõ duo.vñ dyalogos.i.duoꝝ ꝓmo dialectica vo p i.iota debet scribi.⁊ est dictum rõnalis disciplina.qz lektika scribit p y. vt dicit grecus. vñ dia p i. electuariũ vel ꝓfectio vel syrupus vt diamozon.i.syrupus de mozis ⁊ diacalamẽtuz.i.electuariũ de calamento.⁊ diaciminũ.i.ꝓfectio de cimino.⁊ multa alia. Sicut dia p i.iota significat de ꝓpositio vt trocis.Dialectri.i. trocis.de electro.⁊ trocis.diafisolidon.i.trocis.de alkekengi ⁊c.sed illa regula videt habere exceptionem in vno electuario posito a Hal.in antidotario suo:⁊ etiaz in Damasceno qõ vocat diacurcuma.⁊ trñ nõ ẽ electuariũ de curcuma:qz nõ recipit aligd de curcuma.vbi sciendũ est q illud nomen fuit ꝓpositũ ꝑdicto electuario ꝓpter quandã similitudinẽ quã hꝫ ipm in colore cum curcuma qñ recipit crocũ:cuius causa tingit electuariũ tanq̃ si recipet curcuma.⁊ ob hoc diacurcuma vocat:qz recipit crocuz qui tingit colore curcume.
Diabachanum a baccis lauri dictum.Alexan.
Diabetes gre.Jo.Serap.inquit ẽ ei? intentio penetratio ex eo q penetrat in ea id qõ bibit ⁊ currit ⁊ nõ tingit ⁊ noiat dipsacos:⁊ ei? itẽtio ẽ sitire faciẽs:qñ accidit in ea sitl vehemẽs.Alex.a greco diabibaꝝ qõ ẽ penetrare
Diabibas:idest penetrare.
Diabissara.est confectio diahyrundinis a bissara quã recipit:⁊ est armel.Alex.Oziba.Diachelidon.
Diabisasa.i.armel.semẽ rute agrestis.Hal.9.memiri.c.4.
Diabꝛosis.i.coꝛrosio vel resudatio. Alex.a greco vrosis bꝛosis qõ est edacitas comestio.vt qñ p coꝛrosionẽ vel comestionem venarum fit emoptoica passio.
Diacartum.a carta dr herba sic vocata in.l.burchdi.
Diacareos.dr eo q de succo coꝛticũ nucũ recẽtiũ fit q̃ sic vocat.l.Carpocareos.Alex.cap.de squinantia.
Diacelidonion.vel diadelidon.i.diahyrundinum.
Diacitoniten catarticum.i.laxatiuum.Alex.
Diaclisma.gre.i.ozis collutio.Cassius felix.
Diacodion.dr a codio qõ est papauer.⁊ ẽ diapapauer ⁊ syrupus de papauere.Diacoze.idem.
Diacresis.idest emplastrum faciens crisim.
Diaces gre.reumatica passio.quando.ſ. sanguinis timoꝛ membꝛo superuenit maxime in iuncturis ⁊ in facie.
Diacozaliũ.est trociscus ad emoptoicos.Cassius felix.
Diacomidion a cameos qõ est gũmi arabicum.
Diacoziasis.ẽ cũ due pupille sunt in eodẽ oculo ꝓstitute.
Diacopa.i.mediocris solutio ossis capitis.
Diacolognidos.i.pera a collognida quã recipit.
Diacolumba.i.vertebꝛum.vt in Alexãdro de auribus.
Diacume.i.resina non frixa.
Diacopoꝛegia.i.stercus capꝛinum.
Diacopia.i.eliotropia.⁊ est sponsa sol'.vel solissequia.
Diacopia.i.ꝓfectio lactis.dicta a bononiensib?.i.copi.
Diacilon.i.succus fenugreci.
Diaciminum.i.electuarium de cimino.
Diacurcuma.quid est lege dia.
Diadapniodon.glozion.i.epithima ex lauro viridi.a lauro vel baccis eius.
Diadascala. idest magistralis confectio. Nam didascalus grece.idest magister.
Diadiptamũ.a diptamo.emplin est.Cassius felix.

Diaelectri.sunt trocis. ō karabe:nã electꝝ.i.karabe.
Dialectri.i.trocisci de karabe.Alexã.
Diafaga.i.viscosa.Alexã.
Diafomon.i.faba lupi.
Diafozare.i.resoluere ⁊ cõsumere. ide diafozetica. .i. resolutiua ⁊ cõsuptiua ide diafozesis.i.resolutio vel sudozis prouocatio:⁊ pozozuz rarificatio. ide sudoꝛ diafozeticus.i.resolutiuus qui fit pozozum apertione.
Diafricõ.dr a lauro vl' bacis ei? q̃ sic vocatur.
Diafragma. est mẽbꝛuz distinguẽs spiritualia a nutritiuis iterseptum locamẽtũ.li.de doctrina gre.
Diafinicon vocat vnguentum palme qõ diacalcadis dicit:naz fenis vel finicon gre. palma est. ⁊ illud vnguentũ ponitur in antidotario damasceni. Et sunt duo vnguẽta sic vocata: ⁊ simil' ponũtur ibi duo empla que dicuntur emplastra diafinicon sil' diafinicon dr elium laxatiuũ ab eodẽ positũ in antidotario suo: quod fit de carnib? dactilozuz: q affinichia vocant:quos multi antiquoꝝ palmulas vocabãt.l.fenichia.
Diafisalidos.dicunt trocis. de alkekengi a fisalidos qõ est kekengi.
Diafidelicon: idest emplastrum fidele.
Diafron.i.vlc? vetustũ.
Diagridiũ. Diacridiũ.i. scamonea ꝓparata. Acridiũ antiquitus dicebatur scamonea.
Diabimabad.i.cataplasma
Diaiacur.i.diacodion.
Diaiteon. ab itea q̃ est gre. salix.Cassius fel'. Oriba. in antidotario vli.
Dialima.qd ẽ.i. dialecanõ.
Dialon.i.de sale. vñ emplz seu cerotũ dialõ.i.emplz seu cerotũ ō sale dictuz a sale qõ recipit. nam alos gre.sal.Cassi? fel'.Oziba.
Dialipides.dialipon.i.defectio cozdis vel sincopis.
Dialad. ẽ dialacha a lacca dictũ:⁊ ponit in viatico i pãtegni:⁊ in antidotario vniuersali.
Dialecanõ.demostenes cũ lenitiuũ fuerit passionis: quã greci dialinia vocãt. musio etiam ea. de prefocatione matricis.
Diadimateos. theodozus prisciano ca? de dolore capitis.est tps in quo ẽ anesis.i.quies ⁊ iterpolatio. dialima.itercapedo itermissio.Diacozima.Dialiponta.
Dialipon.idest deficiens.l. Dialipides.
Diamarta.i. oleũ quo vtebatur marta.
Diamarte est q̃dã cõfectio sic dcã a Sera. ⁊ ab Aui.
Diamachir.a mace quẽ recipit.Diamacis.
Diamellicos.a melle qõ recipit.Malagma. nã milli.gre.mel.Cassi? fe.
Diamilon.cidomion.a citonys.
Diamilon.a malis que gre. milla dicuntur.
Diamolibdina a plũbo qõ molibdo dicitur.
Diamozon a mozis.
Diamozoson.i. electuariuz vtilitatũ.Saladinus.
Diametrũ.i.rectũ directũ.
Diamoncos.i.saxifragia.
Diamozosi cõbustũ.i.bleta
Diamas.i.lapis adamas.
Dianisia.i.flos cicozie.
Diantos.folia hꝫ os mũdi filia:sed parnioza nascit i locis humidis:cui? ꝓlo ⁊ vtus ꝓm ·Pliniũ.li? zz. ca.zi.versus fi.ẽ sicut capillozum ven.pzo qua .l. Adiamton.
Diaostreo.i.ō codeis ostreoruz.Cassi? fe.Oziba.
Diaphitikin.i.in e latinum vertit. Diapetiken. gre. dieta. Coꝛneli? celsus illis tẽpozib? i tres partes medicina diuidit. vna ẽ de dieta.altera de medicamẽtis:quaz farmakeiticen vocãt.tertia q̃ manu medet. kirurgia dcã.
Diaplasmata.gre. vocãtur odozifere cõfectiones q̃ ex siccis odozib? componuntur.Pli?.li?iz.cap. p. bedismata.
Diapsis gre. saniositas vel cum sanguis excreat vl' exit. ·Purulentatio. Demostb.Diapsesis.
Diapnes. est inuoluntaria eductio vrine.
Diapozon.cõfectio ad nauseam.Alexan.
Diaglon.est male scriptuz: nam dꝫ scribi diachilon. idest cõpositio facta cuz succis:vel mucillaginib? que sunt sicut succ?.Nazchilus.i.succus:⁊ syrup?.
Diarodon damasceni est similr male scriptus. qz rodon.i.rosa:⁊ ipse syrupus nõ recipit rosas:sed dꝫ dicere syrupus diachilon. qz fit de succis.
Diarisis vel siris cuz vena crepuerit:⁊ sanguis inde excreat vel exit.
Diarodon dicit a rosis que rodon vocant. qz maioꝛ pars rerũ ꝗgredientiũ in eo sunt rose.
Diaroma.i. electuariuz de aromatibus.
Diaria.idest simplex fluxꝰ ventris.
Diarodomel fit de melle ⁊ rosis.vt Alexãder.ca.de fastidio stomaci.
Diaspermaton.i. de seminibus berbarum.
Diasacon.i.venenosum.
Diascopion.i.stercus.
Diasstrumidis.i. mucillago
Diascoles.i.dilatatio.
Diascus.i.cuscute.
Diassongos comon.idest ō spongia.
Diassongos chemon. idest de spongia.Cassi? fe.Assongos spongia.
Diatereon.ab itea grec. qõ est salis.
Diates gre.Cassius fe. reumatica passio:quando. ſ. sanguinis tumoꝛ mẽbꝛo supuenit maxime in iuncturis ⁊ in facie.
Diatrõ. Diasron. Diateõ.i. vlc?. vetustũ. Demostb.
Diatesi.i.diuisio.
Diatriũ.i.spaciũ triũ dieꝝ.
Diatiuitas.i.diarundinũ.
Diaui Trocis.a violis dicti vñ trocis.Diani.i.ō viol'.
Diaxilon.i.ceperũ.
Dibial.i.vsnee.
Dibic.i.visc? quercinus.
Dibisarison.i.ellenium.
Dicaplon.i.folium.
Diccea.i.appolinaris.
Diceas.i.asarus.
Dicefon.i.volubilis.
Dich febꝛis.i.febꝛis ethica

Capln. CCXII.

Dichanacha. ara.gre.ediosmon.lati.vo mẽta Cui? plura sunt genera. Est enizquedã domestica ꝓpe hoꝛtulana dicta vel cõis vel odozifera.⁊ hec calefacit in tertio:⁊ cõfoꝛtat. Est alia siluatica q̃ mẽtastrũ dr:⁊ hꝫ maioꝛẽ vtutẽ calefaciẽdi. Est alia mẽta que lõgioꝛa cautioꝛa ⁊ latioꝛa habꝫ folia:⁊ hec mẽta romana vel saracenica dr.hec magis diuretica ẽ q̃ alie. Est alia mẽta que dr equatica:⁊ vocat sisimbꝛiũ vel balsamita. Et est alia mẽta q̃ dicit mẽta nõ odozifera ꝓm Halie.⁊ ista est calamentũ. SERAPION.lib.aggre.ca.dichanacha:siue dahanacha. Ex ea ẽ domestica ⁊ siluestris ⁊ ramuli domestice qñ maturant bñt colorẽ celestem: ⁊ sunt iterius cõcaui:⁊ in sũmitatib? ramoꝝ sunt q̃si licinia ⁊ viret ⁊ auget estate ⁊ hieme:⁊ hꝫ odozẽ bonuz. Est aũt alia spẽs mẽte siluestris:cui? folia sunt aspera ⁊ pilosa paruis pillis maioꝛa folys sisimbꝛy parũ: ⁊ i odoze suo ẽ pingue/do:⁊ ẽ min? iuuatiua in medicina q̃ spẽs alia. Et dic Ha. q in suba ei? est plus de subtilitate q̃ in alio olere. ⁊ i sapoze ei? est parua calidꝰtas ⁊ põticitas:⁊ vtus ei? est ca. in tertio. DIASCORIDES.ca.ediosmon.i.mẽta:qdaz noiant eã hachanacha q̃ vtutẽ hꝫ termãticã stipticã ⁊ serranticam. GALIENNVS.6.sim.phar.ca. ediosmuz. qdã eã mẽtã odozifera noiant. Est aũt q̃dã nõ odozifera mẽta:⁊ calamẽtũ vocãt.acres aũt sunt gustantib? vtreq; ⁊ cale vtutis ex q̃rto.debilioꝛ tñ est q̃ odozifera calamento ⁊ min? calefactiua.vl'r.n. loquẽdo hec qdẽ q̃si agrestis quedã est:illa vo domestica:que ꝓpter acqsitã ex hoꝛtẽsi cultura bũiditatẽ ad libidinẽ moderate icitat.iest autem hoc oĩbus qb? adest semidigesta bũiditas ⁊ vẽtosa: ꝓpter hui? aũt herbe complexionẽ qdam circa apostemata cuz farina oꝛdeacea supponũt eam:qõ calamentũ facere nequit:eo q vehemẽtius q̃ illa cal.⁊ exicc.hꝫ aũt qd ⁊ acerbitatis ⁊ amaritudinis in se amaritudine q̃ lumbꝛicos interimit ⁊ acerbitate exiccãdo bibita recẽs excreationem

sanguinis phibet. Est aūt subtiliū partium: sicut ⁊ aliqua alia herba. AVICENNA. li. 2. ca. 6 mēta. Est ca. ⁊ sic. in scō. ⁊ in ipsa ē humiditas supflua. In ipsa ē vtus calefactiua stiptica phibēs. ⁊ est subtilioris subē olerum que comedunt. POSSE. Cōtra sincopim ex debilitate cuz febre vel sine fe. siue ex medicina vel quacūqz causa conteratur mēta: ⁊ distemperet cum aceto: ⁊ frustum panis assi in igne ponat cū aceto: ⁊ dimittat tamdiu q̄ bene humectet ⁊ naribꝰ applicet: ⁊ ex inde fricent labia gingiue ⁊ dentes: ⁊ ligetur in tēporibꝰ sup venas pulsatiles tēporꝫ ⁊ brachiorꝫ: ⁊ patiēs masticet ⁊ būiditatez trāsgluttiat. ad matricē mūdificādū. teneritates mēte coquant in vino: ⁊ fiat ex ide suppositoriū. cōtra colicā passionem fasciculi mēte coquant in vino ⁊ oleo: ⁊ sup renes ⁊ pectinem cataplasmetur. cōtra fetorē oris: ⁊ putredinē gingiuarū ⁊ dentium ex decoctiōe eiꝰ cū aceto os abluat. Ad appetitū p̄uocandū cū ipedit ex frigidis humoribꝰ existētibꝰ in ore stōi fiat salsamētū ex mēta ⁊ aceto: ⁊ modico cinamomo: seu pipere: ⁊ vomitū factū ex debilitate virtutis contentiue: vel ex frigo. ca. fiat decoctio mēte in aqua salmacina ⁊ aceto ⁊ spōgia ītincta. ori stōi superponat: contra coagulationē lactis in mamillis pdicti fasciculi mēte ī vino ⁊ olo decocti ⁊ supligati mamillas soluit. hz. n. similr vim attrahendi venenū. ⁊ ideo qn̄ dat cū aliqua medicina contra venenū dat cū succo eius: vel cū aq̄ decoctionis eiꝰ. Sed succus mēte romane vel saracenice: vel vinū decoctionis cum melle mixtū valet cōtra opilonem splenis stōi ⁊ epatis ⁊ naturaliū viarum ex frigido humore: ⁊ etiā ex calidi tate sine fe. Succꝰ aūt eius datus lumbricos occidit. auribus istillatus vermes necat. decocta herba in vino ⁊ oleo cataplasmata soluit sclirosim. i. duritiē apatum superiorꝫ Mentastrū vel mēta siluatica: vel agrestis cū caricis coquatur in vino: ⁊ detur patiēti frigidā tussim vinuz decoctionis eius: ⁊ puluis eius in cibis datus digōnē cōfortat fomētum factū ex aq̄ decoctionis eius matricē ifrigidaram calefacit. Saccellatio facta ex puluere eiꝰ reuma frigidum capitis cōstringit: sed pro mēta aq̄tica. l. sisimbriū ⁊ p mēta nō odorifera. l. calamētū. DIASCORID. Succꝰ mēte bibitus cū aceto sanguinē reycientibꝰ subuenit: lumbricos extinguit: ventrē stimulat: subgluctiones tollit: colerā ⁊ nauseā cōpescit; duobus aut tribus cochleris cum succo maligranati acidi accepta ⁊ ipōsita cuz polenta apata spargit: in fronte ipōsita dolorez capitis mitigat: tumorē māmaruz, ppter coagulationē lactis tollit. sale addito morsibꝰ caninis opitulat. succus cum mulsa dolorem auriū depellit. ante coitū mulieri suppōsita iter p̄struit genitale. Aspredinē lingue dislenit. lac discoagulat. Lasciū a putredine tutū seruat cōditurīs bene misceē. qz eustomaca est. labentē animū odoris efficatia recreat. stōnihil cōcupiscēti fastidiuz detrahit. in sorbitione prisane optime ppinat: sanguinē excreātibꝰ aride herbe puluis tribꝰ digitis apprehēsus: ⁊ cū aq̄ ca. in potione datus oēm iniuriaz stōi detergit eadē res ē ventris aīalia interficit. cōtusa tēporibꝰ illinit in dolore capitis. sanguinis abūdātiam stringit ⁊ nimios vomitꝰ. Ortulana aūt est būidior ⁊ ad libidinē excitandū mediocris. hz aūt qd amaritudinis per quā potata lumbricos occidit. Est etiā stiptica iō cum pusca bibita recēs sputū sanguinis repimit. ⁊ leptomeris est pre alys suba eius est ⁊ agrestis ediosinus folia hīs aspera ⁊ maiora: ⁊ in oibus est brunosa ⁊ nō vtilis homini. AVICENNA. cuz frusta mēte in lacte dimittūtur nō caseat: ⁊ cū bibit eius succꝰ cū aceto abscindit fluxum sanguinis ab ī teriorib⁹. fit ex ea cum sanich emplm̄ ad vubellen: ⁊ ipsa qdē nō est similis mētastro: qn̄ in mētastro nō est pōticitas: ⁊ sunt in ipso resolo ⁊ calefactio: et exiccatio supflua impediēs: ⁊ ex ea fit emplm̄ ad sodaz: ⁊ ppie cum sanich ordei: ⁊ fricat cuz illo asperitas lingue remouet: ⁊ succus eiꝰ miscet cū mellicrato ⁊ istillat in aurem dolorosam. phibet fluxū sanguinis: ⁊ sputū eiꝰ: ⁊ coagulationē lactis in mamillis more emplastri suppōsita: ⁊ sedat earū apostemata: ⁊ cōfortat stōm ⁊ calefacit ipm̄ sedat singultū ⁊ digerit ⁊ phibet vomitū flegmaticū ⁊ sanguineū: ⁊ cōfert bicteritie: ⁊ ppie syrupus ipsius adiuuat ad coitū, ppter iflāmationē que est in ipsa: ⁊ humiditatez hortulanā: que nō ē in mētastro: ⁊ opilat vasa spermatis: ⁊ interficit vermes: ⁊ quando supponitur ante horaz coitus phibet impregnationē: ⁊ quando bibunt de frustis cum granis granati sedat colericam passionē. Confert morsui canis rabiosi: ⁊ est propria ad illud.

Didalis. Didalision. idest ciperus.
Didascalis. i. magister.
Didimus. gre. geminus vl gemellus. lib⁹ de doctrina gre.
Dicidas. quid est. l. ap̄. piritides.
Dicrisis. i. diuisio.
Dieta gre. vita vel regula. Lassius felix. capitulo ō quartana.
Dictamiū. i. diptamium
Dietiki. Dietici. idest clerici regulares.
Dieratum. i. anisum.
Difalon. i. mentastrū.
Difasan. i. bdelium.
Difasul. i. electuarium.
Difdab. ara. i. rana.

¶ Lapl'm. CCXIII.

Difrigis. vel defrigis. i. frigiꝰ lap̄. SERAPI. lib. aggre. ca. difrigis. auc. Diaſ. sunt eiꝰ tres spēs. vna nasciť solū ex suba ⁊ gleba terre: ⁊ nascitur sub petris: ⁊ in aq̄ in illa īsula: que postq̄z detrahiť de sub aq̄ desiccat in sole: ⁊ postq̄z desiccatus est aduriť sup terram circūpositis lignis. Spēs vo alia fex est eris q̄ colligitur qn̄ purgat es: ⁊ hoc qn̄ refusum est es: ⁊ pyciť aqua sup ipm̄ donec ifrigidatur ⁊ extrahiť ab ere: ⁊ est formula in aq̄ proyciť ⁊ reperiť sub eo hec spēs: ⁊ hz stipticitatē eris in sapore suo. tertia vero spēs fit ex marchasita quando plurib⁹ diebus cogtur vt calx: ⁊ fit color eius sicut color magre: ⁊ extrahiť a fornace ⁊ reponiť: ⁊ qdam putant q̄ sit spēs q̄rta ex eo qō est ex lapidib⁹ ex q̄bus extrahiť es. nam qn̄ iciduntur in crucibulo: in quo conflatur es. ⁊ extrahunt postea lapides: reperiť ex eo postea satis. melius aūt ⁊ electius defrigis est ille in cuius sapore reperiť sapor eris: ⁊ ziniar: ⁊ est stipticū desiccās fortiter linguam sicut alumē. Idē auc. Haly. virtus huius p̄me in sapore est cōpōsita: nā ibi res stiptica: ⁊ res parū calida: ⁊ vtus eiꝰ ſecūda ī carnat ⁊ cōsolidat bene. tertiū confert vlceribꝰ corosiuis: ⁊ ītrat in medicinis vlcerum oris. sil'r hic lapis solus administrať aut cum melle: ⁊ cōfert spēbus squinantie postq̄z remotus est: ⁊ phibitꝰ fluxus humorꝫ qui fluebāt ad hoc mēbrū. Et ego cuidā iam dedi statī post ſcisionez vuule: ⁊ fui vsus eo in ipsa: donec fuit cōsolidata ⁊ curata: ⁊ confert vlceribus factis in pectine ⁊ ano: ⁊ modus administrationis eius ad hec est sicut modus administrationis eius in vlceribꝰ oris. Et hoc qz hec mēbra curātur cum eisdē medicinis. l. lap̄. piritides. ⁊ Ponfolix.

Digegi. ara. i. gallina.
Digelicaroc. i. amomum.
Digestoria virtus. idest digestiua.
Digiti citrini. i. palma xpi. .l. chasialkel. est species satirionis.
Digiti hermetis. i. hermodactili. nā dicunt ab hermes ⁊ dactilis qō ē digitus: sed fm̄ Auicē. ē flos hermodactili.
Dibmadit. Malagma. Cataplasma. i. emplastrū le ue mollitiuum.
Diligi. i. digiti citrini.
Dilikasor. i. cretani.
Dilisson. i. polium.
Dilusar. Dilusiar. i. rapella
Dilutuz vinū. pliꝰ. i. aquatum nō purum. Lonclicel. ⁊ diluti⁹. i. magis aq̄tum. ⁊ merati⁹. i. puri⁹.
Dimad. ara. cataplasma.
Dimason. i. anacardus.
Dimag. Dimagi. i. cerebrū.

Dimaloz. i. ceterac.
Dimifragia. i. agrimonia.
Dimelea. Dimilia. i. puleiū martis: ⁊ ē diptamū.
Dimisinterion. i. reumatica. dissinteria: ⁊ est inter epar ⁊ ventrez. ⁊ exinde per venas refunduntur ad itestina ea q̄ de cibis effundunt. succus. n. eorum oū nō permutat in sanguine refundiť in itestinū: ⁊ sic secerniť cū coloribus mixtum.
Dinamis. i. vtus vel potentia. ide liber dinamidiarum. i. vtutum. lib. de doctrina gre.
Dinamidia. i. experimēta. Hal. 6. de īgenio sanitatis ca°. 2. circa medium.
Dinaraguadi. dynaruiegt est plāta albaze. ⁊ zufere vel zufore.
Dinari. i. diureticos curās. ide Syrupus dinari me sue.
Dinazrāgina. ē arbor silis rute. qua caremus.
Diocheri. Diochieri. idest polipodium.

¶ Lap. CCXIIII.

Dipseus dipsecus gre. ara. psenda. vl dipsacos baresana. vel barsiarbai vel albsacos. lati. vga pastoris vel cardo fullonū. Sciēdū q̄ due sunt spēs virge pastoris. s. masculus ⁊ femina. Masculus est quem Diaſ. fm trāslationē nostrā. ca. dipseus sic vocat. ⁊ est fm ipm̄ frutex spinosa virgā hīs lōgā spinis plenā: folia ī circuitu silia lactucis in singulis nodis bina hīs folia: ⁊ ipsa oblōga ⁊ spinosa ītus. ⁊ deforis spinis plena: ⁊ hz etiā contracta folia: que pluuiā ⁊ aurā in se retinēt. vnde ⁊ nomē accepit dipseus. i. sitiēs in virgis suis capita surgūt singula spinosa silia echimo maritimo: hz oblōgiora que siccata albū faciunt colorem: ⁊ in virga deintus vermes nascuntur. pliꝰ. liꝰ. 24. ca. 13. ⁊ lib. 27. cap. 9. in pncipio vtrobiq̄z. SERAPION. li. aggre. cap. barsiarbay. auc. Diaſ. Est spina qua pānos abstergūt: ⁊ lati. dr virga pastoris: ⁊ cardo fullonū: ⁊ est spēs spinarū hīs stipitē longū spinosuz: ⁊ folia eius sunt silia folys lactuce: ⁊ sup quēlibet noduz stipitis sunt duo folia amplectentia stipitē lōga spinosa ī medio eorꝫ iterius ⁊ exterius hīt silitudinē vesicarꝫ aque: ⁊ sunt spinosa etiā: ⁊ hīt iuxta stipitē concauitatē in q̄ colligitur pluuia ⁊ ros: ⁊ iō nominat dipseus. i. sitiēs. sup quēlibet ramū eiꝰ est capitellū simile echimo marino aliquātulum in lōgitudine tendēs spinosum: qō cum desiccatur fit albū: ⁊ qn̄ scindiť reperiunt in medio eius vermiculi parui: ⁊ ista est vga pastoris masculus. Et idez Sera. sunt eius due spēs masculus ⁊ femina: masculus ē herba q̄ nascitur omni anno: ⁊ hz ramulos seu virgas tenues molles subtiles ⁊ nodosos: ⁊ dilatat sup faciē terre sicut gramen. ⁊ hz folia silia folys rute: nisi qz sunt lōgiora ⁊ molliora: ⁊ hz iuxta vnūquodq̄z foliū semē: ⁊ ppter hoc dr masculus: ⁊ hz florē rubeū: sed femina est quā Sera. vocat ī lingua persica berserianū: ⁊ Diaſ. vocat eā poligonos: ⁊ est centū nodia femina: que ara. vocatur barsiarbay. lati. vo cauda vulpis: ⁊ est fm̄ Sera. hīs plantā paruā: ⁊ virgā vnicam tenerā silem cāne: ⁊ hz nodos ī radice cāne: ⁊ in nodis ipi⁹ sunt folia egrediētia ab ipsa virga silia folys pini: ⁊ hz radicē in qua nullū est iuuamētū: nascitur iuxta aquas.

Diosanos. i. gariofilata.
Dionysia. Diaſc. est secūda spēs hedere sic dcā a bacho qui dionysius dicit quē hedera coronatū alii qui fingebant.
Diostron gre. medicamen cutē iducēs. Lassiꝰ felix.
Diozatū. Obiezatuz. i. anisuz. haliabas in practica.
Dipa. i. elleniū.
Dipefon. i. lolium.
Diploen. vl' dioploen. idest duplices teste capitis. de mosth.
Dipsa gre. i. sitis. Dipseō sitiens. Lassius felix.
Dipsacos. IO. SERA. vocat diabeticaz passionem. i. sitire faciēs. Itez paulus de eadē passione sitiunt ingt īmoderate. vnde ⁊ dipsacos est appellata.
Dipsas. Dipsades. i. serpēs cuiꝰ morsus sitibunduz facit hoiem vsq̄z ad mortem. Steph.
Dipseus. Dipseon. i. sitiens

¶ Lap. CCXIIII.

Dipsecus dipsecus gre. ara. psenda. vl' dipsacos baresana. vel barsiarbai vel albsacos. lati. vga pastoris vel cardo fullonū. Sciēdū q̄ due sunt spēs virge pastoris. s. masculus ⁊ femina. Masculus est quem Diaſ. fm trāslationē nostrā. ca. dipseus sic vocat. ⁊ est fm ipm̄ frutex spinosa virgā hīs lōgā spinis plenā: folia ī circuitu silia lactucis in singulis nodis bina hīs folia: ⁊ ipsa oblōga ⁊ spinosa ītus. ⁊ deforis spinis plena: ⁊ hz etiā contracta folia: que pluuiā ⁊ aurā in se retinēt. vnde ⁊ nomē accepit dipseus. i. sitiēs in virgis suis capita surgūt singula spinosa silia echimo maritimo: hz oblōgiora que siccata albū faciunt colorem: ⁊ in virga deintus vermes nascuntur. pliꝰ. liꝰ. 24. ca. 13. ⁊ lib. 27. cap. 9. in pncipio vtrobiq̄z. SERAPION. li. aggre. cap. barsiarbay. auc. Diaſ. Est spina qua pānos abstergūt: ⁊ lati. dr virga pastoris: ⁊ cardo fullonū: ⁊ est spēs spinarū hīs stipitē longū spinosuz: ⁊ folia eius sunt silia folys lactuce: ⁊ sup quēlibet noduz stipitis sunt duo folia amplectentia stipitē lōga spinosa ī medio eorꝫ iterius ⁊ exterius hīt silitudinē vesicarꝫ aque: ⁊ sunt spinosa etiā: ⁊ hīt iuxta stipitē concauitatē in q̄ colligitur pluuia ⁊ ros: ⁊ iō nominat dipseus. i. sitiēs. sup quēlibet ramū eiꝰ est capitellū simile echimo marino aliquātulum in lōgitudine tendēs spinosum: qō cum desiccatur fit albū: ⁊ qn̄ scindiť reperiunt in medio eius vermiculi parui: ⁊ ista est vga pastoris masculus. Et idez Sera. sunt eius due spēs masculus ⁊ femina: masculus ē herba q̄ nascitur omni anno: ⁊ hz ramulos seu virgas tenues molles subtiles ⁊ nodosos: ⁊ dilatat sup faciē terre sicut gramen. ⁊ hz folia silia folys rute: nisi qz sunt lōgiora ⁊ molliora: ⁊ hz iuxta vnūquodq̄z foliū semē: ⁊ ppter hoc dr masculus: ⁊ hz florē rubeū: sed femina est quā Sera. vocat ī lingua persica berserianū: ⁊ Diaſ. vocat eā poligonos: ⁊ est centū nodia femina: que ara. vocatur barsiarbay. lati. vo cauda vulpis: ⁊ est fm̄ Sera. hīs plantā paruā: ⁊ virgā vnicam tenerā silem cāne: ⁊ hz nodos ī radice cāne: ⁊ in nodis ipi⁹ folia ī carnat ⁊ cōsolidat bene. tertiū confert vlceribꝰ corosiuis: ⁊ ītrat in medicinis vlcerum oris. sil'r hic lapis solus administrať aut cum melle: ⁊ cōfert spēbus squinantie postq̄z remotus est: ⁊ phibitꝰ fluxus humorꝫ qui fluebāt ad hoc mēbrū. Et ego cuidā iam dedi statī post ſcisionez vuule: ⁊ fui vsus eo in ipsa: donec fuit cōsolidata ⁊ curata: ⁊ confert vlceribus factis in pectine ⁊ ano: ⁊ modus administrationis eius ad hec est sicut modus administrationis eius in vlceribꝰ oris. Et hoc qz hec mēbra curātur cum eisdē medicinis. l. lap̄. piritides. ⁊ Ponfolix. SERAPION. vga pastoris femina est: cui vtus reper cutit ⁊ icarnat ⁊ ofert iflāmationi oris stōi qn̄ apponitur extra sicut est postq̄z trita fuerit: ⁊ est cōferēs apati qō dr berisipilla ⁊ apatibus antigs: ⁊ repercutit: ⁊ phibet hūores q̄ fluūt ad mēbra: ⁊ est ex meliorib⁹ medicinis berisipille qn̄ dilatat ⁊ extrendiť ambulās de mēbro ad mēbrꝫ: ⁊ cōfert vlceribꝰ alys: ⁊ vlceribꝰ manifestis ad que hūores fluūt: ⁊ cōgluctinat vulnera recētia cū suo sanguine: ⁊ cōfert vlceribꝰ auris: ⁊ si est in ea sanies: desiccat eā ⁊ abscindit fluxū mēstruorꝫ īmoderatū: ⁊ curat vlcera intestinorum ⁊ sputū sanguinis: ⁊ sistit fluxū eiꝰ vndecūq̄z fluat ⁊ in oibus his masculus est fortior q̄z femina: vn̄ hz masculus vtutem stiptica frigidaz qn̄ sumit in potu ex succo eius cōfert sputo sanguinis ⁊ fluxui sanguinis antiquo: et egritudini q̄ dr colirica: ⁊ distillationi vrine. qz prouocat vrinā, puocatione fortī: ⁊ qn̄ sumit in potu cū vino ofert morsibꝰ venenosis: ⁊ qn̄ bibit in febribꝰ periodicis añ accessionē paroxisini per horā cōfert multū: ⁊ qn̄ fit nascale cum ea mulieri hīti fistulā ⁊ vlcera in matrice confert iuuamētū magnū ⁊ abscindit fluxū humiditatū antiquarum ab ea: ⁊ distillat ex ea in aure: ⁊ cōfert dolori eiꝰ ⁊ sanici que fluit ab ea: ⁊ qn̄ coqt cū vino ⁊ misceť ei mel: confert iuuamētū vlceribꝰ matricis: ⁊ fit emplm̄ cum folys eius iflāmationi stōi: ⁊ sputo sanguinis: ⁊ formice ⁊ berisipille ⁊ apatibus calidis ⁊ frigidis in pncipio eorus. Et qn̄ coquiť cū vino: ⁊ teriť bene: donec fiat vt cerotū: ⁊ emplastrat cuz ea anus: curat scissuras que sunt in ano ⁊ emorroidas īteriores: ⁊ ops q̄ hec medicina reponat in pixide enea: ⁊ curat spēm formice que dr pagodes: ⁊ dicūt qdam q̄ vermes qui reperiunt in capitibꝰ hui⁹ plante qn̄ ligantur in corio suo: ⁊ suspēdiť in collo ⁊ humero hīntis quartanam curat eā si deus voluerit. AVICENNA. vga pastoris phibet fluxum: ⁊ fit ex ea emplm̄ flegmoni berisipille ⁊ formice: ⁊ est valde cōferens apatibꝰ vlcerativis ⁊ cōsolidat vulnera recētia. succus eius interficit vermes auris: et exiccat vlcera eiꝰ: eius aq̄ cōfert sputo sanguinis et fit ex ea emplm̄ iflāmationi stōi: et phibet fluxum sanguinis matricis: et sanat vlcera itestinorum. Et Diaſ. qdē estimauit q̄ ipsa puocat vrinā et sanat illum qui retinet eam: et non potest eam emittere.

Diptamiten fm Diaſ. herba est hīs fruticē minorē hīs multas hastas tenues et rotūdas silēs abrotano. in q̄bus virgis sunt folia oblōga similia oliue: et multa siē amidor: in cuius cacumine est caput viscido hūore plenum: vnde si odori fuerit applicatus sternutamēta p̄uocat: vnde et nomē ipsius a grecis accepit q̄ sternutatio pontamos dicitur. al'. tarmos.

¶ Capitulum. CCXV.

Diptamum. lati.gre.batin.vel diptamon.ara. sandenig.vbi sciendū q̃ diptamō pulegiū serpillū ⁊ cetera omnia ista sunt spēs diptami.⁊ ideo omnes iste tangunt. SERAPION.li.aggre.cap. sandenig.auc.Diaſ.Eſt triū ſpecierū.vna dicit oziganum eradhiotitri folia hñs ſilia ysopi:⁊ capita nō rotūda: ſz velut diuiſa in ſummitatib⁹ virgarū:⁊ eſt ſemen durum.

GALIENVS.6.ſimpl.pharca.de diptamo ſm tranſlationem grecā. vtus eius eſt ca.deſic.in tertio:⁊ eſt ſubtiliū partium. Et idē Serap.ex eo eſt aliud qō dr onithis: cui⁹ folia ſunt albioza folys pdicti:⁊ eſt magis ſilis ysopo: ⁊ ſemē eius quaſi in cozonula pendēs durū:⁊ virtus eſt in via vtutis ſupradicti:⁊ nō eſt minozis vtutis q̃ ipſum. Et idē auc.Hal.vtus ei⁹ eſt ſicut vtus ppzie ſpēi: niſi qz ē debilioz ea. Et ex iſto eſt qō dr oziganū azaba.cui⁹ folia ſunt ſimilia folys oziganī: ⁊ hz virgas ſubtiles:quaꝝ lōgitudo eſt vni⁹ palmi ⁊ plus:⁊ ſup ipſa eſt cozona ſilis cozone anetī in qua ſunt flozes albi:⁊ hz radices ſubtiles in gb⁹ nō ē inuamētū:⁊ folia eius ⁊ flozes qñ ſumunt cū vino in potu valent mozſib⁹ venenoſis. Et idē auc.Hal. vtus ei⁹ eſt cal.⁊ deſic.i.z.? Et idē.Tragoziganū ſm Diaſ.ē plāta breuis ī q̃titate ſua ſilis ſerpillo agreſti: niſi qz ſūt folia latiora ⁊ fortioza:⁊ reperit ex eo in aligbus locis hñs ſubtiles ramos:⁊ folia ſubtilia:⁊ gdā noiant eā praſſium:⁊ in aligbus locis reperit aliud hñs folia maioza ⁊ latioza: ⁊ mai⁹ ſemē. Et idez auc.Hal.in ſapore ei⁹ eſt ſtipticitas ⁊ amborum virtus eſt ca. Et idem. Ex eo qō dicitur alnā vel alnegen.ideſt pulegium. GALIENVS.6°.ſimpl.pharma. capi.de pulegio ſm trāſlationē grecā.glicon ſiue pulegiū hec eſt herba velut acris ⁊ ſubamara.ei⁹ vtus calefacit ⁊ ſubtiliat vehemēter. Sufficiēs āt ſignū q̃ calefacit ē. qz cataplaſmata calefacit ⁊ ſigdē ampli⁹ pmanſerit vlcerat: q̃ vo ſubtiliat.qz būida viſcoſa ⁊ groſſa: q̃ ex rozace ⁊ pulmone facile fac expuere:necnō mēſtrua .puocat. Et ē aliō qō dr diptamū ſm Sera.⁊ eſt illud qō gdā nominā alnegen:⁊ eſt meſcheranreſir:ſiue meſentremeſir.naſcit multuz in cretenſi iſula:⁊ eſt acuti ſapozis multū: ⁊ eſt ſimilis alnegen:niſi qz folia eius ſunt maioza ⁊ ſilia folys plante dicte artidā.⁊ artidan quedā eſt alba ⁊ mollis:⁊ iplent ex ea cultre:ſicut ex lana:⁊ ſup alnam.⁊ cachimini ē res ſilis lane.⁊ nō hz flozem nec ſemē. Et idē eſt ex eo qō dicit caſudiptamū qō naſcit in pluribus locis:⁊ eſt ſile diptamo niſi qz eſt minus eo:⁊ non eſt ita acuti ſapozis:⁊ facit ea q̃ facit diptamū:niſi qz eſt minozis virtutis:deferī autez ex cretēſi iſula. Eſt et ſpēs alia diptami hñs folia ſilia ſiſimbzu:⁊ virgas maiozes vgis ſiſimbzu:et in ſummitatib⁹ ei⁹ ſunt folia ſilia folys oziganī agreſtis nigri colozis.et odoz eius eſt ſaluie. Et idē.vtus pme ſpēi eſt calefac.⁊ deſic. in tertio et icisiua.vnde ſicut dicit Diaſ. qñ ſumit decoctio eius in potu cōfert mozſib⁹ venenoſis:et qñ bibit cū rob ſuccurrit illi qui bibit opium:et qñ bibit cum ſecaniabin ſuccurrit illi qui bibit gipſum:et illi qui bibit venenū: qō dicit amanaram.i.aconitū:et eſt ſtrāgulatoz: et qñ bibit cum vino eſt cōueniēs attritioni lacertoꝝ:et reſtaurat capita eoꝝ: ⁊ qñ bibit ex eo cū aq̃ et melle:puocat mēſtrua et cōfert hydropiſi: et qñ cum eo et melle fit loboc:curat tuſſim:et qñ fricat cū eo cozpus:cū decoctione ei⁹ in balneo curat bicteritiā:et ſuccus ei⁹ curat apoſtemata gule et vuule:et quādo miſcet ſuccus eius cū oleo de yrcos:et eycit in nares mūdificat caput:et quādo miſcet cū lacte: et diſtillat in aure ſedat dolozē eius:et quādo ſternit hec plāta in domo fugat aīalia venenoſa.aliud qō dr onithis hz virtutē vt prima:et valet ad ea ad que valet pma ſpēs Eſt alia ſpēs que dicit oziganū azaba qua nō vtimur. Eſt alia ſpēs que dicit tragoziganū habens folia maioza: vt ī pncipio dictū eſt.amboꝝ vtus eſt ca. puocat vrinā: et qñ bibitur decoctio eozum laxat ventrem:et faciunt deſcendere ſuperfluitates colericas:et qñ ſumit in potu cū aceto cōfert ſpleneticis:et qñ ſumit cuz vino cōfert potui venenoſo que dicit alchiſa:et puocat menſtrua: et adminiſtratur cū melle in loboc ad tuſſim et ad apata pulmonis et potio ei⁹ ē cōferēs faſtidio et debilitati ſtōi: et eructuationi acetoſe et nauſee:et dat de eo ī potu illis q eructuāt et fit emplm cū eo et ſanich ozdei:et ſoluit apata flegmatica:et cōfert hydropiſi:et ex eo qō dicitur alnam vl alnegen.i.pulegiū quādo ponitur ſupra cozp⁹ exteri⁹ generat beriſipillam: et ſi dimittat longo tēpore vlcerat et puocat menſtrua:et expellit humozes groſſos p exceptionē a pectore et pulmone:et eſt calefactiuū:ſubtiliatiuū:et maturatiuum:qñ ſumit puocat menſtrua:et expellit ſecundinam et extrahit fetū:et qñ bibit cū vino et ſale et melle expellit ſuperfluitates ſtōi:et confert habenti aſma:et qñ bibit cum aceto aqua mixto ſedat nauſeam et mozdicationem ſtōi:et purgat ſupfluitates melancolicas: et qñ bibit cum vino cōfert mozſui venenoſoꝝ:et qñ applicat narib⁹ cū aceto excitat ſincopizantē:et qñ deſiccat comburit et adminiſtrat ſtringit gingiuas fluxas: et quando fit emplm cum eo ſolo:et aſſiduat donec fiat rubea cutis cōfert podagre:et qñ adminiſtrat cum aceto aufert verrucas que dicunt ancona:et qñ fit emplm cum aceto confert ſpleneticis:et qñ fricat cozpus cū decoctione eius in balneo ſedat pruritū:et qñ ſedent mulieres in decoctōe eius cōfert ventoſitatib⁹ matricis et duriciebus:et aſcenſui eius ad ſupioza:et iuenit ex plāta vna ſpēs:cui⁹ flos ē albus:et dicit maſculus:et alia cui⁹ flos eſt purpureus:et dicit femina: et ambe nominant ab aligbus baluam:et nominant ppter ſtercus paſtoꝝ. qz quādo ipſi comedūt augetur eozum daga.ſpeciei que dicit diptam⁹ virtus eſt ſicut pulegy domeſtici:niſi qz eſt fortiozis vtutis.qz nō ſolum bibitū:ſed ex eo factū naſcale ſeu fumigiuz extrahit fetū moztuū:et extrahit ſagittas de cozpe ſtati de eo acceptо cibo. Alie ſpēs diptami valet ad ea ad q̃ ſupra ſz min⁹. Diptamum.i.lepozis auricula.

¶ Capitulum. CCXVI.

Dipteris gre.ara.bisbeig.vl biſte.lati. vo polipodiū:vel filicica vel filix arboz.pliricon. Diaſ.filicteron.ſaraꝝ pteris. SERAP.lib.aggre.ca.bisbeig.auc.Diaſ.Eſt plāta naſcēs in rupib⁹ et in ſaxis et in muris humidis antiqs:et ſup ſtipites:et iuxta radices antiquarū arboꝝ:maxime quercus:cui⁹ lōgitudo eſt vnius palmi:et eſt filis herbe dicte baracos ſuper ipm ſunt pili: et eſt alta:ſed nō eſt exaltatio eius ſubtilis:ſicut baracog: et hz radices ſup quas ſunt pili a qua egrediunt rami: et radix eſt ſilis aīali quatuozdecim pedū qō nominat ſcolaca.i.ſcolopēdria:et groſſitudo ei⁹ eſt ſicut digitus:et coloz eius iterioz ē viridis.ad albedinē declinis:⁊ dulcis ſapozis:et eſt illa q̃ cedit in vſum medicine. DIASCO. ca.de polipodio. Naſcit in parietib⁹ humectis:et circa radices arboꝝ vetuſtarum in quercub⁹. Radices ſunt illi aſpere et illigate ſicut polipus groſſitudinē digiti habentes. Roſa vero deintus viridis et ſubalbida apparet.

PLINIVS.lib.z7.ca?9.circa pncipium.dziopteris vel dipteris in arbozib⁹ naſcit filici ſimilis tenui: folioꝝ ſubdulcium icisura radice irſuta ⁊c.hoc nomē videt compoſitum ex dzio qō eſt quercus:et pteris q̃ eſt filix. dziopteris ſcripſit Stephanus:et aliqui dicunt q̃ vocatur filix maſculus:ſed filicem feminam inuenies in.l.ſaraꝝ.

GALIENVS.8.ſim.phar.cap.de polidodio.in ſapore eius eſt dulcedo et ſtipticitas. virtus ei⁹ eſt que deſiccat deſiccatiōe fozti ſine mozdicatiōe: et ē laxatiua: et hz vim putrefactiuā.vñ et pilos nudat. IO.MESVE.ca. de polipodio.Eſt radix plāte cui⁹ hortus eſt ſup arboꝝ

⁊ ſup lapides:⁊ vocat eam grecus filicem arbozis: ⁊ illud qō naſcit in lapidib⁹:humiditate hz ſuperfluā idigeſtaz faciēs ventoſitatem: ſubuerſione ⁊ nauſeā: verum meli⁹ ex eo eſt arbozū:⁊ ppzie quando naſcit ſup arbozem pozantē glandes:⁊ qō eſt cum ppzietatib⁹ bonis:⁊ ppzie qō eſt groſſum ſolidū ⁊ nodoſum:⁊ cuius coloz participat aliqd nigredinis ⁊ rubedinis:ſed parū:⁊ cui⁹ confractū eſt ſicut coloz fiſtici.⁊ in quo eſt aliqd ex aromaticitate. Aliud eſt in cui⁹ ſapore eſt dulcedo cū iſipiditate derelinquēs in guſtu aliqd ex amaritudine vltimo:⁊ qō eſt recēs. Et idē auc.Diaſ.cal.ē in tertio ſic.in ſcō. Et idem auc.haly ca. ⁊ ſic.⁊ in ſcō.reſolutiuū būiditatū groſſarū ⁊ viſcoſarū ⁊ exiccatiuū:⁊ abſtterſiuū ⁊ ſolutiuū:⁊ eſt ex maxime deſiccantib⁹ ⁊ extenuātib⁹ cozpus:⁊ facit ſubuerſionez ⁊ nauſeam:⁊ eſt ei⁹ opatio debilis ⁊ tarda:⁊ tollitur ab eo nocumentū pmum adminiſtrādo illud cum aq̃ mellis: ⁊ aqua paſſularū:⁊ aqua ozdei. Et idē auc. Dumay. Loquit cū iure gallozꝝ ⁊ gallinarum:⁊ fit ſolutiuū bonū:⁊ ſilr cū aqua caſei:⁊ fit ſolutiuū conueniens: ⁊ auferūt ei nocumētum 2⁹ ſi admiſcet ei aligd de confortantib⁹ ſicut ſunt ſemina redolētia:⁊ ſpēs:ſicut ſunt daucus,ppzie ⁊ aniſi ⁊ ſemē feniculi:zinziber ⁊ ſilia.decoctionē aūt ſufficiētē ſuſtinet POSSE.SERAPI.auc.Diaſ.hz vtutem ſoluentē.datur vo cocta cum iure gallinarū ⁊ olerib⁹:aut cum piſcib⁹ ⁊ cum mulſa:aut ſicla aut ſimilib⁹ ⁊ melancoliaz ⁊ fla deponit cataplaſmatib⁹ adhibita condilomata ani ſoluit: ⁊ qñ deſiccat ⁊ terit:⁊ datur in potu cuz mellicrato purgat flegma ⁊ meliam:⁊ quādo fit emplm cum eo cōfert attritionibus neruoꝝ ⁊ ſciſſuris digitozum: ⁊ emozroidib⁹. Et idē auc.Aben Meſuay. ppzietas ei⁹ eſt purgare meliam ⁊ fla ſine pūctione ⁊ malitia: ⁊ meli⁹ ex eo eſt citrinuz: cuius ſapor vergit ad punctionē ⁊ graſſitudinē:⁊ dulcedinē: ⁊ groſſitudo eius eſt ſicut digit⁹:⁊ q̃ vult ipm ſumere decoquat in aq̃ ſicle decocte:⁊ poſtea bibat qñ vis ponere in decoctiōe nō oz vt rectifices ipm aliter:niſi q̃ teraz ⁊ miſceat cum eis. Doſis eius decocti aut infuſi eſt a.z.y. vſq̃ ad.v.⁊ ſine decoctione aut ſine infuſione a.z.i. vſq̃ ad.y. Et idē auc. meſeba.ppzietas polipody eſt purgare leniter meliam.doſis eius ſimplr cum zuccaro: aut mixtum cuz aligbus decoctionib⁹ aut cōfectionib⁹:⁊ igeniati ſunt aliqui medicozū ad illos qui nō poterāt aliquas medicinas accipere pycere ipm tritum in aligbus cibis ipſoꝝ ⁊ purgat leuiter meliam.doſis eius ſimplr cum zuccaro ē.z.y. decocti aūt cum medicinis.z.q̃tuoz. IO.MESVE.Solutione educit colerā nigrā cum facilitate: ⁊ groſſum fla ⁊ mucillaginoſum ⁊ materias iuncturarū:⁊ cōfert collice ſm oēm modū adminiſtrationis eius:⁊ duritiei ſplenis:⁊ ⁊ ppzie cum epithimo ⁊ ſale ido:⁊ cōfert ad febzes melācolicas:⁊ ppzie cum aq̃ mellis:⁊ ſanat ſciſſuras q̃ ſunt in manib⁹. Doſis ei⁹ eſt ab auf.y. vſq̃ ad auf.quatuoz.

AVICEN.in li⁹ de virib⁹ cozdis dicit q̃ fortat coz.

Diralios.ideſt ferula.

Diranagal.i.alaca.

¶ Cap. CCXVII.

Dirdan. Diridar.Dirizdar.gre.ara.luzach.lat.vo fraſſin⁹ arboz cimicū.Dirdal.ptelea.gre. derdaꝝ.vlm⁹.Dia.Step. SERAPION.lib.aggre.ca. dirdan.ita nominat gre.in oziēte arabes vocant eam arbozem cimicū:⁊ in perſia nominat eā luzach: et eſt arboz babēs in ramulis camerulas in gbus eſt humiditas: que quādo deſiccat generantur ex ea animalia ſimilia cimicibus. Et idē auc.Ha. Sapoz eius eſt ſtipticus.vtus eſt que infri.⁊ deſic. PAVLVS.ca.de fraſſino.eſt fri.⁊ ſic.i.z. POSSE.SERAPION.vtus eius eſt que ꝛgluctinat dum eſt recēs:⁊ congluctinat vulnera recētia: ⁊ radix ei⁹ ad hec valet.ſimilr quando pycitur aqua in qua decoqtur ſuper oſſa:cuius ꝛgluctinatio eſt neceſſaria:ſed cozteꝝ eius dum eſt recēs ppzie ſi liget ſuper locū vulneris conſolidat ipm:⁊ decoctio cozticis eius cōſumit flegma: ⁊ qñ eozteꝝ eius exiccat curat egritudinē cū q̃ elcuat cutis.

GALIENVS.lib.dinamidiarum.cap.de paſſionibus ſplenis.Lozticē fraxini coque in vino ⁊ bibere da.ifallibiliter.n.ſplenē attenuat.nā res pbata eſt:qō ſi det pozcello bibere aligbus diebus:⁊ iterficiat paruiſſimū iuenies ſplenem. PAVLVS.Cōtra fluxum ventris lienteriā ⁊ diſſinteriam valet fomentū ex aqua pluuiali decoctionis cozticum eius.Cōtra vomitum ex debilitate virtutis cōtentiue: coztices eius bulliant ⁊ ſpongia intincta ſuper ſtomacum ponatur.Ex cinere eius ⁊ argento viuo fit optimum vnguentum contra ſcabiem ⁊c.

Diridal.i.vlmus. Diris.i.rubus.

Dironici. Dirconici.ſunt radices parue cuiuſdam herbe ſimiliter nominate habentis folia parua vtringz rotunda:⁊ flozes violaceos:naſcitur in muris ⁊ rupis pro ipſis.l.varonig.

¶ Cap'm. CCXVIII.

Dis. ara.gre.ion.lati.iuncus greca herbaria vocabat iuncū vzola vel bzolam:⁊ dicebat oxiurola acuti capitis.cambourola obtuſi capitis. SERAPION. lib.aggre.ca.dis.auc.Diaſ.Eſt herba cuius due ſunt ſpēs: vna ipſarū habet acutas ſummitates:⁊ iſta etiā ſpēs ſimiliter diuidit in duas.qz ex ea eſt que non habet fructuz.⁊ alia que habet fructū nigrum ⁊ rotundum: ⁊ cāna huius ſpecici eſt groſſioz q̃z canna alteri⁹:⁊ eſt tertia ſpēs que habet cannā groſſiozem:adhuc ⁊ magis carnoſam q̃z ſupradicte due ſpēs. Et huius ſpeciei fructus qui eſt in ſummitatibus eius eſt ſilis fructui iunci ſupradictarum ſpecieꝝ Et idem auc.Hal.huius herbe ſunt due ſpēs. vna earum eſt ſubtilioz ⁊ durioz:⁊ alia groſſioz ⁊ mollioz: fructus huius ſcōe ſpeciei facit dozmire: ſed ſpēs prima eſt ſimiliter duarum ſpecierum:vna quarum nō facit fructum: ⁊ non eſt in ea iuuamentū aliquod in medicina:⁊ alia facit fructum ⁊ facit ſomnuz:niſi qz eſt debilioz q̃z pma:⁊ iſta ſpēs facit ſodā:et ſubſtantia iſtarum duarū ſpecieruz eſt compoſita ex terrea pauca frigida pauce frigiditatis:⁊ ſubſtātia aquoſa calida pauce caliditatis: et deſiccat et infrigidat:et eſt narcotica:et due ſpēs quando aſſantur in igne: et ſumuntur in potu ſtringūt ventrem:et abſcindūt ſupfluitatem menſtruoꝝ:et deſiccāt quod deſcendit ex būoribus ad partes iferiozes.Pli⁹.lib.zi.ca?18.

Diſapoſita.i.difficulter ī cicatricem deueniētia.

Diſſapolita.i.diſſiculter.

Diſſ.i.tapſia.

Diſberot.i.querc⁹.Diaſc.

Diſcrita. Diſcritos gre. id/ eſt male termiabilia. dif ficulter.

Diſcola.Diſola.i.difficilia. Laſſius fe.

Diſelon.i.mentaſtrum.

Diſenteria gre. exulcerato inteſtinozum.

¶ Cap. CCXIX.

Diſſoa. ara.gre.et lati.rana. SERAPION.lib. aggre.ca?.diſſoa.auc.Hal.Linis ranaruz cōbuſtarum abſcindit fluxū ſanguinis quando puluerizat ſuper loca:et quando linitur cum eo mixto cum pice humida ſupra allopitiaz aufert eam. Et idem auc.Diaſ. Rane que ſunt in paludibus quando coquuntur cum ſale et oleo:et adminiſtrant in cibo ſūt bezoar venenis et lepre: ius earum quando elixantur eſt conueniens apoſtematibus antiqs quando puluerizatur ſup ea:et quando comburuntur et puluerizatur cinis earum ſuper locuz. vnde fluit ſanguis:abſcindit eum et miſcetur cuz pice humida et linitur inde allopitia et confert. Et quando ſanguis ranarū viridiuz ponit in loco pili palpebre euulſi prohibet oztū eius. Et quando rana cogtur in aqua et aceto: et fit colluttio ozis cum elixatura illa cōfert dolori dentium.

AVICENNA.lib.ſcō.cap.de rana.Linis rane quando ponitur ſuper locum ſanguinis retinet cuz. Et ipſa qñ

decoquitur cum sale et oleo est fm q̃ dicitur Bezoar lepre:ꝛ vermiũ venenosoꝝ comesta:ꝛ eius ius cõfert aĝatibus chordarũ quando sup eis fundit ꝛ dicitur q̃ ex succo vel decoctione rane fluuialis coluitur os ad dolorem dẽtius:ꝛ sedat quod est in ea:ꝛ corpus rane:ꝛ ꝓprie pinguis vel pinguedo eiꝰ est ex eis q̃ facilẽ faciũt dẽtium eradicationem:ꝛ existimo q̃ est hoc ex petrosa ꝛ non domestica. hec.n. spẽs est ex eis que testant medici ꝛ experimentatores cõmunitatis eycere dentes aĝalium quãdo ipsam sumũt in cibo ꝛ pastu: ꝛ figs comedit sanguinẽ eius: aut corpus ipsius apostemat corpꝰ eius:ꝛ fit color eiꝰ plumbeus ꝛ expellit spma donec mozit:ꝛ dicit q̃ quãdo coquit cuꝫ sale ꝛ oleo:ꝛ comedit est bezoar lepre ꝛ vermiꝰ venenosis. IO.MESVE.Oleũ de ranis cõfert dolori artetico ꝛ podagre caliditate:et inungitur super tẽpus in febribꝰ iflãmationuꝫ:ꝛ facit somnũ:ꝛ adeps rane viridis que habitat in arborib⁹ si liniatur sup ipm frãgit ipsum.

Difficro.gre.i. difficile. difficros difficil.

Diffregis. vel defrigis est medicina metallica abstersiua desiccatiua:ꝛ est duoꝝ modoꝝ. vna naturalis fossa cũ metallis q̃ ẽ ex fracto lapide: vt apparet in.l.Difrigis.ꝛ põ folix. Alia est artificialis cõposita ex q̃tuor mineralib⁹:cuius cõfectionez docet Oribasi⁹ in cap.de vulnerib⁹ oris.

Dissinteria.Dissinteria.id est dissipatio interiorum intestinorum.

Distis.i.camedreos.

Disnia. dispnia.gre.i. difficultas expirãdi ex siccitate.ide disnoici.i. habẽtes disniam. Orthomia vero ex humditate ẽ sig dem recto scemate prẽfocantur iacẽtes egroti. inde orthomici.i. habentes orthomiam.

Dissorexia.idest diminutio appetitus.

Dispasia.est valida virtus sustinẽdi.Demosth. Dispathia.

Distepapẽtos gre.idest difficile curabilis. Distera pentos.

Distracta dicuntur que nõ leuiter in ventrez corrũpũtur.ꝛ sto vocabulo vtitur Hal.lib.dinamidiaꝝ particula ꝓma.

Disulota.gre.difficulter incicatricem veniẽtia. Lassius felix.

Dissuria.idest malitia vrinationis quãdo fit sepissima emissio eius cũ dolore.

Distutis.Dissutis.i. puritꝰ.

Ditolus.i.gariofilata.

Ditros.Ditrosi.i. q̃d intro in palma nascitur.

Diureticus.i.bñs vias epatis opilatas ꝛ vrine. ꝛ iõ dicitur medicina diuretica.qꝛ curat diureticuꝫ. vnde diureticꝰ est nomẽ morbi: vt apparet i.l.hasab.de siti licet communiter dicat diureticũ vrinam prouocans. Hali.in dinamidys.i.aperitiuꝫ ꝛ dici põt ex q̃ curat morbum diureticum.

Diuretica omnia sũt sex. Apy.bruscl. feniculi. genestre.petrosilli.speragi. radices.s.ꝛ semina. Saladinus.

Docamẽ.i.ypropoleos.

Docan. Doncani. Dochaũ .i.fumus ara.

¶ Caplm. CCXX.

Dochen. dochon:vel piuers.ara.gre.geguers vel cechias.lat.vo miliũ. SER APION. lib aggre.ca.dochen.auc.Diasc.Dochen siue dochon.i. milium.Et hꝫ duas spẽs.vna earũ est asperũ: ꝛ ẽ illud quod põt teri ꝛ a quo auferr cortex sicut fit a rizi:qõ ara. vocat piuers.gre.ieuers vel elime.lat.vo panicum.Est alia spẽs fortissimi asperrimi grani.ꝛ nõ põt ab eo auferri cortex:ꝛ vocat miliũ. GALIENVS.7.sim.phar.cap.de milio. Infrigidat gdem in ꝑ. siccat aũt vel fm tertiũ absolutuꝫ vel fm scõm itensum:est aũt ꝛ aliqualr subtiliũ partium modicuꝫ. Ex hac ergo consistentia ꝛ complexione cũ comedit vt cibus omnino pauciozis nutrimẽti est oĩbus fere corticalibus cibarys:gnimmo ꝛ ventrez siccat.Extrorsum vero appositũ per sacculos ydonea piria est eis q̃ immoderaciter egẽt siccari.cataplasmatũ aũt etiam siccare natũ est.sufficiẽter tñ est fragile:ꝛ ꝓpterea iutile fit eiꝰ cataplasma. GALIENVS.7.sim.phar.cap.de milio fm trãslationem arabicã.Est granũ ex spẽbus granoꝝ. s.miliuꝫ qõ assimilat in figura sua ieuers: ꝛ vtus eius est desiccatiua:ideo retinet ventrẽ:sed quãdo ponit exterius ifrigidat in ꝓmo ꝛ desiccat in fine terty.vnde modicum dat nutrimẽtũ:ꝛ stringit ventrẽ:ꝛ quãdo ponit extra in sacellis sicut cum emplo ex eo cõfert iuuamẽto magno cõtra fluxũ:ꝛ ꝓuocat vrinam:ꝛ calefactoriũ ex eo factũ cõfert doloribus pungitiuis ꝛ tortionibus ꝛ alys doloribus.

GALIENVS.6.sim.phar.ca.clime siue panicũ. vocatur aũt ꝛ mellina.Est aũt ex leguminibus simile milio:tã specie q̃ virtute.pauci vero nutrimẽti ꝛ siccatiuum:stringit.n.eos qui fm ventrẽ fluxus:sicut ꝛ miliũ:si vo superplasmet defozis desiccat ꝛ infrigidat.

Dochines gd sunt.Hali.5⁰. memiri.ca⁰.3.

Dochion.Docion.i. ordeũ.

Dochon. Docon. Dolin.i. miliũ.Albaui. lib.de doctrina ara.

Docromos.i.asara.

Doctrina gd est.l.fen.

Doda.Dodra.i.papauer.

Dodera.i.papauer bortẽse

Dodechateon:est quedam planta habens. 7. folia similia lactuce radice lutea.ꝓlinius lib.25.capi. 4⁰.in ꝓncipio.

Dodralion.idest barba siluana.

Doguaful.i.almea.

Dogum. Dogumi.i. lac ex quo extrahit butirum.

¶ Caplm. CCXXI.

Dobabarech. vebasab.ara.gre.saprotis. lati. caries ligni corrosi. SER A. lib.aggre.ca.dobabarech.auc.Diasc.qñ fit emplm cuꝫ ea mũdificat vlcera corrosiua. GALIE.8.sim.phar.ca.saprotis.caries ligni corrosi ꝑpe ligni habẽtis stipticitatẽ ꝛ vtutem abstergẽdi sic sicut spẽs quedã lignoꝝ habentiũ spinas mũdificat vlcera humida:ꝛ abstergit ea.

¶ Capitulum. CCXXII.

Dolacha. Dolica.lati.gre.lakirus.ara.fasilũ vel dolikos. GALIENVS.ꝓmo de cibis cap.de dolaka.auc.Dyppo.ꝓlisa aũt iflant gdem minus:secedũt aũt magis:dolaki aũt magis his secessiuimi nus autem inflatiui ꝛ nõ nutritiui. ꝛ alibi. Dolaki autem nutriũt non minus pisis:sine inflatione autem sunt consimilr.ad delectationẽ autem ꝛ secessum deteriores. Quidam aũt amicozum in Roma cõuersans dicebat. Dolokas rome in agris bñtes figuraz magis oblongã lachiris. Et idem lib.dinamidiarum.ca⁰.de cancro. Succus dolake cum pinguedine porcina cõmixtus:ꝛ ipsa berba pistata ꝛ posita cum succo eius cancrum iterficit.

Dolara.i.auena.

Dolion.i.delion.

Dolifon.i.cimbalaria.

Dolin.Dochon.Docon.id est milium.Albaui li. de doctrina ara.

Domomarca greci Jusgamum ꝛ milimadrũ dñt.

Domãtos.i.celidonia.

Donafon.i.alaca.

Donaum.i.mellilotum.

Donax est quedã spẽs carui:que non nisi in aquaticis nascitur.ꝓli⁰.lib.16⁰. ca.37.ꝛ li.32.ca.6.in fine.

Doza.Dozati.idẽ.i.mellica quod videt per Almãsorem lib.tertio.ca.de granis qui post capꝫ de milio ꝛ panico scribit fmonem de doza:verũ apud Sera.ca.de panico exponit q̃ ẽ miliũ.al.panicũ.

IO. SER APION. ca.de dissinteria loquẽs de sozbitionib⁹ eis aprisvideꝫ velle similr q̃ sit spẽs mily. Ista tamẽ grana satis cõueniũt in operatione:q̃re pro quocũq̃ accipiatur nõ est periculum.quando tamẽ expedit vti magl stipticis melioz est melica.

Dozace est gdã piscicuꝰ venenosus qui vocatur scorpio marinus.

Dorcas.Dorcatis.Dorcax. l.capriolus. Jbex gre.

Dorignũ cacabum.est species landri.fm Diaſ. folia bñs similia oliue:sed paulo lõgioza ꝛ aspera:ꝛ flozẽ albũ: ꝛ semẽ velut orobi.variũ in folliculis suis quã veteres memorant amozificũ:vez fructex eius iterfectiue virtutis est.

Dozin.i.milium.

Dozma.i.endiuia.

Dozna.i.auena.

Doznig.gd ẽ.l.varonig.

Doronicum idem.Dozonigi.ara.

Dozonec. radix est similis brãce pulpi: ꝛ apportat de india: sed qꝛ raro ibi habet ponit ꝓ ea vnix.

Dozadion.i.valeriana.

Dosiafos.idest vinee. Dosial.idem.

Dosis.gre.donũ.datum.i. datio vel tributio.

Dotium.idest filigo vl ger manum.

Dotrifilon.i.pẽtadactilus.

Doxiamon. Doxiamion.i. amomum.

Doxim. idest scaurea vel scaroda.l.Tracomata.

Dracon.gre.trifon.i.draco

Dracomata.i. aspitas palpebrarũ. Alexã. Oriba. vo pinguedinẽ eaꝝ di.

Dracon marinus. est gdaꝫ piscis paruꝰ venenose pũctionis q̃ in lingua nra vocatur dozacena.

Draganũ.est planta que a Diaſ.cap.dragos. vocat tragos: naꝫ dicit tragos aut scropiõ aut draganũ nascit i locis maritimis frutex est sup terrã lõgitudinẽ palmi vnius bñs aut ampliuꝫ.basta est illi sine folys in q̃ in summo bꝫ azimos minutos sicut triticũ acutuꝫ multum in gustu stipticitatl.

POSSE. DIASC. Semẽ eius cũ vino bibitum fluxũ matricis ꝛ vẽtris abstinet:quod semẽ plurimũ colligit.tere et fac trociscos quibus siccis vtuntur.

Dragagãtũ .i. tragagantũ. Diaſ.ꝛ Alexan.

Dragantum.i.vitriolus:vl calcantum.l.zeg.ꝛ Acantos.zegl.

Dragma.est nomẽ ponderis none ptis.3. ꝛ sic accipiebat antiqtus: ꝛ illa ẽ .3.vera.modernivo octauam partez.3.pro.3. accipiũt: sed cõmuniter nũc accipit pro trib⁹ scrupulis.ꝛ dragma. gre.similr iterpretatur manipulus vel fasciculus vt feni et spinarũ ꝛ hꝰ. Jtez monetaquedaz obolus sic exponit in lib⁹de doctrina gre.l. daren. Et dragma apud Demosth.mediuꝫ capitis vocatur.

Dragona iterpretat asperitas palpebraꝝ.inde coliriũ dragonaticũ:vt i alexãdro de oculis.

Dragontea.Dragontiũ.serpentina.serpẽtaria colũbrina.viperina. basilica. asclepias.luf.cocodrillꝰ. idẽ.l.luf.Step.dracion luffrabene. ꝓlinius lib. 24.ca⁰16.in ꝓncipio.

Dragos.i.manipulus.

Drane.drarie.i. cãtarides.

Dria.Drios.i.quercus.

Drimia.i.acredo vel acuitas. vñ drimios icores. vt in q̃rto regiminis acutoꝝ.Ha.i.acutos bũoꝝ ꝛ acres.Halie.in dinamidys. Drimia sunt acria. que negtiam humoꝝ vl morboꝝ extinguũt.

Drimifagia.gre.i. acuta cibaria.Alexan.

Drimior.Drimis.gre.idest acer vel acutum pũgitiuum.Hal.6.simpl.phar. ca⁰.de apio.

Drimũ.i.pũgitiuum.

Drioballanos gre.i. glans.

Driobetade gre.i.tussis humida.Lassius felix.

Driofagus fm Diaſc. cap. discrerot.est spẽs querc⁰ ꝛ Drisberot.idẽ.quidam cerrũ dixerunt.

Drion.fm ꝓlinium:ꝛ fm Diaſc.cap.de strigno: est strignum manicon: ꝛ est species solatri vltima a Diasco.posita.

Driopister dicit polipodiũ maxime quod ĩ quercu nascitur:vt in li.antiquo de simpl.medi.ꝛ Hal.ad paternianum.

Driopistri ingr ẽ filix q̃ in arboze crescit q̃rc⁰:quaꝫ greci noadioi vocãt. ꝛ. melius aũt driopteris.ꝛ aliter vocatur filitica vl polipodium.

Driphonon.ꝓli⁰.li.27.ca. 9⁰.post ꝓncipium.

Driopteris. Step. driopis ex drio qõ est quercus:ꝛ pteris filix.ꝓli⁰.lib.27. capi.9.circa ꝓncipium.l. dipteris.

Dris.gre. quercus. accipit iterdũ ꝓ fago: ꝛ ꝓ omni arboze glãdifera.vt ilice ozno pino.

Drisitis.i.camedreos.

Dirupas.i.oliua bone etatis ad cõdiendum.s. inciptẽte bacca crescere.gre. petas vocant.

Driusiria.i.sumach:ꝛ est dictum quercus syriacum vel ros syriacũ.

Drix.i.species ferularuꝫ: ꝛ est rapsia.

Dropax.Dropodism⁰.i.ruptozium.sinapismum.

Drosumi.i.scozia.

Drosus.i.quercus.

Druppe oliue gd sunt.ꝓliniusꝰ.lib.iz.cap.28.ꝛ lib. 15⁰.cap.ꝓmo.in fine.

Dubellati.Dubella.dubellet.Dublet.i.aĝa cũ iam collectionẽ fecerit: ꝛ ẽ saniem faciẽs:de quo magis sperat q̃ fiat vlcus: q̃ q̃ resoluatur.

Dubene ara.i.musca.

Duburen.i. secundus gradus erbice.

Duburion.i.filago.

Dubusare.i.asara.

Duciamfon.i.regalea.

Duchinbelse.i.balsamum.

Duciomũ.i.carpobalsamũ

Ductamim.ara.diptamuꝫ a gre.corrupto.

Ducumbelsen .i. balsamũ.

Ducuram. Ducuran. idest anacardus.

Duelion. idest caries ligni corrupti.

Duelli.i.dilatari.

Duefosir.i.polium.

Dubum. bebelesamum .i. opobalsamum. Stepb.

Dulac.i.dactilus.

Dulla.ara.melo. magnus. viridis.

¶ Cap. CCXXIII.

Dullasia. ara.lati.melon idus.Anguria.batecha Lucumer saracenicꝰ. SER APION lib.aggre.ca.dulasia:siue dulaba.i.melon magnus vidis: ꝛ fm rasim est fortis humectationis ꝛ extinctionis: ꝛ confert febribus adurentib⁹:ꝛ est frigidior alys spẽbus melonũ:ꝛ tardiozis ĩmutationis in stõ:ꝛ longinquiora corruptione:ꝛ ꝓpter hoc cõueniens febrientibus ꝛ habẽtibus colerã in stõ suo ꝓpter suã grossitiẽ:ꝛ ꝓpter suam elõgationẽ a cõuersione:ꝛ cõueniens caliditati febrili. qꝛ extinguit caliditatẽ:ꝛ sedat iflãmationẽ eius. Et cucumer gdẽ facit opationẽ ꝓpinquã huic:nisi qꝛ plus ꝓuocat vrinam q̃ dullasia. vbi sciẽdũ q̃ melon magnus est melon idus: qõ per Auicen.patet de cura tertiane pure vbi laudat in tertiana ꝑdicta melonẽ indũ:ꝛ subdit fortasse non nocet melon paruꝰ.ergo melon idus est melon magnꝰ. Est enĩ melon paruꝰ bñs vgulatũ colorẽ exteriꝰ est albꝰ ꝛ dulcis ꝛ est paruꝰ:pro alia specie melonis.l. Rabera.

Dularotim.i.agrifoliũ.

¶ Caplm. CCXXIIII.

Dulb. dulbũ.l.benne.ciprus ara.vel baccam.grece suffire vel platanus arboz.lati.vo scotanum. ꝛ est illa arboz cũ qua in hispania tinguntur pãni: ꝛ nos vocamus eam barzi:ꝛ est platanꝰ arboz:vt pz per cõcordiaꝫ Auicẽ.eiꝰ cap.cũ Diaſ.ca.de platano.ꝛ pfert velut nuces paruas:vt Jo.Sera.capi.de dentifrigis. Item in Diaſc. fm trãslationẽ.ara.ca.de platano.Arbitroꝝ platanũ esse dulb.Jtẽ Stephanꝰ.ꝓlatanus est Dulb. SER APL li.aggre.ca.dulb.auc.Ysaac.Est arboz magna extẽsa bñs folia magna silia palme manus hois similia folys kerue nisi qꝛ sunt minoza:quoꝝ sapoz est amarꝰ ponticus: ꝛ cortex ligni eius est grossus rubeus:colozvo ligni eius quando scindit est medius iter glauce dinẽ ꝛ rubedinẽ:ꝛ hꝫ florem paruũ lenẽ glauci colozis:in cuiꝰ loco qñ cadit nascit granũ asperũ glaucũ vgens ad rubozẽ puluerulentũ in superficie sicut granũ cataputie.hec in hyspania vocat palma xpi.cũ qua ibidẽ tinguntur panni.similr folia eiꝰ similãtur folys elleboꝛi nigri:vt apparet in.l.Elleborus.

GALIENVS.7.fim.phar.ca.de platano.Suba eiꝰ est fri.⁊ bu. nõ lõge a rebꝰ tẽperate ꝓplonis. DIASCO. cap.de platano.habet virtutem frigidam ⁊ humidam.

POSSE.GALIENVS.folia eiꝰ recẽtia qñ terunt ⁊ ponunt sicut emplm sup apata que fiũt ĩ geniculis sedat ea sedatione manifesta:ſz cortricis eius vtus est que desiccat:adeo ꝙ cortex ipsa cogtur cum aceto:⁊ confert dolori dentiũ:nux vo eiꝰ qñ administrat cũ axũgia cõfert apatibus que accendũt a cõbustione ignis.Cortex eiꝰ qñ comburit est medicina vesiccatiua ⁊ abstersiua cõfert egritudini cuz qua eleuat cutis:⁊ cinis eius curat vulnera in q̃bus est sordes ⁊ putredo ꝓpter nimiã humiditatẽ existẽtem in eiꝰ loco:⁊ oz ꝙ caueat multũ a puluere q ẽ ĩ folys eiꝰ:⁊ in fructu.qz ẽ nociuꝰ valde cãne pulmonis. iõ qz desiccat multũ:⁊ iducit asperitatẽ:⁊ nocet voci ⁊ locutiõi:⁊ ẽt visui ⁊ auditui si cadit ĩ aurib⁹ vl ĩ oculis. DIASC. Emplm cũ eis sedat apata ca.q̃ fiũt in genu. Et qñ cortex eiꝰ:⁊ nux eiꝰ cõburunt:⁊ fit emplz cũ eis:⁊ adipe porcina aut arietina cõfert vlcerib⁹ putridis.silr cinis eiꝰ solus facit hoc.Et qñ coquunt folia eius recẽtia cũ vino:⁊ fit emplastrũ cũ eis,phibet cursum humoꝝ ad oculũ:⁊ resoluit apata flatica:⁊ qñ cortex cogtur cum aceto:⁊ fit collutio cũ eo cõfert dolori dentiũ.Et qñ fructꝰ eiꝰ recẽs bibit cũ vino ꝓfert morsib⁹ venenosis. ⁊ qñ admistrat cũ axũgia curat cõbustionẽ ignis.Et puluis foliozꝝ eiꝰ qñ cadit ĩ oculũ aut aures nocet mltũ.simlr ⁊ puluis q ẽ sup fructũ eiꝰ.

Dulbul.herba est que nascit in mari:⁊ dicit ogaga.

Dulcor apud Diaſ.ẽ mustũ coctũ vsqz ad tertiã prẽ sic ꝙ ꝓsũpta ẽ tñ eiꝰ tertia ps:qõ sapa triplicatum dr ⁊ carenũ.dk silr ⁊ defrictũ vinũ apud Auic.Dia.ca.de cozian dro dicit.cum dulcore.i.passo.l.carenum.

Dulkara.ara.capitificus. Dumul.i.ocra.
Dulufron.i.titimallus. Dumucugi.i.herba.
Dulutim.i.cimbalaria. Dumꝰ.i.rubus canin⁹.
Dumufon.i.alliũ porrinũ. ¶Cap. CCXXV.

Buna. ara.lati.cerebꝝ. SERAPION.li.aggre. ca.duna.auc.Hal.Cerebꝝ leporis qñ liniuntur cũ eo gingiue pueroꝝ tpe ortus dentiuz eoꝝ facit eos facile nasci:⁊ sine dolore:⁊ hoc est notoriũ apud oẽs. ⁊ administratio eiꝰ postq̃ decoctur nõ hz hoc:⁊ nõ soluz cerebruz hz hãc ꝓprietatẽ.imo butirũ ⁊ mel:⁊ alia multa hũt vtutẽ faciẽdi nasci dẽtes ifantiũ:⁊ qñ cerebꝝ leporis comedit cõfert epiletici:⁊ qñ assat ⁊ comedit cerebrũ eiꝰ ꝓfert tremori q accidit post egritudinẽ:⁊ comburit caput eiꝰ:⁊ ꝓficit cũ adipe vrsi curat allopitiã:ſz cerebꝝ galline strigit sanguinẽ miringaꝝ cerebri:⁊ cerebꝝ anatis ẽ ꝙueniẽs apatib⁹ q̃ fiũt ĩ ano:⁊ cerebra oium aliũ valẽt ꝗ sumentes venenũ de cerebro in via cibi.l.latamie.

Duniablos.Dunilabos.idest barba siluana.
Dunios est serpens quidam qui habitat ln litys.
Duragi.Durungi quid est.l.dozonigi.varonig.
Duragi aculem.idest auis quedam sic vocata.
Duram. Duraz.ara.i.turtur auis.duragi.yeman.
Durusataris.i.res q̃ voluit sup arborẽ antiquã q̃ fert glãdes:⁊ vocat ara.albarub:⁊ sirice vna demonis:⁊ est lanugo q̃ pẽdet:⁊ suoluit ĩ magnis arboribꝰ sicut vna.
Dusafolon.i.ceterac. Dusatan.i.vsnee.
Dusaruz.Dausir,Stepb. Duspactũ.Duspectuz.i. nocens digestioni.
idest auena.

Litterã hũt greci vt nos q̃ sem per breuis est:⁊ cũ hoc habent diphtongũ:que ex cõpositione a.⁊ i.fit:quã e.semꝑ sonare faciunt:habent etiã litterã dictam eta.⁊ e.longuz dicit.vez moderni greci ipsam nunq̃ nisi i.sonare faciunt.Arabes vo be hũt cuz aspiratione proferentes in imo pectore:q̃nis vt dcñ est supra eoꝝ a.aliqñ sonũ lre e.sine aspiratione recipit.

E ace.i.thimum.
E arsen.i.cinamomũ. ¶Cap. CCXXVI.

Easuch. ara.gre.haborafa.lati.vero cuscuta. SERAPION.lib.aggre.caꝰ.Easuch.ẽ res que adheret herbis inuoluens eas sicut fila:sed in summitatibus habet fructũ subtilẽ:⁊ ipsa crescit in arborib⁹:⁊ in summitate eius inuoluit simul.Reperit de ipsa multum in vineis:⁊ destruit multũ herbas:⁊ multi vtuntur ad curationẽ tussis:⁊ in ipsa est amaritudo:⁊ ponitur in vinum ⁊ fortificat ipm:⁊ iebriat.Et idem auct.Aben Mesuay.est herba que reperit intra linum:⁊ suspenditur ei. in cui⁹ sapore est amaritudo ⁊ ponticitas plus amaritudine.Et virtus eius est ca.in ꝑmo.sic.in secũdo.Et idẽ auc. Mesarugie est fri.⁊ bu.Et idem auc. Alabati est composita contrarys virtutibus:⁊ est in ea amaritudo ⁊ stipticitas.⁊ est ca.in primo.sic.in secundo.Et idem auc.Sabor Eben.Eiꝰ calitas aut friditas est fm ꝓplonẽ arboris cui adheret:qñ fit calꝑ adherentiã calẽ arboris:⁊ est fri.p adherentiã fri. POSSE.SERAP.auc. Hal.Abstergit fortificat ⁊ apit opilatões epis ⁊ renũ ⁊ fellis:⁊ mundificat venas subtiles ⁊ grossas ab hũoribꝰ grossis ⁊ colericis ⁊ fortificat stõm ⁊ epar:⁊ cõfert bicteritie facte ab opilatione epatis ⁊ febri:⁊ ꝓprie febri infantium:⁊ purgat colerã.Et idem auc.mesarugie ꝓfert bicteritie ⁊ opilationi epatis ⁊ splenis.Et idem auc.Alabati. confert stõ ⁊ epati ⁊ eorum opilationibus:⁊ expellit superfluitates neruorũ ⁊ venarum:⁊ mollit ventrem:⁊ cõfert febribus: ⁊ ꝓprietate eiꝰ est expellere supfluitates antiq̃s a venis.Et idez auct.Sabor Eben.ẽ bona stõ:⁊ maxime qñ miscet cũ ea anisum ⁊ semina similia. ¶Cap. CCXXVII.

Ebanus. lati.ara.abnus.ebus.vel ebirus.gre.ebenum. SERAPION.lib.aggre.capitulo Ebus.auc.Diasco. Eius sunt due species .s. absi ⁊ inda. Et absi est lignũ nigrum non habens lineationes:ſz in soliditate ⁊ subtilitate sua est similis cornu quando frangitur habet fractiones suas duras solidas mordicat linguã ⁊ est stiptici saporis:⁊ quando ponitur super pruinas,pfert odorem bonum:in indo vero sunt lineationes albe:⁊ est coloris subruffi. ⁊ omnes eius species quando frangunt sunt dure in fractura. DIASCORIDES.capitulo de Ebano fm translationem nostram.lignuz est:quod de ethiopia venit colorem vnum habens duplicatum tactu lene ⁊ durum ⁊ gustu stipticuz ⁊ mordax ⁊ carbonib⁹ impositum citius inserpit ignem in cotizulla confricatuz ostendit ruffum colorem.Est alterum de india vario colore:sed melius est supradictum.multi ligna assamina:et atantica vendunt que similia sunt ebano: sed inde agnoscitur quia mollia sunt ⁊ non grauia:⁊ cum fracte fuerint bastule eorum subruffi coloris apparent:non odorez nec gustum talez habẽt. Est autem optimũ quod est nigrum ⁊ equalr lenevires habens in gustu acres:⁊ aliqualr substipticas:vnde in collirys miscet. POSSE.GALIE. 6.º simpl.pharma.capi.de ebano. virtus eius est abstersiua calefactiua.vnde istud lignum est ex rebus que si confricentur cum aqua resoluitur in succum:sicut quidaz lapides:⁊ substantia eius est subtilis:⁊ calefacit ⁊ abstergit ⁊ aufert:quod est coram pupilla impediens visum:⁊ ipm ingreditur in medicinis oculorum conferentibus vlceribus antiquis eorum:⁊ humoribus fluentibus ad eos antiquo cursu. DIASCORIDES.Ebanus vlceribus oculorum vtilitatem facit:virtus est ei etiam purgatoria ⁊ ideo caligines oculorum ⁊ reumatismum detergit ac prohibet.multi totilas medicinales ex eo faciunt.Aliqui vero trituram ⁊ rasuram eius ⁊ limaturam infundunt in

vino die ac nocte ⁊ post terunt.facientes colliria.Aly pro vino aquam mittunt.comburitur etiam in cacabo crudo bene minuto quãdiu cinerem faciat:⁊ lauat vt molibdo qui puluis facit ad siccitatem oculorum. (dix.

E bebel.i.semen iuniperi.
E bel.i.sauina. (lyabas.
E benars.i.camelus Da/
E bereni idest granuz ben Paliabas.
E bulus quid est.l. kamea/ctis.i.infima actis.
E bur est dens elefantis.⁊ inde eburneus aptuz est medicinis in multis confectionib⁹ ingrediens. ⁊ ara.vocat aagi.sicut iuenies in.l.bafir baagi.
E burmeum.i.oleastrum.
E calcidos est nomen mensis octobris.hoc vocabulũ.ponit Aui.4.º cañ. ca.º de fe.pestilẽtiali.gre. est fuligo pẽdẽs trabibus ⁊ parietib⁹ ex fumo facta.
E chalodes.i.fumosum.
E charbed .i. scarabeꝰ qui inenit iter pãnos ⁊ inter libros.Platearius.
E chatrion iterpretat. ioo. habens potestates.
E cheon vocat medicamẽ ad visuz qõ fit ex cinere vipere ⁊ melle.
E bidua grece offis idest vipera serpens.
E chidrus est serpẽs in aq̃ degens.Plinius lib.32. cap.4.in fi.Enydris.
E chinos.i.critiꝰ aut terrenus aut marinus ꝑ quo .l.Iriccius.
E chinus.i.lentiscus.⁊ echinus dicit a plinio vocari piscis(lib.9.capi.25.⁊ li.32.cap. ꝑmo) qdã q cuz naui adheserit ipaz imobilẽ reddit:cuius formã fm diuersas opiniones adducit:sed nõ ẽ eritius. Echinꝰ silr fm libruz antiquuz de sim. medicina dr spia alba. ⁊ puto sic dici:eo ꝙ capitelluz hz silẽ echino marino. Diasco. Pli.liº 23.ca.8.Erineon.
E chis hc pseudo anchusa dr lanuginosior q̃ ancusa ⁊ minꝰ pinguis dẽsiorib⁹ folys ⁊ largioribꝰ ⁊ tenuioribꝰ. radix in oleuz missa nõ fundit rubore ex h ab ancusa discernit.Pli.li.22.caº.20.ĩ fi.
E choen idest alba.
E chus.i.merulus.
E cindebel.i.ameos.
E ciosactis.i.ebulus.
E cipi radix.i.marruby ra/
E ckutubue ẽ bestiola existẽs ĩ supficie aque q̃ sup eã mouet diuersis motibus sine ordine ⁊ q̃cũq̃ horaliqd accidit ei fugit ex eo qõ ipsi accidit: deinde appet. ⁊ dr aliter bestiola nõ gescens. ⁊ dr esse vulpis ab amatu. veruz tñ magis similia nro loco sunt duo ꝑus dicta.
E clie idest apoplexia.
E colpitare ẽ medicamẽ ĩ matricẽ mittere. (tis.
E copa ẽ pua solo ossis capi
E corascen.i.vitis alba.
E conconis.i.stuppe.
E craces. PLINIVS berba est q̃ ĩ sicilia tñ nascitur.lib.21.capl.o.16.in medio:quã ignoro.
E ctelice melic.i. corõa re/
E ctebo.i.scibere. (gia.
E ctica febris vel ab ectismos qõ est ꝓsuetudo vel ab ekteko qõ est tabefactus:ſz potius ꝑmuz credo:qz tabes ẽ marasmus ⁊ est ectica confirmata.
E ctropion grece demostenes ẽ ingt reflexꝰ iferioris palpebre ad exteriora ꝓpendens nec oculũ solido velamine tegens. Cornelius celsus.
E cus idest aquila.
E da lignũ ẽ aptũ ad icidẽ/
E degarad.i.rosa. (dũ.
E demul.i.feniculus.
E dera dr.qñ libenter a capis edit.⁊ iõ ſz Diaſ.sũt ali ciseos kisos grece Alfam.ara.tbalibecb. Pli. liº 16.caº 35.q̃ eaꝝ spes q̃ nõ hũt cũ ea similitudinez: nisi qz dsir edere:qz libẽter hyrci capraruz eas edũt sicut est barba hyrcina.⁊ rosa canina. vt apparet in.l.cissos.
E diantos idest viola.
E dinorda.i.intuba.
E dinus britanus idest gagatis lapis.
E diosmõ.Ediosmũ.Ediosmus.i.mẽta . Ediosimõ. Ediosmos.Diasco. Ste. Idiosmõ liº de doc. gre.
E dipnea.i.spinacea . (rẽ.
E dipnoa.gre.spirãtia odo/
E disemelic.i . corõa regia.
E disse.i.apoplexia.
E don.i.philomena auis.
E donca idest almea.
E dozatia idest cicorea.
E dra.i.fortis solo capitis:
E drason.i.anacardus.
E ducien.i.marrubium.
E dudinũ.i.vipra serpens.
E dulcus.i. merulus auis.
E ensentiũ.i.semẽ oleastri.
E erbathen.i.elleborus.
E erabron.i. mentastrum.
E ffebeuros.i. hñs septẽ costas.⁊ ẽ plãtago:qñ ĩ folys suis sunt septẽ coste.
E fedra ab alys marbasis vocata nascit ventoso fere tractu scandens arborẽ ⁊ ex ramis ꝑpẽdẽs folio nullo cyrris nũerosa q̃ sunt vt iunci geniculati radice pallida ⁊c. Plinius lib.26.capi.7. circa mediũ ephedra.
E feltida.i.crusta. Halie.ꝛº memiri.capl.o tertio.
E ffelide vel effelide variẽticule.Semiõ.i. macule q̃ fiũt in vultibus mulieruz ex sole vl aborsu. DIASCORI.caº de lothos.⁊ cap.de amigdalis.⁊ ca.de ficub⁹. Lassiꝰ felix.Cornelius celsus. ¶Cap. CCXXVIII.

Effemereon est apud Diaſ.ca. effemeron.quẽ multi yrim agrestẽ vocãt. folia ⁊ bastã silia lilio hz:ſz tenera ⁊ flores albos ⁊ minores ⁊ semẽ molle.radix ẽ ei grossa vt digitus.virtus est illi stiptica ⁊ odoris boni.nascitur locis vmbrosis ⁊ in siluis.

POSSE.DIASCORI.Radix eiꝰ decocta ĩ ore retẽta dolorẽ dẽtiũ mitigat. folia vo eiꝰ in vino decocta ⁊ cataplasmatib⁹ imposita tumores ⁊ duricies spargunt.

E ffemon est apud Diasco. gdã bulb⁹ quẽ vocat colticon vl celtico ⁊ est spes hermodactili venenosa.
E ffialte effialtes. Paulus idest incubus.
E ffidabegi qd est.l. cardabem.Alisfedebeg.
E ffilis. PAVLVS caº de maculis faciei est nomen vnius ipsaꝝ. Halie. lib. de facile acqsibilib⁹.
E ffimera febris q̃ a Ha. in epla ad glauconẽ expõitur simplex vnius diei.s. naz effimeris gre. vnius diei opatio ẽ qõ dianũ vl diurnũ dicere possum⁹. vt effimerõ cibus vnius diei vl aliõ tale dianũ.s. vni⁹ diei.vñ effimerides vocãt ãnalia q̃ dicti scribunt.i. acta cuiusq̃ diei affimerios vo quotidianus dr.⁊ hec oia ab imera quod est dies veniũt.
E ffisim.i. explanatio.Hal. tertio interiorꝝ.cap.10.
E ffiozõnes sunt macule q̃ oriunt in supficie corpis Hal.li.de facile acqsibilibus.cap.5.⁊.5. memiri capitulo tertio.
E ffios.gre.zirb⁹. Hal.6.de ingenio.cap.4.post ꝑn⁹.
E frention.i.fristile.
E gabael.i.psilium.
E gagios idest verruca.
E garion.i.cimbalaria.
E gelidã.i.tepidã.quasi nõ gelidã.Cornelius.
E gena.i.locus apud extremitatẽ oculorꝝ.
E georsimi.Eggi.i.acorus.
E ggi.Oggi.ara.acorus.
g gikeras.i.capricornu.
E gilo.i.populus arbor.
E gilopa ẽ aspa iter magnũ ãgulũ oculi ⁊ nasũ. .s.fistula q̃ ãnq̃ disrũpat antilops vocat.Ha.li .ô facile acqsibilib⁹:ſz ômostenes ãtilops igt ẽ egilops .s. collectio circa anglm maiorẽ oculi.quẽ si pp bumorez tenuerit clausum ꝑpo noie ãtinops a pluribus vocat . si autẽ inflatiõe euacuata digitis impressa puo recedẽs reuertit egilops a plib⁹ appellat:ſz antinops a vicinitate oculi nomẽ accepit egilops vo a similitudie capraꝝ q̃ ſz ãgulos oculorꝝ nãles videt bre inflatões ¶Cap. CCXXIX.

Egilops. gre.vl egilopa.ara. deusir qusir vl dausir vl dolara.lat.vo auena.ô q̃ Diaſ.duo fac ca.vnũ qõ icipit. Egilops herba igt est q̃ folia silia hz triticeis folys:ſz mollia.⁊ supi⁹ capitellũ ẽ. semis eiꝰ grana sũt obruffa duovl tria tunicis vestita.flos ẽ ei sic capitellus albꝰ q cũ faria mixtꝰ oẽs tumores curat ⁊ egilopas ⁊ ob hoc nomẽ accepit.Aliud caplm icipit.Zuena sine vt greci dicunt egilops ⁊c,⁊ idẽ dicũt ambo illa capla,error

fuit trãslatoris. PLINIVS cap.de auena siue vt greci egilops.herba ē q̃ crescit in segetib⁹ cũ folys tritico simi lib⁹ simplicib⁹ qdẽ:sz irsutis cũ tenui calamo bñti i summitate trib⁹ tegminib⁹ ambitũ ex qbus ariste siles capil lis exrãt. SERAPION li.aggre.ca⁹ qusir.auc.Diasco. Qusir siue dausir vel volara.i.auena ē herba cuius folia sũt silia folys frumti: nisi qz sĩ mollioza z i similitudine cala mi ei⁹ est semẽ duab⁹ vel trib⁹ tunicis vestitũ a qb⁹ exeũt ariste similes capillis i subtilitate. POSSE.GALIE. 6⁹ sim.phar.cap.de egilops.Sapor eius est acutus paꝫ z acris z virt⁹ ē diaforetica sic q̃ resoluit apata dura. z con fert fistulis q̃ fiũt iuxta oclm q̃ egilope vocant. Et qñ fit cũ ea emplin cũ faria curat scabiẽ z resoluit apata dura. est ãt vtrũq; stipticitatẽ bñs. vt z diarys q̃ fm vẽtrẽ ꝛfe rat. Et idẽ li⁹ pmo de cibis.ca⁹ de auena.est cib⁹ subiuga liũ nõ boiuz:nisi forte alicubi fameścẽtes extreme cogã tur ex ß semie panẽ facere. Extra famẽ aũt p aquã eiꝰ comedit cũ vino dulci aut melle ꝛsilr tyse. caliditate ãt sufficiẽte pticipat ꝛsilr illi:q̃uis nõ silr illi duꝫ exñs:pp qõ alimẽtũ minus exhibet corpi. Et alr aũt indelectabi lis est fact⁹ ex ipso panis:nõ tñ retẽtiu⁹ vẽtris aut puoca tiuus vt prius: sed in medio secũdum hoc ordinatus est. SERAPION.Mollit duricies.z iõ ad egilopas fari na eius cataplasmatibus adhibita z cõmixta cõgrue fac. Itẽ eius succus seruatus admixtus farine sextary in pa niculos redigit:z itez resoluit aqua in succi qualitatem: qñ vsus eius est necessarius: vires aũt bz leuiter z effica citer relaxantes z ad oẽs tumores facientes.

E gineus.i.capitificus.
E gios.i.fimus caprinus.
E glianchis idest augmen tatio anguli oculi.
E goceron.fm Diasco. vo cant quidã farinã fenu greci capitlo de fenugre co. Et egoceron est spẽs trifoly quod vocat trifo lium egoceron. vt appa ret in.l.bandachucha.
E gregozsis grece.i.vigilia.
E gritudo diuretica est opi lãs vias epatis z vrine. vnde diureticus.i.diu in renibus retentum. hoc vocabulus ponitur in. l. basabel derire.
E gritudo in qua eleuatur cutis idest lepra.
E gritudo mirachia.i.ypo cundry.
E gron est faunus z accedit in cute capitis.
E gufarion.i.fragraria.
E gurio ē est spẽs citrulli.ha bens formam longam.
E guscif.i.mellilotum.
E habzia idest almea.
E hafilos.i.millefolium.
E hafuc quid est.l. Easuch.
E hua.i.trifolium. (stre.
E hualidos.i. semen gene
E huarida.i.paucedanum.
E ilbaugue idest cardamo mum minus.
E lmis idest vinum.
E infestidos.i. ypogstidos.
E ira.i.rubea tinctorum.
E irat idest rosa.
E itrago idest citraria.
E kauma idest incendium.
E kkalfea ē herba canfora
E kkausi.gre.i.ardor. (ta.
E keletrũ idest karabe vel electuarium.
E kkopis grece idest defe ctus.Eklipsis.
E kilios. i. lilium silueſtre.
E klet⁹.i.ellectuariũ.Ekli psis.defectus.
E klisis. Ekpis.i.dissolutio vel defectus grece.
E kopos.i.vermicularis.
E kptidicos.i. saniẽ faciẽs.
E kptusis.i.sanies catafre sis.i.sanguinis putredo.
E kpton. Ekptio gre. idest expuo. (ctus.
E kreticuos grece.i.tabefa
E latia est excrescentia in palpebris rotunda albi da perspicua similis lapi di grandineo.
E lacterides sunt cucume res agrestes tam ipe fru ct⁹ q̃ ei⁹ herba.itẽ elacte rides vocant cataputie.
E lacteriũ.i. succ⁹ cucume ris agrestis.vnde elacte rium in vno exemplari. Diascori.est succus cucu meris agrestis:sed matu ri sunt eligendi vt ponti possint humores emitte re.qui cucumeres colle cti vna nocte sunt dimit tendi z alia die cribrum super vas ponere in quo cucumeres suprradictos pones singulos acu pon gens z panno pressi exue cantur. z expressi in alio vase mittẽdi sunt. z hũc vocamus elacteriuz vir tutes cui⁹ querc i.l.refo.
E ladin rodinum. i. oleum roseum.
E lafion idest ceruaria. z ē elafos boscos. (uus.
E lafos.Elaphos gre.i.cer
E lafos vel elafon boscos est herba quam Diasco. vocat ceruariam vel cer uicellum. Et Halie.sexto simpli.phar.capitulo ela fos boscos cali. z subti lium partiũ est virtutis. z ideo etiã exicatiuũ. se cundũ secundã abstãtiã .l.Eleboscos. Plinius li bro.zz.capitulo.zz.
E lamep idest yua.
E langeranda.i.terestria.
E lapmum.i. crisantinum.
E larna idest granum.
E lasac idest armoniacum.
E latiũ.Diasco. sic vocat se men quoddã qõ circa ar boreꝫ palmaꝫ nascit ali bi eleterium repitur.

¶Cap. CCXXXX.

Elatinus. DIASCORI. cap⁹ elatinus bz fo lia rotũda z aspa hastas tenues similia elixine:sz minora rotunda z aspa hastas tenues duobus palmis lõgas qnq; aut sex ex vna radice bñs folia plana gustu stiptica nascit locis cultl z in agris. PLINIVS li⁹ .z7.ca⁹.9.Elatin ramulos bz qnq; aut sex tenues z oblon gos folia q̃si pilosa z stiptica. GALIENVS.6.simpli. pharmaco.Elatin mediocriter est frigidatiua z stiptica. POSSE.DIASCORI.folia eius in cataplasmatib⁹ adhibita polenta reuma oculorum z tumorẽ phibet.Eli xatura eius bibita dissintericus mirifice medicatur. PLINIVS.folia eius in fomẽto lachrymas stringũt. Elatis. ALEXAN.ca⁹ de palesi.z agiro z elatis acopũ .i.mitigamẽtuz ex agyro mixtũ.i. confortatiuo z elatis.i. stipticis ifrigidatiuis cũ tẽperamento.
E lbair idest oua.
E lbelum elbeolum.i. buti rum. Daliabas.
E lbeub idest mercurialis. z alig dicunt q̃ est spẽs baucie agrestis fetentis de qua fit galbanum.
E lbue heilbãe exposita ab Aui.q̃ est iuzbue:sed in ara.est scriptuz chibaue. z ipm est albaue. z ē spe cies cardamomi.dicit.n. ibi q̃ ē subtilior q̃ cacu la qõ est cardamomuz:z sic elbue est species car damomi subtilior carda momo vsuali.
E lcalimbat terbentina.
E lchai idest satirion.
E lcheil ē locus vbi ceruix dorso coniungitur.
E lchidme idest paritaria.
E lchil idest mellilotum.
E lcuzegi. Alcuzez ara. est tetanus.
E lchuchogi idest cum ali quis cap̃ impetuose ver tit retro vel añ cum log tur z mouet ipm aut fa cit crepitum ore quando loquit:z pfert verbum z nescit quid dicat: vl cũ loquit sonuz facit vt nõ

¶Cap. CCXXXXI.

Eleboscos .i. elafon ceruicellum z ceruaria. DIASCORI.cap.eleboscos her ba est quã aly alafion dicũt: latini vero ceruicelluz.i.cer nariã. virgã bz feniculo similẽ que virga nodis est plena. folia eius duob⁹ digitis sunt lata z oblonga sicut terebin thi aspa z fragilia virga ei⁹ ex se multos emittit ramulos in quib⁹ capitella sunt aneto silia.radix est illi duobus di gitis lõga z lata z alba z odorata apta escis. virga p̃dicta a multis comedit. POSSE.DIASCORI.banc ber bam cũ cerui comederint cornua deponere dicũt. quare z ipsa cornua venenis occurrũt.semẽ eius cuz vino bibitũ serpentum vexationes curat.
E lectuarium idest mollis sorbitio.
E lecorus idest lapis lincis.Diascorides.
E lecenium idest lilium.

¶Cap. CCXXXXII.

Electrum succinũ.kekabre.kakabre.ara.gre.ga gates.lat.vero karabe. Et est gummi arboris vt gẽma.vñ anuli fiunt.vñ electrũ z succinuz ka rabe sub codẽ ponunt:qz electrũ est karabe z succinũ est karabe.vñ habemus ab Alexãdro ca.de dissinteria troci scos dialectrũ. Itẽ Serui⁹ sup bucolicon virgilij in eglo ga pastoris dicit q̃ electrum est.post succinũ. Itẽ Lassius felix tractatu de trociscis dicit. Trociscos de succino z ē electruz z describit trociscos de karabe. Est aũt gũmi ar boris dicte a Diasc.agiros z est spes populi arboris. vt ps in illo ca.agiros.verum illud facit cap.de populo diuerse spẽ ab illo sicut ẽt Auicen.vt infra in alia lra saf.patebit: quo facit capitula de baur qõ idẽ est qõ agiros: sed i ara. est baur. que capitula idẽ sunt cum his Diasco.quod aũt Diasco.dixit agiros Aui.dicit achirosa corrupte vel achi ros vt in arabico:z dicit q̃ est baur romanũ.in alio autez ca.dicit q̃ gummi illius arboris q̃ dr baur romanum dr karabe. DIASCORIDES cap. de agiros circa finẽ. aliqui perbibent huius arboris lachrymuz in rodanum. distillatum z coagulatum succinum facere idest karabe. OVIDIVS tñ lib. scõ metamorphoseos in eridanũ electr ex populis manare dixit. Sed Plinius lib.37.ca⁹ scõ.z 3⁹ in pncipio post longã improbationẽ fabularum Oui.z alioꝫ. Certũ ē eni electrũ gigni in isulis septẽtriõa libus oceani z a germãis appellari glessuz z c. Arbor bui⁹ gummi qõ est karabe gre. vocat agiros:z est populi spẽs p Diasco.ara.vero fm Serap.vocat laurcuma. fm Aui. vocat baur romanũ vel bauruz.lat.qõ fm Arabes sonat baur. AVICENNA lib.secundo de eo duo facit capi tula. vnũ de baur cui consonat caplm de populo arbore. aliud de baur romano:cui consonat caplm de agiros:sed in ara.est achiros.qõ ẽt exponit Diasco.q̃ est populus ar bor.z Auicẽ.dicit q̃ est Achirosa volens dicere agiros:cu ius gũmi est karabe.z Diasco.dicit q̃ ex arbore succinuz nascit fm quosdã z in rodanũ distillat.z ipm est electruz vt ofitum est.ã.in electro z in karabe. Due ergo videntur esse species bui⁹ arboris vna cali.complexionis alia frigi. sicut per vtrunq; textũ colligit q̃ q̃ apud Diascori.capl'o de agiros fit permixtũ cuz alio ca.cuius error vel a trans latore vel a scriptore ,pcessisse phibet per testimonium Serap.ex dicto Diasco.in vtroq; ca. Aliud pterea ca. fa cit Auicẽ.de hac eadẽ qõ incipit nuꝫ romana dr acrufex. .i.in arabico z est achiros z c. Ibidem sicut de baur.roma no.z error ptingit ob similitudinẽ lraruz huius nominis baur.io.z leuz.io.qz nõ differunt nisi in pũctis. Itẽ error fuit z ab eodẽ taz in ca.de karabe vbi dicit: qz est gummi arboris dicte nuꝫ romana z dicit esse baur. Itez error in uenitur in quibusdaz sinonimis agiros inquit esse leum romi:idest nuꝫ gallica:vbi erat ieum debuit esse baur. DIASCORIDES capi.ō agiros.i.pplius arbor quã aly ieum dicunt calefacit fortiter humectat aũt medio criter z leptomeris est. GALIENVS.6.simp.phar.ca pitulo de populo. argira siue populi flores ca. sunt virtu te ex tertia abstãtia a tẽperatis. in ea vero que exiccãdo z humectando differentia breui ab eucratis z medys ac cesserunt versus siccius.est aũt subtiliuz partium magis q̃ grossaruz:sed z frondes eius similes sunt floribus:nisi quia p omnia debiliores z minus efficaces:z resina eius eiusdẽ virtutis est cum floribus.z adhuc calidior.Semi nũ vero subtiliũ partiũ magis nec nõ desiccatiuũ magis q̃ resina ē flores nõ valde nota aliqõ calm. SERAP. li⁹.aggrega.caplo baur.romi. GALIENVS.6.simpl. pharm.baurcuma vl baur.romi.i.arbor karabe.comple xio eius est composita ex substãtia aquea tepida z terrea subtili.z propter hoc accidit q̃ substantia eius est compo sita z in rosis huius arboris est subtilitas pluisquã grossi ties.Et virtus eius est calida in tertio: sed deficcatio z hu mectatio non sunt in ea multuz.verum declinat ad sicci tatem paululum:sed gũmi eius est karabe virtus ei⁹ est si milis flori eius:nisi quia est calidior parũ semen eius seu fructus est subtiliores substantie q̃ gummi z maioris de siccationis z est hoc plus q̃ flos eius:nisi quia nõ est mul te caliditatis:sed floris virtus est sicut rose eius:nisi quia operatio eius est debilior operatione ipsius. z dicitur q̃ gumma baur que nascit iuxta fluuiũ nili congelatur ibi z est illud qõ dicit alaptõ.z quidã nominãt ipm arsopodõ z est karabe.z hoc gũmi qñ frangit ,pcedit ex eo odor bo nus:z color ei⁹ est sicut color auri. AVICENNA lib⁹ de virib⁹ cordis:karabe ca.est in pmo sic.in z⁹ alig volũt q̃ sit fri. PAVLVS karabe est gũmi arboris baur ro mi:z calefacit caliditate tempata cum pauca friditate.

BVLCASIN eben aben azarin lib.q dr fuitor.kara be sic assat z comburit. z ops q̃ frãgas karabe in fractu ris paruis z assa vna vice vel duabus z serua. sed combu stio eius ē in hũc modũ. Accipe ollã fictilẽ z pone karabe intus z claude os ei⁹ cũ luto z pone in igne vna nocte:de inde extrahe z tere z vtere. POSSE.DIASCORI. Lozy eius.5.i. bibita sciaticis medetur strãguriys subue nit multi dicũt q̃ bibita cũ vrina burdonis generare nõ pmittit.folia eius bibita post purgationez menstruoꝫ si mili mõ cõceptũ minime admittit. Itẽ succus foliorꝫ ci⁹ dolori auriũ subuenit.succus seminis eius melle mixtus caligines oculorꝫ detergit. Itẽ folia eius cum aceto vt ca taplasma adhibita podagricis medẽtur.resina vero eius malagmatibus necessarie miscet. Semen eius cũ aceto bibitũ epilẽticos curat.gũmi eius quod dicit karabe tri tum z bibitũ solones ventris ꝛstringit:z stomacũ reficit: z fluorẽ sanguinis repimit. AVICENNA.habz pro prietatẽ ꝛfortandi cor z letificãdi z repellẽdi cardiacã z fortificãdi spũs. SERAPIO.cap.karabe. Karabe su mit in potu z prohibet cursuz humiditatũ ad stõm:z ab stringit ventrem z stomacũ:z confortat eum:z abscindit fluxũ sanguinis.z quãdo cortex huius arboris inciditur minutiz z seminat in letamie oriunt ibi toto ano fũgi ad comedendũ. PAVLVS karabe ē gũmi arboris baur romi qõ quãdo bibitur retinet fluxum ventris z stoma ci z sanguinem vndecũq; fluat.z putãt quidam q̃ sit san daraca z dicunt q̃ karabe sodoma huius est gummi z est gũmi funeris:eo q̃ latini ponebant eũ super corpora de functoruz. Et idem auctori.Albugerig.Laliditas eius est temperata cum pauca frigiditate.z habz proprietatez re tinendi sanguinem:z proprie in tenasmone.z confert car diace:z stringit ventrez. Et idem auctori.Bedge.karabe ca.est z retinet sanguinem vndecunq; fluentem. Et idez auctoritate. Alcanzi suspenditur super apostemata.z con fert z est frigiduz. z confert cardiace.z sputo sanguinis z fluxui eius a naribus. Et alias virtutes inuenies. in.l.

lapis gagates. Electrū ēt dr̄ auꝫ cui⁹ qnta ꝑs est argentū. Plini⁹ lib⁹ 33.ca⁹.4.versus finem.

E lefion fm Diaſ. dr̄ tertia ſpecies ſemperuiue que ayzon dicit̄ vel aiſdon.

E lefas vel caniū est ozdeū infusum. ⁊ est quidaꝫ potus. ⁊ est animal.

E legia est ſpes calami aromatici.

E legne. i. elatin vl̄ elatin⁹.

E lelica albutimo. i. gummi terebinthi.

E letiffagus quid est lege. Elliffagus.

E leniū. Elymō ynula fimphitum idest ellenium. Diaſcozi. batum.

E leodin rodeum. i. oleuꝫ roſeum.

E leo. i. trabo. ide catellica virt⁹. ſ. ſubtractiua. i. virtus retētiua q̄ ſtatim ſegtur poſt appetitiuaꝫ: ſed aliatica dicit̄ digeſtiua ⁊ interpretat̄ immutās. ⁊ eleo ſilr dr̄ olina. vt apparet in. l. propria.

E leon. i. oleuꝫ vel oleū oliuaꝫ. ara. zciatū zaiatuꝫ.

E leos paleon. i. oleū vet⁹.

E leodes est ſpecies ſaniei ſic victa: qꝛ ſimilis oleo. l. hidros.

E leomeli ⁊ aumeli ē oleuꝫ dulce ſpiſſuꝫ valde ſicut mel ⁊ extrahitur de quadam arboze. l. aumeli.

E leniabin. i. conditum.

E leni. i. tediū vl̄ triſtitia ō futuro ⁊ facit vigilare.

E lenea ē ſcōa ſpēs lauri q̄ dicit̄ ſigiliū ſalomonis.

E leps idest cicer.

E lepeon. Elepnium. i. mezereon. Elepium.

E lermas. i. auripigmētuꝫ.

E lesen. Eleſer idest vitis.

E leſiꝫ. Eleſmi. Elexeō. Elexim. i. paritaria vago paternia herba. zuzegi id est vitri.

E leti. Electi. i. gazati ⁊ est eupatorium ghafeti.

E leuātia idest inflatio cruris ⁊ pedum.

E leuan. idest lalanga.

E leurus. i. gatt⁹. Hal. pmo memiri. cap. pmo.

E leuprocicon. i. cētaurea.

E lezuzi. Eleuzegi ē paſſio q̄ aliquis impetuoſe caput mouet cū loquit̄ vel q̄ filet aut facit ſtrepitū ozē cū loquit̄ repetendo idē verbū improprie vl̄ cuꝫ aliqs logtur ſecū vt recozdet̄. l. Elcbuchogi.

E lgil idest calx.

E lbanachid. Elbanakid. i. racemus.

E lbul. i. fructus iuniperi.

E lia. Eliambatis est ſpes brassice ſecūda. Plinius lib. zo. cap. 9. in pncipio.

E lica idest ſpelta.

E liciſma idest elciſma.

E licomalic. i. mellilotum.

E licon. i. capzioli vitis vel ſummitates. Paulus.

E licinū q̄ in petris naſcitur ⁊ est vinee. Ozibaſi⁹.

¶ Cap. CCXXXIII.

Elicriſi. PAVLVS. cap. de ſanguine cū vrina ad coagulatum inquit ſanguinem in veſica da apozima artbemiſie bibere ⁊ elicriſi ⁊ conize ⁊c̄.

PLINIVS lib. zi. cap. z5. de elicriſio. Elicriſiuꝫ aly criſantū vocant. Ramulos habꝫ candidos. folia ſubalbida abzotano ſimilia. ad ſolis repcuſſum auree lucis in ozbē veluti cozimbis dependētib⁹ qui nūq̄ marceſcit. naſcit̄ in fructice ⁊c̄. ⁊ inter eius virtutes ſiquit ad ſanguinē concretum ventris ⁊ veſice aſſumi cum mulſa.

E lidruꝫ. i. ſerpēs magnus.

E lidariuꝫ putant q̄ ſit electrum ab alys dicitur q̄ vernix que proximā habent virtutem.

¶ Cap. CCXXXIIII.

Eliffagus liliffagus grece. arabi. geliffagos. Alſamnet. Tuſſilago. Eliffagos. Sacbe. latine vō ſaluia. SERAPION. li⁹ aggre. cap. geliffagos. auc. Diaſc. i. ſaluia ⁊ est arbuſtū lōgū hās plures ramos ⁊ lignū eius ⁊ folia ſilia folys citoniozꝫ: niſi qꝛ ſunt lōgioza ⁊ ſtrictioza ⁊ rugoſa pauca rugoſitate. ſicut est rugoſitas pāni poſtq̄ abluitur antequā extendat̄ ⁊ reponatur ⁊ coloꝛ eius declinat ad albedinem. ⁊ habet odozem bonum. ⁊ habet in ſummitatibus ramozum ſemen ſimile ſemini herbe ſilueſtris que dicit̄ ozmē. naſcit̄ aūt in locis aſpis.

DIASCORIDES. Elifagus. i. ſaluia frutex est oblōga ⁊ habens multas virgas quadras ⁊ albas ⁊ folia ſimilia malicidonys: ſed oblōga minoza ⁊ aſpa ⁊ albediozа ⁊ odozata ſubrugoſa ſemē ſup virgas est ſimile ozmio agreſti. naſcitur locis aſperis. PLINIVS lib. z6. cap. 6. Eliſſagus berba est exalbida haſta est ei vaſta ⁊ quadra folia aliquatenus aſpera. poteſt enim acriter reſtringere.

GALIENVS. 6. ſim. pbar. cap. Eliſſagus ꝓl'o huius berbe ē ca. caliditate manifeſta ⁊ ſufficiēti ⁊ paꝫ ſtiptica.

POSSE. PLINIVS berba ipſa facit ad diſſintericos ⁊ ſuccus foliozum eius capillos generat ⁊ vrinā ꝓuocat.

SERAPION decoctio folioꝫ ⁊ ramoꝫ ipſius quādo bibitur prouocat vrinam ⁊ mēſtrua ⁊ expellit fetū. ⁊ confert mozſui venenoſo ſtrigōis marini ⁊ dēigrat capillos. ⁊ confert apoſtematibus: ⁊ abſcindit fluxum ſanguinis: ⁊ mūdificat vlcera fraudulenta: ⁊ cum decoctiōe vemulorum ⁊ folioꝫ ipſius fit ablutio ſedat pruritū genitalium viroꝫ ⁊ mulierum. DIASCORIDES virtus eius est diuretica mēſtruis imperat aboꝛſum facit percuſſum ſtrigōis marini mitigat capillos nigreſcit ē ēt termātica. ⁊ ſanguinē fluentē ex vulnerib⁹ ſtringit ſordida vulnera purgat. Elixatura folioꝫ ⁊ virgaꝫ ipſius pruriginē naturе cōpeſcit est etiā virtutis redarguētis cū acrimonia. vñ ad diſſinteriā atq̄ muliebrē fluxum quē greci rigeon vocant facit. ſuccus folioꝫ eius capillos denigrat ⁊ vrinam prouocat. PAVLVS vinuꝫ decoctionis eius confert paraliticis bibitū ⁊ cataplaſmatū ſuper partem paralitiсantez. Et dicunt magi de ſaluia q̄ ipſa putrefacta ſub fimo generatur auis quedā habens caudā ſerpentinā ⁊ albam merule ſimilis. de cuius cinere ſi ponat̄ in lampade apparet q̄ domus ſit plena ſerpētibus.

E lifon apud Diaſ. est ſpes quedam aconiti q̄ apud Aui. iterfector leopardi vocatur alias lupi.

E lifozio. i. ſtrāgulator pardi. i. aconitum. Diaſco.

E liga. i. anuli vitis.

E ligma idest electruꝫ vel inlinctum.

E lignata. Elimgria ſunt medicine vel potiōes calide. Theodozus capitulo de aſmate.

E lignati. i. mollis ꝓfectio.

E lili caſmobozo. i. gummi zappini.

E lima. i. cozūbruꝫ. ⁊ elima. i. panicum. Halie.

E limaticuꝫ mel idest mel acticum. Diaſcozi.

E limea. Elimma ilima. i. vnguentum.

E limben idest caſeus.

E lime vel elima. i. panicū.

E limos durkia. i. milium.

E limon idest enula.

E limos. Eliximi. Eliximе idest eraclea.

E linx idest lumbzicus.

E lios gre. ſol: ſed ylios profertur.

E lioſpagus teneritas ramoꝫ ſparagi q̄ in ſumitatib⁹ naſcunt̄ dictus ab eleos q̄ ē ſol: qꝛ ſicut ſol mutat radios ſuos ita ſpagus teneritates ſuas.

E lioſtropos quid est lege titimallus. Elioſcopos idem. Diaſcozides.

¶ Cap. CCXXXV.

Eliotropium yliotropiuꝫ bebeneb elacrab. i. cataputia maiozꝫ f lo: qm̄ Dia. facit ſemotim capl'z de eliotropia a capl'o ō cataputia maiozi quā vocat eici. vñ eliotropia gre. est dcm̄ ſolis cōuerſiua ab elios quod est ſol ⁊ tropos ꝓuerſio. hoc nomē multis plantis attributum est: eo q̄ plures flozes ſuos ad ſolem cōuertant quidā pentadactilū ſic vocauerunt quidā cicozeaꝫ ⁊ aly alias. DIASCORIDES capitulo de eliotropio duo facit capitula. de prima ſic. Eliotropium maius multi ſcozpiozon dicūt: eo q̄ flozes ſimiles ſunt figure ſcozpy. folia hꝫ oziмo ſimilia ⁊ aſperioza ⁊ nigrioza. ⁊ haſtas ex vna radice gnq̄ aut ſex cum ramulis ꝓpluribus ī quib⁹ flozes ſunt colozis albi ⁊ ſubpurpurei ⁊ ſubcirini ſic cauda ſcozpy. Aliud capl'z de eliotropio dic̄. Eliotropium minus naſcit̄ locis cultis ⁊ in pratis ⁊ ſimile ſupradicto ſemen rotundum hꝫ pendens. PLINIVS. libro. zz. capi. zi. ⁊ libro. z. capi. 4z. ⁊ libro. is. capitulo. z7. de eliotropio. nomen accepit q̄ primo ſolſtitio eſtiuo floreat vel q̄ ſolis motibus circumacta cōueniat. vnde a latinis ſolſequia vocatur. naꝫ ſole oziēte flozes ſuos aperit item recludit cū ſol recubuerit. ipa est quā latini intubaꝫ ac verrucariaꝫ vocant ex eo q̄ extinguat verrucas ex aq̄ potata vl̄ cataplaſmatis vice impoſita vrucas abſtergit.

POSSE. DIASCORIDES huius berbe manipulus vnus elixus ⁊ bibitus flegma ⁊ colerā deponit cuꝫ vino bibitus ictibus ſcozpionum occurrit. Cataplaſmatib⁹ adhibitus eadem facere poteſt. Multi etiaꝫ radicē eius collo ſuſpēdunt contra vim ſcorpionuꝫ. ſeminis eius grana quattuoꝛ cum vino bibita ante acceſſioneꝫ quartanas maximum remediū est. tertianarys vero tria grana vtiliter danť. folia eius cataplaſmatibus adhibita tumores ſpargūt. mirmiceas cozpozis purgāt. clauos cozpozis limpidant: ſicca vero folia eius impoſita podagricis maximū preſtant effectū. trita ⁊ matrici ſuppoſita mēſtruis impant: aboꝛſuꝫ faciunt. Eliotropy minozis herba cū ei⁹ ſemine decocta ⁊ cum nitro ⁊ yſopo ⁊ cardamomo bibita rotūdos ⁊ latos lumbzicos excludit. clauos impoſita cuꝫ ſale tollit: maxime ſi fuerit elixa ⁊ impoſita.

E liquiſma. i. raſura nauis.

E liſſagnie idest lapſana.

E liſmen. Eliſmis. i. paritaria. Elixio. Elixiones.

E liſmū. i. plumbuꝫ vſtum.

E litrodani idest rubea.

E litis. i. lepida fm Diaſco. vocat̄ melioꝛ ꝑs ſquameris. Elitis migaꝛe. i. lepida teneri eraminis. ⁊ est ſquama vel ſcozia.

E liticen virtus gre. attractiua. Ha. li⁹ de catartic.

E liū. i. triticale. Hal. lib⁹ de facile acqſibilib⁹. ca. z8.

E lix apud Diaſ. vocat̄ quedā ſpes bedere ca⁹ciſſos que ſeminib⁹ caret folia hās minuta ⁊ anguloſa.

E lixatura pro ſapa accipit̄ apud pauluꝫ q̄ſi ſine determinatione reperit̄.

E lixiatuꝫ idest lenticula.

E lixio. Elixiones. vitrago. vitregena. Echine pdicalis paritaria. Eliſmē. Eliſmis idē. l. Tuderi.

E lkabuim. Elkalibac. i. gūmi albotin. ⁊ ē terbētina

E lkalibakia idest auena.

E lkamac. Elkemac idest granum.

E lkaſi idest vlceratio.

E lkirika. i. radix gladioli vel gladiolus.

E lkiſma. i. raſura nauis.

E lkiſmos grece tractio datio belciſma.

E lkea gre. i. vlcera elkos vlcus. Elkoſis vlceratio.

E lleben idest lac.

E lleboziteꝫ. i. centaurea.

¶ Cap. CCXXXVI.

Elleborus. Elleboꝛelentum. Elleboꝛon veruca ria vel polirizon. grece. ara. cherbachen. lati. vero velatruꝫ. SERAPION. lib. aggre. cap. cherbachen. aucto. Diaſco. Due ſunt eius ſpecies albus ⁊ niger: ſed albus est planta: cuius folia ſunt ſimilia folys plantaginis ſeu folys plāte dicte bleteagrion. i. ſicle agreſtis: niſi qꝛ ſunt brzeuioza eis ⁊ declinantia ad nigredineꝫ plus cis: ⁊ verſus rubedinē aliquātulū tendentia. ⁊ habet ſtipitē quattuoꝛ digitoꝫ longū rugoſuꝫ. ⁊ q̄ incipit excoriari deſiccat̄ ⁊ putreſcit cito ⁊ apparet circa ſtipitē velut capilli ſubnigri. hꝫ radiculas multas ſubtiles egredientes ab vna radice paruas oblongas ſimilr cepe longo. naſcit̄ mōtuoſis locis. ⁊ opoꝛtet q̄ fodiat̄ radix ipſius plante ⁊ reponat̄ tpe meſſis: ⁊ melioꝛ ad colligendū est cuius planta extendit̄ ſup terrā extēſione moderata ⁊ est albus facile frāgibilis multe carnoſitatis nō hās acutas ſummitates ſicut ſquinantū. ⁊ q̄ſi frangit̄ euolat ex eo res ſimilis pulueri ⁊ caro ei⁹ est ſubtilis ⁊ nō mozdicat linguam mozdicatione fortis: ſed facit abūdare ſaliua ad os. Et caueat̄ animietate ſua: qꝛ ſuffocat. Et melioꝛ ex eo est ille qui deferť ex terra q̄ dr̄ Italia: ſed ille qui est ex cadecchia ē magnus: ⁊ est plāta ſimilis ſquināto. ⁊ est ſuffocās. Sed ellebo rus niger est plāta hās folia viridia ſimilia folys vulb. ſꝫ nigrioza: ⁊ est in eis aſpitas. ⁊ hꝫ virgā breuē et flozē albū cum aliquātulo purpureitatis: et est ſup ipſaꝫ velut racemus in quo est ſemē ſimile grāo cartami q̄ hoies denchibozz. ⁊ denoſant ipm ſcamonoides: eo q̄ ytātur ipſo in purgatiōe vētris. et hꝫ radiculas multas ſubtiles nigras egrediētes ab vna radice ſimiles radicib⁹ cepe. et quod de ipa adminiſtrat̄ ſunt ille radicule. naſcit̄ in locis aſpis ſiccis nemozoſis. Et melioꝛ ex eo ē plenus nō cōſumptus nec extenuatus cui⁹ interi⁹ ē ſubtile acuti ſapozis et pungens linguā DIASCORIDES cap. de elleboꝛo fm translationē noſtram. Ellebozus alb⁹ folia habet ſimilia arnogloſſe aut blete agreſti: ſꝫ brzeuioza et nigrioza et modicū obruffa. haſta ē ei lōga duob⁹ palmis et rugoſa et citius ſolet marceſci q̄ ſiccari incipit. et ſicut capilli multi ex vna radice ꝓcedūt ſicut virgule. naſcit̄ locis montuoſis. radix fodi tpe arearum debꝫ. vtilis est aūt alba et tenſa et fragilis et plena et iūcoſa. quā cum fregeris velut ſtumū iactat: ⁊ albidioꝛ deintus cū guſtu ca. nō valde ſaliuā ꝓuocans. plus accepta hominē ſuffocat. meli⁹ est grinaiсuꝫ et italicū. capadociū hās albi⁹ est et tenue. Ellebozus niger est polirizon aut melāpolion dr̄: qꝛ melāpus filias ſuas amentes ex eodem curauit a mania. hec berba folia hꝫ ſimilia platano viridia: ſed minoza vt affodillus: ſꝫ diuiſa multis locis: ſed nigrioza et aſpa. virga est ei breuis et flozes albi et purpurei in ſemate botruoſo ſimiles gingo. hec in antiqs tēpozib⁹ ſcamonoides dicebat̄: qꝛ multi ea vtebant̄ in purgatōibus. huius radices tenues ſunt et nigre ſicut cepulle quaꝫ radicū maxime vſus ē naſcit̄ in locis aſpis et ſiccis et agreſtibus. Eligēda vero est carne plena. que intra ſe hꝫ albū colozē et guſtu viſcidum et calidū. talis vero in parnaſo mōte naſcit̄. GALIENVS 6⁰ ſim. pbar. capi. de elleboꝛo. Ellebozi ſpes ponant̄ in 3⁰ gra. ca. et deſic. Est aūt fm guſtuꝫ calidioꝛ qui niger. ſubamarus aūt alb⁹. AVICENNA lib. z. cap. de elleboꝛo. Ille qui niger est: est fruſta inciſa et eius acuitas fortioꝛ est acuitate albi. et illi qui ipſum colligunt preſeruantur ab eius nocumēto comedendo allia ⁊ bibendo vinū. et folia quidē plāte eius ſunt ſimilia folys vulb: ſed ſunt vehementioꝛis nigredinis q̄ ipa. et habet crus breue ad purpureitatē declinās: et eius figura est ſicut figura racemi. et in ipa est fructus. et habꝫ venas ſubtiles nigras: ex cuiuſcunq̄ quarum radice ſicut duo capita ceparuꝫ egrediūtur. et quod de eo adminiſtratur ſunt vene iſte et oziтur in ſiccis locis. melioꝛ est ille qui est medius interveterem et nouū et groſſum et extenuatum habēs colozeꝫ cinericiū et qui est velociter frangibilis: et nō ponderoſus in cuius vacuitate est quoddam ſimile tele arance ſaporem habēs acutum et mozdicās linguam. Et bonum quidem q̄ adminiſtratur est vt aſſumatur lignū paruuꝫ q̄ est apud radicem eius et infundatur parua aqua et excorietur. Et aſſumant̄ cozticeꝫ illius et exiccētur in vmbra et adminiſtrētur triti et cribellati et potio eius ſunt tres carmet. et melius est vt in potu dē cum petroſellino et dauco. et quandoq̄ dantur ex eo vſq̄ ad auť. y. cali. est et ſic. vſq̄ ad ſecūdū. Est ſolutiu⁹ ſubtiliatiuus ⁊ ē fortis abſterſionis adeo q̄ cozrodit carnem moztuam: et quando naſcit̄ apud radicem vitis fit eius virtus ſolutiua. Et de proprietatibus quidē elleboꝛi est q̄ ipſe pmutat cozpus a ſua complexione. et facit quandoq̄ acquirere cōplexionem bonā iuuenilem: et multi ſunt qui album elleboꝛuꝫ ſumunt ad vomēdum: et non facit vomere et non ſoluit: ſed facit illud q̄ facit vomitus et ſolutio: et cōuenientia eius ad viros viragines mulieres et ad fortioꝛes ⁊ adoleſcētes et ad eos q̄ hās carnes teneras ī cozpoze: et multi

tudo sanguinis est plurima. ⁊ nō est conueniens castratis neq; mollibus. Et ipse quidē est ꝓueniēs in martio: deinde in septembrio. verumtñ opꝫ vt ante ipm p̄cedant tres dies penitus in quibus abstineatur a comestione ⁊ potatione grossoruꝫ. ⁊ vt administrentur ea q̄ gaudere faciūt. ⁊ delectari ⁊ vt euomat ⁊ eyciat post cenā duabus vicib⁹ aut tribus: deinde assumatur linitus sup morꝫeam ⁊c.

IO. MESVE. Elleborus est arbor algur ⁊ sunt ei⁹ due spēs. nā alius est alb⁹ alius est niger. Niger incolumior ē albo. vñ minatur alb⁹ accūtia timoris ⁊ tremoris. Niger vero acquirit ei iuuenescentiam ⁊ incolumitatē: ⁊ ex eo qō magis eligit ⁊ ꝓprie est cuius sapor est acutus mordicans gustū. ⁊ hñs saporē sicut assaꝫ ꝓprie ⁊ qō est frangibile ⁊ mediū inter subtile ⁊ grossum ⁊ mediū inter recēs ⁊ antiquū ⁊ mediū inter ponderosum ⁊ leue: immo plus leue q̄ pōderosum. ⁊ qō est leue carens asperitate et melior pars ipsius plante est radix ipsius ⁊ melior pars radicis sunt fustes ipsi⁹ ⁊ melior pars eoꝝ sunt cutes ipsoruꝫ. Et melius tempus collectionis ipsorum sunt ver ⁊ estas. Albus aūt minoris est acuitatis ⁊ mordacitatis ⁊ mordacitas ei⁹ est nō apparens subito ⁊ ē maioris amaritudinis q̄ niger. In alys aūt ꝓprietatib⁹ vt niger hꝫ: sed plus antigtate q̄ niger patit. Niger est ca. ⁊ sic. i. ꝫ. ⁊ est subtiliatiuus ⁊ solutiuus corrosiuus carniū que fiunt in vlceribꝰ. ⁊ dr̄ q̄ quando nascitur apud radices arboris sunt fructꝰ illius solutiui. Albus vero ca. ⁊ sic. est in medio tertij. ⁊ similiter absterſiuus mordicatiuus multipliciās vomitum ⁊ faciēs sternutationē cū fortitudine. Albus corporib⁹ nostri tēporis molestus est: immo est eis sicut venenū, ꝓprie prefocans. Nigri aūt vsq; ad tēpora nr̄a virtus est tolerabilis lꝫ adhuc difficile ingt Hypo. Molestus ellebozus his quoꝫ corpora sunt sana. ars autem ⁊ sollicitudo in rectificando ⁊ impropinādo quandoq; cum opꝫ facere ei⁹ opationē incolumes. Inquit filius zezar fit cerniabin sic mel ⁊ submergē in eo tepiduꝫ ⁊ subtile ⁊ ex folliculis nigri partes cōueniētes circiter. 8. horas ⁊ extrahunt ab eo ⁊ ꝓpinatur terniabin hñs virtutes eleboꝛi. ⁊ cū similiter fit de melle passulaꝫ: ⁊ quandoq; submergit in iure gallinaꝫ aut carniū ⁊ fit silr. Et aliqui perforāt radicē raffani ⁊ intromittunt fustū ellebori ⁊ post die auferūt ⁊ ꝓpināt raffanū hñtem virtutes ellebori. Et q̄q; infunduntur in oximelle ⁊ fit similiter. Et q̄q; in vino dulci. ⁊ quandoq; in cōdito aut in alio ex syrupis aut robub. q̄q; infundūtur in iure galloꝫ ⁊ carniū ⁊ coquunt in iure. postmodum autem kist aut ordeum: ⁊ q̄q; forbetur ius solum per se. Daucus aūt ⁊ piper lon. anisum petroselinū ⁊ calamentū ysopus sicca ⁊ origanum ⁊ asce ⁊ bonificāt eius operationem. bene autem permiscetur cuꝫ epithimo polipodio ⁊ sale indo ⁊ similibus. cōfortāt. n. sese. expellunt aūt virtutes vtriusq; a corpore aq̄ mellis. aqua passulaꝫ. aq̄ ordei ius galloꝫ ⁊ gallinaꝫ cum oleis nucum ⁊ amigdalarum ⁊ similium. puluerem autem ellebori sumere nō est tutū.

POSSE. Contra vermes auriū conficiat modicuꝫ pulueris eius cuꝫ succo persicarie ⁊ in auribus imponat: statim exeunt. puluis eius superpositus carnē supfluā corrodit. contra furfures capitis ⁊ pediculos buliat puluis lupinoꝫ amaroꝫ in aceto postmodum colet ⁊ colature admisceatur puluis ellebori. vngatur caput per discriminalia postmodū laueē. Contra scabiē fiat puluis ex eleboro albo bene trito. ʒ. i. ⁊ litargiro bene trito. ʒ. y. ⁊ oleum cōe vel nucum in patella bene coquatur ⁊ litargiꝫ bene conficiatur cū aceto ⁊ ponatur in oleo ad vltimum puluis: ⁊ inungatur patiens in balneo. nā valet multū contra litargiam ⁊ epilensiā. puocat sternutatio ex puluere naribus immisso vel pāno imposito ad nares. DIASCORI. Ellebozus albus flegma ⁊ omnes humores vomitu purgat colliryꝫ nobilibus miscet caliginem oculorum purgat. suppositū aborsuꝫ facit. infantē in vtero occidit. sternutamēta prouocat. polente mixtus molli sorices necat. elixus cum carnibus citius eas madidas facit. nam nisi mixtus fuerit polēte aut sisamo aut succo ptisane aut succo tapsie aut mulse aut succo lenticule aut nisi in pane coquat dari nō pōt: q̄ sic ab antigs iuentū ē. PHILON medicus doctissimus ⁊ pfectissimus diligentia lōga ⁊ ratione scripsit qua disciplina ellebozus det. Multi vero in succo mulse mixtū dant: postea dātes manducare illis q̄ hoc acceperint q̄ sunt fortissimi corpore. vñ datuꝫ disciplina superiori nullā offocationē facere potest. cuꝫ aceto mixtus ⁊ colliriū factum ⁊ ano suppositū nauseaꝫ phibꝫ. Ellebori vero nigri. radix accepta colerā ⁊ flegma p ventrem purgat. Aly scamoneaꝫ ⁊ sal miscent. ʒ. i. multi cum iuscellis eā coquunt. multi cuꝫ lenticula. nam sic accepta ventrē purgat. purgatio illa melācolicis epiletīcis arceticis ⁊ paliticis medicat. suppositā menstruis impat. aborsum facit: fistulas purgat imposita. ⁊ post triduū tollatur surdis aurib⁹ imposita reddit auditu. ʒ. post biduū aut triduū eiecta scabiē purgat mixta libanotidi cere ⁊ pici lige ⁊ oleo citrino aceto addito sola vt cataplasma imposita maculas oēs corporis tollet. lepras oēs ʒ ernasq; limpidat. scabies curat ī aceto cocta. ⁊ gargarismo accepta seu adhibita doloreꝫ dentiū mitigat. miscetur ⁊ stipticis medicaminibus. mixta vino. ⁊ pollinē ordei ⁊ vt cataplasma adhibita hidropicis prestat effectū. ⁊ si lino fuerit inserta ⁊ vino mersa vinū catarticuꝫ reddet. aqua in qua fusa fuerit si domui aspergat muscas ⁊ pulices necat. hoc cuꝫ foditur celeriter fodi oportet: q̄ tarditate fodiētis visuꝫ ebetat aut doloꝛem capitis commouet. nam plurimi fossores eius alleo sumpto ⁊ vino potato secure fodiebant.

GALIENVS. Eleborus vterq; tā albus q̄ niger absterſiue silr ⁊ ca. virtutis sunt. quare ⁊ morfeis ⁊ empetiginib⁹ ⁊ scabiebus ⁊ lepris conueniunt: quin etiam fistulas mordificāt duab⁹ aut tribus diebꝰ: sed dentiū doloribus cū aceto ꝓferūt. SERAPION. aucto. Hal. virtus eoꝝ est q̄ abstergit ⁊ ꝓfert scabiei ēpetigini morfee ⁊ egritudini cū qua eleuat cutis. Et q̄ ponit eleborus niger in fistula dura aufert duricie illā in duob⁹ diebus aut trib⁹. Et q̄ fit cuꝫ eo collutio oris cū aceto confert doloꝛi dentiū. ⁊ occidūt columbos q̄do intus fundunt fabe aut frumentū in aqua in qua infusus est ⁊ ꝓpinatur eis in cibo.

HYPO. Elleborus niger euacuat meliam p secessuꝫ ⁊ per vomitū. AVICENNA. Confert linitus sup morfeam cū aceto. ⁊ similiter super loca in quib⁹ sunt sordes. ⁊ similiter super albā morfeā et eradicat verucas et euacuatio q̄ fit cū eo confert albaras. et similiter alb⁹. et linitur niger et alb⁹ cū lacte sup scabiē et empetiginē cū aceto. et ad exoriatōes linitus valꝫ. et fit cū eo euacuatio et ad fistulas duras. ⁊ ꝓfert duriciei eaꝫ. fiunt ex ea sicut licinia et īmittunt eis. eradicāt corpora eaꝫ et ꝓfert palisi et doloribus iuncturaꝫ: et euacuatio facta per ipm ē medicamē eoꝝ olum forte. et quādo decoquit cum aceto et distillat in aurē sedat sonitū. Et q̄ os collutū ex illo aceto sedat doloreē dentiuꝫ: et q̄ distillatur decoctio eius in aurē debilis auditus cōfortat ipm et confert melancolie q̄ est cum aliqs solus aliena loquit. et emigranee antique et egritudinib⁹ capitis epilie et melie. et cōfortat visum quādo ponit in alcobol. Et soluēdo educit ex toto corpore absq; horribilitate et exbit flegma coleramq; et extrahit oēm superfluitatem admixtā sanguini ita q̄ ab extremitatibus corporis. et oportet q̄ fiat velocis solonis cuꝫ scamonea et misceantur ei petroselinuꝫ et daucus. et q̄ dat in potu hoc modo infundit in oximelle aut vino dulci: ⁊ dimittit in ipo aliquo spacio: deinde coquit vinuꝫ illud cū lentibus aut cū ordeo aut gallina ⁊ ad forbēdū datur ius eius. Et q̄q; admiscetur duob⁹ aureis de eo q̄ titas triū anolosat de scamonea. Et q̄q; decoquit cū lentibus et quidē dcñ est in tabulis ꝓprietatū de regimie ei⁹ qō opꝫ fieri in hoc loco etiā. Et ipse ꝓfert valde apatibus intestinoꝝ ⁊ vesice ⁊ puocat vrinam ⁊ menstrua. loco nigri ponit medium pondus ipsi⁹ de mezereon. ⁊ due tertie ponderis ei⁹ de agarico. filius aūt mesague dicit q̄ loco ei⁹ ponit condes. IO. MESVE. dicit albū debere vitari. est. n. prefocatiuus. super nigrum aūt debere presumere cōcordant oēs ⁊ ꝓprie rectificando ꝗm artem ⁊ legeꝫ ⁊ nō cōuenit nisi robustis corporibus ⁊ animosis ⁊ tēporeveris ⁊ ꝓprie datus quidē q̄ ⁊ cui ꝓuenit ⁊ qualiter acgrere facit iuuenescentiā ⁊ incolumitatem ⁊ moꝛes landabiles ⁊ ꝓlonem bonam. hoc. n. est ꝓprietas sicut Hypo. dicit ⁊ ꝓprie quidē mundificat corpus totum a superfluitatib⁹ materieꝫ corruptaꝫ ⁊ solutōe educit cū facilitate coleram pmixtam ⁊ grossum flegma. ⁊ colerā nigrā cum virtute ⁊ sine molestia: ⁊ mūdificat sanguinē: ⁊ attrahit a venis supfluitates admixtas sanguini: imo a toto corpore ⁊ a ꝓcauitatibus mēbroꝝ ⁊ partibus remotis ⁊ acute ⁊ exreb⁹ solēnibus in mūdificando cerebū ⁊ caput totuꝫ ⁊ instrā sensuū ⁊ neruos ⁊ vesicam. Et confert iuuamētū magnū egritudinibus eaꝫ sicut est soda ꝓprie ⁊ emigranea mania melancolia vertigo epilēsia paralesis ⁊ aque que descēdit ad oculū: ⁊ confert egritudinib⁹ iuncturarū ⁊ douriciei ⁊ apatib⁹ eaꝫ ⁊ scrofulis. ⁊ ē sicut tyriaca ⁊ medicina antonomasice ad lepraꝫ ⁊ ad cancrū ⁊ spēs herpetis ⁊ borbor que se comedunt. Et ponit quidem. Ellebozus niger in alcobol. ⁊ confortat visum. Et si distillat acetum decoctionis eius in aurem confert tinitui ⁊ sibillo ⁊ corroborat auditū. ⁊ collutū os ex aceto decoctionis eius ⁊ corroborat: ⁊ ꝓfert doloꝛi dentium: ⁊ cōfert egritudinibus splenis ⁊ febrib⁹ longi temporis ⁊ q̄rtane colerice et melācolice: ⁊ egritudinibus difficilis eradicationis: ⁊ prouocat vrinā ⁊ mēstrua. vsus aūt eius coloꝛē efficit bonuꝫ: ⁊ odorē similiter oris: ⁊ remouet egritudines cutis sicut ⁊ morfea barasq; ꝗm cōem modū administratiōis eius ⁊ fricatus cū aceto silr: ⁊ remouet feditatē cutis ⁊ pannuꝫ. Alb⁹ aūt fortiter ⁊ difficulter vomere facit cū accidentibus timoris: ⁊ ꝓfricatus ex eo ad egritudines cutis ꝓfert cū virtute: ⁊ curat scabiē empetiginē ⁊ lentigines: ⁊ ꝓfert vterq; elleborus fistule ⁊ vlceribus fraudulentis. Dosis nigri est a kirat. 6. vsq; ad. ʒ. i. Cōfectio pillulaꝫ q̄s descripsit haly. quaꝫ iuuamentū est vltimum ad melācolicas egritudines cancrū lepra ⁊ morfeā nigrā difficilē: quarū hec est pmixtio. ℞. ierepigre. ʒ. xy. Ellebori nigri polipodij añ. ʒ. y. agarici lapidis lazuli salis indi. colloquitide a. ʒ. iy. dosis. a. ʒ. y. vsq; ad aureos duos sūt sane ⁊ expte. E llebozus melā. Ellebozꝫ mellinum. i. nigrum.

¶ Capitulum. CCXXXVII.

Ellenium.

gre. ara. rasin vel ilsaran. lat. vo enula campana. SERAPION li⁹ aggre. cap. rasin. auc. Diasco. i. enula. nominat eam quidaꝫ ʒinzi ber. ⁊ hꝫ folia silia folys plāte que dr̄ flomos: nisi q̄ sunt aspiora ⁊ lōgiora eis. ⁊ hꝫ stipitē magnū. ⁊ folia ei⁹ nō eleuant a terra: ſꝫ extendunt sup faciē terre. ⁊ hꝫ radicē magnā boni odoris: cui⁹ sapor hꝫ acuitatē ⁊ est rubei coloris. inuenit aūt plāta que orit sicut yreos ⁊ ē sicut serpētaria ⁊ nascit in locis mōtuosis ⁊ hūidis ⁊ in hortis. Euellit āt radix enule ī tpe estiuo ⁊ desiccat: ⁊ est illud qō ex ea administrat: ⁊ est in babilonia alia species enule: ⁊ est plāta hñs ramulos lōgitudine vni⁹ brachy: qui extendunt sup terrā sicut serpillū. ⁊ hꝫ folia similia folys lēticule. nisi q̄ sunt longiora ⁊ plurima sup ramos ipsos. ⁊ habꝫ radices paruas citrinas. quaꝫ grossitudo ē sicut digitus medi⁹ et inferior ps radicis ē subtilior superiori parte eius. ⁊ sup ipa est cortex niger. nascit vero in locis maritimis. virtus est eius cali. ⁊ humi. ⁊ est in ea caliditas superflua indigesta.

DIASCORI. capi. de ellenio secūduꝫ trāslationem nr̄am. Elleniū multi simphitum vocāt. aly vero flomuꝫ. latini vo enulā vocant. folia hꝫ flomo silia angusta ⁊ mollia oblōgaq; nō crescētia in altū: ⁊ sup terrā late distēdunt. radix ē illi ingēs odorabilis ⁊ ruffa ⁊ viscida gustu nō suauis. frutex est similis lilyo tirsum habet album in cuius summo flos est aurosus. montuosis ⁊ vmbrosis nascit locis. ⁊ hūidis ⁊ in hortis. Cratebras ēt phibꝫ egyptū bñe altex ellenium: qō hꝫ virgas lōgitudine vnius cubiti sup terram porrectas herpillo similes. folia vt lēticula: sed plura ⁊ longiora circa casdē virgultas. ⁊ radices sunt illi minores viridiores in soliditate vnius digiti minoris: quaꝫ supior ps grossior ē ad vnū deducta in tenuitate cū corio nigro. nascit in maritimis ⁊ ī sicciorib⁹ locis. morsibus venenatis radix ei⁹ bibita medet. GALIENVS 6⁰ sim. phar. capi. elleniū. siue timmaliuꝫ. siue enula cāpana. hec planta radix maxie vtilis est ad statim in pmo agressu calefaciēdum. ⁊ iō oōm est eam non certitudinaliter calam ⁊ siccam: sicut nigrum piper ⁊ albū: immo ⁊ cū humiditate supflua. ⁊ ideo electuarys q̄ fiunt ad educendum viscosos ⁊ grossos hūores existentes in torace ⁊ pulmone conuenienter miscet. Plinius lib. 19. cap. 5. vsus fi.

POSSE. SERAPION virtus ei⁹ est que adiuuat ad excreādū grossos humores ⁊ viscosos a pectore ⁊ pulmone: ⁊ calefacit membra egra egritudine frigida: sicut sciatica emigranea. ⁊ ꝓfert fluxibilitati membroꝝ que fit ab hūiditate. Et q̄ bibit decoctio ei⁹ puocat vrinā ⁊ menstrua. ⁊ ꝓfert coartationi ani ⁊ attritioni neruoꝝ ⁊ tumorib⁹ ⁊ morsib⁹ venenosis ꝓpter sui caliditatē. folia vo ei⁹ q̄ coquunt cum vino ⁊ fit inde emplm cōfert sciatice. ⁊ q̄ radix eius ꝓficit cū rob ē bona stomaco. ⁊ q̄ ꝓficiūt eā desiccāt pus: deinde īfundūt ī aq̄ ⁊ terūt ⁊ ponūt ī rob ⁊ reponūt. HVMAYN. ex vbo hyp. Enula aufert irā ⁊ tristitiā. fortificat os stōi. mūdificat pect⁹. ⁊ puocat supfluitates q̄ sunt ī venis p vrinā ⁊ mēstrua: ⁊ ꝓprie vinū qō fit cū ea. GALIENVS. Elleniū miscet cuꝫ electuarys q̄ fiūt ad educēdū viscosos ⁊ grossos hūores exītes in torace ⁊ pulmōe ⁊ calefaciūt eas pticulas que frigidis ⁊ diuturnis passionibus molestantur: sicut sūt quedā sciatice ⁊ emigranee ⁊ cōtinue passiōes articloꝝ ꝓpter fridita tem. DIASCORI. Elleniū ē virtutis ferventis ⁊ mictualis. radix ei⁹ estate fossa siccat. aq̄ clixature ei⁹ vrinā puocat. mēstruis īmpat solone. radix eius cōtusa addito melle vt eliuꝫ tussiꝫ sedat: ⁊ ortono icos curat: morsib⁹ venenatis occurrit ⁊ medet. folia vero eius tōsa ⁊ cataplasmatibus adhibita sciaticos sanāt. Itē folia ex vino cocta ⁊ renibus imposita coxiosos emēdāt. Multi vero eadē folia sicca sale addito ⁊ dulcore puocāt cibū pro stomaci salubritate: que quidē cuꝫ sale siccanda sunt: vt ex cappa ro cibi fieri solēt. Succus eius cū ruta tussientib⁹ pdest. vrinam quoq; ⁊ mēstrua ⁊ partum expellit.

E lluben idest caseus.
E llumie idest alcanna.
E lmele idest sal.
E lmelich idest mellilotū.
E lmetos idest cicer.
E lmia. i. cozumbrum.
E lmirasfati. i. cola rubea.
E lmirasitasi. i. cola nigra.
E lmi. Elmige grece idest lumbricus.
E lmnites gre. idest lumbrici rotundi.
E lna. i. enula. Macer.
E lnichi idest ficus parue ⁊ mature.
E loborothon. i. ipoquistidos. ⁊ ab aliquibus dicitur balaustia. Plin. lib⁹ .26. cap. 8. post pncipiuꝫ.
E lon ē spēs sambuci silueſtris. Plin. lib. 24. ca⁹ 8.
E losiꝫ pitaria herba vitri.
E lpis. i. scoria argēti. Diaſ.
E lsocium. i. Iusquiamus.

E ltica.gre.Oziba.i.virtus attractiua.Alexander.
E lcisma.i. tractura argenti vel molibda.
E ltoz idest succinum.
E lua idest enula.
E lubie idest fascolus.
E lumbre est quidaz sapoz factus ex succo granatorũ acetosoz lacte amigdalarum ⁊ zuccaro.
E lumaria ꝓm Diasco. vocaꝫ lati.species illa stringi q̃ ipnoticus.i.dozmitatiuus dicitur.
E luris est febzis q̃dã.Halꝫ. sup affo.43.pticule 7ᶜ.
E lus.i.tunice oculi exitus ab vlcere que clauis dicitur.l.clauis. (na.
E lussestedix.i.barba birci
E lzimerach.i.balaustia.
E lsinis vel elsinẽ.Alsinẽ idest paritaria.
E lumos durchia. Ste.est dochon.i.milium.
E ma vel emac interpretatur sanguis inde emagogum quasi sanguinẽ educens ab emac qõ est sanguis ⁊ gois quod est fluxus. Et ob hoc dr̃ emorogias vel emozosagia.⁊ dicitur emathites quod est potẽs.i.sistens sanguinem.elmos.n.potens vl̃ sistẽs dicir̃.inde emadosis.i. scõa digõ. ab emac quod est sanguis ⁊ dosis quod est quãtitas: qz in scõa digõne fit quãtitas sanguinis conueniẽs ad nutritionẽ cozpozis.Antiodosis ĩ 3ª.digõ.⁊ emothoica passio dicitur ab emac quod est sanguis. ⁊ thois qõ est eductio a pectoze inde emothoica passio.i.passio in qua expuitur sanguis a pectore per os:sed ab ago agis cõponir̃ emac. diciturqz educens sanguinem.ide emagogum.i.ducẽs sanguinez vel agens.⁊ illud vocabulũ ponitur in antidotario Halieni minori.in quo dicir̃ antidotũ emagogum.i. adiutoziũ sanguinez menstrualem educẽs. Et quod educit flegma dr̃ flegmagoguz q̃si agẽs vel ducẽs flegma ⁊ colagogum. i.agẽs vel ducens colerã.⁊ melagogum.i.agens vel ducens melãcoliam.
E macaron.i. sanguis draconis.
E magogũ qd est.l. Emac. Ha.in li.ỏ vtutib⁹ nãlib⁹
E masũ. Coccimella.i.pznum.ara.agnes.
E mathisia.gre.i.sanguinis effusio.
E mathites quãdoqz inueniꝫ in mineris ⁊ q̃doqz subtiliaꝫ aliqui in adurendo magnetem. ⁊ qõ puenit inde est emathites in operatõibus suis. emathites ĩ mineris inuẽtus est sanguineus lapis cuius tritura ⁊ cõfricatura sanguinis colozẽ repzesentat ⁊ que fluxui cuiuscunqz sanguis apta est a quocunqz hozũ nomẽ accepisse põt.l. lapis emathites.
E matica sunt ꝓm Alexandrum cap.de medicinis ad frigidum stomacum inunctiones seu salsamẽta in quibus mozselli intinguntur.
E matita idest dissinteria in q̃ solus sanguis emittitur.·Paulus.
E mbasma.i.mulsio.
E mbalmata idest fructus Juniperi.
E mbasmata.i.salsamenta vl̃ inunctiões.Ematica.
E mblici ⁊ bellirici iter mirabolanos non computantur.⁊ ideo vide: quia diuersa facit capitula. Aui.⁊ Serap.⁊ alij quãtuis similis operationis sint pzo quib⁹.l. balilig. Amblegi.ara.dñr.
E mbzoca idest ĩfusio quã nos dicimus fomentuz. ⁊ embzocatio idest infusio.l. quando ab alto infunditur aspergitur.
E mbzobata idest exteriora sarmenti.
E mbzotoscom⁹ idest curuatio spasmosa cozpozis ex parte posteriozi.
E mbuba.i. canalis vel fistula vel aliquid simile arundini quo sugitur aq̃ vel aliud in aure exñs.
E mbut.Embit idest spina alba.
E mbuta vtus idest attractiua vel appetitiua.
E media idest stupoz dentium ex esu ponticozum pueniens vt comedẽdo poma.Diasc.emodia. gre.
E meluche idest alachuẽ alba.
E mera vel ymera diei.i. auroza diei.
E mergi est quoddã genus piscis.
E meruchie.i.anuiden.
E meros notaui gre. idest hozteuse olus.
E metheses idest vomitus vel nausea.
E merocales.Diascozi. aut emerocapleton folia babet ⁊ hastam tẽ.
E meruche idest Alacuem Achatem. (sea.
E meros gre. vomit⁹ nau-
E mfima grece ẽ grauitas tumida palpebzarum.
E mionitis aut splenion vocauit Diasc.folia bz fimilia dracontee tẽ.
E muiggion.gre. semuncia
E mixeston.gre. semisextarius.lib.de doctri.gre.
E mpneusis aspiratio son⁹ vocis inspiratio.
E mfrasis.i. enfasis ⁊ ẽ oppilatio ⁊ occlusio pozei.
E migeon idest semi vncia.
E migranea qd est.l. Emis ⁊ denunciat cursuz aque ad oculum in fine aut dilatationem pupille ⁊ est doloz medie ptis capitis
E mina dicta ẽ:eo q̃ sit sextary medietas. continet aũt ciatos.9. est ꝓz Isidorum mensura liquidozũ apprehendens. lib.i. ꝓm Aui.⁊ Sera.grana.ii530.
E mina romana est.ʒ.zo. ⁊ italica ⁊ egyptiaca. ʒ.z6. sextarius est libze due.
E miomes idest mulus qui est semi asinus.
E mis.i.semis dicir̃ vel medietas ide emigranea. i. doloz medietatis capitis. ⁊ emitrite⁹ idest media tertiana.
E miston.i.semis sextari⁹.
E mitheos.i.semideus.
E mitritea est febzis composita ex duabus febzibus: quarum vna est tertiana:ab emi quod est semis: ⁊ triteus quod ẽ tertiana ymitritea grece.
E mkersim romanuz idest spica celtica.
E modia idest emedia ⁊ potest dici stupoz cuiuscunque membzi.
E mola. Ermola. tuderi.l. harmel auricularis reiectalis ozminon.
E moptois grece idest sanguinis emissio.
E moptoicus grece.i.spuẽs sanguinem.
E mozogia. Emozosagia.i. sanguinis fluxus vel discursus.
E mozoida est quedaz egritudo ani pzouenies a fluxu sanguinis illius loci.⁊ aliquando inflaꝫ vene emozoidales sine emissione sanguinis ⁊ cuz doloze fortissimo. ⁊ dicuntur condilomata.
E mozoide nasi.i.polippus.
E mplagia grece idest paralesis.·Paulus.
E mplastrum diazimma.i. de fermento. Alexãder. Aben Mes.Demo.
E mplastrũ diamenomis ẽ qõ de cocleis conficitur.
E mplicuantesis idest ventositas vel inflatio. Empneumatosis.
E mpsicon gre.animal psichinia.
E mpetigo lapidis quid est lege lichin.
E mphericon.i.ypericon.
E mphimia.i. grauitas tumida palpebzarum.
E mpima est sputum sanio sum inde empicus.alias collectio sanici.
E mplema vel empyma dicunt greci collectiões sue apata occulta atqz visui abscõsa in altiozibus viscerum partibus nata. nam greci emcatalipsuz vocant.Cassius felix.
E mptisma. Empirisma.i. fomentatio.Alexãder.
E mpnensis idest aspiratio seu vocis inspiratio.
E mpnion idest fantasma vel visio in somno.
E mnos.i.semisomnium.
E mpzaticum est quoddaz genus miconij. ·Plinius libzo.zo.capitulo.19.
E mpuris.Empurios quez nostri salsifragaz vocãt. calcifragã. ·Plin.lib.z7. capl'o.9. nascitur in montibus maritimis in saxo quod pzopinquius mari fuerit est salsum.
E mpetron.Diascoz.aut sacboides nasciꝫ in mõtuosis tẽ.·Pli.lib.z7.cap.9.

E mpiotica.gre. dicuntur que saniẽ nutrire valent Cassius felix.
E mpyria gre.experientia: prudẽtia:exercitatio peritia.prouidentia.
E mquenen.i.vsnee.
E mscara.i.escara.

¶ Ca. CCXXXVIII.

Enantium. ynantiũ.gre.lati.añflozꝫ: vel flos vitis agrestis vel flos vitissi.⁊ de eis inuenies similr̃ in littera baarin. DIASCORIDES. cap.enantiũ.flos est vitis agrestis:q̃ cũ fecerit flozez colligendi sunt flozes ipsi:⁊ desiccandi:⁊ alio noĩe vocaꝫ vitis ista lãbzusca.flozes ei⁹ optime redolẽt ⁊ siccaꝫ in vmbza ⁊ in testa reponẽdi sunt.melius nasciꝫ in syria. ·Pli⁹. li.iz. ca.z9.Oenãthe. POSSE.DIASCORIDES. virt⁹ ẽ ei stiptica.vnde si bibitũ fuerit eustomacũ est ⁊ diuretic̃ cum ventrẽ stringit sanguinez reycientib⁹ subuenit: ⁊ bibitum ⁊ ipositũ stõ fetozẽ ozis emẽdat digõnem stõi celebzat mixtũ oleo ⁊ aceto dolozẽ capitis fomẽto tollit. sicus ⁊ viridis in cataplasmatib⁹ adhibit⁹ vulnera recẽtia sine tumoze seruat egilopas in initio.vulnerib⁹ ozis ⁊ ginginarum vtile est vulnera veretri ad sanitatẽ pducit mel le addito oleo ro.⁊ croco ⁊ mirra pessarys necessarie adhibẽt fluxui matricis pessario facto strigit reuma oculis suspẽdit cataplasmatib⁹ adhibituz stõi egestionẽ soluit: ⁊ maxime cum polẽta ⁊ vino mixtũ ⁊ ipositum.Combustũ vero in testa cũ carbonibus collirys bene miscetur panaritia oculozuz ⁊ pterigia purgat melle addito reuma ginginarum ⁊ vulnera curat.
E nnara.Enanarra.i.card⁹
E ncatisina.Encantisma.i. sessio in aqua vel balneo pticulari vsqz ad vmblicum:vel suffumigiuz.vñ katime gre.sedeo. ide cathedra.i.sedile.Cassi⁹ fe.
E ncafalos.Enkefalos vel ceruix.i.medulla capitis
E ncaseos.i.eris adustio.
E ncarasis.i.icisio vel caraxatio scarificatio.
E ncantis est caro supflua ĩ angulo maiozi oculi cozpulẽta.·Pau.Demosthe.
E ncatera.i.salsum.
E nchelis.i.anguilla.
E nchema.idest emplastra que recẽtib⁹ ⁊ cruentib⁹ imponunt̃ vulnerib⁹:eo q̃ ex pinguibus medicaminibus constant.Cassius felix.
E nchenum .i.frigida coercens curatio.
E ncheraistos appellãt ꝑ pzie melicos quosdam q̃ videntꝫ q̃busdã maiozibus respici vtutib⁹ in predicere futura quẽadmodum ĩdiuinatozes.
E nchichatisino.i.infundo vel aspgo. Engmatismo idẽ.Equimatizare.
E nchisa.i.anchusa.
E ncholpism⁹.i.iniectio alicui⁹ medicamis ĩ mricẽ.
E ncolpizare.i. medicamẽ in mricez inycere q̃si ĩsinuare.i. succuz imittere nã colpos.gre.sinus.Encolpizo.Cassius fe.
E ndisma gre.i.ifusio in naribus.Cassius fe.
E ndistra gre.i.ligda que liniuntur.Lozneꝫ.
E nconia dicir̃ iniectio vel relaxatio.
E ndebstuz.i.edustũ. Ste.
E ndiathechon.i.vlc⁹ oculi lõgo tẽpoze tardũ suppositionibus ac linimentis variatũ:vt aut nũq̃z in cicatricẽ veniat aut ꝑpe sinõ resoluaꝫ ad pristinaz veniat magnitudinem. Demosth.
E ndima.i.seuum.
E ndiuia.q̃dã domestica:⁊ est scariola domestica seris entibion kitoziõ. vel cicozea domestica: q̃dazest siluestris: ⁊ ẽ cicozea: vel scariola siluestris: et vocaꝫ sponsa solis:vel solis sequia.pzo qua.l.cicozea. Intuba.ara.bũdebe taraxacon.trozima.
E neapbilon. ·Plini⁹ li.z7. cap⁹.9.
E nedria.i.pustula ani.Ha. 9º memiri.cap.7.
E nema.i.ifusio que mittir̃ ꝑ clistere:vel decoctio q̃ per clistere inycir̃ vt apparet ꝑ Aui.quar.pzi.ca. 7.circa finẽ.q̃ dicit q̃ melius est medico cũ medicina superflue educit:vt sit puisoz in enematibus ⁊ ipsoz istrumẽtis ĩ enematib⁹.i. decoctionibus clisteriozum:⁊ in instrumentis.i.clisteribus.
E neozma.i.pẽdẽs malum Theophilus. commẽto .io.4.regi.acutoz.
E nergia.i.actio.Halꝫ.4.regiminis acutoz. cõmento.z3.⁊.io.terapẽtice.ca⁹ .io.in medio.
E nerozima interpzetaꝫ pendẽs vel claudẽtia vuln⁹.
E neston.i.fenum.
E nfrasis.i.opilatio.ide enfraticũ.idest opilationez soluẽs.Hali.tertio tegni. textu cõmẽti.34.
E nfractica dicunt̃ que facile cozrumpunt̃ in cibis vl̃ enfractica.i. laxatiua aperitiua: vel vapozãtia Oziba.
E nfisena ẽ iflatio facile cedens impzessioni vndiqz alba differẽs ab ypofregmate: eo q̃ alba oculoz extãtioza a circulo pupille videnꝫ ex supficie pzime tunice: velut scalpa exurgens quã nos pustulam dicere poterimus Demosth.
E ngedanuz.anuidẽ.i.simphitũ.alꝫ.silphium.
E ngere.vingire.i.vrtica.
E nhemon. gre. Demosth. fri coercẽtis curatio.
E nidi.i.medicia idragoga
E nigenis.i.serpẽs. ·Pau.ẽ medicina idragoga.
E nimon.i.apocrusticũ medicamen.Demosth.
E nipnion.gre.fantasma visio. insomniuz emipnos semisomnus.

¶ Ca. CCXXXIX.

Eniola. lati. vel aurigea.vel aurigalis: vel reiecialis.gre.yo ozminon. DIASCORID. ca.ozminon bz tirsum cubitalem q̃drum:folia vt marrubium existẽtia flozem habet magne figure: cui⁹ lateralia folia sunt sicut aurea lamina ꝑpendentia cũ semine lõgo aut nigro.Est alia agrestis appellata cum semine rotũdo aut flauo ⁊ acriozi floze albo. POSSE. facit vtrũq̃ orminon ad oculozũ argemera seu leucomata folia prime specici stipes educit a cozpoze ⁊ venerẽ mouet ⁊ vnguentis miscer̃ valentib⁹ ad scabiẽ empetiginẽ ⁊ lepzã: ⁊ igreditur in syrupo vrsonis posito in antidotario Hali.miozi.
E niscus.i.rubus.
E nisit.i.anisum.
E niugiũ.i.lignũ aloes.
E nkaraxis.gre.icisio. caraxatio.
E nkauseos.grece adustio. Cassius fe.
E nkardia.gre.idest viscera vel pzecozdia.
E nkel.gre.anguilla.
E nkila.Enkilia.gre.i.intestina omnia.
E nochilon.est spẽs anchuse.·Plini⁹ lib.zz.capi.zi. in pncipio.
E nodus.interpzetaꝫ bene olẽs.ab eu.qõ est bonuz.
E nodis.i.boni odozis.
E nogefales .i. cefalionus.
E ntanicos.i.ferrũ indũ:qõ idanicuz dr̃.Endanicos.gre. q̃cũq̃z n.ĩra antecedit.t.illud t.accipit sonũ.d.gre.
E ntaticũ.i.medicamẽ libidinis coitus ꝑuocatiuum.
E ntera.i.itestina.ide lienteria dissinteria. enderocellic⁹
E ntereon ꝑm Diasco.capitulo de ferula.a multis vocatur ferula.Entero.idest Enterion.
E ntrocellic⁹.i.cui⁹ itestina ĩ ozeũ descẽdũt:⁊ sũt bernioſi
E ntbeasmos ẽ spẽs melle:q̃ boies dicunt̃ habere demo-

niuz. Enteatistos. ·Pau. dicit melicos qui videntur aliqbus maiozib⁹ respici vrtutibus: ⁊ pdicere futura quēadmodū diuinātes.li. de doctria gre.
E ntisiasticus ipm melancoliam patiēs.
E nthelachia.idem.
E nthelechia.gre.vel endelechia.i.absoluta perfectio vel fozma.
E nthendiuia.i.endiuia.
E nthimon.gre.piscl dict⁹ rubeus.
E ntisiasticus.idest melancoliam patiens.
E ntismos.i.fermētatus.
E ntridatū.i.rubea tinctorū:q̄ vtunt tinctozes.
E nucha.i.ameos.Halic.6. simpl.
E nuda.i.tozturca. Ha.scdo memiri.ca.scdo.
E nula cāpana. Elna. quid est.l.Elleniū fm Diasco. Elemū.Macer.
E nustica.i.atriplex.
E nzimos.gre.fermētatus cosmari.i.tyrus serpēs.
E otagon.i.faba lupi.
E otasaron.i.pulegium.
E pactis.Diaſ.aut ellebozꝫ frutex est maioz ⁊c.
E paferes.i.herisipilla.
E par.qd est.l.rebith.
E patica qd est.l.azemalsaker.ara. Diaſ.licena vic.
E paumasticus. gre. ē spēs sinochi semp decrescēs.
E pedion.i.canda egna.
E peticon.idest aurigea vl aurigal.l.ellenium.
E pecticon.i.scopa regia.
E phedra.i.efedra.
E phelide.vari.lēticule de fedatiōes cutis sūt q̄ maxie in facie appent plus feminis. Lozneſ. celsus Semion.
E phidimon.i. febzis lōga. ·Pyppo.li⁹. de acre ⁊ aq̄.
E pi.gre.prepositio.significat aduersum vel aduersus cis.apud.supra. citra ꝓtra.sub.sup. erga.in.p. fm adiuncta.
E pialtes.gre.effialtes incubus.
E pialos.i.febzis in qua calozoccultaſ: ⁊ apparet in eā frigus.
E picauma.i.vstura: ⁊ ē vlcus sozdidū ⁊ rabidum ·Pau.oculi.l.botrion.
E picomata est cōdensatio humozis in oculo.
E pidagū.i.gipsum.
E pidimia.gre.superaduenīens.naz epidimon aduena: ⁊ videt esse genus ad pādimon ⁊ pestilētiā.
E piderma.i.supficies.Ha. i4.terapētice.cap.i7.
E pidimidea.qd est.l. Halſ. li.de spmate.ca.4.
E pialtes.dīt gre.nos efficaltes in dubio dicim⁹.
E pifoza.dicit ab epi qō est supza ⁊ fero fers.i. reuma in supiozib⁹.l.in oculis.⁊ iō epifoza gre.i. sup infusio reumatis descendentis ad oculos: ⁊ ē cuz inflationibus ⁊ dolozib⁹ ·Pau.Oziba.
E pigastruz.i. precozdium Halſ.pmo de iteriozibus cap.pmo.versus finē.
E pigozotū.i.omentuz vel cingulum mēbranuz qō circūdat latera i quo fit va pleuresis.Alexā.
E pikleon.i.zirbus.
E pikrides.i. lactuca agrestis.lib. de doctrina gre.
E pilatū dicit medicamentum laxatiuuz leue p os sumptuz ab epi quod est supza ⁊ fero.Alexan.ca⁹. de splene.
E pilatride.i.ruge in facie. Epilanetide idem.
E pilata.i.medicine laxatiue p os sumpte. ⁊ maxie leues.
E pilēsia.i.mozb⁹ caducus eo q̄ cadit patiēs cuz ea capit.pedicon a puerl q̄bus facilius ⁊ sepius accidit: nā pedia. gre. puer Comitialis mozb⁹ et dicebat eo q̄ si aliqs hoc mozbo in comitys fozte caderet agēdis absolueban comitia. ⁊ ad aliaz die transferebant ex augurio. Comitia dicebantur cōuētus vniuersi populi kal. Janua. Rome in campo martio ad magistratus creādos.hic sacer mozb⁹ vocabat etiā. eo q̄ partē corporis possidebat in q̄ aiam habitare dicebāt. Dicit etiaz lunaticus mozbus: eo q̄ fm motuz lune cōmoueri videt. Alexā.ca.de epilēsia ꝗt. Epilēsia vocat qz obtinet ⁊ tenet omnē sensibilitatē captiuā, vo cant eam alij peronoson .i.sacrā passionē: eo q̄ sacerdotalis bonozis possideat templū.i.cerebꝫ in quo aia habitat. Alij vo beraclia vocāt ꝓpterea qz fortis sit ⁊ non facile ipsa elidat. ⁊c. hoc mozbo dicunt herculē captū fuisse: ⁊ fozte ob hoc beraclea dicitur.
E pililides.idest ampēllos agria.
E pilombis:est radix cardi siluestris.
E piloceon .i.dendeceleon .i.hernia.
E pilon. idest timpanites: vel asclites.
E pilontica.i.sanatiua.
E pilotica.idest vuln⁹ carne repletum.
E pilogatio.i.momētum.

¶ Caplm. CCXL.

Epimedium. siue vt latini vinectaz dicūt fm Diaſ.in ꝓpzio cap.hastā habz nō maiozē hedere similē folia.io.aut. iz. carēs floze ⁊ semie radix est illi tenera nigra cum odoze graui ⁊ gustu fatuo, nasciť in locis humidis. ·Plinius libzo.⁊ 7.capitulo.9⁰.
POSSE.DIASCORIDES. folia ei⁹ trita cū oleo: ⁊ imposita māmas crescere nō admittit: folia ei⁹ ⁊ radix cū vino bibita post purgationē menstruozꝫ.3.v.generare nō sinit: si. v. aut. vi. dicbus bibita fuerit.
E pimedū. ē q̄dā spēs scille q̄ comedit. ·Pli.li.19.ca.5.i fi.
E pimelida fm Diaſ.cap.qō icipit mespilla: sicut apparet in.l.mespilla. Est ingt ⁊ alia q̄ in hispania nasciť: quam multi epimelidā vocāt.semē rotūdū hīs. Halſ.ca. plāte. hoc aptū est ad comedēdū. ⁊ est stipticū ⁊ tarde maturescit silis sozbo. ⁊ nos latini vocam⁹ hāc epimelidā anzarolā. Isidoz⁹ vocat eā pomelido. ꝓ qb⁹.l.3aroz.
E pinictida est egritudo gre. sic vocata q̄ dicitur ara. sire. qō vocabulū Diaſ. ca.de coziādro ponit ⁊ arnoglossa.
PLINIVS. lib.zo.ca.6.in pncipio. Epictide inquit, pustule sunt quasi nigre que de nocte magis oziuntur. Lozneliuz celsus in ꝓpzio capitulo. Epinictida pustula est pessima coloze subliuida vel nigra vel alba cum vehementi inflammatione: ⁊ cum aperta est: apparet intus vlcerosa muccosa cum doloze ingēti magnitudinē fabe nō excedit: ⁊ qz nocte oritur. sic a grecis vocat.
E pio. vl epiū apō Dia. vocat vna spēs salicis: ⁊ ē os mūdi
E pipactis. Elebozine. ·Plinius lib.z7.capitulo.9.
E pipatis.idest sisambzis. Stephā. sisambetis.
E pipis. Epiplis .i.omentū mēbranū. mappa ventris.
E piplate.idest abundantiam malozum humozum.
E piplocelon. dendecelon.idest hernia. Lozneliuz celſ.
E pton. Diasco. est tertia species calcanti.
E piploten.idest complexio ꝓriarum passionū. Demost. cap.de obtalmia. E pipephetozis.i.cōiunctiue.
E piplotiles qñ zirbus descendit in bursam testiculozuz.
E piranis gre.idest asperſio infusio immissio.
E pisemafias.idest accessiones febzium. Lassius felix.
E pispastica.exponitur a Diaſc.capi. ꝓpolcos aductoria. extractoria. Lozneſ.celſ. Halſ.libzo de catarticl.
E pistolatia.idest pastinaca.
E pithimū qd ē.l.athemon. Dia. ·Pli.li. z6.ca.8.aū me⁹.
E pithesma.gre.idest linteoli vel fascie vel instite.
E pithias.idest pillule.
E pithatis. ab alys ellebozine vocatur: ⁊ est planta quedam parua exiguis folys ⁊c. ·Plinius.
E pithesis.idest superpositio. Demosthe.
E pithero. Epiteron.i.medicamē. ·Pau.ca.de cephalea.
E pithetos.gre.kakurgos.idest stellio.ypokritum.
E pithima.i.suppositio empl'i moll' vl'agsi.vel epithima dīt greci.medicamētū qō stō ⁊ypocūdrys ⁊ vētri superponitur cū fuerit pāno intinctum. Lassius felix.
E pithima tenoticon.i debilitatē cōfortās ēpis. Alexan.
E pithima enodis.i.ad duriciem stomaci. Alexan.
E pitrides.idest lactuca agrestis.

E pistocomis.i. spasmus q̄ declinat ad anteriozā.
E pizocenta.i.diafragma.
E pizocontarmeron.i. mēbzum in iferiozib⁹ infra costas.
E plistolatia.i.pastinaca.
E ppoas. Epops. gre. idest vpupa auis.
E pofares gre.secunda detractio sanguis. Lassi⁹ fe.
E polimbus .i. radix cardi siluestris. Alexā.
E ponfilon.i.folium vel semē tapsi vel lignum.
E pozatiua.i.mollitiua.
E pso.i.eruca.
E pta.i.septem.
E ptafilon est plāta septez folia bīs silia pētafilon. duas bz spēs: vna bz radicem tenuē ramosam ⁊ tozturosam ⁊ ruffaz.folia aliqualr pilosa.altera bz radicē grossam: itus ruffaz.folia pilosa. flos vtriusq̄ aurosus. pmā speciē tormentillam vocant: ⁊ est bistorta.
E ptapleuron.est ei⁹ iterptatio septē costaruz: ⁊ est plantago maior: p qua.l. arnoglossa. Diaſ.
E pulentū medicamē.i. cicatricē inducēs. Theoō. ·Pliſ.ca⁹.de ptisi.
E quilidítas vel equalidas est cum in corpore dominat frigiditas ⁊ humiditas equalr vl būiditas p superabundantiā.
E quimias.i. paucedanum
E quinitia.i.vincitoxicum.
E quintia . idest flos mali granati.
E quiseton.qd ē.l. dbenebbachil.byppuris. ·Pli.li⁹ z6.ca.13.in pncipio.
E ra.gre. lolium. zinzania.
E rarā.gre.ozbū hierob.lati.vo iudaica.
DIASCORIDES.capi.hierob.herba est porrecta vgultis vltra cubicū geniculosis folys per iteralla distātib⁹ tāq̄ quercus icisis ⁊ subalbidis vires bz acres ⁊ mictuales. POSSE.DIASCO. facit capitis ⁊ epatis doloze: ⁊ ad serpētis mozsum ⁊ arancarū: ⁊ canis rabidi calculos expellit. hidropicos sanat vulnera recētia superposita curat: facit ⁊ ad eos qui iduratas venas bīt: ⁊ cibuz reyciūt: ꝓpter parotidas ⁊ strumas collo ligatur. bicterícos sanat.3.i.ex succo folioꝫ ⁊ nardi.3.4. ⁊ paululum mirre ex aq̄ ciaticis trib⁹ potui data. radicez huius qui secum habuerit a serpēte tutus erit.
E rcinos gre.ara.elisistidosis.lati.vero herba bircina vl herba lactis. DIASCORIDES. ca.ercinos.nasciturin fluminib⁹ ⁊ circa puteos folia bīs ozimo silia: ⁊ oblōga ⁊ diuisa: ⁊ in summo bastas.5.aut.6. lōgas duobus palmis ⁊ flozes albos: semē est ei nigꝫ minutū duplini⁹ li⁹.18.cap.17. ante medium.
E raclea.hoc nomē multis plātis attributuz fuit: eo q̄ multi antiqui herbas attribuerūt berculi: nazꝫ beraclea ab hercule dr cū h.debet scribi: sed cōmuniter scribitur sine.
DIAS.c.de heraclea. Eracleam quādam spēz abzotani: quaz feminam dicit esse vocat. Itē pari tariā a qbusdā sic vocari dicit.ca. Alismē. Itē aliā q̄ sideritis dr. Theodorus prisciam⁹ in li.de simplici medicina. Eraclea ingt quā aly abzotanuz dicunt ⁊c. Item Eraclea est epilensia: eo q̄ hercules eam passus est.
E raclepa. ē q̄ lati. ferraria nigra vocat: ⁊ ē quā moderni centruz galli: ⁊ gallitricū siluestre vocant.
E races.i.magnes.
E racon.i.herba ferulatia. ⁊ est duoꝫ palmozuz altitudine ozigano similis flozellulis aureis. ⁊c.
E radion fz Diaſ. est miliū solſ.ca⁹ litospermon.
E rait.i.laurus.
E rambāmata.i.ipositōes.
E racliotica.apud Diaſ. reperiť vocari pzima spēs ozigani eozuz q̄s ipe describit. Eracliotica.
E rātemides: or ab aliqb⁹ camomilla fm Diaſ.
E rantemide idem.
E ranthos.i.cicer.
E raptidos.i.cardus.
E ratron est serpēs gdam.
E rbaturum. Artanita.i.arthemitha: ⁊ est ciclamen Constantinus.

¶ Caplm. CCXLI.

Erbum. DIASCORIDES.capi.hierob.herba est porrecta vgultis vltra cubicū geniculosis folys per iteralla distātib⁹ tāq̄ quercus icisis ⁊ subalbidis vires bz acres ⁊ mictuales. POSSE.DIASCO. facit capitis ⁊ epatis doloze: ⁊ ad serpētis mozsum ⁊ arancarū: ⁊ canis rabidi calculos expellit. hidropicos sanat vulnera recētia superposita curat: facit ⁊ ad eos qui iduratas venas bīt: ⁊ cibuz reyciūt: ꝓpter parotidas ⁊ strumas collo ligatur. bicterícos sanat.3.i.ex succo folioꝫ ⁊ nardi.3.4. ⁊ paululum mirre ex aq̄ ciaticis trib⁹ potui data. radicez huius qui secum habuerit a serpēte tutus erit.
E rimilie.i.sitis piperi: semē quoddā est.
E rinacius fm ·Pliniū. est critius terren⁹. pozc⁹ vo spinosus dr bistricus: in tracia nasciť.cap. 6 libanotide: ⁊ ē rosmarin⁹.
E riccon.frutex qdā. ·Pli⁹. li.z4.ca.9.in medio.
E ricis carpos.qdaz dīt q̄ ē semē arboris ilicis: fz Alexāder ca.de cura tenasmonis videt dicere: q̄ sit athel: ⁊ etiaz apud Sera.in antiquis sinonimis inuenitur erice.i.tamarix. ·Plinius.
E ricinus. Ericius. vel marinus vel terren⁹ ambo spinis simillimi.
E chinus erinaceus vocat vterq̄.l. Echinus. ⁊ iricius.fead.
E rifitiū berba ē. Diaſc.
E rifion.liber antiquus de simpl.me. Itali ingt rutam dicunt nasciť in gallia in mōte siractis figuram bz apy flozez purpureum similem nasturtio septez radicib⁹. totidēq̄ ramulis aspis: minutisq̄ omni flozēs tēpoze. ipsa aūt patula humo semen bz tāq̄ faba.
E rifion.fm Diaſ.est absinthiū marinū. Serap.
E rigeron. idest cardus benedictus.
E rigion.idest cardus. purpureus. ⁊ Erigion.i.cicer erraticū vel senation.

¶ Capi. CCXLII.

Erigion. siue erigeron vel sedū vl'senition. vl'entricomon vel senation gre. ara. ꝓbuseaz achantidā.lati. vo cardo benedict⁹. PLINIVS.li⁹.z5. cap.ii. vsus fi.senition dicit qz veris tēpoze senescit: ⁊ dicitur erigion. qz egeron gre. dicit senex: ⁊ est herba therissagum spē: ⁊ cum mollitie cauliculis subrubicundis: nasciť in tegulis ⁊ in muris. nomē hoc greci dederūt: qz vere canescit: caput ei⁹ numerosa diuidit lanugine qualis est spine iter diuisuras exeūte: quare eam callimac⁹ achantida appellat. Alij vo appellāt pappū. GALIENVS.6.sim. pbar.cap.de cardone benedicto. Erigeron siue cardo. benedictus vel senation: vl'berba bulne virtutē bz iflatiuā ⁊ mediocriter diaforetica. DIASCORIDES. ca.sedum.i.cardo benedict⁹. est berba quaz senition vocāt: nascitur in tectis ⁊ in petris. folia bz viridia ⁊ densa silia q̄rcule: fz grossioza ⁊ pinguioza tyrsum subruffum capitellū in summitate tyrsi bīs in modū vticelle lanuginosuz vires bz stringētes ⁊ refrigerātes: ⁊ eadē pstātes: que ⁊ plātago: folia frigida sūt. POSSE.DIASCORIDES. folia eius cū flozib⁹ in cataplasmatibus cū vino dulci facta ⁊ ipposita iflationes testiculozum tollit: ⁊ ani plagas sanat. ad neruoꝫ incisiones cuz aceto facit: ⁊ cataplasmatibus ipposita. ipsa vo potui data offocationes facit.
E rineon berba. ·Pli.li.zz. ca.8.est echinum.
E rion.i.lana.
E riotigio.i.faba.
E risicon.i.ruta.

E risipilla. gre.i. sacer vel acer ignis.apa.l. ex cole ra rubea.
E riseptron.i.ciperũ hispanum.vel spartos vel berbena vl' triãgulus iũcr': ⁊ est iuncus ciperi.Dias.
E riseptron.i.ciperus.
E ris.Pau.Pli.lib.z4.ca. .i6.versus fi.
E ris erugo quid ē.l. aeris erugo.
E ris flos.i.calãtum.
E risiolachariũ.i.attipleus
E ristos.i.maluauiscus vel altbea.
E risin est qõdã semẽ gra/ nificũ mihi ignotũ.
E risimon.vel erisum gd ē l.bedarag.buderegi.Serap.Dias.Pli'.li.18.cap. 10.⁊ lib.zz.ca.z5.
E risistidos.i.herba hircia .l.Ercinos.
E ritis. idest massago: ⁊ est masaltboc.
E ritrias.idest terra rubea Paulus.
E ritris.est melior spēs sq̃me eris: ⁊ ē dicta rubea. Diasco.
E rithinon.grece piscis dictus rubeus.

¶Cap. CCXLIII.

Eritrodanum.

vel entradaron.vl' eritron.vl' eritrodanon.gre.ara.faue.vl' eira.lati.vo rubea tinctoꝛ: vbi sciẽdũ q̃ Dia.ca.de rubea dicit q̃ rubea siue vt aly eritrodanũ dicũt: ⁊ est de rubea domestica. Aliud capl'm iueniẽ apud Dia.qõ sic habz.eritrodanũ dicũt: ⁊ est de rubea agresti. Jtẽ fm veritatẽ eritrodanũ in alia trãslatione Dias.aut teriton vocãt pluri/ mi. Radix est illi ificiẽs.duo sunt eius genera.vnũ agreste.alterũ seminatũ sicut rauene italie fuit locis cultis seminatũ. Nã ⁊ in vys sponte nasciẽ: haste sunt illi lõge ⁊ q̃dre ⁊ aspere sicut apparine: sed fortiores ⁊ longiores folia habẽtes iter nodos ipsos. folia hz sicut aster.i.stella in giro posita semẽ eius rotundum est in p̃mo viride: ⁊ postea ruffum: ⁊ cũ maturauerit nigrescit: ⁊ radix ei' longa tenuis ⁊ ruffa: ⁊c. sed fm trãslationẽ aliam Dias. Rubea siue vt aly eritrodanũ herba est oibus nota: spēs eius sũt due vna agrestis. alia que appellaẽ spartos: ⁊ est domestica ramulos hñs tenues: ⁊ quasi nodosos: folia hz per internalla distãtia: atq̃ per singulas adunationes veluti stellaruz imaginẽ mittentia: fructus siue semẽ ei rotũdus viride: ⁊ hinc rubzũ: aut circa maturitatẽ nigrũ. Radicẽ hz paruã tenuẽ pusillã rubicũdã. PLINIVS.li.z4.ca.ii.in me? eritbron quã aly eritrodanũ vocãt: nos vo rubeã qua tingũt lane ⁊ pelles ⁊c. grec' vo eritrodanũ dic̃. nã eritbros: rube': cochin': fenice': rubicũdus exponit de Rubea: ⁊c.

SERAPION.li.aggre.capl'o fane.auc.Diaſ.fane siue faue.i.rubea tinctoꝛ: quedã ex ea nasciẽ: ⁊ quedã ex ea seminatur: ⁊ hz ramos q̃dratos longos grossos silēs ramis herbe que dr̃ abaruz: nisi qz sunt maiores eis ⁊ duriores. sup ipsos sunt folia diuisa adinuicẽ egredientia iuxta nodos: ⁊ in similitudine stellaꝛ ⁊ fructus est rotũdus: cuius color in p̃ncipio siue apparitionis est viridis: postea vo fit rubeus. Et qñ maturus est: fit niger: ⁊ qõ de ipa administratur sunt vene ipsi': ⁊ ipse sunt subtiles longe ⁊ rubee.

GALIENVS.6.fim.pbar.ca? eritrodanũ. Est aũt rubea tinctoꝛ radix acerba ⁊ amara ꝓz gustũ. vnde ⁊ quod dictũ est de alys adinuicẽ sibi huiusmodi vtutes cõueniẽtes in hac radice cõspicis. PAVLVS.ca.de rubea.ca. ē ⁊ sic.in z°. AVERROYS.i colliget.c.de rubea.ē ca. ⁊ sic.in tertio. POSSE.Eritrodanũ vtutẽ hz mictualẽ cum aceto.illinita albis maculis medeẽ: vsus ēt eius ad ea ꝓficit: que cetera diuretica ꝓficere dicim'. Sed agrestis vtus est fm Diaſ.mictualis diuretica: vñ vrinã ⁊ mẽstrua ꝓuocat. GALIENVS. Eritrodanuz splenem ⁊ epar expurgat: ⁊ vrinas grossas: ⁊ multas. Est autẽ quandoq̃ ⁊ sanguinolẽtas euacuans. quãdoq̃ etiã ꝓuocat mẽstrua: ⁊ abstergit mediocriter quacunq̃ abstersione egẽt. morsicis quoq̃ albis cũ aceto peruncta cõfert: qdã aũt ꝓpinãt eas sciaticis: nec nõ paraliticis cũ mollicrato.

E ritron.i.afronitrum.
E rix.ē spēs bedere. Diaſc.
E rluruſtica. idest rosa silꝛuatica.
E rmella. Armola. bisara. vesasa. bermel.
E rmezasis.i. mercurialis abbermete q̃ ē mercuri'
E rmicar.i.lũbricus.
E rnia vocaẽ tumoꝛ qui in oxeuz apparet.s.descẽsu ĩtestinorum intus vel alterius rei.
E ro.i.loliũ vl' zinzania.
E roa.reseda.idem.
E rob.i.min' cicer.
E robuthus agriere. idest cicer agrestis.
E ron.gre.i.adamas lapis.
E rongiũ.i. centum capita.
E ros.grec. cupido.i. amoꝛ grauis cura.
E roticos.i. amatozius cupidinarius.
E rpelatos.gre.ignis sacer serpigo ⁊c.sacer.i.execrabilis. vel berisipilla flegmonides. idest mixta cũ sanguine.
E rpes.estiomen' quasi repens comedẽdo: nam erpta reptilia serpẽtia que serpũt estiomenus.i. comestus esus.
E rpeta ꝓ empetigie. ⁊ maxime ꝓ serpigine ponit.
E rpillon. Erpillum. gre.i. serpillum.
E rpolitricũ.i.politricum
E rsabea.i.bõa carnositas.
E rton.i.diuisum.
E rtrãginos. idest faba hoꝛtensis.
E ruca aq̃.i.senation.
E ruca qd est.l.iergit. Pli'. lib.zo.ca.iz.in p̃ncipio.
E ruca gerentina: quid est .l.bedereg.
E ruca grogona. gre. eresimon. gozognia. Diaſc.
E rugo ei' spēs sunt multe ſz quando simpliciter ponitur ĩtelligit. de erugie eris vel auricalci vel cupri: ⁊ gd ē.l. aeris erugo.
E rugo cãpane.i.prassium
E rugo baid.i.Erugo ferri. l.aerugo ferri.
E rugo vermicularis. quid est.l.aeris erugo.
E rundina.i.celidonia.
E rustus.i.rubeus.
E ruũ.i.ozobũ. Pli'. li°.zz. ca.z5.vltra medium.
E s.gd est.l.bobas.
E s ystum.gd ē.l.quam sutrã. Lalcucecatumenon.
E sapon est quedaz spēs lactuce agrestis. Plini' li°. zo.capi.7?
E sbziũ.i.saluia vel flos ei' sed falso. imo est sanctus vel maiorana.
E scumban. Extabari. Exturban. Escabari.i. aromatica frigida. vel scandali rosa nenufar ⁊ silia.
E scacados.i.stichados.
E scabalus.i.cancer cũ dicit membrum ad insensibilitatem.
E scara est illud quod aduriẽ ex mẽbro ꝓpter cauterium vel escara.i. crustula que sumitur de scabie: vel de vulnerib' vel de apostematibus vl' pustulis. CASSIVS fe. scara.i. crustula. skaara. gre. ⁊ exkara.
E scisio.i.exitus.
E scos.i.aquila auis.
E sotomenos. Estotomenos.i.tenebzosus.
E scul.i.mentastrum.
E scula.i.cibationes.
E senthe est põdus.z.y.
E sdra. PLINIVS.lib. z6.ca.7.circa medium. ab alys marbasis vocãta nasciẽ vẽtoso fere tractu scãdẽs arborem: ⁊ ex ramis perpendens folio nullo tirsis numerosa: q̃ sunt vt iunci geniculati radice pallida ⁊c.
E sic. Esilma.i.lapidis.
E simirismum. idest mirt' agrestis.
E sion.i.senation.
E sistides.i.succ' plãte que dicit barba hircina: vel qõ est verius succus cuiusdã quasi fungi nascentis ad pedẽ barbe hircie ⁊ vocaẽ ypoqstidos.
E smion.i.menta.
E smon.i.eruca.
E solium.i.flos saluie.
E sopa cerotis.i.sudoꝛ oniũ
E spastica dicit medicina q̃ expzimit. ⁊ non retrahit. Ozibasius.
E spidagũ.i.gipsum. balibas: sed espedagũ plũbi .i.cerusa. Assidegi.
E speris.i.citrũ. Espis idez.
E spilon.i.splemon.
E sse.i.butirum.
E sera.i.stiptica multũ.
E sere.est pustula parua lata: sic vesice ad aliquãtu

lã tendens rubedinẽ faciens angustiaz. cueniẽs subito: ⁊ fortasse est sanguinea: ⁊ fm plurimum. fit vehemens in nocte ⁊ eius causa est vapoꝛ calidus eleuatus in corpe subito: aut a sanguine colerico aut flate baurachio
E sset.i.pix.
E sion. Pli'. lati' est apio ĩ aqua nascẽs pinguius ni griusq̃ copiosum semie sapoꝛe nasturtij ⁊c̃.li.zz. ca.zz.post mediũ.
E sterguad.i.anuiden.
E sterguas.i. herba. otauiden. de q̃ fit assa fetida.
E stimenos. idest vl' man ducans.
E stio.gre.i.comedo.
E stittia. idest siccia.i. ventosa sichia.

¶Cap. CCXLIIII.

Esula.

SERAPION.lib.aggre.ca.scebzan.auct. Diaſ.est plãta hñs stipitẽ extẽsum in lõgitudine vni' bzachij. hñs multos nodos ⁊ sup ipm sunt folia parua subtilia ⁊ acuta ꝓ extremitatũ similia folijs pini: ⁊ habz flores paruos purpurei colozis: ⁊ hz semẽ latũ simile lẽti: ⁊ radicem albã grossam plenã lacte. ⁊ est plãta illa silis quẽadmodũ lacticiniũ q̃ciparissos dicit: reperiẽ aũt hec planta in aliqbus locis magis. Et idẽ auct. Hal. ⁊ putãt aliq: q̃ hec sit ex spẽb' lacticinioꝛ: eo q̃ hz lac. sicut ipa hz ⁊ laxat sicut ipsa ⁊ vtus eius est in ꝓprietatib' sicut vtus eozum. DIASCORIDES.ca.pinas. fm trãslationẽ nostrã. Pinas aut ellenia silis est ciparisso ⁊ titimalo. vñ ⁊ in numero titimali ponit: bastas hz in lõgitudine nodosas: ⁊ folia acuta ⁊ tenuia silia pini flores longos ⁊ purpureos semen latũ: sicut lenticula. radix est illi alba ⁊ grossa lachzymo plena. PAVLVS.ca.de esula.ca. est ⁊ sic.in tertio IO.MESVE. Aliscebzan est ex spẽb' lacticinioꝛ: ⁊ ē soluriuũ rusticoꝛ: ⁊ est eius aliud nigrũ hñs radices rotundas ⁊ grossas spissi corticis ⁊ dẽsi põderosi. Et aliud ē parus hñs radices subtiles tenuiũ corticũ. Electio. magnũ est malũ scindẽs viscera. paruũ vo est illud qõ eligitur. Et melioꝛ ꝓ plãte eius est coꝛtex radicis ipsi': ⁊ lac eius est acutius ⁊ fortius. ⁊ melioꝛ radix eius est hñs ꝓprietates q̃q̃. s.cui' coꝛtex est subtilioꝛ ⁊ lenioꝛ facile frangibilis: ⁊ ē hñs de rubedine aliqd: sicut cassia. ꝓprie sup quã preteꝛit medietas anni. Recens vo mensis sui est mala: nigra vo pernitiosa ⁊ oꝛta in locis termaꝛ similr: ⁊ melius tempis collectionis radicis eius est p̃ncipium veris: ⁊ lacris eius finis ipsi'. est ca. ⁊ sic.in p̃n? tertij ⁊ lac ei' est calidi': ⁊ est cõpositũ ex suba ignea acuta ⁊ subtili: ⁊ ē suba terrea stiptica: ⁊ est icisiuũ subtiliatiuum ⁊ exiccatiuuz materierum submersarũ liquefactiuũ disruptiuũ ozificioꝛ vena rũ. Rectificatio. nocet coꝛdi epati ⁊ stõ: ⁊ disrũpit venas ⁊ excoriat viscera: ⁊ derelingt iflãmationes faciẽtes cadere in febres: ⁊ emendaẽ p̃mũ nocumẽtũ: quod ex eo timetur pmiscẽdo aliq̃ ex medicinis coꝛdialib' ⁊ stomaticis ⁊ epaticis cuz eo: ⁊ z° ⁊ tertiũ coꝛrigiẽ acgrendo ei bonitatem cũ reb' cõgluctinãtib' ⁊ coadunantib' ⁊ confortãtib' sicut est oꝛagãtũ ⁊ gũmi ⁊ bdelliũ: ⁊ mucillago psilij: ⁊ fuccus poꝛtulace ⁊ filia: ⁊ q̃rtũ nocumẽtũ tollit pmiscẽdo ei ex reb' ifrigidantib' ⁊ extinguẽtib' aliqua. ex his facientibus apud me est vt infundaẽ in succo altaraxacon aut in succo endiuie aut poꝛtulace aut solatri ⁊ aceto: ⁊ si fuerit acetum decoctionis aut infusionis citonioꝛũ erit meli'. mirra quoq̃ sigillat ei bonitates notas. absinthiũ silr aloe. Et dixit Judeus ifundaẽ in lacte dulci aut aceto/ ſoꝛ in eo remoueaẽ lac multotiẽs: ⁊ exicceẽ. repzimiẽ. n. sua malitia. Et dixit ruffus. si solutio per eũ superat laboriosa sedeat in aqua frigida solut'. mihi.n. videẽ verbum incõueniẽs. circũdãs.n. frigidũ icludit ⁊ coadunat vtutez medicine: ⁊ coꝛroboꝛat eaz: nec nõ ⁊ materias ⁊ vias ipulsionum repellit: sicut te scire fecim': succurrẽdũ ergo tũc sicut in canone diximus. Cõfectio pillularũ cõferentium ad hidropisim. Accipiunẽ eius preparati partes tres mirabolanoꝛ citrinoꝛ partes q̃tuoꝛ: aloes ptes qnq̃: cõfice cũ succo feniculi aut absinthij: aut endiuie. Et ē dosis earum a.z.i.5. vsq̃ ad.iy. Et qdã ex lacte eius ⁊ farina oblatas faciunt ⁊ soluunt cum eis. Et quidam faciunt cuz anetto ⁊ zuccaro ⁊ lacte ipsi'. Et qdã cũ carne citonioꝛ ⁊ mastice ⁊ lacte ei' faciũt solutiuũ bonũ. POSSE.DIAS. .z.y. radicis ei' accepte colerã ⁊ flegma deponunt: succus eius obolo vno accept' aut coclcariũ vnũ oia silr facere potest. SERAPION. quoq̃ auc. Diaſc. si de radice ei' accipiaẽ.z.i. ⁊ bibaẽ cũ mellicrato laxat ventrẽ: ⁊ pondus duoꝛ onolosat folioꝛ eius idez facit: ⁊ semẽ eius si de eo accipiaẽ laxat coleraz ⁊ flegma: ⁊ si sumaẽ ex lacte ei' .z.i. idem facit. Et idẽ auct. Aben mesuay. Scebzan. ꝓprietas est sicut mezereon. si aũt qs vult illũ accipere ꝓparet ipz sicut ꝓparaẽ mezereon: nisi q̃ loco absinthij ponaẽ rose ⁊ dzagantum: ⁊ bibit ipm cum aqua mellis: aut cum rob: aut cum decoctione mellis aut cũ olere Jameno. Et doſ ei' est ab vno kirat vsq̃ ad.y. PAVLVS. scebzan. laxat aquã citrinã qñ bibit cũ sanich. Et idẽ auc. Aben mesuay. laxat meliam ⁊ flã. Et idẽ fm libzũ quẽdaz veneno sozum. id qõ de ipso occidit est põdus.z.y. ⁊ abscindit fluxuz qui accidit ab eo sedere in aq̃ frigida: ⁊ ꝓycere ipsum sup caput ei'. Et idẽ auc. Abix. Scebzan. est ca. in tertio. ⁊ sic. in pncipio secũdi. Et est in eo cũ hoc stipticitas ⁊ acuitas. ita q̃ qñ aliqs sumit de ipso in potu iuenit ex eo stipticitatẽ in gutture suo: ⁊ antiq vtebaẽ eo: ⁊ intuenerunt in opationib' eius nocumentũ habentibus complexionem ca. q̃ ⁊ iducit potãti se fe. ⁊ cũ hoc est malũ hñtibus emoꝛroidas ani: ⁊ iducit fluxũ sanguinis earum. qz vene ille de natura sua sunt fluxibiles. cũ ergo sentiũt caliditatẽ ⁊ siccitatẽ scebzan: facit eas tumescere plus ⁊ fluere: qz scebzã operaẽ duabus q̃litatib' quas diximus: ⁊ etiaz ꝓpter fluxibilitatẽ: ⁊ ille medicine que laxãt cuz stipticitate ⁊ acuitate sicut scebzã ⁊ mezereon faciũt hoc: sed opatio rerum stipticaꝛ que stringũt naturam: sicut sunt glãdes ⁊ castanee: ⁊ grana passularuz: ⁊ coꝛtex granati ⁊ silia istis ex medicinis stipticis ē opatio ꝓzia operationi scebzan ⁊ mezereon: q̃re ipse stringũt ventrẽ: ⁊ stringũt illas venas: ⁊ abscindũt fluxũ sanguinis ab eis. Et scebzan qdẽ qñ rectificatur iuuamẽto magno hz ꝓprietatẽ laxãdi aquã citrinã ⁊ cõfert in colica ⁊ melia: ⁊ laxat flã grossum exñs in iunctuꝛis: ⁊ meli' ex eo ē cui' coloꝛ ē rube' leue hñs coꝛtices subtiles: illud aũt qõ nõ ē ita: ſz grossum: ⁊ nõ ē rubeũ nisi parũ qñ vis ipm frãgere: ⁊ nõ frãgiẽ cito pp suã grossitiẽ: ⁊ hz ĩ eo gd silẽ filis ē deteri': ſz scebzan qõ ē de pside dteri' ē alys. ⁊ rectificatio ei' ē vt tu recipias ex ipso q̃titatẽ quã volueris: ⁊ ifũdas ĩ lacte ibi dimittẽdo die ac nocte: ⁊ caue ne plus dimittas. debilitaẽ. n. ei' opatio ad expellendũz chimos grossos. Et oz vt tu mutes lac in die illa ⁊ nocte bis aut ter. qz sic expoliaẽ a stipticitate ⁊ siccitate que est in eo. Et si vis admiscere cuz alys medicinis admisce cũ his que ꝓueniũt sibi sicut anisiuz maratrũ ciminũ turbith ⁊ mirabolani. qz ille medicie: ⁊ si sint stiptice in sapore earuz: nõ tamẽ sunt ita acute sicut scebzan. qz in eis est cõplexio q̃ iuuat coꝛpus pluſq̃ scebzan: ⁊ iste subtiliãt ipz ⁊ auferũt acuitatẽ ei'. Et qñ tu vis cũ ipso curare colicã a ventositate grossa: aut flegmate aut ab opilone rectifica ipm cũ bdelio serapino ⁊ armoniaco: ⁊ fac cũ his pillulas ⁊ pone cũ eis parũ de stercoꝛe lupi: qõ reperiẽ sup terram albũ sicut cerusa: aut sicut lapis alb': ⁊ si vis ipm extrahere de lacte: ⁊ siccare infunde ipm postea in succo endiuie feniculi ⁊ solatri clarificato stando illic trib' dieb' ⁊ trib' noctib': deinde siccenẽ: ⁊ fiãt ide trocisci: ⁊ ꝓparenẽ cũ sale ido ⁊ turbith: ⁊ mirabolanis ⁊ aloe: nã inde eueniet medicia multũ iuuatiua. Jn lacte vo scebrã nõ est aliqua bo

nitas.imo nocet ei q̃ accipit ipsum:⁊ medici viatores occidunt cũ eo multos ꝓpter ignorantiã ipsoꝝ. Et ego quesiui ab aliqb⁹ eoꝝ que erat illa medicina quã dabãt in potu:⁊ sciui q̃ erat scebzan lac cuꝫ oleo sisamino ⁊ laxabant aliquos vsq̃ ad mortẽ. Et ex eis sunt alig qui accipiũt mirabolanos:⁊ ponũt ipsos in collogntida bũida:⁊ extrahẽtes eos ab illa ponũt in alia. deinde vnũ mirabolanũ tm̃dant in potu:⁊ laxat donec occidat. Et iste qdẽ medicine sunt sicut ignis: q̃re nõ debẽt nominari medicine:ꝫ venena. Et qdã ex eis sunt qui dãt in potu karfati: ⁊ est in eo õ medicina destructiua cõplexionis.⁊ motiua doloris ẽpis ⁊ opilonis ipsi⁹ res quã ꝑossibile ẽ existimari. Et qdaꝫ in potu dãt de arthanita qua lauat̃ lana:⁊ est ꝑpe malitiam karfatim:⁊ de althit:⁊ est herba que nascit̃ sup flumina.⁊ lignũ eius est rubeuꝫ:⁊ folia ei⁹ vident̃ purpurea que qñ ĩcidunt̃ egredit̃ lac ex eis: sicut ex scebzan:⁊ dosis scebzã qñ rectificat̃ sicut diximus cũ alys medicinis ẽ a danich .i. vsq̃ ad .y. ꝟm vtutem. IO. MESVE. Solone educit flegma vehemẽter ⁊ aquã citrinaꝫ ⁊ humores melicos: ⁊ mãs a iũcturis:⁊ cõfert dolori earum: ẽ ex medicinis magnis hidropisis: ꝟeꝫ nocet stõ ⁊ epati:⁊ deficcat coꝝ⁹ vtẽtis ipso:⁊ consumit sperma. Et lac ei⁹ facit hoc vehemẽti⁹ ⁊ facit cadere in febres. Dosis corticis radicis ei⁹ est a kirat .y. vsq̃ ad .3. Et ei⁹ lactis a kirat .i. vsq̃ ad .iy. Sed sciẽdum q̃ esula ozit̃ in locis calidis ⁊ siccis: cui⁹ magnam copiam vidi sardinie:⁊ tunisi:⁊ similatur multum herbe dicte lunarie: nisi qꝫ esula lactescit. lunaria vero non. vnde versus. Esula lactescit: sine lacte lunaria crescit.

E taltides .i. fuligo appendẽs trabib⁹ ⁊ parietibus ex fumo fcã. et haleidos.
E thalcidos kapnu .i. fuligo fumi.
E tercotraria est doloꝝ capitis dispar. puta quãdo in altero tempoꝝ .s. dextro vl' sinistro fortior fuerit. Et berocrania.
E thalodes .i. famosum.
E thaps .i. calidũ pharmacum.⁊ ẽ tapsia ꝫ vitatẽ.
E thea vel ethia gre. mergus auis.
E therostamia. Demosth. est alterius oculi ab altero differẽs color.
E ther .i. aer.
E thereogeneũ .i. diuersaꝫ naturarũ ⁊ omogeneũ .i. vnius nature.
E thica febris ab ethismos qõ est cõsuetudo vel ab ectetikos quod est tabefactus.
E thida .i. merulus auis.
E thios .i. psonatia. bardana. Pli⁹. lib. 25. capi. 9. in principio.
E thion .i. psonatia.
E thiops. Etiopis. ethiopis radix ⁊ folia sunt flõmo silia magna ⁊ multa hirsuta ad radicẽ caulẽ quadrãgulũ scabzũ similem artio multis concauum alys semẽ herbo sile can

bonũ: nõ aũt ꝓferũt greci vt nos: sed vt sit u. conso. ac si aliqs ꝓferat eue vl' eua ablata vltima vocali: ita nanq̃ retinet vocem cõsonãtis in fine syllabe: q̃ multi ex ipsis ꝓferũt f. vt efcaristia a q̃ ĩfrascripta componunt̃.

E ucinus .i. lappa.
E ucrasia .i. ꝟplo bona.
E ucrion .i. brassium.
E ucrista dicunt̃ ligda que illiniunt̃ quale est quod fit ad vlcera purgãda ⁊ ipleda. Lozneł. cel.
E ucrita .i. bene terminabilia. Izium discrita.
E udon gre. vena cubiti in feriꝝ que klomat̃ .s. basilica. Oziba.
E uecticum .i. sũme sanũ.
E uelan. qd est .l. sandanig.
E uellere .i. trahere.
E uennus .i. eruca.
E uenum .i. ebenum.
E uentat .i. apit ⁊ resoluit.
E uers .i. dozia.
E uexia. Euexa. gre .i. bona habitudo.
E ufistidos. ara .i. ypogstidos. Auicen.
E ufaricon. i. ypicon. Ste.
E ugomon mieron .i. eruca domestica. Hal.
E usarcus .i. bene carnosus Hal. io. terapẽtice. ca. io⁹ in medio.

¶ Lap. CCXLV.

Euforbium.

lati. euforuion. gre. ara. afarbion. Euforbiũ est gũmi notus: ⁊ videt̃ sonare apud grecos bonũ formidari: nã dicũt euforuion ⁊ fouon gre. ẽ timor ⁊ eu .i. bonũ quasi bonus sit ipꝫ timere ꝓpter sui violentiã. DIASCORIDES. c. de euforbio ꝟm trãslationẽ nostrã. Arbor est silis ferule albe: nascitur in mauritania cesariẽsi: q̃ plurimũ lachzymũ fac̃ viscidũ valde: quẽ lachzimũ multi colligũt sic pro viscitudine. ꝑmo arbori pellẽ veruecinã illigãt: ⁊ sic de lõge astilibus iaculant̃ ĩ radice:⁊ cũ ꝓcussa fuerit radix vnũ flumẽ statim ꝓfluet lachzimis:⁊ cũ coagulat⁹ fuerit sic cũdem colligũt de pellib⁹ substratis. Est aũt optimũ qõ est recẽs subalbidũ ⁊ gluctinosum ex lento linguã vehemẽter submordẽs ⁊ calefaciẽs. Eius genera sunt duo. vnũ qõ colligit̃ substratis pellib⁹ qõ meli⁹ ẽ: alteꝫ qõ cadit ĩ terra ⁊c. PLINIVS. li. 25. ca. 7. Rex iuba inuenit herbã euforbiã medici sui tꝫis noie: cui⁹ regis volumẽ extat. inuenit eã ĩ mõte athlãte: spectat̃ folys achãtinis. vis ei⁹ tãta ẽ: vt succ⁹ ei⁹ e lõginquo recipiat̃. iciso trũco suscipit̃ vẽtriculo edino locato. hũor lactis videt̃ effluere. SERAP. lib. aggre. ca. Aforbion. auc. Diaſ. Est arbustũ sile ferule ĩ figura sua. nascit̃ in mauritania cesariẽsi:⁊ in regiõe tabex est plenũ multo gũmi acuto: caueãt sibi hoĩes ab eo q̃ colligũt ipꝫ gũmi ꝓ suã nimiã acuitatẽ. ⁊ iõ accipiũt vẽtres aĩaliũ:⁊ lauãt eos:⁊ alligãt stipiti ipsi⁹ arboris. deinde pũgũt arboris stipitẽ a lõge stãtes cũ lãcea: effundit̃ nãq̃ in ventrib⁹ exiẽs a stipite multũ copiosum subito: ac si fudere t̃ ex vase aliquo: ita q̃ aliqñ effundit̃ in terraꝫ ẽt ex eo subito ꝓ ipetũ sui exit̃:⁊ regredium̃t̃ de eo ex arbore due spẽs: vna earũ est silis sarcocolle ĩ q̃titate ozobi: ⁊ ĩ fusta:⁊ alia assimilat̃ feci. adulterat̃ aũt cũ sarcocolla ⁊ gũmi arabico sibi admixtis. Meli⁹ ex eo ẽ claꝫ acutuꝫ. Experimẽtũ aũt ei⁹ ꝑ gustũ ẽ difficile: qñ ipm mordicat linguã subito cũ violẽtia multa.⁊ durat mordicatio ei⁹ diu. ⁊ ꝓpter hoc oẽ qõ gustat̃ postea ex eo videt̃ bonũ. ꝑmus aũt ad cui⁹ cognitionẽ puenit hec medicina fuit Lineas rex lioy. Et idẽ auc. Hal. 6. sim. phar. ca. de euforbio. vtus ei⁹ ẽ subtilis acuta sic vtus alia ꝓ gummarũ similium.

ALMANSOR. trac. 3⁹. ca. de euforbio. nouũ ẽ calinos satis q̃ ꝓ as: q̃uis asa sit calidior oĩ lacte arboris. Dosis a duob⁹ kist vsq̃ ad tres. IO. MESVE. ca. de euforbio. ẽ gũmi excedẽs oĩa gña gũmoꝝ in calefaciẽdo ⁊ subtilando. ẽ. n. ex rubificãtib⁹:⁊ ẽ ex arboꝛe descrtoꝝ locorum ⁊ hyspidoꝝ: cui⁹ folia cũ eleuant̃ in ꝑmis sũt sicut lanugies deĩde cadũt ⁊ nascunt̃ folia silia polio marino. Et meli⁹ ẽ qõ ẽ lene frãgibile hñs colorẽ paleare ⁊ clarũ:⁊ qõ ẽ vehe

mentis acredinis ⁊ odoris valde acuti. ⁊ qõ est recẽs sup qõ iã ꝓterut̃ ann⁹. Recẽs vo sui ãni est sic̃ venenũ ⁊ ignis: ⁊ ẽ ex gũmis q̃ resoluunt̃ ĩ oleo: ⁊ ꝑpe qõ ẽ recẽs antiquũ fortassis nõ dissoluit̃. ẽ ca. ⁊ fic. in. 4.º Et ẽ calidi⁹ ⁊ subtili⁹ oĩ eo qõ calefacit ex gũmis:⁊ ẽ ĩ eo vtus adustionẽ faciẽs ⁊ rubificationẽ:⁊ est penetratiuũ absterſiuũ: mundificatiuuꝫ excoriatiuũ. ⁊ ẽ ex faciẽtib⁹ opationẽ cũ laboꝛe ⁊ ãgustia vehemẽti ꝑducẽtẽ ad sincopim:⁊ ad sudorẽ frñ. Est inimicũ cordi ẽpi ⁊ stõ ꝑꝑ vehemẽtiã vtutis sue. Est enim acutũ vehemẽter seorsuꝫ iflãmabile: oꝫ q̃ frãgere vtutem ei⁹:⁊ ꝓprie cũ reb⁹ obtũdẽtib⁹ acumẽ ei⁹:⁊ extinguẽtib⁹ iflãmationẽ:⁊ acgrẽtib⁹ ei lubricitatẽ:⁊ oꝫ vt sit q̃titas multa eaꝫ vestiẽs ⁊ tegẽs supficiẽ ei⁹:⁊ oꝫ vt nõ multũ terat̃. dixit Alcanzi. accipiant̃ frusta citri:⁊ sepeliant̃ grana ei⁹ ꝑus iuoluta oleo amigdalino in acetositate ipsi⁹. deinde iuoluat̃ ĩ pasta:⁊ decoquat̃. rectificat̃. n. ex arte hac: et remouet̃ acumẽ ei⁹. Modus ali⁹ frãgẽs vtutẽ eius: sicut narrauit hamec. iuoluat̃ in oleo amigdalino: deide sepeliat̃ in succo ligritie aut terniabin dissoluta aut in aliquo ex rob stipticis:⁊ sit eaꝫ q̃titas multa. Et fiãt ex eis pillule:⁊ ꝓpinent̃ vbi oꝫ. Et dixit Dumay. ꝓpinet̃ cũ aq̃ mellis:⁊ aliqbus spẽb⁹ alefangine. mastix autẽ ⁊ spica sunt ex rectificãtib⁹ q̃cũq̃ ex acuitatib⁹ medicinarũ timent̃. audaciã ei⁹ expellunt medicine lubzificatiue extinctiue sic̃ aq̃ ozdei ꝓprie cũ oleo amigdalino. POSSE. SERA. auc. Diaſ. hoc gũmi qñ fit cobol cũ eo hꝫ vtutẽ abstergẽdi aquaꝫ que est in oculo: nisi qꝫ eius mordicatio durat tota die. ⁊ ꝓpter hoc miscet̃ cũ aliqb⁹ potionib⁹: q̃ fiũt cũ spẽbus:⁊ bibit̃:⁊ cõfert sciaticis. Et ipm excoriat ossa in vna die:⁊ separat ab eis fragmẽta coꝝ: oꝫ aũt vt ꝑmuniat̃ caro circũstãs ossi cũ ceroto aliquo: vel cũ pãnis lineis:⁊ ipꝫ hꝫ vtutẽ laxãdi ⁊ calefaciẽdi humores aquosos sicut sinapis. Et iõ cõfert laxatio ei⁹ hydropicis ⁊ colice:⁊ alys frigidis egritudinib⁹ silib⁹ istis: ꝫ ipm acuit colerã:⁊ ĩducit sitim nimiã: qꝫ desiccat: oꝫ ãt vt admisceat̃ ei semẽ petroselini ⁊ anisi. Et dicũt qdã q̃ qñ aliqõ aĩal remorderit aliquẽ scindatur cutis capitis ei⁹:⁊ ponat̃ in illa scissura ex B gũmi trito: nõ nocet ei venenũ. Et põdus .3. iy. ex eo occidit: qñ vulnerat stõm ⁊ itestina. Et idẽ auc. Alcanzi stringit orificiũ matricis multũ adeo q̃ ꝑbibet exire fetũ. Et idẽ auc. Aben mesuay. ꝓprietas ei⁹ est laxare flã viscosuꝫ q̃ ẽ in lõbis ⁊ itestinis: nisi qꝫ ifert anxietatẽ ⁊ desiccationem adustionẽ ⁊ tenasmonẽ. Et rectificatio ei⁹ est qõ non teraꝫ multũ:⁊ misceat̃ cũ bdelio aut cũ succo ligritie aut cũ spẽb⁹ aliqb⁹ sicut est spica ⁊ cinamomũ ⁊ cassia lignea: ⁊ liniat̃ cũ oleo ro. ⁊ oleo amigdalino. Et meli⁹ ex eo ẽ clarum nouũ qõ trãsierit ab vno ãno vsq̃ ad tres. Et color ei⁹ est citrin⁹ calidi odoris amarũ acutũ. Dosis ei⁹ a duobus kirat vsq̃ ad tres. IO. MESVE. Solone eduẽ flã viscosum ⁊ grossum a locis ꝑfundis corꝑoris mũdificãs iũcturarũ vacuitatẽ ab hũorib⁹ grossis difficilis eradicationis nec ẽ ei res silis ad hec: ⁊ ẽ ex reb⁹ mũdificãtib⁹ neruos:⁊ ꝓsumẽtib⁹ hũiditates ĩbibitas in eis. dissoluit̃ ĩ olo keiri:⁊ iungit̃ cũ eo:⁊ cõfert egritudinib⁹ neruoꝝ frigidis sicut ẽ palesis stupor torsura tremor ⁊ spasmus:⁊ est mirabilis res ad id: ⁊ inungit̃ sup epar ⁊ splenẽ:⁊ cõfert doloribus eoꝝ frigidis ⁊ vẽtosis:⁊ fricat̃ puluis ei⁹ sup morsẽ fricatõe forti:⁊ delet eã: ⁊ sumptũ in potu ꝫ modos emẽdationis ẽ medicina magna doloꝛib⁹ nodosis q̃ vadũt ⁊ venũt ꝑ iũcturas:⁊ est ex reb⁹ q̃ faciũt sternutationẽ cũ fortitudine:⁊ ẽ medicina bona litargie ⁊ obliuioni: et ꝑpe inunctio ex eo cũ oleo de spica in occipitio: et est ex medicis educentib⁹ aquã citriná: et dixit Diaſ. Auf. i. ex eo iterfit̃. Dos ẽ a kirat .i. vsq̃ ad tres. Cõseruat̃ aũt q̃drienio: recẽs aũt ãni sui ẽ ꝓnitiosuꝫ: bi q̃ sumũt ipm timeãt frig⁹. Cõseruatur aũt ne cito senescat in milio fabis vel lentibus.

E ufrosinum gre. idest buglossa: et est eius expositio bone letitie. nam frosis gre. letitia. PLINIVS. lib. 25º. cap. 8º. circa ꝓncipium. ¶ Lap. ꝛm. CCXLVI.

Eufragia.

lati. ara. herba adhil. PAVLVS. cap. de eufragia. ẽ herba q̃ similat̃ ĩ stipitib⁹ ysopo: nisi qꝫ stipites sui hñt colorẽ violaceũ: et non hñt ramos et folia sunt in stipitib⁹ a medietate supius: et sunt parua icisa sicut crista galliculi: et hꝫ flores tẽdentes ad albedinẽ satis paruos. POSSE. medet̃ egritudinibus oculorum: et confortat visum.

E ugefrasis. Eugefrasios. idest vsnee.
E ugenia. gre. idest bone generationis.
E uifestidis .i. herba bircia
E uiscus. qd ẽ .l. altea. Ibiscus. Molochi. ara. chbitim. Diasco.
E uistidos. eufistides .i. ypogstidos. ara. Auicen.
E ukimia .i. bona habitudo bene humorata.
E uodestera .i. odorifera.
E uolatio .i. aperitio.
E uonia .i. almea.
E uodia gre. hñ odorabilia

¶ Lap. CCXLVII.

Eupatorium.

lati. gre. eupatorion vel volucrũ maius. ara. vo gafit. SERAP. li. aggre. ca. gafit. auc. Diaſ. herba ẽ que nascit̃ oĩ ãno:⁊ est apta ad accẽdẽdũ ignẽ sicut sarmẽta:⁊ hꝫ ygã rectã subtilem nigrã durã et asperã hñs in sũmitate pilos: et lõgitudo ei⁹ est fere vni⁹ palmi:⁊ hꝫ folia diuisa abinuicẽ circa hastã: et sunt scissa scissionib⁹ puis. v. aut. vi. et ĩ sũmitate icisa sic̃ serra: et sunt folia ei⁹ silia folys pentafilon aut folys zedenigi .i. canapis: et color eoꝝ ẽ tẽdẽs ad nigredinẽ. et in hasta ei⁹ a medio supra ẽ semẽ: et sup ipm sunt pili: ⁊ ẽ declinis ad iferiora pẽdẽs in herbã ipaꝫ. DIASCO. ca. de eupatorio. frutex est sarmẽtosa hastã hñs rectã et lignosam tenuẽ nigrã et asperã in cubiti vni⁹ lõgitudiẽ porrectã aut ampli⁹. folia sunt ei ĩ giro diuisa sicut pẽtafilon: aut canapis: cui⁹ folia in capite icisa sunt vt serra semen ⁊ media hasta asperum et subtus declinum est ei.

AVICENNA. li. scõo. cap. de eupatorio. est ex herbis aromaticis: et hꝫ folia sic̃ canapis: et flos ei⁹ ẽ sicut nenufar. et ẽ illud qõ administrat̃: et succ⁹ ei⁹ ẽ ca. in ꝑmo. sic. ĩ scõo. Et subtiliatiuũ icisiuũ valde absterſiuum sine attractione et sine caliditate manifesta: et in ipsa est stipticitas pauca: et põticitas et amaritudo fortis sicut ẽ amaritudo aloes. PLINIVS. ca º. de eupatorio regiã hꝫ. auctoritatem li⁹ 25. ca º 6. caulis lignosi nigritãtis irsuti cubital̃ aliquãdo et ampliorib⁹ folys ꝑ iternalla gnq̃: vt canapis ꝑ margines incisis nigris plurimosis q̃ radice superuacua et cetera. IO. MESVE. cap. de eupatorio. Est herba lõgitudinis cubiti vni⁹ amaritudinis multe: cui⁹ folia sunt viridia sicut folia cẽtauree minoris: ꝫ sunt aspera et icisa et stipes ei⁹ est subtilis: et qñ exiccat̃ citrinescit et eleuantur sup eũ flores q̃ sunt sicut subcitrini lõgitudinis pauce Et sunt qdã q̃ dixerũt q̃ eupatoriũ sit herba pulicuꝫ quia fit viscositas adherẽs. meli⁹ tẽpus collectionis ei⁹ ẽ finis veris: et succi eius silr ca. in ꝑmo. sic. in scõo. Et est cõpositum ex substãtia calida et subtili. q̃re est subtiliatiuũ inciſiuum mũdificatiuũ absterſiuũ ꝓseruatiuum a putredine: et resolutiuum cõueniens sine attractione: ⁊ ex partibus terreis: q̃re in ipso est de stipticitate aliqd: ꝓpter qõ est confortatiuũ et coadunatiuum est debilis solutionis. Cõfortat̃ vtus ei⁹ cum aq̃ casei: et modus opationis succi eius est sicut diximus de absinthio. GALIENVS. 6. simpl. phar. cap. de eupatorio. et. 5. meniri. cap. 4. dicitur radix pentafilon. Est herba que vocat̃ volucrũ mai⁹: vel agrimonia: cuius suba est subtilis: sapor eius est stipticus. Et vtus eius est ca. caliditate modica et desiccat. Sꝫ sciẽdum q̃ eupatoriũ silr ꝟm Diasco. vocauerunt qdaꝫ antiq radicẽ agrimonie: eo q̃ est diuretica valde. item ꝟm eũdẽ

cap.de marrubio.marrubiū etiā qdā eupatoriuz vocauerunt qm̄ valet cōtra vitia epatis:⁊ p tāto non est ve eupatoriū:qm̄ Diaſ.facit ſemotim ca.de eupatorio qō icipit eupatoriū:⁊ ſemotim caplm de marrubio ⁊ agrimonia:⁊ de pulicaria vel herba pulicū qō icipit coniza. Doc ſimiliter voluit. Io.meſue.capitulo de eupatorio cū dicit q̄ dicūt aliqui q̄ eſt herba pulicum noluit ꝓm verū q̄ ſit illa quā latini vocant pulicariaz Eupatorium. Nam dicit q̄ eupatorium ꝓm quoſdā eſt herba pulicum: qm̄ aliq vocabant herbā pulicuz eupatorium ⁊ bene: qm̄ eſt diuretica valde:⁊ valz ꝯ vitia epatis;vt iuenies ſi.l.l. coniza. miror qualiter medici noſtri temporis non aduertentes verba Diaſcoridis.Auicenne.Serapionis. pliny Halieni. ⁊ Damaſceni. credūt herbolariꝭ ſaluiā agreſtē eupatoriuz dicentib⁹:que nec in ſapore non in odore cuz eo cōuenit.Si aūt in ipſa forſan vtutes eupatorij iuenerūt:⁊ p eo ponere voluerūt: cuius grā ipm eupatoriū vocauerūt nō licebat dicere q̄ idē eēt:qm̄ eupatorium poteſt dici omne id qō valet cōtra vitia epatis.ab eu qō eſt bonuz ⁊ pacor qō eſt epar. vnde eupatoriū.i.bonū epati:ſed ve eupatoriū eſt illud qō antonomaſice eſt bonum epati:ſicut illud qō verū eſt eupatoriū. POSSE.DIASCORIDES.ꝓ translatione noſtrā.Eupatoriū valet cōtra vitia epatis:⁊ folia eius ſicca ⁊ axungia porcina veteri addita trita ⁊ impoſita vtra vulnera ad cicatricē ducūt.Semē vo eius:⁊ folia cum vino bibita diſſintericis ⁊ morſibus venenatis occurrūt medicādo.Eadē dicit Serap.cap.ppzio de mēte Diaſ.⁊ addit:⁊ ſunt multi q̄ putāt q̄ illa herba ſit agrimonia ⁊ errant.qz eſt alia ab ea:⁊ nos qdem manifeſtauimus iam de eius eē in eo qō diximus de eo.Et idem auc. Haly.in tyriaca chelar. eupatoriū aperit opilones epatis:⁊ fortificat ipm. IO.MESVE.Eupatoriū ſolutione educit colerā ⁊ flegma facile:⁊ eſt pſeruatiuum a putredine: ⁊ cōforrat ſtomacū epar ⁊ viſcera:⁊ cōfert dolorib⁹ eorum: ⁊ eſt medicina ſplenis ⁊ opilationū omniuz: ⁊ egritudinū ab ea factarū:⁊ febribus longi tēporis mire ſubuenit. Dozis decoctionis eius.potio eſt a.z.iij.vſq̄ ad ſex:⁊ pulueris eius a .z.ij.ad .iij.loco eius ponit abſinthy ⁊ aſari. aū . medium pōderis ipſi⁹. AVICEN. Eupatoriū ē bonū in initio alopitie ⁊ tyrie:⁊ linit cū adipe veteri ſup vlcera difficilis ad ſolidationis:⁊ ei⁹ ſucc⁹ cōfert ſcabici ⁊ pruritui qm̄ bibit cū aquā fumiterre ⁊ orimelle:⁊ ſimilr flos ei⁹ ⁊ ſucc⁹ ipſi⁹ eſt fortior:cōfert dolorib⁹ epatis:⁊ opilonib⁹ ei⁹:⁊ cōforrat ipm:⁊ cōfert duritici ſplenis ⁊ apatib⁹ epis:⁊ apatib⁹ ſtōi:⁊ ei⁹ herba ⁊ ſucc⁹ cōferūt malitiei forme ⁊ accidētib⁹ hydropiſis datū in potu cū vino: ⁊ cōfert vlcerib⁹ iteſtinorꝭ. Cōfert fe.cronicis:⁊ antigo .ppzie ſucc⁹ eius:et ppzie cū ſucco abſinthy.loco eius ponit pondus eius de aſaro:⁊ medietas pōderis ipſius de abſinthio.

E upectum .i. aptum digeſtioni:⁊ diſpectuz eſt oppoſitum.
E uperiſton. eupotriſten.i. bona inuētio gre.Alexā.
E uperozi ſtomacciū idest pozos aperiens.
E upetron.i.ſene.Steph.
E upocriſton.gre.bona iuncrio. ALEXAN.cap. de capillis nigrādis.
E ureſim.i.malua.
E uretan.i.aaron.
E uretica vtus gre.i.rarefactiua. CASSIVS fe.
E uricomon a gre. dicta q̄ vere pmo ſeneſcatur:vnde eam alig ſenition vocant. latini vo vocāt ipaz herbā cardūcellū benedictum.naſcitur p maceriaS.l.Erigion.
E urinbena.i.citraria.
E urion tiparon .i.lana ſuccida. curion. i.lana tiparon.i.ſuccida.
E urizicon.qd ē.l.obrizuen
E uſapor.i.ſapor bon⁹.
E uſarchi.i.bn̄ carnoſi. Hali.6. de regimine ſanitatis
E uſidos .i.cimbalaria.
E uſtiſtides .i. ypogſtidos.
E uſopa.i.almea.
E uſtifilo.i. poliū.
E uſtobzon.i. marrubium.
E uſtomatica.i.bona ſtō.
E uſtracta dicunt q̄ in vētre facile corrumpuntur vt perſica ⁊c. Iſto vocabulo vtit Haly.in li.dinamidiarū particula pma. caplo euſtracta.
E utraprica. gre. facile digeſtibilia. ALEXAN. ca⁹ de diſinteria.
E utimon .i. elleborus niger. Pli.li⁹.z5.ca⁹5.i me⁹
E uulgimaria.i.ſaponaria.
E uulſac.i.ceterac.
E uulſiua.i.attractiua.
E uzomon.i.bonū ſalſamētum:nā zomon ſalſamētum:⁊ eu.i.bonum.
E uzomū gre.i.eruca. Dia. ca⁹.de ſtrigno.lib.de doctrina gre.
E uzonomia.i. ſalſamentū eruce.
E xacanton ꝓm Diaſ.ca.de litio ē arbor de qua fit litiuz:q̄ lati. dr̄ capriſoliū.
E xafilo.Exalifo.gr.i.linio
E xagiū.eſt nomē pōderis ⁊ eſt idē qō aureus: ⁊ eſt .6.pars.ʒ.⁊ eſt.3.i.5.ꝓ q̄ .3.ē nona pars.ʒ. de q̄ fit mētio in .l. dragma. nūc vtimur.3.p.8.parte.ʒ.
E xagozas. idest in tumore poſitus.
E xantinata.Alexā. ca.de pſidracia ⁊ exātimatib⁹ exātimata ē in ſuma cute vlceratio vl' elenatio ſubrubea ⁊ aſpera ſimil' bis puſtulis: q̄ ex vrtica vel ſudore naſcunt: hāc Theodozus pſcian⁹ ſcabiē vlceroſam maxie facici eē dixit liber de doctrina gre.Alig dicūt q̄ ſūt puſtule rubee q̄ fiūt in lingua.alig dicūt qō ē puſtula rubea:nā exātis .i.rubedo:⁊ illō vocabulum inuenies in.l. bedonig: ⁊ in.l.cui. ſed pzima expoſitio ē melior: ⁊ ipe puſtule noſtro ydeomate vocant virgines. Oribaſi⁹. Joānes. Alexā.prima particula epidi.ꝓmēto.iz.in pncipio.
E xarchimata ſunt diſlocationes complete.
E xarcumetra.i.reſilitio oſſis:ſed exacrimata ē qōdam vitiū in capite.
E xcozion medicamē. gre. .i.excoriatū.Laſſius fe.
E xea.i.fruct⁹ ſorbi.
E xenfraticū.gre. exoppilatiuum enfraxis: ſcu opilationis aperitiuum.
E xerantica ſūt exiccatiua DIASCORIDES. ca.de aloe. ⁊ in pſalterio vbi nos habemus aruit cor meuz. greci habent. exiāthi cardiamu.
E xflorence .i. efflorones.
E ximach.i.vt exuberat ve lamē ad exterioza ⁊ apoſtemat:⁊ ipin ꝛuat ⁊ iflat ſicut ſutan.
E xipteros.gre.Aliet⁹ anis niſus.
E xirimi.ē qōdā ſemē granificū qō ignozo.
E xis.i. habitudo cōſuetudo.ide enixia de q̄ ſupra in.l.enexia.
E xiture.i.empetigines.
E xocades.gre.i.emozoide
E xtabari.Extrurban.quid eſt.l.Eſcabari.
E xtenuatozium.gre.idest reſolutiuum.
E xugētes.i.maniētes.
E xupera matricalis.i. berbena.
E xuro.gre.i.mīgo emingo
E zabroc.i.ſatirion.
E zaize.Ezaze.i.litium.
E zarbion.i.lolium.
E zebede.i.diptamus.
E zeberule, Ezelinge. fit farina in aqua ⁊ melle:⁊ oleo frixa.
E zedari. Ezeledari .i. ſinziber. Aliabas i.z⁹ prac.
E zebes.i.nom̄ chorde iſtri grauē reddentis ſonuz.
E zelbaaſce . Ezereaſcen. Ezeſſeaſſen.i.vitis alba.
E zeribaſen. ara . eſt vitis alba.bezeribaxē.Auicē. feſire.
E ziar.i.trifoliū.
E zie.ſūt piſces qdā. Almaſor.io.ca.ſcōo.
E zimarion.i.tapſia.

Littera. tā apud arabes:q̄z apō grecos a noſtra in nullo differt.ara. fe. dicūt. greci vo fi.⁊c.
F aba alexādrina ꝓm Jo.Serap.eſt nomē pōderis oboloꝝ.3. pōderās ſumenet tres:⁊ ſunt grana.36.

¶ Capitulum. CCXLVIII.

Faba egyptiaca eſt legumē nr̄e fabe ſilr. Sz Ha.li⁹ ſcōo de alimētis.cap. de faba egyptiaca.nō ē lupin⁹ vt putauerūt aliq.nā facit ibidē aliud caplm ō lupinis:ſz apud Aui.li⁹ z⁹ ca⁹ de faba egyptiaca q̄ ⁊ faba ſirica dr̄.vii Auic. vocat eā fabā ſiriā:qm̄ de ipſa multū.naſcit in ſyria:ſed va faba ſyria ē faba greca:ſz faba egyptiaca.apud Johānez Serap.eſt pōdus ponderans ſumenet quattuor ꝓm arabes.⁊ ſunt oboli. iiij.⁊ ſunt grana.48. DIASCORIDES.ca⁹ de faba egyptiaca.mltr poleticon eā appellāt ī egypto.naſcit ⁊ in aſia ⁊ in ſicilia ⁊ ī ſtagnis naſcit.folia bn̄s altitudinē ⁊ latitudinē bn̄tia florez ferēs croceū:q̄ ſi multū floruerit pduntur folia.flos eſt ī medio ipſius vbi eſt rotūditas q̄dā vbi ſilique ipe naſcūtur flores ipi cinozfa dn̄r ea rōne q̄ſſerauolos dn̄r: qz hec eſt illis ꝓſuetudo ex argilla faciūt ſſeras . ⁊ ibi includunt ipm ſemen . ⁊ ſic ponunt vt naſcat. Radix eſt groſſior q̄z cāne. cocta ⁊ cruda māducat q̄ ⁊ collocaſia appellat:a q̄ buſdā culcaſia qō idē eſt. ⁊ iō ad ei⁹ inueſtigatiōez q̄re i.l. culcaſia.ſemē eius comedit ſiccū ⁊ viride.niger color ē ⁊ maior q̄z nr̄a faba. POSSE.AVICENNA.ſi fiat ex ea gargariſmus cū lacte ⁊ ſale ꝓtra egritudies ſpiritualiū ꝓfert ē cib⁹ in egypto ⁊ ſolone educit aquā citrinā.⁊ propie ſemē ei⁹ ⁊ ſuccus ipſi⁹ ⁊ puocat vrinā.⁊ generat ſperma.⁊ expellit colerā ⁊ aquoſitatez eius cum facilitate.Et potus ipſius fit ab.i.tertia libre vſq̄z ad duas tertias.

F abafreſa.idest faba fracta.
F aba.greca eſt nomē ponderis apud Aui.⁊ Serap. ⁊ eſt ſumenet.z. ⁊ ſunt oboli duo ⁊ ſunt grana.z4.naz obulus pōderat grana.iz.Faba greca q̄ apud nos vocat ſyriaca.⁊ alio noīe vocat granū aneſcē fruct⁹ ē cuiuſdaz arboris magne ſilis Junipo:ſed maiuſculus dulcis ſaporis intus bn̄s nucleuz duz:cui⁹ arbor ꝓm Plini.lib⁹ iō.ca⁹.3i.vocat lothos a gre.apō ara.vo vocat aneſtē.

DIASCORI.ca⁹ de agrifolio vocat ipz agrifoliū vt apparet in.l.agrifolium in cap.lothos vocat ipm lothos. Iſidozus faba ſyriaca dr̄ arbor magna fructū ferēs maiorē pipere comeſtibilē guſtu ſuauē.inde ⁊ mella vocatur: ſed noſtro ideomate vocatur ciceraſo. pro quo.l.granum aneſcen.agrifolium.

F aba ſuerſa.lati.gre.mētaſtrū ⁊ romani vocant eā fabariā.⁊ eſt herba:cui⁹ folia ſūt ſicut folia alkekēgi ſtipes ei⁹ lōgitudinis cubiti vni⁹ aut duoꝝ ad plus:ſemē eius viride tendēs ad nigredinē magnitudis fabe cōis habens quaſi effigiem in medio ſicut faſcolus.
F aba lupia.lati.gre.marifiliū. Eſt planta ſimilis elleboro nigro.folia tamen mollioza eo.⁊ oia diuiſa. Elleborus vero ſementa aliqua habet.⁊ hoc marifiliū vocat ſemen eius duꝝ coloris ſafrani . aqua decoctionis ei⁹ valet contra roſulas.⁊ dicit q̄ interficit mures.
F aba borrēſis.i.faba yſualis pro qua.l.bakile.
F abaria idest faba inuerſa ſupra vide.
F abarola.i.oniſcus . Hali. 7⁹.memiri.cap.3⁹
F aba ſiliq̄ eſt fructus quidam quez nos vocamus vaginellam.
F aba ſyriaca.i. granū aneſcem.i. faba greca .l. lothos. Iterasuz benacuz.
F abutia.i.Onida.Halien. 4⁹ memiri.cap.io.
F acalia.dn̄r quedā vlcera exītia in ꝓiūctiua oculi.
F acaleſis. facayleſus.i.buthoumarien . Facamios idē.Diaſc. Faclaminos.
F acaſibzon idest cicer imperatozis.
F ace. DIASCOR.ca⁹ face . Frutex ē minor locis humidis naſcēs ſilis lēticle. folia tenera ⁊ oblōga cū folliculis ſemen ſile lēticulis in vno folliculo duo aut tria grana babēs nigra minoza lenticula ⁊c.
F aceděa fagedena ē ſpēs cācri apatis. Lozuel.cel.
F aceliząs.i . patiēs apa in ſuba cerebri: qz corrūpit oēs virtutes ei⁹. vt Haly. ſeptia pticula.affozismo. ⁊ z⁹de interiozib⁹.a pmo de accītī ⁊ morbo.
F acera.i.dragātū. (tola.
F acetola ē aiis q̄dā.l.fece
F achos.facos.grecc.idest lenticula.
F acoes herba idest agruli ⁊ ſunt ſenationes.
F acollen idest polium.
F acſenus.i.arbor marien.
F aculium.i.amomum.
F acus idest lenticula. ⁊ facus eſt vna ex maculis faciei.Paulus.
F adenica idest fagedenica.phagedenica.
F agas.i.centaurea minor.

¶ Cap. CCLVIII.

Fagaſmon. DIASCORIDES. Fagaſmō quā multi apparime dixerūt.ē plāta quā vocāt ſanctiō.⁊ eſt xifion ⁊ eſt gladiolus ſegetalis folia hz iridi ſilia:ſed minoza ⁊ anguſta ⁊ acuta ſic mathea.⁊ baſtā hz aſperā ⁊ cubitalē cuz floribus purpureis radices ſunt illi due puule ⁊ rotūde vnā bn̄s ſup alterā poſitā ſicut bulbi minozes.altera eſt deſubtus tenuis ⁊ ſup groſſior.naſcit locis cultis ſupior maior ē ⁊ acriozis vtut] POSSE.DIASCOR.Cataplaſmatib⁹ adhibita.puſtulas ⁊ tumozes corpis tollit medicamībus mixta.⁊ ſup poſita mēſtruis ipat cū vio bibita venerē ſtimulat.Itē cataplaſmati ipoſita cū vino atq̄ thure ſagittas vel ſtirpes educit.ſoluit ēt inguinū collectōez.radix vo iferior accepta ſanti iterocellicos medet.ō eo iuēies. ſilr.ſi.l.l.liliū.

F agedēica. phagedenica. fadenica idest vlcera q̄ ſerpunt comedendo.
DIASCORI.ca⁹ de dragōtea.⁊ ca⁹ ō allumine.nā fagin.gre . i.come
F agelis.i.raffan⁹. (dere.
F agin idest comedere.
F agitidie.ſunt vene q̄ ſunt ī carnoſitate faciei ⁊ oziis iuxta extremitates.
F agon. Fagnon.apud Diaſcoridez dicit ſaluia.que ab eo eliliſſagus dicitur.
F agoza.i.ſemen canapis.
F agotide vene ſunt iuxta fauces intra os: q̄ flobotomantur vice venaꝝ q̄ ſub lingua.Alexan.
F agus idest centaurea minor.Serapion.
F agus agria.i.lenticula ſiluatica. ⁊ eſt lētigo aque.
F aki.fakies idest lentes.i. zadens.
F akiamos idest almea.
F alcalbaileb.arabice latine vero ſpolium ſerpentis. SERAPION.lib⁹ aggre.cap⁹ falchalbaileb.aucto. Diaſco.Qm̄ coquit cū vino ⁊ diſtillat ex eo in aure cōfert ei multū.Et qm̄ colluit os cum vino illo cōfert dolori dentium.⁊ iā admiſcent quidā ipm medicinis oculozuz ,ppzie id qō fuerit ex maſculis.ſimiliter facit dolori dentium ſi buliat cum aceto ⁊ colluat inde os.
F alāgemich.i.oziminū gario filarū.berēgemiſch.Serapi.
F alangios. Falangion. Falangiamiſchi. Falangitis.
DIASCORI.ca⁹ fālargios multi ⁊ iſta leucatemō dicunt.virgas hz duas aut tres aut plures ⁊ flores albos ſimiles lilio cuz multa diuiſura. ſemē eſt illi nigrū ⁊ groſſuz ſicut lēticula radice hz tenuez minutā ⁊ viridem poſtq̄ de terra tracta fuerit alteꝝ colorē facit.naſcit locis cultis. POSSE.DIASCORIDES.huius folia ⁊ radices ⁊ ſemē ⁊ flores cū vino bibita ictus ſcorpionis mitigat.morſibus venenatis occurrit.
F alāgiō.carſon.zoifon.gre.i.muſca venēoſa.lib⁹ ō doct. (greca.
F alcios idest flos ſambuci.
F alcon.gre. falco auis rapax a falcatis ⁊ curuis vnguibus dicta.Erodius.

¶ Caplm. CCXLIX.

Falernium vel falernū vinū vocatū a falerna regiōe italie:q̄ eſt ppe neapoli. Plin⁹ li⁹.i4.ca⁹.6.vii Papias. Neapolis oppidū ppe falernū vbi optia vina naſcūt ⁊c. Et tale vinū vocat ſilr albanū. eſt.n.tale vinuz in pn⁹ ſubdulce ⁊ cū veterauerit auſteꝝ maxie efficit:⁊ vue ſilr a quibus tale vinū exprimit accipiūt denominatōez ab illa regiōe.⁊ vocant vue falerne: qz de eis eſt copia in regiōe falerna. DIASCORI.ca⁹

qõ incipit vinum albũ.pôt illud vinũ dici vinũ albanũ: ⁊ dicit q̃ est fortiꝰ falerno:⁊ gustu subdulce in p̃ncipio ventrẽ ⁊ stôm inflans ventrẽ mollit. Digõnibus est inutile.⁊ oibus neruis ꝛtrariũ ⁊ maxime capiti:qõ cuz inueterauerit austeꝛ valde efficit.vñ vinum italũ qõ falernũ d̃r vtilius est maxie vetus digestibile est.pulsuz incitãs. vẽtrez abstinet:customacũ est.vesice cõtrarium caligine oculis inducit.multum bibitũ totũ cozpus ledere potest.

F aleris.Diascoz.virgas hz multas ⁊ radices multas ⁊c.
F alestrum.i.herba sancti Jobãnis.perforata.ypericon.
F alfanuem quid est.l.falfel.

¶ Lap. CCL.

Falfel. ara.gre.⁊ lati.piper. SERAPION libro aggre.cap. Falfel.auc.Diasco. Est arboz nascẽs in regionibꝰ indie.hz semẽ qõ sui oztu est lõgũ sile faseolis ⁊ elongat in forma sua.⁊ est macropip. ⁊ intra ipm grana pua similia gegeuers q̃ qñ maturant fit pip. ⁊ hoc qz separat ⁊ fit sicut racemus in quibus sunt grana parua ⁊ sunt grana pipis.Et qñ colligit pfecte matuꝛ est piper nigrũ:sed qñ colligit añ maturatõez est pip albũ.nã coloz eius est alb ⁊ nõ recipit i coloze suo nigrediné anteq̃ maturat.⁊ radix bui arbozis est similis costo. Eligendũ est aũt ex nigro qõ est nouũ i quo nõ est res silis furfuri grauc ⁊ plenũ:sed albũ melius est illud qõ nõ est rugosuz albũ ⁊ graue ⁊ longũ est eligendũ illud qõ qñ frangit apparet dẽtum bñs grana q̃ sunt intra ipm intuicẽ iuncta ⁊ acuti sapozis mozdicãs linguã cũ calefactõe. Radix arbozis bui vocat falfanuẽ.⁊ est silis costo defert ad nos ex terra indie. GALIENVS.8.sim.phar.cap.pipis. Pipis radix costo maxime fz virtutẽ similat: fructus vo eius q̃ quodãmodo germinat est pip longũ. vñ ⁊ humidius existit maturo.signũ aũt est hũiditatis eius q̃ faciliter cum imponit pfozat.⁊ q̃ nõ ꝛfestiz mozdet:sed paulatim incipit.pmanet vo multũ.q̃ vero q̃si pmaturus fructus albũ pip est acrius exñs nigro.id.n. quasi supassatũ est.vtraq̃ aũt sufficiẽter calefaciũt ⁊ siccãt. GALIENVS eodẽ li. ⁊ ca. fz trãslatõez arabicã.Sapoz pipis ẽ acutꝰ ⁊ illud qõ nõ matuꝛ est pip albũ ẽ. ⁊ ipm est acutius nigro ⁊ magis pungẽs linguã.⁊ hoc est qz nigrũ ꝓpterea qz maturatur accidit q̃ nõ recipiat adustionẽ ⁊ desiccatõez fortem: qz minuit acuitas illa q̃ gdẽ remanet in albo. iste trũ due spẽs sunt desiccatiue ⁊ calefactiue fortiter. Et fructus gdẽ eius qñ incipit eẽ est pip lon. ⁊ ꝓpter hoc accedit q̃ piper longũ est humidiꝰ alio pipe ⁊ signuz sup hoc est q̃ qñ elõgat tps sup ipm corrodit ⁊ pfozat etiã qñ terit nõ inuenit tritoz in p̃ncipio sue contritõis punctionem multã: ⁊ qñ incipit mozdicare nõ apparet mozdicatio eiꝰ multa anteq̃ gustet: deinde remanet mozdicatio eius tpe non paruo:sed piper albũ est meliuz stomaco alys duabꝰ speciebus. DIASCORIDES.cap.de pipere fm trãslationẽ nr̃am.arboz est in india nascẽs in latere mõtis caucasi qõ soli obuersum est folia bñs in similitudinem Juniperi cuiꝰ siluas serpentes custodiũt:sed incole regionis eius cũ matuꝛ fuerit incendũt ⁊ serpentes fugant igne. ⁊ ex flãma piper rugosuz efficit. piperis aũt diuersus est fructus.nã qui p̃us nascit fructus oblõgus ⁊ obzotũdus apparet.⁊ cũ fractum fuerit inueniunt infra illud grana in sinapis modũ:est aũt humide nature:qõ autez permatuꝛ non fit:⁊ albũ colligit piper album dicit.nascit etiaz aliud in modũ botri ⁊ piper album nominatur: qõ nõ coctum:sed crudũ colligit:⁊ illud maxime sui fortitudine i colliriacas virtutes intrat.⁊ tyriacis antidotis miscetur. maturatũ vero nigrũ fcñ piper nigruz dicimus.Eligimꝰ aũt piper longũ qõ cum frangit strictissime granula sua ꝛiuncta habz ⁊ coherentia veluti medulla gustu viscida mozdẽs ⁊ calefaciẽs.albuz dcñ qõ sine rugis sit calidissimum ⁊ graue.nigrũ vero pip viscidius est albo. Eligẽdũ est aũt piper integrum ⁊ graue plenũ ⁊ nõ marcidũ piper valet ad educẽdũ lumbzicũ latũ qui vocat solea administratũ vt apparet in.l.bozna. POSSE.SERAPION Radix pipis ꝛfert colice ⁊ dolozibꝰ frigidis.est ca. ⁊ sic.⁊ est bona ventositatibꝰ ⁊ alys dolozibꝰ frigidis. ⁊ est silis costo fm virtutẽ.Et pip nigrum acutius est albo.⁊ albuz est debiliꝰ eo:⁊ virtus pipis est calefactiua attractiua cibi ⁊ ꝓuocatiua vrie.resolutiua ⁊ abstersiua obscuritatis visus. Et qñ sumit in potu aut fit inũctio cũ eo aut miscet in aliquo vnguẽto ꝛfert rigozibus febziium ꝓdicaruz.⁊ ꝛfert mozsibꝰ venenosis:⁊ expellit fetũ ⁊ potissime si ipo tu sumat vel assidue comedatur.⁊ qñ fit nascale cum eo post coitũ ꝓhibet impregnatõez.⁊ hoc similiter facit assidue comestum.nã iter pstat genitale ⁊ administrat in loboc.⁊ syrupis q̃ sunt ꝓueniẽtes tussi ⁊ dolozibꝰ pectozis. ⁊ fit linitio cuz eo ⁊ melle. ⁊ ꝛfert squinantie.⁊ qñ sumit in potu maxime cũ granis lauri aut folys eiꝰ ꝛfert toztionibus ventris.Et qñ masticat cũ staphisagria ⁊ cum passulis facit descẽdere flegma ex capite. ⁊ ipm sedat dolozez. ⁊ ꝛfoztat virtutẽ digestiuã.⁊ ingredit in ꝛfectiõibꝰ sperũ qbus vtunt sani in cõdimẽtis cibozꝫ ad ꝓuocandũ appetitũ. ⁊ qñ miscet cuz pice resoluit scrofulas.Et qñ miscet cũ nitro abstergit mozfeã. ⁊ nõ est radix piperis zinziber sicut putauerunt quidã:imo radix eius est silis costo quẽ calefacit ⁊ mozdicat linguã.⁊ attrahit humiditatem ad os:qñ miscet cuz aceto:⁊ liniment̃uz cũ eo resoluit apata splenis.⁊ si sumit facit idem. Et qñ masticat cum staphisagria attrahit flegma.⁊ est multozꝫ iuuamentozꝫ. Et idem aucto. Mesuay. ꝓprietas piperis est q̃ ꝓhibet impregnatõez.⁊ maxime quãdo sumit post coituz ⁊ ꝓhibet toztiones ⁊ ventositates q̃ fiunt in stomaco ⁊ intestinis:⁊ exiccat flegma viscosuz qõ aggregat in pectoze ⁊ pulmõe ⁊ intestinis:⁊ digerit cibuz:⁊ nocet febzicitantibꝰ. Et signꝰ vtit multũ pipere ꝓuocat vrinã.⁊ si vtat eo paꝛ ꝓuocat ventrẽ.scamonea ẽ ꝛria in hoc.⁊ facit hoses macrefieri ⁊ ꝓsiccat spma. Et in pipere albo cũ acuitate sua est hũiditas q̃ auget in spmatẽ ⁊ mũdificat epar. vẽtrẽ. pulmonẽ. ⁊ stomacũ.⁊ confert mozsibus venenosis.⁊ calefacit neruos ⁊ musculos plus omni alia re. PAVLVS.cap.de pipere.Est cali.in 4.° sic.in 2.° vbi sciẽdum ne aliqui erroris materia repleantur ꝓpterea: qtia in pesenti littera Serapion ⁊ Diascoz.videntur cum Halic.non modicum discrepare dicẽtes q̃ piper nigrũ acutius est albo. Halic. vo ait q̃ pip albũ acutius est nigro.⁊ ꝓpterea sicut ex verbis Diasco.bñ intuẽtibꝰ est auide manifestũ pip albũ est duplicis generis.Est quoddã pip albũ qõ fit qñ grana minuta q̃ fuerunt in pipe lõgo incipiunt ingrossari ⁊ vnũ ab altero incipit separari: sed nõ factus est botrus vel racemus.Est aliud pip albũ qõ fit cum illa grana q̃ fuerũt in p̃dicto pipe albo fm debitã q̃titatem fuerũt aucta ⁊ intra se totaliter separata.sicut q̃ sunt posita in quodam botro vel racemo.⁊ sunt ꝓpinqua maturitati.primũ vo pip albũ:qñ sapit adhuc nãm piperis longi:qz ei vicinat participat adhuc de eius hũiditate:cuius gr̃a nõ est multum acutũ.piper aliud albuz de quo diximus:qõ est in medio inter maturitatẽ ⁊ p̃ncipium generatiõis est satis acutũ. quare cũ remoueat ⁊ elonget a pipere lon.nõ participat humiditatẽ eius:⁊ est acutius seipso:cũ venit ad maturitatẽ ꝓpter quã amittit de eiꝰ acuitate. hoc idẽ videmus in fructibꝰ acetosis q̃ sunt in medio tpe acetosiozes. hoc etiã in seminibus est videndũ.s.feniculis. sinapibus ⁊ cetera.q̃ sunt acutiozes ⁊ calidiozes q̃ sunt in medio tpe q̃ qui sunt in extremo.sic ergo ad ꝓpositum. piper nigrum acutius est albo:qõ est in p̃ncipio generationis:qz non habet multam acuitatem ꝓpter humiditatem quã participat vt dictuz est.⁊ hunc respectũ habuit.Serap.⁊ Diasc.

Et piper albũ acutius est nigro. Piper albuz intellige qõ est in medio tẽpoze:qñ cum nigrescit ⁊ maturat amittit de eius acuitate.⁊ ista fuit intentio Hal. cum dixit q̃ pip albũ acutius est nigro.Sciẽdũ insuper q̃ in maiozi quantitate inuenirẽt de pipere albo:nisi qz inficit ꝓpter ignẽ: sed illud qõ non ꝓtaminatur ab igne remanet albũ ⁊ non rugosuz qõ non põt esse nisi modice q̃titatis:qz modicuz est illud quod ab igne impressionẽ non recipit.

F algesue idest ozimum.
F aliel.falieli.i.raffan.
F lel idem.fulfel similiter.
F olocos.falosios idest melissa.
F amachest. Famachost.i.
F agnus castus. femequestum.seicratinatum.
F amãchest.famichest.i.piper eunuchozum.
F amacolos.i.fabarola.

¶ Lap. CCLI.

Famechi. arabice.gre.fanech vel fenic vel lapis de barchin.latine vero dicit pumex. SERAPION lib. aggre.cap. famechi.i. pumex. ⁊ est lapis de barchin.i.lipari opꝰ q̃ eligatur ex eo multum foraminosus durus ⁊ frangibilis leuis albꝰ in quo non sunt lapides.Et modus cõbustionis eius est q̃ accipiat ex eo quantitas.⁊ ponat in prunis.⁊ qñ fuerit ignitus exhaurat ⁊ extinguatur in vino odozifero.⁊ hoc fiat ter. tertia vice quãdo extrahit ab igne non extinguatur in aliquo:sed dimittatur in frigidari per se.postea teratur ⁊ reponatur. DIASCORIDES.capitlo pumex. Eligendus est leuis fragilis albꝰ ⁊ sine lapide.Cõburitur vero sic. mitte illum in carbonibꝰ viuis q̃diu ignescat.⁊ postea exhens vino odozato extingue. 2.° id fac simili mõ, 3.° calefactũ exhe ab igne tere ⁊ repone. virtus ẽ ei stiptica termãtica ⁊ purgatozia. POSSE.DIASCORIDES. Pumex oculozum cicatrices limpidat: vulnera replet ⁊ consolidat ⁊ aufert carnẽ superfluã oculozꝫ. ⁊ qñ teritur ⁊ fricant ide dentes abstergit eos ⁊ administrat ad abzadẽdos pilos. THEOPHRA.in ꝓpo cap.si miscet añdotis dẽtifrigys ⁊ stingmatibꝰ abzadit aspzedinem ⁊ leuigat ⁊ ꝓstringit ⁊ coercet. SERAPION. Pumex habet virtutem stiptica.stringit.n.gingiuaz ⁊ abstergit oculũ ⁊ aufert maculaz q̃ est in eo.⁊ replet vlcera ⁊ ꝓsolidat ea. ⁊ aufert carnem superfluam que in eis est:⁊ qñ teritur ⁊ fricant dentes abstergit eos.⁊ si mittat in vas vini nõ permittit ipm amplius bulire.Et idẽ auctoz.Hal.ingredit in medicinis que abstergũt dentes qñ non est adustũ: sed qñ aduritur fit subtilioz.nã acquirit ab igne rez adustã calam q̃ aufertur ⁊ separatur ab ea:quãdo lauat ⁊ clarificat dẽtes ⁊ abstergit eos.⁊ hoc facit ꝓpter sui asperitatẽ.⁊ facit fortasse hoc ꝓpter eius virtutẽ abstersiuam.⁊ ꝓpter hanc causaz cozmua:quãdo aduruntur abstergunt dentes.

F amilla pupille.i.sũmitas
F amilos.familios.i.vsnee
F anchea. arabice fatar.i. fungus.
F anasi.fanax.ara.i.panax .f.pro.p. quo carent ponentes.
F angekest.i.agnus castus.
F anilion idest psillium.
F ania.fanma.i.peonia.
F anoch. Fanec arabice.i. pumex.
F anos.gre.fax.lucerna apparitio ⁊c.
F ansealos idest vmbilicꝰ veneris.
F aonia grece peonia.f.pro .p.ponentes.
F ar ẽ genꝰ mollificationis de quolibz grano panico si rotũdet ⁊ excozieꝰ: sed far: q̃ simplr ponit de farre spelte intelligitur. ⁊ similiter aliquando dicit q̃ est mus arabice.
F arãois.i.vsnee. Pisarak.
F aras.ara.idest equus.

¶ Lap̃ln. CCLII.

Farasion fraxion.arabice vel marmacur. grece philostozes.latine vero prassium. SERAPION libro aggreg.capl'o farasion. Est herba habens ramulos multos egredientes ab vna radice ⁊ super ipsos est bozra pauca: cuius coloz est albus: ⁊ virge eiꝰ sunt quadrate.⁊ folia eius sunt in longitudine policis obzotunda rugosa seu aspera super que est bozra.⁊ semen ⁊ flozes eius sunt diuisa per ramos eius. ⁊ semen eius rotundũ ad asperitatem tendẽs.nascit in campis ⁊ in edificys domozum. DIASCORIDES. capl'o de marrubio. Frutex est ex vna radice multas virgas habẽs albas asperas quadras.⁊ folia similia digito maiozi ⁊ obrotunda aspera alba rugosa ⁊ gustu amara. semen est illi obzotundum verticulosum ⁊ asperum. nascitur locis multis. GALIENVS.8.simpl.pharma.capl'o de prassio.Sapoz eius est amarus ⁊ virtus eius cali.⁊ sic.in secũdo. vñ abstergit ⁊ resoluit. AVICENNA libzo secũdo cap. de prassio. Est herba amari sapozis. Inquit Oribasi non sunt calefactio eiꝰ ⁊ exiccatio ipsius fortes. Alij autem dixerunt q̃ est ca.in 3.° sic. in 2.° Est aperitiuum.abstergit.liquefac. resoluit. ⁊ icidit. POSSE.SERAPION.aperit opilationes splenis ⁊ epatis ⁊ mundificat pulmonem ⁊ pectus per screatum:⁊ ꝓuocat mẽstrua quãdo bibitur. Et quãdo ponitur exteriꝰ abstergit ⁊ resoluit. succus aũt foliozuz eius postquã est desiccatus in sole resoluitur cũ melle.⁊ administratur ad visum acuendum. ⁊ fit cum eo sternutatozium ictericis ad mundificãdum infectionem colozis:⁊ administrat cum medicinis ad dolozem auris antiquum.⁊ potissime cum medicinis aperiẽtibus instrumenta auditus.⁊ datur succus eius illis in potu qui sumpserunt medicinas mozticeras: veruz nocet renibus ⁊ vesice.Et emplastruz cũ folys eius ⁊ melle mundificat vlcera sozdida ⁊ euellit panaritium ⁊ carnem putridã ⁊ sedat dolozes lateris.Et fit emplastrũ cum marrubio ⁊ sale.⁊ cõfert mozsui canis rabidi. DIASCORIDES. folia eius sicca vel succus foliozꝫ eius vel semen eius elixum ⁊ bibituz cum melle ptisicis tussientibꝰ ⁊ asmaticis prodest.thozacez purgat maxime iris illirice mixta purgandis vtiliter mulierib̃ adhibetur:secũdinas excludit. diu patiẽtibus subuenit. vesice ⁊ renibus cõtrarium est: melle addito vulnera purgat ⁊ illa detergit. pascẽtia vulnera compescit dolozẽ lateris tollit.succus siccatus melle ⁊ vino addito caligines oculozꝫ detergit. ictericis naribus immissus fert auxilia.cũ oleo rosa.succus eius auriũ dolozẽ mitigat. AVICENNA.succus eius cõfert dolozi auris ãtiquo. ⁊ mũdificat:⁊ aperit meatus auditus.⁊ remouet antiquũ dolozẽ eiꝰ.succus eius cũ melle est conueniẽs ad acuendũ visum.mũdificat pectus ⁊ pulmonez p̃ eductionẽ sputi est aperitiuũ opilationũ in epate ⁊ splene ⁊ renibꝰ puocat menstrua ⁊ mũdificat matricẽ. fit ex eo emplr̃n cũ sale ad mozsum canis rabiosi.

F archa idest cultra q̃ ponitur in lecto.
F arcal.farchali.i.ciminuz album ⁊ est sisileos.
F arfadin. Farfag. farfagi .i.pozrulaca. Auicen.
F arfala. Farfara farfugiũ .i.vngula caballina.
F aringa.i.squinãtia. Hali. quarto interiozꝫ.cap.3.°
F armacodis idest calida medicamina.
F armacon.farmacũ interpretat ĩmutãs. inde farmacia quelibet medicia multũ ĩmutãs quocũq̃ mõ ĩmutatõis:fz nos appropriamus tale vocabulũ medicinis laxatiuis.⁊ farmaciã dicimus. Hal.
F arelabzon.i. ypogstidos.
F ares. faresi idest dulisio.
F arfium idest vlcera ozis.
F arfugiuz idest vngula caballina.
F arfurũgi.ara.baliũ. i.spa ragus. beliosparagꝰ.gre. Aui.in 5.° ca.° de medicis ad debilitatẽ coitꝰ.⁊ ĩ 2.°
F argarium idest cicer imperatozis.
F aricos.i. febzis causon.
F arigerafi.farigeras idest arboz lity.
F arina dcã ẽ a farre: eo q̃ ex ipso p̃ fcã fuit. Pli.li. .is.ca.° 9. p quo.l.beuda.
F aringes.gre.i. faucex.farix faux.

F arinx.i. gurgulio vel fabis vel faris idē. inde venit varigides.i. vene que sūt ī faucib⁹ ⁊ sub ligua.
F arifiricon.i.prassium.
F arsa sunt quedaz vlcera. Halie.sup affo. 45.particule sexte.
F arugium idest yngula caballina.
F asa idest diptamus.
F assale. Sastasa ē species trifolij ⁊ vocatur fulla.
F assana. Sascanō. idem.i. grana impinguatiua.⁊ semē cuiuslibz spēi trifolij
F ascarfix.i. fesiresiz vitis alba.Stephanus.
F asce.i.agrimonia.
F ascegallicus.i.saliunca.
F asel idest piper.
F aseolus quid ē. l.luchia. Dolaka.
F assase.ara.melca. Alcatime.Cor.Ratha. Auic.⁊ dr̄ hispanice.Alerdela.
F asiricon.i.fusiricon.
F asisac idest ceterac.
F asianus ē auis fasianos.
F asili idest faseoli.
F assion idest pabulina.
F assis gallic⁹.i. spica celtica ī ātidotario virili ī mitridato minozi. ⁊ in oleo nardino.⁊ alys plīb⁹ antidotis sic vocat: eo q a gallia ī fasciculis deferr̄.

Faufel

.i.auellana inda ⁊ est simillima nuci muscate: nisi qz pars vna est aliqualiter acutioz.⁊ alia ē plana ita q̄ possit stare recta sic calculus q̄ in Indo dr̄ pedes.in ceteris intus ⁊ ex nuci muscate silis est sine odore ⁊ sine sapore.nascit inclusa in q̄dā lanugine sili folliculo serici.multotiens defertur iter alias species maxime cum cinamomo a casu.⁊ ego vidi ipsum in suo folliculo.est stipticuz valde ⁊ equiparat sandalis in frigiditate.
SERAPION li° aggre.ca° faufel. Est arboz faufel.sic arboz neregil ⁊ emittit cānulas in quibus nascit faufel sicut dactili. Et ista arboz nō ē in terris arabū. Et idē auct. Isaac benarā. Sāufel ē auellana indica.⁊ ē fruct⁹ silis nuci muscate in q̄titate ⁊ coloze suo:⁊ sunt in ea ruge.⁊ in sapore ei⁹ est paux caliditatis cū pauca amaritudie ⁊ deferr̄ ex sim:⁊ ē frida ⁊ fortiter stiptica. POSSE.SERAP. fortificat mēbra ⁊ virt⁹ eius est sic virtus sandali rubei.⁊ ofert apatibus calidis q̄ qñ nō inuenir̄ .ponir̄ .p eo ex sandalo rubeo ⁊ medicetur pōderis ex coziādro recēti. Est.n. fortiter stipticū ⁊ fortificat mēbra.⁊ ē bonū dolozib⁹ dentiū. ofirmat dentes cōmotos ⁊ gingiuas sua stipticitate ⁊ reprimit calitatē oculi.qñ fit ex eo cobol aut emplm.
F auozola vermis quid est lege guadai.
F auserman.i.faseolus.
F auten fautenegū fluuiale idest mentastrum.
F auule sunt vermiculi lati q̄ tacti flectunt̄ in pillulas in būidis habitār.
F asolaria berba ē silis fabis seoloz: sed folia sunt vt cūcz mioza ⁊ alba vt elisfagus ostringit sanguinem fm Plinium. ⁊ succus eius despumatus ⁊ bibitus stringit emozoidas ⁊ supponir̄ cuz bombice similiter.
F asubleon. i. cimbalaria.
F asuasa idest sulla.
F asuricō. Sessuringin.i.siricon. Sessuricon.Auic.ē medicina ad scabiem.
F atar arabice.i.fungus.
F atranon idest vsnee.
F auatia faucion idest faba inuersa.
F aucen est species cāforze.
F audengi idest boiobos.
F audenig idest pulegiuz.
F audenigi.ara. oziganum vel pulegiū qō magis videtur ex nomie. sunt trī ambo eiusdē generis sic pz per Serap. verū fau debenigi aquaticum vel fluuiale vocant mentastrum fautenegum.
F auebliō.i. barbasiluana.
F aue.ara.rubea. ⁊ dz silla bicari fau.u.vocali. ⁊ nō cum a.Stephan⁹. Saba scripsit Serap.
F auecb.fauechi.i.pumex.

¶ Lap. CCLIII.

Fead.

arabice.lati.tozpigo.⁊ est piscis stupefactiu⁹. SERAPION lib.aggre.ca° fead.aucto. Hal.hoc aīal est marinū.⁊ est illud qō inducit stupozē. qñ tangit̄ cum eo caput hūtis sodam remouet dolozē stomaci suo tactu. ⁊ ego exptus sum in his duob⁹ ⁊ non reperi iuuamentū. Et extimaui q̄ opoztebat me tangere caput hūtis sodam cū pisce ipso viuente.⁊ sic conferret sicut faciunt alie medicine narcotice.⁊ feci sic cogitaui ⁊ inueni ofere. Et idē auc. Diasc.qñ supponir̄ hūti sodā antiq̄z confert. Et qñ fit suppositoriū cū eo strīgit anū egrediētē ex. GALIENVS.4° de accīti ⁊ mozbo.ca° 3. dicit q̄ inducit stupozē infrigidando spiritum.
F eba.l.ara.taurus ⁊ thaur dicitur.
F ebison idest spargula.
F ebelzeragi. i. arboz licy.
F ebzifagia. Sebzifuga fel terre idest cētaurea maioz ⁊ minoz.
F eburegi.feburē.i.gariofilata ⁊ ē berba sicvocata.
F ecabzō.i.muscata maioz
F ecabzion. Secabackim: idest squinantum.
F ecaium.i.epar aīalium.
F ecetola est q̄dā auis pua satis sapida quam noīat, Diasco.in.l.chauraf.
F eda idest fex vini vel acetī que cocta reponitur. PAVLVS. capl'o de asmate: fedis que est fex vini combusta.
F ecula est vua pinguis cocta vsq̄ ad crassitudinez mellis ac refrigerata. Theodo. Prisi.
F edbe.ara. est argentum.

¶ Lapl'm. CCLV.

Feesera.

See.ara. vel fesir gre.ampeleos leuki vl' ampeleos leuce. lati. viticella vl' vitis alba.Sz sciēdū q̄ Ha.vbiq̄z dic vitē albā vl' nigrā bzioniā. ⁊ Diasc.sil'r fz trāsla.ara.sz Hal.6.sim.phar.ca° ampeleos. melana dr̄ q̄ vitis nigra ppzie dr̄ bzionia.hoc sil'r apperin.l.haariz. SERAPION lib.aggre.ca° fesera. Verba est q̄ bz folia ⁊ capziolos in similitudinē vitis cōis: nisi qz sunt aspioza ⁊ rami ⁊ capzioli adherēt implicātes se qbuscunq̄z appzoximant ex arbozibus alys ⁊ suspendunt̄ eis cum capziolis suis.⁊ bz fructum similem racemo rubeo. DIASCORIDES.ca° Ampeleos. Ampeleos leuce .i.bzioīa siue vt latini vitis alba.bastas ⁊ folia bz silia vitī nr̄e: fz aspa ⁊ minoza capzeoli sil'es sūt iplicātes se.semē ipsi vue sil'e ē vt butruosuz raz fuluū. GALIENVS 6° sim.phar.ca° ampeleos. Ampeleos leuki.i. vitis alba quā qdā ⁊ bzioniā ⁊ psilotrū vocāt.in sūmitate ei⁹ est stipticitas ⁊ amaritudo pauca ⁊ acuitas ⁊ ipe comedūt ī pn°. sue natiuitatis fm osuetudinē ⁊ in tpe veris: qz sunt iuuātes stōm. ppter eoz stipticitatē. subamarā aūt ⁊ leuiter acrē habēt stipticitatem. Plinius lib.23.cap.2.post principiū. POSSE.DIASCORI. Capzioli in vino elixi ⁊ comesti vētrē ⁊ vrinā mouēt. virtus ē folys ⁊ hastis ipsi⁹ ⁊ radici viscida.vñ vulnerib⁹ chironis iposita medicat̄ cācros. ⁊ fagedenica vulnera ad sanitatez pducit.tibys vulnera tollit sale addito ⁊ ī cataplasmatib⁹ adhibita ⁊ cōposita. Radix ei⁹ colozē corporis reddit bonū. rugas vultib⁹ distendit: lētigines purgat: magnis cicatricib⁹ colozē ppriū reddit: liuozes ⁊ panaritia emēdat cū vio in cataplasmatib⁹ adhibita: duricies spgit.apata curat: ossa corpi infracta cicit. medicamib⁹ stipticis nēcie miscet̄.epilēticis.3.i.bibita āno toto pstolat̄: silī mō accepta apoplexie.⁊ stomaticis singulare psidiū est.maxie.3.y. accepte singulis causis sil'r ouenit.morsib⁹ venenatis occurrit.aborsuz facit. plus vo accepta maniā facit. secūdinas deponit. vrinā pnocat. melle addito vt electuariū datū disnoicis ⁊ offocationib⁹ pstolat̄. tussim dolozē capitis ⁊ lateris cōpescit de alto cadentib⁹ ⁊ cōquassatiōib⁹ maximū remediū ē. obulo.i.cū aceto bibita splenē desiccat diebus.30. accepta cū caricis cataplasmata oia sil'r facere potest. cocta in aqua ⁊ fomēto adhibita stericas purgat. infantes non coagulatos deponit verno tpe herba ipsa exiccat̄: cuius succ⁹ cuz mulsa bibitus omnia sil'r facere nouit.⁊ flegma deponit. semē vero ei⁹ tritū ⁊ perunctū scabiē ⁊ lepzosos curat. lac mulieribus .puocat. succus eius cum succo ptisane id mulieribus prestat. succus bacharum eius lac yberib⁹ siccis reddit. Lime ei⁹ vrinā mouent mediocriter. Radix autē pectoziā ⁊ extenuatoziā virtutez bz ⁊ desiccat mediocriter.⁊ iō splenez resoluit ⁊ sclirosim posita extrinsecus aut supposita cū ficub⁹ lepzā ⁊ scabiē sanat. dat̄ ēt in cibo pro splene.⁊ pvrinā splen digerir̄. hec herba tā laudabilis est vt in tiriacis potiōib⁹ mittat̄. miscet̄ ⁊ pulchrificys medicaminib⁹ cū oleo decocta donec arescat detrahit ipopias sub oculis aut in palpebris.⁊ ipterigia ⁊ ī podice ostituta coberet. folia ei⁹ excalandi cā.⁊ detrahēdi escaraz cū salibus adhibenr̄. Cōiter aūt radix cutē fricabilē ⁊ extensaz fac. medec̄ aūt effelidas lētigines ⁊ maculas nigras cum ozobo atq̄z terachia ⁊ fenugreci semine. Itē si tecū eā pozrauerīs oia mala a te effugient. GALIENVS vitis alba vrinā mediocriter .puocat. Radix vo absterstiuā q̄dā ⁊ siccatiuā subtiliū partiuz bz virtutē nec nō mediociter calidā: propter quā splenes attenuat: scliratos sanat. exteri⁹ apposita cū ficub⁹ scabiē ⁊ lepraz sanat. botruosus aūt fructus ī polipirys ē vtilis. SERAPION. auc. Rasis. virtus eius est q̄ calefacit mediocriter ⁊ abstergit ⁊ subtiliat ⁊ dissoluit duriciē splenis. qñ supponir̄ emplm ex ea cū ficub⁹. Et curat scabiē ⁊ egritudinē cuz q̄ eleuat̄ cutis: fz fructu ei⁹ vtunt̄ coziaminary. naz cū eis abradunt̄ pili coziozz. Et virt⁹ foliozz ⁊ fruct⁹ ⁊ radicis est ca. ⁊ acuta.⁊ iō qñ fit emplm cū eis ⁊ sale ofert vlcerib⁹ que dñr granita.⁊ illis q̄ dñr fagedenica curat fissuras labiozz. Radix eius mixta cū ozobo ⁊ fenugreco: qñ cuz eis abluit̄ cutis mūdificat ⁊ abstergit eā ⁊ aufert pānuz. ⁊ vestigia nigra ⁊ botboz ⁊ cicatrices vlcezz. Et oficit̄ cuz oleo donec fiat sic cera ⁊ sedat dolozē ⁊ fistulā ani.⁊ qñ fit emplm cuz ei⁹ rob resoluit. apata in quib⁹ est aggregata sanies ⁊ restaurat ossa fracta. Et qñ miscet̄ cū oleo donec dissoluat̄ ouenit ad hoc.⁊ expellit liuozē q̄ fit sub oculo. Et qñ ex eo fit emplz cū vino sedat panaritiū ⁊ resoluit apata ⁊ apit ea. Et emplm fcm cū ea exbit ossa ⁊ ingredit̄ in ofectionib⁹ ynguentozz cozrodētiū carnē. Et potat̄ de ea.3.i.ad epilēsiam ⁊ ouenit apoplexie sic administrata ⁊ opilatiōi.⁊ qñ bibunt̄ ex ea.3.y. ofert morsib⁹ tiri.⁊ occidit fetum ⁊ accidit si nimis sumat̄ de ea pmixtio rōnis.⁊ qñ mulier subycit eā sibi expellit fetū ⁊ secundinaz. Et qñ bibit̄ .puocat vrinā.⁊ fit cū ea mixto melle lo hoc coartatiōi anhelitus ⁊ hūtib⁹ dolozē lateris.⁊ qñ bibit̄ de ipso cū aceto.30.diebus pondus.3.iij. soluit duriciem splenis. Et fit cū ea emplastrū cū ficub⁹ sup duriciē splenis.⁊ ofert ⁊ decoquit̄ ⁊ fit sessio in decoctōe ipsi⁹ mulierib⁹ ⁊ mundificat mr̄icez ⁊ expellit fetū. Et succus radicis eius exprimit̄ tpe veris ⁊ bibit̄ cū vino vel mellicrato ad ea q̄ diximus. ⁊ purgat flegma ⁊ fructus eius cōfert scabiei quando fit inunctio cum eo. Et quādo extrahit̄ succus a stipitib⁹ eius. et accipitur cum frumento cocto prouocat lac.
F eferon idest matrissiluia
F eferion fefeus.i.guete.
F efudegi ē ofectio ō melle sic penidie ⁊ in lingua nostra vocatur sisani.
F efulac.i.alaca maris.
F egemastron. Segestron idest epatica.
F egere idest ruta.
F egeron idest vsnee.
F egoloson. Segolosio idest arboz lity.
F egos.gre. i. fagus arboz.
F eigel idest pigamum.
F eilneragi idest litium.
F eiseselem idest vans digestionem.
F ekasus idest polium.
F ekibzon idest almea.
F ekin.i.gluctinū. Halie.2. de sim.medi. capi.pmo. distinctionis tertie.
F elabzan.i.os mundi.
F elafaf.i.agnus castus.
F elason idest hypericon.

¶ Capitulum. CCLVI.

Felch

vel fedbe.ara.grece fida.latine argentum. SERAPION libzo aggregato.capitulo felch.i.argentum.in frigidat et desiccat.scoria est stercus argenti et est bona scabici et pruritui et vlceribus. et propter hoc ingredit̄ in vnguētis que oglutināt vlcera et cō solidāt ea. vñ ipsa scoria ē desiccatiua. AVICENNA de viribus cozdis.ait q̄ confortat coz.
F elda. Sedbe.i.argentum.
F elleauum.i.allanum.
F elleium.i.asarus.

¶ Lap. CCLVII.

Feleg.

SERAPION lib.aggre.ca° feleg.assimilat̄ grano sinapis. et ingreditur ī vnguentis odoriferis ē ca.et sic.i.z. POSSE. Resoluit et apit opilatiōes. Et idē auc. Isaac aperit opillatiōes capitis fortificat cerebzū. ⁊ est in figura sua sicut granū sinapis: fz maiⁿ et bz ligna parua sicut noch.et melius ex eo est maius et fortiozis odozis et graui⁹ et deteri⁹ est leue nigrum.
F elema. Selemechi.i. calamentum fluuiale.
F elememiki. felemenichi .i. oziminum gariofilatuz.
F elemēusch beremenuch femenuch. erroz a silitudine quaz bz.f. lra apud arabes ad lram.b.
F elengemich est gen⁹ qōdam basiliconis.
F elicteron.gre. felix pteri pteridis dipteris. Diasc. Serap.sarcos sarax.ara. cazuhralbic.
F el terre.febzifuga.cētaurea minoz.fm Mesue ē collogntida.Saladinus
F emequestuz famāquest idest agnus castus. Seicarmacum.
F elenreng.i.genestra.
F elemeki.Serap.est kalamentum fluuiale. i.nepitella.
F eleia idest felemenusch. Halienus.
F elleza.i.herba paralesig.
F elfelū.fulfel idest piper. Stephanus.
F elicon idest folium.
F elicula.i.polipodium.
F elichinū fm quosdaz est pozrulaca agrestl babēs lac.sed falso: fz quid est .l.filichinum. Dipteris. Polipodiū. Driopteris. Quercus.
F elifelciti.i.agnus castus.
F elifelam idem.
F eligearagi.i.arboz lity.
F elix vini.i.fex vini antig.
F elmea idest peonia.
F elucarāgi.felzebargi.felcharagi.⁊ ē arbustuz. vñ fit litiū.⁊ latine vocatur capzifolium.grece aūt litios lithios.l.badab.
F el quid est.l.mararac.
F el.Bel.Sel.gd est.l.bel.

¶ Lap. CCLVIII.

Femezeg.

arabice lati.stagnū. SERAPION libzo aggre.capitulo femezeg.i. stānū frigi.et sic.defertur ex fitasare siue visabar effoditur ex mineris terre et inuenitur in frusta. ingreditur in operationibus alchimie et in medicinis oculozum: et quādo teritur et bibitur confert puncture scozpionis.
F emilon. Semilion idest daucus.
F eminice idest palma.
F emon idest dactilus vel palma.
F emusac idest vsnee.
F emulon idest atriplex.
F emur idest epar.
F en est materia locutiōis: ⁊ est cōioz q̄ summa: qz eam continet: ⁊ summa cōunioz est doctrina. ⁊ doctrina q̄ cap.
F enarium idest polium.
F eden idest coz.

¶ Lap. CCLIX.

Feneflig

vel fenefigi. arabice grece leucis. latine viola. Sciendus q̄ tria sunt genera violarum. vt Diasco. dicit capitulo leucis. Sed tamē Serapion lib.aggrega. capl'o feneflig. nō loquit̄ nisi de vno .s. viola purpurea: quoniā vsus ei⁹ conuenit magis medicinis: sed alia duo genera sūt species cheiri: sicut apparet in.l.cheiri. SERAPION. libzo aggreg.capitulo feneflig.i. viola ē berba: cuius folia sunt minoza folys cussus et nigrioza: et nō elongantur multuz ab eis in figura sua. et bz stipitem egredientem ab vna radice, et est super eū

pilus. ⁊ in sumitatib⁹ eius est flos boni odoris coloris purpurei. nascit locis umbrosis ⁊ aspis. GALIENVS 6⁰ simpli. phar. cap. de viola. Sollox hui⁹ herbe suba frida ⁊ aquiosa. virtus cox infrigidat pux. ⁊ Plini⁹ lib. xi. capi. 6.

DIASCORI. Lucis. i. viola oib⁹ est nota. est. n. i flo ribus hus distantiã: qz mellinũ albũ ⁊ purpureus florem ondit. IO. MESVE cap. de violis sunt medicia tempe rata cõueniens. ⁊ fit per eas male qualitatis pmutatio: ⁊ nature solutio. melior ẽ quecunq; ex pinis: qm̃ nõ inuenit eã calor resoluẽs virtute aut pluuia dissipans. fri. ⁊ hu. in pncipio. Et q̃ sicca est minus est humi. ⁊ minus frig. est. n. in recente hũiditas superflua: supgrediens caliditatẽ ei⁹: a qua est pfectio ⁊ spẽs. cũ aũt exiccatur ⁊ resoluit hũidũ supficiale ipsius manifestat amaritudo ei⁹ q̃ est ppter ca liditatẽ q̃ fuerat sepulta. ⁊ est tũc ca. plus ⁊ minus hu. est eni in recente hũiditas superflua: ppter qõ que recens ẽ solutõe per ventrẽ educit lãbificando: q̃ vero sicca ẽ edu cit dissoluẽdo. ⁊ ipa quidẽ est ifrigidatiua narcotica seda tiua dolox calox ⁊ extinctiua iflamationũ lenitiua ⁊ so lutiua. Est ex debiliter solventib⁹ ⁊ vigozant cuz alus la xatiuis. Et ppter hoc quidã addũt ꝗtitati cox medicta tem ex turbitb ⁊ faciunt trociscos ⁊ vigozant cũ hoc ope rationem eax. Et quidã addunt scamoneã. ⁊ ipsa quidẽ ⁊ oleũ eax ingrediũt in emendatões medicinax acutarũ. succus aũt ipsax. ⁊ syrupus ex eis soluit leniendo: ⁊ viole sicce educunt dissoluẽdo. Et ipse quidẽ condiunt cuz zuc caro ⁊ melle: sed cũ melle sunt maioris absterſionis ⁊ mi noris alterationis. ⁊ cũ zuccaro cõtrariuz faciunt. ⁊ scito q̃ nõ sustinet de decoctõe aliqd q̃ fit supfluitas ⁊ succ⁹ eax similiter. ⁊ corroborat acetum cũ infusione eax ⁊ fit mi rabile febrib⁹ multe inflãmationis. ⁊ est melius oleuz eax fundamentũ cuius est oleũ onfancinũ aut amigdalinuz.

POSSE. GALIENVS. ipsa berba taz p se q̃ cũ alfi tis supposita remediũ calidis pstat flegmonibus supposi ta aut in ozificio ventris incisionez patiẽtis aut in oculis.

SERAPION virtus eius est q̃ lenificat ⁊ sedat apata ta. qm̃ ponit sup ea sola aut cũ farina ordei. ⁊ ofert inflam mationi q̃ fuerit in ore stomaci ⁊ in oculo. Sz flos ei⁹ cuz boc q̃ sedat inflãmationem oris stomaci hz proprietatez relaxãdi coleram. Et fit emplastrum cũ folys tantũ hui⁹ herbe aut cuz sanich. ⁊ infrigidat ⁊ confert apatibus cali dis oculox ⁊ exitui ani. Et dicit q̃ flos eius a ppriẽtate q̃ est in eo quando bibit cum aqua ofert squinãtie ⁊ epilen sie q̃ accidit pueris. ⁊ est illa q̃ vulgariter dr mater puero rum. Et idẽ aucto. Aben Mesuay. De proprietate ei⁹ la xat colerã a stomaco ⁊ intestinis. ⁊ ofert inflãmatiõi que est in eis ⁊ sode ⁊ squinãtie que accidit infantib⁹: qm̃ sumi tur cũ aqua ca. Et quãdo aliquis vult de ea exhibere ĩ po tu ad laxandum ventrem exhibeat ab. ʒ. iiy. vsqz ad. vy.

DIASCORIDES flos purpure⁹ sedat inflãmatio nem oris stomaci ⁊ oculorum. ⁊ aqua huius floris. cõfert squinantie laxat coleram a stomaco ⁊ intestinis. ⁊ cõfert inflãmationi que est in eis. folia eius sunt sicut folia cus sus: sed minora ⁊ rotuda: sed mellinus color medicine ne cessarius est. qui succus elixatus ⁊ fomento adhibitus tu mores stericos curat menstruis imperat. cerotis mixtus ragadias ani ad sanitatem perducit. melli additus pustu las ⁊ inflationes tollit. semẽ eius cum vino bibitum. ʒ. y. aut suppositum menstruis imperat. aborsum facit. radix eius cataplasmatibus adhibita cum aceto splenẽ siccat. podagricis medicat. Sed viola alba proiectorie est vir tutis ⁊ extenuatorie: sed flos plus. decoctio autem berbe menstrua prouocat: si post partũ non sequat fetum mor tuum extrahit: ⁊ viuũ corrumpit ⁊ educit. matricis inflã mationez sanat. fomento si tam fortis est mulier. si nõ in pessario posita omnia simil⁹ facit. IOAN. MESVE.

Solutione educit coleram. ⁊ alterat eius excessum ⁊ vio le cõferunt inflãmationibus omnibus: ⁊ sedant sodaz fa ctã a calore vehemẽti: ⁊ sunt somnifere: ⁊ faciunt cozisoz ⁊ leniunt pectus ⁊ guttur. ⁊ conferunt vuce ⁊ squinantie. Et iuuamẽtum cox magnuz est apostematibus pectoris ⁊ pleuresi: ⁊ sedant sitim. ⁊ conferunt sicce opilationi epa tis: ⁊ apostemati eius ⁊ calide ictericie. ⁊ sunt iuuamenti magni in febribus inflãmatiõis ⁊ siti per eas. Dosis. ⁊ po tio earum est ab. ʒ. iiy. vsqz ad. viy. ⁊ succi eax ab. ʒ. i. vsqz ad. y. ⁊ syrupi earum ab. ʒ. iiy. vsque ad. iiy. ⁊ conditi earũ ab. ʒ. i. vsque ad. iiy.

F engafos. i. fungus.
F engaliõ. Fengarion gre ce idest anas.
F engos. fengosi. grece. i. lu men splendor. lux luna.
F enic idest lapis vulcani. ⁊ est pumex.
F enice idest palma vel da ctilus.
F eniceus color idest ru beus sanguineus p quo lege fenicha.
F enichia grece latine da ctili Isidorus. vnde gre ci palmã fenicem dicũt eo qõ diu duret ex nomi ne auis illi⁹ fenicis que multis annis viuere phi betur ⁊c. sed in libro de doctri. gre. scribitur feni chion dactilus: idest feni ceus color idest color da ctili. ⁊ ab hoc vocat dia finicon. ⁊ diafichiõ ⁊ ori fenicea. vbi sciendum q̃ color dactili ẽ color ten dens ad rubeum. vt ap paret ĩ. l. anagallus. Ilaz dicit Diascori. q̃ ipsius sunt due species. vna ha bet colorem celestem ⁊ alia habet colorez dacti li. Serap. vero dicit q̃ vna eius species habz ce lestem colorem ⁊ alia ru beuz. sic q̃ vbi dicit Dia scorides colorez dactili. Serapion dicit colorez rubeuz. ⁊ hoc simil⁹ ap paret in. l. barsiabai.

¶ Cap. CCLX.

Feniculus.

latine gre. maratron. arabice bazie nis vel baienegi vel bakasinech.

SERAPION lib. aggre. cap. bazienis auc. Hal. i. feni culus. ⁊ ẽ ex eo domesticus ⁊ agrestis. domesticus oibus est notus: cui⁹ virtus pma est q̃ calefacit in tertio ⁊ desic cat in pmo. scda subtiliat. tertia gnãt lac. Et agrestis dr maritimus vel mõtanus. radix ei⁹ ⁊ semen sunt fortioris desiccatõis q̃z radix ⁊ semen domestici: qm̃ in domestico est pax stipticitatis. GALIENVS. 7. sim. phar. caplo de maratro. calefacit quidẽ fortiter vt ex ʒ⁰ iaz possit gra du existere. siccat aũt nõ similiter: sed fm pnum. ⁊ ppte rea lactis generatiuũ est. ⁊ non generaret si siccaret forti ter. suffosis aũt auxiliat fm eandẽ rationẽ. Est vero ⁊ ali⁹ feniculus siluestris quẽ vocat ppter magnitudinẽ equi num feniculuz: cuius radix ⁊ semen sicciozis est virtutis alio q̃ apud nos est. Et mihi videt exinde q̃ ea q̃ fm ven trem sistat ⁊c. Et idem 6⁰ sim. phar. cap. ypomaratrũ vo cat feniculũ istum siluestrem ypomaratruz vel feniculũ erraticuz vel caballinũ siue equinũ. Plini⁹ lib. 20. ca⁰ 23.

DIASCORIDES ait q̃ calefacit manifeste ⁊ desic cat mediocriter. POSSE. GALIENVS. Feniculus generat lac in mãmillis suffosiões curat. ⁊ est diureticus ⁊ mẽstruox eductiuus. ⁊ feniculus siluestris sistit ea que fm ventrem. ⁊. n. adest stipticitas maxima. ⁊ huiusmodi igit non solum radix: sed multo magis semen catrio simi liter existit. Et potest etiam lapides frangere ⁊ ictericos sanare menstrua prouocare ⁊ vrinas mouere. Alius vero equinus feniculus est: cuius semen rotundum est semini coriandri simile. simile etiam in virtute semini alterius equini feniculi. debilius tamen. AVICENNA libro secundo capitulo de feniculo. Feniculus horzulan⁹ cali, est in secundo. aperit opilationes. acuit visum: ⁊ propte gumma eius. ⁊ confert in initio aque ⁊ apud eius de scensum. Et democritus quidem extimauit q̃ venenosi

vermes pascunt feniculi recentis semen vt eorum visus ofortetur. Et vipere ⁊ serpentes fricant oculos suos cum egrediunt de cauernis post hyemẽ super ipsum vt illumi nent oculi. qõ humidũ est lac exuberare facit ⁊ ppte hor tulanũ. ⁊ qũ bibit cum aqua frigida ofert nausee ⁊ inflã matiõi stõi. Et eius digestio est tarda: ⁊ ei⁹ nutrimẽtũ est malũ. puocat vrinã: ⁊ menstrua. ⁊ siluester ppte frangit lapidẽ in terreno quidẽ ⁊ fluuiali est iuuamẽtuz ad renes ⁊ vesicã. ⁊ ppte ofert siluester distillatõi vrine: ⁊ mũdifi cat fetas. Et qũ comedit radix cum semine suo stringit. ⁊ ofert febrib⁹ antiqs: ⁊ dat in potu cum aqua fri. ⁊ cõfert nausee ⁊ febrib⁹ ⁊ inflãmatõi stõi ex eis. confert ei⁹ deco ctio cũ vino morsui vermiũ venenosox ⁊ cuz aqua. Et te rit eius radix. ⁊ ponit sup morsuz canis rabiosi ⁊ cõfert.

DIASCORIDES feniculus lac mãmillis gnãt. co mestus vrinã ⁊ mẽstrua educit. ⁊ cataplasmatib⁹ adhibi tus cũ ptisana comestus id facit. elixatura eius bibita ne freticis ⁊ vesice dolori medet. vrinã puocat. morsib⁹ ve nenatis cũ vino occurrit. mẽstruis impat egris nauseam tollit cũ aqua bibitus feruorẽ stomaci extinguit. Radix eius cũ melle cocta morsus caninos ad sanitatez pducit. Succus folioox ⁊ virgax ei⁹ in sole siccatus ofectionib⁹ oculox miscet: ⁊ caligines oculox detergit. Semẽ ei⁹ vi ride expsluz succũ dimittit vt supra vtile. In hyberia suc cũ eius p lachrymo vendũt. Iste. n. lachrymus. i. succus oib⁹ causis oculox opitulat. Radicis vo succ⁹ ydoneus ẽ ad multa: maxie tũ ad vitia oculox facit. leniter. n. calefa cit ⁊ mollit. calidã vim feniculi: nõ tũ simplicez: sed qõ ei etiã austeritas mixta sit gustus oñdit. Et multa pterea p quã vel soluẽdi vel extenuãdi ẽt siccandi exprimit pote stat. traditũ est in libris serpentes annuã senectutẽ feni culi degustatiõe deponere: ⁊ oculox caligines succũ eius excludere. vũ intelligi datũ est easdẽ virtutib⁹ ⁊ corpori bus hũanis vtiles esse: sicut postea expimenta docuerũt. Succus q̃ cũ melle attico mixtus vetustissimã caligine discutit aurib⁹ purulentis idem succus infundit ⁊ vmicu los qui in eisdem nascunt interficit. Radix in ptisana co cta laxat renũ densitatem hydropicis potata ex vino suc currit. veretro laborantib⁹ ex vino cocto fomentuz vtile subministrat. ipsa cũ oleo trita eidẽ cause medet. tumores q̃que cita ⁊ repẽtina indignatiõe cõmota sunt. folia eius aceto trita dissoluũt. aduersus ictus scorpionũ ⁊ serpẽtuz optimũ semen ex mero sumptũ simili modo tempatum venerẽ stimulat. vrinã eyciet. pulmõis ⁊ iecoris iniurias abycit. abundantiã lactis puerperis pstat. stomacũ disso lutum abstringit. cũ aqua nauseã sedat. nec est illud picu lum ẽt si in febre sumat. vylnera canini dentis melle illi nitũ purgat ⁊ sanat. Feniculus agrestis maior est pdicto ⁊ semine ⁊ fructice. semen vo simile cathrio. hz ⁊ radicez odorata. hic feniculus ali⁹ est a paucedano: quãuis multi paucedanũ agrestẽ feniculũ vocent. Nã Diasc. diuersum facit caplm de paucedano ⁊ feniculo agresti: cui⁹ elixatu ra vrinã puocat: ⁊ apposita illud facere pot. semẽ ei⁹ ⁊ ra dix abstinent ventrẽ. morsib⁹ venenatis occurrũt. calcu los frãgũt. ictericis subueniũt. Est ali⁹ feniculus agrestis rusticus q̃ dr a Diasco. cap. ypomaratron. Ypomaratron vel maratron agrion radicẽ hz candidã ⁊ semen vt cathi ros vrinã mouens: ac lapides in vesica frangẽs. pot ẽt ar cuarũ morbum deducere ⁊ a serpentib⁹ vexatos mederi. folioox aũt ei⁹ decoctio data potui illud efficit qõ fenicu lus visualis. Postea subdit. Traditũ etiã aliud feniculi ge nus minorib⁹ folys ⁊ angustis ⁊ veluti lõgis ⁊ imbecilli bus: cũ virtute: sed folia similia hz mirto circa que annu li sunt lõgi. radix eius remordẽtis atq; redarguentis vir tutis est ⁊ cetera. hic text⁹ in Diasco. nõ deficit.

F eniculus algul vel porcin⁹. i. paucedanũ. Platearius,

F eniculus romanus idest anisum.
F eniculus caballinus vel equinus erraticus montanus maritimus siluestris quid sunt. l. feniculus.
F enix. Diasco. aut rium aut anquinopa dicunt ⁊c.
F onuchia. i. folium.

¶ Caplm. CCLXI.

Fenugrecum.

lat. ara. balba bulbe vl alcula. gre. vo buceron aut buthõ vel tilis. Fenugrecũ est pmo calm subam hz gluctinosaz. vir tutẽ hz maturandi ⁊ relaxãdi. AVICENNA lib⁰ 2⁰ caplo de fenugreco. ca. est in fine pmi. sic. in pmo. ⁊ nõ eua cuat ex hũiditate exnea. ei⁹ virtus est digestiua ⁊ lenitiua ⁊ illud ppterea q̃ in ipso aggregat de caliditate cũ visco sitate. ⁊ eius viscositas phibet nocumentũ caliditatis. ⁊ eius caliditas operat cuz facilitate ⁊ eius humor est ma lus licet nõ sit paucus. DIASCORIDES caplo bu ceron. quod sonat bouis cornu. egocerõ vero capricornu. nam semina fenugreci corniculis similibus cornib⁹ sunt virtus eius est malactica. GALIENVS. 8. sim. phar. cap. tylis. ca. est in scdo. sic. in pmo. Plinius lib. 24. ca⁰ 19. vltra mediũ. SERAPION. lib. aggre. caplo balba. ca. est in secũdo. sic. in primo. POSSE. Ad maturandum ⁊ rũpendũ apostemata exteri⁹ farina fenugreci cũ vitello oui conficiat ⁊ superponat herba ipsa cũ vino ⁊ oleo ma cerata per. i 5. dies poptime decoquat ⁊ coletur ⁊ colatu re addita cera ⁊ farina fenugreci fiat vnguentũ ⁊ est opti mum ad apostemata maturandũ. Ad apostema spiritua liũ maturãduz farina fenugreci in sacello ponat. ad apo stemata stõi ⁊ intestinox ex farina fenugreci ⁊ aq̃ pdicta fiant pultes ⁊ superponant. DIASCORIDES. Fe nugrecum cataplasmatibus adhibitũ cum mulsa tumo res intraneox ⁊ foris positum spargẽdo compescit. nitro ⁊ acero adhibitum ⁊ suppositũ splenem tenuescere facit. succus eius tumores ⁊ ostrictiões matricis fomẽto adhi bitus curat capillos capitis ab imundicys limpidos ser uat succus ei⁹ sepo anserino addito ⁊ pessario suppositus duricies malaxãdo loca stiptica relaxat. fenugrecuz aũt ca. est. ⁊ non nimiuz. siccum aũt mediocriter. ⁊ propterea ignitas inflammationes exacerbat. vnde ad oẽm tumo rem ⁊ rigorem idoneuz est. GALIENVS fenugrecũ feruẽter inflammatiões exacerbat. minus vero calidos. ⁊ q̃cunq; scliroſi sunt diaforãdo curat. SERAPION. auctor. Aben Mesuay. fenugrecum comestum meliorat fetorẽ stercoris ⁊ sudoris. caput ledit. stomacũ cõuertit ⁊ nauseat. AVICENNA. eius oleum qõ fit cum mirto confert capillis ⁊ vestigys vlcex. ⁊ ofert fissuris frigidis propter mucillaginositatẽ suam ppte cuz oleo rosa. ⁊ in greditur in medicinis pãni: ⁊ facit colorem bonum ⁊ alte rat odorẽ oris ⁊ remouet odorem corporis ⁊ sudoris: ⁊ re solvit apata flegmatica ⁊ dura. Et eius farina valet ad apa ta ca. apparẽtia ⁊ occulta cũ non sunt inflãmata: sed sunt declinãtia ad duriciẽ quandaz: ⁊ lenit adublet ⁊ maturat ea. Et cõfert cum oleo rosa. adustioni ignis mũdat furfu res ablutione capitis facta ex eo: ⁊ facit sodam ppte cuz comedit cum muri. q̃uis sit cũ almuri minus nociuũ sto maco. ⁊ decoctio eius sanat asafati. clarificat vocẽ. ⁊ pul monẽ lenit ⁊ pectus ⁊ guttur: ⁊ sedat tussim ⁊ visniã pro ppte. quãdo coquitur cum melle aut dactilis aut ficubus. ⁊ melius est vt coniungat cum dactilis carnosis. ⁊ sumatur succus amborox ⁊ misceat cũ melle plurimo ⁊ sup pu nas tempate calefiat. ⁊ sumat ante cibũ tempore lõgo. cũ nitro factum emplastrũ ex eo cõfert spleni. Et eius deco ctio cũ aceto cõfert debilitati stomaci. ⁊ ppte qõ ex ipso recẽs est. ⁊ eius electuariũ facit nauseã: sed acetuz ⁊ muri expellunt nocumẽtuz comestionis eius. fit encatisma ex decoctione eius ad apostemata matricis ⁊ dolorẽ eius ⁊ coartationẽ ipsius: ⁊ ei⁹ decoctio cũ aceto conuenit ylce-

ribus intestinorum. ⁊ sicꝫ recēs cum aceto qñ comedit ⁊ decoctio eius cū aq̄ cali. est bona tenasmoni ⁊ soloni ⁊ eiꝰ oleū est bonū apostematibus ani ⁊ ad tenasmonem ⁊ ad dolorē vētris pungitiuū ꝓprie cū almuri aī cibū ⁊ nō mouet ad expellēdū fecē: nisi ꝓpter suā acrimoniā ⁊ proprie cum melle nō plurimo vt nō mordicet fortiter. ⁊ eius decoctio cum melle facit descēdere humiditates grossas ab intestinis ⁊ ꝓuocat vrinā ⁊ mēstrua. Et supponit cū adipe anatis. ⁊ cōfert duricici matricis ⁊ facit generationem mricis facilē: cuius generatio est difficilis ꝓpter desiccationē: ⁊ ē bonū hnitibus emorroidas. Et facit fetere vrinā ⁊ sudorē ⁊ nō ē sicut lupini ī difficultate sui exitus.

F enus idest almea.
F enutio. i. pellis partica.
F eraboco. i. aristologia.
F erago. i. agrimonia. Ferraria minor idem.
F erraria nigra. i. centrum galli vel gallitricum silueſtre eraclepa.
F erraria minor. i. agrimonia. Diasc. Ferreria berculana.
F erra bercularia apō Diascorides vocatur vna ex speciebus berbene vt apparet per Diascor. de gerebotano.
F erax idest palma.
F erens. gre. diafragma. li. de doct. gre. frens.
F eregemis. ferengemich. i. ozimum gariofilatus.
F eretria duas habet spēs. nam est alba ⁊ cinerea. q̄ ꝓferunt in medicina ꝓbantur mollitie. ⁊ si aere perducat violaceū reddit colorem ⁊c. ⁊ est spēs terre vel luti a Diascori. gericias dicta gieritrias. Plini lib. 35. cap. 16.

¶ Cap. CCLXII.

Fermentum. latine. ara. chamir. DIASCORI. lati. gre. zemi vel zima vel spsus cap. zemi virtus eius est extenuatoria: mediocriter calefacit: ꝓpter quod sine mordicationis molestia extrahit de ꝓfundo hūores ⁊ digerit ⁊ euētat. SERAPION. lib. aggre. cap. de fermento. sapor eius est acetosus ⁊ virtus eius est pauce caliditatis: sed est compositus ex virtutibus contrarys. nam vna est fri. ꝓpter acetositatem que est in eo: ⁊ alia calida a caloze eius naturali qui est a caliditate. ⁊ farina que sunt in eo. ⁊ alia calida a caloze putrefaciēte. GALIENVS. 6. sim. phar. ea. zima. Zima. i. fermētus subtiliū partiū est mediocriter calida. ꝓpter hoc q̄ imolesta sine mordicatione attrahit profundius humores ⁊ diaforat. mixta autez est hec ex contrarys virtutibus sicut ⁊ alia multa. naz ab acetositate frigiditate participat ⁊ a putrefactione caliditate. ⁊ adhuc eius que ex sale ⁊ farina secundum naturam.

F erula silueſtris quid est. l. Tapsia ⁊ mezabaran.
F erularis. i. tapsia.

¶ Cap. CCLXIII.

Ferula latine grece marchiti vel enterion. Plini lib. 20. 13. capi. 22. DIASCORIDES. capitulo de ferula quā multi enterionē vocant. vbi sciendum q̄ multe sunt spēs ferule. ⁊ istarum diuersarum specierum sunt diuerse gūme. s. serapinum armoniacum galbanuz oppoponacū. asafetida. ⁊ ꝓter istas species est vsualis ferula nullum habēs gummi de quo fit curādum: cuius semē est careos siue cancreos. vnde dicit ferula a medulis. non nulli vocant eam sic a feriendo: qz hac pueri ⁊ puelle vapulare solēt. vñ sunt alique species ferule q̄ nō similant in folys. ⁊ tamen dicuntur ferule: quoniā faciūt stipitē aptum ad feriendum sicut est silfiū quod habz folia sicut apiuz: sed maiora vt apparet in. l. lasar. ⁊ sicut est panax. vnde fit oppoponacum vt apparet in. l. iensir. POSSE. DIASCORIDES vsualis ferula viridis emoptoicis ⁊ ciliacis maximū prestat effectū. morsibus venenatis potata cum vino occurrit. tunsa ⁊ imposita fluxum sanguinis vulnerꝫ stringit. semen eius bibitū torsionibus medicat. semē eius cū oleo tritū ⁊ punctū sudorez cōmouet. virge eius comeste dolorē capitis mouēt cōposite ī sale comedi pñt. GALIENVS Emoptoicis ⁊ ciliacis cōpetit.

F errugo. caccaferri scoria ferri. erugo. carafen. eiusdem virtutis sunt. ⁊ sunt id quod fabri ferrarij de fornacib⁹ eyciunt globatum. ⁊ similiter est illud quod inuenitur in alueo fabri. vnde ipsa ferraria aqua dicit ⁊ ponit qñq̄z ꝓ chimolea terra illa q̄ ibi inuenit. l. baid. ⁊ erugo. ⁊ iuenies hoc ꝓplete.
F erunulus. i. tumor faciei vel intra nares.
F errum quid est. l. baid.
F erꝫ indum. i. iudaicum.
F erux aut rum aut anquinopa. DIASCORI. capi. ferux est herba habens folia ordei similia: sed minora ⁊ angusta. spicam similem rastro. bastas habz sex digitis longas spicas ferens. 7. aut. 8. nascitur locis cultis.
F eruzegi. ara. stagnuz metallium.
F esiresim. arabi. fesiresef. charinscude rānus vitis nigra viticella volubilis: eo q̄ inflectit circūstantib⁹ arbustis ⁊ macerys ⁊ sepibus. l. Ampelos.
F esaresim fesire. i. vitis alba ⁊ ē viticella. l. feesera.
F esarascin feserascin fessi resin feseristin. i. bzionia.
F eseirescēda. i. vitis nigra. l. haarim.
F ese. i. agrimonia.
F eselēbe repio q̄ est ptisana apud Aliabatem.
F esera feseresin quid ē lege feesera.
F eseselē fessesdem. i. dans digestionem.
F esefis idest animal.
F esefis fessesis. i. cimex rubea tenera que est vt alcorat. fm Aui. suo capl'o est ymis lecti. l. Alcorat. fesefisis. Jgil.
F esgis. i. animal quoddaz quod ignoro.
F esiche est genus tuberū. Almāsor. tract. 3⁹ ca⁹ 18⁹
F esire quid est. l. feesera. Ampelos leuce. ara. bazarasem. Larimboade.
F estucha quid est lege pistachiem.
F esudegi idest ꝓfectio de melle. sicut penidie ⁊ lingua nostra vocat scisani.
F etalogos. i. aristologia. ⁊ dicit ab ariston quod est vtile.
F etisan idest vsnee.
F etirabon. i. cimbalaria.
F etirac. i. interpretatiōes.
F etridem est quidam sapor sic vocatus.
F eud. i. os stomaci. Hal. ꝓnostico. cōmento. 39.
F ex aluearis apū quid est. l. Cera propolcos.
F ex olei quid est lege crocomagna.
F ex vini qd est. l. baarim.
F exa idest lolium.
F exabzon fidalidon idest ceterac.
F ianten. i. incubus. (liū.
F ialbzos fialpuos. i. pesil
F ibapeꝫ. i. sulfur viuū.
F ibia fibzia. i. pēnula vt fibza pulmonis.
F ica idest plantago.
F icamos fitamos. i. febris sextana septana. ⁊ similia q̄ a quibusdā vocant febzes reuolubiles.
F icamosi. i. epar aialium.
F icara idest pediculus.
F icatum. i. epar. Diascor.
F ilcarian vocant nulmobiam q̄ ⁊ scrophularia ⁊ vrtica mortua dicit: eo q̄ folia vrtice similia hz: nō tamen vrentia.
F icatella. Tripolion. Trifoliū marinuz. Turbitella idez. Soldana. Plini. li. 26. cap. 7. circa mediū.
F icauaria. i. vrtica mōta.
F icus quid est. l. cui. na.
F icus maritima. Diascor. vna est lata ⁊ vna longa ⁊ obuffa. crispa vero nascit in creta sup terrā boni floris ⁊ nō putrescēs.
F idicula. i. polipodiū. Plinius lib. 26. cap. 8. aī medium filicula felicula.
F icus fatua ficus faraōis quid sunt. l. cui. Sicomorus grece Jumaim. ara.
F icus lupi quid ē lege Lomerus.
F icus ꝓ morbo vocant ouricies vlcerose habētes in se grana sicut grana ficuum vel ficus ꝓ morbo dicit asperitas palpebrarum. l. verruca. Tracoma.

F ida. fidda. i. argentum.
F idalidon. i. ceterac.
F exabzon. idem.
F idelegati. ē spēs saporis.
F idebegi. i. eupatorium.
F idela. i. argētum viuum.
F iden. vel fideri. i. pānꝰ vl' aliqd aliud q̄ opilat os vasis vt ꝓ ipm nō possit exire vinū vl' aq̄ ꝓcipue si fuerit ibi sāguisuga.
F igalios. i. ameos.
F igalū marinuz. i. terra sigillata.
F ianiolō. i. cicer īpatoris
F igecula. figelba. est apa factū de colera nāli. ⁊ dr a figosis.
F igedera. figetra. i. apa calidum corruptum ⁊ deni gratum qō fetet.
F il. ara. i. elephas.
F ila vitis. i. caprioli vitis.
F ilago qd est. l. burchdi.
F ilallidos. i. citraria.
F ilaniata. i. iflones turgētes. vt Diasc. capl'o de arbore pini.
F ilancon. i. medicamētuz.
F ilātropon. Filoantropos. i. lappago. li. de doc. gre. Diasc. Aparine.
F ilātropos. Filātropus. i. lappa iuersa. Pli. lib. 24 capl'o. 19.
F ilaticon. i. amās deum.
F ilateriū. i. custodia.
F ilbar. i. mater.

¶ Capl'm. CCLXIIII.

Filipendula. fisalidos. patrisciria. viscago. philātropos idez. Hal. scō memiri. capl'o scō. vbi sciēdū q̄ hoc nomē viscago aliqñ ponit ꝓ q̄dā berba q̄ est viscago arboris: de q̄ fit viscus: sicut apparet in. l. babalcb. aliqñ ponit pro filipēdula: ⁊ est berba q̄ ī vitramarinis ptibus repit: ⁊ in apulia ⁊ ī mōtuosis locis ⁊ calidis. Radix eius cōpetit medicie: ⁊ ī fine autūni colligit. ⁊ p. x. ānos seruat: ⁊ est berba hñs folia petroscellino similia: sed eleuata ⁊ nō in terram expāsa: in cuius radice sunt q̄si nodi adherētes. vtutē hñt diureticam: ex subtili suba: ⁊ ex qualitatibus suis. calida est ⁊ sicca in tertio. POSSE. Cōtra lapidē strāguriā ⁊ dissuriā ⁊ iliacaz passionem valet ꝓcipue electuariū factū ex duabus partib⁹ pulueris filipēdule ⁊ trib⁹ saxifragie. Cōtra iliacā passionē fiat clistere ex puluere eiꝰ aq̄ salsa ⁊ oleo ⁊ melle. det etiam benedicta acuata ex puluere cū vino pulueris eiꝰ. Cōtra dolorē stōi ex fri. cā vel vētositate det puluis eius cū puluere feniculi. Cōtra stranguriā dissuriā ⁊ iliacā passionē ex nutritiuoꝫ vitio ponat puluis eius ī magna q̄titate in sacculo: ⁊ fiat decoctio eius in vino ⁊ oleo: ⁊ sup locum dolentem ponat. Contra frigidū asma detur puluis eius cum puluere gentiane in cibis ⁊ potibus. Cōtra epilensiam valet puluis eius in cibis.
F ilix arborum. i. polipodium. Saladinus.
F illis. i. capparis.

¶ Capl'm. CCLXV.

Filius ante patrem latine ara. tarif. gre. gariofilon. PLINIVS. Berba est facies florē sicut butalmos: cuius stipites faciunt ramulos plurimos: sed ramus post natus excedit lōgitudie aī natū: ⁊ ab hoc filius aī patrē vocat: ⁊ vocat silr oculus xpi. AVICEN. in scō dicit q̄ est plāta que nascit in vere et flos eius est similis croco hortulano. POSSE. AVICEN. Decoctio eius cū effundit ⁊ aspgitur super morsum vipere sedat dolorem eius. PLINIVS. Succus eius vel puluis curat fistulā.
F illo. i. agrimonia.
F illo indico. i. pipinella.
F ilomenus. i. ozimum gariofilatum.
F illon. i. folium cuiusdam berbe vl' arboris. fila. folia gre.
F ilomion. ē q̄dā opiata. ⁊ ī terptat amās boiem.
F iloniū. i. nouꝰ amicꝰ. ⁊ est ꝓfectio q̄dā sic vocata.
F ilonus. i. chozda seu pistatozia lupi.
F iloflozes. i. prassiū. Diasc.
F iloluntres. filolutruntes gre. i. amatores balneoꝝ Cassius felix.
F illopede. philogatos. i. marrubium.
F ilotidis. ē spēs papauer. l. vt Diasc. caꝰ de miconio.
F iloxenos. i. hospitalis.

¶ Capl'm. CCLXVI.

Fimus latine. ara. vo zebul. DIASCO. cap. de fimo. Fimus berbecinus cū aceto vt cataplasma adhibitus maculas nigras emēdat: nascētes clauos corporis tollit: igne sacrū ipositū curat. Cū cera ⁊ olo mixtus cōbustionibus medet. Apri fimus siccus tunsus ⁊ bibitus cū vino vl' aqua reyciētib⁹ sanguinē singulare ꝓsidiū ē. dolores lateris solitos ⁊ veteres cū aceto curat. ꝓtusiones ⁊ fracta ossa ꝓfirmat laxatiōibus ꝓdest: maxime si cū oleo ro. ⁊ cera misceat. Asininus ⁊ caballinꝰ crudus ⁊ cōbustus sanguinē abstinet ꝓfluentē ex vulnerib⁹ addito aceto. Fimꝰ asini ex armēto berba nutriti aridus vel siccus cū vino potui datus ꝓcussuris scorpiōis subuenit. Et fimus asini comedētis fenū datū cū vino confert podagre vl' pūcture scorpionū: ⁊ iumamēto magno. Fimꝰ colūbinus calidior oībus: ⁊ causticus est tritus cū aceto ⁊ īpositus scrofas curat. carbūculos rūpit: melle mixto ⁊ semine lini: ⁊ oleo vt cataplasma adhibitus cōbustionibus medicat: oia vtiliter curat: maxime colicos si bibat. bibētibus micetas ⁊ fungos venenatos ꝓsidiū est: illud meliꝰ faciēs si bibat cū vino ⁊ aceto. Fimꝰ pelargie auis quā latini ciconiā dicūt: cū aqua potui datꝰ epilēticos curat. Fimus vulturis fumigiū eius secūdinas deponit. Fimꝰ sorcis tritus cū aceto allopitias emendat. cum roze marino tunsus ⁊ bibitus cū vino calculos excludit: tritus ⁊ ī ymblico positus ifantiū vel in podice ventrē deponit. hoc latius iuenies in. l. mus. Fimus caninus diebus caniculari bus collectꝰ siccus ⁊ bibitus vētrē abstinet cū vino ⁊ aq̄. Albus vo fimus eiusdē amato morbo medet. Fimus humanus si mulieri īponat tumorē nō admittit: pacolesim facit adhibitus gratū vultū ⁊ nitiū facit. siccū vo cū melle squinātīcos curat. Locodrilli terreni fimus collectus ⁊ siccus vt affronitrū facit adhibitus: gratū vultū ⁊ nitiū facit: maxime si albus ⁊ leuis fuerit. Multi vo adulterāt illū sic: terunt ozidia ⁊ cōponunt sicut fimum silr. Alij vo chimoleā ⁊ amiluz in se miscet ⁊ colorizant illum: deinc sup tabulas vt vermiculos faciunt: ⁊ sic vendunt. Fimus bubuli pascētis recens īpositus tumores vulnerū col

fimus diuersorũ animalũ diuersis morbis remediũ;

lit: ⁊ sciatice passioni cõuenit quem fimum impone in folys: ⁊ calefactuz carbonibus vulneribus impone. silr silĩ disciplina cum accto sciaticis ꝓdest. In cataplasmatibus impositũ duritics ⁊ scrofas purgat: pustulas soluit: ⁊ maximuz beneficiũ ꝑstat. Bouis masculi fimus stericis mulierũ fumigatus ꝑpẽdentibus ꝓfert. Fimus ipe zinzalas fugat ⁊ excludit. Fimus capzaruz siluestriũ cuz vino bibitus ciato vno tribus diebus hycterics sanat: cuz folio et spica nardi bibit' mẽstruis imperat. siccus tritus cũ thure masculo et linthcolo illigatus ⁊ suppositus menstrua deponit: reliquos fluxus sanguis cuz aceto impositus abstinet. combustus ⁊ tritus cũ aceto ⁊ oximelle allopitias emendat. axungie mixtus podagricis medeꝯ. Cum vino aut aceto coctus morsibus venenatis occurrit: vlceribus que greci herpetas vocant: ⁊ paraotidis cõuenit: sciaticis singulare ꝑsidiuz est. sicco fimo fac ex eodez fimo adusto cauteriuz: ⁊ si dextera pars doluerit in dextra parte cauterium: si in sinistra: in sinistra pone: ⁊ tãdiu in scapula dimitte cauteriuz q̃diu in cossis sentias effectũ: oum vrit scapula hec cõbustio appellat aranica. Fimus gallinaruz cum aceto siue vino potu datus colicis inedeꝯ siue ex comestis fungis vexatis. Lapzinus fimus acris ⁊ diaforetics est in vtute. sclirosim igit hũtibus vt duritiẽ lapidis ⁊ tumores expellit. Et nõ tã ad splenis duritiez facit q̃ ad alia mẽbra. Ego enim vsus sum hoc fimo cũ ozdei farina ⁊ pusca vice cataplasmatis in diuturno tumore genuum cuiusdã: ⁊ miratus sum quomõ sub tãta ẽleritate sanat' est. ita.n. acris est vt mulierib' ⁊ pueris ⁊ viris molles et albas carnes hũtib' aut eunuchis nõ adhibeat. vtus vo fimi capni lepromeris est ⁊ ex maxima parte extenuatoria admissa acredie. ⁊ ideo ad allopitias facit ⁊ ad oia medicamina que ꝓciunt: qualia sunt que lepras empetigines scabies ⁊ his similia que ꝓciẽdo purgãt. Fimus camellinus alb' tritus cuz melle ipofit' tumores repzimit. ⁊ vulnera ꝺlicata pmũdat. Fim' bouinus deficcatiuã habet vtutẽ: ⁊ ex parte extractoriã. iuuat.n. ad apiuz ⁊ granuz ⁊ scarabeoz et vesparum morsum. Et q̃ fit fumigiũ cũ eo fugat cimices. Et coquit cuz vino ⁊ bibit ⁊ ꝓfert lepze ⁊ hydropisi. Et q̃ bibit cum rebus aromaticis expellit fetuz: ⁊ ꝓuocat mẽstrua. Et q̃ terit siccus ⁊ miscetur cũ olibano: ⁊ fit inde nascale ꝓfert cursui antiquo ex matrice. Et q̃ miscet cuz aceto ꝓfert fluxui sanguis vũcũq̃ fluat: ⁊ curat allopitiã cuz aceto cõmixtus. Et q̃ ex eo fit emplm cuz sepo antiquo ꝓfert podagre. Stercus arietis q̃ fit emplm cuz eo ⁊ aceto mixto curat sciaticã ⁊ cõuenit verrucis. SERAP. libzo aggre. capꝯ zebel. auc. Hal. Oẽ stercus ẽ calidũ resolutiuũ attractiuũ. ſz ſſ plus ⁊ minus: ⁊ maxime sterc' aiialis comedẽtis ossa: ⁊ signuz est q̃ curat squinãtias ⁊ apata gutturis: ⁊ miscet cum melle ad vissinteriã: ⁊ ad vlcera antiqua ⁊ miscet cuz lacte in quo sunt extincti lapides aut ferrũ candens: ⁊ dat in potu aut fit clistere euz eo ⁊ miscet cũ medicinis resolutiuis appositũ: ⁊ ꝓfert iuuamẽto magno. Stercus ifantiũ comedentiũ panẽ ⁊ carnes gallinarũ curat squinantiã: ꝓuenit et ei iuuamẽto mirabili q̃ miscet cum melle ⁊ linit cum eo guttur ⁊ palatũ aut dat in potu. Stercus lupi cõfert doloꝛi colico q̃ sumit in potu aut suspẽdit sup infirmuz in loco dolozis. oz q̃ eligat ex eo album qõ est repertũ supra spinas: aut super plantã aliã. Et dixerunt qdaz q̃ oportet vt liget in cozio lupi ⁊ suspendat collo patiẽtis colicã cuz filo lane que remãserit ex aiali qõ comedit lupus. sedat enim dolozez ⁊ ꝑseruat ab eo anteq̃ accidat: verũtamen oportet q̃ ante ligationem in collo purget corpus ⁊ adhibeat cura ꝓueniẽs: donec simus securi q̃ nõ ꝓueniet: deinde auferat: ⁊ ego dedi in potu tẽpore quietis ⁊ non supuenit dolor. Stercus capzaruz est calidũ resolutiuum confert apatibus fraudulẽtis sicut apata genu ⁊ dolozibus iũctu raruz: ⁊ scie q̃ miscet cum farina ozdei: ⁊ cõficit cuz aceto: ⁊ ponit supra locuz maxime in corporib' duris solidis sicut sunt corpora rusticoz. Et administrat i duritie splenis ⁊ hydropisi. Et q̃ adurit curat allopitiã ⁊ scabiem ⁊ vlcera mala ⁊ miscet i emplis resolutiuis: sicut qõ fit ad apostema auris ⁊ testiculoz: ⁊ ꝓfert morsui vipere ⁊ aliis venenosis: ⁊ curat sumpt' in potu hycterics: ⁊ sedat fluxum mẽstruoz. Stercus vo boum collectũ in vere ẽ magis mollificatiuuz. Nã vtus eius q̃ comedunt herbã est mollificatiua multũ: sed q̃ comedunt fenuz est vtus ei' exiccatiua ⁊ resolutiua. ⁊ est cũ hoc in eo vtus attractiua cõfert pũcture apũ et vesparũ ⁊ zamboz. Et q̃ emplastratur cuz eo vẽter hydropici cõfert iuuamẽto magno resoluens aquã eius ⁊ attenuans ventrẽ. Et q̃ conficit cum aceto ⁊ linit cuz eo cõfert cõbustioni ignis. nã cõsolidat excoriationẽ eius: ⁊ maxime q̃ miscet cuz oleo ro. ⁊ cera ⁊ ponit supra locuz. Stercus columbarũ volantiũ cuz sinapi ⁊ nasturtio suppositũ sup mẽbra frida ꝑcipue in antiquis egritudinibus sicut podagra. emigranea soda sco thomia doloꝛ laterũ ⁊ spatularũ cõfert: ⁊ cõuenit doloribus ventris ⁊ iuncturarũ. confert enim illis desiccando. Stercus gallinarum est minus caliduz q̃ columbarum. ⁊ administrat ad suffocationẽ que fit ex fungis quando miscet cuz aqua ⁊ aceto ⁊ datur in potu. iuuat eniz iuuamẽto magno. nã facit vomere ⁊ cõfert q̃ bibit in dolore colice. Stercus muris cõuenit allopitie ⁊ laxat ventrez. Stercus stellionis curat empetiginez ⁊ lentigines faciei ⁊ aufert morfeã. Stercus zezir comedẽtis rizum abstergit emperiginẽ abstersione fozti. Stercus vaccarum calefactuz valet cõtra doloꝛẽ podagre. Et stercus ꝓprie boũ q̃ fit fumigiuz cuz eo fugat cimices: ⁊ q̃ coquit cum vino ⁊ bibit cõuenit lepze ⁊ hydropisi. Stercus capzarum comedentiũ herbã q̃ ponit recens cum humiditate sua sup apostemata ca. curat ea: ⁊ inuoluit in folys. ⁊ calefit i cinere ca. deinde auferunt folia ⁊ stercus ponit sup apata: ⁊ illo modo silr ꝓfert sciatice iuuamẽto manifesto: ⁊ q̃ miscet cum aceto resoluit scrofulas ⁊ apata dura. Stercus capzaruz ꝑcipue siluestriuz q̃ bibit cum vino cõfert hycterics. Et q̃ bibit cum rebus aromaticis expellit fetum: ⁊ ꝓuocat mẽstrua. Et q̃ terit siccus ⁊ miscetur cũ olibano: ⁊ fit inde nascale ꝓfert cursui antiquo ex matrice. Et q̃ miscet cuz aceto ꝓfert fluxui sanguis vũcũq̃ fluat: ⁊ curat allopitiã cuz aceto cõmixtus. Et q̃ ex eo fit emplm cuz sepo antiquo ꝓfert podagre. Stercus arietis q̃ fit emplm cuz eo ⁊ aceto mixto curat sciaticã ⁊ cõuenit verrucis. SERAP. libzo aggre. capꝯ zebel. auc. Hal. Oẽ stercus ẽ calidũ resolutiuũ attractiuũ. ſz ſſ plus ⁊ minus: ⁊ maxime sterc' aiialis comedẽtis ossa: ⁊ signuz est q̃ curat squinãtias ⁊ apata gutturis: ⁊ miscet cum melle ad vissinteriã: ⁊ ad vlcera antiqua ⁊ miscet cuz lacte in quo sunt extincti lapides aut ferrũ candens: ⁊ dat in potu aut fit clistere euz eo ⁊ miscet cũ medicinis resolutiuis appositũ: ⁊ ꝓfert iuuamẽto magno. Stercus ifantiũ comedentiũ panẽ ⁊ carnes gallinarũ curat squinantiã: ꝓuenit et ei iuuamẽto mirabili q̃ miscet cum melle ⁊ linit cum eo guttur ⁊ palatũ aut dat in potu. Stercus lupi cõfert doloꝛi colico q̃ sumit in potu aut suspẽdit sup infirmuz in loco dolozis. oz q̃ eligat ex eo album qõ est repertũ supra spinas: aut super plantã aliã. Et dixerunt qdaz q̃ oportet vt liget in cozio lupi ⁊ suspendat collo patiẽtis colicã cuz filo lane que remãserit ex aiali qõ comedit lupus. sedat enim dolozez ⁊ ꝑseruat ab eo anteq̃ accidat: verũtamen oportet q̃ ante ligationem in collo purget corpus ⁊ adhibeat cura ꝓueniẽs: donec simus securi q̃ nõ ꝓueniet: deinde auferat: ⁊ ego dedi in potu tẽpore quietis ⁊ non supuenit doloꝛ. Stercus capzaruz est calidũ resolutiuum confert

sumpsit fungos mortiferos: ⁊ hũti colicã q̃ sumit cuz vino ⁊ aceto. Stercus q̃dã aquile q̃ bibit cuz vino ⁊ aqua ꝓfert epilensie. Stercus muriũ q̃ dissoluit cũ aceto: ⁊ linit sup allopitiam. facit nasci capillos. Et q̃ sumit in potu cũ olibano ⁊ aqua mellis facit mingi lapidẽ: ⁊ q̃ fit cũ eo suppositoziũ infantibus ꝓuocat ventrẽ eoz. Stercus alchadee q̃ fit emplm cuz eo sua caliditate ꝓhibet heri sipillã: ⁊ apata ꝓgluctinat. et dr q̃ q̃ deficcatur ⁊ miscet cum melle: ⁊ fit cuz eo linitio cõfert squinantie. Stercus stellionis clarificat ⁊ mundificat multũ: melius autez ad hoc est albuz valde: ⁊ cito frãgibile ⁊ leue: sicut amilum qõ q̃ miscet cum aliquo liquore cito dissoluit. qõ etiam cuz frãgit odorat ex eo acetositas similis acetositati fromẽti. qdã aũt adulterant ipsum cum stercore turturis comedentis rizum. nam illud stercus est ei simile.

¶ Capitulum. CCLXVII.

Finel. ara. vel fugel. vel baffagel. gre. raffanus. vel scandix. latine vo radix. ⁊ est herba fm Serapio. libzo aggre. capꝯ o finel. quã nos radicez vocamus: eo q̃ totum deozsum mittit: ⁊ illa vocat raffanus domesticus. Est alius agrestis fm eundẽ qui fozticz est domestico: quẽ romani vocãt aromarachon: ⁊ ab aliquibus vocatur radix cutica. habet folia similia folys raffani domestici. i. radicis. Et habet radicẽ subtilẽ mollẽ longã ⁊ tenerã: ⁊ sapoz eius est acutus: ⁊ ille vocat a nobis raffanus cum decipiamur. q: raffanus domesticus est radix. sed qõ nos vocamus raffanuz est raffanus agrestis. Est alius raffan' agrestis hũs folia similia lapsane: ⁊ habet radicẽ mollem subtilẽ longã tenerã: ⁊ sapoz eius est acutus: cuius folia ⁊ rami coquunt ⁊ comedunt: ⁊ cõueniũt stomaco. ⁊ ista species gre. vocat scandix. lati. rapesta. GALIENVS. s. sim. phar. ca' de raffano. vtus ei' calida est in. 3° ⁊ i secũdo deficcat: cuius semẽ est fortius oib' partib' plante: ⁊ agrestis gdẽ fozticz est domestico: cuius vtus ẽ subtiliatiua et calefactiua fozticr. DIASCO. capꝯ o de raffano. 'Raffanuz greci nos radicẽ vocamus: eo q̃ tota deozsuz mittitur: cũ reliqua olera in sursum magis prosiliant.

GALIENVS. s. sim. phar. capꝯ o scãdix. Scãdix silvestris est olus amarũ: vt sit in siccãdo ⁊ calefaciẽdo q̃si secundi gradus intense. POSSE. DIASCO. 'Radicis semine macerato quisq̃s suas manus ifecerit serpẽtes impune tractabit: sigdẽ ex ipsi' radice etiã vt ebur albescat efficit. in cibo quoq̃ venenis resistit. nã cõtra venena nuces lupini cedrucei ⁊ apiũ prosunt cõtra futura nõ contra accepta: vñ apud veteres ante alias epulas hec solebant mẽsis apponere. 'Radix eius a ieiuno comesta vel potata magnũ est sanitatis adiutoziũ: ⁊ tutamẽtuz corporis: sed inflationẽ facit ⁊ ructus fetidos. semẽ eius vrinaz mouet ventrẽ malaxat: decocta.n. ⁊ in cibo sumpta ptificis prodest: ⁊ a thorace flegmata purgat: cum oximelle accepta vomituz mouet. ideo melle mixta putredines curat: liuores tollit: ⁊ vim fungi venenosi cõpescit. 'Radix in aceto ⁊ melle cocta si gargarizet squinãticos curat. Semen vo ei' cũ aceto datũ splenẽ minuit: hydropicis ⁊ spleneticis in modũ cataplasmatis apponit. Capillos allopitie iniuria raptos cuz melle trita restituit: eiusdem succus graue dinem auriuz instillatus emẽdat: folia eius cõtusa ⁊ ipsita articulis dolẽtibus psunt. Semine raffani cũ melle trito ⁊ sumpto suspiriũ mitigat: tussis arcet: sola cuz salibus sumpta vẽtris animalia extinguit: ventrẽ stimulat: vrinã cõmouet: puerperis copiam lactis acquirit. 'Raffanus comestos vẽtrẽ iflat. eustomacus est. ructuationẽ facit. diureticus est. vtus est ei ca. ventrẽ mollit: post cibũ sumpta digestionẽ facit: cocta ⁊ elixa tussiẽtib' ⁊ pictuitis stomaci medet. Contra tirias succus eius adhibet. solus põt tenuitate subtili ad oia corporis liniamẽta penetrare. Egypti reges qbus erat studiũ scrutari corpora mortuorũ: et causas valitudinuz oculata fide recognoscere: in ipso corde nasci eiusmodi vtutẽ ꝓdierũt. Lotiũ eius in oximelle infusuz sanitatẽ ꝑstat. cataplasmate adhibituz cuz melle pascẽtia vulnera curat: liuorez imposita tollit. venenatis morsibus medet: allopitias emẽdat: lẽtigines purgat: miscetas hũtibus occurrit: bibita mẽstruis impat. Ex semie eius oleũ fit vt de semine lini. Semẽ eius bibitũ diureticuz est: vomituz ꝓuocat: splenẽ tenuescere facit: maxime cuz aceto bibitũ aut cataplasmatũ cancris adiutoziũ est. elixuz cuz melle gargarismo squinãticis opitulat: mixtũ cibis ⁊ ceteris ỏ stomaco ructũ excitat. vtus raffani agrestis: quẽ latini rapestã vocant: est viscida diuretica ⁊ ca. et ideo in cibo sumpta copiosam effundit vrinã: icitat etiaz mẽstrua feminarũ. stomaco vtilis est. ex aceto data pituitas gluctinosas cuz melle sumpta dissoluit: lumbzicos latos excludit. 'Radix adusta ⁊ in puluerẽ versa ad siccandũ ⁊ purgãdũ vulneribus imponit. Quidã succum eius dant cũ vino cõtra venena. eadẽ vis in semine est si cum melle sumat nobis expertuz est armozaciã in ptisana sozbitionẽ discoctã thozacis vitia sanare. GALIENVS. Urinatiuus vo est sufficiẽter ⁊ viscerũ deobstructiuus ex ꝑdictis qualitatibus ꝓsistens raffani agrestis spẽs q̃ vocatur rapesta valet ad educẽdũ colerã administrata: vt apparet in. l. burnã. SERAP. auc. Diaf. 'Raffanus q̃ comedit gñat ventositatẽ habet bonũ saporẽ: ⁊ nõ est bon' stomaco. facit eructuare. ꝓuocat vrinã: ⁊ q̃ comedit post cibuz: mollit ventrẽ: ⁊ iuuat cibos ad descendẽdũ: ⁊ q̃ comedit ante cibuz expellit cibuz ad supioza: ⁊ nõ sinit euz descẽdere ad fundũ stomaci. ꝓpter hãc cãz: q̃ comedit ante cibuz facit vomere: ⁊ ipse subtiliat sensus. Et si coq̃tur ⁊ sumat confert tussi antique ex bu. grossis aggregatis in pectore. Et cortex raffani q̃ approximat cũ squingibin est magis ꝓuocatiu' vomitus: ⁊ est ꝓueniens ad hydropisim. Et q̃ fit emplm cũ eo aufert liuorẽ qui fit sub oculo: ⁊ cõfert morsui tyri. Et q̃ miscet cũ farina loly facit nasci pilos in allopitia: ⁊ abstergit bothoz. Et q̃ comedit cõfert strãgulationi fungoz: ⁊ ꝓuocat mẽstrua. Semen vo raffani bibitũ cum aceto facit vomere: ⁊ ꝓuocat vrinã: ⁊ aufert duritiẽ ⁊ tumorẽ splenis. Et q̃ sumitur i potu ꝓfert morsui animalis qõ dr carascis. Et q̃ fit ẽplz cuz eo ⁊ aceto aufert vlcera que dñr ancozia ablatiõe fozti: ⁊ cõuenit stomaco. Sed raffanus agrestis quẽ romani vocant armozachion: habet folia similia folys domestici ⁊ habet radicẽ longã mollẽ: ⁊ sapoz eius est ad acuitatem declinãs: cuius folia ⁊ radix si coquant ⁊ comedant ꝓueniunt stomaco. Et eius vtus est calida inflatiua: ⁊ ꝓuocat vrinã ⁊ mẽstrua: ⁊ q̃ sumit cuz melle incidit bu. grossos ⁊ viscosos in pectore. Et radix eius cõburit ⁊ puluerizat sup vlcera bu. ⁊ mũdificat ⁊ deficcat illa: ⁊ putãt aliqui q̃ exprimat succus eius ⁊ detur in potu cũ vino: ⁊ cõueniat medicinis mortiferis: ⁊ semen eius etiam facit boc. 'Nos aũt experti sumus multotiens de hac planta: q̃ q̃ coquitur multũ cũ kist ozdei donec dissoluat in decoctiõe ⁊ detur in potu habet magnã efficaciã in egritudinib' pectoris antiquis que fiunt ab bu. grossis. Et idem auc. 'Ruffi. 'Raffanus cõfert flegmati: ⁊ ꝓuocat vomitũ: ⁊ est malus capiti: ⁊ oculis: dentibus: ⁊ palato: ⁊ corrũpit cibũ: ⁊ est cõueniẽs oibus egritudinibus mulierũ: ⁊ generat vẽtositates in supiozibus partibus vẽtris. Et illud auc. humay ꝓpter suã malitiã est velocis putrefactiõis sue subẽ. Et idẽ auc. 'Rasis. Dixit mihi qdã amicus meus qui expertus ẽ hoc ⁊ inuenit verũ. distillauit.n. aquã raffani sup scorpionẽ: ⁊ inuenit ipm statim ĩmobilẽ: deinde cõtinuo iflatus est ⁊ crepuit p meduz. Et raffanus cõfert feb. quartanis: ⁊ rigozibus feb. piodicarũ: ⁊ dolozibus vẽtris. Et q̃ ꝓpi

Raphanus

nat̃ semen eius cum melle. Et figs pungat̃ a scorpione: et post comederit raffanũ nõ sentit dolores eius. Et ipse delet cicatrices que remanẽt: ⁊ facit nasci capillos in allopitia. Et si assuescat qs illo cuius capilli cadunt confert ei. Et qñ bibit̃ semen eius curat doloẽ epatis. Et ipse auget pediculos in corpore. Aqua raffani. i. succus si bibat̃ expellit aquã hydropicorũ. Et idem auc. Alcanzi. auget ĩ desiderio coitus ⁊ spermate. Et idem auc. Aben Mesuay. Si comedat̃ cũ squingebin facit nauseas. Et si comedat̃ amplius ex eo facit vomere: ⁊ corrũpit cibũ in stomaco: ⁊ signũ in hoc est eructuatio eius. Et folia eius proferunt hyeteritie doloribus epatis ⁊ opilationibus eiusdem.

F inodoblen. i. prasium.
F inodol. i. frigus.
F inichion finikios. i. dactilus. finikes dactili ⁊ finikes ẽt palme.
F iniconindi. i. tamarindi.
F inifir est genus portulace. Firfir. Almansor tractatu. 3? cap?. is.
F inigmon. gre. i. rubificatio que fit a sinapismo. Lassius felix. Paulus.
F inixin. finix. i. palma.
F inix. grece arbor ipsa palme. Isido. a fenice auc. l. fenichia.
F iram. Alfiram. Halium. Ebenaos. arab. baruset. grece. galeos. Mustella. Stephanus.
F isalida. fisalidos. Alexã. i. alkekengi. spes solatri. Serap. Auic.
F isa. fisoma. gre. tumor. i. ventositas. fisma flatus.
F issalidos. vesikago. vesicaria. vesicago. patrision. i. ferula kekẽgi. cacabũ.
F isselle solis. i. athomi. fatille solis.
F issen. i. qñ frangitur craneum ⁊ infrigidatur velamen ⁊ apostematur.
F isima. i. flatus.
F isionta. i. tumor.
F isis. i. natura.
F isoides. i. fisticus.
F isodes. i. inflones que ab ĩdignatiõe fiunt. Oziba.
F istic?. pistacea. idẽ fruct? est testaz bñs ⁊ nucleum vt auellana: lz minor. ꝓ quo. l. pistatia.
F istula. i. stipites albi pilosi similes poly: ⁊ pilosiores vt cotum. l. burchdi.
F istula nasi. i. polipus.
F istula pastor̃. i. almea alcima. AVIC. lib?. 2. capitulo ō fistula pastoris. Virtus eius est absterstiua: resoluit apata fixa ⁊ grauia in visceribus. confert lapidi renũ ⁊ frãgit ipm. decoctio eius ⁊ radix ipsius ꝓfert vlcerib? intestinorũ. Alias vtutes inuenies in. l. Almea.
F isulabiat. i. piper album.
F isulel bech. i. piper nigrũ
F icablcos. i. allelnia.
F itamos. i. vsnee.
F iteuma. Diaſ. folia habz similia structio t̃c.
F itria. gre. Demo. qõ fm veteres lemon dcũ est: cuz angulo lachrymalis oculi corroso vel diminuto quoquo mõ foramen nãle: qõ ibi est patefit vltra nãm: quare sequitur fluor lachrymarum assiduus.
F iticis. i. corrosio anguli lachrymalis: per quã foramẽ quod ibi est patefit.
F itrios idem.
F itomos. i. vpupa auis.
F iton gre. i. planta vel virgultum.
F itonum. i. malorũ spũum
F lagelsue. i. ozimum.
F lamula. hoc nomen multis plantis attribuit̃. potius tñ spẽi cuiusdã plante q̃ serpit sup sepes: cui? flores sunt ĩ globo sicut capilli albi: i quorũ capillorũ radice sunt semina adurẽtia gustuz fortiter simul collecta ĩ racemũ. hãc greca herbaria pmilokadi vocabat qdaz vitem albam dicunt. rami oẽs flexibiles longi tenaces ad ligandos rusticoruz fasces apti vt funes. flãmula similis est ei nisi esset breuior ⁊ in silue stribus magis ozit̃ ⁊ per terrã extendit̃. fm Saladinũ est pes coruinus.
F legmagogum. gre. i. flegmatis eductiuum.
F legmon. gñal̃r oẽ aposte ma maxime calĩn ꝓprie vo ex sãguie. Ha. li?ō mala ꝑne diuersa. ca?. 4.
F legomenos gre. ardens. inde flegomona ocnlorũ. i. inflo palpebrarũ restens cuz ruboze tẽsione ⁊ doloze vt apiri non valeant oculi.
F licon. i. polion.
F liktis. gre. pustula. li?de doctrina greca.
F linea. est idem qõ fel me mirki: vl̃ febememifchi ⁊ est ozimũ gariofilatũ.
F lios cappareos. i. cappari cortex.
F lobarium. i. ambra.

¶ Caplm. CCLXVIII.

Flommos

vl̃ flosmus. gre. ara. busuri. latine vo tapsus barbassus. SERAP. capl'o flommos. Duo sunt eius genera masculus ⁊ femina. masculus est alb?: femina nigra. Masculus habet folia oblonga ⁊ angusta: bastã tenuem: ⁊ semen tenue: femina vo habet folia cauliculo similia: sed asperiora ⁊ latiora: ⁊ bastam longam cubito vno. albam ⁊ asperaz: flores virides ⁊ albos: ⁊ semen nigrum. Radix est illi dura policis grossitudinem habens: nascit̃ in cãpis. Est alia flommos agrestis virgas habens longas in se ⁊ arborosas: ⁊ folia saluie similia circa virgas suas: flores suos habet aurosos aut mellinos sicut prassy: sed folia sunt illi aspera circa terrã ⁊ obrotunda. Est alteruz genus flommos qõ lignitis dr̃: aut trialis: vl̃ folia bñs tria aut quatuor aut plura: piguia aspera ⁊ grossa: quibus multi in lucernis vtuntur.

GALIENVS. 8. sim. pharmaco. capitulo flommos. Quedam est folys alba: quedaz vo nigra ⁊ alba. alia qdẽ est masculus: cuius folia sunt strictiora. alia vo femina cuius folia sunt maiora. Et vltra has ẽ alia flommos agria. i. barbassus siluestris nũcupata auriferis est floribus: radix põtica exñs gustu. PLINIVS. capl'o flommon. fri. ⁊ sic. cõpl'onis est: quarũ altera est masculus albiorib? folys atq; angustioribus. Altera femia folys latiorib? atq; nigris. Est aliud genus qõ latini herbaz lucernalẽ vocãt: ab eo q; ex ea lucem faciunt: vñ ⁊ lucibros eam vocãt: eo q; lucem p̃beat vmbris. POSSE. DIASCO. Radices omnis generis sunt stiptice: fluxum ventris vni modus ipsaruz datus cum vino stringit. Elixatura earuz bibita conquassationes ⁊ dolores laterum tollit: tussim mitigat dolorem dentium gargarismo adhibita compescit. Flommos vo que florem habet aurosuz capillos inficit. folia eius cocta in aqua ⁊ vt cataplasma iposita duricies ⁊ tumores oculorũ soluent. maligna vulnera melle ⁊ vino addito ad sanitatem perducunt: aceto vo mixto vulneribus recentibus singulare presidium est: punctum scorpionis mitigat. Agrestis flommos folia combustioni opitulant̃. folia eius que dr̃ femina cum caricis cõposita memoratis cãcris putredinẽ nõ admittit. GALIENVS. Radix eius fluxibiles passiones iuuat. gargarizant autẽ eam in ore quidam ad dentium dolorem. folia vo diaforetice sunt virtutis: flores eius capillos purificant. oium enim folia siccatiue ⁊ moderate: absterstiue sunt vtutis.

PLINIVS. Fomentatio facta ex vino decoctionis ei? valet cõtra emorroydas. Ad idem valet si anus ex eo tergat̃: post assellationẽ. valet etiam ad tenasmonẽ enkatisma ex aqua decoctionis: ⁊ cõtra fluxum ventris.

F lon. i. purum. Flommum. i. enula. Diaſ.
F loza est medicamen excoriatiuũ cutis: qõ fit cerusa cũ oleo trita: ⁊ cera modica coquat̃ in vase cupreo: ⁊ vtere vt cataplasma. vnde volum? celeriter coziũ educere.

GALIENVS. in libro dinamidiarum.

F lozidos. flotidos. i. pes columbinus.
F los interpretatur lux.
F los eris fit ex ere fuso a fornace translato. id quod spõte inde cadit̃ est flos eris. illud vero quod vi excutitur vocitur erugo eris: ⁊ potissime hec fiunt cum aqua refrigeratur. Ista manifestius inuenies in. l. bobas. Plinius libro. 34. capitulo. ii. in principio.

F laura. i. planta leonis: et est spes bãdacoche. l. trifolium.
F lebs. gre. vena. lib?. de doctrina greca.
F lebotomia. i. vene icisio a flebs qõ est vena ⁊ tome qõ est incisio vl̃ sectio.
F los salis quid ẽ lege Alosantus. santos.
F los syriacus. i. flos maluauisci vel malue.
F los traci. i. cartami vl̃ albucy. i. ante crocum: vel flos gnici.
F los vitis agrestis: quid ẽ lege enantium.
F lor. gre. flãma.
F obis. i. timor.
F obisos. fobisios. i. alcãna
F ocha: vel fuchach. arabi. furca. Elephas. Lanium sicera. est potus fact? ex ordeo ⁊ alys rebus calis vt zinziber: ⁊ similia que ponunt̃ in vasis terreis paruis bene obturatis ⁊ cum aperiunt̃ salit in altum: ⁊ vocatur ceruisia:

Folium agreste,

na vo saxosis nascit̃ locis sicut brio. sed viridiora folia habet sicut oliua: ⁊ virgam tenerã ⁊ breuem radicem tenuẽ ⁊ florem albuz. semẽ est illi album ⁊ minutuz sicut miconio. Masculus vo oia vt supra similia habz preter semẽ. Semẽ eius simile est druui ⁊ oliue florenti et botruosum veris tẽpore florens. dr̃ vo arsenogonosos: qz quisquis eũ biberit masculos generabit. Thilogomos vo dr̃: qz qcũq; feminam biberit ⁊ feminas generabit. hec omnia Crateras peritissimus medicus scripsit mihi. ⁊ maxime historia ista placuit nobis.

F olia celsi. i. rubi.
F ollo. i. lana.
F omẽtatio est qũ ex decoctione aliquarũ herbarũ mẽbruz fumigat̃ ⁊ cadẽ fouetur.
F omos. i. vsnee.
F on. i. ozimum. qdã dicũt q; ẽ cameleõta nigra.
F on. foni. gre. i. fonus vel vox.
F onisalbon. i. epatica forticalis idem.
F ontixa. i. cameleonta.
F onos. i. timor ide ydrofonia: vel ydrofonitia. i. timor aque ab ydros qõ ẽ aqua: ⁊ fonos qõ ẽ timor
F ouos idem.
F orbion. i. euforbium.
F oricalis. i. epatica. Fonisalbon idem.
F orimũ. i. alumẽ humidũ. Hal. 6. memiri. capl'o p̃.
F ormica ẽ pustula parua vel est piscis qui dr̃ vitulus marinus bñs pedes vt catulus: pilosus vt capra: parit filios vt cetera quadrupedia. pascit̃ herba terra ⁊ mari. dr̃ arab. kike. kikion. libro de doctrina greca.
F ocides. Focitides. i. gariofilata.
F ocilia sunt duo ossa ex gibus ꝓiũctis in longitudinẽ cõponit̃ aseid.
F oden. i. os stomaci. Hal. libro. 3. de crisi. ta? vltimo
F obobros. i. brassica.
F obolia quid est. l. Alzuni
F obolion. i. musa.
F olcos. folcus. i. macer.
F olebrus. i. mellilotum.
F oliodes. i. apium risus. foliodesis.
F oliteris. folitis. i. pirgias. Diascorides.
F olium qd est. l. sedis.
F olia narium. i. extremitates narium. Hal. 4. interiorum. capl'o. 4.

¶ Caplm. CCLXIX.

fm Diaſ. habet duas spes. masculuz. s. ⁊ feminã. femina vo saxosis nascit̃ locis sicut brio. sed viridiora folia habet sicut oliua: ⁊ virgam tenerã ⁊ breuem radicem tenuẽ ⁊ florem albuz. semẽ est illi album ⁊ minutuz sicut miconio. Masculus vo oia vt supra similia habz preter semẽ. Semẽ eius simile est druui ⁊ oliue florenti et botruosum veris tẽpore florens. dr̃ vo arsenogonosos: qz quisquis eũ biberit masculos generabit. Thilogomos vo dr̃: qz qcũq; feminam biberit ⁊ feminas generabit. hec omnia Crateras peritissimus medicus scripsit mihi. ⁊ maxime historia ista placuit nobis.

F ormẽtatio est qũ ex decoctione aliquarũ herbarũ mẽbruz fumigat̃ ⁊ cadẽ fouetur.
F ormicalis. i. almustagi.
F orobros. i. litium.
F orosmos. est secũda spes ethice.
F orosion. i. cimba laria.
F os. gre. lux. splẽdor iubar
F osula. i. almea.
F ossula: est vlcus oculi tenui rotũditate formatũ: qõ etiam borrion dicit̃. Demo.
F osure: vl̃ fosire. i. vitis alba.
F ouos. gre. i. fonos. formido. timor.
F oydes. Foydesis. foydes: est dolor qui caust̃ ex estu vl̃ solis calore.
F ragaria. i. herba ferens fraga. Ouidi? metamor. mõtanaq; fraga legebãt
F raximus qd est. l. dirdan
F rẽgemes kin pro ferenge misch. i. ozimũ. Daliab.
F reniticos gre. freneticus
F renitis. frenesis. ipsa rabies. hoc nomen non est morbi: sed ipsius accñtis nã morbus est apa.
F rãgede qd est. l. lemnias.
F ricti. i. resina frixa.
F rictidis. Frikodis gre. i. rigores. horrores.
F rigia sunt superfluitates que in oculis oziuntur.
F rigias. i. maratrum.
F rigius lapis quid est. l. lapis frigius.
F rike grece. rigor. horror.
F rixa. i. colofonia.
F ronesis. gre. discretio prudentia sapientia.
F rosin. i. letitia.
F ruct? horary. i. estiuales.
F ructus iuniperi quid est. lege babilbalach.
F rudon. i. laurus vel bace eius.
F rumẽtũ qd est. l. beuda.
F thinoides. i. ptisicus gre.
F thir. i. pediculus gre.
F this. tabo. i. ptisis. Ethisis. gre. tabes. diptoton. macies.
F thongos. i. sonus. gre. latine ptongus.
F thyrospriõ. gre. gurgulio

¶ Caplm. CCLXX.

Fu,

arabi. gre. lichinis. latine vo marcinella. valeriana. herba gatte. herba benedicta amantilla genicularis antilla. fistar. valentina serpillum maius.

SERAPI. libro aggre. capl'o fu. auc. Diaſ. Est spica siluestris bñs folia similia folys herbe que dr̃ gre. iposellinum vel ysopellinuz: ⁊ habet stipitem longitudine vnius brachy aut amplius: cuius color declinat ad purpureitatem: ⁊ est interius cõcauus ⁊ nodosus bñs florẽ in figura similẽ narciso: nisi qz est minor eo: sed in albedie est sicut ille: ⁊ est in eo paruz purpurei colozis. Et illud qõ est inferius est grossius q̃ qõ ẽ superius sicut spica frumẽti. Radix eius subruffa in modũ paruuli digiti: ⁊ ingrediunt̃ ab inferioribus eius come inuolute sicut squinantum: ⁊ elleborus niger ⁊ sunt inuicẽ adherentes: quarũ color vergit ad albedinem: ⁊ habet odorem bonum: ⁊ est aliquantulũ in ea de odore nardi cũ pauca pinguedine. ⁊ quod de ipsa administratur est radix eius cum comis suis.

GALIENVS. 8. sim. phar. capl'o fu. Aromatica quodãmodo est huius herba nardo similis fm virtutem: sed ad plurimuz deficiens. Et in radice ipsius plante est aromaticitas: ⁊ vtus eius assimilat̃ vtuti spice nardi: ⁊ est calida in scõo. sicca in fine eius. DIASCO. ca?. fu. Multi nardũ agrestẽ appellant. nascit̃ in ponto. folia habet similia elleboro: vel iposellio: siue apio siluatico. basta ẽ illi lenis ⁊ mollis: subpurpurea ⁊ nodosa: crescẽs de terra cubito vno aut amplius: flores similes habet narcisco in figura: nisi qz est minor eo: sed similis in albedie: radix ẽ illi in robore digiti minoris similis iunco aut elleboro nigro ruffa: cũ odore grato: ex qua alie excrescũt parue iplicate sicut ellebozus niger. PLINIVS. capl'o fu. Genus est herbe odorate: in põto nascit̃: per iterualla nodos habens flores albos minores q̃ narciscus: que habet folia similia apy siluatici: tirsum ruffum mollẽ cauuz ac lenẽ. radix eius subruffa in moduz pusilli digiti: ex qua alie excrescunt minores implicate: vnde est equalis virtutis spice: sed plus prouocat vrinam: ⁊ est calida in tertio. sicca in principio secundi. est ferventis virtutis ⁊ mictualis.

PAVLVS. capl'o fu. Ca. ⁊ sic. in scõo est. Radix eius in medicina ponitur: virtutem habet diureticam.

POSSE. GALIENVS. Fu prouocat vrinam.

DIASCO. Fu feruẽtis est virtutis ⁊ mictualis: cuius elixatura facit ad lateris dolorem: mẽstrua incitat: antidotis miscet̃. PAVLVS. Contra stranguriam ⁊ dissuriam detur vinum decoctionis eius: herba etiaz decocta ⁊ suppositа vrinam prouocat: ad digestionem confortandum ⁊ dolorem stomaci ex frigida causa: detur vinũ de-

etiõis eius:⁊ semis feniculi vel masticis cũ succo alicuius herbe diuretice.cõtra vitiũ pectoris det̃ vinũ decoctionis eius.⁊ gũmi arabici:ad suppositoriũ ex bombice intincta in confectiõe facta ex puluere eius: ⁊ oleo muscellino vel cõmuni.contra opilationẽ splenis ⁊ epatis ex frigida causa detur vinum decoctionis eius.

F uca est sicut puluis:⁊ iuenitur sub lapide asy:et ẽ flos eius.
F ucala. fucbaba.i. potꝰ q̃ fit de ordeo ⁊ aqua.fucadion gre.l.focha.
F ucata vestis.i. rubea vestis.
F uchabilosus.i. ciclamen
F uchos.fucos.fuculion.i. lenticula aque. Steph. thabeleban.
F ucianus.fucina.i.peucedanum.
F ucidion.i.mellilotum.
F ucumblen.i.vsnee.
F ucus est spẽs herbe:de q̃ lana tingit̃ rubea:ide fucata vestis.i. vestis sic tincta rubea.
F ufalum.i.faufel.Steph.
F ufosac.Fufosacion.idest polium.
F ufuls.idest fulful.
F ufur est genꝰ portulace.
F ufus.i.spẽs volubilis.
F ugeblan.i.cimbalaria.
F ugel.fugeli.fugil.i.raffanus.ara.fugellum radix eius.Daliab.
F ugia.i.fuligo.Fugile idẽ
F ugille:sunt apãta de gñe apatus glandulosorum.
F ulcinum est herba saponaria.
F ulel.i.faliel.falieli.et est raffanus.Fulfel idem.
F ulful.fructus ẽ silis glãdi in vtute durus:⁊ ponticus in sapore.
F ulfulume.i.radix pipis.
F ulume idẽ.Costãtinꝰ.
F ulfumia.i.radix piperis: ⁊ est lignum eius.
F ulfu.fulfulabrach.i. pip album.
F ulcon quid est.lege Sadegum.Stephanus.
F ulfel.ara.piper. Serap.
F ulfulelbeth.i.pip nigrũ.
F ulfuben. Fulfulmion.i. ozimum montanum.
F ulgeilen.i.siniar.
F ulbeil.i.memithe.
F ulica:ẽ q̃dã auis nigra:q̃ continue degit in aquis.
F uligo: dr̃ eo q̃ ex fumo fit ⁊ muro adheret p̃ continuam effumationem.
F ulmos:est herba que dr̃ testiculus sacerdotis.
F ullones:sunt illi q̃ lauãt ⁊ reconciant pãnos ⁊ potissime de lana.nas lana vocat̃ fullo:⁊ ꝓpter hoc saponaria vocat̃ herba fullonũ:q; ex ea lauãt et abstergunt pãnos fullones.bozith.burith similiter dipsacus siue vga pastoris vocat̃ cardo fullonũ:q; fullones vtunt̃ eo pannos reconciando.
F ult quid est.l.futa.
F ulume. Fulfulume.i.radix piperis.
F uluus.i.albus.
F uluum.i.subruffum.
F umaria. Diaſ.est herba grece dicta capnos.Oxidertes.
F umaria.Fumarion.i.fumusterre.
F umatrios.i.os mundi.
F umomon. Fumon.i.iusquiamus niger. Serap.
F umosac.i.cetarac.
F umoson.i.capnifolium.
F umus quid est.l.Cochã.
F umus terre qd ẽ.l.steng.
F unacalesus. Funalesus gens est artanate:⁊ ẽ species buthozmarien.
F unifich.i.amomum.
F unugus.dr̃ q̃ multotiẽs comedẽtes mortui sunt fatar.⁊ ara.vocat̃ acar.l. Acar.gre.micete.Pli.liꝰ 19.capꝰ.3.in principio.
F ungus abietis.i. agaricꝰ.
F ungus vespnicus.i.terra tuberi.⁊ vocat̃ arab.bamech vescenꝰ.l.bameh.
F unoblaron.i. blacce bisãtia.
F unosis. Funosios.i.satiriasis.
F urason.i.apium risus.
F urbuculus.i. aial simile aranee q̃ vocat̃ venatrix muscarum.l. murechion amdebuit.
F urbulcultitis idem.
F urbum.i.fuscum.
F urca fit de ordeo:⁊ ẽ cerusa per c.Furobaa idez. foca.Diasco.
F urfur tritici qd est.l. Cãtabrum.
F urfurisca.ptiriasis.gre.i. furfur capitis.Alex.Cantabritics.
F uribron.i.mentastrum.
F urios.Furiosuſõ.i.ãtrax
F urogigi. Furogi.arabi.i. gallus.
F uroglodos.i.acorus.
F ursti.i.pinus.
F ursus:ẽ caro addita ĩ ore matricis q̃ plongatur in estate ⁊ breuiat̃ ĩ hyeme
F urunculus.i.carbũculus malus feruens tumor.
F ufasalũ.Fusaliũ.i.faufel
F usalidos.i.alkekengi.
F usel ẽ plãta q̃ similat̃ nucimuscate q̃ caremus.
F userachon.i.matrissilus
F usi.i.faba.
F usiriciõ.fusiriciũ.i. altea
F usiricon.Fusuricõ.i.medicamẽ ad scabiẽ:⁊ ẽ fasiricon vel alfasiricon.
F usol.fusolium.i.rubet.
F ustic.i.festuca.
F ustoc idem.
F usir quid est.l. cãtabrus.
F usuricon.i.alfasiricon

¶ Capitulum. CCLXXI.

Futa. ara.vel fult:vel bals:vel balca.gre.benge:vl tragus vel zeia:vel cllica.latine vo dr̃ spelta. SER AP.libro aggre.capꝰ fult. Ipsa ẽ sicut ordei granũ. Sũt eius due spẽs:in vna iuceniuntur duo grana:⁊ in alia vnus,⁊ quodlibet granũ in cortice suo:⁊ ipm qdẽ minus nutrit q̃ ordeũ:⁊ est boni saporis.panis eni qui ex eo fit minus nutrit q̃ panis tritici vel ordei.Et idem aucto. Diaſ.capꝰ tragus. Figura eius est figura grani qõ dr̃ cãdarusiũ:⁊ est minoris nutrimẽti:q; multus habet de furfure:⁊ nõ est facilis digõnis:⁊ mollit ventrẽ. Et idez auc. Pau.tragꝰ ẽ spelta ⁊ est ex spẽbꝰ granorꝫ:mala stõ:⁊ lenit vẽtrẽ.Et idẽ auc.Ysaac.est fri.⁊ bu.viscosa. GALIE.ꝑ de edulys.capꝰ zeia.auc.Diaſ.Zeia duplex:hec qdẽ ẽ simplex:⁊ vocat̃ kirmõ.hec aũt dikolikos vocat̃:i duobꝰ qdẽ inuolucris cõiugatum hñs semen.minus autẽ nutritiua frumẽtis.est eni ꝑfundarus radicũ:⁊ multorꝫ calamorũ: fructus aũt leuissimus ⁊ affectatus ab oibus aialibꝰ. Est aũt simile frumẽtis in fridis regionibꝰ cultus.fit aũt magis nutritiua si cus ordeo aptaq̃ stomaco farina facta ex eo ⁊ frumẽto fiunt pultes.est aũt satis nutritiuũ ⁊ facile elaborabile: magis aũt subcitatiuus ventris. Et idem.6. sim.phar.capꝰ zeia.Mediã quodãmodo vtutem hz inter frumẽta ⁊ ordea.Et ideo innotescat tibi per ea.

POSSE.SER AP.Mollit nãm:⁊ gñat inflationes.⁊ rugitus:⁊ est bona viscositatibus pulmonis ⁊ pectoris et forti tussi.nam fiunt ex ea loboc:⁊ pultes:⁊ prouocat vrinam:⁊ mundificat renes:⁊ vesicas.

Fux.i.fex antiqua. Fuxa.i.lunaria.
Fuxal.i.crocomagna.

Litteram vtunt̃ greci cus oibus vocalibꝰ sicut nos ⁊ gãma vocãt.hoc tñ ĩtere st q̃ quãdo duo g.in eadẽ dictiõe sibi iuxta scribunt̃:primus assumit sonus lre n.nam scribunt aggelos ⁊ ꝑferunt angelos.similr si g.añcedit k.cundẽ n.assumit sonum.Arabes vo hñt lram gim in quã multe dictiões desinũt vt zeitarag:gbus multi addunt i.dicẽtes zeitaragi. Aliam lram hñt dictã gaiz.que si finalis venit sine i.scribenda est vt dimag.

Gabiragarab.fm ꝑaulũ in ꝓprio capꝰ est planta similis nespilo acuti odoris.quã multi dicũt esse spẽm cinamomi:cuius odore insaniunt boies ad coitũ furiẽtes: ⁊ mulieres sui odore querentes coitũ clamãt vt gatte. Complutus particula.zz. Rabi Moysi.
Gabiragubeira.i. nespilla. mespilla.Steph.
Gaci.i.gichia.l.gischia.
Gafasul.i.grana solis.
Gafati.gafatin.idest eupatorium.
Gafeata idem.Gafid.similiter.Gafit.
Gafecol.gafesol.i. blacce bisantia.

Gafit. Gafere.i. policaria: vel coniza:sed falso.imo est eupatorium.Diascor.
Gafir.i.sempuiua. Saladinus.
Gagada.i.centaurea.
Gagail.i.aisdo.
Gagarab.i.antimonium.
Gagates est lapis niger.lege lapis gagates.
Gagif.i.vsnee.
Gagila.qualea. gre.i. aquila.graculus.coturnix.ortix.
Gagimon.i.ypericon.
Gabaen.i.scissura attritio. Daly scõa tegni.cõmẽto 3z.⁊ tertia tegni. ꝓmẽ.73

¶ Caplm. CCLXXII.

Gabaleb. ara.gre.labar.vel straciotis vel facus q̃ icalmatibꝰ.latine lẽticula aque vel lẽtigo aque. SER AP.liꝰ aggre.capꝰ gabaleb.Habaleb.i.lẽticula aque ex ea est marina:⁊ ex ea est aque dulcis.sed illa que est aque dulcis est illa que repit̃ sup aquas erecta: hñs cortices viridẽ:⁊ est rotũda sicut lẽticula similis ẽ ei in figura sua:⁊ repit̃ in lapidibꝰ sup aquas erecta natans sup faciẽ aque. GALIENVS.8.sim.phar.capꝰ straciotis.Straciotis siue stractozis qui qdẽ est aquosus.humidus ⁊ fridus vtute est.q vo terrestris habet qd stipticitatis. Et idẽ eod ẽ libro capꝰ facus.hu.⁊ fri.est in scõo.fz vtrũq̃. PAVLVS.capꝰ straciotis. Herba est q̃ nascitur in supficie aque sine radice cũ folys silib̃ sempuiue. Est autem virtutis redarguentis ac remordentis.

DIASCO.capꝰ de lẽticula aque. Colorẽ viridez hz vtus est ei frida. POSSE.GALIENVS. Habet qd stipticitatis ꝓpter qõ vulnera põt ꝓsolidare:⁊ vlcerib̃ ẽ vtilis.qdã aũt ea ⁊ ad emorozogias vtunt̃ ⁊ ad fistulas.

PAVLVS.Potui data valet ad fluorẽ sanguis ex renibus:⁊ cũ aceto cõtrita atq; vt cataplasma adhibita.

DIASCO.Oes tumores spargit:ignẽ sacrũ extinguit: poda gricis necesse miscet̃ medicamib̃ sola:⁊ cũ polenta apponit̃ ifantibus:⁊ enteroccellicis pstat effectum.

Gaira.Hire.i.colla.gluctẽ. Stephanus.
Gaisdo. Huasido.i. herba fullonũ vel saponaria q̃ osatis grece dr̃.l.bozich. burith.Macer.
Gala.i.lac.Galacidem.
Galab.i.almes indum.
Galac.Halak.gre.lac. inde mugalac ⁊ oxigalac.i.lac acetosum.
Galacon ẽ qõdã genꝰ eris.
Galla qd est.l. hafs. Diaſ. est semen dendrios: cuius vnum genus dicitur onfacitis tẽ.
Galla cipressi qd ẽ.l. sasso.
Galla ozida lapsana.arab. baff.i.galla asiana q̃ fertur ab asia regione:⁊ vocat̃ sit̃r onfacidos cecidos alapsalis.⁊ est fructꝰ querꝰ:ꝑ quo.l.hafs.
Galaktidos.litbos.l.lacte: us lapis.
Galãga cipus babilonicꝰ. idem.qdã dicũt q̃ ẽ frutex.l.gulicugen.
Galas.i. vulpis.
Galatera. Halaktera.i. lactens porcellus.
Galatides.i.titimallus.
Galatina gre.dr̃.qñ est q̃si lactei coloris: ⁊ ẽ sapor qdã.fm alios papilio.
Galbanũ kenech.ara. ⁊ bezard. ꝓpter ꝓprietatem quã hz cõtra venena. est succus vel lachrymũ cuiusdaz spẽi ferule:q̃ gre. dr̃ narticos: ⁊ est semen eius careos.l.bene albegi.Diaſ.Pli.liꝰ iz. caꝰ 26.
Galbene.i.nux vomica.
Galca.i.cefalea.
Galcis.i.vulpis.
Galea.i.regalea.l.degalea

¶ Caplm.CCLXXIII.

Galeobesis Galapsis:vel galeobdelon. DIASCO.capꝰ galeobesia. Haleobesia frutex est parꝰ cui virga est ⁊ folia silia vrtice. sed folia tenuiora:que digito ꝓfricata graue odorẽ hñt:⁊ habet flores minutos ⁊ purpureos:nascit̃ circa horros:et in vys:⁊ sup oia tecta tegulata.Pli.libꝰ 27.capitulo.9.

POSSE.DIASCOR.Folia ⁊ haste cuiꝰ durities sol tunt:⁊ cãcros mãmarũ.scrofas ⁊ potidas spargũt.pustulis medicant̃ vt cataplasma ipposita:qõ bis in die abyciat̃ ⁊ tepidũ iterũ ĩponit̃ admixto aceto.Et ixatura eiꝰ fomento adhibita pascẽtia vulnera abstinet:⁊ putredines lampidat:tumores ⁊ cãcros spargit addito sale.

Galledragam quid est.Pli.libro.27.capꝰ.io.
Galli dicitur cattus vel murilegus.Halicnus.
Galeon.i.herba lactis.l.galion.Hal.6.fim.phar.
Galeos.Halli.gre.i.mustella:⁊ est equocũ ad terrenas et ad piscẽ.Halium.Ebenaos.Steph.Alfirã haruset.
Galerica.i.kalãdria auis.Alauda:eo q̃ galleata videat̃. Plinius libro.ii.capꝰ.37.in principio.
Galgasama.i.caro panniculosa annexa palato sub vuca pendens cooperiens caput canne.
Galgia.i.tinea. Galli.Haleos.i.mustella.
Gallia.Algallia ẽ medicina cõposita ex plurib̃ spẽbꝰ aromaticis:⁊ hz plures spẽs fm diuersitatẽ cõpõnis eius: qñ dr̃ gallia muscata:qñ in ea ĩgredit̃ plus de musco q̃z in alys spẽbus. Et dr̃ gallia sebellie:qñ cõponit̃ ex aromatibus:⁊ gbusdã laxatiuis:nã sebellia idẽ qõ qõdã medicamẽ cõpositũ ex aromatibus ⁊ gbusdã laxatiuis.Et est gallia allefangie.i. gallia aromatica: quoniã eius ꝓfectio in fine aromatizat̃ cus rebus odoriferis.oẽs ꝑdictas spẽs iuenies ĩ antidotario damasceni. Et gallia metallina. Almansor tractatu.7.capitulo.8. Et est etiã gallia ventriũ vt apparet in.l.fuch. Et ẽ gallia cozy:vt apparet ibidez.Et est gallia regalis que ponit̃ in antidotario Auic.⁊ illa vocat̃ sit̃r gallia magna. vnde quando in receptis ponitur gallia simplr intelligitur gallia muscata.pro qua.l.fuch.
Galichia.i.cassia lignea.
Galliciten.i.titimallus.
Gallideoꝫ aronie.i.florus cironie.
Gallina gallus ⁊ pullus eorum quid sunt.l.gigeg.
Galliofis.Halliopsis.i. arsenicũ. Bermachũ rub. zarnech.Stephanus.
Galipsi.i.raffanus.
Gallitricon.i.pollitricon.
Gallitricus. Lhallitricon. galli crista. gallitricõ silueſtre.i.cẽtrũ galli. boso mo.sclarea.Diasco.dicit Hallitricus.i.capillus v. Pli. Alectoroscopos.liꝰ 27.capꝰ.5.in fine.
Gallitricus.Hallierus.i.sãguinaria:eo q̃ narib̃ imposita sanguinẽ suauiter fluere facit. nascit̃ circa vias ⁊ saxosis locis:hz in summitate velut pedes galli.
Gallitrina.i.lactentia.
Galizafil.i.cibariũ ex lentibus.

¶ Caplm. CCLXXIIII.

Galion Hallerion. DIASCORIDES. Dictũ est sic eo q̃ lac coagulat:folia habet ⁊ hastam similem apine:sed erectam.nascitur in campis.

POSSE.DIASCOR.Flos eius ꝓstrictiue vtutis ẽ deniq; cõbustionib̃ ĩpositis opitulat̃.fluxũ sanguis abstinet:miscet̃ ⁊ cerotis olei rosei:⁊ in sole ponit̃ q̃diu albus fit:⁊ pro acopo in vsus trãsit.radix vo eius accepta vẽtrẽ stimulat.nascitur in campis ⁊ pratis.

Galum.i.menta. in.l.gigeg.
Gallus cuspicus.i. fortis.
Gallus gallinaceus.i.capo fm quosdaz lz falso:qñ gallus gallinaceus ĩtelligit̃ gallus galline: ⁊ potissime fortis ⁊ ãtiquus. ⁊ hoc cõfirmat̃ in codice in titulo de parricidis.l. pma. eiꝰ vtutes iuenies Gallus silueſtris.i. fasianꝰ ⁊ est siccioris ꝓprionis q̃z ille qui nutrit̃ ĩ domibꝰ.
Ganolon.Hanolor.i.bibar bichar butalmos.
Gangrena gre.i.cãcrena.
Ganões.i.apa gule ⁊ vuce

¶ Caplm. CCLXXV.

Gara Bar.arab.gre.dafnos.latine laurus. SER AP.libro aggreg.capꝰ gara.vel garauic.Diasco. Ex eo est hñs stricta folia:⁊ ex eo est hñs latiora:⁊ est masculus:⁊ calefaciũt desiccãt calefactõe ⁊ de

Gara Laurus dapnes

siccatiõe fortiꝰ & granũ eius ẽ fortius. DIASCO.capꝰ de lauro. Alia est latior folio: alia tenuior: sed vtreq; feruẽtis vtutis sunt atq; recoꝛporatiue: quarum elixatura calida est. GALIENVS.6.sim.phar.capto dafne. tam folia q̃ fructus siccãt & calefaciũt vehementer. plus tñ fructus q̃ folia. Cortex vo radicis minus qdem acer & calidus: magis aũt amarus: & qd stipticitatis habet.

IVVENALIS. laurus est arbor cui? folys victores coronanꝯ: vñ lauro ꝓpter victoriã coronatus dr̃ laureat?: & corona qua ꝓpter vginitatẽ mulieres coronanꝯ vocaꝯ laureola. POSSE.DIASCOR. Elixatura eius si in stafio missa fuerit & desup sedeat vesice & matricis dolorẽ cõpescit: huius folia viridia stiptica: que tunsa & cataplasmatib? adhibita vesparus & apus pcussius ꝓhibent: et oẽs tumores spargunt: & si sinapi aut polente misceanꝯ: et viridia folia bibita nauseã ꝓuocãt: stomacũ subuertunt. huius bacca plus cali. est q̃ folia: & habet vtutẽ fortiores: que tunsa & electuary more melle collecta tussiẽtes ptisicos orthonoicos & thoracis reumatismũ sanitati ꝛstituit. cũ vino bibita ictib? scoꝛpionũ occurrit: maculas nigras detergit. succus eius auriũ surditatẽ manere nõ finit: & ĩcõgruos sonos cũ vino & oleo ro. adhibita compescit. Acopis & vnctionibus calidis notabilꝛ misceꝯ: coꝛiuis eiusdem arboris tritus & bibitus calculos frãgit: aboꝛsus excludit: epaticis obolis tribus cũ vino bibitus ꝓstat effectus. succus vo radicis eius minus est acer: & tñ est amarus: & magis stipticus: ꝓpter qõ lapides vesice rũpit. ois aũt arbor vires hꝫ acriter relaxãtes & calefaciẽtes & euaporantes. GALIENVS. Laurus lapides frãgit: & epaticis conferr: bibitus cum vino odorifero in pondere trius obulorum sitie quatuor danich.

Gara alexandrie quid est .l. dafnoides.
Garab vel algarab.i. fistula lachrymalis. Halic.6. sim.capto de auena.
Garabab. Barbe.i. salix vñ liganꝯ arbores. Harabin gozan. Auic.
Garabit.i. radix rubee.
Garbe est spes salicis.
Gardarig. gardẽgi.i. cũ caro rubea intus in palpebra inferiori crescit: & videꝯ sicut rosa rubea.
Garde est q̃dã auis sic vocata.
Garesol.i. vpupa auis.
Gargareon.i. vulua.
Garicon ara.i. agaricus.
Garien.i. pecoꝛo.
Gariobiũ. Hariopiũ.i. herba que vocaꝯ testiculus sacerdotis.
Gariofilata agrestis.i. bacara.
Gargalia.i. pars gutturis & cãne pulmonis. Alex.

¶ Caplm. CCLXXVI

Gariofilata ẽ herba ꝑdicta. lati. gre. lapagus. ALBER.MA. libro.zz. capto equus. Et ẽ herba similis agrimonie: cuius radix odoꝛez habꝫ gariofilatũ dicta a quibusdã. sanamũda. Et enãtia pes leporis & oculus leporis. ca. est & fic. in secundo.

POSSE. Herba ipsa trita & succus eius fistulis iniect? sanat ipsas: silꝛ operaꝯ ore captus. ad mẽstrua puocanda fiat fomẽtus ex aqua decoctiõis eius. cõtra colicã & ad digestionem confortãdũ detur vinus decoctionis eius.

GALIENVS.6.sim.phar.capto lapagum. Siccatiue vtutis est: vt que fm ventrẽ reumata sufficiẽter sistat.

Gathen.i. exiguũ. Hal.z.tegni. textu cõmen.7.de testiculis.
Gariofilꝰ qd ẽ.l. harmufel
Gariofilatum est quedam confectio sic vocata que fit ex gariofolis.
Gariofilon est herba dicta filius ante patrem.
Garus muri obsomogarũ. Almirogarus ab alos qõ est sal vulgariter dr̃ almuria: qõ est q̃si salsum garum. Et
Gari fluminis. stincus.
Garon.i. piretrum.
Garumfel.i. gariofilus.
Gearamon. Diaſ. Oxifilõ. peumonia. cicutaria. herba est &c.l. Heramon.

Garus quo fit

modus fiẽdi est iste. Ponunꝯ pisciculi parui in aliquo vase bñte oꝛificiũ infeꝛius latũ & supius strictum: & fit veluti lectus hꝰ pisciculoꝫ vel moꝛe lecti sternunꝯ in vase. postea supponiꝯ sal: & supponiꝯ predictus oꝛdo pisciculoꝫ: & sic fit donec sit vas plenus: & tunc pmittur ĩmoꝛari p aliquod tẽpus. tandẽ explorato saporẽ & grato inuẽto extrahiꝯ. garus vel garus põt dici q̃libet salmuria sapida: vt habeꝯ in.l.cõbim. vtutes aũt eius iuenies in.l.muri. Pli.liꝰ.31.capꝰ.7. in fi. & 8. in ꝑncipio.

Gasame.i. gusane.
Gaseata.i. eupatoꝛium.
Gasefati.i. cefalio.
Gasmeni.i. folium nil.
Gazel. Hazelus est q̃dãz aial vltra mare vñ nascitur muscus: vt apparet i .l.misch.
Gealidos. Heapolidos.i. sulfurata.
Geaucia.i. succus celidonie.
Gebara. Hebarã.i. flosega molendini.
Gebaraflos.i. aboꝛtanus.
Geceb:lon.i. vsnee.
Gecafras.i. fragaria.
Gecazum ara. rana. sꝫ apõ Aui. & Sera. difdaba dr̃.
Gecedros.i. muscata.
Gecreticũ. gre. ĩterptaꝯ terra: de gecreticus.i. terra q̃ aferꝯ de ĩsula crete.
Gede.i. pulegium.
Gedeguil. Adeguil sunt q̃dãz vene que dr̃ meseraice que sunt inter epar & intestina.
Gedegũ.i. via vel canalis.
Geduar. ara. zedoaria.
Geffase. Hefrise.i. spongia marina. Sfengi. ara. spõgia. imitando grecus.
Gefuesif.i. scariola. Hegucisi.l. baarim. Hegueis. Hegucis.
Gegueriset.i. semen.
Geguers quid ẽ.l. Heoers. Serap.
Gehenech vl̃ algebenech sunt due vene que sunt in labio iferioꝛi: que flomanꝯ. Almãſ.7.capꝰ.21.
Gelapedi.i. sulfur.
Gelatina pisciũ est quãdo pisces coquunꝯ in aceto: & postea ꝓgelaꝯ acetũ cũ quo coquunꝯ: & eo dẽ mõ fit cum carnibus.
Gelbenec est vna spes ellebori. & apud quosdaz est nux vomica.
Gelblea.i. volubilis.
Geldei. Held. ara.i. pellis: vel cutis.
Geleales.i. gagatenis vel gagada.
Gelfe. gelfei.i. durities palpebrarum.
Geld.i. coziũ. Helth. idem.
Gelda.i. collogntida. Lassus felix.
Geldalatiche.i. coziũ vet?.
Galebalatiche idem.
Geluari.i. Juliar. Balaustia. Valiabas.

¶ Caplm. CCLXXVII

Geldalceb. arab. latine cutis. vel cozius arietis. SERAPION. libro aggre. capto geldalcheb. aucto. Hal. Quãdo accipitur cozius arietis recens sicut excoziatur aries: & ponꝯ sup locum pensionis confert adeo q̃ curat pcussionis lesionem in die vna & nocte qz maturat: & resoluit loca pcussa que sunt repleta sanguine. POSSE. SERAPION. capto celbelc. Cozius lupi valet cõtra colicã. hoc apparet silꝛ in.l. Fimus.

DIASCORIDES. capto solee. Solee sotularius vetustoꝫ quãdo comburunꝯ & cinis earũ pulverizatur sup combustionẽ ignis: & sup apostemationẽ que fit in pedibus a strictura calciamẽtoꝫ ꝓuenit: qñ pulverizatur sup excoziationẽ que fit in coxis desiccat & ꝓsolidat ea: & scoꝛpiones fugiũt fumigiũ eius: & alia venenosa. l. Hermata.

Geleniabin. i. rose condite siue cum zuccaro: & est zuccarum rosatum. siue cum melle: & est mel ro. sed falso. nã geleniabin vel geliabin est mel ro. sed seleniabin. zuccarum ro. geliabin sirupus rosarum.
Gelela vel gelona.i. colloquintida.
Gelios. Heliosus.i. gentiana.
Geliffagos.i. saluia: ꝓ qua.l. elifagos.
Gelnan.i. balaustia.
Gelosac. idest polium.

Geloc. Belunza. Beloum. .i. glanum auellane. f. nucelle maioꝛis.
Gelt.i. cozium.
Geltbalatiche.i. coziũ vet?
Geluc.i. cozuu serpẽtis.
Gelude.i. cozium serpẽtis.
Gelutran.i. vsnee.
Gema.i. pna. & gẽma ẽ q̃dã confectio: & interpretaꝯ experta.
Gẽma pelitis: est genꝰ crete vel terre vt aspaltum colore nigro.
Gemanum.i. cotula.
Gemata.i. ꝓfectiões liq̃de quas mulieres faciũt ad liniendum faciem.
Gembut. Alkarnub. nabatium. xilocaracta.i. spina alba. Jembut.
Geme.i. doloꝛ colli.
Gemealoia.i. semen.

¶ Caplm. CCLXXVIII.

Genestra vel bul. filex. latine grece spartus: vel spargamum. arabice vo mabainch. ALBERTVS.MAGNVS. libro.zz. capitulo equi. Mirica. Cuius due sunt species. vna que dicitur genista: que fm quosdam est Mirica. Alij dicunt q̃ est species mirice: cuius rami sunt angulosi: & folia triãgulata sunt. semen vt cerasum ruffum: paruum tamẽ: alia vero est que fm Diascoꝛidem capitulo de sparto. dicitur spartus: & illa est vera genestra vt dixit mihi herbaria greca. De qua Plinius libro.24. capitulo.9. Genista inquit vinculi vsum prestat. flores apibus gratissimi. Dubito an hec sit quam greci auctores sparton vocant: cum ex ea lina piscaria apud eos fieri docuerunt: semẽ eius quod eodem nomine appellauerunt: in folliculis faseolorum modo nascentium purgat ellebori vice. Plinius libro.19. capitulo primo. circa medium. GALIENVS. octauo simplici pharma. capitulo spargamum. Spargamum vel spartum. idest genestra: que vineas apud nos ligat.

DIASCORIDES. capitulo spartus. Frutex est oꝫ bus notꝰ: semen eius affertur in folliculis sicut faseolus. Et infra semen aliud minutum est sicut lenticula florem mellinum habens sicut lentium. IOAN.MESVE. capitulo de genestra. & vocatur capistrum auri arborum & est arbor montana super eius stipitem eleuatur: densitas fustium multe rotunditatis: & dum plicantur non patiuntur fracturas: vnde ligantur ex eis arbores: & producunt flores similes figure lunari: citrinitatis multe: & proferunt folliculos fm semitam orobi habentes semina distincta sicut lentes. Inquit Diascoꝛides: calida est & sicca in secundo: & semẽ eius est calidius: & in floꝛe eius & stipite est humiditas superflua cum virtute incisiua: quare multiplicat vomitum: & sunt omnes partes eius conturbatiue: incisiue: subtiliatiue: & prouocatiue. Rectificatio. Nocet stomacho & cordi. & dixit filagrius cum melle roꝛ tollitur eius nocumentum. & similiter cum rosis & mastice. semen autem eius ꝓpinandum est cum aqua mellis rosarum. anisus autem & semen feniculi & dauci & similia auferunt nocumentum ipsius: flos autem eius decoctionem mediocriter sustinet. semen vero eius plus.

PAVLVS. capitulo de genestra. Est alia que vocatur genestra frigida & sicca similis genestre superioꝛi: sed minoꝛ est: & habet stipites minoꝛes & angustioꝛes: & albus floꝛem facit. POSSE.DIASCORIDES. Semen genestre & flos bibitus cum mulsa humoꝛes vomitibꝰ purgat. GALIENVS. Fructus sparti & baculorum succus laxatiue non debiliter est virtutis.

IOANNES MESVE. Per vomitum & per ventrem educit flegma: et cum fortitudine vehementi materias que sunt in iuncturis: & mundificat renes ab omnibus superfluitatibus: & prouocat vrinam fortiter: & frangit lapidem in renibus et vesica: et non permittit materias figi in eis: neq; lapidem densari: et quando flores eius contriti ꝓpinantur cum melle ro. aut cum ouo sorbili resoluunt scrofulas: et oximel ex eis aut seminis ipsius soluit apostemata splenis: & si frequentatur vomitus cum eis conuenit sciatice & podagre: & doloꝛi renum. Dosis eius est & ꝓpꝛie florum a.3.y. vsq; ad quinq; seminum eius a .3.y. vsq; ad tres vel quattuoꝛ. DIASCORIDES. Semen eius et flos bibitus cum mulsa humoꝛes vomitibus purgat. PAVLVS. Virtutes habet constringẽdi. Ad fluxum menstruorum valet fomentum ex aqua decoctionis eius. suppositoꝛium etiam ex puluere eius: & succo plantaginis. valet etiam contra dissinteriam predictum fomentum.

¶ Capitulum. CCLXXIX.

Genestrella similis est genestre. sed minoꝛ. habet stipites minutos et angustioꝛes: & floꝛem album facit. genestra vero croccum.

GALIENVS. sexto simplici. pharmacorum. capitula de genestrella. Aspaltus fm gustum acer simul et stipticus est. postea ex dissimilibus videlicet partibus constat. partibus quidem suis acribus calefaciens. Alteris vero scilicet austeris in frigidans: quare secundũ vtrasq; infrigidat & desiccat. Et ideo putrefactionibus & reumatibus vtilis est.

Genix. gre. Jsidorus. Sextarius. ll.y. est qui bis assumptus dr̃ bilibꝰ. Assumptꝰ quater fit greco nomine genix.
Genetia.i. liber quidaz sic vocatus.
Genicularis.i. linchitis. Diascoꝛides.
Geniculata.i. centũnodia poligonia. pserpinata fãguinaria idem: & est alia spes sanguiarie differẽs ab illa. l. barsiarbay. virga pastoꝛis.
Genumen.i. semen vl̃ succus.
Geniotisis. idest mercurialis.
Genitalenter.i. aboꝛsus.
Genitra.i. gũmi rute montane.
Geniture.i. carnes supflue que nascunꝯ in concauitatibus & opilant.
Genlida.i. rapa.
Genoscon.i. vsnee.
Genotium. idest marrubium.
Genseebim. idest domesticum.
Genseit.i. opoponax.

¶ Caplm. CCLXXX.

Gentiana latine grece narcan. arabice sentiana. DIASCORIDES. capitulo de gentiana. Dicitur inuenta esse ab imperatoꝛe Illirico: eiusdem gentis: vnde et nomen accepit: cuius folia que circa radices sunt nucis odoꝛem habent: et sunt similia plantagini. sed paulo subruffioꝛa et in summo diuisa vel incisa in speciem serre immediate habens hastaz: que hasta lenis est et vacua digiti habens similitudinem longioꝛ duobus cubitis nodosa: circa quos nodos folia nascuntur. Semen est ei circa folia in pomulis latis & lenibus: & non inutile sicut affodilli. radicem habet sicut aristologie longe solidam & amaram: sed nigrioꝛem & fragilioꝛem: nascitur locis altis & humectis & vmbroꝛsis.

PLINIVS. capto de gentiana. Hãc inuenit gẽtius illiricoꝫ rex: que vbiq; nascẽs in illirico: tñ pstantissima folio frassini: sꝫ magnitudine lactuce caule tenero policis grol

3 lapidem

Genesta

geniculata centunodia poligonia sanguinaria

situdine cauo:⁊ inani ex iteruallis foliato.triuꝫ aliqñ cubitoꝫ:radice lenta subnigra sine odore aquosa mõtibus subalpinis plurima vsus in radice ⁊ succo ⁊c.

SERAP.libro aggre.capl'o sentiana.auc.Diaſ.⁊ est basalax siue basilica:⁊ est plãta hñs folia que sunt iuxta radicẽ similia folys nucũ vel plãtaginis:⁊ color eoꝝ trahit ad rubedinẽ sanguis:⁊ a medietate eius supius vsq; ad sũmitatẽ incisione minura sicut serra ⁊ habet hastã cõcauã iterius:⁊ lenẽ in grossitudine vnius digiti:⁊ longitudinis brachy:⁊ habꝫ nodos ad se inuicẽ distinctos:in qbus nascunt folia:⁊ habet semẽ velut in pomulis latis lenib⁹ sicut semẽ plãte que dr̃ sachilio:sed habet radicẽ longam similẽ radici aristologie lon.grossã amarã ad nigredinẽ declinantẽ:⁊ frãgibilẽ:nasci in mõtibus excelsis ⁊ locis ymbrosis ⁊ humidis. PAVLVS. capl'o de gentiana. càla est ⁊ sic.in tertio. POSSE.GALIENVS.6.sim. phar.capl'o de gẽtiana. Id qd̃ de ipsa administrat̃ ẽ radix cuius sapor est amarus in fine amaritudis:⁊ vtus eius est magna in mũdificatiõe ⁊ abstersione ⁊ apiendo opilationẽ.est.n.calefactiua ⁊ stiptica. Et idẽ codẽ libro ⁊ cap⁹ fm trãslationẽ grecã. Radix eius efficax est vbi oportet subtiliare aliqd abstergere ⁊ deopilare:nec est mirũ si ꝑ pot amara violẽter exñs. SERAPION. Ego nõ vidi medicinã meliorẽ in morsibus canis rabidi:qñ daꝫ de ea q̃libet die.3.i.trita cribellata cũ.3.i. mirre ⁊ cũ.3.y.pulueris cancroꝝ fluuialium adustoꝝ in ꝓnc ꝓio egritudis anteq̃ timeant aquã. Et hec qdẽ planta ꝓria est venenis mortiferis:⁊ aufert nocumentum eorum cum auxilio dei.

DIASCO.Hẽtiana est acris ⁊ calefactoria:⁊ relaxãs acrimonia ⁊ amaritudine sua:partũ expellẽs:⁊ serpentes fugãs. Radici eius vtus est calꝛ ⁊ stiptica:que radix.3.y. cuꝫ pipere ruta ⁊ vino accepta morsibus venenatis occurrit:succi eius.3.i.accepta doloribus laterũ ⁊ ꝓquassationib⁹ vtilꝛ ꝓdest. stomaticis ⁊ epaticis cũ aqua bibita maxime ꝓdest:sicut colliriũ supposita radix facit aborsuꝫ.vulnerib⁹ ꝓposita medet:succus eius sicut liciniũ inunct⁹ tumorẽ oculoꝝ cõpescit:maculas corpis tollit. Radix vo infusa in aq̃ dieb⁹ qnq; ⁊ postea cocta q̃diu vtuteꝫ ex ea dimittat ꝓfricat ⁊ sic deliquat.postea aq̃ ipsa recoq̃t q̃diu mellis spissitudinẽ faciat:⁊ reponit in vase fictili ad vsuꝫ.

Geodus.Hiodus.i.humor terreus a gi qd̃ est terra: Alexan.

Geoers vel geguers. dicebat iudeus q̃ sit milium panicũ ⁊ scaiola q̃ est grani oblongi vtrinq; acutorũ capitũ quo aucupes ĩ partib⁹ nostris auiculas suas nutriunt. Apud Serap.est milium.

Geofilon.i.mentastrum.

Geos.i.robilce.l.mes.

Gepelbacar. Heptealbatã .i.aspaltum.

Gepion.i.aaron.

Geps.Hepsem.Hepsin.i.lapis gipsi luminosis: pui⁹ cuius subtilitas augmẽtatur cum aduritur.

Gepteroya.i.pix.

Gera.i.sacra. vl' diuina.pigra.amara.

Gerad.i.grillus.

Geram.i.cinis.

Geramiõ.i.herba muscata

¶Capl'm. CCLXXXI.

Geramon. DIASCO.capl'o geramon.i.cicutaria siue oxifilon siue vt latini pimonia:herba est folia hñs similia amomi diuisa ⁊ oblõga et est radix illi rotũda ⁊ dulcis:que comesta aut cũ vino bibita.3.i.iflatões matricis soluit.siue vẽtositates ⁊ iflationes. Est alia spẽs huius herbe virgas hñs tenues ⁊ puluerulis duobus palmis a terra ascẽdentes:⁊ folia malue similia:⁊ in summitate virgarũ caput est sicut cicoree:hec medicine apta nõ est. Pli.libro.26.capl'o.ii.ante meduꝫ.

Geramum.i.terra.

Geramos. Heranos.grece .i.grus.inde empl'z geranium qd̃ est frigidissima.

Geruꝫ.ara.i.nuꝫ.

Geruꝫalguar.Heuzinofil.i. castaneola.

Geuzẽdi.i.nuꝫ indica magna. est in duplici cortice:in vno filtroso:⁊ alio durissimo: quo quidam pocula faciunt.

Gethin herba. Pli.li⁹.26. capl'o.7.in medio.

Geuzkaue.i.nuꝫ muscata.

Geuzmeltil.i.nuꝫ veneno

¶Capl'm. CCLXXXII.

Gerebotanium Jerebotanuꝫ.vel peristeron grece:arabice vero albea latine vero herbena vel sacra herba. Sciendum q̃ prima species gerebotani est centrum galli:⁊ est supina. secũda spẽs gerebotani est herbena que dr̃ gallinacea:⁊ est recta:⁊ ideo vocat̃ orthos.vt apparet in.l.orthomia. ⁊ ꝑ Diaſ.dicit capl'o de gerebotano.⁊ ꝓma spẽs gerebotani a gbusdã vocat̃ pisterion.⁊ illa est centrũ galli.⁊ ideo in lra p.facit semotim caplin ab illo qd̃ ĩcipit gerebotanũ:quia aliud ĩcipit pisterion.vñ dicit gerebotanũ.ideo nomẽ accepit tale:qñ sacerdotes eã purificatiõib⁹ adhibere ꝓsueuerũt. PLINIVS.li⁹.25.ca⁹.9.⁊ li⁹.22.ca⁹.2. in fi. iunior cap⁹.de gerebotano.⁊ iõ a grecis hoc nomẽ accepit:qr ẽ re mediũ purgatiõis boiuꝫ ⁊ purificatiõib⁹ sacerdotũ agẽtibus ꝓbat̃.vnde ⁊ eã põtifices sagiuma vel sagiumen appellabãt q̃si sancimen.hac iouis ara verit̃.domus purgatur lustraturq; hãc pagãi ad hostes ferre solebãt tuti.ꝑ ⁊ berbena:qr pura.⁊ ideo pagani in sacrificys ea vtebant̃.

DIASCO.capl'o de gerebotano.quã multi pisterion aut berbenã dicunt.spẽs habet duas.vna est supina:alia recta.prima vocat̃ sidericis curetis ⁊ alchea:⁊ cipissis. Et Asclepius in libro memorat. Et Pythagoras eristepiron noiat.latine dr̃ licinia q̃si lustrago:vel vertipediũ vel cẽtrũ galli.Scõa quã erectã diximus: vocat̃ etiaꝫ trigomõ bumon:vel gerebotanũ bercularia.latine crista gallinacea vel berbena.vtreq; folia subalbida:⁊ veluti incisa habẽt folia orio:sed angustiora:⁊ vgas in cubiti longitudie ⁊ amplius:⁊ angulosa:⁊ radices tenues ⁊ longas.

PLINIVS.Junior.capl'o de cẽtrũgallo. Quoddã ẽ domesticũ esui aptũ maiorib⁹ folys oblongis ⁊ rugosis flore albo ferit̃ in hortis. Silnestre minoris plãte: folys partitis ⁊ rugosis:semĩe nigro:qd̃ multi ĩtegrũ in oculis ponentes ipos clarificare dicũt ob hãc scarcã vocãt ⁊ eraclea ⁊ ferariã nigrã. GALIENVS.8.sim.phar.cap⁹.pisterio. noiat̃ sic ex eo q̃ colũbe ꝓuersant̃ in eo.vtute hꝫ siccatiuã vt ⁊ solidet vulnera. POSSE.DIASCO. Radix berbene ⁊ folia cũ vino bibita ⁊ cataplasmatib⁹ adhibita hyctericis medẽt̃:⁊ morsib⁹ venenatis occurrũt. folioꝝ ei⁹ .3.i.cũ vino imposita p dies q̃tuor:⁊ gargarismo ipsa folia adhibita vulnera oris ⁊ putredinẽ tollũt. Elixatura ei⁹ si in ꝓuinio aspsa fuerit hilaritatẽ ꝑstat.daꝫ vo tertianarys cũ folys trib⁹:⁊ radicib⁹ trib⁹:q̃rtanarys vo q̃tuor numero folys ⁊ radicib⁹.tota herba vulnera gluctinat:⁊ alienationes strigit:⁊ ad oia venena potui data optime facit.hec aut̃ herba ĩde nomẽ accepit q̃ sacerdotes eã purificatiõibus adhibere ꝓsueuerũt. In passionario habet̃ q̃ si medicus visitãdo ifirmũ ipsã in manu portãuerit egroto iscitẽte:⁊ dicet egroto qualꝛ stas:si eger dicet bũ sanabit̃. Et si dicet male morie⁹. PAVLVS. Aqua decoctiõis ei⁹ matricẽ mũdificat optime:⁊ mẽstrua ꝓuocat:semẽ eius cuꝫ succo feniculi in oculis impositũ ipsos mũdificat.

Gerestreos.i.terra rubea:⁊ est bolus armenus.

Gergir.Euzomiũ. ara.Hergirũ.i.eruca vl' ozimũ. Step.

Gergues.i.femina' sinapis.

Gericon.i.betonica. Geris.i.incubus.

Germãdrea gre.i.camedreos.⁊ est q̃rcula minor. Macer

¶Capl'm. CCLXXXIII.

Germanum latine:vel siligo.gre.tifa.vl' sith⁹. arabi.filigoḥip. GALIE.ꝑ de edulys.cap⁹.tifa.auc.Dioclis ⁊ menesithei ait q̃ post frumẽtuꝫ ⁊ ordeum:melius quidẽ tifa.i.siligo. Et enim sufficienter nutrit:⁊ cum multo labore digeritur.panem autẽ assidue ex eis comedens.nullus vtiq; ex inconsuetorum huic edulio sanus erit:neq; oino si modicũ est ei graue et indigestibile:semẽ etiã huius tifẽ habet qdẽ exterius lenum.i.corticẽ:⁊ a qbusdã vocat̃ paruũ frumẽtuꝫ:⁊ equos hãc qdẽ inocue comedere.vti aut̃ frumẽto nõ sine nocumẽto:nõ ꝓbabilꝛ aut̃ vtiq; qdã noiant paruũ frumẽtũ tifã ⁊ colore ⁊ spissitudie ⁊ calitate vtutis assimilatur ipsi. Et idem.6.sim.phar.cap⁹ sithus. Sith⁹ siue filigo acrior ẽ credo nõ paruꝫ ⁊ cacochimia:cuꝫ tũ ex putrefactiõe fiẽs. est aut̃ inflatiua:⁊ hec qdẽ habet acre calidũq; plurimũ vo frm aquosum acre. SERAP.libro aggre. capl'o siligo:vel bals.auc.Diaſ.sunt eius duo spẽs:in vna inueniuntur duo grana:⁊ in alia vnuꝫ:⁊ quodlibꝫ granũ in cortice suo:⁊ illud plus nutrit q̃ ordeuꝫ:⁊ est boni saporis:panis vo qui fit ex eo minus nutrit q̃ panis tritici. Et idem auc. Hal. Suba huius grani est media inter subam tritici:⁊ ordei q̃tum ad cibuꝫ:⁊ fm medicinã etiã. Et ex hoc põt sciri opatio eius per illud qd̃ diximus de tritico ⁊ ordeo.

Germen.i.semen.

Germina.i.effectus.

Germon.i.sinum.

Gesoboni.i.plantago.

Gerontica.i. cronica senilia. Lassius felix.

Geroncei.i.senationes.

Gersa ẽ quoddaꝫ qd̃ fit de plumbo ⁊ aceto:⁊ vocat̃ gersa vel cerusa que vocat̃ gersa serpẽtarie:que põt fieri ex serpentaria minori ⁊ maiori:ex radice.s.per ablutionẽ. vide Platearii:sicut iuenies in.l.aaron.⁊ illa ingreditur in vnguento citrino: qd̃ ponit̃ in antidotario Hal.minori.

Gerufan.i.lolium.

Geruserlon.i.rannus.

Gesaffeb.Herestreos.i.terra astra:⁊ iterpretat̃ rubea ⁊ est bolus armenus.

¶Capitulum. CCLXXXIIII.

Gessamia fm Diaſ.est terra a ge:qd̃ est terra:et samos qd̃ est insula quedã.inde gessamia terra que auferẽ a samos insula. Eligẽda est que ẽ alba ⁊ leuis lingue adherẽs ⁊ spargens se sup cartã ⁊ fragilis.qualis est quã multi colirion dicunt. Duo sunt genera eius:vnuꝫ qd̃ dictuꝫ est.alteruꝫ qd̃ dr̃ Alterplatodes:qd̃ est laminosuꝫ. PLINIVS.libro.35.capl'o de gessamia. Terra ẽ nãlis apud greciã quã optimã iudicam⁹:q̃ est leuissima ⁊ cãdidissima frig.⁊ sic. POSSE.DIAS. Ambo genera vtutis sunt stiptice. Comburunt̃ aut̃ ⁊ lauant̃: sicut terra que dr̃ eratrias:sanguinẽꝫ reyciẽtib⁹ cũ aq̃ bibita:⁊ magis ibrili:subueniũt vẽtriculosis ⁊ dissintericis. fluxũ mulierũ stringãt:cũ balaustia date:cũ aqua trite et puncte tumores ribiarũ ⁊ testiũ cõpescunt:oleo rosarum mixte sudores ꝓhibẽt.osb⁹ venenis accepte cuꝫ vino ocurrunt.

Gensafalũ.i.sulfur viuuꝫ.

Gesasteria.i.creta.

Gessasterios.i.gessamia.

Gesse.i.qñ oculi post dormitionẽ apiri nõ pũt.

Gessecãna ẽ lapis quo aurifices vtunt̃ ad aurũ lipidãduꝫ. Eligẽdus est lucidus granis:vtus est illi frigida stiptica.stomaco acceptus medicatur. reuma oculis abstinet. vulneribus cum lacte ĩfusus opitulatur.

Gesentera.i.isculi qui dr̃ lumbrici terre.intestina terre. Laſ.fe. Besenteria

Gesichim.i.gariofilata.

Gesimum.i.rosa.

Gest loco ei⁹ ponit̃ cortex

Gezalguar. Heuzinofil.i. castaneola.

Geuzẽdi.i.nuꝫ indica magna. est in duplici cortice:in vno filtroso:⁊ alio durissimo: quo quidam pocula faciunt.

Gethin herba. Pli.li⁹.26. capl'o.7.in medio.

Geuzkaue.i.nuꝫ muscata.

Geuzmeltil.i.nuꝫ veneno sa que est frigidissima.

Geuzmeten.i. plãta nucis q̃ plantat̃.nã guez.i.nuꝫ methen.i.arbor.

Gezablon.i.andacucha.

Gezamur.i.rampnus.

Gezar.arabi.i.baucia. oia hec q̃ a gim lra arabica incipiunt.melius p i.ꝓdnans scribuntur.

¶Cap. CCLXXXV.

Gezar. Fm Diaſ.sunt eius tres spẽs.vna spẽs est cuius folia sunt minora folys feniculi:⁊ ẽ in eius forma:⁊ est eius crus vsq; ad quãtitatẽ palmi:⁊ q̃ est supius est citrinũ:⁊ habet sũmitatẽ sicut habet coriandruꝫ ⁊ anetuꝫ:⁊ habet fructuꝫ albuꝫ acutuꝫ boni odoris ⁊ masticatiõis:⁊ nasci in locis spaciosis solitarys ⁊ lapidosis. Et est alia hortulana que similat̃ herbe apy romani acuta:⁊ est adustiua boni odoris. Et est alia cuius folia sunt sicut folia coriãdri:⁊ capitella sicut anetũ:⁊ habet sicut capita nucis plena semine que sunt sicut cinamomuꝫ in forma ⁊ acuitate sua.ca.in fine secundi.bu.in scõo.ꝓferunt folia eius trita vlceribus corrosiuis.

Gezebros.i.muscata.

Gi.i.gieriterias.⁊ Hi.i.terra nidi hyrũdis ⁊c.Hy

Gia.Hi.gre.i.terra.

Giampelicis.i.creta nigra vt aspaltũ. DIASCO. cap⁹ giampelitis. Est genus crete vel terre nigri coloris vt aspaltuꝫ. illaꝫ vo optimã dicimus esse que est nigerrima ⁊ splẽdida ac leuis ⁊ humore attracta:resoluit̃ citius: vires habet strigẽtes.nã calamos ificit.⁊ iõ i oculoꝝ blefora mittitur.

¶Capitulum. CCLXXXVI.

Gieriterias Hiseritrias. Fm Diaſ.est spẽs terre vel luti: que est alia alba:alia cineritia siue aerei coloris ⁊ maioris glebe:sed ꝓbabilior acciꝑit̃ cinerea mollis ⁊ leuis:⁊ erugineas hñs vitas. Pli.lib. 35.cap⁹.16.vritur aut̃ hoc modo.concisa gradatim in ciceris magnitudinẽ in vas fictile mittit̃:tenuissimi corporis atq; tenuiter e lateribus pforata.tunc eius oculo pus obstruso circũdato carbonibus incẽdit̃ adhibito motu donec aereus siue cinereus color videat̃.postea vo sic lauatur.trita in aqua sinit̃ residere:⁊ tunc leuiter liquor effundit̃:⁊ sedimẽ residens sub sole siccat̃:⁊ ita rursus teritur: ⁊ ad vesperam supmittit̃ aqua:⁊ cooperculo tegitur:deinc veniente die aqua liquat̃ atq; in sole sedimina in rotulas colligunt̃ ⁊ siccantur.habẽt enim virtutem coherẽtem valde:⁊ efficaciorem q̃ gessamia:denicq; vulnera cõgluctinando medentur. Est aut̃ optima gieriterias que ẽ sine sablone ⁊ sine lapillis.

Gifi vel gifico:⁊ gifico bermy antiquũ antidotũ a gi qd̃ est terra:⁊ ab bermete ꝑo: eo q̃ sub terra ĩ ypogeis.i. in speluncis vel subterraneis locis certa constellatiõe cum musicis instrumentis loco purgato: multis alys solẽnitatibus adhibitis conficiebatur. dr̃ etiam cyfi. quifi. Diaſ. Alex̃. Cassius felix.⁊ in antidotario vli.

Gifa vel gifi.est suffumigationis genus quod inter medicamenta inuenies:de cuius fumo trocisci idiotri ficantur. Plinius.

Gibolon.i.tapsia.

Gibosis iterpretat̃ incurvatio vnguium.vñ Hal. Hibosis vnguium ptisis est signum.

Gibofilon.i.filipendula.

Gibum.ara.i.caseus.

Gibuꝫar.i.antraꝫ.

Gicca.i.iacca.

Giceron. Hicion.gre.i.lutũ cenũ. Hiccon. Diasco.

Gicual.i.musca viridis.

Gicuale.i.cicada.

Giculotides.i.zenzala.

Gideus dactilus dr̃ a quibusdã peonia fm Diaſ.

Gigarta.i.arilla siue semina vue passe. PAVLVS.capitulo de duritia matricis. Aliqñ pro toto acino capit.
Gigarapon.i.rupis concauum.
Gigasol.i.affodillus. ¶Cap.CCLXXXVII.

Gigea ara.latine gallina vel gallus.hic loquimur de gallo sed pro gallina.lege .l.latamie.

SERAP.libro aggre.caplo gigeg siue gigegi.Uirt' ei' decocte est q̃ rectificat:⁊ si est decocta fortiꝗ decoctione laxat ventrem.Idem auc.Raf. Halli viui qñ scindunt p medium:⁊ ponunt calidi sup morsum animalis venenosi ꝓferunt.⁊ oportet ꝙ remoueat vnus sepe post aliũ.Et cerebrum eius cuꝫ vino bibituꝫ ad hec valet:⁊ abscindit fluxuꝫ sanguinis miringaruꝫ cerebri. Et qñ decolat gallus ⁊ euiscerat ⁊ accipit pellicula stomaci eius interior:⁊ desiccat:⁊ teritur:⁊ datur de ea in potu cum vino cõuenit habẽti dolorem in stomaco suo.Et ius pulloꝝ gallinaruꝫ acceptum ꝓuenit ad rectificandꝫ cõplonem corporum egrotantiuꝫ:⁊ maxime habentiuꝫ inflationẽ in stomaco. sed ius galli decrepiti administrat ad laxandꝫ ventrem. Et oportet vt extrahas interiora eius:⁊ lauent:⁊ repleat vẽter eius sale:⁊ coquas in.zo.partibus aque donec redeat ad sextã ⁊ bibat.quidam vo coquunt cũ eo caules marinos vel cartamuꝫ vel polipodiuꝫ. laxat enim humores grossos viscosos:⁊ est ꝓueniẽs febribus antiqs periodicis ⁊ rigoribus eorum:⁊ tremoribus iuncturarum.

DIASCO.caplo de gallo.Quidã coquunt cuꝫ eo cauliculuꝫ agrestem aut iuncum aut polipodiuꝫ aut herbaꝫ mercurial' aut semen cardi:hoc iusceluꝫ deponit hũores crudos:⁊ nigrã coleraꝫ.vtilis est rigoribus febriũ.tipicis egritudinibus . tremoribus.inflationib'.stomaticis.⁊ asmaticis.⁊ arteticis singulare presidium est.

IOAN.MESVE.caplo de gallo . Ex gallis melior est qui nõdũ calcauit.ocrepiti aut carnes male sunt.acgrũt enim nitrositatem ⁊ salsuginem ⁊ nõ cõpetunt in re ciborũ:sed potius in re medicie:⁊ ppie ius eorꝫ. Et ẽ illud qõ hic cõsideruimus:melior gallus ad hunc vsum est:sicut dixit Hal.qui est ruffus antiquus.imo quanto antiquior tanto melior:⁊ qui est velox ad motuꝫ ⁊ ardens ad coitũ ⁊ fortis ad dimicandꝫ in quo sit mediocritas in pinguedine ⁊ macie.Et ius galli antiqui calidũ est ,ppter nitrositatẽ ⁊ salsuginẽ:⁊ lauatiuuꝫ abstersiuum aperitiuuꝫ:⁊ exterminatiuuꝫ ventositatuꝫ:puocatiuuꝫ ⁊ solutiuuꝫ naturе. Operatio iuris galloꝝ fm ꝙ docuit Hal.est in hũcmoduꝫ.oportet vt cibet gallus.vt dixit Alcangi.furfure melle ⁊ sale pauco:⁊ fatiget:post illud fatigatione ducẽte ad lassitudinẽ.Et dixit etiam Alcangi.meliuꝫ est vt fatiget dimicando:deinde abscindat caput ipsius:⁊ euiscerет:et saliat sale:aut sale gemma ⁊ decoquat in aqua sufficienti cum facilitate ad ꝓsumptionẽ duarum partium aque.Et sunt quidã qui ponunt in decoctione eius alia fm intẽtiones diuersas:⁊ miscet decoctioni eius turbith:aut cartamus:⁊ solone educit flegma.cum polipodio vo educit melancoliã:⁊ silr cuꝫ epithimo ⁊ semine dauci ⁊ aneti excludit ⁊ carminat ventositates:⁊ coctuꝫ cuꝫ sale gẽma ⁊ dauco ⁊ aneto ⁊ polipodio ꝓfert dolori stomaci ⁊ colice ⁊ iliace:⁊ dolori renali:⁊ ꝓfert doloribus iuncturarũ. Et valet silr ad idẽ coctũ cũ cartamo aneto ⁊ salegẽma:⁊ ꝓfert asmaticis cũ alasce ⁊ ysopo.Dos.potio ipsi' est circiter lib.ij

AVICEN.lib'.scdo.caplo gallina ⁊ gallus . Jus galloruꝫ antiquorũ ,ppietatẽ habet quam dicemus.Modus vo quem Hal.narrat in decoctione eorũ est vt decolletur postq̃ cibant ⁊ nutriunt:⁊ fatigant faciẽdo eos currere vt cadant:⁊ decollent:deinde extrahat qõ in ventribus eorꝫ est:⁊ ipleant ventres eorꝫ sale:⁊ sumant:⁊ coquant cũ.zo.cotilis mẽsure aque vsqꝫquo pueniat ad tres cotilas:⁊ bibat totũ i loco vno. RVFFVS.Galloꝝ melior est ille qui nõ calcat adhuc:⁊ gallinarũ q̃ nõdũ parit ouа. antiqui vo sunt mali.Adeps pulloꝝ calidior est adipe gallinaruꝫ magnaruꝫ.Testiculi gallorũ laudabiles sunt velocis digõnis.Jus galloꝝ predictum conuenit tremori ⁊ dolori iuncturaruꝫ.sed oportet vt coquat cuꝫ polipodio ⁊ aneto ⁊ sale in.zo.cotilis aq̃ donec remaneant tres aut quatuor. Caro gallinaruꝫ que sunt pulle i itellectuꝫ augmentuꝫ efficit.Cerebruꝫ gallinaruꝫ phibet fluxum sanguinis narium accidentẽ ex velaminib' cerebri.Jus galloꝝ pdictũ ꝓuenit afmati.Caro gallinarũ clarificat vocẽ. Jus galli vetustissimi cuꝫ aneto ⁊ cartamo ꝓuenit oibus illis.Et issedebeg galloꝝ sanat inflationem stomaci.Jus galloꝝ conuenit dolori stomaci ex ventositate.Jus galli veteris cum polipodio ⁊ aneto conuenit colice valde.Caro gallinarũ que pulle sunt augmentat sperma. Et ius pdictũ cuꝫ polipodio soluit melancoliaꝫ:⁊ cũ cartamo soluit flegma:qñq̃ vo decoquitur cuꝫ medicinis stipticis:et ad dissinteriã:⁊ cum lacte ad vlcera vesice.Balline scisse aut gallus ponunt sup locũ lesiuꝫ a vermibus venenosis: ⁊ permutant quacunq̃ hora: ⁊ prohibent nocumentum venenosorum:⁊ venenis bibitis etiam sorbetur eorũ decoctio cum aneto ⁊ sale ⁊ euomitur.

Gidium.i.cerefolium.
Gigin tamareinciron sunt spẽs dactilorum.
Gigion.i.scitaragi.
Gigos.Higosi.i.psilium.
Gigoteis.i.creta argenti.
Gigrocis.i.creta argẽti:vl creta arsa.
Gitin.i.melãtiũ vl nigella.
Gy vel gi.i.terra nidi birũdinis:que fm Diasco.est cõstrictiue virtutis.medet deniq̃ vitia tumentuꝫ faucium:⁊ glebosas adunationes pelliculi siue mammarũ siccando.
Gi.qua pictores vtuntur. Diaf.sumit ex vitriariorũ caminis.siue foznacibus:est aũt quasi fauilla adherẽs in foznacib' ꝛc.
Gilbana.i.psilium.
Gilbeneb: vel Hilea.l colloquintida.
Gilbenech.ara.vel Hilbenez.i.semen turbith fm quosdam:dicũt qdã q ẽ quedã herba que multũ similat opationi ellebori:⁊ est herba similis pariro:⁊ datur de ea.3.i.paralitico ⁊ sanatur.Alydicunt ꝙ est nux vomica. qꝫ est medicina acuta vomitiua.
Gilbonec.gilonec.i.nuxvomica.
Gilen.gre.iuleb.ara.ẽ syrup' ex aq̃ sola ⁊ zuccaro
Gilenet.i. medicina acuta vomitiua.
Gilbenet idem.
Gilibanum.i.iuniperus.
Gilibon.i.vinee.
Gilum.bora.

¶Ca.CCLXXXVIII

Gimelea fm Diaf.caplo de gimelea. Est terra colore spodij cinereo dura aluminosa atq̃ siccans linguã:que cõfricata ⁊ tanq̃ odorata pumicis facit sonuꝫ:habet enim quoddã in se recorporatiue vtutis. medet deniq̃ lepras:⁊ maculas ⁊ corpori:colorẽ bonum facit:⁊ capillos tenuat:sed eligenda est recẽs ⁊ mollis solubilis:⁊ tritura facilis nec lapidosa:qõ quidem est oium terrarum probamentum.

Gimon.Hingion.i.lapsana:lepidũ.sceietaragi.Diaf.
Gimolea.i.chimolea.Ste.quimolie dixit. Diascorides alia est alba ꝛc.
Gimnasion.ginasion gre.est exercitiũ:vel ipe locus exercitantium vbi fiebat antiquitus ludus palestre vl aliquod aliud certamen vt disputatiões.li' de doct.gre.
Gina.Hinga.Hinda.i.iusquiamus.
Gindosperma.Hinosperma.i.vrtice semen.
Ginenos.Hinesis.i.scordeon.
Gineticum gre.i.colum matricis.Paulus.
Ginetia.i.passio mulierum.Hal.libro proprio.
Gingaria.idest saponaria.
Gingidium.idest cerefolium.

Gignidiũ.i.fumusterre.Theo.prif.Igidiũ.Pli.li'.zo.c.5.
Gingiue.Hinciue.i.iuiube.zinciue.
Gipiti.Hipti.idest git.
Gips.gre.i. vultur auis.Hypsgipos.Hal.

¶Capitulum. CCLXXXVII.

Gipsum lat.ara.gipsen.vel ilgetin. DIASCO. caplo de gypso.Hypsuꝫ genus est lapidis similis nitro:cuius est optimũ qõ habet venas latas. Hipsum vo non coctuꝫ desiccatiuuꝫ ⁊ stipticuꝫ ⁊ parũ plausticuꝫ ⁊ collectiuũ. POSSE.DIASCOR.Fluxum sanguinis ⁊ sudorẽ abstinet.bibituꝫ offocat hominẽ. vstũ vo leptomeris est:⁊ parũ desiccat:⁊ repримit cũ pusca trituꝫ in viribus:est etiã vt gessamia.sed amplius stipticãs ⁊ refrigerans fortiter.vñ illinitum fronti sanguinis cursum stringit.potatuꝫ vo dissintericis ⁊ ciliacis:⁊ omni profluo resistit:flos eius facit ad ea que istãtius cõstringere volumus. SERAP.libro aggre.caplo gipsen.Uirtus eius ẽ desiccatiua.Et idem auc.Hal.non administrat nisi exterius:⁊ vtus eius est que desiccat ⁊ cõgluctinat ⁊ opilat: et hoc ideo qꝫ ipm facit aggregationem partium cito ⁊ conuenit fluxui sanguinis qñ miscet cum medicinis siccis:qꝫ ipm est duruꝫ sicut lapis.⁊ ideo oportet vt misceatur cuꝫ albumine ouiꝫ ⁊ fit multum stipticum qñ miscet cuꝫ puluere molẽdini qui aggregat qñ cuolat ex farina frumenti sup muros molẽdini ⁊ pilis leporis.⁊ qñ adurit ꝏ viscositate sua:⁊ auget subtilitas sua ⁊ sua densio:⁊ fit stipticũ. ⁊ maxime qñ conficitur cum aqua ⁊ aceto.

Gipsum plaustrum.i.terra gluctinosa:⁊ est quedam species terre que est lucida:⁊ dicitur speculum.
Giptifiloniũ.i. carcafilago
Gipum.i.gentiana.
Gir.i.calx.
Girad.Huirad.arab.i.locusta.
Giramia.i.granũ regum.
Girapiro.i.sulfur.
Girasolem.i.cataputia.
Girba.gre.i. mortariuꝫ. vl pila pistatoria.Cassius felix in pluribus locis.
Girbesis.i.anagallus.
Gire gaire.guire.arab.glucten:vel colla. Steph.giren:guerin.
Gireos.i.flos viole.
Girebsobolon.i. grana sol.
Girgata.i.semen vel arilli vuarum.
Girgit.ara.i.eruca. libro ꝏ doct.greca.
Giri.Alfita. Hiris.i. subtilissima farina.i. pollina. puluis molendini. Pau. Steph.
Gristim.i.bolus armenus vel Alfita.Pau. caplo ꝏ obtalmia.

Gischia fm Diaf.gleba est munda ⁊ alba ⁊ lata et nõ valde cãdida:que deferт aliquotiens in patellis rotundis siue quadratis:hec efficaciter strigit cutem ⁊ extendit.⁊ ipsam splendidã facit.est terra vel lutum insule chie in qua mastix nascit.ab Auic.dr lutũ terre masticis.Plinius libro.35.caplo.16.

Gissefon.idest gessamia.
Gisselim.tis.anselumula.tambamari.spuma lune.lutuꝫ lune.Stephanus.
Gisselimusiam.i.terra lune vel lutum lune.
Giseritheras.gleba est rubicunda.illa vero est optima q̃ sablonem ⁊ lapillos non habet.
Gisinterios.Hal.i.lumbrici terrestres terre intestina.
Gisentera caranatis.i.ambre intestinum.Steph.

¶Caplm. CCLXXXIX.

Gisqua. fm Diaf.caplo gisqua.terra est sumpta ex foznacib' vitriatoꝝ qua pictores vtunt:⁊ est vtutis vrẽtis acerrime ⁊ coberẽtis admixta cũ ceroto ⁊ oleo rosarũ vulnera iueterata tpeyl obtusa ꝓcicatrizat. multi ẽt succũ eius fracturis aptissimũ pbauerũt ob acrimoniã.est aũt q̃si fauilla adherens in foznacibus.

Git ⁊ nigella eiusdẽ gñis sunt:differũt parum in forma ⁊ vtute: multuꝫ in odore.Pli.libro.zo.ca'.17.añ mediũ.

Git agrimolatũ vl melãchiũ vel melãchie:vtrũq̃ ẽ nomẽ equiuocũ ad ciminũ ethyopicuꝫ:⁊ ad nigellã.ẽ aũt git nomẽ ideclinabile:qñq̃ tñ declinat hic git hui' gitis.sed ciminũ ethyopicũ Diaf.vocat gitter.dicens gitter est qõ ex segetibus crescit.⁊ latine vocat git:⁊ ẽ herba que in segetibus reperit:hñs semẽ nigrũ ⁊ minutũ: ⁊ illud est agrimolatũ:qõ cuꝫ frumẽto reperit:hñs semẽ nigrũ ⁊ minutũ:⁊ illud in medicina efficaciã nõ hꝫ. Est aliud git melãchiũ qõ latine vocat nigella:cui' figuram ⁊ proprietatem inuenies in.l.caruum.

Githia.i.guischia.
Gituale.ara.cicada.lib' de doct.arab.
Glabies.i.tinea.a denudatiõe dicta.naꝫ glabar est pilus nudat' rasus calu'
Glaber.i.calуus.
Gladiolus qd ẽ.l. dexeris glaspatella.Platearius. Acozus.
Gladiolus segetalis: qd ẽ .l.fagasmon.xifion.
Glarea.i.gũmi.cuꝫ autem simplr ponit gũmi arabicum intelligitur.
Glandis est fructus quercus:vel ipa arbor. pro arbore.l.bullos:⁊ p fructu .l.fasso.bafs.
Giuntas.gre.vtigo.Laf.fe.
Glasgon.l.glauciũ. Step.
Glateriũ.i.elacteriuꝫ.Hal.
Glanus vel glanis.i. Silurus piscis.
Gladius piscis.i.xiphia.
Giulben.ara. pisa legumẽ mes.

¶Caplm. CCXC.

Glaspatella vel affrodisia vel venerea vel piperapiũ.gre.acozus.lati.vl spatella vl gladiolus.ara.vo laeg.vel bulbegi vl naeg vel bugoc.vel zueg.Acozus ca.est ⁊ sic.in scdo.qui silr gladiolus vocat. qui nõ tãtuꝫ in aquosis locis:sed etiã siccis ⁊ marinis crescit.est alia spẽs gladioli quã inuenies in.l.dexeris.

Acorus

SERAP.lib'.aggre.cap'.laeg.latine noat spatella vel gladiolus.folia eius sunt silia folys iris:nisi qꝫ sunt subtiliora ⁊ latiora ad albedinẽ declinãtia:⁊ sumitas ipsoꝝ est rigida ⁊ acuta ad silitudinẽ gladij:⁊ hꝫ florez crocei coloris:⁊ radices nõ hꝫ multuꝫ dissimiles a radice iris:nisi qꝫ sunt multũ adherẽtes adiuicẽ:⁊ nõ sunt recte:sed tortuose ⁊ hñtes nodos ⁊ geniculatas:⁊ color earuꝫ exterior est trabẽs ad rubedinẽ:⁊ habet acutũ saporẽ:⁊ habet semen plenũ densuꝫ:odoris placabilis. Et melior ex eo est radix illa que est alba:⁊ nõ tortuosa plena.bonum hñs odorẽ:q̃ ferт ꝏ regiõe kilkis ẽ hꝫ.Pli.li'.z7.c.ii.i me' GALIE. .6.sim.phar.ca' de acoro.qõ de ipso admistrat ẽ radix ei' suba eius subtilis est:⁊ sapor eius acutus cum pauca amaritudine:⁊ odor eius nõ est malus:cuius vtus est ca.⁊ sic. in scdo. DIASCO.caplo de acoro.Acozus vl venerea vel affrodisia vel piperapiuꝫ:herba est folia hñs similia iri lata oblõga ex albida ⁊ in summũ dẽsa ⁊ acuta q̃si gladius:florẽ aurosuꝫ:radicẽ dissimilez:obtortã geniculatã: ⁊ nodosam exterius ad rubedinẽ declinantẽ:gustũ acrẽ: ⁊ aliquatenus odoratam.semen vo habet planum ⁊ spissum ⁊ integrum:⁊ ipsum odoris suauis.potest ꝙ ⁊ meuꝫ in omnibus est efficacior:⁊ magis calefacit.

POSSE. Contra vitium splenis ⁊ epatis accipiat lib. i. acozi aliquãtulum triti ⁊ macerẽt per tres dies in aceto: ⁊ postea coquat ad mediuz aceti: ⁊ colet: ⁊ colature addatur mel. ⁊ iteruz ad cõsumptionem aceti coquatur. istud aũt oximel detur quotidie in mane patienti cum decoctione acozi. Ad idem lib. 5. succi apy ⁊ puluerisꝰ eius. z. 5. ⁊ aceti lib. 5. ⁊ olei. z. i. serapini. z. y. ⁊ puluerisꝰ armoniaci. .z. y. ⁊ simul pmitte per noctem ⁊ mane coque vsq; ad medium: deinde appone puluerem ipsius acozi: ⁊ ex tali vnguẽto splenem ⁊ epar malaxando manibus inunge. Et si vis facere cerotuz adde decoctioni ceraz ⁊ ex tali cerotto vnge. vinuz etiam decoctionis eius valet ad idem: sz nõ detur febricitanti. Cõtra hycteritiam coquat radix acori in aqua: ⁊ colet ⁊ ĩ colatura coquant cicera rubea: ⁊ detur ius patienti. summuz remedium est si fuerit sine feb. Balneuz eius ad idem valet. cõtra pannuz oculoꝝ succ⁹ acozi ⁊ feniculi ⁊ anisi ponant in vase eneo: ⁊ soli exponatur vt humiditas cõsumat: postea apponat puluis aloes. Et ponant ad ignem ⁊ coletur per pannuz: ⁊ colatura ponatur in vase eneo: ⁊ cuz opus fuerit cuz pena in oculo ponat. folia eius per pauimẽtuz sparsa mire aerem actualr infrigidant. dr q̃ siquis habet acozũ super se: nunq̃ põt ĩcurrere fluxũ sanguis vl spasmũ. GALIENVS. Acorus puocat vrinas: ⁊ splenibus scliratis ꝓfert: ⁊ abstergit ⁊ subtiliat grossitiẽ cortice melioz est eius succus.

DIASCO. Succus radicis eius claritatẽ oculoꝝ prestat mirifice: que radix ca. ⁊ sic. est vtutis nimiuz ⁊ leptomeris sclirosim inuans splenis: ⁊ mouẽs vrinam potato succo: aqua vo in qua decocta fuerit diuretica est, vtilis et est pleureticis ⁊ tozacis passiõibus ⁊ epatis: ⁊ tẽrminosis ⁊ cozruptelis: spleneticis vtilioz est: ⁊ strãguriosis q vrinã faciunt cũ doloze: ⁊ ad mozsuz serpẽtis efficax est. ad mulierũ mẽstrua per fomẽtuz vtilis est: misceẽ etiam antidotis ⁊ tyriacis. ad duritiem vrine ex radice eius cuz aqua decocta ad tertiã dabis bibere per triduuz: ⁊ vrinã miriffice deducit: ⁊ stranguriã sanat. Ne apes examinent ⁊ fugiant herbã ipsam in vase apum suspẽde ⁊ a vento nunq̃ seducent: hec herba raro inuenit: nec eam scire quis poterit: nisi cuz flosculũ emiserit. nascit locis cultis ⁊ hortis ⁊ aratis. lege eam mense augusti. nam vix inuenitur sine floze: quia per flozem agnoscitur.

Glaucion. idest viola.

Glaucios ritis. Glauciusꝰ rizi. i. celidonia.

Glaucia. in vero. Diaſ. est succus herbe ⁊c.

¶ Capitulum. CCXCI.

Glauciũm idest memithe. DIASCO. capl'o memithe. Memithe vel glauciũ est succ⁹ herbe eiusdẽ nois folia hãtis papaueri similia: hec folia calido cinere cooperiunt ⁊ sic succuz emittunt. Aly herbã in ollam mittunt ⁊ circũliniunt creta: ⁊ in furnum feruentẽ mittunt: ⁊ sic folys maceratis succũ expũmunt ⁊ siccatuz in sole in pastillos redigunt. eius est optimũ q̃ est crocei colozis intus ⁊ gustu amarũ: ⁊ odoze graui. misceẽ ocularibus medicinis ⁊c. Et idem fm aliã trãslationem. Glauciũ succus est herbe nascẽtis in syria in gerapoli. folia habet similia miconio ceraticis: sed pinguioza: et sup terraz spansa: odozẽ habet grauẽ: gustu amaro: succũ multum habet croci similem: folia eius cues in cacabis mittunt ⁊ in cibarys coquunt: que cuz coxerint exuccant ⁊ glauciuz faciunt. PLINIVS. li⁹ z7. ca⁹ 10. in pncipio. de glaucio. In syria ⁊ persia nascit hũilis herba folys dẽsis fere papaueris: minozibus trũ sozdidiozibus que odoris terri: gustus amari cum cõstrictione ⁊ stipticitate: ⁊ gũmi habet crocei colozis. Multi vo errauerunt in hac herba: quidã putauerunt q̃ esset celidonia: quidã putauerũt q̃ esset papauer cornutum. ⁊ sic vocat apud Aluic. Et ego vidi meo tẽpoze multos in hoc errare. ⁊ multi errauerũt tẽpoze Diaſ. Nam Diaſ. capl'o de meconce ratides. dicit q̃ multi falso putauerunt glaucium ibi fieri ꝓpter filiũdinem folioꝝ. q̃ aũt glaucium sit memithe vel sief eius apparet multis testimonys. nã vbi ponunt Alexander et aly greci glauciuz. AVICEN. ⁊ aly ponunt sief memithe. ꝓterea apud Serap. quicq̃d dicit d̃ memithe. aucto. Diaſ. non est aliud nisi q̃d dr apud Diasco. capl'o de glaucio. inuenit etiam oleum nouũ glaucinuz nõ ab hoc glaucio: q̃ nihil recipit glaucy: cuius ꝓfectionẽ etiam iueni in antiquo antidotario sic vocataz: ⁊ sine glaucio: ⁊ est oino calidiuz. Quod aũt fm veritatẽ glauciuz sit memithe. lege. l. celidõia. ⁊. l. caschas ⁊. l. memithe. GALIENVS. .6. fim. phar. capl'o glaucium. stipticat cum quadam delectatione. infrigidat trũ manifeste ita vt sanet gdez sepius herisipillata: ⁊ est in cõpõne ꝓposita ex aquosa ⁊ terrestri substantia vtrisq̃ frigidis: nõ tamen extreme: sed ad modum aque fontanine. l. Othonia.

Glaucoma. i. egritudo oculi incurabilis. fm veteres idẽ est q̃d ipochimia. sed apud posteriozes nõ sunt idẽ. nã glaucomia est oino ĩcurabilis. ipochimia vo nõ ois: ⁊ ẽ aq̃ in oculo ⁊ imaginatio. glaucoma vo egritudo ĩ qua õbilitat acus videdi. ꝓpter nimiã glaucedinẽ oculoꝝ.

Glaucomata. idest albugines oculozum.

Glauconium idest pulegium.

Glaucosis. i. glaucitas in oculis vel alicubi: ⁊ est oculorũ subalbedo que accidit vuee tunice: sicut apparet in senioꝝ oculis. glauci nãq; dicũtur oculi qui vulgo vary dicuntur. glaucoma vo egritudo inde vocatur: interdũ tamen vnum pro alio reperitur.

Glaucus piscis est colozis subalbidi. greci enĩ glaucuz album dicunt. Isido. kirã. Alexan.

Glauquion. i. glaucion.

Glaus. glauꝝ gre. i. noctua

Glaus. ·Pli. antiquitus eu gulactum vocãt citiso ⁊ lenticule folys sile auersa cãdidioza rami in terrã serpunt quini senive admodũ tenues: ⁊ radice flosculi purpurei exeunt. iueniẽ iuxta mare.

Gleucon. Gleucos grece. i. mustum.

Gli. i. balsamum.

Glia. glikei. glicea. i. dulcia

Gliã. Glicũ. Glicon. Glien. Glikeon. i. dulce. dulcoz.

Gliaricia. Glicia. Glicozicia. Glicoziza. Squitia. Adipsa. Dia. Gliquiritia .i. liquiritia. ⁊ est dulcis radix. naz glicon dulcis, riza. radix.

Glicea. Gal. in dinamidys .i. amara p ꝓriuz. dulcia .f. que aliq̃ purgãt ⁊ interdum acres humozes indulcant.

Gliclaconum. Glitiaconõ. .i. abzotanum. Diaſ.

Glicasmos. gre. dulcedo.

Glicida. Gligida. glikiside Gliscida. Glitia: est pozpium nomen confectionis: vt in Alexandro de cardiaca passione: ⁊ iterpretat dulce per antifrasim. ⁊ in antidotario vli.

Glicis. Glitis. i. rapa.

Gliconilon. i. malomellũ. libzo de doc. gre.

Glicus. i. sapa dulcoz.

Glis. Diasco. aut quitis folia habet lenticule similia: cuius folia infima alba sunt ⁊c.

Glicisidem. Glissicide. Gligidis. Glicidis. Glissitiõ. Glikisciõ. i. peonia. Theodo. ·Prisc. Alex. ·Pau. kiram.

Glicitis. i. terra tenax.

Glicolanium: aliqui dicũt q̃ est cassiafistula. aliqui q̃ est canna mellis. alig calamus aromatic⁹. Glicokalamum.

Licon. i. mustum.

Licon. i. succus liquiritic. ⁊ est aliud q̃ gliconium. ·Pau.

Gliconus. i. pulegium.

Gliconium. idest mentastrum. aly dicunt q̃ est camomilla. aly q̃ est calamentum mõtanũ: vel fluuiale vl cãpestre. aly pulegiũ: ⁊ B cõcedo. nec mirãdũ si iter istos ẽ dis

cordia: qm oia ista quasi vnã virtutem habent.

Glicorio gre. dulcacidũ. muzum. inde oxiglicon.

Glibostoma. idest dulce stomaco.

Glimonium. i. pulegium regale.

Glini. gre. koz. i. pupilla. l. platicoriasis.

Glio. i. sordicies balnei. Diascoz.

Glit. i. terra tenax. vl glis .i. lappa. vel glis. est aial muri sile. Uã vsus. Hlis aial. glis terra tẽax. glis lappa vocat. Et illõ aial mozat in radice napelli vt apparet in. l. napellus

Glisis. Hliscis. Otibasi⁹. i. radix peonie. ·Pli. glyciside. lib⁹ z5. cap⁹. 4.

Glissomargo. i. terra cãdida: ⁊ est creta fullonum. mixta pingui terra.

¶ Laplm. CCXCII.

Gluten gre. ara. xire. lat. gũmi vl colla. Colla alia ẽ ex intestinis piscũ. ⁊ dr gre. ixiocolla ictiocolla. alia ex cozys q̃drupedũ: ⁊ hec vocat taurocolla. apõ Diaſ. ⁊ vtrũq; est gluten lignarioꝝ. Et est aliud gluten q̃d dr sarcocolla: eo q̃ carnes gluctinat. ⁊ est ixillocolla: eo q̃ lignũ gluctinat. vñ iticolla ⁊ taurocolla põt vocari ixillocolla. Itẽ aliud est glucten auri q̃d dr crisocolla ⁊ est duorũ modoꝝ. Nã aliud est auri fabroꝝ ⁊ ẽ näle q̃d foditur ⁊ vocat bozax lari. gre. viscollos vel crisocolla. ⁊ ara. tinchar. aliud ẽ artificiale q̃d fit cũ vrina ifantiũ. ⁊ de vtroq; loquũt Aui. ⁊ Diaſ. vñ de auri glutine nãli ⁊ artificiali cõplete inuenies in. l. crisocolla. Et est aliud glucten auri q̃d est pictoꝝ. ⁊ est amoniacuz. vt Aluic. capl'o id quo aurum adberet. Sz sciẽdũ q̃ qñ ponit gluctẽ absq; determiatione dz stelligi mastix: qm excedit in bonitate oia gluctina: vt apper in. l. mescebe. auc. Serap. GALIEN. 7° fim. phar. ca⁹ colla. Colla emplastice. Est ⁊ stipticẽ vtrũq; q̃busq̃ cataplasmẽt pticulis. DIASCO. ca⁹ taurocolla. Eligẽda est lipida ⁊ mũda ⁊ lucida. nigra vo inutilis est.

POSSE. DIASCOR. Taurocolla cuz aceto soluta zemas lipidat: ⁊ mũdat lepras: iposita vstionib⁹ pustulas ebulire nõ pmittit: cũ aq̃ tepida soluta ⁊ supuncta diuersas res ĩ se coberere fac. vulnera melle ⁊ aceto soluta strigit. sed itocolla bona est q̃ in ponto fit alba ⁊ grossa ⁊ nõ putrefata. citius se soluẽ emplis cephalicis necesse pmiscetur: sz criso colla misceẽ cũ ꝓfectiõib⁹ q̃ multũ lipidãt.

Gluten. albotin. Alimbat .i. terbentina.

Gnafalon. Diaſ. cui⁹ folys multi p cornẽto vtunt: q: alba st ⁊ mollia. ·Pli.

Gncozon. gre. cunilago.

Gnaril. i. stincus.

Gnicus. Lincũ. Diaſ. i. cartam⁹ vl croc⁹ boztulan⁹.

Gnidi coco. i. mezereon vl cocognidiũ. ·Pan. Alex.

Gnidiũ. i. atriplex. Alex.

Gnosis. i. sciẽtia. cognitio. intelligentia.

Gnomis narksis. gre. i. stupor mentis.

Gnostica. i. sensibilia. inde pronostica.

Gobara. Hobeira. ara. quasti fluxus hũani gẽis.

Gon. i. colla. Steph.

Gonalidas. Hongolidas. i. rapas.

Gonficis. i. stozax.

Gongilides. Hongiliz. i. rape. gongilon. goggilion.

Golidi lessum. left. Step. ·Pau.

Gozonab. i. mellilotum.

Gõgiros. gre. ꝓgrus piscis.

Goni. gre. semẽ: ide gomozea semis fluxus suoluntarius.

Gonia. gre. angulus. ide ozogonium trigonium.

Gozab. Hozo. ara. i. cozuus

Gozas. i. ameos.

Gozasia. i. cerasa.

Gozgone. i. garzone vel infans.

¶ Laplm. CCXCIII.

Gozon. arab. gre. cozon vel cotũ. latine vo cotũ vel bombax. SERAPI. li⁹ aggre. cap⁹ gorõ. Dixerũt gdã medici de kelbe q̃ cotuz nascit inter eos in arbozib⁹ que sunt sicut arbozes antipsicoꝝ ⁊ durãt ãnis zo. ⁊ est ex eo q̃d oi anno seminat. Et idẽ auc. Aben Mesuay. Melius est ex eo nouũ ⁊ q̃d est plãtatũ anno suo.

POSSE. SERAP. Succus folioꝝ eius ꝓuenit fluxui vẽtris qui accidit ifantibus: ⁊ semẽ eius ꝓuenit tussi: ⁊ est bonũ pectoz: ⁊ est ca. ⁊ bu. ⁊ oleũ eius ꝓfert lẽtiginib⁹ faciei ⁊ pustulis calidis q̃ fiunt in facie: ⁊ facit augmẽtuz in spermate. DIASCO. cap⁹ cozon. Medulla semis ei⁹ calefactoria est: mollificat pectus: ⁊ pdest ad tussim. succis vo folioꝝ eius potatus fluxum ventris infantium sistit: ⁊ est ca. ⁊ bu. õnis.

Gosalac. Hosaliac. i. cataputia.

Gosamon. i. gessamia.

Gossie. Hosie. i. genus tuberum. Almansoz.

Gosia. Holie idem.

Gossos. i. glossa.

Goxgin. i. semen vnde gomozea. i. fluxus semis.

Graco. i. hircus.

Graculus. Hagilla. oztix. Lotumix. quagla. Qualea. li⁹ de doc. greca. fikofagus. ficedula. graguillus.

Gratiadei herba est persicaria minoz.

Gracus. i. crocus hozẽsis.

Gradium. i. cocognidium.

Graffagia. i. scriptura inde melãgraphicũ. i. nigrum scriptũ: ⁊ aliq̃ ponit pro pipere nigro.

Grafones. i. vespa. illud vocabulũ ponit i. l. fimus.

Graidon gre. i. lambrusca.

Grãma ẽ vinũ cõdituz cuz spẽb⁹ velut nectar. alex.

Gramas sũt lippitudies q̃ fiũt ĩ obtalmia. Demo.

Golibilos. golioblos. i. platanus.

Golie. Hosia. Hosie. i. genus tuberũ. Almãsoz tractatu. z. cap⁹. 18.

Goma. i. angulus.

Gomalios. Hulafion. i. rupis cõcauuz. l. kaccabuz.

Gomar. i. comarus.

Gomaris. i. ꝓfectionib⁹ liqdis: quas mulieres faciunt ex qb⁹ liniunt faciẽ.

Gomozea. gd est. l. gomos. Honozia a goni q̃d est semẽ: ⁊ rois fluxus.

Gomoz gd est. l. Isidozum de sextario.

Gomos. i. semẽ vel genus. inde gomozea. i. fluxus semis gomogois iterpta tur fluxus a gomos q̃d ẽ genus: et gois q̃d ẽ fluxus.

Gonalidas. Hongolidas. i. rapas.

Gonficis. i. stozax.

Gongilides. Hongiliz. i. rape. gongilon. goggilion.

Golidi lessum. left. Step. ·Pau.

Gozonab. i. mellilotum.

Gõgiros. gre. ꝓgrus piscis.

Goni. gre. semẽ: ide gomozea semis fluxus suoluntarius.

Gonia. gre. angulus. ide ozogonium trigonium.

Gozab. Hozo. ara. i. cozuus

Gozas. i. ameos.

Gozasia. i. cerasa.

Gozgone. i. garzone vel infans.

¶ Laplm. CCXCIII.

Gozon. arab. gre. cozon vel cotũ. latine vo cotũ vel bombax. SERAPI. li⁹ aggre. cap⁹ gorõ. Dixerũt gdã medici de kelbe q̃ cotuz nascit inter eos in arbozib⁹ que sunt sicut arbozes antipsicoꝝ ⁊ durãt ãnis zo. ⁊ est ex eo q̃d oi anno seminat. Et idẽ auc. Aben Mesuay. Melius est ex eo nouũ ⁊ q̃d est plãtatũ anno suo.

POSSE. SERAP. Succus folioꝝ eius ꝓuenit fluxui vẽtris qui accidit ifantibus: ⁊ semẽ eius ꝓuenit tussi: ⁊ est bonũ pectoz: ⁊ est ca. ⁊ bu. ⁊ oleũ eius ꝓfert lẽtiginib⁹ faciei ⁊ pustulis calidis q̃ fiunt in facie: ⁊ facit augmẽtuz in spermate. DIASCO. cap⁹ cozon. Medulla semis ei⁹ calefactoria est: mollificat pectus: ⁊ pdest ad tussim. succis vo folioꝝ eius potatus fluxum ventris infantium sistit: ⁊ est ca. ⁊ bu. õnis.

Grami est spẽs fructꝰ quez ignozo.

Gramen q̃d est. l. agrostis. ·Pli. li⁹ z4. c. 19. aũ me⁹.

Gramifbachi. i. nux vomica.

Grana q̃d sunt. l. harmel. ⁊ grana ẽt vocant pillule.

Grana amonia. granamia .i. saxifragia.

Grana altugar. i. semia vrtice.

Grana mitabel vl granoꝝ almabaleab vl grana nere .i. grana cerasi silliestris. l. maaleb.

Grana kikil vl kilkil. i. grana granati silvestris. Serapion.

Grana punica. i. mala granata.

Grana paradisi quid sunt .l. nux sartha.

Grana sensen. i. grana sisani: que nostro idiomate vocantur ioziolene.

Grana solis vel granũ calasi: vel caleti: vel calebi vel miliũ solis vl cauda porcina: q̃d est. l. culb. lithospmon. Dia. Steph.

Grana zeilen.i. fructus tremule arboris vel piper ethyopū.l. babel zelin.
Granaria.i.tapsus.
Granatum domesticū gd est lege burnaz.
Granatum siluestre gd est lege darsisaban.
Graniar fit sicut nectar.
Granias.i.cornalia.
Granū accetosuz qō afferī ex corasceni.i.fragula.
Granuz albeibel est semē granati siluestris.
Granū alcelin vocatur ab Auicē.ꝛ Serap. piper nigruz:ꝛ sunt grana parua dulcia delectabilis saporis:subcitrini coloris: q̄ afferunt a tunici:et barbaria augmentant sperma.lege babel zelin.
Granuz alkadar.i. granuz viride.
Granum alkaikil.i. semen granati siluestris.

¶ Capitulum. CCXCIIII.

Granum anescen.est fructus cuiusdam arboris magne que lothos vocat.a Plinio lib. 16.cap. 31.ꝛ libro.13.cap. 17.in pncipio.in ppzio capo.et a Diasco.q̄uis Diasco.vocet ipm in alio capo agrifolium.ꝛ est fm Pli.granum simile iunipero.sed maiusculuz habens interius nucleum duruz cuz sua medulla. tectū carne pauca:dulcis saporis:nigruz cū maturaueri:quē multi fabā grecam ꝛ syriacā dicunt. ISIDORVS.cap. de faba greca.Syriaca faba dī arbor magna fructū ferens maiorē pipere comestibili.gustu suauē.vñ ꝛ mella vocat. ꝛ latine ciceraso.lege faba greca ꝛ agrifolium.
Granuz asutaen.est quoddam semen albū parū vt pip arboris siluestris: fm quātitatē brachy habētis folia parum alba: nō tñ vehemētis albedinis:ꝛ est ca.hñs parū humiditatis:ꝛ est ipingua tiuum: auget sperma:et excitat coitum.
Granū ben quid est.l.balanus repsico. Diasc.a quo oleum balaninum.
Granū culcul vl cucul gd est.l.babel ꝛ lochachiū.
Granū dulce gd ē.l. arbel.
Granū capit.l.stafixagria
Granum frumenti quid ē lege beuda.
Granū indū. Granū nil.i. cartamū idū:ꝛ ē aliud a nostro.l.babel nil.
Granum iuniperi quid est lege babilbalach.
Granū calefi caleti. calebi .i.culb.miliū solis.
Granū azelim.i.pip nigrū. Serap.sūt radicule parue dulces delectabilis saporis subcitrini coloris: que afferunt a tunici:et barbaria augmētat sperma.l.babel zelin.
Grana zelē.i.granū azelim
Grana quatuor.i.semē endiuie lactuce plātaginis portulace.
Grebze.i.grana cataputie Dynus sup Mes.ca. p.
Gremiale oleū. expēsaruz ꝛ confancinum. idē.fit ex granati siluestris.
Granū alcelin vocatur ab Auicē.ꝛ Serap. piper nigruz:ꝛ sunt grana parua dulcia delectabilis saporis:subcitrini coloris: q̄ afferunt a tunici:et barbaria augmentant sperma.lege babel zelin.
Granuz alkadar.i. granuz viride.
Granum alkaikil.i. semen granati siluestris.

CCXCIIII.

Granum anescen.est fructus cuiusdam arboris magne que lothos vocat.a Plinio lib. 16.cap. 31.ꝛ libro.13.cap. 17.in pncipio.in ppzio capo.et a Diasco.q̄uis Diasco.vocet ipm in alio capo agrifolium.ꝛ est fm Pli.granum simile iunipero.sed maiusculuz habens interius nucleum duruz cuz sua medulla. tectū carne pauca:dulcis saporis:nigruz cū maturaueri:quē multi fabā grecam ꝛ syriacā dicunt. ISIDORVS.cap. de faba greca.Syriaca faba dī arbor magna fructū ferens maiorē pipere comestibili.gustu suauē.vñ ꝛ mella vocat. ꝛ latine ciceraso.lege faba greca ꝛ agrifolium.
Granuz asutaen.est quoddam semen albū parū vt pip arboris siluestris: fm quātitatē brachy habētis folia parum alba: nō tñ vehemētis albedinis:ꝛ est ca.hñs parū humiditatis:ꝛ est ipinguatiuum: auget sperma:et excitat coitum.
Granū ben quid est.l.balanus repsico. Diasc.a quo oleum balaninum.
Granū culcul vl cucul gd est.l.babel ꝛ lochachiū.
Granū dulce gd ē.l. arbel.
Granū capit.l.stafixagria
Granum frumenti quid ē lege beuda.
Granū indū. Granū nil.i. cartamū idū:ꝛ ē aliud a nostro.l.babel nil.
Granum iuniperi quid est lege babilbalach.
Granū calefi caleti. calebi .i.culb.miliū solis.
Granū azelim.i.pip nigrū. Serap.sūt radicule parue dulces delectabilis saporis subcitrini coloris: que afferunt a tunici:et barbaria augmētat sperma.l.babel zelin.
Grana zelē.i.granū azelim
Grana quatuor.i.semē endiuie lactuce plātaginis portulace.
Grebze.i.grana cataputie Dynus sup Mes.ca. p.
Gremiale oleū. expēsaruz ꝛ confancinum. idē.fit ex
Graphia.i. scriptura inde melagraphicum.i.nigrū scriptum.
Grassula maior .i. herba crassula:ꝛ est alia minor que vermicularis dī: et sempuiua minor.
Gratecon .i. fructus busii arboris.Pli.
Gratbausim . idest confectio quedam.
Graueon. Graneon. gre.i. craneum.os vel testa capitis.Alex.
Gremale.i.emplm.
Gressa.i.vernix:ꝛ ē sandaros.
Gri.i.balsamum.

¶ Capitulum. CCXCV.

Guaday vel fabucia gre.ara.barna vel gadaz.vt haura.Auic.dicit ostracū.latine vo pceliones.ꝛ sunt vermiculi in humidis locis degētes ꝛ i stercore multorz pedū qui tacti in pillulas cōplicant:regnicole vocāt eos fabarolas. SERAP.libro aggre.ca. barna ꝛ est vermiculus vasorz aque ꝛ cisternarū:ꝛ est vermiculus parruus qui qñ tāgit reuoluit in seipm:ꝛ est viridis colozis.Et idē auc.Hal.Uidi multos ex medicis qui vtunt eo oī anno in dolorē auriū quacūq; de cā cōtingat.Et propter hoc videt mihi q̄ aliqñ curent eos:ꝛ aliqñ noceant. DIASCO.cap. guaday.Sunt vermiculi pusilli qui reperiunt sub vasis aquarū ꝛ cisternis qui qñ tāgunt reflectunt ꝛ fiunt rotundi. POSSE.SERAP.auc.Diasco. Qñ sumit de eis in potu cū vino cōuenit strangurie ꝛ bycteritie:ꝛ qñ terunt cum melle ꝛ linit cum eis ꝛfert squinantie ꝛ relaxationi vulue:ꝛ quando teruntur cum oleo ro.ꝛ bulliunt in cortice granati ꝛ distillatur ex hac medicina in aurem conuenit dolori eius.
Guadebnegi est spēs obtalmie.
Guaden sunt q̄dā vene spatulares:ꝛ ē vena q̄ tēdit sup spatulaz ex qua orit cefalica.
Guaril.ara.i.stellio.
Guard.ara.rosa.
Gaisdo. Huasido.i. osatis. Macer.osatis a grecis ē vulgo guasido vocata.
Guata est ppriū nom loci.
Gualdel guisti.i. bypogistidos.
Huardenegi.ara.chimosis gre.
Guarascen.Huarsen.i. turtur vel palūb. silueste. turtur.yman.li. de doct. arabica.
Guariscen . ē gen. colūbe.
Guardalbias Huarū.i. bubulcus caninus.
Guabzedengi . Huardengi .i.obtalmia.Huardenegi chimosis.

¶ Caplm. CCXCVI.

Buas ara.gre.vo ꝛ lati.pruna. IOAN.MESVE caplo de pznis.Alia sunt alba:alia nigra . et ex eis quedā sunt muza que sunt ad alterādū magis.q̄dā dulcia que sunt ad soluēdū ventrē magis:ꝛ oia alterāt:et solonē faciunt:plus tñ ꝛ minus.Damascena vo ꝛ armena in oibus illis sunt fortiora:ꝛ humida qdē plus faciunt illud q̄z sicca:ꝛ sicca minus corrumpunt in stomaco q̄z humida:sunt enim humida ad corruptionē ꝛ putrefactiōes cōuertibilia.dulcia sunt inter ca.ꝛ fri. declinant tñ ad latus frigiditatis.ꝛ sunt bu.in scōo.Muza vo frida sunt in pncipio secundi.Et alia quidem sunt lauatiua refrigerātiua ꝛ lenitiua.Rectius cum quo miscent ꝛ addit earum opationi sunt tamarindi:ꝛ ppzie fm modos ifusionis notos:ꝛ cassiafistula ꝛ tereniabin ꝛ viole condite ꝛ similia. Et fit cū aqua earū syrupus iuuamēti noti. Et ex carnib. earum fit electuariuz bonuz.Armeni quoq̄ arborē pru-

norum pforat subtilem in longitudine palme ex duabus vel trib. partib.:ꝛ ītermittunt frusta scamonee:ꝛ sigillāt luto:ꝛ sūt fruct. illi. arboris solutiui sufficiēter:ꝛ faciūt sophisticatiōes alias ī arboribꝰ alys. POSSE.IO.MES. Solutione educunt colerā:ꝛ danī in egritudinibus colericis: ꝛ alterant malitiam earum: ꝛ soluunt malitiam ex qua fiūt: nocēt tamen stō ꝛ sunt pauci nutrimenti. Dosis aq̄ eorz potio est circiter.li.i.cū zuccaro. DIASCOR. ca. de pznis.Recēs vētrē soluit stō ꝛtrariū iudicat: sed omne hoc icōmodū celeri. digestionē finit.sicca nō tantā maliciā pzebēt.gdaz sicca cocta aluū stringere existimāt. qō Hal.nō imerito falsum esse contendit.Quis.n.nesciat ex passo discocta vel mulsa solonē ventris opari:maxieq̄z perficeret:si decoctū ipz cui succus admixt. est sorbetur. facit tñ ipse suas differētias diuersi generis in pznis: vt siriaca tantū putet minus aluum mouere:eo q̄ sint stipticiora.hispana vo plus soluere q̄ sint dulciora ex oib. pznis que maiora ꝛ lata sunt. Idē quoq̄ tenera ꝛ digestiōis facilioza:ꝛ vētrē molliēdo accōmoda pzesumit.minorib. oia iesse cōtraria. Et est agreste pznū austeriozis fortioris q̄z vtutis. hoc siccū etiā diffintericos certū est adiuuare.Hūmi huius arboris potatum calculos frāgit cū aceto tritū ac illinitū faciei lichinas optime curat ꝛ purgat.aq̄ ī qua folia pznī cocta sūt gingiuas ꝛ vueā:ꝛ filia os colluē do defendit.Sed in vino decocta vehemēti. pstunt. Radices itemq̄ cortex eandez stipticam habent potestatem que in folys est constituta. SERAPION.hec eadem dicit que sunt dicta fm Diasco.
Guasman.Huasmeū .i. folium nu.s.idici.Huasmia Huasme ara.ꝛ ē planta q̄ eleuat sup stipitem circa vni. cubiti mensurā:i cuius extremitatibus sunt ramusculi sicut flores coriandri qui siccant ꝛ terunt:ꝛ miscent cū alkāna.ꝛ tingunt vt alkāna. per se vo colore citrino. ꝛ ide tingunt cami.
Guasem est illud qō appet in pncipio morsee vel lepe in loco vbi oritur.
Guassemabza.Huate gd ē .l.taraxr.
Guassemabzas.Huastemabzas.Huaufes ē stellio.
Guatigi.i.vulnus quod fit perforando.
Guausac.i.galbanum.
Gubera.Hubeira.i. mespila.l.zaror.Hobeira.
Gutta.i.affodillus.
Gucaras est quedam pars corporis.
Gucenis gaborzuz.idest tamarindi.
Guta miconis.i.gummi papaueris.ꝛ ē guactaa. alys picorallam vocāt. Paulus est ipm opium.
Auedegi sunt vene guides
Alguidegi.in collo flebotomantur.
Guecitaz.Huers.i. lapis q̄ iueniē in felle bouis.
Guedeguil.i.meseraice.H. sup p̄ pnosticorz cōm.ꝛ.
Guesgues.i.quādo bō logtur solus sine causa.
Guesines.i.tristitia sine cā
Guesinetuz.i. nuces cuiusdam arboris eglēs fere in longitudine q̄ vsq̄z ad mortē dormire faciūt.
Guezitatū.i.pūctio.
Guiastemabzas.guassemābzas.i.stellio.
Guidelarus.i.castoreū.
Guidem.Huilben.idest pisa legumen.
Guides.i.guedegi.
Guidium.i. cocognidium.
Guilub.i.mustric. lapidis.
Guintas.i.vertigo.
Guintise vel ofci.i.gummi bedere.
Guire arsamac.i.viscus piscis.ꝛ esilicoa piscis.
Guiti.i.costi.
Gulac.Hualzi.i.soldana.
Gulafion.Hemalios .i. rupis cōcauū.l.kaccabum.
Gulben. Huilben.idest pisa legumen.

¶ Cap. CCXCVII.

Gulungen. ara.lati.galāga.ca.est ꝛ sic. in tertio. alys dicūt galāgam eē arborē.alys fructuz. DIASCORIDES.aūt dicit q̄ fit radix que reperit circa pedez arboris in persia:qō pz ex eo q̄ bz iteri. radicē quandā:ꝛ etiā terra adheret ei.pōt aūt seruari per duos ānos. Est aūt eligēda subruffa:ꝛ in sua manerie pōderosa:ꝛ etiā acutū hñs saporē que alba est ꝛ lenis multū ꝛ fere nullū bz saporē:ꝛ que est forata ꝛ facile in puluerez soluit abyciēda est:vtutē bz cōfortādi ex aromaticitate ꝛ dissoluēdi ꝛ cōsumēdi ex q̄litatib. solet aūt sophisticari ex admixtione iunci hñtis radicez tortuosam ex admixtione bistorte.dignoscit aūt qz iunci radix isipidū vel salsum bz saporē.bistorta ponticū.galanga vo aromaticum ꝛ acutū.Alij sophisticāt hoc modo.puluerizat optimū galanga.ꝛ piper cōficiūt cum aceto:ꝛ īponunt radici iunci p nocte:ꝛ efficit acuti saporis:sed dignoscit qz iterius isipidi saporis ē.Halāga vo acuti. SERA.li.aggre.ca.galūgē.galūgē.i.galāga ē vena ī grossitudīe cassie lignee:ꝛ cortex eius est rubeꝰ iterius puluerulentus deferī ex siri.est ca.ꝛ sic.in.3. POSSE.ad digestionē cōfortādā:ꝛ dolorē stōi ex frigi.causa vel vētositate . deī vinū decoctiōis eiꝰ. ad cerebū confortandū narib. applicet.cōtra cardiacaz passionē ꝛ sincopim deī puluis eius cū succo plantaginis. cōtra fetorē oris.accipe galangā:ꝛ coque in vino:ꝛ postea deī patiēti ad modū sirupi quolibet mane:ꝛ remouet fetorē oris. SERAPION.est faciēs odorem bonū:ꝛ conuenit flegmaticis ꝛ humiditati que generat in stō.ꝛ facit digeri cibū ppter suā calefactionē:ꝛ ppter suā dissolutionem in flegmate:ꝛ cōuenit colice:ꝛ facit odorē oris bonū ꝛ calefacit renes:ꝛ cōmouet sperma.Et qñ frustū ex ea tenetur in ore facit eructuationē magnā:vnde cōuenit stō: ꝛ digerit cibū antique materie:ꝛ cōuenit frigiditati renū Et idē auc.Aben Mesuay.est ca.ꝛ sic.in.3.ꝛ est cōueniēs habēti colicā ex ventositate:nam frāgit oēm ventositatē ꝛ cōuenit habenti eructuationes acetosas.
Gumera.est quoddā epithima qō fit ad faciē colorādaz.
Istud vocabulū ponitur ab Alman.in tractatu.5.
Gummi.simplr plātū debet itelligi gummi arabicum.
Gumi albotin.i.terbētina. Gumma zabara. Aliab. 8.
Gummi alcumbar.i.arboris thuris.

¶ Ca. CCXCVIII.

Gummi arabicū.vel babilonie:vel saracenicum. lati.ara.vero sanigliarabi. SERAPI. lib.aggre.cap.sanigliarabi.Est gūmi qō reperit sup arborem acatie sicut alie gūme:que arbor nominat angailen: ꝛ meli. ex eo est qō ex hac arbore fit vermiculis in figura sua:ꝛ color ei. est sicut vitrū clarū:ꝛ nō habz lignū:ꝛ vo post ipm est albū:sed illud qō est simile sordiciei rasine pini est malū:est fri.ꝛ sic. Plinius lib.13.capitulo.ii. POSSE.SERAPION.auc.Hal. vna est vtus ei. que desiccat:ꝛ alia vtus ei. est q̄ cōgluctinat ꝛ aufert asperitatem:ꝛ frāgit vtutes medicinarū acutarū:ꝛ lenit asperitatem pectoris:ꝛ stringit ventrē:et fortificat itestina:ꝛ meliorat ossa fracta qñ fit emplm cū eo:ꝛ cōuenit malignitati vlcerū pulmonis.Et auc.Dabix dicit q̄ est bu. parum: ꝛ retinet ventrē qñ nimis fluit ꝛ cōgluctinat itestinum in quo est tenasmon:ꝛ cōsolidat ossa fracta qñ fit emplm cū eo:et sedat tussim qñ retinet in ore ꝛ transglutit qō inde soluit:aut si miscet aliqbus medicinis cōferentib. ad tussim ꝛ vlcerib. pulmonis quādo bibitur ex eo cōuenit obtalmie ꝛ rectificat medicinas laxatiuas qñ miscetur cuz eis:ꝛ phibet acuitatē earum ꝛ frangit vomitū qui pzouenit ab eis.Et quātitas dosis eius ad tussim:ꝛ ad retinēdū ventrē est aureus.i.Et quādo miscetur cum alys medicinis est aur.5. BVLCASIM.Eben azarin li.qui dicit seruitor.Forma assandi gummi arabicū est sicut omnes alias gummas.qui vult assare oportet vt frangat illud in frusta ad magnitudinē orobi.deinde accipiat patelā.ꝛ calefaciat eam:ꝛ auferat ab igne:ꝛ ponat super eaz gummi arabicū:ꝛ misceat bene sine itermissione donec albescat.

Et si nō albescit pma vice iteruz calefiat patella vt pus donec fiat albuz: ⁊ eodē modo fit ex alijs gummis.

Gummi asimar.i.amigdalarū:licet amigdala.ara. dicitur leum.

Gummi cedri.gre.kidria. ara.kitran cedria.

Gummi arboris gariofilorum est simile in virtute gummi albotin:vt apparet in.l.barmufel.

Gumi semibari.i.pini.

Gummi cerasie quid est .l. cerasum.

Gummi cirinaicuz.i.gūmi laxar:⁊ est assa fetida.

Gummi dragātū.est gūmi cuiusdaz arboris:que dicitur ascudeb.pro quo.l. acantos. (ma.

Gūmi de linu.gd ē.l.siccā.

Gummiliel meletū.i. gummi amigdalarum.

Gūmi medicine.i.ex amigdala.

Gūmi olinax gd ē.l.Labic

Gūmi prunorum: quid est .l.Huas.

Gūmi vitis gd ē.l.haarim.

Gunzen.gabarum.i.tamarindi.Aliab.

Gurgulos.Hurgurikinos.i. ifirmitas gutturis. nam gurguros gre. gurgulio.

Gurlumon.i. mentastrum

Gurū.Hiruz.Hiri.i. puluis molēdini.u.p.y.

Gusane.ē qōdā gen⁹ fūgorū: qō exiccatuz coartat sicut cartilago.

Gusia.Husma.i.gumera.

Gutta miconis.gd ē.l.gutta miconis.

Guufulon.i.barba siluana

Guulub.i.musc⁹ arboris.

Guululub.Huuri.i. kist.y.

Guzema. ē flos herbe que afferī ō barbaria quo saracene vtunt in ags balneorū:⁊ est odorifera satis.hāc herbaz tuneci vidi abundanter.l.Abes:⁊ puluis bugie.

Guzia.Huzian.idest consolida minor.

Guzafilon.idest cataputia minor.

Que est aspiratōis nota:nec greci nec arabes hūt:aliqs tamē litteras hūt in seipsas aspiratiōes hūtes:nā arabes vnā litteram habent quaz ha vocāt:cui⁹ aspiratio est vt nos per.h.aspiratas dictiones proferimus: habēt ⁊ aliā quā cha vocāt:cui⁹ aspiratio est cū quadā rascatiōe:ac si gs vellet excreare cū voce Item hūt aliam quā vocāt hayn:cui⁹ aspiratio est in gutture:ac si hō haberet nauseā:duarum pmaz sonos variāt per oēs vocales cum additione notarū:⁊ per primuz scribitur hameme.i.amomū.per scōam chaschas.i.papauer. per tertiā harhar.i.iuniperus.⁊ hauge.

Haabor albies.i.cipssus arbor.albes harbor.albaē.idē.

Haacon. Haalcena.i.limacina. Haage.i.ebur.

Haalebi. Haalebin.idest solatrum.

¶ Capitulum. CCXCIX.

Haarim. vel harin.ara.gre.Ampeleos.lati.vo vitis. SER AP.li.aggre.ca. harin. Ex ea est domestica ⁊ silueſtris alba ⁊ nigra.domestica est vitis vini:⁊ silueſtris est q̄ gre. vocatur ampeleos agria. hastas hz longas ⁊ lignosas ⁊ aspas: folia ei strigno hortiuo silia: sed latiora ⁊ minora.florē hz sicut capilli: sed semē habet vt botrus:qō cum maturauerit ruffum facit colorē.obrotundū.Alia spēs est que vocat lambrusca:vel vitusi:cui⁹ flos vocat ynantus:vel ynantiū:vel anteflores:⁊ est masculus:de qua inenies in.l. Enātiū. ⁊ est plāta in qua sunt grana parua silia botris vue paruis:⁊ qñ sunt matura:color eorz est rube⁹:⁊ figura sui grani ē rotūda:⁊ racemi sui botri reseruant in sūmitate ei⁹:⁊ gre. vocat ambolosagine.Est alia spēs vitis que dicit vitis alba:⁊ est fesera pro qua.l.fesera. Est alia spēs que lati. dicit vitis nigra:⁊ alio noie dicit cucurbita vel brionia dicit gre. ampeleos melana:vel ambulos melana.ara.fesire stenta.⁊ est plāta hz Dias.que hz folia silia folys plante:que dicit hedera: nisi qr dilatant plus ad similitudinez folior herbe que dicit semitas:⁊ rami eius sil'r:nisi qr folia istius ⁊ rami ei⁹ sunt maiores:⁊ ipsa circūuoluitur amplectēs plātas alias quibus approximat ⁊ suspēdit eis cum suis capriolis: ⁊ habz fructū simile racemis vue vitis albe: viridē in sui principio.⁊ nigrū cum maturat:quē cum fregeris buxeum reddit colorē:⁊ radix eius est magna ⁊ nigra exteri⁹ vl buxea ⁊ iterius subalbida. Caprioli huius comedunt:⁊ habent diureticā vtutem.pli⁹.li⁹.z3.ca⁹.2⁹. GALIENVS.6. sim.phar.ca.ampeleos melana. siue vitis nigra vocatur hec ppie brionia.i.lupillus:vel siluestris cucurbita.

POSSE.vinum vitis albe domestice.fm Hal.6.simpl. phar.est caliduz in scdo. Et vetus ex eo est in tertio.Eius mustū est in pmo. Et manifestat vnūquodqz in primo.et per manifestationē caliditatis iuente in eo. sed de vua iuenies.in.l.cui. Uitis domestice suce⁹ fm Sera. ⁊ potissime folior eius ꝓuenit habētibus vlcera in itestinis.sunt fri.⁊ stiptice:⁊ q expuūt sanguinē:⁊ qui conquerunt de ardore stomaci:⁊ pregnātibus habentib⁹ appetitum corruptum.Et caprioli eius qñ infunduntur in aqua:⁊ bibit fa ciūt hoc.Et lachrimus huius vitis est filis gūmi:qui coagulat super palmites:qui potatus cū vino expellit lapidē. Et linit cum eo empetigo:⁊ curat eā:⁊ scabiē vlcerosaz similr ⁊ nō vlcerosam:⁊ oz q̄ ante q̄z linias cuz eo q̄ linies mēbrum cum nitro ⁊ oleo assiduē:⁊ abradas pilos. Linis acinor aut vinacie qñ emplastrat cum aceto curat anuz qñ ab eo euulse sunt emorroide:⁊ curat cōcussiōes neruorum:⁊ cōfert morsui tyri:⁊ qñ fit cū eis emplin cum oleo ro.ruta ⁊ aceto cōfert apatib⁹ calidis que fiunt in splene. Succ⁹.n.agrestis.i.vue nō mature:oz vt exprimatur anteqūz abscondat stella canis: ⁊ ponat in sole vase eneo rubeo cooperto cū pāno:⁊ dimittat in sole donec coagulet: ⁊ de nocte ponat vas sub tecto.qr ros ꝓhibet coagulationes cuiuslibet sueci. Et melior ex eo est ille qui est citrin⁹ declinās ad rubedinez:⁊ est frāgibilis ⁊ stipticus fortiter stiptcitate:⁊ mordicat linguā. Et sunt q decoquunt succuz istū:⁊ cōficiūt decoquēdo:⁊ cōuenit coctus cū melle ⁊ vino dulci neruis q sūt in laterib⁹ gule ⁊ palati:⁊ ipsi vnle: ⁊ gingiuis fluxis gbus abundāt humores:⁊ aurib⁹ a gbus egredit sanies:⁊ cum aceto conuenit fistulis:⁊ vlceribus fraudulētis:⁊ fit clistere cū eo ad vlcera intestinor:⁊ ad cursum humiditatū antiquarū ex matrice:⁊ potat ꝓ sputo sanguinis.Sed vinū de vua acerba fit in hūc modum. Accipe de vuis que nō sunt cōplete mature:sed sunt muze:⁊ ponant in sole tribus dieb⁹ aut quatuor donec fiant extenuate:⁊ expriman ab eis vinū:⁊ reponat. Et vtus huius vini est stiptica:⁊ corroborat stōm ⁊ cōuenit illis q nō possunt digerere:⁊ cōuenit stō relaxato:⁊ pregnātib⁹ ⁊ habentib⁹ colicam cum qua cuomitur stercus. Et valet egritudinibus epidimialib⁹.⁊ oz q illud vinū dimittatur veterascere plurib⁹ ānis.qr nisi hoc fiat nō est aptum ad potandū.Sed vtus passularū est que maturat ⁊ resoluit resolutione tēperata:⁊ passule extenuant:stiptice sunt frigidiores alys. Et dulces sunt calidiores ⁊ humidiores ⁊ stiptice fortificant stomacum:⁊ retinet ventrem. Et dulces sunt medie in hoc: ⁊ sedant mordicationem que contingit in ore stōi:sed quātitas nutrimēti in passulis dulcibus carnosis est amplior:⁊ passule dulces carnose sunt maioris nutrimēti q̄z vue:⁊ minoris absterſiōis:⁊ lenitionis q̄z ficus sicce:vez sunt ꝓueniētiores q̄z ficus: ⁊ sic dicit Serap.auc.Hal.⁊ dixit in almiamir.in passulis forsan est res q̄ laxat ꝓpter suā aggregationē:⁊ hoc est q̄re posuim⁹ eas maioris nutrimēti epati.volo dicere q̄ ꝓpter eaz aggregationē:qñ est in eis stipticitas quāta necessaria est epati egrotāti:⁊ est cū hoc in eis q̄ maturāt humores crudos idigestos:⁊ equāt humores malos.Et tēperant eor complexiones.Et sunt in natura sua tarde ad recipiēdum pu-

Vitis
Vua
harim
haarim

trefactionē:⁊ in kotā earū suba sunt similes epati. Alkermes sunt passule sine granis q̄ nominant aferisis:⁊ sunt multū dulces:⁊ sunt ceteris meliores. GALIENVS. 6⁹.sim.phar.ca.de vua passa astasis ē digestiua:simul ⁊ stiptice ⁊ diaforetice lēte ꝓticipat vtutis. DIASCOR. Albe passule sunt plus stiptice:⁊ carnes passulaz quando extrahunt ab eis grana:⁊ qñ comedunt cōueniūt canne pulmonis:⁊ cōferūt tussi renibus:⁊ vesice:⁊ qñ passule comedunt sole cum nucleis cōferunt vlcerib⁹ itestinorum: Et quādo caro passularū miscet cum farina ⁊ gegneisi.i. scariola ⁊ ouis:⁊ modico melle:⁊ comedit admixto modico pipere expellit flegma p os:⁊ qñ miscet cū farina fabarum:⁊ cimino:⁊ fit ide emplin cōuenit apatib⁹ calidis itestinorz:⁊ qñ passule pistate miscent cum ruta:⁊ fit ide emplin delet:qō apparet in cute.ex clauis ⁊ vlcerib⁹ fraudulēt.l.c.cācro.qñ fit ex eis emplz cū oppoponaco cōuenit podagre:⁊ qñ ponit sup vngues eradicat eos. Et meliores ex eis sunt kesmes sine granis:⁊ post eas sūt pingues subtilis corticis:⁊ parui grani. GALIENVS.6.sim.phar. cap.girgata.grana vue.gre.dicta idigestibilia sunt substātia eius est grossa terrea ,put ⁊ gustu declaratur: qz sapor eius est acerbus vel pōticus.vtus ei⁹ fri.in pmo.sic. in secūdo:⁊ stipticat ⁊ cōstringit:⁊ cōuenit oi fluxui ventris in uaméto magno. SER AP.vinacia vuaz reponit ⁊ seruat:⁊ fit emplin ex ea cum sale apatib⁹ calidis:⁊ apatib⁹ mamillaz. Et qñ fit clistere cū decoctione ei⁹ cōuenit vlcerib⁹ itestinorz:⁊ fluxui antiquo:⁊ fluxui humido matricis qñ ex ea fit sessio mulierib⁹:⁊ fiūt clisteria matricū cū ea. Et idē auc. Dia.vinum nocet neruis ⁊ sensib⁹:sed ipm est delectabilis saporis.⁊ iō oportet cauere de eo si aliud mēbum est egrū.Sed si parū sumat de eo in dispositiōe sanitatis:⁊ mixtū aqua nō nocet. Et qō de eo est vetus multum albū subtile ,puocat vrinā:nisi qr facit dolorez capitis:⁊ qñ bibit ex eo satis nocet stō. Nouū vo generat inflamationē:⁊ est difficilis digestionis: ⁊ iducit somnia mala ⁊ puocat vrinā ⁊ laxat ventrē:⁊ mediocriter iter nouum ⁊ vetus est sine malitiz eorz: quapropter oportet eligatur potus eius pre alys sanis ⁊ egris. Et vinū albū ⁊ subtile ē bonū stomaco:⁊ cōuenit vsus ei⁹ magis in sanitate ⁊ egritudine:⁊ est ꝓpinqui⁹ ad molliendū ventrē:q̄z rubeum ⁊ nigrū:⁊ vinū nigrū est grossum tarde digōnis: ⁊ iebriat ⁊ ingrossat carnem:⁊ conuenit fluxui sanguinis ventris. Et vinum rubeum est medium inter virtutes illorum. Et vinum nigrū grossuz est malū stō: ⁊ inflatiuum: nisi qr auget carnē sicut grossum.dulce vo est grossum:⁊ est tarde digestionis:⁊ inflat stōm: laxat ventrē sicut mustum.nisi qr virtus eius est debilior:⁊ cōuenit vesice ⁊ renib⁹: ⁊ conuenit apostematib⁹ in viscerib⁹ qñ infundit lana nō lota in ipo ⁊ superponit. Et qñ ponit sup vlcera fraudulēta: ⁊ super puriginosa vlcera:⁊ sunt vlcera ad que fluunt humores cōuenit eis.vinū vo stipticū est magis ,puocatiuū vrine:⁊ facit sodā:⁊ iebriat:ponticū vo est magis cōueniēs cibo:⁊ stringit ventrē:⁊ nocumētū neruorum: ⁊ puocatio vrine sunt in eo minus:⁊ quādo vinū bibit cum oleo: prouocat vomitū:⁊ cōuenit lacti coagulato in stō ⁊ ardori renum ⁊ vesice ⁊ vlcerib⁹ que sunt in eis. Et quādo bibit quātitas cōueniēs vini iuuat illos gbus datū est in potu venenum fri.vt coriandrū ⁊ opium:⁊ oēs medicine que iterficiunt ꝓpter frigiditatē earum: ⁊ cōuenit morsib⁹ venenosis: ⁊ illis qui sudāt multū:⁊ maxime albuz vetus boni odoris: quādo potat. GALIENVS. tertio de ꝓpionib⁹. capi. q̄rto. vinum valitudinē tribuit citissimā. Et idē.8.simpl. phar.ca.de vino. vinū ex scōo gradu est calefactiuū:qō vo sufficiēter est antiquū ex tertio:sicut mustū nominatum est pmi gradus: ꝓportionabiliter aut caliditatib⁹ sunt ei⁹ siccitates. RABI.MOYES.nō est melior res potatōe vini ad vtutis debilitatē. SERAPION. Fex vini oportet q̄ administret illa que est ex vino veteri. Et oportet q̄ cōburatur sicut cōburitur spuma maris postq̄z deficcat desiccatione forti:⁊ qdam ponūt eam in vase terreo nouo:⁊ accendunt sub ea ignē fortē:⁊ dimittūt donec iflamet:⁊ oportet q̄ scias signum bone adustionis eius:⁊ est quādo imutatur color eius ad albedinē:⁊ ad aereitatē:⁊ qñ applicatur lingue iflāmat eam fortiter ,ꝓpter fortitudinē adustiōis. Eodē modo comburit fex aceti. Et fex adusta hz vtutem cōburēdi multuz forti adustione:⁊ abstergit ⁊ aufert carnem superfluā vlcerū:⁊ est stiptica ⁊ ca.⁊ exiccat:⁊ oportet q̄ ipsa administret cū est noua. vtus eius resoluit cito: ⁊ ꝓpterea oportet q̄ nō dimittat extra vas:et seruet bene cooperta et obturato vase. Et ipsa qdem aduritur sicut tutia. Et qñ fit emplin cum ea sub ymblico:et super pectinē abscidit mēstrua:et resoluit apata mamillarum. Sed fex adusta qñ miscet cum resina pini: et liniunt deinde capilli: ⁊ dimittunt sic vna nocte rubificat eos. Et ipsa gdez ponit in medicinis oculorum sicut tucia:et abstergit et valet obscuritati visus. PAVLVS.cap.de tartaro. Tartarum vini qō inuenit in vegete est ca.et sic. in tertio: qō de vino puriori est mel⁹ est.litargirū infundat in aceto p noctem mane resoluat. ad idē.ex eo ⁊ oleo nucis fit cōmixtio sup ignez et tartaro in multa q̄titate addito mox ab igne deponat hoc ynguentū:valet ad scabiē et serpiginez:puluis eius in cibis sumptus pinguedinem extenuat consumendo puluis in quantitate.ʒ.ʃ.vel.ʒ.iij.cum melle rosarum: vel cū oleo educit.v.vel.vi.vicib⁹.puluere masticis addito.pro aceto.l.l.thal.de vino aut multa vide apud Auicē. tertia pmi:et apud ysaac de dietis particularibus.virtus alterius spēi que dicit vitis nigra fm Diaf. Caprioli eius comedunt et habēt diureticā vtutem.splenē siccant epilenticis cataplasmatib⁹ adhibita luxationib⁹ medent. Et vtus vitis agrestis:est q̄ radix eius elixa in aqua: et bibita mixta vino maritimo numero ciatorz duorum accepta hidropicos purgat. Et oēs maculas corpis tollit. Capriolli ipsius in sale componunt:et flos eius in puluerez redactus cum vini ciatis duobus sumptus facit ad strāguriā. Radix ei⁹ data vt supra tussiz sedat. Et ad ōfectionē stōi radicis puluis multū valz. vires hz stō vires repsentātes

Hababes.est proprium nomen loci.

Hab.ara.est granuz cuiuscunq arboris. inde ifrascripta.

Hab demest.i.granuz lauri:qō etiam babalgar dī

Habalarusa.i.cubebe.

Habaon.i.morbillus.

Habaras.i.haberas.

Habebelarus.i.iuube.

Habedlesen . idest carpobalsamum.

Habeel.i.Juniper⁹ vl fructus eius.

Habey.i.prassium.

Habel.i. graium cucul.

SER APION. libro aggre.ca.est et hu.i scōo. et auget sperma: et ꝓpe qñ miscet cuz sisamo. et qd est.l.locbachium.

Habellien.i.piper albū.

Habeleras.i.stafisagria.

Habelmeluch.i.cataputia vel granum regis.multi arabes vocant ita cerasum.quia hūt de ipso inopiam: et similr vocant semē mendana.

Habalbarar.i.granū iuniperi. ¶ La. CCC.

Habel nil. ara.i.granū idi:et est cartamum iduz est filis plāte lubleb adherēs arborib⁹ duobus brachys vel tribus:et hz ramos et folia viridia: et in ramo cuiuslibet foly ē flos coloris purpurei similis pēnis in figura sua:et quādo cadit flos eius emittit semē in vaginis in gbus sunt tria grana minora granis stafisagrie in trib⁹ partibus diuisa:et illa grana sunt illud qō de ea administrat in medicinis laxatiuis:laxat enim flegma: et mundificat ipm:et dosis eius est a quatuor kirat vsq̄z ad.8.et est ca.⁊

fic.in pmo:⁊ miſcetur cum medicinis:⁊ facit mozã in ſte/
ſtinis:⁊ quãdo accipiꝯ ſolũ non laxat eodem die:niſi poſt
i4.horas:⁊ doſis eiꝰ eſt cum alys medicinis:ſed ſimplex
nunq̃ vidi dare:niſi admiſceat ei ſcamonea q̃ vincit ipm
ad expellendũ flegma ⁊ coleram. IO.MESVE.ca.de car
tamo.dicit q̃ qdã dicũt q̃ eſt vna ex ſpẽbꝰ cartami:⁊ hoc
dixit qm̃ eſt cartamũ indũ: lz ſit aliud a cartamo noſtro.

Habelras.i.granum capitis.ſtaphiſagria ita dicta ꝓpter
excellentem virtutem quam habet in caputpurgys.
¶ Capitulum. CCCI.

Habel zelin ara.vl grana ezelen. lati.piper nigrum. SERAPION. lib.aggre.
cap.habel.zelin.i.granũ zelin.⁊ eſt piper ethiopum vel nigrum:⁊ eſt granũ pingue in magnitudine ciceris:⁊ eſt citri
num exterius:albũ interius:⁊ hz ſapozem bonum vefertur
ex terris barbarie.Et illud qõ nominat in barbaria crom
eſt ſile faſeolis in forma ſua: niſi qz grana eiꝰ:⁊ cortex eiꝰ
ſunt minora faſeolis. habẽt nigrum colozem ⁊ acutũ ſapozẽ
ſicut piper:⁊ deferꝯ ſimilr a terris nigrorum:⁊ ſunt ca.in ter
tio.hu.in primo:⁊ conferunt doloꝛi dentium.augent eniz
in ſpermate:⁊ faciunt bonum odozem oris.
¶ Capitulum. CCCII.

Haberas ara.vel nũbafas.gre pediculicida.lati.
ſtafiſagria.vel pedicularia: vel granum capitis:vel paſſula mõtana:vel roſa regis. SERAPI.
lib.aggre.cap.haberas ſiue habeltas auc.Diaſ. eſt planta
hbns folia ſilia folys vitis agreſtis iciſa: ſicut folia malue
agreſtis:⁊ hz ramos longos nigros:⁊ flores ſile flozibus
plãte:que dicit baratis:ſed minores ⁊ colozis quaſi cele
ſtis:⁊ hz ſemina in vaginis viridibꝰ:ſicut cicer habẽs tres
angulos aſperos:cuius color eſt ad rubedinẽ ⁊ nigredinẽ
decliuis:ſed iterius eſt albus:et ſapor eius eſt acutus.
GALIENVS.6.ſim.phar.cap.ſtaphiſagria.eſt acuta
fortiter multũ:⁊ vtus eius eſt ca. adurẽs:⁊ attrahit:⁊ ab
ſtergit abſterſione forti. DIASCORIDES.ca.ſtafi
ſagria:naſcitur vmbroſis locis hns folia ſimilia viti agre
ſti diuiſa tanq̃ malua agreſtis:⁊ haſtas lõgas ⁊ erectas:⁊
nigras:ſemẽ eſt ei ſile Ysati:⁊ floze ſimilr hz:qõ ſemen in
folliculis viridiozibꝰ obtentũ trium angulorum:⁊ eſt nigrũ
ſed iterius albũ cũ guſtu viſcido acri ⁊ calido. AVER.
gnto colliget.capi.de ſtafiſagria.eſt ca.⁊ ſic.in tertio.
AVICENNA.lib.ſcõo.ca.de ſtafiſagria.eſt ca.⁊ ſic.
in tertio. POSSE.GALIENVS. facit deſcendere a
capite quãdo maſticat aut fit gargariſma cum ea flegma
multũ:⁊ cõuenit egritudinibus cum gbus eleuat cutis:⁊
cõuenit ad pruritũ:participat aũt aduſtiue cuiuſdã vtutl.
DIASCORIDES.grana eius.i5.accepta cum mulſa
flegmata pinguia vomitibꝰ excludit.verũ hi qui mulſam
acceperint aſſidue bibãt ⁊ deambulẽt:qz offocationes ci
tius preſtat:⁊ gulam exaſperat:⁊ trita ⁊ bibita pediculos ne
cat. AVERROYS.qñ maſticat trahit flegma:⁊ ſucꝰ
ſuus mũdificat caput per nares:⁊ electuarium eius valet
ad morbum caducum:⁊ morfeã:⁊ mẽſtrua educit.

Habes eſt vna ex ſpeciebus malue.

Habetoziti.i.grana citri. ¶ Caplm. CCCIII.

Habezel .i.aſinus. AVICENNA.lib.ſcõo.ca.
de aſino.Linis carnis aſini ⁊ epatis eius
cũ oleo valet ſuppoſitus fiſſuris frigoris.Linis epatis aſi
ni cum oleo ſuper ſcrofulas valet ⁊ ſanat lepram. Contacti
ex ſiccitate ſedeat in iure carnis eius:⁊ caro eius etiam eſt
iuuatiua.epar eius aſſatũ: ⁊ a ieiuno comeſtum conuenit
epilẽſie:⁊ ſimilr eius vngula aduſta:⁊ ſit eius potio omni
die duo coclearia:dicit q̃ eius vrina cõuenit doloꝛi renũ:
⁊ vrina ſilueſtris aſini frãgit lapidẽ in veſica fm q̃ dixit
Gal. SERAP.lib.aggre.capitulo lolen.ex lacte alioꝝ
animaliuz fit caſeus preterq̃ ex lacte aſine. qz eſt ſubtile
nõ habens groſſitiem. ALMANSOR.lib.tertio.ca.
de lacte.Aſininum lac omni lacte ſubtilius eſt.qõ pulmo
ne patientibꝰ dandũ eſt.hoc etiam poſt muliebre lac fm
Gal.7.therapentice ethicis laudatum.

Habbalarbar.i.granũ Juniperi. Habiam.i.pulegiũ.

Habbaſir.i.granũ viride:⁊ eſt fructus terebinthi.
¶ Capitulum. CCCIIII.

Habilbalach ara.gre.arceotides.lati. granum
iuniperi.vl Junipus. SERA.
lib.aggre.cap.habilbalach.Eſt vna ex ſpẽbus cipreſſi ma
ſculi.Et oẽs ſunt quatuor ſpecies.⁊ ſunt Juniperꝰ ⁊ habel
ideſt ſabina:⁊ zerbin ⁊ gara.i. Juniperus que nominatur
arconas:eſt ex ea alia magna:alia parua:⁊ hz fructũ quẽ
dam:cuius fructꝰ eſt magnus ſicut nabach:⁊ in.l.habel di
cit zaroz.Et quedã cuius fructus eſt paruus ſicut faba: ni
ſi qz ipſe ẽ rotũdus totus. GALIENVS.6.ſim.phar.
capitulo de Junipero:virtus arboris eius eſt ca.⁊ ſicca in
tertio:ſed caliditas ipſius fructus eſt fm hoc.ſed ſiccitas
eius eſt in principio terty.Et idẽ Sera.Sauina eſt illa que
dicit brachos:ſiue braceos:⁊ nõ habet fructum:⁊ nos iam
de ea diximus ſuperiꝰ in littera habel. ſed zerbin eſt illa
que dicit padras:⁊ habet fructũ ſimilem fructui cipreſſi:
niſi qz eſt minoz eo ſatis.Et eſt ex zerbin parua ſpinoſa:et
habet fructũ ſimilem fructui iuniperi: cuius magnitudo
eſt ſicut granũ mirti:ſed eſt rotunduz:⁊ ſermo de ipſo ve
niet poſt in capitulo de alkitran:⁊ virtus zerbin ẽ ca.⁊ ſic.
in tertio:ſed gara eſt ſpẽs parua reſpectu zerbin. memo
ria eius venit in.l.gara.Archeutos ſiue Arconos .i. Juni
perus magna ⁊ parua ambe calefaciũt ⁊ ſubtiliant ⁊ pro
uocãt vrinam:⁊ qñ fit fumigatio cuz eis expellit veneno
ſa reptilia:⁊ habet fructus:cuius quidaz reperitur in ma
gnitudine auellane:⁊ gdam in magnitudine fabe.niſi qz
eſt rotũdus:⁊ habet odozem bonum:⁊ eſt dulcis habens
in ſe aliquantulũ amaritudinis. DIASCORIDES.
ca.de Junipero.Arboz eſt alia parua alia magna: ſz vtre
q̃ acriozis ſunt virtutis atq̃ mictualis ⁊ inſenſibilis.
AVERROYS.5°.colliget.ca. de Junipero. Que vo
catur Abel.ca.eſt ⁊ ſic.in tertio. PAVLVS.ca.de ver
nice.gũmi iſtiꝰ arboris ẽ vnix. POSSE.DIASCOR.
Prunis impoſite fumigio ſerpẽtes fugãt. fructus eius io
cundus eſt ⁊ odoris ſũmi ſi in oze detinetur:⁊ euſtomacꝰ
eſt et thoraci vtilis eſt.tuſſim ſedat veterẽ ⁊ inflãmatio
nes ſedat.tortionibus bibita ſubuenit. Qtra venena pſtat
auxilium.diureticum eſt illi adiutorium.ſpaſmatibus et
reumatibus ꝓdeſt.offocationes ſtericas tollit. Appellat
autem a grecis arceotides:ſuccus eiꝰ medetur vipera ve
ratis. Item ſuccus eius exuſtus atq̃ cuz aqua illinitus le
pram deſpuit.elimatio autem ligni eius potui data iter
ficit.lachrimus eius potui datus tuſſim veterẽ atq̃ paro
tidas ſanat. AVER.Abel prouocat vrinam ⁊ mẽſtrua
plus oi alia re:donec facit mingere ſanguinẽ:⁊ facit aboz
ſum:et extrahit fetũ mortuum.pro iſta ſpẽ.l.l.abbel.

Habilig.i.mirabolani. baeir.

Habix.ẽ proprium nomen loci. Hacabdes.i.peonia.

Haboanifa.quid eſt.l.keadi.beadi. Hacalia.Stephꝰ.ẽ calebũ. pro calib vel culb.

Habobol.i.vſnee. Hacatos.i.cimbalaria.

Habonifa.i.cicuta. Hacatula.i.mãdragora.

Habzad . eſt quedam ſpecies dactili. Hacemalſachi.i.epatica.

Hachib.ara.calcancus.

Hacrab.ara.ſcorpio.

Habzas.i.ſtafiſagria.

Habziſen .i. li. fuoli.l. ſera. ¶ Caplm. CCCV.

Hacub alcaroeg.ara.gre.ſalum.lati.ſpina lata.
SERAPION.libro aggre.herba ẽ quã
nominant homines oziens ſpinam latam habens folia

ſimilia albe cameleonte. Et elixat hec planta in principio
ſui ortus:⁊ comedit cum oleo ⁊ ſale:⁊ lachrimus qui egre
ditur de radice ipſius ſi bibatur ex eo. z.i. cuz mellicrato
prouocat vomitum. Hacuſa.i.mãdragora.

Hacharcharach.ara.piretrum.Archaba. barcharebaba
Stephꝰ. ¶ Caplm. CCCVI.

Hadadh ara.gre.liceos.lati.vo litiũ. SERAP.
libro aggre.litium habet tres ſpẽs. vna
earum eſt indica:⁊ alia fit ex herba que dicit zeriach.ſiue
zerzab.tertia eſt arabica quã nominant hadadh. Et idez
auc.Diaſco.litium accipit ex arboze ſpinoſa:que habet ra
mos longitudine duorum brachiorum aut amplius.Et fo
lia ſunt ſimilia folys arboris buſſi rara. Et habet fructum
ſimilem piperi:⁊ eſt niger amari ſapoꝛis lenis tactu:⁊ cor
tex ligni eſt glaucus ſimilis litio diſſoluto:⁊ habz radices
multas ꝓcedentes a latere ligni eius.naſcit locis agreſti
bus:⁊ extrahitur ſuccus eius in hunc modum.teruntur fo
lia:ſicut ſunt cum tota arboze:aut ponuntur in aqua:⁊ di
mittuntur pluribus diebus:⁊ coquuntur ⁊ expriminntur:
⁊ ſuccus ponitur ad coquendum ſuper ignez donec ingroſ
ſetur ſicut mel.⁊ fit ſimilis ex ſucco fructus eius quando
expimit ⁊ ponitur in ſole; ⁊ melius ex eo eſt illud quod
accenditur igne:⁊ quando extinguitur facit ſpumam cu
ius color eſt ſanguinis:⁊ exterius eſt nigrum:⁊ iterius eſt
ſicut crocus:⁊ nõ eſt pingue;⁊ eſt in eo ſtipticitas cũ ama
ritudine.Et ex illo melius eſt indum:⁊ fortiozis operatio
nis.Adulteratur autem litium cum amurca olei cum ad
miſcetur in coctura eius:⁊ cum ſucco abſinthy:⁊ felle bo
uino.Et oportet q̃ colligatur ex eo quod natat ſimile ſpõ
gie:⁊ reponitur ad opus medicinarum oculi:⁊ reſiduum
eius ponitur in alys medicinis. Et dicitur q̃ indicum fa
cit arbor que dicitur lithios:⁊ hec arboz eſt de ſpeciebus
ſpine habens ramos erectos longitudine trium brachio
rum aut amplius procedentes ex radice:⁊ ſunt groſſiores
ramis rubi.Et euellitur ab eis cortex facile; ⁊ color eiꝰ ap
paret ſicut color ſanguinis:⁊ folia eius ſunt ſimilia folys
oliue:⁊ ex illa arboze accipitur litium.ſ.ab illa que eſt ſpi
noſa ex illa .Et eſt apud nos medicina quaſi humida ⁊ li
quida:⁊ ſubſtãtia eius eſt compoſita ex virtute ſubtili ca.
⁊ terrea fri.⁊ in ſapoze eius eſt ſtipticitas:niſi qz eſt pauca
Alia ſecunda ſpẽs eſt que fit ex arboze litios:ſiue exacan
tum appellata folia quercus ſimilia atq̃ ſpinoſa generãs
Naſcitur in dumoſis locis:cuius folia ⁊ radix in vnũ con
iunguntur:⁊ in aqua dulci coquunt vſq̃ ad groſſitiem.fit
⁊ melius ex ſucco granorum expreſſo:⁊ in ſole coagulato.
Eligẽdũ eſt itus color ruffo:⁊ deforis nigro. GALIE.
lib.dinamidiarum cap.de litio.fit ſecunda ſpecies lity in
hunc modum. prunellas de capzifolio collige in mẽſe ſe
ptembris:⁊ ipſas tere per linteum extorquẽs ſuccuz eius
⁊ ad ſolez ſiccabis. In litia vero venditur ſuccus centau
ree ꝓ litio:vt appet in.l.cẽtaurea.lz falſo. PLINIVS.
lib.iz.capi.7.⁊ lib.z4.capi.i4.de litio.ſuccus eſt arboris
vel arbuſculi puſille ⁊ ſpinoſe folia vt quercus habentis
cum punctis ſpinoſis:cuius ſemen maturũ vt granum re
gis apparet: de cuius ſeminis ſucco fit aliquando litiuz ⁊
verius.latine hec arboz vocatur capzifolium.verum opti
muz litium eſt qõ eſt indicum:qõ extrinſecus nigricat in
tus vero ſubruffum ſicut alce guſtu amarũ.⁊ ſecunda ſpe
cies fit ex arboze que dicit lithios. ⁊ hec arboz eſt de ſpe
cibus ſpine:⁊ habet ramos rectos lõgitudine triuz cubi
torum aut brachiorum aut amplius procedentes ex radi
ce:⁊ ſunt groſſiores ramis rubi: ⁊ euellit ab eis cortex fa
cile:⁊ color eiꝰ ſunt ſilia folys oliue. GALIENVS.7°.
ſim.phar.capi.litium vel pixacantũ:ſpinoſa eſt arboz de
qua fit vocatum litium.eſt autem ſiccatiue virtutis ex di
uerſis compoſituz.vna quidem ſubtili parte diaforetica
⁊ calida.altera autem terreſtri frigida que habet ſtiptici
tatem.Sed hec quidem qualitas pauca omnifariam in
eſt huic pharmaco:ſed diaforeſin ⁊ exiccationez non pau
cam:ſed fm acceſſum. in caliditate vero intermedia ali
qualiter locatum eſt ⁊ cõmenſuratum:ꝓpter quod et ad
diuerſas paſſiones vtuntur hoc pharmaco in quibuſdam
vt congregatiuum.Et ideo ciliacis ⁊ diſſintericis ⁊ fluxui
muliebri afferẽtes. hoc ergo litium in cilicia ⁊ capadocia
plurimum fit.Aliud vero.ſ.indianum fortius operat ad
omnia.Et eodem lib.fm translationem arabicaz.ſubſtã
tia lity eſt compoſita ex virtute ſubtili ca. ⁊ terrea fri. Et
in ſapoze eius eſt ſtipticitas:niſi qz eſt pauca multuz:⁊ de
ſiccat in ſcõo: ſed etiã fri.⁊ ca.eſt quaſi in cõplexione me
dia equali.Et virtus eius eſt que reſoluit.⁊ abſtergit reſo
lutione ⁊ abſterſione curatiua:⁊ congregat ⁊ reſtringit.
POSSE.GALIENVS. Hoc pharmaco ad ypopiaz
vtuntur: ⁊ ad flegmones qui in ano ⁊ oze ⁊ vlcerationes
⁊ herpetes ⁊ putredines:⁊ male morigerata vlcera ⁊ aures
pus fluentes ⁊ paronichia ⁊ vngues leproſos.Et idez fm
translationez arabicam. virtus eius eſt que remouet qõ
in pupilla ex eo qõ obſcurat viſum:⁊ conuenit fluxui ven
tris:⁊ habentibus vlcera in inteſtinis: ⁊ habentibus flu
xum menſtruorum:⁊ ponitur in medicinis pãni qui fit in fa
cie:⁊ in medicinis vlcerum ⁊ apoſtematũ: que ſunt in oze
⁊ in ano:⁊ formice:⁊ conuenit vlceribus fraudulẽtis:⁊ pu
tredinibus vlcerum:⁊ putredini auriuz ⁊ tenaſmoni ⁊ pa
naritio:⁊ fortificat capillos. SERAPION.auc.Diaſc.
virtus lity eſt ſtiptica:⁊ abſtergit ⁊ curat obſcuritatem vi
ſus et ſcabiẽ ⁊ pruritum oculorum:⁊ abſcindit curſum hu
miditatum ad oculum venientium curſu antiquo:et apo
ſtematibus gutturis:et quando linitur cuz eo palatũ con
uenit apoſtematibus gutturis:⁊ quando linitur cuz eo cõ
uenit gingiuis et vlceribus putridis et ragadys ani et te
naſmoni.et qñ bibitur:et fit cũ eo clyſtere ſanat fluxũ ve
tris antiquũ ⁊ vlcera iteſtinorum:⁊ bibit de ipſo cũ aq̃ vſq̃
ad ſanguinis fluxũ: vl ſputũ ſanguinis cũ tuſſi:et datur in
potu morſui canis rabioſi.quãdo fiũt ex eo pillule:et dan
tur:et rubificat capillos: et curat panaritium ⁊ formicã ⁊
vlcera fraudulenta:et qñ fit cum eo naſcale cõuenit flu
xui antiquo humiditatum a matrice.Et dicit ingeneites.
quando coquitur cum ramis eius in aceto conuenit apo
ſtematibus ſplenis et icteritie:et prouocat mẽſtrua:et qñ
bibitur ex fructu eius laxat flegma:et cõuenit contra me
dicinas venenoſas.Et idem Sera.auc.Raſis.felicacha
rag.virtus eſt compoſita ex contrarys. Nam habet vir
tutem extenuatoriam digeſtoriam ca.et fri.et modice ſti
picam habens vim:et ideo diaforeſim facit proyciens et
purgans:⁊ facit ad ypopiam herpetas:et ad epatis vlcera
et ad parotidas et putrida vlcera:et conuenit vlceribus
oris et ani. Hae.ideſt arbor dragãti. p
qua.l.achantos.

Hadham.ara.oſſa.

Hadeds.ara.lẽs lẽticula.

Hadid.ara.ferrum. ¶ Cap. CCCVII.

Haeir baeris ſiue haieſe ara.lati.vermis ſirici.
SERAPION.lib.aggre.capi.haeir. quã
do vermiculus texit ſetam ſuper ſe:et facit cooperturam
et dimittit donec perforat illã telam egreditur ide deue
nit ad hoc Abziſcen et Ken. et quando dimittitur in ſole
donec morit vermis deuenit inde ſeta.et eſt ca.et ſic.cuz
temperamento. POSSE. Eſt bona cordi:et confortat
ſubſtantiam et totalitatem eius et clarificat ſanguinem
et propter hoc ponitur in medicinis cordis: ⁊ precipue in
diamuſco.Et quidam comburunt eam: vt poſſit facilius
teri:et melius puluerizari propter deſiccationem: et qui
buſdam nõ videtur hoc faciendum ne amittat virtutem
ſuam:ſed faciunt eam incidi ſubtiliter:et terunt eam cuz

margaritis ⁊ karabe ⁊ corallo propie: ⁊ sic teritur facile. ⁊ gdam sunt qui extrahunt ab ea virtutē. AVICEN. de viribus cordis. dicit ꝙ seta ꝓfortat cor. BVLCA. Eben Aben Azarin libro qui dicitur seruitor. forma combrendi setam que administrat̄ in electuarys hec est. Accipe setam nouaꝫ que caret tinctura: ⁊ pone ipsam in olla noua: ⁊ pone ollam super ignem: ⁊ fac sub ea ignem leuez vel pone eam in furno panis: ⁊ non oportet vt aduratur: sed solum assetur ita ꝙ possit teri.

Haer. i. indicus. Haberis. ara. sericum.

¶ Capitulum. CCCVIII.

Haerima. haerima. haerma. lati. piperella. SERAPION. libro aggre. est in figura sicut piperis minoris figura: nisi qꝛ est in colore suo citrina. Et sunt in ea due virtutes contrarie: sicut frigi. et cali. Et idem auc. Aben Mesuay. haerima est granū parum minus pipere: ⁊ est in eo citrinitas pauca: ⁊ est odori ferum: cuius odor est sicut odor ligni aloes. est cali. ⁊ humi. ⁊ est in eo abstersio.

Hafases. hafasus. idest coniza.

¶ Capitulum. CCCIX.

Haff. hafs. hafas. ara. gre. cicidos alapsa vel lapsana. lati. vo galla. SERAPION. lib. aggre. auc. Hal. est ex ea que accipit̄ ex arbore sua recens ⁊ matura parua rotunda nodosa non perforata ⁊ gravis: ⁊ est alia que est leuis perforata: sed prima medicinis est cōuenientior. Idē auc. Hal. virides ex gallis sunt acerbe plurimum qō est in eis substantia terrea: et sapor earū est stipticus multum: virtus earum est fri. in secūdo: ⁊ sic. in tertio. PLINIVS. lib. 13. cap. 21. lib. 16. ca. 8. li. 24. ca°. 4°. galle fructus in syria et egypto copiosius existit. POSSE. DIASCORIDES. Omnes species gallarum sunt stiptice fortiter: que quādo teruntur ⁊ pulverizantur super carnem superfluam delent eam: ⁊ cōferunt ad vlcera corrosiua: ⁊ ꝓhibent humiditatē que currit ad gingiuas: ⁊ conferunt alcole: ⁊ quando accipitur id quod est intra gallam: ⁊ ponitur in corrusuram dentis sedat dolorem eius: ⁊ quando comburuntur super prunas: ⁊ extinguūtur in aceto ⁊ sale stringunt fluxum sanguinis: ⁊ decoctio gallarum quando fit sessio in ea confert exitui matricis: et cursui humiditatum antiquo et exitui ani: et quando infunduntur in aceto aut aqua nigrificant capillos: ⁊ quando pulverizantur ⁊ dantur in potu in aqua aut vino conferunt humiditatibus vlcerum intestinorum et fluxui antiquo: ⁊ sunt conuenientes in cibis eorum: ⁊ similiter quādo coquitur cibus eorum in aqua in qua bulierint Et vniuersaliter qdem administrande sunt ad stipticandum retinendum ⁊ desiccandum: ⁊ ifrigidant satis. Et dicit Sera. auc. Hal. ꝙ virtus earum secunda est que repcutit ꝓhibet ⁊ aggregat: ⁊ tertia virtus fortificat mēbra fluxa debilia: ⁊ ꝓhibet omnes egritudines que fiunt ex humorum dissolutione ⁊ eorum fluxus ꝓhibet.

¶ Capitulum. CCCX.

Hafir ara. lati. pes. vl tibia. SERAPION. li. aggre. auc. Hal. hafir. i. bes. scef. ara. i. vngula. zeron. ara. i. augmentationes que fiunt in cruribus aſalium maiorū vt equorum. veb. ara. i. molares dentes. quidam adurunt vngulam caprarum: ⁊ conficiunt cinerem eius cum aceto forti: ⁊ linitur in allopitia ⁊ conuenit. Et gdaꝫ accipiunt vngulam asini: ⁊ adurunt ⁊ curant cū ea epilensiam magnā. Et idem cinis resoluit scrofulas quādo conficitur cuꝫ oleo: ⁊ quādo fit puluis ex ea est desiccatiuus: ⁊ curat vlcera que fiunt in manibus ⁊ pedibus ꝓpter frigus: augmētationes que fiunt in crurib⁹ ⁊ iūcturis equorum: quando teruntur ⁊ dantur in potu cum aceto curāt epilēsiam. Et vngule caprarum qñ aduruntur ⁊ miscent̄ cū aceto: ⁊ fit inde linitio super allopitiam curat eā. Sed limatura dentis elefantis est stiptica. quando fit emplm cum ea curat panaritiū. Sed mollares dētes canis rabiosi q̄ momordit hoīem si accipiant̄ ex eis: ⁊ ligent̄ in corio: ⁊ suspēdant̄ in brachio, ꝓhibēt a morsu canis rabidi.

Hafranon. i. filipendula. Hagnites. i. magnes.
Hagefida. i. galla. Habac. i. indicum.
Hagel. ara. perdix. li. de doctrina gre. Habadeb. i. spodium.
Habalebi. i. solatrum.
Hager. i. lapis. inde hager sbedhig. i. lapis adamas Habe. i. arbor draganti. et est acantos.
Hager marchasita. idest lapis marchasita. Habelibet. habeliblet. id est aristologia.

¶ Cap. CCCXI.

Haid ara. vel befa. lati. ferrum. vbi scienduꝫ ꝙ ferrum ferrugo ⁊ squama ferri eiusdem sunt virtutis ⁊ operatiōis: sed ferrugo ca. est ⁊ sic. in secūdo. Sed attendendum ꝙ aliud est ferrugo: ⁊ aliud squama ferri. squama ferri est illud qō latum ⁊ tenue euolat per pcussionem: sed ferrugo est illud: qō per decoctionē liquefit ⁊ separat̄ a ferro: habet autem virtutem desiccandi ⁊ extenuandi. POSSE. ad extenuationē splenis valet vinum in quo ferrum candens extinctum fuerit. multum enim subtile est. Contra opilationē epatis ⁊ splenis ex longo tēpore detur patienti puluis subtilissimus ferruginis quātitatis. ℨ. quinq; cū vino calido. vomitum etiā in multa quantitate ꝓuocat: ⁊ etiam ducit vsq; ad mortem: vnde cum ipso in potu debet dari aqua in qua lapis magnes tota nocte iacuerit: ⁊ puluis cū aq̄ cocta det̄. repimit. n. violentiā ei⁹. ⁊ sistit vomitū restātē. DIASCORIDES. cōtra emorroidas puluis ferruginis: ⁊ squame ferri subtilis efficitur cum succo tapsi barbassi: ⁊ bombace intincta si supponat sibi patiēs optimum est. Contra tenasmones ex causa ca. squama vel ferrugo optime calefiat: vt cādēs sit. postea aspergatur aceto: ⁊ recipiat patiens fumuꝫ per iferiora. SERAPION. lib. aggre. capi. baid. Ferrugo ferri est stiptica: ꝙ quando fit cum ea nascale abstringit fluxum antiquū matricis. Et quādo bibitur ꝓhibet ipregnationem: ⁊ linit̄ cum ea ⁊ aceto super herisipillam ⁊ bothor: ⁊ aufert eaꝫ. cōfert pannaritio ⁊ vngule oculi ⁊ asperitati palpebrarum ⁊ emorroidib⁹: ⁊ restringit gingiuam. Et quando linit̄ cuꝫ ea super podagrā confert. ⁊ facit oriri capillos in allopitia. Et aqua in qua extinguit̄ ferrum candēs aut vinum cōfert fluxui ventris ⁊ vlceribus intestinorum: ⁊ duriciei. et tumori splenis ⁊ colice passioni et fluxui qui fit a stomaco. Nam corroborat stomacū relaxatum ⁊ debilitatum: ⁊ maxime a colera: sed scoria ferri: ⁊ bactitura ferri habet virtutes similē eruginis eius: nisi qꝛ est debilior ea. et quādo datur in potu cum squingibin resistit veneno plāte que dicitur aconitum. Et idem auc. Ha. omnis scoria desiccat desiccatione forti: nisi qꝛ scoria ferri est debilior alys: et quando teris eam cum aceto: et percoquis: fit medicamen qō desiccat saniem antiquam que fluit ab aure. Et quādo extinguit̄ ferrū candēs in aq̄ fit aqua illa siccatiua: ꝓpter hoc cōuenit grossitici splenis Et extinguitur in vino: ⁊ cōuenit vinum illud hidropisi: ⁊ disinterie ⁊ colerice passioni ⁊ dolori stomaci. Et idē auc. Rasis. Jam vo cognouimus per experientiā ꝙ conuenit fluxui vrine et mēstruorꝫ: et conuenit egressioni ani. ⁊ distillationi vrine quādo distillatur isensibiliter: ⁊ auget libidinem. BVLCASIM. eben azarin. lib. qui dicit seruitor. Modus purgādi limaturam ferri est iste. oportet ꝙ eligatur limatura ferri pura cuꝫ qua non sit admixtio alicuius sicut eris aut plumbi aut vitri: si. n. dare̅t in potu alicui occideret. ponat̄ ergo de ea quantum vis in vase mundo: ⁊ ꝓciatur super ea paucum aceti: et ponat̄ sub

sextario mūdo: et ponatur iterum super ipm. s. sextarium coziuꝫ aliqō: et dimittatur ad minus. 7. diebus: ⁊ post extrahe. qꝛ inuenies colorē eius sicut ziniar. deinde desicca eam: ⁊ tere. Et sunt qui abluunt eam cū aqua dulci ⁊ aceto: ⁊ colant pannū: ⁊ dimittunt sub sereno quousq; putrescat. deinde abluūt eam cū aqua dulci ⁊ reponūt. Et vtus ei⁹ est ꝙ ꝓuenit illis quorꝫ color ē faciei croce⁹: ⁊ facit ipinguare corp⁹. Modus assandi scoriaꝫ. est iste. terat̄ tritura grossa: ⁊ ponat̄ in aceto vel rob: ⁊ post extrahatur ab eo: ⁊ exiccet̄ ⁊ assetur sup prunas: ⁊ reponat̄. Modus abluendi scoriaꝫ ferri. est iste. oportet ꝙ abluatur anteqū assetur: ⁊ post etiam abluatur sicut diximus in tucia.

Haietb. banzi. banixi. i. serpēs. AVI. li. de doctrīa ara.

Hailtrib. ara. asa. gre. lasar. Hain. ara. oculus ⁊ frons.

¶ Capitulum. CCCXII.

Hairof. ara. gre. scalones. lati. pinaria. SERAP. lib. aggre. capi. hairof. est ⁊ ex specieb⁹ pinearum: folia eius sunt similia camelconte albe: nisi quia sunt nigriora: ⁊ habet virgā longam. folys plenaꝫ: ⁊ super ipsam est capitelluꝫ spinosum: ⁊ habet radicem nigram ⁊ grossam: ⁊ est qō de ipsa planta administrat̄. GALIE. vtus eius est que calefacit in scōo. in vltimo eius: ⁊ in pncipio terty. ⁊ desiccat in tertio: planta illa comedit̄ recens sicut speragus. POSSE. GALIENVS. ꝓuocat vrinam multam fetidaꝫ quando coquitur in vino: ⁊ bibitur illud vinum. Et aufert ꝓpter hoc fetoreꝫ asselarum: ⁊ totius corporis: ⁊ opatio in hoc est a tota substantia: ⁊ quando coquitur radix: ⁊ bibitur confert sicut speragus.

Hakas. quid est. l. hkas. Hakkaraba. i. piretrum.

¶ Capitulum. CCCXIII.

Hachille. ara. gre. tyamus. lati. faba. GALIE. fm vtrāq; ꝓpe mediā ꝓlonez: ⁊ in exiccando ⁊ in fri. participat autem quadaꝫ parumper abstersiua virtute. caro eius est sicut ⁊ cortex stipticus. Et ꝓpterea qdaꝫ medicorum fabam totā coquētes cum oxicrato disintericis ⁊ ciliacis vomitiuis dederunt. Est autem vt cibus qdez semper ⁊ iflatiuus: ⁊ vix digestibilis: expuitionibus tamē que ex thorace ⁊ pulmone idoneus: vt farmacum vero extrinsecus appositus intristanter siccat: in podagricis nāq; vsi sumus multotiens ea per aquam coquētes. deinde miscētes adipem porcinam. In cōcussionibus vero ⁊ vlcerib⁹: que fm neruos per oximel farinam apposuimus. In his vero qui iam flegmonant ex plaga cum alphis ⁊ testiculorum ⁊ māmillarum est bonum cataplasma. amant enim hē particule moderate infrigidari cū flegmonant. Et maxime quādo ex lacte in eis caseato mamille flegmonant. Etenim ⁊ lac extinguitur ab huiusmodi cataplasmate: sicut ⁊ infantium pecten cum cataplasmatur farina fabaꝫ vsq; multum manet absq; pube. Et idem lib. de cibis. ca. de fabis. virides aūt comeste anteq̄ maturētur ⁊ exiccētur habent commune omnium fructuum: quousq; ante maturationē offerimus alimentum humidius dātes corpori. Et ꝓpter hoc magis superfluitatum non fm intestina solum: sed fm totū habitum. merito igitur qui tales nutriunt quidez minus. secedunt aūt magis. inde non solum crudas comedunt virides fabas multi hominū: sed etiam cum carnibus porcinis ⁊ caprinis ⁊ arietinis: sicut alia olera. SERAPION. lib. aggre. ca. hakille. Sapor corticis eius est stipticus: infrigidat temperate: ⁊ desiccat desiccatione sine nocumento. abstergit: ⁊ conuenit fluxui ventris: ⁊ vlceribus intestinorum ⁊ vomitui. Et quando coquuntur cum aqua: ⁊ miscent̄ cum axungia porci conferunt podagre. Et quādo coquuntur cum aceto ⁊ melle ⁊ ponuntur super vlcera que fiunt in neruis cōferunt. Et quando accipitur emplastrum ex farina eius cum sanich ordei conuenit membris habentibus apostemata ꝓpter percussionem: ⁊ est emplastruꝫ iuuatiuuꝫ testiculis ⁊ māmillis: ⁊ potissime pubescentiuꝫ cuꝫ farina fabarum prohibet ab eo lōgo tempore ortuꝫ pilorum in eo: ⁊ fm cibuꝫ est magis inflatiua q̄ aliquis alius cibus. ⁊ tardioris digestionis. DIASCORIDES. cap. de faba. Faba nostra sumpta inflationes prestat. indigestibilis est. tussi medetur: ⁊ accepta disinterys ⁊ solutioni vētris singulare presidium est. vomitibus est vtilis: cui si aqua in coctura fuerit mutata inflationem stomaco non facit viridis comesta ventrem inflat: ⁊ cacostomatica est. farina fabe cataplasmatibus adhibita cuꝫ polenta tumoribus percussure occurrit. id sola facere nouit. tumoreꝫ mammarum simili modo curat. lac mamillis nimis ꝓfluens ꝓposita vt cataplasma stringit. mixto melle ⁊ farina fenugreci parotidibus prodest. liuores corporis detergit. cuꝫ rosa ⁊ thure masculo: ⁊ albumine oui mixto dolores oculorum ⁊ glaucomata curat: vino mixto suffusiones ⁊ percussiones oculorum compescit. dentibus cōquassata: ⁊ fronti imposita tumores testium spargit. infantibus si imposita fuerit testes ꝓpendere non sinit. Loziū eius coctū ⁊ cataplasmati ꝓpositū maculas albas emēdat. in balneis fricatiōe adhibita capillos tenuescere facit. polenta ⁊ stipterea fusti et oleo veteri mixta ⁊ imposita vt cataplasma scrofis opitulatur. lanam sic ficiet. fluxuꝫ sanguinis vulneruꝫ stringit puluere ipso solo asperso. Faba media est inter ca. ⁊ frigi. distemperantiaꝫ aliquid participans proiectorie virtutis ⁊ stiptice: quare exterius posita sine molestia desiccat. podagricis igitur ⁊ arteticis aqua cocta admixta adipe oui recenti aut anserina mitigat doloreꝫ neruoruꝫ: aut cōtractionem: ⁊ vlcerationes cum oximelle fabe farina cocta ⁊ superposita: vt cataplasma sanat. Nā ⁊ ad testiculos ⁊ mamillas est optimuꝫ cataplasma: amant. n. loca hec mediocriter ifrigidari si sint inflammata maxime qñ de lactis coagulatione patiunt̄ iflāmationē. RABI. MOY. ca. de faba corrūpit mentē. YSAAC. in dietis particularibus. particula pria. cap. de fabis. Fabe in natura sua fri. in siccitate diuerse sunt. Comedūtur sicce ⁊ perfecte suis tēporibus. Comeduntur eniꝫ virides nec duꝫ messionis sue cōpleto tēpore. virides frigi. sunt ⁊ bu. in primo. nutrimentū eoruꝫ nimis generat hūores crudos ⁊ grossos. inflatiue ventositateꝫ faciunt in superioribus ventris: propter qō stō valde nociue sunt: sicce vero suisq; tēporibus perfecte frigi. sunt ⁊ sic. in prio. non illaudabilem sanguineꝫ creant. ordeo magis nutriunt accidentaliter non naturaliter duabus de causis: vna ꝓpter sue substantie grossitiem ⁊ tarditatem solutionis ex mēbris. subtilitate vero substantie ordei: et dissolutione ex mēbris cita. vñ minus nutrit. secunda ꝓpter sue ventositatis multitudinē ⁊ grossitieꝫ eius. vnde carnē inflat ⁊ dilatat ⁊ operatur in ea id quod frumentuꝫ in farina: ꝓpter hoc in superioribus ventris ventositateꝫ plurimaꝫ grossaꝫ generat: ⁊ inflatiuaꝫ: ex qua fumus incipit ascendere cerebro nocens: ⁊ somnia multa corrupta inducit. Cuꝫ igitur naturaliter hoc habeāt fabe non eis aliquo coctionis modo possunt auferri. vnde Hali. fabe si nimiū coquantur inflationem ⁊ ventositatē suā: sicut ordeo auferre nequimus: minuere tamen possumus. Experimento autez probatur in eis qui fabis vtentes assidue idigestionem patiuntur: ⁊ in sanissimis fit idem. Item Hal. fabe super cibuꝫ inflammationem faciunt: et dure sunt digeri fm medicinam adiuuant humoreꝫ: vt excreet̄ de pectore: et de pulmone: qñ colamentuꝫ est in eis. et ideo non morant̄ in stomaco: sicut alij grossi cibi. manifestat hoc colamentuꝫ: et mundificatio: qꝛ cutim exterius mundificari cernimus cuꝫ earuꝫ farina abluitur: idcirco ad lentigines valet. qui igitur cutē

sui corporis mundificare voluerit ex fabarum farina lauare assuescit. Apostemati in mamillis vel testiculis apposita cataplasmate facto dissoluit. oia aūt que diximus earū insunt medulle tantūmodo. Cortici autez nihil est. Est.n.stipticus ⁊ colamentū nullū habens. vnde aliquando fabas cū cortice coquim⁹ in aceto: vamusq; diariā patientibus: ppter defectum cōceptiue vtutis in intestinis Electio. magna enim alba non vetus diuersis coquiť modis: vnde ⁊ diuerse sunt in eius corpore actiones: sunt nāq; cocte aqua. sunt assate igne: aqua cocte laudabiliores sunt: quia aqua plurimuz aufert ventositatis ⁊ grossitiei. maxime si eiecta priori altera coniungatur. hec quoq; coctio duobus modis fit. aliquādo cum cortice: ⁊ dure sunt ad digerendum ⁊ inflatiue. stipticitas enim corticis egestionem prohibet ventris. mora eius diuturna in ventre: necesse est vt inflationem generet. sine cortice cocte minus sunt inflatiue. cito digeruntur: ⁊ si secundum ius fiat calefactiuis reb⁹ appositis: sicut pipere: zinzibere: et oleo amigdalino perfecta est medicina ad coitus operationez: sunt qui eis vescuntur elixis aliquando cum cortice: aliquando sine eo: ⁊ de his supra que diximus videamus. Lomesta enim aliquando cum menta origano cimino ⁊ similibus suaz ventositatem et inflationem minuunt. Assate minus habent inflationis: et ad digerendum sunt durissime: verum tamen si in aquam infundantur post assationem: et cum cimino menta et origano comedantur. partem amittunt. DIASCORIDES. fabe inquit noue veteribus magis stomaco nociue. fabe mixte farine fenugreci cataplasmate facto apostemati retro auriculas valent: et ad liuorem similiter sub oculis cuz rosa mixte tbure: ouiq; albumine ad exiccationem valent oculorum cataplasmate facto. Masticate etiam et in temporibus apposite humores a capite ad oculos descendētes resistūt. cum vino cocte si cataplasma fiat testiculo: apostema calidum dissoluit: farina earum puerorum apostema inguinibus extinguit. loci in quibus pili sunt nascituri superposite subtilem ac defectum pilum faciunt. Scisse vero in duas cataplasmate super canis morsibus de facto sanguinem stringunt. mamillis lactis propter coagulationem induratis apposite dissoluunt: et lactis inhibent exitum. Si autem cum alumine et oleo veteri misceas: scrofulas dissoluunt.

Hal.i.acetū. halcal idem.
Halachil.i.lapis corneol⁹.
Halafeké ara.é cameleōte
Halbezard. idest lapis liberans: vt tyriaca.
Halcamar.i.lapis lune.
Hallezamclarel. idest lapis lazuli.
Halandali.colognida.
Halanchach.i.squilla.
Halanum.i.sparagus.
Halazarata.i.piretrum.
Halbet est spēs rubi.
Halcuen.i.cotula.
Halcal.vel bal.i.acetū.
Haleabat.i.terbētina.
Halebabat.i.terbētia.ara.
Halelcalmibit. idest gummi fistici.
Halebep.i.calisir.
Halek.i.sanguisuga.lib.de doctrina ara.
Hales est vna ex specieb⁹ malue.
Halfagel.i.raffanus.
Halfengi.i.lapis spōgie.
Halfecbisa.i.lapis pōtific
Halbas.i.es vstum.
Halib.ara.i.mulsum. li.de doctrina ara.
Halibim. Dalibien.i.plāta que vocať alibiem. ⁊ est yringiū. Auicen. duo faē capitula. vnū attracisus. aliud astaraticos.
Halieldras.i.stafixagria.
Halbubub. balbubul. balubub.i.mercurialis.
Halliendi.i.lapis iudaicus
Halyam.balin. Aluatim.i. pulegium.

¶ La. CCCXIIII.

Halileg. balilig.ara.gre.⁊ lat.mirabolani. vbi sciē dum q̄ fm Mesue Mirabolanozū species sunt quinq;: ⁊ sunt fructus arboz in idia existentiuz: ⁊ non eiusdē maneriei sunt omnes: sed diuersoz effectuū ⁊ diuersarū formarum. vnde versus. Mirabolanoz species sunt gnq; bonorum. Citrinus kebulus bellericus emblicus indus. Quidaz dicūt q̄ sunt omnes ab eadez arbore pducti. ita q̄ citrini sunt de primo germine. nigri ⁊ idi sunt in quibus peruenit completio ⁊ maturatio: ⁊ dixerūt q̄ arboz eozuz est de his ferētibus: ⁊ q̄ citrini sunt de primo germine: ⁊ niger similiter. kebulus germen ⁊ ⁹ tulit: sed falso: imo producūtur a diuersis arborib⁹: ⁊ illud est quod creditur: ſz aliqui volūt q̄ emblici ⁊ bellirici nō nu merētur iter mirabolanos: quoniā Auicē. ⁊ Sera. de eis diuersa faciūt capitula. Naz Sera. libro aggre. facit capitulū de emblicis ⁊ belliricis: quod icipit anileg. ⁊ facit capitulum de alys tribus per se de quo dicit baliligli. i. mirabolani: cui⁹ tres sunt species: kebuli: citrini: ⁊ nigri: ⁊ sunt illi qui nominantur indi ⁊ seni ⁊ kebuli. Item auc. Aben Mesuay meliores ex eis sunt quoz color est citrinus ap proximās viriditati. graues pleni sine rugis: ⁊ dicit auct. Ysaac. sunt fri. in p̄mo. sic. in scōo. nigri. fri. ⁊ sic. in primo. Mirabolani indi vel nigri: ⁊ de seni sunt similr ex speciebus habentibus corticē subtilē nigrū. Et cortex eoz vergit ad citrinitatem: ⁊ sunt similes oliuis in forma sua. Et iuuamentū eoz est minus aliarū specierū mirabolanoz. Et idez auc. Aben Mesuay. Mirabolani seni sunt ex speciebus oliuarū: qui quando condiunť corroborant stomacum: ⁊ icoriant eum incoriatione pauca: ⁊ nō est in eis iuuamentū quantū in kebulis. Et ex kebulis gdam sunt citrini quidaz nigri: ⁊ nigredo que est in eis est propter ampliozez morazz quaz fecerunt in arboze sua: ⁊ sunt pinguiores ⁊ carnosiores citrinis in coloze: q̄z ipsi fecerūt maturationē ampliozem: ⁊ illi qui colliguntur ante sunt citrini: ⁊ quādo sumunť triti inducunt laborē in stomaco: quoniā natura laborat multum circa ipsam: sed quādo infundiť aut decoquitur: extrahitur virtus eius: ⁊ pucť eius substantia: ⁊ est leuior nature: ⁊ descēdit velocius a stomaco. ⁊ ille. z. species mirabolanozuz miscenť cum tamarindis: quoniā tamarindi extinguūt calozem: ⁊ abscindunt nauseam: ⁊ sedant vomitū: ⁊ extinguūt calorē febriles: nisi q̄z nocent tussientibus propter acetositatem que est in eis. AVICENNA. de virib⁹ cozdis ait. Mirabolani sunt frigi. ⁊ sic. IO. MESVE. mirabolani sunt de medicinis benedictis. non. n. debilitant cū solutione sua. imo cōfortant stomacū. ppie: ⁊ viscera preparant ⁊ coadiuuāt partes eozuz: ⁊ confortant coz ⁊ epar: ⁊ corpus totuz: nō enim nisi ad vnum videntur nociui. acquiritur. n. dispositis ad hoc opilatio: ⁊ ppie paratis cadere in ipsa: sed sunt de perfecte rectificātibus medicinas que habēt acuitatē: ⁊ purgant dissoluendo. magnifice enim adinuenit qui eos: ⁊ ppie citrinos cum samonea miscuit. reprimit. n. eaz ppter obuiationez substantiaruz: ⁊ qualitatū adinuicem: ⁊ eam in soluēdo iuuant. Citrinos in quinq; ppietatibus laudauerunt sapientes in coloze. s. vt sint citrini multe citrinitatis declinātes ad viriditatē. ⁊ vt sint in pondere graues ⁊ densi: ⁊ in fracturis suis iucniatur sicut gūmositas: ⁊ sint grossi. Et vt cortex eoz sit densus spissus complectēs ossa parua. Et laudauerunt kebulos in quatuoz proprietatibus: vt sint grossi: ⁊ quāto grossiores tāto meliores: ⁊ sint subnigri declinātes ad rubedinē: ⁊ sint graues in pōdere cite submersionis in aqua: ⁊ sint habētes spissitudinē corticum suoz. Nigros quoq; idos in gnq; ppietatibus laudauerūt vt sit nigri ⁊ cōfracti habētes densitatē substantie: ⁊ sint grossi ⁊ graues ⁊ carentes ossibus: quāto autem ab his elōgantur ppietatib⁹ tanto a bonitate sunt remote: oēs frig. ⁊ plonis sunt in primo. sic. in scōo. Et sunt exicatiui consumptiui superfluitatum putridarum preparatiui et coadunatiui partium in quibus accidit laxitas ⁊

mollificatio. tria sunt in eis ppter que in ipsis cadit rectificatio. faciūt. n. cadere in opilationes: ⁊ propzie paratos: ⁊ qz facile adherent villis stomaci ⁊ partibus intestinoz: ⁊ qz dimittunt corrugationes in ipsis. ⁊ nos emendamus quod timeť de eo qō diximus primo prohibentes penitus exhibitionez eoz ipsis ⁊ omnibus paratis cadere in opilationes. in non paratis miscenda sunt ea cū ipsis que opilationem fieri pbibent sicut aliā ex diureticis notis. ⁊ infusio eoz in aq̄ casei remouet hoc nocumentum ab ipsis. ⁊ succus fumi terre siłr. Et similiter Absinthiū agaricus reubarbaz spica ⁊ similia. Et emendamus qō pōt peruenire ex eo qō diximus in secundo ⁊ tertio miscēdo cū eis que remouēt ab ipsis adherētie intēsionē ⁊ acquirunt eis lenitatem: sicut si fricentur cum oleo amigdalarum dulciū aut rosaz aut violaz aut sisamino: aut saltez conteranť cum eis amigdale dulces. passule quoq; ⁊ mel earum lenificant eos ⁊ confortāt operationē eoz: ⁊ sunt ppie iuuatiui cum eis. similiter acquirit eis cassia fistula viole condite tereniabin tamarindi ⁊ similia. Quidaz dixerunt q̄ non est bona permixtio eozum cū medicina lubrificatiua ⁊ lenitiua: qm̄ operationes eozum in id ipsuz non cōcurrunt. ⁊ ego non video illud: immo remouet ab eis per ipsaz adherētia ⁊ corrugatio: ⁊ acquiriť solutio facilis. Et scito q̄ decoctio acquirit eis vehemētiozem operationē q̄z sola infusio: ⁊ infusio minus facit eos esse opilatiuos q̄z coctio. ⁊ assatio minorat de solutōe faciēs ipos constipantes plus: ⁊ adhuc magis combustio. Et contriti quidē plus soluunt ⁊ plus dimittunt vestigia constipationis in vys. Infusi vero minus faciūt illa. ⁊ infusio quidē eozum competit: quando solū queritur solutio. Et eozuz contritozum exhibitio: quādo queriť constipationis impressio: ⁊ quanto magis conteruntť melius celebrabitur illud. Et kebuli quidem conditi minozis sunt solutiōis ⁊ maiozis confortatiōis membroz nutricationis. ⁊ nō conditi faciunt contrarium. Modus condiendi kebulos est iste. Accipe ex eis hūidis si haberi possunt vel humectatis fm artem qua humectari possunt quantitatem quaz volueris. ⁊ cum stilo punge eos vndiq; ⁊ decoque eos in aqua cum facilitate vsq; dum sufficiat. post hoc dimitte eos per diem vnum super tabulam ⁊ exprime aquam eorū ⁊ submerge eos in aqua mellis per dies duos. dimitte tunc ⁊ coque eos lento igne: ⁊ postq̄z cocti fuerint recōde eos in vase vitreo: ⁊ da post. 6. menses. Ars autē auxiliať in humectando eos. infundanť in aqua plurima ⁊ exponanť radys solis per dies octo: deide accipe vas magnū sicut doliū: vel saltem fiat fouea in terra in loco humido vbi inter multā barenā humidā disiunctim sepelianť sepe ac sepe aquā desuper infundēdo. ⁊ innouādo barenaz de tertio in tertiū diē vsq; dū tumescant ⁊ humectentur. hic erit modus hūectatiōis eoz. POSSE. SERAPI. virtus citrinozuz est q̄ fortificant oculos ⁊ prohibēt cursum humozum ad ipsos ⁊ conferūt sebel: ⁊ confortāt stomacū: ⁊ incoriant ipsum: ⁊ conferūt melancolie ⁊ cardiace. ⁊ clarificant colozez. virtus kebuloz est q̄ conferunt anozemozoidibus ⁊ icoriant stomacū: ⁊ confortant euz: ⁊ digerunt cibū. desiccant humiditatez. leniunt naturaz conferunt ventositati emozoidarum: ⁊ conferunt melancolicis: maxime quando cū eis admiscētur species corroborant sensuz ⁊ memoriā: ⁊ conferūt lepre ⁊ colice: ⁊ conferunt emozoidib⁹ antiquis: ⁊ sedant sodā ⁊ hydropisim. ⁊ inducunt nauseam ⁊ vomitū. Sed seni ⁊ indi vel nigri habent corticē subtilem nigrum ⁊ cortex eoz vergit ad citrinitatē qui quando condiunť corroborant stomacuz. ⁊ incoriant eū incoriatione pauca ⁊ nō est in eis iuuamētum quantū in kebulis. IOAN. MESVE. Mirabolani sunt ex rebus q̄ faciunt ytentes se iuuenescere. ⁊ acquirunt eis colozem bonū ⁊ bonitatez odozis oris ⁊ sudozis ⁊ generant gaudium ⁊ confortant coz ⁊ epar ⁊ stomacuz: ⁊ conferūt tremori cozdis: ⁊ mundificant stomacū: ⁊ conferūt emozoidibus: ⁊ extinguūt inflāmationē colere: sed citrinoz operatio in hoc est precellēs. ipsi. n. solutōe educunt eoz: ⁊ conferunt habentibus cōplexiones calidas: ⁊ eoz fricatio cum aqua agreste. ⁊ cū aqua rosaz aut succo feniculi abstergit oculū: ⁊ aufert supercalefactionē eius. ⁊ facto inde alcohol. stringit lachrymas. ⁊ ꝓuenit mollificationi oculoz: ⁊ cōferunt tertiane et febribus colericis. Et contrite cū mastice sanant vlcera et desiccāt ea. kebuli quoq; solutōe educunt flegma: et addunt in rōne: ⁊ clarificant visum: et ppie conditi: et mūdificant stomacuz: et confortāt ipm: et cōferūt hydropisi. et fe. antiquis. Nigri aūt vel indi solutiōe educunt melancoliaz et coleraz adustaz. et conferunt melancolie et tremori et clarificāt visum et colorē et conferūt lepre et tristicie et quartane. Dosis. potio citrinoz trito ē a. z. y. vsq; ad. v. et infusoz a. z. v. vsq; ad. z. xo. Et potio kebulozuz trito a. z. iy. vsq; ad quattuoz. et infusozuz a. z. viy. vsq; ad. xo. et indo ē est kebuloz. BVLCASIN. Eben Aben azarin. lib⁹ q̄ dicit seruitoz. modus assandi mirabolanos. opz q̄ imbibas eos in aq̄ citonioz: aut in succo agreste: aut in acetositate citri: aut in aq̄ vbi cocte sunt lentes: aut vbi coctuz est lapatium acutū: deinde desicca eos bene et madefac in oleo rosaz vel oleo de lentisco aut oleo masticino aut cuz butiro aut oleo oliue. deinde assa super patellam ferreā vel terreā: quam cū primo calefecisti et abstulisti ab igne: caue ne adurat et destruatur virtus eoz. Similiter assantur semina que administranť in medicinis fluxus. Et modus assationis eoz est iste. Accipe patellaz ferreā aut eneam aut terreā aut lebetez cū lato orificio. et calefac bene: deinde aufer ab igne et statim superpone semina dū ipsa est calida anteq̄z infrigideť et cōmisce ea semper donec videas assatōez eoz completā ad voluntatez tuā. Et si non fuerit cōpleta vice vna pone itez et fac vt pus et scias q̄ nō oportet oia semina equaliter assare: qz sunt quedā que habent multā viscositatē que debēt amplius assari sicut psilliū: ⁊ caue ne comburantur.

Halim.i.pulegium.
Halimō.i.cretan⁹. Pli.li⁹ .zz.cap⁹ zz. aū medius.
Halimach.i.pimpinella.
Halion.quid est.i. Naliop Serapion.
Haliū.ara.spagus. heliuz. gre. Pau.helio. Alexan. nō est dōia apud arabes inter.a.lram ⁊.e.
Halkasmeth. i.feniculus.
Hlmeses lapis in quo acuitur.s.cos.
Halmetani.i.lapis vesice.
Halrebegi.i. lapis molarl.
Halscix alzuzegi.ara. herba vitri. nā hascix herba zuzegi vitrū. ⁊ gre. pdichiados ⁊ perdiculi. ⁊ ē paritaria.
Hals.i.filligo vel spelta. l. germanum. ⁊ futa.
Halsta.i.abrotanum.
Halterma.i.galbanum.
Haltalep: idest viriditas inuenta super aquam. l. viriditas.
Haltich idest asa.
Halum idest anisum.

¶ Cap. CCCXIII.

Halzum. ara. gre. fobolia vel coclea. lati. limacia vel maruecia. coclea ex ea est terrēa et marina et sunt de genere ostracoz. SERAPION li⁹ aggre. Ex limacys qū terunť cū cortice suo ē virtus exicatiua fortis et administrať in cura apatum difficilis resolutiōis que fiūt in crurib⁹ a conquassatiōe vel ictu: et exiccāt ea. Et qū limacie adurunť cū cortice suo desiccāt fortiter. Et est in eis calefactio ppter adustionē. Et quādo accipiunť ex eaz cinere. quattuoz ptes et ex gallis viridib⁹ oue et piperis vna et terunť oia fit medicina cōferens vlceribus intestinoz et vesice: quādo sunt putrida iuuamento maximo. Et opz q̄ terať hec medicina forti-

ter ⁊ pulverizetur super cibos eorum. Et detur ex ea similiter in potu cum vino ⁊ aqua. Et caro limaciarum ⁊ testarum ea⁊ cõuenit vlceribus ⁊ morsui canis rabidi. Et caro limaciaꝝ agrestium: quãdo teritur in mortario fit medicina que exiccat membra omnia in quibus est humiditas multa. ⁊ ꝓpter hanc causam ꝓuenit hydropisi: sed humiditas limaciaꝝ quãdo accipiẽt sola sine carnibus. ⁊ miscetur cũ olibano aut mirra aut calce aut cum aliquo istorum aut cum omnibus: ⁊ terunt simul donec incorporentur: ⁊ fiant sicut mel fit hec medicina tenaꝝ gluctinosa q̃ exiccat apostemata mucillaginosa que sub auribus sunt exiccatione forti ⁊ exiccat ⁊ coercet humores qui fluunt ad oculos: quando ponunt super tempora. Modus aũt accipiendi aquã limaciarum est ꝙ quãdo perforat caro ipsa⁊ cũ stilo ferreo ⁊ sint limacie recẽtes. accipit namq; humiditas ab eis ⁊ colligit in vase. DIASCORI. ca⁰ de limacys. Coclee vel limacie terrene sunt bone stomaco: laxant vẽtre: sed ille que sunt in fluminibus sunt pinguiores illis que adherẽt arborum parua⁊ ramis que dicuntur salmi vel salmuci siue salsitem laxant ventrem: ⁊ ꝓuocant vomitũ. Et quando ipsa⁊ teste comburũtur calefaciunt adurunt ⁊ abstergunt scabiem ⁊ morfeã. ⁊ aduruntur limacie cum carnibus suis sicut sunt ⁊ fit inde cobol abstergens cicatricẽ corneę oculi ⁊ curant vlcera oculi. ⁊ valent cõtra empetiginem. ⁊ fit emplastrũ ex eis crudis sicut sunt super tumores hydropicorum: ⁊ minuit eũ nec separantur de loco donec diminuant humiditatem eius: ⁊ sedant apostemata podagre. Et quando fit emplastrum cũ eis extrahit infixa corpori ⁊ fragmenta ossium: ⁊ teruntur ⁊ fit nascale cum eis ⁊ ꝓuocat mẽstrua. Et fit emplastrus vulneribus ⁊ ꝓprie neruo⁊ cum eis pistatis cũ carne sua ⁊ maxime addito thure ⁊ mirra adinuicem mixtis ⁊ cõgluctinat ea: ⁊ caro ea⁊ curat vlcera. ⁊ terit ⁊ miscet cũ aceto. ⁊ stringit sanguinem nariũ: ⁊ elixant carnes limaciaꝝ recentius ⁊ comedunt: ⁊ sedant dolorẽ stomaci. ⁊ terunt sicut exeunt de testis suis. ⁊ bibunt ex eis cum vino ⁊ conferunt colice ⁊ dolori vesice. Et qñ accipitur de viscositate que est sup carnẽ agrestiũ cum summitate acus: ⁊ ponit sup pilus palpebre ei⁰: cuius ortus non est rect⁰ sicut decet ꝓgluctinat eũ ⁊ rectificat decẽter. pũt hec oia limacie marine facere: sed minorẽ hũt virtutes.

Haman. arabi. crobeker: idest columbus.

Hamanoib: idest rasa.

Hambar. bambair. arabice idest ambra.

¶ Capitulum. CCCXIIII.

Hamdebut. bandebub. ara. latine. tela aranee. SERAPION. libro aggre. cap. ⁰ Bandebut. aucto. Halie. Tela aranee quãdo superponitur vulneribus que fiũt extra corpus non sinit ea apostemari. Et idem auctori. Diascori. quãdo miscetur cum aliquo vnguento ⁊ extenditur super petiam ⁊ ligatur super tempora ⁊ super pulsus brachiorum curat feb. tertianas. Et quãdo ponitur super locum vnde fluit sanguis stringit eum statim. ⁊ quãdo ponitur super vlcera non profunda prohibet ea apostemari. ⁊ ex tela aranee est quedã species que est alba ⁊ dura: que ꝓm ꝙ dicũt quidã: si restringatur in corio ⁊ suspendat super adiutorium quartanary aufert eam. DIASCORIDES. capitulo de tela aranee. Omnibus est nota. vires habet constringentes admixta quibusdã vnguentis temporibus imposita feb. curat. sanguinem defluentẽ retinet. superposita vulneri nõ cauo prohibet fieri saniẽ. sine tumore vulnera sanat. cu⁊ oleo cocta dolorem auriu⁊ mitigat. Aranea trita ⁊ imposita ⁊ in plagella ⁊ fronti imposita temporibus tetanicas passiones ꝓhibet. Album opus aranee corio ligatũ ⁊ collo suspensum quartanas tollit. vt dicit Almansor. capl⁰ de Aranea. Aranee opusculum abstergit ⁊ curat serpiginem. ⁊ ꝓpter hoc ponit in quodam vnguento ad serpiginem qõ ponitur in antidotario Halieni minori.

Hameacti. kameactis. ara. idest ebulus.

¶ Capitulum. CCCXV.

Hameb. ara. vel hupue phathabalep. gre. strignũ vel cuculus vel mozella. latine vero solatrum vel vua vulpis. SERAPION libro aggre. cap⁰ Hameb. aucto. Diasco. Sunt eius quattuor species. vna comeditur: alie vero nõ: sed illa que comeditur est domestica: ⁊ est herba nõ magna habens plurimos ramos. ⁊ folia nigra similia folys bedarog. i. ozimi: sed maiora ⁊ latioza. ⁊ habet semen rotũdum: cuius color est viridis ⁊ niger: sed quando maturatur fit rubeus: ⁊ quãdo frangitur inuẽitur in eo multa humiditas: ⁊ granula que sunt semina eius. Item aucto. Halie. est frigi. in secũdo. ⁊ nõ est humida: sed ẽ media inter medicinas que humectant ⁊ que desiccant. ⁊ ipsum est compositũ ex virtutibus cõtrarys. s. humida ⁊ sicca. ⁊ hoc qr in eo sunt due substantie. s. terrea ⁊ aquosa. Est aliud solatru⁊ qõ dicitur kekengi: quod habꝫ folia sil'ia folys ꝑmi: nisi qr sũt latioza eis: ⁊ rami ei⁰ quãdo elongant declinant versus terrã. ⁊ hꝫ fructum in chisti rotundũ similem vesice ⁊ est fructus eius granum rubicundũ simile vue quem quidaꝫ kikilium vocant. Et idem. Est alia species solatri faciens somnum. ⁊ est plãta habens ramos multos ⁊ spissos egredientes ab ea. ⁊ sunt difficiles ad frangendũ: ⁊ sunt pleni folys: in quib⁰ est humiditas que adheret manui. ⁊ assimilat folys citonio⁊. ⁊ flos eius est rubeus sicut sanguis non magnus: cuius semen est croceum. ⁊ habꝫ radicẽ non magnam multu⁊: cuius cortex est rubei colozis. ⁊ nascitur in locis asperis ⁊ petrosis. GALIENVS. 8. simpli. phar. capl⁰ de strigno. Virtus solatri somniferi est ꝙ est fri. in tertio. ⁊ facit dormire. ⁊ habet proprietates similẽ opy: nisi qr est debilior eo. Et idẽ Serap. est alia species solatri que dicit solatrũ maniale: ⁊ est illud qõ dicitur furiale: eo ꝙ facit furiositatem seu maniam: ⁊ est plãta habẽs folia similia folys ere: nisi quia sunt minora eis. ⁊ spinosa que dicit caradis. ⁊ habet virgas lõgas egrediẽtes ab eius radice. io. aut. iz. Et longitudo eius est duo⁊ brachiorum. ⁊ in summitatibus eorũ sunt capitella sicut pili ad modũ arboris dulb. ⁊ sunt minora oliuis et altiora et flos eius ẽ niger. et post flores emittit velut racemum. io. vel. iz. grana habentẽ. Et grana sunt rotunda mollia nigra in mollicie vue similia granis cussus. et habet radices grossas albas concatenas. quoru⁊ longitudo est vnius brachy. et nascitur locis montuosis. et inter arbores dulb. ⁰ Plinius libro. zi. ca⁰ zi. in ꝓncipio. POSSE. SERAPION. Quando fit emplastrum cũ folys solatri. et succcran cõuenit formice et herspille. Et quãdo teruntur contritione forti: et miscentur cum sale et fit emplastrũ cum eis curat scabiem vlcerosa⁊ et pruritũ eius. Et cõuenit dolori capitis ⁊ inflãmationi stomaci. Et quando terũtur fortiter cum sale: et fit emplastrum cũ eis resoluunt apostemata que fiunt in radice auris. Et quãdo succus eius miscetur cum cerusa et litargiro et oleo rosarum: ⁊ mutat horꝫ post horam conuenit apostematib⁰ calidis que fiunt in cerebro et capite infantiũ. Et miscetur succus eius sief: qõ sumitur ad cursum humidtatũ currentiũ ad oculum loco aque et loco albuginis. Et quando distillat in aurem conuenit dolori eius. et fit nascale cum eo. et cõuenit cursui humiditatu⁊ matricis. GALIENVS. libro secũdo de cibis capi. de solatro. Vole⁊ nullũ nouĩ habẽs tantã stipticitatẽ quanta⁊ mozella. ergo merito vt alimẽto gdẽ ipso raro: vt medicina aũt ꝓtinue vtimur. efficaꝝ est. n. ad q̃cũq; opꝫ infrigidare et stipticare. Alimentum aũt paucissimum habꝫ.

SERAPION. kekengi qõ quidam nominãt kakabũ. fructus eius ꝓuocat vrinam. Et ideo admiscetur iste fructus in multis medicinis que ꝓferunt epati vesice ⁊ renibus. ⁊ hec herba administrat in medicinis ⁊ nõ comedit ⁊ fructus hic mũdificat icteritiam per ꝓuocatões vrine. Et idẽ auc. Dabix. Alkekengi. ẽ aliud montanũ aliud silueſtre: ⁊ est albũ: ⁊ ẽ simile in forma ſupiozi. Et ꝓuenit succus eius bibitus apatibus taꝫ intrinsecus q̃ extrinsecus: ⁊ qñ linit super apata extrinseca conuenit eis. Et granuꝫ eius quando bibit cõuenit vlceribꝰ renũ ⁊ vesice. Et granum eius est fortius domestico. Et idem Serap. virt⁰ solatri somniferi ẽ facere dormire. Et qñ accipit de cortice radicis eius aureus. i. ⁊ bibit cum vino facit dormire. Et semẽ eius ꝓuocat vrinaꝫ. ⁊ ideo administrat in hydropisi ⁊ bibit de cortice radicis eius. ʒ. i. ⁊ facit dormire leuiori somno q̃ gummi papaueris. ⁊ succus eius ꝓuocat vrinam ꝓuocatõe forti. ⁊ dant hydropico ex semine ei⁰ grana. iz. ⁊ curat: sed si plus dent inducunt maniam ve⁊ cui accidit hoc si biberit mellicratum curat. Et cortex ei⁰ ingredit in medicinis narcoticis. Et qñ coquitur in vino ⁊ decoctio eius tenet in ore sanat dolorꝫ dentiũ. ⁊ quãdo admiscet succus radicis eius cũ melle acuit visu⁊. Et idẽ Serap. virtus solatri manialis ẽ ꝙ quando bibit ex radice eius. ʒ. i. inducit somnia nõ recta: sed aliena. ⁊ qñ bibũtur ex eo. ʒ. y. inducunt furorẽ ⁊ velut ebrietatẽ tribus vl' quattuor diebus: ⁊ qñ bibunt. ʒ. iiy. faciunt hoc idẽ ⁊ eũ occidunt. ⁊ cura eius ẽ mellicratũ: qñ bibit ex eo quantitas plurima ⁊ euomatur: ⁊ fiat hoc sepe. Et idem auctor. Mesealach. solatrum moniale est fri. ⁊ sic. in tertio. ⁊ est plus stipticũ q̃ omnis alia herba. extinguit calorẽ igneũ: ⁊ fructus ei⁰ generat semper permixtionem sensus. ideo opꝫ cauere ab eis. GALIENVS. Cortex radicis eius fri. ẽ in fine tertij ⁊ sic. in secũdo. ꝓpe finem eius. vnde curat vlcera. Alie vero species nõ sunt alicuius iuuamẽti recepte interius: imo si quis biberit ex eo aur. quattuor: nocetur inde. ⁊ si bibatur minus inducit insaniã: sed vnus aure. aliquando non nocet. Sed sciendũ ꝙ vbi ista translatio dicit aureus. in greca translatione dicitur. ʒ. i.

¶ Capitulum. CCCXVI.

Hamech. ara. gre. kamaket vel kamachet. lat. ⁰ tuberi. ⁊ ẽ fungus quidam. Et qdaꝫ vocant ipm fungũ vescenium. ⁰ Plinius lib. i9. cap. z. in fine. SERAPION li⁰ aggre. cap. Hamech. aucto. Diasco. Est radix rotunda nõ bñs folia nec tyrsu⁊. color eius ẽ rubeus. ⁊ repit in vere ⁊ comedit crudus ⁊ coctus. Et idem aucto. Hal'. suba eius est terrea multum. admiscet ei pa⁊ substantie subtilis. Et dicit Hal'. in libro de chimis. kameket generat grossum humorẽ: ⁊ non ẽ multũ mali chimi. Et dixit in lib⁰ venenoꝝ ꝙ generat stranguriã ⁊ colicaꝫ: similiter faciunt fungi. ⁊ melius eo⁊ est illud qõ reperit in arena habens paucam aquã. AVICENNA libro secundo. cap. tubera. sunt ex suba terrea plus ⁊ aquea minus ⁊ in ipsis ẽ aereitas ⁊ subtilitas pauca melioꝫ eorũ sunt harenosa illa in quib⁰ non est odor malus. ⁊ q̃ ex eis sunt sicca deterioꝫ sũt hũidis. sunt grossa valde ⁊ gnãnt humorẽ grossum melãcolicũ: ⁊ sunt dure digõnis. ⁊ tyriaca eo⁊ est vinũ pu⁊ ⁊ spẽs ꝓdiẽtes. ALMANSOR. tractatu ʒ⁰ capi. de tuberibus. Tubera. fri. sunt ⁊ grossa flegma quoq; generant crudũ. que autem ex eis roborꝫ bñt mala existunt: quo⁊ multa comestio colicaꝫ generat nec etiam absq; calidis sunt edenda condimentis.

Hameien. bameme. arab. idest amomum.

Hamepitas. i. ypericon.

Hameses idest lapis i quo acuitur ferrum.

Hamibum. i. amilum.

Hamil. bamilil idest mille folium.

Han idest mel.

¶ Cap. CCCXVII.

Hanabroch. ara. lat. vpupa auis. SERAPI. lib. aggre. cap. Hanabroch. aucto. Halie. huiusmodi auis hꝫ corona q̃ fit super caput eius ex plumis eius: ⁊ qñ bibitur ex iure ipsius ⁊ bibitur ex cibo eius multum conuenit dolori colico. Almãsor. tracta. tertio. cap. de auibus. caro alaude que pileata dicit ventrem stringit cuius ius ventrem fluere facit.

¶ Capitulum. CCCXVIII.

Handachuca vel chua vel cuf. ara. gre. lotbos vel zharatyl' lotus. lati. ⁰ trifoliũ vel quedã spẽs trifoly. de q̃ dicit Diasco. cap. de trifolio. ⁊ hꝫ odorem aspalti. SERAPION. lib. aggre. cap⁰ Handachucha. nominat eam Diasco. lothos. i. trifoliu⁊. Et est zart siue garch. ⁊ chua ⁊ ẽ duaꝝ specierum. s. domestica ⁊ siluestris. Siluestris quidẽ hꝫ stipitẽ longitudinis duorum cubitoꝝ vel brachiorum ⁊ plus pa⁊ ⁊ nascũtur ab eo ramuli multi ⁊ quodlibet. habꝫ folium in extremo quod assimilat handachuche que orit⁊ in paludibus. ⁊ dicitur trifoliũ. ⁊ habet semẽ simile fenugreco nisi ꝙ est minus satis. Sed sciẽdu⁊ ꝙ illa vocatur a quibusdã herba flaura vel herba maura: sed Diasco⁊. vocat ipsum trifolium maius domestica que nascit in hortis. ⁊ est quedã alia que nascit super aquas ⁊ maxime in babylonia: quãdo fluuius nilus irrigat terrã. ⁊ est herba habens crus si mile cruri faba⁊ ⁊ est semen albũ simile fagi in capitib⁰. ⁊ dicunt ꝙ extenditur quando orit⁊ sol ⁊ apparet super aquam. Et quãdo occidit restringit se ⁊ submergit in aq̃. Et capita eius similant capitibus papaue⁊ magnorum: ⁊ in capitibus est semẽ simile giguers ⁊ scariole ⁊ exiccant ipsu⁊ in babylonia: ⁊ faciunt inde panem. ⁊ habet radicẽ similem citonio que comedit cocta ⁊ cruda. ⁊ sapor decocte similatur sapori vitelli ouorum ⁊ vocat banda ⁊ beuche. ⁊ Auicẽ. in secũdo dicit ꝙ de eius seminib⁰ fit panis. DIASCORIDES. cap. de trifolio. Duo sunt genera eius. s. maius ⁊ minus. maius habet tres species. vna appellat trifolium vel trigenon ponfillon: qõ latini trifoliũ odoratum dicunt vel sulfuratũ. secunda trifolon vel exalbida vel oxitrifolon: dicit latine trifoliũ acutũ vel alle luia. Tertia dicitur trifolon dematices siue partemon. ⁊ est trifolium porcinũ vel equinum. Maius gre. vocat trifolium egoceron vel lothos. ara. bandachucha. latine trifoliũ lepozinũ vel herba flaura vel herba maura: cui⁰ frute⁊ est longus cubitis duob⁰: virgas tenuos habẽs in circuitu duo folia in extremo in similitudinẽ foliorum lupini ⁊ nigra: ⁊ singulis virgis tria folia per singulas nationes habens: coma eius in initio folio⁊ odorem rute reddit: qui cu⁊ creuerit aspalto in odore similis ẽ: flos est illi paruus ⁊ purpure⁰ ex quo semen profert velut latu⁊ ⁊ in figura corniculatũ. radix est illi oblonga ⁊ fortis virtutis ⁊ acerrime ⁊ diuretice. ⁰ Plin. lib. zi. cap. 9. ⁊ lib. z6. cap. 7. Tripolium. POSSE. SERAPION. auctor. Albugerig. Andachucha silueſtris. ꝓuenit stomaco frido ⁊ grosse vẽtositati. ⁊ aq̃ eius abstringit vẽtrẽ. ⁊ valet colice passioni si ponat sup morsu⁊ scorpiõis dolorẽ sedat. Et si ponit sup mẽbrũ in quo ẽ mordicatio afaliũ nõ inducit dolorẽ. ⁊ semen ei⁰ est fortius folio ⁊ est bona dolori testiculorum ⁊ ꝓncipio hydropisis ⁊ dolori mricis. DIASCORI. Trifoliũ maius vel lothos virtutis diuretice ⁊ acerrime est. semen ei⁰ ⁊ folia cum aqua bibita plureticis ⁊ dissurys ⁊ epilenticis ⁊ hydropicis in initio singulare ꝑsidiu⁊ est. stericis causis opitulat. mẽstruis imperat. omnia predicta seminis ipsius. ʒ. quattuor et foliorum. ʒ. iiy. curant. folia ipsi⁰ cum oximelle accepta morsibus venenatis occurrunt. feb. vt dicitur tertianis: tria folia aut tria grana seminis eius cum vino bibita medicant.

Handal. ara. colloquintida. bansalũ. Ste. l. handeb.

Handebal.i.tela aranee.
Handebelasamū vel bendebelisimuz. idest xilobalsamum. Aliabbas.
Haneb vel banel arabice idest iuiube.
Hanerie idest vene q̄ sunt in labys.
Hanisa.ara.lati. ventriculus. SERAPION li° aggre.cap° Hanisa.auct. Diasco. ventriculus galline antiq̄ est medicina maturatiua. Et pellicula interior vētriculi gallinaceo secūdo capitulo Anas. Est calidior omnibus auibus domesticis. dicunt quidam ipsa calefacit in frigidatū ⁊ facit calefactum possidere febrem. eius pinguedo est maxima in sedando dolorē ⁊ sedando mordicationes in pfundo corporis. Et est melior pinguedinibus auium. ⁊ eius caro frangit ventositates. ⁊ ipsius stomacus est plurimi nutrimenti. Eius pinguedo clarificat colorē: ⁊ eius caro impinguat: ⁊ clarificat vocē. eius caro tardatur in stomaco: ⁊ est grauis ⁊ proprie caro anseris: sed leuius quod est in ipsa ⁊ melius sunt ale. Cum autem caro digeritur harum auium est nutribilior omnibus carnibus auium. augmētum efficit in coitu ⁊ multiplicat sperma.
Hara.i.cucurbita. ⁊ hara.i.iunipers.
Harabatra.barathaur.i.stercus bouis.

¶ Capitulum. CCCXX.

Harach. ara.latine sudor. SERAPION.libro aggre.aucto. Hali. in sudore hominis est salsedo ⁊ amaritudo pauca: maxime quādo admisceē cū puluere illius loci vbi luctant homines. ⁊ accipitur ⁊ linitur super tumores qui fiunt in corpore preter naturam ⁊ resoluit omnes: ⁊ in illo puluere solo est virtus resolutiua ⁊ stiptica: quādo ponitur ergo iste sudor cum illo puluere super apata māmillarum resoluit ea ⁊ extinguit inflammationē earum. Et linitur cum eo dubulet. ⁊ conuenit ⁊ ego sum vsus in apostematibus lumborum ⁊ sedata fuerūt apostemata ⁊ resoluta: ⁊ eger fuit curatus. Sed quādo apostemata que curanē cuz isto medicamine sunt sicca ⁊ dura oporz q̄ mollificentur cū oleo de alchāna aut rosarum: quādo miscē cum hoc oleo cōuenit coagulationi lactis in māmilla ⁊ resoluit ea. ⁊ in hunc modum oportet q̄ vtaē eo in oibus apatibus. Sudor equi qñ calefit cuz aceto conuenit epilēsie. Et si administraē in morsibus venenosis conuenit ⁊ ad hoc valet sudor ouium.
Harafaras idest sterc° caballinum.
Haragaraen idest stercus pecorinum.
Harabamē idest sterc° columbinum.
Harabas.i.stafixagria.
Harabermar.i.sterc° asini
Haraltil.i. stercus caninū.
Harmiē.i. sterc° caprinuz.
Harba ē quedā auis q̄ vocabaē harba: cuius virtutes iuenies in.l.latamie. ⁊ in.l.sumach. Aui. ē animal venenosum faciens oua venenosa.

¶ Lap. CCCXXI.

Harbalim est quedā herba similis scolopēdrie semē eius est angulatū sicut lancea ⁊ est domestica ⁊ siluestris. domestice caliditas ē pauca. siluestris cali. est in secūdo. ⁊ est cōsolidatiua. Eius folia sicca in potu sumpta vel cum aceto super splenem posita sanāt splenem. Auicē. lib. secūdo. cap. de barbalim.
Harbatini.fm Diasco. ē lonchitis. Argastus. ara.
Harboz albes. barboz albaez. barboz albies. i. cipressus.
Harcoman. hartemum. Subomō. spelta. Ste. Albaui.
Harcharcharraba.i.piretrū. Aliab. harcathacha. (Aui.
Harchasite idest lapis marchasita.

¶ Capitulum. CCCXXII.

Hard. ara.gre.rodon.lat.rosa. SERAPION li° aggre.cap.hard.auc. Halie. octauo sim. phar. cap. de rosa. substantia eius ē cōposita ex substātia aquosa cali. cuz duabus alys qualitatibus pmixta. stiptica. s. ⁊ amara: cuius stipticitas est in quantitate tali: qz corpora hñtia virtutem fluxā non possunt dissoluere virtutē eiº. Et semen eius ē magis stipticum q̄z rosa. Et idem. Rosa cum stipticitate q̄ est in ea ē ei dulcedo ⁊ similitudo acuitatis vel mordicatiōis pauce. ⁊ conuenit apatibº ca. in pncipio eorum. Et oporz q̄ recipiaē recens ex ea ⁊ abscindanē summitates eius albe cum forpicibus ⁊ reseruenē p medicaminibus oculoz. Sed oleum rosarum est in natura sua medium inter nām rose ⁊ olei ⁊ est medicina cuz qua curanē apata sanguinis in augmēto ipsorum. Et in eo est virtus penetrandi ad profundū corporis ⁊ humectat corpora sicca. ⁊ conquassaē cum aceto ⁊ inungiē caput cū eo. ⁊ cōuenit dolori capitis facto ex caliditate solis: ⁊ quādo rose siccanē oportet q̄ desiccenē in vmbra ⁊ cōmoueanē assidue. ⁊ aqua rosaz est frigidior complexiōe tempata: non tamē multum. ⁊ ipsa quidē est subtilis multū: cuius signum est q̄ rosa deficcatur cito. ideo qz in ea non est alia qua viscositas: qz odor eius vincit. ⁊ ppterea festinat ⁊ replet vias odoratus. Itē auctori. Diasco. Est enim rosa frigida deficcatiua ⁊ ex ea est plus stiptica sicca q̄z recens. ⁊ succus rosarum: quādo coquiē cum vino conuenit dolori capitis ⁊ oculorum ⁊ aurium. ⁊ conuenit gingiuis: quādo ex eo fit collutio. ⁊ coquunē folia eius sine stipitibus ⁊ nō exprimuntur. ⁊ fit emplastrum cum eis herisipille. Et semen quod est in medio rosarum: quādo puluerizatur super gingiuas ad quas fluunt humores cōuenit multum: sed caput rose qñ bulierit in aqua ⁊ bibiē abscindit fluxū ventris ⁊ sputū sanguinis. Et idem auctor. Nacham. aqua rosa. phibet fluxū ad oculum. ⁊ conuenit sincopi: quādo bibiē ex ea austus aliquis. Et idem auctor. Numay. Rosa fortificat membra intrinseca. Et stipticitas eiº penetrat propter amaritudinem que est in ea. Et idē auctor. Abenmesuay. Odoratio rose cōuenit colericis ⁊ calidis. ⁊ habentibus dolorem capitis a colera. ⁊ prohibet fumositates colericas acutas. ⁊ cōuenit dolori acuto ⁊ mouet sternutationem habenti cerebrū ca. Et quando conficiē cuz melle aut cum zuccaro abstergit quod est in stomaco ex humoribus flegmaticis. Et idē auctor. Rasis exptus est quidā ex amicis meis qui accepit ex folys rosaruz recentibus ⁊ zuccaro ⁊ fecerunt eū asselare decez vicibº. ⁊ hoc facit succus eius. yez sicca non est laxatiua. ⁊ hoc significaē ex eo q̄ virtus eius ē amara q̄ abstergit. Et quando rosa deficcaē fit stiptica: qz separatur ab ea amaritudo. ⁊ siccitas qdē in rosa est pauca: qz ipa est cōposita ex stipticitate ⁊ amaritudīe. vñ abscindit libidinē ⁊ laxat laxatione forti. IO. MESVE. cap. de rosa. Rosa ē ex medicis hñdictis in q̄ est virtus ꝓfortatōis ⁊ solōnis ⁊ male q̄litatis permutatiōis. Et ē ex ea rubea ⁊ alba. ⁊ de vtrisq̄ est multorū foliorum densoz ⁊ crispozum ⁊ alia paucorum ⁊ planorum. ⁊ melior est rubea vere rubedinis paucorum

foliorz ⁊ planorz. ⁊ ex albis est melior habēs similiter. Et melior succorum est ille: cuius mater est rosa cōpleta. sicca vero melior est in qua nondū cecidit completio. est frigi. in pmo. sic. in secūdo. diuersarum aūt naturarz substantie compositerunt rosam inter quos pōt cadere separatio distinguens. componiē. n. ex partibus terreis ⁊ aqueis mediocribus dantibus ei stipticitatez ⁊ substātiam. ⁊ ex partibus aereis propter quas est in ea de dulcedine aliquid: ⁊ aromaticitas: ⁊ ex partibus igneis subtilibus a quibus consistit perfectio ⁊ species dātibus ei amaritudinē: propter qō in abscisione amaritudinis ipsius q̄ remouet propter solam exiccationē eius non resoluiē species. in abscisione rubedinis non est plus rosa q̄z homo mortuus. amarindo aūt in ea que recens est plus est stipticitate ipsius. Et prima eius opatio est propter amaritudinē suam: propter qō rosa recens ⁊ proprie succus soluit. cum aūt resoluitur caliditas dans ei amaritudinē ppter exiccationez eius nominaē substātia eiº stiptica facies cōstipatōez. Est aūt succus eius ca. fere. ad primum propter exclusionem eiº a re terrestri ⁊ fri. POSSE IOAN. MESVE. Est aūt rosa resolutiua existens extinctiua inflāmationū: cōfortatiua membrorz: coadunatiua partiuz: ⁊ cōstrictiua: ⁊ semē eius in hoc est fortius. ⁊ similiter pili eius qui sunt in medio ipsius ⁊ succus eius est resoluēs. Et sicca quidē magis frigida ⁊ stiptica. ⁊ que nō est composita frigidior ⁊ stipticior. ⁊ alba in frigiditate ⁊ stipticitate plus ē q̄z rubea. non est in ea malitia: sed est ex debiliter soluētibus: vigorat tamē operationē eius aq̄ casei. Si. n. succi rosē. ʒ. i. misceatur cū aqua casei ⁊ pauca spica est solutiuū ꝓueniens. Et similiter infusio. ʒ. 6. foliorz rosarum in aqua casei cuz pauco melle soluit sine molestia. Et syrupº factus ex succo eius est leuis solutionis. Et similiter ponitur oleum eius in emendatōe medicinarum acutarum sicut est scamonea ⁊ similia. Rose aūt condite cuz melle abstergunt ⁊ mundificant ⁊ confortāt: ⁊ ꝓdite cum zuccaro minoris sunt abstersionis ⁊ maioris cōfortationis ⁊ stipticitatis: ⁊ aqua eaz que fit per infusionē mundificat confortat abstergit ⁊ resoluit. Ea que fit per sublimationem est multe confortatiōis neq̄ est resolutiua ppter resolutionē subtilis caliditatis eius in decoctiōe ipsius. per albas vero nō fit solutio aliqua de qua sit curandū. Et est in eis de stipticitate plus q̄z in rub. neq̄ adhuc sunt similes eis in cōfortatione. ⁊ scito q̄ rose nō sustinent de coctōe aliquid oīno proprie recētes. soluiē. n. ab eis virtus sigillans abstersionem eius ⁊ solutionē. ⁊ declaraē virtus eiº stiptica faciēs constrictionem. succus vero eius sustinet de coctiōe aliquid mediocriter: ⁊ acquirit ei subtilitatez ⁊ bonitatē abstersionis. oleū quoq̄ factum ex rosis nōdum completis est maioris infrigidationis ⁊ stipticitatis: cuius meliº fundamentū est oleum oliuarz mediarum in maturitate aut sisaminum. Acetum autem infusionis eius est medicina bona omniū inflationum ⁊ est diuisiuum solutione cōfortatiuum. Succus eius ex aqua infusiōis recentum completarum solutiōe educit coleram. mūdificat sanguinez ab ea ⁊ venas ⁊ articulos. ⁊ cōuenit icteritie ⁊ aperit opilatiōes epatis ⁊ stōmaci ⁊ mundificat ⁊ cōfortat ea. ⁊ confortat cor. ⁊ conuenit tremori eius: ⁊ educit materiaz cauantem eū. ⁊ feb. colericis. Rosa vero ⁊ oleū eius ⁊ aqua ipsius facta per sublimationem cōfortat cor stomacum ⁊ epar: ⁊ coadunat partes laxas membrorz: ⁊ ꝓfortat retentionem: ⁊ sedat dolores calidos mira sedatōe: ⁊ extinguit ⁊ ꝓmutat malitias inflāmationum perimit ⁊ sedat eas. ⁊ sunt ex medicinis faciētibº dormire: faciunt tñ coziza ⁊ sternutatiōez: ⁊ obsunt catarris: ⁊ stringunt guttur: ⁊ ꝓfortāt ea: ⁊ auferūt crapulas. Dosis. potio succi rosarz est ab ʒ. i. vsq̄ ad. y. cum zuccaro. ⁊ potio syrupi ex succo earum est ab. ʒ. y. vsque ad. v.

AVICENNA. ō viribus cordis dicit q̄ confortat cor.
Hardeluz idest anuidem.
Silphiuz. Stephanus.
Harbar. ara. iuniperus.
Harenes idest herba.
Hares maneries idest cibi frigidi.
Haresana. ara. i. dipsacos.
Hari vel bara. i. iunipus.
Harim quid est. l. baarim.
Harmel. i. cicuta p q̄. l. succaraz. ⁊ vocaē armel p a. qñ est spēs rute vt supra in. l. a. ⁊ qñ stat p cicuta scribiē per h vt hic.
Harica. i. ameos. quidaz dicunt q̄ est carui.
Harmene idest basiliscus.
Harmeni. i. lapis armen°.

¶ Lap. CCCXXIII.

Harmufel. arabice grece ⁊ latine gariofilus. SERAPION. lib. aggre. Est fructus ⁊ lignū eius administraē sicut deferē ex terris indie cū fructu suo. Et sunt eis capitella habentia dentes. ⁊ meliores sunt quorum color vergit aliquātulū ad rubor em: ⁊ habent bonitatem multaz maxime illi qui colliguntur ex arbore sua cum digitis singulariter vnus post vnum. DIASCORIDES fructus ⁊ lignū eiº administraē sicut deferē ex terris idie cū ligno suo. ⁊ sunt in eis hñtia capitella dētes: ⁊ meliores sunt quoz color vergit aliquātulū ad rubor ē: ⁊ hñt bonitatē multā: maxime illi qui colligunē ex arbore sua. AVICENNA. lib. 2°. cap. safar. Hariofilus est sicut sambucus: sed ē nigrior ⁊ qui ē masculus est sicut nucleus olive: ⁊ lōgior ⁊ vehementius niger. ⁊ est fructus arboris in isula indie ⁊ glucten ipsius existit in virtute gluctinis albotin. ille qui est melior est similis nucleo sicco. suauis ⁊ acuti odoris. cali. ⁊ sic. in tertio. POSSE. SERAPION. auc. Dachim ingrediē in medicinis q̄ acuūt visum remouet nāq̄ obscuritatē visus ⁊ cōfert sebel. Et glucten gariofi. est sile gluctini albotin. Idē aucto. Rasis. gariofili cōferunt stomaco ⁊ epati cōfortāt cor ⁊ stringūt ventrē ⁊ digerūt cibū. Et auct. Isaac qñ bibiē ex gariofi. ʒ. y. cū lacte in ieiunio corroborat potentiā coitus. AVICENNA corporis odorem bonū efficit abstergit visum. ⁊ conuenit panno ⁊ confortat stomacū ⁊ epar ⁊ remouet vomitū ⁊ nauseam.
Harna idest porcelliones. vermiculi. s. qui morantur sub vasis aquarus. ⁊ sunt parui lati qui tacti inflectuntur ⁊ fiunt vt pillula.

¶ Lap. CCCXXIIII.

Harnech. ara. gre. lepnia. arsenicū. lat. vero auripigmētū. ca. est et sic. in 4.° de vena terre fit. sunt eiº due spēs. s. rubeū et citrinū. Citrinū cōpetit medicine. SERAPION lib. aggre. cap. Harnech. auc. Diasco. Sūt eiº due spēs. s. rubeū ⁊ citrinū: et sunt eiusdē minere. meliº aūt ex eo ē illud qō est laminosum hñs colorē silem auro et lamine eius separanē facile et sunt cōpositē vna sup aliam nō hñtes admixtā terraz vel aliud. rubeū aūt est eligendum. illud qō ē valde rubeuz et cito frangibile et mundū sile cinabrio: odor cuius est sicut sulfuris. est cali. adustiuū. DIASCORIDES. cap. de arsenico. Nasciē in bellespōto vbi et sandaraca. yez et optimuz ē latiores laminas hñs: et aureum colorē: et separabiles venas a se vt separari videanē: munduz sine sordicie. tale in bellesponto nascitur. eius grana sunt duo: vnū est equale supra. et aliud fuscū in colore sandarace: et ex ponto et capadocia venit. Istud vero assatur sic. pone in testa noua et carbonibus igneis superpone: et frequēter agita quandiu igneſcat et mutet colorē et cū frigauerit repone. Quidā dicunt q̄ ex auripigmēto p quandā sublimatiōez fit resagal. et hoc idem iterum sublimatur et fit ex eo forte ruptoziū. AVICENNA lib. 2. ca° de arsenico. Aliō est albū: aliud ē citrinū: et aliud ē rubicundū. meliº ex rubeo ē rubeū imbibituz rubedine qō est aptum teri et suo odore similatur sulfuri. Et melius ex citrino est quod est

Arsenicū

pulueriz abile armenũ aureuz ⁊ laminosum subtile quasi ipsum esset tale citrinum est ca.in tertio.siccum in secundo oia sunt putrefactiua mordicatiua qõ ex eo rubeũ est melius est q̃z alcacadicon. POSSE.contra asma ex humida causa ponaꝫ auripigmẽtũ super pannos ⁊ capite inclinato patiens recipiat fumuz per embotũ.item. ʒ.i. auripigmenti cũ ouo sorbili sumpta ad tussim valet.Ex calce viua ⁊ auripigmento fit psillotruz sic. Accipe.ʒ.iiij.calcis viue ⁊ resolue in aq̃ ⁊ buliat. postea adde quartaz partem.ʒ.auripigmenti.⁊ coque. signũ decoctõis eius est qñ penna immissa ⁊ statim extracta leuiter manib⁹ depilaꝫ. Si vis remouere pilos opz te esse in loco calo.cõtra serpiginem ⁊ empetiginem.Accipe duas partes saponis spatarenti ⁊ tertiaz auripigmenti ⁊ distempa ⁊ fac vnguentuz ⁊ vnge:sed pus ablue partem illã cũ aqua.⁊ post vnctõez similiter:qz si diu remaneret corroderet tam bonã q̃z malam carnez.ter vel quater ita abluas ⁊ vngas. Item si radicitus pilos exhere volueris inunge ex succo iusquiami ⁊ auripigmenti ante eq̃liter simul confectis ⁊ nunq̃z amplius renascent. Ad vngues reparãdos. Accipe serapinũ ⁊ puluerẽ auripigmẽti ⁊ misce cũ oleo ⁊ inde fiat emplm ⁊ pone sup vnguem sine dubio cadet. DIASCORI. virtus auripigmenti est stiptica ⁊ calastica cuz ignea vi.⁊ calastica cũ calce viua mixtum ⁊ corpori illinitum pilos tollit.hec mixtura miospone a grecis.⁊ lat.dicit acbillea. vires habz arsenicũ vt ignis adurere. pot ⁊ alienationes ꝛsumere. AVICENNA. Cũ gũma pini ẽ ꝛueniẽs allopitie.fit ex eo emplm cũ adipe sup vulnera. cũ adipe ⁊ oleo ꝛuenit scabiei ⁊ sabafati hũide ⁊ putredini ⁊ absterget ⁊ adurit cutez ⁊ pmisceꝫ cũ mira ad pediculos ⁊ vestigia sanguis:⁊ cuz pice vestigys vnguis:⁊ qñq̃z admistraꝫ cum oleo ad pediculos.Cerotũ factum ex eo ꝛuenit ⁊ ppdie ex rubeo herpeti bestiomeno in ore ⁊ aure ⁊ vlcerib⁹ eoꝝ daꝫ ad potandũ suffiatis cũ ydromelle:⁊ assumit cuz grano pini ad tussim antiq̃z ⁊ sputo saniei ⁊ sanguinis. Et qñq̃z ponitur in pillulis que sunt ad asma:⁊ miscetur cuz oleo rosaꝝ ad botboz ⁊ emorroydas in ano. Quod ex eo sublimatum est interficit.Et album ex eo interficit.

Harnoch.arabice grus.li. bro de doctri.ara.
Haron.gd ẽ.l.Aaron.⁊ Plinius.19.cap.5.in fine.⁊ libro.ʒ4.cap.16.i ꝓncipio.
Haronati ẽ egritudo in q̃ homo semper ridet. Rasis libro diuiꝫ.
Harocos.baros.i.saricon.
Harodosi idest euforbiuz.
Harps idest apium.
Hars idest adeps.
Harsas. Narxof. Lunchar est species cardi.libro de doctrina arabica.
Harsia. quid ẽ.l.baerinia.

¶Cap. CCCXXV.

Harsiarbay vel psoidami.ara.gre.pserpinata vel poligonia vel porcinatia vel sanguinaria vel multigonia.lati. vero centumnodia vel corrigiola minor vel lingua passerina vel geniculata.

SERAPION.lib.aggre.capitlo Harsiarbay. auctor. Diasc.in lingua persica dr̃ persoidami. Est.n.centũnodia masculus ⁊ femina.masculus est herba que nascit omni anno. hec habz ramos seu virgas rectas molles subtiles nodosas ⁊ distendit super faciem terre sicut gramẽ. ⁊ folia hz similia folys rute:nisi qz sunt mollia ⁊ lõgioza. ⁊ hz iuxta vnumquodq̃z folium semẽ.⁊ propter hoc dicit masculus.⁊ habet flozẽ album ⁊ rubeuz:sed femina hz plantam paruam ⁊ virgã vnicam tam teneram similem canne.⁊ hz nodos similes nodis qui sunt in radice canne ⁊ in nodis ipsis sunt folia egrediẽtia ab ipsa virga sicut folys pini.⁊ hz radicẽ in q̃ nullũ est iuuamẽtũ. Nascit iuxꝫ aq̃s. hec lati.vocaꝫ cauda vulpis q̃ est virga pastoris femina. sicut apparet in.l.vipseus. GALIENVS.7° simpliciũ phar.cap.de poligonia.Et est centũnodia.habet quidem quid stipticitatis.dominaꝫ vero in eo aquosa humiditas vt fit in secũdo gradu in infrigidãtibus farmacys vel in tertio.fm ꝓncipium. DIASCORIDES.cap.poligonos.i.centũnodia masculus herba. ⁊ habens virgulas teneras ⁊ molles ⁊ multas nodosas ⁊ spansas sup terraz sicut agrestis.vñ policarpos dicta est.folia habet rute similia:sed oblõga ⁊ mollia ⁊ semen in folys singulis. vnde ⁊ masculus est dicta.flos est illi albus aut fenicens. est fri. ⁊ stiptica.Poligonos vo femina frutex est vnus virgam hñs cãnosam mollem spissam ⁊ nodosam. in quibus nodis folia sunt pini similia. Radix est illi inutilis. Nascit locis humidis.est stiptica.⁊ lati.vocatur cauda vulpis.

POSSE.GALIENVS.iuuat itaq̃z exustos stomaco exteri⁹ applicata sic herisipilata: ⁊ calidos flegmões seu etiam talia existẽtia repcutit reumata.⁊ exinde vero sicatiuum existere:propter qõ herpetum bonuz est farmacum ⁊ vlceꝝ ⁊ aliozum:euidentissimũ vero flegmonosorum reumatoꝝ.Et autem ⁊ sanguinosoꝝ vulneꝝ consolidatiuum.iuuat vero ⁊ vlcera que in auribus :⁊ si pus in eis sufficiens fuerit id siccat. ppter easdez vero virtutes ⁊ fluxum muliebrem sistit et disinteriã et sanguinis eductiones:et quẽcunq̃z immoderatũ aliunde causatuz. Ait autem Diasco.et vrinas puocare id stranguriantibus datum:nõ tamen distinguit diligenter dispositionez in qua opz dare.Est aũt ad omnia predicta masculus fortior femina. DIASCORIDES. Succus eiꝰ bibitus emoptoicis medicatur.ventris abstinet reumatismũ. colicis et stranguriosis opitulatur.vrinam prouocat.morsib⁹ venenatis cum vino bibitus medicatur. Cum vino coctus: et melle vulnera noua curat.peryodicis fe. ante vnaz boram acceptus maxime prodest.suppositũ fluxum muliebris stringit.dolorem auriũ cõpescit.sanguinẽ reycientib⁹ subuenit.herpetes curat et fistulas. igne sacrũ extinguit. tumores et duricies impositũ spargit.recẽtib⁹ vulnerib⁹ maxime prodest.Poligonos femina omnia similiter vt alia facere põt:q̃uis virtutẽ minorem habeat.

Hartariũ.i.poliũ mõtanũ.
Hartas idest cardus.
Hartatũ dicitur angustus. ⁊ est semen triangulatũ ⁊ est vt lancea.⁊ folia eiꝰ sunt magna lata similia folys scolopendrie.
Harua haura.porcelliões. Huadai.
Haruch. bauroch.i. curcuma.Stephanus.
Haruset.ara. mustella. furan.libro de doctri. ara.

¶Cap. CCCXXVI.

Haruncij. ara.vel karu nacari.gre.et lati.carui. GALIENVS.7.fim.phar. capꝰ de carui.in sapore eiꝰ est acuitas tẽperata.ca.et sic. in 3° et iõ expellit vẽtositates et est diureticũ non solũ semẽ eius:sz etiã planta. SERAPION.lib.aggre.capꝰ Haruncij. auctor.Aben Mesuay.Est grossius q̃z ciminuz et expellit ascarides ex ventre:⁊ corroborat stõm: et abstringit ventrẽ minus q̃z ciminũ.Et idẽ auc. Rasꝰ ꝛuenit cardiace.

Hasabel derire idest calamus aromaticus.
Hasaberbay hasabelray.i. virga pastoris.Stepha.
Hasal idest cepe.
Hasalafur idest squilla.
Hasalakir.basalazir.i.cepe sine tunicis.
Hasan ẽ medicꝰ armenus fm Aui.est fortior euforbio:⁊ cuz eius potio augmentatur super.ʒ. iterficit.ca.est ⁊ sic.in tertio.

¶Cap. CCCXXVII.

Hasap. ara.gre.calamos.lati.calamus vel cãna pisidis. et est illa eadem que est in hispania. SERAPION.libro aggre.auctꝰ Diascor.Lannarum quedam est que nominaꝫ hastos:et est illa que nõ est ire rius inanis ex qua fiũt haste sagittaꝝ.et est que nominatur bublas.et est femia.Et alia est q̃ vocaꝫ siringias et ẽ cannosa longos habens nodos apta scriptoribus. Et alia grossa inanis nascens ꝓpe aquas. ⁊ nominatur tineas. ⁊

a quibusdã dicit chocuas ⁊ quidam nominant eaz cacamincres.⁊ est illa q̃ nascit in paludibus volo dicere q̃ radix eius est inter radices iuncoꝝ ⁊ est ad soliditatẽ tẽdẽs cuius color est fere albus. DIASCORIDES cap.de cãna.spẽs eius sunt quattuor.vna dr̃ hastos ex qua fiunt sagitte.altera aũt femina dr̃.vñ fiunt ligule ad calamos. tertia species est noĩe siringias roboze solido ⁊ duro. ⁊ nodis spissis quibus scriptores vtunt.⁊ est quartũ genus calami qõ caraꝝ appellaꝫ:⁊ a pluribus cipriõ qõ genus maxime in irriguis locis nascitur ⁊ fructuosis:⁊ illa est cãna vsualis nostra.Est alia cãna agrestis que gre. dicit calor. que est species graminis sicut apparet in.l.agrestis. quaz si aialia comedunt cito infert mortẽ: maxime illa que in vys babylonie nascit ⁊ in pnaso. hastas hz multas. folia sunt illi hedere similia.flos alb⁹ ⁊ odoratus semen hz minutum ⁊ bonum ⁊ radices.v.aut.vi.albas lõgas ⁊ dulces grossitudine vnius digiti. POSSE.GALIENVS.6. fim.phar.cap.calami frigmitis ⁊ est vsualis calamus. radicez cũ bulbis dicunt euellere spicula ⁊ stimulos funditus.aliqui ꝛscripserũt q̃si attractiua ei inexite virtute:tamen non sumus nos experti. quantũ vero cõiecturandũ est absterstue particeps virtutis est non pauce nequaq̃z acris.folia vo viridia mediocriter infrigidant. ipsa.n.participant potẽtia abstersiua. Radix quoq̃z ei⁹ adusta subtilium partium satis ⁊ diaforetice virtutis fit hñs quid ⁊ absterstiuũ ⁊ calefaꝫ ⁊ siccat ĩ tertio.⁊ deficcat plusq̃z calefacit.cauẽdũ ẽ aũt a suo anchili.nã in aurib⁹ intrãs offendit auditũ vt fere faciat surditatẽ. DIASCORI. Radix canne vsualis cataplasmatibus adhibita cum bulbis infixa corpi eycit.aceto mixta dolores sciaticos mitigat. eius folia viridia cataplasmatibus adhibita.igne sacruz cõpescunt ⁊ duricies soluunt omnes. Lozũ eius adustuz ⁊ aceto tritũ alopitias capitis emendat. flos aũt canne si in aures missus fuerit auditũ tollit. tantũ potest quantũ ⁊ cipria canna.Canna agrestis elixa in vino melle addito ⁊ mirre dimidia parte ⁊ piperis ⁊ libanotidi.tertia parte. hoc medicamẽ oculoꝝ caligines tollit.qõ medicamen in pissida enea reponi dz.Elixatura radicis eiꝰ tantũ potest quantũ ⁊ radix.semẽ eius diureticũ est.nauseã prouocat ventrẽ stringit.nascit in sicilia:quã ciues ipsi quilinia vocant q̃ si viridis comesta fuerit a bobus apantur.

¶Capitulum. CCCXXVIII.

Hasas. ara.gre.molibdo.siue molibdinos.lati.plũbum.vbi sciendũ q⁹ plumbũ ex eadez vena extrahit a qua argentũ.cum vena terit ⁊ lauatur vt suba terrea ab ea moueaꝫ. ⁊ qõ munduz est ĩcineratio ponit ⁊ actione ignis liquaꝫ:quod supernatat vt spuma est litargiꝝ: quo inde ablato cum instrumẽto remouente sputuz quod buliendo superstitit est plumbum: quod artificialiter cineratio delaborato in terrã fluit: tamẽ quouscq̃z cineratio remanet qõ est puꝝ argentũ ponderosius plũbo in fundo residet. Nã multoties hoc vidi sardinie in villa ecclesie vbi pdicta vena ꝛtinue iuenit. SERAPION libro aggre.cap. Hasas.auc.Sal. Suba eius est composita ex substãtia aerea ⁊ substantia humida que fuit coagulata ꝓpter frigiditatẽ ⁊ non est in ea substãtia terrea nisi modica.Et virtus eiꝰ est fri.⁊ hu.⁊ signũ q⁹ in ea est suba aerea est:quando infrigidaꝫ raritas ⁊ mollities sui corporis.crescit.n.in q̃titate ⁊ pondere qñ mozaꝫ interi⁹ in locis frigidis ⁊ hu.Et qñ accipit mortarium ⁊ pistellum ex eo ponitur in eo oleuz ro.aut mirtinũ aut citonioꝝ.⁊ terit in fortitudine fricationis: ⁊ vteris hoc oleo in medicamine apostematũ calidoꝝ q̃ fiunt in virga pectine ⁊ ano: ⁊ in vlceribus:aut in medicamine emorroidaꝝ.⁊ cõuenit apatibus mamillaꝝ:⁊ est medicamẽ conferens multuz. Et fm hoc administraꝫ ad oẽm mãm que descẽdit ad pedes ⁊ ad iuncturas aut ad partes alias vt ad apata cali.⁊ mala.⁊ si administras hãc medicinam in apatibus in quibus est cancer facit operatõez mirabilẽ:⁊ qñ fit ex plumbo lamina.⁊ ligaꝫ stricta in pectine prohibet pollutionez in somnys:⁊ infrigidat maxime.Et si ligaꝫ super cõtritionem neruoꝝ aut supra nodationes eorum dissoluit cito ⁊ curat.⁊ qñ plumbuz terit ⁊ linitur supra punctura scorpionis marini ꝛuenit.Et sunt qdã qui ponũt cũ fractura vel lotura plumbi: quaz inuenies in.l.lotura: medicinaz que dicit molibdinos ⁊ replet vlcera ꝓfunda. ⁊ cõuenit fluxui sanguinis:qñ miscetur cum oleo.⁊ conuenit vlceribus ani ⁊ emorroidibus a quibus fluit sanguis:⁊ vlcerib⁹ difficilis consolidationis ⁊ corrosiõis:⁊ vniuersaliter virtus eius est virtus tucie.adurit aũt plumbũ in hunc modum in olla noua puluerizaꝫ parum sulfuris: deinde ponantur super cũ lamine alique ⁊ desuper puluerizaꝫ parum sulfuris.⁊ fit ita donec sit plena olla:deinde accenditur sub olla ignis. Et qñ plumbũ fuerit inflãmatum mouetur cũ ferro quousq̃z fiat sicut cinis.⁊ nõ apparet ibi aliquid de substantia plumbi:deinde auferꝫ ab igne. ⁊ porrtet q⁹ ille qui calefacit hoc obturet nares suas: qz fumus est valde nociuus.Abluit aũt plumbũ adustũ in hũc modũ.habeas mortariũ ⁊ pistellũ ex plũbo:⁊ ꝓpce aquã modicã ⁊ misce fricãdo bene cũ pistello illo. donec q̃z fiat nigra ⁊ spissa:deinde cola ipm ꝑ pannũ lineuz ⁊ facias duabus vicibus aut pluribus si opz.⁊ post hoc dimitte residere in fundo:⁊ proyce aquã aliam:⁊ ablue sicut lauatur clinia:⁊ fac hoc donec non appareat in aqua nigredo. ⁊ fac inde trociscos ⁊ serua ỏ ista lamina ⁊ eius virtutes latius inuenies in.l.lotura'. Et scoria plumbi melior est illa que est similis colori sulfuris citrini grauis difficile frangibilis ⁊ non habens admixtum plumbum citrina clara similis in claritate sua vitro. Et virtus eius est similis virtuti plumbi vsti:nisi quia est plus stiptica.

Hassatrerary:idest sal armoniacum.

¶Capitulum. CCCXXIX.

Hascaba. bascala vl̃ basach.ara.gre. Abessech.vl̃ tribulus.lat.vo tribulus vel cicer impatoris. SERAPION lib.aggr.caꝰ baschaba.auc.Diasc. Dascaba.i.tribulus.cuius due sunt spẽs.ꝑma agrestis nascens in sterquilinys:⁊ iuxta flumina:⁊ in littoribꝰ:cuius folia sũt similia folys portulace:nisi qz sunt minora.⁊ habet ramos longos super terrã expansos. ⁊ ꝓpe folia sunt spine dure. secũda vero species.nascit in fluminibus cuius rami eleuant super aquã.⁊ habz spinas occultas. ⁊ folia lata: ⁊ ramulos longos: in quib⁹ sunt folia: ⁊ hz stipitẽ cuius pars supior est grossior inferiori.⁊ est ĩ ea res adherẽs et subtilis sicut capilli spine aggregate vel aculeo spine.⁊ semẽ eius duꝝ sicut semẽ alterius speciei.substantia eius est composita ex substantia humida pauce frigiditatis:⁊ substãtia sicca non pauce siccitatis fm suam frigiditatem.⁊ illud qõ vincit in siluestri est substantia terrea:⁊ quod vincit in alia est substãtia aquosa.Et agrestis sapor est stipticus. Est alia species que nascit in regione badahas que dicitur sandarx:que daꝫ ab incolis illius patrie animalibus ꝑ cibo.dũ est humida herba ipsius. Et ex semine eius faciũt panez. Nam ipm est dulce ⁊ nutrit. ⁊ sic vtuntur eo loco panis tritici. GALIENVS.8.simpli. phar.cap.de tribulo. Est ex humida substãtia moderate frigida:⁊ sicca non moderate existit.dñatur aũt in terrestri qdẽ terreũ fri.⁊ stip.in aq̃tili vo aquositas. ⁊ ꝓpterea vtraq̃z ad flegmonũ:⁊ oĩno ad oẽs influxiones cõpetunt. terrestres vo tribuli subtiliũ partiuz exites. fructus lapides q̃ in renib⁹ frangit bibitus. DIASCORIDES. cap.de tribulo.Eius genera sunt duo. siccus ⁊ humidus. siccus vero folia hz similia andragne nõ tenera:sed dura

haste sunt illi lõge ⁊ tenere porrecte super terrã in quib⁹ spine nascunt. Nascit locis fluuialibus ⁊ desertis humidus vero in fluminib⁹ nascit: cuius coma sup aquã extendit. folia supnatant. spinas vo celat in aq̃. folia latiora habet ⁊ lõgos ramos. hasta vo initio in se tenues spinas sicut spica. ⁊ semẽ est duruz ambobus. virtus est illi stiptica desiccatiua. Plinius libro. zi. capitulo. i6. ⁊ libro. z z. capitulo. i o.

POSSE. GALIENVS. Fructus ei⁹ frangũt lapides in renib⁹. DIASCORIDES. Tribuli faciunt ad inflãmatões. ⁊ ad ea que sup occurrunt. sunt stipticis desic. leptomeris etiaz omnes tumores spargit faucibus ⁊ ginguis impositi opitulãtur. melle addito nappas. i. ozis putredines tollunt. succus eoꝝ nobilibus colirys miscet. semen eoꝝ calculos frãgit ⁊ excludit. terreni vo semen. z. i. bibitũ ⁊ impositũ morsibus venenatis occurrit. dato veneno contrarium est vim eius vincendo. Elixatura eius sparsa pulices necat. In flumine tracie in strimonia palude de herba eius eg berbanẽ semen eius: qz dulce est eu stomachum est pro tritico de ipso panis fit vsui aptus.

SERAPION prohibet apostemata ca. ne ꝓfirmentur. ⁊ confert omnibus membris ad que fluũt humores: sed semen tribuli agrestis quando bibitur frangit lapidẽ renum ⁊ ambe eius species infri. ⁊ stip. ⁊ fit emplm cuz eis apostematibus ca. ⁊ miscetur cum melle ⁊ curat alcolam ⁊ putredines que fiũt in ore ⁊ doloreꝫ gingiuaꝝ. Et expimitur succus ab eo ⁊ administrat̃ in oculis ⁊ semen eius est humidũ conuenit lapidi renũ ⁊ vesice. Et quãdo. z. y. bibuntur de prima specie ipsius ⁊ fit emplastruz cum ea cõuenit morsui tyri. Et quãdo bibit̃ cũ vino conuenit medicinis mortiferis. Et quando decoctio eius rorat̃ sup loca vbi abundãt pulices occidit eas. ille vero qui nascitur ⁊ dicitur sandax in regione badacas dat̃ ab incolis illius prĩe animalibus ꝓ cibo vum est humida. berba ipsi⁹ ⁊ ex semine ei⁹ faciunt panẽ. Nam ipm est dulce ⁊ nutrit ⁊ sic vtunt̃ eo loco panis tritici. Sandax est bonus dolori vesice ⁊ strangurie ⁊ augmentũ magnũ facit in spmate.

Hascaleeh vel allesseeh. i. herba spãsa sup terrã hãs plurimos ramusculos faciẽs cicera spinosa. ⁊ ẽ basaba.

Hasce. Asce. Axe. i. tymus. ¶ Cap. CCCXXXX.

Hasdane. arabi. grece andrane. latine portulaca. SERAPION lib. aggre. Aliqui vocant eã herbam stultam vel piperellaz. ⁊ est herba portulaca que oibus est nota. GALIENVS. 7. simpl. phar. capitlo de portulaca. substãtia eius est aquosa ⁊ in sapore eius est stipticitas pauca. in frig. in tertio. ⁊ humi. in scõo. DIASCORIDES. cap. andragne siue vt aliqui portulaca est omnibus nota habẽs frigi. virtutez atqꝫ redarguentẽ vt strignum ⁊ ysdem cõueniens causis: sed pstantius. POSSE. SERAPION ꝓuenit habẽtibus inflãmationẽ ⁊ incẽsionem ⁊ causonez in ozificio stomaci. ⁊ in omnibus ypocundrys ⁊ curat stuporeꝫ dentium: eo ꝙ lenit ⁊ aufert asperitatẽ que ẽ in eis ex acidoꝝ sapidoꝝ presentia ꝓpter humiditatem viscosam q̃ est in ea: sed ⁊ succus eius similiter nõ solũ exterius appositus: sed ⁊ bibit⁹ refrigerat. ⁊ hoc quidẽ ipsi herbe accidit ⁊ si tota comeda tur ⁊ conuenit vlceribꝰ intestinoꝝ leniens ipsa: quãdo sumitur in cibo: eo vero ꝙ stipticat est cib⁹ ydoneus ⁊ cõuenit fluxui matricis immoderate: ⁊ succus eius fortior est in hoc ⁊ ĩfrigidat: quãdo ex ea fit emplm. ⁊ herba ipa qsi comeditur facit hoc. Et idẽ aucto. Ruffi. debilitat visuz ⁊ destruit euz ⁊ infrigi. corpus: ⁊ phibet vomitũ: ⁊ aufert libidinẽ. DIASCORIDES portulaca masticata vl comesta cum exigaro fluorẽ sanguinis prohibet ⁊ viscide stringit ꝓprie cõmasticata vel comesta dentium offensaz que de immaturis pomis fit quã greci emodiam vocant sanat. In ardore stomaci portulaca cũ aceto comesta mire iuuat. tũsa ⁊ cũ mollito ordeo mixta ⁊ quasi malagma pãno inducta ⁊ stomaco imposita mire febres tollit. frig. est nimis ⁊ hu. abundanter. modicũ austera. ⁊ ideo repimit ⁊ maxime colerã transmutans eaz ⁊ alienans in suã qualitatẽ nimium infrigidando: ꝓpter qõ causon febrĩbus plus omnibus iuuat. in stomaco posita vel in totis ypocũdrys stuporem etiã dẽtium sanat masticata. Et nõ soluz extrinsecus posita: sed potata infrigidat. succus ei⁹ similiter agit: ⁊ qz stiptica est disintericis in cibo sumpto iuuat. Et ad fluxum sanguinis mulieꝝ ⁊ sanguinẽ reycĩbus succus eius mirre facit: quia viscide stringit.

RABI. MOYSES portulaca curat appetitũ luti. ⁊ valet ꝓtra ligationẽ dentiuz. AVICENNA lib⁹ z. cap⁹ de portulaca. Succus portulace est magis vtilis opationis. frig. est in tertio. humi. in fine secũdi. in ea est stipticitas. phibet fluxum sanguinis ⁊ fluxus antiquos: ⁊ ipsius nutrimẽtũ est parũ illaudabile ⁊ est resistẽs colore valde. ⁊ fricanẽ verruce ⁊ eradicat eas proprietate sua non qualitate. fit ex ea emplm in apatibus calidis in quib⁹ timetur putrefactio ⁊ berisipilla. cõuenit botbor in capite abluto ex ea cõmixta cũ vino: ⁊ delet stuporẽ dentiũ. propterea qz lenit asperitatẽ: ⁊ sedat sodam calidã pulsatiuã. cõfert obtalmie ⁊ ingredit̃ in alcobol. Et minus vsus ei⁹ facit accidere pãnum in oculo. eius succus phibet sputuz sanguinis ꝓpter virtutẽ suam pontica. cõfert inflãmationi stomaci bibita ⁊ more emplastri superposita: ⁊ ꝓuenit epati inflãmato. ⁊ prohibet vomituz colericũ ⁊ debilitat appetitum. ⁊ fit ex ea clistere disinterie intestinoꝝ ⁊ solutioni colerice. ⁊ conuenit doloribus renũ ⁊ vesice ⁊ vlceribus: ⁊ abscindit plurimũ desiderium coitus. Et extinguit filius mesarugie ꝙ augmentũ facit in coitu. ⁊ videtur ꝙ sit illud in cõplexione ca. ⁊ sic. ⁊ ipsa retinet fluxũ menstruoruz: ⁊ conuenit vlceribus matricis. ⁊ conucnit aqua eius emorroidibus sanguineis. ⁊ eius succus extrahit ascarides. ⁊ si assẽt̃ portulaca ⁊ comedatur abscindit solutionem ⁊ conuenit feb. antiquis.

Hasebarabice neruus.

Hasech. arab. haxech. i. tribulus marinus. Almansor. tractu tertio.

Hasekti. ara. cameleonta.

Hasel. arabi. mel. Stepha. Aselium.

Hasek. i. ysopus humida.

Hassur. ara. croc⁹ portulanus quo syricum tingit̃. Auicen. Assur.

Hastalaraby. ara. virga pastoris. basaelrai. Ste.

Haskam. i. omne qõ ẽ amarum multum. ⁊ quidã dicunt ꝙ est collogntida.

Hasrem. ara. agresta vna acerba. Stepha. belseré.

Hasser. Bezertasaz. Dali abbas est vitis alba.

Hausuꝝ. bauxer. bausarũ. Assuꝝ. Auicẽ. l. bauxer.

Hataban idest folium.

Hatasir. i. cepe muris.

Hatib idest armel.

Hatinae. i. hermodactilus

Hatozis idest acozus.

Hatosis idest ceterac.

Hastor. ara. anicule parue.

Hatalecel idest portulaca. Stephanus.

¶ Cap. CCCXXXXI.

Hatronig. bating. ara. gre. titrãolia. lat. resina vl rasa vl glucten arboris grani viridis. vbi sciendũ ꝙ resina potest appellari omne gũmi q̃si resuma a resudo resudas inde apparet hoc vocabulum ad designandũ gũmi cappini: quando simpliciter inuenitur istud gũmi nostro idiomate vocatur rasa: sed quãdo ponitur cũ determinatione dicit gũmi illius plãte ad quaz fit determinatio vt resina pictuina. i. pini vel resina timinatis vel resina pruni. vñ Diascori. resina pictuina quaznos abialẽ dicimus rẽ. SERAPION libro aggre. cap. batronig siue batin. auctori. Diascor. i. resina. ⁊ sunt eius species diuerse ꝓm diuersitates arboris a quibus colligitur. Nam quedã colligit̃ ex pinu: quedã non ex pinu: sed

ex arboribus alys. sed illa que est ex pinu masculo que dicitur com⁹. ⁊ hec est colofonia que fit quãdo frigit̃ vt possit teri: ⁊ fit abietis que est in liquida substantia ⁊ frixa in patella: vt possit redigi in puluerez: ⁊ etiam vocat̃ resina erudita vel carponata. ⁊ est colofonia. pro quo. l. Colofonia. Et quãdo nõ frigitur est illa resina que vocat̃ rasa: sicẽ apparet in. l. test. Ubi sciendũ ꝙ quãdo ponitur resina pini simplr debet itelligi rasa: sed quãdo ponit̃ cum alia determinatione debet itelligi de illa resina ad quã determinatio illa cadit. Est ⁊ alia resina que colligit̃ ex pinu q̃ dicitur chiranolia: ⁊ est arbor cuius fructus sunt grana magna: ⁊ est alia cuius pinus dicit̃ citbaranda. ⁊ est arbor iachuc: ⁊ facit fructum paruoꝝ granorum. ⁊ de ea quedam est que fit in pinu per se absq̃ artificio: sicut illa que fit in arbore masticis: ⁊ quedã fit ex artificio ĩcidendo arborez melior aũt omnium specieruz est illa: que est boni odoris clari colozis: nõ multum existẽs arida: nec multuz humida similis mirre: facilis fricationis. Idez auc. Hal̃. Et oẽs iste resine sunt calefactiue ⁊ dissolutiue ⁊ mũdificatiue. ⁊ de eis q̃daz habẽt subtilitatẽ paucã: ⁊ quedam ampliorẽ: ⁊ quedaz habent stipticitatem: quedam vero nõ. ⁊ melior omnibus speciebus gluctinis est glucten romanum: ⁊ est mastix: sed ceterarum specieruz gluctinis melius est glucten albotin: ⁊ est terbẽtina: ⁊ in isto nõ est stipticitas manifesta: sicut in mastice: ⁊ est in eo cum hoc amaritudo: et ꝓpter hanc causam dissoluit plusq̃ mastix: ⁊ est in eo res que abstergit adeo ꝙ curat scabiem: ⁊ ipm quidem attrahit ab interioribus plus alys specieb⁹ gluctinis. ⁊ est subtilius alys: sed glucten qõ est de specie pini que dicitur cophi: ⁊ illud qõ est ex pinu que dicit̃ chitranolia: ⁊ est pinus magna sunt acutiora q̃ glucten albotin: veruntamen nõ resoluunt neqꝫ attrahunt plus ipso. ⁊ glucten pini magne habet plus de hac ꝓprietate q̃ glucten pini que dicit̃ cophi. ⁊ glucten pini parue: ⁊ glucten arboris: que dicit̃ alacri in gluctine albotin cum hoc est aliqua mollificatio: et postea in mollificatione est mastix: sed glucten cipressi habet punctura ⁊ acuitatem. ⁊ glucten qõ dicitur Racbes est simile gluctini albotin. Et dixit ĩ almemir: gũmi pini que dicitur sachilis est sudor arboris pini que facit fructũ magnum: ⁊ est fortius sudoribus omnibus arborũ in calefactione: quẽadmodum sudor arboris albotin est minus calidus ⁊ minus desiccatiuus q̃ sudor aliarũ arborum: ⁊ sudor pini que facit grana parua est minus q̃ sudor magne in desiccatione ⁊ calefactione plurimũ. Et idez auc. Dias. Resina arboris grani viridis: ⁊ est terbẽtina defertur ex terris arabũ: ⁊ ex terris alys etiam: sed est illa que deferẽt̃ ex terris alkeades. cuius color est albus similis colori vitri declinãs colori celesti habens bonum odorẽ: inferens odorẽ arboris sue. est autez melior omnibus resinis: post ipsam vero mastix: et post ipsam est iachur: ⁊ est ex arbore ceamdicaris: post ipsam est resina arboris: dicte alacri: et post ipsam in bonitate est resina cophi: et est aret: et resina pini: et omnis resina arze: ⁊ omnes iste resine sunt calefactiue dissolutiue ⁊ mundificatiue: ⁊ sunt cõferentes tussi ⁊ vlceribus pulmonis: ⁊ sputo sanguinis: ⁊ terbẽtina cũ hoc mũdificat pectus. Et quando fit cũ ea sola loboc: aut cum melle ꝓuocat vrinam ⁊ mollificat ventrem: ⁊ cõuenit ad faciendum abzadere pilos palpebraꝝ que pũgunt oculos: ⁊ quando miscet̃ ziniar ⁊ calcantuz conuenit scabiei vlcerose: ⁊ auribus a quibus fluũt humiditates: ⁊ meliores quidem istarũ resinarum omniũ sunt ille que sunt splẽdentes: ⁊ ex gummi vel resina iachur: ⁊ est resina locaman. melior est illa que est humida: ⁊ defert̃ ex partibus gallie. ⁊ resina pini ⁊ cipssi sunt debiliores q̃ resina iachur et resina alacri. et non habent virtutes quas habent iste: q̃uis administrentur loco earum. Sed masticis vtus ꝓpinqua est virtuti terbentine. Loquuntur omnes iste resine in hunc modũ. Resina ponitur in vase capiente quadruplum eius qõ fit ex ere: ⁊ ponuntur in eo resine lib. ix. ⁊ aque pluuialis lib. xviij. ⁊ coquuntur bene sup pznas: ⁊ mouetur semper cum continuatione: ⁊ coquunt̃ donec desiccetur fortiter: ⁊ fiat facile frãgibilis: ita ꝙ frangatur cum digitis. deinde reponatur in vase fictili. fit enizalba sic preparata ⁊ cocta. oportet aũt ꝙ coletur resina in hũc modum: illa. yz. que est humida ponatur super pznas: et quando ĩceperit coagulari adde sub ea pznas multas: ⁊ coquatur tribus diebus ⁊ noctibus. donec fiat talis sicut diximus supra ⁊ repone ⁊ serua. illa vero que ex his fuerit sicca: sufficit ꝙ decoquatur die vna tota a mane vsq̃ ad noctem. ⁊ iste qdem resine sic decocte cõueniunt in confectionibus ynguentoꝝ odoriferorum: ⁊ in ynguentis que resoluunt laxitudinem. faciunt nãq̃ ea odorifera: ⁊ melio⁹ colorata. Colligitur fumus ex istis sicut colligitur fumus olibani: ⁊ est conueniẽs in cobol: ⁊ fiũt ad pilos palpebrarum: ⁊ corrosionẽ lachrimalis oculi: ⁊ ꝓuenit pruritui palpebraruz ⁊ lachrimis: ⁊ fit ex eo encaustrũ ad scribendũ. Et idem auc. Albugeri. Resina confert ad exituras duras. Et quando puluerizatur super vlcera que fiunt in cute capitis cum balaustia curat ea. Similiter aũt ⁊ alia vlcera que fiũt in corpore. Pli⁹. lib. i4. ca. zo. ⁊ li. i6. cap. iz. ⁊ lib. z4. ca. 6. GALIENVS. 7. sim. phar. cap. de resina. oẽs species gluctinis calefaciũt ⁊ desic. DIASCOR. cap. de resina. lachrimũ est arboris. oĩs aũt desiccat ⁊ cal. ⁊ diaforetica est. alia qdem plus. ⁊ alia quidez minus. merito ergo precedit omnes resina que ex scino que mastix noiatur: qz magis stiptica: vñ stõm ventrẽ ⁊ epar. defectũ corroborat: et ad inflationes eoꝝ iuuat absq̃ molestia: et aliquãtulũ acredinis hz. et iõ leptomeris est. pretereа terbẽtina ꝓcellit. Nã est diaforetica plusq̃ mastix. ita vt pruciat ⁊ scabies sanat: et ꝓfundas plagas et vulnera magis repleat et purget. ¶ Capitulum. CCCXXXXVI.

Hatros, vel turgi siue obtargi. ara. gre. citrum vel pomum aque: vel milia. lati. vero citrum. SERAPION. lib. aggre. cap. hatros. Citri non vna est nã: sed caro eius est illud qõ est in medio corticis: ⁊ acetositas eius generat humores grossos frigidos: sed cor eius et est acetositas eius. f. in qua est semen est acetosi saporis ⁊ infrigi. ⁊ desic. in secundo: ⁊ semẽ eius est amari saporis: et est exiccatiuũ in scõo: et diaforeticuz. folium est vtutis exic. et resol̃. DIASCORIDES. Citrum habet semẽ simile semini pirorum. GALIENVS. 7? simpl. phar. ca. de citro. milia indica. i. citrum huius fructus ab omnibus nominatur citrum: in semine quidez acida qualitas: et siccatiua dominatur: vt sit frig. et sic. in secundo. in cortice vero siccatiua participat complexione: non modicaz tamen habens acedinem: quocirca et siccat hic cortex in tertio. non tamen est frigidus: sed vel cõmoderate vel infra. Caro vero eius grossarum partiũ: et est flegmatica et fri. ipsa itaq̃ comeditur sicut et cortex eius esibilis est et humidum quid habet et acidum: de quo prius locutus fui: et quidem in eo inuenitur quod vere est semen. amarum autez. et est palam: quoniam diaforetice et siccatiue virtutis in secũdo accedẽs a commoderatis: et folia sunt exiccatiue et diaforetice virtutis. Et idem eodez libro et capitulo ꝓm translationem ara. batrox. i. citrum. et est pomum aque. cortex eius non est frigidus. immo est aut eq̃lis cõplexionis: aut minus equalis paruz. et exiccat quantum est de virtute et complexione sua exiccatione habente acuitatẽ non paucam: et est in scõo semen siccuz in scõo gradu. folium est eiusdẽ virtutis exiccatiue ⁊ resolutiue. DIASCORIDES. capi. de citro. non in partibus oĩbus vis est vna et eadẽ. Nam medula eius vbi est semẽ

acidã potestatẽ:ac per hoc stipticam esse manifestũ est.
AVICENNA.lib.scdo.ca.de citro. Omnibus est notum oleũ factum ex eo:ꝛ ex cortice⁹ eius est forte ꝛ factũ ex floꝛe ipsius est debilius omni alio. Cortex ei⁹ est cal'.in ꝓmo.sic.in fine secũdi:ꝛ eius caro est ca.in ꝓmo ꝛ hu.in secũdo.qdam aũt dixerũt q̃ est fri.ꝛ hu.in scdo. et eius frigiditas magis est:ꝛ ipsi⁹ acetositas fri.est ꝛ sic.in tertio: et eius semẽ ca.in ꝓmo.sic.in secũdo. Cortex eius est temperatus in caliditate.ꝛ est cal'.in ꝓmo.sic.in secundo. semen eius est ca.cum forti siccitate.pulpa eius frigi.ꝛ humi.
POSSE.SERAPION.semen eius quãdo bibiꝯ cuꝫ vino habet potestatẽ ꝯtra medicinas mortiferas: ꝛ laxat vẽtrẽ:ꝛ quãdo ex decoctione.s.corticis eius: aut ex succo eius fit collutio oris:facit oris odorẽ bonũ:ꝛ cõuenit eius acetositas pregnantib⁹ quãdo habẽt desideriũ preter naturam q̃ contingit eis ꝓpter ipregnationẽ. Et dr̃ q̃ quãdo citrũ ponitur in pannis.s.cortex eius ꝑseruat eos a corruptione. Et idem auc. Aben Mesuay. cortex eius ꝓprie facit bonũ odorem:ꝛ extinguit calorem stomaci supfluuꝫ ꝛ acetositas quãdo linitio fit ex ea cõuenit empetigini: et aufert eam: ꝛ decoctio ei⁹ cõuenit cardiace:ꝛ facit appetitum cibi.ꝛ icidit coleram:ꝛ abscindit fluxũ ventris ꝛ vomitum.ꝛ extinguit calorꝫ epatis:ꝛ de ꝓprietate eius est auferre tristitiã:ꝛ ꝓprie rob eius:sed ipm nocet pulmoni et neruis sua acetositate:ꝛ grana sua sunt de numero medicinarũ conferentiũ venenis quando ex eis sumiꝯ aure.i. cum aq̃ repida:ꝛ poniꝯ sup locum morsus.ꝛ molliunt vẽtrem. DIASCORIDES.Citruꝫ pregnantibus fastidio laborantibus esui datum stomacũ a nausea mundat. tritũ:ꝛ in potione vini datum medetur querelis iecoris:ꝛ aqua tritũ ꝛ insparsum humidis vulnerib⁹ adhibetur: et permonibus ex ea singulare presidiũ est.cortici austerior natura cõcessa:que quantũ valeat etiam de ipso odore testatur modice sumptus:aut potioni calide datus immense beneficiũ nature digestionis opaꝯ. AVICENNA. caro eius inflat:ꝛ folia eius sedãt iflationẽ:ꝛ eius flos est subtilior:et eius acetositas est stiptica frangẽs coleram rubeam.Et eius semẽ ꝛ cortex sunt resolutiua: ꝛ cum poniꝯ eius cortex in pãnis ꝓhibet tineas:ꝛ eius odor rectificat corruptionẽ aeris ꝛ pestilentiã ꝛ acetositas eius abstergit coleram rubeam:ꝛ aufert pannũ.qõ est ex cortice eius adustum bonũ est in albaras linitũ: ꝛ decoctio ei⁹ efficit odorem oris bonũ.ꝛ est ipinguatiua corporis. Et cortex eius recẽtis in ore odorẽ efficit bonum:ꝛ eius decoctio similiter cum retinetur in ore:ꝛ acetositas eius valet empetigini illinita.eius oleũ valet mollificationi neruoꝝ:ꝛ nõ fiat nisi ex cortice eius:ꝛ cõuenit paralisi. Et ipsius acetositas est mala neruis.cõfert torture oris cum fit coliriũ ex acetositate eius:ꝛ remouet bicteritiã oculi.Ei⁹ acetositas sedat tremorẽ cordis ca.Et nutritum est bonum gutturi et pulmoni:sed eius acetositas est mala pectori: et medulla citri cum aceto si ponaꝯ ex ea medietas astariati iterficit sanguisugas trãsgluctitas:ꝛ educit eas.caro ipsius est mala stomaco iflatiua tarde digestionis:quare oportet vt comedaꝯ cum almuri.Et similr nutrita cũ melle est sanior ꝛ magis recipiẽs digestionẽ nisi sit plurima.ꝛ eiusdẽ quidem folia cõfortant stõm ꝛ viscera: ꝛ postea flos ipsius: ꝛ cortex eius poniꝯ in cibarys sicut semina que pro condimẽto ponuntur ꝓpter sui duritiẽ:ꝛ ipsius decoctio sedat vomitũ colericum:ꝛ facit appetitũ:ꝛ oportet quidẽ ne citrum comedaꝯ singulariter q̃ misceaꝯ oleo ante se ꝛ post se.Eius caro facit vtentẽ se possidere colicã ꝛ ipsi⁹ acetositas retinet vẽtrẽ.ꝛ cõfert solõi colerice:ꝛ eius semen cõuenit emorroidibus:ꝛ in eius semine est vtus solutiua: et succus acetositatis eius sedat ifirmitatẽ sciaticam mulierum:seminis eius ponꝯdus.3.y.cum vino ꝛ chilem:ꝛ aqua cala illinitũ resistit venenis omnibus:ꝛ ꝓprie scorpionis bibitũ aut linitum:ꝛ eius cortex est vicinus illis: ꝛ succus acetositatis cõuenit morsui vipere bibitus: ꝛ cortex eius pro emplastro suppositus est vicinus illi. Et idem de viribus cordis ait: q̃ cortex ei⁹ confortat cor:ꝛ est tyriaca cõtra venena:ꝛ ad hoc valet acetositas eius similiter.
PAVLVS.capi.de citro.Cortex eius digestionẽ confortat:ꝛ valet contra cardiacaꝫ: media substãtia eius male digeritur:sed interior. idest acetosa competit vsui medicine.appetitum confortat:ꝛ valet contra fe. pestiferas: semina eius sunt diuretica. RABI.MOYSES. Ubi loquitur de citro.dicit q̃ cortices citri valent contra egritudines stomaci ; et expellunt malitiam intestini ieiuni ꝛ acetositas eius confortat spiritus. AVERROYS. capi.de citro.Cortex eius habet manifestum iuuamentũ stomaco ꝛ epati.Medulla citri curat cõbustiones ignis: ꝛ excoriationẽ ex itinere:et ex omni re calefaciente:et potissime ex sole et psilotro:et curat mirabiliter ramicẽ puerorum et potissime si ex ea fit vnguentuꝫ illo modo. Accipe medullã citri:subtilr icisam:et buliat in axũgia porci recẽti:et postea coletur per petiam:et iterum reponaꝯ ad ignem:et in fine misceaꝯ mastix olibanum et cera alba:et erit optimũ vnguentũ citrinum. Aliqui conficiunt ipsuꝫ cum citro et axungia trũ: sed est minus bonum: et postq̃ colatũ est:nõ reponitur iterum ad ignẽ.fit simil'r alio modo vnguentũ de citro ꝗm q̃ iuenies in antidotario minori Ha.qõ ibi interpretaꝯ vnguentũ citrinũ. Sed attẽdendus q̃ qñ aliqõ vnguentũ vel emplm fit ex citro:dr̃ fieri ex citro bene maturo. Nam ꝗm q̃ dicit Auicen. diacitrũ ꝛ que fiũt ex citro debẽt fieri sole existente in capricorno .i.a medio decembris vsq̃ ad medium Januarij.

Hatuc.i.lignũ aloes. Haturion qd est.l.cẽtaurea.
Hatunoꝛ.i.celidonia. ¶La. CCCXXXXVII.

Hau. ara.lati.cornu. SERAPION.lib.aggr.auc. Haꝯ. plurimuꝫ quod administratur ex cornu ẽ ceruinum et caprinum. Nam adurũtur et administranꝯ, POSSE.SERAPION.aduruntur et administranꝯ ad restringendum gingiuã:et cõfirmandũ dentes et cornu cerui quãdo aduriꝯ et abluiꝯ curat vlcera itestinouꝫ ꝛ fluxũ sanguinis:ꝛ fluxum vẽtris:et qñ bibitur curat bicteritiam:et dosis eius est coclearia duo:et iã administratur adustũ et ablutũ in sief:et ad hec faciũt:et ad desiccãdus humores qui veniũt ad oculũ.Et idẽ auc. Pauli.cornu cerui et caput adustũ abstergit dẽtes fortiter et curat gingiuã:et sedat dolorẽ gingiue iflate qñ aduritur:donec albescit:et cõfert sputo sanguinis et bicteritie adustum ꝛ ablutũ.et cõfert disinterie.Et idẽ auc.Diaſ. qñ cornu cerui aduriꝯ et lauaꝯ et bibunꝯ ex eo aur.y.cũ draganto cõfert sputo sanguinis et vlceribus itestinoꝝ et fluxui ventris antiquo et bicteritie et dolori vesice:et cõfert cursui humiditatũ antiquo ex matrice qñ bibiꝯ cuꝫ aliq̃ medicina cõueniẽte ad ꝶ.Et iciditur cornu in frusta: et poniꝯ in olla terrea:et lutaꝯ caput eius:et dimittiꝯ in furno donec albescat.lauatur aũt postmodum cum clima:et sic conuenit oculo ad quẽ currũt humiditates:ꝛ vlceribus q̃ sunt in eo:et quãdo fricanꝯ cuꝫ ipso dentes abstergit eos a sordibus:et fit fumigiũ cum cornu crudo:et fugat aĩalia venenosa:et quãdo coquiꝯ cum aceto:et colluitur os cũ decoctione cõfert dolori dentiũ: ꝛ limatura eius qñ daꝯ in potu cum vino excludit lumbricos.

Haud.baudem.i.lignum aloes.Stepꝶ.
¶Capitulum. CCCXXXVIII.

Haudeb. siue bãdbel.ara.gre.colloquintida.lati. vero cucurbita alexandrina vel cucurbita deserti. SERAPION.lib.aggre.capi. baudeb.est plãta que emittit ramos et folia extensa sup terrã similia

folys ꝛ ramis cucumeris domestici:ꝛ habet fructum sup terrã rotũdum similẽ pile mediocris magnitudinis: ꝛ folia eius sunt babẽtia scissuras ꝛ amara: fructus vero eius colligẽdus est quãdo color eius mutaꝯ ad citrinũ. Et idẽ auc. Dabix.coloquintida est melon agrestis. ꝛ colligiꝯ ea que est viridis cum icipit cõdẽsari rosa sua. aut qñ ipsa hꝫ aliqd viriditatis:qñ modicuꝫ ex ipsa occidit: ꝛ ꝓprie illa que reperiꝯ sola in arboꝛe sua occidit potantes se sine dubio:qñ quãdo datur ex pulpa eius facit tortiones fortes ꝛ facit euomere vomitu forti:ꝛ iducit tenasmonẽ ꝛ anxietatẽ animi: ꝛ coartationẽ anhelitus ꝛ frequẽtiam eius:et sincopim:ꝛ sudorem frigidum:ꝛ fortasse iterficit sicut dixi.debet ergo colligi cũ est maturus in mẽse septẽbris:ꝛ ẽ ca.in tertio.sic.i scdo. DIASC.ca.de collogntida.Collogntida.i.cucurbita agrestis:quã multi sciam amaram vocãt hastas ꝛ folia habet sup terrã similes cucumeri nostro:q̃ folia icisa sunt ꝛ gustu amara:fructus eius rotũdus vt pila q̃ colligẽdus ẽ in maturitate cũ colorẽ variauerit. IO.MES.c.ō collogntida.Collogntida quã pses vocãt cucurbitã deserti q̃ nasciꝯ in plãta:quã ẽt fel terre vocãt: eo q̃ in toto ambitu ort⁹ ei⁹ iterficit herbas:ꝛ est q̃ si venenũ eis. vñ vocãt eã arabes neces plãtaꝝ. Et ei⁹ folia sunt ampla pilosa:ꝛ extendunꝯ rami eius sup faciẽ terre: sicut extendiꝯ cucurbita in terra sup quã iacet.duorum est modoꝝ.masculus ꝛ femina:ꝛ ex eis masculus est sup quẽ nasciꝯ sicut lanugo :ꝛ est grauis cum duritie ꝛ asperitate attinẽs nigredini. Et laudaꝯ ex eis femina:ꝛ ꝓprie habens ꝓprietates bonas: vt sit collogntida grossa :ꝛ quãto grossior ꝛ leuior: tãto melior.ꝛ sit alba laxa:leuis ꝛ ꝓplete maturitatis:cui⁹ pars iterior est pulposa laxa ꝛ alba ꝛ leuis.ꝛ vehemẽtis albedinis.verũ que nõ est cõpleta in maturitate mala est:cõtristat.n.suscipiẽtem illã ꝛ ventositatẽ cũ difficultate facit: ꝛ soluit superabundanter: ꝛ solutõe educit sanguinem:ꝛ fortasse interficit.Et cum sigillaꝯ ex toto germine plãte:vt nasciꝯ collogntida vna est illa pniciosa ꝛ mala.imo est venenũ.Et cum in tota regione nõ est nisi plãta eius vna per se nascẽs est mala.Et que nasciꝯ in terris fortibus ꝛ pulverulentis:aut iuxta loca reptilium:aut in locis termarũ coloquintidas facit minores:ꝛ sunt simiiter male:q̃ aũt nasciꝯ in terris laxis et arenosis ꝛ liberis est illa que eligiꝯ.Et cum extrahiꝯ pulpa eius: ipsa debilitat eam.tẽpus aũt collectionis eius est autumnus: ꝛ ꝓpe duꝫ iam citrinescit.ꝛ remoueꝯ ab ea viriditas.ca.est ꝛ sic. complexionis in tertio:ꝛ est cõposita ex partibus igneis ꝛ terreis adustis:ꝛ ẽ solutiua attractiua supfluitatũ a remotis multũ:ꝛ ẽ resolutiua icisiua absterstiua. Quatuor sunt que debẽt corrigi in ipsa. Nocet eniꝫ cordi stomaco ꝛ epati:ꝛ est cõturbatiua subuersiua viscerũ faciẽs operatiões difficiles:ꝛ aperit orificia venarum apertione sanguinem manare faciẽte:ꝛ operaꝯ id vehementius q̃ aloes:ꝛ exoriat vias. Emendaꝯ aũt ꝓmum ꝛ zᵐ nocumẽtuꝫ ex ea miscẽdo ei ex medicinis cordialib⁹ ꝛ stomaticis ꝛ epaticis q̃ meliorare possunt cõditionẽ eius sicut addiꝯ ei mastix,ꝓprie ꝛ gallia ꝛ similia. Et emendaꝯ tertiũ ꝛ quartuꝫ nocumentũ eius cum rebus acquirentibus ei viscositatẽ ꝛ gluctinositatẽ ꝛ remouẽtibus ab ea serositatẽ:ꝛ cito eã lubricare facientibus sicut est dragantũ ꝓprie bdeliuꝫ ꝛ gũmi mastix ꝛ silia.Et dicit Haꝯ.fiunt aũt ex ea ꝛ laudano partes sumẽdo equales post fricationẽ eius cum oleo rosaꝝ pillule:ꝛ sunt bone et sane ad ea que oportet. Modus rectificationis eius ꝗm q̃ narrauit Filius Sera.ifundatur pulpa eius in aqua mellis.ꝛ ꝓprie decoctionis mirre:ꝛ exiccetur post illud ꝛ teraꝯ vltima contritione:et administretur cũ aqua mellis predicta. Modus rectificationis eius ex iuentione nostra:incidatur in minutissimas partes cum icisorio:ꝛ inuoluatur subtili inuolutione cum glutine dragãti aut bdely:ꝛ exiccetur ꝛ cõteratur post illud vltima contritione:ꝛ fiunt trocis. cum pauco mastice resoluto in oleo rosarũ vel laudano:vel cum aqua mellis. hec.n.ars facit illã sine molestia. Et scias q̃ ō decoctionem completã sustinet.Et dixit filius zezar:nõ oportet vt multum teraꝯ.vltima.n.pulverizatio excoriat vias ꝛ venas.ꝛ dicit fili⁹ Sera.opꝫ vt perveniaꝯ ad vltimuꝫ pulverizationis eius. aliter.n.vlceraret viscera. Et mihi videꝯ q̃ vltime pulverizate frãgitur virtus a permixtiõe adiũctorum ei:ꝛ pertrãsit loca viscerũ absq̃ ipressione nocumẽtorum in ipsis.Et forte in ea in qua nõ exquisite fit illud. pars tamen sensata adherens in villis ꝛ inuolutionibus eoꝝ apostemat ꝛ vlcerat.expelluntur autem nocumenta ipsius a corpore accipiẽdo aquã passularum:cum oleo de amigdalis vel oleo nucũ aut aq̃ mellis cũ olcis ꝑdictis.
POSSE.SERAPION.auc.Haꝯ.sapor est amar⁹ fortiter:ꝛ quãdo sumiꝯ nõ facit operationẽ malam neq̃ periculosam: qñ velociter egrediꝯ. Et quando poniꝯ in clisterib⁹ ꝛuenit sciatice ꝛ paralisi ꝛ colice: ꝛ laxat flegma ꝛ humores crudos:ꝛ quãdoq̃ sanguinẽ. Et quãdo fit cum ea nascale occidit fetum:ꝛ ꝓuocat menstrua.Et quando ipsa cauaꝯ ꝛ extrahuntur iterioꝛa eius . deinde iuoluitur circq̃ ipsam lutũ:ꝛ ponitur in ipsa acetũ ꝛ calefit sup ignẽ: ꝛ fit suppositoriũ cum pulpa eius:ꝛ laxat ventrẽ.Et duꝫ color eius est viridis:ꝛ ipsa est recẽs:ꝛ extrahitur succus eius:ꝛ fricaꝯ sup sciaticã ẽ iuuatiua valde. DIASCORID. virtus est ipsi purgatoria obulo.i.accepto cuꝫ mulsa mixto nitro ꝛ mirra ꝛ melle cocto in modum cataputie bene purgat.ipse vero pile sicce tũse ꝛ mixte ꝛ clisteri adhibite sciaticis medicanꝯ.paraliticis sil'r prestolantur. flegma ꝛ colerã deponunt.mẽstruis imperant:aborsum faciũt:dolorem dentiũ tollunt. Colliria exinde fiũt: que supposita ventrẽ deponũt:viridis aũt succus superunctus sciaticos curat. IOAN.MESVE.Solutiõe educit flegma ꝛ humores viscosos attrahẽs ipsos a pfunditate membrorum. Et dicit humay. solutõe etiã educit coleraꝫ citrinã:ꝛ eius operatio extendiꝯ ad neruoꝝ iuncturas.Et dicit Diasco. nõ efficit operationes in materys que sunt in vys de quibus fit curandũ: et in materys que sunt in ꝓfundis locis distantibus.Et eius posse magnũ est in mũdificatione cerebri vel neruoꝝ lacertorum pulmonis ꝛ pectoris. Et est medicina magna egritudinuꝫ eoꝝ:sicut est dolor capitis antiqui:ꝛ dolor cranei ꝛ emigranea difficilis ꝛ epilẽsia:et apoplexia.Et cõuenit egritudinibus neruoꝝ omnibus: ꝛ vertigini et descensui aque ad oculos:et est res magni iuuamẽti ad asma et antiquã tussim:et ad dilatationẽ anhelitus:et est eius opatio virtuosa ad dolorẽ iuncturarum:ꝛ podagrã frigidã et sciaticam ꝓprie ꝗm omnẽ modũ administrationis eius:et in clisteribus et collirys : et cõfert colice flegmatice et iflatiue iuuamẽtũ vltimũ et hydropisi.Et si ex eo cũ aceto forti fricẽꝯ morsea:sanat eam: et similr lepram et elephantiã:et si euacueꝯ qõ est in testa ei⁹: et ipleaꝯ oleo et buliat in cinere:et iungantur capilli denigrat eos:et tardat canitiẽ:et ꝓhibet casum eoꝝ:et si distilletur de ea in aurẽ:sanat dolorẽ eius:et cõuenit sonitui in ea.Et si ipleatur aceto forti:et colluaꝯ ex eo os post bulitionẽ ipsi⁹ sanat dolorẽ dẽtis.dosis est a ḡirat sex vsq̃ ad decem.bi aũt qui sumũt eam timeãt frigus et estum.

Hauedn.hauden.i.lignuꝫ aloes.Stepꝶ.
Hauec.i.lapaciũ acutũ.
Haukeb.ara.i.aquila.
Hauleeb.i.alac.
Hauleich.ara.i.rubus.
Hau libien.i.iringium.
Haunich sũt limaces que sunt in herbis in littore maris.
Haurelch.ara.gluten.alac
Alacum.Stepꝶ.
¶La. CCCXXXXIX.

Haurifel. ara.vel haulachach.gre.sala.lati. vero squilla vl̃ cepe muris. Est herba habẽs folia satis maiora lilio:ꝛ ex eius cepe magno: qõ ẽ in eius radice fit acetũ squilliticum. Et latini vocãt cepe muris: quoniam iterficit mores. SER APION. lib.aggre.ca. haurifel siue bapsel.i.squilla.auct.Hal'. calefacit fortiter. Et melius est ꝙ accipiat cepe squille:ꝛ assetur vel coquatur:ꝛ postea administret.ꝙ si fiet hoc: minuet fortitudo: ꝛ acuitas sue virtutis. Et idẽ auc.Dias.habet virtutẽ acutam:ꝛ quãdo assatur:ꝛ sumit habꝫ multa ꝛ maxima iuuamẽta. Si ergo volumus eam assare oꝑꝫ ꝙ iuoluat in pasta vel in luto:ꝛ ponat in furno aut sepeliat in pznis donec coquat pasta:vel lutũ.deinde extrahat ꝛ cõsideretur an sit bene cocta:ꝙ nõ inuoluat alia vice in pasta vel luto vt pus. Nã si nõ assaret bene noceret accipienti ipsam: ꝛ lederet mẽbra interiora.assatur autem alio modo:nã ponitur in olla:ꝛ cooperitur pasta vel luto:ꝛ ponitur in atanor donec coquat bene:ꝛ oportet quãdo squilla fuerit bene decocta ꝙ accipiat eius iteri⁹:ꝛ abyciatur cortex eius exterior:ꝛ sunt qdã abycientes corticẽ eius ꝛ mediculuꝫ: ꝛ accipiũt illud qõ est iter vtrunq;.Et qdam icidũt eaꝫ in frusta:ꝛ ponũt eam in aquã:ꝛ mutant sepe aquã eius donec vident ꝙ nõ remanet in ea amaritudo. Et qdam icidunt in frusta:ꝛ iserũt in filo lineo:ꝛ separant frusta a frusto:ne se coniungant ꝛ desiccant in sole:ꝛ illud qõ est incisum ex ea ponit in aceto ꝛ vino ꝛ oleo:sed illud qõ ẽ in ei⁹ medio cogit in oleo.ꝛ dissoluit in ea resina pini:ꝛ valet ad multa.Sed aceti squillitici fm Sera.operatio est in hũc modũ.Accipiat squilla alba:ꝛ bene purget ꝛ icidatur in frusta:ꝛ iserant frusta illa in filo lineo:ꝛ sit iter vtrũq; frustum distãtia:ne te tãgant ꝛ desiccent in vmbra .40.diebus.postea sumat ex ea quãtitas vnius manipuli:ꝛ ponatur in vase:ꝛ proyciantur sup eam.iz.kist aceti fortissimi. ꝛ ponat in sole quadraginta diebus.sit autem vas cooperum ꝛ obturatũ bene:post vero tẽpus extrahatur squilla ab aceto: ꝛ exprimat:ꝛ abyciatur acetũ:ꝛ reponat.qdam accipiũt ex squilla vnum manes:ꝛ pyciunt super eã aceti .v. kist.qdam vero accipiũt squillam: ꝛ mundant eam. ꝛ nõ desiccãt eam. Et qdam preparant pycientes sup vnũ mannes ex ea acetũ:ꝛ dimittũt sex mẽsibus:ꝛ illud acetũ squilliticũ in hunc modũ factũ est magis icisiuũ humoꝝ grossorum q̃ aliqõ aliud acetũ vtillimuꝫ ad multa. Modus faciendi vinum squilliticũ fm eundẽ est iste. Accipiatur squilla:sicut dixi supra:ꝛ desiccetur in sole:ꝛ acipiatur ex ea quantitas vnius mannes:ꝛ terat ꝛ cribret cum cribro tenui:ꝛ liget cũ pãno lini raro:ꝛ ponat pannus in .20. kist. vini dulcis noui.s. musti: ꝛ dimittatur sic itus tribus mensibus.deinde colet vinum:ꝛ pone in alio vase. et seruetur postq̃ obturatũ est caput vasis bene. Et fit ex squilla humida in hunc modum:accipiat ex ea cruda recenti: sicut est:ꝛ accipiat ex ea duplũ eius qõ acciperet ex sicca: ꝛ pyciat sup ipsam mustũ:ꝛ ponatur in sole.40.diebus:ꝛ coletur et reponat. Et hoc tale quãto fuerit antiquius tãto melius. Etiã fit vinum squilliticũ alio modo. Nã accipitur squilla:ꝛ mundatur ꝛ iciditur:ꝛ accipiunt ex ea mãnes tres:ꝛ pycitur super ea de bono musto amphora.i.et dimittit sex mensibus:postea colat ꝛ reponitur in vase.

IOAN.MESVE. capi.de squilla. Squille sicut dicit Hal'.iuuamẽtum est duplex.solone.n.educit materias:et parat ad soluendũ. Et melior est habẽs parẽ: sola enĩ fm Hal'.est venenosa:ꝛ adhuc melior est:que saporem habet compositũ ex dulcedine ꝛ acredine acuitate ꝛ amaritudine. Et que habet splendorẽ in laminis suis:ꝛ que nascit in locis liberis.orta enim in locis termarum:aut orta singularis est mala.ca.est ꝛ sic.in tertio. Est enĩ cõposita ex partibus igneis in superficie dantibus ei acuitatis vehementiam:ꝛ ex partibus terreis adustis dantibus ei amaritudinẽ:ꝛ ex partibus aeris mediocribus dantibus ei de dulcedine aligd. Est.n.icisiua vlcerativa adustiua resolutiua materierum:attractiua ad exteriora subtiliatiua partium grossarũ ꝛ viscosarũ adherẽtium cõseruatiua a putredie. Rectificatio.assatio acquirit ei facilitatem in soluendo:et preparatio ipsius cum aceto põt materias grossas adherẽtes ꝛ submersas facile expellere. Modus preparationis eius in elixatione est. Accipiũtur lamine ipsius ꝛ separatum inuoluuntur in pasta:ꝛ sepelitur in cinere calido:ꝛ coquit sufficiẽter:ꝛ extrahit ex pasta: ꝛ administrat vbi⁹. Modus aũt assationis ipsius.ponat in vase luteo vitreo stricti orificy:ꝛ sigillet ligatione fortiꝫ cum pgameno:ꝛ dimittatur diebus quadraginta: ꝛ pzie diebus maioris estus:ꝛ moueat vas:ꝛ mutetur vicissim omni hora.ita ꝙ equal'r in singulis partib⁹ calefiat. deinde extrahat squilla:ꝛ administretur vbi oportet: et quãdoq; miscet ei post assationem tantũdem farine orobi q̃tum ipsa est: et fiunt ide trocis.et seruant vbi oportet. Modus aũt operatiõis aceti squillitici fm ꝙ Ha. narrauit.accipiatur ex laminis eius:et pzie que sunt iter corticẽ et cor ipsius quantitas quã volueris: et cõsue separatim cum filo:et dimitte siccari in vmbra per.40.dies.post hoc cõminue ipsas in frusta.et pone ad omnes lib.eius aceti boni et albi lib.sex. et pone in vase vitreo stricti orificy:et stringe caput eius:et dimitte in sole per alios.40. dies:et post illud cola et administretur vbi oportet:et si necessitas vrgeret festinare: sepeliat vas in cinere calido vel arena ca.cum successiõe nõ repẽte:sed pzie iter horã et horas. Et dixit Paulus. lamine ei⁹ ponant sicut sunt in aceto a pncipio veris vsq; ad finẽ estatis in vase vitreo sigillato exposito soli:et post illud administret vbi oportet.et scire debes ꝙ squilla de decoctione sustinet rem mediocrẽ. AVICENNA.li. scõo de squilla. Est cepe muris: cui⁹ folia sunt sicut folia lily:et habet oleũ ad nigredinem declinans:est ca.et sic.i secundo.ꝛ est incisiuum:et in ipso viscositas adustiua est.

POSSE.SER APION. illud qõ est in medio squille coquit in oleo:et dissoluit in ea resina pini: et ponitur in scissuris que fiũt in pedibus pter frigus:et curat eas:et coquitur cũ aceto:et fit ex ea emplm ad morsum tyri. Et administrat squilla assata in pluribus confectionibus: et in illis in qbus ingrediuntur spẽs aromatice:et datur ex ea in potu quãdo volumus pnocare vrinã:et in hydropisi:et dat illi qui cõqueritur de stomaco:et cui cibus natat in eo:et nõ digeritur:et datur ad tortiones ventris: et ad tussim antiquã:et ad asma:et ad extrahendũ saniem a pectore:et pectus mũdificat a grossis humoribus: et sufficit ex ea põdus triũ onolosach:et admixto melle cocto et facto ide loboc. comedit et cõuenit ad oia que diximus: et purgat optime ventrẽ a chimis grossis viscosis.oꝑꝫ tamẽ cauere ab ea illos qbus vlcera vel excoriationes seu vulnera in mẽbris itrinsecis sunt:et qñ assantur et liniuntur cũ ea verruce que dicunt acdas et ocdas:et claui et scissure que fiũt pter frigus cõuenit eis: sed semẽ eius qñ teritur et ponit in ficu sicca:aut admisceꝫ cũ melle et comedit mollit ventrẽ:et qñ squilla suspẽdit itegra super limẽ hostu domus phibet aãalia venenosa:et nociua a domo illa. Sed aceti squillitici qñ fit collutio oris cuꝫ eo restringit gingiuas laxas:et pfirmat dentes cõmotos:et auferet putredinẽ et fetorẽ oris:et quãdo sumit in potu idurat tracheã artariã:et ĩgrossat eam:et auget carnẽ eius:et clarificat vocẽ:et fortificat eam:et administrat ad debilitatẽ stomaci:et ad malitiam digõnis et opilõnis eius:et ad melsam et apoplexiã et epilẽsiã:et frãgit lapidẽ vesice:et cõuenit suffocationibus matricis et apatib⁹ splenis et ad sciaticã:et fortificat cor debile:ꝛ restituit ei sanitatẽ

et meliorat colorem et acuit visum:et pycitur in aurem: et conuenit grauitati auditus. Et vl'iter est conueniens omnibus egritudinibus corporis preterq̃ vlceribus intrinsecis:et oportet ꝙ det in potu in ieiunio: ꝛ detur pmo parũ ex eo.deinde augeat in dosi eius paulatim donec pueniat ad duos conos. ꝛ qdaꝫ tribuũt duos conos ꝛ plus vinũ squilliticũ cõuenit malitie digestionis ꝛ ructuationi cibi ꝛ flegmati grosso qõ est in stomaco ꝛ itestinis: ꝛ dolori splenis:ꝛ sciatice:ꝛ cõmotioni cerebri:ꝛ malis habitudinibus que preparãt ad hydropisim: ꝛ cõuenit hidropisi ꝛ hicteritie ꝛ strãgurie:ꝛ corrosionib⁹ ꝛ iflationibus ꝛ paralisi ꝛ opilationibus ꝛ rigoribꝫ febriũ antiquaꝝ ꝛ attritiõi lacertoꝝ: ꝛ dolori laterũ:ꝛ pnocat mẽstrua ꝛ nocumẽtuꝫ qõ ifert neruis est modicũ:ꝛ est cõtrariũ venenis. fit autẽ squilla humida sic.accipit ex ea receti cruda q̃tũ vis:duplum tamen ad hoc qõ acciperetur ex sicca:ꝛ infundatur sicut ikundit rapa:ꝛ fundat sup ipm mustũ: ꝛ ponat in sole q̃draginta diebus:ꝛ colet:ꝛ colatura reponat. hoc aũt q̃to fuerit antiquius tãto meli⁹: fit etiã vinũ squilliticuꝫ hoc modo. Accipit squilla:ꝛ mũdat ꝛ incidit:ꝛ accipit ex ea vsq; ad tres mannes:ꝛ proycitur super ipsam ex bono musto Italie amphora vna:ꝛ dimittit sex mẽsibus: ꝛ postea colatur ꝛ reponit in vase:ꝛ pfert hoc vinũ ad ea que supradicta sunt:ꝛ meli⁹ vinũ squilliticũ est illud qõ est antiquuꝫ:ꝛ oportet ꝙ caueatur potus eius.ꝛ in febrib⁹:ꝛ qũ in mẽbris interioribus sunt vlcera. IO.MESVE. Solutione educit humores grossos viscosos:ꝛ dixit cum hoc etiã educit colerã nigrã:ꝛ cũ hoc iuuamẽtũ est magnũ ad egritudines capitis:sicut est cephalea ꝛ epilensia:ꝛ pzie fm oẽm modũ administrationis eius.ꝛ vtigo ꝛ scotomia. Et oximel eius ponit materias viscosas facile ad expellẽdum:ꝛ subtiliat chimoꝝ grossitudinẽ. Et ipsa quidẽ fm oẽm modum administrationis eius cõuenit iuuamento magno egritudinib⁹ iuncturarũ:ꝛ est medicina bona pulmonis ꝛ pectoris:ꝛ egritudinũ in eis. Et pzie electuariũ ex succo eius ꝛ melle sumptũ lãbẽdo clarificat vocẽ:ꝛ simiter oximel eius ꝛ acetũ ipsius est ex medicinis bonis spleni ꝛ grossitici eius: ꝛ est ex reb⁹ preseruãtibus corpus a putrefactione:ꝛ seruãtibus ipm in sanitate sua: ꝛ aegrit eius vsus maciẽ corpori:ꝛ cõseruat in iuuẽtute. Et acetuꝫ eius desiccat:ꝛ cõfirmat gingiuam laxã:ꝛ putridã: ꝛ confirmat dentes motos collutio ex ea. Et simil'r potus eius est medicina magna fetori oris faciẽs ipm odoriferum: ꝛ aufert dolorẽ stomaci: ꝛ adiuuat ad digõnẽ. Et vsus eius fm oẽm modũ administrationis eius cõfortat corpus cui accidit laxitudo et mollificatio:ꝛ colorẽ efficit bonũ. Dosis.potio aceti eius est a.3.v. vsq; ad.iz. Et oximel eius ab aur.sex.vsq; ad.ʒ. Et trocl. eius a.3.y. vsq; ad.iiy. AVI. olei eius cõfectũ cum melle ponit super allopitiã ꝛ serpiginẽ. Eius acetũ exaspergat guttur:ꝛ iducat carnẽ ipsius: ꝛ est bonũ asmati ꝛ oresmoni:ꝛ tussi antique.

Hauroch.baruch.ara.i.celidõia.al'.curcuma.Ste.
Haur romi. vel aurũ. qd ẽ .l.Electrũ.Auicen.
Hauruc.i.curcuma.
Hausab.qd est.l.seitarg.
Hausel ara.aschil.i.squilla Auicen.
Hausegi.bausigi.alaulaich idest rubus qui facit mora vel rãnus.

¶ Cap. CCCXL.

Hauser. bauzer vel bausor. AVICENNA.li. scõo capitulus facit qõ scribit bausurum: sed in ara.est bauser.et bausor est lacticiniũ qõdam: ꝛ nõ est tassus:vt qdam dicunt:vel spẽs eius sub cuius vmbra periclitantur dormiẽtes: vt Diasc.dicit. Nam bausor est lacticinium:ꝛ tassus est arbor magna et vmbrifica.

SER API.lib.aggre.cap.bausor. Bausor est plãta bris lata folia:et nascit in vno tẽpore anni. Et habet cõcauus qõ egredit ab oculis ramoꝝ suoꝝ.et a locis floꝝ eius. Et colligũt ab eo homines rem cõueniẽtes: et succo eius est amaritudo:ꝛ egrediunt ab ea mala.sicut testiculi camelorum. Et ab illis pomis egredit quedã res adurens; ita ꝙ nõ pot fieri cauterium cum re meliori. Et implent ex ea culcitre:ꝛ puluinaria:et nominat etiam arbor eius coherea:et qñ iciduntur folia bausor emittit tunc lac qõ colligitur in mẽse mady:et ponunt in eo coria: et nõ remanet pilus in eis:et vnũ vas iplet ex duabus ipressionibus: et lignum bausor est leue grossum rectum pulchrũ ꝛc. Alⁿ bausor est vna ex speciebus titimalli.

Hausir.idest oppoponacum.

¶ Capitulum. CCCXLI.

Hausis. bausigi.ausegũ. vl'busc.siue basig.ara. gr. et lati.rãnus.Steph. SER APION.li. aggre.cap.bausis. Est plãta que nascitur in vallib⁹:ꝛ sunt eius tres spẽs.vna habet stipitẽ rectuꝫ spinosum:sicut arbor que dicitur alchisialich in ramis et spinis eius:ꝛ folia eius sunt oblõga habentia humiditatẽ viscosam q̃ adheret manui.secũda est fortis alba plus q̃ ipsa.tertia habet minora folia q̃ ipsa ꝛ latiora:et declinat paruꝫ rubori: et rami eius sunt lõgi.longitudo eius est bracby vnius: et ẽ spissior alys:et est debilior.spina vo eius est acutior et fructus ei⁹ est latus subtilis: ꝛ est velut in vaginis:sicut herba que dicit sachidalion. Et idẽ auc. Hal'. qõ administrat ex rãno sunt folia eius dum sunt recẽtia infri. et desiccat in scõo. DIASCORIDES.cap.de rãno. Fructus est qui circa hortos nascit.huius virge sunt longẽ et spinose. folia habꝫ pinguissima longa et leuia. Est etiam alia rannus colorẽ habẽs subalbidũ:et tertia habens colorẽ suburruffum:et virgulas lõgas cubitis quinq; ꝛ plus.he spinose sunt minime virtutis.eius semẽ latũ est et tenue: et in folle reclusum sicut affodilli. POSSE.DIASCOR. omniũ specierũ rãni folia cataplasmatib⁹ adhibita ignes sacrũ corporis phibent. SER APION.curat formicã et herisipillã tempore caliditatis.vnde quãdo fit emplastrum cum folijs eius curat herisipillam et formicã.et dicunt aliqui ꝙ quãdo rami eius suspendunt in hostijs e fenestris cessat operatio arboris eorum.

Hauterion.haturion.idest centaurea.
Hazad.i.galbanum.
Haze.zuffere.Addinariar idem.Auicen.
Haxe.ara.chimus. baaxe.
Alfozna.axe.mater eꝗ.
thimi.Dia.Sera.Mes.
Hayneb.ara.vua.
Hayneb.alchalchebeb.arab. vua vulpis: et ẽ solatrũ.
Haiet.ara.serpẽs. Auicẽ.

¶ La. CCCXLII.

Hazarachona. ara.vel bestercaton.gre.piper silium.lati.psiliũ. SER AP. auc.Dias.hazarachona est herba habens folia pilosa virgas longas mensura vnius palmi:et tota herba pilosa. Et exitus ramuloꝝ eorum est a medio virge: et sunt in ipsa capitella duo vel tria rotunda: in quibus est semẽ sicẽ pulicibus nigrũ et durum: et est illud qõ ex eo administrat. GALIENVS.s?simpl'.phar.cap.de psilio circa finẽ semen eius maxime vtile est frigidum in scõo.ex complexione vero que est fm siccationẽ:et humectationem medium est quoddã et moderatũ. DIASCORIDES. cap.de psilio. Piper siliũ aut quinofolion:quem siculi dicunt cristallũ aut squinnomella:folia habꝫ cornopodion similia et aspera virgam habet duobus palmis longam: cui⁹ frutex pilosus spinosa est. coma eius a medietate incipit virge:in qua capitella duo aut tria sunt constricta in qbus semen est pulicibus simile duruꝫ et nigrum:nascit in campis. AVICENNA.li.secũdo.ca.de psilio. Psilium qdeꝫ est duoꝝ modoꝝ.hiemale et estiuum: et potio cuiuslibet coꝝ sit pondus.3.y.melius est illud qõ est magis grossum qõ submergit in aq̃ fri.et est bu.in.z? P.LI.

lib.25.ca.9.in fi.de psilio.herba est similis ambre faciens
semina sicut linū:sed minora ⁊ subnigra quasi tendentia
ad purpureitatē:quorum semen est melius qđ submergi
tur in aqua. dicta est herba sic:eo q̄ semē simile pulici ba
beat.⁊ ideo ista herba sic dicitur ifra a quibusdam pulica
ris:eo q̄ semen factum est ad similitudinē pulicis.vnde
psillos.i.pulex. IO.MES.ca.de psilio.Psiliū est de alte
rantib⁹ cōplexionē ⁊ solutionē facientibus:⁊ eius solo fit
ppie lambificando.Cuius aliud est albū.aliud subnigr̄
aliud ad purpureitatē declinās.Melius est qđ est cōple
tum ⁊ grossus:⁊ est grauius:⁊ submergit in aqua cōpositū
ex duab⁹ substātys que separari possunt:iter quas est cor
tex separatus.est.n.duplex in eo suba.i.medularis iterior
⁊ est in ea suba expāsa supra corticē ipsius.substātia autē
iterior medularis ca.est ⁊ sic.in q̄rto:⁊ est acuta vehemē
ter icisiua rubificatiua ⁊ vlceratiua:⁊ est de genere vene
ni:substātia aūt eius exterior supra corticē est ex multum
ifrigidātib⁹.Et dixit Ruffus:est fri.⁊ bu.in tertio:⁊ excess
sit.Et dixit Diasco. in scōo:⁊ est veri⁹. Jngt.n. Dyppo.in
epidimys:nō.n. eleuat res fri.iuncta cū bu.supra z^m gra
dū.Et dixit.Hal.bu.res nō trāsgredit metas:vsq ad quā
pōt extēdi regimē bois: ppter qđ nō iuenim⁹ humidū eē
cām dolor̄ inq̄tū humidū:sed inquātū pōt eē cuz mate
ria q̄ quātitate sua mouet ad solōnē cōtinuitatis. Qđ ex
eo cōquassatū est cū aq̄ fontiū fri.⁊ fit mucillaginosum:⁊
ppe sic est:⁊ ppe cū oleo violarū aut syrupo violar̄ soluit
vētrē:qđ aūt ex eo frixū est:⁊ cōquassatur cū oleo rosaruz
est medicina fluxus ventris ⁊ dissinterie. Cōtritum autē
nullo modo potui ppinādū est.occultat.n.cōtritio substā
tiam eius medularem vlceratiuam et excoriatiuam.
POSSE.SERAPION.auc.Dias.hz virtutē ifrigida
tiuā qñ fit emplm cum eo.⁊ oleo ros.⁊ aceto ⁊ aq̄:⁊ cōue
nit doloribⁿ iuncturarū:⁊ qpostematib⁹ que fiunt in radi
ce auris:⁊ cōcussioni neruor̄.Et quādo fit emplm ad ra
micem pueror̄:⁊ ad eminētiā vmblici ifantiuz curat eos
⁊ cōuenit ad sodā cum oleo ro.⁊ pauca aqua ⁊ aceto:⁊ qñ
oportet ex eo fieri emplm.accipiat de eo quātitas aliq̄:⁊
terat ⁊ ifundat in aqua:⁊ quādo inspissata fuerit.aq̄ ipsa
nō extendat ⁊ fiat emplm: qñ ipm ifrigidat ifrigidatio
ne forti:⁊ stringit ⁊ aufert lachrimas oculorum:⁊ cōuenit
obtalmie ca.⁊ dolori capitis qñ ifundit in aqua linita pē
na fronti apponit:⁊ quādo aqua eius bibit cum zuccaro
extinguit feruorē acutarū feb.⁊ sitim:⁊ soluit ventrez.Et
idem auc.Aben Mesuay sedat dolores pungitiuos ven
tris:⁊ lenit aspitatē vlcer̄ ⁊ itestinorum:⁊ abscindit tenas
mon.⁊ cōuenit dolori capitis calo.⁊ succ⁹ folior̄ eius ē ex
medicinis laxatiuis propter frigidatem ⁊ bu. que sunt in
eo:⁊ cura nocumēti eius est cū medicinis ca.⁊ fic. Et idez
auc.babix.semen psilij est sicut coriandrū bu.quādo dat
ex eo parū sedat iflāmationē colere:⁊ ebulitionē sanguis
ca.⁊ adustionē fe.acutarū ca.Et si dat in potu de mucilla
gine eius cōuenit habētibus birsen.⁊ sedat sitim eorum
magnā ⁊ laxat gdem ventrē.Et si dat in potu crudū ⁊ as
satū stringit ventrē.Similr etiā faciūt semina marrubij
⁊ grana mirti:⁊ semē portulace:⁊ semē orzimi. laxāt enim
eruda ⁊ stringūt assata.Et quātitas eius que dat de psil
lio est.3.y.ifuso in aqua donec egrediat mucillago eius:⁊
bibat cū zuccaro albo.aut cum Juleb.⁊ folia psilij quan
do emplastrant super apostemata in pncipio aperitionis
eor̄ refrigerāt ea.⁊ si potest ex eo parum cōuenit egritu
dinibus que fiūt a sanguine:⁊ nimis ex eo acceptū inducit
sincopim in ore stomaci:⁊ fortasse occidit qñ nimium ex
eo est venenū.Et cura eius est vt detur in potu mel buli
tum cum aqua calida:⁊ aqua aneti sicci. IO.MESVE.
Psillium cōquassatū cum aq̄ frigida sicut diximus solu
tione educit colerā ⁊ cōuenit fe.iflāmationuz ⁊ siti yebe

mēti ca.⁊ sedat iflāmationē spiritualiū:⁊ lenit pectus. Et
cōquassatū sicut diximus cōuenit fluxui colirico ⁊ dissin
terie ⁊ fluxui mēstruali:⁊ ppie post potū scamonee ⁊ me
dicinarū acutarum.Dosis eius est a.3.i.vsq ad.iij.timeat
aūt ipm habēs debilitatez viscerum. AVICENNA.
quod ex eo frixū innolutum in oleo rosato stipticuz est:⁊
sedat dolorē more emplastri superposituz cum aceto.ad
ministratur etiā conquassatū cum aceto super apostema
ta cal.⁊ formicā ⁊ herisipillā:⁊ ppe que sunt sub aure:⁊ su
per flegmatica fit ex eo emplm tensioni neruor̄ ⁊ ipsor̄
spasmo:⁊ podagre:⁊ doloribus iuncturarū ca. cū aceto et
oleo rosato cōuenit siti vehementi colerice.eius qđ ex eo
frixū est pōdus.3.y.⁊ inuolutum in oleo rosato stringit et
cōuenit dissinterie:⁊ ppie ifantium:⁊ qđ ex ipso mucilla
ginosum est:⁊ ipsa mucillago ipsi⁹ cum oleo violarum sol
uunt si bibat:⁊ tūc sedabit iflāmationē fe.acutarum.

Hazarascen.i.raffanus.
Hazechir.i.oppoponacū.
Hazetel.i.pforata.
Hazezalfachir.ara.ē epati
ca que sup lapides madi
dos orit.Diasl.licena.
Hazienis.i.feniculus.
Hazipoz.i.pētafilon.
Hazir.i.porcus.

¶Ca. CCCXLIII.

Headi. vel Keadi.ara.⁊ ē abefanida. SERAPI.
lib.aggre.cap.headi. est herba q̄ nascitur in
terris arabū in partib⁹ bamē:⁊ est illa qua aromatizatur
oleū qđ dicit oleum Keadi. ⁊ narrauit mihi ille qui vidit
q̄ est vna ex palmis hīs latitudinez:⁊ qñ egrediunt gra
mina eius abscindūt illa gramina anteq̄ aperiant:⁊ ap
paret in flore eius odor bon⁹: ⁊ artifex coznatiliū rectifi
cat colores suos ne sint liuida cum capite Keadi:⁊ ipm est
grossum ⁊ habet vesicam ⁊ mollitiem.

Heagi.ara.culex.
Hearfelus.ē species lactu
ce asini.
Hebacul vel bebal. idest
amilum.
Hebagile. idest cardamo
mum minus.
Hebel.i.sauina.
Hebelecen.i.amomum.
Hebeleon.i.grana padisi.
Heben.i.lapis lacteus.
Heberand.i.bace lauri.
Hec.i.mirra.
Hecalbzon. Decasibat.id
est terbētina. bekasibat
similiter.
Heccato.i.attriplex.
Hechigon.i.betigonon.
Hecuropion.hectropion.i.
euersio palpebre iferio
ris ad exteriora.q̄ fit a se
nectutis debilitate. aut
paralesi aut anguli maio
ris rupto iterius augmē
to constituto:aut iporta
na partiū icisura: aut ex
teri⁹ cicatrice cōstituta.
Hed.i.lignū aloes.
Hedem.i.poliū mōtanum
Hederagesen.bedersen.id
est vitis alba.
Hedicorion. bediscorion.
Adrumilon.bipēnis.An
drosaron.pellecinus.be
disaaron. Elicinus. ydu
sarum Steph. Adesum
lius ex eo est bonū qđ est dulce odoratū ruffum:⁊ nō val
de ligdū.⁊ cū miseris digitū citius ascēdit.Sed scienduz
q̄ mel acticū dicit ab actica regione:vt mel thimū dicit
a regione thima. vnde regio actica est regio in qua abun
dāt ipse apes:⁊ ipm mel:sic q̄ mercatores vtētes i regiōe
actica aliqñ emūt illud qđ apportat de alys regionib⁹ in
regiōe actica.Et illud qđ apportat de regiōe thima.vnde
Pli.li.xi.ca.io.in pncipio ingt.mellis actici sūma laus to
to orbe estimat trāslatuz i actica:hz thimū magis laudat:
q̄re i aliqb⁹ antiqs antidotis mel acticū.mel thiennū ex
ponit.Et mellis alia spēs dr lubue:vel alubue:⁊ ē aq̄ q̄ ac
cipit cū icidit cortex arboris lubue.⁊ illud mel ē storax li
qda:vt appet in.l.lubue.Melachac.Est aliud dictū mel
anacardinū:⁊ ē succositas q̄ ē in ipsis anacardis. Et aliud
dr mel cāne qđ fit de cānis dulcib⁹:⁊ succ⁹ eax̄ nō coagu
lat pp nimiā pinguedinē ei⁹. AVICEN.dic pma fen.
4.ca.de hora cibatiōis febricitātiū q̄ mel cāne ē zuccar̄
⁊ hoc silr iuenies in.l.zuccarū.Nā iuenies q̄ ē zuccarum
qđ pp sui pinguedinē nō idurat.hoc silr vult Hal.7.sim.
phar.dicēs zuccarū qdē vocatuz qđ ex media ⁊ felici ara
bia portat.Coagulat qdē vt gdā aiūt in cānis.est aūt ⁊ il
lud mellis spēs:min⁹ aūt ex eo illud qđ a nobis dulce.vtu
te aūt filis ē ei inq̄tū abstergit:⁊ siccat ⁊ diafoizat:⁊ similr
mel cāne qđ ē residuuz zuccari qñ decoqtur: vel ipsemet
succ⁹.Et aliud dr mel rubr̄:⁊ ē idē qđ supra.Aliud vocat
mel storacis:⁊ ē mel lubue:vt supra.Aliud dr mel acanuz
⁊ iterpretat mel sine fumo:⁊ ē mel cassia fistulatū:⁊ ē pul
pa cassie fistule:⁊ est mel mirtinū:qđ fit ex duab⁹ partib⁹
mellis:⁊ vna succi mirti:vt appet in antidotario Hal. mi
nori in cōfectione que icipit cōfectio mellis mirtini.

Helabes.helaalalem.be
raalkelem.i.sempuina.
Helba.bulb.i.fenugrecuz.
Helbalugne.helbaugne.i.
cardamomū minus.
Helbebani.i.grana dicta
ben.
Helbedi.helbeeli.bebebe
li.i.fex vini albi.Aliab.
Helbelalu.i.anisum.
Helbelnili.Albelnil.i.gra
num nil.Aliab.
Helbet est spēs rubi.
Helcalimbat.belkacabo
tom.helcalimbat.i.ter
bētina. Hal.li.secretor̄
Helcima.i.scoria argēti.l.
Elcisma. PLINIVS.
lib.33.ca.6.post medium.
Helc.i.viscus.
Helemilin.helenelin idest
galanga.
Helenia.helenū.i.enula.
Heleniū.gd est.Pli⁹.li.zi.
cap.zi.in medio.⁊ ca.io.
in fine.
Helfa.ara.agyraton.Ste.
Helicen.i.spēs salicis bre
uiozis stature.Pli⁹.li.16.
cap.38.in medio.
Helifoides.gre.i.tunice q̄
bus vestiuntur nerui te
sticulorum:⁊ vene ⁊ arte
rie que cuz eis descēdūt
⁊ ē alba neruosa sine san
guine sup eā valētior tu
nica.Aliā q̄ in iteriori ve
hemēter vna parte iubet
ret dziadrion vocant ⁊c.
Cornelius.
Helien.i.altissimus.
Helilegū.i.mirabolanum.
Eliligi.idest mirabolani
Steph.
Heliochrisos.gd ē. Pli⁹.li.
zi.ca.ii.⁊.25.
Helisine.Pli⁹.li.zi.ca.16.i.
arbor mastices.
Helix.est tertia spēs hede
re.Pli⁹.li.16.ca.35.⁊.38.
Helixine.gd est. Pli.li.zz.
ca.17.helxine.i.pditio.
Helos.est quoddam vlcus
oculi.
Heltitum.heltice.Altit id
est assa.Steph.
Helterbutinū.belkacabo
tem.i.terbentina.
Heltif.est planta cuius gū
mi est assa fetida.
Heltirumbalti. idest assa
fetida.
Heluflion.beluflion.i.mar
rubium.
Helutos.i.furūculus aial.
Hemadam.i.folia arboris
vnde fit assa fetida.
Hemama.i.amomū. Ste.
Hamazeateregi.i. acetosi
tas citri.Aliab.
Hemdedris est serpens al
bus masculus.

vt apparet in l.pothab.illud vocabulū ponit in antido
tario mesue in electuario de dactilis. ⁊ etiā i loboc de
pino:⁊ etiā in gnto Auicenne in electuario diafinicon:
⁊ q̄ heiron sit regio.patet per Auicen.

Hekabzido.hekarium.idest marrubium.
Hekasbat.hecasibat.hecalbzon.idest terbentina.

Hel. ara.lati.mel. SERAPION. lib.aggre.aucto.
Hal.calef.⁊ desic.in scōo: vñ abstergit qñ coqui
tur ⁊ maturat fit pauce acuitatis.⁊ pauce absterſiōis:⁊ iō
administrat ad icarnādū fistulas ⁊ vlcera pfunda.Mel
vo amarū:⁊ est cōpositū ex vtutibus cōtrarys.sicut si cō
poneres mel cū absinthio.Et mel bonū est qđ est dulce: i
quo est acuitas aliquātula in gustu:⁊ habet odorē bonū:⁊
color eius vergit ad rubedinē:neq̄ est nimis ligduz: ⁊ qñ
miseris in eum digitū adheret digito:⁊ venit cuz eo.vtus
qdem mellis est absterſiua aperitiua orificior̄ venarum:
⁊ resoluit humiditates. ⁊ iō qñ ponit in vlcerib⁹ fraudu
lentis pfundis cōuenit eis multū:⁊ quādo coquit ⁊ poni
tur sup scissuras cutis cōsolidat eas. Et quādo coquit cū
aceto humido:⁊ linit cum eo empetigo curat eam.Et qñ
miscet cū sale trito:⁊ distillat in aurē sedat tinnitū:⁊ si li
nitur cum eo caput occidit pediculos:⁊ lēdines: ⁊ qñ idu
mentuz alicuius est breue nimis si est ex lana:⁊ irrorauē
rit illud cū aqua:deinde lineatur cū melle elongat:⁊ mel
abstergit tenebrositatē visus qñ fit collirium cum eo.14.
diebus ꝛtinuis:⁊ fiūt cū eo gargarismata:⁊ conferūt apo
stematibus gutturis ⁊ fauciū:⁊ squinātie: ⁊ si liniunt cuz
eo gingiue pueror̄ tēpore orzus dētiū facit eos facile na
sci:⁊ sine dolore:⁊ si accipiat vel bibat pronocat vrinas:⁊
conuenit tussi: ⁊ qñ bibit cum oleo rosato cōuenit morsi
bus venenosis:⁊ illis qui potauerūt opiuz: ⁊ qñ fit loboc
cū eo ⁊ bibit cōuenit illis qui comederūt fūgos mortife
ros:⁊ cōfert morsui canis rabidi:⁊ qñ spuma ab eo nō est
ablata facit tussim:⁊ laxat ventrē:q̄re necesse est vt nō ad
ministretur anteq̄ auferat spuma eius.Et melius qdem
mel est veris:deinde estatis.Mel vo hyemale est maluz
q̄ est spissum grossum:⁊ nō hz supradictas vtutes:sz mel
quod est in syria est amari saporis:⁊ hoc ideo q̄ apes illi⁹
regionis comedūt absinthiū:⁊ hoc tale ē bonū ad abster
gendū empetiginē ⁊ liuores qui apparent in facie:⁊ alias
sordes cutis:que ab humoribus supfluis generant:iueni
tur quod dā mel in terra vadie bentichi:qui comederit il
lud icurrit isaniam mētis cuz sudore plurimo. existimat
hec vtus ꝛtrahi flore reddidomi.i.oleandri:⁊ si comedit
post ipm rutaz ⁊ pisces salitos:⁊ bibat oximel cōueniēter
euadit:sed opz q̄ comedat hec vice post vicē: deinde vo
mat:⁊ hoc qdē mel est acutū adeo q̄ qñ odorat cōmouet
sternutationē.Miscet aūt hoc mel cum costo:⁊ linit em
petigo:⁊ curat eam:⁊ miscet cum sale:⁊ curat liuores ⁊ do
lores qui fiunt a percussiōe. GALIENVS.7.sim.phar.
cap.de melle.Mel ca.⁊ sic.in secūdo.est aūt simplicis:vt
est dicere maxime virtutis ⁊ complexionis de absterſiue
nobis notate cōstuete existēs specie pharmacor̄.coctum
aūt minus fit acre ⁊ absterſiuū:vnde ad consolidationes
eo vtuntur.sz vo aliqō mel est amarū:sicut q̄ in sardona
palam est:qñ mixte est vtutis:ac si aliqd admisceret ab
sinthij.Sed sciēdum q̄ plures spēs sunt mellis. vna mel
vsuale:quod diuersificat fm differētias supradictas.Est
alia species mellis: quod vocat mel atheniense.⁊ est mel
vesparū in locis subterraneis factū.Et est idez qō mel pa
stinatū vel granatū:vt in alexādro:⁊ est mel granosuz: vt
Oribasi⁹.Est alia spēs que dicit mel atticum.i.mel vespa
rum fm quosdā:sed falso:qñ Diaf.ca.de melle dicit.mel
succus est rozis celestis:cui⁹ genera sunt duo.vnuz qō cu
piones colligūt apes que sunt oblonge.aliud qō sub ter
ra iuenit vel acticū limaticū.Et ēt ibleon.sed ibleon me

Hemdelip.i.solatrium.
Hemerassem.i. vitis alba. aliqui dicũt q̃ ē raffan⁹.
Hemerocales. aut catalepton.vel bulbus ematicus.Diaſ.⁹pli⁹.li.zi. cap. zi.Stepb.ymerocales:ꝛ est spēs susani pro susen. quod est lilium.l.hermerocales.
Hemest.i.laurus.
Hembams.i.cicer.
Hemia.i.alcāna.bena silr.
Hemodia.i.stupor ventiũ. Hal.⁹memiri.cap.4.
Hendachochum .i. Andacocha.Stepb.
Henca.i.frumentum.

¶ Ca. CCCXLV.

Hene albegi.vel azad.ara.vel alterma gre. maratos.lat. galbanũ.Ca.est in tertio.hu.in primo Est gūmi cuiusdā plante similis ferule:attractiuuz:dissolutiuũ:cōsumptiuũ:lenitiuũ:maturatiuũ:ꝛ relaxatiuum. SERAPION.lib.aggre.cap.hene albegi.auc.Diasco. Est gūmi plāte cuiusdā similis ferule in figura sua: ꝛ melius ex eo est illud qō est mūdū simile olibano:aut armoniaco adherēs manui nō habens aliqd ligni: nec seminis. eius planta ꝛ lignū habēt graue odore:ꝛ nō sunt nimis sicca. adulterat cum resina pini:que admisceē cuz fabis fracris ꝛ armoniaco. GALIE.8.sim.phar.c.galbanū.Halbanū opos est ferularis plāte mollitiue:ꝛ diaforetice virtutis.ca.in tertio icipiēte vel in scōo cōpleto. sic. vo in secūdo icipiente. DIASCORIDES. capi.de galbano. lachrimū est cuiusdā herbe similis ferule que in nicomedio nasciť:ꝛ siria:cuius est oprimū qō est mūdissimū simile armoniaco ꝛ thuri in colore grana hūs vt faba. Adulterat aūt resina ꝛ faba diuisa:ꝛ gutta armoniaci.Et idem Serap.auc.Dia.ca.est igneū epispaticuz ꝛ diaforeticum. Cōtra asma frigidū dentur. ℥.iij.cū ouo sorbili. vel cum aqua ordei.Cōtra litargiā ponat sub carbonib⁹ꝛ recipiat patiēs fumū.Cōtra suffocationē matricis idē fiat per embotum ponat iferius.cōtra splenis duriciē ponat in acto per tres dies ꝛ noctes:ꝛ postmodū fiat decoctio.deide colet in mūdo vase:ꝛ addita cera oleo ꝛ picula fiat emplastrum superāte galbano:vel cerotū superāte cera: vel vnguentū superāte oleo.sed melius si fiat emplastruz ita q̃ accedat ad cerotū.Ad mēstrua puocāda ꝛ fetū mortuū ꝛ scōinā educenduz fiat nascale ex eo extincto in oleo. Ad apata maturandū ꝛ rumpenduz superponat. Ad lumbricos occidendos dent pillule ex galbano itincto in melle. DIASCORIDES.Galbanū impositū narib⁹ fumigio:ꝛ suppoſituz mēstruis imperat.aborsum facit.aceto ꝛ nitro mixtū lentigines tollit:vt granū fabe gluctitium tussim medet.disnoicis ꝛ asmaticis opitulat.de alto cadentium cōquassationibus subuenit.cum vino ꝛ mirra bibitum venenis occurrit.ifantes in vtero mortuos acceptū excludit.Impositū dolore lateris mitigat:tortiones spargit.epilenticis vtiliter adhibet.citi⁹ sterica odori adhibitus curat.fumigio serpētes excludit.oleo mixtū ꝛ perunctum vim serpētū nō admittit.oleo spōdilino mixtuz:ꝛ a serpētibus comestū ysdem ifert necem.dolorem dentiū ipositū tollit.acceptū vel in capite virge cataplasmatum iter vrine prestitat:potionibus necesse misceť.si cū amigdalis amaris ꝛ cuz aqua aut cum succo rute: aut miconio mixtū:ꝛ eri vsto aut felli additū:sed illud qō ponit in medicinis debet sic mūdari.mitte illud in aqua cal.ꝛ cum se soluerit illud qō refidet vtile est.qō vo supernatat inutile:vel sic meli⁹ mundabis.liga galbanuz in lintheolo:ꝛ in vrceolo fictili suspēde:quē vrceoluz in aqua buliente pone.qꝛ cum calore senserit per lintheolū liquescit:ꝛ sic liq̃tum cōfectionib⁹:ꝛ antidotis misceť. SERAPION. auc.Diaſ.quādo fit nascale cuz eo aut suffumigiū puocat mēstrua:ꝛ expellit fetum:ꝛ qñ fit emplin ex eo cuz aceto ꝛ nitro aufert bothor lactea:ꝛ accipit ex eo sicut granū fabe ad tussim asma:ꝛ coartationez anhelitus:ꝛ ad attritones lacertorꝫ:ꝛ qñ sumit in potu.sic dixim⁹ expellit fetū mortuū:ꝛ si fiat cū eo emplin dolori lacertorꝫ ꝓfert ꝛ furūculis:ꝛ qñ odorat excitat epilēticos:ꝛ mulieres patientes suffocatōez matricis:ꝛ opilonē in cerebro hūtes: ꝛ qñ fit fumigiū cū eo expellit aialia venenosa:ꝛ si inungat gs cū eo pseruat ipz a morsibus venenosorꝫ. Et qñ miscetur cū medicia q̃ dr̄ sanchidalion ꝛ olo:ꝛ appropinquat aialibus venenosis occidit ea:ꝛ apponit dēti dolorosō:aut corroso:ꝛ cōfert:ꝛ dixerūt gdā q̃ qñ psumit in potu eius curat stranguriā.qñ vis ipm dare in potu:dissolue ipm cum amigdalis amaris:aut cū vino ꝛ aqua:aut cū mellicrato.

¶ Capitulum. CCCXLVI.

Henne ara.gre.cipr⁹.lat.alchāna:ꝛ a qbusdā vocat scotanū icōgruc:ꝛ est arbustū.vñ fit oleū ciprinū:ꝛ ē illud qō de alchāna:vt appet p ꝓcordiā Auicē.ꝛ Diaſ.in vtrisq̃ caplis.puluere folioꝫ vtimur. SERA. li.aggre.ca.hēne.flos alcāna ē silis florib⁹ mirti.nisi qꝛ ē racemis:ꝛ ē alb⁹ declinās ad glaucedinē acuti odoris.Et idē auc.Diaſ.est arbustū hūs folia supra ramos suos filia folys oliue:nisi qꝛ sunt latioza ꝛ mollioza et viridioza. hz florē albū similē vsnee boni odoris:semē nigrū silē actis: ꝛ quo vtimur sunt folia ꝛ sūmitates ei⁹. GALIENVS 7.sim.phar.ca.de cipro.hui⁹ arboris folia ꝛ extremitates ad vtilitatē puenerūt:suba ei⁹ est ꝓposita ex acuta calidi. cū tēperamēto ꝛ suba terrea fri.sicca.Et sapor ei⁹ ē stipticus desiccat sine mordicatione repercutit ꝛ dissoluit. PAVLVS.ca.de alchāna.est.fri.in pmo.sic.in principio secūdi. POSSE.SERAPION.auc.Diaſ.vtus folioꝫ eius ē stiptica.ꝛ iō qñ masticanť curāt alcolā: ꝛ ifundit decoctio eius sup cōbustionē ignis:ꝛ qñ teritur ꝛ ifundit in aqua astaratioe: ꝛ lin unť inde capilli fiūt rubei: ꝛ vnguēta que fiunt ex ea molliunt nerios:ꝛ facit in vulnerib⁹ illud qō facit sanguis draconis. GALIENVS. pbibet dilatationē pupille ꝛ combustionem ignis qñ coquitur in aqua: pycitur aqua illa sup locum cōbustionis ꝛ ipsa administrat in medicinis berisipille: ꝛ cōuenit vlceribus.s.alcole:que fiunt in ore puerorum.

Henesmone.gre.kneimon .i.prurigo.Cassius fe.lib. de doctrina gre.
Henidridis est serpēs masculus albus.⁹Plini⁹ lib. 30.cap.3.in pncipio.
Henier pūger.idest vrtica. Stepb.
Henis.hanis.ara.cicer.
Henta ara.bor.i. frumētū.
Heraalbelem.berabahm. beraalalep .i. sempuiua.
Heraclia.i. epilēsia .i. feraria nigra.l.Eraclea.
Heraclion.gd ē. ⁹pli.li.zo. ca.17.ꝛ li.25.cap.4.⁹.
Herafel.i.lactuca asini.
Herba ficaria.Millemorbia. Milmorbia . Mismorbia . scrofularia . castrāgula. vrtica mortua: eo q̃ folia vrtice silia hz: non tamē vrentia.
Herba adhil vl Adhip.id est eufragia.
Herba.alguſi.i.ellebozus. MESVE.
Herba apostematuz. idest aspergula.
Herba arcetica.quid est.l. Arcetica.
Herba auris muris.i.auricula muris.
Herba baccara .i. assarus.
Herba bali.i.vsnen.
Herba barba alguf.i. ellebozus.
Herba basilica quid est.l. chasialkel.
Herba benedicta.quid est .l.fu vel gariofilata. ALBERTVS.MA. lib.zz.ca.equus.
Herba bulne .i. cardo benedictus.l.Erigion.
Herba cancri.i.crispula hz folia miuta ꝛ alba vt absinthium.
Herba candelabralis .i. lichinida.
Herba canosola.i.poliū.
Herba capillacea.i.thim⁹.
Herba capillaris.Adiātuz ⁹pollitricū. capillus veneris idē:qñ omnes iste berbe valēt ad augmentum capilloꝫ.ꝛ ideo quelibet ipsarū vocat capilaris.ꝛ hoc ꝓn Diascorizi. licet diuersificentur secundum figuram.
Herba caricalis idest vua lupina.
Herba catholica idest mezereon vel alimpiados. laureola.
Herba daneta idest galea vel regalea.
Herba egyptia.i. dipseus.
Herba emina qd est.l. guzema.Abes.buzēma.
Herba emphimeria.i.centumnodia.
Herba faciens viduas . i. mezereon. (ci.
Herba falies.i.flos sambu
Herba feraria.i.vminata.

¶ Cap. CCCXLVII.

Herba fetida.est herba subtilib⁹ folys similis berbe que dicit abrotanuz plena seminibus similantibus seminib⁹ lumbricoꝫ sapor ei⁹ vergit ad amaritudinē nociuā grauis odoris.ꝛ sapor ei⁹ est amarus cuz aliq̃li salsedine ꝛ stipticitate pauca.ꝛ ē calidior absinthio ꝛ debilior abrotano.ꝛ ē mala stomaco . ꝛ claudit ozificia venaꝫ mricis: sic q̃ cataplasmata sup ventrē cala ꝓstringit sanguinē exeuntē post partū ꝛ tpe menstruandi.
Herba gāda. ALMA. lib⁹ zz. ca⁹ eq vsus finē.
Herba flaura.plāta vt brāca leonis.i. trifoliū mai⁹ ꝛ est spēs andachuche. ꝛ a nobis vocatur berba maura.l. bandachucha.
Herba fluminis idest lenticula aque.
Herba fugee. falso sic nominat.ⁿ.
Herba gatte . Ualeriana idem.l.fu.
Herba gratiadei est persicaria minor.

¶ Cap. CCCXLVIII.

Herba grassula.est herba de qua inuenitur maior ꝛ minor.ꝛ minor est vermicularis pro qua .l.l.vmicularis . Maior est herba habens folia tenera ꝛ pinguia in quoꝫ superficie est bozra.ꝛ valet contra ignis arsuras.succus eius curat ramicen pueroꝫ. si accipiatur folia grassule.ꝛ cime oliuaꝫ ꝛ teranť subtiliter cū assimgia porcina recēti ꝛ expriman per petiā ꝛ buliat cū modico vino albo quib⁹ admisceat mastix ꝛ olibanū. ꝛ postea vngat. Plinius lib.25.cap.xi.circa medium.
Herba guzen qd ē.l. Abes guzema.
Herba Herculis idest berba iouis.
Herba hyrcina quid ē lege ercinos.
Herba iamana.i.costus.
Herba iouis idest semperuiua minor.
Herba iudaica idest berbum.Auicenna.
Herba laetis. i. vrtica vel berba bircina.l.ercinos.
Herba lepozina.i. satirion
Herba lilialis quid est lege algascen.
Herba lucernaria.i. flommos.
Herba lucis.i.celidonia.
Herba lumiaria.i.yppiris.
Herba luparia est cui⁹ pulvis interficit lupos lege aconitum.
Herba marie.i.athanasia.
Herba maura idest berba flaura.
Herba melissa idest citraria ꝛ est bedarungie.
Herba micaria. quid est.l. Spōdilio.Sacūdulion.
Herba mularum. quid est lege Ratha.
Herba nari.i.herba vsnen
Herba naucasiū idest berba inuersa.
Herba paralesis est cuius folia florere icipiūt tpe hyemis q̃ se extendunt in terra q̃si alba ꝛ crispa vt aliffagus florē albuz pfert ca.est ꝛ sic.dolozibus medet. Herba sancti ⁹Petri pumula veris.
Herba pigmentaria idest citraria.
Herba peristerea.i.columba.l.peristereon.
Herba podagris idest epithimum.
Herba polidragnus . i. netalim vl perithimum.
Herba oculoꝫ qd ē. l.rata
Herba puerilis quid est.l. biacinthus biaquintus.
Herba pulicaria quid est lege policaria.
Herba que oritur in lapidibus faciens labere pedes quid est.l.aynech.
Herba rapiens vitam id est mezereon. (tica.
Herba rustica.i.rosa silua
Herba sacra.i.berbena.
Herba rabiosa verucaria lege Elitropium.
Herba Sācte Marie est berba ad albedinez tendens rugosis folys sicut berba q̃ dr̄ flommos ꝛ ꝗgredit in vnguēto mar ciaton qō ponit in antidotario Hal.minori.medet frigi.dolozibus.ꝛ est cali.ꝛ sic. complexionis.
Herba sci Joānis . Ypicō.
pforata. scopa regia idē.
Herba sci ⁹Petri.l . Emperū.i.palesis.pmula vis.
Herba seriaca.i.malua.
Herba scelerata.i. apiuz risus lege botrachium.
Herba scripta.i.lingua cerbina scolopendria.
Herba stulta.i . portulaca.
Herba terrabic.i. iudaica.
Herba torniey.i . lupinus.
Herba tremola idest tormentilla.
Herba tunusy quid est lege varsisaban.

¶ Cap. CCCXLIX.

Herbaturum vel berbaturis.ara. gre. peucedanuz.lati.cauda porcina. Bugenis.Buyenis.Artanita feniculus porcin⁹ vel agrestis. SERAPION.lib.aggre.cap.berbaturis.auc . Diasco. Est planta hūs folia similia plāte tapsie.ꝛ habet velut capillos adherentes ꝓpe radicē ꝛ stipites similes plāte matri.ꝛ habet florem citrinū.radix eius est de foris nigra de intus alba grauis odoris grossa plēa humiditate. Nascit in montibus ꝛ vmbrosis locis ꝛ arboribus obūbrantibus. Radix quidē eius scindit cum cultello dum est recēs ꝛ extrahit humiditas que est in ea.ꝛ ponit in vmbra: qꝛ virtus ei⁹ debilitat a sole.ꝛ quādo colligit humiditas accidit eis qui eam colligunt soda ꝛ obscuritas visus:nisi ponat in naribus suis oleum rosaꝫ:ꝛ fundat ex eo sup caput suum:quando vero extracta fuerit humiditas a radice illa.postea non remanet in eo aliquod iuuamentū.extrahit humiditas etiam a stipite eius sicut extrahit succus radicis mandragore:sed virtus ei⁹ est debilior virtute humiditatis que extrahit ex radice. Nā virtus ei⁹ velociter resoluit. Repitur autem gūmositas adherens radici similis olibano.ꝛ melior ex isto succo hui⁹ plante est ille q̃ deferť a terra:q̃ dr̄ sardinia ꝛ ex terra que dr̄ sarma bachi.ꝛ est grauis odoris ꝛ i coloze suo ē rubedo ꝛ mordicat linguā quando gustat.ꝛ melior radix est noua nō corrosa dura puri odoris. GALIENVS.8.sim.phar.cap. de peucedano.⁹Plurimuz qō administrat ex hac planta est radix proprie.ꝛ etiā administrat lachrymus:ꝛ succus eius.ꝛ omniū virtus est vna:nisi qꝛ lachrymus est fortioris vtutis:ꝛ calefacit fortiter.vnde resoluit subtiliat ꝛ incidit.⁹Plinius lib20.25.cap.9.ante mediū.ꝛ vsus finem. POSSE.SERAPION.aucto. Diasco. Lachrymus eius mixtus oleo rosaꝫ ꝛ aceto capiti fomento adhibit⁹ litargicis ꝛ freneticis medet.stomaticis ꝛ epilenticis plurimū prodest dolore capitis mitigat. sciaticis cōtractis ꝛ paraliticis maximū presidiū est. oēs neruoꝫ causas cuz oleo ꝛ aceto perunctus componet.ozi matricis fumigio applicatus offocationes stericas soluit.somnū plurimuz dormientibus pbibet fumigatione sua domi serpentes excludit.oleo rosato admixt⁹ dolore auriū tollit . iniectū foramini dentis dolore non admittit.tussiētibus opitulatur ouo sorbili additus ꝛ acceptus.disnoicis ꝛ tortiōibus pstat effectum. ventrē lenit.splenē attenuat. dolorez stomaci compescit.dolore vesice ꝛ renū bibitus pbibet.matrici salutaris est.prestando eustomatica.radix eius ꝛ eligatura eius oia silr istis facere potest.fomento adhibita vulnera curat.radix ei⁹ sicca ꝛ imposita id facit. ossa fracta excludit.vulnerib⁹ antiqs cicatrices ducit cerotis necesse misceť silr ꝛ malagmatib⁹ terminticis. Radix eligenda est odore suauis fortis ꝛ nō vetus . lachrymus ei⁹

confectiõibus misceri.potest maxime si amigdalis amaris rute ⁊ aneto ⁊ pani calido triticeo admixt⁹ fuerit.⁊ sic dari põt.Item radix ei⁹ vulnera antiqua expurgat ⁊ icarnat ⁊ incẽsa viperas ⁊ serpẽtes fugat. GALIENVS.

Peucedanũ confert egritudinib⁹ neruoꝝ ⁊ egritudinib⁹ que accidũt pectori ⁊ pulmoni ab humoribus grossis viscosis.que sumiť in potu cũ vino:⁊ fit fumigium cuz eo ⁊ attrahit odorãdo eger fumũ eius ⁊ facit idem.Et quãdo ex eo poniť in corrosionibus dentiũ sedat dolorẽ eoꝝ statim:qm̃ subtilium partiũ est.⁊ curat dolorem splenis incidendo ⁊ subtiliãdo grossos humores. Radicis vero calefactio est minor ⁊ desiccatio ei⁹ est fortis.ipsa nãq; calefacit in p̃n⁹.tertij gradus. Et abstergit ⁊ incarnat. ⁊ põt administrari in omnibus supradictis.Et quãdo poniť ex eo super os:cui⁹ corticem volumus expellere expellit eũ cito ⁊ incarnat ipsum.⁊ conuenit multuz vlceribus fraudulentis malis:quãdo desiccať ⁊ teritur ⁊ pulverizať super ea:eo q̃ mundificat replet carnem ⁊ consolidat.

Herba venerea idest acorus.Diascorides.

Herba vẽti maior scatũcellũ. i.paritaria:sed herba venti mior ẽ solida minor ⁊ est hãs spicã paruã in sũmitate eius sicut sticados arabicũ: ⁊ differt ĩ figura paꝝ ab artetica.

Herba vesical'.i. alkekẽgi.

Herba vitri.vitriola.Perdiciados pdiciõ.Alsinez herba vrceolaris. i.paritaria:ſz sciendũ q̃ herba vitri dr̃.qm̃ abstergit vitrũ.⁊ hec ẽ paritaria: vel qm̃ ẽ materia vitri. ⁊ sic est herba. vñ fit vitrũ p qua.l.Lugeg.Pli.li⁹ zz. cap.17.⁊ lib.27.cap.4.

Herba vnguis leprosa idest apium risus.

Herba vsnen qd ẽ.l.vsnen

Herbila ẽ legumen berbilia

Herbilũ.i.serpilũ.

Herbion idest cheiri.

¶Lap. CCCL.

Hermerocales est planta vt bulbus ematicus qui manducatur fruct⁹ eius est sicut narciscus differens ab eo in floze tantum.

DIASCORI.ca⁹ hermerocales.Dermarocales aut cataleptẽ velut bulbus ematicus folia hz ⁊ bastã silem lilio in initio cum inceperit aperire flores lily ostẽdit tres vel quattuor: sed postquam florucrit viridem facit colorem bonuz ⁊ odoratum.radix eius in magnitudine similis est bulbo:sed paulo maior.Plinius libro.21. capl'o.21.

POSSE.DIASCORIDES.hec si bibita fuerit bumozẽ sordidũ mr̃icis excludit menstruis impat. folia ei⁹ cataplasmatibus adhibita cõbustionibus medicantur.

Hermes.i.azer.

Hermionium idest Asplenion.Plinius.

Hernia.i.quando per rupturam siphac intestina descendunt in oscum.

¶Capitulum. CCCLI.

Hermich est similis piperi:nisi qz appropinquat citrinitati.⁊ est boni odoris similis xiloaloes ⁊ affertur de regione sclauozum. complexio eius est equalis.confortat stomacum ⁊ digestionem.

Hermodactilus qd est.l.sturagen.digit⁹ hermetis. Diascorides.Colrico aut tyriaca hermetis.

Hermodima.Alexan.est antidotum vcrñ ascendens.

¶Capitulum. CCCLII.

Herochalchay, vel saxabrazz.ara.gre.camelea vel senition vel hirigontis.lati.senation vel apiũ aque vel nasturciũ aquaticum siue cardamus agrestis. SER APION.lib.aggre.cap. Herochalchay.Est planta que nasciť in aquis.habz stipitem rectũ ⁊ ramos.⁊ est tota planta pinguis. ⁊ habz folia similia folys apy dicti hyposelinum: nisi qz sunt minora eis.⁊ habet odorem bonũ quando masticať.⁊ est ca.⁊ sic. ⁊ cõuenit calefactis:quãdo rorarur super ipsam aqua fri. aut aqua rosaꝝ.⁊ quidã dicunt q̃ est fri.ex eo: qz non nocet habentibus firsen.Et idez aucto. Isaac habenarã.est cali.in pri.sic.in secũdo.Et idem aucto.Halie.virtus eius est calefaciẽs. DIASCORIDES.cap.senation. i.nasturcium aquaticum.nasciť in aqua fructicem habẽs pinguẽ ramulos longos.⁊ folia minuta similia hyposellino: nisi qz sunt minora eo: q̃ masticata odorẽ suauissimũ hz.

POSSE.SER APION.auctor. Isaac haben aran semen eius stringit ventrẽ qui fluit ꝓpter caliditatẽ quando bibitur ex eo auť.i.cũ aqua frigi.aut succo citoniozuz. ⁊ ipsum confortat membra. DIASCORIDES.Semen ei⁹ crudũ comestũ calculos excludit.vrinaz puocat menstruis imperat disintericis ꝓdest. Latebras sapiens huic phibet testimoniũ dicens q̃ cocti in aqua soluunt.⁊ cũ carnib⁹ spiritualia mũdificant fomentũ ex aq̃ salsa ⁊ oleo decoctõis ei⁹ valz ad dolorẽ iliacũ strãguriã ⁊ dissuriã.i vio ẽcocti ⁊ cataplasmati ad idẽ valẽt diuretica sũt.

Herouacten idest vermi, nata vel vermicularis.

Herpesestiomen⁹. i.vlcus serpẽdo mãducãs circũ se.nã herpe.gre. serpere esty vocat comedit.

Herpetas antiq serpiginẽ dicebant.Lassius fe.aranceas inquit quas greci a serpẽdo herpetas dicũt: nos aũt sil'r serpiginem a serpendo ⁊c.⁊ ifra.Est ⁊ aliud gen⁹ herpet q̃s greci centrias vocant. si quidem in superficie cutis pustulas minutas milio sil'es ostẽdit: quas latini vulgo cineas vinas vocant ⁊c.

Herpetica idest que fastidium auferunt.

Herpillũ.i.serpillũ:tamen aliquãdo ponitur ꝓ polygonia:vt in Alexã.de vo loze.cap.ex causa calida.

Herfistidos.i. ypogstidos.

Herua.i.pentadactilus.

Hesa.Dessa. Dessamen. i. thimus baaxe. Stepha.

Hesbesse idest macis.

Hesden.i.lignum aloes.

Hesedeen idem.

Hessendeg.i.arbor in q̃ nascitur serapinum.

Heserem.Alrem.i.agrestia succus vue acerbe.Ste.

Herseruda ꝛ. Caulamalũ. Casurudar.i.galanga.

Hesseta.heseca.i.tribulus. basech.Stephanus.

Hesian. Desisaã idest pecedanum.

Hesnisi.i.tres q̃rte vni⁹.3.

Hesubleu.i.cimbalaria.

Hesufraes.i.cartafilago.

Hesum.i.abrotanum.

Hetercatura. Stepha. est psiliũ:puto corruptũ: nã basara catuma vocať.

Hetigonon.i.scorpion. Nã scorpiões propter tactũ radicis eius moriuntur. ⁊ est species aconiti.

Heuche.i.trifolium q̃ oritur in paludibus.⁊ ẽ species bandachoche.

¶Lap. CCCLIII.

Heuda, ara.gre.piron.lati.frumentũ.vbi sciẽdum q̃ ex eo fit farina q̃ ara. vocať dechich. ⁊ fit ex ea simula q̃ ara. vocatur sinichamisco.⁊ a romanis siinichinites.⁊ fit ex eo furfur quod ara. vocatur nocale. ⁊ fit ex eo amilium quod arabi. vocatur visice.⁊ fit ex eo panis qui ara. vocatur ebobos ⁊ damarach.⁊ fit ex eo fermentum quod ara. vocatur chamib.gre.zem vel zima.

GALIENVS.s.simpli.phar.cap.de tritico. Pirus.i. triticũ vt cibus fit qualis virtutis non est presentis opis

vti.vt farmacum vero extrinsecus positum ex primo est gra.calefactriñ.at vero neq; siccare neq; hũectare euidẽter natũ est.hz aũt gd viscosum ⁊ obstructiuum.q̃ vero ex eo ꝓstituiť amilũ frigidius ⁊ siccatiuius ex eo ẽ.cataplasma aũt q̃ fit ex eo magis diaforetice ẽ virtutis q̃ quod ex tritico.virtutis.n.attractiue ⁊ diaforetice eoꝝ que in ꝓfundo ẽ fermẽtuz.Et idez in lib.de cibis.cap.de tritico q̃ equi qñ eũ comedunt nõ effugiunt a nocumẽto quod infert eis: ⁊ est vtilissimũ simpliciter omnibus gẽtibus: ⁊ ex eo est maxĩe nutritiuũ q̃ est maxime spissum ⁊ commensuratũ cum substantia dura ita vt vix a dentibus dinidať.contrariũ eius modicũ exhibet nutrimẽtum. optimũ aũt q̃ grauius ⁊ spissius ⁊ colore rubicũdius intusq; spissius ⁊ extra. ⁊ fit ex eius furfurea farina panis qui nominať pitirei.i.furfurei.paucitatem nutritionis hñs ⁊ faciens multam superfluitatẽ:⁊ ꝓpter hoc secedunt ꝑ ventrem de facili.vñ qz absterſiuã virtutẽ participat furfur merito segregatio eozum fit velox intestinis prouocatis ad egestionẽ.est.n.ca.⁊ sic.temperate.Contrariũ.n.de pane qui fit ex farĩa pura que arabice vocať sinchimistos:⁊ a romanis silichinites: ⁊ a nobis simula.egestio aũt oĩuz panum tardissima.est.n.egestio eoꝝ sufficienter viscosa ita vt ad plurimum veniat nõ distincta.i. separata:quod proprũ est viscosi corporis.Merito ergo isti quidẽ ⁊ fermento ampliori indigent ⁊ impastatõe. furfureis autem sufficit ⁊ fermentum modicũ ⁊ impastatio debilis ⁊ tempus paucũ.sic aũt assatione ipsa prolixiori quidez qui puri.brewiori aũt qui furfurei indigent.inter purissimos ãt ⁊ furfurissimos na pauca est latitudo in magis ⁊ minus. quibusdam quidem puris:quibusdã aũt sordidis nomiatis.Est aũt ⁊ spẽs panũ media:qui antopiri vel popiri appellanť vel opopiri.Antiquiores aũt medicoꝝ vocabãt ipsos sincomistos:sed a quibus furfur totum nõ separať vocať finkimistos:⁊ a romãis silichites. qui aũt deiceps ipsoꝝ semidalites.est aũt panis primus silichinites.i.purissimus.cõiter aũt semidalites:⁊ tertius qui melius sincomistus vel oppopirus.postea est quartus qui sordidoꝝ existens extraneus:q̃ furfure⁹:qui vtiq; ⁊ minus nutritiuus:⁊ magis alys secedit ꝑm ventrẽ.est.n. furfur minus calm ⁊ plus siccum comparatum ad medullum frumenti.Optimi aũt panes ꝓ digestione sunt qui sunt maxime fermentati hñtes plurimuz salis.⁊ q̃ assationẽ habuerũt cõmensurato igne ⁊ in clibano non paruo:⁊ azimi nõ indigestibiles.amplior quidez ignis ⁊ moꝝ in p̃ma applicatione exteriorẽ superficiez adurens obstrachizat.i. indurat:⁊ accidit ꝑm hoc paruũ fieri panem crudum quidem ⁊ imperfectum quid intus habentẽ.superarsum autem ⁊ siccum ⁊ obstrakealez q̃ extra.minor aũt cõmensurato igne nõ perficit bene panez:sed crudiorem derelinquit ⁊ maxime q̃ intra totũ. Quicũq; aũt in igne cõmẽsurato per totũ sui ipsi regulariter assati fuerũt isti ⁊ digeruntur ꝑm ventrẽ optime. ⁊ ad ꝓtes operationes quecũq; post digestionez sunt idoneissimi fiunt.de alys vero cibis qui ex farina preparanť triticea tempus vtiq; est dicere:qui quidez ergo apud antiquos nominanť tagenie apud nos qui ꝑm assiam agaratẽ.i.patellares.⁊ sunt ceppole. preparant.n.per oleuz solũ.immitiť aũt oleũ in patella supposito igne sine fumo.infundiť aũt ipsi calefacto farina tritici multa aque pmixta.celeriter igiť cocta oleo ꝓsistit sil'r tenero caseo vascalis coagulato.tunc aũt vertunt preparantes ipsam eam quidem que supius supficiẽ elaborantes subtus vt ꝓformem patelle. sufficiẽter aũt coctus q̃ subtus erat prius ad supius reducẽs vt superficiei tenuis fit.Et cũ iã q̃ subtus compingať vertunt rursum ipz bis vtiq; ⁊ ter quousq; vtiq; totũ ipsis videať coctũ regulariter. Est autem vtiq; ⁊ aliud placentule genus que super tabula preparatur.Est autem duplex species tabularum placentulaꝝ.vna que vocať riscemata.⁊ iste sunt que in igne in furno coquuntur.⁊ alie que vocanť lagane.iste.n. ⁊ oĩa que ab eis descendũt:deteriores sũt illis q̃ riscemata vocanť, vnde tam tagenie vel patellares q̃ riscemata ⁊ lagane ⁊ que ab eis descendũt sunt grossoꝝ chimozuz ⁊ crudoꝝ generatiue.⁊ ventris constrictiue; ꝓpter q̃ alig ipsis adiungunt mel.sunt aũt ⁊ qui marinos sales.sunt ãt placẽte tabulares vl'rissemata ⁊ lagane deteriores.Sũt eniz grossi chimi gnãtiue ⁊ tardi descensus: augmẽtatiue splenis ⁊ epatis ⁊ obstructiue ventris ⁊ lapiduz in renib⁹ generatiue. ⁊ sufficiẽter nutritiue si bene digeruntť bene in sanguinem cõuertunť. cum aũt in melle ꝑparanť fiũt mixte virtutis tanq; vtiq; melle ipso habente subtilẽ chimum.⁊ quibuscũq; applicatuz fuerit omnia subtiliante. Merito ergo quecunq; mel in preparatione accipiunt.⁊ decoctionẽ habent ꝓlixiorem ⁊ minus tardi sunt descensus ⁊ chimũ generant mixtũ ex subtili ⁊ grosso. epati aũt ⁊ renibus ⁊ spleni sanis quidẽ meliora illis que sine melle aptata sunt.p̃ncipium aũt obstructõis habentibus aut flegmonizantibus aut obdurascẽtibus.i. patiẽtibus apostema duꝝ nihil minus illis: sed ⁊ aliq̃do magis nocius ⁊ valde.maxime omnia quoꝝ viscosa satis est farina elixa:nisi ex ea panis in clibano coquať.Sed si digerať magnam hz virtutem frumentũ si fit coctum ⁊ nutriens fortiter corpus.Et robur maximũ exhibẽs est vtentib⁹ ipso. fit similiter ex frumento amidum de quo inuenies in.l. amilium.nec nõ ex eo fit fermentũ q̃ scies in.l.fermentuz. AVERROYS in suo colliget.Panis grossius velocior ad digerendũ:q̃uis alys plus nutrit:⁊ non est tãte siccitatis sicut grossus:quãuis ipe grossius cito digeratur. Et panis qui conficitur cum multa aqua est spongiosus: sed azimus panis est grossus ⁊ viscosus.⁊ ideo non est bonus. similiter ille qui nimis est fermentatus non est bonus: qz transmutatur cito ad humores putridos propter calorem extraneum generatum in eo.

Heueri.i.farina ordei. Alabbas.cap.de fe. ethica.

Heufrichion.i.ypericon.

Heyron idest beiron.

Hezabudal. Dezam. Dezaza. Dezeiza.i. litium. Dezaz. Dessa. Dadhbab.Aliabbas.

Hezaron idest vsnee.

Hezerasien. Dezeribaxez idest vitis alba.

Hiberida. Yberida.i. nasturcium agreste. Iberidos.Plinius lib.25.cap. octauo ante medium.

Hibiscus idest Altea.

Hibur. Diburis.i.sulfur.

Hibusar.i.mellilotum.

¶Lap. CCCLIIII.

Hictan, bican.ara.gre.alkitran.lati. vero oleuz de scerbin. ⁊ est pix liquida que ideomate nostro vocať pecula. SER APION.lib. aggr.cap.hictan. aucto.Diasco.Dictan.i.alkitran. ⁊ est oleũ quod egrediť de scerbin. Et scerbin due sunt spẽs vna eaꝝ ẽ arbor magna ⁊ est genus abietis.⁊ est ex ea alkitran habẽs fructũ similem fructui cipressi:nisi qz est minor eo multum:⁊ secunda est arbor spinosa habẽs similitudinẽ cum arbore. Juniperi ⁊ magnitudo fructus eius est sicut magnitudo grani mirti. Meliꝰ aũt alkitrã est illud q̃ est spissum clarum hñs odorẽ fortem cũ horribilitate:⁊ quando intingitur in eo digitus nõ cito defluit ex digito ꝓpter suam spissitudinẽ:⁊ qñ stilla eius cadit in loco remanet collecta ⁊ nõ expandiť. Et idẽ auc. Hal'.speciez scerbin cõplexio est ca.⁊ sic.in 3⁹.sed oleũ q̃ extrahiť ex arbore sua substãtia est subtilis.⁊ est cal.⁊ sic.in q̃to.Sed plus calefacit q̃ siccet.lignũ scerbin nominať lignuz mortuoꝝ: qz conseruat corpora mortua a putrefactiõe. vnde desiccat ⁊ custodit corpora mortuoꝝ ⁊ destruit quod est ibi de humiditate.

POSSE.SER APION. Custodit corpora mortuoꝝ

⁊ oleum eius occidit pediculos lẽdines lumbricos ⁊ vermes qui sunt in aurib⁹. Et quando cum eo fit nascale corrumpit fetũ ⁊ excludit mortuũ: ⁊ quando linitur virga in horza coitus destruit conceptum: ⁊ ppter hoc est ex veriorib⁹ medicinis ⁊ fortiorib⁹ ad prohibendum impregnationem: adeo q̃ accidit ei qui vtiť eo vt fiat omnino sterilis: etiã quãdo distillatur ex eo in dentez corrosum sedat dolorẽ: ⁊ frangit dentẽ. ⁊ aufert liuorem qui fit sub oculo Alkitram. ⁊ est illud qõ est compositũ ex eo qõ colligitur in lana quãdo super ipsum suspenditur ⁊ decoquiť. ⁊ subtilius alkitram ⁊ minus acutum ⁊ residuum qõ remanet est alkitran: ⁊ est illud quod de eo est spissum ⁊ grossum. ⁊ est sicut illud qõ remanet ex spissitudine olei. ⁊ ideo alkitram ppter sui grossitiem mordicat ⁊ aperit: ⁊ ppter hoc alkitraz curat apostemata ⁊ est pix ligda. Sed grani scerbin virtus est tempata: adeo q̃ potest comedi: nisi qz facit sodam ⁊ mordicat stomacũ. Et idẽ aucto. Diasco. Alkitram est qõ corrodit ⁊ icidit corpora viuentiũ: ⁊ cõseruat corpora mortuor. ⁊ si fiat feretrum in quo reponať corpus ex ligno scerbin seruat corpus defuncti a putrefactione: ⁊ ppter hoc nominant ipsum quidã vitam mortuor. ⁊ alkitran adurit plãtas: ⁊ corzia ppter necessitatez sue caliditatis ⁊ deficcatõis: ⁊ abstergit maculas oculi. quando bibitur cum rob ⁊ sale pauco: conuenit morsui serpentis. ⁊ quando linitur super elefantiam conuenit. ⁊ fit clistere cum eo ⁊ occidit lumbricos paruos. l. cedrus.

Hicolitis melano. i. bedera nigra.

Hidozis idest cauda equina herba.

Hidros. Cornelius cel. est spes saniei tenuis subalbidi colozis ex malo vlcere exiens. maximeve bi nerno leso inflammatio secuta est ⁊c.

Hiera. i. berbena. libro de simplici medicina.

Hieratia est species lactuce. Plini⁹ lib. 20. cap. 7.

Hierob. Diasc. virga ẽ porrecta in virgultis ⁊c.

Hiestrin est nomen aggregans penetratõez ⁊ sanationẽ ꝺseruans almusargi: ⁊ faciẽs nasci id qõ p̃cedit õ vuea tunica dicitur almusaragi: ⁊ quãdo multa ẽ ꝺr̃ muraisinati.

Hilbane. heilbane. i. cardamomuz minus. Plinius libro. 12. capo. 13. (tia.

Hiobothoz. i. blacce bisan

Hiontos quid est. l. ionos.

Hiosar. i. lassanum.

Hipaterã dicunt greci epaticam. Paulus capitulo de dissinteria.

Hiphear quid est. Plini⁹ libro. 16. cap. 31. in pncipio. ⁊ ca⁹. 45. ⁊ lib. 24. ca. 4.

Hipecon. Diasco. nasciť in tritico. ⁊ locis cultis folia hꝫ rute similia hastaz hꝫ minozẽ ⁊c. Plini⁹ lib. 27. cap. 11. in principio.

Hipichristõ. colliriũ aptũ ad vngendũ. Cassius fe.

Hipicon qd ẽ. l. Infarion. Plin. li⁹ 26. ca⁹ 8. vsus fi.

Hypocistos Orobation. Plinius libro. 26. capo octauo post principium.

Hypoglossa. Plin. lib. 27. capo. 11. in principio.

Hypopeston. Plinius lib. 27. cap. 10. in fine.

Hypozis grece. Anabasis. cauda equina. hypuris. Diascozides.

Hypostumata grece suffusiões sanguis ex aliquẽdẽ ti percussione facte. ara. tarfati taraxis. Demost. Cassius felix.

Hypoquistidos. quid est. l. ypoquistidos. Cissos.

Hystera. i. secundina. Sal: p̃ma particula epidimi. cõmen. p̃mo. Hal'. lib. de spermate. cap. 2. in fi. bistera. i. matrix.

Hiu. i. flos. ⁊ biu. gre. viola albaion. Cassius felix.

Hiucipzum. i. flos cipri.

Hiulo. i. margarita.

Hiusgamus. i. simphõiaca

Hixurat. i. mellilotum.

Hixuriam. i. ceterac.

Hixus idest viscus.

¶ Cap. CCCLV.

Holzas. ara. gre. tragma. lat. lactuca. ⁊ sunt eius tres species. vna dicitur lactuca agrestis: quam greci saralliam vocant: cuius tirsus in modũ secũde est. ⁊ est spes scariole sicut apparet in. l. cicozea. Alia species ꝺ lactuca asini. pro qua. l. lactuca asini. Alia vicitur lactuca domestica que omnibus est nota de qua hic loquimur.

GALIENVS. 6. sim. phar. cap. de lactuca. Jnfrigidat ⁊ humectat sicut aqua nõ extrance: sed sicut aqua stagnorum vel lacunarum vel fontanar. ⁊ ipsa est que generat sanguinez bonum. lactuca agrestis est similis domestice: nisi quia stipitem habet maiozem: ⁊ folia eius sunt albiora ⁊ subtiliora ⁊ asperiora. ⁊ sapoz ei⁹ est amarus: ⁊ ẽ in virtute sua similis papaueri nigro. Plinius lib. 20. capi. 7. in principio. POSSE. GALIENVS. calidis flegmonibus congruit necnõ paruis berisipillationibus: nõ tamẽ potens est maiozibus sufficere. Est aũt ex cibis sedantib⁹ sitim. Semẽ vero bibitũ contra gomozeaz. i. effusionem spmatis cohibet. vnde ⁊ somniãtibus dať sicut etiam semen agrestis lactuce. liquozẽ citius colligit: caliginẽ mundat: necnon insup vltionib⁹ apta est subiuncta cũ lacte femineo. Et idẽ secũdo de cibis. cap. de lactuca. nosce autẽ opꝫ ex omnibus oleribus paucissimũ ⁊ chacochimuꝫ sanguinem generari. comedunt aũt ipam vt ad multuꝫ quidam crudam. quando aũt extiterit circa productionem seminis estatis tẽpore preelixatã in aqua dulci offerũt cũ oleo ⁊ garo ⁊ aceto: aut cũ aliquo salsamẽtor: ⁊ maxime quecũq̃ eor que cum caseo preparantur. vtunť aũt ipsa. ⁊ anteq̃ in stipitem impetuauerit p aquã elixantes. sicut ⁊ ego nunc incepi ex quo dentes habeo prauc. sciẽs. n. aliquis amicor in consuetudine quidẽ mihi ex multo tempore olus hoc: laborozsam aũt nunc habens masticationẽ induxit decoctionẽ. vtebar aũt lactucis in iuuẽtute quidem calefaciẽte mihi continue supiozi ventre infrigidationis gratia. Cum aũt ad pfectam veni etatẽ remedium mihi erat solũ olus hoc vigilie. econtra quidem cuꝫ iuuenis eraꝫ studebam circa somnũ. Cõsuetus. n. vigilare voluntarie in iuuentute. simulq̃ ⁊ puector etate lente vigilans inuoluntarie grauabar. ⁊ mihi solũ farmacũ vigiliarum erat de sero comesta lactuca que hꝫ. ⁊ fri. habet sicuꝫ nõ tũ cachochimus est. ppter hoc ergo neq̃ nõ digeritur alys oleribus similr: neq̃ retinet egestionẽ neq̃ p̃uocat. ⁊ hec merito ipsi accidũt nõ habenti auster aliqd neq̃ ponticũ a quibus disponiť: vt ad omne venter sicut ⁊ a salsis ⁊ a pungitiuis totaliter absterstuũ aliquid habẽtibus. puocať ad egestionẽ: quor ipsor neq̃ aliqd inest lactuce. SERAPION libro aggre. cap. Dras lactuca domestica cõuenit apostematibus ca. ⁊ berisipile. ⁊ semẽ eius quando bibiť abscindit distillationem humiditatis spermatis. ⁊ cõuenit pollutiõi que fit in somno. Et idem aucto. Hal'. in libro de cibis. lactuca generat sanguinẽ bonum in fine bonitatis. ⁊ ego quidẽ comedebaꝫ lactucas: quando eraꝫ iuuenis: qz in stomaco meo generabať colera. ⁊ sic infrigidabã ipm. ⁊ nũc etiaꝫ postq̃ senui comedo eas lixas. ideo qz non reperio aliquã herbam cũ qua possem curare vigilias sicut cũ ipsa. humor vero qui generatur ex ea est fri. ⁊ hu. neq̃ ex ea accidit nocumẽtũ sicut ex alys oleribus: ⁊ nõ stringit ventrẽ nec laxat: qz non habꝫ stipticitatez neq̃ salsedinẽ neq̃ acuitatẽ. Idẽ quoq̃ auc. Diasco. lactuca domestica ẽ bona stomaco ⁊ infridat ventrem. ⁊ facit dozmire ⁊ puocat lac: ⁊ quãdo ipsa decoquitur est magis iuuatiua: ⁊ quando comediť sic euellit sine ablutiõe conuenit illis qui conquerunť de stomaco suo. ⁊ assiduus vsus comestionis eaꝫ obtenebrat visum: ⁊ qũ fit emplastrum cũ ea conuenit apostematib⁹ ca. ⁊ berisipille: dũmodo nõ fit vehemẽtis inflãmatiõis. Sed semẽ eius bibiť. ⁊ valet cõtra fluxum ventris ⁊ extinguit libidinem ⁊ pollutionẽ seminis in somnys. Et quando lactuca emiserit stipitez suum. tunc efficiť virtus succi ⁊ lactis ipsi⁹ similis virtuti lactuce agrestis ⁊ papaueris nigri. Et idẽ aucto. Ruffi. Lactuca qdẽ curat egritudines q̃ fiũt ab ebrietate qũ sumiť. Sed ipsa nocet intestinis ⁊ lenit ventrem: ⁊ abscindit libidinẽ: ⁊ facit dozmire. Jteꝫ quãdo coquiť cum oleo sisamino: ⁊ comediť expellit bicteriam. Et est medicina bona opilationibus narium ⁊ corize quando comediť in ieiunio cocta cuꝫ oleo. sinapiuꝫ: ⁊ lac lactuce domestice cum emittit stipitẽ abstergit vulnera que fiunt in tunica cornea. lac vero lactuce agrestis positũ in fronte inducit somnum: ⁊ quando fit collirium cum eo ⁊ lacte iuuencule conuenit vlceri cornee ⁊ placat dolorẽ capitis ⁊ puocat mẽstrua ⁊ curat morsum rutelle ⁊ scorpionis. AVICENNA. lib. 2. capi. de lactuca. Jla que est siluestris est similis in virtute papaueris nigri. Et idẽ aucto. Hal'. non est in frigiditate eius que domestica vel hortulana est applicatio ad vltimum.

Hlebzon. i. cimbalaria.

Hlebus. i. lapis lacteus.

Hlenia. i. enula campana.

Hoafronac. i. ceterac.

Hoas. ara. i. hobas.

Hochoen. i. Achauẽ. Achauem. vchuem.

¶ Cap. CCCLVI.

Hoc. ara. gre. mozae. lat. moza celsi. SERAPION libro aggre. cap. hoc. Retinet ventrem: ⁊ quando desiccať retinet ventrẽ fortiter. ⁊ cõuenit ventrem: ⁊ intestinor ⁊ fluxui ⁊ oibus egritudinib⁹ que fiunt ex fluxibus humor. ⁊ admiscenť postq̃ terunť cũ cibis sicut sumach. ⁊ qui vult ex eis sumere in potu põt cum aqua ⁊ vino: sed arborzis eius virtus est virtus composita ex virtute retẽtiua ⁊ relaxatiua. ⁊ plus qõ est in cortice bui⁹ arborzis est virt⁹ laxatiua cũ amaritudine pauca quouscq̃ occidat ascarides: ⁊ sũt lũbzici cucurbitini: ⁊ in folys arborzis ⁊ sumitatib⁹ est temperamentũ medium illaꝫ duaꝫ operationum simul. Et moza mãtura quãdo inueniũt stomacum puꝫ si comedunť ante cibũ egrediunť a stomaco cito ⁊ preparare faciunt exitũ aliorꝫ cibor: quãdo vero comedunť post cibũ vel in stomaco sunt humozes cito accelerant ad corruptionẽ: ⁊ corruptio eor est multũ nociua. Sed acerba quando desiccanť sunt bona medicina ⁊ iuuatiua vlceribus intestinor ⁊ fluxui antiquo: ⁊ moza qũ descendunt anteq̃ corrumpanť non inferunt nocumẽtũ nisi de eis ante comestionẽ nimis sumať. Et idez auctori. Hal'. ex eis sunt matura ⁊ maturi sapozis: ⁊ sapor eor est dulcis stipticus. virtus eor mollit ventrem: ⁊ nutrimentum paucũ corpori prestãt: ⁊ facile corrumpunť. non corrupta humectant penitus. infrigidãt aũt non penitus nisi frigida sumanť: ⁊ paucissimũ corpori dant nutrimẽtuꝫ consimile peponibus: nõ tamẽ nocumentũ aliquod adeo ipsis neq̃ maluꝫ stomaco vt in illis. Acetosa aũt ex eis ⁊ nõ matura. aliqui ipsa expurgãtes ab arboze ⁊ exiccãtes reponunt medicinã futurã ipsis bonã ad disinterie ⁊ diarie cronice curationẽ ⁊ egritudinum fauciuꝫ ⁊ stipticant ventrẽ. GALIENVS. 7. sim. phar. capi. moraе. i. celsi fructus maturus subducit ventrẽ: non maturus vero deficcatus constipatiuũ sufficienter fit pharmacũ. vnde ad disinterias conuenit dispositiones ⁊ ciliacas. ⁊ alias quecũq̃ sunt fluxibiles. incidiť aũt ⁊ escis permiscetur sicut fructus sumach. vel si quis voluerit per aquam vel vinũ bibať. q̃ aũt succus maturozuꝫ ad distomatica. i. ozis farmaca vtilis existat. ppter coexistentem et stipticitatẽ nemo ignorat. ⁊ ad alia etiam multa corũ fm partem quecunq̃ moderata indigent stipticitate cõuenit. immaturi vero fructus põtica acidaq̃ participãt virtute: ⁊ tota arbor in omnib⁹ eius partib⁹ mixtã quandã virtutez videtur habere ex detentiua ⁊ purgatiua cõposita. Prevalet aũt in cortice quidẽ radicis purgatiua virtus cũ quadaꝫ amaritudine. vnde amplos lumbricos interficit. in alys vero partibus detentiua. in folys vero ⁊ pululatõib⁹ media vtraq̃ est complexio. AVICENNA. lib. 2. ca. de moro. Ei⁹ due sunt spes. vna eaꝫ est alfirsedu: qõ est dulce: ⁊ currit fm semitam ficus in maturatione: sed est deteriozis nutrimẽti ⁊ minozis ⁊ sicciozis: ⁊ magis destruens sanguinẽ: ⁊ deterius stomaco. Reliquas vero ficus dispositiões habet. est tũ inferius eo. amaꝫ aũt qõ nominatur moꝫ de sceni sit nũc illud de quo plurimũ loquamur. qõ ergo immatuꝫ est cũ exiccať stat loco sumach. dulce est ca. ⁊ hu. ⁊ acetosum. ⁊ de sceni est ad siccitatez decliue. in ipso est stipticitas ⁊ infrigidatio. ⁊ succus mozi est stiptic⁹ ⁊ ppzie quando decoquiť in vase eneo. ⁊ phibet fluxum materieꝫ ad membra. ⁊ qõ imatuꝫ est. ppzie est sicut sumach: quãdo coquunť folia eius ⁊ folia vitis ⁊ folia ficus nigre cũ aqua pluuie denigrat capillos. acetosum removet apostemata ozis ⁊ gutturis. Et folia eius sunt vltima ad squinantiã ⁊ prefocationẽ. Quod acetosuꝫ est confert vlceribus fraudulẽtis ipsius succus. Rob eius acetosuꝫ est conferens botbor ozis. ⁊ decoctio radicis eius mollificatiõi dentiũ: ⁊ collutio ozis ex succo folior acetosi. ⁊ decoctio radicis ei⁹ est bona denti dolorozo. Moꝫ malum est stomaco corrumpiť. ppzie in eo alfirsedu: ⁊ qũ non corrumpiť alfirsedu in stomaco velociter nõ nocet. ⁊ opꝫ gdem vt comedanť oẽs species eius ante cibũ. ⁊ recipiant in stomaco in quo nõ sit corruptio. illud vero de sceni nõ nocet stomaco colerico: ⁊ nõ est in ipso de mala cõuenientia stomaco qõ est in alfirsedu: quãuis sit in eo malicia: ⁊ nõ fit nausea ex ipo. ⁊ nutrimentũ eius est paruuꝫ: ⁊ facit appetitũ cibi: ⁊ facit ipm lubzicum: ⁊ extrahit ipm velociter. ⁊ omnino descẽsus ei⁹ de facto fit velociter: sed eius descẽsus ex intestinis est tardus. Mozum qõ sallituꝫ est ⁊ exiccatũ retinet ventrẽ vehemẽter. ⁊ conuenit disinterie: ⁊ lachryma quidẽ mozi soluit. Et in cortice eius sunt mũdificatio ⁊ solutio. ⁊ solutio eius est plurima. ⁊ in mozo gdem dulci est velocitas descensionis: aut ppter suam humiditatez aut ppter acredinẽ ei admixtã. Jnquit Archigenes. est tarde digestiõis: ⁊ est puocatiuuꝫ. existimo aũt acetosum esse: ⁊ cum hoc q̃ est in ipso de natura solutiua phibet quandoq̃ solutionẽ antiquã ⁊ vlcera intestinor ⁊ ppzie quod exiccatũ est. ⁊ omnibus quidẽ specieb⁹ mori est puocatio vrine. ⁊ mor de sceni quãuis velociter a stomaco egrediať: ipm tamen est in intestinis tardũ. Cortex arborzis mozi est tyriaca iusquiami: ⁊ quãdo bibiť de succo foliozuꝫ eius. ʒ. i. ⁊ semis conuenit morsui rutelle ⁊ lenit naturã lubzicitate sua ⁊ inflatione sua.

Hocot maghait. hochot maghait. i. cotula fetida.

Hod. hodo. hodon idest lignum aloes.

¶ Capitulum. CCCLVII.

Hobas. ara. gre. calcos. lati. es. SERAPION. lib. aggre. cap. Hobas. faciunt ex ere vasa ad comedendũ ⁊ bibendũ ⁊ nocet eis multuꝫ: ⁊ maxime illis q̃ assuetuerunt hoc diu. Naꝫ pati sunt tales incurere elefantiã cancrũ ⁊ dolorẽ epatis ⁊ splenis ⁊ maliciã complexionis maxime comedẽtes in eis res acres ⁊ bibẽtes in illis vina dulcia: ⁊ quãdo comedunt cibuꝫ qui stetit in eis die vna et nocte est peius multũ. Et quando ponitur vas eneũ sup pisces assatos calidos fiũt venenũ mozifer rum. Sed qõ aduriť ex ere qõdã aduritur cũ sulfure et sale et alumine cum his oĩbus aut cũ aliquibus eor. similiter artificialiter colať et fit auricalcũ vt apparet in. l. Cadimia. DIASCORIDES. ca⁹ de es. Aes vstũ quod aly calcucecaumenon siue calcoscaumenon vocãt fit in hunc modum. Claui erei vel lamina eris ponunť ordinate in olla terrea cruda: deĩde pulverizať super eos sulfur qõ nõ tetigit aq̃ et salis q̃titas postq̃ vtrũq̃ tritũ fuerit ita q̃ vnũ solariuꝫ fiat de clauis. et aliud de puluere salis et sulfuris. et iteruꝫ aliud ex clauis et aliud ex puluere. et

sic fiat quousq; plena fuerit olla.postea coopitur orificiū olle cū argilla.⁊ ponit in fornace figuli ⁊ dimittit ibi donec olla coquat:deinde extrahit ⁊ sunt quidā qui nō ponūt nisi es solū neq; istud pōt aduri nisi in pluribus diebꝰ. Et propter hoc ponūt ipm totiens in fornace donec adurit. Quidā vo sunt qui admiscent stilfur ⁊ alumen simul ⁊ terunt cuz aceto.⁊ sic ex his liniūt clauos seu laminas.⁊ ponunt in olla ⁊ faciūt sicut diximus. Et melius es vstū est qō deferē ex insula cipri.lauat es vstum vt tricia.Et idez auc.Hal.eris vsti sapor ē stipticus:⁊ virtus eius est acuta.⁊ scoria eris ⁊ sterꝰ eris est res q̄ aggregat in aggregationibus partiū eris:⁊ qn̄ conflat ⁊ rozat super ipm aqua vt coaguleē: coadunant nāq; partes eris. ⁊ fit aqua illa rubea. ⁊ tūc est ibi flos natās sup es silis sali. Et idē Diasco. melior ex eo est ille qui cito frangit dum terit ⁊ est multuz siccus.⁊ est in figura sua similis gegers.⁊ est minor eo in granis suis.⁊ est multū grauis ⁊ melꝰ in claritate non habēs aliquid de limatura eris admixtum cum aqua ⁊c.

SERAPION.Glos eris fit in hunc modū quando liquescit es in locis metallorꝫ.⁊ extrahit inde cadimia.⁊ ē in locis aliquantulū terre incense de subꝰ in fundo ⁊ purificat es ⁊ dimittūt currere ī loco vbi colat. tūc illi q̄ purificāt illum puciunt sup ipm aq̄ dulce donec coagulet ⁊ faciūt hoc donec ifrigidet.cuz aqua clara.⁊ ex hoc ergo qō accidit ei ex aggregatōe partium eius inuicem fit hec suba.⁊ flos eris est stipticꝰ: ⁊ diminuit carnē si supaspgatur ⁊ resoluit apata ⁊ abstergit visuz cū mordicatiōe multa.⁊ qn̄ sumit in potu ex eo quatuor onolosach laxat ebium grossum.⁊ dissoluit ⁊ destruit carnē supfluā in anorum ⁊ naribus. ⁊ laxat ventrē:in spelūcis vero in quibꝰ es foditur inuenit es vstū nigrū ⁊ est cipri ⁊ est melius ⁊ grossius.⁊ nosatur astras.Et fit bactitura eris alba.⁊ est subtilis ⁊ debilis virtutis:⁊ nos nō habemus hāc spēm bactiture ꝓ bona:sed eligimus illā q̄ est clara grossa in cui⁹ coloze est rubedo.⁊ qn̄ rozat super ipz acetū fit ziniar.⁊ ipa quidez est stiptica subtiliat ⁊ phibet vlcera.Eris vsti virtus ē stiptica ⁊ exaramatica leptintica castaltica vulnera ducit ad se ⁊ purgat:supflue carnes vulnerib⁹ crescere nō pmittit.polipū corrodit.pascētia vulnera abstiet.cū mulsa bibitū vomitū abstinet:aut cuz melle. vt elium faciet idem.pōdere ēt suo fluxū vētris:⁊ vrinā mouet potui datuz.est aūt in vtute sile acatie:sz tn̄ fortiꝰ.siccat.n. ⁊ redarguit ⁊ detergit.est ār es vstū bonū ruffuz qō cū fricaueris cinabari facit colorē.nigrū aūt inutile ē ⁊ nimis cōbustū.

Sz crugo eris:⁊ erugo vmiculosa qd est.l.eris erugo.

Hoasin.i.pimpinela.
Holabe. Volare idest bedeguar.
Holastium.i.centonica.
Holbe.Vole.bulbe.arabi. idest fenugrecum.
Holcus.i.Aristida. Pli.li⁹ z7.cap.io.versus finem.
Holdean.i.tamariscus.
Holisatrum.hyposelinuz. yposelimō. horeoselinū. Plini⁹lib.i9.cap.8.vltra medium syrimion. Oluratrum.
Holocodon.i.rosa agrestis
Holocodonom.i.ceterac.
Holoconati.i.ysopus.
Holofragia.i. cannauaria.
Holosan idest ciperus.
Holostheon quid ē. Plini⁹ lib.z7.cap.io.in fine.
Holoxidera.i. spatula fetida alias ferrea. Theoō. Priscianus.
Holus bñdictuz.i. portulaca. bolus fatuū.Serapi.
Holus iamenuz.i.atriplex vel blitus.
Holus iudaicū.i.barba hircina. quidā dicunt q̄ est altea: sed prima melior.
Holus fatuum. Bakleba/nica.ara.portulaca. olus benedictum. (ture.
Homogeneū.i. eiusdez na/
Homozusia est quedā confectio sic vocata in antidotario.Halic.minori.
Homotes.i.motus eq̄lis.⁊ sic vocatur vna ex specie bus febris sanguis q̄ eq̄liter mouetur semper.

¶ Capitulum. CCCLVIII.

Horach. ara.lati.calx. SERAPION lib.aggre. auctor. Diasco. Est de ea que fit ex conchilys marinis.⁊ quedā fit ex lapide: ⁊ quedā fit ex marmore:qn̄ comburit in igne donec fiat albū ⁊ intus ⁊ extra fit calx:sed melior est illa que fit ex marmore.Et idē auctor. Hal.calx adurit adustione forti donec faciat escarā durā adustam:sed illa q̄ est viua postq̄ extinguit facit adustionem cū est nouiter extincta:sz post tres vel duos dies minuit virtus eiꝰ.⁊ qn̄ abluit cessat hec opatio ab ea:⁊ mordicatio eius remanet in aq̄.⁊ calx fit deficcatiua sine mordicatione:⁊ qn̄ lauatur multū non hz mordicatōez oino. Et calx est ex spēbus cineris:⁊ subtilior q̄z cinis lignoruz. ⁊ hoc accidit ꝓpter nimietatē ignis q̄ est necessaria adustioni lapidis plusq̄z lignorꝫ anteq̄z fiat cinis.⁊ est in ea ꝓs ignea in q̄titate multa:sed qn̄ lauat pluries fit sine mordicatione.⁊ si lauatur cum aqua marina deuenit q̄ resoluit fortiter.Et ē inflatiua:mordicatiua: adustiua:cauterizatiua:sed si miscet cum axūgia aut oleo fit maturatiua. ⁊ opz q̄ fit noua viua quā nō tetigit aqua. ⁊ ē fortior q̄z illa que tetigit. PAVLVS.capl̄o de arsenico.fit ex calce et arsenico pstilorum ad pilos remouēduz vt apparet in.l.barnech. BVLCASIN Eben Azarin li.q̄ vocat seruitor. fit calx in partib⁹ nostris plurimū ex lapidibus notis in mineris eorꝫ.⁊ sunt ex boibus qui faciūt eam ex petra albi marmoris.Et fit ex corticib⁹ ouorꝫ.⁊ post illaz melior est q̄ fit ex marmore.Sed modus faciendi calcez ex corticibus ouorꝫ est: q̄ accipiat de corticibus ouorum q̄titas.⁊ ponatur in olla noua ⁊ ponat in fornace figuli: deinde detege illaz.⁊ si videris q̄ sit sicut calx bene est si non remitte itez in fornace.⁊ tādiu sic facies q̄ fiant albe admodū calcis albissime.⁊ si furnus figuli non temperatus fuerit accēdas ignē sub eis ⁊ suffl cum fole donec fiāt sicut dixi.Et per hunc modū opz q̄ fiat ex marmore ⁊ lapidib⁹ alys quādo intentio nō est nisi vt incendantur ⁊ aduranē donec fiat calx ⁊ fiat alba. Modus abluendi calcem que necessaria ē combusturis.Accipe de calce viua id qō est de ea albū ⁊ mundū.⁊ tere ⁊ cribra: ⁊ pone in parapside munda et ꝓyce sup eam de aqua dulci q̄titatem qua cooperiat et dimitte per horā.et post misce et dimitte donec descendat ad fundū vasis:et ꝓyce aquaz:et fac ita.7.vicib⁹ vel.io.et post hoc proyce aquā desuper et repone: qz cōuenit ad alcharami et vesicis et combustionibus ignis dissoluta in aqua vel oleo rosato.

Horchis qd ē. Plin.li⁹ z6. cap.io.circa p̄ncipium.
Horcdilescen idest xilobalsamum.
Horemos idest cefalio.
Horesmō.i. malitia anbelitus cū sonitu gutturis.
Horf.arabi.i. nasturcium.
Orfum.Stephanus.
Horioselinū qd ē. Plin.li⁹ i9.cap.8.circa p̄ncipium.
Hormeos.i. fic⁹ agrestis.
Horodorum.i.orobum.
Horozuc.i.liquiritia.
Hosamatis.hosmatis.i.q̄rta pars libre. Halien⁹ in secretis.

¶ Cap. CCCLIX.

Hosta. ara.gre.et lati.costus. SERAPION lib. aggre.cap.hosta.Ex eo est ex terris arabū.⁊ est albus leuis boni odoris.Et ex eo est ex terris indie:et est grossius niger leuis sicut ferula. et est ex eo tertia spēs que ex terris syrie est:cui⁹ color est sicut color ligni busi. eius odor est stipticus.Melior aūt oibus est arabicus.et post ipm indus: ⁊ post cū syrus.et melior ex arabico ē nouus plenus durus cū soliditate.et siccus pforatus mordens linguā cū stipticitate.et aliq̄li amaritudine. Adulterat aūt cuz radice enule ficca:qn̄ admiscet et maxie enule q̄ est ex terris dictis cumabarta:sz cognitio ei⁹ est facilis.nā enula nō mordicat linguā sicut costus nec odor ei⁹ est adeo fortis exuberās sic odor costi. GALIENVS

septimo simpl.phar.cap.de costo.Sapor eius est amarus pax multū fortis acutus.Est calidum multū quousq; vlceret.verum in eo est humiditas superflua inflatiua.

DIASCORIDES ca?costus.Utilis ē arabicus. Est aūt eligēdus albus leuis cū odore plurimo. secūdus ē indicus qui grossior ē niger ⁊ leuis vt ferula. tertiꝰ est syriacus pōdere grauis ⁊ colozis buxei cū odore stiptico vtilis est ⁊ recēs albꝰ ⁊ plenꝰ.⁊ ex toto durus ⁊ siccus sine aliq̄li pertusura cū stiptico ⁊ mordaci sapore.habet quidē aliq̄z amaritudinem ⁊ plus acredinē ca.participans qualitate vt extrahat. PAVLVS cap.de costo.Est ca.⁊ sic.in 3°.

AVICENNA lib.z.cap.de costo. Eius tres sunt species.vna eax est arabica ⁊ est albꝰ leuis ⁊ aromaticus.Et secūda est inda qui ē niger leuis:⁊ ille amarus est. Et tertia spēs grauis odozis qui nominat gariofilatus. Bonus aūt costus falsificat cū radicibus enule duris.⁊ ꝓpterea nō mordicat linguā: neq; hz odorē fortē.Melior ē ille q̄ est albus recēs plenus nō corrosus neq; fetidi odozis neq; mordicans vel ledens linguā:deide indus niger leuis ⁊ niger asemius.⁊ melior ē marinꝰ subtiles hñs cortices. est ca.in 3° sic.in 2°in ipso ē qualitas amara:⁊ acris valde ⁊ ca.adeo q̄ vlceret. POSSE.SERAPION.auctor. Hal.Costus ꝓuenit rigozib⁹ febrium:qn̄ linitur cum eo.⁊ oleo corpus.⁊ cōuenit sciatice ⁊ paraleticis ⁊ omnibus in quibus calefacere opz aliquaz corporis particulā vel de ꝓfundo ad superficiē attrahere aliquē humorem. ꝓpter eandē aūt causam ꝓuocat menstrua ⁊ vrinā. ⁊ cōfert ad contritionem lacertorum ⁊ ad dolorē lateris:⁊ interficit ascarides ꝓpter amaritudinē.Et qn̄ linit cū aqua ⁊ melle super empetiginē mūdificat eā. ⁊ adiuuat ad libidinē: qn̄ est in eo de hūiditate inflatiua ⁊ ventosa:qn̄ sumit in potu cū vino. DIASCORIDES. Costus cū oleo tritus:⁊ corpori peruunctus cum rebus stipticis subuenit.Si aūt ante accessionē sic vngat rigorem in periodica feb. ⁊ quartanā amputat:ac ēt paraliticis ⁊ sciaticis vel quibus aliqō mēbrū calefieri opus est vnctus extrahet humorē de ꝓfundo.in potione vero qz virtus est ei cali.diuretica mēstrua ꝓuocat pessarys adiunctus idē dolorē matricis mitigat morsib⁹ venenatis bibitus.3.y.opitulat cū vino ⁊ absinthio:doloreꝫ stomaci ⁊ inflationem. ⁊ oia eius vitia compescit.vētrē stimulat cū vino datus.lumbricos lactos deponit cū aqua potatus.oleo mixtꝰ ⁊ fricationi adhibitus torpentē frigore calefac. eadē vnctōe ⁊ paraliticos curat.reumata ⁊ spasmata ⁊ dolorē latez sanat.cuz aqua mulsa tritus ad efialas facit. melli mixtꝰ maculas ī facie natas detergit.malagmatib⁹ ⁊ antidotis necesse miscet. Adulterat aūt cōmixtus cū enule maiorib⁹ radicibus: sz facile intelligit cū nec odorē costi habeat nec saporē mordacem. Nā costus vires hz acres stringētes ⁊ calefacientes. AVICENNA.conuenit omni membro qō indiget calefactiōe aut ex ꝓfundo abstergit pānū cutis linitꝰ cum aqua ⁊ melle.in ipso est vlceratio. ⁊ ille qui est amarus exiccat vlcera humida.⁊ ꝓuenit mollificatiōi neruorum ⁊ attritiōi lacertorꝫ.⁊ est bonus sciatice.Et emplin ex eo ꝓuenit litargie:⁊ doloribꝰ pectoris. ⁊ ꝓuocat menstrua bibitus ⁊ suffumigatꝰ in traiectorio:⁊ interficit fetū:⁊ ꝓuocat vrinā:⁊ extrahit ascarides ⁊ vermes:⁊ dat vires ad coitū. ⁊ ipse supponit ad dolores mricis. ⁊ ꝓuenit doloribus mricis frig.bibitus.⁊ sedendo in decoctione eius mouet nām:⁊ qn̄ bibit cū vino:⁊ ipse non dat vires ad coitū:nisi ꝓpter humiditatē supfluā inflatiuā q̄ est in ipso. Et conuenit rigori linitus cū oleo.⁊ ꝓuenit morsib⁹ omnibus. s. morsui vipe:⁊ alys morsib⁹ quādo bibit cū vino aut absinthio.loco eiꝰ ponit piretri medietas ponderis ipsius.

Huabzon.i. rosa asinoruz.
Huagei idest acorus.
Huagere idest vince.
Hucaala. Ducalia.bucbala.i.furfur. bucha. Ste.
Hudal.i.blaccebisantia.
Hudulfac idest ceterac.
Hudud idest auis que clamat in nocte.
Hueg idest acorus.quidaz dicūt q̄ est calamus aromaticus: sed prima melior.huegi oegi. (cus.
Huegri.i. calamꝰ aromati/
Hui idest flos examinis. ⁊ est sambach.
Huimene idest amomum.
Huimesach idest polium.

¶ Cap. CCCLX.

Huiure vel varik flatum vel sarich.arabice grece ygnidalis.Alcalifex.latine vero vrtica.

SERAPION lib.aggre.cap.Huiure.auctor. Diascori. Sūt eius due spēs.vna eax ē asperior ⁊ nigrior hñs folia latiora.⁊ hz semē sile semini cannabis:nisi q̄ ē minus eo. Alia vo hz folia minora:nō aspera sicut p̄ma.idem auctor. Hal.suba vtriusq; est subtilissima.⁊ ꝓpterea mordicat qō inuenit in mēbris postq̄z non hz de caliditate tantū q̄ faciat hoc.⁊ calefaciūt calefactione non multa:⁊ desiccant sine mordicatiōe.⁊ est ca.⁊ sic.in 3° merito quidez igit vt alimento nullus vtat sine eo q̄ maxima capiat fame.vtilis aūt est vt medicina subducitus ventris. Plini⁹ lib.zi. cap.i5.⁊ lib.zz.cap.i3. GALIENVS lib.de cibis. cap. de vrtica.⁊.6.sim.phar.cap.Alcalifex siue vrtica.buiꝰ etiā herbe tam fructus q̄z folia ipsa maxime admittantur ad opus medicine.diaforetice ē virtutis vt pustulas ⁊ parotidas sanet.hz aūt ⁊ vētositatis aliquid: quapropter impetus libidinis excitat.⁊ maxime quādo cum sapa bibit semen eius.Quod aūt non vehemēter calefacit fit satis āt subtiliū partium sic educēs grossorꝫ humorꝫ ⁊ viscosoruz qui in torace ⁊ pulmone testat.⁊ in hoc q̄ patium particule corporis quas ꝓtingit. Illa vo ventositas cuius participare dr:nascit dum ipsa digerit. Non.n.est actu vētosa:sed potentia vētrē laxat moderate.⁊ hoc solūmodo q̄ mundificat ⁊ cōmouet nō eo q̄ purget.mordicat.n.subtilitate partiū:nō tamē adeo caliditatis participat vt iam mordicet. DIASCORIDES.ca?Alcalifex siue ignida:⁊ est vrtica.Eiꝰ altera est maior altera minor.q̄ ⁊ vsualis ē:⁊ simplex cū tenui semine ac folys nimis aspis.alter agrestis cū densioribꝰ atq; latioribꝰ nigrioribusq; folys.

AVICENNA lib.z.cap.de vrtica. Color seminis eiꝰ est similis semini porri:sed tn̄ est minus ⁊ subtiliꝰ:et non est in eiꝰ lōgitudine.et mordicat qō ei obuiat ita q̄ etiaz intestina.vrtica et semē eiꝰ sunt ca.in p̄in. terty.et sic.in scōo.sed semē est minoris siccitatis q̄z ipsa.Est attractiua vlceratiua resolutiua cū virtute adustiua. Et sunt quidā qui dicunt calefactionem eius non esse fortem. et in ipsa quidez est virtus aperitiua.et in ipo est abstersio fortis.

POSSE.DIASCORIDES. Cataplasmatib⁹ iposita corporis fricatiōe atq; rubore dolorē atq; puuritum facit.deniq; recorporatiue virtutis sūt silr linosis atq; similibus duritiebus.medet etiā eis qui ab animalib⁹ venenatis fuerūt vexati. Item cocta atq; cōtrita emollit ventrē.Semē aūt eius ventrē mouet.folia et semē diaforetica sunt et leptomera abundāter sine calefactiōe nimia sanant stigmata et ciraculas et ragades et ex torace et pulmone educit hūores pingues et gluctinosos.hz aūt aliqd in se ventositatis ad luxuriā ꝓmouendā et excitandaz libidinē maxime:qn̄ cum sapa bibit. Alcalifex calefactoria ē que potata cū vino regiū morbuz emendat.semē eiꝰ in antidotis missum colericis ꝓdest. Item tritū cū melle et in modum electuary datum tussim veterem ex frigore ꝓceptam emēdat.ex calore suo oēs tumores dissoluit.

SERAPION.auct.Hal. Resoluit multū.⁊ est cū hoc ei virt⁹ inflatiua.et ꝓpter hāc cām mouet coituz.et delet exituras et apata que fiūt post aures et facit exiccari humores viscosos a pectore et pulmōe:qn̄ bibit et curat vlcera corrosiua.et omne cui cōuenit exiccatio: et qn̄ bibit

de semine eius cum rob excitat appetitum coitus ⁊ soluit ventrez tempate: ꝓpterea q̃ abstergit ⁊ cõmouet. ⁊ folia ambaꝫ speciez. qñ terunt cum sale. ⁊ fit inde emplm curat morsuz canis ⁊ vlcera fraudulenta ⁊ carnosa ⁊ vlcera sordida. ⁊ totiões neruoꝫ ⁊ exituras ⁊ apata q̃ fiunt post aures. Et fit cũ eis cerotum cũ cera ad duriciem splenis. Et qñ terunt ex folys eius. ⁊ ponunt in naribus abscindit fluxũ sanguinis: ⁊ qñ terit ex eis ⁊ conficitur cuz mirra. ⁊ fit inde nascale ꝓuocat menstrua ⁊ ponũtur folia ei⁹ super matricẽ egressam. ⁊ eam reuocat intus. Et semẽ ei⁹ qñ bibitur cum rob excitat appetitũ coitus ⁊ aperit ozificium matricis. ⁊ terit ⁊ conficit cum melle ⁊ comeditur. ⁊ ꝓuenit asmati que nõ sinit boiez iacere. ⁊ pleuresi ⁊ expellit supfluitates a pectore. Et decoctio folioꝫ eius: qñ coquunt cuz pauco mirre ꝓuocat menstrua. Et qñ folia ipsa coquunt cum limacys molliũt ventrẽ ⁊ ꝓuocãt vrinam: ⁊ qñ folia ipsa coquunt cũ ordeo expellunt supfluitates a pectore: ⁊ qñ fiunt gargarismata cum succis eius curat apata vulue. Et idem aucto. Raf. oleũ vrtice ẽ magis laxatiuũ q̃ oleum cartami. s. qñ tu comparas virtutẽ laxatiuam vrtice virtuti laxatiue cartami. Et idem auct. Aben Mesuay. mouet coitũ qñ comedit cum cepis. ⁊ vitellis ouoꝫ: ⁊ qñ terit semen eius. ⁊ ponit super cancrum ꝓuenit. ⁊ de ꝓpꝛietate eius est q̃ laxat flegma viscosuz. ⁊ qñ excoziat semen vrtice ⁊ terit ⁊ miscetur cuz melle. ⁊ sumitur laxat fortiter. ⁊ opz tamẽ q̃ nõ tangat linguam. ⁊ caput meri ne adurat ea. Et dosis est a. zo. granis vsq; ad .30. Et idẽ aucto. Isaac soluit humorẽ viscosum ⁊ ꝓuocat vrinam. ⁊ conuenit dolozi renũ ⁊ iuuat coituz. ⁊ maxime si comedatur cuz cepis ⁊ vitellis ouoꝫ: ⁊ quando bibitur cum semine cannabi. conuenit spleni ⁊ dolozi lateris.

AVICENNA. Emplastrum eius cũ raffano disrumpit dubellet. ⁊ cõuenit duriciebus: ⁊ cõuenit semẽ ei⁹ cancro in emplastro. ⁊ similiter eius cinis cũ sale cõuenit vlceribus que accidũt a morsura canis. ⁊ vlcerib⁹ malignis ⁊ cancro. Emplastrum eius cũ sale conuenit torsioni neruoꝫ. ⁊ folia ei⁹ contrita abscindũt fluxũ sanguinis ex naribus. ⁊ semen eius cõuenit stricture nariũ ⁊ aperit opilationes colatozu fortiter. ⁊ ex semine ei⁹ facto emplastro fit dentiuz eradicatio facilis. Et ex eo emplastrũ cõuenit apostematibus que fiũt post aures. ⁊ ẽ absterſiuuz qñ bibit cũ aqua ordei ⁊ mundificat pectus. ⁊ cum decoquuntur folia ei⁹ in aqua ordei educũt humores grossos q̃ sunt in pectore eius semẽ est fortius ⁊ ipm remouet asma. ⁊ frigidam pleuresiz. excitat coitũ ꝑcipue semen eius cũ vino ⁊ apit ozificiũ matricis: qñ matrix recipit sperma. ⁊ similiter si comedat cum cepis ⁊ ouis: ⁊ quãdo supponit cũ mirra ꝓuocat menstrua ⁊ aperit matricem. Et similr si bibatur decoctio eius cũ mirra. Et folia ei⁹ recentia reducunt matricẽ exeuntẽ loco emplastri posita. ⁊ soluendo educit flegma ⁊ humorẽ crudũ sua absterſione non cuz virtute solutiua que fit in ipsa. Et oleũ eius plus soluit flegma q̃ oleum cartami. ⁊ decoctio folioꝫ eius cũ obstracis lenit ventrem. Et si vis vt ipsa facilius soluat: accipe medullã seminis eius ⁊ cõtere ipsaz cũ sanich. ⁊ ꝓyce eã cum vino ⁊ bibe eaz. ⁊ opz vt post eius haustum bibatur aliquid ex oleo rosaꝫ ne adurat guttur bibẽtis. ⁊ quandoq; fiunt ex ipsis colliria cum melle. ⁊ supponuntur ⁊ soluunt.

Hulas bulasis. i. grana sol.
Hulbe. arab. fenugrecum.
Hulcas faba egyptiaca.
Lulcasia idem.
Hulech. i. caprifolium.
Hulcich. ara. i. rubus.
Hulceton idest vinee.
Huligen. Vuligẽ. i. galãga.
Hulliquod idest salix.
Hulon. Vulosac idest apiũ risus.

¶ Cap. CCCLXI.

Hullos. ara. lati. arboz glãdis. SERAPION li⁹ aggre. cap. Vullos. auctozi. Halie. Sapoz omniũ partium huius arborzis est stipticus ⁊ maxime cortices medy inter exteriozẽ corticẽ ⁊ lignum. Et similiter pellicula q̃ est inter fructũ ⁊ corticẽ suum. Et nominatur gest ⁊ abulos. ⁊ fruct⁹ quidẽ infrigidat paꝫ. ⁊ possibile q̃ sit in hoc sicut medicine tepide primi gradus ⁊ desiccat.

DIASCORIDES cap. de arboze glandium. Arboz glandis totaliter ẽ stiptica. ⁊ pellicula q̃ est inter corticez exteriozẽ. ⁊ lignũ est magis stiptica. Et silr pellicula q̃ est inter fructũ ⁊ corticẽ. POSSE. SERAPION. aucto. Halie. curat nimiũ fluxũ sanguinis menstruoꝫ. ⁊ sputum sanguinis. ⁊ cõuenit vlceribus intestinozum ⁊ fluxui ventris: ⁊ quando coquitur cortex interior cũ cortice fructus ⁊ folium eius cõglutinat plagas recẽtes: quãdo apponit ⁊ maxime folia duaꝫ speciez glandium que sunt magis stiptica. Et idẽ. Et ego qdẽ congluctinaui vulnus in quodam quod factũ fuit cũ ense cum folio glandis postq̃ triui in petra: ⁊ posui super vulnus in circuitu eius. ⁊ vliter fructus eius ẽ similis virtutis. ⁊ aliquãdo administrat in apostematibus calidis in ꝓncipio coꝫ. ⁊ in augmento. Et idem aucto. Diasco. Dat ex decoctione ligni eius habẽtibus fluxum antiquũ. ⁊ habẽtibus vlcera intestinoꝫ. ⁊ habentibus sputũ sanguinis ⁊ fit cum eis nascale mulierib⁹ habẽtibus cursum mſicis: ⁊ glãdes similiter faciũt illud. Et ipsi quidẽ multiplicant vrinã ⁊ incidũt dolorẽ capitis ⁊ inflant ventrẽ. ⁊ cõferunt speciebus venenosoꝫ ⁊ decoctio radicis eius quãdo bibitur cũ lacte vaccino: confert medicine mortifere: que dicit toxicũ. ⁊ quando fit emplastrũ cum glandib⁹ sedat apostemata calida. ⁊ quando fit emplastrũ cum eis: ⁊ axungia porci salita: confert apostematib⁹ duris ⁊ vlceribus fraudulẽtis. ⁊ foliũ speciez arborzis glandiũ omniũ: quãdo teritur cõfert apostematib⁹ flegmaticis: ⁊ fortificat mẽbra debilia: sed illa que dicit sanchalac: ⁊ quidam nominãt eam castaneã ⁊ eustebuloc est stiptica similr ⁊ operatio eius est similis opatiõi glandium. ⁊ maxime cortex interior castanee ofert illi qui bibit medicinã mortiferam que dicit apimazan.

Humac. ara. humasum. i. acetosa. lapatium. Stepha.

¶ Capitulum. CCCLXII.

Humad. ara. gre. oxilapatiuz. latine vero acetosa. Sciendũ q̃ acetosa apud Auicen. libro secũdo ꝓprio capitulo idem est quod lapatinm. Et apud Diasco. in ꝓprio capto: qõ patet: si legantur vtriusq; capitula. Et per Serap. capto de acetosa verũ hoc nomẽ acetosa cõuenit ꝓprie illi speciei lapaty qõ est acetosi saporis que dr fuisse cognita ab Auicẽ. cum dixit: ⁊ nõ est in silueſtri sicut dicunt acetositas: q̃si dicat quã bene noui. vnde Auicẽ. capto de acetosa vocat lapaciũ acutũ acetosam dicẽs. Acetosa alia domestica alia silueſtris. silueſtris dicitur sicla silueſtris. vñ vera acetosa est domesticũ lapatiũ in quo ẽ acetositas: qñ acetosa silueſtris vel lapatiũ agreste nõ est acetosiuz. Et iõ dicit Aui. q̃ nõ est ĩ silueſtri sicut dicunt acetositas: imo fortitan est in quadã ex ea acetositas: q̃ ĩ acetosa domestica q̃ lapatiũ domesticũ est. est acetositas. ⁊ subdit q̃ lapatiuz silueſtre vel acetosa silueſtris est fortior i omni re ⁊ acutior. DIASCORIDES q̃tuor dicit esse spẽs lapaty. vt apparet in. l. lapatiũ de gb⁹ est vna quã vocat oxilapatiũ. i. acetosum lapatiũ et ẽ acetosa. q̃ est duplex: maior ⁊ minor: maior est oxi lapatiũ. minor hz folia minuta cũ stipite paruo seminibus pleno. cõueniunt in virtutib⁹: sed maior efficacius operatur. Ista vocabula inuenies etiã per aggregatorez nicasi. sed scien dum q̃ minor acetosa est quã moderni vocãt acetosellã.

SERAP. lib. aggre. ca. humad. auc. Diasco. Vumad. i. acetosa quedã ei⁹ spẽs nascit in paludibus et locis aquosis. et folia ei⁹ sunt dura. et hz sũmitates acutas. et est alia regalis quã Hal. dic insipidã in sapore: lata hãs folia sillis folys sicle ⁊ dissimilia a supradicta. Et alia est spẽs que ẽ silueſtris hãs folia pulchra similia folys plãtaginis: ⁊ est quarta eius spẽs que est mõtana similis lapatio silueſtri supradicto stipitẽ hãs durũ: ⁊ est nõ magna hãs semina: ⁊ silr stipes eius habet ramulos multos. Et idẽ auc. Hal. lapatiũ est duaꝫ spẽruz: vna eaꝫ est insipida in sapore suo: ⁊ vtus eius est sicut vtus sicle: ⁊ ista est illa spẽs que dr regalis hãs folia similia sicle. Est alia spẽs lapaty qõ nõ est insipidũ sed acetosum. cuius folia sunt dura ⁊ sũmitates acute: ⁊ illa est vera acetosa: cuius semen habet in sapore suo stipticitatem manifestam adeo q̃ curat vlcera intestinoꝫ: ⁊ fluxũ vẽtris. vtus semis lapaty regalis est debilior hac. Et dr in libro de dieta q̃ lapatiũ insipidũ põt dici q̃ est sicla agrestis hãs vtutẽ sicle domestice vel hortẽsis. Et ꝓpter hoc Hal. in libro de cibis capto de lapatio ait silueſtre esse bletam ipsam: cõsimilis exñs nõ gustu solũ: sed vtute hortẽsi blete. ꝓpter hoc ergo ego neq; indigeo sermone aliquo de eo cũ pdixerim de bleta. oia aũt q̃ cõueniunt lapaty acetosi nomẽ isinuat eius qualitatẽ ⁊ virtutẽ: lapatiũ qdẽ ergo nõ vtiq; quis crudũ comedit sicut neq; bletã. acetosum aũt lapatiũ comedũt crudũ ꝑgnantes mulieres aliqñ: ⁊ aliqui pueroꝫ ⁊ viri: ⁊ talis vocatur acetosa. PAVLVS. capto de acetosa. est fri. ⁊ sic. in secũdo. ⁊ semẽ eius fri. in ꝑmo. sic. in scõo. AVICEN. li⁹ scõo. capto de acetosa. Alia domestica alia silueſtris: ⁊ nõ est in silueſtri sicut dicũt acetositas. forsan est in quadaz ex ea acetositas: ⁊ silueſtris est fortior in omni re: fri. ⁊ sic. in scõo: ⁊ eius semẽ fri. in ꝑmo: sic. in scõo. In ipsa est stipticitas ⁊ ĩ insipida ex ea ẽ resolutio parua: ⁊ acetosa ẽ magis stiptica: ⁊ illa que nõ est vehemẽtis rubedis plus nutrit: ⁊ hec qdẽ est similis endiuie: ⁊ oĩs supat colerã. ⁊ eius humor est laudabilis. sed ne aliquis ꝓpter diuersitatẽ scripturaꝫ vario decipiat erroze de acetosa. Sciẽduz q̃ illa .l. de acetosa in aggregationib⁹ Serapiõis inuenit duplex: q̃ inuenit sicut stat in ꝓsenti capto: ⁊ inuenit sic. humad. i. acetosa. cuius quatuor sunt spẽs. Et etiã dicit auc. Hal. q̃ acetosa est duplex. s. insipida ⁊ acetosa: que scõa lra ẽ corrupta rõne ⁊ auctatib⁹. ratio sumit ex ꝓprietate vocabuli .l. acetosa: qñ quelibet spẽs acetose debet eẽ acetosa cum nulla illarũ spẽruz nisi vna sit acetosa. Auctate qñ spẽs acetose quas illa. l. ponit sunt spẽs lapaty. vt Diaſ. cap⁹ de lapatio: qui ponit illas ꝓprie spẽs eius aiens q̃ illarũ vna vocat oxilapatiũ. i. acetosuz lapatiuz. ergo non sunt spẽs acetose: sed lapaty: de gb⁹ vna tñ est acetosa: ⁊ illa vocat acetosa. ꝓpterea Hal. nõ dicit. acetosa est duplex sicut lra corrupta dicit. Sed dicit in libro de edulys q̃ lapatiũ est duplex. vnũ insipidũ qõ est bleta silueſtris: ⁊ aliud acetosum: ⁊ illa est acetosa. sicut patet in ꝓsenti capto. ergo acetosa est vna ex spẽbus lapaty: ⁊ nõ ex spẽbus acetose cuz fm pdictos vna tñ spẽs lapaty inuenit acetosa. preterea Auic. illudẽs illis q̃ ponũt plures spẽs acetose: dicit sicut patet in ꝓsenti capto. Acetosa est duplex. s. domestica: ⁊ illa est lapatiũ domest: cum quod est acetosum: ⁊ alia silueſtris: ⁊ illõ ẽ lapatiũ silueſtre qõ nõ ẽ acetosũ. Et iõ subdit q̃ nõ est acetositas in silueſtri: qñ dicit hz aliqui ponãt diuersas spẽs acetose: tñ nõ est nisi vna spẽs. s. domestica: q̃ est lapatiuz domesticuz vel acetosum: qñ in alio lapatio silueſtri nõ ẽ acetositas. sed lra ꝓsentis capituli ẽ oprima. POSSE. SERAPION. auc. Diaſ. folia acetose qñ comedunt stringũt ventrẽ. ⁊ semẽ acetose habet stipticitatẽ manifestã. semẽ eius etiã bibitũ cũ aqua ⁊ vino. similr flos eius ofert vlceratiõi itestinoꝫ: ⁊ fluxui antiquo: ⁊ pũcture scorpiõis. ⁊ qñ bibit eũ aliqs: ⁊ postea pungatur a scorpiõe nõ nocet ei pũctura: ⁊ qñ ex radice ipsius spẽi cocta cũ aceto fit emplm curat scabiẽ vlcerosam: ⁊ empetiginẽ: ⁊ excoriationẽ que accidit in radicibus ynguiũ: ⁊ os q̃ anteq̃ fiat illud q̃ fiat linitio cuz nitro ⁊ aceto sup locũ in sole ⁊ suspẽdit radix eius sup illũ qui habet scrofulas: ⁊ ꝓuenit: ⁊ qñ fit nascale cũ acetosa abscindit fluxum antiquũ matricis. Et semẽ acuti lapaty coctũ cũ vino cõuenit dolozi dentiũ: ⁊ frãgit lapidẽ: ⁊ curat hycteritiam: ⁊ ꝓuocat mẽstrua: ⁊ cõuenit puncture scorpionis: ⁊ qñ ipsa coquit cuz vino: ⁊ fit cũ ea emplm scrofulis resoluit eas. Et lapatiuz qdẽ maius qõ dr regale: est eiusdem virtutis.

AVICEN. Radix eius cuz aceto cõuenit scabiei vlcerose ⁊ excoziationi vnguis: ⁊ qñ coquit cũ vino conuenit emplm eius albaras ⁊ empetiginẽ: ex ea fit emplz scrofulis: ita q̃ dr q̃ si radix eius suspẽdat in collo habẽtis scrofulas iuuat ea: ⁊ eius decoctio cuz aqua ca. cõuenit pruritui. ⁊ silr ipsamet in balneo est vlrima. Colluitur os cum succo eius in vino. ⁊ cõuenit apatib⁹ que sunt sub auribꝰ. Cõfert hycteritie nigre cuz vino ⁊ sedat nauseaz: ⁊ comedit ꝓpter desideriuz luti. ipsa ⁊ semẽ eius stringũt: ⁊ ꝓprie eius que magna est. Et dr q̃ in eius folys est lẽnitas quedã: ⁊ in semine ipsius est ꝓstrictio. ⁊ dixerunt qdã q̃ ĩ semine acetose non frixo est lubricitas ⁊ lenificatio: ⁊ radix eius trita cõuenit fluxui vẽtris: ⁊ frãgit lapidẽ in renibus: qñ bibit cum vino: ⁊ viscositas que est in ipsa conuenit rasure intestinoꝫ que accidit ex siccitate supflua. ipsa enĩ cũ iuuamẽto qõ cõuenit rasure: lubricat ⁊ cõuenit pũcture scorpionis: ⁊ ꝓprie silueſtris: ⁊ si administrẽt semẽ eius ante punctura scorpionis nõ nocebit eius pũctura. Et idem de viribus cordis dicit q̃ confortat cor.

Humayn. i. Johãnitius.
Humariam. i. yreos.
Humatũ. i. terra sigillata.
Hũbebigi. i. lapis smerill⁹.
Hũmema. i. amomũ. Vume. Vumeme idem.
Humemati. Vumenati. i. lintea lõga q̃ deferũt saraceni in suis capitibus.
Humida. Alfaffasa. Rodhab. Idem. Serap.
Humilgen. i. galanga.
Hunacon. i. oziminum.
Hunayn. Vunaym. i. bitumen iudaicum.
Hundebe. cicozion. arabi. vndeba. i. scariola. ituba endiuia.
Hune. i. acozus.
Hunesum. benis. benosuz. i. cinis: ⁊ hunesum. i. ceterac. Stephanus.
Hupuphatalep. i. solatruz.
Hupuper. hupupero. i. cartafilago.
Hupurã. i. filius añ patrẽ.
Hutamus. i. cicer.

¶ Caplm. CCCLXIII.

Hurnam ara. gre. maluz punicũ. lati. vo granatũ. SERAPION. libro aggre. ca⁹ hurnã. Sunt ex eis acetosa ⁊ dulcia: ⁊ vtus cuiuscũq; illorum est fm illũ sapore: ⁊ sapor ipsius granati totius: ⁊ granorũ ipsoꝫ est plus stipticus q̃ sapor succi eius: ⁊ pluris desiccationis. Cortex vo eius in hoc est fortior grano ipsius. et corpus granati qõ cadit ab arboze est plus in hoc q̃ cortex. Et idem auc. Diaſ. oĩa granata sunt boni chimi: ⁊ bona stomaco: pauci tñ nutrimenti: ⁊ dulcia qdẽ sunt melioris saporis: nisi qz inferunt caliditatẽ stomaco: q̃ nõ multã iflãmationẽ: ⁊ ideo nõ sũt multũ ꝓueniẽtia febricitãtibus: ⁊ acetosa cõferunt stomaco inflãmato. vñ Diaſ. fm trãslationẽ grecã. dulcis succus ꝓficit stomaci ardorem. est etiam diureticus stipticus anostomaticus in vino etiã mediã vtutem habet: duruz qdẽ ex granis granati acidi sole siccatuz ⁊ puluis factũ ⁊ in cibis mixtum stomaci ⁊ vẽtris cõpescit fluxuz. infusuz quoq; in aqua ⁊ potu datũ emoptoicis ⁊ dissintericis medẽt: ⁊ fomẽto adhibitũ: cuius succus expressus ⁊ coctus admixto melle vulnera ozis ⁊ nature ꝓcurat: pterigia pascẽtia vulnera ⁊ recentia ad sanitatẽ ꝓducit: dolorẽ auriũ tollit: flos eoꝫ egritina vel quitinos dr: ⁊ ipse stipticus est. succus eorum castaticus est ⁊ pacoleticus. ⁊ vulneribus tantum põt facere q̃tum ⁊ malum granatum decoctuz. gingiuarũ ⁊ dentiuz reuma cõpescit: cataplasmatibus mixtus enterocel-

licos dꝫ curare. Loziuꝫ mali granati tantam habet vtutē
ꝯtam equina. elixatura radicis huius arboris bibita lũ
bricos latos occidit: flores eius sunt ꝓstrictui: ⁊ exiccãtur
vt ipoquistidos ⁊ silia possunt. succus mali granati recēs
⁊ maturus manducaḡ: ⁊ dulcedine sua ventrē stringit: et
stomacũ erigit sine corio: magis tñ stringit subacidastrus
⁊ eiꝰ flos cithinama dꝫ: ⁊ vehemētissime stipticus est: vñ
⁊ dissintericos sanat: ⁊ vulnera recētia gluctinat. idem fa
cit cortex ipsius. GALIENVS. 8. fim. phar. capl'o de
malo granato. Omni stiptica participat qualitate: non tñ
dñante in oibus. quedã enĩ eorꝫ sunt acida quedã dulcia
pluſq̃ austera. Et iuuamētũ vniuscuiusq; eorum ꝗ ꝑdo
minantē necesse est fieri qualitatē. dictũ est aũt in quar
to horũ libroru de dulci sapore ⁊ austero. vnde ex illis est
tibi sillogizare. sunt aũt girgata succo stipticioza ⁊ siccio
ra: his vo adhuc cortices qui vocanṫ sidia similis vtutis
sunt. Et idem in libro de cibis dicit q̃ granatũ alimentuꝫ
quidē corpori exhibet oino modicum: quare nunq̃ ipsis
vt alimento vtamur: sed in pharmaci parte solum.
AVICEN. libro scdo. capl'o de granato. Illud qd̃ est
dulce est fri. ad primuꝫ ⁊ hu. in ipso. Acetosiuꝫ est fri. ⁊ sic.
in scdo: reprimit colerã: ⁊ phibet cursum supfluitatuꝫ ad
viscera: ⁊ ppie vinuꝫ eius: ⁊ in oibus suis spēbus vsq; ad
acetosum est absterſio cũ stipticitate. Hrana granati cum
melle liniunṫ ad vlcera fraudulēta: ⁊ eius capita pcipue
ad vulnera adusta: ⁊ balaustie quidē vulnera cum calidi
tate sua coercere faciunt: ⁊ dulce quidez lenificat. muzũ
vo est magis iuuatiuum stomacho q̃ poma ⁊ citonia: sed
eius granuꝫ est maluꝫ: ⁊ qd̃ de partibus eius magis stipti
cum est capita sunt ⁊ grana eius stiptica sunt: siue sint gra
na dulcis aut nõ dulcis. grana granati cuꝫ melle ꝓferunt
doloꝝ auris. Et sunt iuuamētum interioꝝ nariũ: ⁊ confe
runt grana granati contrita ⁊ cõposita cum melle alcole
linita: ⁊ si granata dulcia coquanṫ cum vino deinde terã
tur sicut sunt: ⁊ fiat ex eis emplṫr auri ꝓuenit apati eius:
⁊ iuuamētum granati ⁊ rob acetosi ppie cõueniṫ colere.
succus acetosi vngule. acetosuꝫ exasperat pectus: ⁊ dulce
lenit ipm: ⁊ cõfortant pectꝰ: ⁊ qñ danṫ in potu grana gra
natoꝝ cum aqua pluuiali valent ad sputuꝫ sanguis: ⁊ ipꝫ
totuꝫ ꝓfert tremoꝝ cordis: ⁊ abstergit os stomaci. Hrana
tũ muzũ cõuenit iflãmationi stomaci: ⁊ dulce est conue
niẽs stomaco ppter illud qd̃ est in ipso de stipticitate sub
tili. Et acetosum nocet stomaco: ⁊ cuꝫ hoc grana granati
sunt mala stomaco: ⁊ eius sanich est cõueniens desiderio
ꝑgnantiuꝫ. ⁊ silr rob eius ppie acetosi: ⁊ vt sugat febriẽs
de eo post cibum ppter sitim: qz phibet eleuatiouem va
porũ: est melius q̃ vt pmittat ipm: ⁊ subleuet materia ab
inferioribus. acetosuꝫ est plurime puocans vrinã q̃ dul
ce: ⁊ ambo sunt puocatiua: ⁊ grana granati cuꝫ melle cõ
ueniunt vulneribus ani: ⁊ qd̃ acetosuꝫ est nocet stomaco
⁊ itestinis: ⁊ eius sanich cõuenit soloni colerice: ⁊ confor
tat stomacũ: ⁊ cortex radicis granati cum vino extrahit
vermes ⁊ ascarides: ⁊ assumiṫ cum sua dispõne aut sumi
tur eius decoctio. granatuꝫ muzũ cõuenit fe. acutis ⁊ in
flãmationi stõi: sed dulce multotiẽs nocet acutas hñtib⁹
fe. Et idem de viribus cordis ait: q̃ confortat spũs epis ⁊
potissime granatuꝫ dulce. RABI. MOYSES. allegan
do Halie. granatuꝫ ppietatem habet miraculosaꝫ: qz nõ
facit cibuꝫ corrumpi in stomaco: ⁊ acetosiuꝫ coquinatum
cuꝫ cibo nõ facit cibuꝫ in stomaco corrũpi. Radices gra
nati acetosi valent cõtra vermes vel lumbricos qui vo
canṫ cinguluꝫ vel solea in hunc modũ administrate. Re
cipe radicuꝫ minutarum granati acetosi ⁊ radicũ rapeste
añ. M. i. magnuꝫ. pistenṫ extractis prius tñ fustibus exi
stẽtibus in pdictis radicibus: ⁊ bulliant postea cũ media
quarta vini greci vel alterius vini optimi albi vsq; ad cõ
sumptionẽ medietatis vini: ⁊ in fine ponaṫ. z. ʒ. piperis ni
gri triti: ⁊ coleṫ per pãnuꝫ ⁊ ppineṫ actu ca. patiẽti in me
dietate noctis: ⁊ post eius assumptionẽ non dormiat. Do
sis eius sunt ciati tres: sed die pcedẽti comedat semel: et i
ipso die comedat hora qua ꝓsueuerunt comedere purga
ti. Signa hñtis in vẽtre pdictos vermes sunt ista. qñ cũ
egestione emittunṫ semina similia semibus cucurbite: et
ifirmus patiṫ dolorẽ ventris: ⁊ potissime ieiuno stomaco
⁊ est macilentus ⁊ mali coloris. BVLCASIM. Eben.
Azarin libro qui dꝫ seruitor. Hranata dulcia ⁊ acria expſ
sa cuꝫ carne sua iteriori purgant colerã: ⁊ ꝓfortant stoma
cuꝫ sua stipticitate. Et dosis aque eorũ est lib. 5. cum. z. ʒ.
zuccari boni. Et Serap. auc. Aben Mesuay. Quãdo ace
tosum sumiṫ cõfert fluxui stomacali qui accidit a colera:
⁊ sincopi que accidit ab eadez. ⁊ puocat vrinã. ⁊ cuꝫ subti
litate sue acetositatis cõfert vngule oculi qñ fit colliriuꝫ
cuꝫ eo. Et de ppietate granati est q̃ aqua eius cõfert in
flãmationi que est in epate ppter nimiuꝫ potũ vini: ⁊ ma
xime amari: ⁊ acetosiuꝫ ex eo ⁊ rob granati qñ sumiṫ cum
lactucis cõfert colere ⁊ flegmati: ⁊ icoziat stomacũ: ⁊ stri
git ventrem: ⁊ puocat appetituꝫ cibi: ⁊ cõfert ꝑgnantib⁹:
⁊ sanich granatorũ reprimit impetũ colere: ⁊ incoziat sto
macuꝫ: ⁊ puocat appetitũ sua acetositate: succus aũt gra
natoꝝ simplex est bonus stomacoꝝ in flãmationi: ⁊ febri
bus: ⁊ vomitui: ⁊ fluxui ventris ⁊ epati cal. ⁊ ꝑgnantibus.
Et quando exprimitur dulce ⁊ acetosum ex eo cuꝫ carno
sitate interiori laxat coleram. ⁊ fortificat stomacum sua
ponticitate. Et dosis eius est lib. 5. cum. z. ʒ. zuccari.

Hyusiamus. Hyusquiam⁹ .i. simphoniaca vel iusqa mus.
Hyacinthus. i. vacinia. vio la purpurea.
Hyacot. i. lapis hyacinthi nus.
Hyalado. i. vitreũ flegma.
Hyalon. hyalen. i. vitruꝫ i de empiala febris ab epi qd̃ ẽ supra. qz vitreus hu mor in exteriorib⁹ parti bus corporis est i hac fe. vñ dꝫ epiale humor mu tatus in flegma. ⁊ bialo dovitreum flegma. inde epiala. i. humor vitreus mutatus in flegma.
Hybirnadepicem .i. gigir naria.
Hyctos. i. pluuia.
Hydor. i. aqua.
Hynon. i. vinũ. inde hyno mel. i. vini confectio.
Hypantasis. i. expositio ad solem. Johannitius.
Hyonchos. ·Pli. est duorũ generũ vtroq; caule al bus ⁊ niger lactuce simi les ambo nisi essent spi nosi caule cubitali angu loso intus cauo: sed q̃ fra ctus copioso lacte ma nat ⁊c.
Hyosiris quid est. ·Pli. lib⁹ z7. capl'o. io. vsus finem.
Hypericon pforata. herba sancti Joãnis idem.
Hypogeũ. gre. subterrane um occultum vt spelun ca ab ypo qd̃ est sub ⁊ ge terra.
Hypomelides. sunt quedã poma sorbis similia qui bus caremus.
Hyponotica. hypotinca. i. soporifica. Halie. in vina midys.
Hyposellinũ. gre. smirniõ. ·Pli. li⁹ 19. c⁹ 8. vltra me⁹.
Hypuris. i. cauda equina. herba Acut.
Hyrculus quid est. ·Pli. li⁹ 1z. ca⁹ 1z. in fine.
Hyrdon. ara. est stellio vel spẽs eius. Albaui.
Hyris quid est. l. yris illiri ca. libum.
Hysatis. i. rubea tinctorũ. Theod. priscianus.
Hysoperide fasilinũ semẽ vtutẽ habet mixtã. est. n. amarum ⁊ austerũ ⁊c. Theo. pris. libro de sim. medicina.
Hysophirõ. i. phaseliõ: qm folium qd̃ aniso simile ẽ in phaseoli pãpinos to quet capitella sunt in sũ mo capite tenuia plena semis melanty ⁊c. ·Pli. melanchion est nigella. li⁹ 20. ca⁹ 17. añ medium.
Hysum. i. euiscus.
Hysurpede. i. faseolus.
Hyur. i. liquor vel humor.

Hyppia. i. tanacetũ agreste. ca: de scabie vel lepra canum. ALBER. MA. libro. zz.

Habent greci duo vel tria: fm modernos. nã i. quã ita vocãt sonare faciũt i. antiqui vo fm q̃ Priſ. testaṫ e. longũ sonare faciebant. ppterea ipsam eta vocãt: ⁊ trãslatores latini i e. latinuꝫ semp mutabãt. p hãc scribiṫ ilios qd̃ ẽ sol. Eliotropia ⁊ silia. Aliud i. vocãt iota cui semp supscribũtur duo puncta sic. qñ in diphtongo nõ cadit. Aliud dꝫ y. ypsilon: qd̃ est dcñ i. tenue: qz voce tenui pfertur: cui ẽt duo puncta supscri bunṫ sic. nos y. grecũ vocamus: hñt tres diphtongos que semp i. sonãt: vna cõponiṫ ab e. ⁊ iota. cuius hec est figura ei. Alia ab o. ⁊ iota sic oi. tertia ab y. ⁊ iota: cuius hec ẽ figu ra yi. Hoc sciẽdũ est q̃ nũq̃ y. p ꝓsonãte apud grecos ac cipiṫ: nec ẽt apud arabes. nã arabes vnũ i. solũ hñt: q̃ uis vt supradictũ ẽ: alr iterdũ sonat i. ⁊ e. ⁊ o. additis notis.

I aaples. i. cerefolium.
I aariton. Jaaton. i. cimba laria.
I abroa. Jabrob. Jabroc. Jabrocb. i. mandragora. Jabroc. Mesue in anti dotario. oleuꝫ de pomis Jabrocb. i. oleum de po mis mandragore.
I acaut est masculus pini. Serap. capl'o picis.
I acintus. Diaſ. herba ẽ q̃ flore purpureũ habꝫ ⁊c. .l. Jagntus. margabare. ⁊ est ẽt gẽma quedaꝫ Ja cintus dicta.
I acot. ara. lapis iacintus.
I abade. ara. Jabada. i. po lium. Stephanus.
I aliat. i. bdelium.
I alin. i. vitrum.
I alion. i. ypericon.
I amarion. iamaron. i. por tulaca agrestis.
I amen ẽ puicia Jameni. vel Aliamen.
I amen. Jameni. Jameti. est herba q̃ vocaṫ puen ca vel herba tremula.

Jamfaram. ara. gre. ⁊ lati. croc⁹. SERAP. li⁹ aggre. capl'o. iamfaram. auc. Diaſ. Ille qui fortior ẽ in medicina ẽ nouus pulchri coloris: cu ius crinis ꝑgit ad albedinẽ lõgus nõ fragilis plenus: q̃ qñ fricaṫ ⁊ tãgit manũ cito acuti odoris ẽ. GALIENVS. octauo sim. phar. capl'o de croco. Suba eius ẽ terrea fri. sed qd̃ vincit sup eã est cõpl'o ca. ⁊ in sapore eius est stipti citas pauca. Calef. i secũdo: siccat i pmo: vñ maturat ⁊ di gerit aliquali maturatione: ⁊ qd̃ adiuuat ad hoc ẽ stipticitas parua que repiṫ i eo: ⁊ ẽ ex medicis cõgluctinatiuis ⁊ digestiuis: ⁊ nos diximus q̃ medicine ꝓgluctinatiue ⁊ di gestiue: sunt calide nõ fortiter cum pauca stipticitate. DIASCO. capl'o de croco. Utilis est medicine vsui: ſz melior est crocus coritius q̃ fuerit recẽs: ⁊ odoris boni: et colore vtilis: ⁊ modice subalbidus ⁊ oblongus non fragi lis: sed plenus: cuius tactu ficitur manus: ⁊ q̃ nõ hꝫ odo rem acutuꝫ q̃ ista nõ habuerit signa vetus est aut ifusus: Scõs est qui ex mõte olimpo: ⁊ litia: ⁊ ex cẽtorino q̃ ex lo cis sicilie deferṫ: sed hi oẽs pter coriniuꝫ laxe vtutis sunt: q̃uis succo abũdent: quã maxime ficere necesse est. iue niṫ aũt in Italia qui ẽt facit ad lenia medicamenta. Lori tius aũt adulterat admixto croco magnete vl' spuma ar gẽti: vel molipdena cũ põdere. AVICEN. lib⁹ scdo. ca pitulo de croco. Melior ẽ recẽs boni coloris subtilis odo ris: sup cuius pilos est parũ albedis nõ plurimuꝫ. Crocus sanus nõ velociter tingẽs nõ inuiscat neq; frãgiṫ. ca. est in secũdo. sic. in pmo: est stipticus resolutiuus digestiuus. p pter illud qd̃ i eo ẽ de stipticitate: ⁊ gluctinatiuus: et eius caliditas est fortior stipticitate ipsius: ⁊ eiꝰ oleus ẽ calm. POSSE. SERAPION. auc. Rasis. fuit mulier q̃daꝫ que laborauit aliqbus diebus in partu: ⁊ dedi sibi in potu z. ij. croci ⁊ peperit statim: ⁊ exptus fui hoc semp: et semp fuit ita postea: ⁊ crocus inebriat fortiter. Et qñ poniṫ i vi no letificat adeo donec faciat ĩsaniã excellẽti letitia: ⁊ di gerit cibuꝫ: ⁊ ꝓfortat stomacũ sua ponticitate: ⁊ fortificat epar: ⁊ non laudaṫ cerebro. aufert appetitũ cibi: ⁊ puocat vrinã: ⁊ meliorat colorẽ. DIASCORIDES. Uirtus croci est digestibilis malagmatica stiptica: ⁊ diuretica: et cuꝫ dulcore bibitus digõnem pstat: reuma oculoꝝ inun ctus ⁊ supunctus cõpescit mixtus lacti mulieris potioni bus ẽt itranceoꝝ facit: cataplasmatibus necesse miscetur: matrici ⁊ ano ẽ vtilis: ventrẽ stimulat: tumores sedat: do lorem auriũ mitigat. aliqui dicũt eius bibitas. z. ij. vene nosas esse: ⁊ vt facilius teraṫ debet in sole poni: ⁊ cũ sicca uerit remouet: ⁊ poniṫ in vmbra: ⁊ si sol pro tẽpore nõ est in testa euꝫ calefac. Radix eius cum passo potui sumpta vrinã mouet. Est enĩ vtutis mictualis atq; minus redar guẽtis: quapropter lachrymis fluẽtibus ab oculis vel au ribus: ⁊ filibus fluoribus cuꝫ lacte cõuenit: misceṫ etiam collirys ⁊ auricularibus medicamibus vel in ore cõstitu tis filibus causis. est etiã phibẽs vinolentie vexationeꝫ: quã greci crapulã vocant: gustu linguã submordet: ⁊ sali uã diu multũq; ficit. Calefacit aũt nimis ⁊ desiccat me diocriter. Et ideo ad digerẽdũ aliquẽ habet sensuꝫ ⁊ mo dice stipticũ mitigans oẽm dolorẽ collirys vel antidotis mixtuꝫ. hec eadẽ dicit Serap. de mẽte Diaſ. licet per alia vba. Et idem Serap. Fit medicina que dꝫ crocomagna cuꝫ oleo facto ex croco qñ terunṫ spẽs aromatice: ⁊ fiunt ide trocisci: ⁊ meliuꝫ ex eo est hñs odorẽ bonũ: ⁊ est in eo de mirra tẽperate: ⁊ est graue subnigruꝫ hñs in se lignuꝫ: ⁊ qñ dissoluiṫ est color eius similis colori croci multuꝫ: ⁊ est leue: ⁊ est in eo amaritudo: ⁊ tingit dẽtes ⁊ linguã fortiter. Et illud qd̃ ferṫ de syria est sicut diximus. Abstergit obscu ritatem visus: ⁊ puocat vrinã: calefacit ⁊ maturat: ⁊ ipm assimilaṫ croco assimilatione pauca: qz in eo est de vtute eius. Et idem auc. Dumayn in de tyriaca. Aqua croci puocat vrinaꝫ calefacit ⁊ maturat: ⁊ crocus facit accelera tionẽ partus: ⁊ corroborat multuꝫ animuꝫ: ⁊ de ppietate eius est q̃ diminuit appetituꝫ cibi: ⁊ replet cerebrũ: ⁊ ob tenebrat visuꝫ ⁊ sensus. ⁊ aufert acetositatẽ que est ppter appetituꝫ in stomaco: ⁊ illam pcipue que facit appetituꝫ. Et idem auc. Cõstantini. Proprietas croci est q̃ letificat adeo q̃ occidit nimietas eius: ⁊ q̃titas ipsius ad hoc suf ficiẽs est. z. ij. AVICEN. Potus eius colorẽ efficit bo nũ: resoluit apata: ⁊ liniṫ ex ea herisipilla: facit sodã: ⁊ ipe nocet capiti: ⁊ bibiṫ cum rob ad ebrietatem: ⁊ est faciens somnũ: ⁊ obtenebrat sensus. ⁊ ꝓfert apati calido in aure. Abstergit visus ⁊ phibet fluxũ ad ipm: ⁊ valet ad pãnuꝫ. ⁊ fit ex eo alcohol ad varietatẽ acqsitã in egritudibus: cõ fortat cor: est letificatiuus: odorat ipm pleureticus ⁊ fre neticus vt dormiat: ⁊ ppie eius oleuꝫ: ⁊ facit anbelitum facilẽ: ⁊ ꝓfortat instrã anbelitus: ipse quoq; facit nauseã: ⁊ dicit appetituꝫ: ppterea q̃ oppositus est acetositati q̃ ẽ in stomaco: sed ipse ꝓfortat stomacuꝫ ppter illud qd̃ est i ipso de caliditate ⁊ ppparatione ⁊ stipticitate: ⁊ dixerũt q̃ dam q̃ crocus est bonus spleni: excitat coitum: ⁊ puocat vrinã: ⁊ ꝓfert duritiei matricis: ⁊ eius ꝓstructioni: ⁊ vlce ribus fraudulẽtis: i ipsa tñ admistraṫ cũ fauo aut cuꝫ me dulla cuꝫ duplo ipsius de allio. quidã dixerũt q̃ ipꝫ in po tu dederũt ad plixum partuꝫ: ⁊ factus est partus statim. ⁊ dꝫ q̃ aurei. ij. de ipso iterficiunt letificãdo. loco eius po niṫ de costo equale pondus ipsius: ⁊ de spica quartũ pon deris eius: ⁊ pondus ipsius de corticibus cassie lignee. Et idem quarta primi. capl'o scdo: ait q̃ ducit medicinas ad cor. Et idem de viribus cordis ait q̃ cõfortat cor.

RABI. MOY. capl'o de croco: ait q̃ auget appetitum coitus. YSAAC in viatico. capl'o de emigranea: ait q̃ fit emplṫr ex croco gũmi arabico euforbio: ⁊ mirra equa liter distẽperatis cũ albumine oui contra emigraneam.

PAVLVS.cap'o de podagra.' Recipe croci3 cuz vitello ouorum ⁊ oleum ro.⁊ aquam ro.⁊ miscea⁊:⁊ cū penna vngatur locus podagre ex eo actu frigido.

I amia. Jasis. Theratapia curatio medicamētū.
I amsemiu.i.sambucus.
I amus.ara.i.bubalus.
I anairin.ianiar.i.costus.
I ana.i.fantasma.satira.
I ancipac.i.enula.
I anerd.suffrig. Janerdi.i. ad impinguandum.
I aneidon.i.cimbalaria.
I aneto.i.fassafa.
I anion.i.opoponax. iantir idem.
I antiflas.i. flos vue vitis agrestis.
I antifilon.i.fili' ante pre3
I antin. Jantū. gingiserd .i.tapsia. Jantum. Janumi idem. Serap. Hal.

¶ Cap. CCCLXV.

Jaquinctus est nomē equocū ad lapidē flore3 ⁊ herbā que sic dr:⁊ est herba fm Dia. hīs flore purpureuz:⁊ radice similē bulbo:⁊ vocat aliter herba puerilis. traxit aūt nomē a puero quodā nobili qui in salicibus iter purpureos flores repertus est interfectus deditq; nomē herbe puer funeris casu. GALIENVS. octauo sim. phar. cap'o iaquintus. Radix bulbo vnifor mis exīs gradus est p̄mi gdē. in siccādo aūt secūdi in ifrigidādo iam cōplete aut tertio īcipiēte īpubes: itaq; credita est custodire īfantes in vino cataplasmata: fructus vo eius remisse abstergit ⁊ stipticat:⁊ ppterea dat diureticis cū vino siccās gdē in tertio. caliditatis vo ⁊ frigiditatis i medio consistens.

I atros medic' pollidari'.
I atrum.i. adarca. Hal. de sim. phar.
I atur.ara. pin' masculus.
I ausemin. Jeusemin.i.zābach sambucus.
I ausur.ara.opoponax.
I axiron. Jausir. Jausiri. Stephanus.
I bbos.yuos gre.i. gilbus. gibozosus. ibos.
I beleuche.i. cardamomū minus.
I beridos herba reitaragi ara. Pau. lepidū agricar damū sceitaragi. gre. sar cofagi.i. carnē comedēs eo q; radix eius fistulas comedendo curat.
I binueris.i.animal qō vocatur bellula.
I biscus. cuiscus.i. altea. Cassius felix.
I bleon ē spēs mellis. Dia.
I cardium. Jcardū.i.inferior pars vel pediculum cuiuslibet rei.
I coz.gre.i.humoz. ycozes humozes. ycroides.i.humozose.
I cteritia dicta ab aue icteris crocea coloze. Pli.li' 30.ca'3. vltra mediū. bic regius mozbus ⁊ arcuatus dr ab arcu. ppter colorū varietatē ⁊ a coloze auri auriginē vocant. li' de doct. gre. ikteros gera nosos alfus aureus.
I ctericos gre. icteridos.
I ctica quid est. l. ietua.
I cticos. ictis. ictrios gre.i. piscis.
I ctidion. gre. pisciculus.
I ctidon. id ē coznea tūica oculozum. Theophilus.
I ctinos. gre.i. milu' auis.
I ctiocol la quid est. l. glucten. Dias.
I cusir vel iensir idest opponax.
I dam. ara.i. pulmentum.
I daros. idarios. gre. idest aq̄ticus. ydasmus hūoz ydropicozum.
I dea. Dia. folia hz oximirsino similia rē.
I den. quid est. l. sumach.
I dens.i. mēta. idismō. idē.
I dios idest gladiolus.
I doma. Jdema. gre. idest tumoz vl' inflatio. Jdoima.
I doz. gre. idest aqua. inde ydropisis.
I dria boatz.i. aquaz vas.
I dromel. quid est. l. mellicratum.
I dropissa.i. pix liquida.
I dros. gre. sudoz. ydrosis sudatio. lib. de doct. gre.
I droselinū.i. apium aque.
I duum.i. trifula. Hal. lib. de euchimia.
I eafidon. idest vmbilicus veneris.
I ealion.i. matrissilua.
I ean. s. epatica.
I ebacion. iebarō.i. barba iouis.
I ebasion.i. melon indus.
I ebasoli idest litium.
I eberne. zebzene. Ste.i. mandragoza. zabzoba.
I ebneumon. Plinius lib. vndecimo. capitulo. xi.

¶ Cap. CCCLXVI.

Jeblech. arabice grece. cussus. latine volubilis. IO. MESVE. cap'o de volubili. Eius plures sunt spēs vna dr fumis arboz: cui' flos est alb'.⁊ ē sicut tuba.⁊ hz lac.⁊ vocat volubilis magna. Alia est cui' rami repunt sup terraz ⁊ sup ramos plantaz q̄ folia ⁊ flores hz minozes.⁊ dr volubilis parua. Alia est habēs folia subalbida lanuginosa.⁊ hz lac. Alia est hīs folia aspa sicut folia citruli: cui' flos est sicut ampulle adherentes ⁊ vocat lupullus. Alia est cuius radix est sicut fesciresin ⁊ magis grossa: imo est grossitudo ei' in modum cucurbite maiozis. Et eius stipes eleuat super radicē suam circiter cubitos duos.⁊ folia ei' sunt stricta parua in modū sagitte alate q̄ ex leui causa fluunt. ⁊ hz lac.⁊ vocat dominus lacticinozum. Et ex ea fit scamonea. l. scamonea. Melioz duaz speciez p̄maz est magna hīs folia in modum sagitte alate. melioz est q̄ ozir in locis temperatis remotis ab excessu. ingt Diasco. magna est eq̄lis. declinat trī ad cal.⁊ est sic. in scōo resolutiua maturatiua apitiua abstersiua ⁊ solutiua. lanuginosa vero calid. est in excessu vlceratiua ⁊ īcisiua. Sagitalis vo ca.⁊ sic. in secūdo dixit Hal. in principio terty. lac vo eius ī fine terty.⁊ ē acris vlceratiua.⁊ ei' acrimonia nō est in vehemētia lacticiny maiozis.⁊ est in q̄libet eius pte plāte acuitas ⁊ serositas: sed plus in lacte ipsius.⁊ est in ea absterso ⁊ resolutio.⁊ ista est scamonea. lupullus vo est eq̄lis ad frigiditatē declinās.⁊ dr q; est in p̄ncipio p̄mi:⁊ est verius. est aūt sedatiuus doloz calidorū extinctiuus iflāmationuz ⁊ lenitiu'. Rectificatio. magna aperit ozificia venaz: ppter qō miscēduz est aliquid ei ex draganto ⁊ mastice ⁊ rectius qō vigozat opationem eius est aqua casei cum spica ⁊ mastice. Ex sagittali autez nō ppinant ad soluendū nisi coagulū eius.⁊ est scamōea. lanuginosa vo prozsus vitanda. solutione eniz educit sanguinē ⁊ est venenū. POSSE. lanugiosa educit excoziādo. lupullus vero aspa educit de colera citrina rem aliq̄ ⁊ mūdificat sanguinē ab ea:⁊ clarificat ipm:⁊ sedat inflāmationē eius:⁊ affert ei iuuamētum magnū: infusio ipsi' in aqua casei.⁊ syrupus eius remouet hycteritiā ⁊ aquaz. paz vtunt administratione eius medici nostri temporis cum sit medicina bona. Et ipsa quidē ⁊ succus eius cum sanich ozdei sedat dolorē capitis calidis.⁊ cōuenit calefactioni stomaci ⁊ epatis ⁊ syrupus eius conuenit febzibus coliricis ⁊ sanguineis. Magna vero solutione educit coleram adustam cum facilitate ⁊ apit opilationem epatis ⁊ meseraicarum ⁊ conuenit hi cteritie cum succo apij ⁊ endiuie aut cū aqua casei ⁊ conuenit apostemati epatis cal. ex trinseco ⁊ proprie cū sauich. oleo rosato ⁊ aceto ⁊ sedat sodā antiquā ⁊ ppzie cuz oleo rosato.⁊ camomille:⁊ succus eius est ex eis que sanāt vlcera in aure ⁊ est ex medicinis pectoris ⁊ pulmonis mundificās ea a supfluitatibus.⁊ cōuenit asmati valde ⁊ cōuenit fe. longi tpis ⁊ ppzie fe. opilationū ⁊ eis quaz materia ē colera citrina. ex radice vero sagittalis fit ēplm cū oleo ro. aut cāomille ⁊ sedat sodā fridā ātiquā ⁊ curat emigraneā. dosis potio magne ī ōcoctiōe ē circiter. ʒ. iiij. lupli vo ī fusiōis ī aq̄ casei potio ē. li. i.

I ecur.i.epar.
I egar. iegari.i. baucia vel baucus agrestis.
I ebmenari. iebercenari.i. balaustia.
I eiunū intestinū est fm astō. s. post duodenū sic dictū eo q; sp vacuū ineir.
I elanebin. telaniabin. id est mel roxatum.
I elben. Julben .i. spelta. Albaui.
I elbub.i. Alulbub. baucia agrestis vl' mercurialis. Albulbub.

¶ Capl'z. CCCLXVII.

Jelessem. vel yesse. ara. gre.⁊ lat. balsamus. Sciēdū q; balsamus dicitur arboz balsami Balsamum vero dicir oleū vel gūmi qō melius est dicere. Nam nō est oleū vere qō pbat multis exēplis pzio eo q; videm' adherere labijs vulnerū ⁊ facile de pāno eo infecto lauar. silr Dias. dicit q; in aq̄ iniectū petit fundum. postmodū dissoluir ⁊ totā aquā albaz facit ⁊ ppterea vocat ipm lachrymū.⁊ gre. dicir opobalsamū. nā est lachrymus velut lac.⁊ silr opifico vocat lac ficulnee ab ipo Dia. ⁊ opiū qō est lac silr dr ab opos. hec oīa oleo nō cōueniūt vī lignū ei' dr xilobalsamū. ⁊ gre. iarsamos aut belessez ⁊ fructus vocat carpobalsamū qz carissimū est vel a carpes qō est fructus. Multis modis sophisticat gdā vēdūt terbentinā p opobalsamo gdā admiscēt paz balsami terbētie ⁊ ita hz odorē balsami ⁊ silitudinē. Alij accipiūt succū lemōcelli vel foliozz citri ⁊ admisceī terbētine addito croco ozientali. Alij admiscēt oleū nardinū terbētine. q; dicūt q; sic cognoscir qz si ponat in stili ferrei pūcto accēdir ⁊ ardet ⁊ silr ēt terbētina. DIASCO. dicit q; coagulat lac ⁊ ipm descēdit ad fundū. Alij dicūt q; pannus subtilissimus opobalsamo madefactus ⁊ ablutus si ī nulla pte remanet īfectus purū est opobalsamū. ʒ fm verita tē est sic eligēdū purū opobalsamū. qz ē citrinū ⁊ multuz clazz. discernir aūt sophisticatū sic si cū stillo ponat suauiter in supiozi pte aque ibi remanet si in fundo silr. ⁊ est ēt alia pbatio posita aq̄ in aliquo vase in illa aq̄ ponat opobalsamū postea moueat cuz aliquo ligno si sit sophisticatū vel terbētinatū turbat. si sit purū nō turbat. Alia probatio. Ablue manus tuas poptie postea pone aquā mūdissimā in vase argenteo vl' alio vase. postea pone opobalsamū in pāno mūdissimo subtili pōderato trī pri' balsamo. postea ablue in vase illo qō est puz ad vnā ptē cōgregabitur velut argētū viuū ⁊ si aliqd gumi ibi nō fuerit pānus nō inficir. ʒ est ei' pōderis cuius pus fuit. Alia pbatio. pōderat pus opobalsamū pōderabit in triplo vel duplo pōdere plus q̄z terbētina ⁊ cōstat ē sophisticatū. dicūt ēt alii q; si ponat in vola manus penetrat volā. qō falsuz ē. ʒ si ponat parū in palato cerebzū ita calefacit q; vr succēdi. ē dissoluiuū cōseruatiuū ⁊ attractiuū. SERA. lib. aggre. ca. ie lessem. magnitudo arbozis eius ē sicut magnitudo arbozis grani viridis ⁊ sicut arbozis bocates.⁊ hz folia silia solys rute nisi ga sunt albiora ⁊ est in regione iudeeversus occidētē ⁊ diuersificat in lōgitudine ⁊ brzeuitate gracilitate ⁊ grossitudine.⁊ ē gddā subtile simile capillis qō inuenir in arboze balsami ⁊ noiat balsciton qz ē viride. lignū vero eius dicir xilobalsamū ⁊ semē carpobalsamū ⁊ gūmi eius vel oleuz lac vel succus eius opobalsamuz. Colligir aūt opobalsamū in dieb' canicularib'. Nā vulneran rami ⁊ stipites huius arbozis in plurib' locis cū instro ferreo qō egredir ab eis est parū. sūma eni eius qō colligir ex eo oī anno est a. 40. vsq; ad. 50. rotulos ⁊ vēdir in loco vbi nascir p pōdere duplo ex auro. Meli' aūt ex eo est nouū fortis odozis nihil habēt acetosi. ca. ⁊ ōsic. in tertio. DIASCO. cap. de balsamo. Arboz est silis lity.⁊ in eodē stratu aut piracāton folia hz silia rute ſz paulo albiora ⁊ sp viridia exītia flozes nō caducos hīs nascitur solū in īdia curtibus vel locis humidis ē arboz. n. tenera ⁊ aspa oblōga stipitē hīs silem viti. arboz dicir balsamus lignū xilobalsamū semē carpobalsamū. lac vero vel succus balsamū. hic vero fructus optimus est q; est recēs atq; vehemēs odoze sincerus serenus leuis mozdēs atq; mediocriter linguā redarguēs. Adulterat āt cipzino oleo aut lentiscino aut balsamino siue mirtio vel melle mixto qō leuiter pbat qz aq̄ in qua dū missuz fuerit oleū supnatās balsamū fundū petēs est balsamū purū vestē nō maculat supaspsum cuius tāta vis eē dr vt si sol incāduerit ī manu teneri nō possit. preterea arboz minus ē cal.⁊ sicca. extenuās subtilioz aūt est succ' ⁊ calidus. semē silis est virtutis opobalsamū qō appellat lachrymū est arboris que est similis malo granato vel litio ramoso ramis tenuibus ⁊ exalbidis in īdia trīmodo crescit. Alig trī dicūt ⁊ in iudea nasci. fructū hz q̄si obrotundū cōtra medū q̄si vētrosuz ad capita vtraq; deductū rubicūdū valde grauē ⁊ plenū ⁊ si frāgir sile melli est ⁊ si masticat sile est piperi mozdēs ⁊ suauiter redolēs qō carpobalsamū dr. huius aūt arboris lachrymū colligir diebus canicularib'. fm alios vero autūni tpe. incidir aūt trūcus huius arbozis p loca ⁊ ramuli ipsius ⁊ sic supponunt vasa q̄ lachrymū fluens recipiāt. cuius est optimū recēs sincerū exalbidū odoze acutū ⁊ nō accidastrū leuiter linguā submozdēs sequēs ē colore subruffuz ⁊ q̄si gluctinosū. tertiū ē tenulū partiū valde ⁊ plucidū. oē aūt balsamū qō vetustatē recipit fit rubeum refinatū.⁊ siccū. Qō aūt optimū est sincerū est quod q; in aq̄ mūda stillatū nō ptinus diffundir ſz magis desidet ⁊ postmodū totā aquā albidā facit:⁊ lacti admixtum illud in caseū stringit vt coagulū. qō eni sincerū nō est in sūmo aq̄ diffundir ⁊ supnatat.⁊ vt oleū q̄si stillā ostēdit. Nā vires hz aliquaten' acriozes que viscide ⁊ calefacere ⁊ relaxare efficaciter possūt sic. ī secūdo. Est aūt leptomeris. Est aūt eligēdū nō vet'. ſz odore fortius nō subacidū. ſz gustu suaui ⁊ mozdax ⁊ stipticū. sed diuersimode adulterat. pbatio eius talis est. pāno lineo instillat q; pannus postq̄z lauat facile exit ⁊ nullā facit maculā. Naz si adulteratū fuerit hec pbatio minime inueniri potest. Itē mūdū lac capzinū coagulat. Et si m'to tpe seruatū fuerit exterminabir fm dicta aliquoz. GALI. sexto sim. phar. capitulo de balsamo. parua plāta est minoz duobus cubitis ozitur ppe egyptū ī terra. ali ab egiptys gdez nūc vocata ylūpi q̄ ab antiqs vocabat ylimpolis. Et eni sic se habebat egypti cōditio tpe autūnali dolabant ferro inferiores ptes huius plāte ⁊ emanabat p eas liquoz quē penit' est videre simile oleo qō ⁊ balsanelmini nūcupat. qō aūt ex liquore colligebat recōditū in vasis residebat ⁊ q; quidē supnatabat erat albus ⁊ subtiliū partiū nec nō ⁊ vtilissimū ⁊ auro preciosius. mediū vero subcitrinū ⁊ p oia diminutū a supnatante. quidā aūt experiunt B in eo q; propter ipsuz cādet ferrū ynctū ⁊ in igne positū. hoc aūt canforeleo ⁊ oleo de canfora ⁊ alys inest. Alij vero in hoc q; supernatat sed nō subsidet sed hec etiam inest alys oleagineis substātys. In quo aūt vtrunq; occurrit. s. vt ferruz cādescat p ipsuz.⁊ aqua resideat est impmixtum. Adhuc quoq; sciendū est q; recens supnatat aque ⁊ tunc sumir ipsius expientia per pānuz infusum ⁊ suspensum descen-

dit enim totū nequaq̃ tingēs ipm.sz solū odorē illius re
ferens.balsamus desic.⁊ cale. Fz terty gradus substātiā.
Est aūt subtiliū partiū tanq̃ aromatizans ⁊ ipsi⁹ vere li
quor magis subtiliū partiū est q̃ semē ipm.foliū aūt non
tantū est ca.inquātū opinant alig ex partiū subtilitate de
cepti.fruct⁹ āt similis ē qdē fm genus virtutis deficit āt
multum in partiū subtilitate. PLINIVS.capit.de bal
samo.Arbor in iudea iter termīos.xo.iugerū erat. postea
aūt cū romani eadē regione potiti sūt a latissimis collib⁹
ppagata ē stirps eius similis viti folia similia rute sed al
bidiora sempq̃ virētia.lignū eius xilobalsamū dicit. fru
ctus siue semen carpobalsamū.lac siue succus opobalsa
mū eo q̃ lignū ei⁹ ferreis vngulis pcussū p cauernas gut
ratim distillat.Cuius gutta adulteratur ad mixto ciprino
oleo vel melle. sz sincerū ꝓbat a melle si lac coagulaue
rit.ab oleo si istillatū aque aut mixtū nō facile fuerit reso
lutū.pterea si veste puro balsamo tacta ⁊ lota non fuerit
maculata sincere est.Adulteratū qdē neq̃ lac coagulat ⁊
vt oleū aque supnatat ⁊ vestē maculat. Balsamū aūt si
purū fuerit tantā vim bz vt si sol incanduerit sustineri in
manu nō possit. AVICEN.libro x⁹.cap. de balsamo.
Est arbor egiptia nascēs in loco q̃ dr̄ oculus solis tātū cu
ius folia ⁊ odor rute similant sz tn ipsa declinat ad albe
dinē ⁊ ei⁹ statura ē sic arboris visci.⁊ ei⁹ qdē oleū ē meli⁹
semine ipsi⁹:⁊ semen fortius ligno ipsi⁹ i oibus modis. ei⁹
vero oleū sumat ita. icidat cū ferro post ortū ascerabe ⁊
aggreget qō de incisionib⁹ resudat cū cotto ⁊ neq̃ ptran
sit in āno qō est a 50. vsq̃ ad.60.lib.Experiētia olei ipius
est cōgelatio lactis statim cū sup ipz distillat. Et pmixtio
eius cū aq̃ ⁊ inspissatio ipsi⁹ ⁊ ꝓseruatio sue solidatis i aq̃
⁊ ablutio eius a toto ⁊ subtilitas odoris ei⁹. Adulterat āt
cū oleo de pino ⁊ oleo de mastice ⁊ cera dissolutis in oleo
de alchanna.⁊ qō ex eo meli⁹ est:est recēs.grossū aūt ⁊ ve
tus nō bz virtutē eius.lignū est ca.⁊ sic.in secūdo.semen
ipsi⁹ calidius eo pax ⁊ oleū ei⁹ est calidius vtrisq̃ ⁊ est in
principio terty ⁊ nō ē in ipso de calefactiōe qō extimant.
POSSE.Opobalsami.Ꝛ.i.datū cū vino supfluitates
matricis mūdificat fetū mortuū educit ⁊ menstrua ꝓuo
cat. bōbice intincta ⁊ supposita ꝓuenit ad dissuriā ⁊ stran
guriā ⁊ lapidē vesice.si ēt fuerit opilatio ex frigido būore
det cū vino. vel virga prius madefacta ex aq̃ calida ere
cta iflata inyciat cū oleo muscelino vel nardino.cōtra do
lorem iliacū vel stomachi frigidū det opobalsamuz mo
dicū cū vino tepido.Cōtra oes passiōes capitis ex frigidi
tate det cū appropriato aliquo passioni ꝓueniēte.Contra
cicatrices remouendas madefiat cera cū opobalsamo ⁊
ponat supra cicatrices p.10.dies qr cū cera pōt tādiu ser
uari ⁊ sic p.40.dies fiet si fuerit necesse.Cōtra q̃rtanaz ⁊
quotidiana facta prius purgatiōe det cū vino. Cōtra ti
nitū aurium ex būiditate pax instillet.Cōtra dolorē dē
tiū ex pte dolēti aliquātulu̅z in aurem distillet.Cōtra
mortuor incorrupta ꝓseruat qr quātuz dissoluit tātū cō
sumit. SERAPION.auc.Halie.O piū balsami est bo
nuz ⁊ substātia eius ē subtilis.ca.⁊ sic.in secūdo balsamū
quoq̃ ē subtiliozis virtutis q̃ arbor granū vero ei⁹ ē ma
iozis subtilitatis q̃ oleū.Idē auc.Dias.balsamū abster
git tenebrositatē visus ⁊ aufert frigiditatez matricis qñ
fit nascale cū eo cera ⁊ oleo ⁊ expellit secūdinā ⁊ fetum ⁊
qñ fit inunctio cū eo ꝓbibet rigorem ⁊ mūdificat vlcera
sordida.⁊ qñ bibit ꝓuocat vrinā ⁊ est bonū asmati.Et qñ
bibit cū lacte est bonū illi q̃ bibit toxicuz ⁊ quē momor
dit aliqō aīal venenosuz ⁊ fortius qō est in balsamo ē ole
um eius.⁊ post ipm granū deinde lignuz.grana vero eius
qñ bibunt cōferunt pleuresi ⁊ apostemati cali.in pulmo
ne ⁊ tussi ⁊ epilensie ⁊ opilationib⁹ ⁊ anhelosis ⁊ nō potē
tibus anhelare. valet i stranguria ⁊ lignū eius ꝓfert dolo
ri matricis quando fit sessio in decoctione eorum.
AVICENNA.balsamū apit opilatiōes ⁊ ꝓuenit vl
ceribus grossis mundificat vlcera ⁊ ꝓprie cuz yreos ⁊ ex
trahit fracturas ossiuz.Cōfert sciatice bibituz.⁊ bibit ei⁹
decoctio pp spasmuz ꝓfert vlceribus capitis ⁊ mūdificat
caput ipm ⁊ cōuenit epilēsie ⁊ vertigini abstergit pannū
ipm ⁊ eius oleuz lignū ⁊ semen cōferunt dolori vtrorūq̃
latex ⁊ cōuenit asmati grosso ⁊ stricture anhelitus ⁊ do
lori pulmonis.⁊ ꝓuenit semē eius peripleumonie frigide
⁊ tussi ⁊ sil⁹ ipsius oleuz ⁊ ad sumuz ē iuuamētuz viscerū
q̃ sūt supra mirach.cōfert debilitati digestiōis ⁊ ipsi⁹ ma
liciā decoctionis dissoluit ⁊ mundificat stomachuz ⁊ con
fortat epar ⁊ cōfert dolori pungitiuo ⁊ cōuenit doloribus
matricis ⁊ exiccat humiditates ei⁹ vaporatuz ⁊ bibitum
ꝓuenit frigori ipsius ⁊ extrahit embrionē ⁊ secundinaz ⁊
ꝓuenit cuz ex eo fit suffumigatio oibus doloribus matri
cis ⁊ ipsius decoctio aperit os matricis.Et cerotuz ex ipo
cuz oleo rosato ⁊ cera ꝓuenit frigori matricis ⁊ ē iuuamē
tum difficultati vrine.Et oleuz aufert rigores resistit ve
nenis ⁊ cōuenit morsui vipe ⁊ eius oleum ꝓuenit iusquia
mo cuz bibit cum lacte ⁊ venenosis ⁊ ꝓprie scorpionib⁹.

Ielet elcayn.i. ypogstidos: vel barba hyrcia.ex quo fit imo ex fungo q̃ i radi ce eius orritur.
I elnarum. Julinar.i. ba laustia.
I else.i.ouricies palpebra ruz qua quando vis pal pebra non eleuatur.
I emac.i.cuscute.
I emacion.Jemariō: idest vinee.
I emarion . Jemeri.i. flos mali granati silueſtris.
I emficaria. Jemfitiaria. Jemicaria.i. yerapigra.
I emeris.sunt Ellectuaria multe amaritudinis.
I enaflos.i.polium.
I enaitom.Jenaiton.i.filiū ante patrem.
I enari.i.balaustia.
I eneta sūt Ellectuaria bo ni saporis siue solutiua si ue non.
I enar.i.prassium.
I eniban.i.cimbalaria.

¶Cap.CCCLXVIII.

Jensis ara.vel bensir.gre.panax: Eraclea.lat.opo ponax. SERAPION.libro aggre.capitu lo Jesir.au.Dias.Planta in ortis ⁊ pomerys iuenit ⁊ est plāta habēs folia aspera sic ficus nō magna ⁊ spāsa super terrā veridia rotunda ⁊ diuisa i gnq̃ ptes sil⁹ia folys fic⁹ in sua silitudine ⁊ stipes eius ē lōgus silis stipiti galbani. albus sup quē pili albi sil⁹es pulueri albo i cuius circuitu sunt folia parua ⁊ i sumitate eius sunt capitella silia capi tellis aneti in qbus sunt flores croceuz colorē habētes ⁊ hās odorē bonuz.⁊ bz semē odorifex ⁊ radices multas egrediētes ab vna radice grauis odoris solida sup quam est cortex grossus amari saporis qō aūt ex semine huius plāte est melius ē illud qō est sup stipitē. Nā illud qō re peritur sup herbā nō est tāte bonitatis.⁊ ex radicibus ei⁹ melior ē illa q̃ est alba sicca q̃ nō est rugosa pūgēs linguā qñ gustat ⁊ odorat.⁊ colligit gummi album ab illa qō oppoponax dr̄ in hunc moduz.fodit terra circa radicem ei⁹ in estiuo tpe ⁊ externunt folia in fouea iuxta radicez deinde vulnerat radix ⁊ stipes eius donec appareat cor eius.⁊ tunc emānat lachrimus currēs super folia ⁊ qñ de siccat accipitur ⁊ reponit ⁊ color gumi eius ē albus.sz qñ deficcat fit color eius exterior croceus ⁊ melius opopo nax est amax interius albuz ⁊ exterius croceuz.adherēs manui facile frangibile qō cito dissoluit graue hās odo rem ⁊ pinguē.illud vero qō est nigrū est maluz.similiter ⁊ molle. Nā tale est adulteratuz:sed cognoscitur. Nā qñ ponitur in aqua ⁊ fricatur digitis dissoluitur cito si est bo num ⁊ fit sicut vnguentum aliud vero non facit hoc.
GALIENVS.octauo sim.pbar.cap.de oppoponaco. Panax eraclius vel Eraclea.ex hoc fit oppoponacum ra dicibus ei⁹ ⁊ germinib⁹ abscissis.Est aūt oppoponax ca

lefaciens ⁊ molliēs ⁊ diaforanz ponit in calefaciēdo qdē in tertio in.siccādo āt ex secundo.Cortex vero radicis sic catiuum sil⁹ ⁊ calefactiuuz est farmacuz sz minus q̃ opos ac ēt bz qd abstersiuum.quocirca vtimur eo ad nuda os sa ⁊ male morigerata vlcera.sufficiēter ergo oia talia car nosat abstergēdo sil⁹ ⁊ desiccādo ⁊ nō valde fortiter cale faciēdo qbus oibus indicat q̃ bz carnosare vt i libris te rapētice methodi mōstrauimus.fructus vero ei⁹ ca. exi stens mēstruox ductiuuz farmacū.assueuerunt autez ne scio qualiter nō panacos sz panacum noiare hāc herbaz.
PLINIVS.capitulo de oppoponaco.Est succus pana cis ⁊ cuiusdā spēi ferule cui i stipite similat.⁊ dr̄ ab opos qō est succus ⁊ panax panacis qō ē nomē illius spēi feru le ⁊ cui⁹ stipites ferule similant colozis palearis ⁊ eleuā tur sup euz flores odoris boni colozis aurei ⁊ sunt fm se mitā flozis aneti ⁊ faciunt cultozes eius icisuras puas in ter radicē ⁊ eleuationē dorsi eius circiter palmuz mediū ⁊ egredit humiditas aurea q̃ coagulatur ⁊ ē oppoponax.
DIASCO.cap.de oppoponaco.succus est herbe q̃ pa nax dr̄ cuius stipes silis est in multis ferule ⁊ nascit locis asperis ⁊ lapidosis.Colligit aūt ipse succus caliditer me dys estibus.terra q̃ est circa radicē cauatur deinde folia ipsius sternunt in girū.⁊ sic ipsa radix in oblongū ⁊ in gi rum incidit ⁊ sic qō decidit in folia siccat ⁊ mirre accipit colorē.Est aūt oppoponax colorē croceuz habēs defozis deintus albū ⁊ gustu amarum odozis grauis leuis piguis fragilis ⁊ citius se separans. Niger vero ⁊ mollis inutilis est qui adulterat armoniaco ⁊ cera q̃ probat si digitis cū aqua fricaueris. Nā si integer fuerit vt lac soluit.si nō vt viscus fiet.ē calidus malactic⁹ leptiticus. AVICEN. lib.secūdo cap.de oppoponaco.est arbor que nō eleuat a terra. ⁊ similant ipsius folia folys ficus ⁊ sunt vehemen tis viriditatis rubea incisas habētia ptes rotunda ⁊ eius crus ē sicut cucumeris sup qō sunt pili puluerulenti. ⁊ ei⁹ folia sunt parua valde sup cuius extremitatē est corona similis corone aneti.⁊ eius flos ē citrinus ⁊ folia flozis sūt boni odoris ⁊ vene ipsius sunt plurime.ramificātur a ra dice vna grossum habētes corticē ⁊ interius ē odoris gra uitas. Eius aūt gumma extrahit cū incisione sue radicis in primis cū crus apparet.⁊ qñ fricatur ē eius incisio fm colorē croceuz.q̃ aūt huic spēi silr̄ numerat de spēbus op poponacis.sz crus ad minus eleuat cubito vno deinde ra mificatur sicut folia feniculi sz est debilius qdē in radice eius melius ē illud qō est albū mordicans linguā in quo nō est ꝓtractio boni odoris.⁊ ex fructu eius melius ē illō qō est supra crus ⁊ terminū mediuz ⁊ ex gumi ei⁹ melius est illud qō est valde amax ⁊ intrinsecus albū ⁊ extrinse cus croceū frangibile quod dissoluitur in aqua. Nigrum vero leue ē adulteratū cū armoniaco.ca.est ⁊ sic.i tertio.
POSSE.SERA.auc.Halieni. Radix eius ē medicīa que desic.⁊ cal.⁊ in hoc ē melior q̃ ipm oppoponax. Cor tici aūt eius inest virtus abstersiua ⁊ valet contra ossa de nudata:⁊ nos qdē vtimur in medicinis vlcex fraudulen tox qr generāt iste medicine carnes fortiter.⁊ hec medi cina abstergit ⁊ desiccat ⁊ nō calefacit fortiter. ⁊ his pro prietatibus egent medicine q̃ debēt generare carnē. Sz lac huius plāte est oppoponax.desic.⁊ cal.in tertio ⁊ mol licat ⁊ resoluit ⁊ B facit qō est nouuz qr nō pōt esse pin gue ⁊ mollificatiuuz nisi illud qō est nouum.Et B ꝓtingit de bdellio armoniaco ⁊ galbano.⁊ dixit i epistola ad glau conem qñ memorauit ei de apostemate duro qō erat in puero.⁊ miscui i medicinis illius de oppoponaco illō qō erat magis nouū.nam non pōt esse pingue ⁊ mollificatiuū ex eo nisi nouum.Et auc.Dias.qñ datur de eo in potu cuz mellicrato aut cū vino cōfert rigoribus fe.piodicax con cussionibus neruox doloribus latex tussi distillatiōi vri ne ⁊ scabiei vesice. Et si administratur dissolutū cuz mel le prouocat menstrua ⁊ corrūpit fetum ⁊ resoluit inflatio nes matricis ⁊ duricies eius:⁊ qñ ponitur cū melle super sciam cōfert dolori eius ⁊ ingredit ꝓfectiones medicina rum oleox ⁊ vnguētorum q̃ fiunt ad podagrā ⁊ in medici nis sode.⁊ qñ ponit sup apostemata que dicunt carbun culi aperit ea ⁊ maxime cū passulis ⁊ qñ fit emplastrū cū eo ⁊ oleo cōfert podagre.⁊ qñ fit collirium cū eo acuit vi sum.⁊ qñ ponitur in corrosionibus dentiū sedat dolores eox.⁊ qñ miscetur cum tantūdem picis fit emplastrū cō ueniens ⁊ iuuamentū multum morsui canis rabidi. Ra dix vero plāte huius qñ abraditur ⁊ supponit mulieri ex pellit fetū ⁊ sanat vlcera antiqua ⁊ qñ terit cū melle ⁊ fit emplastrū cum ea vestit carne ossa denudata. Semē ei⁹ qñ datur in potu cū absinthio ꝓuocat mēstrua ⁊ qñ dat in potu cū aristot⁹.lon.est ꝓueniēs morsibus venenosis ⁊ qñ bibit cuz vino cōuenit suffocatiōibus matricis. Et idē auc. Aben Mesuay cōuenit ad ea ad q̃ iuuat armoniacū. Et dosis ē a.z.ʒ. vsq̃ ad aure.i.ꝓueit neruis ⁊ ꝓueit vlce rib⁹ qñ miscet vnguētis ⁊ laxat pētrē qñ miscet cū alys medicinis ⁊ cōuenit colice frigide ⁊ expellit vētositates grossas a corpe ⁊ extrahit būozes crudos ⁊ resoluit dolo rem iuncturax. AVICENNA. Est aūt resolutiuum ventositatū lenificatiuuz absterſiuū lenificat duricies ⁊ botboz.eius radix est ad medicandū ossa nuda.cuz melle est cōueniens vlceribus antiqs ⁊ igni persico.⁊ quod sup ipm est etiaz vulneribus ⁊ botboz ⁊ ad summuz oēs ptes eius cōferunt vlceribus fraudulentis ⁊ bibit cuz aqua ⁊ alcaratim ⁊ cū vino pp cōtractionē lacertox ex pcussiōe. qdā vero dixerunt q̃ ipz est malū neruis ⁊ videtur q̃ sit malum neruis sanis siue humectatis ⁊ est cōferens sciati ce ⁊ bibit ad ipsam succus eius ⁊ remouet lassitudinez ⁊ cōuenit dolori iunctura ⁊ oiuz ⁊ podagre more emplastri superpositū.Confert corrosioni dentiū cuz eo impletur ⁊ sedat dolores eox ⁊ cōuenit sode epilēsie ⁊ matri infantiuz acuit visum ⁊ fit ex eo colliriū.ex folys eius fit emplastx sup dolores lateris ⁊ oppoponacum cōuenit dolori vtro rumq̃ latex ⁊ tussi cū sunt frigidi.eius succus cōuenit du ritiei splenis more emplastri suppositū ⁊ bibitum cū ace to.ponunt enim ex eo decem aurei in duob⁹ vrceolis mu sti ⁊ clarificat post duos menses ⁊ cōuenit spleni valde ⁊ multuz B cōuenit hidropisi lenit duriciē matricis ⁊ cōue nit guttationi vrine ⁊ auellana vna ex eo bibit cum aq̃ ca lida ad ꝓuocandū vrinaz ⁊ menstrua ⁊ iuuat matricē fri gidam ⁊ eius fructus abundare facit menstrua ⁊ proprie cū absinthio ⁊ interficit fetum ⁊ propria radix eius . ipsa nāq̃ facit abortū suppositā ⁊ bibita ⁊ cōuenit prefocatiōi matricis ⁊ exterminat ventositatē ⁊ duriciē eius ⁊ cōue nit colice ⁊ soluendo educit crudū humorem. ⁊ conuenit pruritui vesice si bibit cuz aqua cartami ad rigorē ⁊ feb. periodicas.ex eo cū pice fit emplastrū bonum morsui ca nis rabidi cū aristologia ad puncturas bibitum est tyria ca.⁊ similiter eius succus.loco eius ponuntur ficus.⁊ exti mo q̃ armoniacum est ei propinquum.

I entū.Jantū.i.tapsia.ara.
I era.i.sacra inde yera pi gra.i.sacra amara. yera pikra gre.
I erabotanum.Dia.quam multi pisterion ꝛc.
I erad.ara.i.locusta.lib.de doct⁹.ara.
I eraficaria.i. Jerapigra. Aliab.
I erificatia.i.yerapigra.
I erain. Jerainon.i.creta nus marinus.
I erame . Jeramia.i.radix artemisie.
I erā. Jeranā.i.crista galli.
I erania.i.artbemisia.
I erax.i.astur vl̄ancipiter.
I erax gre.astur vel accipi ter.kiranus lib.de doct⁹ gre.i.vocali nō ꝓsonāte.
I erdbe.ara. panis ualde mollis.
I erebotana.i.sacra.⁊ ē cen

eruz galli.berbena. ⁊ scribitur p.g.l. gerebotanij. Jerabotani. votani.gre. segmen.i.sacratimen.romane qz in expiandis tē plis ⁊ sacrificys ⁊ in adiurationibus cōfederationum hac herba vtebanť Titus liuius in primo.

Lapīn CCCLXIX.

Jergit Jergir. Jerir.ara.gre. euzonium.lat. eruca. Eius due sūt species:domestica ⁊ silueſtris. ⁊ ambe sunt oibus note. ca.est ⁊ bu.i Fo.domestica minoris efficacie q̄ silueſtris vsui medicine cōpetūt semina sicut folia. PLINI.lib.z.ca.13.i pn°.de eruca. Miscеť in ꝓdimētis in qb⁹ carnes ⁊ pisces itingunť tāta suauitas ei inest vt greci euzonomia appellauerūt ťē.euzomū vocari reperi in quāpluribus locis. SERAPION.li.aggrega.cap.iergit.Sunt ei⁹ due species domestica ⁊ silueſtris omnibus note. POSSE.Habet virtutē cōsumendi ad incitandū coitum ad stranguriā ⁊ dissuriam ⁊ paralesim valet decocta cum carnibus.Contra predicta, puluis seminis eius cum cepe decoquatur ⁊ detur.herba ipsa decocta in vino ⁊ renibus cataplasmata libidinē excitat.pectini imposita vrinam prouocat.puluis seminis eius cuz melle ⁊ vino conficitur qui cataplasmatus renibus libidinem incitat. GALIENVS.li.de cibis.est ca.7 bu.in 2.⁊ ipsa quidem generat sperma ⁊ ventositatez ⁊ ideo facit erectionem virge.⁊ calefacit potēter hoc olus.vt neqz solū comedere ipsum sit facile si non mixtum cum folys lactuce.sed ⁊ sperma generare creditur est ⁊ impetus ad coitum excitat dolorationum autem capitis est ⁊ magis si quis ipsum solum comedat.Sed idem in.6.de sim.medicina cap.de agnocasto dicit q̄ est cali.⁊ sic. Nam dicit q̄ agnus castus non est generatiuus spiritus vaporosi sicut eruca.Sed propriuz est eruce habere vim in caliditate ⁊ sic.non tamen agnocasto similis est.paulo nāqz deficit in ambobus. Nam ca,quidē ⁊ sic.est eruca.differt tamen in permixtiōe qualitatis ⁊ virtutis. SERAPION.auc. Habix. dicitur eruca quasi vrtica q̄ ignite sit virtutis ⁊ in cibo sepe sumpta veneris incendiuz moueat.cui due sunt species vna vsualis alia agrestis que acris est virtutis.vtreqz autez veneris commouet vsum.Et idē Sera. auc.Hali.eruca generat spma ⁊ excitat libidinem ⁊ generat viscositatem.Et ideo facit erectionez virge. ⁊ si comeditur sola inducit dolorez capitis quare oportet vt comedatur cum ea lactuca endiuia vel portulaca ⁊ ipsa prouocat vrinam ⁊ laxat ventrem ⁊ confortat digestionez ⁊ silueſtris ē fortior q̄ domestica.Et idē auc.Aben Mesuay. succus eruce recens quādo administratur cuz felle bouino laxat ventrem ⁊ confortat digestionem ⁊ linitur cum eis supra cicatrices vlcerum ⁊ delet eas ⁊ quando admiscetur cum melle succus eius aut semen eius confert lentiginibus. DIASCO.cap.de eruca. Multum comesta ventrem stimulat.Semen eius omnia illa facere potest. Nam diureticum est ⁊ calefactoriuz carnes seruare a putredine potest lacti aut aceto mixtum ⁊ trociscis idefactis eruce agrestis semine multi pro sinapi vtunť.virt⁹ est ei diuretica ⁊ viscidior. vtraqz tamē vt aiunt veteres commouet actus venereos.

I erit.i.folium.
I ernisesum.i.lupina.
I erobalni.i.iudaica.
I erobulbū.i.bulbus agrestis.
I erodoche.i.panis valde mollis.
I esamul. Jesamuli.i. filipendula.
I esar.i.vua vulpis.
I escar.vel Jestar.i.cū homo stat oculis apertis ⁊ non mouet eos.
I esse. Jesse.i.ielessem.
I esuminum.i.viola alba. Hal.quarto memiri capitulo quinto.

Lapīn. CCCLXX.

Jesemin ara.⁊ zambach gre.iencoia.la. sambac⁹. SERAPION li.aggre.capi.iesemin. Est planta habens album florem ⁊ quedam citrinum ⁊ est minus ca.⁊ sic.q̄ album. ⁊ similiter est minus in operatione sua.⁊ citrinus reperitur in babilonia. Est autem ex eo alia species cuius flos celestis est colozis. Et idem auc. Aben Mesuay. est ca.in principio.3.

GALIENVS. sexto sim.pbar. capitulo de iesamino.Ambach herbe quam iesemin vocant.Semen maxime vtile est cali.⁊ desic.nec non subtilium partium. Est autem gustantibus subamarum ⁊ acre.⁊ palam quoniaz diureticum est ⁊ diaforeticum.erit autez cali.⁊ sic. in tertio intense. Etiam hic dicit in sexto huius.Et subdit in.7. lenconya.i.ieseminum.tota quidem frutex absterſiue est virtutis ⁊ subtilium partium magis autez participant ea flozes ⁊ bozum ficciozes magis viridibus.

AVICENNA.ponit tres species. Alba citrina ⁊ purpurea. Et ē alius sambacus agrestis de quo.l. vesum. POSSE.SERAPION.folia eius bumi.non sicca. quando ponuntur super empetiginem ⁊ pānum expellūt eos ⁊ resoluunt omnem superfluitatem ⁊ conuenit habētibus catarrum ⁊ inducit dolorez capitis illis qui sunt calide complexionis.⁊ oleum eius est iuuatiuum in byeme ⁊ si habens calidam complexionem odoret nimium de ipso timendum est ne faciat fluxuz sanguinis ex naribus eius.Et idem auctozitate Aben Mesuay.confert humiditatibus ⁊ flegmati salso ⁊ senibus frigide complexiōis ⁊ confert dolozibus qui fiunt ex flegmate viscoso.

I eserac.i.vsnee.
I eta.i.bleta.
I etablon.i.prassium.
I etalion.i.perforata.
I etan.i.armoniacum.
I etasan. Jetesani.i. filius ante patrem.
I etarac.i.Jetua.
I eterac.est nomē generale omnium septez specierum titimalli.
I etcam.est species lactici ny famosi ⁊ mortiferi.
I elidion.i.pisciculus.
I etua.est nomen generale oium specierum titimali quas Diascori.describit quamuis Johannes Serapi.septimo capitulo de laxatiuis simdicat q̄ est species mezzercon.
I eum.ara.i.nux.
I eum alkei. Jeum silke.i. nux vomica.
I eumbaue. Jeumbace.i. nux muscata.
I eumcaligeue.i.auellana
I eumetbel.i.nux methel.
I eumal.i.prassium.
I euers. Jeubuers. Jeuguers:geguers. est gen⁹ ad milium panicum ⁊ scaiolā que omnia vnius virtutis esse videntur.
I eusir. Jausir.ara. opponax.
I euzbenden. Nux bendē Auicē. Ex albani ē Era. barbarica dicta stercus columbe in baldach. ⁊ ē de bis que cōferunt corrupto appetitui.
I ezafon.i.cimbalaria.
I ezala.i.soldanella.
I ezar.i.baucia vl daucus agrestis. Jezarum pastinace.l.lezar. Alfanceria.
I ffidabegi.quid est.l.Cardabem.
I ffius.i.tapsia.
I fon. Jffon.i. cameleonta nigra. Dia.
I gens.i.subub.
I getim.i.gipsum.
I gia.gre.est quedam confectio in antidotario virili ⁊ est dictum sanitas vel salus.valitudo incolumitas per.y.
I gidion. Hiugidion.i.fumus terre.

PAVLVS.cap.de sanie.oculi quam ypopiaz vocat igidium posuit.Et Aui.eodem cap.allegās paulum ⁊ eandē scribēs medicinaz vbi Paulus Jgidium,ipse fumū terre posuit.

I gil vermis lecti fetēs.i.clmex lecti rubea.l.alcōat fesefisis ara.buchuch.
I gnida. Ascalife.i. vrtica. grece gnidion.
I gnis falsen:vel falfenesati.i.ignis sacer ⁊ sūt plā genera me que est medium hominem ambiens qui zoster dicitur ⁊ ene-

cat si circūcizerit. Et cingulū vocāt. Plinius lib⁹ 26.capl°.xi.in fine.
I gnis plic⁹.idē. Et ē pustula corrosina adurens.faciēs accidere escarā: vel sūt pustule parue rubee. igneā pūctōez iferentes
I gnotica sunt illa q̄ faciūt somnum vel sopozem.
I grassia gre.būoz.p.y. bumectatio.
I gron grece sudoz.p.y.melitis.
I gros.i.lipidus pur⁹ pclarus ligdus madidus bumect⁹ būidus viridis.rosidus.p.y.meli⁹ inde grocollirium.Lassi.fe.
I grostilimum.i.sudoz.
I bausir. Jbausis.id ē opponax.
I lex arboz:idest lecina.
I llafeos.i. bardana que ⁊ lappa maioz dr̄ hoc vocabulū ponit̄ i antidotario virili in mitridato.
I ligas.i.pes leōis vel brāca leonis herba.l.
I lio.i.itestinū lōgi⁹ alys:⁊ ē tertiū supioz graciliuz involutū multis reuoloni b⁹ i quo fit illiaca passio. q̄ grece dr̄ illiodes cū illidis. ⁊ ab hoc dr̄ salstie cauponum km grāmaticos.
I lios:idest sol.
I llitimos:idest drimos.
I lkakadis.i.calcantum.
I lsaron:idest ennla.
I mair:idest sicomozus.
I mar:idest cerfolium.
I mbemō. gre.medicamē qō ex lachrymo oleaz i maritimis arabie nascētiū fit. Plin.li.12.cap.18.
I mbres:idest pluuie.
I mbzilis.i.pluuialis aqua ab imbze dicta.
I mbzomida: idē sordida. Alex. ca° ō disinteria ait vlcera imbzomidanť.i. sordidantur.
I mera.i. dies. inde merariseos:idest dies cretica
I molopes gre.i.cicatrices molope cicatrix.
I mmoscen. Jmozpone. i. pūlotrū qō ꝓficit ex arsenico ⁊ calce viua. Alchilleia dr̄. Jmmospone gre.
I mperiale.i.ozimum.
I mpetigo gre. lichenas lati.zēnas nascunť ex melīco būore rotundo scemate i supficie cutis cuz igēti pzuritu ⁊ aspitate ťē. Cū ipetigo ipsa serpe cute. i. ābulare cepit dr̄ ꝓpigo.
I mpice semen.i. betonice semen.
I masalepidos.i.gipsum.
I nārū.i.flos lābzusce ⁊ est flos vitis agresti ab yros qō ē vinuz ⁊ anthos flos quasi flos vini. Enantū. Hali. 8.memiri.capl°.2.

Lapīn. CCCLXXI.

Incensaria. berba est facta sicut arnoglossia: sz aspera ⁊ super terram spansa cuius odor est sicut thuris bñs in costis aliqualem pilositatez ⁊ albedinē sicut enula. POSSE. deficcat būiditatē pectoris confortat neruos ⁊ valz ad corizam.

I nulli.i.villi fila.s. carniū vel neruozum.
I ncuba solissega. cicorea. sponsa solis idem.
I ncub⁹ ⁊ vocat strangulatio ⁊ albidelen arabi.⁊ alchatū.i.egritudo in q̄ bō sentit vt i sōnū egrediat fantasma graue sup se cadēs vis ei⁹ ⁊ motus ⁊ fortasse prefocat pp porozz opilatiōes:⁊ cum ab ipso separat̄ subito excitat euz.
I ndanicuz ferrum.i.indū ab india dictum.
I ndebidester.i.castozeuz.
I ndi mirabolani.i.nigri.
I ncoadiū.i.interior po seu meditulium cuiusqz rei Theo. Prisc.ca° de ifixis corpori ⁊ de oculis.
I ndiamen. Jndiē est illud qō i aere apparet vt stella candens ⁊ quidam dicunt q̄ est cometa.
I ndicū qd ē.l.nileg.Diasc. duas bz spēs nos cōiter dicim⁹ succū herbe dicte ara.nil quo pāni tingunť.
I ndistimbre:idest cum bō comedit ⁊ nō ledit eum.
I nditis:idest Jnantum.
I ndargirios: idest argētū viuum
I nebucboe:idest cerusa.
I nedeō.ineleō ē ꝓpō ex vino ⁊ oleo.li.de doct. gre.

Lapi. CCCLXXII.

Infarion. ara.gre.bypericon.biumi. vel atricum lap.vero bypericon vel scopa regia. SERAPIO.lib.aggre.capl°. Infaricon.sunt quidaz q̄ nominant Kamepitheos propter similitudinem quaz bz secum in odore resine pini. Naz piteos.i.pinus.⁊ est arbustuz qō est ydoneum ad accendendum ignem sicut ligna ⁊ habet folia similia rutbe.⁊ lōgitudo eius est circiter palmum:⁊ color eius est vergens ad rubedinem ⁊ habet florem subtilez album similem flozi chitri ⁊ semē eius est in cortice longū ⁊ rotundū ⁊ magnitudo semis est in quantitate semis ordei cū odore resine pini. Nasciť in locis asperis ⁊ domesticis ⁊ administrať sicut est:ita q̄ nō sumus contenti semie solo. Pli.li.26.ca.8.vsus fi. GALIENVS. oct.sim.pbar.ca.ypericum.ca. ⁊ sic.subtiliuz partiū exris. DIASCORI.capl°.ypericuz est berba colore subrufa folia similia rutbe habens florem tenuez flozi viole similem ⁊ semen nigruz in forma ordei odozi resine. vires habet acriter stringentes ⁊ nuctuales. PAVLVS.capitulo de ypericon.ca.est ⁊ sic.in.3. POSSE GALIE. Menstrua ⁊ vrinas prouocat. Oportet aūt totuz ad hoc assumere:⁊ non solū semen:sed etiam fructum:sed cuz folys applicatum viride fit ad cicatricem ducere potest oia vlcera q̄ adustione facta sunt ignis. siccū vo si apposueris sanabis ⁊ lassa ⁊ putrida vlcera. Quidā vero ⁊ sciaticis bibere id dant puluerizatū ⁊ siccatū:⁊ quādo fit nascale cū eo prouocat menstrua.Et quando bibitur,puocat vrinaz ⁊ si bibitur ex semine eius cum vino curat quartanam: et quando bibitur eodez modo.40.diebus continuis curat sciaticam:⁊ quando fit emplastrum cuz folys eius ⁊ semine curat combustionem ignis. DIASCORI. Ypericum potatum vrinam prouocat:⁊ ventrem stringit. Jtez folia ⁊ succus eius medentur disinterie ⁊ sanguinis effusioni ramicem etiā curat berba fomento imposita ⁊ combusta sanat.hec cauda caballis dicitur ab aliquibus ⁊ desiccatiua est fortiter sine mordicatione.ad plagas autem magnas cataplasmatibus imposita vtilis est ⁊ gluctinat neruos incisos.facit ⁊ ad eos qui sanguinez vomunt ⁊ ad fluxum sanguinis mulierum ⁊ ad disintericos ⁊ diariaz ⁊ ad omne reuma ventris fortissimum adiutoziū est si ipsa berba cum aqua aut cum vino bibatur.succus autez eius ad fluxum sanguinis narium ⁊ fluxum ventris cum vino austero potu datur febzientibus cū aqua. PAVLVS. vrinam prouocat epar ⁊ renes mundificat femozum dolores curat vulnera desiccat venenum superat. cataplasmatibus celeriter vulnera sanat. L. Otonia.

I nguimbar.i.lutum armenum.
I nguiaria sz Pli.li.26.ca. 9°. ē berba dcā artemon phibēs dolorē inguinū: ēt in manu retēta inguialis etiam dr̄ Asterion.
I ngulia est quoddam conditum sic nominatum.
I nguriale nascitur itra petras ⁊ loca aspa. hec berba nocte tāqz stella in celo lucet adeo vt eā videntes ignorātes putāt fantasma se videre.a pastoribus maxie vr̄.l. Asteriō.
I niuba īgiba ara.i. ꝓditus aliqō vt irigi mirabolāi ⁊ cetera que cōdiuntur.
I nmusir est quedam species calamenti.
I noseros.i.yniferus.
I poleon,i.compositum ex vino ⁊ oleo.
I nomel.i.ꝓpositū ex vio ⁊ melle.li.de doctri.greca.
I nia grece fibre.
I nontes. i.iontos Theoō. Prisciamis.
I nontes.i.vinum qō fit ex fructu vitis agrestis.
I nomel. Onomeli. i.mulsuz ab inos gre.qō ē vinū apud grecos scribiť p oi. diphtōgū: sz pferūt.i.nō oi. Lassi. fe. Jnomelites. Halie.ad glauconez:⁊ ad panfilum in tyriaca.
I nops. Jnopos.i.q̄si nigz Theophilus.
I nozis:idest crisis.
I nos gre.idest vinum.
I ngmatizare.Alexā.Ozibasius:idest infundere linire.inycere.
I ntractus,idest mire miti

gatiuum.
I nrimõ.optarmicũ. i.ster-
nutatoriũ istꝝ ⁊ ꝓponiť
a rimos qõ ē naris. Ori-
basius.Obtarmicum.
I nsana herba.i. iusgamus
I nstimbre: idest appetit⁹.
I nstita:idest funda: vel g-
uis laqueus cũ possꝫ mẽ-
bra ligari.
I nterfector patris sui qd
est.l.sathimõ. comarus.
I nternascen qd est. l. hec.
I ntrocellic⁹.i.ẽtroccellic⁹
I ntilierich.i.vene q̃ sunt i
labys.
I nteriõ.gre. collogntida.
I ntifoxax.intofoxos. idest
similat.
I ntrago:idest paritaria.
I ntuba.Stepha. bũdebe-
ara.i.ĩcuba.l. eliotropiũ.
creseon.Endiuia.
I ntuba ꝓicozion bẽdeba.
Ste.Plinius.li.20.ca.8.
in principio.
I nula cãpana est spẽs elle
ny ⁊ vocať panax chirõia
I nus litbus.i.tartarum.
I obolos.gre.venenosus.
I ocboor. gre . violace⁹ ab
io quod est viola.
I oa:idest ranus.
I oan idem.
I oalep.Jozisã.i .cibalaria
I oalka quid est.l.vinen.
I obarda iobardat. poliuꝫ
minus.
I obaricon.centonica.
I ocialion.iociner: idest vť
iecur.
I odar.i.cortex sissami.
I odari.iodaris.i. arsenicũ
I obada.i.poliũ mõtanuꝫ.
I obalba quid est.l. vinen.
I obas.iobasi.i.vinee.
I oma.⁊ ios.gre. idest rubi
go eris.
I omar.iomarlon . i.radix
palme silnestris.Dia.ion
.i. iũcus vel spẽs ei⁹ bñs
folia sicut hedera.lib.de
doctrina gre.
I on.i.viola ⁊ ñ dꝫ legi ion.
ita q̃ i.ꝓponať cũ o.vt di
cať io: sꝫ dicať ion benes
fegum.Stepha.
I onos biõtos iontos. sunt
pustule rubee ⁊ iterdũ al
be que i facie ⁊ naso iuue
nũ nascunť ⁊ maxime bi
buloꝫ .Halie.5⁰ memiri.
capl'o.3.in pncipio.
I ozelaf:idest hedera.
I ozer.Jozeri:idest ioum.
I ozim.Jozin.i.cucurbita.
I ozisã. Joaleb.i. cibalaria
I os.gre.pla figť.nã ios ē ve
nenũ.lib.de doc . gre.Jos
tofarmachõ venenũ vir⁹
Jos iderum rubigo ferri.
Jos kalku rubigo eris.
Pau.Ste.Jos calcu.i.vi-
ride eris ziniar.
I othor:idest violaceũ.a ion
quod est viola.
I ouis macer barba.i.semp
uiua mior:ꝫ falso: qm̃ nõ
ē sempuiua mior . sic i lka
grassula apparet: imo est
sticbados citrinum.
I ouis flos plãta sine odore
I oumgma . Jeumalchei.i.
nux vomica.Stepha.
I ouzbaue.Joũbacce.i.nux
muscata. (Ste.
I ouzmatellũ. nux metbel.
I ouzquina: vel zoualket.i.
nux vomica.
I pax:idest viscum.
I picõ.Herba pforata.Atri
cuꝫ.l.Infaricon herba sci
ioãnis. Scopa regia. dia.
I pia. Jppia.id ē mõsus gal-
line: ⁊ est maior ⁊ minor.
Uñ vsus. Jpia gallie ma-
ior ē minor ippia morsus:
p qua . l.Anagallus.
I pnotica. gre . q̃ somnum
vel sopore faciũt . Hal.ad
paternianum.
I ppofaes.Diasco.aut ippo-
fies. Unde in oriente res
limpidane ⁊c.
I ppofnes. herba est quam
ignoro:ꝫ ipsam describat
Diascori.i. cardus vel lap
pa.Halienus.
I ppofesces ē herba silť mi-
bi ignota.Diascorides.
I poglossos.i. lingua eg her
ba.l.ypoglossos.Dia.-Pli.
li.27.capl'o.xi.in pn⁹
I poma.gre. Oestruꝫ.Asil-
lus. (agrestl.
I pomaratrum .i.feniculus
I pomeron est semen man-
dragore.
I pomoratio . idest fenicu-
lus equinus: vel agrestis
maratrõ.agrion . maior ē
ipso feniculo semie ⁊ fru-
ctice radicē bꝫ odoratã ⁊
semen vt acrios.Diasc.
I popia. i .liuor collect⁹ sub
oculo vel palpebra.
I popias. i. sanies collecta i
cornea oculi.-Pau.h⁰ egri
tudo onicha dť. i. vngula:
nõ rñ illa vngula q̃ nascť
in lachrymali oculi ⁊ p cõ
iunctiuã extendť vsq̃ ad
corneã iterdũ coopiens
pupillã: ꝫ ē sanies q̃ sub
ipsa cornea apparet i co-
lore vngule. Demost.yp
popios ofralmos dť cuꝫ
ipo oclo inerit sanies pu
rulenta iter pmaꝫ ⁊ secũ
dam tunicaꝫ aut in pme
grossitudie tunice. Et ali
bi.yppopia.id ē liuor sub
oculo vť ipsis palpebris.
Oziba.Theod.-Prisi.di-
cunt q̃ ē tumor gdaꝫ in
angulo iteriori oculi . ab
ypopizo qõ ē obstruo eo
q̃ obstruatur visus.
I ppopotanos . i.piscis flu-
uialis.lege caballus ma-
rinus ⁊ Jpothanos.
I pogstidos qd ē. l.bypog-
stidos.Lufistidos.
I porcon : idest Jpericon.
I ppozis.Diascor.bypozis.
Anabasis cauda equina
bypuris.
I ppos.grece equus.
I posarca ē spẽs idropisis.
I pposces.gre.Steph.ē spi
na tictoꝫ: ꝫ nõ ē cardus
I postasis grece substãtia
ypostasis.li.de doct.gre.
I poseda.Jposeta. i.cauda
equina herba.
I poselinum.Smirnion.i.
apium agreste.Ste.Dia.
I potanos.i.equus fluuia-
lis.⁊ ē aial q̃drupes ma-
ius cocodrillo in nilo de-
gens ⁊ i terra exiens : qõ
dicũt plagio nili cremen
tum oñdere. exit eni flu-
uiũ plenus aq̃ : eã quoq̃
naribus eycit e loco vsq̃
ad quem fluuij augmen-
tuꝫ peruenire dꝫ. Jsido.
I ps vermiculus est vites
prerodens.
I pura. Jppuris. Acut.cau
da equina idem.
I ppuris gre. icendula pir-
suris lampuris noctilu-
ca fossores.
I ranotitis: idest dormire
facientibus cantilena.
I rbea:idest talpa.
I rbocha. Jerbocha. arab.
talpa.
I rcina quid est.l. ercinos.
I rea:idest salix.
I refoliũ.i . salicis folium.
I reos:idest iris spẽs lilij.
I reos quid est.l.yreos.
I riana:idest lambrusca.

(Lap. CCCLXXIII.

Jriccius. lati.arabi.ceufud.fead. gre . chinos vel chinus. SERAPIO.lib.aggrega.ca-
plo ceufud. aucto . Hali.quando comburitur quodcunq̃
eorum.s.marinus ⁊ terrestris fit cinis eoꝝ absterslius re
solutiuus ⁊ destruit carnem superfluam ⁊ generat carnẽ
in vulneribus:ꝫ virtus carnis ericy terreni est que desic
cat ⁊ resoluit fortiter:⁊ quando desiccatur ⁊ bibitur.cõue
nit leprosis ⁊ habentibus complexionez malã corruptaꝫ
⁊ conferunt spasmo ⁊ egritudibus renum ⁊ hydropisi car
nose.Et idem aucto.Diascor. Ericcius marinus:marinus
mollit ventrem ⁊ prouocat vrinam ⁊ est boni saporis:⁊ ci
nis eius adusti ingreditur in medicinis contra scabiem ⁊
mundificat vlcera sordida:⁊ diminuit carnem superflua:
sed cinis terreni:quando miscetur cum pice humida ⁊ li-
nitur curat alopiciam.Carnes vero eius desiccant ⁊ com
buste cum secaniabim accepte sedant dolorẽ renũ ⁊ con-
ferunt hydropisi carnose paralisi ⁊ elefantie : ⁊ in pncipio
hydropisis abscindunt fluxum humoꝝ ad viscera ⁊ desic
cant eos.epar vero ipsius ⁊ sanguis:quãdo desiccať ⁊ dať
in potu conuenit ad omnia qbus caro eius.
I rrigeron.Erigeron.Ste.
Adrion.Diasc.basta ē cũ
cubito longa ⁊c.
I rimar:idest balaustia.
I rimõ.Jrinõ.gre.i.Jnrio-
mon.Jnrinon.
I rrig⁹. Lardopãis. Sera.
est vna spẽs de cẽtũcapi-
ta.Auic. Atracilus.Pali
biũ.Dia.Jrringi aut irri
gion aut nux agrestis ⁊c.
-Pli.li.22.ca⁰7.⁊.8.Ste.
Jrruggiõ p irrigiõ. u. p.
y.nicald.Halien.Abstra
kis seneldeneb.
I rringus quid est. l. Asta-
ruticon.
I rinõ.gre.itinon.i. capitis
purgatoriũ.Alexã. Jnri-
non.Oziba.
I rion.Erisimon. gre.i.eri-
simon lege bedereg. velli
on dicũt galli.-Plini⁹.li⁰.
22.capl'o.25.
I rise. Jris.illirica.i.yreos.
Dia.Ste.est susanũ qõ est liliuꝫ
arabi.irse.

I rischia.idest scia.
I rilioche.idest talpa.
I rsitia.idest aspera.
I rundo.quid ē. l.chauraf.
sanguissuga bdella ara.
I rusalepidis. idest gipsuꝫ.
I e gre.p diptbõguꝫ ē ouis
que ⁊ puaton dicitur.
I sacesis.idest cicer.
I satis.i.aluta.alupision vť
pison q̃ tictores vtunť fo
lia silia plãtagini: ⁊ ē ber
ba q̃ tingiť blaucũ: ⁊ dť
blauũ. Dia. nasciť vbiq̃
i cãpis vť ortl ⁊ locis cul
tis Macerosat] Huasid.
I sbetb.idest pfunditates
I scades. iscabas . iscades.
iscas.ischas.ischiti.i . fic⁹
sicce.Carice. Hal.lib.ali-
mentorum.-Pau.
I scara.i. matrix mulierũ.
I scia. vel ischia . gre.i.scia.
-Paulus ō duricia renũ.
I schiades.isciades.ischia-
sis.i.sciatica. inde ischia-
ticos sciaticus.
I schimiti.idest sepatio ve
niens cuꝫ constrictione.
I schion.i.vertebrum scia.
I schis.isciõ.i. vigẽs.i. san⁹
vegetus.-Naꝫ ischis vali
tudo fortitudo sanitas.
I scias.idest salix.
I sciti.i.carice.⁊ lat.dicunť
carizi. herba est cuius fo
lia sunt cũ pũctis aculeis
I scliris.idest apostema la
pidatuꝫ vel melãcolicũ.
I sculi quid est.l. cartami.
I seleo.i.platociminum.
I sfedebeg. Alissfedebeg.i.
cardabem.Effidebeg.
I sfiercitis.gre.lib ãtiquus
bꝫ folia minta lanugiosa
ex vna radice multos ra
mos emittit per terrã fu
sos florẽ croceum butal-
mos silez odorez mẽte si
digitis ꝓterať ⁊c. hãc pe-
culiariter laudat ad hy-
drofobiã ⁊ conceptum.
I sion qd ē.l. camelcõbãte
I sionum.idest ozimum.
I smel.planta ē aromatica
silis cinamomo. ꝫ Aui.
de virib⁹ cordis cui⁹ fo-
lia sũt plã egrediẽtia ab
vna radice facta silẽ folia
spinachie ⁊ cõfortat cor.
I smirius.idest mirrha.
I sophag⁹.Jimon qd est.l.
Ha.sup ꝓmẽ.affo. z7.pri
cle3⁰.i. via cibi ad stõuꝫ:
⁊ dť a fagi qõ ē cõedere.
I sopi cerotum.i.succus la-
ne ouium.
I sopzi agri.i.viridis.
I sopurus.Jsopuron.Ste.
alkos gre. i.pisa legumẽ.
Julbanum.
I sopus qd ē.l.cenfarafab.
I sop⁹ozẽsis qd ē.l.alasce.
I sos.idest viscus.
I ssemũ.i. pbatũ ⁊ exptũ.
I ssiada.idest centũnodia.
I steos.idest muscus.
I stericepius. idest suffoca
tio matricis.
I stericepnix apud musio-
nẽ dť pfocatio mtricis ste
ripopnix. nam apopnixe
gre.est prefocare.
I stias filagia.i. stafisfragie
granum.
I stigar.istirgar . istrigar. i.
salsa q̃ fit ex anuide aq̃ ⁊
sale est sicca i fine tertij
I stidas.idest vesticula vel
matrix.
I stis cardo.l. lẽtisci coma.
I stitis. idest fassis vnde i-
fantes fassiantur.
I stiterea nigra . i. alumen
scissum.
I strignum.i.solatrum.
I stros gre.assillas. taban⁹
oestruꝫ.oestros. Jpoma.
I stro.gre.i . furiosus insa-
nus.inde istrio.
I tea.gre.i . salix arbor cuꝫ
diasteon.i.emplm cuꝫ sa
lice factum.
I tas.idest viscum.
I ter genitale.i.aborsus.
I tbaida.i. polium minus.
I tifaricon.idest infaricon
I traminibus.i.vestibus.
I tria gre. atria.ara . -Pau.
sũt tri. facti ex pasta lõgi
subtiles ⁊ exiles vt fila.
I tusemum.i. sambucus.
I ual.iualal.i.bdelium.
I ualion:idest ceterac.
I uas:idest scordeon.
I ubal.iubali.idest poliuꝫ.
I ubalion : idest ypericon.
I ubedem: idest iudalegi.
I ubedi . iudebegi iubedu
ē cib⁹ arabi.fact⁹ ex rizo
lacte ⁊ pinguedie mlta re
soluta ex carnibus suspẽ
sis super vas.
I u.bissillabũ sepe inueniť
p ios ⁊ ē rubigo: ꝫ qñ po
niť sine determiatiõe dꝫ
intelligi p eris rubigine.
I udac.i.polium maius.
I udaica quid est. l. erbuꝫ.
I udalegi. iudebegi. ē cib⁹
q̃ fit de micis pue placen
te super q̃s fundiť pigue
do que a carne assata de
fluit quibus quandoque
herbe cocte miscentur.
I udebet . est cib⁹ q̃ vocať
nu . ⁊ sunt mice pãis sup
q̃s fundiť piguedo pullo
rũ columbaꝫ cũ assanť.
I udebimite.idem.
I uelse . i . duricies palpe-
bre:quando vt eleuatur.
I uescen.i.alaca maris.
I uiera:idest persicaria.
I. uiuba siluris : idest fida
⁊ est nabuc sidra.
I ular. iulmar est germen
palme silnestris.
I ulbez.iulben ē pisa legu-
men.iulbere.libro de do
ctrina arabica.
I ulep.i.syr⁹ simplex ex so-
la aq̃ ⁊ zuccaro gre. Jule
ui.Serap.Auerro. 7.col
liget.capl'o 9⁰
I ulianar arabi . balaustia.
Aliabbas geluari.
I uliulem arabi . sisamum
Auicenna Semsem.
I ulua.Stepha.pro iulo et
est margarita.
I uma:idest iuncus.
I umaim.i.ficus fatua fic⁹
faraõis siccomor. (stis
I umaliõ.i.portulaca agre
I umar.ara . ciffilio palme
.s.germẽ siluris qõ i ortu
suo dum est adhuc recẽs
⁊ molle comeditur.
I umei.iumẽ. iumes.i.sico
mori fruct⁹ ⁊ sunt ficus
fatue . Jumẽ Almansor.
tractatu 3⁰capl'o.20.
I umi.iumy: idest vinee.
I uminizũ.i.frumentuꝫ al'
fermentum Aliabbas.
I unadabaauster. iũdabe-
uster.iundabeustari. iun
debedustor .iunedebu-
stor.i.castoreum. Bedu-
ster gendebedusler.
I undeal:idest alcanna.
I uncia:idest ciperum.
I uncus qd est.l.Dias.-Pli.
lib⁰.zi.capl'o.18.Diascori.
squinum vocat.
I unipus qd ē. l. bab ilba-
lach arkeutos gre.Arre-
otides barbar.
I unis.i.vacca iuuenis.
I uns:idest dragontea.
I urasel iurasel.i.psilotrũ.
I urga:idest crisocolla.
I us.i.erugo : vel flos eris:
sed flo:imo est iuscolles.
I usab.iusabi.i. amomum.
I uscolles qd est.l. crisocol
la.Diasco.Auicẽ , id quo
aurum adheret. (ria.
I usticap.iusicapi.i . cibala-
I usitab.iustiab.id ē gario-
filata.
I usof:idest ficus lupi.
I usoip.i.armoniacum.
I usgamus qd est. l . beng.
Diascori.calicularis fru-
tex est minor ⁊c.
I ustitiũ. i. victus public⁹.
I usuan:idest politum.
I usulp:idest psilium.
I uuilia . est quoddaꝫ con-
ditum sic vocatum.
I x vmiclus vitra cõrodẽs
I xifon ixos gre.i. visc⁹.li⁰.
de doctrina greca.
I xioton. Diasc.multi cala
meantam vocauere taꝫ
albã q̃ nigram.

K **Lza** ciusdẽ po-
testat] est
apud grecos vt apõ
nos preter : quãdo ante-
cedit ei gama quod mu-
tat ipꝫ.g.i sonũ lre.n. ara
bes vo duplex biť vnuꝫ
dicũt kef aliud kaf.
K aalab.kaalabil. iusgam⁹
K aapion:idest vinee.
K aalmes:idest kesmes.
K abaotil:idest granuꝫ nil.
K abar.ara.idest kaparrus
b.pro.p.littera.
K abas.l. tictura rubea fa-
cta ex lacca.
K abelion: idest hypericon
K abelmelmetbeld.i.auel-
K abelar.i.sissam⁹. (lana.
K acabum: idest cacabum.
K accabuꝫ : qõdã est rupis
kaccabũ.faciens florem
rubeũ qõ in medicis nul
lius ē efficacie. Est aliud
kaccabũ qõ ozif in plani
tie ⁊ in locis pinguibus ⁊
est spẽs strigni.i.strignũ.
Et silť aliõ kaccabuꝫ qõ
vocať kaccabuꝫ veneris
p q̃.l. Nenufar. Calaris
K acessia kacbessia dꝫ dice
re ⁊ nõ kacessia: ⁊ ē mala
habitudo que pcedit hy-
dropisim.
K acbiros . i.semen ferule.
K acif:idest fungus.
K aci fial:idest enula.
K acule.ara.i.cardamomũ
K acur.kacuri.i.ozimum.
K adalf.kadalfi.i. cicepus.
K adar:idest pumex.
K adea:idest volubilis.
K adiastof.i.psilotrum.
K adil:idest litium.
K adimia. qd ē.l.Cadimia.
-Pli.lib.34.capl⁰ 10. Hali.

Kadimia. katinia. Calamina lapis calaminaris: tucia calaminaris ⁊ ē ipa tucia cruda: ⁊ gd est. l. cadimia. Diaſ. pomfolix. ⁊ est ſm Azaraui. i. zs. lapis q̃ es tigit ⁊ i auricalcus vtitur i q̃ opatōe fum⁹ q eleuat⁹ pietib⁹ foznacis heret. ⁊ ē adeo leuis vt a flatu euolet: qō vo ex eodez fumo grauius grossiusq̃ pietibus ei⁹ adherere nō valz descēdit ad iferioza foznacis. ⁊ dr̃ a Diaſ. spodiū ad Auicē. succudus.

Kadus. cados. gre. ſitula. i. vas. modiolū. emicadiū. medietas cados. libz. de doctrina gre.

Kadustir. kadustiri. i. poliū

Kaeri. idest lacca.

Kaermes. i. grana tictoz.

Kafanioz. i. anzarata.

Kafas. kafafi. i. epatica.

Kafiar ferēdi nafra. ara. napta. gre. i. aſpaltum iudaicū. kafrariendi.

Kaffoz. ara. canfoza.

Kaffoziaſin. i. ſcozdeon.

Kafri. kafril. i. palma. l. nakala.

Kafur. idest canfoza.

Kafurach. idest bdellium.

Kafuray. idest ceterac.

Kagecbrion. ē ſpecies aromaticozum.

Kabair ē ſpēs cucumeris.

Kabaleb. i. lenticula aque.

Kabas almodica. i. herba ſilis aneto būido ⁊ folia ei⁹ ſūt ſic malua ⁊ poma ei⁹ pua ⁊ iuoluit ſuper arborem ſicut volubilis.

Kairamō ē lachrym⁹ arboris mirte ſilis guſtu bzmoſo: B maxie timiamatibus admiſcet mirra ⁊ ſtozace iūctis vt gratius fumiget.

Kaiſum. ara. abzotanum.

Kabiſar. ara. ſpēs cucumeris multuz lōgi. kate alia ſpēs. Aui. ⁊ fucos alia ſpecies. lib. de doctri. arabi.

Kakabi. idest aiſdo.

Kakabze. est vna ex specib⁹ vernicis. ⁊ ē ſubruffa.

Kakal. idest cardamomū.

Kakaſan. idest praſſium.

Kakenus. ara. agnus.

Kakēgi. ē ſcōa ſpēs ſtrigni.

Kakeub. idest kaccabum.

Kachexia cacexia. i. mala habitudo. gre. q̃ ſueuit antecedere hydropiſim.

Kakie. i. flozes ſimiles violis. ⁊ ſunt cheiri.

Kakille. kakillei cuulā herba fcā ſicut vinen ſalſi ſapozis. ⁊ est purgatiua aq̃ citrine. foliū ei⁹ ſile folio naſturcy. ⁊ oziſ i ſterglis

Kakilem. idest abzotanuz.

Kakomimō. kakokimos. i. gre. malus būoz laborās

Kakol. i. cardamomum.

Kakrios. gre. cardamomū. li. de doctri. gre. Theodo. priſ. di. qd ē ſemē ferule

Kakſen. idest bibar.

Kal. ara. idest acetum.

Kalamita carta. kalāniche. i. calamētū. kalaminte.

Kalāmos. gre. calam⁹. canna barundo.

Kalāgi. i. cib⁹ qui fit ex pulmōe cozde ⁊ epate icisis minutū cū oleo mixt] i q̃ post remotōem pdictoz ponit parum aceti oua ⁊ crocus.

Kalatabas. i. platan⁹ arboz

Kalb. idest coz.

Kalb. arabi. coz.

Kaldaru. idest cadimia.

Kalēdula. gd ē. l. karānos.

Kalep. kalepi. i. crefanus.

Kali ē plāta i littozib⁹ maris. nascēs ſilis vmiculari piguis ⁊ ſalſa q̃ ꝓbusta cinis ei⁹ ꝓglobat i maſſa q̃ nſo ideomate vocat ſedra: ex q̃ fit vitz. ſal vo q i ei⁹ decoctōe: qñ fit vitrū emanat ē ſal alkali: ⁊ vicunt arabes q kali est ſpēs vſnē. Ra. vo i li. diſtionū. ca⁹ ō dolozē dētiū kali iquit ē alumē affur.

Kaliominos. gre. i. noctua glanz.

Kalip. kalib. kulb. ara. i. milium ſolis. Serapio.

Kalis. idest bonum.

Kalitricuz. i. herba ſanguinaria: vel pedes pulli lege gallitricus.

Kalofari. idest arſenicum.

Kaltat. idest ferula.

Kam. idest ciperus.

Kamac. idest bdellium.

Kamadrios. ara. kamedrios. camedreos. p. cb. melius a kame qō ē ifimuz.

Kamech. ara. tubera.

Kamelos. gre. camelus.

Kaminos. gre. caminus.

Kamſa. ara. vermiculus.

Kamum. ara. ciminum.

Kamafur. kamafuri. idest bedeguar.

Kambe. idest ſenation.

Kambel gd est. l. kanabel.

Kambzia. idest bzaſſica.

Kameab. kamebali. arab. i. triticum.

¶ Cap. CCCLXXXIIII.

Kameactis. Sciēdū q̃ act] ē ſambuc⁹. Cameactis dr̃ ebulus: ⁊ ſūt plāte oib⁹ note. vñ vſus. Sābucus est actis: ſz ebulus ē cameactis. SERAPIO. li. aggre. cap⁹ cameacti. due ſūt ſpēs q̃rū vna gre. dr̃ actis. i latio ſambucus. ⁊ z⁹ noiat i greco kameatis. ⁊ ei⁹ itētio ē terren⁹ actis i latio dr̃ ebulus. vt⁹ ei⁹ ē vesica. ⁊ icarnat ⁊ reſoluit tēpate. PLINIVS. li. z4. ca. 8. i me⁹ cameati. due ſūt ſpēs. vna ſilat arbozib⁹ bītib⁹ ramos ſil'es cānis rotūdis: quoz colozē ad albedinē. ⁊ ſūt lōga ⁊ ſunt i eis q̃tuoz folia aut gnq̃ pozzecta ſup ramos quoſlz ⁊ ſilia folys nucis mioza cū eis bītia grauē odozē ⁊ i ſumitatib⁹ ramoz ſunt flozes albi ⁊ grana ſilia gráis vitib⁹ vel lētiſci: quoz colozē decliat ad purpureitatē cū nigredie ⁊ ſūt velut i racemis ⁊ habēt multā būiditatē bītē odozez lini: ⁊ iſta dñr actis. Alia vo dcā kameatis ē mioz. p⁹ bz racemos magis ptinentes herbe q̃dratos i gb⁹ ſunt mlti nodi ⁊ folia iuicē diſtātia. ⁊ ſingul nodis ſilia folys amigō. i ſūmitatib⁹: niſi qz bīt vēas ⁊ ſunt lōgioza eis bītia grauē odozez. ⁊ i ſūmitatib⁹ ramorū ſunt capitella ſilia cozonis ſupzadicte ſpēi ⁊ ſemē ⁊ flos ſil'. ⁊ habz ramos longos grossitudinez digiti habentes. GALIENVS. Actis ſiue ſambuc⁹ q̃ magna olidē ⁊ arbozea nec nō berbalis magis quā gdē ⁊ camezeō. i. ebulū vocāt. ambe exiccatiue vtutis ſunt ſolidatiue ⁊ mediocriter diafozetice. DIASCORI. cap⁹ actis. duo ſunt gña vnū arbozoſuz ē baſtas bñs cānoſas rotundas ⁊ erectas. folia bz q̃tuoz aut gnq̃ i baſt] ſilia nuci regali ⁊ oblōga cū grauī odozē. flozes ſunt eis albi in capitib⁹ baſtaz. ſemen vo ſile bz terebibto ſubnigellū purpureuz ⁊ i modū botri ꝓpoſitū multū ſuccuz bñs. Alterz genus est qō kameactis dr̃ a multis vo appellat ocioſacti ⁊ lati. ebulus: ſz bzeuioz est ⁊ berboſas baſtas bz q̃dras ⁊ nodoſas: ⁊ folia i ſingulis nodis ſilia amigdale: ſz venenoſa ⁊ oblōga cū odozē graui i baſtis capitella ſūt ſilia ſupzadictis ⁊ ſemē ⁊ flos. Radix ei⁹ groſſitudinē digiti ē bñs ⁊ lōga eſt. POSSE. Contra arteticā ⁊ podagrā ⁊ ciragraz dr̃ ſucc⁹ radicis ei⁹ vel curionū ei⁹ ⁊ valz ꝗ leucoflegmatiā. ꝗ tumozē extremitatū fiat fomentū ex aq̃ ſalſa decoctōis radicis ⁊ curionū ei⁹ totiuſq̃ berbe. balneū fcñ ex aq̃ decoctōis valet ꝗ arteticā ⁊ leucoflegmatiaz. ſuccus cameactis ⁊ potiſſime radicis eius accept⁹ ad quātitatem. z. q. curat laxādo leucoflegmatiā. hoc opat ſilr clistere i quo mixtū ē de ſucco ei⁹. DIASCORI. Uirt⁹ ē kameacti ſtiptica q̃ accepta bōzē aquoſuz vētris deponit cacoſtomatica ē folia ipſi⁹ elixa ⁊ ſumpta ſic olus vētrē mollūt ⁊ maxie colerā deponūt. haſte illius tenere elixe ⁊ comeſte oia ſilr facere pūt. Radix ipſa elixa hydropicis eximiū remediuz ē. Morſibus vipe impoſita ⁊ bibita occurrit. cocta in aq̃ ⁊ fomēto adhibita duricies matricis ſoluit. ſemē ei⁹ cū vio bibituz oia ſilr facere nouit. Cū oleo iunctuz capillos nigrefac. folia ei⁹ viridia tumozes ſpargūt. polēta mixta ꝓbuſtiōibus ipoſita pſtolāt mozſib⁹ caninis ipoſita medenī vulnerib⁹ pacoleſiz faciūt. ſin⁹ vulnerz ad ſanitatē pducunt. Hydropicis ⁊ ſurdis fomto adhibita pſtolanī. ſupfluos ſonos auriū i aurib⁹ ifuſum ꝓpeſcit. ſilr ⁊ vmes occidit. ſcabiē ⁊ prurigies tepidū fomto adhibitū. phibz. mozſib⁹ venēatis occurrit. acceptū ſanguinē ⁊ lac coagulatū ſoluit. ſic. ⁊ ſāguiſugas bibitū occidit tuſſiz antiquā ꝓpeſcit: ſz recētē augetozthomicis calm pzodeſt. Reuma gule gargariſmo. phibz ſqnāticis ſinglarē pſtat effcñ. vuule pēdēti ſubuēit. dolorē dentiū tentū in oze mitigat. Actis dr̃ ſambuc⁹. Kameactis ebulus deſiccatiue vtur] ſūt ⁊ gluctiatozie ⁊ diafozetice tenerz ebuli cū folys tritū ⁊ cū vio potui datū calculo

Kachits 6 gr̃ly lig̃j alios apud Sera. 197. Kameactis

Ebulus

meato

ſis. pdest: radix ei⁹ in aq̃ cocta ad tertiaz: ⁊ bibita ſpleneticos mire iuuat.

Kamec. i. ꝓfectio que fit de gallia.

Kamedapnes quid est. l. camedaſnes.

Kamefe. kamfe. ara. i. pentafilon. kamſeorach.

Kamefit. kamezir. i. fruct⁹ tamariſci.

Kameleos. i. kamelus.

Kamereos. gre. lati. q̃rcus: ſementina. ara. gre. albaſan. lati. ſemen lūbzicozz.

¶ Cap. CCCLXXV.

Kanabel SERAP. libzo aggre. cap⁹ kanabel. Similat arene: ⁊ aſcēdit ſup ipm glaucedo: ⁊ est in ſuba eius ſtipricitas foztis. expellit aſcarides. Et idem auc. Almanſozis. kanabel est ca. ⁊ expellit aſcarides: ⁊ cadit ſup terrā albā: ⁊ nō ſeminat: ⁊ est vna de rebus que cadūt de celo. Et idē auc. Aluiſmen. kambel ē res in qua est glaucedo ſolidant cū ea olle qñ frangunt. ⁊ dr̃ q reperit ſup terrā in cozaſceni poſtq̃ pluit: ⁊ colligit tūc: ⁊ qñ bibitur trituz expellit lumbzicos ⁊ aſcarides: ⁊ laxat ventrē. AVICEN. li⁹ z. ca⁹ kambel. ca. est in. z⁹ ⁊ ſemen arenoſuz qō coopit rubedo que ē minoz rubedie lapidis in felle bouis reperti: ⁊ in ipſo est ſtipticitas vehemēs. interficit vermes ⁊ aſcarides: ⁊ expellit eos.

Kanabit. arab. i. caulis vel ſpēs eius.

Kanabze ē. z⁹ ſpēs bzaſſice.

Kanea. i. periculum.

Kanengi. i. gūmi pini.

Kaneſim. i. matriſſiluia.

Kanfos. ara. ſcarabeus.

Kanich. arab. ſtrangulatoz planta. l. aconitum.

Kanil. i. ciperus.

Kantarzet est cardus vel ſpecies eius.

Kanthi. ofralmu. gre. anguli oculozum.

Kanturion. ara. centaurea. kibir maioz ſegir minoz vel ſeguir.

Kanut. kanuti. kāutir. i. kē-

Kapar. i. capparus. (ne

Kapara ē q̃dā plāta ſpinoſa quā Diaſ. deſcribit. Linobatos. capzion. kapar. Theoō. priſ.

Kapparis est plāta vel frutez ſpinoſa ſpāſa ſup terrā ſpinis vncis plena ſic rubus folia ſilia citonio fructuz ſimilē oliue q ſi apiat emittit flozē albū. ſi vo ceciderit de planta ſua appet lōgus vt balanus: ⁊ tūc ſi apiat iueniūtur i eo grana minuta ſic grana balauſtie purpurea radices bz magnas ⁊ mltas lignoſas: naſcit locis aridis ⁊ viſcidis et in muris ⁊c. ara. dr̃ kabar.

Kaparus gd est. l. cappar⁹.

Kapiſicon. i. rom. quā latini caput velſa vocāt. ē et lapatium acutum.

Kapnos gre. fumus. inde capnoſus. i. fumoſus.

Kapocarcos. i. carpobalſamum.

Kapōnos. gre. altile. capo.

Kapzos. gr. caper. (dana.

Kapoliac. kapoliaſis. i. bar-

Karab est ſpēs aconiti.

Karabe quid est. l. electrū. kakabze.

Karabint⁹. karabit⁹. i. apa velamis cerebzi calm.

Karaba. ara. i. cucurbita.

Karaka. i. kerua.

Kara. ara. ſtercus.

Karā est ppriū nomē loci.

Karambzi. i. bzaſſica.

¶ Cap. CCCLXXVI.

Karamos vel kalēdula. PLINIVS. capl'o kalēdula. Est herba cu⁹ ſtipes pluriosbz ramos: folia eius ſunt ſilia folys conize maiozis: ſz angſtioza ⁊ pinguioza cū aliq̃li viſcoſitate: ⁊ odozē grauiveſunt coniza. flos eius auroſus ſilis aurigali ⁊ buralmos: ſemina ei⁹ q̃plurima ozdinatim poſita in capitello quodā bītia fozmā cozniculoz: ⁊ ipa ſemia ſunt piloſa aliqualr. est calā ⁊ ſicca. POSSE. Habet vim ſtrigēdi ꝓfozandi ⁊ deſiccādi. ꝓra dolozē dētiū puluis ei⁹ ſi ſuoluat in bōbice ⁊ dētib⁹ applicet ſtatim dolor ceſſat. ſilr narib⁹ ītromiſſa vermē q est in dēte occidit. ꝗ roſulas pedum valet fomētū ex ea fcñ.

Karanea. i. arboz coznus.

Karaſia. ara. keraſia. grece babelmeluch. i. granum regum.

Karaſis. i. opium.

Karata. i. karubie ſemē vel xiliq ⁊ ē gen⁹ pōder] granoz. z. ozdei. ſz alios. 4.

Karatidas. i. memit. ⁊ karatidas. i. papauer coznutū

Karathin. iſculi. giſenteria. i. lūbzici terreſtres: inteſtina terre.

Karabāos. i. cācer marin⁹.

Karbeth. karbech. ara. i. ellebozus.

Karda. i. cicer erraticum.

Kardamomū indum. ara. cacula.

Kardamen. kardamum. i. cozdumeni. i. carui agreſte: ⁊ kardamuz ē naſturtium.

Kardel. ara. i. ſinapis.

Kardia. gre. coz. ide cardiaca paſſio. ſ. cozdis. kardia kenoſos.

Kardiognos. grece cozdis mozſus.

Karea gre. nux. ſ. arboz: ſed karioē fructus: karia vo nuces. karion.

Kareo. i. ſemen ferule.

Karf. arab. teſta figuli fm Auic. karmed tegula. li⁹ de doct. gre.

Karfati. i. cinamomum.

Karfi. karff. ara. apium.

Karfifir. i. apy ſemen.

Karfos. ara. veſptilio.

Karber. i. tozelle.

Karia. karidia. kariō. i. nucis regalis fruct⁹. karia baſilica.

Kariada. grece piſcis ſcilla dictus.

Kariana. karion baſilicon. i. perſica. Theoō. priſ.

Karides. gre. cācri piſces.

Karim. ara. vitis.

Kariofilos. gre. gariofilus.

Karion pōticon. i. nux aquelana.

Kariſmon est apa q̃dam. Serap. capl'o picis.

Karkinos gre. cancer marinus piſcis ſiue fluuialis: ⁊ cancer morbus dictus alr carcinoma.

Karkit. ara. polipus piſcis. talentare.

Karma. i. carui.

Karme. i. karmet.

Karmen. karmez. i. grana tinctozum. Coccus infectiuus. Diaſ.

Karmene. i. ſerpēs nō interficiēs mozſu tm: imo viſu ⁊ auditu ſiue ſibillo.

Karnezith. karnezir. i. fructus tamariſci. Auic.

Karmufel. karumfel. i. gariofilus.

Karnabati. karnauadi. id est carui.

Karnub. karubia. cabarliubu. xiliqua idem. Carnubia. xilocaracta.

Karol. i. apium riſus.

Karon. Auicen. est lignum indum. i. mugat. almigat indum.

Karpo karpos. gre. i. ſemē: vel fructus.

Karpobalſamuz. i. fructus balſami.

Karſich. i. ſemē tamariſci.

Kartā. arab. gnicus. i. cartamus: crocus hortulanus cincus.

Kartetica. i. lecoflegmatia

Kartomi. i. arboz karabe.

Karu. ara. coznu.

Karuia. ara. carui.

Karunfel. ara. gariofilus.

Karxof. ara. cardo fullonū

Kaſab. ara. cāna arundo.

Kaſab deberite. arab. calamus aromaticus.

Kafboz. ara. coziandrum.

Kaſſia alia lignea alia fiſtula. l. Thiarzamber.

Kaſſiteros. gre. ſtagnum.

Kaſtana. gre. caſtanea.

Kaſtaran. ara. betonica. gr. keſtron. zeſtron. Macer

Kaſtozos. gre. fiber. caſtoz ponticus canis.

Kaſum. ara. abzotanum.

Kaſurudar. arab. galanga. Auic.

Kata. gre. gatta. ⁊ kata greca ppō ſignificat p. ꝗ. ſz.

Katarticuz. i. purgatiuum.

Katachriſmon. gre. illiſio ſeu inſpſio aq̃rū. Demo. ide katachriſtos illinit⁹ perfuſus.

Katine. ara. i. melica. li⁹ de doctrina arabica.

Kataf. arabi. atriplex. ſarmech. ⁊ kataf. ara. yrūdo

Katagenis. gre. granati perſingula grana.

Katagmaoſteō. gre. fractura oſſium.

Kaudal. i. agrifolium.

Kaudati. kaudarz. i. granū fenugreci.

Kauken. arab. ſalachafe. te ſtudo.

Kataplasma.gre. ēplm.li° de doct.greca.
Kataputia.katapodia.i.pillula: a greco katapneo qō est transglutio.
Kataputia alia maior vt pēdadactilus:alia minor vt lacticiniū magnuz grece dictuz lacteris. arabi.vomendana. sic dr̄ vtraq: eo q; grana earū trāsuorenī vt pillule.
Katarrus gre.fluor reumatis.libro de doct.gre.
Katharticuz.gre. purgatoriuz:sed katartiki.grece confectio.
Katacastalon.gre. distillatio a capite cum grauitate eius.Lornel.cel.
Katatir.ara. siringa.q̄ medicine seu liquores: aliq in vgā imittunt.Serap.
Kate.ara.cucumer. Auicē. kate albemiar.ara. cucumer asininus.
Katilabich. ara. iterfector patris sui:z est arbustuz cui° fruct° comedit̄ z dr̄ ficus lupi.Lomar°.Diaſ. comestus multū iebriat. z dr̄ armoyn.gomarem. xamare.
Katiladib.ara. est interfector lupi.katil alkelb interfector canis:planta q̄ apud Diaſ.dr̄ aconitum duas bñs spēs.Auic.
Kauken.ara. testudo.li° de doct.ara.Aui.ſalabbafe.
Kaulos.gre.veretz. Pau. z caulis est vga plāte cuiuslibet fm Plinium.
Kauma.gre.calor incēdiū.
Kauſon. febris estuatiua: incensiua.
Kauterizo gre.incendo.
Kautbin.chatin.cacin.i.annulus.
Kayrich.ara.cuscuta.
Kayſum.i.pumex. arabice abrotanum.
Kazbor.ara.coziandrū. Al cazbor albir coziandruz putei.z ē capillus vir.
Kazdir.ara.ſtagnū. libro ō doc.ara.Auic.feruzegi.
Kazef.ara.testa figuli.karf kbar.karmed.tegula.
Kbeadi gd est.l. Deadi.
Kear.i.citrullus. (fistula
Kearſearſeambar.i.caſſia/
Keba.keban.i.bdelium.
Kebalon.i.tapſia.
Kebeuzeerfenz est genus quoddam fungorum.
Kebeum.i. quoddā genus tuberū adunatū in magnitudie testiculi.kebeū reſeceū.kebengi.
Kebekēgi.ara.botrachion .i.portulaca bñs lac.
Kebikēgi.ara.Diaſ.i.apiuz risus:vel raninū cū suis speciebus.
Kebikerigi.i.lupinus silue stris.
Kebū.kebid.ara.i.epar.
Kecanei.i.kekane.
Kechelab.i.marrubium.
Kechengi.i.kekengi.
Kedebelenbi.i. arſenicum
Kedria.gre.kedrea.kitran ara.i.cedria.resina cedri Alkitran.
Kedros. gre.i.cedr° arbor.
Kedus. Kedusi.i.ceterac.
Kedustrus.i.aurius.
Kefalos ichthis.gre.cephalus piſcis mugil.
Keiri.ara.est plāta triū spēruz:vna bz flores albos. altera purpureos. alia citrinos siue aureos q̄ bñt odorē violarū.plus tñ in nocte.a dia dr̄ leucis . lege cheiri.

Ca.CCCLXXVII.

Kenne idest bezehar siue berzat. Enax.i. lapidario suo.est gdā lapis multū carus regibus qui gñat̄ in oculis ceruoz:in oriēte q̄ cuz serpētes comedūt deponētes seniuz vt fortiores fiant itrāt flumen vbi morant̄ imersi vsq ad caput tādiu quousq sentiāt vtutē veneni separatā.iterea lachrymā emittūt:q̄ coagulata in oculis iterdū vsq ad magnitudinē nucis desiccat̄ donec cadat cū de flumie exierūt z sic iuenit̄. z hec dr̄ venenomer asininus.
Keiken.i. lachrym° arboris siliis mirre gustu bzumoso.B maxime timiamatib° admiscet̄ mirra z storace admixtis: vt gratius fumiget:z est gūmi borribilis saporis.
Keilus.i.pmixtuz vel permixton.
Keiſim.ara.i.leuisticū vl'si seleos cāpestre vl'keiſim cāpestre:z est berba siliis ferule bñs semē albū simile lēticule.l. Zalaspiū
Keiſmi.i.abrotanum.
Kekane est quoddaz gen° cataputie:cui° folia sunt similia folys strigni.
Kekelāgi.i.ꝓfectio inda.
Kekēgi ē scōa spēs strigni vel solatri pferēs granū rubicūdū siſe ceraso i vesica iclusuz citrina in colore:quare a multis vesicaria dr̄.Diaſ.cacabū vocat fiſalides z vesicago. Pli.li°zi.ca°3i.l. bameb
Kekiken.Boeboengi.i. biboengi.
Kekil.i.mellilotum.
Kelagie.i. cib° q̄ fit ex pulmone z c.l.kalangie.
Kelangon.i.acetoſa.
Kelar.i.folium.
Kelb.ara.canis.
Kele. Kili. kelel.gr.kilitl.i. bernia.keletos.bernios.
Kelengi.i.ꝓfectio inda.
Kelielucer.Lucalit.i. mellilotum.
Kelilech.i.abrotanum.
Kelmes.i.kermes.
Kemac.i.ciperum.
Kemac.i.altamuga.
Keme.i.galbanū.l.bene albegi.
Kemedekt ē spēs camōille
Kemeliō.i.spēs demest nigra mortifera:z ē laureola.
Kemes.i.grana tinctoruz. Mesue de medicinis laxatiuis.l.lapis stellatus.
Kemesir.alieusir.i. opoponax.
Kemie.i.kemat.nā istud significat in plurali qō illud in singulari.
Kemos.i.psilotrum.
Kemosis.gre.kemosisl. est vehemēs tumor oculoz z c.l.chemosis.chimosis.
Kemul.kemuli.i.antera.
Kemumabiat.i. ciminum.
Kenamides. kenkamides .i.grana vuarum.
Kenkamides . gre.i. grana q̄ itra ficus sunt.Hal.i.libro de cibis.ca° de vuis.
Kēnan.kennat.i.kerua.
Kenebar.i.balsamita.
Kenech.albedi.arab.i.galbanū.bezard gñq dciñ.
Keniuury.Dia.i.keneuuri berba ē.Almāsor.tractatu.3.ca°18.
Kēkeret.ara.i. gūma.acorsof:qō ē spēs cardi . barsas.Lunchar.
Kenoli.kēoliō.i. valeriana
Kenon.i.almugat.
Keposar.keposari.i. sigillū salomonis berba.
Kepsen ē spēs picis. Sera. capl° picis.
Kepsos.gre.i.auis merul°, als mergus glaucus.
Kera.gre.cera.z kera.i.tunica cornea oculi:q̄ z keratoydes dr̄ a keras qō est cornu.
Keras.gre.i.cornu.
Kerasea.gre.i.cerasea p bore:sz p fructu.kerasiō
Kerates ē pōdus sumptuz a semie xilocāracte. z fz Auic.z Jo.Serap. ē pondus ponderans grana q̄ tuor ordei.
Kerati. Keratia.i. siliq:qō arabes vocāt barnob.keratiō.xilocaracta. carrubia:pro arbore: pro fructu carnub.
Keratos.elafy.i.cornu cerninum.
Kerbes.i.mirabolani.
Kerbet.i.ellebozus.
Kercetas.i.papauer miconis.
Kereal.i.ysnen.
Kerfe.ara. Kiserech.i.cortex cuiusq arboris.
Kerfe.aromaticū.i. cortex colorē bñs purpureuz:z saporem gariofoli absq dulcedie cinamomi: q̄ nis dulcius sit q̄ gariofilus:z aliqui ponunt pro eo cinamomum.
Kerff.vel Karff.ara. apiū.
Keromeli.gre.fauus mellis.i.mel cum sua cera fabrica apum.
Keros.gre.cera.
Kemezideychi.Serap.est spēs camomille.
Kerua pētadactilus.cataputia maior.sponsa solis Lici siſamus agrestis siſelim capzion. crocoma. Diascorides.

Kerum.i.mensis.
Kerui idem.
Kerkeme.i.curcuma.
Kerkesche.i.cubebe. Se.
Kermes.i. coccus vel tinctura facta cum lacca.lege ace.
Kermet.i.fex.kitran.z kermet est nomē ponderis sex kirat.Auic.
Kerphadarsini.i.citrum.
Kernich.i.oximel gariofilatum.
Kersenay.i.byrcina.
Kersenie.kersanne.arab.i. orobus.kesu.
Kerua gd est.l.cataputia.
Kerudenen. kerundenen. est qōdā granū quo carnus ,puocās vrinā z mēstrua.Auic.z soluit colerā:z calefacit vuluam.
Kesaboz.i.arsenicum.
Kesikegi idem.
Kescen.i.qōdā genus fungi z tuberum adunatum ad modum testiculi.
Kese.keste.i.herbus.
Kescarite.ara.i. bozripilatio.libro de doct.ara.
Kesen.kessē.i.cortices glādium.
Kesse.i.cinamomum.
Kesibe sunt fustes nigredini attinentes radicibus rubee similes.
Kesikegi.i.arsenicum.
Kesaboz idem.
Kesmes.i. passule sine nucleis.l.baarim.
Keso.i.cimbalaria.
Kest.ara.vocat̄ cib° q̄ fit ō simula ordei z lacte acetoso butiro excto: et fit ad magnitudinē magnarū pillularum.
Kestio.i. vecetonica.
Kestreus.gre.piscis cefal° mugilus.
Kestri.i.piscis mugilus.
Kestros. Delmige.gre.i.lūbricus ventris.
Kesum.kesimi.i.abrotanū
Kesumen.i.Ꝑ.i.z grana.v.
Ketana est quoddā genus cataputie:cuius folia sūt similia folys strigni.
Ketbavl'arifa.i.cataputia
Ketos.gre.piscis. kete plurale est eiusdem.
Keusen.i.biar.
Kez.i.fulloli.l.sera.
Kezaf.i.titimallus vel anabulla.
Kezai. Kezair.i.pipinella.
Kezed. Kezef.keded.ara. .i.arbor draganti.
Kbas.ara.i.lactuca.l.bkas
Kbarkbar.Lascasum.ara. papauer.Stephanus.
Kbitim.ara.alchea.
Kbobus.ara.panis.
Kbulungen.ara. galanga.
Kbunte.ara.affodillus.
Kiachus.i.ciatus.
Kiamos.grece faba.que fauua dicitur.
Kianeos fulu°.beluus.venetus.flauus ē q̄dā spēs colozis.l. ciane° cerule°.
Kiantis.i.faba.
Kiar.i.citrullus.
Kiar.arab.vel kaiar cucumer vel citrullus.
Kiare.i.dragantum.
Kiarsarabar.kiarza mber .i.cassiafistula.
Kiatos.gre.ciathus.
Kibar.kibari.i.acetosa.
Kibasuf.i.epatica.
Kibil.kibili.i.sticbados.
Kibzit.ara.i.sulfur.
Kibzos quid est.l.omis.
Kic.i.galbanum.
Kicb.i.pulmo.Se.ca.45z
Kica.kicta.i.malus appetitus q ꝓtigit mulierib° p gnātibus comedentib° lutum vel pontica.
Kiclaminū.i. malū terre.
Kicle.gre.turdi.
Kicli.gre.turdus piscis.
Kicozion.Steph.endeba. intuba.endiuia.
Kida.gre.i.turtur auis.
Kidalo.kidaloi.i.ypericon
Kidia.i.cimbalaria.
Kidol. spargula.
Kidomon.i.artetica berba
Kidonia.gre.i. citonia coctana.
Kidra.kidria.i.cedria.z est gummi cedri.
Kiem.kien est locus qdā.
Kietb.i.galbanum.
Kifeos.i.ramicb. Hal.lib° de facil'.acqui.
Kiga.i.cordumeni.
Kigal.kigali.i.matrissiluia
Kigili.i.kibil.z sunt instrā gressus vt cossa crus pes z omnia talia.
Kikabal.kikabali.i.palma christi.
Kikabaut.i.satirion.
Kike.ara.kikion.foca.virtus marin°.li°ō doc.gre.
Kikiban.i.brionia.
Kikide.i.dragantum.
Kikidos.gre.kikidon.i. cicidos.z est galla. Pau.libro de doc.gre.kikis.
Kikikenb.i.bibonegi.
Kikil. Kilkil.ara. Sera.i. grana granatorum silue strium.
Kikire.i.dragantum.
Kilamia. Kildiz.kimia.i. cadimia.
Kila.gre.glās. Hal.libro ō euchimia.
Kilaru.kildaru.ara.i.fillix sarax.
Kilbu.i.canis.
Kilduar.i.cedar.
Kildolion.a kelidon qō ē yrundo.Kiludonion.kildolioni.kiloliol.i.celidonia.
Kiley.i.salix de oriente.
Kilia.kiliā.gre. aluus.i. vēter vel fundus stōi yter° ide kiliaca passio.fluxus vētris diaria.nos ciliacā dicimus.
Kilil.i.mirabolani citrini. vel corona regia.
Kilimalchus. kilile.i.mellilotum.
Kilimi.kilimia.i.cadimia.
Kilio.i.spargus.
Kilit idem.
Kilke.i.ordeū excoziatum fricatuz z coctuz cū multa aqua . z dr̄ ptisana ordeacea:z est far ordei p fecte coctum.
Kilotitas.i.alta vulnera: Halienus.
Kilus.gre.chilus.i. succus
Kima.i.cardus.
Kimaloc.kimaloch.i.abrotanum.
Kimar.i.ziniar.
Kimia.i.cadimia. kilamia idem.kildim.
Kimiadon.i.balsamita.
Kimia lepra.i.fabe farina.
Kimition.gre.ciminum.
Kimoboz.i.pulex.
Kimoides sūt frusta subtilia vel grana parua.
Kimolea.Himolea.i.cimolea. Serap.est marmor inuētū in luto viridi.
Kimosarch.i. scordeon.
Kimosis.kemosis idem.lege chemosis.
Kina.i.galbanum.
Kinabar.gre.cinabrium. Steph.kinabari. zerafarum.zengifur.
Kinamomum.gre.i. cinamomum.
Kinara.gre.cardus vl' carduus.
Kinarion.kinarium.i.carduus canis.
Kincus .i. lotincu . crocus bortensis.Hal.
Kindikion . kinikion ē herba q̄ similat̄ asse fetide z cū ea abstergitur vitrū.
Kineki.gre.angina .i. squinantia.
Kineliom.kinelion.i.amomum.
Kinikon prisnon gre.tortura oris a Sctione nerrorz.Lornelius cel.
Kinkil.i.rosmarinus.illud vocabulum ponit̄ in antidotario Damasceni.6. qui incipit . Zuccarum Alkikil vel alkinkil: z ē post.6.qui icipit. Zuccarum bugo.
Kinkus iter plantas spinosas comestibiles a Hal. numeratur.
Kinodentes.gre.i.canini dētes.
Kinodoseos.gr. cīodoseos .i.canin° appetit°. Alex.
Kinoglossa.gre.cinoglossa canis lingua.
Kinoida.i.vuula.Ha.6.memiri.capl°.3.
Kinomia.gre.i.musca canina venenosa.
Kinopotano.kinopotanos .i.canis fluuialis:z est castoreū fiber pōtic° canis
Kinoz.gre.q̄dā cicera pua nigra.Hal.de alimentis.
Kinos baton . kinos batus. Hal.i.cinos batus. al' capparis.Diaſ.kinosuata.kinos grece canis.
Kinos.Ste.est berba portulace similis.
Kinup.i.prassium.
Kinusol.i.apium risus.
Kios.i.arics.
Kipar. Kipari.i.epatica.
Kiparissos gre.i.cypressus vel semen eius.
Kiperon . Kiperion.i.laureola.
Kiperum.i.ciperum.
Kipsus.kipsusi. Kippus.i. stere° qō est fimus.
Kiquidos.cicidos.i. galla. Stephanus.
Kirada gre.i.puriries.

DIASCORI . capl'o de adianto.

Kirades.i.scrofa.
Kirat.kirates.kirau. karates.ē pōdus.4. granozū ordei.xilocaracta.Auer. 7.collz.c.9.circa mediū.
Kiramenon.i.napta.
Kircin.i.mentastrum.

Kirfe.kirferdarsini.i.cinamomum.
Kiri ē flos qui redolet vt gariofilus:⁊ est cheiri.
Kircbelimir.i. cucumer agrestis.
Kirrion est spēs tinee capitis q̄ facit fozamina manātia sanie similē melli. apō Hal'.est spēs cicerū. differt autem ab acozis magnitudie fozaminuz.
PAVLVS.capl'o de acozis ⁊ kirys.
Kirios.i.frigus.
Kirtis epatis.i. gibbi epatis.Hal.i.terap.capᵗ.19.
Kiri.gre. instite parue linteoli.
Kirki est quoddā os ex oībus ossib⁹ tibie equi.Herodius de cura equozuz.
Kirtas.ara.i.carta.⁊ kirtas sunt sexteriola texta ex burdbi.
Kirte.gre.i.varices.
Kirutes.Stepha.est lana margaritalis.
Kirukes gre.dicunt̄ latine colozes: qbus tinguntur pāni: vel murices pisces: sanguine quozum tingit purpura.
Kirul.i.serpilum.
Kirim.i.cartafilago.
Kisa.i.grana solis. et kissa. gre.auis pica.
Kisal.i.gentiana.
Kisapon.i.saponaria.
Kisarfasalista .i. cassia lignea.
Kiscb est cibus qui fit ex simula frumēti aliquādo ozdei macerati in lacte acetoso quo faciūt pillulas maiozes ciceribus: et deficcant ⁊ cōseruāt has coquunt cum carnib⁹ vl' pinguedine elixantes: et est cibus infrigidatiuus. in Almansoze iubet̄ dari diabeticis.⁊ oī etiā kisch ipsa simula farine vel oz dei cum lacte acetoso. coeta lege tarcanon.
Kiscos.i.agnus castus.
Kise.i.cib⁹ qui fit de simula ozdei.
Kisserion gre.i.pumex.
Kismes. Kismen.i.passule sine nucleis.
Kismos.kissos.gre.i. bedera.
Kisobzam.i.cicuta.
Kissokilion . gre.i. baca bedere.
Kist est nomen mensure.
IOAN. SERAP.liᵗ 7ᵗ de cōfectione electuariy ō citonys aucūtate Ha. que ex ea est romana est lib.i.5.Item Auic. capl'o de sciatica.
Kistis vritbar. gre. vesica.
kistis vrine.
Kitinus.i.citinus.Halic.6. memiri.capl'o primo.
Kist.i.est cotille due.i.3.is. naz cotila est.3.9.⁊ libzo de voc.ara.kist.i.cadus. aliter Halienus q̄rto de accidenti ⁊ mozbo.capl'o 7.in medio.
Kit.ara. murilegus catus.
Kita.i.vsnee.
Kitelimir.i.cucumer agrestis.
Kitbum. kitum est genus arbozis que facit gūmi q̄ cozpoza inungunt̄ ne putrefiant:⁊ vocatur arboz mozthuozum.
Kitira.ara.i. dragantum:⁊ kitira.i.citbara.
Kitisucus.i.folia diafozetica.
Kitramon.i. cretanus romanus.
Kitran . Auic.xerbim.ara. kidria.kedria.i.alkitran. cedria ē gūmi cedri.
Kitria.gre.i.citrum arboz.
Kitrinos.gre.i. colozcitrinus.
Kiudion. kiudioni.i. semē minozis mezereon.vl' co cognidy.
Kiidbmēia gre.kladeuma .i. purgamen sarmētozᵗ.
Kimas.klimax.gre.i. gradatio.a quo quedam cōfectiones.
Kimia.Ladimia.alkimia. Auic.est fumus seu fuligo adherens supiozibus fornacis in purificatiōe cuiusq̄z metalli.scozia vo est fex descendens ad inferioza.
Kinopodbes.gre. lactipedes.i.clinopodion.
Kioxos.gre.singultus. pulsus viscerum suspirium. libzo de doct.greca.
Knidi.gre. vrtica.eo q̄ tacta pzuritum facit.
Kismos.gre.pzuritus.
Koba.i.auellana indica:et est fructus qui vocatur faufel.
Kobal.kobali.i.epatica.
Kobastron.i.spodium.
Kobus.kbobus.arab.i.panis.
Kobus bacce . chobus bagne.i.nux sarcb.que vulgo melecbeta oī.
Kocaston.i.vga pastozis.
Kochi.kochium est qōdaz animal marinuz:qō vulgo oī vitulus marinus: bīs pedes.4.similes pedibus catuli.⁊ parit catulos:⁊ exit ad terraz iterdū ad pascua.⁊ ē pilosus.
ALBERTVS. libᵗ p de aīalibus.capl'o.3.
Kochia.kodia.i.papauer.
Kochimillum . kochimilon.i.pzunum.chochimelum.
Kochinos coccus. cochin⁹ sanguineus coloz rubicūdus.
Kochlidion.gre.murex cochlea maris acuta.
Kochlie.gre.coclee.cōche.
Kocrosan.i.vsnee.
Koda.i.fragaria.
Kodalf. kodalfi.i. sponsa solis.
Kodia.kochia.gre.i. papauer.inde diacodion.
Kodiārbos.i.nenufar.
Kodie.i.conche coclee.
Kodil.i.muscata.
Kobobzan.i.tucia.
Kobol.i.puluis oculoz.
Kobol.Alkobol. kaoz.ara. omnis medicina ocularis.ita q̄ antimoniū apō eos propter excellētē virtutem quā babet ad oculos cobol vocant: q̄tuis proprio nomie artinacb vocetur.
Kobolab.i.oculus xpi.
Koial.i.corallus.
Koit.i.pupilla oculi.
Kokema.i.crocomagna.
Kokium.kike.ara.vitulus marinus.gre.foca.
Kokon . kokkos. gre.i. sumacb tinctozᵗ.i. coccus. grana tinctozum.
Kolaniscos. kollaniscos. gre.i.racemus.
Kolla.gre.glucten.
Kollastibon . Kolasticon. gre.i.purgatozium.Lalasticum.
Kolefia.i.trifolium.
Kolēbas. Kolēbzas. kolība.gre.oleaginea.i. oliue columbares.
Kollirion.gre.i.colliriuz.
Kolibon. granum coctum .i. frumentum.
Kollitrat.i.ceterac.
Kolofonia. resina cocta.i. resina frixa vel composita:⁊ est pix greca.
Kolon est intestinū penultimum.kollon gre.
Kolpos.gre.sinus.sinuatio inde encolpismus medicamen q̄ō in sinum matricis inuycitur.
Kolub.i. medicamen matricis.
Kolus.kolos.i.anus.
Koma.i.calx viua.
Komal.komafi.i.almea.
Komaliob.i.culcasia.
Komaros . gre. comaruz
Komas.i.pascentia vulnera. GALIENVS.
Komasion.komason.i.vmblicus veneris.
Komcos.i. gūmi arabicū.
Komertes.i.puluis.
Komidan.i.alcanna.
Komidascalū.i. iuniperus
Komidion.i.gūmi cuiusq̄ arbozis.liᵗ de doc.gre.
Komon.i.cicuta que oī comos.Halienus.
Konalif.i.melissa.
Kondasion.stafili. gre. racemus vue.
Konder.ara.i. olibanuz.luben.
Kondes.ara.i.condisi.
Kondisal.i.balsamita.
Konditos.gre.i. vinum cū spēbus cōditum.nectar.
Kones.i.bistozta.
Koparion idem.
Konia.gre.koniartos. leucasia. albestos.i. calx viua.
Konion.herba venenosa ⁊ mozthifera.conios.libᵗ de doct.gre.est cicuta.
Koniroros.gre.puluis.
Konis.gre. Tefra.i.cinis.
Konos.gre.i.pinea. strobilos nucleus eius.
Konopeū.i.optoziuz lecti.
Konosi.konops.grece.i.culex.inde conopion conopeum opertozium lecti vel tricliny p culicibus.
Kopar.i.viscus.
Koppar.i.herba fullonuz.
Koparion.i.bistozta.
Konces idem.
Kopos.kopzos. kopzosi.i. stercus capzinuz vel cōcunq̄z
Kopzion.gre.stercus letamen.purgamentum.
Kopto.grece . cedo incido scindo.
Kozabion.i.almea.
Kozat.i.senation.
Kozat.Lozat ara.plāta fontis senation.
Kozatos.cozu⁹.kozax. cozuus vetulus magis.
Kozdumen.kozdumeni id est carui agreste. kosseni idem.Dia.cardamomū.
Kozica.ē fluxus reumatis ad nares.
Kozion.gre.i.coziandrū.
Kozi.gre.pupilla oculi. ide platicoziasis oilatatio pupille.
Kozkomabama.ara.croco magna.
Kozlobar.i.cimbalaria.
Kozon.i.cozium.
Kozone gre.cozniz.
Kozonis.i.coni.
Kozul.i.siseleos.
Kostos.gre.costus.
Kotilidones.gre.sunt ligamenta fetus.
Krambi. gre. bzasica caul' cirocacia.
Krana. gre. cornus arboz. kranion. fructus cornu.
Kreas. caro creata. sarcos carnes.
Krepuli.gre. krepali. idest crapula.
Kretal.i.mumia.
Krikinū.i.cartamum.
Krimon.gre.krinon.i.liliū
Krinoides dissolutōes mēbrozᵗ minute que in ypostasi vrine interdum apparent.
Kryos.gre.frigus.p.y.⁊ krios.gre.aries veruex.
Krisimaniera. cretici dies iudiciales determiatiui
Krisis gre.examen .i. iudicium.discussio.
Krisolocāna.i.atriplex.
Kristallos.gre.cristallus.
Kristalodis. gre. glatialis. glatie plenus.
Kritana gre.kritama.idest cretanus marinus.
Kritarion.i. ozdeol⁹ oculi.
Krite.kriti.gre .i. ozdeum. kritinus ozdeaceus.
Kritbarion.gre. ozdeolus. qui in palpebzis nasciī.
Krocos.gre.crocus.
Krocodes.croceus.
Krocodillos. crocodrillus
Kromion.krōmion.gre.id est cepe.
Kuactil.i.blaccebisantia.
Kual.i.nitrum.
Kuat.i.rosa.
Kubasion kubason.i.poliū

Ca. CCCLXXVIII.

Kubebe idest damirta vel bozongi ara. lati. cubebe.Stepb.cartision.Lautal'.Hal'.
SERAPION.lib.aggre.cap.kubebe.Est plāta habēs folia mirte domestice:nisi qz sunt latioza eis:⁊ sumitates eozum sunt acute sicut summitates lancee:⁊ babz fructū rotundum aliquātulū depzessum ⁊ latū iter folia eius repertū:qui quādo maturat̄ vergit ad rubedinē:iter ipsum est granū triangulu:⁊ bz ramulos similes ramis plante dicte latos egrediētes ab vna radice sicut agrestis difficile frangibiles longos circiter brachium vnum plenos folys ⁊ fructus eius ponticus declinās ad amaritudinem:⁊ coloz eius declinat ad rubedinē.Et idem postq̄z cōgregaui sermonē Diaſ.⁊ Hal'.super oēm berbā iueni q̄ Hal'. nō memozauit mirtū agrestē.Et Diasc.nō memozauit cubebas:⁊ vidi q̄ descriptio Hal'.super kubebas est descriptio Diaſ.sup mirtū agrestem. PLINIVS.cap.de cubebis. Ex eis sunt domestice ⁊ siluestres.sunt.n.fruct⁹ cuiusdaz arbozis in partibus indie nascētis:⁊ sunt triū generuz siluestres que sunt minozes:⁊ sunt sapozis acuti sicut piper: ⁊ sunt graues itus plene bzenis stipitis.sunt etiaz alys superioribus siluestres maiozes pōderose sil'r ⁊ plene amari sapozis superiozib⁹ meliozes sunt alie domestice omnibus p̄dictis laudabiliozes iterius inanes leuis ponderis: longi stipitis modice amaritudinis in summitate babentes planitiē aliquā:⁊ vbi coniungitur stipiti cōcanitas est quedā.cum masticat̄ fumositas quedaz euapozabilis ad cerebrū ascendit.cum simpl'r ponit̄ ista itelligitur. virtus est in folys ⁊ semine cali.sunt ⁊ sic.temperate. POSSESERAPION.Semē eius bibitū vrinā pzouocat: menstruis imperat:calculos vesice frangit:bictericis ⁊ cephalargicis medicat̄. Radix eius cum viridis est a multis p sperago comeditur que amara est ⁊ diuretica.Et idē auc. Ha.est medicina similis fu in sapoze suo ⁊ vtute:nisi qz est subtilioz multū.ideo fit aperitiua opilationuz que sunt in cozpoze toto:⁊ puocat vrinam: ⁊ mūdificat renes a lapide qui generatur in eis:⁊ est bona gutturi ⁊ frigit ventrē
PAVLVS.capitulo de Lubeba.valet contra frigidū reuma:⁊ confozat cerebzum.
Kubece.ara.i.malua.
Kubulas.i.cicozea.
Kucb.vel kbauc.ara.psica
Kuflbasir.azarton.i. amurca olei. Hal'.6.sim.pbar.
Kufonil.i.prassium.
Kufozad.i.psilotrum.
Kufozdarsin.i. cinamomū vel species eius.
Kubul.kubulb. idest antimonium.
Kubulūgen.i.galanga.
Kuil.i.sene.
Kuit.i.nitrum.
Kuith.i.gummi.
Kuitabel.i.bdelium.
Kulas.kulbas.kulkasi.ara. idest culcasia.
Kulbuchelbir.i.pollitricū
Kuleba.i.ciperus.
Kulef.ara.i.salix.⁊ garab ē species eius.
Kulepiū.i.mētastrum.
Kulk.kulb. kolb.Serap .i. milium solis.
Kulu.i.vsnee.
Kulumar.i.gariofilata.
Kumar.kumari.idest cotula fetida.
Kumarcb.i.ozimum.
Kumeran.i.arsenicum.
Kumeteri.i.polium.
Kumetre.ara.i.pira.
Kunte.i.affodillus.
Kunteliom.kūtelion.idest kalendula.
Kuraba.ara.rogel.i.pes.
Kuran.i.pix liquida.
Kurat.kurrat.ara.i. pozrū.
Kuration.i.vsnee.
Kurbetb.ara.ellebozus.
Kurnaba.ara.vlcus.
Kurt.i.gūmi arabicum.
Kurtas.i.carte.
Kusali.i.filiᵗ ante patrē.
Kusamū.kursamum.ara.i. mabab.mebab. Mebebum.Stepb.kisiamū.
Kust.ara.i.costus.
Kutubut.i.coloz sanguinis putrefacti i facie:⁊ ē species melācolice dicte cutubut.qz eam babens fugit absq̄z ozdine.⁊ eiᵗ incessio est diuersa.⁊ kutubut sil'r est bestiola stās in superficie aque que super eam mouet̄ diuersis motibus sine ozdine ⁊ q̄cunq̄z bora aliqd accidit ei fugit ex eo qō ipsi accidit.deinde apparet:⁊ dicitur bestiola nō gescēs: ⁊ dicit̄ vulpis.Alabamatu.verūtamen magis similia sunt duo p̄us dicta
Kyda.i.yrcina.

Littera. tā apud grecos q̄z apō arabes eodē mō se habet sicut apud nos.
Laas.idest sene.
Laafacon.i.mellilotum.
Laamā.i.stercus columbinum.
Laapar.idest prassium.
Laban.i.olibanum.
Labanotl.qd ē.l.policaria.
Labar.idest lētigo que nascitur iuxta aquas. folia babet rotūda:⁊ flosellu exalbidū.est acris ⁊ diuretica.l.babaleb.Diaſ.
Labdion gre.Fm Demost. est ferramentum subtile quo aufertur aliqd oculo infixum.
Labea:est spēs titimalli.
Labe gre.labi.Demostb.i. manica cultelli vel scalpelli.
Label.i.ziniar.
Labeserecb.i.bdellium:
Lablab.lableb.i.lebleb.
Labrax. laurax.gre. est piscis lupus variolus.ara. saborb.
Labruz veneris.i.cocognidum.qdam dicūt q̄ est dipsacos.
Labrusen.i.ypicon.
Labula spēs ē titimalluz.
Lac.qd est.l.lelen.
Lacca.qd est.l.aec. ē gūmi rubicūduz quo tincture fiunt. arbor eius ē in arabia similis arbori mirre. Auicen.keiken dicit ara. vocatur lecb.
Lac fisticule termini .i. semen croci bortulani.
Lac papaueris.i.opium.
Lacabatabaco.i.borax.
Lacara.i.acetosum.

Lacerana.i.olera.
Laceri.herba ē bñs folia. sic anagallus quā ignoro
Lacertola aque.i. stincus.
Lacertus. AVICEN. eius natura vicina ē stellionis: sed est melior eo. eius stercus acuit visum ⁊ conuenit puriginī ⁊ albugini oculorum.
Lacescēs virtus. Diasc.est quaꝫ greci dñt mictricē.
Lachana. gre. dicūtur oīa olera. lachanan olus. vnde crisolocāna.
Lachiri.gre.lati. cicercula. GALIENVS. lachiri cōsimile vtute qdē est faseolis. vtuntur autem his plurimi q �means veram asiam rustici. virtutē quidem similē habēt faseol: grossiorē qdē substantiā: ⁊ ppter hoc sunt magis illis nutritiue.l.Solaka.
Lachitis.lacit.l.i.cataputia
Lacora.lacoria.i.acorus.
Lactuca asini vel muscellina: qō idē est lati. gre. anchusa.ara.abuglisse vel sinarem: vel sincarez. DIASCORIDES.ca.de anchusa. Eius genera tria: quarū vna folia habet lactuce silia: sed acuta pilosa ⁊ aspera: nigra ⁊ spinosa. Radix ē ei digiti bñs grossitiem: ⁊ colozis sanguinei in estate potissime ificiens digitos: nascit locis cultis folia plurima habēs in gro super terrā spansa. lege eam mēse februarij. Radix eius redarguit ⁊ stipticat. POSSE. cōbustionib⁹ medet cera ⁊ olo addito: vulnera renū optime curat. ignē sacrū cum polenta extinguit. maculas corporis ⁊ lepras cuꝫ accto ipsita mūdat. supposita mēstruis imperat abortum facit. Elixatura eius stericis mulierū recte adhibet. freneticis ⁊ spleneticis opitulat. febrientibus cum mulsa dat. nō febrientibus cū vino. folia ventrē stringūt cū vino bibita: ipsaqꝫ herba decoctiōe arcuatū morbū sanat. Itez in oleo decocta cum cera vstionib⁹ ⁊ vlcerib⁹ difficulter cicatrizantibus apponit. Est alia anchusa: quā multi Alchidion vōt: supradicta parvior est: qꝫ folia minora hz ⁊ asperiora superiore: virgas siles: vt supra sup q̄s florē purpureū aut feniceum. pfert. radices ruffas hz ⁊ oblōgas. Nascit locis arenosis. vtus ē radici ⁊ folys ei⁹ vna. Pli⁹. li.zz.ca.19.⁊.20.
POSSE. morsib⁹ venenatis occurrit: sed manducata ⁊ bibita: ⁊ colligata vim venenoruꝫ nō admittit: ei⁹ folia si masticata cōspueris serpētē occides. Est alterū gen⁹ sile supradicte: sed min⁹. semē hz colorē fenicē. POSSE. istud silr masticatū ⁊ cōsputū celeri⁹ serpētibus ifert mortez. Radix ipsi⁹ cū cardamomo ⁊ ysopo bibita modo oxifabi vnius lumbricos latos occidit. GALIENVS.6. sim.phar.ca.anchusa. Anchuse vē nō ciusdē oēs sunt virtutis. Nā ea qdē que anomachia. appellat stipticantē sil ⁊ subamarā hz radicē sufficiētē qdē corpi cōdēsare ac mediocriter subtiliare: ⁊ abstergere ⁊ lauare colicos ⁊ subtiles hūores. dictū est aūt in porib⁹: q pontica qualitas admixta amare nata est hoc facere. POSSE. valet ad hicteritiā. spleneticis ⁊ freneticis vtilis est. Est aūt sufficiēs ifrigidare. cataplasmata quoqꝫ cū farina ordeacea berisipillatis cōferre. Abstergit aūt nō solū bibita: sed deforis apposita: q̄ obrem morfeas ⁊ lepras sanat cuꝫ aceto. Ra-

Laccar.i.dactili.in antidotario vniuersali.
Lactel.i.mel.
Lacterides.lacteris.nomē est cataputie minoris: et seminis eius qñ simpliciter ponit pro scie itelligitur: ⁊ qd est.l. Cataputia ara.mebubedane.meubethene mēdana. Sera. Auicen.granum regum. Diaſ.lactuca.
Lacter l. Camelea. Panax deuia. Scebran. peplos.
Lacticinium.i. oīs planta bñs lac acutū: ⁊ est solutiuꝫ.ara.ietua.de gb⁹ titimallus pncipalior ē: cui⁹ spēs fm Diasco. ⁊ Pliniū sunt.7. de quibus infra. alie vō plāte habētes lac acutū sunt multe vt ⁊ plāta scamonee q̄ est spēs volubilis. ⁊ portulaca agrestis: ⁊ turbith: ⁊ volubilis minor.

¶ La. CCCLXXIX.

dicis qdem opera sunt hec: ⁊ vtutes opationuꝫ he qdem dicte sunt: frōdes vero plāte debiliores radice sunt: nō tñ excludunt ab actu stipticādi ⁊ siccādi. vñ ⁊ diariā sanare cū vino bibite: ea etiā que appellat anchusa berisipilantibus cōuenit: silr ⁊ radicē hz stipticiorē anomachi: eius vero que anothali: ⁊ alcibiadon vocat: vtus qdez est fari macosis: ⁊ mor igit ⁊ plus hz acredinis: q̄ ad gustū ⁊ serpentibus ⁊ morsis sufficit: cōpetit cataplasmati apposita ⁊ comesta. Reliq̄ vō que quarta est ⁊ parua: ⁊ fere inoiata qdē similis est altibidion. amarior aūt ⁊ farmacosior: q̄ propter ⁊ ad latos lumbricos idonea in multitudine oxifabi: cū ysopo ⁊ nasturtio bibitur. AVICENNA facit quatuor capitula.s.Abugilise.simar bearfelus.
Lactuca domestica. gd est .l.bkas.
Lactuca maria.i. titimall⁹ Cornelius cel.
Lacuna.i.terra sigillata.
Ladacr.i.bdellium.
Ladanum.i.laudanū. ara. scrobo. ab herba vñ colligitur ladā dicta. Pli⁹. lib.12.cap.18.
Ladarf.i.ypoquistidos.
Ladarbasach.i. iusquiam⁹
Ladil. Ladili.i.trifoliuꝫ.
Ladion.i.oclus bouis. Rasis.4.⁹ affoziſ.in fine.
Ladri.i.variole.
Laeg.laegi.i.gladius.
Laegifor.i.zedoaria.
Lafri.gd est.l.nakala.
Lagana.gd est.l.beuda.
Lagaos.gre.i.lepus.
Lagazaz.i.alexandrū.
Lagia.i.lepozina.
Lagiafir.i.piretrum.
Lagiasich.i.piper album.
Lagine est spēs corrigiole. Pli⁹.li.z4.ca.15.in fi.
Lagooptalmia.hanc habētes sunt qui cōducta palpebra superiori oculum regere minime possunt. Demost. fit sepe cicatricis ꝓtractu sic dicta a silitudine lepozum qui etiā dormiūt patētib⁹ oculis.
Lagogetos. gre. aspalax.i. talpa.
Lagoceros. Diaſ.i. trifoliū leporinum.
Lagopos.gre. Stephā. Dia. idest pes leporinus. ipsa tis oritur ⁊ locis cultis: ⁊ vbi oliue abūdāt habet folia pusilla triāgularis forme per oēs ramulos vtrinq; ab ambobus laterib⁹ cōtiguata per totā humilē plantulaꝫ expansam sup faciē terre i multis locis nascit.
Lagos. Lagoos. Lagaos. gre.i.lepus. Lagus idē.
Laguston.i.scordeon.
Lagustu.i.ciperum.
Lahab.ara.saluia. Busach Auicē. duo hic fac capla
Lababū.bali.ē mucillago cuiuscūq; rei vt psilu: seminis lini: fenugreci ⁊c. ara.lababe.
Labadrol.i.cicuta.
Labana.labanon.vocant. gre.oīa olera.
Laieralmanaci. Laieralmanaç.gd est.l. laieralmarien.
Laiet.altais.ara.herba bircina.
Lakana.idest lapsa. Ha.ca. de caule.

¶ La. CCCLXXX.

Laieralmarien. alkelilgebel.i.corona montana.ara.gre.libanotida.lati.rosmarinus. SERAPION.lib.aggre.ca. laieralmarien.est arbor marie: ⁊ ē alpinalfac.⁊ ē racola: ⁊ dicit auc. Diaſ. Spēs libanotis sunt tres. vna earū hz semen qō nominat fachi: ⁊ hz folia silia folys maratri: nisi qꝫ sunt latiora parū grossiora: ⁊ extēdit sup terraꝫ circulariter hīs bonū odorē: ⁊ lōgitudo stipitis ei⁹ est brachy vni⁹ ⁊ plus ⁊ hz multos ramulos: sup quorꝫ sūmitates sunt capitella: in qbus est semē albū sile semini plāte spōdilion noiate. mūdū angulosum acuti saporis. in cui⁹ odore est sile odori resine pini: ⁊ qñ masticat mordicat linguā. Radix vero eius est alba multū: cui⁹ odor est sicut thuris. Et est spēs alia silis supradicte: nisi qꝫ semē eius est latū nigrū sile semini plāte spōdilion boni odoris: sed mordicat linguam ⁊ hz radicē exteri⁹ nigrā: iterius vero albā. est spēs alia similis supradicte: nisi qꝫ ipsa nō hz stipitē: nec semē nec flo

rem: ⁊ nascit libanotis locis petrosis ⁊ agrestib⁹. Plini⁹ li.z4.ca.ii. vltra mediū. POSSE. SERAPION. auc. Hal. vtus oīum specieꝫ est silis ex hoc q resoluit mollificat abstergit ⁊ ticidit: ⁊ succ⁹ herbe qñ miscet cū melle curat obscuritatē visus: que fit ab humiditate grossa: hz species illa que hz capitella: quā Romani Rosmarinuꝫ vocāt: qñ dat in potu cōfert bicterico. Idē auc. Diaſ. Emplastrū ex folys cuiusq; speciei cōfert fluxui sanguinis emorroidarū: ⁊ sedat apata ca.ani: ⁊ extenuat emorroidas egredientes: ⁊ maturat scrofulas: ⁊ apata difficilis maturationis: qñ radix eius administrat sicca cū melle mixta mundificat. Et qñ sumit in potu cū vino cōfert tortionib⁹ ventris: ⁊ cōuenit morsib⁹ venenosis. puocat vrinam ⁊ menstrua: ⁊ qñ fit emplin cū ea humida soluit apata flegmatica: ⁊ qñ expprimit succus radicis eius ⁊ aliarū partiū eius ⁊ miscet cū melle: ⁊ fit ide colirū acuit visum: ⁊ semē ei⁹ qñ sumit in potu facit oīa hec: ⁊ qñ sumit in potu cū pipere ⁊ vino cōfert epilēsie ⁊ doloribⁿ pectoris antiqs. ⁊ bicterici: ⁊ qñ miscet cum accto forti curat morfeā. ingredit aūt semē eius in syrupis: verū semen illius qō dicit fachi nō est administrandū in potionib⁹ que sunt ad cancruꝫ: ⁊ qñ miscet cū oleo: ⁊ linit ide corpus. puocat sudoreꝫ: ⁊ sic cōfert hydropisi: ⁊ terit ⁊ miscet cū farina loly ⁊ aceto: et fit emplin cōferēs attritioni lacertorꝫ ⁊ podagre. Hz libanotis quā romani vocāt Rosmarinū: ⁊ ē plāta quā multi ponūt i coronis: hz ygas multas nō grossas flexibiles humidas sup quas sunt folia multa densa: subtilia lōga: ⁊ hz virtutē calefactiuā ⁊ desiccatiuā multū: ⁊ admiscet rebⁿ ꝗbus abluit caput ⁊ puluerizat de ea sup caput. ⁊ dimittitur sic tribus dieb⁹: ⁊ postea abluit ⁊ cōuenit oculis ꝗbus currūt humiditates: ⁊ cōfert bicteritie. Et idē auct. Abenmesuay est ca.7. sic. in tertio. ⁊ pfert corize frigide ⁊ alcohol cuꝫ eo ⁊ melle cōfert aque descēdenti ad oculum.
Lalaf.lalafa.idest trifoliū Constantinus.
Lalasor.idest arsenicum.
Lama. PLINIVS.li.iz. ca.18.in pncipio.
Lamam vocāt arborē spinosaꝫ in idia: ⁊ in arabia nascētē in q̄ fit mastix.
Lamil.lamili.idest vinec.
Lamiili.idest iuniperus.
Lambusca.i.vitl agrestis .l.Enantium.
Lana aliqñ capit p auripigmēto. Hal. ad paterñ.
Lana sucida.i.non lota.bona est de collo non mollis ⁊ femorum ⁊ bene lota. pro qua.l.tauf.
Lanadachis.i.fructus mā dragore femininum.
Lanā idest auripigmētuꝫ.
Lanaria idest structiuum: vel cōdes. Dia. paliurus eo q ex eo lana lauatur.
Lanceolata. idest plātago minor. Macer.
Landeabellafesin. lanea belafesin.i. xilobalsamū
Landrus qd est.l.nerion.
Landume.idest sempuiua
Lanfea idest scordeon.
Lanu idest cartafilago.
Lanzeden.i.icuꝫ benden.
Lampas alchutrub.gd est Auicen.secundo canō.
Lampiris gre.nocticula incendula.

¶ La. CCCLXXXI.

Lappa. idest mēta fm quosdā: sed falso. Nā lappa maior est bardana: et est alia lappa minor que habet folia obrotūda vt atriplex. de q̄ Diaſ. sanction aut fagasinon. vel Aparine: ⁊ est dicta inuersa que hz caudam igentē per terrā dispersam. hec herba a grecis philātropos vocat: eo q vestib⁹ hominū adhereret ob aspitatem sui: nascit iuxta muros: ⁊ est bardana. PLINIVS. lib.zi.ca.17.de lappa. Est duplex que adherescit q in ipsa flos nascit nō euidēs: sed occultus ītus ⁊ ītra se seia velut aialia que ītra se pariūt. PAVLVS.cap.lappa. Est duplex. ex ea est maior ⁊ minor. maior vocat bardanus. lati. ⁊ gre. ethiopis: ⁊ est masculus carēs semine. minor vocat bardana: ⁊ est femina faciēs lapas ⁊ semina adherētia pānis: ⁊ vocat lappa inuersa. GALIENVS.6.simpl.phar. cap.de lappa. Aristrū siue psonatia vel lappa: qō quidam persepidā vocant: folia eius sunt cucurbite similia: nisi q̄tenus sunt durioza ⁊ minora. diaforeticum est ⁊ siccatiuū habet autem ⁊ quid stipticitatis mediocris: idcirco ⁊ folia eius veterum vulnerum sunt sanatiua.
Lapaciolum.idest lapa acutum: ⁊ est spēs lapaty.

¶ Capitulum. CCCLXXXII.

Lapatium. lati.vel patella.gre. Lapaton. Auicen. Acetosa oxigma. lapaton bernason. Strep. ⁊ est aliud q̄z lapagos: cui⁹ due sunt spēs: acutū .s. ⁊ rotūdū qō sic dr: qꝫ rotūda hz folia: ⁊ acutū acuta. cuꝫ simplr ponit. pro rotūdo itelligit apud nos. ppie dicitur acetosa quedā spēs lapaty: que maxime in nemorib⁹ inuenitur. differt ab alys speciebus lapaty: solū q folioꝫ iferiora qbus virgis adherēt duas barbulas vtrinq; habent sicut iarus: ⁊ q acetosi saporis ē valde. DIASCORI. cap.de lapacio. ponit q̄tuor eius genera vel spēs: vnū qō māducat: ⁊ est illud qō vocat isipidū. alteruꝫ qō dr oxilapaciū: ⁊ acetosum lapatiuꝫ: ⁊ illa ē herba que vocatur acetosa que in locis humidis nascit. ⁊ in summitate eius sunt folia acuta ⁊ dura: veruꝫ meli⁹ est qō in hortis nascit. Est aliud agreste ⁊ minus bonū simile plātagini: sup terram spansum ⁊ molle. Est aliud qō multi zadam dicūt folia similia lapatio agresti habēs ⁊ virgā minorem. semen ei est acutū ⁊ ruffum siue subnigrū ⁊ triangulatū ⁊ viscidū sup virgā habēs semē: ⁊ lati. dicit lapaciū acutū. Macer. Pli. lib.20.cap.21.in fine. POSSE. valet cōtra scabiem empetiginē ⁊ serpiginē. si accipiat succus eius ⁊ oleuꝫ nucis ⁊ pix ligda: ⁊ simul buliant ⁊ colet: ⁊ colature addat puluis tartari ⁊ sulpburis: ⁊ fiat vnguentū ad apostemata maturandū lapatiū acutū tritū: ⁊ in oleo decoctū: ⁊ cuꝫ axūgia superponant. cōtra splenis duritiē succus lapaty acuti cū storace ligda armoniaco ⁊ aceto cōficiat ⁊ dimittat trib⁹ diebus: postea fiat decoctio ⁊ colet: ⁊ colature addat cera ⁊ oleū: ⁊ fiat vnguentū. Aqua vel vinū decoctionis ei⁹ soluit opilationē splenis vel epatis. Contra scrofulas nouellas fiat emplin ex lapacio acuto ⁊ axūgia simul cōtritis. Crispelle facte ex lapatio acuto valēt asmaticis ex frigida causa. GALIENVS.6.simp.phar.cap.de lapatio Est modice diaforeticū. Acutū vero lapatiū mixta simul cū diaforetica ⁊ repercussiua participat quadā qualitate. semē vero eius hz qō stipticuꝫ manifeste vt disinterias ⁊ diarias sanet: ⁊ maxime id qō est acutū. Equinū aūt lapatiuꝫ in nemorib⁹ quidē generat vtplurimū aūt est ciusdē qdem cū pdictis: debiliorīs vero virtutis. DIASCO. lapatium ventrem mollit crudum tonsum ⁊ cataplasmatibus adhibitum cum oleo ros. durities spargit.
Lapadione.idest lapago.
Lappago purpurea est aliud q̄z lapatiū: ⁊ vocat personatia: ⁊ est berba habēs folia magna: quā Diaſ. vocat apparme: quā greci philoantropon vocāt. vnde Dia. facit vnū caplm de apparme.i.lappagine: ⁊ aliud de lapatio Nā primū scribit per binū. pp. ⁊ aliud scribit per vnuꝫ p. ⁊ istius quatuor sunt genera. Intra que est herba dicta acetosa: vt apparet in.l.lapatium: ⁊ quid est lappago.l.apparme. Plinius lib.z6.capi.10.
Lappa inuersa.quid est.l.lappa.
Lapara.gre.abdomen pinguedo.
Lapatos.gre.glis lappa. Lapatū.i.filix.

¶ Capitulum. CCCLXXXIII.

Lapis abeston.fm Alber.est colorīs ferrei qui fm Pliniū in arabia inuenitur. vel in archadie montibus.lib.37.cap.10. POSSE. Albertus. virtus mirabilis eius in tēplis deoꝝ est manifesta: eo q semel accēsus vix aut nunq̄z poterit extingui eo q naturam habet animalis: quod salamandra vocatur cuꝫ modico humidi

vnctuosi pinguis inseparabilis.

¶ Capitulum. CCCLXXXIIII.

Lapis absintbus. fm Albertũ. est de genere gẽmarum colozis vitri rubeis vgulis. POSSE. huius vtus fertur eẽ sicut lapis abescarius lz satis remissioz. naz accensus pmanet calidus per dies .7. vel amplio ppter eandẽ causam que dicta est de lapide abescario. lapidis etiã huius vtus est in ,puocãdo ⁊ augmẽtãdo fluxũ sanguinis: vt experimentatozes asserunt.

Lapis achates. gd est. l. ·Pliniũ. li. 37. ca. io. in ꝓncipio.

¶ Capitulum. CCCLXXXV.

Lapis adamas. lat. ara. bager subedbig. SER A. li. aggre. ca. bager. subedbig. Est mes fluminis in quo est lapis de mes: ⁊ est flumẽ ad qõ nũcq̃ init aliquis nisi Alexãder: ⁊ est in finib⁹ cozascemi: ⁊ colozei⁹ approximat colozi salis armoniaci: ⁊ est fri. ⁊ sic. in q̃rto. Et idẽ auc. Diaſ. Est lapis quo vtunt aurifices ponẽtes in salte ad sculpendos lapides. Enax in lapidario suo. Est lapis adamas durissimus quadratus semp tazill' similis parũ cristallo obscurioz: colozis tũ liuidi fulgẽtis adeo solidus vt nec igne nec aliq̃ re frãgat' molescat ⁊ soluat'. soluit' tũ ⁊ molescit sanguine ⁊ carne yrci. ꝑcipue si yrcus ante aliquãdiu biberit vinũ: vel comederit siseleos mõtanũ vel petroselinũ. qz talis yrci sanguis etiã ad frãgendũ lapidẽ in vesica valet. soluit' etiã lapis ille a plumbo: ⁊ nõ trahit ferrum: eo ꝙ nõ fit ,pprius locus generationis eius in minera ferrea: vt gdã mẽdosi dixerũt. maioz autem quantitas est inuenta ad magnitudinẽ auellane. Nascit' autez in arabia ⁊ in cipro: sed cipzium est magis molle ⁊ obscurũ. ⁊ hic lapis q̃ magneti supponit' ligat magnetẽ: ⁊ nõ pmittit eum ferruz trahere. Maioz aũt vtus eius est in auro argẽto ⁊ calibe. vnde lacerto sinistro alligatus valet contra hostes ⁊ isaniam. ⁊ idomitas bestias: ⁊ cõtra iurgia: et rixas: ⁊ venena: ⁊ icursiões fantasmatũ: ⁊ icubozũ: ⁊ succuboruz. hũc aũt lapidẽ gdã magnetẽ vocauerunt: ⁊ gdam eundẽ ferrũ attrahere mẽtiunt'. POSSE. SER APL. iste lapis hz duas vtutes que raro aggregant' in alio lapide. vna earũ est ꝙ nõ cõiungit' alicui lapidi q nõ frangat' ,ppter hoc cooptant' fragmẽta eius in summitatib⁹ ferri aspersi ad perforandũ: ⁊ pforant' cuz eo lapides alij sicut smaraldus tabarzet zaphirus ⁊ alie gẽme. Alia vtus ẽ ꝙ si accipiat' granulũ vnum ex fragmẽtis eius: ⁊ gluctinet' in sũmitate ferri cũ gluctine romano: ⁊ itromittat' in vesica per foramẽ virge frãgit lapidẽ. hz sil' aliã ,ppriietatez qz nihil frãgit lapidẽ hũc nisi plumbũ. Nam ipm rũpit et cõterit. Et idẽ auc. Diaſ. est lapis quo vtunt' aurifices ponẽtes in stillis ad sculpẽdos lapides: ⁊ cõfert gingiue fluxe ⁊ purificat dẽtes. Et idem auc. Hal. abstergit fortiter: ⁊ signũ huius est ꝙ aurifices vtunt' in hoc qõ idiget abstersione: ⁊ nos iã expti sumus ꝙ mũdificat dentes ⁊ abstergit: ⁊ est calidus: ⁊ ,pter hoc admisceẽ in medicinis ,oburentib⁹: ⁊ in aliqb⁹ desiccatiuis q̃ curãt gingiuas fluxas.

Lapis agapis. i. lapis indaicus. vt colozẽ silis pelli leonis

¶ Capitulum. CCCLXXXVI.

Lapis Agates siue agapis fm Diaſ. in ,pprio capitulo hz maximã vtutẽ. l. qui colozẽ hz similem pelli leonis. Ysaac beniamin. Agathes ãt lapis niger est albis venulis in quodã modo speciei lapidis albesten: ⁊ inuenit' alius modus eius dẽ spẽi qui silis est cozallo. ⁊ tertium genus plurimũ sui in creta insula nascit': qõ hz in nigro venas croceas. est quartũ genus idicũ ⁊ variũ: q̃si sanguine sit aspersum. POSSE. DIASCORIDES. valet ad morsum scozpionis: alligatus vl' illinitus cũ aq̃ stazim tollit dolorẽ. tritus ⁊ vulneri aspersus: vel in potione cũ vino datus viperarũ sanat morsus. portatus facũdum suadentẽ amabilẽ ⁊ gratum portantẽ facit. Ysaac beniamin. primũ gdẽ genus aptuz est ad regũ fozmas quẽ lapidibus insculpunt': ⁊ plurimi lapides habẽt capita regum ,ꝛsculpta: ⁊ cum iacẽt ad caput dozmiẽtis fertur ostẽdere multa simulacra somniozũ: tertiũ aũt genus qõ creticum est facit vt adiuuet vincere pericula: ⁊ virib⁹ cõuenit cozdis. gratum ⁊ placentẽ facit vt dicit Enax. ⁊ colozis facit boẽm boni ⁊ facundũ: ⁊ iuuat eum cõtra aduersa. genus aũt indicũ visum fouet: ⁊ valet cõtra sitim ⁊ venenũ. Cũ autem accendit' odoziferum est valde.

¶ Capitulum CCCLXXXVII.

Lapis allabastrides. fm Diaſ. in ,pprio capi. est satis manifestus. nascit' in alabastria egypti ⁊ syrie damasco. ·Pli⁹. li. 37. ca. io. POSSE. DIASCO. est satis laxatiu⁹: ⁊ mollit denicq̃ duricies ⁊ stomaci dolorem ceroto admixtus. ¶ La. CCCLXXXVIII.

Lapis allectorius fm Diaſ. in ,pprio capi. inuenit' in ventrib⁹ gallozũ gallinaceozũ cristallo similis vel aque limpide. ⁊ ait Albertus. ꝙ iste lapis est nitens cristallo obscuro similis. extrahit' aũt ex ventriculo galli gallinacei postq̃ castrat' vltra quartũ annũ. ⁊ gdam dicũt ꝙ post nonũ extrahit'. ⁊ est melioz de gallo decrepito. maxima aũt hui⁹ q̃titas est inuenta ad quãtitatẽ fabe. ·Pli⁹. lib. 37. cap. io. POSSE. DIASCORIDES. qui secũ habuerit inuictus erit: vt a multis ,pbatũ est. nam gladiatoz habẽs euz in oze inuictus permanet: ⁊ fine fiti similiter: ⁊ reges eum habẽtes fortiter bellabũt: ⁊ expulsi a regno nõ solũ ,ppriã dominationẽ: verũ etiã alienã receperunt: mulierib⁹ ,pderit portatus que volunt placere viro. Nam ,pbos ⁊ speciosos reddit portantes se.

Lapis alefekifa. i. lapis pontificis. Auicen.

Lapis alkali. ara. aseli. Auicen.

¶ Capitulum. CCCLXXXIX.

Lapis amandinus fm Albertuz. est gẽma colorisvary. venenũ omne extinguẽs aut repimẽs: ⁊ vincere facit aduersarios: ⁊ plenam interpretationem somniozum facit intelligi.

¶ Capitulum. CCCXC.

Lapis ametistus fm Alber. est gẽma multũ communis ⁊ nota colozis purpurei: ⁊ transparẽtis aliquãtuluz obscuri iueniunt' in ista spẽ multe vrntie sed qnq̃ sunt magis note ,ꝛopter vrias obscuritatis oẽs acceptas. nascit' melioz in hac spẽ in idia. est autez melioz ad sculpendũ. eo ꝙ alius est min⁹ durus. POSSE. operatur cõtra ebrietatẽ. facit hoẽm vigilẽ. malas repimit cogitationes: ⁊ bonũ in scibilibus cõfert itellectum.

¶ Capitulum. CCCXCI.

Lapis andromada fm Alber. est lapis colozis argentei: ⁊ fm plurimũ in mari rubro nascit'. est aũt quadratus ⁊ durus sicut adamas. POSSE. valet contra furozẽ ⁊ facilis animi cogitationẽ ⁊ tristitiaz: ⁊ grauitatem. pro quo. l. lapis quadratus.

¶ Capitulum. CCCXCII.

Lapis aquile. lati. arab. bager athamach vel echites. SER APION. lib. aggre. cap. bager athamac. lapis est idus qui cũ agitatur audit' intra ipluz lapis alius: ⁊ minera eius est in mõtib⁹ idie ,ꝛter chimoas. ⁊ sarandi iuxta littoza oceani: ⁊ vocat' a grecis allcuians partum: ⁊ hec ,pprietas est inuenta in hoc lapide aquile. Et idẽ auc. ·Rasis. Athamach ẽ medicina idie: ⁊ est lapis similis castanee: nisi qz hz colozẽ vellereũ: ⁊ q̃ agitas ipm audit' itra ipm lapillus: ⁊ q̃ frãgis euz egredit' ille lapillus: ⁊ est sicut auellana vergẽs ad albedinẽ. Et idẽ ·Rasis libro de ,pprietatib⁹ dixit ꝙ est lapis silis ouo: ⁊ hz itra se lapillũ. Alber. in lapidario suo. echites lapis gẽmarũ optima est colozis punicei: ⁊ vocat' a gbusdam aquileus: ⁊ ab alijs erodialis: eo ꝙ aquile hũc ducũt ad nidum suũ iuxta oua sua collocantes eundẽ sicut grus ,ꝛter duo ona que facit collocat. hoc. n. expti ad sensuz in colonia vbi grues fetus fecerũt multis ãnis in quodã cito. inuenit' aũt echites fm plurimũ iuxta littoza oceani vbi est optimũ gen⁹ echideozũ que sunt heredes auiuz. dicit' aũt ꝙ ,ꝛ ipsa persia aliquãdo inueniunt'. Est aũt modus eius ꝙ in se continet aliũ lapidẽ qui in ipso sonat quando manu mouetur. POSSE. SER APION. Dic lapis aquile vt. nam cũ aquila vult parere oua sua defert hũc lapidez masculus a partibus idie: ⁊ supponit eũ aquile: ⁊ facit eaz parere facile: ⁊ alleuiat eius dolozẽ: ⁊ hoc idẽ facit mulieribus ⁊ oĩbus animalib⁹ q̃ ponit' sub eis in hozo partus. Et idem auc. ·Rasis. q̃ ponit' in pecia: ⁊ suspendit' mulieri ,ꝛ cossa q̃ debet parere facit accelerare partum cum facilitate: ⁊ sum expertus hoc: ⁊ inueni sic eẽ ⁊ oẽs cõcozdant ,ꝛ hoc ꝙ alleuiat partuz q̃ alligat' cosse: ⁊ iuuat q̃ ponit' loco peonie inuenit' ad curãdũ. iste lapis inuenit' apud nos. ⁊ q̃ plures: ⁊ verificaui de eo multotiẽs experientiã. Enax in lapidario. ca. de lapide agle ait. ꝙ suspẽsus in sinistro brachio cõuenit ꝑgnantib⁹: ⁊ cõciliat amozẽ: diuitias auget vbi fert': ⁊ impgnãtib⁹ ipedit abozsum: ⁊ periculũ partuꝛitionis mitigat: ,pbibet casuz caducozũ. sil' si de administratione veneni aliqs suspectus sit in cibo illo ,pbibet ne possit ab eo deglutiri cib⁹ ille. si lapis subtrahatur mox deglutiet. ALBER. fertur autẽ ꝙ suspensus in sinistro brachio conuenit ꝑgnãtibus: ⁊ conciliat amozez: ⁊ diuitias auget vbi fertur ⁊ impregnãtibus ipedit abozsuz: ⁊ periculũ parturitionis mitigat: ⁊ ,pbibet casum caducozũ. sil': ⁊ qõ his mirabilius est tradũt caldei: ꝙ si de administratione veneni ⁊c. vt supra: querũt aũt aquile hũc lapidem: ⁊ ponũt nido suo: ⁊ grues iter oua sua: sed in vno anno ponũt vnũ: ⁊ in alio aliũ. dicũt aũt qdam ꝙ faciunt ad mitigãdũ calozẽ ouozũ: vel cozpozis aquile: ne oua nimis calefiãt: ⁊ hoc est ,pbabile. qdam aũt dicũt aliqd cõferre ad eozũ fozmationẽ aut viuificationẽ: ꝙ aũt dicũt quidaz ꝙ lapis ab alys auibus ouis interponat' ne oua frangant' falsum est. qz citi⁹ ad lapidẽ q̃ ad seipsa collisa frangunt'. Aiunt aũt aliq ꝙ si aliqs suspect⁹ de veneno ⁊c. vt supra.

Lapis archadi. idest lapis gagates.

Lapis archadie. est lapis qui cũ accendit' nõ extinguit'.

¶ Capitulum. CCCXCIII.

Lapis armenus fm ·Pliniũ lib. 35. cap. 6. in fine est dictus ⁊ nominatus a regione illa ⁊ est liuidus ⁊ subalbidus: cuius melioz est habens colozẽ mediũ iter viridẽ obscurũ terreũ ⁊ idum: ⁊ hz macularũ distinctiones virides ⁊ nigras. AVICENNA. lib. scõo. Est aliquãtulum azulini colozis: nõ tũ in colozẽ azuli: ⁊ nõ est in eius soliditate: sed est in eo arenositas quedã: ⁊ quãdo q̃ vtunt' eo rictozes ⁊ pictozes loco azuli: ⁊ ẽ lenis tactu ⁊ diaphanus. IOAN. MESVE. lapis armenus inquit Alexãder a verificatozib⁹ est inuentus habere ꝓrogatiuam in educẽdo colerã nigrã: cui⁹ operatio icolumioz est elleboro nigro: ⁊ vtuosioz lapide lazuli. Melioz ẽ hiis colozẽ mediũ inter viridẽ obscurũ ⁊ terreũ: ⁊ indũ: ⁊ hz macularuz distinctiones virides ⁊ nigras: ⁊ qui nõ est in termino lapidis. imo facile dissolubilis: pulue rizabilis: ⁊ q̃ est lenis tactu carẽs asperitate calide cõplexionis ,ꝛ ꝓncipio scõi. ⁊ sic. in ipso: ⁊ est resolutiuus abstersiuus: ⁊ est ex cõturbantib⁹ ⁊ subuertẽtibus stõm: ⁊ educit per vomitũ ⁊ ventrẽ: ⁊ nocet stõ generãs subuersionẽ: ⁊ faciẽs solonẽ cũ angustia. Et dixit Alexãder. nõ lotus soluit ꝑ vomitũ ⁊ ventrẽ cũ laboze. lotus aũt soluit per ventrẽ sine molestia. Ars aũt in lauando ipm est hec. terat' cum facilitate in vase lapideo. deinde fundat' sup ipm aq̃ dulcis: ⁊ lauetur sic terẽdo: fiat illud trigesies semp innouãdo aquã: ⁊ adhuc decies ⁊ lauetur cum aqua rosaꝛ. Et dixit Alchindus lauet' cum buglossia post depurationẽ eius. acgrit'. n. ei ,pprietas mirabilis ex hoc ad egritudies melãcolicas. POSSE. A VICENNA. soluẽdo educit melãcoliã. pluscq̃ lapis lazuli: ⁊ ,pter ipsum dimittit'. Elleborus niger. IO. MESVE. Educit colerã nigrã cũ virtute: ⁊ mũdificat cerebrũ ex ea: ⁊ valẽt ad egritudies eius melicas sicut mania: vertigo doloz capitis ⁊ epilẽsia: ⁊ ad egritudines timozis ⁊ suspitiõis: ⁊ ad leprã: ⁊ ad egritudies splenis ⁊ cancrũ mozfeã: ⁊ fe. melicas. Dosis. non loti potio ẽ a. 3. 5. vsq̃ ad. i. 5. 3. ⁊ loti potio ẽ. a. 3. i. vsq̃ ad. y.

¶ Capitulum. CCCXCIIII.

Lapis asius. lati. ara. bager asios. Auicenna. SER APION. lib. aggre. ca. bager asios. auc. Diaſ. ẽ lapis q̃ inuenit' in Alexãdria: ⁊ flos eius lapidis noiat' suca: ⁊ ẽ quoddã apparens sup subam ei⁹ simile pulueri molẽdini: ⁊ reperit' etiã sub eo: ⁊ circa eum: ⁊ ẽ lapis albus: ⁊ oz ꝙ eligat' ex eo ille q est albus lenis silis pumici subtilis cito frãgibilis. in quo sunt vene occulte: ⁊ sup quẽ ẽ flos vt sal rubeũ: ⁊ ẽ hic lapis siccus silis spongie: ⁊ generat' sup euz farina: ex qua quedã ẽ alba quedaz rubea silis pumici declinãs ad croceitatẽ. Et quando applicat' lingue mozdicat parum. Et idẽ auc. Hal. nominat' hic lapis noĩe acgsito a loco. i. asia. ⁊ nõ ẽ oĩno durus sicut lapis: sed similatur in colozẽ suo ⁊ substantia sua lapidib⁹ qui reperiuntur in lauellis balnei: ⁊ est tener ⁊ frangitur cito: ⁊ sup ipm est sil' pulueri reperti sup parietes molẽdini: ⁊ hec medicĩa noiatur flos lapidis asios: ⁊ ẽ subtilis ,ꝛpter suaz subtilitatẽ dissoluit carnẽ sine mozdicatione. Et idẽ auc. Diaſ. vtus huius lapidis ⁊ flozis eius est ꝙ curat vlcera ,pfunda que sunt difficilis sanatõis q̃ ẽ siccus ⁊ aufert carnẽ supfluã que fit in eis que est sil' fungi: ⁊ curat vlcera fraudulẽta: ⁊ replet ea carne: ⁊ mũdificat ea ⁊ q̃ admisceẽ cũ melle ⁊ aceto cõuenit vlceribus fraudulentis: ⁊ non finit ea augeri in cozpozе: ⁊ quãdo admisceẽ cuz farina fabaꝛ: ⁊ fit inde emplm podagre cõuenit multum: ⁊ etiã duritiei splenis: ⁊ q̃ cũ eo fit loboc cum melle ,ꝛuenit vlceribus pulmonis: ⁊ cũ ponit' ex B lapide super scabello: sup quod tenẽt podagrici sp pedes: dicitur cõferre eis: ⁊ quando puluis eius aspergitur super cozpora pinguia in balneo loco nitri extenuat ea: ⁊ q̃ vult abluere lapidem hunc aut flozem eius abluat: sicut lauatur clõmia. ·Pli⁹. li. 36. ca. 17. ¶ Capitulũ. CCCXCV.

Lapis berillus fm Diaſ. ,pprio cap. lucidissimus ẽ ⁊ clarus silis oleo. ALBER. in lapidario suo. in ,pprio cap. est colozis pallidi lucidi trãsparentis. vt limpbe: ⁊ q̃ voluitur ,ꝛ eo videt' moueri aq̃. fm plurimũ aũt eius generatio ẽ in idia: sicut ⁊ multarũ aliarũ gẽmarum: sunt aũt multa genera ⁊ modi in spẽ lapidis isti⁹. sed melioze ferũt q̃ magis pallet: ⁊ plures hz guttas q̃ videntur in ipso manere. POSSE. DIASCORIDES. sculpit' in eo locusta marina ⁊ sub pedib⁹ eius cozniculi: ⁊ sub gẽma ponit' herba sauina modico auro ĩclusa gestat amozẽ ,ꝛiugi ⁊ maiozẽ oĩum facit. ,pterea ad oculozũ vitia facit: ⁊ ad oẽm valitudinẽ si aquã in q̃ missus fuerit potus dederis. ructus suspirioso⁹ et epatis dolozem curat.

ALBER. fertur aũt habere opera multũ cõtra pericula bostiũ: ⁊ cõtra lites ⁊ reddere ĩuictũ: ⁊ in mozib⁹ dicit' efficere: ⁊ ingeniũ bonuz dare. medicozũ gdam dicunt ꝙ valet contra pigritiam suspiria ructuatiões: ⁊ contra oculos humidos. Exptum est autẽ ꝙ quando rotundatur ⁊ oculo solis apponitur qõ adurit': ⁊ ignez accendit. dicunt aũt ꝙ coniugium conciliat inter virum ⁊ vxozem.

Lapis berzath. i. lapis keme. l. bene albegi.

¶ Capitulum. CCCXCVI.

Lapis bezaar. lati. vel lapis liberãs a venenis. ara. bager bezaar. est tyriaca oĩum venenozum

SER A.lib.aggre.cap.bager bezaar.ē nomē persicū ⁊ ē dictū expellēs nocumētū.⁊ hoc nomē cadit sup duo.vnū sup oēm medicinā ꝓuenientē alicui veneno eo ꝙ resistit vtuti ei⁹ ⁊ expoliat nocumentū eius pp ppētatē q̄ ē i eo. ⁊ 2ᵐ qd̄ cadit sup lapidē notū q ꝓuenit oīb⁹ venenis calidis ⁊ frigidis cū tota sba sua ⁊ resistit ei bibit⁹ aut suspensus sup patiētē.putāt alig hūc lapidē eē q gnāt in oculis ceruoꝝ i oziēte q cū ꝓpentes cōedūt vt ꝓponētes senium fortiores fiāt itrāt flumē ibiq; mozant̄ imersi vsq; ad caput tādiu q̄usq; sentiūt veneni vtutē supatā.iterea lachrimā emittūt q̄ coagulata i oculis iterdū vsq; ad magnitudinē nucis desiccat̄ donec cadit cū flumē exierit.⁊ sic iueniūt Colozis huius lapidis sunt multi. Nam ex eo est citrinus velut puluerulent⁹ ⁊ machachi siue māibati ⁊ ille q pticipat ⁊ viditate ⁊ ille q pticipat albedie. Melior ẋo oīb⁹ ē citrin⁹ ⁊ post ipꝯ puluerulētus.⁊ i B differt exceraſcen cuꝫ bezaar.⁊ expositio ei⁹ ē ꝓtra venenū ⁊ minera eius ē i terra syrie ⁊ idie ⁊ i terris oziētis ⁊ m̄lti lapides sil̄ant̄ ei q ñ bīt suā ppietatē neq; approximāt ei i opatiōib⁹ aliqb⁹ ⁊ qdā ē q dicit̄ coboboꝛi ⁊ marian ⁊ ē lapis i quo nullus errat ſz multi errāt i alio q dr̄ chindos ⁊ ē lapis multe bonitatis mollis tactu.Et idē auc. Ras. Bezaar ē lapis citrinus mollis nō bīs sapozē.vñ lapis ē vgens ad citrinitatē ⁊ albedinē bīs colozē vini ⁊ est leuis splendēs sicut lumen.POS.SER A. Lapis bezaar ꝓuenit venenis.Et qñ bibit̄ ex eo pōdus.xij.granoꝝ ozdei aut fit linimentū cū eo sup locū mozsus liberat naturaꝫ a morte ⁊ expellit venenū p sudozē ⁊ qñ ponit̄ lapis i annulo ⁊ ponit̄ in oze ipsius q sumpsit venenū ⁊ fugit id aliquātulū ꝓuenit ei. qñ tangit̄ cū illo acule⁹ scozpiōis ꝓhibet ab eo postmōꝫ potētiā pungēdi.⁊ si terit̄ de eo pōdus duozū granoꝝ ozdei dissoluit̄ i aqua ⁊ si ponit̄ i oze serpētis suffocat eū statiꝫ ⁊ occidit. Idē auc. Rasis.⁊ ego vidi i ipso sufficientiaꝫ ad auferendū nocumentū:⁊ erat lapis ille quez vidi vergēs ad citrinitatē ⁊ ad albedinē bīs colozē vini ⁊ cū hoc erat leuis splēdens sicut lumē.Et iā vidi in eodē sufficiētiā illā quā nō vidi i alia medicia simplici.imo ēt qd̄ non vidi i tyriacis cōpositi. Idē aucto. Dabamed. ꝓuenit veneno scozpiōis ⁊ qñ portat̄ i anulo ⁊ sculpit̄ in eo ymago scozpiōis luna existēte in scozpiōe ⁊ aspiciēte ascendēs deinde sigilla cū eo olibanū luna existēte i scorpiōeqd̄ tritū exhibe patienti ad potandū ⁊ euadet.Et igt auc. Abdallaanarach.vidi lapidē bezaarfily amamari custoditoris legis dei ⁊ ē vez q ipse emit hūc lapidē ⁊ dedit pro pcio ipsius palatium cozdube in principio guerre.

Lapis bolusarmenic⁹.i.lapis requiuay.

¶ Capitulum. CCCXCVII.

Lapis borax.ſz alber.a q̄dā genere buffonis. nomiat̄ qd̄ ipꝯ i capite portat.⁊ ēduoꝝ genez vnū albū aliquantulū fuscū.⁊ altez si viuo adhuc palpitante buffone extrahit̄ i medio bēt oculū ceruleū ⁊ tempozib⁹ nostris extract⁹ fuit vn⁹ de buffone paruus viridis.aliquos ēt vidim⁹ buffones habentes depictos in se q d̄ B genere dicebant̄.vulgariter aūt cropodine dicit̄.

POSSE.ABERTVS. sordes purgant itestioꝝ ⁊ superfluitates. ¶ Capitulum. CCCXCVIII.

Lapis calcedoni⁹ ſz albertū ē pallidus ⁊ fusc⁹ aliq̄tulū obscur⁹.hic si pfozat̄ ⁊ collo suspendatur dr̄ valere ꝗ fantasticas illusiones ex mel'ia ozta etiam facit vincere causas ⁊ virtutes cozporis cōseruat. ⁊ hoc vltimum expertum est multum.

Lapis calaminaris.i.climia.l.ponfollix cadimia.

¶ Capitulum. CCCXCIX.

Lapis Calefarios siue cacafanos secundu albertuꝫ est niger.virtus eius est vocem clarificare ⁊ raucedinem mederi.

Lapis Carbūcl'us q gre.antrax dr̄ hic nō nālis rubin⁹ vocat̄ ſz albtū lapis placidissim⁹ rubicundissimus ⁊ solidissim⁹ habēs se ad alios lapides sicut aurū ad cetera metalla ⁊ qñ vere ē bon⁹ lucet i tenebris sicut carbo ⁊ talē iaꝫ vidi ego qñ tñ iam bon⁹ ⁊ verus ē emicat in tenebris supfusa aqua clara ⁊ limpida i vase vitreo mūdo polito.q aūt neutro mō lucet hic nō bēt nobilitatē pfectā ſm autē plurimū sui inuenit̄ i libia.⁊ ſz habeat differētias plurimas vt ait Enax q dicūt eū habere xi.spēs oēs tñ dicunt̄ esse cal.⁊ sic.ſm plus ⁊ minus.

POSSE.ALBERTVS.hic solus oiuꝫ aliorum lapidū vtutes habere dicit̄ specialis tamē ei⁹ effect⁹ est venenum fugare. ¶ Capitulum. CCCCI.

Lapis Celidonius ſm Diaſ.i ꝓpioca.inuenit̄ i ventrib⁹ yrundinū cui⁹ genera sunt duo niger ⁊ ruffus q colligunt̄ captis pullis yrundinū ⁊ scissis eorum ventrib⁹ inueniunt̄.Alber. Ruffus inuolutus lineo vel corio vitulio ⁊ sub sinistra assella gestat⁹ dr̄ valere ꝗ isaniā ⁊ ātiquos langores lūaticā passionē ⁊ epilepsiā eodē mō portatus.Enax aūt dicit q facundū gratū ⁊ placentē reddit gestantē se.niger aūt vt Joseph dicit ꝓtra nociuos humores febres ⁊ iras operat̄.⁊ lot⁹ aq̄ sanat oculos ⁊ ad finez iceptū pducit negotiū ⁊ si inuoluit̄ folus herbe celidonie dicit̄ obfuscare visuꝫ. Sunt aūt hi lapides parui valde ⁊ tales iā vidim⁹ p socios nostros ō stomacho yrūdinū extractos de mēse augusti.tūc.n.extracti magis valere dicunt̄ vt frequēter āt duo simul i vna yrūdine inueniuntur.POSSE.DIA. Ruffus qdē sanat lūaticos ⁊ languidos ⁊ isanos i pāno mūdo ligat⁹ ⁊ i sinistro brachio egroti circūligat⁹.pterea facit gratissimos.portātes se facūdos amabiles ⁊ ydoneos. Niger sil'r gestatus optimū finē iponit ad oēs iras regū ⁊ dominoꝝ ydoneus est Naꝫ.q euꝫ habuerit oibus placebit ⁊ ad arbitriuꝫ suum cūcta pducet.Sꝫ cui volēt oculi terit̄ cuꝫ aqua ⁊ iungunt̄ ⁊ sanabunt̄.Sed cū tollunt̄ lapides cauendum ne pater aut mater prope sit q; meliozē effectū habebūt.niger aūt i pāno lineo croco tincta missus tertianas quartanas ⁊ quotidianas cōpescit aduersus omnē humozē aptus est excellēter ⁊ cōtra iras ⁊ minas.⁊ lotus aq̄ sanat oculoꝝ dolores ⁊ ad finē iceptū ducit negociū.Sꝫ si voluat̄ i folijs celidonie offuscat visuꝫ.Sūt āt lapides parui valde.

¶ Capitulum. CCCCII.

Lapis celonites ſm alber.ē purpurei colozis ⁊ vaꝝ dicit̄ in cozde testudinis inueniri q; q̄dam sunt maxie testudines habētes domos q̄ sunt vt vere margarite ⁊ nitētes. POSSE. dicit q diuinatozē facit cū q gestat sub ligua hāc āt vtutē nō dicit̄ habere nisi qñ luna est primo accensa ⁊ crescens ⁊ monoydes vltima decrescens ⁊ dicitur hic lapis ab igne non cozzumpi.

Lapis cogalites.idest lapis aquile.

Lapis cogolites dicitur secundum albertum esse in quātitate ⁊ colozē similissimis oliue ⁊ alio nomine vocat̄ lapis iudaicus.

Lapis cozallus secundum Diaſ.pozpio capitulo maximas habet virtutes.l.bassat.

¶ Capitulum. CCCCIII.

Lapis Conchily.hoc vocabulum ponitur in quodam Electuario Aui.quod est contra vitium lapidis ⁊ quidam dicunt q est coclea marina que dicitur Conchilium.vt apparet in.l.Ostracozum ⁊ quidaꝫ dicunt q est Coclea limatiarum. secundum veritatem lapis Cochily est Coclea pozfire marine.⁊ est Cochilium marinum purpureum quod inuenies si.l. Ostracorum.

¶ Capitulum. CCCCIIII.

Lapis Cozanticas vel Coratiū ſm Albertū est lapis cristallo similis ifecto colozē ceruleo q dicit̄ cadere aliqñ de nube cū tonitruo ⁊ inuenit̄ in grania ⁊ hyspania ſz hispanus ē cādens vt ignis. POSSE. Pronocat dulces somnos ⁊ ad plia ⁊ causas vincēdas ⁊ ꝓtra periculū tonitrui dicit̄ operari.hoc similiter ait Enax.

¶ Capitulum. CCCCV.

Lapis Cozneli⁹.lat.ara.bager albatbetb siue salachil.SER APIO.lib.aggre.ca.bager albathetb.Sunt eius multe spēs ⁊ multe minere.deferūt̄ eni ex terris iameni ⁊ ex maritimis romanozuꝫ.⁊ melioz ex eis est q est plus trahēs ad rubedinē.Est aūt ex cornelio species alia filis in colore suo aque q̄ distillat ⁊ carnibus salsis i quo sunt linee albe ifixe.Albertus i suo lapidario lapis est colozis carnei hoc est ru.obscuri sicut carnis lotura.hic apud renū fluuiū inuenit̄ frequentissime ⁊ ē valde rub.colozē bēns fere sicut miniū ⁊ quando polit̄ multum nitet.POSSE.Exptū est q stringit sanguinē ⁊ pcipue mēstruoꝝ ⁊ emozoydaꝝ.ferūt̄ etiam iras mitigare.

SER A.qñ ōfertur i anulo reprimit iracundiā.⁊ cāꝫ litis ante iudicē ⁊ repmit fluxuꝫ sanguis vñcumq; exeat ⁊ ppzie sanguinis mēstrui.⁊ quādo fit ex eo dentifriciū abstergit sordes dentiū ⁊ dealbat eos ⁊ facit eos pulchros.

¶ Capitulum. CCCCVI.

Lapis cos.gre.ara.bager almasē.siue amēsen.lat. lapis q̄ acuit̄ ferruꝫ vel olearola. SER A. lib.aggr.cap.bager almensez.ē lapis quo acuit̄ ferrum POSSE.fricatio almensem que accipit̄ ex lapide qui dr̄ ysachsen.ꝓhibet augmentari mamillas puellaꝝ ante tēpus ⁊ testiculos pueroꝝ qz infrigidat.Et idē auc.Diaſ. qñ acuit̄ sup ipsuꝫ ferrū aliqd̄ ⁊ linit̄ qd̄ aggredit̄ sup allopitiā facit in ea nasci pilos ⁊ liniunt̄ cū eo mamille puellarū ⁊ testiculi pueroꝝ ⁊ ꝓhibet eos augeri.⁊ conuenit apatibus amboꝝ eoꝝ.Et qñ sumit̄ in potu cū aceto conuenit doloꝛi splenis ⁊ epilepsie.Et fricatio ei⁹ ꝓuenit allopitie.vbi sciēdū q ifte lapis vocat̄ sil'r cos ocularia.qz in ea fricant̄ sicf.oculoꝝ vel cos olearia.qz cū acuunt̄ i ea i strumēta ferrea aspgit̄ sup ipsa oleū pro hoc.l.Cost.

¶ Capitulum. CCCCVII.

Lapis Crisolitus ſm Diaſ.in ꝓpzio cap. lucidissimus est ⁊ filis auro.Alber.ē in colozē bīs tenuē vīditatē lucidā in q̄ ad oculū sol' micat vt stella aurea ⁊ nō ē rarus.dicit̄ autē venire de ethiopia.POSSE. dicit q spūalia cōfortat pp qd̄ tritus asmaticis dat̄.ferūt̄ etiā q pforatus ⁊ setis asini in foramē repler⁹ ac sinistro brachio alligatus fugat tumozes mel'icos pessimos ⁊ hoc dicit̄ i phisicis.ligatus in auro etiaꝫ posit⁹ ⁊ gestat⁹ fugat fantasmata: ⁊ dicūt qdā ipꝯ stultitiā pellere ⁊ sapientiaꝫ adducere.DIA.hic applicat⁹ rasure auri filateriū est ⁊ tutamē aduersus nocturnos timores.ptusus ⁊ traiectus cū setis asini ⁊ in brachio sinistro ligat⁹ oia dōmonia vicit.

¶ Capitulum. CCCCVIII.

Lapis Crisopassios.ſm albertū gēma est ab ethiopia veniēs.dicit̄ lucet̄ i tenebris ⁊ euanescere lumīe supueniēte ita q colozē nō retinet quē bēt i obscuro ⁊ fit i ipso ſz diuersitatē lumis ⁊ tenebraꝝ reciprocatio coloꝝ velut in quercu putrefacta ⁊ noctiluca. ⁊ de oīb⁹ bis in lib. de aīa dedim⁹ rōnez pfectā.⁊ vide.

¶ Capitulum. CCCCIX.

Lapis Crisopassus. ſm albertū est lapis q ab india venit ⁊ raro inuenit̄.pp qd̄ ⁊ carioꝝ extimat̄ i colore ēt est q̄si sit ex succo pozri vel prassij coagulato habens aūt auri guttas pp qd̄ ⁊ tale:nomē accepit qz crisso aurū sonat i greco prassiū.i.vide viriditate pozri.vñ vsus Maruby folia sunt prassia.prassaq; pozri.POSSE. vires habet lapides prassij ēt ad oēs cozdis passiones efficax reperitur.

Lapis Cristallus ſm albertū est lapis qui aliquādo fit ex frigoze:aliquādo aūt ex niue sicut sepe expti fuimus ⁊ in germania vbi multi inueniuntur. vterq; aūt modus generatiōis facilis ex supiozibus erat manifestus. POSSE. Vic frigidus collo solis oppositū ignē eyeit si calidus sit hoc pficere potest. hui⁹ rō posita est in lib.de ppētatib⁹ elementoꝝ ⁊ plantaꝝ. dicit̄ etiaꝫ sitiz restringere sub lingua posit⁹.⁊ exptū est q tritus cuꝫ melle mixtus acceptus a mulierib⁹ replet vbera lacte.

Lapis.dabagreg.quid est.l.lapis smaraldus.

Lapis.de barchin.quid est.l.famechi.

Lapis delatus de regiōe macedonie.i.lapis iudaicus.

¶ Capitulum. CCCCXI.

Lapis demonis ſm alber.est quidā lapis bicoloꝛ vt arcus demonis q yris vocatur.est āt demon dictus qd̄ gre.itellectū vel stellā claram stillantem sonat.POSSE. dicitur conferre febricitantibus venenosa pellere ⁊ tutum ⁊ victozem reddere.

¶ Capitulum. CCCCXII.

Lapis diadochos ſz Alber.ē lapis pallidus. dicit̄ aliquantulū berillo silis.POSSE.dicitur fantasmata intantū excitare q magi maxime hoc vtunt̄ tamen applicatus defuncto vires amittit quia mortem odire perhibetur.hozum autem ratio haberi potest in libzis magozum hoc est hermetis tebit bencozat ⁊ ptholomei de quibus non est presentis intentionis.

¶ Capitulū. CCCCXIII.

Lapis Dionisia.ſm alber. est niger guttatus rubeis guttis.POSSE. expirat vinum ⁊ odoze ipsius vini fugatur ebzietas.qd̄ mirabile apparet. causa autem est q vinum non odore sed vapore opilando iducit ebzietatuꝫ. lapidis autem huius odoz simpliciter aperitiuus est ⁊ expulsiuus vaporum.

Lapis dissolutiuus.idest lapis iudaicus.

Lapis discaltis.idest scozia eris.

Lapis difriges quid est.l.Difrigis ⁊ lapis piritides.

¶ Capitulum. CCCCXIIII.

Lapis draconites.ſm Albertū est lapis a Lapite draconis extractus ⁊ fertur ab oriente vbi sunt dracōes magni. virtus eius efficax sicut lapidis qui vocat̄ borax qñ de dracone extrahit̄ adhuc viuo palpitāte.isidiant̄ aūt draconib⁹ dozmientib⁹ ⁊ subito icisso capite draconis adhuc palpitāte euellūt lapidē.aīe.n.actus multa cōfert.bis etiaꝫ supfluitatibus q̄ generant̄ in aīalib⁹ ⁊ mortis cozzuptio alterat ea qñ naturali morte corruptis būozib⁹ moriunt̄ quādo mozua vel corrupta occisa iacuerut. Ego autē in ptibus alamanie in sueuia.vidi lapidē sup quē ꝓuenerāt plusq̄.z° serpentes inter mōtes in quodam prato ⁊ cuꝫ trāsitū faceret ide dñs terre milites euaginatis gladys sciderūt serpentes in multas ptes icisus ⁊ sub capite serpentis iuentus est lapis niger formatus vt pyramis abscissa nō plucidus i circuitu coloris palidi.pulcherrimuꝫ habens descriptū serpentem.⁊ hūc lapidē ab vxoze eiusdē nobilis mihi presentatū cuꝫ capite eiusdē serpentis.POSSE.dicitur venena fugare que fiunt a mozsibus animalium venenatozum victores.dicitur etiam efficere.

Lapis.cchites.idest lapis aquile.

¶ Capitulum. CCCCXV.

Lapis Eliotropia.ſm Albertū.est lapis viridis fere smeraldo silis aspersus sāguineis guttis hunc elitropiam vocant nigromantici ⁊ gēma babilonie POSSE.si lapis iste vngetur succo herbe eiusdem nominis ⁊ in vas aque plenum imissus facit sanguineuꝫ solem videri sicut si pateretur eclipsim, cuius causa est qz

tota aqua ebulire facit in nebula que ispissando aerē impedit solē videri sicut qñ ē cū rubore in spissa nube. postmōz aūt oscēdit rorādo illa nebula sic p guttas pluuie. oz aūt ad B q̄ q̄dā carmie sacrat' sit. ⁊ gbusdaz caracterib' mixt'. ⁊ sicut arrepticy pentes sk diuinādo q̄dā pdicūt. pp qō tēploz pōtifices illo lapide vtebanť maxie i festis ydoloz. dr āt reddere boiez bone fame ⁊ large vite. ⁊ ad fluxū sanguis ⁊ venena valere. dr aūt q̄ vnc' herba sui nois vt pdiximus fallit viuz ita vt boiem prohibeat videri iuenik aūt plurics in ethiopia cypro ⁊ india.

¶ Capitulum. CCCCXVI.

Lapis Ematbites lati. sanguineus eo q̄ fricatura eius sanguineū reddit colorē vel qz oi fluxui sanguis competit. gre. litbos ematitos. ara. sedeneg. SER A. lib. aggr. ca. sedeneg. auc. Dia. lapis ē sanguine' ei' color ē silis colori sāguis aut ferrugis ⁊ melior ē ille q cito frāgik cōpatiōe alicui' lapidis q nō ē sedeneg. iz spēs ei' ⁊ q ē dur' min' colozis ferrugis eq̄liū ptiū mundus a sordib' bīs venas cū q̄ pictores lipidāt aur ⁊ argētum. Adulterak āt cū lapide scisso iz discernik qz lapis scissus separk i venas rectas iz nō ē lapis scissus q qñ fricak sup cotē egredik ex fricatiōe ei' color bon' iz sedeneg. ē magis tincta rubore. Et idē auc. Hal. sedeneg. qñ fricak sup cotē dissoluik ⁊ sapor ei' ē stiptic' ⁊ vt' eius ē oscciatiua ⁊ ifrigidat i quātitate i q̄ ē stiptic'. POSSE. SER A. cōuenit aspitati oculi ⁊ palpebraz: iz qñ aspitas fuerit cum apate cak. bz fricari cū albuīe oui aut decoctiōe fenugreci. ⁊ qñ fricak sup cotē ouenit sputo sanguis iuuamēto magio ⁊ ouenit oib' vlcerib' qñ liniunť cū eo. Puluis sbtilissim' puluerizak i vlcerib' ⁊ aufert carnē supfluā ⁊ solidat vlcera oculi ⁊ curat. ⁊ qñ fricak cū aq̄ i cote sicut dixim' ⁊ dak in potu stringit mēstrua. Et qñ bibik cū vio antiq̄ stringit ventrē. ⁊ fluxū vesice. Puluis exptus ʒ imoderatū fluxū. ⁊ potissime post purgationē fluxus. ℞. lapidis ematbitis. ℥. i. karabe cozalli rubei psily assati ossis de cozde cerui añ. ℥. i. Electuary athanasie. ʒ. i. distemperetur cum succo plantaginis.

Lapis epistichon. idest lapis turchys.

¶ Capitulum. CCCCXVII

Lapis epistbites. ʒ alber. ē lapis i mari nat' rutilans ⁊ rubicūdus nascik i cozintho. POS. incantatiōib' ⁊ phisicis ligaturis dr valere ⁊ q̄ gestatus tutū boiem fuat ⁊ cōpescit a seditiōib' ⁊ cōpescere ēt dr locustas grādines tēpestate volucres nebulas a fructibus terre. Exptū aūt ē q̄ opposit' oculo solis ignē ⁊ radios ignis emittit. dicik aūt q̄ hic lapis si i aq̄ feruēte pycitur cessat ebulitio ei' ⁊ post modicū frigescit. cā āt huius alia cē nō posset nisi p certo qz frigidissim' ē ⁊ mot' a calore buliētis aque frigiditas sue plexiōis agere icipit.

Lapis. eracleus. idest lapis magnes.

Lapis. errati'. ē lapis marebasita sic dict' qa ex eo tigik

Lapis eratides. idest lapis galactides.

¶ Capitulum. CCCCXVIII.

Lapis etydros ʒ alber. ē silis i colore cristallo qui ppetuis guttis distillat: ⁊ tñ lapis nō minorak nec cozūpik. cā in B pfecto ē qz ex substātia lapidis gutte ille nequaq̄ distilāt. iz pp nimiā frigiditatē aerem se tangentem ꝛtinue mutat in aquaz sicut faciūt lapides duri ⁊ politi post resolutionē frigozis. B silr ait Enax.

¶ Capitulum. CCCCXIX

Lapis exacolitus fm alber. est lapis varius dissolutiuus vt dicunt piti medicoz. vino permixtus ⁊ potat' valet contra colicam ⁊ yliacam.

¶ Capitulum. CCCCXX.

Lapis Exacōtalitus fm alber. est. 60. colorib' distinctū parue quātitatis valde q frequēti' in libia iuenik ⁊ apud trogoditas ⁊ mouek sepius. pp hoc oculos hominis dicitur efficere tremulos.

¶ Capitulum. CCCCXXI.

Lapis Exebenos ʒ Diaſ. in ꝓpzio cap. albus est ⁊ speciosus quo solēt aurifices aurū limpidare. Curat stomatichos potatus cū passo ⁊ aq̄ silr amētes sanat potatus ad venereas voluptates mirifice facit bibitus qz non patitur diu eos fatigari soluit etiā vesicam dolentem. Nam portatus partum sine egritudine cōseruat ⁊ velocitatem parturientis facit circūligat' femori.

Lapis. salcanos. idest arsenicum.

Lapis fenic. quid est. l. famechi.

Lapis filatiuus. est eadem gemma que crisolitum ⁊ eiusdem virtutis secundum gemmarios.

Lapis socarius. idest lapis piritis.

Lapis ferugei. ara. feruzegi. i. lapis topacius albani.

¶ Capitulum. CCCCXXII.

Lapis flogmus secundum Plinium in egypto iuenitur aurosum ⁊ flammeum habet colorez Illinitus fronti somnium inducit.

¶ Capitulum. CCCCXXIII.

Lapis frigius fm Diaſ. tres bz spēs vna metallica q̄ in cypro nascit ⁊ ō pfundo lacu ascēdit que est terrosa. ⁊ post hoc sole siccat: postea vo ponik i medio ⁊ circuik sarmēto ⁊ cōburik vñ difriges dict' ē qz i sole sic cak ⁊ sarmēto vt appet i. l. difrigis. altera spēs ē feces eriminis sic silr feces eraminis sic ⁊ B coll igit gustū habēs eri vstū silez. tertia spēs ꝓficik sic. lapis q dr piritides colligik ⁊ i fornace cōponik ⁊ vt calx cōburik quādiu colorē sanguineū faciat ⁊ collect' reponik. vtil' est vo q gustu stipticus ē eris vsti habēs sapore ⁊ linguā fortē' siccans velut alumē. vñ si cōburak p difriges vendik. Est stipticus serantic' purgatori' lipidatori' castaltic' ⁊ i modus niuis refrigeratozius. SER A. libro agg. sunt eius tres spēs. vna i cipro nascik solū. ⁊ ei' sbstātia ex gleba terrea nascik sub petris ⁊ i aq̄: ⁊ in illa ſsula q̄ postq̄ extrahik de sub aqua desiccak in sole. ⁊ postq̄ aduric desiccak super terrā circūpositis lignis. Species vo alia est fex eris que colligik qñ purgak es. ⁊ B qñ refusuz ē es ⁊ pycitur aqua sup ipz donec ifrigidak ⁊ extrahik boti. ⁊ ē formula in q̄ pycik ⁊ repitur sub eo hec spēs ⁊ bz stipticitatē eris i sapore suo. tertia vo spēs fit ex marebasita qñ plurib' diebus cogtur sicut cogtur calx ⁊ qñ fit color eius sicut color magre ⁊ extrahik a fornace ⁊ repōik: ⁊ qdā putāt q̄ sit spēs quarta ex eo q̄ ē ex lapidib' ex gb' trahik es. Nam qñ icidunť i crusibulo. i q̄ iflatur es extrabūtur post lapides repitur ex eo postea satis. Meli' āt ⁊ electi' ē ille in cui' sapore repik sapor eris ⁊ ziniar ⁊ ē stipticū ōsiccās linguā fortiter sic alumē. ē stiptic' ⁊ cak. pax. POS DIA. Crescētes supflue carnes vulnerib' equat. citatricē duē fluores vlcez cohibet vulnera maligna ⁊ pascētia curat apata spgit cera ⁊ resina addita oia silr facere potest. Et idē auc. Hal. Incarnat solidat ⁊ cōfert vlcerib' corrosiuis ⁊ ouenit spēb' sgnantie ⁊ vlcerib' oris postq̄ ablut' est. ⁊ phibet cursus hūoz veniētū ad aliquod mēbrum ⁊ ego iā admistraui ipsuz post icissionē vnle stati ⁊ vsus fui ipsa vsq̄ ad cōsolidationē ⁊ curationē: ⁊ conuenit vlcerib' q̄ fiunt i pectine ⁊ ano. Et idem Sera. ego reperi ex ea multū i spelunca que est extra ciuitatē cozdube.

¶ Capitulum. CCCCXXIIII.

Lapis gagacromeon ʒ alber. est lapis diuersi colozis sic pell' capzioli. victores reddit se gestātes. Exptū āt dicūt ē ab alchite pzicipe quodā q̄ quotiens hunc lapidez secuz bēbat semp vicebat i terra ⁊ in mari. quotiens autem caruit fertur boib' succubuisse.

¶ Capitulum. CCCCXXV.

Lapis gagates. fm Diaſ. inuenik in licia circa ripā fluminis q gāges appellak colozis nigri ⁊ ē alius palidus ⁊ q̄si lucidus vl' palidus mediocriter leuis valde vt solus sup aquā natās iter alios lapides inuenik. cuius est melior q facile exarserit igne ⁊ odorē aspalti habēs medicinē aptus ⁊ fm Pliniū. optimus est q ad lucernā accēdik. Enax in lapidario suo gagates ⁊ karabe quem gdā dicūt lapidē de genere gēmaz. Ego tñ reputo ipsum esse gūmi agiros ⁊ inuenik in libia ⁊ bzitānia. iuxta littus maris ⁊ abundāter inuenik in mari qō attingit aglonarē partē theotonie. ⁊ in anglia frequēter inuenik. ⁊ est duplicis colozis nigrū. s. ⁊ croceū ⁊ est plucidū ⁊ glaucuz ⁊ declinas ad pallidū est iunctū cū citrino colore. Cōfricatū aūt trahit paleas ⁊ icēsum ardet sic tb'. POS. DIASCO. ē diaforeticus venena excludit emplastris podagricis miscetur. ardet accensus in aqua ⁊ oleo extinguik soluz. aqua solutus dētes mobiles ꝓfirmat ⁊ rigores pzecordioz ⁊ doloz euersiōes facit icēsus serpētes fugat. epilēticos pdyt. incendik ⁊ in aq̄ mittik ⁊ p triduū de eadez aqua dak parturiēti ⁊ liberak. demonys ⁊ oib' maleficys resistit virginitatē deprehēdit fictilia ex eo vasa scripta nō delenk. mulierib' si desint menstrua hūc lapidez tere ⁊ pone sup carbones ardētes vt iterū euaporet cirūtecta pānis ⁊ purgabik sine noxia a dolore. Sed sciēdū q̄ Diaſ. hūc lapidē vocat quoniā apparet vt lapis ⁊ ideo dicit est vt gēma vnde anuli fiūt. iz in littera agiros dicit q̄ est lachzymuz agiros i. populi arboris. Enax ouenit hydropicis ⁊ fluuidis ⁊ cōfirmat dentes vt aiunt. de expertis autē est q̄ lotus aqua pfumigationib' inferius suppositus ꝓuocat mēstrua. fertur etiā q̄ fugat serpētes ⁊ valet cōtra ventris ⁊ stomachi subuersionē ⁊ ꝓtra fantasmata melancolica que quidam demones vocant. Aiunt aūt de exptis q̄ si colatura ⁊ lotura eius cū rasura dek virgini bibere q̄ retinebit eā ⁊ nō minger. si autē nō est virgo statim mingit. ⁊ sic dicūt pbari an aliq̄ sit vgo. dicūt etiā valde valere ℥ laborē pturiētis. Si vis scire latius generationē isti' lapidis. l. Electrū.

Lapis galāctides. i. lapis lacteus.

¶ Capitulum. CCCCXXVI.

Lapis galactides. ʒ Dia. colore ē cinere' lacte' gustu dulcis q tritus lacteū colorē emittit. Alber. ē silis cineri ⁊ fm plurimū inuestik in nilo ⁊ achelooo flumine. hic tritus dat sapore lactis ⁊ succum ⁊ in ore clausus turbat mentē dicik etiā in de ligaturis phisicis q̄ ligatus in collo replet vbera lacte. ⁊ alligatus femori mulieris facit partus faciles. Aiunt etiā pastores egipty q̄ si vespere ꝓtusus cū sale mixta aqua oues circūspergank replētur vbera eaz lacte ⁊ fugak ab eis scabies ⁊ generaliter dicik ꝓtra scabiē valere. DIA. hic post balneū ieiuno datus cū musa vel aqua lactis copiam ministrat. vel ex ouis grauidate lana filo facto ⁊ ptussato lapide circa collū ligatur. letheus dicik qz pzecedētia mala i obliuionē adducit ⁊ gratiosum reddit resistit iniurie ⁊ fasino dolorez liberat ventiū circūligatus. q̄ si mulieri difficulter parturiēti filo facto de lana ouis fecūde ligat' fuerit circa femur dextrū ꝓtinuo parict sine dolore. quia obliuisci facit. dicik ēt q̄ tenaz est. nā in iudicio litigātes vincere facit.

¶ Capitulum. CCCCXXVII.

Lapis garatidē ʒ Alber. est nigri colozis. pbak āt veritas hui' lapidis sic si gestans lapidē totū corpus suū vngat melle muscis ⁊ vespis exponik. ⁊ si intactus manet ab eis lapis est verus ⁊ si deponit lapidē musce ⁊ vespe sup mel cadūt ⁊ fugunt. POS. aiunt q̄ in ore portatus facit bene iudicare opiniones ⁊ cogitatiōes. fertur ēt q̄ gestātē gratiosum reddit boib'. ita silr ait Enax.

Lapis getolidus. i. lapis aquile.

¶ Capitulum. CCCCXXVIII.

Lapis giazaa. lat. ara. bager. aliazaa. SER A. lib. aggre. Eius sunt multe species. est lapis q deferk ex iamē ⁊ ex terris syri. ⁊ melior est ille q deferk ex iamē. ⁊ est lapis in quo sunt colores multi diuersi vt albedo nigredo ⁊ alij ⁊ nūq̄ est colozis sinceri ⁊ nō est visum boibus de Jamen nec de regionibus coz q̄ aliqs portauerit secū aut ponat in domo sua hūc lapidē qn viderit in somnys mirabilia. ⁊ cū hoc facit portātē se esse litigiosum inter boies ⁊ qñ suspendik sup ifantes auget banas eoz ⁊ si fiat vas ad comedēdū intus vl' bibēdū gcūq̄ comederit vel biberit in eo nō potest dormire. ⁊ quādo pulverizak ⁊ aspergitur iacinctus cuz puluere ipsius meliorat colorem eius multū. Et est lapis durior inter omnes lapides.

¶ Capitulum. CCCCXXIX.

Lapis glatides. PLI. velut cinereus ē gustu dulcis latēter hūectat ⁊ leuiter cōstringit ⁊ ideo facit ad lachzymas oculorum.

¶ Capitulum. CCCCXXX.

Lapis granatus fm ꝓstātinū ⁊ Alber. est de genere carbūculi. est aūt rubeus ⁊ perlucidus in colore silis balaustys. est aūt rubeus aliquātuluz obscurior carbūculo ⁊ cū subyciк ei in sigillis niger color tūc magis rutilat. ⁊ in hoc genere inuenik gdā modus q̄ intra rubore sparsus bz viole colorē ꝓpter hoc genus violarū dicik ⁊ preciosior est alys granatis. POS. dicik letificare cor. ⁊ pellere tristiciā. ⁊ est cak. ⁊ sic. ⁊ quod gdam dicunt hunc esse de genere iacincti est falsuz. inuenitur. n. lapis hic fm plurimos in ethiopia ⁊ aliquotiens intra tyrum iuxta arenas maris.

¶ Capitulum. CCCCXXXI.

Lapis. grisolitus fm Alber. est gēma colozis aurei in horis matutinis visu pulcherrimus est: in alys aūt horis dissimilis. ab igne aūt corzūpik ⁊ fugak ⁊ vt gdā dicūt iflāmak ⁊ iō timere ignē dr. dicūt aūt aly esse aliud gen' istius lapidis q̄ est lapis ignobilis sube. ⁊ ē marchasita aurea. q̄ medū qōdā ē iter metalla ⁊ lapides dicik aūt tertiū genus istius lapidis esse colozis medy inter ceruleū ⁊ rubeū. Curat scabiē ⁊ vlcera. ⁊ in manu gestatus calorem febris mitigare dicitur.

¶ Capitulum. CCCCXXXII.

Lapis. Jacinct' lat. ara. bager Jacictos. SER A. lib. agg. Sunt eius tres spēs. vna est colozis rubei. ꝗa citrini. tertia cabali. ⁊ colozis antimony ⁊ rube' est melior alys ⁊ qñ incēdik sup eū ignis rubescit multuz. Citrinus vo pōt stare sup ignē min': iz cabali nō pōt stare sup ignē qn destruak stati. Alber. Jacinctoz duo sunt gēa aquaticus. s. ⁊ saphirin' aquaticus est flauus albescēs ac si paruū aq̄ desup flauo pspicuo erūpat ⁊ superare ꝓtēdat ⁊ B est vilior. ⁊ inuenik in illo genere ru. aquescēs in quo ēt superat pueitas aque. Saphirin' aūt est flauus valde pluci dus q̄si nihil bīs aqueitat ⁊ B ē melior ⁊ iō bz tria noia. dr. n. aliqs iacinctus saphirin' ⁊ i ethiopia fm plurimū sui reperik. ⁊ dicūt qdā aq̄ticū esse qō est aquaticū ceruleuz. Est aūt gēa silr durissim' vt se vix sculpi pmittat. POS. Alber. de exptis est q̄ est frigidus ⁊ ꝓfortat corpora sicut omne frigidū qō stringit virtutē corpoz intus. In de ligaturis phicis dicik q̄ collo suspēsus vel digito portatus tutū reddit peregrinū ⁊ gratū hospitibus ⁊ valet contra pestiferas regiones. ⁊ exptū est q̄ somnuz pronocat propter suā frigidam cōplexionē. Saphirinus aūt spāliter hoc habere dicitur q̄ est contra toxicum. aiunt etiam q̄ confert diuitias ⁊ naturale ingenium bonum reddit. ⁊ leticiam. SERAPIO. qui portauerit secū ipsum añ sigillationē factā cū eo fit tutus a fulgore ita q̄ nō cadit sup eū. virtus hec est multū diuulgata iter boies. AVICENNA de virib' cordis ait q̄ confortat cor.

Iaspis Lapis lazuli: lapis

¶ Capitulum. CCCCXXXIII.

Lapis Iaspidis fm Alber. est lapis multoꝝ colozũ ⁊ bz spēs. x. meliozũ ē viridis trāsparēs habēs in se venas rubeas. bz aūt in argēto. ppie ligari. hic in multis ptib⁹ inuenit. POSSE. Exptũ est ꝗ sanguinez ⁊ fluxũ mēstruoꝝ. Aiūt aūt q̃ tegat ꝛceptũ ⁊ iuuat ptũ ⁊ q̃ gestātē se a luxuria. pbibet. magicis ēt legit q̃ si incantet portātē reddit gratũ potētē ⁊ tutũ. ⁊ fugat febrē ⁊ hydropisim. ¶ Cap. CCCCXXXIIII.

Lapis. Iena. fz Alber. est a bestia q̃ Iena vocat sic dicit⁹ eo q̃ oculi eius in lapidē vertunt tota liter. Aiunt autem Enax ⁊ aaien q̃ positus sub lingua confert diuinando dicere futura.

Lapis inuētus in oculis ceruoꝝ. i. lapis gagacromeon.

¶ Capitulum. CCCCXXXV.

Lapis Iscultos. fm Alber. ⁊ Isidoꝝ ē croco filis in vltimis hispanoꝝ. ptib⁹ frequēti⁹ inuenit iuxta gades herculis ⁊ scōo ⁊ tertio. climatib⁹ iuxta hispaniā illā quā modo hispaniā vocamus. Est autē lapis ꝓpter viscositatē in eo arefactā filabilis. si de eo fiat vestis nō comburit: fz ex igne purgat ⁊ nitet. ⁊ forte illud est q̃ gēnā vocāt salamādre: q; hec lanugo que inde colligit est sicut lanugo lapidis būidi. quare aūt nō cremat in metheoroꝝ ē expeditũ. bui⁹ spēm quādā dicūt esse quēdā lapidē quē q̃dā vocāt carbūculū albū. POSSE imitat carbūculū i hoc q̃ fantasmatib⁹ ⁊ pstagnus resistit. valet ꝗ doloꝛē oculorũ ex humida cā ⁊ redact⁹ pulueré sanat scabiem.

¶ Capitulum. CCCCXXXVI.

Lapis Iudaicus lat. ara. bager alieudi. SERAPIO lib. aggre. ē filis lapidi babex. ⁊ ē in palestina in oriēte ⁊ in figura sua filis glādi alb⁹ bone figure hñs multas lineas angulatas in lōgitudine ptēdētes ⁊ nominant sūmitates lacerate. Et est lapis q̃ dissoluit in aq̃ ⁊ nō bz saporē. Et idē auc. Hal. ille lapis ē in palestina i terris sen. bz colorē albū vel purulētū ⁊ est pulchre figure. nā sūt ibi linee spondose. ⁊ dicit lapis iudaicus: q; inuenit i terris iudeoꝝ. Alber. dicit de mente Isidori q̃ iste lapis ē albus ad modū glādis in quātitate scripturis qbusdā isert⁹ quas greci gramas vocāt. POSSE. SERA. auc. Halie. medici vtunt eo in babētib⁹ lapidē in vesica. nā fricāt cū sup cotē ⁊ dāt in potu fricaturā illaz cū. ʒ. quattuor. aq̃ cal. Et ego sum exptus hec in habētib⁹ lapidē in vesica ⁊ non inueni magnū iuuamentū: sed in lapide qui generat in renibus est multū fortis opatiōis. DIASCORIDES. q̃ accipit ex eo in quātitate ciceris ⁊ fricat in cote cū aq̃ sicut fief ⁊ sumit in potu quātitas duoꝝ onolosach ex eo cū aqua cal. ꝓuenit strāgurie ⁊ lapidi renuz ⁊ vesice ⁊ propter hāc causam noiant ipsum dissolutiuū lapidis. Et idē. aucto. aben Mesuay. debilitat appetitū ⁊ frangit lapidez renum ⁊ abscindit fluxum emorroidarum.

¶ Capitulum. CCCCXXXVII.

Lapis. kacabrates fm Alber. est lapis similis cristallo. qui eloquentiam dat bonorem ⁊ gratiam ⁊ valet contra hydropisim.

¶ Capitulum. CCCCXXXVIII.

Lapis kamā. fm Alber. est frequēter alb⁹ i toto vl in pte. varius est in colore ⁊ frequētissime inuenit ⁊ mixtus onixinio virtusq; eius fert ex imaginib⁹ ⁊ scripturis que inuenitur in ipso ⁊ ex sigillis.

Lapis kerne. quid est. l. bene albegi.

Lapis kenne. quid est. l. kenne.

¶ Capitulum. CCCCXXXIX.

Lapis lacteus fm Aui. libro. z. cū fricat aq̃ ⁊ est lapis galatides egredit ex eo qōdaz sicut lac. ⁊ hic gdē lapis est ciner ei colozis dulcis saporis. POSSE terit cū aqua ⁊ seruatur quod resoluit ex ea in pixide plū bi ⁊ ꝓuenit initio apostematū ⁊ fit ex eius fricatione alcohol ⁊ pbibet cursum superfluitatum ad oculum ⁊ vicera in ipso accidentia.

Lapis ligia. est similis ossibus elephantis est fusci colozis ⁊ quasi subruffus.

¶ Capitulum. CCCCXL.

Lapis lazuli. lat. ara. bager. alzenard. siue alzanard. est duozuz modoꝝ vnus durus ferro non cedens celestini colozis qui est laudabilis mūdus a marmore albo ⁊ a marchasita alius est fragilis minus pulchri colozis veluti terra azurrina qui citra mare nascitur cū azurio citramarino nec bz in se marchasitā ⁊ hic est inept⁹ medicie. SERAPIO lib. aggre. oportet q̃ eligat ex eo cuius est color celestis multū cū corpusculis aureis ⁊ lenis ē sine aspitate ⁊ sine admixtione alterius lapidis ⁊ q̃ nō frāgit facile ⁊ cui⁹ frusta sunt magna. IO. MESVE ca. de lapide lazuli. lapis Iactulus vel stellat⁹ ē de genere marinozum habens maculas ex auro ⁊ est eius alius alb⁹ ⁊ dicitur lapis marchasita ⁊ alius indus clarus celestis ⁊ dicitur lazuli ⁊ quādoq; minera fert vtrūq; simul. Et melior est cuius color est viridior in colore azuli ⁊ bz maculas aureas. ⁊ mixtus cū marchasita est nō bonus ⁊ non maculatus ⁊ similiter lenis. ca. est in secundo sic. in tertio. Et dixit bumay in vtroq; esse in tertio. POSSE. SERA. virtus eius est similis gluctini auri: nisi quia est debilior eo ⁊ facit nasci pilos in palpebris. ⁊ idem aucto. Halie. est in eo stipticitas cum acuitate pauca desiccat ⁊ infrigidat etiam palpebras que depilantur propter aliquos humores acutos: ⁊ remanent q̃ in eis non augentur pili nec multiplicantur ⁊ sunt subtiles ⁊ debiles ⁊ hoc quia lapis lazuli in his locis destruit humiditatem ipsorum humorum ⁊ immutat superfluitatem ad complexionem suam radicalez cum qua fit generatio pilorum palpebrarum. Et oportet q̃ ad hoc teratur multuz ⁊ administretur in puluere. Et idē auc. linacoy in libro lapidum quando suspenditur ad colluz infantis remouet ab eis timores ⁊ facit yrtos capilos Et si teritur cum aceto ⁊ linitur super morfeaz ⁊ albaras curat. Et idem auc. Alcanzi. est adustiuus putrefactiuus. ⁊ ideo aufert verrucas ⁊ quando sumitur iterius laxat humorem melancolicum ⁊ mundificat sanguinez ab humoribus grossis. Dosis eius est a quatuor kirat vsq; ad. ʒ. i. qñ miscetur cum alys medicinis laxatiuis. ⁊ conuenit plus doloꝛi renum. ⁊ asmati. ⁊ quando sumitur in potu aut fit nascale cum eo prouocat menstrua ⁊ potus eius commouet nauseam ⁊ vomituz: sed ablutio eius remouet hoc ab eo. AVICEN. de viribus cordis dicit q̃ confortat cor. IOAN. MESVE. est in eo acuitas non euacuata a stipticitate ⁊ ex parte acuitatis ei⁹ adustiuus vlceratiuus putrefactiuus absterstiuus ⁊ incisiuus ⁊ in non loto est proprietas abradendi pilos lotus autem prolongat ⁊ confortat eos ⁊ generat pilos in palpebris. Sunt in eo nocumenta que diximus in lapide armeno ⁊ expedit tollere nocumenta eius similiter cum ablutione sicut diximus. de triturationе autem sustinet plusq̃ lapis armenicus. Quidaz autem ex sapientibus posuerunt ipsum post eius ablutionem in confectionibus leticie ⁊ propie. ʒ. viij. ex eo ad. ℥ i. ex confectione ⁊ dabant cū succo buglosse depurato ⁊ vino subtili antiquo ⁊ est medicamē solēne ad egritudines melancolicas. dilatat enim animam ⁊ facit in ea mineraz gaudij. ¶ Cōfectio lapidis lazuli ex inuētōe nostra. Accipe ex seta tincta in kermes sicut lib. i. ⁊ submerge eā in succo pomoꝝ dulciū ⁊ aqua ro. ana lib. ʒ. ⁊ dimitte die vno deinde fac modicū bullire dū aq̃ rubeat deinde extrabe ab ea setā ⁊ pone zucbari tabarzet. ʒ. cl. coque vsq; dum spissitudinē mellis habeat ⁊ remoue ab igne ⁊ pyce in eo calido ambre crude frustatim incise. ʒ. vi. ⁊ dimitte liquefieri in eo deinde proyce super ipsum puluerē barum specierum. Accipe ligni aloes crudi ⁊ darseni ana. ʒ. iiij. lapidis lazuli abluti ⁊ pparati. ʒ. xij. margaritaꝝ. ʒ. ij. auri boni. ʒ. i. musci. ʒ. vnu⁹ tertiā. ꝓfice cū pdictis hoc est maximi iuuamēti ad pulsuz cordis sincopiz algueſgue ⁊ tristiciā sine cā. Et ē ex reb⁹ ꝓfortātib⁹ aiaz mirabiliter. lapis lazuli solutōe educit melicā ⁊ būores adustos ⁊ mūdificat venas ⁊ sāguinē ab eis. Et nō lotus educit p vomitū ⁊ p vētrē būores grossos melicos ⁊ ꝓuenit ad egritudies cordis ⁊ cerebri sic epilēsia mania ⁊ melia quaꝝ mā est būor melicus: ⁊ cōuenit iuuamētū sublime egritudinibus timoris tremori cordis sincopi ⁊ ꝓfortat cor. ⁊ aufert nocumētū ei⁹ ⁊ dilatat aiam ⁊ mūdificat pect⁹ ⁊ pulmonē ⁊ ꝓuenit asmati ⁊ humorib⁹ grossis ⁊ egritudinib⁹ splenis ⁊ est ex reb⁹ ꝓseruātib⁹ iuuē tutē ⁊ beatificātib⁹ vitā. ⁊ pseruat a lepra. Et suppositⁿ edu cit mēstrua. Et dat patiētib⁹ fe. melicas ⁊ curat eas. ⁊ confert vsus ei⁹ ad emorroidas. dosis eius ē a. ʒ. i. vsq; ad. ʒ. i. ʒ.

Lapis letheus. idest lapis galactides.

Lapis liberans a venenis quid est. l. lapis bezaar.

Lapis ligurius quid est. l. lapis lincis.

Lapis lincurius idem.

Lapis lignites Aliab. ē gagates. ¶ Cap. CCCCXLI.

Lapis lincis Enax fit de vrina lupi ceruary micta ⁊ in montib⁹ coagulata q̃ in domo seruatus generat optimos fungos supra se quolibet anno. valet cōtra dolorem stomachi hyctericiam ⁊ fluxum ventris.

¶ Capitulum. CCCCXLII.

Lapis lippatis fm Alber. est lapis q̃ frequentius in libia inuenit. Cuius virtus fert mirabilis eē. ois eni bestia a venatoribus ⁊ canibus infestata currit ad eū ⁊ ipsum intuet quasi patronū ⁊ vt aiunt canes ⁊ venatores nō possunt nocere bestie gladio q̃diu lapidē hūc bz presentē. hoc idē ꝓfirmat per atabari in lapidario suo.

Lapis litarmenum: idest lapis lazuli.

Lapis luminis. idest lapis pirides.

Lapis lune. quid est. l. affrosolinuz. Albani specularis spuma lune: inuenit de nocte in regiōe arabū in augmēto ne valz epilēticis. Plinius li. 37. ca. 10. selenitos.

¶ Capitulum. CCCCXLIII.

Lapis magnes lat. ara. bager. abnantes. SERA. lib. agr. cap. bager abnātes siue almagritos minera bui⁹ lapidis est in mar ītimis ppe terras īdie ⁊ qñ naues appropinquāt mōti minere ipsi⁹ nō remanet in eis aliq̃ ferrū qō non egrediat a naui ⁊ volet sicut anis vsq; ad montē ⁊ nō est aliqs clauus ifixus taliter q̃ possit euellig euellat ⁊ saliat vsq; ad illū montē. ⁊ propter hoc naues illarum partiuz non clauantur cū clauis ferreis: fz cū clauis ligneis. nā si forent clauate clauis ferreis qñ appropinquarent illi monti dilaniarentur tote. Melior ex isto lapide est ille qui attrahit ferrum fortiter. ⁊ color eius est vergens ad colorez celestē non multum grauis ponderis DIASCO. lapis magnes gignit atq; inuenit circa littus oceani apud trogoditas ⁊ in india ab inuentore sic vocatus. est aūt colore ferrugineus. ALBER. est ferrugineі colozis qui fz Pliniū inuenitur in mari indico in quo intantum abundare dicitur q̃ periculose in eo cum nauibus que ferreos clauos habent nauigetur. inuenitur etiā in tragonitidis regionib⁹. ⁊ ego vidi ⁊ repi in partib⁹ theotonie in prouincia que francia orientalis dicitur vnuz magne quātitatis ⁊ maxime efficacie. ⁊ fuit valde niger. ac si rēt ferrū erugiosuz ⁊ cōbustū cū pice. POSSE. SERA. qñ dat in potu ex eo laxat ventrē cuz mellicrato ⁊ potissime humores grossos. ⁊ quidā sunt q̃ adurūt istū lapidez ⁊ vtuntur sicut subeith. i. adamas. Et idez aucto. Hal. est bonus illis q̃ transglutiunt acū vel aliud ferrū ⁊ ēt illi q̃ habet fluxū ventris eo q̃ sumpsit scoziā ferri: ⁊ dicitur de eo q̃ si accipias eum ⁊ ponas ipsum in vase terreo ⁊ liniat caput vasis cum creta postq̃ posueris super lapidez calcem viuam quā nō tetigit aqua donec repleatur vas calce ⁊ accendas magnum ignem sub vase donec ingrediatur per orificium vasis. deinde ponatur vas in fornace figuli ⁊ dimitte ibi donec lutatio eius coquatur ⁊ fiat testa deinde extrabe lapidē a vase ⁊ dimitte infrigidari ⁊ pone iterum in vase nouo ⁊ pone in fornace scōo. ⁊ fac vt prius ter aut quater. quādo vero extraxeris vice quarta dimitte ipsum lapidem. vbi non tangatur a vento vel aqua vel rore vel ab humiditate aliqua donec infrigidet deinde frange ipz in frustra minuta sic q̃ sit vnūqq̃ frustum. ʒ. x. aut plus aut minus ex. ʒ. greco zū. quādo ergo volueris operationē cum eo facere pone iuxta lapidem pondus eius ex sulfure. deinde rora super eum aquam ⁊ egredietur ex eo ignis magnus ascendens circa mensuram brachij vnius fortissimus qui non tanget aliquid quod non comburat. ⁊ quādo lapides magnetis non ita preparantur vt dixi: sed crudus sicut est madefit cuz succo allei aut cepe ab attractione ferri prohibetur. sed si vis q̃ reuertatur ad virtutē suā ifunde ipsuz vna die in sanguine yrcino ⁊ fiet virtus eius sicut prius. ⁊ accipitur frustum magnum istius lapidis q̃ est ex bono ⁊ electo ⁊ approximatur clauature alicuius ⁊ aperit eam cito. Nam lapis iste attrahit ad se ferrum. ⁊ quando aliquis vulneratur cum ferro venenato ⁊ teritur iste lapis ⁊ misceatur cum aliquibus vnguentis ⁊ datur de puluere ipsi⁹ in potu illi qui est vulneratus facit ab eo venenum vel toxicum exire per secessuz ⁊ si puluerizetur sup vulnus venenatū curat idē. DIASCO. magnes habet virtutes veluti speciem in trahendo ferrum. hunc lapidem quidam probandi amoris causa vxoris supposuerunt capiti dormientis vxore latente. ⁊ siquidem erat casta ab altero viro sic accedebat ad proprium virum voluptabunda somno amplexans cum quasi inde pulsa per aliquem. q̃ si cum altero viro coierat in eiz tāq̃ in alicuius odoris fetidissimi lapidem emittebat vt de lecto caderet mulier. concordiam quoq; secum habet. nam multas mulieres propter rixas digressas a maritis coegit reuerti sicut ⁊ maritos mulieribus gratiosos obsequentes ⁊ iocundi sermonis facit portantes secum. fures autem cum voluerint preciosa diripere intrant domum ⁊ intra quattuor angulos domus carbones ardentes ponunt ⁊ submittunt lapidem minutim incisum ⁊ sic transuertunt mentem ⁊ oculos eorum qui adsunt vt timore fugiant putantes ruere domum. vires habet purgatorias: ⁊ ideo hydropicis cū mulsa datur. ʒ. ʒ. grossitudinem deducit. ⁊ omnes humores qui per ventrem ministrat. tritus ⁊ superaspersus cōbusta sanat. ENAX i magicl. ē lapis fantasias mirabiliter commouet. ⁊ precipue cum consequitur consecrationez ⁊ caracteres sicut in magicis docetur. perhibetur etiā cuz mulsa acceptum hydropisim curare. ⁊ est alia species magnetis cuius virtus est attrahere carnem bois. ALBER. attrahit ferrū mirabiliter ita vt virtus eius transmutet ferrum sic vt illud ferrum etiā aliud trahat. ⁊ multe acus ad se inuicem suspense sic videntur. vnctus autez alleo non trahit. ⁊ paruus adamas magnuz ligat magnetem. inuentus autem est temporibus nostris magnes qui ab vno angulo traxit ferrum ⁊ ab alio fugauit. ⁊ hunc aristo. ponit a genere magnetl. narrauit quoq; mihi vnus de socys nostris curiosus experimētator qui vidit federicū imperatorem habere magnetem qui non traxit ferrum. sed econtrario ferrum traxit lapidez. Et aristo. dixit q̃ est aliud genus magnetis quod trahit carnes hominis. in magicis autem traditur q̃ fantasias commouet mirabiliter precipue si consecratus ꝓsecratione ⁊ caractere fuerit qō in magicis docetur. fertur etiam hunc cū mulsa sumptuz

hydropisim curare.aiunt ēt qdā hunc capiti mulieris sup positū statim eam incitare ad amplexuz mariti si casta est ipsa dormiēte.Si aūt est adultera pre nimio timore ⁊ tremore fantasmatū dicit cadere de lecto mariti. dicit etiaz q̃ fures in domū intrantes positis carbonib⁹ in quatuor angulis domus lapidē hunc contritū superaspgunt. ⁊ tūc dormiētes in domo ita fantasmatib⁹ terrent q̃ fugientes edes relinquant.⁊ tunc rapiūt quicquid volunt.

¶ Lapitulum. CCCCXLIIII.

Lapis magnesia quē qdā magnostā dicunt. fm Albertuz.est niger.⁊ ipo freq̃nter vtūt vitrearij.distillat ⁊ fluit i magno ⁊ forti igne.⁊ si al'r.⁊ tūc imixtus nitro ad purpureitatē duē vitri subam.B idez atabari dic in lapidario suo. ¶ Lap. CCCCXLV.

Lapis Mādasida vel marchisita.fm Alber.ē bns multas spēs colorz:q colorē accipit cuiuslibet metalli.⁊ dr marchasita argētea ⁊ aurea.⁊ sic de alys metallis.metalluz tamen qō colorat cum non distillat ab ipso:sed euaporatur in igne ⁊ relinquit cinis subtilis.⁊ hic lapis notus est apud alchimicos.⁊ in multis locis inuenitur.hoc similiter Enax dicit in lapidario suo.

Lapis Marchasita.qd est.l.Mādasia.⁊.l.piritides.Lalcitis. ¶ Lapitulum. CCCCXLVI.

Lapis Margarite.lati.ara.bager.allulo siue alba margarita vel pno ē q̃ in ostreis reperit. alie sūt pforate alie nō pforate.pforate sunt artificiose facte.⁊ nō nāl'r.sed nō perforate que nāles sunt meliores perforatis.⁊ iō qñ in medicinis ponunt nō perforate intelligunt: ſz sunt alique obscure ad citrinitatē tendētes nō pforate que perforatis equipollēt.⁊ ideo eligende sunt clare ⁊ albe.q̃ vero obscura.⁊ q̃st albida est nō est ponēda i medicinis.SERAPION.libr.aggre.cap.bager albalo. auctor. *Rasis margarite deferunt a maritimis.⁊ sūt frig.⁊ sic.in secundo.Et idez aucto.Jsaac.Ex eis sunt grossiores ⁊ parue:sed grossiores ex eis sunt meliores paruis. ⁊ clare meliores obscuris ⁊ equalis superficiei meliores angulosis.

ALBERTVS.Lapis est in ostreis inuentus. melior aūt ex india venit.multi aūt de britānico mari qō nūc anglicū dicit ⁊ versus flandriā ⁊ theotoniā inuenium̃t.ita q̃ ego in ore meo decem in mēsa inueni. Juuenes aūt concule bnt meliores.colozis autē sunt ac si parua lux penetrarer in multū albū.⁊ ideo nitentes:cū trī sint albe.ferē propter tonitrua q̃si abortiēdo eas ostrea euomūt. ⁊ in fluminibus inuenium̃t in mesella.⁊ in gbusdā gallie fluuys inter arenas. POSSE.Alber.experte sunt in confortatione spirituū.⁊ ꝓtra cardiacā ⁊ sincopim.valēt ēt ꝗ fluxum sanguinis lienteriā ⁊ diariam.⁊ sunt ꝓfortatiue.Reparāt ,n.spiritus subtiles vt quidam dicunt:sed falso:imo membra eaz asperitate a superfluis abstergunt ⁊ ea quasi constringunt ⁊ coartando ad vnum ducunt.⁊ ita confortant.

SERAPION.Margarite sunt deficcatiue humiditatum conueniunt debilitati cordis ⁊ sunt conuenientes incobol.⁊ sunt fri.⁊ sic.in secūdo.Et idē aucto.atabari confert obscuritati visus ⁊ albedini oculi ⁊ sordiciebus eius. ⁊ retinēt mēstrua.abstergūt dētes ⁊ deficcant hūiditates. Et idē aucr. Jsaac.ꝓferunt cardiace tremori cordis ⁊ accidentibus melācolicis ex malitia humorz. Et hoc ideo:q̃ clarificāt sanguinē cordis:quādo est ingrossatus in corde ⁊ deficcāt hūiditatez q̃ est in oculo. ꝓpterea q̃ fortificant nerues oculorz:⁊ qñ dissoluunt̃ margarite ⁊ linit̃ cum eo baras aufert eā postq̃ linit̃ statim. AVICENNA de viribus cordis dicit q̃ confortant cor.

¶ Lapitulum. CCCCXLVII.

Lapis medus.fm Diasco.in ꝓprio cap.est niger q̃ tritus emittit croceū colorem. ALBER. Lapis medus vel medo dr:q̃ a regiōe medorum ferē, vbi plures inuenium̃t.Sunt aūt huius spēs due.vnus niger ⁊ alter viridis. POSSE.dicūt valere contra veterem podagram oculorz cecitatē ⁊ frenetica passionem etiaz refouere dicit fessos ⁊ debiles.fertur etiaz q̃ fragmenta nigri si in aqua cali.missa fuerint.⁊ sigs in aqua illa lauerit incurrit mēbrorz excoriationē ⁊ si ex ea biberit pibit vomēdo. DIASCORIDES.Est aūt duplicis potētie.s.bone ⁊ male,nā tritus in cote medicinali cum lacte mulieb̄ri que semel creauit p̄mo partu puerz:⁊ inunctus albugines curat oculorz:⁊ oēm illorz dolorem.etiā si desperatus fuerit. medet podagricos eodē modo cuz lacte ouis q̃ semel genuit masculū sanat renes anbelitus.⁊ interiores partes corporis hoc medicamē pparatū habeas i vase vitreo vel argēteo.⁊ pfice ieiunus.ad vindictā quoq̃ supra cotem ⁊ da cui vis ⁊ lauet faciez ⁊ exiccabit̃.Sigs aūt ex eo biberit pulmonē vomet.oportet ergo bibēti paululuz dare vt nō satiet̃.inuentus est autem iuxta fluuium fasin.

¶ Lapitulum. CCCCXLVIII.

Lapis. Melochites quē qdā melonithē dicūt fm Alber.ē arabic⁹ grosse viriditatl:ſz nō translucidus sīc smaraldus.⁊ est mollis.fertur q̃ custodiat gestātē se a nociuis casib⁹.⁊ sup cunabula infantiuz.hoc silr Enax. ¶ Lapitulum. CCCCXLIX.

Lapis mēphites.Fz Alber.a'ciuitate egypti q̃ mēphis vocat̃ q dr vt ignis calere vtute qdez nō actu.hic tritus ⁊ in aq̃ mixt⁹ i potu det̃ vrēdis vl' secādis: q̃ iducit i sensibilitatē ne sentiat cruciādus.B idez Enax.

Lapis militaris idest lapis piritis.

Lapis mozalis.fm Auicen.oibus ē notus ⁊ est stipticus.

Lapis molibdides. gre.plumbi vel plūbeus:quia habet virtutem scorie plumbi. (dus.

Lapis mozoechus.fm Pliniū inuenit̃ in egypto.⁊ ē pali

Lapis mozoptos.Diasco.quē multi galaxia cē.

¶ Lapitulum. CCCCL.

Lapis nigrorz.fm Auicen.lib.2. Est lapis q̃ deferē ex nigris declinās ad citrinitatem fricatur ⁊ egredit̃ ex eo fricatio mordicās linguā similis lacti.mundificat pānū oculi cū nō est cū apate ⁊ obtalmia.⁊ conuenit vestigus vlcerz in eo ⁊ eradicat vngulam.

¶ Lapitulum. CCCCLI.

Lapis nise.Alber.dicūt alig hunc esse de genere lapidū.⁊ inuenit̃ in capite buffonis.⁊ sunt duo gnā.vnus subalbidus sīc si lac itrauerit in sanguinē ⁊ vincit eū.⁊ iō sanguinis obscuras vias in eo dicūt apparere.⁊ alius est niger:⁊ aliqñ pingit̃ in eo buffo.sparsis pedib⁹ ante ⁊ post.dicunt etiam q̃ si ambo simul includantur presente veneno eos adurere manū tāgētis. ꝓbationē aūt lapidis esse dicūt q̃ exhibitus buffoni viuo buffo eleuat̃ cōtra eū ⁊ tāgit ore si pōt.dicit̃ etiam q̃ presente veneno varius efficit̃ q̃ subalbidus est.hoc similiter Enax.

¶ Lapitulum. CCCCLII.

Lapis obtalmi⁹.Fz Alber.ab obtalmia ē dict⁹: cuius color nō noiat̃ forte.iō q̃ ē multorz colorū.valere dr gestanti ꝗ oēs malos morbos oculorz. visus āt circūstātiū dr obcecare.⁊ iō ēt patronus vocat̃. gestantes.n.eū quasi inuisibiles reddit.hoc similiter Enax.

¶ Lapitulum. CCCCLIII.

Lapis. Onix.fm Alber. gēma perhibet̃ nigri coloris.inuenit̃ melius genus esse nigruz albis venis varlatum.venit autem de india ⁊ arabia. Inuenit̃ autem quinq̃ diuersitatū propter varietatem venaruz ⁊ colorum.ferunt si sardius sit presens ligatur onix. ⁊ etiaz suspendit̃ a nocumento.hec aūt omnia si habet profecto ideo habet:q̃ hz virtutes mouēdi melācolia precipue in capite.ex motu eniz illius cū vapore oia ista ꝓcedunt. dicunt aūt quidā onix onichinuz eē:qō verisīle est,vel q̃ sit

alia spēs eius:sed color nō est niger:nisi aliqñ: sed colorē hz vt vnguis hūanus:sed i onichinis nrīs inuenium̃t multi colores albi nigri ⁊ rubicūdi:qui trī oēs in subam q̃dā fricant̃ q̃ similitudinez exprimit vnguis hois.aiunt ēt q̃ ex lachryma arboris q̃ onica dr indurata in lapidez gnātur. ⁊ dicūt hanc cām esse q̃ odoriferus est i igne. hāc ēt cām inquiūt esse q̃ frequētius alys depictus imaginib⁹ mirabilib⁹ inuenit̃:q̃ lachryma a p̄ncipio mollis facile formabilis pingit̃ ⁊ pictura retinet:qñ in lapidē idurata coagulat̃.hūc lapidē dicūt insensibil'r itrare in oculū. ⁊ hoc esse mirabile.⁊ ego vidi saphirz intrare in oculū.⁊ lapidē galli ⁊ quēdā aliū:cuius nomē ignorauī sine oculi lesione. politus.n.⁊ tenuis nō ledit oculū nisi tāgat aciē seu pupillam oculi sensibilē ⁊ forame vuee.aiunt q̃ collo vel digito suspēsus excitat tristitiā ⁊ timores ⁊ in sōno fantasias terribiles: ⁊ multiplicare ferē lites ⁊ tristicias.dr q̃ auget salium pueris. ¶ Lapitulum. CCCCLIIII.

Lapis orfanus.fm Alber.est ille q̃ est in corona romani imperatoris.nō vnq̃ alibi visus est propter qō orfanus vocat̃.est aūt in colore q̃si vinosus subtilem bns vinositatē.⁊ hic est sicut si candidū nimis micās penetraret in rubeū clarum vinosum.⁊ fit superatus ab ipo.est aūt lapis perlucidus.⁊ tradit̃ q̃ aliqñ in nocte fulsit: sed nūc tēpore nostro nō micat in tenebris. fertur aūt q̃ bonori conuenit regali.hoc Enax.

¶ Lapitulum. CCCCLV.

Lapis orites.Fz Alber.hz tres spēs. quarz vna est nigra ⁊ rotūda.alia viridis maculā bns albam.tertia cui⁹ pars.altera ē aspa:altera plana.⁊ est color eius q̃si ferri lamia: ⁊ talis ēt est dispositio corporis eius de quo ferē q̃ vnctus oleo ro.⁊ gestat⁹ pseruat ab aduersis casib⁹. ⁊ dr valere morbis pestiferis ⁊ reptiliuz morsibus. dr etiā in phycis ligatis q̃ appētus mulieri ꝓhibz ipsam impregnari.⁊ si pregnans est aborsum facit.

¶ Lapitulum. CCCCLVI.

Lapis palagius.fm Alber.est gēma colozis rubei lucide valde nece ⁊ sube transparentis.⁊ dr eē femia carbūculi.⁊ virtutes eiusdē remissas hz sīc femina ad marē se hz.⁊ dicūt quidaz q̃ est domus eius.⁊ ideo palatiuz carbūculi vocat̃.generat̃ frequēter carbūculus in lapide isto.⁊ iā visum est hoc q̃ in lapide vno exterior pars fuit palagi⁹. ⁊ iterior carbūculus: ꝓpter qō hz gen⁹ lapidum dicit̃ esse de genere carbunculi.

¶ Lapitulum. CCCCLVII.

Lapis pantherus. fm Alber. est multos bns colores ⁊ in vno corpore lapidis nigrū.vz.viridē ⁊ rubeuz ⁊ alios multos.inuenit̃ aūt palidus purpureus ⁊ roseus.Ferē aūt fuscos efficere visus.inuenit̃ aūt Fz plurimum in india.debet gestās respicere ad ipsum in mane oriente sole ⁊ fit efficaz ⁊ virtuosus.tot autez virtutes dicitur habere quot colores habet.hoc Enax.

¶ Lapitulum. CCCCLVIII.

Lapis peanithes. fm Alber.ē lapis granat⁹ de michedon. ⁊ ē femi. sexus.certo tēpore dr concipe ⁊ parere cōsilem lapidē: ⁊ valere aiunt pgnātibus.

¶ Lapitulum. CCCCLIX.

Lapis pirithe vl' pidoni⁹. fm Alber.est colore fulgens vt ignis.dr valere cōtra arteticā mirabiliter ⁊ referē de illo lapide q̃ si forti⁹ stringatur manu manū aduret.ergo vult leuiter ⁊ pauide tangi.⁊ ego ipm expertus sum sepius.dicit̃ aūt de genere isto alia species esse crisolito similis:nisi quia maiozis viriditatis existit.

¶ Lapitulum. CCCCLX.

Lapis piritides.gre.ara.bage ral marchasita. lati. caparosea. SERAPION lib.aggre. ē lapis ex quo exhibit̃ es.⁊ opz q̃ eligat̃ ex illis quorz color est similis eri: ⁊ qñ ponit̃ in igne saliunt ex eo sintille facile. Comburit̃ in hunc modū. melle linitū pone in igne leuē. ⁊ euenta donec fiat rube⁹:deide extrahe ab igne. Quidā ponunt eū in igne magnū ex pannis: deinde liniūt melle. ⁊ iterz ponūt in igne donec oēs partes eius sint equaliter cōbuste:q̃ fortasse p̄mo adurit̃ extra ⁊ nō interi⁹:deinde exufflat̃ cinis ab eo ⁊ reponit̃. ⁊ si indiget̃ ablutio lauaeam sicut lauat̃ cadimia. DIASCORIDES.cap.lapis piritides.i.marchasita.ex quo eramē fit. eligēdus est colorē bns eraminis qui in foco missus frangit̃. Cōburit̃ vero sic.melle vnctus in viuis carbōibus mittit̃.⁊ flabellat̃ q̃diu colorē ruffum faciat.Aly vero in multis carbonibus igneis coctū:⁊ secūdo melle vnctum reuocāt igni q̃diu se fregerit. postea eximunt illū ⁊ lauant sicut cadimiā ⁊ reponunt. POSSE.SERAPION. Est vrens ⁊ abstersiu⁹ vlcerz:⁊ abstergit obscuritatez visus:⁊ resoluit ⁊ maturat apata dura: ⁊ qñ resoluitur ⁊ miscet̃ cum resina pini:resoluit sanguinē congelatū: ⁊ aufert carnez superfluam cū pauca calefactiōe ⁊ stipticitate.⁊ quidam nominant hunc lapidē postquā aduritur dicidas vl' difriges. Et idē aucto.Halie.hic lapis est vnus de lapidib⁹ habentib⁹ virtutē fortē:⁊ nos admistramus euz cū resolutiuis: ⁊ miscemus cū eo lapidē socharos. ⁊ resoluimus sepe euz hoc vnguēto humiditatē multā que est ꝗgregata in cōcatitatibus ⁊ cauernis musculorz:⁊ quādo administrat̃ hic lapis.opz q̃ multum terat̃ ⁊ resoluit humiditatem corruptam que est sub cute.⁊ iō quādo terit̃ vltima contritiōe ⁊ conficit̃ cuz aceto abstergit baras morfeā ⁊ lentigines faciei.⁊ habz virtutem magnam in abstergendo oculū. ⁊ confortat substātiam eius ⁊ acuit visum. ⁊ ideo nominat̃ in terris pstie lapis luminaris ⁊ facit capillos tenues ⁊ crispos. DIASCORIDES virt⁹ ē illi termātica ⁊ asmictica caligines oculis purgat duricieb⁹ diaforesis ⁊ digōnē facit addita resina carnes perequat. lapis ipse cōbust⁹ a multis difriges dr. ⁊ est spēs vitrioli sicut apparet in. l. 3eg.qui nō cōbust⁹ si puluerizet̃ ⁊ distēperet̃ vel misceat̃ cū vino ⁊ gallis tritis est optimū encaustrū ad scribēdū.

¶ Lapitulum. CCCCLXI.

Lapis piritis. PLINIVS lib.36.ca.19. durissim⁹ est q̃.⁊ si ferro pcutiatur sintillas emittit. ⁊ ignē. CASSIVS felix.lapis piritis.i.focaria quo p allisionē calibis vel alteri⁹ rei dure ignis euolat. Sz Hali.in epla ad glauconez exponit lapis piritis.i. lapis militaris. qō qdā itelligūt de lapide lato super quē solēt ignez ꝓferre. POSSE.PLINIVS.vires habet in similitudinez cadimie. facit proprie ad oculorum claritatem.

¶ Lapitulum. CCCCLXII.

Lapis prasius.fm Alber.est lapis q̃ ē mater ⁊ palatiū smaraldi.est aūt bns viriditatez coloris sicut prasiū. Inuenit̃ aūt aliqñ cū rubeis guttis:⁊ aliquādo cū albis.Est alia spēs istius lapidis q̃ inuenit̃ cum guttis aureis.⁊ vocat̃ crisopassus ⁊ rarius inuenit̃.⁊ ideo carior existit. ꝓ quo.l.lapis crisopassus. Exptum est autē q̃ confortat visum ⁊ quasdā Jaspidis.⁊ quasdam smaraldi habent operationes.hoc etiam Enax.

Lapis preparatorius corz.i.pumex.l.famechi.

¶ Lapitulum. CCCCLXIII.

Lapis quadratus secūduz Plinium in egypto inuenitur.⁊ in ethiopia ⁊ exalbidus est.habet vires stringentes.vnde necare dicitur conceptum.

¶ Lapitulum. CCCCLXIIII.

Lapis quandros.secundum Albertuz.aliquando inuenitur in cerebro vulturis. virtus eius fertur esse contra quoslibz nociuos casus: ⁊ replet mammillas lacte.hoc idem Enax.

¶ Lapitulum. CCCCLXV.

Lapis. Quirin. fm Alber. inuēitur in nido vpupe aliqñ que tota ē auis prestigiosa. ⁊ auguria/lis vt dicunt magi ⁊ augures. Est autem proditor secreto/rum ⁊ fantasias promouens si ponatur supra pectus dor/mientis. hoc quoq; Enax.

L apis tagnay ⁊ olcbatis fm Alber. ē idē q̄ bolus arme/nic⁹. Est āt lapis subrubē⁹: cui⁹ virt⁹ expta ē ⁊ strictiua ventris ⁊ p̄cipue sanguīs diffinterie ⁊ mēstruoꝝ. p q̄.l. canarmeū. ¶ Capitulum. CCCCLXVI.

Lapis rubeus minus q̄ iacitus q̄ ara. vocat̄ bager albigedi. SERAP. li⁹ aggr. ca. bager albu gedi siue albuzedi. Jacinti rubedo ē magis placabil' boi/bus: eo q̄ nō sit ī eo obscuritas aliq̄ minera āt b⁹ lapidis est ī terris oriētis: ⁊ qñ deferī a minera sua ē obscurus: ſz qñ exoriat eū aurifex detergit̄ bonitas eius. ⁊ apparet ⁊ clarificat̄. POSSE. SERAPION. si q̄s ligauerit non videbit portās in nocte somnia mala neq; timorosa. ⁊ si il le q̄ aspexerit in sole tantū q̄ visus ei⁹ est debilitatus ter/serit cū eo oculos suos ꝓuenit ei: qñ ille lapis fricatur ad capillos capitis attrahit festucas sic̄ magnes ferrum.

¶ Capitulum. CCCCLXVII.

Lapis sami⁹. fm Alber. dictus ē a samo insula in q̄ iuenit̄. hoc āt lapide polit̄ auꝝ. ferī aūt q̄ portat⁹ vtiginē sedat ⁊ mentē solidat. hr̄e āt B vitiū dr̄ q̄ alligatus ī cossa pturiētis ꝓpediat ptū. hoc sil'r Atabari.

¶ Capitulum. CCCCLXVIII.

Lapis saphirus siue sirites. fm Alber. ſz plurimū eius venit ab oriēte ⁊ india. Inuenit̄ ⁊ ī ypi domio apud podiū. puincie regiōe ⁊ ciuitate: ſz nō ē adeo p̄ciosus vt p oia sit similis oriētali. est aūt colore p̄spicuus sicut celū serenatū: ſz vincit in eo flauus color. ⁊ iō melior qui est non satis plucidus. optimus aūt q̄ hz nubes obscu ras ad rubedinē declinātes. inuenit̄ ēt bon⁹ q̄ albidas hz nubeculas sil'r tuba sua sit sicut nubes fusca transparens aliq̄tulū. POSSE. Ego vidi q̄ antraces duos fugauit. aiunt ēt hūc lapidē boiez castū reddere ⁊ interiorē ardo/rē refrigerare. sudorē restringere. dolorē curare frōtis ⁊ lingue. vidi ego vnū in annulo portare ⁊ sordes ex oculis purgare: ſz añ vult poni in aq̄ frigi. ⁊ post sil'r. q̄ aūt dicūt q̄ amittit virtutē ⁊ colorē postq̄ ānd racē curanit falsum est. dicunt ēt q̄ corpora vegetat ⁊ paces ꝓciliat piuz ⁊ dei uotū ad deū efficit: ⁊ animū in bonis firmat. hic etiā syrti tes a quibusdā vocat̄: eo q̄ in littore syrtium inueniat̄.

¶ Capitulum. CCCCLXIX.

Lapis sarcophag⁹. ſz albis. deuorat cadauera mor tuoꝝ. gre. n. sarcos sonat caro sagos āt come dere. antiq tñ aliq de B lapide p̄us fecerūt archā mortuo rū: eo q̄ ī spacio. 30. dieꝝ cadauera ꝓsumunt̄. ob B āt nr̄a monumēta lapidea sarcophagi sūt vocata. B ēt atabari.

¶ Capitulum. CCCCLXX.

Lapis sarda vel sardo. fm Alber. sic se hz ad tabu las ligni sic̄ magnes ad ferꝝ: imo adheret. ita fortiter tabulis nauium in mari vt a tabulis euelli nō possit nisi abscindat̄ cuz ipso ea pars tabule cui adheret. est aūt in colore prassius. i. virens. hoc quoq; Enax.

¶ Capitulum. CCCCLXXI.

Lapis sardius. fm Alber. ab antiqssimo iter p̄cio/sos lapides memoratus est. hūs rubozem spissuz cum suba pertia sicut si peruietas imaginē in ru bea terra. Et fm hanc diuersitatē inuenit̄ quinq; modis. ita q̄ aliqs nihil habet de peruietate. iz. forte ille matrix est alioꝝ: ⁊ domus in qua generantur. in sardis aūt ciuita te repertus esse dicit̄: ⁊ sic vocatur. Aiunt hūc lapidē ac/cendere animū ad gaudium ⁊ acuere ingenia. ⁊ per virtu tes cōtrarias ligare onichium. hoc etiam Enax.

¶ Capitulum. CCCCLXXII.

Lapis sardonis quem quidā sardonicem vocant. fm Alber. est ꝓsitus ex duob⁹: sardio. vz. ⁊ onice. Est ergo rube⁹ ⁊ hic color eminet ex sardio. est ēt albus ⁊ niger ⁊ colorem vnguis ꝓferens ex onice. lauda/bilior aūt est qui hos colores hz magis distinctos. Inue/nitur aūt quinq; modis aut pluribus ꝓpter diuersam co loꝝ mixtionē ⁊ frequētius inuenit̄ in india ⁊ arabia. ferī luxuriā expellere ⁊ castū reddere ⁊ pudicū. est tamē ma xima hui⁹ virtus in hoc q̄ cū onichius nociuus sit hic no cere nō pōt sardum in substātia habens admixtum.

¶ Capitulum. CCCCLXXIII.

Lapis selenite. fm Alber. de eo varia referunt̄. di cunt. n. qdā euz nasci in quodā genere testu dinis indico ⁊ esse variū: dicuntq; hunc esse virentez ⁊ in p̄side partib⁹ frequētius iueniri siue in arabia. vt inquit. Plinius. dicūt aūt hunc crescere luna crescente ⁊ decre/scere luna decrescēte. gestatus aūt ferī cōferre p̄scientiā quandā futuroꝝ si sub lingua porterī precipue p̄ma luna. ⁊ decima exīte. dicunt etiā q̄ mane p̄ma luna tñ habet virtutem in p̄ma hora. decima aūt existente luna in deci ma hora. ⁊ modus diuinatiōis est q̄ cū ponit̄ sub lingua. ⁊ cogitat̄ de aliquo negotio vtrū fieri deceat aut non. ⁊ si fieri deceat corde tenet̄ ⁊ infigit̄. ita q̄ auelli nō possit. ⁊ si fieri nō deceat statim cor desistit ab ipso. ferī etiā q̄ cu rat lāguētes ptisicos ⁊ debiles. B ēt ait Jsaac beniamū.

L apis senadeg idest lapis ematites.

L apis sidericis idest scoria ferri.

¶ Capitulum. CCCCLXXIIII.

Lapis sirius. fm Alber. a siria dictus vt inquit Jsi dorus: q̄ integer natat ⁊ cōminut⁹ fluctuat: cuius causa est: qz integer poris aerem cōtinet qui euane/scit a puluere cōminuti lapidis. hoc etiam Enax.

¶ Capitulum. CCCCLXXV.

Lapis sistos. Enax ē fusci coloris ⁊ subruffi oblon gos arestas siue pinulas: nō hūs erectas vt alumen scissum. virēs habet fortiter constringentes.

¶ Capitulum. CCCCLXXVI.

Lapis smaraldus. lati. vel lapis stellatus. gre. De/miscus. ara. feruzegi. ē pulchre ⁊ auide viri/ditatis. imo color eius ē viridissimus trāslucens. ita q̄ vi cinū aerez sua videt̄ tingere viriditate figura sua melior est planities: qz tunc vna pars nō coumbrat aliaz. melior est qui non vmbra nec lumine variat̄. SERAPION. fri. est ⁊ sic. Et aucto. Raf. in libro minera ꝝ genero smaraldi vel tabarzet est sicut genero iacoth. ⁊ viriditas cor/poris ei⁹ nascit̄ a virtute minere. iste smaraldus deferī a terris nigroꝝ. ⁊ lapis tabarzet est similis ei: nisi qz nō est diafanus sicut smaraldus. Est alius lapis q̄ vocat̄ vaba/greg. ⁊ est filis tabarzet. Et idē. sūt duo lapides siles quo/ruz vn⁹ nominat̄ tabarzet ⁊ amorad. ⁊ alius smaraldus: ⁊ sunt vnius fere speciei. ⁊ est vtercq; lapis qui ꝓgelatur in mineris auri in terris garbi. ⁊ est fortiter viridis splēdēs. ⁊ ille qui est viridior est melior. ⁊ magis diafanus melior est obruffo. ALBERTVS est p̄ciosior multi alus la/pidib⁹ ⁊ nō rarus. Et color ei⁹ est viridissimus trāslucēs. ita q̄ vicinū aerē sua viriditate figurare videt̄. ⁊ melior est planities supficiei: qz tūc vna pars nō obumbrat aliā. melior tñ est qui nec lumine nec vmbra variat̄ hui⁹ plani tici ⁊ coloꝝ varietatē dicūt esse diuersitates. iz. ita q̄ ali quando fēl nigrū per modū virgulaꝝ admixtū habet. hi sunt a locis scotici britanici ⁊ biliaci. ⁊ q̄ in venis ei nasci tur. ⁊ maculosi quidā ⁊ quidā calcedonici: eo q̄ admixtū habēt cum illo lapide. meliores aūt sunt scotici. ⁊ ferunt quidam q̄ illi de nigris griffonū afferuntur: qui lapidem hunc cuz crudelitate magna custodiunt. dixit cñz vnus de grecia veniēs viridicus ⁊ curiosus experimentator q̄

uene⁹ vojun e epilep e leprosis
Smaragdus
lapis fr
caghm fuat
mōle manus
slaz aurg
emiprurius

hic lapis. nascit̄ in rupibus q̄ sunt sub aq̄ maris. ⁊ ibi inue nit̄. rōnale ēt est q̄ in venis eris in p̄spicuo quidē ad eris subam nō veniens nascit̄: eo q̄ rubiginis eris hz viridita tez. POSSE. SERAPION. qñ feruzegi sumit̄ in po tu ꝓuenit venenis mortiferis ⁊ morsib⁹ venenosis ⁊ pun/ctiōib⁹ hītium aculeū. qui q̄ dederit in potu de limatura eius pondus. 8. granoꝝ ordei illi q̄ sumpsit venenuz añq̄ fecerit impressionē liberat eū a morte ⁊ nō cadent capilli ei⁹ neq; exoriabit̄ ⁊ est sua euasio. ⁊ ille q̄ assiduat aspice re ipm p̄seruat suū visum a nocumētis. ⁊ ꝓseruat eū inco/lumen. ⁊ q̄ defert ipm in anulo p̄seruat eū ab epilētia: qñ ducit eū in digito anteq̄z supueniat. ⁊ ꝓpter hanc cām do cemus reges q̄ suspēdant eos in collo filioꝝ: qñ nascunt̄ statiz ne supueniat eis epilētia. Et idē auc. Raf. tabarzet vel feruzegi cōuenit leprosis: qñ sumit̄ in potu limatura ei⁹. ⁊ si cadat aspect⁹ tyri sup lapidē smaraldi dissoluūtur oculi ei⁹ ⁊ liq̄scunt. DIASCORI. Smaraldus porta/tus auget subam hūs p̄suasionē in omni negotio. corpore ⁊ sermōe castos latos facit. subuenit ⁊ in tēpestatib⁹. scul/pit̄ in eo scarabeus. ⁊ ptundit̄ aurea fibula. ALBER: Exptū est nr̄is tēporib⁹ q̄ hic lapis si vere viridis ⁊ bon⁹ est retinet coytū: ꝓpter qō rex yngarie. qui nr̄is regnabat tēporib⁹ eū in digito in hora coit̄ cuz vxore sua habebat: in coitu in tres ptes diuisus est. ⁊ iō ꝓbabile est qō dicit̄ q̄ hic lapis gestātē se ad castitatē inclinat. vñ auget opes ⁊ icantat⁹ dat vba p̄suasoria. ⁊ q̄ collo suspēsus curat emi triteū: ⁊ caducos morbos. exptū āt ē q̄ visuz debilē ꝓfor tat: ⁊ oculos cōseruat: ⁊ bonā facit memoriā: ⁊ tēpestatez auertit. Et valet diuinātib⁹: ꝓpter qō querit̄ a magis.

¶ Capitulum. CCCCLXXVII.

Lapis specularis. lapis lune. Affroselinū ſz Alber. est lapis ad modū vitri p̄spicu⁹. dr̄ aūt in hy spanoꝝ vrbe segūdia p̄mitus iuētus ē. ego aūt vidi illuz abūdanti⁹ inueniri. ita q̄ currus inde onerant̄ ī diuersis trib⁹ theotonie. ⁊ vidi ēt ī gallia iueniri cū gipso: qz est gi/psi extremitas q̄dā. effusus aūt scindit̄ in q̄libet ptes te/nues. ⁊ fiūt ide fenestre sic̄ de vitro: nisi qz loco plūbi opz pōere lignū. Sūt āt tres spēs eiusdē. vna videlz lucida si cut vitrū. alia nigra penit⁹ sic̄ attramentū. tertia citrina q̄ vocat̄ auripigmentū vl' arsenicū qō clari⁹ ē ⁊ nobilius.

L apis spongie. quid est lege affegi albach.

¶ Capitulum. CCCCLXXVIII.

Lapis stellat⁹. enax ē de genere marmoꝝ hūs ma/culas ex auro. ⁊ ei⁹ ē ali⁹ alb⁹ q̄ dr̄ lapis mar chasita. Alius indus clar⁹ celestis. ⁊ vocat̄ lapis lazuli. ⁊ q̄ñq; minera fert vtrūq; simul. ⁊ q̄ñq; est alius coloris vi ridis. ⁊ vocat̄ lapis crisopassus. Westue cap. Crisopassus.

¶ Capitulum. CCCCLXXIX.

Lapis succinos fm Alber. ē crocei coloris quē gre. electiō vocāt. inuenit̄. n. trāslucēs sicut vitrū vocabuluz hz a mā: qz a succo vel gūma arboris nascit̄: q̄ pin⁹ vocat̄. ambra vocat̄ vulgariter. Cōfricat⁹ āt trahit folia ⁊ paleas. ⁊ fila sic̄ magnes ferꝝ dr̄ āt q̄ ꝓfert portā/tib⁹ se castitatē. de exptis āt ē q̄ fugat serpētes. p̄gnātib⁹ aūt valere dr̄ ad facile parturitōez. hoc simil'r Enax.

L apis sumbedig. ara. est lapis smerillus q̄ polliunt̄ lapi/ (des.

L apis tabarzet. quid ē. l. lapis smaraldus.

¶ Capitulum. CCCCLXXX.

Lapis topacion. fm Alber. sic vocat⁹ est a loco sue p̄me iuentōis q̄ ferī vocari topasis insula. ⁊ qz auri similitudinē p̄tēdit. sunt āt due spēs in hoc gēe lapi dis. quaꝝ vna ē filis ī oib⁹ auro. ⁊ ē p̄ciosior. alia ē croceū magis tenēs colorē q̄z auri. ⁊ hec vtilior ē. Exptuz est nr̄o tpe q̄ aq̄ buliēte si imittat̄ ita sic̄ deferī facit q̄ statiz ma nus imissa exhibit̄ sine lesiōe. ⁊ B fecit parisi⁹ vn⁹ de nr̄is socis. dicūt ēt q̄ yalz ꝓtra emoptoicā ⁊ lupariā passionē.

B aūt certū ē q̄ speculū est lapis iste ⁊ idolū obiecti cōpo/ris sic speculū ꝓcauū in visuz repētat. ⁊ nascit̄ in orincho. hunc cū aliqs tenet in manu dextra ꝑ solez radios emit/tit ⁊ ignē euomit vt videns mirēt̄. nam q̄ eū portāt circa sinistrū brachiū oēs turbas cōtemnit. hoc locuste ⁊ grādi nes a fructib⁹ remouent̄ ⁊ ardorē vētris ōferuescere fac̄.

¶ Capitulum. CCCCLXXXI.

Lapis trachius. Enax est niger. nascit̄ in ponto am ne qui est ī egypto. hz vires sicut gagates. ⁊ dicit̄ accendi paꝝ ab aqua: sed extinguitur ab oleo.

¶ Capitulum. CCCCLXXXII.

Lapis turcboys. ſz Alber. ē flaui coloris nitidi can dētis. ac si lac penetrauerit in flauū colorē. ⁊ resultet p ipm ad supficiē. est āt nō p̄spicuus neq; rarus dicūt āt q̄ visum ꝓseruat ⁊ a nociuis casib⁹ defendit por/tantē se. ¶ Caplm. CCCCLXXXIII.

Lapis vesice. AVICENNA lib. secundo dixe runt quidā q̄ frangit lapidē renum. ⁊ vesi/ce: sed Halienus dixit q̄ nihil horum est.

L apis virites idest lapis piritis.

L apis vlcam idest pumex. l. famechi.

L apis ydras. i. lapis ex nostris aquis generatus.

¶ Capitulum. CCCCLXXXIIII.

Lapis yris. fm Alber. cristallo similis ē. ⁊ vt freq̄n tius exagon⁹. dicit aūt Enax q̄ de arabia ve nit. ⁊ ī mari rubro nascit̄. Nos aūt iuenimus maximā co/piā horꝝ lapidū in mōtib⁹ germanie q̄ sunt inter renū flu uiū ⁊ treuerentē ciuitatē. ⁊ diuerse q̄titatis. oēs sunt exa goni. in alys aūt lapidib⁹ cū nāliter sint rotundi exagoni efficiunt̄ sicut forāmia apuz in medio posita exagōa effi ciunt̄ cū illa q̄ sunt in extremis sunt rotūda. est aūt siccis/simus qō sua indicat subtilitas maxia. fit āt ex aqueo suc co q̄ euadit de mā lapidis qui generat̄ in luto rubeo. ⁊ qz hoc aqueū vehemēter sicco apprehēsum ē siccus ⁊ dur⁹ est lapis valde. cū āt sub recto soli eius pars imittit̄. ⁊ ps eius in vmbra tenet̄ ꝓpter reflectendo pulcherrimos co lores yridis sup oppositū parietem vel sup aliqō corpus: ꝓpter qō yris vocat̄: cuius causa superi⁹ est assignata. ali/quid aūt simile huic nascit̄ in gipso qō ē p̄spicuus in ex/tremis ⁊ scissibile valde. ⁊ vtūt̄ eo ꝑ vitro qdā in vitris.

L apis. zabarged. zmarad. ara. smaragdus.

L apis ziazaa. quid est. l. giazaa.

¶ Capitulum. CCCCLXXXV.

Lapis ziguites. Enax est coloris vitrei gestat⁹ col/lo valet contra noctilopam. ⁊ cōstringit san guinem ⁊ depellit mentis alienationem.

¶ Capitulum. CCCCLXXXVI.

Lapsana. est q̄dā herba assimilata rapeste q̄ gre. vocat̄ lepidū vel giniuē. q̄ fm Diasco. cap⁹ de lapsana. Est herba virtutē hūs viscidam sciaticis medet̄ spleneticis opitulat̄ lepras mūdat. Radix ei⁹ col lo suspensa dolorē dentiū tollit. GALIENVS. 7. sim. pharma. cap⁹ de lapsana comesta cacochima est cataplas mata vero abstersiuū quid hz diaforeticuz. Plinius. lib. 19. cap. 8. ⁊ libro. 20. cap. 9. in medio.

L aramon. i. bdellium.

L aran. i. apium risus.

L arapia. i. matricaria.

L ardia separ. i. fex vini.

L argbia. quid est. l. legia. Almāsor tractatu tertio.

L arinx gre. faux. laringes fauces.

L arion interpretat̄ fluere ide collirion ē q̄libet me dicina q̄ vtimur ī solida suba q̄ cōmouet fluxum vt suppositoria ⁊ similia vñ appropriatū ē hoc vo cabulū ad signandū tñ il lud qō ponit̄ in oculis.

L arix ē spēs pini. Plinius libro. 16. cap. xi. in medio.

L aroplation. i. vsnee.

L aros grece gauio. fulex. gauia. gauc⁹. fulica aus.

L arosa. i. mandragora.

L arosades idest serpillus.
L asa.i.abalmeas amel de fumigia littus est.
L assa idest assa fetida. ⁊ē silfium.
L asagion idest almea.
L asanelchelbe idest ligua canis.
L asar.gre.asa.opos grinatiū.Diasco.est lacbrym⁹ silfij.·Plin.lib.zz.ca°.z3.
L asine qd est.·Plin.lib.zi. capi.i7.⁊ lib.zz.capi.zz. in medio.
L aserion.i.amomum.
L aserpitius. Diasco. i.assa fetida.·Plinius libro.i9. cap.3.post principium.
L asuar idest flores amigdalarum.
L asuarch. lasuarchi idest aaron.
L atabaco idest boraz.
L atarus idest ostrea.

¶ Capitulum. CCCCLXXXVII.

Latamie, ara .lati. caro. aggre.cap.latamie.auc. SERAPION libro Hal. Latamie alfabar.i.caro tyri calefaē ⁊ desic. fortiter:maxie quādo fuerit cōdita cum oleo sale aneto porris ⁊ aqua quantitate necessaria:est vt videtur virtus mirabilis proueniens vsq ad cutim corporis expellēs inde supfluitates q̄ sunt in corpore.⁊ ppter hāc causam generanē in cute illorum qui comedūt has carnes:in quor corporibus sunt humores mali:res ab humoribus illis generate exeūtes cutim similes squamis.⁊ hoc fit a pprietate ipsarum.nā carnes iste adherēt humiditatibus ⁊ adducūt eas ad cutis.⁊ maxime qō ex eis est grossum terreū:ex quibus generaē scabies ⁊ egritudo cuz qua eleuaē cutis. ⁊ iaz verificauit experiētia q̄ tyrus:quando ponē in vino ⁊ bibunt ex eo leprosi ingrossaē cutis eor tota: deinde cadit sicut cadunt teste animaliū obstracorum:⁊ remanet eis post hoc caro mollis sicut caro q̄ remanet in obstracis ⁊ cancris: quando cadūt teste eor:⁊ quādo bibūt leprosi ex tyriaca que fit cū carnibus tyri cum assiduatione ⁊ linē corpus corū cum ea conuenit eis valde.Et idem auctori.Diasco.Caro tyri cocta ⁊ comesta acuit visum.⁊ phibet scrofulas augmētari.⁊ opz q̄ excoriē ⁊ auferatur eius caput ⁊ cauda: quidā aūt volunt q̄ abscindatur de extremitatibus ipsi⁹ quantitas certa:sed errauerūt.residuū vero lauatur cuz oleo ruta sale ⁊ aceto.⁊ dicunt quidā q̄ q̄ comedunt istas carnes generantur multi pediculi:sed non est verū : ⁊ qui vtunē his carnibus augetur eorū vita. Et idē cap.herbe. aucto.Halie.Caro herbe habet virtutem attractiuā. que quando teriē ⁊ fit emplastrum cuz ea extrahit infixa cor pori.Et idem codē cap.aucto.Diasco.quando comeditur caro herbe recens est gluctinatiua mollificatiua ventris mundificat pulmonez ⁊ acuit vocem:⁊ quādo fit emplastrum cū carne ipsius salsa veteri attrahit infixa corpori, ⁊ aqua carniū ipsius salsarum qui sedent in ea habentes vlcera intestinor in p̄ncipio egritudinis est ei cōueniens ⁊ fit clistere cū eo ⁊ curat sciaticā. AVERROYS primo colliz. cap.de carnib⁹.melior caro ex volatilibus est caro galline iuuenis sane pinguisq̄.⁊ hz mirabilē pprietatem in temperādo complexionē.⁊ ppterea brodiū suum est optima medicina leprosis:qz cerebrū eius augmentat substātiā nostri corporis ⁊ acuit ingeniū . ex ambulatiuis post ipsas est caro edi:⁊ post caro arietū. Sz Halie. videē q̄ carnes vitulor sunt meliores carnib⁹ arietis.⁊ Auicē. dicit melior carniz est porcina.⁊ sentit q̄ illa caro est naturalior hominibus q̄z alia caro animaliū ambulantiuz. ⁊ multi vitupant carnes agnor pprterea quia dominatur multa humiditas sup eas. RASIS.Carnes agnor sūt plus bonitate carnium hedor ⁊ ex volatilib⁹ ⁊ laudabilibus sunt carnes perdicū:sed declinant parum ad frigiditatē ⁊ sicci.⁊ sunt sicut gallina deserti.⁊ habent pprietatē stringendi ventrem asse ⁊ elixe . Sed turtures sunt similiter bone:sed declinant plus ad caliditatē ⁊ habēt mirabilem pprietatē in acuendo ingeniū. Columbe sunt cali. ⁊ sic . grossiozis substantie q̄z turtures : ⁊ pulli eorum habent humiditatē superfluā.⁊ hoc significat grauitas motuuz ipsaz:sicut significat calor eor actu alis ⁊ velocitas digestionis eor in stomacis sup ipsor calorez.⁊ ppterea q̄ volunt abstergere margaritas ⁊ clarificare dant comedere eis: ⁊ incōtinenti debent occidi:⁊ extrahūtur clarificate.⁊ si cito nō interficerenē multū diminuerētur quantitates margaritaz . ⁊ caro veteris palūbi masculi mirabilem hz virtutē in epilentia ⁊ paraliticis.⁊ carnes turdorum ⁊ in lingua arabica alcamari sunt sicciores p̄dictis ⁊ grossiozis substātie.·Passeres aūt oēs ca.⁊ sic.in fine caliditatis sunt.Coturnices que similanē colūbis ⁊ sunt pdices magne sunt temperate aliquantuluz declinantes ad calorem.⁊ sunt subtilis substantie generantes bonos humores.⁊ sunt bone cōualescētibus.⁊ sturnelli qui dicunē carzu.sunt cali.⁊ sic.⁊ graues ad digerendū pro quibus.l. duna.⁊ grosse sunt nature. RABI MOYSES.cap. de carnib⁹ volatiliū.aucto.Halie.Carnes volatiliū in corporibus calidis generāt multā colerā.⁊ omnia cerebra sunt mala stomaco.Sed testiculi gallor sunt boni . ⁊ id quod oritur ex animalibus siluestrib⁹ est melius q̄z ex domesticis.⁊ animalia vetera euitanda sunt ⁊ vicina partui:⁊ brodia gallinaz elixataz adaptāt cōplexionez et impinguāt corpora et pulli columbaz inducunt dolorē capitis. Turtures cōfirmāt sensum galline et galli laxāt ventrē.pauones dissoluunt colicā.Coturnices sunt bone sanis ⁊ vētri: frāgunt lapidē et ducunt vrinā et generant spasmū. Carnes edine fere pueniunt oēs alias carnes.Carnes capriline corroborāt spiritus et relaxāt virtutē que occidit. et valēt cōtra sincopim.testiculi gallor sunt boni : qz iuuāt defectos et multum nutriunt et augent sperma. Jugulāda sunt aīalia de sero cum carnes debēt comedi de mane tempore hyemis:sed estate in aurora quas comedūt post solis ortū.senes et decrepti sunt cibādi cum aīali occiso p die et nocte: iuuenes ⁊ sortes recenti.Capita masculorum auiū valent ad coitū. AVICENNA lib.z.cap.de carnibus.Bona est caro ouina que cū caliditate est subtilis et iuuenum capraru et tauror: et carnes illor qui de eis sunt parui magis sunt susceptibiles digestiōis et subtilioris nutrimēti.et edina quidē est minor supfluitatum q̄z arietina.Caro lactātis lacte laudabili ē bona.lacte vo nō laudabili est mala.et caro decrepti que est ex ouibus est mala.et similiter extenuati est mala . et caro nigri est leuior et suauior.et silr caro masculi et rubea diuisa ex animalib⁹ plurime pinguedinis et alba sunt leuiores . et varia est minoris nutrimenti:et natat in stomaco.melior caro et digestibilior est illa q̄ est circa os. et dextera quidez melior et leuior est q̄z sinistra.et que est in medio lacertorum mundior est carne neruor.caro aūt laxa supra quaz nō est neruus est fortasse sua uis:et proprie que est ppter generationē lactis sicut caro māmille. et māmille quidē nutrimentū est bonum:q̄ si in ea est lac est grossum.testiculor vero caro ē melior alys et volucrū quidē caro melior est adurach et gallinaz et subtilior eaz . omnis preterea aīalis sicce complexionis caro parui ē melior:sicut caro edi.ipsa.n.est bona.caprina vero nō est bona multū. et eius humor fortasse est malus valde. hyrcina vero caro est mala absolute:et caro lupor mala: et omnes volucres magne aquaz male.et habentes colla lōga: et pauo et milnus et palumbes dure plurima generatio est melancolica: ⁊ passeres omnes sūt mali.melior caro ex siluestribus est gazel:deide porci siluestris.nā est velociozis digestionis q̄z domestica et plurimi nutrimēti.caro auis oino siccior est carne q̄drupedis.Et caro vaccina siccior est caprina:sed caprina est siccior et difficiliozis digōnis carne ouina.Et caro veter ē vehemētiozis calefactōis.⁊ grossi nutrimēti.tēporis vero caro est ca.⁊ sic.p q̄.l.arnabē.Carnes magnaz auiū sunt grosse.Anatis vo ⁊ aq̄ticaz ē vehementis humiditatis ⁊ ē ppinqua in B carni ouine. p q̄.l. bar.Caro vaccina plurimi ē nutrimēti grossa melancolica generās egritudies melicas ⁊ qō melior est caro vitullorū. porcellor vo parui ē nutrimēti pp fortitudinē sue resolutionis ⁊ vehemētiā sue humiditatis.⁊ caro anatis ē plūmi nutrimēti: nō tñ existit in bonitate gallinaz ⁊ filiuz.Caro vipere cōfert lepre.Caro erity ē humectatiua ⁊ cōuenit lepre ⁊ hydropisi ⁊ dolori renū.Caro rane cōuenit puncture vermiuz venenosor.Cinis carnis asini fm Auic.⁊ epatis eius cū oleo suppositus valet cōtra scissuras frigoris ⁊ delet scrofulas sanat lepra .cōtracti ex siccitate sedēt in iure carnis eius.Epar eius assatū leiuno comestū cōuenit epilepsie. DIAS.ca.de testudie. testudis terrene abscinde caput ⁊ pedes ⁊ reliqua coque i caldario quousq̄ possunt ossa a carne separi:⁊ sic ptisico ossib⁹ itrāeis abiectis carnē conde cuz pipere cinamomo spica butiro aut oleo aut pinguedine vrsina ⁊ da ad māducādū nesciēti infirmo ⁊ post coopi illū vt sedet nimis ⁊ de aq̄ vbi caro cocta est fomenta eū ⁊ sanabīē.Nā pbata res ē ad oēm dolorē dētiū. Jtē sāguis leprosos curat iunct⁹ ⁊ crura iunctōe capillos educunt plurimos ⁊ coclea eius icensa eadē facit ⁊ arsuraz de foco sanat fel ei⁹ cū melle sine fumo mixtū caliginē nimis tollit ⁊ cataractas vēturas destruet. AVICEN. lib.z°. capl°o de testudine.Caro testudis conuenit epilepsie ⁊ fel ei⁹ valet ad alcola ⁊ distillaē in nares epilepticor.Et idez capitulo de ouis.Qua testudis siluestris dicunē conferre epilepsie. SERA.libro aggre.auc.Haliēi sanguis nemoralis testudis curat epilepsiaz qñ sumiē in potu ⁊ sanguis testudis marine qñ bibiē cū vino ⁊ cū coagulo leporis ⁊ cimino ꝓuenit morsib⁹ venenosis ⁊ ꝓuenit bibētib⁹ ranūculas.de vtute epatis quorūdā aīaliū lege Rebith.⁊ de virtute cerebri.l.duna.⁊ de vtute pulmonis.l.kich.⁊ de vtute renū sthule. GALIENVS.lib.3°.dinamidiaruz ca.de generātib⁹ supfluitates dicit q̄ ista generant supfluitates multas.passeres anseres pisces p̄ter petrinos viscera oia iteriora spinalis medulla cerebr aues de stagnis ⁊ paludibus porcelli.ouiū caro.⁊ oium nouor aīalium ⁊ gete viuentiū ceruicalia aīalium caude.⁊ caro agrestiū aīaliū.Et idē eodē libro de his q̄ multū nutriunt.multum nutriētia sunt hec porcellor domesticor carnes oib⁹ cibis sunt magis nutritiue ⁊ bouine ⁊ cerebella ⁊ testiculi spinalis medulla ⁊ alie medulle ale ansez ⁊ magis pullor ⁊ oiuz auiū Et idē eodē libro ca.de his que paz nutriūt.paz nutrientia sunt extrema aīaliū matrix vēter itestina caude aures pinguedo axungia.Et idē eodē libro ca.de generātib⁹ humorem melicuz.sunt carnes bouine caprine ⁊ magis hyrcine ouie lepozine ⁊ porcor agrestiū.Et idē eodē libro ca. de cibis Cachochimis.Cachochimi cibi sunt ouina caro ⁊ caprina.hyrcina vero pessima deide arietina. oib⁹ aūt his castrator carnes meliores:senior vo pessime.lepozina vo caro sanguis pinguiozis ē generatiua.cachochima aūt cuz est cernina.Et idē eodē lib.ca.de euchimis.euchima sunt porcor pedes ⁊ alia extrema quadrupedum cacochima ⁊ agrestū aīalium carnes magis sunt euchime q̄z domestico.Et idē eodē libro capitulo de eupectis.i.de his q̄ bene digerūtur.hñ digestibilla sūt hec . oē genus volatiliū auiū plus ē digestibile q̄z pedestriū.⁊ maxie pdix actagines columbi ⁊ fasiani galline ale anserū ⁊ magis pullor gallinaceorum ⁊ vlr oium iuniorum ⁊ bene nutritor ale pessime sunt graciliorz ⁊ seniorū pullor testiculi nimis bene digestibiles.Carnes porcor ad digestiones min⁹ vtiles adolescentib⁹ magis Juuenes. Reliq vero q̄ sunt pfector adolescentes meliores vnde vituli meliores sunt ad digestionem q̄z perfecti boues ⁊ edi q̄z capre ⁊ vlr crescentiū caro digestibilior est q̄z senior ⁊ eor q̄ in siccis locis degunt digestibiliores q̄z q̄ in alys. Et idem eodē lib.ca.de dispectis .i.difficile digestibilib⁹.difficile digestibilia sunt bouia caro caprina ceruina.pessima aūt ad digerēdū ē yrcor caro deinde arietina ita tauror ⁊ senior aīalium pessima ⁊ seniorū dura ⁊ sicca ppter B idigestibiles hz carnes.venter itestīa matrix cor epar pulmo aures caude renes cerebrū medulla ⁊ pfector aīalium cestes ⁊ caro vetuste turturis ⁊ anatis.idigestibilior aūt ⁊ durior ē caro pauonis grauis ⁊ cignor.veteres aūt oium auiū idigestibiles pp duritiez substantie.flō.n.laudāt structōis vētrē ⁊ euchus.i. meruli iste tñ vēter.l.meruli cōmēdaē in antidotario minori Halie.in cōfectione dicta Esdra. AVICENNA.lib.z°.ca. ō epatib⁹ aut humor generatus ab epatibus ē grossus ⁊ sanius ex eo ē anatis pinguis ⁊ gallinaz pinguium.

L atara.lataraib.i. acetosū.
L lateralisip .i. peonia.
L athiron li.de doc°.gre.i.cicercula sed fz Hal.in lib. de cibis est vitia.
L athiris vel laturis.Dia. lacteris.Ste. ebelqui.·Pli. lib.z7.ca.ii.
L atbura plāta apud Diaſ.ē lateris vl'ei filis.
L atia.i.lupina vl'caro vl'qc qd fit idenoiatū nomē ē.
L atices.i.aqua.

CA. CCCCLXXXII.

Latiua fm Dia.tyrsulū hz oblongū vastitate digiti cauū in sūmo q̄si ramulū diffusuz ⁊ folia oblonga fructū in sūmitate ramor habēs triāgulū ⁊ subrotundū in modū caparis in quo tria grana cōtinenē sub mēbranula q̄ itra corticē ē. POSSE.grana eius septē vl' nouē potata vētrē viscide purgāt q̄ si aq̄ frigida supbibatur colerā ru.⁊ flegma deponunt.

L atriculū .i. Jusqamus.
L atridos.i. cucuma cū qua reponē aqua.
L atrition .i. epatica.
L atu fit cū aq̄ cum cogtur cortex berberi.
L aturie.i.terra sigillata.
L aualchios.i.antimonium
L auabelet.i.oçimum.
L auādula qd ē.l.pmula vis
L aucū.i.loboc.in regali dispositione.
L aucrud. i.lapis laçulus.
L aucanar.i.flos amigdale.
L auda ē qōdā os qō i posteriori pte capitis ē factū sicut lauda littera greca inuersa.⁊ est sic .
L audume Laudime.i.semperuiua.

¶ CAP. CCCCLXXXIII.

Lauet ara.gre.⁊ lat.Amigdala. SERAPIO. lib. aggre.ca.lauet siue laū. Sunt ex eis .dulces ⁊ amare. GALIENVS.6.sim.pbar .ca.proprio.dulces amigdale i eis ē amaritudo eaz occlta q̄ ñ appet sensu: qz vicit i eis dulcedo.vez qñ veterascūt appet mālfestē vtus eaz tēpata ē cū caliditate pualēte.n.i ipsis abstersiua ⁊ sbtiliatiua suba pp quā expurgat viscera ⁊ pulmonē ⁊ torazez expuitōes opanē humorū.palā.n.ē q̄ valēt ad subductionem vētris sunt vtiles ⁊ alimētū corpori dant modicū q̄dā aūt ipsaz habēt pualētē icisiuā grossor ⁊ viscosor humorē virtutē vt neq̄ comedi possint amaritudie ex oleagina ⁊ pingui pticipiāt q̄litate sicut ⁊ nuces vñ ex his q̄ ex pulmōe ⁊ expuitionib⁹ saniei ⁊ grossor humorū ⁊ viscosorū sūt vtilissime quarū substātia ē subtilis ⁊ vr⁹ eaz est calida gūmi arboris amigdale ē cal.⁊ stipticū. DIASCO. ca.ō amigdalis arbor amigdalaz dulciū ē debilioris operatiōis q̄z arbor amaraz ⁊ amare sunt subtiliatiue ⁊ puocatiue vrine. SERAPIO.auc.Archigenis dulces amigdale sunt cali.⁊ hu.in pmo.Et idē auc.Mesuay qñ comedunē cū cortice suo stringūt gingiuas ⁊ sedāt qō accidit in ore pp suā pōticitatē.⁊ qñ comedūē cū cucharo descēdūt cito a stō.⁊ qñ sicce torrefiūt sūt ꝓueniētiores stō ⁊ augēt sperma sicut auellana ⁊ fistici:⁊ qñ comedunē cōferūt doloribus oris. Idē auc.Albugerig.gumi eaz admistraē sicut gūmi arabicū ⁊ prunor. Idē auc.Hali.amaraz virt⁹ē qz abstergūt lētigines ⁊ iuuāt ad extrahendum humores

Amigdala

grossos viscosos ⁊ aperiũt apertiõe mirabili ⁊ curãt dolores qui sũt sub costis ⁊ in splene ⁊ in renib⁹ ⁊ cõsimiles eorũ ⁊ virt⁹ totius arboris ē sicut illa vtus: ⁊ iõ accipiẽ de radice ipsius arboris ⁊ cogtur super lentigines ⁊ aufert eas

DIASCORIDES. cap. de amigdal. Arbor amigdale dulcis ē debilioris operationis satis q̃ amararũ arbor: ⁊ amare sunt subtiliatiue ⁊ puocatiue vrine. ⁊ amigdale amare radix qũ teriẽ ⁊ cogtur mundificat maculas faciei q̃ dicunt effelide. silr qñ fit ex amigdalis amaris empla, strum idē faciunt ⁊ qñ fit nascale cũ eis puocat mẽstrua ⁊ miscet cũ eis acetũ ⁊ oleũ ro. ⁊ fit emplastrũ in fronte ⁊ puenit sode ⁊ miscet cũ melle ⁊ puenit vlcerib⁹ fraudulẽtis ⁊ formice ⁊ morsui canis ⁊ qñ comedunt dulces sedãt dolorẽ molliunt ventrẽ ⁊ puocãt somnũ ⁊ vrinã ⁊ admini strant cũ mẽta ⁊ pferũt habẽti dolorẽ renũ ⁊ apostemata pulmonis ⁊ qñ administrat cũ rob curat stranguriã ⁊ frãgit lapidẽ. ⁊ qñ comedit de eis quãtũ est nux vna cũ melle ⁊ lacte cõuenit dolori epatis tussi ⁊ infloni testiculoꝝ ⁊ inflãmationi itestini nominati colõ ⁊ qñ comedunt gnq̃ amigdale dulces a ieiuno pbibẽt ebrietates ⁊ qñ vulpes comedũt amigdalas amaras cũ aliquo cibo moriunt: gũmi amigdale arboris ē stipticũ ⁊ calidũ: ⁊ qñ bibit puenit sputo sanguinis ⁊ qñ miscet cũ aceto ⁊ linit ide empetigo q̃ est in cute curat eã. ⁊ qñ bibit cũ vino mixto aqua cõuenit tussi antique ⁊ qñ bibitur cũ rob puẽit bab ẽti lapidẽ. oleũ earũ cõuenit dolori matricis suffocationi eius sode pulsationi auriũ tinnitui earũ sibillo egritudinib⁹ renum strãgurie lapidi ⁊ apatibus splenis ⁊ aufert maculas faciei ⁊ lentigines. ⁊ qñ miscetur cũ melle ligritia cera soluta ⁊ oleo ro. cõuenit obscuritati visus ⁊ mũdificat furfures capitis. Rabi moyses. dulces amigdale pronocant somnum tẽperatum: ⁊ cognatum cuiꝰ eis humectat vẽtrẽ ⁊ sunt laudabiles ⁊ saluant substantiam cerebri.

L auosen .i. vinee.
L aucurma .i. electrum.
L auraꝝ gre. v. cõsonãte vel labraꝝ piscis lupus dict⁹ variolus sabotb.
L aurefum. lauſesum. i. milium. bali.
L auromelis. gre. istꝝ cirurgicũ. s. gaciscon. gre.
L auria. i. mellilotum.
L aurus qd ē. i. gara.
L aureola. i. laurus alexandrie. i. dafnoides ñ hꝫ lac: nec semẽ ei⁹ ē cocognidiũ nec ē meçercon.
L aurisdatiũ. i. cãedapnes.
L auç. lauçe. lauçamar. i.
¶ Laplm.

amigdala.
L auçud. ara. açurinũ. vl' lapis laçuli. Auic.
L açumar. laçumari. i. cappa rosa.
L açurd. i. lapis laçuli.
L ca lean. i. cinla vl' genᵗ titimali ⁊ ē vna ex spēb⁹ titimali. sed pzima expositio est melior.
L eb. i. lelen.
L ebeledi. i. cozzigiola.
L eben. i. lelet.
L ebleb. lebelabũ. i. volubilis. STEPHANVS.
L ebom. lebomin. i. capsia.

CCCCLXXXIIII.

Leboraꝝ ara. gre. antimõ aut circeõ. lat. Mandragora Ste. Judenũ. lufaba. Aui. Joboro baba. Jabroth. lat. Dia. mozion. SERAPIO. libro agre. auc. Diaſ. Mãdragora ⁊ fructᵗ eius dicit lofach. Idẽ auc. Ysaac ⁊ ē sebẽg. ⁊ ē archileta. Et auc. Diaſ. ait. sunt eiᵒ due spẽs masculus ⁊ femia ⁊ femie color ē niger ⁊ noiatur lãdachis siue bãdachis aut lactuca. Nã in folys eius ē similitudo cũ folys lactuce ⁊ sunt pinguia granis odozis ⁊ extendunt sup facie terre in medio foliorꝝ eius ē sile mespili ⁊ ē lofach ⁊ ē citrini colozis babẽs odorẽ bonũ ⁊ itra ipꝫ sunt grana silia granis pirorꝝ ⁊ hꝫ radices magnas mediocriter duas vel tres adherẽtes iuicẽ exterius nigras ⁊ interius albas sup quas ē cortex grossus. Et hec spẽs mandragore nõ hꝫ stipitẽ. ſz masculus ē albus ⁊ nominat anti mon. habꝫ folia magna lata alba similia folys sicle ⁊ mollia. ⁊ poma eius sunt in duplo maiora pomis spẽi supradicte quoꝝ color ē silis colori croci habẽti bonũ odorẽ cum grauedine aliq̃. ⁊ pastores aliqñ comedũt ea ⁊ icidunt eis subetb. Radix vero eius est silis spẽi prime nisi qz est alba ⁊ illa species silr nõ hꝫ stipitẽ. AVICENNA. lib. secundo. qdã dicũt q̃ radix masculi facta ē ad modũ figure hois. GALIENVS. septimo sim. phar. ē frigida in tertio ⁊ est in ea cũ hoc caliditas pauca. sed in pomis eius est humiditas ⁊ pp hãc cãm faciunt subet. ⁊ cortex eius radicis est frigidus multũ ⁊ cum hoc desiccat. sed aliud qõ est in radice est debilius virtute. Et idem Sera. est alia spẽs plante quã qdã dicunt huius herbe spẽm esse ⁊ nominant eam marbus. ⁊ nascitur in locis vmbrosis ⁊ habet folia lebozab albi nisi qz sunt minoza: ⁊ habent virgã longã duobus palmis cuius color est albus ⁊ folia eius sunt lõga circa palmum alba ⁊ sunt prope radicẽ eius. Radix vero eiᵒ est alba mollis lõga plus palmo ⁊ grossa sicut polex ⁊ dicitur q̃ qñ ex ista radice exhibetur alicui in potu vel in cibo cum pane incidit sumens eã in subetb. ⁊ ideo vtunt cirurgici qñ volunt mẽbrum incidere. Et idẽ auc. Diaſ. vtus prime spẽi est q̃ si coquatur radix in vino donec minuat tertia pars ⁊ coletur ⁊ reponatur ⁊ accipiat ex ea quantitas. z. i. ⁊ administratur ad vigilias nimias ⁊ ad sedandos dolores. ⁊ quãdo fuerit necesse icidẽ aut cauteriçare aliqõ mẽbrũ ⁊ volumus q̃ nõ sentiatur detur ei in potu pius. Et si bibant duo onolosat ex succo radicis cũ mellicrato faciunt euomere flegma ⁊ colerã sicut. Elleborus. sed si accipiatur plus occidit. Et cortex radicis ingredit in medicinis oculoꝝ ⁊ in nascalib⁹ ⁊ qñ accipit ex eo medi⁹onolosat ⁊ supponit puocat menstrua ⁊ extrahit fetũ. ⁊ qñ ponitur in ano sicut suppositũ facit dormire. Et qñ radix eiᵒ elixatur cũ eboze. 6. horis mollificat eũ ⁊ facit ipsuꝫ habilem ad faciendũ quãcũq; figuraꝫ volueris. Et qñ fit emplastrũ cũ folys eius recentib⁹ cũ sauich ē cõueniens apostematibus ca. oculozũ ⁊ apostematib⁹ supuenientib⁹ vulnerib⁹ ⁊ vlcerib⁹ resoluit apostemata dura ⁊ scrophulas ⁊ exituras. ⁊ qñ fricat cuiꝰ eo empetigo ⁊ baras ⁊ silia cis sex dieb⁹ aufert ea sine vlceratiõe loci ⁊ cõferunt attritionibus q̃ fiunt in itinere. Radix vero eius qñ teritur fortiter ⁊ fit emplastrũ cũ ea ⁊ aceto curat herisipillaꝫ. Et qñ miscetur cũ oleo ⁊ melle ē bona morsui venenoso. ⁊ qñ miscetur cũ sauic sedat cyragras ⁊ dolorẽ iuncturaꝝ ⁊ alios oẽs dolores. fit aũt vinũ cũ cortice eius radicis in hũc modum. Absq; decoctione. Accipiat de vino dulci amphora. i. ⁊ pyciant tres magne radices in ea ⁊ det in potu quantitas triũ onolosat illi quẽ necesse ē icidere aut cauteriçare ⁊ nõ sentiet cauteriçationẽ aut icisionẽ pp subet qõ contingit ei. ⁊ qñ sumit de ea nimis facit appoplexiã succus pomozũ eius qñ sumit in potu mũdificat matricẽ. qñ admiscetur ei sulfur ⁊ fit inde nascale abscindit fluxũ matricis: Colligit ãt lachrimus huius plãte qñ pfozat radix eiᵒ ⁊ colligitur qõ emanat ex lachrymo in vase vitreato. vel succus eius fortior est lachrimo ⁊ nõ ē in oi pte radicis tm de humiditate q̃ qñ vulnerat emittat lachrimũ qõ qdez expientia sciri pot. Alia spẽs q̃ nominat marb⁹ administratur a cirurgicis qñ volũt mẽbrꝫ aliqõ incidere. ⁊ qñ bibit solatrũ qõ dicit suffocãs: ē ei tyriaca. Et idẽ auc. Rasis. dixit mihi qdã ex antiqs babilonie q̃ q̃dam puella comedit gnq̃ poma mãdragore ⁊ cecidit sincopiçata. Et toto effecta est rubicunda ⁊ qdã supueniẽs effudit sup caput eius aquã niuis donec surrexit. Et ego vidi hoies q̃ sumpserũt de radice eius cã ipinguãdi ⁊ accidit eis sicut accidere solet hoibus igredientib⁹ balneum ⁊ bibentib⁹ post exitum vinum multum. nam factus fuit vultus eorũ nimis rubicundus ⁊ tumidus. Et idem auc. Dia. Radicem mandragore multi vant ad amorem.

L ecara. lacca.
L ecataid. i. lapis. laçuli.
L echachaiuꝫ. i. lochachiũ.
L echariõ. i. cardo bñdict⁹.
L echina põt stare p arboze magna sic vocata ⁊ pt stare p lilio. Dia. lecia Sera.
L ecinos. lecinosi. i. vinee.
L ecodapndea. i. pforata.
L ecodion. i. cotilidon.
L ecopolgubrũ. i. saluia.
L edion folia hꝫ yridis similia satiue caule tripedalẽ ⁊ in eo florẽ grãdẽ purpureum rotundũ semie minuto radicẽ semipedalez i saxis opacis. nascẽs. Pli.
L edon qd ē. Pli. lib. .26. ca. .8. post pncipium.
L edamo ledamon. i. filuiũ.
L edan. i. polium.
L edeblet. i. amomũ.
L edẽt ledẽ ara. i. laudanũ.
L ederionat. i. cerefolium.
L eft ara. rapa. salgen.
L effa. i. luf. Ste.
L eban ara. caro.
L eirus. i. amigdala. Hal.

CCCCLXXXV.

Lectura fm Pliniũ tirsum hꝫ oblõgũ ad modu digiti cauũ in sũmitate gerit fructũ in sũmitate ramozũ triangulũ ⁊ subrotũdũ in modũ cappari e in q̃ tria grana pzinent sub vmbranulo q̃ itra corticẽ ē ex qbus grana. 7. aut. 8. potata vẽtrẽ viscide purgãt q̃ si aq̃ fri. supbibat colerã ru. ⁊ flegma deponit.
L eghia. legia. lar ghia. i. esula vl' laureola est genus titimali. almansoz tract. 3°
L ebamon. i. bistorta.
L ebigelat. Ste. ypoquistidos leithealtais ⁊ ē dictu barba byrcina.
L elembacũ Ste. capparis.
L ebelleng. lebeng. lebleng qd est. i. lobeleng.
L elar. bdellium.
L elard. lelardi. i. cipus.

¶ Laplm.

CCCCLXXXVI.

Lelen ara. gre. ⁊ lat. lac. Rubẽ. siue iubõ. i. caseus çeben. i. butirum. mantiga siue mantesia. i. ferũ SERAPIO. li. aggre. ca. lelen. auc. Halie. Melius lac est sanũ nãle nõ bñs ifectionẽ alicui⁹ alteri⁹ humozis. aut sup qõ nõ vincit aliq̃ ⁊ ē clarũ in quo nõ ē turbulẽtia aliq̃ neq; acuitas neq; falsedo imo ē i eo dulcedo pauca ⁊ odor eius ē bon⁹. ⁊ lac qdẽ qõ est hꝫ est illud qõ generat ex sanguine sano separato ab oi malicia ⁊ sani⁹ lac ē mulieris ⁊ maxime cui⁹ corp⁹ est sanũ nõ antique: sed iuuenis pulchre tẽperate cõplexionis cui⁹ nutrimentũ ē bonũ generatiuum bonozũ humozũ ⁊ post ē lac aialium quoꝝ nã nõ ē elongata a nã boium sed est ppe nãm hois ⁊ odor carniũ significat sup bonitatẽ lactis ⁊ sanguis eius. Nã sunt q̃dã aialia quoꝝ carnes sunt fetide sicut carnes canis lupi leonis Camelli ⁊ vrsi ⁊ q̃dam carnes sunt boni odozis sicut carnes porcoꝝ pecudũ capraꝝ bouũ equaꝝ ⁊ asinaꝝ ⁊ danulaꝝ ac eoꝝ q̃ currũt cursu istoꝝ quoꝝ carnes comedũt q̃plures hoiuꝫ. nã nãq; eoꝝ est ppinqua nãe hois ⁊ pp hac cãꝫ administrat lac capraꝝ ⁊ alioꝝ aialium vt bouũ ⁊ silium ⁊ fit caseus ex eis pter q̃ ex lacte asine ppterea qz ē aquosuꝫ subtile nõ bñs grossitudinẽ. lac vero vaccaꝝ ē grossuꝫ ⁊ lac capraꝝ ē mediũ inter vtrũq; ⁊ lac quidez est velocis alterationis qñ tangit a caliditate aeris. ⁊ pp hãc cãꝫ precipitur q̃ sugat ex mãmilla ne alteret ipꝫ aer. POSSE. SERAPIO. lacest ppositũ ex trib⁹ substantys. s. caseata butirosa ⁊ aquosa ⁊ qñ tu cognoueris has substãtias ⁊ separas vnã ab alia cã medicatiõis iuenies q̃ vnaq̃q; ipaꝝ hꝫ operationẽ ppriã in via medicine pp victoriã pinguedinis. sup lac vaccaꝝ accipit ex eo recocta. butirũ vero accipitur ex lacte capraꝝ vaccaꝝ ⁊ ouiũ. sed caseus ē lac coagulatũ. ⁊ sic. caseus nõ est. lac nisi cũ recipit coagulationez ⁊ caseitatem. Nã illud lac coagulat sup qõ vincit grossities. tale qdem ē facilis coagulationis ⁊ separat facile qñ fit caseus ex substãtia butirosa in lacte vaccaꝝ est plus. ⁊ qñ coagulat auferr ab eo butirũ ⁊ fit caseus pinguis. ⁊ qñ caseus veterascit generat colerã ⁊ ß significat sapoz ⁊ odor eius. Rabi moyses. ca. de lacte. lac porcinũ ē magis cõfoz me post lac muliebre ⁊ lac corrũpit malitiã maloꝝ humorũ. lac asininũ ē humidius oi lacte ⁊ miozis grossitiei. ⁊ lac vaccinũ est pinguius. ⁊ lac capzinũ ē mediũ. vnde lac nõ ē conueniens capiti nec lateribus aptis ad ventositatem. IOANNES. MESVE. ca. de aq̃ lactis ē mã ifusionuꝫ ⁊ est apta p se medicina bona carens oi nocumẽto ⁊ melioz est sumpta ex lacte iuuenum capraꝝ nigrarũ ⁊ boni pastus ⁊ recenter fetarũ ⁊ post illã in bonitate est q̃ sumitur ex ouib⁹ ⁊ laudat in se pfiderata si recẽs sit boni odozis et boni sapozis. ppꝫ nõ extranei in qua nulla cecidit corruptio. est ca. complexionis ⁊ sic. in pmo vsq; ad scõz. Idem. SERAPIO. auc. Halie. ⁊ lac cõuenit catarro acuto ⁊ mũdificat mẽbza a chimis malis pp suã abstersionez. ⁊ adheret mẽbzis ⁊ phibet ab eis acuitatem humozũ ne pueniat ad eũ ⁊ sedat mozdicationẽ mẽbroꝝ humoꝝ. ⁊ pp hãc cãm cõuenit habẽtib⁹ vlcera in pectore ⁊ pulmõe ⁊ cõuenit obtalmie q̃ fit pp catarros acutos ⁊ fit clistere cum eo ad vlcera in matrice ⁊ cõuenit vlcerib⁹ ani q̃ fiunt ex humoribus acutis ⁊ pp hãc cãm cõuenit emozoidib⁹ ⁊ vlceribus itestinoꝝ ⁊ in oi vlcere ad qõ fluunt humores mozdicatiui ⁊ datur in potu illis q̃ sumpserũt medicinas mortiferas sicut sunt cantarides ⁊ silia. Sed lac acetosum administraui in plagis rusticoꝝ ⁊ cõglutinaui eas cũ eo ⁊ ponebam sup vulnus aliqua ex folys plantagis ⁊ curabant clistere ex aqua lauat vlcera sanguinosa ⁊ curat ea sine mozdicatiõe. ⁊ lac in q̃ ē caseitas ⁊ potissime qñ in eo extinguũtur lapides igniti aut ferrũ curat fluxũ ventris ⁊ abscindit fluxũ hũoꝝ sanguinolẽtorũ ⁊ viscosoꝝ. Et idẽ Sera. in eodẽ ca. de caseo. ⁊ cõsueui ipm administrare cũ decoctione cruris porci salsi facta cõfectione vnguẽtosa sup dolorẽ iuncturaꝝ cũ duritie ⁊ scissus fuit locus p se ⁊ exiuit ab eo virulẽtia ⁊ aquositas multa ⁊ alleuiatus fuit dolor. sed caseus recens ē pztrarie virtutis a caseo veteri. ⁊ iã posui eũ sup vulnera putrida cũ folys acetose ⁊ curaui ea ⁊ butirum ē cali. ⁊ hu. in pmo resoluit ⁊ maturat ⁊ pp hec admistrat in apostematib⁹ q̃ sunt in aure qñ volum⁹ mollificare ⁊ maturare cito ⁊ administrat in vlcerib⁹ gingiuarũ ⁊ liniunt inde dentes ifantiũ vt cito oziant dentes ⁊ sine dolore. ⁊ cõfert alys apatibus ozis ⁊ cõuenit iuuamentum magnũ spuentib⁹ sanguinẽ ⁊ habẽtib⁹ pleuresiz ⁊ apostemata in pulmõe. ALMANSORIS. tractatu 3°. ca. de lacte lac recens multũ tẽperamẽto existit vicinũ licet frigiditati ⁊ hu. parum approximet vnde corpus humectat ⁊ ipinguat eius tñ cõuersio ē velox quapp acute febrientibus. vel qb⁹ dolor capitis ex humore acciderit. coleriricis quoq; qb⁹ frigide ex cõsuetudine accidunt egritudines nullo modo ē tribuendum. DIASCO. ca. de lacte. Omne lac generat bonũ chimũ ⁊ ē multi nutrimẽti ⁊ mollit ventrẽ ⁊ cõuenit stõ ⁊ lac gdez veris ē aquosius estiuo ⁊ lac aialis pascẽtis herbas recẽtes ē magis mollitiuũ vẽtris q̃ pascẽtis herbas siccas. ⁊ lac capzinũ ē min⁹ mollificatiuũ q̃ aliozũ aialium qñ capre vtplimũ comedũt herbas stipticas ⁊ folia arbozũ. ⁊ pp hãc est bonum stõ. Sed lac ouis ē spissum dulce. ⁊ pingue nõ ē adeo bonũ stõ sicut capzinũ sed lac vaccaꝝ asinaꝝ ⁊ equaꝝ sunt magis laxatiua q̃ aliozũ aialium. ⁊ oẽ lac qñ cogtur stringit vẽtrem. ⁊ maxime qñ exiccat aqua eius cũ lapidib⁹ calefactis. ⁊ cõuenit vlcerib⁹ itestinoꝝ ⁊ iterioꝝ mẽbroꝝ ⁊ pprie illis q̃ fiunt in gutture ⁊ canna pulmõis renib⁹ itestinis ⁊ vesica ⁊ qñ abluitur os cũ lacte cõuenit vlcerib⁹ eius ⁊ gargarismata cũ eo cõferũt vlcerib⁹ palati. sed nouiter multum ē bonum bibentib⁹ medicinas mortiferas ⁊ ĩ illis q̃ sumpserunt cãtarides ⁊ lac vaccinũ ē ad hoc melius oi alio lacte ⁊ lac asine pprie qñ colluit os cũ eo cõfortat gingiuas ⁊ dentes. lac vero vaccinum ⁊ capzinum ⁊ ouium qñ vnũqq; coquitur cum lapide littozis cõuenit fluxui ventris ⁊ vlceribus intestinozũ ⁊ tenasmoni. ⁊ qñ fit clistere cum

eo solo aut cũ aq̃ ordei aut cũ decoctione gũmi qõ dicitur caudare siue bandã sedat mordicationes intestinorũ. ⁊ fit clistere cũ eo ulceribus matricis. oẽ pterea lac qñ fugiẽ ex mãmilla ipsa ẽ magis iuuatiuus ⁊ velocius nutritiuũ neq; ita corrũpitur ⁊ lac mulieris dulcius ẽ ⁊ nutribilꝰ oi lacte ⁊ cõuenit ulceribꝰ pulmonis ⁊ poniẽ in eo olibanũ tritum ⁊ dissoluiẽ in oculo in quo ẽ vngula aut ulcus ⁊ cõuenit et qñ miscẽ cũ eo succus papaueris cera ⁊ oleũ ⁊ liniẽ cum eo sup podagrã cõuenit ⁊ oẽ lac ẽ malũ spléi ⁊ epati egrotanti ⁊ sode ⁊ epilepsie ⁊ scotomie ⁊ egritudinibꝰ neruorũ ⁊ febribꝰ. Et lac canis p̃mi partus qñ poniẽ sup pilos palpebre abscindit eos. ⁊ sumptus in potu est medicamẽ medicinis mortiferis ⁊ expellit fetũ mortuũ. ſz caseus recẽs sine sale qñ comediẽ ẽ nutritiuus ⁊ bonus stõ ⁊ boni saporis ⁊ facilis penetrationis ad mẽbra auget carnẽ ⁊ impinguat ⁊ mollit ventrẽ tẽperate. sed salitus recens facit totum oppositũ corꝫ q̃ dicta sunt. sed qñ coqtur aut assatur stringit ventrem. ⁊ qñ fit emplastrũ ex eo recenti sup oculum cõuenit apatibus calidis ⁊ liuori q̃ fit sub oculo. caseus vetus stringit vẽtrẽ. Caseus q̃ fit ex lacte eãꝫ ẽ multũ pinguis ⁊ nutrit multũ ⁊ ẽ filis in nutrimẽto caseo vaccio ⁊ qñ butirũ miscẽ cũ melle ⁊ liniunt cũ eo gingiuie pueri facit nasci dentes sine dolore ⁊ cito ⁊ cõuenit mordicationi gingiuarũ q̃ accidit illo tẽpore ⁊ butirũ impiguat corpus ⁊ generat carnes in vulneribꝰ. Rabi moyses de lacte lac generat putrefactiones i dentibꝰ ⁊ lac porcinũ ẽ magis cõforme post lac mulieris. ⁊ lac corrũpit malitiã malorũ bũorũ. lac asininũ ẽ bũidiꝰ oi lacte ⁊ maioris grossitiei. ⁊ lac vaccinũ ẽ pinguiꝰ ⁊ lac caprinũ ẽ mediũ. vñ lac nõ ẽ ꝑueniens capiti nec lateribꝰ aptis ad vẽtositatẽ IOANNES. MESVE. de aq̃ lactis. ẽ subtiliatiua laxatiua abstersiua pp nitrositatẽ suã. ⁊ solutio eius ẽ sine mordicatione ⁊ opplationum apitiua ẽ debilis solutionis nisi misceat cum ea qõ vigoret opationẽ. vigorata. n. cũ lupillo ⁊ florib ei mũdificat sanguinẽ mirabolani. quoq; reubarbarũ succus ro. ⁊ violarũ tamarindi ⁊ cassia fistula ⁊ flos fumittere ⁊ semẽ eius addunt opationi eius ⁊ soluunt coleram ru. ⁊ humores adustos ⁊ vigorat cum kebulis ⁊ ysopo hasce ⁊ agarico ⁊ educit coleram ⁊ flegma cuꝫ mirabolanis indis epithimo ⁊ polipodio solutiõe melancoliã educit ⁊ humores adustos ⁊ cũ assaro ⁊ yreos soluit colera citrina ⁊ nõ pretermutat gn cadat in potionib eius spica qñ magnificat opationes eius ⁊ tarasacõ ⁊ endiuia cuscute lingua arietis volubilis spica reubarbarũ absinthiũ eupatorium assarũ fumittere apiũ feniculus amigdale amare semina quatuor scolopẽdria ⁊ alia diuretica nota addunt ei ad opilationũ aptionem ⁊ datur qñq; extracto ab eo butiro qñ os cãm lenitatis a mẽbris expulsionũ abscindere ⁊ dat nõ extracto butiro qñ lenitatẽ in eis acgrere. os solutione educit coleram ⁊ humiditates adustas cum facilitate ⁊ cõfert manietati ⁊ melãcolie ⁊ opilationib oibus ⁊ morbis opilationũ sicut idropisi grossitiei splenis ⁊ ẽ medicia bona ifectionũ cutis ⁊ fꝫ. coleri carũ ⁊ lepre cuius mã ẽ colera adusta aut hũor salsus aut colera ⁊ ꝑuenit oibus egritudinib quarũ mã est colera ⁊ humor adustus aut salsus sicut ẽ serpigo empetigo ⁊ scabies sicca lepra ⁊ silia. Dosis eius est ab ʒ. vi. vsq; ad. viij. ʒ.

Lelen alchimeta. i. lac asine nã alchimeta. i. asina.
Lelenchabuz. i. capparus.
Lelemb. i. loleng.
Lelenil. i. afronitrion.
Lelesach. i. apiũ risus.
Leligami. leligan. i. ameos.
Lelisabron. i. esula.
Lelissagus. gre. lelissacos. i. saluia.
Lẽma demostbenes lẽma ingt vocãt greci grana pua sicca ac dura in oculis apparẽtia q̃s gramia eriã vocant rc. fiũt ex lippitudine desiccata ⁊ lẽma. i. cortex. Hal. ca. ō lẽtibus.
Lemac. lemach. i. cibalaria
Lemi lib. de doctrina gre. ẽ lippitudo pictuita grama limi.
Lemima. i. cortex. lena idẽ.
Lemina. i. auripigmentum scissum.
Lemiac. lemiachi. i. capsia.
Lemuban. i. epatica.
Lemusablon. i. altea.
Lemuse. i. silach.
Lẽnias. i. terra sigillaª. Dia. Ste. linia frãgestẽ mulieris. Pli. fragidem. lib. 35. ca. 6. in p̃ncipio.
Lemonion. i. limonion.
Lenias qd ẽ. l. fitria.
Lena. lemina. i. cortex.
Lẽna lẽnas. len ias gre. i. punctura oculi vl pictuita. Demo. Laf. fe.
Lẽnason. i. gariofilata.
Lenicus. lẽnicus. i. tenta.
Lenoçar. i. opium.
Lẽs legumẽ. faki. nimicula qd est. l. çadens.
Lẽticule. vari ephelide. sũt defedatiões cutis q̃ maxime in facie apparẽt plus feminis. Cor. cel. Semiõ.
Lenticula simpliciter prolata idem.
Lenticula aq̃. lentigo qd ẽ. l. gabaleb. pusillis folys ẽ ⁊ obrotundis. Dia.
Lenticus qd ẽ. l. botim bz multas spẽs vniꝰ ẽ mastix gũmi i isula chio.
Lentopodiõ qd ẽ. l. butbor marien. Dia.
Lençemeiç. fit cũ amigda/
¶ Capl'm. CCCCLXXXVII.

Lepidos .i. squama seu batitura metallorũ ara. tubel q̃ fm plurimũ hac rõe colligit. massa eris ꝑressa ⁊ in igne calefacta ⁊ in acetoꝫ el lotio extincta sup incudẽ tundit ex qua lamule decidunt. has igitur colligimus ⁊ reseruamus. DIASCORIDES. ca. de lepida bona est q̃ ⁊ patia vocat. POSSE. est stiptica vulnera pascentia abstinet. cicatrices ducit bibita cum mulsa humores ventris deponit. Multi. n. in farinam miscent eas ⁊ p cataplasmate dant miscẽ ⁊ cõfectionib colirioꝝ qꝫ reuma abstinet ⁊ siccat aspredinem palpebrarũ dislenit lauatur sicut caldimia.

Lepidos calco. chalcu. idest ferrugo ferri. vl eris seu squama eris.
Lepidos stomaticos. i. ferrugo de açuro.
Lepidos torrotray. i. scozia ferri vel auri.
Lepidum lapsanum. qd est. l. lapsana.
Capl'm. CCCCLXXXVIII.

Lepidum ẽ genꝰ eruce. DIASCORIDES. multi gingion appellãt ara. sceitaragi. Ste. lepidion stratagũ herba est oibus nota. in sale ⁊ in lacte cõponitur folia eius virtutem habẽt viscidam ⁊ vulneraticam sciaticis medetur. Apij radice addita. ⁊ horis quatuor imposita vulnera faciunt spleneticis opitulãtur lepras mundant. Radix eius collo suspensa dolores dentibus tollit. GALIENVS. septimo sim. phar. ca. de lepidum. est genus eruce ex quarto gradu calefacis. simile nasturtio ꝗz odorem gustũ ⁊ virtutẽ existens: minus vero eo siccatiuum ⁊ est setaragi.

Lepnati. i. aliqua pars cordis.
¶ Capl'm. CCCCLXXXVIII.

Lepnia vel lepnias vel lennia. illud vocabulũ ponitur in antidotario virili in ꝑfectiõe arbanasie ⁊ erponit cõiter q̃ ẽ arsenicũ. sed falso: qñ ẽ apitiuũ ⁊ mordicatiuũ. imo sciendũ q̃ lepnia vel lepnias vel lẽnia est ois terra multũ desiccatiua ⁊ cõstrictiua. ⁊ vna discernitur ab alia ꝓpe determinationẽ ⁊ pp ß lepnia vel lẽnia vel lepnias fm Dias. est terra fragilis ex clauica sordida. vbi miscẽ sanguis caprinꝰ. Multi ista collecta faciũt trociscos ⁊ capre sigillo exprimũt ⁊ vẽdũt hec lepnia rubrica dicit. ⁊ ẽ lepnia alia q̃ sinopida dicit. p q̃. l. meçgreb. q̃ nascitur in speluncis capadocie. ⁊ post eleuationẽ ad sinopiã ferẽ ⁊ ẽ sũme densa grauis iecorosa viui coloris florida et fulua ⁊ cũ resoluit fuluior apparet ⁊ ẽ lepnia fabrilis q̃ nõ ita vsibus medicine conuenit. ſz dr fabrilis qñ fabri pyciunt ipsam in igne ad ipsaꝫ coadunãdũ vt fortius ardeat: q̃ lat. vocat soldola ⁊ ẽ lepnia arsenicũ. i. auripigmẽtũ q̃ inuenitur i sinonimis antidotarij vilis. est sil'r lepnia fragidos ⁊ ẽ terra sigillata. Sed attendendum quando lepnia scribitur sine determinatiõe dz itelligi illa q̃ ẽ strictior ⁊ vtuior: bꝫ ẽ lepnia fragidos. POSSE. DIASCO. Est cõtra venena potẽs qꝫ stiptica. miscẽ deniq; vulnerib atq; cicatriçationib emplata cũ vino bibita ⁊ accepta venena vomitib puocat. ꝗ oẽs venenosa maritimas incursiones occurrit antidotis miscẽ. hãc vtiliter portãt icantatores. lepnia sanguinẽ spuentib ẽt dat seu veneni potu vexatis.

Lepon dristerotb. i. castanee. Dias.
Lepozina herba. i. satirion.
Lepozis puto q̃ sit qõdam instrm qõ fit p naribus.
Lepra dr a lepis squãmosa scabies vl a leporia gre. i. erũpna.
Leptafilos. i. foliorũ exilius vl subtilius. Dia. ẽ vna ex spẽb artbemisie.
Lepton gre. macrũ minutũ tenue subtile puum. Pli. lib. ʒ5. ca. 6. in fi.
Leptomere dr id qõ ẽ subtilis sbe cuiꝰ ꝓtrarium est pachimere. Dias.
Leptopiresia gre. viute febres.
Lepticos iterpretat captio inde epilepsia. i. superiorũ captio vl lesio vl analensia. cathelensia.
Leptintica ytus. i. extenuatiua. subtiliatiua.
Leptofilõ. ꝗz Pliniũ li. ʒ6. ca. 8. in medio dr. 7. spẽs titimali q̃ dẽdodes. i. arborea dicitur.
Leptolaban. leptolachanõ. i. oluscũlum.
Leptopirrexia. i. subtiles febres.
Leptos iterpretat minutũ penetratiuũ vñ leptocarion. i. nux minuta. i. arbor auellana. ⁊ leptozitia. i. diminutio ignis. Naꝫ pir. i. ignis ⁊ non stiptice leptomeris. i. subtilis sube extenuatiuꝰ inde leptintica. i. subtiliatiua extenuatiua. vñ Plinius lepton. i. centaurea minor. Hal. li. 5. de regimine sanitatis.
Lepus qd ẽ. l. Arnaben.
Lepus marinꝰ ẽ aial obstractũ lutosum declinãs ad rubedinẽ aliquãtulũ itrptes cuiꝰ sunt q̃dã silia folys alusnẽ ⁊ alig dicũt q̃ ẽ piscis sic vocatus.
Lesabron. i. polium.
Lesa enaret. i. lapis laçulus
Lesar. i. almea.
Leteman. i. ypogstidos.
Letheltea. Ste. ẽ caractius ⁊ ypoquistidos.
Lethici. i. lacca in antidotario vniuersali.
Lethes. i. obliuio ide lethargia. i. obliuiõis labor. ergẽ. i. labor. ſz ergõ opꝰ. inde faregõ. i. exꝰ opꝰ vel ociuꝫ.
Letura qd est. l. lectura.
Leucãte ramuli sunt nũq; pauciores duobꝰ in diuersa tẽdẽtes flos candidus lilio rubro silis scie nigro lato ad lenticule dimidie figurã multo tenuis radice herbacea. colore.
Leuce qd ẽ. Pli. li. ʒ7. ca. ii. i fi. Dia. duo st ei gña rc.
Leucoma gre. albugo.
Leucãtemõ. i. partemõ vel spẽs camomille. Hal.
Leucargilio gre. alba. argilla. Pli. li. i7. ca. 7. in p̃nci?
Leucon qd ẽ Pliꝰ. li. i6. ca. 40. in principio.
Leucographis. i. mororus. Dia. Hal. Pau. Pli. li. ʒ7. ca. ii. in fine.
Leucos. i. albũ ide leucopiper. i. albũ piper. leucotes albedo.
Leucum idez. ⁊ est adiectiuum neutri generis.
Leucoflegmatica ẽ species ydropisis facta a flãte.
Leucodernõ quid est. l. butorrmarien.
Leuchancha. Dias. i. bedeguar. Pli. lib. ʒʒ. cap. i6.
Leucãtãum. i. cẽtũnodia
Leuchis. idest albaras.
Leucis. leucoin. leucugio. i. viola alba. Diasc. duo facit capitula.
Leucantimos. i. camomilla Dia. vel species eius.
Leucomata. i. albule oculorum. seu albe cicatrices ⁊ dure i cornea post vlcera Alex. scirodes cicatrices. i. duras. Demo.
Leucopip gre. i. albũ piper.
Leuema. i. lilium.
Leueuapis. i. oziganum.
Leughi. i. faseoli.
Leuisticũ. liuisticus. qd est. l. cardamꝰ ligustic. Dias.
Leuisticum siluestre. quid est. l. thalaspium.
Leuosarch leuosarchi. idest ypericon.
Leuoi. i. populus arbor. i. agyros.
Leum leuçũ fericum. idest amigdala. Ste.
¶ Capl'm. CCCCXC.

Lezar .i. daucus vl bautia. vbi sciẽdũ q̃ dauc alius ẽ asinin ali domestic. vñ qñ simpl'r ponitur daucus itelligit pastinaca siluestris. i. dauc asinin vt Jo. Sera. ca. de tyriaca ſz cassi felix ca. de empicis dicat q̃ est semẽ bautie ortẽsis. Sz sciẽdũ q̃ ex dauco asinino vel siluestri melior ẽ creticus ⁊ maioris efficacie q̃ nõ creticus. ſz bautia ẽ pastinaca domestica. vt i fie patebit. DIAS. dauc asinorũ hz spẽs tres. vna hñs folia silia fẽiculo ſz minora ⁊ tenera ⁊ virgã duarũ palmarũ in q̃ vga ẽ caput sil'e coziãdro florẽ hñs albũ in quo ẽ semẽ q̃si pilosus i magnitudine mily minutũ ⁊ aspus gustu viscidũ ⁊ odorãtũ. Radix ẽ illi vniꝰ digiti grossitudinẽ hñs lõgam duobꝰ palmis nascit locis aspis ⁊ solanis. zm genꝰ dauci asinini ẽ sil'e apio agresti odorãtũ viscidũ ⁊ calm. ſz meliꝰ ẽ creticũ. Est ⁊ tertiũ genꝰ dauci asinorũ folia hñs silia coziãdro ⁊ florẽ albũ cuiꝰ capitellũ ẽ sil'e aneto. qõ semẽ hz oblõgũ ⁊ graue sicut ciminũ agreste. PLINIVS. li. i9. ca. 5. vltra mem. ⁊ li. ʒ5. ca. 9. post pn ca. de dauco. asininus folia hz silia feniculo tyrsos bipalmos quo melior ẽ cretic. hz. n. radiculã oblõgã ⁊ bastã lõgã circiter palmuꝫ vnũ in q̃ sũmũ flosculũ vl floscellũ iuẽit purpureũ. SERAPIO. li. aggre. ca. daucus asinorũ hz tres spẽs. vna hz folia silia folys maratri nisi qꝫ sunt minora ⁊ mollia ⁊ hz bastã lõgã circa palmũ binũ ⁊ capitellũ sil'e capitellis coziãdri ⁊ hz florẽ albũ i quo ẽ semẽ aspum ⁊ q̃si pilosus minutũ. qñ masticat acuti saporis ⁊ boni odoris ⁊ hz radicẽ grossitudis pollicis habentẽ lõgitudinẽ circa palmũ. nascit in locis siccis ⁊ aspis ⁊ soli expositis. Et secũda et spẽs ẽ silis apio agresti hñs odorẽ aromaticũ acutũ sporẽ pũgẽs linguã ſz melior ẽ creticus. tertia vo spẽs ei hz folia silia coziãdro ⁊ florẽ albus ⁊ semẽ in capitello ⁊ ẽ sil'e capitello aneti. ⁊ capitellum silat capitello baucie domestice in sua figura ⁊ ẽ plenũ scie oblongo sili cimino agresti ⁊ ẽ acutus. Et idẽ Sera. ca. leçar. Est ex ea domestica ⁊ siluestris domestica qdẽ ẽ nota siluestris hz folia silia domestice nisi qꝫ sũt latiora eis ⁊ ẽ in eo flos alb ⁊ in medio ipsi floris ẽ sil'e fungo cuiꝰ color est purpureꝰ ⁊ hz radicẽ in lõgitudie ⁊ grossitudie digiti ⁊ domestica hz radicẽ in lõgitudie vniꝰ palmi boni odoris q̃ comediẽ. POSSE. SERAPIO. auc. Hal. Agrestis calefacit abstergit ⁊ puocat vrinã ⁊ mẽstrua. tota herba facit ß. maxie vo semẽ ⁊ radix. ſz qñ ex folys eius fit empl'z sup

vlcera q̃ icipiũt corrodi ꝓuenit. semen silueſtris qñ bibit illud mulier aut facit ſibi naſcale cũ eo ꝓuocat menſtrua. ⁊ qñ bibiť ět ꝓuenit ſtrãgurie ſterilitati ⁊ pleureſi ⁊ morſui b⁹ venẽoſis. ⁊ dicũt gdaz ꝙ ex ea ē maſculus ⁊ femia. maſcul⁹ bz ſemẽ oblõgũ femia rotũdũ q̃ femia qñ bibiť ꝓuenit ipregnatiõi ⁊ radix ei⁹ ꝓuocat vrinã ⁊ excitat coitũ fortiter ⁊ qñ fit naſcale cũ ea expellit fetũ: domeſtica vo ꝓueniẽtior i cibo. GALIENVS. ſexto ſim. pbar. ca. de dauco. quẽ gdã ſtafolinũ noiant agreſtis gdẽ min⁹ ē cõeſtibil' domeſtico violẽt⁹ tñ in oib⁹. domeſtic⁹ ãt cõeſtibilis gdez debilior ãt acris. nõ ē tñ ⁊ tñ calefactiue vtutis ⁊ pp ſubtilitatẽ. Radix ãt cũ eis q̃ ſũt dicta bz aliqd vẽtoſitatis ⁊ libidinoſitatis. ſemẽ vo domeſtice bz gdẽ ⁊ ipm gd excitatiũ ad coitũ. agreſtis vo ſemẽ pẽit⁹ gdẽ nõ iflatiũ. ⁊ iõ diureticũ ⁊ mẽſtruoꝝ cõmotiũ. herba ei⁹ ē ſufficiẽter diaforeticũ farmacũ exteri⁹ poſitũ ē tñ debilior in oib⁹ reſpectu ſeiuz pp admixtionẽ aq̃ſe hũiditatis. ē ⁊ ipſa calida ꝛ cõplexionẽ. Et idẽ. 8. ſim. pbar. ca. ſtafilinũ. i. paſtinaca domeſtica gdẽ debilior. ſilueſtris vo fortior eſt ad oia. vrinas ãt mouet ⁊ mẽſtrua. ꝓuocat ⁊ tota gdẽ herba maxie vo ſemẽ ⁊ radix: bz aũt ⁊ gd abſterſiuũ in ſe. quocirca ⁊ fagedenoſa vlceꝝ gdẽ cuz folys vidib⁹ ⁊ melle cataplaſmãt aut mundificãt. Et idẽ in li. de cibis ca. de paſtinaca. Radices haꝝ domeſticaꝝ comedunť. Alimẽtũ gdẽ min⁹ rapis hñtes. calefaciũt ãt i medio ſcõi ⁊ humectãt in ꝑmo ⁊ aliqd aromatiçãt. idigeſtibilitas gdẽ igiť ſilr ipſis ineſt ⁊ alys radicib⁹. vrinatiue ãt ſunt ⁊ ſi abũdat aliqs ipaꝝ vſu mali chimi generanť. Quidã ãt ſilueſtrẽ paſtinachã vocãt daucũ ſilueſtre magis vrinatiuũ quidem exñtez magis ãt medicialẽ iã ⁊ multa decoctiõe idigẽtẽ. ſi debeat qs cõedere ipſum. Leçaozd ara. lapis laçuli et etiam ipſum açurium.

Libanon. gre. thus olibanũ ara. liben.

Licanis ſtiphanica folia bz longa anguſta lanuginoſa ſubalbida caulẽ cũ ramis lanuginoſis in ſũmo capite cauliculos egbus flos violace⁹ pminet ⁊c. liber antiquus biſtoriatus.

Lia liã dicunť lenitiua q̃ lẽiunt aſpitatez. Hal'. ad paternianũ ⁊ in dinamidys.

Liamus. i. faba.

Liban⁹. libanotidis. ē arbor ducens gũmi qõ dr̃ olibanũ ē plãta naſcẽs in creta Theofraſtus dicit ericez eẽ libanotidam in tracia naſcentẽ guſtu amarã folia hñs ſilia rorimario ſz aſpiora ⁊ albiora. Ste. libanotidos ē marua. Sera. arbor marie. Auic. bucozmarien. ſz bucor per b ē ciclamẽ ⁊ liban⁹ ſilr eſt mõs gdaz q vocať libani mõs. ⁊ ē mõs in q̃ plimuz orir̃ de libano. vñ iſti⁹ plãte. 3. ſunt ſpẽs ꝛ. Dia. ca. libanotides. cui⁹ vilior eſt roſmarin⁹ q̃ vtimur ad ca

¶ Capim.

Lichin .i. lim⁹ de petra ⁊ ē muſcus lapidis GAL. 7. ſim. pbar. ca. lichin g in petris. i. empetigo petraꝝ ē gdẽ velut bzion qõdã de gñe vo idẽ noiabiť plãtarũ. noiať ãt ſic vt vr̃ eo q empetigies curat. ē ãt abſterſiue ſil' ⁊ moderate ⁊ ifrigidatiue vtutis ſiccatiue vo ꝛ vtrãq abſterſiuitatẽ. n. ⁊ ſiccitatẽ a petra bz ifridationẽ vo ab aq̃itatẽ in hũidis. n. ⁊ fetidis petris naſciť. qõ ãt ex talib⁹ ſubſtãtys ꝓpoſitũ ē iflegmonoſũ exiſteť nullũ mirabile ē ſi vo emoroſagias ſiſtit vt Dia. ait nõ bẽo dicere.

Lichinos gre. lupinus.

Lichin ypõ. i. impetigo cẽ ꝓ vel callus. Hal.

Lichirid⁹. i. cucumer amar⁹

Lici. i. ſpẽs mirre.

Licinũ ē maneries terre q̃ comeditur.

Liciũ gd ē. l. badhadh. Pli. li. 12. ca. 7. ⁊ li. 24. ca. 14.

Licoctanũ. i. herba lupuria.

Licoctheron. Dia. ē ſtrãgulator lupi. a licos qõ ē lupus naſciť multũ in italia in montib⁹ iuſtinis ⁊c. eſt ſpẽs aconiti.

Licãtropia. gre. Pau. ē ſpẽs melle qua occupati nocte exiliunt p oia lupos imitãtes ⁊ vſq ad diez circa monumẽta mozanť ē melancolia lupina a licos qõ eſt lupus.

Licapſos gd eſt. Pli. li. 27 cap. ii.

Licbo gre. lambo. Et licbo vl' liko. i. panthera belua.

Licos gre. lupus likos likama lupa.

Licõ gre. agnus caſtus.

Licodẽdiõ. i. corallus. ⁊ ē dicere a lapide arbor.

Licon. licõ. i. pullegium.

Lidemõ. i. barba ſiluana.

Leen alcuar. i. ligua bouis.

Lidep. i. matriſſilua.

Liembali. i. abſinthium.

Liembiri. i. acetũ vl' fex ei⁹

Liẽbzi libẽberi. liléberi liebali. liembeçi. i. porrũ vel maratrũ Aliab. ſm alios abſinthium. vl' citony vl' cucurbite.

Liembze. i. oliua.

Lien. i. iteſtinũ ieiunũ. ⁊ liẽ. i. ſplen. Plinius.

Ligueſtici ſm. Diaſ. multũ naſciť in liguria ꝓuincia vñ ⁊ nomẽ accepit naſciť ⁊ in mõte vicino alpibus. ſz ciues panacẽ illũ vocãt. iõ qz radix eius alba ē ⁊ odorata ſilis panaci cui virt⁹ vna ē cũ panacis virtute. naſciť locis altis aſpis ⁊ vmbroſis. virgã hz lõgaz nodoſam ſilem aneto in q̃ vga folia ſunt ſilia melliloto. ſed mollioza odorata q̃ folia in cucumere tenuiſſima ſunt ⁊ diuiſa. in virge ſũmitate caput ē vmbraculoſum. vbi ſemen oſtẽdit qõ ſemẽ nigrũ ē ⁊ oblõgũ ſicut feniculi guſtu viſcidũ arõaticũ ⁊ odoratũ. POSSE. DIASCORIDES. ē mictual'. Radix ei⁹ alba ē ſilis panaci eracleõtico ⁊ odorata virt⁹ ē radici ⁊ ſemini ei⁹ calꝛ ⁊ peptica dolorib⁹ oib⁹ itraneoꝝ occurrit. iflationẽ ſtõi ſoluit ictib⁹ venenatis opitulať vrinã ꝓuocat menſtruis impat ſi bibať. antidotis q̃

colicis pſunt admiſceť. radix ei⁹ tunſa ⁊ ſuppoſita idẽ preſtat. radix ei⁹ ⁊ ſemẽ oxipoxys neceſſe miſceť. cõfectionib⁹ ět digeſtibilib⁹ vtiliter adhibeť qz euſtomaca ē. vñ multi ciues ipſi⁹ ꝓuincie eo ꝑ pipe vtunť cõdituris miſcentes. ⁊ multi ſemẽ ſiſelei ⁊ feniculi addũt illi. Quidã dicunt q̃ eſt leuiſticum. ſed falſo.

Ligueſticus. i. leuiſtic⁹. a liguria regiõe dict⁹. Dia. panace.

Ligueſtrũ gdã exponũt q̃ ē volubilis maior que ꝑ ſepes. ⁊ macerias ꝓpit. Aly vo capꝛ foliuz dicũt. qcqd ſit flores hz albos. vgili⁹ i bucolic. Alba ligueſtra cadũt. vacinia nigra

Lilebẽ. i. memithe Aliab. (legũť.

Lilialis gd ē. l. alguaſcen. cui⁹ radix yreos dr̃.

Liligi. i. ſuccus herbe. que ara. dr̃ nil. ⁊ eſt indicus. Aly endiuia aly radix mali granati.

Lilimbar. lilimbace. i. amigdale amare. Conſtantinus.

Lilingalio. lilingaliem. i. paſtinaca.

Liliſſagus. liliſſagus. i. ſaluia cliſſacos. liliſſacon.

¶ Capitulum. CCCCXCIII.

Liliũ latine ara. anſea. vel alſtoſcã. gre. licina vel kiriõ: crinõ krinon. SERAPIO. lib. aggre. ca. anſea. i. liliũ. ē. n. cal. ⁊ ſic. ꝓlonis i z⁹ ex eo ē oõeſticũ ⁊ ſilueſtre. ſz ſilueſtris ſunt ſpẽs ⁊ noiať vna aſermetiz. i. celeſte ⁊ ē albũ qõ ē notũ ⁊ vocať liliũ aeçet. i. yreos. et idẽ auc. Hal'. flos ei⁹ ē ꝓpoſit⁹ ex terrea ſuba ſubtili ⁊ pp illud acq ſinit malum ſapozem. ⁊ ex ſuba aquoſa tẽpata: ⁊ iõ deſiccat tẽperate. ⁊ abſtergit. ſz celeſtis folia ſunt ſilia folys alteri⁹ niſi qz ſunt latioza ⁊ magis viſcoſa. ⁊ bz ſtipitẽ ſup quẽ eſt flos hñs colores diuerſos ⁊ eſt alb⁹ citrin⁹ purpure⁹ ⁊ celeſtis pp diuerſitatẽ iſtoꝝ colorũ noiať yris. i. arcus celeſtis ⁊ bz radices nodoſas ⁊ odorẽ bonũ. ſuba ei⁹ ē ſubtilis. calefacit ſubtiliat mundificat ⁊ maturat. Sz alia ſpecies lily agreſtis q̃ dr̃ yreos ē herba hñs folia ⁊ virgas ſilia folys ⁊ vgis yris ⁊ bz florẽ croceũ vl' albũ amar| ſapozis paꝝ ⁊ ſemen molle radicẽ vnã in groſſitudie digiti boni odoris na ſcitur ſub arbozib⁹ ⁊ locis vmbroſis. Eſt alia ſpẽs lily ſm Pliniũ vt appet in. l. xiſion. q̃ ſic vocať ⁊ ē gladiolus ſegetalis cui⁹ folia ſunt ſilia folys q̃ dr̃ yreos niſi qz ſũt breuiora ⁊ ſtrictioza ⁊ habẽtia ſũmitates acutas ⁊ ſtipitẽ vni⁹ bzachy lõgũ aſpuz plenũ in cui⁹ ſũmitate flos ē duplicatus diuiſus adiuicẽ cui⁹ color ē purpureus ⁊ ꝛ ſemẽ rotũdũ ⁊ bz duas radices: vna q̃ ē poſita ſup aliã ⁊ ſunt pue rotunde ſicut duo cepe. iferior extenuata ſupior vo pinguis. naſciť locis occultis. ꝑ alia ſpẽ. l. ſagaſmõ. Eſt alia ſpẽs lily agreſtis q̃ dr̃ caſozas vl' gladiolus ⁊ gre. vocať dixeris ē hñs folia ſilia folys yreos niſi qz ſunt latioza eis ⁊ ſũmitates ſubtiles bz virgã q̃ egrediť ex medio folioꝝ ei⁹ ex longitudie vni⁹ bzachy. ⁊ ē groſſa multũ ⁊ bz vagias habẽtes tres angulos. ⁊ ſup vaginã ē colozis purpurei ⁊ i medio ē rubeus ⁊ bz ſemẽ cucumeris nigrũ acuti ſapozis ⁊ bz radices multas habẽtes nodos lõgos rubeos ⁊ illa ſpẽs dr̃ gladiol⁹ ſic babes i. l. dexeris. Eſt alia ſpẽs lily agreſtis q̃ dr̃ ſapa ⁊ eſt hñs folia ſilia folys illi⁹ ſpẽi q̃ dr̃ caſozas niſi qz ſunt ſubtilioza ⁊ magis iclinata ⁊ lõgioza ⁊ hñt ſtipitẽ ⁊ ramos i q̃ꝝ ſũmitatib⁹ ſunt q̃dã folia q̃ oziunť in eis rotũda ſicut pillule in qb⁹ ē ſemẽ ei⁹. Pli. li. 21. ca. 5. DIASCORIDES. ca. de lilio. hec ē lecina quã multi in corona ponũt ⁊ ē oib⁹ notũ cui⁹ flores albi ſunt ſatis. Eſt aliud gen⁹ lily qõ vocatur yris illirica folia bz ſilfio ſilia vl' gladiolo ſz maioza et vaſtioza flores bz ſupiores icliatos ſibi iuicẽ diuerſis colozib⁹. i. albo mellino purpureo aut venenatis. Radices ſunt ſibi dure ⁊ curue ⁊ odore bono plene. he radices colligende ſunt ⁊ filo iſerẽde ⁊ ſic in vmbra pẽdẽtes ſiccande ſunt dura ⁊ breuis colozis ruffi odozis boni. eligẽda eſt in guſtu calidior q̃ cũ tundiť ſternutamẽta ꝓducit. eſt autez ca. nãe ⁊ leptniace. Eſt aliud gen⁹ lily qõ gre. vocať xifiõ. ⁊ aliud qõ vocatur dixeris qõ inuenies in proprys litteris.

POSSE. GALIENVS. 7. ſim. pbar. ca. de lilio. Flos lily domeſtici cõplexiõe mixt⁹ ē ſubtiliũ ptiũ quãdam ex terreſtri ſuba. vñ hz ⁊ eã q̃ in guſtu amaritudinẽ: ⁊ ex q̃dã aquoſa eucrata vñ oleũ qõ ex eo ē pigmentũ. imozdacis ⁊ diafozetice ⁊ mollitiue ē vtutis. ex qb⁹ ⁊ duricieb⁹ q̃ in matribus aptiſſimũ ē. radix aũt ⁊ folia ꝑ ſe trita ficcãť abſtergunt ⁊ diafozãt moderate. SERAPIO. cõuenit cõbuſtioni ignis qñ aſſať ⁊ teriť cũ oleo ro. ⁊ poniť ſup locũ cõbuſtiõis ⁊ dimittiť donec cureť qñ ꝓbuſtiões egẽt medicina q̃ deſiccat ⁊ abſtergit tẽperate. ⁊ ē bonũ ad icarnãdũ oia vlcera. ⁊ mollit duricies mr̃icis ⁊ ꝓuocat menſtrua ⁊ oleũ reſoluit ſine mozdicatõe ⁊ mollificat. ⁊ iõ ꝓuenit duriciei mr̃icis folia ei⁹ icarnãt ⁊ abſtergũt debili⁹ q̃ꝝ radix. ⁊ qñ coquũť ⁊ ponũť ſup cõbuſtiõe ignis aut ſupra qõcũq vuln⁹ faciũt icarnari vlcerationẽ eoꝝ. ⁊ ſunt gdã g ifũdũt flores ei⁹ in aceto. ⁊ eis vtunť ad icarnãdũ vulnera. ⁊ contundiť flos ei⁹ ⁊ expmiť ſuccus ei⁹ ⁊ cogť in aceto ⁊ melle ita q̃ ex ſucco fit gnges pluſq̃ acetũ ⁊ mel. ⁊ ē medicia cõueniens ad oẽ qõ eget exiccatiõe ſine mozdicatione ſicut ſunt vulnera magna ⁊ ꝓprie q̃ fiunt in capitib⁹ muſculoꝝ ⁊ ad vlcera oia q̃ ſunt difficilis icarnationis. Sz alterius ſpẽi lily q̃ dr̃ yris. ⁊ ē liliũ agreſte. ꝛ eũdẽ auc. Hal'. ſuba ē ſubtilis ⁊ mũdificat ⁊ maturat. ⁊ cõuenit ſpẽb⁹ tuſſis ⁊ fac̃ aſcẽdere ſcreatũ a pectore ⁊ curat tortiões vẽtris ⁊ vlcera ſordida. ⁊ qñ bibiť cũ melle ⁊ aq̃ ca. laxat vẽtrẽ. Eſt alteri⁹ ſpẽi lily agreſtis q̃ dr̃ yreos. ſm eũdẽ auc. Hal'. radix ē non rotũda ſz lata hñs digiti groſſitudinẽ odozis boni. ⁊ ſapor ei⁹ ē ſtiptic⁹ vtus ei⁹ reſolutiua ⁊ ꝓuenit dolorib⁹ dẽtiuz qñ fit ablutio oris cũ decoctiõe ei⁹. ⁊ qñ coquunť folia ei⁹ cuz vino ⁊ fit inde emplm apatib⁹ exiture mr̃icis quoꝝ humiditas nõdũ ꝓuenit ad ſanie reſoluit ea cui⁹ vtutes lati⁹ iuenies in. l. yreos. Et alteri⁹ ſpẽi lily q̃ dr̃ caſozas ſm eundez auc. Hal'. Radix hz ſubam ſubtilẽ ⁊ ē deſiccatiua ⁊ reſolutiua. Semẽ vo ei⁹ hz eãdẽ ꝓprietatẽ. verũ fortior ē in radice. vtus vo ſemis ē ꝓuocatiua vrine ⁊ curat duriciẽ ſplẽis Idẽ auc. Dia. Radix ꝓuenit vulnerib⁹ q̃ fiunt in capite ⁊ fracture ei⁹. ⁊ qñ miſceť ei z⁹ ꝑs põderis ei⁹ de flore eius ⁊ de cẽtaurea 5⁹ ꝑs ei⁹ ⁊ mellis paꝝ. ⁊ ide fit emplz ſedat doloꝛẽ ⁊ extrahit oſſa fracta ⁊ oia ifixa carni ex ſpinis ⁊ ſagittis ⁊ ſilib⁹: ⁊ quãdo fit emplaſtrũ cuz eo curat apoſtemata calida. ⁊ qñ bibitur conuenit cõtritionib⁹ lacertoꝝ doloꝛ lapidis ſtrãgurie ⁊ ſciatice. Et qñ bibiť cũ vino ꝓfert morſibus venenoſis ⁊ ꝓuocat mẽſtrua. Et qñ bibiť ex ſemie illi⁹ põdere triuz anoloſach ꝓuocat vrinã fortiter. Et qñ bibiť cum aceto reſoluit apata ſplenis. DIASCORI. Flores lily domeſtici pñt emollire duricies neruoꝝ. ſola ei⁹ cocta ⁊ ꝓpoſita ad ꝓbuſta pficiũt loca. vexatões ſerpentũ curat ſuccus ei⁹ melli mixt⁹ ac decoct⁹ in vaſculo nouo vlcera medeť. Itẽ radix ei⁹ cocta atq cũ oleo trita ignis vſtionib⁹ cõuenit. mollit matricẽ mẽſtrualẽ purgationez adducit. ſemẽ ei⁹ in potu datũ mẽſtrua ꝓuocat ptũ deꝛcit ⁊ ad ſerpẽtis morſuz facit. lily flores leptomeres ſũt oleũ ex florib⁹ ipſi⁹ diafozeticũ ē ⁊ ſiñ aliq̃ mozdicatõe malacti cũ ē vtile ad oẽm duriciẽ mr̃icis. i cõfectiõib⁹ vero ꝑ oleo ficionio mittiť. Radix ei⁹ ⁊ folia ꝑ ſe ipſa trita deſiccãt humores ⁊ ꝓuciũt mediocriter ⁊ digerũt ⁊ vſturas ſanant. Radix vo ei⁹ cocta ſub prunis ⁊ trita cuz oleo ro. ⁊ ꝓpoſita viſq ad cicatrices ſãitati vſturas pduc̃ ē ět oib⁹ vulnerib⁹ ad cicatriçãdũ optimũ medicamẽ. vẽtrẽ laxat menſtrua ꝓuocat. folia ei⁹ ante cocta in aq̃ ⁊ poſt trita ⁊ ꝓpoſita non ſolũ vſturis ⁊ vulnerib⁹: ſz ět in vlcerib⁹ cicatrices facit. ſucc⁹ vo folioꝝ ei⁹ cũ aceto ⁊ melle coct⁹ ita q̃ gnq̃ partes ſint ſucci ⁊ aceti due. ꝓbatũ ē medicamẽ vbi nimis deſiccari op⁹ ē ⁊ in magnis vulnerib⁹ maxie capitis ⁊ muſculorũ ⁊ q̃cũq̃ ſunt ifra ꝑ lõgũ tẽp⁹ ⁊ vir ad citrinitatẽ venientia. Itẽ Sera. auc. Diaſ. Iris ilyrica q̃ eſt alia ſpẽs lily facit

ad tussim vulnera curat sanies itraneoꝝ facile ꝓducit et purgat colerã ⁊ cũ mulsa.3.septẽ data somnũ iuitat.toztiones cũ vino potata sedat bestiaꝝ venenis occurrit.splenetiçis ꝓtractis frigoza ⁊ ozripilatiões febziuꝫ cũ vino data medeꝯ mẽstrua puocat elixatura eiꝰ ad vuricies mricis fomẽto ꝓdest ⁊ rsoluit sciaticos ꝑ clistere curat .fistulas ⁊ ẽt empetigies curat.rũsa ⁊ cũ melle collirico facto purgat ⁊ replet ⁊ cicatrices iduc.collirio facto ⁊ pessaryꝫ moze iniectiõi scõinas educit mulieꝝ fac ẽt ad vuricies veteres cocta ⁊ cataplasmatibꝰ iposita.puluis ẽt eiꝰ cũ melle vulneribus ⁊ vbi ossa nuda fuerũt iposita replet dolozes capitis cũ oleo ro.⁊ aceto vt cataplasma capiti iposita tollit lẽtigines ⁊ papulas q̃ i facie nascunꝯ cũ ellꝰ albo misso ⁊ melle cataplasmatibꝰ ipositũ purgat pessaryꝫ malagmatibus ⁊ acopis miscet i oibꝰ calasticis vtil ẽ. AVICENNA. de viribꝰ cozdis ait q̃ confozat coz.

Liliũ celeste.i.yris illirica.
Liliũ ligustrũ .i. flos volubilis maiozis sepes ascendentis.
Lima fragis.i.auripigmẽtũ.
Lima maria.i.rima maria.
Limacia gd ẽ.l.balçum.
Limesar.limesari .i.vsnen.
Limeri ꝗ ꝓli . berba est q̃ sagitte venenantur.
Limilac.i.alac.
Liminiũ .i.pãnicium.
Limiosios.i.centaurea.
Limistar.i.afronitrum.
Limocostida .i. linostosis.
Limodis ẽ febzis q̃ dã. Hasup affo.43.ꝓticule.7ᵒ.

¶ Lapl'z. CCCCXCIIII.

Limolion ẽ berba sicut bleta silueſtris. DIA. tirsiuꝫ bꝫ lilio sil'ez ⁊ folia blete silia semẽ plimũ rubꝫ redarguẽtis siue stiptice vtut). GALI .8.sim.pbar.fructũ bꝫ austeꝝ cũ vio ipꝫ dãt ciliacis ⁊ sanguinẽ spuẽtibꝰ.iuuat aũt ad fluxũ muliebzẽ .ꝓli.li.zo.ca. .8.⁊ lib.25.cap.9.

¶ Lapitulum. CCCCXCV.

Limon. fructꝰ pulcher odozatꝰ plenꝰ succo acetoso valde apta salsamẽtis ⁊ ipse ẽt cõedit sale ꝓdit nusq̃ memini me de ipso legisse apõ auctozẽ auctẽti cũ nisi apõ Aui.i.4.ẽ cura fe.acutaꝝ i gñali vbiinbet,dari aquã acetositatis limõis ñ saliti.

¶ Lap. CCCCXCVI.

Limoncelion oibꝰ ẽ notũ cuiꝰ odoz ꝓfozdat coz ⁊ eiꝰ acetositas ẽ fri.⁊ sic.⁊ valet syrupꝰ ex eo factus cõtra feb, pestilentiales.

Limeum berba.gd ẽ. ꝓli. lib.27.ca.ii.
Limpina frageris .i. lẽpnias. Ste.
Limpha.i.aq̃ ide limphatꝰ .i.aqueꝰ.g timet aquam.
Limphaticꝰ.i.ydrofonitus idrofozbicus.ab idro qõ ẽ aq̃.⁊ fouos timoz.
Limpitudo ẽ supfluitas q̃ exit ab oculo.
Lipidatozia.i.mũdificatia.
Limiua.i.alac.
Limus.i.panirũ .Limꝰ sil'r ponit ꝑ fructu ⁊ ẽ limõ.
Limꝰ aq̃ticꝰ.i.limꝰ g inuenit sup aq̃s ꝑ cbimolea in tumoze pedũ a ꝓli .ponit. li.26.ca.ii.in ꝓncipio.
Limꝰ lapidis gd ẽ.l.lichim.
Limos.ꝑ i.iorã ẽ fames.sed ꝑ y.ẽ pestilentia.lues pestis media.

¶ Lapl'z. CCCCXCVII.

Linaria ẽ berba silis esule vl' lino ꝓp qõ linaria vocat ⁊ est lunũ agreste ⁊ differt ab esula qm esula lactescit.linaria ñ.vñ vsus.Esula lactescit sim lacte linaria crescit.Succꝰ eiꝰ valz ꝗ berisipillas iunct ⁊ cũ succo pipinelle mixtꝰ.⁊ ipsa sola valet ad cãcrũ trita ⁊ imposita ad hoc sil'r succus eius.

Linchinis . Linchidis fm Dia.ẽ genicularis vl' ballaria. ⁊ ẽ valeriana.l. fu.
Linchiti semẽ ponit in ꝓfectione mitridati i antidotariovirili ⁊ ẽ semẽ vigle.
Lineon lineleon.i .oleuz de semine lini.
Linesia.Linnesia.Dia.i.cẽ taurea maioz linesia.
Lingias.i.petra.Linlas iõ.
Lingua arietl.Lingua agnina.i.arnoglosa.plantago.
Lingua asini ẽ plãta bñs folia rugosa ⁊ ñ magna bñs radiculas odozis ligno cipressi fragãtia.
Lingua auis gd ẽ.l. lisenalbasafir.

¶ Lapl'm. CCCCXCVIII.

Lingua bouis lat. vl' buglosa ara.sedẽ alchaur.gre. aleptofilõ silusis bugo. SER A.li.ag.ca. lẽdenalchaur.auc.Dia.siue lisenaltbaur.ẽ plãta q̃ sil'atur berbe dẽe caromas ⁊ bꝫ folia vsus terrã aspa ⁊ nig:⁊ sil'aꝯ i figura sua ligue bouis. PLI.ca.de aleperofilõ:ẽ berba lata bñs folia.⁊ cãna eiꝰ ẽ plana.rami canne eiꝰ sunt sic pedes locustaꝝ.⁊ coloz eiꝰ ex viridi ⁊ citrino ꝓsitꝰ. POS. SER AP.auc.Alcãçi.ẽ frida.⁊ qñ flos eiꝰ cõburiꝯ ꝓuenit fluxibilitati dẽtiũ ⁊ gigiuaꝝ ⁊ ad alcola ꝓpe q̃ accit in ore pueroꝝ ⁊ oibꝰ ifirmitatibꝰ q̃ fiũt in oze ꝓuenit cardiace q̃ fit a colera.⁊ qñ aliqs vult eã sumere.sumat cũ oleo armeno. GALIENVS.7.sim.pbar.ca.de buglossa .vt ẽ eiꝰ cala paꝝ ⁊ bu.⁊ ꝓuenit tussiẽtibꝰ ex aspitate cãe pulmõis ⁊ cocta cũ mellicrato aut ꝓiecta in vino iducit leticiaꝫ.Et idẽ eo.li.2 cap.ꝗ trãslationẽ grecã.buglossiꝫ bu.⁊ ca.ẽ cõplexiõis.vñ i vio potata letitie cãtiua credit eẽ .ꝓuenit ãt ⁊ eis q̃ pp aspitatem gutturis tussiunt in mellicrato cocta. AVICENNA.de viribꝰ cozdis dicit q̃ confozat coz.

Lingua bubuli.Lingua equi.i.betonica.

¶ Lapitulum. CCCCXCIX.

Ligua canis.lat.gre.cinoglossa a cios qõ est canis ⁊ glossos ligua ẽ silis arnoglosse nisi qꝛ st ei coste appẽtes i folys eiꝰ ꝗ sũt leuia satis ⁊ ẽ i eis bozra apparens.Medeꝯ vlceribꝰ ozis ⁊ alys vlceribꝰ fraudulent.s.ẽ fri.⁊ sic.⁊ curat alcolã.balneũ ẽ octõtis eiꝰ curat gomozeã.

Lingua bircia ẽ plãta silis bugloſse:nisi qꝛ folia strictiora bꝫ ⁊ pũctata albis maculꝰ i radice spinulaꝝ.
Lingua ceruia .i. scolopendria.l.secolofedeon.
Lingua passerina.i. cẽtũnodia vel poligonia.sed lingua passeris dꝛ ara.lisenalbafasir.⁊ ẽ plãta q̃ crescit sup terrã ad longitudinẽ vniꝰ cubiti bꝫ folia viridia sicut nasturtiũ virgas subtiles ⁊ nigras citrini colozis nascit in segetibꝰ in oziẽte bꝫ flozes citrinos ⁊ albos ⁊ vagias puas ⁊ in q̃libꝫ ẽ granuꝫ puũ minꝰ grano melõis.
Linilualcboal . i.perna.
Lini semen quid est.l.barachichene .
Linlas.Lingias.i.petra .
Linomotis.Linos .Linotes agria.Linoçatis.i. linum.
Linostrofon.i. marrubiuꝫ.
Linos gre.linum.

¶ Lapitulum. CCCCC.

Linostosis gre.vel linoçotis aut parternon ara. alileb.lat.vo mercurialis. DIAS. cap.linostosis.folia habet oçimo similia bastas sicut elsine.⁊ ramulos bzeuiozes ⁊ inanes cum furcis plurimis ac densis femina vero est maioz que etiam appellatur chelidon semen habens quasi acinos ⁊ q̃plurimos.mascu.vero minoz atq̃ rotunda semina eius habens ⁊ velut binis testiculis paruis exozdio natiuitatis ornata capitella minuta habens circa folium sicut epithimum ⁊ semen rotũdum.ꝓli.lib.25.ca. 5.in ꝓncipio. AVEROIS. li.col. capi.de mercuriali.est cali. ⁊ sic.in ꝓncipio. POSSE. DIASCORIDES.vtriusq̃ fructus elixus ⁊ comestꝰ ventrem mollit.Elixatura eius acccpta humozes aquosos purgat.dicitur vero q̃ folia femie trita ⁊ vetro pũcta similiter bibita femias generare facit.⁊ folys masculi silꝰ disciplina factuꝫ masculos gñare facit. Et idem ca. de capone.Capo coctus mercuriali ⁊ iuscellum eius acceptum deponit humozes crudos ⁊ nigram coleram vtilis est tempozalibus febzibus ⁊ typicis egritudinibus tremozibus ⁊ inflationibus stomachi asmaticis ⁊ arcteti .singulare pzesidium est. GALIENVS.7.sim.pbar.ca.linosostida.i. mercu.vtuntur omnes gdem ea ad ventris subductiões solum.at vero si temperans quis voluerit cataplasmare eam iuueniet diafozetice sufficienter virtutis.

Linubler.i. hypericon.
Lios vel leios.gre.lupus.

Lyppiria melius Luie a de Ca. gro fen ꝓma

Limusarch.i.affodillus.
Liparia:est febzis quedã.
Liparidũ.i.ligdũ.⁊ est alumẽ lipidũ. gdã tñ dicunt q̃ alumẽ liparidũ dꝛ qñ de leparis insula fertur.
Lippi ferri.i ãtidotario vili i trocis. splenediõ:⁊ est q̃ma ferri que lepidos dꝛ.
Lippitudo.i. supfluitas q̃ i oculis abundat:a qua dicuntur lippi.
Lipomẽos:gre.deficiens.i. desinens.
Liporgeõ.lipozogeon.i.argilla.glis terra tenaꝝ.
Liptomia.lippotomia.i. defectio cozdis vel ai fincopis.Las.fe.
Lipurial.lipurialos.i.lepo(rina.
Lipir.i.rapa.
Lippũ.i.iunci radiꝝ.
Liquamema.i.amarus.

¶ Lapl'm. CCCCCI.

Liquiritia lat.gre.glicoziça slis. SER A.li. ag. .c.slis.au c.Diasc.Est arbustũ habens ramos longos duobꝰ bzachys bꝫ folia silia folys arbozis masticis:⁊ sup folia est bũiditas q̃ adheret mãui: ⁊ flos eiꝰ silis flozi berbe dicte bzachiõ ⁊ ẽ purpurei colozis: ⁊ semẽ eius ẽ i magnitudine semis arbozis dẽe kalatabas. verũ ẽ asperiꝰ eo.⁊ bꝫ radices lõgas i coloze suo sil'es ligno q̃ nominat i oziẽte bussũ:aut sic radiꝝ gẽtiane ⁊ est i eo stipticitas cũ dulcedie:⁊ expimit ide succus. DIAS.ca.glicoriça:⁊ est q̃ nascit i capadocia :aut i pũto frutex bñs vgas lõgas duoꝝ cubitoꝝ i qbꝰ folia sũt spissa ⁊ silia lẽtisco: sed pinguia ⁊ gluctinosa flozẽ ꝓfert iacincto silez semẽ bꝫ sil'e platani asperũ qõ semẽ est latura sed ruffum:⁊ oblongum sunt illi radices bussei colozis ⁊ longe sicut gentiane ꝓstricte ⁊ dulces que exicantur vt litium. PLINIVS.li.zz. ca.9.de ligritia.glicoziça berba ẽ q̃ nascit i cãpis gustu dulcis ⁊ dulcedie abũdãte de q̃ succus exꝛbit ⁊ medicoꝝ vsui seruat.Lassꝰ felix ca.glocoziça.gre.ex eo dẽa q̃ dulcẽ radicẽ bꝫ.glicũ.n.gre.dulce dꝛ. GALIE.7.sim.pbar.maꝰ iuuantũ qõ i ligritia ẽ:i succo radicl eiꝰ ⁊ sba eiꝰ:ẽ ppinq̃ sbe nñ cozpis ⁊ valde silis ei.sapoz eiꝰ radicis ẽ dulcis cũ stipticitate pauca.virtꝰ eiꝰ fridioz ꝓpone bois ⁊ ẽ tepide calitatis:⁊ iõ ẽ ꝓpe ꝓponẽ eq̃lẽ:⁊ ẽ bu.tẽpate.Theodo. pscianꝰ. Est eligẽda nõ mltũ grossa nec nimis tenuis q̃ i terra crocea fit q̃ ẽt cũ frãgit leuis ẽ ⁊ iteriꝰ subalbida. sed nigra vl' viridis abyciẽda ẽ.succꝰ eiꝰ fozticor] efficacie ẽ g efficit sic. cũ viridis ẽ radiꝝ ꝓcutit bñ ⁊ i aq̃ decogt fere vsq̃ ad cõsũptionẽ.postea expmit ⁊ deficcat i sole ⁊ i rotũda cozpuscula ꝗ fozmã vasculoꝝ fozmat. Alꝰ sophisticãt B mõ. facũt puluerẽ ligricie:⁊ coquũt i aq̃ ⁊ addũt mel ⁊ faciũt vt dixi. POSSE. DIASCO. vires bꝫ relaxãtes cũ dulcedine ex bũiditate. vñ ⁊ sitiz sedat ⁊ renuz ⁊ vesice:mitigat dolozẽ ⁊ puocat vrinã ⁊ mẽstrua ⁊ oẽm tũozẽ tũsa ⁊ ipsita placat.succꝰ ipse aspzedinẽ arteriaꝝ diffienit.⁊ nõ solum tracheã artariã sanat.ꝗ ẽt scabiosaz vesicã: q̃ succꝰ diu sub ligua retẽtꝰ glutiri dꝛ: qꝛ estuationẽ stõi tollit:⁊ tũozẽ stõi ac epatis. Radiꝝ vesice ⁊ rñũ vulneratões curat bibita cũ dolozẽ siti, phibet vulneribꝰ vtil est.radices ipe masticate sũt stomatice elixatura radicis oia ista facere nouit.ipa radix i puluere redacta ⁊ iposita ptrigia detergit.GALIE. gliça aspitates nata ẽ remouere nõ solũ i artasia ꝗ i scabiosa vesica pp mediocritatẽ ꝓponis. Theo.psis. valet ꝗ oia vitia pectozis decoctio eiꝰ i aq̃ ⁊ pleuresi ⁊ pipleumõia aq̃ decoctiõis eius valet ꝗ tussim. Ad idẽ valet elm factuꝫ ex succo ligritie ⁊ melle.liquiritia masticata ⁊ sub lingua retenta sitim ⁊ asperitatem stomachi ⁊ gutturis mitigat.

Lirion iterptat fluere: ide colliriũ q̃libet medicia q̃ vtimur i ligda suba: vl' q̃ fluxũ mouet vt suppositoria ⁊ silia . nescio tñ vñ apiet B vocabulũ ad õsigñdũ rãtũ qõ poit i ocul.
Lissa.i.arboz cuiꝰ folia sunt silia folys citoniozꝝ ⁊ bẽt succũ similem galle.
Lisariab.i. gariofilata.
Lisematide . gre. lisoma.i. cantarides.
Lisen.ara.i.ligua.iñ lisen albaico.i.ligua bouis. vel thauri albamel arietl ⁊ c.

¶ Lapl'm. CCCCCII.

Lisenanalbasafir ara.gre.liẽula iafir. lat.ligua auis. SER A.li.ag. Est arboz silis virdar:nisi qꝛ foliũ eiꝰ est longum sil'e folio amigdali.⁊ fructꝰ eiꝰ q̃ dꝛ lingua auis sunt racemi ⁊ palmites q̃ diuidũt i cberanub sil'es folys oliuaꝝ:nisi qꝛ sũt minoza satis ⁊ itra quãlibꝫ cberarnub ẽ medulla silis lingue auis exteriꝰ rubea ⁊ iteriꝰ alba declinãs paululuꝫ ad citrinitatẽ sapoz eiꝰ ẽ acutꝰ mozdicatiuꝰ cũ pauca amaritudine: ⁊ q̃ ponit eiꝰ virtutẽ ca.i fine scõi nõ elõgat a veritate:⁊ cõueniẽs est dicere q̃ cũ calitate sit humiditas: qꝛ nõ appet mozdicatio eius postq̃ bñ masticat. Et sciendũ q̃ ẽ alia ligua auis q̃ est debilitãs stõm ⁊ puocãs vẽtrẽ ⁊ ẽ cozigiola maioꝛ:⁊ ista nõ ẽ illa de q̃ loquutꝰ est Sera.nã idẽ Sera . i ca.ꝰ de augẽtibꝰ i coitu dicit q̃ lingua eiꝰ est lingua passerũ. Itẽ idẽ dicit i 7ᵒ i ꝓfectiõe pillulaꝝ idaꝝ q̃ sil'aꝯ pellicule vel cozticule q̃ ẽ i medio bacce lauri. AVICEN.caᵒ. de augẽtibꝰ i coitu iter medullas ꝓputat.nõ ẽ g̃ quam ponit Sera.⁊ Aui.berba:sed ẽ ꝓma spẽs ꝑ Serap. descripta:vñ qñ ponit simpl'r ꝓma dꝛ itelligi. POSSE SER A.auc. Aben mesuai:ꝓẽit dolozi lateris:⁊ puocat vrinã: auget i spermate ⁊ cozroborat libidinẽ. Et idẽ auc. Damas. ꝓuenit cardiace. Et idẽ auc. Bedegozas . auget spma. Et idẽ auc. Raf. phibet cardiacã ⁊ auget spma. Et idẽ auc. Ysaac. ẽ ca.⁊ bu.i ꝑn:⁊ delectabilis:⁊ de ꝓprietate eiꝰ est cõfozare libidinẽ ⁊ auget sperma:⁊ bꝫ virtutẽ buectãdi comesta cũ carnibꝰ vel alys valet sil'r cõtra siccitatẽ pectozis.

Lesanabaur.i.bozago.
Lisenerchemel.i.plãtago.
Liseos gre . dissolutiuum.

¶ Lapl'm. CCCCCIII.

Lisimachiõ. fm Dias. Pastas bꝫ maiozes fruticosas:circa q̃ꝫ nodos folia minuta bꝫ salici sil'ia flozẽ purpureũ aut aurosuꝫ nascit locis bũectis.ꝓli.li.25.c.7. POSSE. DIAS. Succꝰ bꝰ berbe stipticus ẽ sanguinẽ reyciẽtibꝰ maxie ꝓdest discũtericis potui dat ⁊ suppositꝰ subuenit.fluxũ mricis mulieris abstinet suppositꝰ:naribꝰ ꝓfluentẽ frõti illinit statim stringit . vulneribꝰ retẽtibꝰ paracolesim facit.berba fumigatõe adhibita vim veneni lõgi arcet ⁊ sozices occidit. GALIE. 7.sim.pbar.ꝓdñantẽ bꝫ stiptica q̃litatem:pp quã ⁊ plagas ꝓsolidat ⁊ emozoſagias q̃ ex naribꝰ sistit emplm. ⁊ aliaruꝫ ẽt emozoſagiaꝝ idoneũ est pharmacũ ipsũ: ⁊ ẽt succus eiꝰ adhuc magis ⁊ bibitus dissinterias ⁊ sanguinis eductiões ⁊ fluxum muliebzem sistit.

Lisis.gre.i.dissolutio.inde paralesis.

¶ Lapl'm. CCCCCIIII.

Lissiuia. lati.gre.coma. DIASCORIDES. inter caustica mittuur.⁊ est ad vsum medicine efficacissima ex cinere q̃rcus nõ solum ꝓficiẽs boibus sed pecozibus q̃ tensione pulmonis vexanꝯ.⁊ gbꝰ venenata res aliq̃ obsistit:bibita.n. statim salutẽ affert: vtilis est ẽt i humectãtibus ⁊ in fistula ⁊ ad difficilia vulnera sanãda ⁊ collosa ⁊ longi tempozis sozdida q̃ nullã medicorum per longũ tempus senserunt virtutẽ quotidie lauanda sunt ⁊ sic sanãda apto medicamine:qꝛ virtus lissiuie nõ sanat:sed vulnera ad sanitatẽ disponit.Linis ex sarmẽtis stipticus est ⁊ ano ⁊ in recente vulnere ⁊ in ꝓfluio positꝰ sanguinem sanat.cinis ex sarmentis oliue acerrimus est. ⁊ ex nucleo puro acrioz est. ⁊ hec lissiuia vulnerum canceromata oia aufert.⁊ ex hac lissinia sozdida vulnera lauanda sunt. Lapzifici cinis acer est.sed brassice omnibus superozibus acrioz est. Linis Lapzifici cozticis pzurigino sas ⁊ sozdidas empetigines aceto acri pzelotas sepius superpositus sine dubio curat. GALIENVS. septimo simplici.pharmacozum.capitulo Coma.idest lissiuum illud quod est quasi lotio cineris:ita nominatur.absterſiue

ãt ẽ ⁊ siccatiuissime virtutis oĩuz:⁊ qõ ex cinere ficulnee ⁊ ritimali fere iã putrefactiue ẽ vtutis q̃ q̃l'sit ĩ 5°li° ptrãsitu.

Lisimia.i.auis cardella.

Lisumatomi.i.bocrago.

Lit.i.rapa.

Litagluchichi.ẽ spẽs mirre

Litargia.gre.i.obliuio.

Litargio.i.stupor.

Litargas subere ẽ subet cuz somno.

Litargirũ.i.spuma argẽti. ⁊ est nomen ꝓpositũ a litos qõ est spuma vel lapis: et argiros qõ est argẽtuz: ꝑ quo.l.marechet.Dia.gal'. .9.simpli.pbar.

Litarmenũ.i.lapis laçuli.

Litemus.fm Pli.i.stercus muris.

Litenas.i. empetigines.

Litera.i.verruce.

Lithos afroselina.Ste. spuma lune.afroselinum.

Liticus.Dia.herba genicularis bellaria.flozẽ bẽt similẽ viole:sed paulo fuliozem ⁊c.

Lithodẽdron.gre.cozallus. Diaſ.a lithos qõ est lapis .i.lapidea arbor.

Lithiasi.calculatio:iterpretat' lapidatio a lithos qõ est lapis:ide lithopotrid° .i.lapis rotũd°. vel lithiasis.i.viciuz lapidis: vel lithiasis.i.calculatus: ⁊ est egritudo mala.s. a lapide ĩ renib° vel vesica existente. Lassi° felix. Jngt Hal'. lithiuitas calculosos vocant.

Lithicolla.est gen° colle qõ inuenies in.Lgluctẽ.Ste. Aberacheliatã:Albuchasis in.z8.

Lithimũ vel althimũ. gd ẽ .l.lochachiuz gñũ culcul.

Lithodemõ:est lapis demonis qui d̃ gagates.

Lithos.i.lapis.

Lithos emathides.i. lapis sanguicus.nã ema sãguis ⁊ d̃:vel qz ei° fricatura super cotẽ colozẽ sanguĩeuz reddit:vel ꝙ ad oẽz fluo.

¶ Laplm.

CCCCCV.

Lochachiũ. ara.gre.lichimũ.vl'habel.vl' alithimũ.lat.gñũ culcul.alchimũ. SER. li.aggre.foliũ ei° ẽ sile folio albena.⁊ est herba q̃ hz venas ĩ grossitudie pollicis ⁊ idicis longas.⁊ sũt coste ꝓpe terraz. sicut scel:⁊ sũt ĩ eis nodi:⁊ nascunt' ĩ vnoq̃z nodo folia silia folys balsami:⁊ est albũ mai°:⁊ ĩ sũmitate ei° nascunt' flores ĩ vere ⁊ ꝓncipys messiũ:quoꝝ color est color violarũ nisi qz sũt maiozes cis.⁊ qñ flos hz fructũ magnũ in quãtate ciceris plenũ dulcis sapozis.lat. vocat' granũ culcul:⁊ herba ei° iueniẽt ĩ locis vmbrosis:⁊ iuxta radices arborum magnaꝝ ⁊ ĩ locis humectis:⁊ tpe collectiõis eius est ĩ tpe messis:virtus ẽ ca.⁊ hu.i z°. POSSE. SER A. Mouet coitũ ⁊ auget sperma ⁊ erectionẽ virge: ⁊ ꝓprie qñ cõficit cũ melle vel miscet cũ sisamo:⁊ q vtit eo nimis icurrit colicã passionẽ:⁊ idẽ aucto.mesarugie qñ bibit post ipsuz vinũ facit sodã ⁊ ꝓpe qñ tozrescit. ¶ Lapl3.CCCCCVI.

Lochalchada. ara.gre.⁊ lat. medulla ossiuz. DIASCO.cap.ō medulla. Ois medulla recẽs sine sale mollitiue atq̃ virtutis mirifice est.iueterata vo sine sale recozporatine efficit ⁊ laxãdo. vel de oib° medullis melior est ceruina. z° vitulina. tertia taurina. 4° capzina. 5° berbec na. vel medulle autũno colligende sunt:qz reliqs tpib° mixte sunt sanguini:⁊ in eo tpe ossa fragilia sunt:⁊ nũc demũ medullas eximere ẽbes cũ tu ipse osse fracto eas exemeris. Multe.n.ĩ istis fiunt ĩ post vere.virt° est oibus cal.⁊ malactica laxatozia ⁊ pleroztica vulnerũ:medulla ceruina puncta oium bestiaꝝ vene na expellit.ꝓficis aũt eã ex seuo:⁊ reponis silr supiozibus adipib°:medulla ois leuiter mollire ⁊ laxare duities ⁊ tumozes põt:recẽs ãt colozat' emollita supfusa aq̃ ⁊ lintheolo expressa:⁊ iteꝝ filtũ disciplina lota purgat' donec aq̃ puriozfiat.tũc duplici vasculo resoluta eliquat' detracta sozde seu purgamẽtis:⁊ rursus mozrario finit' coagulari: seruatur ãt in vasculo terreo nouo ad vsum malacticã virtutem bñs:⁊ sclirodes corpis relaxãs. AVICEN.li.z.c. de medullis.ex medullis ꝓueniẽtior est medulla vitulozũ ⁊ cerui.deide thauri:postea capraꝝ:deide ouiũ ⁊ medulla qdẽ bircoꝝ ⁊ thauroꝝ ꝓpe nõ castratoꝝ est magis sicca ⁊ medulla extremitatũ est magis pinguis:⁊ medulla est calefactiua lenitiua abstersiua multi nutrimẽti si digeratur ⁊ est bona duricieb° ⁊ lapidositati illa q̃ est sic̃ ceruozũ ⁊ vitulozũ nõ sicut medulla bircoꝝ:illoꝝ.n.medulla est ca.et sic.Medulla ꝓturbat stõm ⁊ delet appetitũ:⁊ oz ꝙ comedat' cũ pipe ⁊ semib°:⁊ ipsa supposita cõuenit duritiei matricis:⁊ fugat vermes venenosos.

Locualion.Locualiũ.i.pẽtafilum.

Lofaber.i. nenufar.

Lofac.i. fruct° mãdragoze.

Lofasar.i.assa fetida.

Logoar.i.berbena.

Logoç. Logoçi.i. acozus.

Lobelibet.i.volubilis.

Lobenas.i. canfoza.

Loelẽg.i.rosule.⁊ sunt qdaz tumozes nodosi suspecti q vocant' rosule. Istõ vocabulũ ponit' ĩ antidotario Damas.c.de oleo citrino:⁊ de oleo citrãgulozũ.

Lobau.i.amomum.

Loleng.i.betonica.

Loletareb.i. arsenicum.

Loliban:Lolibani.i.affodillus.

Lolium qd est.l.vecia: sceilem:scirim.Dia.

Loma est secũda species vlcerũ cornee oculi. sed lora est aqua ĩ vinacia macerata.

Lomalarius.i.vlcus in cornea oculi sz paꝝ pfundũ.

Lomẽtũ.i.farina fabarum.

¶ Laplm. CCCCCVII.

Lonchitis fm Diaſ.ẽ spẽs gladioli bñs folia porro silia sed latioza ⁊ ruffa.multas bñs sup se radices virgas spãsas sup terrã:⁊ ramos decliues super terrã ĩ qb° sunt flozes sile pellicino:sed forma eoꝝ est vt gete:⁊ albũ hz ĩ medio sic̃ rostrũ ⁊ labzũ isanũ:⁊ sic̃ lingua est semẽ ei° latie sile ⁊ trigonũ ⁊ longũ:vñ ⁊ lochintbis appellatũ est. Radix est ei silis dauco nascit' locis aspis ⁊ sic. PLINI.li.z5.ca°.9°.lonchitis.folia hz rubicũda semẽ nigrũ sile comedoꝝ q̃ꝝ oza patẽt:⁊ oblõgũ ĩ sititudinẽ lãceaꝝ radicẽ vt daucus. Radix ei° cũ vino bibita vrinã ꝓuocat. Jtẽ Diaſ.⁊ Aui.barbatũ. Est ⁊ fm gen° lõchitis folia bñs sicut scolo:sed aspera. POSSE.folia ei° imposita vulnerib° tumozẽ nõ admittũt bibita cũ aceto splenẽ sicãt. GALIE.sep.sim.pbar. Ei° qdẽ semẽ triãgulũ hz sile lãcee fm figurã. Radix qdẽ silis est aliq̃lr pastinace:⁊ ꝓpterea vrinariũ est pharmacuz:eius vero qui silis est sco

lopẽdrie folia viridia qdẽ ad cõsoliditatẽ vulnerum sunt idonea.sicca vo ꝙ oximel bibita splenes scliridos sanat.

Lonicis.i.mentastrum.

Lozascium.idem.

Lopinas.i. auripigmentuz. sed lepnias fragidos.i.terra sigillata. qdaz tũ exponũt ꝙ sit auripigmẽtũ: lz nõ vere sicut apparet i.l. lepnia.

Loposermatis.Loptospermatis.semẽ ẽ q̃si spma .i. semẽ berbe q̃ frãgit lapidẽ ⁊ est granum solis.

Loza.i.aq̃ ĩ vinaceis macerata.Pli.li.i.4.c.io. vinuz

Laplm. CCCCCV III.

Lotura plũbi fm Diaſ.Accipe mozrariũ plũbeuz ⁊ pistellũ plũbeũ ⁊ mitte aquã ⁊ tere q̃ diu nigrescit ⁊ post liq̃ ꝑ linteolũ ⁊ refũde ⁊ adde aquã ꝙ posit melĩ° liq̃ri:ꝑ fac q̃diu sufficiat:⁊ postea dimitte residere ĩ mozrario plũbũ ⁊ tere lauãdo sic̃ lauat' cadimia q̃diu aq̃ limpida sit. Aly vo ꝙbustũ plũbũ terũt ⁊ lauãt disciplina supiozi. Multi vo limaturã plũbi terũt ⁊ lauãt discipli na supiozi. POSSE.DIAS. Est fri.stiptica.parapalasti ca.malactica.alta vulnera replẽs.reuma oculoꝝ abstinẽs supflue carnes crescẽtes vulnerib° depascit:fluxũ sanguis vulneꝝ bñ stringit ani vulnera ⁊ ꝙdilomata cũ oleo rosa. medicat':vulnerib° cicatricẽ iducit:tãtã efficaciã hz q̃tã ⁊ spodiũ vel tutia:qz scariotica ẽ.oia ista iuenies i.l. balas.

Lubẽ.lubẽ Lõder.ara.thus .i.olibanũ.gre. libanon.

Lubia.Lubit.Lubie.ara.i. faseoli.

Lubieta.Lubzie.i.almes.

Lublet.i.lupullus.

Lebue.ara. est arbor cuius gũmi ẽ storaꝝ. arbor sigie est seniari species.

Lucapsas.i.seniar.Ste.i. lactuca asini.

Lucar.i.arsenicum.

Lucaridis.est lapis egipti°: q̃ fullões vtũt ad dealbationẽ pãnoꝝ:q ĩ aq̃ velociter soluit':⁊ est satis stipticus. AVICEN. z° cap̃.⁊ ẽ i colore lapidis borat'.lubzicus vt sapo sz durior.

Lucath.albedeneb.ẽ borax quo aurum adheret.

Lucefason.i.mentastrum.

Luchabat. barbarica ẽ qõdã qõ est sicut hermodactilus ⁊ oritur in affrica:⁊ est tapsus barbassus.

¶ Laplm. CCCCCIX.

Luchia ara. vel lẽgibi.lat.fascolus. SER A. lib. aggre.ca.luchia siue lubia.auc.Diaſ. folia hz silia folys plãte q̃ d̃ cussus.nisi qz sũt mollioza. ⁊ rami ei° sũt subtiliozes file filis adherẽtes herbis qb° approximãt ⁊ elõgãt' multũ donec sit vmbraculũ sub eis.⁊ hz vaginas subtiles sile vaginis fenugreci:nisi qz sũt lõgiozes eis ⁊ pinguiozes:⁊ iteri° vident' q̃si vary diuersi colozis:qz q̃dã trabũt ad albedinẽ q̃dã ad rubedinez.⁊ comedit' hic fruct° elixus sic̃ comedunt' spagi.est ca.⁊ hu. ꝑ. POSSE. SER A.gñant mltã vẽtositatẽ.puocãt mẽstrua:iflãt:generãt bũozes flãticos grossos.sũt mali stõ:⁊ rubei sũt grossiozes ⁊ qñ sumũt' cũ sinapi ⁊ comedũt':sinapis.phibz maliciã eoꝝ:⁊ albi qdẽ sũt multũ bũidi:⁊ sic̃ gues digõni.⁊ ciminũ iuuat ad digõnẽ eoꝝ:⁊ comedere eos calos cũ almuri oleo ⁊ cimino:⁊ ñ comedat' cortex eoꝝ exterior:⁊ bibit' post eos vinũ paꝝ grossũ.⁊ ꝓpati cũ aceto sũt difficilis digõnis pp siccitatẽ aceti.⁊ de ꝓpetate coꝝ est.puocare mẽstrua:⁊ maxie rubei ex eis:⁊ ipsi sũt boni pectori ⁊ pulmõi ⁊ faciunt sõnia mala. AVEROIS.li.colliget.ca.de faseolis.lẽgibi fascoli ꝛclinãt ad ca.⁊ hu.⁊ ipiguãt corp° ⁊ puocãt vrinã ⁊ sãguinẽ menstruũ ⁊ laxãt ventrẽ ⁊ ꝓprie rubei. iducũt somnia mala ⁊ faciũt vertiginem.

Lucifalidon.i.sponsa solis.

Lucoiolon.i.viola alba.

Luconaꝝ.i.alumen.

Luctribos.lucubzos.i. tassus barbassus.herba lucernalis vbascus flõmos Dia.eo ꝙ sit apta ad luia accendenda.

Lucublet.i.psillium.

¶ Laplm. CCCCCX.

Luf. dragõtea:belda:sarcdarecon vel asclepias. ara. gre.dragõtiũ.lat.serpẽtaria:vel viperina vel collũ draconis. DIAS.ca.de dragõtea siue vt alij asclepias folia hz aarõ silia:sed pla ⁊ mioza.cui° virga vl'ba sta duobus cubitis ẽ lõga:⁊ ipsa varia silis serpẽti.liuozes.i.maculas purpureas bñs solidas vt digit° i q̃ semẽ ẽ sile botrio p̃ colozis viridis.post maturitatẽ vo color est ei silis croco ⁊ est gustu mozdaꝝ:radix ei° bulbi:hz rotũditatẽ sile aaron cũ cozio tenui nascit' vmbrosis locis ⁊ ozris. SER A. li.aggre.ca.luf.i.dragõtea.⁊ est maior ⁊ mior.vbi sciẽdũ ꝙ maior est q̃ vocat' serpẽtaria.⁊ illa bñs folia crispa q̃ põit' hic.sed mior est illa q̃ vocat' aarõ:⁊ est illa bñs folia plana ꝙ q̃.l.aaron. GALIE.6.sim.pbar.c.ō spẽtaria.suba radicis eius subtiliozẽ ẽ suba radicis aarõ.⁊ ĩ sapoze ei° ẽ acuitas ⁊ amaritudo ⁊ stipticitas pauca ⁊ est ca.⁊ sic.in pzinci.

IOAN.ME. ca.de luf.est plãta q̃ d̃ coludra cõis ⁊ est ex ea alia plãta bñs folia plana ⁊ alia crispa:⁊ radix plane est exteri° ad nigredinẽ tendens.iteri° vo ẽ alba.crispa vo exteri° cineritia.iteri° alba ad citrinitatẽ declinãs:⁊ super vtriusq̃ radicẽ eleuat' stipites bñtes maculas ĩ modũ serpentis. Melior ꝑs totius plãte est radix.⁊ melior radix ẽ grossa ⁊ ꝓpleta ozta ĩ locis liberis.⁊ meli° tpe collectionis ei° est ver ⁊ ꝓncipiũ estatis: ⁊ crispa calidior ẽ plana.plana ca.est ĩ pn.crispa i.z°. GALIE.dixit. plana ca.ẽ ĩ pn.scõi crispa i fi.⁊ virt° est:⁊ in vtraq̃ est calitas ⁊ acuitas q̃si posita ĩ supficie cũ suba terrea ẽ vicẽs plus.⁊ vtraq̃ ẽ abstersiua icisiua penetratiua apitiua subtiliatiua bũoꝝ grossorũ ⁊ viscosoꝝ adherẽtiũ.crispa ãt ad hec oia est fortior.nocet vtraq̃ acuitate sua stõ ⁊ epati debili faciens reumatizationẽ ⁊ mozdicationẽ:⁊ reumatiçat ad stõm mãs a mẽbris vicinis. corrigit' ꝓmũ nocumẽtũ si ꝓpinet' cũ rob aut melle passulaꝝ aut spẽbus alefãgie.⁊ z° nocumẽtũ corrigit' ꝓmiscendo ei aligd ex medicis stomaticis stipticis sic̃ est mastix ⁊ citonia:⁊ ꝓpinare trociscos diarodõ post eius exhibitionẽ tollit nocumẽtũ ipsi°. POSSE. DIAS.semẽ ei° expressũ vtutẽ hz ĩ succo.nã addito sibi oleo dolorẽ aurũ ꝓfecit lane iunct° ĩ narib° addit° polippos maxie curat:⁊ cancros optime sanat.semis eius.30.grana cũ pusca bibita caligines oculoꝝ emẽdat:flozes eius cũ ceperit maturescere si a muliere ꝓgnãte fuerũt ozdinati aborsũ faciunt virt° est radicis ei° cala.vñ ozthonoicis moze ellectuary accepta medicat' tussientib° ⁊ catarrũ bñtib° maximus ꝑstat effectũ.tozacis tumozes curat nõ reuersuros maxie si assa aut cocta accepta fuerit sicca tũsa ⁊ ĩ pulueré ducta melle addito oia silr facere ꝑt diuretica ẽ vẽtrez stimulat cũ vio bibita.vulnera sozdida fagedẽica cũ brionia alba ⁊ melle purgat cicatrices curare facit.ex q̃ colliria ad pustulas neẽe fiũt.aborsũ facit ipositа.d̃ ꝙ si qs ex ea radice sentinxerit tut° ab icursu serpẽtũ seruat'.accto mixta maclas limpidat.folia ei° recẽtib° vulnerib° nẽcarie adhibent'.elixatura ei° adhibita ꝓnionib° maximũ ꝑsidiũ ẽ. succ° radicis eius caligines ⁊ glaucomata ⁊ pterigia detergit. radix ipsa ꝛcocta ⁊ comesta ꝓdest. Jn isulis gbusdã oziẽtis melle addito comedit'. ẽ.n. feruẽtis ⁊ recozpatine vtutis quã greci mẽtasincretica vocãt. Jtẽ ex ipsa colliria cum melle confecta atq̃ fozmata fistulis aptant'.facit ẽt ad ozractionem tardãtis vrine cũ melle linita polippos ⁊ cãceromata consumit.odor radicis atq̃ herbe ꝓceptionẽ vteri mox fractura cozrumpet.seminis eius grana.30.illud efficiunt acrior est que Aarõ amarior ⁊ calidior:⁊ est extenuatozia plus in se:⁊ hz vim aliquam stipticaz cum parua acredine

vel amaritudie. Radix ãt plus opatiua. purgat. n. viscera
⁊ extenuat pingues ⁊ glutiosos hũores: ⁊ ad vulnera mali-
ciosa optimũ medicamẽ ẽ: qz purgat ⁊ emẽdat fortiter cũ
aceto trita ⁊ linita alfos tollit. folia vo eiꝰ vulnera ⁊ plagaꝯ
recẽtes exercẽt. GALIENVS. mũdificat ⁊ apit opila-
tiões epatis ⁊ splenis ⁊ renũ: qz subtiliat hũores grossos ⁊
viscosos: ⁊ ꝓuenit multuz vulnerib⁹ malis ⁊ abstergit ea ⁊
mũdificat fortiter. ⁊ virt⁹ foliozꝫ eiꝰ eadẽ: ⁊ seminũ eiꝰ ẽ for-
tior folys ⁊ radice: ⁊ iõ curat cãcrosa apata q̃ fiũt i narib⁹
q̃ noiãt multozꝫ pedũ. ⁊ ẽ polip⁹: ⁊ succus luf mundificat
maculã oculi q̃ fit ab vlcere: ⁊ liniũt cũ ea gdã caseũ recen
tẽ exteri⁹: qz custodit eũ ⁊ phibet a putrefactiõe. Et idem
eodẽ li. ca⁹ dragõtiũ. siue serpẽtaria. hz gdẽ aligd sile aarõ
tã i folys q̃ꝫ i radice: sed acri⁹ẽ eo ⁊ amari⁹. iõ magis cale-
factiuũ ⁊ magl subtillũ ptiũ: hz ãt leuẽ stipticitatẽ quãdã
q̃ ꝓcurrẽte cũ ꝑdictl duab⁹ q̃litatib⁹ acri ⁊ amara efficacis-
simũ fit pharmacũ. Radix tũ expurgat viscera oia subti-
liãdo grossos ⁊ viscosos humores malos. assũpta vo vlce-
rũ est optimũ pharmacũ. expurgat. n. ⁊ mũdificat fortiter
tã cetera q̃ mundificatiõe indigẽt q̃ꝫ morfeas cũ aceto. fo-
lia vo virtutẽ ꝓsilem hũtia tã vlcerib⁹ q̃ꝫ vulnerib⁹ lesum
nerũ hũtib⁹ ꝓueniũt. quãtũ gdẽ min⁹ sũt sicca tãto magl
solidãt. Nã siccioza acriozis virtutis sũt q̃ꝫ ꝓueniat vlceri-
bus. credĩ ãt ⁊ caseũ hũidũ ⁊ putrescibilẽ cõseruare exte-
rius ei appolita pp siccitatẽ ꝓplonis. fruct⁹ ãt violẽtior est
ne dũ folys sz ⁊ radice. q̃re cãcros ⁊ polipos exterminare
credĩ. sed ⁊ succus eiꝰ q̃ sũt i oculis expurgat. Et idẽ i li. de
cibis. ca. de dragõtea. ⁊ hui⁹ radicẽ decoquẽtes bis aut ter
vt deponat qõ medicinale comedere aliqũ dam⁹ ⁊ radicẽ.
Aaron qũ fortiozi idiget vtute q̃ fm pect⁹ ⁊ pulmonẽ cõti-
nẽt viscosa ⁊ grossa. IOANNES. MESVE. solõe eduẽ
flã subtile ⁊ grossũ ⁊ mundificat ⁊ ꝓfortat renes ⁊ puocat
vrinã excitat coitũ: ⁊ est ex reb⁹ mũdificãtib⁹ pectus ⁊ pul
monẽ: ⁊ ꝓfert eis sup gb⁹ timeẽ freq̃ntia anhelit⁹ vel asma
ticis pp exuberãtiã humozꝫ viscosozꝫ i eis ⁊ ꝑpe loboc ex
eius succo cũ melle ⁊ rob. q̃ñq̃ ẽt admistrat cũ ouis ⁊ va-
ler silr. ⁊ dixit Democrit⁹. iuuamẽtũ vtriusq̃ spẽi eius ma
gnũ est emorroidazꝫ doloribꝰ ⁊ vẽtositatib⁹ eozũ fm omnẽ
modũ admistratõis ipsi⁹ ⁊ sumptũ ⁊ emplatũ. ⁊ nos expti
sum⁹ sup humore crudo q̃ est i stõ ⁊ renib⁹. Et dixit Hal. re
soluit duricies ⁊ apata dura splenis ⁊ alioꝫ mẽbrozꝫ. ⁊ cõ-
uenit vlcerib⁹ fraudulẽtis ⁊ fistulis. ⁊ cõsumit additiones
carniũ i narib⁹: ⁊ phibz fieri i eis corrosionẽ ⁊ cãcrũ. Suc-
cus ãt ei⁹ distillatur i aure cũ melle ⁊ ꝓuenit tniitui ⁊ surdi
tati ⁊ dolori auriũ: ⁊ abstergit ipsi⁹ sordicies ⁊ excitat vlce
ra eius. vtraq̃ eius spẽs est ex reb⁹ mũdificãtib⁹ faciẽ: ⁊ au
ferunt feditatẽ cutis: ⁊ delẽt pãnũ ⁊ lentigies ⁊ morfeã. p
prie cũ melle ⁊ stercore capraꝫ sup podagrã ⁊ ꝓcussionem
neruozꝫ: ⁊ ꝓuenit eozꝫ doloribꝰ ⁊ suppositio fcã ex eo edu-
cit menstrua ⁊ facit abortiuz ⁊ dicitur q̃ fugat serpentes ⁊
vermes venenosos.

Lufaba. lufabar. ara. idest mãdragora. Jabroab.
Lula. i. margarita.
Lumbrici terreni. quid sũt .l. taratiz.
Lumbricus lõgus ⁊ lat⁹. i. vermis q̃ oriẽ i intestinis boium: ⁊ vocat̃ solca vel cingulum.
Lumbrieb. idest aaron.
Lulatiz. Lulatin. i. indicũ.
Lulep est species volubiliꝭ que dicitur lupullus.
Luliam. Lulian. i. vinee.
Lulientia. sũt spẽs limacia
Lunaticus. i. epilenticus.
Luparia. ẽ herba iterficiẽs lupos: ⁊ potissime puluis factus ex ea. ⁊ quidã fal so vicũt q̃ est radicula si ue elleborus niger: imo ẽ herba q̃ aliter vocat̃ strã gulator adip. ⁊ ẽ aconitũ.
Lupis gre. miluus auis.
Lupus piscis. gre. turna. lutius.
Lupillus. i. vitis nigra.
Lupinus semẽ notũ. multi fabã egiptiacã dixerunt: sed falso. pro pondere eo vtẽtes. apud Joãnẽ Se-rapionẽ in. 7. c⁹ de pbõne tiriacc ẽ põderãs auĩ. i. ⁊ 5. sed nĩ lupini ñ sũt tãti ponderis. l. tarmus.
Lupinus regalis: vel silue stris. quid est. l. tarmus.
Lupullus. qd ẽ. l. Jeblech. est species volubilis hũs folia silia folys vitis asp-rima. flos eiꝰ est sicut am pulle adherẽtes sil ⁊ ipa plãta serpit i sepib⁹. a gal-lis ⁊ theotonicis. hũil dr cui⁹ florẽ i medõe ponũt.
Lupus est q̃dã aial oibus notũ: eiꝰ stercus ⁊ cozium hñt ꝓprietatẽ ꝝ colicam sicut inuenies in .l. fim⁹.
Luteanis. luteanison. i. cim balaria.
Lutbe⁹ color. i. color gene stre ⁊ vitelli ouozum.

Laplm. CCCCCXI.

Lutũ samiũ. gissamia qdã dicũt q̃ ẽ bolus armenus sed Aui. li. z. dicĩ lutũ samiũ. i. talk. vl stella ter re. qõ idez ẽ. Jngt Hal. nos vtimur ex B qõ. noiatur stella. Ego aũt dico q̃ hoib⁹ videt̃ q̃ illõ est talk. yez de talk. di xim⁹ q̃ inuenit̃ in ĩsula cypri. ⁊ dixit idẽ Hal. p ⁊ 4.° de sim pli. medĩ. ca⁹. z⁹ lutũ samiuz eẽ sicut lutũ sigillatũ i reten tione sanguis: ⁊ i reb⁹ alys est pluris notabilitatis q̃ꝫ sigil latũ ⁊ est viscosũ tenax glutinatiuũ nõ indigens ablutiõe.

POSSE. phibet apata ca. in ĩceptiõe ⁊ cõuenit adustio ni ignis: ⁊ ꝓfert in principio podagre linitũ ⁊ ꝓuenit fluxui sanguis a matrice ⁊ cum egestione.

Luularim. i. indicum.
Luxatio. i. membrozum cõ quassatio.
Luysar. luysari. i. antimõiũ
Luyula. quid est. l. alelluya bachaelb.
Luçacadeneb: capistrũ au ri. ara. s. id q̃ auꝫ adberet
Luçacadeneb. i. capistrum auri.
Luçach. Luçachs. i. arbor frassinus.
Lymos per. y. est pestilẽtia: sz limos p i iota ẽ fames. ita se hẽt apud grecos et arabes sicut apũ nos ni si q̃ apud grecos est liquida.

Littera.

Maafilon. idest peucedanum.

Laplm. CCCCCXII.

Maleb. maaleeb. ara. exponit in li. Raf. de lapide. qui no minat̃ i ligua hispanica arçeuo. ⁊ ego q̃stui ab hispanis gd eẽt arçeuo ⁊ oũdẽt mihi agrifoliũ. yez arabs dixit mihi

q̃ est arboz quã nõ hẽm⁹ i partib⁹ nr̃is. Agrifoliũ vo dice bat vocari trachacharab. Ste. mehelebũ. ingt vocat̃ gre. kisamũ. sz trabamalbaui mahaleb ẽ medulla fruct⁹ cerasi domestici vel silueſtris: ⁊ est i veritate medulla cerasi sil uestris cuiusdã: q̃ mulieres arabũ vtunt̃ i oleo quo vngũt capillos suos. ⁊ alio nomine vocat̃ nere: ⁊ est arboz cerasi silueſtris. SERAP. li. aggre, c⁹ mahaleb. auc. Dia. est ar bustũ qõ sil̃at̃ arbozi alcamie i magnitudine sua hñs folia silia folys oliue: nisi qz sit̃ fortioza ⁊ latioza eis: ⁊ hz fructũ sil̃em fructui masticis nigrũ: i cui⁹ sapore ẽ dulcedo: ⁊ ẽ fru ct⁹ ei⁹ aliqñ sicut i racemis: ⁊ nasciẽ i locis agrestib⁹: ⁊ folia eius sũt stiptica. POSSE. SERAPIO. Folia eius ꝓfe runt vlcerib⁹ oris qñ masticãt̃: ⁊ fit cũ eis collutio. ⁊ qñ bi bit̃ ꝓuenit nausee: ⁊ est vna ex medicinis q̃ excutiũt sup fluitates a corpe q̃ ipinguãt ipm: ⁊ expellit lũbricos ⁊ asca rides ⁊ cõuenit podagre: ⁊ frãgit lapidẽ. Et idẽ auct. Alba sari est ca. ã z⁹. sic. i pn⁹ frãgit lapidẽ i renib⁹ ⁊ vesica: ⁊ puo cat mẽstrua: ⁊ sedat dolores. oferẽt ab andragẽ ⁊ abuabiũ. ⁊ meli⁹ ex eo ẽ illud q̃ sil̃at̃ margaritis minozib⁹: ⁊ hz bo nũ odorẽ. Et idẽ auc. Ysaac benarã. almahaleb. sit̃ ex eo al bũ ⁊ nigrũ ⁊ viride. ⁊ albũ hz pua g̃na: ita q̃ mai⁹ ex eis est sic cicerula: ⁊ ẽ i ĩsula. ⁊ min⁹ ex eo ẽ illõ de hispania. meli⁹ ex eo ẽ alb⁹ ⁊ mũdus ⁊ puriozis odozis. deteri⁹ vo ex eis est nigrũ: ⁊ admistrat̃ medulla ei⁹ cũ cortice: ⁊ cortex ei⁹ est ni ger ⁊ exteri⁹ ⁊ iteri⁹ alb⁹: deferũt̃ a mõte leuã: ⁊ de drogẽ bel ⁊ de nachãt arbozes grãdes. ⁊ colligit̃ i septẽbri: ⁊ illõ qõ de ipsa vtimur est granũ. ⁊ cortex ei⁹ est ca. i. z⁹. sic. in p. frãgit lapidem renum ⁊ vesice. ⁊ idẽ auc. Rasis. mahaleb est ca. ⁊ mollificat ventrem.

Mabachematio. i. succ⁹ cauliculi agrestis.
Mabathematicon idem.
Mabata. si inuenit̃ male est scriptuz. nã debet dicere nabata. ⁊ qd ẽ. l. nabata.
Maboth. mabroth radix est silis anuiden. sz debilior.
Mabzabinch. i. genestra.
Macaros. i. mararos.
Macedonicũ. olixatrũ. ppo selinũ est species apij.
Machalũ. i. bdellium. Ste.
Maciana. mala quedã sunt Diaſ. l. mala matiana.
Macronoxia gre. lõga egri tudo: makronoxia.
Macer. i. cortex mali punici
Macery amomũ. Maceri am idem.
Macharo. i. meçereon.
Machi. i. colirium.
Machir. Macis. quid est. l. fistose.
Macrosia. i. egritudo lõga.
Macropiper. i. longũ pip. nã macros. i. longũ. l. falfel.
Macton. i. cataplasmata fe nugreci.
Madac. madachi. i. bdelliũ.
Madilien idem.
Madafon. i. apium risus.
Madiera. i. nasturtium.
Madion. Magesur. i. vinee
Magidas. i. rotulas placen tulas. Hal.
Magit. i. cibaria de lacte.
Magnes. i. lapis calamliar
Magnetin. ẽ species mar chasite.
Magnifia. i. aqua.
Magmata. i. feces vnguẽto rum. Pli. li. 13. c. 2.
Magnifios est herba dicta filius ante patrem.
Magra quid est. l. meçgreb. gre. sinopida. terra rubea q̃ carpẽtary ligna signãt.
Magrafon. i. pentafilon.
Magron. i. polium.
Maguagua. i. marrubium.
Maguderis. fm Pliniuz. i. caulis. Laserpy. s. stipes silfy. li. 19. c. 3.
Magur. maguri. i. ãtimõiũ.
Mabalech. i. maaleb.
Mabamode. ara. i. scamõea lib. de doc⁹. ara.
Mabaroth. Auic. i. radix sil uy. vel anuiden ara.
Mabat. gd est. l. darsisabaz.
Maiomo. maimo grec. i. si mia. li. ō doc⁹. gre. pithici.
Maiozana sanfucus quidaz amaricũ dixerũt ara. me çeni⁹ vocat̃ pro q̃. l. mer cenius.
Maisabon. i. afronitrum.
Maisach. Maisachi. idest berberi.
Malagma. Dia. mellilotho5 cas. fe. in antidotario. ma lagma poliarchion. i. plu rium principatuuz. s. em plastrum. Alex.
Malagma. cataplasma dia dit. emplm mollitiũ vl leue idẽ. Loz. ccl. lib. de doc⁹. gre. Hal. io. memir. cap⁹. z⁹.
Mala apia. que Pau. cõmẽ dat sunt mala predulcia: cuius testis sũ. nã pusij ⁊ rome vidi ⁊ comedi.
Mala aurea. i. coçula vl cri somila: vel barchocha.
Malabatrũ est foliũ indum ⁊ illud qõ Aui. noiat foli um ⁊ ipm nõ est illud fo lium quo nunc vtunt̃. nã Diaſ. malabatrũ ingt pu tauerunt multi esse nar di indici foliũ: sed fallũt̃ ⁊c̃. Pli. li. 12. c. 27. Mala batrũ arboz in syria folio cõuoluto arido coloze ⁊ infra laudatius ex india venit in paludib⁹ vbi gi gni credunt lenticule mõ odorat⁹ p quo. l. sedis.
Malacozu. i. dragõtea.
Malachita que oẽm duricie em emolliunt ⁊ soluunt. Hal. in dinamidys.
Malacticũ. i. mollitiuuz sa niem faciens.
Malacticon. i. relaxatiuum.
Malachi. molochia. i. ma lua. chibeçi cubeçi. Ste. Paulus.
Malachium. i. nigella.
Mala citonia. qd sũt. l. cuffa
Malachia. i. molles pisces. vocabulum est Hali. i di nami. cap. de generãtib⁹ grossũ humorẽ. ⁊ cap⁹. de generãtibus crudos hu mores vt pulpi spie vligi nes calamare ⁊c̃. Alber. de aialibus. lib. i. cap. 3.°
Malachin. i. bdellium.
Mala g̃nata. qd sũt. l. burnã
Malalipue. i. storax.

Laplm. CCCCCXIII.

Mala matiana. exponit ysido. q̃ a loco dicunt̃. qdaz vo nõ exponũt silria: vulgari tamen hispãico ẽt domestica oia matiana dicuntur. DIASCO. matia na cũ adhuc imatura stiptica sunt ⁊c̃. in alio tũ ca⁹. exponit q̃ sunt estiua. Apud Sera. vo ex verbo Dia. hẽtur q̃ colli guntur in vere. ⁊ Aui. in hoc concordare videt̃. nã dicit q̃ nocent neruis, ꝓprie vernalia sicut dicit Diaſ. ⁊ in de viri bus cordis dicẽ q̃ ꝓfortat cor.

Laplz. CCCCCXIIII.

Malamusch. ara. gre. narfestica. vinee vel la nugo. ⁊ inuestit arbozes granato rum. Aſnee. ara. est albi colozis ⁊ boni odozis. SERAP. ca. malamusch. aucto. Ysaac Benaraz. ⁊ est malũ granatũ parũ apertũ sicut rosa: ⁊ coloze suo intra albedinẽ ⁊ rube dinem ⁊ citrinitatẽ: ⁊ in medio sui hz florẽ cuius color ẽ si cut color eiusdem. sapor eius est põticus: ⁊ est odorifez: et est frigidũ in prin⁹ sic. in z⁹ ⁊ idem auc. Hal. muscus malo rum granatozꝫ. i. lanugo. ꝓprietas eius est attẽuare ⁊ sub tiliare. ⁊ loco eius potest poni põdus eius de cimio carme no. ⁊ tertia pars põderis de costo: ⁊ hz virtutem sicut nar dus: est ca. ⁊ sic. in z⁹ flos eius arboris dicitur narfestica. ⁊ grece balaustion. ⁊ est frigidus: ⁊ conuenit stomaco ⁊ epa ti calido. l. aynech.

Mala punica. i. mala g̃nata.
Mala probaratrũ. i. folia vl succus feniculi.
Mala storaca. Mala stori ca. i. aristologia rotunda.
Malum storacum. idem.
Malakisagria. i. malua agre stis.
Malassat. i. mollit.
Malatina apud Pau. ca. de egritudinib⁹ nariũ. confe ctio trociscozum condisi duozum.
Malauicum. grece. molliti uum. inde.
Malaxare. i. sanie generare vel mollificare: vl solue re tractare.
Malaxatiua. i. mollitiua.
Malealiend. s. bdellium.
Maleltima. i. cucumeres sil uestres.
Malandruz. qd est. Pli. lib. 26. c. 7. Hal. c. granati.
Malicoziũ. i. cõtex mali gra nati. Pli. li. 23. c. 7.°
Malfacton. lipothomia. de fectus sincopis. Halie. ad glauconẽ. c. 3. distin. 3.°

¶ Capl'm. CCCCCXV.

Malk ara.lat.sal. SER A.li.aggre.ca°malk.auct. Diaf.sūt eius due spēs.vna q̄ ex minera:ꝛ alia ex mari. Ex minera ē fortior ꝛ ē andaran. ꝛ melior ex eo ē nō habēs lapidem clari colozis:cui° partes sūt eq̄les. ꝛ ex marino melior est alb° eq̄lium ptiū:ꝛ ēt repit̄ i locis aq̄rū stātiū. Idē auc. Hal.sal qō generat̄ i stagnis marinis silat̄ marino:ꝛ iste sal fit i maritimis.nā qñ decrescit aq̄ vel ꝯ bitur i tpib° estatis coagulat̄ a caloze solis adurēte: qō est i margib° aque.ꝛ fit sal:ꝛ B fit plimū eo ꝙ aggregeť i loco illo ex aquis sordidis q̄ sunt multuꝫ cale.ꝛ ppterea qꝛ eūdem aque maris fit i loco arto:suba ei° est grossa: ꝛ sapor ei° stipticus salsus.sal vero q̄ est ex minera ē grossioziꝭ sube ꝛ fortiozis stipticitatis.ꝛ est ca.ꝛ sic.in ꝫ°Sal sodome est sal q̄ generat̄ i mari mortuo vbi est aq̄ amara i q̄ si ꝓciāt̄ pisces moziunť:ꝛ vocat̄ sic a noie montiū q̄ sunt ꝓpe illō mare.Sal q̄ effodit̄ a mineris est min° calid° ꝛ minus subtilis alys.Pli.li.zi.c.7.Cōburit̄ sal fm hunc modū. pone sal in olla noua ꝛ cooperi illā ne salsedo egrediat̄ ab olla: pp calozē ignis:ꝛ sepeli ollaꝫ in pznis:ꝛ dimitte ibi donec adurať ꝛ crepet.deide aufer ab igne ꝛ potes discernere diuersitatē salis a suo sapore:qꝛ ille q̄ ꝓticipat amaritudīe resoluit.sed q̄ est salsus solū cum resolone sua ꝛ stipticat ꝛ strīgit.ꝛ sal qñ adurit̄ est maiozis resolonis ꝛ minozis stipticitatis:ꝛ flos salis est subtilior q̄ sal adustus: ꝛ sapor eius ē acutus ꝛ resoluit fortiter.ꝛ flos ei° est spuma q̄ ē supra sal. sed puluis salis sil'atur mltū spume salis.ꝛ pole est ꝙ subtiliaret ꝛ resolueret plus q̄ sal. ꝛ aggregaret qō remaneret ꝛ suba ex corpe sicut sal.ꝛ si tu capis pisces viuentes ꝛ proycis i mari moziunť statim.q̄ debes scire ꝙ accidit pp amaritudinē q̄ est i eo inimica aīalib° omnibus ꝛ plantis.

POSSE.SER A.Prohibet putrefactionē humiditatum:ꝛ sal maris qñ extendit̄ sup coziū ꝛ ponit̄ sup splenez resoluit duritiē eius. DIASCORIDES. Sal stipticum ē ꝛ abstergit mūdificat ꝛ resoluit ꝛ aufert carnez superfluā ab vlcerib°:ꝛ cauteriçat ꝛ phibet vlcera fraudulēta: ꝛ ingredit̄ i ꝓfectionib° medicinaꝫ scabiei: ꝛ aufert carnē supfluā que crescit in oculo ꝛ liquefacit vngulā que fit in eo.Et ingredit̄ in clisteribus:ꝛ est bonū apatibus hydropicozū:ꝛ qñ miscet̄ cum oleo ꝛ aceto sedat pruritū quādo vngit̄ iuxta ignē donec sudet.Et idē facit in scabie vlcerata ꝛ nō vlcerata:ꝛ lepra ꝛ empetigine.ꝛ qñ miscet̄ cū melle ꝛ aceto ꝛ oleo:ꝛ linit̄ cōuenit squinātie.ꝛ cum oleo solo ꝓuenit apatibus vulue ꝛ duaꝫ amigdalaꝫ ꝛ curtui humiditatū ad gigiuas:ꝛ fit ex eo emplꝫ cū sauich ozdei ꝛ costo ꝛ melle ad pruritū ꝛ ad fluxibilitatez gingiuaꝫ ꝛ ad vlcera corrosiua.ꝛ fit emplm cum eo:ꝛ semie lini ad punctura scorpionis.ꝛ cum ozigano ysopo melle ad morsū vipere. ꝛ cum pice alkitrā:aut cum melle ad morsū aīalis qō dr̄ ceraste:ꝛ est serpēs cornut°:ꝛ qñ fit emplm cuꝫ eo melle et oleo resoluit furunculos.ꝛ qñ miscet̄ cū ozigano ꝛ fermēto maturat apata flātica testiculoꝫ:ꝛ conuenit morsui rane existentis i flumie babilonie.ꝛ qñ teritur ꝛ ligatur i petia lini ꝛ submergit̄ in aceto forti:ꝛ miscet̄ cum isto:ꝛ ponitur super morsurā aīalis venenosi conuenit. Et qñ miscet̄ cum melle conuenit sanguini mortuo qui est sub oculo: et ꝓuenit nocumēto opy ꝛ fungoꝫ perniciosoꝫ.Et qñ miscetur cum farina ꝛ melle ꝓuenit ꝓtusioni neruozuꝫ: ꝛ attractioni lacertozū:ꝛ ponitur super ꝓbustionē ignis ꝛ non sinit locum vesicari.ꝛ ponit̄ in hunc modū super podagraꝫ ꝛ ꝓuenit ꝛ fit emplm cum eo:ꝛ linitur cum ysopo:ꝛ phibet herisipilā:ꝛ formicā augeri in corpe:ꝛ qñ miscetur cū oleo ꝓuocat sudorē:ꝛ qñ sumit̄ i potu cum vino ꝛ aq̄ laxat ventrem:verūtamē est malum stomacho.

Malmerum.i.ciperus.
Malomagica.i.sebesten.
Malsagria.i.malua agrestis
Malta est genus cementi.
vt in palladio.
Malum malanuꝫ vel bonū malanum.i.antrat.
Malua cum suis speciebus quid est.l. Althea. Pli°. li.zo.c.zi.in prin°
Est aliud gen° malue qō vocat̄ malua femina vt malua teratica:ꝛ ista est pes columbinus.
Maluauiscus qd ē.l.althea macer dic̄ malua agrestl
Malomeli.cidonomel quō fit. DIAS.STE.malomeli nuba vel iniuba.

¶ Capl'm. CCCCCXVI.

Malum lat.gre.milia.Malum est omnibus notū Rabi moyses.cap°de malo.Malū odore suo corroborat cor ꝛ cerebrum:ꝛ iuuat ptificis ꝛ melancolicis.sed comestio eius peior est omniū comestione fructuum generat ventositatem.s.quam generat in secunda ꝛ tertia digestione ita vt fit dictum a sapientibus ꝙ generat prisim ꝛ ethicam eo ꝙ huiusmodi ventositates inflāt arterias ꝛ venas. AVEROIS. quinto colliget.aucto. Auenço. SER APIO. capto de malo. Ex his quedam sunt dulcia:quedam pontica.quedam stiptica:quedā acetosa:ꝛ quedam insipida aquosa.in dulcibus est substantia aquosa temperate substantie.ꝛ in ponticis qō vincit super ea est temperamentum frigidum terreum.sed stipticis est hec eadem substantia cum substātia aquosa que in dulcibus ꝛ in acetosis est substātia aquea frigida. GALIE. septimo simplici.pharma.capto milea.idest pomaria.ꝛ est arbor mali non quelibet est vnius nature sicut neq; fructus. Nam pomorum alia sūt dulcia:alia austera: alia pontica: alia acida. alia non totaliter exoluta ꝛ aquosa: ꝛ predominatur aquositas in his vt sit complexio eorum humidior ꝛ frigidior.terrestre vero frigidum dominatur i ponticis.indigestum vero in austeris hoc ꝛ aqueum frigidum sicut in dulcibus.eucratum denominatur. ista autez folia succi ꝛ cortices eius arboris adinuicē differunt. vnde his vti cum austeris quidem ꝛ acidis vulnera con solidat. ꝛ flegmonū que sunt in generatione repercutere id qō influit ꝛ stomacum exsolubilem ꝛ ventrem corroborat cuꝫ aquosioribus vero mordaces flegmones incipiētes:ꝛ eos qui sunt in augumento remittere.quoniam autem multa omnibus pomis humiditas infertur:palam est ꝛ ex eo ꝙ nullus eorum succus perdurat:sed acescunt ꝛ corrumpuntur omnia.solum enim citoniorum que vtiq; propter predominātem stipticitatē minus sūt humida alys quorum succus coctus cum melle durare potest.ipsa autem per se neq; ita est durabilis.

Malum terre.i. ciclamen.l. burbormarie. panis porcinus.Aristolochia rotūda.Ciclamus. kiklamos
Pli.li.z5.c.8.
Malus assiria quid est. Pli. lib.iz.c.z.

¶ Capl'm. CCCCCXVII.

Mamad ara.gre.tefea.lat.cinis. SER APIO. ca°mamad.aucto.Hal.sunt in eo qualitates contrarie eo ꝙ est ibi ꝑs terrea.ꝛ ꝑs velut fumosa.ꝛ illa est subtilis:ꝛ qñ miscet̄ aq̄ recedit cū ea ꝛ remanet parꝭ terrea q̄ est debilior:ꝛ virtus cineris diuersificat̄ ꝯ diuersitatē lignoꝫ ex quibus fit.nā operatio cineris ficus domestice ꝛ silueſtris est ꝙ adurunť rami eius:ꝛ colligit̄ cinis i aqua ꝛ dimittit̄ ibi aliquot horis ꝛ colat̄. deinde ponitur adhuc alius cinis ꝛ fit B sepe. GALIE.octa. sim. phar. ca.tefra.i.cinis combustorū lignorū ꝓsit° existens ex cōtrariis substātiis ꝛ qualitatibus.hēt enim in se quidē terrestre.hoc autē quasi viscosum vel lignosum vel qualitercunq; voluerit quis nomiare.he ergo partes subtiles partibus grossis sunt commixte.ꝛ dum infunduntur in aqua cum transcolat̄ cinis subtiles trāseunt cum lixiuio calidā virtutem deponentes:qō vero relinquitur terrestre debile ꝛ mordax fit.nō āt omis cinis eandē certitudinaliter hēt complexionē:sed fm cōbuste materie differētia pmutāt̄.

DIAS.Ego nescio q̄lr stiptica ipm ait hre virtutē:ꝛ nimirum ficulneatica ab oi tali qualitate exepta est: qñ ꝛ ipsa arbor nō sicut glās quercus ꝛ cōmarus pirus ficus edera: ꝛ q̄cūq; alia cala que stiptica ostēdūt q̄litatē.q̄dā.n. i nlla earū parte ipsā ostendūt:sed i plenū totū fortī acri ꝛ calida.q̄ ex pōticis lignis cinis stipticitatem nō paucā hz. ꝛ ego ꝙ cum detinere emorosagias noui. ficulnee vo cinere nūq̄ ad B vtat̄ ge.hz.n.multū acre ꝛ causticū cū absterſino pmixtū:ꝛ fs vtrāq; differt ab eo q̄ ex lignis glādis qñ qō viscosū i eo multo est acri°:ꝛ qō q̄si terrestre.i illis qdē substīticū aliq̄lr est in hoc absterſiuū sicut titimalorum. est āt ꝛ citan°.i.calx nō extincta.ſpēs qdē cineris subtilior exīs partib° cinere lignoꝫ inquātū lapides diligēti° assari indigēt vt fiat cinis.Actū hz ꝛ qō est q̄si exustiua multuꝫ. ꝛ ppterea loca siccatiuū imordaciter fit farmacū:ꝛ magis si bis aut ter laueť.diaforetica āt fit si diligenter sufficienter i mari laueť.dicet̄ āt de ea qñ de metallis a nobis sermo fiet.POSSE.SER APIO.ꝓuenit vsus ei° ad vlcera fraudulēta ꝛ comedit carnē q̄ crescit i vlcerib°: ꝛ administrat̄ i aligb° hidropicis:qꝛ ifundit̄ spōgia i ipsa:ꝛ ponit̄ super tumorē:ꝛ fit ide clistere ad vlcera intestinoꝫ ꝛ ad fluxū antiquū:ꝛ dat̄ de ea.ʒ.5.cum pauco oleo ad coagulationez sanguinis ꝛ ad tussim:ꝛ ꝓuenit dolori neruoꝫ ꝛ palsi:ꝛ bibit cum ille cui datū est i potu venenū.ꝛ ille quē momordit rutella.faciunt āt ad hoc oēs alie spēs cinerū:ꝛ propter cineris arboris glādiū:ꝛ sunt oēs stiptice.Bulcasim.Eben Aben açarin.libro dicto seruitor.Modus faciēdi cinerez ex ramulis arborū radicib°ꝛ folys.Accipe ramulos nouiter amputatos habētes adhuc de sua humiditate:ꝛ absterge bñ eos a terra:ꝛ laua ēt cum aq̄ donec nihil remaneat i eis exterra vel ex aliqua putredine.deide imple ex eis ollam magnā quātū oz ꝛ claude eā cuꝫ coopertorio pforato vt fumus coꝫ ide egrediat̄.deinde pone in furno pānis a sero vsq; mane ꝛ extrahe ollā:qꝛ videbis ramulos exīctos sicut carbones.tūc q̄ oz q̄ teras eos bñ:ꝛ ponas i olla minori pria:ꝛ pone iteꝫ i furno ꝛ facias B sepe.i.donec iuenias cinerem albū bonū lenē tactu quem serua necessitati.

Mamica.ē gūmi q̄ carem°.
Mamilla canis.i.sebesté.vñ vsus.Sebesten māmilla canis fere ꝓsica lingua.
Māmilla oīum aīalium fm Aui.lib.z.est fri. ꝛ sic. pp neruos plūmos q̄ sunt in ipsa:nutrimētū māmille plene lacte qñ digerit̄ ꝓpinquū ē nutrimēto carnis.ꝛ illa est melior in q̄ ē lac:qñ velociter facit ipꝭ descendere.
Mamirra.i. mānam.
Mamodelion. mamodelionisi.i. melantium.
Mamodes.i.maniaci.
Mamuda.i. scamonea.
Mamudasion.mamudason .i.cimbalaria.
Māna.i.ois res cadēs super lapidē aut arborem: ꝛ fit dulcis:ꝛ coagulatur sicut mel ꝛ exiccat̄ sicut gūmi quēadmodū terniabin.l. Men.xiracost.cucharuꝫ baoxor.est de spēb° eius.
Māna ꝓdari.mānis.manietis.i.māna thuris.Ste.
Māna ꝓfecta.qd ē.l. ternia bin.Māna granata idē.
Māna thuris. mānis gre.i. thus minutū:valde istud vocabulū ponit̄ i viatico ca.de ruptura ꝛ dissūctōe circa finē:ꝛ pōit̄ i.l.rōdē. vñ māna thuris sepe in libris antiqs iuēit̄: ꝛ ē apō Aui.minutū thus ꝛ apud alios auctores arabes ē puluis ipsius thuris .ē.n. medicina ꝓueniētior vbi plus desiccare oz ipo thure:eo ꝙ hz i se admixtuꝫ ex cortice ipsi° arboris q̄ ē siccior vt ait Hal.iz.ō i ge.sani.iuxta principium pticle.ꝛ.4.°memiri.c.4.

PLINIVS. micas a thure ꝓusso emissas vocamus māna thuris. lib. iz.ca. i5.

Manacollīçāe dr̄ emplꝫ cuius pulueres distempāt̄ ꝛ icorporāt̄ cū aliquo liquore absq; igne.
Mācitan.i. herba capicoria quam ignoro.
Mādi.i.curuatura brachy.
Mādile.i.tobalia.
Mādosebō.mādrosimon.ē species ꝓperici.
Mādragora.qd ē.l.lebozat. Antiminō.Bulboquinō. Circeon. Dia.
Mānes.i.mānupulus.
Mania.i.insania. Las. fe.
Manicō.est 4.ª spēs strigni. eo ꝙ maniā inferat sic dicta Dia.
Manietis .i. magnes. lapis. Pau.
Maniodes gre.isan° mānac°
Māstuemē. gre. masticationes.Las.fe.
Mātidā.est plāta silis smilacis repēs ꝑ arbores geniculata.
Manisan.i. vlnee.
Manisies est vna de spēbus strigni.
Manistui.i.cortex q̄ i olibano inuenitur.
Mānis manietis .i. olibanū minutum.
Mantesia.i.serum.
Mātbethabon.est res nata i stipite arboris mirti.l. dex domestica.
Manthus.i.thus minutuꝫ.
Mantuar.i.alchāna.
Manuser.i.psilotrum.
Maracū.i.pthemō. Dia.
Marab° ē spēs mādragore.
Maraches.i.fel veruecis.
Marachare.i.fel gruis.
Maractis.i.fel vrsi.
Maractū.i.dragontea.
Maram.i.emplastrum.

¶ CA.CCCCCXVIII.

Mararac aralat fel ꝛ amaritudo. SER A.auc. Diaf. virtus i ol felle termātica ē ꝛ viscida:sed aligb° min° ē.magna trī virt° est maritinni scorpy ꝛ calionū piscis ꝛ beluini golagie pdicū pauonis capōis albi ꝛ caprioli oium istoꝫ fella vnā hñt virtutē i se: faciūt deni q̄ ad oculoꝫ suffusiōes caliginē ꝛ aspredinē palpebraꝫ di sleniūt.berbecinū ꝛ hyrcinū porci^m ꝛ vrsinū illa oia sūmā hñt virtutē post taurinū.oium hoꝫ virtutes sūt tales. lanis adhibita ꝛ vmbilico ꝓposita ifantiū ventrē soluūt maxime si ano ponāt̄.Taurinū vo melle mixto squinaticos curat.vulnera ꝛ cicatrices ad sanitatē pducit. mixtū lacti auriū dolores mitigat plus mixto lacte mulieꝫ.Caprinuꝫ fel adhibendū ē cuꝫ succo porri fistulis bñ adhibet medicamib° termāticis.i.vulnera sanātib°.nā sine tumore vulnera seruat atq; tyriacis admiscetur vulnera mala curat melle iuncto dolorē testiū ꝛ veretri suspēdit̄ lepzosis ꝛ tyriacis:ꝛ q̄ furfures hñt i capite nitro admixto optime ꝓuenit.Berbecinū ꝛ vrsinū illud facere pōt:vrsinum vt elm datū epilenticis medet̄.golagie vo squinātīcis ꝛ vulneribus sordidis ifantiū presidiū est.i aure ifusum epilenticis fert opē.Capre noctilopes inūctū tollit.hyrcinū vo inunctū grossitiē palpebraꝫ tollit ꝛ strumāticis conuenit.fella deniq; maiorib° aptāda sunt passionib°.nā lepras ꝛ cantabricē cum nitro ꝛ cimolea medet̄.ꝓuenit ēt nebulis ꝛ suffusiōib° incipientib° oculorum ꝛ argematis ꝛ tertematis. Testudinis vo squinātes ꝛ oris vlceratōes q̄s greci aptas vocāt:ꝛ putredines i ore emergētes curat.GALIENVS lib.dinamidaꝫ.fel thaurinū infātiū lumbricos necat.

Mararos. ē radix plāte: vñ emanat assa fetida.
Marasmus.i.tabes ꝛ ē ethica ꝓfirmata tertie spēi: ē absūptio subal'bū iditar].
Marathron.Dia. fruter est oibus nota rē.nō est feniculus sed aliud.
Maratrū.i.fenicul°. macer. mef.c.de marchasita calcitis lapis stellata.
Marchāgir.i.fel porci.
Marchasita. cappozosa lapis luminis.i. lapis piritides.
Marchade.i.opium.
Marcora.i.marrubium.
Marchastrie .i. lapis marchasita.
Marciaton ē q̄dā vng^m.
Mardarsugi.i. litargirium.

¶ Capl'm CCCCCXIX.

Marechet ara.gre.ꝛ lat.litargiriū.SER APIO auc.dia.qōdā ex eo fit ex vēa plūbea. ita ꝙ iflāmat̄ donec fiat sic ignis ꝛ dissoluit̄ dōec adurať: ꝛ postea coagulat̄:ꝛ ex eo ē qō fit ex argēto: ꝛ ex plūbo qñ fiūt ex eo lamine:ꝛ adurit̄ ꝑs ei°:ꝛ de eo est:cui° color ē rubeus splēdēs:ꝛ est aureū:ꝛ ē meli° alys:ꝛ ex eo ē purpurei colozis:ꝛ ē argētū.Est ali° modus faciēdi litargiriū quē in

Marechet litargirii Sulfam

luuentute mea vidi sardinie fieri vbi argentũ ⁊ plũbũ stũ colabantur ⁊ est verior modus.l.basas. POS.SERA. auctore alchanci.litargirium dealbatur est magis iuuatum ad auferendum vestigia variolarũ q̃ non album:⁊ auferet fetorem subassellarum:⁊ prohibet sudorẽ.⁊ si bibatur ex eo stringit ventrem ⁊ vrinam: ⁊ prefocat: ⁊ occidit. PAVLVS.cõtra scabiẽ de flegmate salso vl colera. valet cõtra dissinteriã fridam vitio ĩtestinorũ: fiat ex eo pulnis q̃ trayciat cũ clistere cũ oleo ro.⁊ aq̃ ordei ꝯ vlceratio nem virge:distemperet cũ oleo ro.⁊ inungant. Naz vlcerationẽ ꝯsolidat ꝯ feruore herisipile cõficiat puluis litargiry ⁊ ceruse cũ aqua ro.⁊ circumungat.litargiriũ qõ spuma auri est puluerizet subtilissime ⁊ abluat cũ aqua ros. donec aqua nõ ĩficiatur ex puluere:iste puluis ĩ modũ collirij cum aq̃ ro.valet ad faciem depurandã:⁊ pãnũ superfluũ remouendũ quẽ habẽt mulieres post partũ axungia gallinacea vel anserina liquefiat addito puluere litargiry ⁊ oleo ro.fiat ynguentũ ⁊ vtat. Bulcasin Aben Açarin li. dicto seruitor.litargiriuz sic dealbat.Accipe litargiri auri partez.i.⁊ tere bene:⁊ pone sup ipm de sale cõi partes.y. ⁊ pone desup quãtitatẽ aque qua cooperiat ⁊ superet circiter q̃tuor digitos:⁊ dimitte ĩ vase septẽ dieb⁹:⁊ misce quaq̃ die bis:⁊ post septẽ dies pyce aquã ⁊ pone aliã aquaz: ⁊ muta aquã illã quotidie ⁊ vsq̃ in finẽ decẽ dierũ:qz aq̃ dulcificabit: ⁊ litargirium dealbabit sicut ceruſa: ⁊ fac trociscos:⁊ serua:⁊ vtere:⁊ sunt q̃ accipiũt litargiry quãtitatem lib.i.⁊ miscet cũ tantũdẽ salis:⁊ ponũt sup ipsum aquaz: ⁊ terũt in sole:⁊ mutãt aquã illam vna vice post aliã donec albescat.Comburit litargiriũ sic.Accipe litargiriũ ⁊ frange frustatim ad quãtitatẽ nucis:⁊ pone sup prunas ⁊ suffla cum folle fabrorũ donec fiat sicut ignis.deide extrabe ab igne ⁊ sine ĩfrigidari.⁊ qñ extrahũt ipm ab igne extrahunt ĩ aceto ⁊ vino.⁊ itez ponunt in igne:⁊ sic facũt tertio: ⁊ etiam pluries extinguẽdo sicut prius.

Margarita.gd ẽ.l.lapis margarita. Margarites gre.
Marga.gre.magra terra rubra.⁊ Pli.li.17. ca. 6.
Maria capnusa.i.butborma rien.
Mariam.quid est.l.Beçaur ⁊ lapis liberãs a venẽis.
Maripsia.i. almuri.
Maris.i.melissa.
Marison.i.iuncus.
Marlu.i.centrum galli.
Marmaron.gre.marmor.
Marmacur. Marmacor.i. marubium vel marubiastrum vl maiorana. Christophor⁹ sup Mes.c. suffuf ligni aloes.
Marmeus idem.
Marmacõ. Marmacora.i. melissa.bedarũgie. turũgen.Sera.Ste. marmaçum.
Marmoratia.est species rafani.Armoratia. Pli⁹.li. .19.c.5.
Marmoro.Herodius ĩ libro equorũ vocant. ingt hanc passionẽ empici sicut qñ ĩ pedibus equorũ iuxta vngulã vbi vr corona:descẽdunt humores corrupti

CCCCCXX.

CCAP.

Marua iantasia Stagn.Dia.fm Sera. eo.c. est planta filis prassio:nisi qz ẽ lõgior eo:q̃ hz folia pua mlta dura ⁊ aspera bonũ odorez babẽtia dulcia super que sunt pili parui:⁊ hz virgas mltas egredientes ab vna radice ⁊ albiores virgis prassij: nascit in locis montuosis ⁊ asperis.Et idẽ auc.Hal.sapor eius est acutus pũgitiu⁹.amarus cal.in 2⁰ POS.SERA.abstergit icidit puocat mẽstrua:occidit fetũ:⁊ expellit secũdinã. hz virtutẽ calefactiuã acutã.⁊ iõ qñ bibit decoctio foliorũ eius cum vino puocat menstrua:facit abortum:⁊ expellit secundinam.

Marrubiũ.prassiũ idez. sed prassium est colozis viridis filis pozri.vñ versus. Marrubia folia sũt prassia:prassaqz pozri. Diasc. eupatoziũ.⁊ Pli.li.20.c.22
Marueçia.gd est.l. balçum.
Marula ĩ antidotario virili ĩ ꝯfectiõe ad repriimẽdã libidinez exponit qõ est scariola.
Marullia. i. lactuca.

CAP. CCCCCXXI.

Marrubiastrũ vel marrubiũ nigruz vel silueſtre.marrubiũ lat.gre. bublocte ara.marmacur. DIAS.Bublocte filis est marrubio:nisi qz folia eius nõ sunt rotunda sed pilosa filia folys ignide magne vel acalifex idẽ virgas nigras q̃dras hẽt ⁊ asperas ex vna radice vergellas multas proferẽs. POS. DIAS.facit ad serpentiũ morsus:⁊ ad suspirios. Item strumas dissoluit ⁊ menstrua puocat:decoctio eius ĩ aqua cum grano solis ⁊ modica liquiritia stõ bene ꝯuenit. folia eius addito sale in cataplasmatibus composita morsus caninos mitigãt.in cinere calido missa ⁊ marcida facta cõdilomata soluunt vulnera sordida melle addito purgãt.

Marçamus est berba filis ysopo:⁊ est serpillum.
Marçãgiet.i. sansucus.
Masacabmagna .i. manna.
Massuz ,p mes.Ste. ⁊ abbi pro spinachio.
Massicuma.i.colorcuz quo alkeãt vasa terrea.⁊ ĩ lingua nra vocat petanum. In collirio almãsoris qõ facit ad albuginẽ oculorum vel potius.GAL.i secretis.vñ ipm extraxit exponũt qdã ꝯ est aqua vasorũ vitri.quidã ꝯ est vitrũ nõ pfecte coctũ.⁊ ẽ mã quedã qua vitrũ fit. ⁊ vocat vulgo massa cocto.nã in plurib⁹ collirys libror̃ ãtiquor̃ ad albuginẽ re perit vitrũ ingredi.sed mihi vr fm veritatem ꝯ sit idez qõ massacumia.
Masal.ara.est cib⁹ q̃ fit ex lacte acetoso ⁊ farina ordei infrigidatiuus.vel ipsum lac acetosũ:vt apõ almãsorem.ca. de diabete.
Masalchoe.idem.
Massatis.i.flos lãbrusce qui ynãtũ vr.⁊ Pli⁹.li.22.c.29.
Massatũ.i.lapis qui inuenit in felle bouis.
Mascalden.i. matrix.
Mascus.i.antofolus.
Masera.i.peonia.
Masericõ.est gen⁹ titimali.
Maseruc.i. apium risus.
Masolites.i.cassia lignea.
Masmacora. masmochora .i.aristologia lon.l. amitissima.
Mastranasir.i. pulegium.
Masticbecha. mastiteca .i. mastix alba.
Mastix.gd est.l. mescebe.ẽ gũmi cuiusdã speciei lentisci.
Masul.masuli.i. affodillus.
Mataroſis vel mulsosis.i. defluxio pilorum palpebre.⁊ Pau.
Mataia.mataiai.i. forfices.
Mater infantiũ.i. epilia.
Mater sanguinis quid est.l. amurisma.
Mater siluarum quid est.l. Lapzifolium.
Matbid.i.lac vaccinuz de q̃ extractũ est butyrum.
Matia.i.lenticula.
Matir.i.pulegium.
Matobac.matobaci.i. ypoquistidos.
Matrabic.i.radix filis antiden.
Matricaria quid est .l. arthemisia.
Matrisanimũlla.i. serpillũ.

CCCCCXXII.

Matrissiluia lat.gre. splemon splenon vel splenaria vl linealis vel piclimenos. alq̃ capfoliũ berba est cui⁹ folia, sũt ex altero latez subalbida:⁊ ex altero viridia se adherẽs ⁊ iuoluẽs sepi⁹:c⁹ fruct⁹ ẽ magnitudis cubebar̃ ĩ pn⁹ viridis: ⁊ cũ maturauerit citrini coloris tẽdẽtis ad rubedinẽ positi ordiarie ⁊ ꝯclusi ĩ duob⁹ folys simul cõiũctis existẽtib⁹ ĩ capitib⁹ stipitũ iuxta eum. DIASCORIDES.ca.piclimenos.frutex est simplex in circuitu folia babẽs alba:⁊ similia hedere:⁊ circa ipsa folia virge sunt tenues in qbus est semẽ hedere simile qõ semẽ folys adheret durũue cũ vt leuet. Radix ẽ illi grossa:nascit locis cultis ⁊ in hortis:⁊ iter rosas:⁊ inter clusis locis:⁊ coheret sibi vicinis fructibus vel circũuolnitur. GALIENVS.s⁹.stm.phar ca.piclimenos.vtilis ẽ fruct⁹:⁊ folia icisiue simul ⁊ calefactiue existẽtis vtutis. POSSE.DIASCORIDES. semẽ ei⁹ collectũ: ⁊ in vmbra siccatũ:⁊ cũ vino bibitũ dieb⁹ q̃draginta splenẽ sicut vzinã sanguineaz.sexta die puocat orthonoicis: ⁊ subglutinẽtib⁹ medet diu:parturiẽtib⁹ subuenit. filis virt⁹ ẽ folys ipi⁹.37.dieb⁹ bibita genitalia seia hois puat olo mixta ⁊ puncta frigora piodica excludit. GALIENVS. ita est vrinatiua vt vzinã sanguineaz opet bibita vsq̃ plimũ in pncipio vero vzinatiua soluz est. extrorsuz vero cũ oleo vnctũ calefacit.iuuat aũt splenetico ⁊ dissintericos. mensura vo potatiõis est dragos vnus cũ vino. siccat aũt sperma:⁊ quidã aiunt si plurimuz bibat oifariã ingenera tiui fiunt.bibunt aũt quidã ⁊ terminũ dierũ in hui⁹ potu sicut Diasco.facit septẽ ⁊ triginta dies repiri ab eo ponũt Jta aũt ⁊ vrinas sanguineas fieri vt a quarta dierum.

Matrobales.i.maniaci.
Matrũ. ara. arbustuz.li⁹ de doctrina ara.
Matbucb.Exponit Jo. Sera.in septimo capitulo de suffuf.ad impinguãdum: qõ est sarcocolla.sed ifra ĩ alio suffuf.dic ꝯ ẽ sanic.
Matuisa. Matuisuc.i.cymbalaria.
Maturesia.i.amantilla.
Maurella vocatur a multis solatruz:⁊ est strignuz: vt macer est berba quã greci strignũ dixerunt.latini maurellã vocãt.l.bameb
Maurestis. Amaurosis.i. cataracta oculi.Oziba.
Mauz.ara.musa. fruct⁹ suauissimus esui ĩ syria abũdans.
Mausacha.⁊ Paulus ad dissolutũ stomachũ ⁊ ibecillẽ. Aloe mausacha. mastix. quid sunt nõdũ sciuimus itellexi ꝯ ĩ syria abũdat.
Maxatruz.i.foliuz.
Maxbramet. Maxliratruz .i.folia ally.
Maxibratũ.i.paucedanum: vel cauda porcina.
Maxtix quid ẽ.l.Mescebe.

CLaplm.

Meconafrodis Eraclia.fm Dia. bastam hz duor̃ palmor̃ longã ⁊ folia minuta structio similia:⁊ semen albũ: ⁊ ois ipsa berba alba est:sed radix tenuis. semẽ ei⁹ colligit in estate qñ maior est ⁊ siccuz reponit qõ cũ oxifalo vno mulsce acceptũ vomitu stomachũ purgat q̃ expurgatio epilẽticos medicat.

Meconceratides . Mecõiũ .i.papauer. PLINIVS. lib. secũdo. capitulo.19. dicit.ꝯ ẽ succus capitis ⁊ foliorũ eius.Diascorides.
Meconiafradis.i.eraclea.
Meconides.i.lactuca plena lacte: eo ꝯ papaueris habet naturã. Plinius lib. capi.19.tulo.8.circa pncipium.
Mecopium.i.galbanuz.
Medad. Medadi.ara.i.cnaustrũ scriptor̃:⁊ maxime seracenicũ qõ Diasc. atramẽtum vocat.
Medafilon.i. mille folium.
Medeos.i.persicum.
Medes.Medesi.i.afronitr̃ bet naturã. Plinius lib. capi.19.tulo.8.circa pncipium.
Medhaise. nescio qd ẽ. Sera.tũ facit capitulũ.

CLa.CCCCCXXIII.

Medica apud Dia.est quã Aui.vocat cot.Alfassat. codbab.Ste.Lotaba. Alistiscot ⁊ alfati:⁊ est viridis ⁊ virens:⁊ hic dicit ꝯ est cibus aialiuz oĩum: ⁊ apud Sera.vocat badebab. DIASCORIDES.medica filis est trifolio qõ inter fenuz nascit.folia habet angusta ⁊ virgella filem trifolio in qua vergella semen est vt lenticula.hanc asini comedũt:multi semẽ pani miscẽt pro odore ⁊ salib⁹ rẽ.ISIDO.vero medicã inter leguminа scripsit. PALLADI. lib.de agricul. medica ingt que semel serit q̃ttuor̃ annis pmanet:ita ꝯ q̃ter ⁊ septies possit per annũ recidi agrum stercorat aialia reficit:curat egrota macra. PLINIVS.li.18.c.16. medica dicit vt a medis inuẽta per bella persar̃ que Darius intulit.ꝯ tanta eius dos: vt ex vno satu amplius q̃ 300. annis duret. filis est trifolio caulis ⁊ folys que geniculata. qcqd in caule adsurgit folia cõtrahunt.⁊ l.Lot.

Medicen.idest berba fetida.
Medicina inda.sunt quidaz trocisci facti:ex cynamõ spica gariof.calamo aromatico sandalo citrino: ligno aloes: ambra.⁊ vr medicina inda:qz mulieres indie illa medicina vtunt ĩ balneis:qñ illa medicia ĩ aq̃ ro.dissoluit.
Medina est ciuitas iuxta baldach:in q̃ abũdat vena medẽ a qua sumit nomen.

CLaplm. CCCCCXXV.

Medion siue basilicon encaticũ.⁊ Plini⁹ lib.27.ca. 12.in pn⁹ DIASCORIDES.ca.medion. Nascit locis aspis ⁊ vmbrosis:folia habens sordi similia:⁊ bastã lõgã tribus cubitis:flores purpureos maiores ⁊ obrotũdos semẽ minutũ simile grano: radices longas duobus palmis. Est aũt virtutis redarguẽtis sicca rritã ⁊ cũ melle more ellectuary data multi dieb⁹ fluxũ mulieris suspẽdit. semẽ vo eius bibitũ cũ vino mẽstruis ipat.

Medafers.i.polipodium.
Medoat.i.liquor.
Medors.i.nigella.
Meduben. meduen.i.trocisc⁹ fact⁹ ex berba fetida.
Medulla. quid est.l.lochalchada.
Meescara. gd ẽ.l. sandanig.
Meesi.meest.i.vinee
Mega.i.magnũ.inde megategni.
Megar.Megati.i.cibalaria
Megailem . Suchaba . çuchaba.Secha. Achantis arabica.i.spina arabica.
Mebenbetheme .i. catapucia maior vl mi.s. granũ
Meberael.i.vinee. (regis.
Mebeçcheregi . ara.mebeçarag.est vnũ de lactici nys. Auic.l.meçabarã.
Meibutegi.i. carenũ mustũ coctum.
Meiçabara.i.meçabarã.
Meisce.mes.robilia.
Meibe ĩ regali dispõne Aliabbatl ẽ sappa.Sera.
Mekatramesit . idest carui agreste.
Meky.i.bdellium de meca. melk idem.
Mel gd est.l.bel. Meli idẽ.
Melan. gre. nigrũ. Ste. est medade.s. attramentum scriptorum.
Melãcolia.gre.colera nigra a melã:qõ ẽ nigrũ. a coli. fel.vel ipsa colera.
Melanfilos.i.nigrũ folium. Dia.Acantos.

Mel academiese. Mel aluduc. mel acticũ. mel anacardi. mel canne. mel pruꝫ. mel rozis. mel stozacis quid sunt. l. bel.
Mela. est faba syriaca. gre. i. nigrũ: vel vsualia poma.

¶ Cap'm CCCCCXXVI.

Melachac ara. gre. sigia. lat. stozax. SER AP. li. aggre. c. melachac. auc. Diasco. Eiꝰ species sunt tres. s. liquida sic. ⁊ kearmitaꝫ. vñ arbor stozacis magna que vocat lubue lignũ silis ligno saio: folia eiꝰ sunt silia folys scilẽ. i. lily. habet fructũ albũ magnũ maiozẽ q̃ auellana simile prunis albis: duos habẽtẽ coztices: quoꝫ exterior comedit: ⁊ est in eo amaritudo iterius est nucleꝰ pinguis sicut nuꝫ. ⁊ expmit ab eo oleũ: ⁊ cortex buiꝰ fructꝰ est stozax sicca: ⁊ gũmi buiꝰ arboris lubue est stozax kearmitaꝫ: ⁊ lat. vocatur kalamita. i. bona gutta. a calor qõ est bonũ ⁊ mihos qõ est gutta: ide stozax calamita. i. bona gutta. ⁊ alio noie vocat sigia: ⁊ est gũmi albũ fortis albedis: ⁊ vocat gũmi illud lubue kearmitaꝫ: ⁊ melior spẽs oiuz est illud gũmi lubue. Et melior est stozace: sicca est rubea q̃ similat maci: ⁊ deterior ex ea ẽ illa que est arida nigra. suba vero stozacis sicce q̃ nõ habet oleũ admistrat in suffumigatiõib⁹: ⁊ istã romani vocãt ꝓfictã vel coçubzuz. Et ẽ oleum qõ igredit in vnguẽtis balneoꝫ. Et melior illaꝫ spẽꝫ lubue muscatũ: ⁊ est gũmi albũ albedie mixta rubedini ⁊ postea est sicca q̃ clarificat nõ habens oleũ: ⁊ est spissa rubea ⁊ deterior ex ea ẽ lenis nigra. Et lubue muscatũ ẽ lubue kearmitarũ: ⁊ est notũ apud xpianos: ⁊ est stozax kearmitarũ. i. stozax calamita ⁊ rubea gũmosa. suba vero stozacis sicce q̃ nõ bz oleũ vtũtur xpiani in eoꝫ ecclys ⁊ suffumigatiõibus: ⁊ vocãt eã ꝓfictã vel coçubzuz: ⁊ deterior ex ea est nigra silis serrature ligni: Et idẽ auc. Diaf. stozax ligda est pinguedo mirrhe recẽtis: vt apparet in. le. mirrha. ⁊ extrahit a mirrha: qz terũt eã cũ aqua pauca: ⁊ pmũt cum cornu: ⁊ est boni odoris: ⁊ igredit in ꝓfectiõib⁹ ⁊ sola etiaz sine aliqua admixtione olei: ⁊ parum ex ea est multe vtutis ⁊ calefacit: ⁊ calefactio eiꝰ est silis calefactiõi mirrhe ⁊ oloꝫ calidoꝫ ⁊ siccoꝫ: ⁊ stozax ligda vocat metb: ⁊ metb exponit ex gũmi arboris q̃ silat arbozib⁹ citonioꝫ qõ gũmi est mirrha. l. mirrha. Bz stozax kearmitaꝫ est lacrimũ arboris eiusdẽ nois: cuius vge intra cãniculas oztuz ex se emittũt scobẽ silez serte q̃ cauernate lachrimũ pfluũt eiꝰ distillatũ in terrã veniẽs est illa aũt q̃ pcedens virgis inheserit cũ siccata mũda ẽ ⁊ satis alba debic flaua fit solis cã ⁊ muscosa: ⁊ melior ex ea est pinguis rubea silis resine pini: ⁊ sunt in ea frusta alba: ⁊ remanet in ea odor bonꝰ lõgo tpe. Et qñ frangit emanat ab ea humiditas q̃ est sicut mel: sed illa que est nigra ⁊ sicut furfur est mala. Etiã inenitur in ea gũmi silẽ gũmi arabico colozis clari: cuiꝰ odor est sicut odor mirrhe: ⁊ parũ qdez inenit de hoc gũmi. Et adulterat stozax cũ serratura ligni putrefacti cõmixti cũ melle ⁊ residuo mirrhe ⁊ suba yrcos pulueriçata: ⁊ alys rebus. s. cera ⁊ adipe: sed illa que nõ est adulterata bz odorẽ acutũ. GALIENVS. 8. simp. pbar. ⁊. z. simp. pbar. c. i. distin 3. stozax est ca. ⁊ mollificat ⁊ maturat. Dixit in. 5. epidimiaꝫ. q̃ est vna ex rebꝰ mortiferis sicut iusgam⁹ ⁊ mãdragora. Et idẽ eodẽ libro capitu. stozax: calefacit: mollificat ⁊ digerit. vñ lz Auic. lib. 2. c. de stozace dicat aliter modus factiõis stozacis. Serapiõi tñ credẽdũ est: qz magl expertus. vñ dicit Auic. q̃ stozax humida alia est q̃ extrahit per seipsuz gũma: ⁊ est stozax calamita. ⁊ alia est q̃ extrahitur cũ decoctiõe. p se aũt extracta est citrina. sed q̃ p decoctionẽ extrahit est nigra: ⁊ est stozax ligda: ⁊ fex buiꝰ ẽ stozax sicca: ⁊ est cõficta vel coçubzũ. Pliniꝰ lib. 12. c. 26. vers

grece loton. Isidorus. est arbor magna ⁊c.
Mella arbor. i. agrifoliũ.
Melacha apud Oribasion ẽ potus ex malis. que autẽ inquit ex dulcibus malis melacha fit.

CCCCCXXVII.

Melanterion. idest clauoꝫ veterũ ferreozuz rasura. aliqui dicũt q̃ ẽ fugia õ ferro. sed Diascozides cap'o de melẽteria dicit. q̃ inuenitur ⁊ super eramẽ ipsum coagulat. inuenitur ⁊ fusilis in cilicia ⁊ multis locis. bona vero est que inuenit coloze sulfuris viui: ⁊ que est leuis ⁊ equalis ⁊ mũda que tacta digitis humozẽ nigrũ eycit: sed aliquãdo vnũ pro alio ponit. Cõglutinat plagas magnas ⁊ tenuitatẽ: etiã musculoꝫ sanat habet etiã piectoziã aliquã virtutem in se. est species vitrioli. SER APIO. maltiria. Stepha. melatria est zazi species sire dicta.

Melantison. Melanchiron idest bycteritia nigra.
Melantium. grana sebebet idest git. Dia. Ste. melachiũ ẽ sunzũ. Elsendi seu niz. ara.
Melati. melectula. i. sal qõ mãducatur.
Melata. Oziba. est potus ex malis.
Melaos. i. persicus arbor.
Melaspmon. Plinius libro 20. ca. 17. idest nigꝫ semẽ ⁊ est nigella. git.
Melcanasti. i. nigrũ sal.
Mela. Melas ẽ arbor q̃dez pomifera. DIA. melce folia ⁊ cime amarã possident qualitatẽ.
Meleas. i. persica.
Melech. ara. i. sal.
Melelota. est herba cuius semen ⁊ flos dicit corona regia lat. pratellus. i. melilotum.
Meleltima. idest cucumeri asinini vel siluestris.
Melezeberegi. ẽ arbor sicut arbor scebzã. verũtñ lõgi ozi c⁹ coloze ẽ cinereitas.

Melegete qd ẽ. l. cobzbague
Melba. ara. Dia. Alimꝰ. Halienus. Almalbe.
Melbra. est sicut ramꝰ ⁊ folia eius sunt sicut folia olive latioza: ⁊ comedunt sicut olera medet doloribꝰ ventris pungitiuis: ⁊ in eo ẽ stipticitas ⁊ salsedo. AVICENNA. etiã dicit q̃ a Diaf. dicit almus
Melicozia. i. papauer.
Melidane. i. plũbũ vstum.
Meliche est cibꝰ de babilonia: ⁊ quidam dicunt q̃ ẽ cibus lactis qui lat. vocatur iuncata.
Meli gre. mel.
Melicerte ⁊ acoromate. grece sũt tunice siue mẽbranule palpebzis orte prõpto ac supfluo bũore plene aliqñ mellino. Demo.
Melitria. gre. spẽs saniei. l. hydros.
Meligeria. idest fauos ylcꝰ. Diascozides.
Mellica. quid est. l. doza. katinc. ara. melea. melia vl melaa. PAVLVS. c. de onozesia. i. fastidio q̃ iquit acoma ventris melia est velut aliquid de lacte. Et ẽ qõ fit ex spuma lactis ⁊ vino acerbo aliquãtuluz acetosi sapozis quo ianuenses vtunt: ⁊ vocant melaa vulgariter mire appetitum prouocane: ⁊ fastidiũ auferens.
Mellictera. i. sanies grossa glutinosa subalbida mellicq albo similis.
Melilẽnias aspzos. i. terra sigillata maxime alba. naz aspzos gre. est album.
Mellikrides est qõdaz apostema qõ cuz frãgitur ab eo exit aliquid vt mel.
Mellicratum. i. mel ⁊ aqua. differt ab ydromelle qõ plus habet aque quasi sit aqua mellita. Nam Dia. cap'o de mellicrato dic. q̃ potest esse coctũ ⁊ non coctuz. nõ coctũ idem est qõ aqua mellis vel ydromel. sz mellicratũ coctuz idez est qõ mulsa: sed qñ debet expiri mulier si sit pregnãs cum mellicrato debet esse mellicratũ nõ coctũ. vnde mellicratum cõficit sic fm Dia. mitte vnã ptez mellis. aque ẽ lestl partes duas. ambas mixtas diuitius ponas in sole vel in eadẽ mensura cum aqua fontanina miscetur: ⁊ aliquãdo coquũtur aliquãdo nõ. fit aliter similiter fm Damascẽ. ⁊ sz alios. l. Apomel. ⁊ illa clarius inuenies. id autẽ qõ fit ex vino ⁊ melle dicit gre. Inomel. lat. mulsuz a crasis qõ est mixtio.
Mellifolion. mellisophilos. mellisofillũ. i. apis amor. eo q̃ apes eam diligant. DIA. MACER. ⁊ ẽ cria vel melissa. l. bedarũgie. Apiastrũ. Pli. li. 21. c. 9. ara. bederençegim. bederaniu. bederãbinam.
Mellilotũ videt nomẽ ꝓpositum a mel ⁊ lotbos qõ est trifoliũ. Nam ipsum sine dubio videt cẽ spẽs trifoly: ⁊ eius flos ẽ mellini colozis. DIA. duas spẽs asserit. vna cuius flos crocei est colozis boni odoris. alia que magis fenugreco est similis. sed Pliniꝰ lib. 21. c. 9. cũ de coronis loquit. mellilotuz qõ sertulã capanã vocãt. est eni in cãpania Italie laudabilissima a grecis i sũmo mox calcida ⁊ creteca. vbicq vo asperis ⁊ siluestribꝰ nata: cozonas ex ea antiquitus factas iudicio est nomen sertula qõ occupauit eius odor croco vicinus est: ⁊ flos ipse maxie placz folys breuissimis atq piguissimis ⁊c. videt q̃ sertula vocata ẽ a serto q̃ cozonabant antiqui. ⁊ in arabico alkelelmelich vocat qõ ẽ corona regia. l. Alilelmelike.
Melmela. i. nixa.
Melimon. i. fraxinus.
Melipodion. i. plũbeum.
Melis gre. melem instrm cirurgicoruz. s. tenta vel tasta ad tẽtandũ cauernas vlceꝫ ab vno capite in latitudinẽ ab alio i acumẽ desinẽs: vt apud Demo. Lauromel vero habens vno capite concauũ quo aliquid liquoris in oculũ mitti possit absq oculi tactu. pyronamellis vo est bñs obtusiꝰ grossiusq caput cui adherere grossiora medicamia valeãt ⁊c. radiũ vocant moderni.

Melissa. quid est. l. bedarungie. gre. apis.
Melk. Mekli. idest bdeliuz de meca.

¶ Cap'm. CCCCCXXVIII.

Melochaa ara. vl milochia. gre. lat. cassialignea. SER APIO. auc. Dia. sũt eiꝰ multe spẽs: ⁊ nascunt in terris arabũ vbi nascunt species: alie aromatice: bz stipites grossuz: ⁊ corticẽ folia eius sũt similia folys yreos nigra purpurea: ⁊ bz odorẽ silem odori rose: ⁊ hec spẽs ẽ pma in bonitate: ⁊ scõa post hãc in bonitate est illa cuius color est sicut color corali: ⁊ ẽ subtilis: leuis: lõga: grossi calami: ⁊ plerumoz dicãs linguã cũ stipticitate ⁊ acuitate pauca: bonũ habẽs odorẽ: participantẽ aliquid odoris vini. he due spẽs sunt vtiles in medicia. alie vo nõ sunt admistrãde. ⁊ ego volui eas rememorari vt nõ administrent sed abycianti: ⁊ est de eis quedã nigra habẽs odorem malũ: ⁊ corticẽ subtilẽ. ⁊ reperit res quedã silis cassie lignee: ⁊ nõ est cassia lignea. ⁊ cognoscit per saporẽ: qñ nõ est acuti saporis: nec odorifera: ⁊ cortex eius est adherẽs ligno. ⁊ repitur sltr quedã habẽs calamũ latũ: leuẽ: mollez: asperũ tactu: ⁊ est minus mala q̃ nũc dicta: sed peior oib⁹ illa ẽ cuius color est albus ⁊ odor similis odori potri non habens calamũ grossuz sed subtilẽ. Plini⁹ de bac. lib. 12. ca. 20. i fi. GALIENVS. 7. sim. pharmac. ca. de cassia. Substantia cassie ligne est multuz subtilis: ⁊ sapor eius ẽ acutus cum stipticitate pauca est calida ⁊ sicca in tertio. POSSE. GALIENVS. resoluit incidit fortificat mẽbra: ⁊ prouocat menstrua retenta causa grossozum humorum ⁊ viscosoꝫ. SER APIO. bz virtutẽ ppinquã cinamomo. ca. 05ic. puocat vrinã ⁊ stipticat leuiter admistrat cũ medicinis acutẽtibus visum: ⁊ qñ miscet cũ melle ⁊ linitur humiditas lactea que apparet in facie aufert eã ⁊ puocat mẽstrua: ⁊ cõuenit veneno tyri qñ sumit in potu: ⁊ apostematibus calidis intrinsecis qñ bibit: ⁊ dolori renũ facto fomẽto cuz ea ⁊ dilationi matricis. qñ fit encatisma. i. fumigiũ cũ decoctione eius: ⁊ ponit loco cynamomi in cõfectionibus duplicato põdere ex ea. Et idẽ auc. mesaac fortificat stomachũ ⁊ epar: ⁊ expellit fetũ cuz fortitudine. AVICENNA. de viribus cordis dicit. q̃ ꝓfortat cor. Melonamibi. Melon indus. Melon saracenus. quid sunt. l. dullasia. Anguria. Auẽçoar. li. i. ca. 7.
Melones. altakil. i. illi q̃ habent longũ collum vt cucurbita.
Melonosi. i. serpilliũ.
Melon quid est. l. Rabera.
Melon agrestis. i. colloquintida.
Melonchia. i. maluauiscus. l. altea.
Melotida. gre. i. lana succida sordida a melot q̃ sũt pelles oniuz euulse. vide Plateariuꝫ.
Melocozceus. Alexãder. c. de gomera. est radix plãte dicte testiculus canis: habẽs duas radices: quarum vna incitat: alia rẽpmit coitum.
Meloflos. est arbor a q̃ emanat armoniacũ fz Isido.
Melomelli. i. citomelli: ⁊ sic cõficit. Citonia incide: ⁊ semen eoꝫ eyce: ⁊ ifunde in melle: vt bene cooperiant melle ⁊ dimitte vnũ annũ. DIASCORI. vel sunt ipsa mala citõia.

CCCCCXXIX.

Melongena ara. gre. melongia: vel melongea. lat. melõgiana. SER APIO. li. aggre. c. melõgia. fructus sunt oblongi medy intra rubedinem ⁊ nigredinẽ: ⁊ inueniuntur ex eis citrine ⁊ albe. Et idez auc. fily mesague. est ca. ⁊ sic. in secũdo generat melãcoliã ⁊ opilationes epatis ⁊ splenis: ⁊ generat sodã ⁊ emoroydas. verũ si ex capitibus eius in vmbra siccatis ⁊ contritis fiat epithima: cõuenit emoroydibus: ⁊ cum ipsa in oleo coquitur soluit: sed in aceto stringit. ⁊ ideo nõ habet pportionẽ ad stringendũ vel soluendũ. Rabi moyses. valet cõtra nauseam ⁊ vomitũ: ⁊ ex cibis est peior.

Mellicratũ

Meloplacēta.i.placenta fcā de pomis.l.cufa. ⁊ Halie. capl'o de citonys.
Melognū.idest oleū. Paulus capl'o de paralisi.
Melossia.i.medula ceruina.
Meluchia.idest malua Stephanus molochia.
Meluguat.est gōdā lignū in india inuētū pūctatiz nodi decline ad nigredinez parūper.aure⁹.i.cū melli crato accept⁹ cōuenit attritioni lacertoꝝ.Auic.li. z.c.melguab.
Meluke.i.pediculus vulturis.
Melul.i.mēsis octobris.
Melupne.i.storax liquida.
Meminile.idest pediculus Capl'm.

Men vel masachamaga.ara.⁊ lat.Manna.Manna vt ait Auic.est ros cadēs sup lapidē ⁊ plātas: ⁊ hz plures spēs:⁊ denoiata est tereniabin ⁊ siracost ⁊ cucurum baoser est de spēb⁹ eius: ⁊ diuersificat fm diuersitatez rerꝝ sup q̄s cadit recipiēs ab eis diuersitates ⁊ vtutes apud nos vidi duas spēs. vna q̄rū est granulosa nō cōiuncta granulis,alia ꝛglobata q̄ artificio magis videt sophisticata ex çucaro cocto: ⁊ folys sene quoꝝ frustula imixta vident sapore g sene ostēdit. SERAPIO. abstergit lauat ē ca.in p̄mo tēperata humiditate ⁊ sic.Et idē auc. Rasis.dixit gdā māna cadit sup arborē dictā tamariscus: sīc mel:⁊ qn̄ facit mozā sup plātā illā albescit:sz qn̄ ibi nō moratur sz colligit cito cū folio est viridis. Melior ex ea cuius color est clarus ꝓpinquās albedini:⁊ hz parū ruboris.
PLINIVS.māna est ois ros cadēs sup lapides aut arborez:⁊ fit dulcis:⁊ coagulatur sicut mel:⁊ exiccatur sicut gummi quēadmodum tereniabin de quo.l. tereniabin.
POSSE.SERAPIO.auct⁹. Rasis.q̄ de ipso cadit sup arborē tamarisci.est bona tussi ⁊ asperitati pectoris colligit eā Rasis ⁊ dixit q̄ cadit sup arborē tamarisci sīc mel. Et idē auc. Abiz.est ca.in fine p̄mi sicca ꝓpinquās calditati ofert relaxatiōi stomachi: ⁊ abstrigit vētre: ⁊ cōuenit aque citrine qn̄ bibit de ea:⁊ emplastrat vēter ⁊ igredit i medicinis apostematū:⁊ exiccat catarrū qn̄ fit caputpurgiū:qm̄ mūdificat cerebꝝ:⁊ expellit ab eo vētositatē grossam:⁊ fortificat medicinas qn̄ cū eis miscet in potionib⁹ ⁊ caputpurgys:⁊ delet apata flegmatica:⁊ miscet i ofectionib⁹ ꝓpter excellēs iuuamentū qd est in ea.
Menabrum.i.folium.
Menach.Menarbus.i.flos vl'semē meu vl'ipa radix
Menconafrodis eraclia qd est.l.Meconafrodis eraclia.
Menen.i.celidonia.
Menesig.menesigi.i.alla.
Menis. est piscis marin⁹ sic vocatus.a gbusdā vocat menoza. Januensibus.s. Ste.radiū dicit.
Menisus.succus est fructus cuiusdā qui vocat nil.
Menode. Paulus.ca.de cephalea. si dolor ingt fiat cuz pulsu significat flegmonez mēbrozꝝ menode corpis.si vero cū grauedine inter venas plenitudinem iter venas ⁊ētam.
Menomedi. Menomini.i. maniaci.Theoō.psis.
Menficū.idest impedimentum remouens.vel a mēphis ciuitate egypti.
Menstruū dicit a mēse.
Mensis.i.lorbos per cōcordiam.Dia.cum Auic.
Mendana.meubethne. meubdbana.est de maoribꝰ lacticinys fm quosdā capucia maior. Lacteris. lacterides.Serapio.ē fructus amarus.Albani.est duaꝝ spēꝝ.vna habet folia lōga vt digitus:semē in nucleis similib⁹ nucleis bōbacis sz maioribus eis:⁊ in quolibet nucleo sunt tria grana nigra.
Capl'm. CCCCCXXXI.

Mentha lat.gre.ediosmon.arab.nacbama. vel dichanacba.herba est cui⁹ plura sunt genera.est.n.quedā domestica q̄ ꝓpe hortulana dicit:vel cōis. vel odorifera.⁊ hec calefacit ⁊ ofortat. Est ⁊ alia siluatica q̄ mētastꝝ of:⁊ maiorē hz vtutē i calefaciēdo. Est alia mētha que lōgiora ⁊ acutiora hz folia.⁊ hec mentha romana vel sarracenica dicit:hec magis diuretica est q̄ alie. Et ē alia mētha dicta aquatica: ⁊ vocat sisimbriū vel balsamita.est alia nō odorifera:⁊ illa ē calamētū. SERAPIO. ca.dichanacba.ex ea ē domestica ⁊ siluestris.⁊ ramuli domestice qn̄ masticant:hz colorē celestē: ⁊ sūt iteri⁹ cōcaui: ⁊ i sūmitatib⁹ ramuloꝝ:sūt q̄si licinia:⁊ viret:⁊ auget estate ⁊ hyeme: ⁊ hz odorez bonū. Et idē auc. Dia.qdā noiant eā menthā:⁊ est dichanacba siue nabanabal: ⁊ est notior hz vim calefactiuā stipticā ⁊ desiccatiuā.est alia spēs mēthe siluestris: cui⁹ folia sunt aspera pilosa maiora folys sisimbry:⁊ in odore suo est pinguedo:⁊ est min⁹ inuatiua in medicina q̄ spēs alia. Idē auc.Hal'.in suba ei⁹ ē plus subtilitatis q̄ in alio olere:⁊ in sapore eius est parua caliditas ⁊ pōticitas:⁊ est ca.in scō. DIASCORI.ca. de ediosmon.vtutē hz termāticā stipticā ⁊ Fanticā. PAVLVS. est ca.⁊ sic.in tertio.est.n.domestica ⁊ agrestis.⁊ alia dicta mētha hortulana vel sarracenica:sz domestica magis viui medicine cōpetit q̄ viridis:⁊ exiccata est magne efficacie est cōsūptiua dissolutiua ex ꝓprys q̄litatib⁹:⁊ cōfortando sua aromatice. POSSE.DIASCORIDES. succus eius bibit⁹ cū aceto sanguinē reyciētibus subuenit lūbricos extinguit vētrē stimulat:subgluctionē tollit: coleram ⁊ nauseā cōpescit duob⁹ aut trib⁹ coclearys cuz succo mali granati acidi accepta ⁊ imposita cū poleta apata spargit i fronte ipsita dolorez capitis mitigat: tumorē mamarum tollit.sale addito morsibus caninis opitulat: succus eius cū mulsa dolorē auriū depellit:ante coitū mulieri suppositus iter pstruit genitale:asperedinez lingue disleniit:lac coagulat caseū a putredine tutū seruat:cōdituris bene miscetur:qz eustomachus est labentē animū odoris efficacia recreat.stomacho nihil ꝛcupiscēti fastidiū detrahit in sorbitionē ptisane optime ꝓpinat:sanguinē excreantib⁹ aride herbe puluis trib⁹ digitis apprehēsus:⁊ cū aqua calida potione dat⁹ omnē iniuriā stomachi detergit.eadē res etiaz ventis aialia interficit:cōtusa tēporibus illinit in dolore capitis:sanguinis abundātiā strīgit ⁊ nimios vomit⁹: hortulana aūt humidior ē ⁊ ad libidinē excitādā mediocris. habet aūt aliquid amaritudinis p quā potata lumbricos occidit.est etiā stiptica:⁊ ideo cū pusca bibita recēs sputū sanguinis rep̄mit:⁊ leptomeris ē plus alys substantia ei⁹.
GALIENVS. septimo simp. pbar.ca.ediosmuz. qdā mentha odorifera vocāt.Est aūt quedā nō odorifera quā ⁊ calamētū vocāt.acres aūt sunt gustantibus vtraq; ē ca. virtutis in tertio quasi:debilior tn̄ est que odorifera calamento:⁊ minus calefactiua. vl'r aūt loquēdo hec quidem quasi agrestis est.illa vero domestica que ꝓpter acgsitas ex hortēsi cultura humiditatē ad libidinē moderate cōcitat. Inest aūt hoc eē oibus gbus adest semidigesta humiditas ⁊ ventosa. ꝓpter huius aūt herbe cōplexionē qdam ⁊ circa apostemata cū farina ordei supponūt eas qō calamentū facere nequit: eo q̄ vehemēt⁹ q̄ illud calef. ⁊ exiccat.habet aūt quid acerbitatis ⁊ amaritudinis in se que lūbricos interimit.acerbitate vero exiccādo bibita recēs excreationē sanguinis ꝓhibet.est aūt fm substātiā subtilium partiū sicut ⁊ aliqua alia herba. Cōtra fetorem oris ⁊ putredinē gingiuarū ⁊ dentiū ex decoctione eius cū aceto os abluat:ad appetitū ꝓuocandū cū impedit ex frigidis humoribus existentibus in ore stomachi fiat salsamentuz ex menta aceto ⁊ modico cinamomo seu pipe.Contra vomitū factū ex debilitate virtutis ꝓtētiue:vel ex frigida cā fiat decoctio mente in aqua salmacina ⁊ aceto ⁊ spōgia intincta ori stomachi supponat ⁊ ꝓtra sincopim ex debilitate cū fe.vel sine fe. siue ex medicina vel quacūq; cā cōteratur mēta ⁊ vistēperet cum aceto ⁊ frustuz panis assi in igne ponatur in aceto illo: ⁊ dimittatur tandiu q̄ bene bumectet ⁊ naribus applicet:⁊ exinde fricētur labia gingiue ⁊ dētes:⁊ liget in tempozib⁹ sup venas pulsatiles temporum ⁊ brachioꝝ:⁊ patiēs masticet ⁊ humiditatē trāsglutiat.Ad matricē mūdificādā teneritates mente coquantur in vino ⁊ oleo:⁊ super renes ⁊ pectinē cataplasmet.Cōtra coagulationē lactis ⁊ mamillis ꝑdicti fasciculi mente in vino ⁊ oleo decocti ⁊ supligati mamillis soluit. hz sīlr vis attrahēdi venenū:⁊ qn̄ datur cū aliq̄ medicina ꝓtra venenum det cū succo eius.Sed succus mēthe romane vel serasenice vel vinū decoctionis cū melle mixtū valet cōtra opilationē splenis stomachi: epatis ⁊ nāliū viaꝝ ex frigidu.⁊ etiā ex ca.sine febre.succus etiā datus lūbricos occidit.aurib⁹ instillat⁹ vermes necat. decocta herba in vino ⁊ oleo ⁊ cataplasmata soluit sclirosim ⁊ duritiē apostematum supioꝝ.mēthastruz vel mētha saluatica vel agrestis cū caricis decoquat in vino ⁊ det patiēti frigidā tussiz.vinum decoctiōis ⁊ pulnis eius in cibis dat⁹ digestionē confortat fomētū factū ex aqua decoctiōis eius matricē infrigidatā calefacit.saccellatio facta calefacit: ⁊ saccellatio ex puluere eius reuma frigidū capitis stringit.
Menta aq̄tica.Mēta hortulana.mētastrū.mentastꝝ hortulanū quid sūt.l.mēta.Pli.li.20.c.14.in p̄n⁹.
Meoculesi. meoculos.i. papauer agreste.
Capl'm.
Meotan.i.barba hyrcina.
Mera.i.auroza olei.
Merabace.i.pann⁹ de lana.
Meralen.i.ligna sparagi.
Meram.idest cornea arbor. Stephanus.
CCCCCXXXII.

Mercenius ara.gre.esbriuz vel amatrū vl' amaricum.lat.maiorana: vel sansucus.
GALIENVS.8.simp.pbar.c.de sansuco.subtilū partiū est ⁊ diaforeticū.sic.⁊ ca.in.3. SERAPIO.c.merzenius.auc.Dia.herba est habēs vgas extēsas sup facie terte in suo ortu:⁊ hz folia pua rotūda sup q̄ est bozra fere similis folys calameti habētis folia subtilia:⁊ hz odorē bonuz.Idē auc.Hal'.cale.⁊ desic.in tertio.resoluit ⁊ subtiliat
POSSE.SERAPIO.auc.Aben Mesuay.qn̄ linitur cuz succo ei⁹ sup liuores sanguis mortui aufert eas. ⁊ propter hāc cām apponētes vētosas vngunt locū post vētosationē cū eo vt nō appareāt cicatrices scarificationis: ⁊ qn̄ fit caputpurgiū cū eo cōuenit dolori capitis:maxime melancolicis ⁊ vētositati cerebri:⁊ apit opilatiōes que sūt in eo:⁊ ꝓpter hāc cām ofert epilētie ⁊ paralesi in qua declinat homo caput suū ad posteriora ⁊ alteri paralesi ⁊ tortuze oris ⁊ emigranee.attrahit.n.humiditates malas a cerebro ⁊ ꝓuenit multū.⁊ fit oleū cū ea: ⁊ ꝓuenit ad oia supradicta.⁊ qn̄ terit maiorana sicca ⁊ cōficit cuz melle ⁊ linit sup liuorē qui fit sub oculo aufert ipsuz. ⁊ exp̄mit succus ex ea duz est recēs:⁊ fit caputpurgiū cū eo:⁊ mūdificat cerebrū:⁊ ꝓuenit egritudinib⁹ eius frigidis ⁊ melācolicis: ⁊ qn̄ ibibit i eo cottū aut lana ⁊ ponit i aure aperit opilationes eius.sīlr facit oleū ei⁹:⁊ fit cū eo nascale:⁊ aperit orificium matricis:⁊ cōfert suffocationi eius ⁊ calefacit matrices.vn̄ Rasis ꝓpter aromaticitatē suā ⁊ caliditatē ⁊ subtilitatē:ꝓuenit oibus egritudinib⁹ frigidis:⁊ cōfortat cerebrum ⁊ oia mēbra. PLINIVS.lib.21.c.22.ca.de maiorana.vires hz acres ⁊ calefactorias ad oēm duritiē vel rigorez valde idoneā.medet etiā cataplasmatib⁹ ipsita si-

ue potui data scorpione vexatos ⁊ stestinoꝝ tormēto vel difficultate mictus laborantes.elixatura eius hydropicis medet.vrinā ꝓuocat ⁊ tortiōibus vtilis ē:succus ei⁹ melle addito liuores detergit:scorpionū ictus cū aceto ⁊ sale cōpescit:luctatiōib⁹ bn̄ adhibet. Cerotis quoq; tumores oēs corpis ⁊ oculoꝝ cataplasmatib⁹ adhibita spargit:maxime cuz polenta imposita. Itez apposita solite purgationis materiā prouocat in feminis.malagmatibus ⁊ acopis miscetur bene.
Mercurialis. quid est.l.linostosis.linozostis.gre. partheniu. hermipozana. Plini⁹ li.25.ca.5. in p̄n⁹.
Merdasengi. ara. martech. idest litargirium.
Merdasengi.i. plumbi vsti. Hal'.lib.secretoꝝ.
Merua.libanotidos. Ste.
Meropiū.i.oleuz amigdalinum.Diasco.
Meresenū.i. electuariū vel medicia laxatiua. Aliab.
Mergangū.i.maiorana.
Mergen. merseisen.i. radix arboris coralli.Based.li. de doct.ara.
Meringe capitis.idē pānicu lus capitis.
Merion.idest mandragora.
Mermerā.i.celidonia.
Mersulez.idest ligna sparagi.Auic.
Capl'm.
Mes.i. robilie vel fascolus Hal'.i.reg.auc.ꝛmē.18.
Mesabrū.mesabarū.i.opiū. Aliabbas.
Mesak. mesalia. vocat res acuta vel subtilis in ambabus extremitatib⁹ ⁊ in medio grossa.
Mesacruz.i.papauer.Aliab.
Mesacra.i.pira.Aliab.
Mesoctera.mesarana.i. mirra.Aliab.in.z. practicē. ⁊ nullū horum nominū est grecū vel arabicū.
Mesatramesir: maschatra mesir.i.pulegiū ceruinū.
Mescatramesir.i. dipram⁹. Hal'.6. simp. pbar. Saladinus.
Mescatur. Mesir. idest stipites similes ascechesebram:⁊ eis vtuntur indi ad accendendum ignez.
CCCCCXXXIII.

Mescehe. Mesceca.ara.gre.scin⁹ vel archias. lacrine mastix.⁊ est gūmi arboris scini vl' lētisci:qz lētiscus gre.vocat scin⁹: sicut inuenies in.l.botim.
DIA.ca.de mastice.quedā emanat ab arboze q̄ scinus dicit. ⁊ quedaz ex ea est alba.q̄dā subuiridis: sed melior ex ea ē cuius color est alb⁹:plucidū bn̄s granū graue siccissimū ⁊ cito frāgibile:habēs bonū odorē.⁊ ē de ea q̄dā nig ⁊ q̄dā citrina. GALIENVS.7.simp.pbar.ca. de mastice alba:⁊ est illa que dicit gluctē romanū: ⁊ est ꝓposita ex virtutib⁹ diuersis.s.stiptica mollificatiua.ca.⁊ sic.i.2⁹ vnde mollificat ⁊ resoluit:⁊ iō stōi epatis ⁊ vētris flegmonibus ꝓpetit:sz nigra est q̄ dicit capiti vel egiptiaca: ⁊ ē maiozis desiccatiōis q̄ alba:⁊ stipticitas est in eo minor. ⁊ iō est ꝓueniēs vbi oz resoluere amplius.⁊ ꝓpter hoc multū cōuenit apatib⁹ ouris q̄ fiūt in exteriozib⁹ corpis:sz oleū masticis est sīlr vtuti masticis. SERA.ca.masteche.est primus iter oia gluctina in bonitate.arboz ei⁹ est ꝓposita ex suba aquea ⁊ terrea frigida:nō mltū: ⁊ in sapore oiuz partiū hui⁹ arboris:dico radicis:fruct⁹ ⁊ corticis ē stipticitas pauca. infri.⁊ calef.mediocriter temperate.⁊ desic.in fine secūdi vsq; ad p̄ncipium terty.Plinius.lib.12. capitulo.8.
POSSE.SERA.in ea ē de stipticitate q̄ ofert debilitati epatis stōi ⁊ itestinoꝝ ⁊ apatib⁹ in eis exūtib⁹:⁊ nō habz acuitatē aliquā.est ⁊ multū subtilis:⁊ fit emplastrū cū folys masticis dū sunt recētia:⁊ est in eis virtus manifesta: ⁊ iō qn̄ bibunt folia aut cū alys medicinis ad vlcera intestinoꝝ:⁊ ad fluxū vētris cōferūt multū: ⁊ ofert sputib⁹ sanguinē ⁊ fluxui mēstruoꝝ ⁊ ani:⁊ nō est in eo diuersitas a succo ypoquistidos. Et idem auc.Dia.tota hec arbor est stiptica: ⁊ virtus folioꝝ corticis ⁊ radicis est equalis: ⁊ decoquit cortex eius ⁊ cortex radicis ⁊ folia decoctione plurima:⁊ qn̄ fuerit cocta colat ab eis aqua que iteruz coquitur vsq; ad mellis spissitudinez: ⁊ conuenit sputo sangui-

mastix

nis decoctio illa bibita ⁊ fluxui vētris ⁊ vlceribꝰ intestiorū: ⁊ fluxu matricis ⁊ ani: ⁊ vlr gdē ponit p acatia ⁊ ypogistidos: ⁊ ponit illa decoctio loco succi folioꝝ: ⁊ qñ pycit decoctio illa sup vlcera pfūda: ⁊ sup ossa fracta restaurat carnē in vlceribus: ⁊ restaurat ossa: ⁊ stringit mēbra laxa: ⁊ abscindit humiditates antiqs a mfice: ⁊ pbibet vlcera corrosiua ne dilatent in corpe: ⁊ puocat vrinā: ⁊ qñ fit collutio oris cū ea strigit dētes ꝛmotos: ⁊ ex ramis huiꝰ arboris fit olm qd ē bonū vbi ꝛuenit stipticitas. Et idē auc. humayz. resoluit apata stōi ⁊ ꝛuenit tussi: ⁊ nō ē pauce attractiōis flegmatis qñ masticat: ⁊ pp hoc miscet cū aloe vt ꝓparet ipsuz ⁊ attrahat cū eo flegma a capite.

Mesca. est spēs fluxꝰ sanguinis narium. l. Ronder.

Mesci. i. mediū: id ē venit miserace ⁊ mesereon ieiunū intestinum.

Mesabiar. i. marrubium.

Mesen. idest medium.

Mescigith. i. cortices nucū. baly. z. tegni. ꝛmēto. 150.

Mesenterium. Alex. de reumatica disinteria sonat q̄ medium itestinuz quod vocat ieiunū. nam mesegre. medīū. seterion intestinum.

Mesericon. i. genꝰ titimali.

Meseraice. Mesinterion. i. meseraica q̄ est iter epar ⁊ stomachum.

Mesif. idest aqua lactis.

Mesin. i. lothos.

Mesir. idest sandanig.

Mesmes. i. crisomilla.

Mespilū. ē spēs zaroz q̄ arabi gubera. zarux. Ste.

Mest. i. lac acetosuz coagulatum.

Mesus. Messus. i. liquor acetosus.

Mestos gre. plenus: distētꝰ: corpulentus: repletus.

Metacheli. idest mutali. qd est. l. Alfachi.

Metacarpziū. i. pectē manꝰ.

Metacatafora. metacaphora. idest epilenticus. cū ē in paroxismo.

Metacēsis. i. deriuaꝰ hūoꝝ.

Metafrenon. idest posterior dorsi. Cassius felix ca. de tussi: ⁊ in psalterio greco vbi nostrū hz posterior dorsi ipuz hz metafrenon: ⁊ est pars posterior pectoris vbi terminant duodeciz spondilia.

Metalon. i. metallū: cuiꝰ aliud minerale. ⁊ illa sūt. 7. genera. l. aurū: argētum: plūbuz: stannū: es: argentum viuū: ⁊ ferrum: ⁊ illa sunt metallica corpora. ⁊ oium istorum materia ē argentū viuū ⁊ sulphur: phus. 4. methcorozꝝ. Est aliud metallū qd fit artificialiter ex mixtione aliquo suprādictoꝝ metalloꝝ: ⁊ de isto sunt campane ⁊ alia vasa: vt auricalcum.

Metaphora. i. similitudo.

Metas meretica. i. fernētia.

Metasincretica. gre. sunt tē periē corpis nālē tēperātia: recorpozātia: cōfirmātia: recupatiua: recorpatiua. Cas. fe. Diasco. Oziba. Demo. Hal. i dinamidys Metasincretica sunt cōfirmatozia q̄ persanant.

Meth. idest storax.

Metacapbora. interptatur trāsdelatus vt epilenticꝰ dum est in actione.

Methodus. i. regula vel doctrina. id ē methodicus. i. doctrinalis. i. regularis.

Methomamia. idest pfocatio matricis: qñ est quasi eiꝰ mania. Cas. fe. Theodo. Priscia. storica. spinga dicit.

Methon. i. papauer.

Methosmetica. idest diaforetica calida.

Metramesia. idest pulegiū ceruinum.

Metron. gre. idest matrix: q̄ ⁊ istera dicitur.

Metron afrodis. i. eraclea.

Metroticū. i. instrumētum quo medicina in matricē inycitur. Cassius felix. c. de precedente matrice. Metroenticon.

CCCCCXXXIII.

Meu herba est silis feniculo. Mion. Ste. Auic. mu. sed radix eiꝰ ē tortuosa: ⁊ vocat silr sisterstino/di ⁊ aramanticū. ⁊ lat. vocat anetū agreste: ⁊ nō est peucedanū: qñ dia. facit aliud caplm de meu: ⁊ aliud de peucedano. vñ dic. Meu qd athamāticū dicit. nascit in macedonia ⁊ in hispania. tyrso atq folys aniso ⁊ aneto silibus ascēdens de terra vsq ad cubitos duos: radicibꝰ sparsis ⁊ teneris curuis ⁊ longis: odore suauibus ⁊ gustu ca. ⁊ liguā mordētes. PLINI. lib. 20. c. 23. in pn. cap. de meu. radicula est herbe aspa. tenuis: ⁊ oblōga: sua vtute oleng. ca. ⁊ sic. in scdo. POSSE. DIA. lib. antiquo de simplici medicina: sistrā dicit. vires eiꝰ hz radix relaxātes. vñ trita ⁊ elixata in aqua dat in potiōe vtiliter ad renū dolorē: ⁊ ad vesice causas vrinā puocat: stōi iflatiōes ⁊ tortiōes intraneoꝝ mitigat: ⁊ stericas B est dolores matricis curat: artiriasim mitigat: tozacis reumatismo cū melle vt electuari um datū. pdest mēstrua etiā p fomētū puocat: strāgurias ifantiū vt cataplasma ipositū sup pectinē resoluit: ex quo si plus bibitū fuerit capitis dolorē cōmouet.

Meuārhos. i. semen meu.

Meubetbne. meudana. i. catapucia mior. meubdbana. lacteris lacterides.

Meubetaria. i. cataputia.

Meubetbne. i. gnū regum.

Maumarin. i. opium.

Meureu. i. maiorana.

¶ Caplm. CCCCCXXXV.

Mezabaran .i. tapsia. qdā dicunt q̄ est mezereon. alig q̄ est elacteriū. fm Sera. cap. mezabaran. est plāta repta in india: cuius cortex exterior hz iuuamētū in medicina in dolorib⁹ iūcturarū: ⁊ ē in folys huiꝰ plante illud qd diximꝰ in arbore agre. ⁊ hec qñ ponit in fluminibus inebriat pisces: ⁊ melior ex eo ē illa que hz subtilē corticē: ⁊ in sapore eius est acuitas parua ⁊ dosis eius simplicis cū succaro est aur. i.

Meçaurū. est ius. i. cibus liquidus in regali dispositione.

Meçenella. i. camomilla.

Meçercon. qd est. i. amalaa. ⁊ est lacticiniū babēs folia. Sera. Elipiū. Alipiados: dicit. Pli. li. z4. c. 15. Dinus. c. i. super Mesue est laureola.

Meçeurima. i. meçereon.

¶ Caplm. CCCCCXXXVI.

Mezgreb ara. gre. lepnia. lat. magra. vel mogra. SERAPIO. auc. Dia. quedaz ex ea deferī ex terris sinos ⁊ melior ex ea est grauis densa: cuiꝰ color nō est diuersus: ⁊ ē sicut color epatis: aut sanguis nō habēs lapidē: ⁊ qñ ponit in aqua dissoluit facile ⁊ crescit. Illa vo magra qua vtunt carpētary est ex debiliorib⁹ operationib⁹ q̄ illa que deferī ex sinos ⁊ ex babilonia: ⁊ melior que facile terit. Colligit vo in capadocia in spelunciis distillās ⁊ afferī venalis in sinopidā ciuitatē: vñ ⁊ nomen accepit. Et idē auc. Hal. in sapore ipsius est stipticitas. vñ virtus eius est desiccatiua. Et qñ sorbet cū vino: ouo: aut fit clistere cū ea stringit vētrē: vñ hz virtutē stipticā ⁊ desiccatiuā ⁊ gluctinatiuā: ⁊ qñ miscetur in emplis ꝛsolidat vulnera recētia: ⁊ ingredit in ꝛfectiōib⁹ trociscoꝝ desiccatiuoꝝ ⁊ ꝛstrictiuoꝝ vētri: ⁊ qñ sorbet in ouo sorbili: aut fit clistere cū ea stringit vētrē ⁊ ppinat in potu i dolore epatis: ⁊ dat in ouo ad sputū sanguis ⁊ venenū. PAVL. c. de mogra sinopida est fortior bolo romano ⁊ luto sigillato. ⁊ iō ingredit in ꝛfectiōibus vnguentoꝝ: ⁊ occidit vermes in ventre. Bulcasim. Eben. Açarin. li. dicto seruitor. cōburit mogra sicut bolus armenus.

Mia. gre. i. musca. sed mia. ara. est storax. ⁊ mia silr ē musculus specialis. al. spinalis. Mias dēs gre.

Miach. i. storax. miaba. idē.

Miacanta. i. spergula.

Miacantus. Pau. Oziba. i. sparagus agrestis.

Miafile. i. storax calamita.

Miagros. PLI. lib. z7. c. iz. est herba feculēta cū folys silibus rubee cū semie oleoso ex q̄ fit oleū.

Miaba. miach. i. storax.

Miamir. i. tractatuū. id ē lib. miamir. i. ō. io. tractatib⁹.

Miasur. l. abzotanū.

Mib. idest lac.

Mibae. miba murl. ē cicuta.

Micantus. i. sparagus.

Micere gre. michetes. i. fungus malus pnitiosus. Diasco.

¶ Caplm. CCCCCXXXVII.

Michad. SERAPIO. sunt vene arboris gra/nati silluestris q̄ nascit in seni vltra mare ⁊ in corascē: ⁊ sūt vene grosse albe colligunt in albacumine: ⁊ eoꝝ mala granata sunt sic granata domestica in pnci pio eoꝝ ortus: ⁊ color eoꝝ ē iter rubedinē ⁊ viriditatē: ⁊ ī tra malū eius sunt grana rubea rotūda in magnitudie seminis lētisci ⁊ dimittūt ea in cortice suo. Et qñ egent eis extrabūt a cortice. ⁊ est ca. ⁊ hu. in scdo: auget in spmate: ⁊ corroborat coitū: ⁊ est bonꝰ podagre qñ terit ⁊ oficit cum aceto ⁊ linit supra ipsuz: ⁊ cōuenit spasmo: ⁊ mollit duritiēs iuncturarum.

Micharia. herba ē fm Dia. lat. dicitur spondilium.

Michesol. i. apiū risus.

Michete. sunt homines veloces. lat. dicti cursozu.

Micidatia herba est a Plinio descripta: quā ignoro mitridaria. Plinius lib. z5. caplo. 6. in pncipio.

Miclata. est cibus factus ex pane azimo cū oleo. Aui. pmo cañ. fen. 4ª. c. ii.

Miconiū. i. papauer: ⁊ est album ⁊ rubeū. qñ simpliciter ponit albū intelligitur. nā i. gre. hz sonū e. vl i. meconiū micon gre.

Micros. i. parū: inde micro tegni. microcosmus.

Microsia. gre. idest puitas pulsus. Cas. fe.

Microtera. idest cozula vel crisomola.

Micaria herba. Dia. Alateris spōdilion. Auicēna. secundulion.

Mictica. vtus. gre. lacescēs. Dia. c. de cēturea maio.

Micnas. gre. mina.

Mica. i. miua. baly. 19. antiō.

Muscos. gre. musculus.

Midas. vermiculus fabam corrodens.

Midian. i. cimbaliria.

Midriasis. i. dilatatio pupille. ⁊ est maior q̄ platicoriaf. Paulus. Diasco.

Mielos. gre. medulla.

Mielon elafui. idest medulla cozuina.

Miemix. i. crisomola.

Mier. idest capra.

Miesuf. i. poliū mōtanum.

Mifagracb. idest coquinatum sine corne.

Mifunser. Mifunseri. i. pulegium.

Mifunti. idest folium.

Migari. Migra. quid est. l. titrimallus.

Mibanch. i. sparagi.

Mikete. Michetes. Micete. idest fungus malus pnitiosus. Diasco.

Milacinū. idest ciminū.

Milita. multa gre. multos. Dia. est sinopida. rubrica pontica. terra rubea carpentarioꝝ. ara. mag. oī.

Mila. Milla. gre. mili. idest mala milca. arbor. Milon fructus pomū. e.

Milagrafico. idest attramētum pictorum.

Milāgina. i. sine igne macetur.

Milax. que ⁊ nichofōus nominatur: filia ē edere tenuiozibus folys. duo eiꝰ genera dicunt. alterū comantibus acinoꝝ cozni/bus. alterū culta amara. nullius effectus. Pliniꝰ lib. z4. c. io. in fine.

Milea. i. arboz mile vl malū

Millefoliuz. qd est. l. minofilos. Mirofilon. Dia. supcilium veneris. Plinius lib. z4. caplo. i6.

Milestion. i. spēs altionu.

Mileos gre. i. fraxinꝰ arboz.

Mili. i. milia. mala.

Milia Idica. i. pomū citri.

Milia psica. i. persicuz.

Millemorbia: vel milmorbia herba ficaria scrofularia. Mismorbia castrāgula vrtica mortua. eo q̄ folia vrtice similia habz: non tamen vrentia.

Miliaria. herba ē a Plinio dicta. miliū necās. libro zz. cap. z5. ppe finem.

Miliares. i. serpētes quozuz color ppter citrinitatem est quasi color milu.

Milicum. idest sinopida.

Miliduris. ē mola mfic]. nā grece milos mola vocatur. Paulus.

Milimandruz. Isidorus li. de doct. gre. i. iusqamus.

Milit] litbos. i. molar] lapis

Militruz. i. synapis.

Militen. i. vinū de citonus.

Milium quid est. l. docben.

Miliū solis. i. cauda pecozia vl grana solis. l. Lulb. semen eius est album ⁊ durum vt lapis.

Milmon. Milion gre. idest fraxinus.

Miloplacentiū. i. miloplacēta. ē cōfectio de citonys. Paulus.

Milops. idest medulla.

Milos gre. mola. ide milon. i. molēdinū. inde amiluz quia sine mola fit.

Milotida. est tenta cirurgicozum. melotida gre. spatomeles. e. radius.

Milto. i. sanguis. inde milto draconis. i. sanguis draconis. hoc vocabulū ponit i antidotario virili. idest pauli apli dcō antedoto.

Milto grato. i. sanguis hyrcinus.

¶ Caplm. CCCCCXXXVIII.

Minofilos gre lat. millefoliū. DIA. nascit in paludestribus locis: tyrsuz hz ex vna radice mollē ⁊ subruffuz ⁊ q̄si manibꝰ limatū: ⁊ folia silia feniculo. PLI. lib. z4. ca. i6. Minofoliū: nostri milsefolium vocāt. caulis est tener silis feniculo plurimisq folys vnde ⁊ nomē accepit. Nascit in palustribus herbaz ipsaz nascentem tenuē a lateribus capillanicis folys eximi tē. POSSE. DIA SCORI. vulnera glutinat in seie tumorē custodiūt in dētiū dolorē. cū butyro iponunt in modum emplastri cōtra vrine difficultatē. bibit cuz aceto: ⁊ valet cōtra calculū. GALIENVS. 7. simp. pbar. siccatiue est vtutis intrū q̄ cōsolidat vulnera.

Minon. i. nux. ide diaminon idest cōfectio de nuce.

Minusel. idest prassium.

Minutarb. i. psilotrum.

Minutū tbus. idest manna tburis. mānis.

Miocephala. i. videns muscas añ oclos. l. ptosis.

Miolas. idest fiala.

Miomas. miota. est herba mibi ignota. vt in Alexā.

Mion. Ste. idest meu.

Miopie dicunt qui sunt ppe videtes que de longe non vident. Paulus.

Miopone. mioponei. idest psilotrum.

Mimiae. mimiaer. idest faseolus.

Mimbezigi. ara. stafisagria.

Mimiar. idest fiselcos.

Minide. gre. menide. menoras sūt pisciculi quidam. Paulus.

Mina. ē pōdus. li. i. ⁊ q̄rte. ⁊ fz alios ē pōdꝰ. z. cētū vt Pli. li. zi. c. vlt. in fi. mna. gre. emina. mnas. Papi.

Minabalanus. idest ballanus repsico.

Minchi. idest bruca: ⁊ est tamariscus agrestis.

Minci. mīthi. idest nepita.

Minera. idest celidonia.

Minbe. Minbei. i. mentha.

Miniū. est color scriptoꝝ. l. Cinabar. Halienꝰ. 6. sim. pbar. Armeoniū.

¶ Caplm. CCCCCXXXIX.

Mirra lat. ara. bec. gre. smirna: vl achātꝰ. SERA. ca. bec. auc. Diaf. li. iz. c. zi. est gūmi arboris nascētis in terris arabū silis arbori dicte gre. spina babilonica. nā fiunt scissure in ligno arboris vñ egredit gūmi qō emanat cadēs sup sextoria q̄ sternunt sub arbore: ⁊ q̄dam p se coagulat sup stipitē: ⁊ est de ipsa res dicta bacatiscus: siue bathanasias: ⁊ grossa ē a q̄ egredit meth. i. storax ligda qñ expmit. sicut apper in. l. melabac: ⁊ dicit mirna stacten. ⁊ est de ea q̄ dī anizenzine aizem: ⁊ est pinguis multū ⁊ arbor eiꝰ ē in terra dicta ptinia: ⁊ ē piguis: ⁊ qñ expmitur succꝰ eiꝰ egredit velut storax multū ⁊ melior mirra ē illa q̄ dī iarbalud ⁊ cāchi: ⁊ noiat sic ex terris vñ deferī: ⁊ color eiꝰ ē ad viditatē tēdēs: pūgēs liguā clari coloris: ⁊ ex ea ē q̄ dī litr: ⁊ est litaglutbichi: ⁊ est mollis tactu sic bdelium

in odore suo est pinguedo: ⁊ arbor eius est in locis soli expo/
sitis ex ea est que dicit poaclis: ⁊ ē aspa multū nigra: ⁊ ap/
paret in ea vestigiū ignis: ⁊ deterior est illa q̄ d̄ argasin: ⁊
est lenis nō pinguis: acuti saporis silis gūmi arabico in for
titudine ⁊ virute: ⁊ ex mirra est q̄ d̄ crumu siue amini: ⁊ ē
mala: ⁊ fiūt qdā trocisci ex sulīs mirre. ⁊ si mirra pinguis
fuerit trocisci q̄ ex ea fiūt bñt bonū odorē ⁊ pinguē: ⁊ si nō
fuerit pinguis qō fit ex suba ei⁹ nō hz bonū odorē neq; pī/
guē: ⁊ hz virtutē debilē, ppter qō admisceī ei oleum qñ ex
eo fiūt trocisci. Adulterat mirra qñ misceī ei gūmi qō in/
fusum fuerit in aq̄ mirre ⁊ melior ex mirra est nouā: lenis:
mūda: q̄ qñ tangit ē aliquātulū aspa ⁊ arida: ⁊ cito frāgibi
lis: ⁊ qñ frāgit remanet i ei⁹ fractura res alba: ⁊ figura ei⁹
ē sīc figura vnguīū: ⁊ q̄ ē in frusta nō pua: ⁊ color ei⁹ ē vni/
formis: nō diversus in exteriorib⁹ ei⁹: ⁊ iteri⁹ ē trabēs ad
rubedinē pax cū lineis subalbidis sicut dixim⁹: odor ei⁹ ē
delectabilis: amara catarri sedativa. sed illa q̄ ē grauis cu
ius color est sicut color picis nō est alicul⁹ vtilitatis. Sed
mirra q̄ est ex terra dicta labotero abscindit ex radice ar/
boris que ē in terris illis. eligit.n. ex ea illud qō est simile
mirre in odore: ⁊ est calefac. mollific. ⁊ resol. ⁊ ingredit in
ꝓfectiōib⁹ vnguētox. ·Pli. li. 12. c. 16. ⁊. 17. GALIE. octa.
simp. pbar. in sapore eius est amaritudis quātitas: nō pau
ca ca. ⁊ sic. in scdo. POSSE. SERAPIO. auc. Albuge
rich. ꝓuenit ad aquā citrinaz qñ ex ea sumit i potu: aut fit
emplz cū ea super vētrē: ⁊ qñ fit caputpurgiū cū vno da/
nich ex ea mūdificat cerebrū: ⁊ aufert ab eo ventositates
grossas: ⁊ icoziat gingiuas: ⁊ ꝓfirmat dētes: ⁊ est bona colī
ce qñ fit linitio cū ea. GALIENVS. Abstergit tēpera/
te ⁊ glutinat fragmēta ossiū capitis ⁊ occidit lūbricos ⁊ fe/
tuz expellēs eos: ⁊ igredit in ꝓfectiōib⁹ collirioz q̄ fiunt
ad vlcera oculi ⁊ ad maculas q̄ fiunt in eo: ⁊ in medicis q̄
bibunt ad tussiz antiquā ⁊ ad asma. Nā ipa nō exaspat cā
nā pulmonis: ⁊ hoc qz nō calefacit neq; desiccat fortiter: ⁊
sine supfluitate sue amaritudis ⁊ sue absterstiōis. Est alia
mirra que trahitur a radice arboris hui⁹: ⁊ calefacit mol/
lificat ⁊ resoluit.

Mirra lepita. i. mirre cime.
Mirra trochiten. i. rotunda.
nā trochos. i. rotundum.
Miracata. i. sal fit a li. salumi
Mirach. idest aggregatio cu
tis que est sup ventrem.
Miracopium. i. calidum.
Mirra. gre. i. odozifera vel
redolētia. vnguēta mirra
. i. odozifera: inde miraco
piuz odoziferuz mitigati
uum. Alexāder. c. de vn
ctionib⁹ ad frigiditatem
stomachi.
Mirabolani a ·Pli. vocant
grana ben. alibi tū de mi
rabolanis loquit ⁊ dic q̄
si colligant antecz matu
rescāt nullū ligneū intus
bñt. l. halilig. ⁊ Amleg.
Miragenat. ē q̄dā spēs cibi.
Mirasolis. i. catapucia.
Mirdane. ara. idest mezere
on. Sera.
Mirica. idest genestra. bye
remie. i7. c. filex. bul. Al
ber. ma. lib. 22. c. equi. lib.
de doctria gre. mirre ge
nistra q̄ etiā sptos d̄: cu
ius rami ⁊ stipites ⁊ folia
rugosa ⁊ angulosa sūt. fe
re grana rotunda rubea
paulo minora cerasis cuius
radix est silis reubarba
ro etiā in virtute.
Miricen. Diasco. ·Pli. li. 24.
c. 9. i. tamariscus.
Mirifilon. Mirifilon. idest
mille foliū. Dia.
Mirige capitis. idest panni
culi capitis. ·Pli. li. 24. ca
pitulo. 16.
Miris. DIA. mirra d̄ fo
lys ⁊ bastis silis conio est
radix oblōga: ⁊ mollis: et
odorata apta ad edendū.
Mirise gre. idest vngere.
Mirismata. gre. idest odora
menta timiamata.
Miristica. i. redolētia odori
fera. inde ꝓrea miristica
idest nux odorifera: ⁊ est
nux muscata.
Miriniceas. i. veruca in cu
te. quidaz dicūt ⁊ melius
q̄ est pustula parua dicta
formica.
Mirmicolenia. idest lac for
micarum.
Mirmimita. i. arena que fer
tur de mecha que cū fri
catur sup manuz, in ea in
trat ⁊ nō apparet. ⁊ ide fit
etiā vnguētū quod dicit
manuum penetrabile.
Mirmis. i. formica inde mir
midōes vel mirmicelon
. i. oleum formicarū.
Mirnastacten. ē qō ex mir
ra humida exprmit. Diaſ.
cap. de mirra: sed smirna
melius scribitur.
Miropola. i. vnguētarius.
Mironitis. est herba nobis
ignota vt in Alexādro.
Mirros. i. fumus.
Mirosodes est species. 6. titi
malli.
Mirsine. mirsine gre. idest
mirre folia.
Mirsmi. i. mirta.
Mirticen. vl̄ caristicen. i. z⁹.
spēs titimalli: a qua ozīt
ara. gre. abonosa siue abonisa. latine musc⁹.
SERAPIO. dixit babombasen ex verbo
Abulbuasiz. almascadi. in lib. auri minerax ⁊ margarita
rum terre in qb⁹ sūt gazelle musci: ⁊ sūt regiōes tūbasi: ⁊
seni sūt terre cōfines. vex muscus regiōis tūbasi est meli
or musco seni duab⁹ de causis. vna qz gazelle de tūbasi co
medūt spicā nardi ⁊ alias spēs odoziferas. gazelle vero
de seni comedūt alias herbas ab istis quas dixim⁹ odozi
feras tm. ē etiā alia cā. q̄ boies ō tūbasi nō extrabūt mu
scū a folliculis: ⁊ nō adulterāt ipsuz. pterea illi de seni ab
scindūt folliculos tpib⁹ humidis ⁊ turbidis: ⁊ in aere non
cōueniēti. ⁊ si boies de seni nō bñt res cū qbus adulterēt.
reponūt eū in vasis vitreis ⁊ obturāt bñ: ⁊ mittūt eū i ter
ras sarracenox in psida ⁊ in alys regiōib⁹ babilonie: ac si
ipse sit de tūbasi. Melior aūt muscus ⁊ magis redolēs est
ille q̄ abscindit a gazella postq̄z est bñ maturꝰ in ea: ⁊ non
differūt gazelle iste ab alys in figura ⁊ colore ⁊ corpibus:
cognoscunt tū in dentib⁹ caninis eax: qz q̄libet ex istis hz
duos caninos dētes egrediētes ab ore ipsi⁹ sic ab ore por
cox egrediunt. ⁊ sūt dētes isti valde albi ⁊ recti lōgitudi
nem vni⁹ palmi bñtes aut plus. venatores qui sūt terris
chelech ⁊ seni extrēdūt funes ⁊ laqueos ⁊ capiūt eas. Ali
quādo vo sagittāt eas ⁊ abscindūt ab eis foliculū: ⁊ ligant
eos imaturos: qz tūc est in odore suo horribilitas. suspen
dunt q̄ eos relinquētes aliquo tpe donec maturent: ⁊ re
cedat fetor eox: ⁊ mūdet in aere: ⁊ aufert ab eis muscus
bon⁹: ⁊ hoc ꝓtingit fructib⁹ arbox qñ colligunt ab arbori
bus suis antecz maturescāt. verū melior muscus est ille q̄
maturat i folliculo suo: ⁊ ē ꝓplet⁹ in maturitate i folliculo
ipso antecz abscidat ab aiali. deide abscidit post ꝓplemē
tū. ⁊ ppter hc cū natura expellit cursuz sanguis ad follicu
lum illuz vel chistin ⁊ complet esse sanguis in eo nocet illi
aiali: ⁊ tunc venit ad saxa vel ad aliquē lapidē calefactus
a sole: ⁊ fricat se multū cū delectatiōe magna donec lenia
tur cutis in illo loco ⁊ emanet quod continet sup lapides
quēadmodū emanat ab epate aliquo quādo aperit: ⁊ sen
tit tunc illud aial in exitu eius delectationē magnā qñ est
euacuata chistis tota ab eo qō in eo cōtinet: tunc incarna
tur ⁊ cōsolidat: ⁊ iterū postea colligitur in loco illo cursus
sanguinis sic ꝑmo. egrediūtur q̄ boies de thebeth qui no
uerūt loca vbi pascūt gazelle: ⁊ gueniētes ad saxa illa ⁊ la

pides inueniūt sanguinē illū qui desiccatus est sup lapidē
⁊ saxa ⁊ colligūt eū. ⁊ qñ digessit cuz natura in suo aiali ⁊
desiccauit eū sol ⁊ preparauit euz in aere est melior oībus
speciebus musci ⁊ electior. Colligūt ergo eū: ⁊ ponūt in fol
liculis quos habēt ex gazellis quas ipsi venati sunt ⁊ ser
uant apud se. ⁊ hꝰ est ille muscus quo vtunt reges: ⁊ q̄ do
nat pro dono magno: ⁊ quē vendūt mercatores illius re
gionis pro melior: ⁊ in thebet sunt multe ciuitates. veruz
totus muscus qui colligit in partibus illis defert ad illaz
ciuitatē que ppe denoiat noie totius regiōis. thebeth. ca.
est ⁊ sic. in scdo. aliqui dicunt q̄ est ca. in scdo. sic. in tertio.
POSSE. SERAPIO. auc. Aben. Mes. fortificat cor
⁊ omnia interiora mēbra qñ bibit aut ponitur exterius in
emplastris: ⁊ abstergit albuginē subtilē: ⁊ dsiccat eius hu
miditatē: ⁊ calefacit cerebrū ⁊ desiccat qñ fiūt sternutati
ones cū eo: ⁊ corroborat cerebx. vñ corroborat membra
sua aromaticitate: ⁊ cōfert sode antique que est ab humi
ditatibus: ⁊ corroborat cerebx: ⁊ si accipiat de eo pax: ⁊
resoluat cū oleo de kerua ⁊ liniat cū eo vga iuuat ad coy
tuz: ⁊ est in eo humiditas quedā p quā excitat coitū. Auic.
de viribus cordis dicit. q̄ confortat cor.

¶ Laplm. CCCCCXLI.

Miseos est genus mirre qua caremus. Alig dicūt
q̄ est flos eris: qō cū fregeris deintus stel
le auree apparēt. est vitriolū rubeū. misi. Ste. çagū rubeū
p çegi. DIA. Hlebula est aurosa fulgēs ⁊ fragilis inter
metalla inuenit vt calcites in cypro insula: cui⁹ fragmina
imutant in modū sablōis. illud vero est optimū qō aureo
splēdet colore ⁊ leuigatū molle est ꝑm tactū: ⁊ aliud palli
dum ⁊ leue: qui cū tactus fuerit cito denigrat. superat.n.
colchotar effectu.

Misi est genus tuberū. ·Pli.
li. 19. ca. 3. in ꝑncipio.
Misoxos. i. rana terrestris
venenosa rubea.
Misteri comeda. misterice
nita. i. suffocatio matricl.
Miteragū. i. pessariū instrm
velut clistere quo imittū
tur liquores in matrices.
·Paulus capitulo de mu
liebri fluxu. mitreticum.
Mitridatia. i. micidatia.
Mitridatuz. ꝓfectio magna
est omnibus nota.
Miua. i. succus citoniorum
coctus cū vino vt sapa: ⁊
fit cū speciebus ⁊ sine.
Miuberigi. Mibezigi ara.
idest stax: fragia.
Miutergiū. mintenegi. i. ma
la persica. Miubezeigi.
Miximar arabi. i. fistula pa
storis.
Mixmix. mixmisa. Steph. i.
crisomola. misimisi. vrico
co. bricoco. pcoqua ante
persica. ⁊ sunt bñtia pilo
sam cutez sicut psica.
Mixo. gre. i. satirion. Alex. c.
de gomorrea.
Mixader. muzadir. musadi.
Almusati. i. sal armōiacū.
Mixmax. ara. fistula. çamara.
Moabenes. idest lapa. Ste.
Aparine.
Mocafinteriorū interpreta
tur morbus declinās ⁊ sa
nans.
Mocediuz. mocedon. idest
semen papaueris albi.
Moceliuz. i. polium.
Mochaalbudu. mochiabal
badi medulla ossiū. ara.
Mochenagria. molochena
gria. i. pastiaca silueſtris.
·Plinius lib. 20. c. 4. i. fi.
Mochiromilon. Laſ. fe. ma
nualis mola qua terūtur
medicinalia
Mochil. ara. bdeliū. aliud in
daicum. aliud de mecha:
quod arabicuz dicitur.
Modiplion. modiplionuz. i.
apium risus.
Modiū ē pōdus. 40. li. ⁊. 4.
Mogara. Mogarata. i. salsa
menta ex aceto ⁊ sale.
Mogara. mogra. arab. i. ma
gra. Almagra. est sinopi
da architectorum qua li
neas signant.
Mogiron. ·Plinius. herba si
milis bete folys minuti
oribus tū hirsutioribusq;
paululū superueniētib⁹.
Lastor. banc aliter nomi
nat tenui folio velut eq
nis setis: tirso lōgo ⁊ leui
in aquosis nascens.
Mola vel moli. i. armel. ꝑm
·Pli. est quedā alia plāta
cuius radix rotunda est:
nigraq; multuz terre ca
piens. Nazꝰ vt dixerūt ali
qui cāpanisi aliquot die
bus effossa inter difficul
tates saxeas. 30. pedes lō
ga inuenta est. ac ne siqui
dem solida sed abrupta.

¶ Laplm. CCCCCXLII.

Molibdena i. plūbū vstū: ⁊ sterc⁹ plūbi. sz Diaſ.
dicit. q̄ est q̄ si stercus auri vel argē
ti. Est aūt vtilior que colore spume argēti habuerit ⁊ luci
da ⁊ ruffa in tritura. in coctura in oleo coccineū facit colo
rem. fodit ⁊ in sebastia: ⁊ in cozintho: sz melior ē q̄ signa vt
supra habuerit. PLINI. lib. 34. ca. 18. in medio. ⁊ lib. 25.
ca. ii. ante me⁹. ē stercus auri ⁊ argēti que ab officinis au
rificū colligit que optima est nō lapidosa sz fragilis ⁊ splē
dida. DIA. virtus est ei vt spume argēti aut scorie plū
bi: lotura ⁊ cōbustura simile sinopide hz. misceī vero em
plastris pinguib⁹ ⁊ sarioticis ⁊ cicatricē ducētibus. purga
torys, aurē medicaminibus nō miscetur.

Moly. barmel. Diascorides.
armola. i. mola. spēs rute.
Syry dicūt vasasa. muli.
Armelū. Ste. moli. folia
habet rute agrestis simi
lia ⁊ latiora: ⁊ super terrā
spansa: flores croceos ha
bet colore lacticinio: sed
nō tale q̄le in virgā hz te
nuem ⁊ longitudine cubi
torum q̄ttuor: super quas
vgas habet capita vt ali
uz. radix est illi minor ⁊
bulbo similis. ·Plini⁹. li.
25. ca. 4. in ꝑncipio.
Molibdi. molibdos. molipi
diuz. Lassius felix in anti
dotario. diamolibi. i. de
plūbo. inde molibdinos
idest plumbeū.
Mollificatio corporis. i. de
bilitas in qua homo stat:
ita vt nō loquatur: nec be
ne sentiat.
Molo. malum. i. millefoliū.
·Plini⁹ lib. 26. ca. 7.
Molochea arborea. Molo
chisagria. idest altea mo
lochis grece. Diasco.
Molocozia. i. papauer.
Molochia albacharuz. idest
atriplex.
Molosagia. i. altea agrestis.
Molongiana. i. melongiana
Molonsi. i. serpillum.
Molusar. molusari. i. artemi
sia.
Mologlonos. est species ar
temisie. Diasco. Theoō.
·Prisc. li. de simplici me
dicina.
Mollicies. i. apostema fleg
maticū. Galienus lib. de
folia eius stille similia: flo
rez cuius greci luteruz di
cunt. Sed homerus candi
duz scripsit. nascitur in
fenitia: cilicia: arcbadia. ⁊
in Italia.
Molatinagria. Molothia.
molochia. i. malua. Mo
luchia idem.
Molcozie. i. papauer agreste
malitia cōplexiōis. ca. i.
Molena barbascus flōmos
vbascum. Taxus barbas
sus. herba luiaris vel lu
cernal seu vdatia vt galli
ci. ab Auic. busum. arab.
busiri: cuius ꝑm Dia. tria
sunt gnā. mas femina ⁊
Atrial. ·Plinius libro. 25.
cap. 9. in medio.
Momordica quid est. l. mil
lemorbia.
Monados. i. ceterac.
Monimeron. idest medicia
cum duritie ⁊ acredine.
Monisari. monodos. i. arte
misia.
Monomachia. i. duellum. a
monos qō est vnū ⁊ ma
thos qō est pugna q̄ si pu
gna vnius ad vnuz: inde
etiā thimachia. i. neruo
ruz pugna: ⁊ sithemachia
. i. pugna animē. sithe eni
aia. Item a monos: qō ē
vnū dicit fe. monoydes
idest vnius diei ⁊ coliriū
mono. ⁊ multa similia vt
in Alexan.
Monopagia in passionario
garipōti: si vna parte capi
tis in acutuz dolor venit
monopagiam gre. dicunt
si oculus simul cū media
parte capitis dolet emi
graneam.
Monozamenon. i. vni⁹ diei.
mor. i. mura. mur idem.
Monodes gre. vni⁹ diei. Al.
c. de cephalea. monoime
ron idem.
Moza celsi qd est. l. set. Mo
ra de seni. i. moza rubi. l.

sulach.
Mozasiũ.murasion.i.ciper⁹
Mozbus arcuat⁹.i.mozbus regius:ꝛ est bicteritia ab arcu celesti sic dictus: ꝛ a regulo alacrito croceo.
Mozbus lunaticus.i.epilensia.mozbus in quo eleuatur cutis.i.lepra.
Mozbus sacer.i. berisipilla.
Mozella solatrũ vua lupina strignũ quid ē.l.bamech. mautella.ara.vua vlpis.
Mozgellina gd est.l.anagallus. Mozgellina agrestl idest celidonia:
Mozgnapelli.gd est.l.napellus.mozicellũ.i.celsum.
Mozion.ē spēs mādragore. ſz pli.li.25.c.ii. circa pn̄m. scmē madra. qō gdā arsen.alij mozion.alij hypomaratō. Mozion.gre.ſz Dia.vocāt galli melissaz.
Mozipsia.mozisia.i.almuri
Mozo.i.caro pustulosa addita in oculo ꝛ est iuersatio palpebre. Laſ.fc. mēbranuz seu tunica ap̄atis.
Mozoba.i.nutritū vel cōdituz.nutritū.n.ꝛ cōditū dicit apud antiquos. vnde Auic.dicit. acozus nutritus ꝛ nō nutrit⁹.i.cōdit⁹ ꝛ non conditus.
Mozsus galline vocat̄ a gbusdaz anagallus g ypia vocat̄. gdā margellinaz vocāt. vnde mozgellina nō dz dici mozsus gallie sed mozbus galline.
Mozudam.i.ciperus.
Moz vel mur ara.mirra.
Mosos gd ē.l.Almosos.
Mosone mipsane:mospone. vmespone.i. psilotrium.
Motaria.sunt lintcola que nubib⁹ apponuntur. als vulneribus.
Motarob.i.auena. mualep. mualedi.i.afronitrum.
Mu.ara.meu.
Muaniga.i.rhete cerebri.
Muakes.vdaba.codya.Lypeliadis.Ste. est vermiculus dictus pozcellio.
Muca.mucla.i.pars que de oculo videtur.
Mucatuz.i.fungus.
Muchar.i.muschalch
Mucheita.i.sebesten.
Mucbacbaen.i.pondus.
Mucbatil.Ste.fagituz.fungus.ara.farar.
Mucbidē.i. stipticus sapoz. Halie.lib.i.de simpli.medicia.c.penultimo.

¶Cap. CCCCCXLI.

Mucilago est illud globatū qō extrahit̄ a gbusdam reb⁹ mucilaginosis p artificiū. ꝛ modus extractiōis mucillagis est ille ſz Bulcasin. Aben Açarin.lib.dicto seruitor. Accipe de bono psillio vel de q̄cunq; re a qua mucillago dz extrahi:ꝛ mūda ipsuz a terra ꝛ pone super ipsuz de aqua ca.lib.4.ad vnāquāq;.li. psilij aut plus ꝓm g̃ tu volueris pinguez esse mucillaginez vel subtilē ꝛ dimitte per nocte: ꝛ de mane calefacias paꝛ super ignē:deinde ꝓyce eā in marsupio facto ex tela lini fozri noua ꝛ grossa:ꝛ stringe os marsupij cuz ligamento fozter:ne aliqd ex psilio lubzicet extra. deinde suspēde ipsuz supza ozificiū olle vitreate:ꝛ pcute marsupiū ab oī pte ei⁹ cū virga lignea vel ferrea subtili:ꝛ qō egredit̄ de mucillagine trahe mulgēdo ad iferioza cū virga donec descendat mucillago in ollā:ꝛ fac illud donec nihil egrediat̄ a marsupio:deinde dissolue os ei⁹ ꝛ liga itez magis inferi⁹ a loco pozi:ꝛ pcute itez cū virga quouscq; egrediat̄ tota mucillago.nā psiliū egrediet̄ totū siccū ex marsupio cū isto artificio:ꝛ ꝓm hāc disciplinā fiūt oēs alie mucillagines. Sunt aūt q̄ ponūt sup semia aquā calidā ꝛ miscēt bñ:ꝛ pmūt donec egrediat̄ tota mucillago:ſz p̄m⁹ modus est melioz.
Muche.muchie.i.muca.
Mucula oculi.idest anteriozpars oculi.
Mucla. oculi ē interioz pe ciūs aeri patens.muca.
Muduan muduani.idest simonium.
Mudulion.i.bdelium.
Mugilis. kefalos. ichthis gre.cefalus piscis.
Mugath.Mugag.Muzat pusillū:muri sile. hoc nominat Auic. 4. canonuz. fen.6.c. de mozsu illius.
Mubali. Mubalib.idest affodillus.
Mubasem.i. infusio aque Hal.3.reg.acu.ꝛmē. 46.
Mula.idest emula.
Mulacbalch. est aq̄ valde turbida ex qua mulieres liniūt se vt redoleāt. Et ideo dicit̄ mulacalch. q̄ si qō est infectuz ꝛ turbidatū.ꝛ fit ſz hūc modū. in aqua ro. ponit̄ muscⁿ: gario.cāfo.ꝛ alia odozifera multa:ꝛ fit cū istis aq̄ valde turbida:ꝛ ꝓm hoc vocat̄ aqua ro.de mucca ro.cui⁹ descriptionē pōit Joā. mes. in antidotario suo.ſ. incipiēte. operatio infusiōis ro.ꝛ aliqn̄ syropiçat̄ ista aqua:ꝛ est optimus syrupus alteratiu⁹ꝛ lubzificatiuus.

¶Cap'm. CCCCCXXXII.

Mumia est illud qō inuenit̄ in sepulcbzis balsamatoꝛ in gbus humoz mortui cū aloe ꝛ mirra resoluit̄:gbus ipsa corpa cōdiebant̄: ꝛ similat̄ pici marine.solebāt antigtus corpa balsamo mirra ꝛ aloe cōdiri ꝛ adhuc fit apō paganos ꝛ sarracenos circa babiloniā vbi est copia balsami. SERAPIO.cap.mumie sepultoꝛ:ꝛ est aloe balsamū ꝛ mirra:ꝛ qō miscet̄ ei ex humozib⁹ corpozis humani. Et idē auc.dia.in terris q̄ dicunt̄ acolonie. desecēdit nāq; ex mōtibus qui dicunt̄ flumia cū aqa.cucit cū aqua fluminis in ripis:ꝛ est coagulata:ꝛ fit sicut cera:ꝛ bz odorē picis ꝛ aspalati mixti simul. POSSE. idē auc. Rasis.ex noie quozūdā medicoꝛ est bona sode flegmatice frigide sine mā ꝛ emigranec:ꝛ palisi tozture ozis epilensie ꝛ scotomie:ꝛ facimus caputpurgiū cū vno grano ex ea cū aqua maiozane:ꝛ cōuenit dolozib⁹ auriū: qm̄ dissoluitur ex ea granū in oleo sambacino ꝛ distillat̄ in aure. et cōfert dolozi gutturis qm̄ dissoluit̄ ex ea vnū kirat cū aq̄i qua decocta est saturcia:ꝛ cōuenit tussi cū aqua iuiubarū: aut cū aqua ozdei ꝛ sebesten:ꝛ dat̄ in potu ex ea iciuno tribus diebus:ꝛ cōfert cardiace.kirat.i.cū aqua mēthe:ꝛ cōfert vētositati itestinoꝛ qm̄ accipit̄ kirat.i.cū aq̄ cimini ꝛ carui:aut cū aqua ameos ꝛ calui ꝛ pcussiōi qm̄ sumit̄ vnū kirat cū duob⁹ danich ex bolo armenico.ꝛ.i.danich.croci cū aqua solatri:aut cassie fistule.ꝛ dat̄ ad singultū granuz .i.ex ea cū decoctiōe seminū apy ꝛ carui:ꝛ miscet̄ cū oleo ō ben:ꝛ fit caputpurgiū cū eis ad squinātiā pōdus vni⁹ kirat cū sgngebin ꝛ dolozē splenis pōdus.i.kirat cū aq̄ carui ꝛ ad venena duo grana cū decoctiōe tribuloꝛ marinoꝛ ꝛ folys anuidem:ꝛ pūcturā scozpiōis pōdus vni⁹ kirat cuz vino puro:ꝛ ponit̄ in loco pūcture cū butyro ꝛ ꝓuenit fracture ꝛ cōquassatiōib⁹ que fiūt in iteriozibus cozpis ꝛ exteriozibus:ꝛ cōstrictiōis pulmonis:ꝛ est ꝓpe tēperamētū: nisi qz bz ꝓpētatē in sedādo dolozes qui sunt in fracturis qm̄ sumit̄ in potu ꝛ linit̄ cū ea:ꝛ fit cū ea clistere: ꝛ cōuenit vlceribus vesice ꝛ virge. Et idē auct. Rasis. gdā emittebat sanguinē ꝛ nō poterat restrigi p aliq̄ medicinā vsque quo datū est sibi de mumia pōdus gra.iij.cū vino ꝛ restrictus est statim: ꝛ qm̄ fit cū ea suppositoziuz dissolutū cum oleo de sambach cōuenit nō potētibus retinere vrinam.
Mulachia.i.malua oztina.
Muib.i.scotanum.
Mulgali.i.algasech.
Mulsa gd ē.l. mellicratum.
Mulsac.idest iunctura cōnexa continua.
Multa. miltus.i. synopidiuz carpētariozum.Dia.
Muli.i.moli.Ste.
Multipeda.centipeda.milipeda vermis terre est:pilosus: multis pedibus annuati repēs tactu se ꝛtrahens. Oniscon gre.dicit̄. Alij tilon.Paulus.
Mum.i.cera.ꝛm Auic.verū cerā arabici vocant exsamaba:ꝛamacha.ꝛ mum: vt apparet per Sera. est sordities quedā domozū apū quā Auic. vocat mū nigrū.ꝛ gre.vocat̄ propolis vel cera ppoleos ē calidi⁹cera:ꝛ fortiter attractiuū.l.propoleos.ꝛ cera propoleos.

¶Cap'm. CCCCCXXXIII.

Muri idē est qō garus vulgariter dicit̄ almuria vel salmuria qō est q̄si salsuz garū:ꝛ modus faciēdi est iste.fit garus de pisciculis paruis hoc mō.ponunt̄ pisciculi parui in aliquo vase inferi⁹ habēte ozificiū latū superi⁹ strictū ꝛ angustū:ꝛ fit lectus hō pisciculoꝛ vel moze lecti sternunt̄ in vase:postea supponit̄ sal:ꝛ ozdo gdam lapilloꝛ minutoꝛ. Itē fit alius lectus pisciculoꝛ ꝛ supasperg̃itur sal:ꝛ supponit̄ pdictus ozdo lapilloꝛ: ꝛ sic fit donec vas plenū sit:tūc pmittit̄ mozari p aliquot tēpus tādē exploato sapoze ꝛ inuēto garo extrahūt garū.vel garus pōt dici salmonia sapida vt appet in.l.cōbin. Sz sciēdū q̄ garus vel muri vel almuri q̄ idē sūt liquoz est salsus quo mlti p salimēto vtunt̄:ꝛ est duoꝛ modoꝛ.vnū qō fit ex piscilis salitis:ꝛ aliud qō fit ex farina ozdei:ꝛ sale facto in pane:cui⁹ cōfectio simplr inuenit̄ in.z8.açaraui:ꝛ est aptuz in enematib⁹ clisteriozꝛ. SERAPIO.ca.muri.est illud qō fit ex piscib⁹ salsis vel carne salsa q̄ qm̄ pucit̄ sup vlcera fraudulēta phibet eoꝛ dilatationē.ꝛ idē auc.Hal.administrat̄ in vlceribꝰ fraudulētis putridis:ꝛ apponit̄ in clisteribus g admistrant̄ i vlceribꝰ itestinoꝛ:ꝛ ad sciaticā:ꝛ ad dissinteriā. Et idē auc.Abē mes.Almuri fit ex faria ozdei. ꝛ est ca.in pmo.sic.in.z.sed illud qō fit ex piscib⁹ est calidius ꝛ siccius:mollificat vētrē ꝛ incidit flegma:ꝛ ꝓfert dolori sciatico.ꝛ qm̄ fit clistere cū eo. Et idē auc.mesa.bz stipticitatē ꝛ mūdificatōez:ꝛ iō fit cū eo cobol i egritudie iedri.i. variolis:vt nō egrediant̄ in facie: ꝛ postq̄ egrediunt̄ dissoluūt eas.ꝛ est ca.in.z. Et idē Sera.eodē li.c.ras. dicit q̄ curat vlcera fraudulēta putrida que sūt in oze. Bulcasis Eben Azari lib.dicto.seruitoz.muri purgat flegma viscosum:ꝛ icidit ipsuz ꝛ iuuat incola qm̄ miscetur in clistere cū alys medicinis ꝓueniētib⁹ cōpositis:ꝛ sumūt in cibo p doloze scie q̄ fit a flegmate:ꝛ est subtili⁹ q̄ sal ꝛ q̄ salnitri:ꝛ q̄ aqua piscū salitoꝛ veteꝛ:ꝛ vtus eoꝛ est debilioz virtute eius ꝛ opatio eius est in hūc modū.accipe farine ozdei partes duas:salis ptē.i. cōfice cū aqua ꝛ fac focacias azimas: ꝛ pone in furno:ꝛ dimitte ibi donec ꝓburant̄ int⁹ ꝛ extra: deide eꝗbe ꝛ diuide vnāquāq; partē eaꝛ in tres aut quattuoz partes:ꝛ pone in olla magna mūda ꝛ coopi aqua ꝛ pone cū eo de cifilonibus palmaꝛ plenā manū: ꝛ pone ollaz in furno panis a pncipio noctis vsq; manc: ꝛ sūt q̄ coquūt panē cū aqua sup ignē ꝛ coquūt vsq; ad ꝓsūptionē medietatis aque ꝛ colāt: ꝛ ponūt in aqua ex melle ꝓm volūtatez eoꝛ ad frāgēdū salsedinē eius ꝛ cōseruant B: ꝛ capto muri ꝛ almuri sunt opatiōes alie lōge ab istis quas dixim⁹: q̄ sūt ydonee comestiōib⁹ regū: ꝛ nō oz eas memorari i B loco mō:qz sufficit nūc de mō isto q̄tū ad necitatē medicie.
Muricus.gre.muriki.i.tamariscus. Ste.tarfa.ara.
Murim.idest auena.

PAVLVS.cap.de mumia.ea.est ꝛ sic.in.z.teste cōstātino:lz qdā dicūt.q̄ sit fri. ꝛ sic. cōstringit. AVICEN. de viribus cozdis.ca.est in fine terty. sic.in p̄mo: ꝛ habet ꝓpetatē ꝓfortādi coz.
Mur vel Moz.idest mirra.
Mura alenui.i.alemu. ꝛ est spēs argille de qua fiūt vasa.
Muraba.i.cōditū aliqō sicut rose:viole: mirabol'. ꝛ ceteri fructus cōditi.vnde aliqn̄ inuenit̄ sic vocatū mel rosa.
Muradascon.sic inuenit̄.z.cañ.Au.sed in arabico murdasefan scribit̄.quid sit nescio. Paliab.vero in secūdo practice mandasefrum inter herbas describit.
Muraba.idest suchaa.
Muram.est coznu arbistum.idest cornea.latine dicit̄ cornale fructus.l.qui cōmuniter vocatur cornea.
Muresi.idest antimonium.
Murex.i.cochiliū marinū:cui⁹ sanguine fit tictura purpurea. Halu. Murilegus.i.cattus.Hal'.

¶Cap'm. CCCCCXLIII.

Muri idē est qō garus vulgariter dicit̄ almuria vel salmuria qō est q̄si salsuz garū:ꝛ modus faciēdi est iste.fit garus de pisciculis paruis hoc mō.ponunt̄ pisciculi parui in aliquo vase inferi⁹ habēte ozificiū latū superi⁹ strictū ꝛ angustū:ꝛ fit lectus hō pisciculoꝛ vel moze lecti sternunt̄ in vase:postea supponit̄ sal:ꝛ ozdo gdam lapilloꝛ minutoꝛ. Itē fit alius lectus pisciculoꝛ ꝛ supasperg̃itur sal:ꝛ supponit̄ pdictus ozdo lapilloꝛ: ꝛ sic fit donec vas plenū sit:tūc pmittit̄ mozari p aliquot tēpus tādē exploato sapoze ꝛ inuēto garo extrahūt garū.vel garus pōt dici salmonia sapida vt appet in.l.cōbin. Sz sciēdū q̄ garus vel muri vel almuri q̄ idē sūt liquoz est salsus quo mlti p salimēto vtunt̄:ꝛ est duoꝛ modoꝛ.vnū qō fit ex piscilis salitis:ꝛ aliud qō fit ex farina ozdei:ꝛ sale facto in pane:cui⁹ cōfectio simplr inuenit̄ in.z8.açaraui:ꝛ est aptuz in enematib⁹ clisteriozꝛ. SERAPIO.ca.muri.est illud qō fit ex piscib⁹ salsis vel carne salsa q̄ qm̄ pucit̄ sup vlcera fraudulēta phibet eoꝛ dilatationē.ꝛ idē auc.Hal'.administrat̄ in vlceribꝰ fraudulētis putridis:ꝛ apponit̄ in clisteribus g admistrant̄ i vlceribꝰ itestinoꝛ:ꝛ ad sciaticā:ꝛ ad dissinteriā. Et idē auc.Abē mes.Almuri fit ex faria ozdei. ꝛ est ca.in pmo.sic.in.z.sed illud qō fit ex piscib⁹ est calidius ꝛ siccius:mollificat vētrē ꝛ incidit flegma:ꝛ ꝓfert dolori sciatico.ꝛ qm̄ fit clistere cū eo. Et idē auc.mesa.bz stipticitatē ꝛ mūdificatōez:ꝛ iō fit cū eo cobol i egritudie iedri.i. variolis:vt nō egrediant̄ in facie: ꝛ postq̄ egrediunt̄ dissoluūt eas.ꝛ est ca.in.z. Et idē Sera.eodē li.c.ras. dicit q̄ curat vlcera fraudulēta putrida que sūt in oze. Bulcasis Eben Azari lib.dicto.seruitoz.muri purgat flegma viscosum:ꝛ icidit ipsuz ꝛ iuuat incola qm̄ miscetur in clistere cū alys medicinis ꝓueniētib⁹ cōpositis:ꝛ sumūt in cibo p doloze scie q̄ fit a flegmate:ꝛ est subtili⁹ q̄ sal ꝛ q̄ salnitri:ꝛ q̄ aqua piscū salitoꝛ veteꝛ:ꝛ vtus eoꝛ est debilioz virtute eius ꝛ opatio eius est in hūc modū.accipe farine ozdei partes duas:salis ptē.i. cōfice cū aqua ꝛ fac focacias azimas: ꝛ pone in furno:ꝛ dimitte ibi donec ꝓburant̄ int⁹ ꝛ extra: deide eꝗbe ꝛ diuide vnāquāq; partē eaꝛ in tres aut quattuoz partes:ꝛ pone in olla magna mūda ꝛ coopi aqua ꝛ pone cū eo de cifilonibus palmaꝛ plenā manū: ꝛ pone ollaz in furno panis a pncipio noctis vsq; manc: ꝛ sūt q̄ coquūt panē cū aqua sup ignē ꝛ coquūt vsq; ad ꝓsūptionē medietatis aque ꝛ colāt: ꝛ ponūt in aqua ex melle ꝓm volūtatez eoꝛ ad frāgēdū salsedinē eius ꝛ cōseruant B: ꝛ capto muri ꝛ almuri sunt opatiōes alie lōge ab istis quas dixim⁹: q̄ sūt ydonee comestiōib⁹ regū: ꝛ nō oz eas memorari i B loco mō:qz sufficit nūc de mō isto q̄tū ad necitatē medicie.
Murion.i.auricula muris:vt in Alexandro de podagra.
Murtur.idest vermis.
Muruban.idest saxifragia.

¶Cap'm. CCCCCXLIIII.

Mus oibus est notus. AVICENNA. lib.z.sanguis eius eradicat verrucas: ꝛ stercus eius cōfert sup allopitiā:ꝛ ꝑpe linitū cuz cepe: ꝛ ꝑpe illud qō est adustū:ꝛ exiccat̄ ꝛ assat̄ mus ꝛ dat̄ ad comedēdū infanti ꝛ abscindit fluxū saliue ab oze eius:ꝛ si bibat̄ stercus muris cū thure ꝛ aqua mellis frangit lapidē: ꝛ si supponatur colliriū soluit vētrē pueri:ꝛ qn̄ coquit̄ cū aqua: ꝛ sedet in ea qui difficultatez patitur vrine cōuenit ei:ꝛ qn̄ mus scindit̄ ꝛ ponit̄ sup pūcturā scozpiōis sanat ipsaz. DIA. cap.fimus.stercus muris tritū ꝛ ymbilico infantium imposituz ventrem exponit.
Musa ē fructⁿ qdā i quo peccauit p̄m⁹ parens.l.maaleb.
Musagurat. idest cibarium vel sapoz qui fit sine carne ꝛ multis speciebus.
Musaragi.idest quādo cooperitur pupilla nimis.
Mustar ara.mustum.gre.mustos.
Mustellarū duo sūt gnia.vnū qō ē maiⁿ ictides gre.vocāt.

¶Cap'm. CCCCCXLV.

Muscata herba est ex se expādens in terrā odorē habēs musci.ꝛ inuenit̄ maioz ꝛ minoz: ꝛ ē silis agrimonie:nisi qz ē minoz ea.ē alia mioz muscata q̄ est minoz supiozi:cōuenit cardiace ꝛ debilitati cozdis.
Musceleon.Moseleon.idest oleuz muscellinuz.
Muscellina.est herba facta sicut buglossa:cui⁹ radix ē rubei colozis exteri⁹ in supficie.in sicilia liniunt̄ ex ea genemulicrū.ꝛ alio noie vocatur lactuca asini.
Musus.idest apiū risus.
Muscus equinocū est ad lanuginē que est in epatica que vestit lapides maris:ꝛ vocat̄ musc⁹ maris vel lapides ozrentis:ꝛ est muscus aque q̄ facit labere pedes. ꝛ silr est equocū ad lanuginē que vestit arbozes.pro illo qui ē lanugo.l.malamusch.aynech.ꝛ p musco odozifero.l. Misch. Est alius muscus dictus muscus regis:ꝛ est basilicon cuz folys paruis.l.Medion.
Mutagakil.est nomen regis.
Mutagenat.idest cibus qui fit in aliquo vase cuz lacte seminū cōmuniū.iure galline ꝛ vitellis ouoꝛ cū çuccaro ꝛ speciebus factis ex cinamomo:spica:cubebis:calamo aromatico ꝛ carui ꝛ coquitur in igne apposita sup vas testa calida.
Mutali. Muthathalin. quid est.l. Alfachi. Musadi.Almusati.Mixader.
Muçadir.in lib.alchimie sepe inuenit̄.ꝛ apud Valyabbatem muçadius:ꝛ almuçadi in.c.debilitatis visus est salarmoniacus. ꝓprie aūt apud arabes muscadē vocatur a quo multi latini laxadrā vocāt corrupte.lixadram.
Muzagara.idest sapoz acetosus.
Muzum.Muzium.propzie dicitur id cuius sapoz ē ꝓpositus ex dulci ꝛ acetoso.ara.muz.

¶Sequitur de littera.N.

Littera apud grecos est liquida alr eodē modo ea vtuntur sicut nos.
Naam.idest strutio auis.
Naamar.Nachama.i.mentha.Nacha. Nabamaba.Nabanaba.

¶Cap'm. CCCCCLXVI.

Nabach est fructus ſz Auic.arbozis dicte asadar. siue saydar que apud Dia.vocat̄ agrifolium.vez apud Sera.est aliud nabach.ſ.cortex arbozis a Dia.dicte nastatimon. ꝛ dicit Sera.ca.nabach. q̄ afferē de india:ꝛ est in coloze similis croco; ꝛ sunt sicut corticeo

mozi boni odozis calidi: ⁊ fiũt cũ eo suffumigatiões: ⁊ poniť in ꝓfectiõib⁹ vngtõ ꝓ: ⁊ i alys ꝓfectiõib⁹ calefactozys: ⁊ hz vtute calami aromatici. Et idẽ auc. Hal. ẽ ca. in. 3. ⁊ est ex spẽb⁹ Idie: ⁊ qñ fit suffumigatio cũ ea valet corruptioni matricis: ⁊ ꝓfert suffocatiõi ei⁹ qñ ẽ siccũ. In tacuino scribiť. q⁹ nabach ꝓpať nespilis: ⁊ çaroz qõ ẽ magis odoziferũ nespillis. ⁊ ita siť tudo ẽ in vtute qñ fruct⁹ agrifoly est stipticus ꝓfortãs stõm. ⁊ siť ꝓparať nespilla ⁊ çaroz.

Nabale. i. apis.

Nabat. ara. est dictum planta. Nabar.

Nabati. est qõ fit in septẽtrionali parte. ⁊ Nabati est regio. vñ qñ reperiť i aliqua medicina intelligendus est de oziẽtali a nabathea regione oziẽtis que iacet inter iudeam ⁊ arabiam. PLI. lib. 5. ca. ii. ⁊ lib. 6. ca. 28. ⁊. 29. in fi. ⁊ li. 12. c. 18. ⁊. 21. Nabathei ſť qui sunt ex arabia cũ ter-

minis syrie. Qui. lib. meta. Eurus ad europã nabatheaq; regna recessit.

Nabs. i. acozus.

Nabet. Nabcti. i. candi. dinus super Mes. c. i.

Nabit. i. pot⁹ quidaz q fit ex dactilis ⁊ ficubus siccis. coctis in aq̃ vel quocũq; fructu dulci.

Nachala. Nachle. ara. idest palma.

Nacham. est qõdã aial.

Nachama. Naamar. i. mẽta

¶ Capl'm. CCCCCXLVII.

Nachana ara. gre. ⁊ lat. ameos. SERA. cap. nachana siue nanochach. auc. Dia. qdã nominãt ipm pomũ antomatiõ. i. ciminũ ethiopiũ vel nã cimini ethiopy ẽ alia a nã ameos. ẽ notũ ẽ nãq; señ fere siť cimio ethiopio: nisi qz ẽ min⁹ eo multũ ⁊ albi⁹ ⁊ duri⁹: ⁊ in suo sapore ẽ de siť tudie sapozis oziganí: ⁊ illud qõ ẽ eligẽdus ex eo ẽ illud qõ ẽ recẽs ⁊ mũdũ. Et idẽ auc. Hal. magl iuuatiuũ qõ ẽ ex eo ẽ semẽ ei⁹: ⁊ i sapore ei⁹ est amaritudo pauca ⁊ acuitas ⁊ vt⁹ ei⁹ ẽ calz ⁊ sic. in. 3. Et idẽ auct. Abẽ. mes. dixit. q⁹ puocat vrinã: ⁊ semẽ ẽ bonũ fe. anti. ⁊ qñ ei⁹ decoctio poniť supra pũcturã scozpiõis aufert dolozẽ: ⁊ ẽ bonũ friditati stõi ⁊ epat): ⁊ aufert opilationẽ: ⁊ sedat nausseam: ⁊ desiccat hu. stõi: ⁊ est bonũ humiditati que est in pectoze: ⁊ mũdificat vias renũ ⁊ vesice: ⁊ exhibit lapidez ex eis postq̃ fuerit fact⁹. ⁊ qñ fit linimentũ cuz eo abstergit mozfeã ⁊ baras: ⁊ maxime cũ medicis q̃ sũt ad hoc.

Nachue. Nacue. i. manta.

Nachue ansi. i. vinee.

Nabius. i. sisimbzum.

Nadius bothozmarien. i. ciclamen.

Naduso. i. alumen.

Naeg. Naegi. idest acozus.

Naesul. idest abzotanũ.

Nafara. i. ignis grecus.

Naffara. Nafra. Nasta. i. napta. ara. nafth. petroleuz seu aspaltum.

¶ Capl'm. CCCCCXLVIII.

Nakala ara. lat. palma. SERA. cap. nakala. siue nachla. diuidiť diuisiõib⁹ multis. nã sũt rami ei⁹. succ⁹ ramoz ipoz ciffilões ei⁹ ⁊ sũmitates ipi⁹ sine cacumie ⁊ cozteꝛ cacuinis ei⁹ est kfri: ⁊ recẽs ex eo imaturũ qõ ẽ sicut agresta vue est balach. Idẽ auc. Hal. suba succi ramoz affilonũ ⁊ sũmitatis est ꝓsita ex suba aquosa tepida ⁊ terrea frida. sz cozticis sũmitatis suba ẽ in seipsa siccioz: ⁊ nõ est i eo humiditas aliq̃: ⁊ sapoz toti⁹ arbozis ẽ stiptic⁹: vtus ei⁹ ẽ desiccatiua: ⁊ cõfert vlcerib⁹ putridis: ⁊ strigit iũcturas: ⁊ ꝓfert cozruptiõi cozpis ⁊ ozis stõi applicata exteri⁹: aut in potu sũpta: sz sedumatimas. i. nucleus siue os dactili qñq; ꝓburiť in olla siť altere medicie: ⁊ cũ exct⁹ fuerit ab igne extinguiť in vino: ⁊ postea abluiť ⁊ poniť loco tutie i colliryo q̃ ponunť i oculo: ⁊ si nõ ꝓburunť p

ma vice ꝓburãtur itez: ⁊ vt⁹ eoz ẽ stiptica ꝓgluetinatiua qũ miscet cũ lardo ꝓuenit vlcerib⁹ q̃ fiũt in oculo ⁊ exitu oculi ⁊ casui palpebraꝝ ⁊ icarnat vlcera. Et idẽ auct. Abẽ mes. vt⁹ ciffilonũ ẽ ffa in fi. pmi gr. ⁊ sic. i medio eiusdẽ: cõfert acuitati sanguis ⁊ colere: ⁊ strigit vẽtrẽ: ⁊ nutrit nutrimẽto pauco: ⁊ curat dolozẽ stõi. Et idẽ auc. Raf. ciffilio sedat fluxũ sang. ⁊ tarde descẽdit a stõi fũdo: ⁊ ad ei⁹ descensuz iuuat gigiber ꝓditũ: ⁊ fať ea q̃ fať kfri. i. sũmitas ramorũ palme vl cortex sũmitatũ eoz. GALI. 8. simp. phar. ca. finix. arboz. i. palma stiptica pticipat vtute in oib⁹ eius ptib⁹. Ramoz igiť succ⁹ auster ẽ aquosa suba tepida ⁊ terrestri ffa ꝓsistẽs. siť aũt hui⁹ nãe ẽ: ⁊ vocať cenogefales. i. cifiloni⁹ esibilis exñs. fruct⁹ vo ei⁹ ⁊ maxie dulcis nõ pauca pticipat caũtate. esibilis aũt exñs ad multũ puẽit vsuz: nõ solũ extrinsec⁹ apposit⁹ vbi ꝓfortare qd siccare ꝓgregare dẽsare: ⁊ ꝓstringere idigem⁹: sz assũpt⁹ vt cib⁹ simul cuz alys ⁊ ipse p se: qõ vo vocať alacer germẽ exñs molle palme tãdẽ cũ cenofegalo hz vtutẽ: qõ vo est velut retia eius stiptica vtutẽ possidet. siccat aũt plus ꝑdictis ceu ⁊ ꝓsistentia subẽ siccⁿ eis exñs ⁊ minime pticipãs humiditate. vñ multi in putredinalib⁹ vlcerib⁹ eo vtunť: ⁊ in farmacys colligẽtib⁹ laxis articulozꝝ ⁊ epaticis: ⁊ stõicis vtutib⁹ extrinsecus. Est aũt radix hui⁹ plãte siccatiue ꝓmodaciter virtutis hũs qõ ⁊ ipa stipticitatl. Rabi moy. ca. de palma. coz palme auget sgma ⁊ iuuat ad coytũ. AVER. in suo colliget. ois ptes dactili stipticitatẽ hz manifestã: sz fruct⁹ eius cũ est maturus aliquã hz stipticitatẽ. Cortices vo ozbozis ꝑdicte maioz ẽ hñt stipticitatẽ. Cortices vo ozbozis ꝑdicte maioz ẽ hñt stipticitatẽ aligbus ptibus ipsi⁹, pro fructu eius. l. potbab.

Nakeal. Nakeali. idest almea.

Nakre. arabice. idest cozticula.

Nalas nalasi. idest antimonium.

Nalbas. idest. vstum.

¶ Capl'm. CCCCCXLIX.

Naliop vel alion. ara. gre. ⁊ lat. spgus vel aspergus. SERAPIO. ca. nalion. auc. Hal. vt⁹ eius ꝑma est q̃ ꝓsiccat: sz nõ hz friditatẽ neq; caliditatẽ abstergit apit opilationẽ epatis ⁊ renũ ꝓpe semẽ ⁊ radix: ⁊ curat dolozẽ vẽtiũ: q: siccat sine calefactione ⁊ infractione. Et idẽ auc. Dia. qñ elixať vna ebulitiõe ⁊ comediť mollit vẽtrẽ: ⁊ ꝓuocat vrinã: ⁊ qñ coquiť radix ei⁹ ⁊ bibiť decoctio eius ꝓfert strãgurie ⁊ hicteritie ⁊ sciatice: ⁊ qñ coquiť i vino ꝓfert decoctio eius mozsui rutelle. ⁊ qñ ex decoctione ei⁹ fit collutio ozis ꝓfert dolozi dẽtiũ: ⁊ semẽ ei⁹ qñ bibiť fať opatiões radicis. ⁊ dr q⁹ elixatura ei⁹ occidit canes. ⁊ dicũt aliq: q⁹ qñ cozrua arietũ sepeliunť in terra nascunť spgi. Et idẽ auc. Abẽ me. pẽtas ei⁹ ẽ remouere dolozẽ lũbozuz q̃ sit a flegmate ⁊ vẽtositate ⁊ dolozẽ colice qz mollit vẽtrẽ. ⁊ si bõ vtiť eo multũ facit nauseã. GALIE. 2. de cibis. c. de aspgo ait. q⁹ sũt diuretici modicũ hũtes nutrimẽti: ⁊ nõ bñ digerunť. Et idẽ. 6. simp. phar. c. aspgus. ẽ abstersiue virtutis: nõ tñ calefacit manifeste neq; infrigidat. ⁊ iõ tam renũ q̃ epatis ꝓpilatiuus est ⁊ magis radices ⁊ semina q̃ berba gn ẽt sanat dolozez dentiũ: qñ sine calefactiõe desiccat quoꝝ egent maxime dentes.

Nana. idest mentha.

Nanasar. idest abzotanum.

Nanasmon. idest colofonia.

Nanem. Nanen. idest cimbalaria.

Napaçur. idest sisimbzium.

Nanachue. dicit Ste. Ameos.

¶ Capl'm. CCCCCL.

Napellus est berba sicut elleborus niger: cui⁹ radix est ozdinata ad modũ rhetis: est anthonomasice berba venenosa ⁊ ẽ ꝑma ps acõiti. AVI. lib. 2. ẽ venenũ gnitiosuz: ⁊ ẽ i sũmo ca. ⁊ sic. delet albaras

linitũ: ⁊ ꝓfert lepze. vñ ẽ venenũ destruẽs bibẽtẽ se. Maioz vo ipsi⁹ potio ẽ medietas. 3. vni⁹ ⁊ hec iterficit ⁊ siť minus. ex eo coturnices cibanť ⁊ nõ moziunť ex oib⁹ ꝓfectionib⁹ diamuscus ei residit. Et ali⁹ qui vocať napellus moysis: ⁊ vult dicere napellus: ⁊ est qõdã aial siť muri qõ mozať in radice napelli nascẽs cũ napello: ⁊ que ei appropinquat nõ crescit arboz: ⁊ est tyriaca napelli: ⁊ ẽ maioz eo ⁊ in eo sunt oia iuuamenta napelli.

Napcos. Napion. i. synapis vl semen eius. Paulus. c. de cephalea.

Napeuz. Napia idez. Napo Napon. Naponti. Napti. Napus.

Napus vel napias cauť est q̃dã spẽs rape. l. delion.

Napi. i. synapi.

Napta. i. petroleũ qõ vocať stercus demonis.

Napo vel napis qd est. Pli. lib. 20. c 4. in pn. ⁊ lib. 19. ca. 5. ante me⁷⁷.

Nar. ara. i. ignis.

Naragit. Nargil. i. nux indica magna.

Narbisos. Narchisos. i. narciscus narcissus: ⁊ inducit tremozẽ manuũ: tenenti eũ diu. Ste. ob frig⁹. Dia. multi sic vocant centauream maiozez.

Narcha piscis ẽ. teste Alex. stupozifice nãe: qui mediante limo vl calamo reddit manũ piscatozis insensibilez. inde narcoticũ oẽ stupefactiuũ.

Narchosis. Narchodes. i. stupoz segnis stupidus.

Narchotica. obdozmitãtia. i. stupefactiua. Carotica.

Narciscus qd ẽ. l. basal. alzit Bulbus ematicus. Dias. Stepha. Narges. Plini⁹ lib. 21. ca. 19.

Nardus agrestis. i. assaruz. Nardus rustic⁹ idẽ Dias.

Nardus cretica. i. saliunca.

Nardus celtica. Nardus romana quid sũt. l. simibel. Saliunca.

Nardus schaciũ vel scachios est spica indica dcã spica nardi. Diasc. Nardila-

¶ Capl'm. CCCCCLI.

Nastatimon bãc vocanit Ser. Nabach. DIA. est qdẽ cortex idicus odozis boni: ⁊ sillis lanule sine corticib⁹. ẽ. n. viscide calefaciẽs. miscet deniq; timiamatib⁹: ⁊ in antidotis ⁊ acopis mittiť ex calefactozys: q̃pp medeť siť vt calam⁹ aromaticus ⁊ vapozationi supponiť tarda strictura matricis labozantibus.

Nasturtium quid est. l. cardamus.

Nasturtiũ aq̃ticũ vel babilonicũ qd ẽ. l. berocalchal.

Nasturtiũ siluestre qd ẽ. l. leuisticũ. biberida. pli. li. 25. c. 8.

Nasturtium oziẽtale ⁊ textoꝝ. quid sunt. l. cardamus.

Nasuo. idest polium montanum.

Nasur. idest abzotanum.

Natan. Natron. Nataron. i. vitrum. ara. Ste.

Natanacha. Nana. Naamar. Nachama. i. mentha.

¶ Capl'm. CCCCCLII.

Natarab. ara. lat. scozpio. est aial venenosuz oib⁹ notũ. GALIENVS. qñ teriť ⁊ ponitur sup locũ mozsure ipsi⁹ ꝓfert. ⁊ siť qñ assať ⁊ comediť. ⁊ ꝓfert ẽt ꝑm qõ dixim⁹ mozsui vipe: ⁊ ꝓfert cinis ei⁹ ꝓbusti lapidi renũ: ⁊ vesice. ALMAN. trac. 8. c. bis q̃ fugãt venenosa. si suffumigeť dom⁹ ex scozpiõe oẽs aly fugiẽt. siť si fumigeť dom⁹ sulfure ⁊ vngula asini ⁊ galbani fugabunť scozpiões. olz. n. i fozamib⁹ eoz: si fusuz fuerit nõ ide vlteri⁹ exibũt imo fugient. Et idẽ de pũctura scozpionũ ẽ bibere põdus aurei. cũ aq̃ aut vino ex radici. cologn. siccl. aut vni⁹ aurei põdus ex medicamie de assa cũ vna. 3. vini ⁊ locũ q est supra pũcturã stringere: ⁊ ex oleo de ben ⁊ aq̃ ca. embzocare: ⁊ sambacio in quo castozeũ ⁊ cusoz. cõfricata fuerint inũgere: atq; cuz eo locũ fortissime fricare. Tyriaca q̃ valde ꝑficit. B. radicũ capparl. absin. nabati. aristolo. gẽtiane. anĩ. ꝓfice cuz melle. dosis hui⁹ in potu. 3. iiij. Itẽ ꝓfert tyriaca dyatesseron: vl vinũ vet⁹: ⁊ allia ei ad comedẽdũ tribuere: atq; ⁊ eis loco empti suppone. locũ q̃q; assidue cũ igne calefaciat. si aũt feb. supueniat sequẽti die flõma: ⁊ aquã ozdei ei tribue: ⁊ custodi ne acutã egritudinẽ icurrat. oẽs ꝑterea abstineãt ab apy comestione vbi scozpionuz multitudo fuerit. DIASCORI. Scozpiomõtan⁹ qñ teriť crudus: ⁊ poniť sup pũcturã suã curat. assať ⁊ comest⁹ idẽ facit: sz scozpiões marini qñ comedunť ⁊ bibiť ius eoz laxãt colerã ⁊ ꝓferũt aq̃ descẽdẽti ad oculuz: ⁊ obscuritati visus. AVICEN. lib. 2. c. de scozpione. Oleũ scozpionũ ꝓfert dolozib⁹ auriũ valde.

Nathanacha quid est. i. dichanaca.

Nathicos. natis. i. ferula.

Natis est ꝓfectio quecunq; facta ad formã bucis.

Natisen. natisi. idem.

Natienibi. i. colofonia.

Natra. i. posterior ps oculi.

Natris. i. bircina. PLI. lib. 27. c. 12. circa pn⁷⁷. Natris berba ẽ: cui⁹ foliũ euulsũ hyrci virus redolet.

Natrodisia. i. rubus.

Nauchana. i. nachana.

Naufirdus. ẽ qdã morbus qui oziť infantib⁹ quo difficulter ⁊ cũ sonitu p nares inspirant ⁊ respirant.

Naurosalchese. i. nasturtiũ.

Nautia. nausta. DIA. est cotula olear. i. cos q̃ acuitur acies ferri.

Nautia gre. nausia.

Nealis. idest amomũ.

Neales. i. noue saliture. Halienus. ca. lentium.

Necara idem.

Nebefer. i. hipoquistidos.

Nebeflach. i. pimpinella.

Nebetar. i. hyrcina.

Nebid. Nebidh. Nebidi. i. vitrum.

Nebothi. l. candi. hali. 3. tegni. cõmẽto. 15.

Necara. nealis. i. amomum.

Necerton. i. folium.

Necresis ẽ genus mozbificatiuũ alic⁹ ptl mẽbri. Dia.

Necrenifie. i. semẽ peonie.

Nectar. i. claretum de vino melle vel çuccaro ⁊ speciebus conditum.

Nectariũ. i. abzotanuz.

Nectarides quid est. Plinius lib. 14. ca. 16.

Neda. i. regali dispõne hali. est ꝓfectio q̃dã aromatica ad fumigãdũ q̃ cõsueuit deferri ad nos trociscata in foꝛ⁹ q̃drãgulata oblõga. dcã nedo nedu.

Nedibus. i. neticus.

Nediran. i. auricula muris.

Nefel. gre. nephili. i. nubis.

Nefele. Nephele. gre. i. nubes.

Nefelin est morb⁹ phibẽs ozũ capilloꝝ.

Nefelon. nefelon. est qõdã vlcus oculi. Halien⁹ li. de facile acquisibilibus.

Nefosar. idest peonia.

Nefre. idest thit.

Nefresis. i. passio renuz.

Nefro vel nefri gre. i. renes.

Nefrochathar. idest renib⁹ apta ꝓfectio.

Nefreugi. i. amilum.

Nefricos. gre. nefreticus.

Nefron. gre. ren.

Negataf. Negrataf. Negrataki. idest silnestris.
Negebroch.i. cimbalaria.
Negefar.i.opiuz.
Negen ⁊ chela.i. graren.
Negifar.i.ypoquistidos.
Negil. Negili. Negen.idest gramē.theil ara.
Nemea interptaf comestio ⁊ est grauius vitiū q̃ corrosio.
Nemamema. Neman. Nemana. ara. exposuit trãslator. Auicēne.q̃ ē sisimbriū;⁊ in hoc etiā errauit Costãtinus. veritas autē ē q̃ ipsuz ē serpillū. vñ.c. de Nemā. AVICEN. p.ca.de serpil.apud Diaf. idē dicunt. q̃ etiā Sera. apparet.⁊ p Stepha.etiā in sinonymis. nemanū.i. serpillū. Itez alibi de serpillo.serpillū.i.nemane.
Nemanu. nemeri.i.çiçiber.
Nembes. Nemebrese.idest sorbilia.
Nemeireris.nemertin.idest vulpicula. Nemeresin. Haf.libro secreti.
Nemen.ara.i.sisimbriū.Al. serpilluz.
Nemama.i.nemen. Ste.
Nemica. Nemita. i. ameg.
Nemicba. Neiche.i.ameos
Nenuca. Nenucha.cē. ifra.
Nemis.i.lenticula.
Nentu.i.coctus.
Nenuca. Nenucha. Nenuchia.i.ameos. Nenuche. Manachue.Auic.
Nemicha.supra.

¶ Laplm. CCCCCLIII.

Nenufar. Ninufar lat. ara. silofar nymphea gre. Anilofar. a nymphis (que dicebantur dee fontiuz) qz in aquis nascit. Sciendū q̃ nenufar ē duplicis generis.vnū aquaticuz. aliud terrenū.aquaticū est nenuphar vel nymphea aquatica:vel cacabus veneris:vl papauer palustre: vel aliga palustris habens flores albos similes lilio habētes in medio velut crocū. terrena ē que vocatur vngula caballina faciēs flores croceos vel tussilago:vel camelcucē gre.⁊ ara.vocat phatanū:vel pharfugium:nascit iuxta fluuiū. SERAPIO.ca. silofar.est plãta nascens in paludib⁹ nō currētib⁹ bz folia similia folys plante dicte pinozin:nisi qz sunt minoza eis ⁊ longa parū: cuius quedã partes apparēt sub aqua:⁊ quedã sup aquaz: ⁊ in oibus sunt folia multa: ⁊ habet ramos in vna radice egrediētes:⁊ habet flores albos similes lilio cū palliditate pauca habēs in medio velut crocū: ⁊ quando pducunt flores eius apparēt capita similia malis:aut capitibus papaueris nigri in gbus semē est nigrū:amarū:viscosuz:⁊ bz stipitē lenē:nō grossuz: nigrū simile herbe dicte pinozin:⁊ habet radicē magnā albā vel asperā habētē nodos:⁊ aliq̃ ex eis habet radicē nigrā. Et idez auc. Hal. virtus radicis ⁊ seminis hui⁹ plāte est que desiccat sine mozdicatione: ⁊ stringit ventrē.flos eius est frigidū ⁊ hu. Et idē auc. Albasari ē fri.in.z.hu.in.3. DIASCORIDES.ca.nenufar .i.nymphea.nascit in aquis stãtibus vel locis cultis ⁊ aq̃sis:folia habēs similia cicozio:sed minoza ⁊ oblõga altum super aquã pferēs caput multa capita in aqua habens ex vna radice.flos est illi albus silis lilio cū pauco pallozе:semen habēs in medio croceū:sed cū flozuerit caput rotundum efficit sicut mala maciana:aut capita miconꝫ nigri i quo semē inuenit latuz ⁊ spissuz:in gustu argilosuz. basta eius leuis nō grossa ⁊ nigra similis cicozeo:radix est illi nigra ⁊ aspera ⁊ nodosa que in autūno siccat. Plini⁹ lib.z5. ca.7. POSSE.SERAPIO.auc.Hal.radix ei⁹: ⁊ semē stringūt ventrē. Et idē auc. Albasari.flos eius aufert vigilias eueniētes a caliditate. Et idē auc. Raf.inducit sōnuz est fri.⁊ sedat dolozē:⁊ oleū eius est fortius oleo violato. DIASCORIDES. Radix eius sicca bibita cū vino ciliacis medet splenem siccat:cataplasmatib⁹ adhibita:⁊ stomacho ipposita:dolozē cōpescit:bibita vesice dolorē mitigat:maculas cozporis detergit. Alopitias emendat pice addita oia sitr facere potest:multū in sōnis videtib⁹ bibita prodest.tumozez testiuz tollit.semen eius assidue bibitum id facere nouit.potui data arqz illinita cozporibus similiter habet virtutes. Itez radix eius ⁊ semen desiccant sine mozdicatione.⁊ ideo reuma ventris repmit:semē vero eius potui datuz repzimit seminis fluxuz si plus a ratione fluat:que albaz radicez habet fortioz est: ⁊ bibitur cū vino nigro. nam stiptice participat ⁊ aliquid proiectozie virtutis:ita vt aluuz sanet infusa: ⁊ allopitiaz cum pice liquida curat. AVICENNA.de viribus cozdis ait. q̃ confortat coz. GALIENVS.sexto simp. pharmacoꝫ. capitulo de tussilagine.bilbiuz siue tussilago: ⁊ est vngula caballina vel nenufar terrenū:vel farsana.nominat autē tussilago:eo q̃ tussibus ⁊ orthonoicis cōferens creditur.si quis sumens folia sicca vel radicez sup prunas fumigans inspiret consurgentez fumuz. Est autez mediocriter acre: quia ⁊ rumpere sine doloze creditur vniuersa apostemata que in tozace.viridia vero folia ⁊ flozes flegmonez patientia membra cuz difficultate digestionis exterius cataplasmata iuuāt ,ppter amissionē aquose humiditatis: cuius omnia viridia ⁊ tenera hec quidez magis:illa vero minus participāt. sicca vero folia lily acriozis sunt virtutis: vt cōpetant flegmonez patiētibus. AVICENNA.li. scdo.syrupus eius lenit ventrē:⁊ cōfert febzi estatis: ⁊ est vehemētis extinctionis.
Nepit.nepita.nepithefendēis.i.calamētū. Nepitella gre. Calamentū. est autē quedā nepita mōtana quā nepitā cattinā dicūt eo q̃ odoze ⁊ tactu miro modo cattos ad coitum incitat.
Nephilis gre.nubes.Theophilus.
Nere.idest arboz cerasi siluestris:de cuius cortice sophisticat cassia lignea.l.maaleb. Et cōmētuz Nicolai sup esdra in fine.

¶ Laplm. CCCCCLIIII.

Neregil arab.ieumedi.lat.nux indica.⁊ ē nux magna. SERAPIO. Est plãta insule que est in mari arni.⁊ in ptibus insulaꝫ ming. Et dicitur q̃ est palma de mocchol:⁊ iste isule nominãtur dabget:⁊ ab eis deferunt dabib. ⁊ est neregil. vltima vero istaruz insularuz est saradib açaran. Et idē auctozitate Halieni.in li.de cibis.nux indica est ca.in secūdo.bu.in pmo. Et idez Serapio.signuz būiditatis eius est q̃ cito corrūpit: ⁊ ipsa est grosse ⁊ grauis substãtie:nisi qz ipsa nō ē mali chimi oportet q̃ caueat ab ea que nō est recēs:⁊ bona que est multe albedis in carne sua:⁊ i q̃ ē aq̃ dulcis bona:⁊ illa aq̃ q̃ est ꝯtra ipsaz est signū sue recētie:⁊ bz excoziari illud quod est albuz ex ea existens exterius:qz iste cortex est durus grauis stomacho:lõginquus a digestione.⁊ si aliunde digerit nō inuenit corpus in eo aliud:nisi q̃ nutrimētū modicuz: ⁊ ipsa quidē nux comedit cū çuccaro tabarçet:aut cū penidys albis:⁊ ppe ab eis qui sunt calefacti. flegmatici vero cuz pauco melle ⁊ colerici nō vtantur ea:⁊ sumāt eā flegmatici in ieiunio:⁊ expectēt donec descēdat a stomacho ⁊ post comedāt:⁊ qñ ipsa veterascit expellit ascarides sua p pietate:⁊ oleū eius vetustū ofert vētositatibus lūboꝫ:⁊ dolozib⁹ genuū:⁊ emozroydib⁹ q̃ fiūt a flegmate qñ bibitur:⁊ qñ linit exteri⁹ maxie admisceat cū oleo nucleozum persicoꝫ qñ administrat de vnoquoq̃ illoꝫ.z.i.aut aur. i.Oleū vo eius,que noua est ofert flegmaticis:⁊ ē meliorl chimi q̃ butyrū vaccinū vel ouinū:qz nō pungit stomacū sicut facit butyꝫ vaccinuz vel ouinū nec mollificat eum. Oleū vero eius cōfert vesice. IOANNES.MESVE. oleū eius cōfert dolozi neruoꝫ ⁊ lenit pectus: ⁊ pulmonē clarificat vocē:⁊ ipiguat: ⁊ addit in spmate. AVICE. lib.scdo.dicit.q̃ augmentat coitū:⁊ cū antiquat comesta ascarides ⁊ vermes necat.
Neremisk. Neremusch.i.semē rose asini.Auic.
Nercon.idest affodillus.
Nercon.idest rododaphni.

Neremusca.nerestnich.neresmik.i.rosa asini: flos eius ⁊ cortices similant maci:sed minus rubeus:⁊ est aromaticus declinans ad caliditatez:⁊ habet parū pōticitatis ⁊ appropinquat in virtute neriden.Auic.
Neridam.idest auricula muris.
Neriden.neriden bortēsis.i.spica romana vl celtica.Aui.

¶ Laplm. CCCCCLV.

Nerion gre.aut neredendron:aut rododafnes.Nereo ara.adelpha.lat.oleāder vel landrum. DIASCORIDES.cap.nereon.frutex est oibus nota.folia habet silla amigdalis:sz maioza ⁊ pinguioza: ⁊ florez rodo silez:semen etiā patēs sicut cozrui veluti lanam: deintus habēs silem iacinto. Radix est illi oblõga ⁊ angusta:gustu salsa:nascit locis aq̃sis ⁊ maritis. AVICEN. li.z. Oleāder alia ē siluestris ⁊ alia ē fluuialis.siluestris bz folia portulace silia:sz sūt strictioza:⁊ ei⁹ tyrsi sūt lõgi expãsi sup terrã: ⁊ apud folia sūt spine:⁊ nascit i desertis domibus. fluuialis autē ozit in ripis fluuioꝫ: cuius tyrsi a terra eleuant:⁊ spine eius sūt occulte:⁊ folia eius sunt sicut salicis ⁊ folia amigdali:⁊ est sapozis valde amari.supioz cutis eius:⁊ flos eius est sicut rosa rubea bon⁹ valde:⁊ super ipsuz egredit qōdā silē pilis:⁊ ei⁹ fruct⁹ est durus plenus aspero:⁊ intus est res sicut lana.est ca.in.3°.sic.in.z°.Plini⁹ lib.z4.ca.ii.post pn^m. POSSE.DIASCORI.virtus est illi mortifera. Nā comesta ab aialibus mortē ifert.sed homini remediū ē salutis: maxime cū vino ⁊ ruta bibita morsib⁹ venenatis occurrit:pecoza minuta si odoze ei⁹ tacta fuerint moriunt. AVICENNA. iterficit pulices ⁊ vermes terrenos: succus folioꝫ eius valet scabiei ⁊ excoriationi:⁊ confert dolori dorsi antiquo more emplastri: ⁊ flos eius facit sternutationē:⁊ ē venenū hoib⁹ ⁊ bestys. verū cōfert cū bibit cū vino decoctio cū ruta ⁊ potat ⁊ liberat a vencnis vermiū venenosoꝫ. ego tñ dico q̃ hoc ē timozosuz: ⁊ ipsa ⁊ eius flos est venenuz hominibus ⁊ bestys ⁊ canibus. verūtamē cōfert quādo bibit cum vino decoctio cū ruta fm q̃ dicit Hal.8. simp.phar.c. rododafnes.i.landrū vel nerion nota ē oibus: frutex cataplasmata diaforetice vtutis ē:intra corp⁹ vero sūpta pnitiosa est: nō solū hoibus:sed plurib⁹ bestiaꝫ.fm oplexionē tertij ē gradus calef.incipiētis.pmi vo siccatiuū.
Nermis.i.rosa canina.
Nerodendron.i.nerion.
Nerosarch. Neosc⁹.i.bellū
Nesesem.i.vga pastoris.
Nesa. Nessa.i.amidion.
Nesar.l.filipendula.
Nesen.i.arboz tremula.
Nescē.i.faba greca.lothos. Agrifolium.
Nessefrogū. Nessen. Nessescertigi. Nesesoz.i.amillū.nesestiuz.Ste.p nixe.
Neseon.i.centaurea maioz.
Neserin. Albaui. Nesein.i. rosa siluestris alba hñs arborez spinosam vt domestica.
Nesim. Nestrez. Nesrin albam.i.rosa seni.
Nespilluz. quid est.l.zaroz.
Netabron.i.mãdragora.
Netbaliz. Netbalimi.i.epithimum.
Neticus.i.apostema ex genere apatū accidentiū in carnibus mollibus ⁊ p priic in glãdulosis locis:⁊ noiat nascētia cutis.
Netiuca.i.ameg.
Neubat).i.ferula siluatica.
Neusares.i.antimonium.
Neufaroz. Neufasozi. idest artemisia.
Neuus.i.pozrus carneus.
Neulifac.i.amomum.
Neuron gre.i.neruus. neura nerui.
Nezem⁹. Nezemusi. idest maiozana.
Nezezaroe.i.zaroz.
Niafoz.idest bdelium.
Niata. Niati.i.aqua.
Nicabzius. Nicabzi est passio qua patiens in die nō videt sed in nocte.
Nibi diarodon. Pau.c.de maculis faciei.
Nice.niche.nicte. i.amidū.
Nichim.i.laudius.
Nichia.i.vnguis.
Nichather.gre.Alexã.c.de epigrõnea.
Niciflos.i.vectonica.
Nicteris.gre.i. vespertilio.
Nicophatos quid est.l. rorastrum.
Nicties.i.nix.
Nictilopa. Noctilopa. gre. idest vt cuanescat visus in nocte:⁊ videat in die: ⁊ debilitet in fine diei.s. post solis occasuz Demo. Emeropa.
Nicticozax.gre.noctua.
Nictegreton. Pli. li.zi.c.ii.
Nidefim. Nidestz.i.almea.
Nidens.i.viridis.
Nidisso. Nidisaf.idest mellilotum.
Nidius.i.lãdx. nidrus idē.
Nidullax.i.assax.

¶ Laplm. CCCCCLVI.

Nileg. ara.gre.nesme vel chaer.vel adlen.lat. indicus. SERAPIO.capto Nileg.auc. Diasc. est de ipo domesticus ⁊ siluestris. Domesticus est ille quo tinctozes vtūtur:cuius foliuz est simile folio plantaginis nisi qz est magis viscosum ⁊ fortioris nigredinis: ⁊ habet stipitem longitudinis brachy vnius. Sed agrestis similatur domestico: nisi qz foliū eius est maius simile folio lactuce:⁊ habet ramulos longos plures gracilles cum multis ramusculis:quozuz coloz tendit ad rubedinez: ⁊ in sũmitatibus ramozuz sunt vaginule multe similes linguis: ⁊ est in eis semen:⁊ habet florez paruuz subtilem. Et idez auct. Halieni.domesticus est ille quo vtunt tinctozes: sapoz ei⁹ ē amar⁹ stipticus:⁊ ōsiccat fortiter sine acumie. Et idem auc. Aloesme.est arbustū puluerulentū: eleuaturqz cuz stipite suo lõgitudine vnius brachy:⁊ habet germina ramoꝫ in sũmitate sua est flos coziãdri ⁊ siccat ⁊ teritur: ⁊ ponit cum alchãna. Dicunt quidã q̃ adhlem est arboz nil ⁊ chatis ⁊ nesme sunt idē. Et idē auc. ysaac benaraz. alchat ⁊ nesme sunt idē:⁊ est halbac.⁊ est plãta habēs foliū longum plusq̃z folium salicis:⁊ similatur folio faseoli colozis quasi aurei:sed maius est:⁊ est caliduz ⁊ siccuz ⁊ stipticum. POSSE.SERAPIO.auctozitate Halieni incarnat resoluit conglutinat vlcera 'que sūt in cozpozibus duris.etiam si fuerit in capitib⁹ musculoꝫ:⁊ abscindit fluxuz sanguinis ⁊ dissoluit ⁊ minuit apostemata mollia:⁊ cōfert vlceribus putridis ⁊ cozrosiuis. Idem auctozitate Diasco.emplastrum cum folys eius confert apostematibus ⁊ vlceribus. Nam in pncipio ipsozuz conglutinat ea sua caliditate ⁊ abscindit fluxuz sanguinis:⁊ curat formicam ⁊ berisipillam:⁊ agrestis fortiozis est virtutis: ⁊ confert splencticis quando bibitur:⁊ fit emplastrum cum eo ⁊ iuuat plusq̃z primus.
Nileos.i.indicū.⁊ Nileos ē quedã radix que multū silatur galange:cu⁹ plantam ab auctozib⁹ nō inueni figuratã: sz ē spēs iūci.
Nileus.i.oleū mellinuz cū vini tertia parte.
Nilofar.ara.i.nenufar.
Nilon. diarodon.i.rosa viridis purgata.
Nima.berba est fm Plini. li.z7.c.iz. Nigina. trib⁹ folys longis intubateis .i.silibus intubo.
Nime.i.vsne.
Nimphea.i.nenuphar. Ego vidi in staguis ipsuz duplici floze albo.s. ⁊ croceo seu citrino quē luteū vocat Plini⁹:⁊ ipsa ē magis odozifera q̃z alba.
Nimicula qd ē.l.zadens.
Ninifi. Ninifisi. gre.i.mustella q̃ ēt gallis vicit.
Ninifon.vl monfon. apud Dia.est filex.
Ninifar.i.cibalaria.
Nipifal.nipifali.i.aspaltuz.

cap. 47. Hal. Diosc. li. 2. c. 180

Nipis.i.arbor sorbe.
Nisa.i.sebesten.
Nisa vl' Nisar.i.miseos. Nisu idem.
Nisapo.i.lutũ comedẽdum:
Nisulf. Nisur.i.almea.
Nithosechis Nithosethis.i. venter meruli.
Nitiflos.i.flos aneti.
Nitisulfir.i.acatia.
Nitre.i.folium.
Nitroflos.i.afronitrum.
Nitruz quid est.l.baurach.
Nitu.i.bedeguar.
Nitufal.i.arsenicuz.
Nix'est aqua cõgelata. ẽ mala senibus:ꝛ eis in quibus generanẽ hũores fri.Aui.
Nixa grece sebesten.
Nixe ara.amilum.
Nixar.i.cerasuz matiarum.
Noachasachaman. est q̃dam berba nascens in cãpo pilosa ꝛ dura qua caremus.
Noaes. Noas ara.i.es.gre. kalcos.
Noak vocant' greci costas molles inferiores.Cornelius cel.
Nocale. Nochale. Nokale .i.furfur.ara.
Nocha. Nochia.i. flõmoskia.
Nochifar. Nochifari.i.pulegium.
Noctiçora. Noctiçorax.i.bubones aues.
Noctilopa.i. Nictilopa.
Nodach.i.plueres ꝛ vnguẽta.
Nodalfar.i.apiũ risus.
Nodar.i.antimonium.
Noi.ara.i.nucleus pacrili.
Nois. Noisi.gre.i. ratio vel intellectus.mens.
Nomas est vlcus oculi putruosuz cõtẽtuz ex tumore ꝛ sordibus.quidã dicũt q̃ sunt comestiones cancrose.Demo.Pli. nomas gre.vocãt mala corporis que serpunt.
Nome.i.satirion.
Nomerac. Nomerati .idest almea.
Nozen.i.sumach.Hal.ca. de carne.
Noza.ara.i.calx.
Nozalisor.i.yronia.
Nozasar.i.muscata.
Nosadar. Noscader.i.sal armoniacum.
Nossalef.i.mustellina.
Notos.gre.dorsum.
Noticos mileos.grece.i.spinalis medulla.Las.fe.
Noualasar.i.sticados.
Nouinaticam.i.rubeum.
Nouisarac.i.psilium.
Nubastis.i.stafisagria.
Nubasuf.i.centaurea.
Nuber.i.vsnee.
Nuca.ara.i.spinalis medulla posterior pars capitis.
Nucaria.i.nux muscata.
Nucesar. Nucesarch.i. nux sarcha.
Nucleus quãdo simpliciter ponitur pro nucleo pini intelligitur quidã dicunt ꝑ nucleo oliue:sed in secundo can.Aui.de nucleo dactili intellexit.
Nucrati.i.locus vbi collum craneo iungitur.
Nuda.i.murha.
Nudalep. Nudalepi.i. stic⁹.
Nudeac liquor est.
Nudocalip.i.os mundi.
Nudolf.i.ceterach.
Nugasar.i.antimonium.
Nugaselienfi. Nugaselitus. quid est.l.Elitis.

¶Cap. CCCCCLVII.

Numur ara.vel mestratir. miseri.gre. serpilluz vel berpillum.lat. serpillũ. SERAPIO.ca. numir auc. Diascorides est de eo domesticum ꝛ silnestre: sed domesticuz est planta inclinata super faciem terre iacens: ꝛ quod de ea tangit terram infigit in terra radices: ꝛ habet folia ꝛ ramos similia folys ꝛ ramis origani: nisi qꝛ sunt albiores: ꝛ in odore suo est aliquãtuluz ex odore maiorane:ꝛ vtunt̃ ea multi i cibis: ꝛ nominãt eã multi arclas ꝛ aclanen. sed silnestre ex eo noiatur ragis qõ nõ inclinat̃ sicut aliud sup terrã i ortu suo mõstrat erectũ: ꝛ hz ramos suos subtiles lignosos adeo q̃ possumus facere ex eis licina ad lumẽ accendẽdũ:ꝛ ramuli sunt lõgi circa palmuz pleni folys rute similib⁹:nisi qꝛ sũt strictiora lõgiora ꝛ duriora folys rute:ꝛ flores acuti saporis ꝛ odoris boni ꝑ singulos ramos distictos: cuius color est in sũmitate ei⁹ purpureus:ꝛ hz radices in gbus nõ est iuuamentũ. Nascit̃ in rupibus ꝛ in locis lapidosis:ꝛ est fortius ꝛ calidius domestico:ꝛ admisceꝰ̃ in medicinis. Et est alia spẽs agrestis vel silnestris;ꝛ est silsgbarion.nascit̃ in locis hitabilib⁹ ꝛ domesticis:ꝛ est similis menthe:nisi qꝛ sunt ei folia latiora q̃ menthe ꝛ meliorẽ odorẽ habẽtia. Et idẽ auc. Hal. Substãtia ei⁹ est subtilis calida.ꝛ sic.in.3. Pli. ca.de serpillo q̃ q̃ sumit̃ pro poligonia: vt in Alexãdro de dolore capitis. ex causa calida. Et dicit̃ serpillũ:qꝛ sup terrã serpit. ꝛ est aliũ silnestre:aliud domesticũ. Domesticũ ramos diffundit super terrã.silnestre i lõgũ crescit ꝛ altũ. DIASCORI. ca.de serpillo sive vt latini cicer erratica berba est humilis ꝛ super terrã repens cum folys atq̃ ramis origano sillibus albidiorib⁹ tñ sansusuci odorẽ fingentibus:ꝛ eius species sunt due.vna hortualis sive vsualis que in campis lapidosis crescit.alia agrestis que nõ per terrã serpit:sz recte atq̃ stipitis positiõe erigit̃ cũ ramulis tenuib⁹ atq̃ orientibus in lõgitudine bipalmis:cũ folys paruis: rute silib⁹: sed angustiorib⁹ꝛ longioribus:cuius basta silis est sarmẽto:florẽ odoris suauis habẽs in oibus virgis ꝓstitutũ: ꝛ in sũmitate purpureũ:ꝛ linguã remordentẽ:ꝛ gustu piscidũ: radix eius inutilis est. Nascit̃ locis saxosis.est autẽ vehementior ꝛ calidior ea que est vsualis: q̃ iõ accepit nomen berpillũ qõ greci.berpete repere dicũt:qꝛ ambulat. Nam fruct⁹ hui⁹ plz ambulat fructificãdo. AVICENNA. lib.scõo.ca.mescatramesir sive mescarrasir ẽ: cui⁹ stipites sunt siles ascebesabrã sicco. Ex quo nõ assumit̃ in p̃ncipio cibi sapor plurim⁹ neq̃ odor:deinde succedũt amaritudo ꝛ acuitas:ꝛ est diuersarũ spẽruz:ꝛ vna est debilior alia. est ca.ꝛ sic.pueniẽs ad terrã. POSSE SERAPIO. auc. Dia.qũ sumit̃ in potu ꝓuocat menstrua ꝛ vrinã:ꝛ confert tortionibus vẽtris ꝛ attritionib⁹ musculorꝫ: ꝛ sũmitatum eorꝫ:ꝛ apatibus epatis calidis.ꝛ est bonuz ꝓtra nocumẽta venenorꝫ quãdo bibit̃ ꝛ fit emplm cũ eo sup morsuz: ꝛ qũ coquit̃ cũ aceto ꝛ admisceꝰ̃ ei oleũ ro.ꝛ pycit̃ sup caput sedat sodã:ꝛ est ꝓueniens ꝓpe litargie ꝛ carabito: ꝛ qũ sumitur in potu ex eo cuz aceto.3.iiij.sedat vomituz sanguis.ꝛ idẽ auc. Galieni semẽ eius est silr calefactiuũ . ꝛ iõ quidaꝫ exhibẽt illud in potu habẽtib⁹ sincopiz ꝛ tortiões in vino. Et idẽ auc. Diaſ.hz vim calefactiuaz qũ semen eius bibit̃ cuz vino:ꝛ cõfert distillationi vrine ꝛ lapidi:ꝛ tortionibus ventris ꝛ sincopi ꝛ fiat emplm cũ eo ad punctura apuz: ꝛ quãdo sumit̃ in potu sedat vomitũ. Et idez auc. Mesuay. Aperit opilatiões viarũ:ꝛ habet virtutẽ cõfortãdi multũ in punctura. DIASCORIDES. virtutẽ hz cõstrictiuam sive redarguẽtẽ mẽstruis iperat vrinã ꝓuocat bibitum tortiões ꝛ ꝓquassatiões vtiliter curat tumorẽ epatis cõpescit morsibus venenatis occurrit bibitũ ꝛ impositus id ꝑstat dolorẽ capitis cũ aceto coctũ oleo ro.addito cõpescit:maxime litargicis ꝛ freneticis adhibit⁹ ꝓdest nauseã ꝓuocat. Itẽ emoptoicis mederi dicit̃.3.iiij.cũ aceto datis. GALIENVS.sexto sim.phar.ca.de serpillo.nominãt ipsum multi susabar . sapor eius est fortiter acutus.est calidis subtilitatis:resolutis ꝛ ꝓuocat vrinam ꝛ menstrua. AVICENNA.quãdo pascũt eũ pecudes facit emulgere sanguinez:ꝛ excusat a calamẽto: imo fortius i eo plurimũ:ꝛ extrahit humiditates viscosas a pectore ꝛ pulmone. Syrupus eius confert cõturbationi:ꝛ nausee ꝓuocat mẽstrua fortiter ꝛ vrinam.

Nuscadar. Nuxader.i.nusador.Ste.

¶Cap. CCCCCLVIII.

Nusador ara.gre.vulsadar.lat.vero sal armoniacus. SERAPIO.est albus ꝛ rube⁹:ꝛ extrahit̃ ex lapidib⁹ claris duris: ꝛ est salsus mordicatiu⁹ multũ deferꝰ̃ ex corasceni:ꝛ sunt ei⁹ colores multi. Nã ex eo niger pulnerulẽtus:ꝛ albus:clarus sicut cristallus:ꝛ est melior.ꝛ est ille qui igredit̃ in medicinis.est ca.ꝛ sic.in q̃rto.est absterstuus humorꝫ grossorꝫ: ꝛ lauat ꝛ cõfert casui vuule ꝛ sgnãtie: ꝛ diminuit albedinẽ oculi seu pãnũ eius. Plini⁹ lib.31.ca.7.post p̃n⁹.

Nutbarer.ara. caries ligni corrosi.
Nutida.i.amigdala.
Nutifar. Nutifari.i. cimbalaria.
Nuttũscenus. i.stella terre.
Nuttusar.i.antimonium.
Nutum.idest motum.
Nux agrestis. idest yring⁹.
Nux alexãdrina. Nux pesica. Nux vsualis idem.
Nuxader.ara.sal armoniacus.
Nuxare.ara.serratura que cadit a ligno q̃ secatur.

Lapl3. CCCCCLIX.

Nux auellana lat.ara.seum agileũ. oibus est nota. GALIE.septimo.sim. phar.ca.de nucibus.est ãt ꝛ aliud genus cariarũ ꝛ nucum paruarũ que vtiq̃ ꝛ põtice nuncupãtur ãpliori participãtes terrestri substãtia quocirca ꝛ magis austera cum gustatur ipsa plãta ꝛ fructus ꝛ cortex apparet. in alys vero silis existit magne nuci que vocatur ab aligbus basilica. nuncupatur ãt ꝛ hec parua nux a pluribus leptocarium. POS.DIA.Auellane in cibo sũpte dolorẽ capitis icutiunt stomacũ inflatione discẽdunt corpi sano pinguedinem cõseruant sicce i vase figuli cõstitute distillationib⁹ mitigãdis vtiliter offerũtur trite ex aqua mulsa potate q̃ vetustissime tussis molestiã sedant. Aly tritas cum passo bibendas dederunt ad pulmonis ꝛ iecoris vitia sananda. Multi tritas cum pipere miscuerunt cum vino ꝓpinantes cõtra catarrum ꝛ tormenta ventris ꝛ vrine distillantis angustias valere senserunt:cũ assungia vel adipe vrsina contrite ꝛ allopicys linite capillis dãna restituunt. dicunt alig corza eius cum oleo trita oculos gattineos iuncta efficere ꝛ capillos:hãc multi leptocariam vocãt caco stomatica est que si assata fuerit ꝛ cum pipere bibita catarron maturescere facit ꝛ tota combusta ꝛ assungie mixta. vt superius scriptum ẽ facit. IO.ME.cap.de oleis . Oleũ eius valet contra dolorez arteticũ ꝛ neruorꝫ. AVICE. libro scõo. Auellana nutribilior est nuce q̃n est magis solida ꝛ minus vnctuosa ꝛ tardioris digestionis declinis est ad caliditatem quandam ꝛ siccitatem paruaz.generatur ex ea colera ꝛ i ipsa est stipticitas maior q̃z i nuce:ꝛ in ipsa iflatio ꝛ generat ventositatem in ventre iferiore ꝛ quod ex ea adustũ est tingit capillos facit sodã ꝛ assatur ꝛ comeditur cum pauco pipere ꝛ maturat corizam. Ipo. inquit. auellana in cerebro facit augmẽtũ.extimauerũt quidã q̃ ipsa illinita sup verticẽ puerorꝫ varios habentiuz oculos delet varietatẽ comedit̃ cũ aqua mellis:ꝛ cõfert tussi antique ꝛ adiuuat ad spuẽdũ.est tarde digestionis ꝛ excitat vomitũ.ꝛ ẽ tardioris digestiõis q̃z nux.ei⁹ cortex est stipticus ꝛ cõstrigit ventrem.ꝛ cõfert venenis ꝛ morsibus ꝛ ꝑ pte cum ficubus ꝛ ruta ꝛ pũcture scorpionis.

Nux carea basilica. Nux pontica nux parua.i.Auella.
Nux cipressi. oibus est nota:fit ex ea hz Aui.ẽplz rupturẽ.
Nux egiptia.i.nux sarta.que est magna hñs semia itus in casib⁹ ordiatis sic ẽ ordiatio seminũ i pomo nigelle ꝛ semina ei⁹: vocãtur grana paradisi vl' meliseta vel mela egyptia.sunt illa semina odorifera ꝛ nimiũ acuta mordicantia linguam vt piper.
Nux cardismiristica. Nux miristica. Nux itiscuta: ẽ nux muscata.nam miristicum gre.odoriferum . lat.
Nux gallica. Nux romana.quid est.l.electrum.
Nux edẽ. Nux bedẽ.nux kedẽ .quid est.l. Jeuz bendem.
Nux indica.quid est.l.ner egile
Nux integra est pondus ponderãs suminet.14.

¶Capitulum. CCCCCLX.

Nux methel lati.ara.ieum methel.SERA.ara. ieum methel.vachie bonalbacharich.idẽ sunt ꝛ sunt nux methel . ꝛ est fructus similis nuci vomice ꝛ semen ei⁹ est simile semini mãdragore ꝛ cortex eius est asper.ꝛ sapor eius est delectabilis ꝛ vnctuosus.ẽ fri.i q̃rto.ꝛ granũ eius silatur grano citri. POS. si detur de ea i potu kirat.i.cum vino iebriat fortiter: sed si detur duo aurei statim occidit.ꝛ idem aucto. Rasis. Jeum methel.ẽ narcotica ꝛ fortasse occidit opilat ꝛ facit euomere. ꝛ si detur de ea quãtitas.3.ij.inebriat fortiter: ꝛ oprz q̃ sumens eã sumat butirum calidũ ꝛ ponãtur extremitates eius i aq̃ calida ꝛ fiat q̃ euomat satis ꝛ curetur sicut ille q̃ sumpsit mãdragorã. Aui.li.ij.facit subet ꝛ ẽ mala cerebro ꝛ põdus vanich .i.ex ea iebriat.ẽ inimica cordi.3.i.ex ea ẽ venenũ dicy sue.

¶Caplm. CCCCCLXI.

Nux muscata nux miristica lat.ara. Jeuzbaue SERAP. Afferẽ de idia.ꝛ auc. Jsaac.meliores sunt ex eis rubee pigues graues ꝛ ẽteriores nigre leues ꝛ sicce.ca.sunt ꝛ sic. POS.stringit vẽtrẽ ꝛ aromatizat stõacũ ꝛ odorez eius facit bonum.aufert superfluitates a stomaco digerit cibum ꝛ expellit ventositatez ꝛ corroborat stomacum ꝛ epar ꝛ cõfert lẽtigini faciei ꝛ serpigni ꝛ extenuat splenem ꝛ mollit apostemata dura epatis ꝛ natura eius est sicut gariofilorum.est ca.ꝛ sic.i scõo bõa ẽ stomaco ꝛ epati frigi.confert debilitati eorum.

Nux romana apud Aui.est baur.romi.errore trãslatoris.
Nux tarch.i.cobzbague
Nux tamarisci vel tamararicis ẽ fructꝰ tamarisci. AVI. vocat ipsum Alkairme.30k. vel keinerzik ẽ equalis in caliditate aut est i p̃ncipio p̃mi abscindit fluxum sanguinis ꝛ collutio oris ex eo ꝛ aceto remouet dolorẽ dẽtium. Plinius li.13.ca.21.

¶Capitulum. CCCCCLXII

Nux vomica ẽ fructꝰ scõe spẽi titimali carsiceti per Diasco.fm quosdam vocatur castanea indica. SERA.ca. Jeũ alkei.auct.habix facẽ vomere fortiter color eius est inter glaucedinem et albedinem ꝛ est maior auellana parũ ꝛ sunt in ea nodi. POS. quãdo accipitur de cortice eiꝰ ꝛ teritur ꝛ cribratur ꝛ accipitur de ipso.3.ij.cuz duobus aureis anisi triti aut semine feniculi ꝛ conficitur cum melle sufficienti ꝛ bibitur cum aqua ca.mouet vomitum ꝛ expellit superfluitates colericas ꝛ flegmaticas.

¶Caplm. CCCCCLXIII

Nux vsualis lati.ara. Jeum alexãdrie gre . carca basilica.vel karia.ꝛ est nux vsualis qua cõiter vtimur ad edendum. Sciendũz q̃ nucis multa sunt genera:sed quãdo simpliciter ponitur ꝑ vsuali intelligitur. POS.DIA. Nux si mãducata fuerit caco stomatica indigestibilis coleram nutrit dolorẽ capitis cõmouet tussientibus ꝓtraria est a ieiunis comesta nauseaz ꝓuocat venenis ꝓria est comesta . Sumpta cum caricis lumbricos latos excludit cataplasmatib⁹ adhibita tumores mãmarum compescit:luxationibus cum melle ꝛ ruta bene adhibetur cum cepulla melle ꝛ sale morsum bois et canis ad sanitatem perducit tunsa cum corio ꝛ in vmbrico posita tortionibus medetur.eius coriũ combustuz tritum cum oleo ꝛ vino capillos infantibus inunctũ bonos reddet alopitias limpidat vel emendat menstrua suspendit si caro ipsius combusta cum aqua bibita fuerit: veteres autem nuces carnes earum cataplasmatibus adhibite cãcros ꝛ carbunculos tollunt: egilopas limpidant et si caro masticata imposita fuerit. fit etiam ex ipsa oleum si tunsa ꝛ expressa fuerit. virides autem nuces cacostomatice sunt que si oleo mixte fuerint eius acrozez temperat ꝛ liuores corporis tollunt. Arbor nucaria habz in folys ꝗ vel cinis stipitum.nucis autem viridis cortex tunsa et pressa ꝛ succo qui eycitur cocto cum melle: vt solet fieri ꝗ morsis ad oris vitia bonum est.ꝛ vocatur diacareon. Itez cortex nucis siccata ꝛ vsta leptomeris ꝛ desiccatiua sine mordicatione fit medicina. GALIE.septimo sim.phar. ca.caria.vel carea.habetur quidem quid i pullulationis ꝛ frondibus stipticũ euidens plurimũ ãt in nucis cortice

recenti ⁊ sicco.eo aūt vtuntur ꝓpterea ⁊ tinctores.nō aūt exp̄mentes eos:⁊ succum sil'r succo morozum ⁊ ruborum coquētes cū melle stomatico vtūtur farmaco ⁊ ēt ad alia vniuersa ī gbus sunt congrui predicti succi. Nūc vo ipsius aliud gdem ē esibile aliud oleagi nosum ⁊ subtiliū ptium quocirca ⁊ succi fit faciliter ⁊ magis quidez fit tale q̄tum cūq; repositum diu manet:oleū nāq; exp̄mere ē possibile ex eo antiquato. Nux aūt diaforetica sufficiēter fit.vnde quidē cū ea cancrenas carbunculos ⁊ egilopas sanāt.Qui dam āt ad neruos vulneratos vtuntur ea. Recens āt dū est bz quid ⁊ stiptice qualitatis:que vo incōplete sunt adhuc ⁊ nōdum sicca sil'r ⁊ alys fructibus quicūq; sunt viri des plena est humiditate semidigesta.Cortex aūt ei⁹ sicus vsus subtilium partiū fit exiccatiuum ⁊ ī mordax farmacum. Est aūt ⁊ aliud genus cariarum.i. nucum quarū q̄ vtiq; ⁊ pōtice nūcupantur ⁊ sūt auellane.l.nuce auellana. AVICENA lib.scōo cap.de nuce.ca.ē in tertio sicca in p̄ncipio scōi ⁊ in ipsa ē humiditas que debetur cum antiq̄tur:⁊ ifixa ē nuci stipticitas plurima ⁊ folia ⁊ cortex ipsius oīa sunt ꝓstringentia fluxum sanguinis. Et ei⁹ cortex adustus ē deficcatiuus sine mordicatione.Oleum vo vetuste ē sicut oleum vetus ⁊ abstersio antiq̄ ē fortl. Ex recētibus fit empl'z sup vestigia pcussionis masticata.me dulla eius ponit super apostema melicum ⁊ vlcerosum ⁊ ꝓfert eius gūma vlceribus calidis sparsa sup ea.⁊ in ēplastris cū melle ⁊ ruta ꝓfert torsioni neruozū facit sodam et distillatur succus folioꝝ tepidus ī aurē: ⁊ ꝓfert saniei ei⁹. Dicit alcaus q̄ ipsa grauat linguā ⁊ ē faciēs bothoz in aure:ei⁹ oleū ꝓfert herpetiestiomeno bersipille ⁊ fistulis in partib⁹ oculi:succ⁹ corticis eius ⁊ rob eius ꝓhibent prefocatiōem ⁊ nocent tussi.⁊ oleum antiquaꝝ facit venire dolorem gutturis:⁊ ex oibus quidem spēbus nucum dicit alcaus fieri emplastrū mamille apostemose ⁊ ꝓpe ex regali.magna ē difficilis digestionis ⁊ mala stomaco sed nutrita ⁊ recens ē melioz stomaco ⁊ minozis nocumēti .⁊ illud qō frāgitur a duob⁹ corticib⁹ suis:⁊ nux qdem nutrita cū melle ꝓfert stomaco frigido.Dico aūt q̄ nux non ē conueniens nisi stomaco frigido trn̄ facit bothoz.⁊ sedat dolorē vētris pūgitiuū ⁊ retinet p̄cipue frixa:⁊ eius cortex retinet fluxū sanguis mēstrui ⁊ q̄ nutrita ē ꝓfert renibus frigidis valde ⁊ cinis corticis eius ꝓhibet menstrua bibitus cum vino ⁊ suppositⁿ ⁊ qñ comedit nutrita soluit.multus vero succus eius educit vermes paruos ⁊ ascarides ⁊ est ex eis que cōferunt ozbo:⁊ cū ficub⁹ ⁊ ruta ē medicamen oibus venenis ⁊ ex ea cū cepe ⁊ sale fit empl'm sup morsum cānis rabidi ⁊ reliquozū.RABI moyses.si multū ex eis cōedatur gñatur retentio verbozū:⁊ ideo nō dār pueris.⁊ citius digerit nuticulis. AVERROIS in suo colliget cap. de nuce.ca.⁊ sic.sunt q̄ multū comeste faciunt palesim ligue ꝓuocant vomitum ⁊ laxant ventrem ⁊ comeste cuz caricis obstant veneno:bone sunt tempore magis frigoris.

Breci Duplex ba bent vnū puum qō semp ꝓducitur.Arabes vero .o. nec u būt.sed bēnt vnam l'ram quā oao vocāt que babet mediū sonū iter.o.⁊.u. Oa grece.oua.oon.ouum ⁊ etiaz augon vel auogon.

O abelcata.i. cucurbita.
O ac.idest salamandra.
O acion.idest filipendula.
O amen. idest fisimbriuz.
O amfaxion.idest gramē.
O asaragu.i. vga pastoris.
O asatar.idest oziganuz.
O balsimon.i.gūmi edere
O bemon.idest asarum.
O bismatic⁹.i. asmaticus.
O bnoxiam.i. ꝓiunctum.
O bolus ē pōdus triū kirat. ⁊ kirat pōderat quattuor grana ordei.q̄ obolus pōderat.iz.grana ordei.Itē obolus ponderat danic b .i.⁊.5.vñ ī ca.ō lauro apō Ser.exybo Hali . vbi d̄r q̄ denār ō cortice eius danich q̄tuor exybo Diasc. bī kirat cū sil'r apud aui. eodēybo.⁊ in antiq̄ translatione Dia.bī tres oboli. qñcūq; ꝓuenitur apud Auic.Onolosat intelligē dū ē obolus ⁊ onos ē idē Item ꝓtica cassy oboli duo faciunt.Ꝑ.i.
O bzedi.i.os calcanei.subt⁹
O bertica obreptica.i. q̄ fastidium tollunt. Halien⁹ in dinamidys.
O bzipilo .idest frigus.
O bzizum . exponit beatus Gregoriⁿ i.z4. moraliz rude aurū. Aly exponūt pro auro purgatissimo q̄si curizon.idest radius.
O bsimogar⁹.i .obsomogarū oxomagarū . vl' muri almuri.almurogaꝝ gar⁹
O bsonitū.i.caro silueſtris. ⁊ Obsonium.i.salsamentum vel sapor ī quo intinguntur carnes vel pisces vel pāis ⁊c. Itez ꝓlini⁹.
O bsona sunt queq; cibaria q̄ cū pane eduntur.
O bstraca ē quilibet piscis degens ī cocleis ⁊ de isto genere sūt similiter limaces.l.Ostracozum.
O bstraca ōmerca.idest ostarcus marinus.
O btalgia.i.dolor auriū
O btalmia ē apa oculi dsn̄ ab obqō ē Ꝑ ⁊ talmō qō ē oclz q̄si Ꝑ oclz ōmōst.
O btarmita.i.sternutatoria vel puocatiua vel sternutamenta.
O btusio visus.i.obscuritas
O ca.i.ocalib.⁊ ē berba palustris que ē i fluminib⁹.
O cca.i .berba quedaz que nascitur i mari aliter dicta.ogga.
O cab.idest sal armoniacū.
O cba.idest citrina.
O chimontoes folia habet ozimo silla ⁊ rāos yreos cū laminis seibus plenis ⁊ ē melāchum apud Dia scozidez.i.nigella.
O crea ocra.i. subcitrinum terre ꝓm Diaſ.mellinum bñs colorem ⁊ sine lapide frangibilis qua vtuntur pictores ē vera talis actica cōburitur ⁊ luatur sicut cadimia vtus ē ei stiptica tumoribⁿ ⁊ pustulis medicat alta vulnera replet.⁊ supercrescētes carnes eq̄t cerotis maxime addita duricies soluet.

¶ Ca. CCCCCLXIII.

Ocea est gleba

¶ Capitulum. CCCCCLXV.

Ocimum .i.basilicon.sz falso imo ē berba sz Dia silis oximo bastas duas bñs que bēnt folliculos sicēs insgamo ⁊ semē nigꝝ sile melātio.POS. cū vino bibita morsus venenatos compescit.sciaticis cuz mirta ⁊ pipere maxie prodest.Radix ē tenuis ⁊ inutilis.
O cciput.idest occipitiuz.
O citis.idest affodillus.
O codam.i . oculus bouis.
O codiamen.i.arsenicum.
O codis.idest serū de lacte.
O cca.quid est.l.ocia.aliter .i4.terrapētice ca.i7 .circa p̄ncipium ⁊ medium.
O cra.i.radix lappacy acuti.Hal'.libzo de ictericia.
O crea.quid ē.l.ocia.
O ctobziscū. quid ē.l.omotridon.
O crodis.idest auris .obdodon idem.
O cron.i.rubeū inde trocisci idiocri ab ydea qō est forma ⁊ ocron qō est rubeuz quia formati trocisci sunt rubei.
O culus aranee.i. tela aranee rotūda.Istud vocabuluz ponitur in antidotario.Hal.minozi in vn
O diosmon.i.menta.
O dodon.Ocrodis.Ochis. idest auris.othis.
O donchitis.berba ē sic vocata a Plinio.li.z7.capi. iz.post p̄ncipium.
O doplas idest altea.
O dozbion . idest russignolus auis.
O dremos.i.napta.
O drofozbia . i . odofozbia.
O dromas.i.icensaria.
O egiara.vl'bueg .ē acozus qm̄ dictio arabica destnés in gi.non ꝓfert illud .i.nā talia vocabula desinunt in l'ram dictaz gim. ⁊ ipsi bēnt aliā dictā gaiz que bz alium sonum ⁊ in fine dictionis ⁊ vbiq;
O enāthe.Pli.li.zi.ca.z4.
O es.i.corpus sene.Raſ.li. scōo affozismozum

Cap. CCCCCLXVI.

Semps arab. grece erob.lat.cicer. SERAPIO auctozitate Hali.Ex eis sunt alba et nigra Et est alia species dicta kersene:⁊ sunt rubea ⁊ cicera simi lantur ozobo:et nigrum nominatur teres:est calida cum humiditate pauca:sed folia cicerum agrestium sunt simi lia folys domesticozum:verum grana eozum diuersa sūt ab illis:⁊ conferunt ad ea que conferūt domestica .sapoz eozum est amarioz:et sunt calidioza siccioza ⁊ fozticza do mesticis in omnibus. POSSEGALIENVS.octauo simpli.pharma.capitulo de cicere.legumē est inflatuz faciens ventrem lactis ⁊ spermatis generatiuum ⁊ prouocat menstrua magis diureticum renes mundificat decoctio eius:⁊ aperit opilationes epatis frangit lapidem renum et abstergit scabiem ⁊ empetiginem ⁊ resoluit apostemata que fiunt in aure: ⁊ apostemata testiculozum:et curat exituras malas quando administratur cum melle. Et idem sexto simp.pharma.ca.erob.idest cicer agreste p omnia calidius est domestico.ca.ſ.⁊ deficcatiuum inquātum actius. DIASCORIDES.Cicer dōesticū mollit ventrem ⁊ prouocat vrinam ⁊ menstrua:⁊ iuuat partū ⁊ generat lac:sed est inflatiuum et est aliud cicer dictum cicer peregrinuz ⁊ est ozobū quod cataplasmatibus adhibitum tumozes testium formicas zernas cancros ⁊ scabies malignas melle mixto saluberrime curat.⁊ est aliud genus cicerum dictum crios ⁊ est rubeum similem habz virtutem superiozi:quozum elixatura cum libanotide accepta hydropicis ⁊ bictericis medicatur vesice vulnerate contraria sūt ⁊ renibus inutilia:cuius vtus ē epispatica ⁊ ca.ex media parte cum pte amaritudinis propter quod ⁊ splē ⁊ renes ⁊ epar purgat scabies ⁊ parotidas ⁊ vulnera mala cum melle sanat:est aliud genus cicerum dictū arietinum ⁊ est nigrum hoc omni cicere plus dureticum dicitur:cuius decoctio bibita lapides ī renibus frangit.ē alterum genus ciceris agrestis folia habens similia superiozibus odozis viscidi semine simile.sed tanta ē illi efficacia ē quāta supiozib⁹. GALI.sexto sim.phar.ca.erob.i.cicer agreste.p omnia validius ē domestico.ca.ſ.⁊ desiccatiuū inq̄tum acrius ⁊ amarius. AVICEN. album ca.est ⁊ sic.ī p̄mo.nigrum est fortius.ambo sunt iflatiua lenitiua ⁊ ī ipso ē icisio: ⁊ nutrimētuz quod prebet ē fortius nutrimento fabarum ⁊ magis solidus ⁊ neq; ē ī figuris suis qō magis ipso nutriat pulmonem:⁊ quod ex ipso ē humidū plus ē generatiuū superlatiuum q̄z quod ex eo siccum est abstergat lētigines ⁊ colorē efficit bonum linituz ⁊ comestum confert apostematibus ca.⁊ duris ⁊ reliquis apostematibus que sunt ex eis in glandulis eius oleum confert empetigni ⁊ ipsius farina vlceribus fraudulentis ⁊ cācrosis ⁊ pruritui:⁊ confert dolozi dorsi:⁊ confert bothoz būido ī capite:⁊ cōfert eius infusio dolozi molarium: ⁊ ꝓfert apostematibus gingiue calidis ⁊ duris ⁊ apostematibus que sunt sub auribus . Et cicer clarificat vocem ⁊ nutrit pulmonem melius q̄z res aliqua:et ꝓpter hoc fiunt ex eo sorbitōes.ſ.ex faria cicerum:eius ōcoctio vtilis hydropicis ⁊ hyctericis.⁊ propzie quod est vt herbum ⁊ nigrū opilationes epatis ⁊ splenis aperit.⁊ oportet vt cicer non comedatur ī p̄n⁹cibi neq; ī fine ipsius.imo ī medio eius.decoctio nigri frāgit lapidē ī renib⁹ ⁊ vesica:⁊ cū oleo amigdalino raffano ⁊ apio:⁊ totū qō ex ipso ē attrahit fetum ⁊ ē malū vlcerib⁹ vesice.⁊ vehemēter addit ī coitu. ⁊ pp hoc nurtit masculia aīalia ⁊ camellos:⁊ eius ifusio facit erigere mēbrū fortiter qñ bibit a ieiuno :⁊ coctū lenit natura ⁊ aperit opilationes renū ⁊ ꝓpe nigrum:⁊ quod ē vt herbū:⁊ dixerunt gdam q̄ qñ ifunditur i aceto:⁊ aliquis ex eo comedit ieiunus ⁊ morsatur super ipsum p mediuz diem interficit vermes. HYPOCRAS.dixit q̄ in cicere sunt due substantie que separantur cum decoctione aquaruz.vna est salsa ⁊ lenit naturam:⁊ altera est dulcis et prouocat vrinam: et dulcedo est inflatiua et excitat coitum.

O ffei . gre.opocisci. i.gūmi edere in añdotario vl' i ꝓfectiōe mitridatis.
O ffidion.sz Pli.est piscicus scombzo silis.lib . 3z. cap.5.versus finem.
O faricon.i.gramen.
O ffia gre.i.anguilla.
O ffiena sunt molles tumores Alexā.ca.de idrope.
O ffionicos gre.i.lacerta.
O ffiasis.i.tyria. sic dcā ab offios quod ē serpens qz serpentinas squamas in superficie cutis repzesentat ⁊ bz cortices quosdaz latos.vnde ab Alexādro cap.primo.
O ffiasis appellatur a Sera.tyra a tyro serpēte qō idez ē.vñ offiasis vel tyria.idest furfuris capitis Et differunt ab allopitia sic:qz allopitia magis est in profūdo circa radices capillozū:⁊ facit excoziationes in profundo.
O ffis grece . idest serpens. anguis.
O ffitis est species marmoris colozis serpentis.
O ffocatio sterea.i .suffocatio matricis.
O ffosab.i.almea.
O ffranima.i.mellica.
O ffranticū.i. emfraticum.
O ffrennem . Offrenisi . i. bzion.
O ffri.i.gummi edere.
O ffries gre.i.supercilia.
O febis.grece.visus.Oftalmos occulus . O ftalmi oculi.
O fealmia.gre.apa coniunctiue oculi.
O ga.i.alaganica.
O gi Oggi.idest acozus.
O gramina. idest gramen.
O gigantum. i. opoponax.
O gri.i.cicer.
O babatam idest cucuraita
O bamaram berba ē satis stiptica bñs vtutē zaroz.
O imara idest sugella.
O imis idest vnum.
O ipagianos.Offosab.idest almea.
O iris. Paulus ca.de emptoica passiōe multo ingt exīte fluxu oirim et mana aceto supponamus.
O is grece ouis pecus .que ⁊ probaton dicitur.
O kimon grece.ozimuz basilicon.Halienus.
O l.idest vmbza.Ste.
O izatum.Oizezatuz.idest anisum.Stephanus.
O larien.idest git.
O lba.idest fenugrecum.
O lbabech.idest cinis.
O lbedias.i.oleum.
O lea est pondus.z. i. min⁹ z⁹.⁊ olea. i. oliua arboz
O lcaib idest silex.
O lcberua . i.pētadactilus.
O lcbci. idest rosmarinus.
O lcis.idest spelta.
O lea Olemala idest oliua.
O leander rododendron.i. idest landrum : l.nerion. Rododaphni. Diascozi.
O leaster.olea silueſtr' ora. zambugi.grece.Agirelea Hrielea.
O len.Oleni.gre.i. lacert⁹.
O leum.quādo simpliciter ponitur de oliuis debet ī telligi.l.Labit aiton.
O leum album . est oleum multotiens lotum.
O leum alupitiū.i.ō vulpe.
O leuz attricum idest oleū ō citromel.i . ō citrāgul.
O leum balaninū.i.de ben.
O leū cabzinū.i.ex cancris.
O leū catholicum.i. de laureola.

O leum cicinũ.i.de catapu tia maiozi.vel de sisamo silueſtri.Ha.p̃mo memi ri.cap.p̃mo.
O leũ cilinũ.i.ō fenugreco.
O leum ciminum.i. oleum kadiberadi.
O leum cip̃num.i.de cipri no.i.de alchana.Hali. io. memiri. cap.ſcō.
O leuz citrinũ.i. de citro.
O leum cõmune.i.lucerna rum.l.Labitalton.
O leũ de alchanna .i.oleuz cipzinum.
O leũ de croco fit ex croco mirra cozdicinenis ⁊ ca lamo aromatico ꝗ3 Me sue c⁹ fex vocat trocoma
O leũ de hasse.ē oleum fe recinũ:illud oleum poni tur ĩ antidotario dama sceni: ⁊ quia est composi tũ ex oleo de hasse et ex oleo serecino.ideo voca tur oleum de hasse ⁊ ole um serecinum.
O leum de keiri fit ex keiri
O leuz de kemest.idest lau rinum.
O leũ de kerua.i.de catapu tia que ab aliquibus di citur palma christi.
O leum de stozace quid est l.melachac.
O leum dulce.i.cũ sale.
O leũ expensaꝫ.i.oleũ on fancinum qō fit ō oliuis im maturis. ⁊ tale oleuz dr̃ ēt oleum gremiale.eo q̃ ĩ gremio oliue colligi tur ante maturitatem: ⁊ vocat̃ oleum expensarũ qm̃ subuenit expēſis ad nãm cõficiendaz qm̃ col ligitur ante tempus ⁊ ex eo oleum conficitur.
O leũ susinũ.i. liliaceum.
O leũ glaucinum .idest de pastinaca.
O leum glion.idest ex liq̃te balneozum.
O leũ gremiale.i.de oliuis.
O leũ indũ.i.ō nuce idica.
O leũ iusgami sic fit ꝓtere semen iusgami ⁊ pone in folys mecete inter cine res calidos ⁊ coq̃ postea manibus expme ⁊ illud est valde bonum.
O leũ keadi.i.beadi ciminũ
O leuz leuci.i.oleum albũ. leucos gre.albuz.⁊ tale ē oleũ antiquũ qm̃ oleum quanto antiqus tanto al bius:⁊ sic ponitur in yn guento agrippa.Hal.
O leaster.olea silueſtr ara bi.zabugi.gre .Agreelea Hrielea.
O leũ lineleon.i. ō scie lini.
O leũ mantinuz.i.de flozi bus vuaꝫ vl ō lãbrusca.
O leũ melinũ.i.de citonys
O leũ miliacium.vel mirsi nũ.i.mirtinũ.
O leuz mitropion . i.amig dalarum.
O leũ muscellinum duplr pōt ĩtelligi.vl muſellinũ qō ĩ sui receptiōe recipit muscũ:vel qō fit de ben qō ara.vocatur muſellia ⁊ tale silr oleum balani num dicitur.
O leũ muscinũ.i.de muscis
O leuz necidium.i.de semi ne vrtice.
O leũ neridē .i. nardinum.
O leum onfancinũ.i.de oli uis ĩmaturis fcm̃.
O leum petreolum quid ē .i.barsalendi.
O leum pecelinum .idest ō resina pituina.
O leum sabinum vel salinũ idest sitionum.
O leuz sambuceleon. idest de sambuco.
O leum sanfucinum.idest ō maiozana.
O leũ scininũ.i.lentiscinuz.
O leum serecinum quid ē .l.baciri.
O leũ sicinũ.i.liliaceum.
O leuz sinlinum.i.napta.l. bzasalendi: ⁊ napta.
O lenũ sitionũ ē quod fit ō cucumeribus agrestib⁹. Hal.ad glauco.ca.4. ĩ fi. .i. de citonys distinctio. scōe tractatu scōo.
O leum sitionum.i.salinuz vel sabinum.
O leum spondileon.idest ō laureola.
O leum susinũ.i.de lilio.
O leum vulturinon . idest cocognidio.
O leum zirungen.i.de ber modactilis.
O lgagea.i.ameos.
O lia.i.asma.
O libanũ libãthus.ꝗ liba nũ.i.thus.hec libanus .i. arboz.ꝗ libanus dr̃ mõs vbi ozit̃ ⁊ qd ē.l.ronder.
O libarda.i.eupatozium.
O libzum.i.maiozana.
O lichatos Oliothos.i.cap̃ ficus vel f ícus agrestis. libzo de doc.gre.
O limpiados ē nomē cuius dam loci.
O linchi.i.ficus parue non mature.
O lira .Ollira gre. i. siligo. Adoz farina.·Pli.lib.zz. cap.z5.circa p̃n.
O lisira.Olosicledera.gre. .i.spatula fetida . Las.fe.
O liua qd ē.l.Lhaitalton.
O liua ethiopia . i.oleaster.
O liue colũbares.i.oliue sa le condite.Auic.Dias.
O liuella qd ē.l. Lamelea.
O locrisos.belicrisos.·Pli. li.zi.ca.ii.vel.z5.
O lixatrũ. Ozeoselinum.i. apiũ macedonicũ . Dias. ·Plini⁹.Olixatrũ qō ypo selinũ vocant.li.i9 . ca.8. versus finē.Sed ꝛrium videtur a Hal.
O lostion.Dia.berba ē mi nuta ⁊c̃.
O mfaciũ.i.succ⁹ vl liquoz amar⁹ ⁊ fact⁹ ō oliua amara ⁊ ispissat⁹ vl ō vua amara. ꝗ ꝗ Ha.i li.dinamidiaꝫ.·Pli. li.iz.ca.z8.⁊ Ha.ad glauconē.c.6.tractatu p̃mo. sic fit. acinis vue agrestĩ expsis carnes ipsaꝫ ⁊ nucleos ĩ sole siccatos tũde: ⁊ fac pluerē ⁊ erit omfaciũ.qdã dicũt q̃ ē qdã succ⁹ ispissat⁹ ⁊ recōdit⁹ ĩ pastillo q̃ fit ex olea vl fructu vitis immaturo.expmitur.n.olea anteq̃ matu ra sit.⁊ succ⁹ ide fcũs ispissat̃ ⁊ recōdit̃ . Dias.alr.
O mfacũ.ꝗ3 Hal.li.dinamidiaꝫ vue nō mature succi par tes.ij.mell.i.ĩ vase duplici coq̃s dōec dēsioz ipe liquoz
O mfacũ mellitũ ꝗ3 Hal.li.dinamidiaꝫ sic fit.Ac cipe botros mūdos ñ maturos nec acerbos ⁊ repōe in vmbza vt possint sue hũiditatis aliq̃tulũ ōponere:de inde expme ⁊ mitte ō ipo succo ptes.iij .mell. dispũati ptē.i.⁊ mitte ĩ vase fictili ⁊ gipseo cũ calão pforato ⁊ su spēde ad solē dieb⁹.xl.valz ad vētres reumatizãtes ad fastidiũ ⁊ stōaci debilitatem.corpora cōfirmat que sin copim patiuntur.Dias.
O nifakan.Omfakiō.i.om faciũ nō p.n.vt multi.
O nifalos gre.i .vmblicus.
O mfaratos.gre.i.lambzus ca vel vua agrestis.
O mfacileō.i.oleũ ōfacinũ
O mion.gre.silr inde omo genis.i.silis gñis.⁊ omo ten⁹ sinoch⁹ silis tēoris.
O motribũ oleuz.i.ex acer bis oliuis ꝛstructũ Om fancinum.
O mi vl omi.gre.i.sil omoi. li.de doctria gre.Omion
O misiria.idest audacia.
O miomeruz.i . consimile.
O mirac.i.lactuca.
O mis ⁊ omidhia.grece pi scis fm kiram memida. dēbras kibros.
O mnimozbia.i.poliũ eo q̃ multis morbis cõgruat.
O mogeneũ.i.vnius nature vel silis nãe.
O lo.i.cotum.
O loligus.i.luocasis.auis.
O losach qd ē.l.Onolosac.
O liubet.i.sal.
O lusac.i.capsia.
O lus coxilides . Olus ia menũ .i. sachiliemene.
O lus iudaicum.i.maluani scus vel althea.
O lus aque. i.senatiōes vel cressones . Din⁹ ca . pri sup Mesue.pip que.
O lus acrũ.i.bipositinuz
O maros.i.sozbitio.
O mansisin.gre.i.farina oz dei li.de cirugia.
O masum vētriculus.i .vē ter centipelr . stomacus dialium ruminãtium.
O mentũ.i.pellicula inuol uens ĩmediate intestina.
O mertiũ.i.collegium.
O metam.i.zirbus.
O metra.i.macca.
O nificium . est puluis q̃ fit de acinis vuarũ acidarũ ĩmaturaꝫ expressis trit ⁊ siccatis.ide dicitur me lonificium: quod bēt ad mixtiōem b⁹ puluerisq̃ fit de flozibus stipticarũ herbarum vel arborum vt ozni bzuerie ⁊ similiũ.
O nicum.Diasc.folia habet oblonga ⁊ cetera.
O nichion.Demo . ē sanies purulenta in inferiozi pu pille pozzecta: vt vnguis videantur scema.⁊c̃.
O nidos lignũ.·Pau.cap.de disinteria.
O nirogonos.gre. flux⁹ seis in somnis.Alexan.

Capitulum. CCCCCLXVII.

Onomia Onomis quã multi onomida appellaue rũt.DIASCO.nomidana flonitin vir ge sũt duoꝫ palmozum nodose folia sunt illi minuta sicut lenticule aut rute aut anchuse subaspera ⁊ piguia ⁊ spissa. hanc multi ĩ sale cõponunt ⁊ comedunt suauissime. vge predicte spinas acutissimas habent albe sunt ⁊ calide.
POSSE.Lozũ radicis earũ cum vino bibitũ vrinaz p̃ nocat lapidē vesice excludit vulneribus sozdidis medica tur cũ aceto cocta ⁊ oze retenta dolozē dentium phiber.
GALIENVS.octauo sim.phar.ca.Ononis. Radicez bz calefactiuã in tertio.cozpz vo ei⁹ maxie est vtilis par ticipãs abstersiuitate ⁊ icisiōe.vnde nō tm̃ est abstersiua: sed lapidũ fractiua:eadē autē virtute ⁊ escaras cito sistit. vtuntur aũt ea ⁊ ad dentiũ dolozē coquẽtes in oxicrato ⁊ ⁊ gargarizãtes.·Pli⁹.li.z7.ca.io.post p̃ncipium.
O nobzosi.Dias.folia bz lẽ ticule similia ⁊c̃.
O nobzoche.·Pli.libzo.z4. capitulo.i6.in fine.
O nosacti.gre.sãbuch⁹ asi ni.Dias.ebulus sic dicit̃ capitulo de acti.
O notrisis.kirã.i.asini cau da ⁊ asini malua ⁊ ēaltbea
O nos grece.idest asinus.
O noticũ.i.cenfluum.
O ntos quid ē.l.effelide.
O maticus.i.sambacus.
O otagis.i.papirus.
O paclia.Opagios . i. auri cula muris.berba.s.
O panclima.i.luyula.
O pericen qd est.·Pli.libzo z4.ca.i4.in fi.
O pofilon.Dias.vez silem efficaciã bz cũ silfio ⁊c̃.
O pbus.i.capparis.
O pifico.i.lac ficulnee.
O pinis.i.panis non fermẽ tatus scõm alios panis non mũdus a furfure.l. beuda.·Pli.li.zz.cap.z5. in medio.
O piũ.i.succ⁹ vl lachzimuz sed opiũ papaueris qd ē .l.chaxchax.vez qm̃ sim plr ponitur de opio pa paueris ĩtelligitur.
O piũ ĩdicum. guis odozis
O piũ grinaicuz vel grina cũ vel cirinaicũ ē assa et laxat vt Alexan.ca.ō cu ris dētũ.circa p̃n⁹ Dēo stenes opy curinaici.i. la xaris.
O piũ oxicratũ .i.dragãtũ
O pistonos . opisthonicos opistonic⁹ extensio dosi retro in posteriora: vt se flecti neq̃at: sp asmus.s. ·Paulus.
O pistoteros.gre.posterioz
O pix gre.i.capill⁹ ventris.
O pnoxiachãtũ.i.dragãtũ.
O pobalsamuz.i .balsamũ lachzimus.
O po vel opos gre.i.succus vel lachzim⁹ vel lac.
O pocapaꝫ.i.lachrimũ q̃st gũmi arbozis cuiusdã q̃ nascitur ĩ egypto.
O pode medicie.i.medicie q̃ de succis fiunt vt opiũ
O pomasticus idest motus diminutionis.
O pomeriũ.i.de octo reb⁹.
O pomirfine.i.succ⁹ mirte.
O popira.i. succus ignitus.
O ppoponaꝫ qd ē.l. Jensis
O poquistidos.i.succus vl succus gummi edere.
O pofifium.i.assa fetida.
O pos grinacium.est assa q̃ ⁊ lasar gre.dicitur. Alex. Demostenes.
O pis citrinaici.opocirem.
O possico idest succus cap̃ fici.idest ficus agrestis.s. lac.Diascozi.
O potissi idest gũmi edere.
O potissimali.idest lac titi malli.
O psissomi.opsis psomi.i.su perficies panis crusta.
O pso vel opson.idest salsa mentum.pulmentum.
O psis grece facies aspect⁹ vultus.
O psonia grece salsamenta cibi obsonia.
O ptalmia.i.obtalmia.
O ptima valeriana.i.fu.
O ptomerium.idest ō octo rebus.
O ptos gre.assus.i.assatus.
O zaca · bozot .idest grana quercus.
O zaca cadebel .idest folia nespilli.
O zades.i.folia mirti.
O zacallus.i.serpentaria.
O zacaloget.i.nux.
O zacalefen.i.sisamum.
O zasis grece visus. Ozata visibilia ⁊ cetera.
O zacalcias.i.folia pruni.
O talcatron.i.folia cirti.
O zacalamastice.i.sisimbꝫ
O zacaltũden.i.ossa.
O zaca sotoal.i.folia cipssi.
O zaca solem.i.lilium.
O zacatafara.idest folia ta marisci.
O zacatur.i.folia celsi.
O zachisses.i.tamariscus.
O zaalmesiron.i.enula.
O zacsi.i.pomum.
O zactaldel.idest collogni tida.
O zactapper.idest cappara amara.
O zafer.i.visus.
O zale.Ozasis idest stamia sirica quo cribellantur subtilissimi puluerez vt in Almansozе captiulo ō fe .quottidiana.⁊ vocat̃ sic ara.quia consueuerãt nobiliozes mulieres oza velare.
O zbicularis.i.ciclamen.
O zchis grece. i . testicultus Ozchi.
O zcades grece . i. oliue eo q̃ testiculis similantur. nam grece testiculus oz chis dicitur: Jsidozus.
O zchis.idest satiron ⁊ vo catur testiculus vulpis. Serapio.
O zchisikinos.i.testicul⁹ ca nis ⁊ ē species satirionis Diasc.·Plinius libzo.z6. capitulo.io.
O zcos idest aqua lactis.

Capitulum. CCCCCLXVIII.

Ozdeum lat.ara.babaet siue babaer gre . trabia. GALIENVS septimo simp.pharma coꝫ.capi.de ozdeo thrachi.idest ozdeuz primi gradus est in siccando ⁊ in frigidãdo.babet autem quid absterſiuuz non paucum autem bzeui quodam siccius q̃ farina faba ruz:talia vero omnia similia sunt ĩ bis que vtuntur extrĩ secus:cum vero comeditur superat fabam:qm̃ inflatiōez deponit in faba vero qualitercunq̃ coquatur permanet inflatiua:grossiozum enim est partiuz q̃ ozdeũ ⁊ ꝓpterea nutribilioz ē:qm̃ autem modicum a mediocritate abscesserunt:ꝓpterea sunt in multo vsu:bō enim farmaca multis alys permiscentur ceu materie quedam:⁊ ꝓpterea cera ⁊ oleum non paucis cõmiscentur farmacis.Alfita autē multa ozdeo ipso sũt siccatiuioza criminum ita nominat̃ qō ex grossa parte farine ozdei ⁊ zea que ex parte farine subtilis:est autem nutribilius quidem alfita difficilius ve ro digestibile.vocatur autem que ex eo sozbitioz plus ⁊ ē que a zea sistitiuus quiescibiliter ventris. ⁊ dicitur ĩ libzo de cibis.fit ex ozdeo panis qui quãdo est furfureus voca tur maza. SERAPIO. cap.bz ifri.⁊ desic.i p̃ ⁊ desiccatio eius ē ãplioz paꝫ desiccatione fabaꝫ qm̃ applicat̃ exte rius.verũ ozdeum coctum ē melius fabis ĩ boc q̃ ipz non inflat.Et fabe qm̃ coquũtur generant inflationem qm̃ in suba illius ꝓpter hoc sunt magis nutribiles q̃ ozdeum ⁊ ipsa ambo declinans parum a temperamẽto.sed sauic oz dei ē magis desiccatiuum q̃ ipsum ozdeum.

POSSE.SERA.auc.Dia.aq̃ ordei ē inuatia ad repri
mēdū calitatē hūiditatū calidaꝫ ⁊ ofert aspitati cāne pul
monis ⁊ vlcerib⁹ ei⁹ ⁊ cū seie feniculi ,puocat vrinā ⁊ ē ab
stersiue ⁊ maturat apata calida: ⁊ qñ miscetur cū seie lini
⁊ fenugreco ⁊ ruta ofert tumoribꝫ testiculoꝫ: ⁊ qñ admi
nistratur cū mirto ⁊ vino ⁊ piris siluestribus ⁊ fructu ru
bi ⁊ cortice granati strīgit vētrem: ⁊ qñ fit emplin cuz eo
cū citonys ⁊ aceto ofert apatibus calidis que accidūt po
dagricis. Et qñ miscetur cū aceto forti ⁊ ponitur sup sca
biem vlcerosam maturat eā ⁊ farina ordei stringit vētrē
⁊ sedat dolorem apostematum calidorum.

O ordeolum.crite.est pustu
la in palpebris.
O regmos. idest faba fra
cea.vel fressa.
O regmon dicimus nos so
nitum spiritualium qui
fit anhelando maxime i
peripleumonia ⁊ asma
te ⁊ morientibus.
O relex.idest oliua.
O remum idest pulegium.
O reoselinum gd est.l. Api
um.·Pli.li.9.ca.8.in p̄n
cipio Dia.Ste.
O reptica dicūtur gre. que
fastidium ciborum aufe
rūt.Hal. ad paternianū.
O resis.idest appetitus in
de anoresia ab a qd est si
ne ⁊ oresis quasi sine ap
petitu.i.fastidium sed in
terponit n.cā eufonie.
O rfos.Orfus.grece.piscis
acerra oriba.kira.
O rganū.Organon grece i
strumentum inde mem
bra organica.i. instrālia.
O rica.Orix.ē genus legu
minis nobis ignotum.
O ricū.i.eris cathimia.
O ricū vel Orinū.i.crocus
O ridium.i.semperuiua.
O riganū quid est.l. oipta
muz.·Pli.20.ca.17.i p̄n⁰.
O riganum eradhititiki.i.
pulegium.
O riganum fluuiale. idest
mentastrum.
O rigana zaba. quid est.l.
sandecus.
O rimum.idest vernix.
O riminon.idest enula.
O riminis.Orimion. idest
vrtica orminis.
O rininum idest fomentū
fabe vel cuiuscunq; seis.
O rintogalle. Dia.herba ē
rē.·Pli.li.21.cap.17.circa
principium.
O ribate.Dia.quam multi
cinomorion dicunt: aut
leonta.cipri aūt tisinum
rē.iter legūina nasci solz
⁊ ea prefocare.·Pli.Oro
blaten.li.22.ca.25.in fi.
O rodomis lentisca.i.latra
O ronaruatū ē ribesuz pro
ribes.
O rosa.Oriza.i. risum spe
cies leguminis.
O ros oron. i. aqua lactis
Ste.Theodo.
O roxis.i.liquiritia.
O ripida.i.ciuitas.
O rrary.i.estiuales vel qui
seruant horis.
O rrodis.i.colatura colere
rubee sicut lactis.
O rror.idest horripilatio.
O rthocanomen⁹.i. lectus
asmaticis aptus in quo
poti⁹ sedere q̃ iacere vi
deār. Mussio cap.de p̄
focatiōe matricis ortho
cathemena ingt sedat. ⁊
ē dcm recte sedēs ab or
thon qōē rectū ⁊ cathe
quod est sedere.
Orthodosos.i.recte glorio
sus seu docens recte.
O rthomia. Orthogomia
i.difficilis respiratō.l.as
ma.vt appet si.l.siseleos
qñ Hal.7.memiri. cap.
3⁰.in p̄n.Fm vnā transla
tiōem dic asma Fm aliā
dic orthomia: ⁊ dr orthо
mia ab orthos qō est re
ctū siue qz cogūt sedere
recte nō potētes iacere:
seu qz eq̃liter mouētur
supiora pectoris ⁊ iferio
ra inspirādo cū sit ꝛriuz
sanis hoib⁹ gbus nō mo
uent nisi iferiora: seu qz
recte dicūt laborare in
spiratione ⁊ expiratione
qñ i ambabus laborant
⁊ quocūq; illoꝫ triū mo
dorū dicat orthomia est
valde laboriosa. Itez ab
orthos qō ē rectū dr pe
risteron orthos.i.berbe
na recta que quomodo
sit recta.l.gerebatanuz.
O rthopōticos gre.i.talpa.
O rthos.idest blitus.
O rthragoziscus.idest aper
vel porcus piscis.
O rthus.idest coxilides.vl
blitus: ⁊ or.
O rthus orchos.i.rectus.
O rthot.idest somnus.
O rtigis.Ortix.Quaglia.i.
coturnix.Qualea.gagil
la libro de doctrina gre
ca.graculus.
O rti.i.priapiscum.
O rtiuita.i.satirion.
O ruza.idest vrtica.Stbe.
O s.idest acorus.
O s de corde cerui.
O s mundi gd est.l.pirgi
tis.Epio.
O s vētris.i.stomac⁹.Hal.
8.terrapētice.ca.5.
O s sepie.quid est.l.
O ssalis quid est.l.
O sanco.idest os i parte po
steriori coram aliuum.
O satis.Isat.Haisdo.Ma
cer.idest herba fullonuz
Huasido.
O saraga. i. virga pastoris.
O sarat idest origanum.
O saricon.idest gramen.
O sciata salcutre .i. cortex
radicis celsi.
O scido idest vlcus oris.
O sec idest armoniacum.
O seum vocamus bursam
testicloꝫ a greco oscheō
O sicare.idest aloris.
O sien idest opium.
O silobalsamum.Ste.pro
xilobalsamo.
O silokaracta.Ste.p kai
riem.pro chiarsamber.⁊
est cassiafistula.
O sino.i.egritudo i facie.

¶ Capt's.CCCCCLX.

Osiris virgā

hz nigram tenuem ⁊ sarmētosā
sed min⁹ fragilem q̃ circa folia
hz sicut linū ⁊ nigra i initio ⁊ cuz maturauerit ruffa fit.
DIACORI. hec herba cocta in aqua ⁊ bibita hicteri
cis opitulatur.·Pli.libro.27.capi.iz.post p̄ncipium.

O silium est os coram aliū
in parte anteriori.
O snac.idest flos orni.
O soa achichir.i. radi squi
nanti.
O sobatia.i . pes corninus.
O soac.i.argentum viuuz.
O solosin.i.radix enule.
O solaluf.i.serpentaria.
O solalchasab idest radix
canne. (peonie.
O solallolaica . idest radix
O solapheonia.idest radix
O solalcufania.idest radix
amigdale amare.
O sollode idest radix cipi.
O sorratium.i.vnee.
O spiron grece legumen.
O steab.i.bolū armenum.
O stec.i.armoniacum.
O stracodermata ostraka
.i.pisces habētes duraz
carnes.Alex.testosa ani
malia.
O sta.gre.ossa.osteon.os.

¶ Cap.CCCCCLXI.

Ostracorum

.i.chiliorū q̃dā sūt magna q̃dam
pua.magna dicūtur ara.barcora.
pua dicūt ara.sedes.SERAPIO.auc.Hal. Ostracorus
ex mari magnoꝫ dicūt barcora nōvius sum corporib⁹ coꝫ
nisi pus choureré ea ,pterea qz sūt testea dura multuz: sz
qñ adurūt fit vtus coꝫ desiccās fortiter. POSSE. Con
ferūt apatib⁹ fraudulētis ⁊ porrita marina ē chiliuz ma
rinū purpureū. DIASC. hz vim desiccatiuā mundifica
tiuā ⁊ abstersiuā: vñ abstergit dētes ⁊ diminuit carnē sup
fluam ⁊ mūdificat renes ⁊ vlcera ⁊ solidat ea. ⁊ qñ teste
ei⁹ repletē sale ⁊ ponūt i vase terreo ⁊ adurūt: deinde terū
tur ⁊ ponūt abstergūt dētes ⁊ oferūt chustioni ignis qñ
pulueriząt sup locū: ⁊ oz vt dimittat B medicamē in loco
donec p se cadat. Nā qñ loc⁹ cōsolidatus ē cadit p se: ⁊ qñ
chule purpuree coquūt cū oleo: ⁊ fit linitio cū eo retinz
capillos cadētes ⁊ fac oriri capillos i loco. ⁊ vngule ipozū
sūt coopcula gb⁹ tegunt i fozamie suo silēs vngulis q̃ de
ferūt ex idia: ⁊ q̃ ex babilonia: ⁊ que ex iameni meliores
oib⁹ sūt vgentes ad albedinē ⁊ sunt odorifere q̃ odor tra
bit aliq̃tulū ad odorē castorci qñ sumit cū aceto i potu at
tenuāt splenē: ⁊ qñ fumigāt cū eis mulieres bētes suffo
catiōem mricis ofert eis ⁊ ille fumus excludit secūdinaz
⁊ qñ fumigatur epilētic⁹ excitat eū. Sz scides ē chiliuz
paruū. vñ coclee pue sicce qñ adurūt cinis ē multuz adu
rens ita q̃ si miscueris cuz alkitran ⁊ vnges cū eo locum
piloꝫ palpebraꝫ postq̃ fuerint euulsi ,pbibent ortū eoꝫ
⁊ qñ terūtur sine adustione ⁊ ponūtur supra mēbrū infir
mū ⁊ debilitatum oferūt: ⁊ dixerūt gdā hoc se fuisse exp
tos. Et idē auc.Hal.boies oriētales noiant eā talsim et ē
vna ex specieb⁹ cōchiliozꝫ habētiū paruā testā quādo sūt
recentes ⁊ comeduntur mollunt vētrem ⁊ maxime ius
earum.sz antiqua vetus ex cocleis valet ad palpebras qñ
oburūt ⁊ miscet cū alkitra ⁊ terūt bñ sil ⁊ ponit ex B me
dicamie i palpebra nō sinit renasci pilos pūgūt oculum. ⁊
spēs cocleaꝫ ocā bame ⁊ aliaꝫ puaꝫ spērum laxant ven
trem qñ coquūtur cum pauca aqua ⁊ bibit ius illud.

O strea piscis.i.piscis ōgēs
in cchа.Dias.ostree pur
purifice. vñ purpura ti
gīt Coclee sunt.
O strutiū.i.strutiū Diasco.
macer ⁊ ē conclisir
O strui planta ē Fm Diasc.
nobis ignota.·Pli.lib.13.
ca.21.in fi.
O ta Otarion.Otion.i.au
ris.Otibis idē: inde poti
da iuxta aurē flegman.
O tofac.Otolofac.i.nudū.
O talgia gre.i.dolor auris.
O thiasis.i.morbus auris.
O thinim.i.prassiū.·Plini⁹
li.20.ca.17.circa p̄nci⁰
O this.idest auris.
O thisac.idest filipendula.
O thode.i.serum lactis.
O thonia.Otonion.Diasc.
.i.celidōia maior. Theo
do.Otiba grece.filōagri
on.i.ignis agrestis.
Octicen gre.i medicia au
ricularis.Cas.fe.
Otiō ripa gre.i.aurl sordes
O tonia.i.celidonia maior.
sed falso.imo Fm Diasc.
ē perforata: vl Ipericon.
O xi.acutuz.oxos acetum.
O xideritis.a Diasc.dicitur
capnos.
O xi vel oxis.i.acutum vl
acetū: cū p acuto: inde di
cit oxidorcas . i . videns
acute: ⁊ oxiporiū.i.acute
penetrās poros. cuz pro
aceto. inde dr oximel .et
oxigalac.i.lac acetosum:
⁊ oxiséitia.i.acetosus da
ctilus.g est tamarindus
g sic dr Fm Damas.⁊ sūt
fruct⁹ palme siluestris i
die Fm eūdē g sicut dic
nascitur i forma dactili:
cortex abycit ⁊ medul
la q̃ ē nigra ⁊ acetosa ad
nos affertur.l.kenichia ⁊
tamarindi.
O zialmon.acetum ⁊ sal.
O xia.i.spelta.gre.vt li . de
alimentis Hali.
O xiachantos.gd est.l.ami
berberis.Dia. Liosbat⁹
O xicatron.idest pusca.
O xicātum.Oxillocantuz.
.i.berberi.
O xicratum gre.ē dcm ace
tosum vinū vel ipsum ē
acetum aq̃ mixtū. Nam
vbi paulus ca.de vlceri
b⁹ aurium bēt oxicratū.
AVICEN.eodem lo
co hz acetū aq̃ mixtum
silr i oib⁹ libris Arabicl
vbi br acetū aq̃ mixtuz i
grecis br oxicratum . l.
pusca.
O xicola.idest tauricolla.
O oxicada.Oxicadia.i.ace
tosum.
O xicantos grece. DIA
SCO. arbor est nimiū
spinosa fructū hñs silez
mirte: sz paulo maiorez
rubeū iteri⁹ ⁊ granatū.
Et ē dcm acuta spina.et
ē arbor ferēs berberos:
vt ps p cchordiā Diasco.
in eo.ca.cū Aui.ca .ami
berberis.Stepha.Oxi
cantos vel berberos .g
dā carpusiam vocant.
O xichātos.sz Dias. voca
tur a gbusdā cinos.
O xidorcas.i.acute videns.
O xidericū . Oxidortium.
.i.fomentum acuens vi
sum.Cas.fe.
O xifilon.Oxitrifilon. oxi
lida.i.acetosum foliū: et
ē z' spēs trifoly.lege ba
chaelb.⁊ Oxifilon.idest
cicuta.vel cicutatā. Dia
sco.oxifilon.i.acutorum
foliorū geranion .
O xifabū latini scribūt . sz
greci oxorafos siue oxo
nofos.Oribasius .ē pon
deris vl mensure nomē
Papias .ē pondus.z.i.⁊
3.vi. Alij vocāt ipsū acci
tabulum. Isidorus.
O xifabus.i.casiā.
O xifenikla.Oxifenicia .i.
tamarindus.
O xigalac.i. lac acetosum.
O xigaron .Oxigaꝫ .Oxi
mogaꝫ.i.gaꝫ ⁊ acetum.
O xiglicon.ara.muzū idest
dulce ⁊ acidum simul ab
oxos qō ē acidum ⁊ gli
con dulce.·Pau.
O xilapatū.i.acetosum la
patium ⁊ ē acetosa.
O xilocassia.i.cassia lignea
O xileō.i.acerū ⁊ oleū cōe.
O xilicitromili succi. idest
succus citranguli.
O ximaliū.idest ceruſa.
O ximel gre.ara.sgngibin.
.i.sirup⁹ ex aceto ⁊ mel
le oximelli.
O ximissine.i.bruscⁿ. l. aco
rus.·Pli.li.25.ca.ii. i me
dio.⁊ li.23.ca.vltimo p
pe finem.
O ximola.Oxisquim.i.iū
cus acute sūmitatis.
O ximirius.i. scopa regia.
O xios.i.planta folis.i. tri
foliū.·Pli.li.27.ca.12.aū
medium folia terna hz.
O xiporiū.i.catarticuz me
lancoliam ⁊ flegma: ⁊ ē
dictum a cute poros pe
netrans.
O xiquin.idest iuncus acu
te sumitatis.·Pau.
O xirodimon.oxirodiū . i.
acetū cuz oleo ro.cas.fe.
O xiremia.i . acetosa . cru
ctuatio.
O xireū.i.forte acetum.
O xirocroceum.i.emplim.
compositum ex aceto.
⁊ croco.
O xiurola.i . iuncus obtu
se sūmitatis.
O xyzachara. p.y.grece . i:
acetum cum zucharo .
ab oxos quod ē acetuz:
O xogar⁹ grece.garus ace
tosus.
O xomogaruz.idest sapor
acetosus ⁊ salsus.
O xos Oxis.i .acetum .
Oxa.idest sorba.Hali.capi
tulo de mespilis.
Oxanoros. oxanorsi . idest
squinantum .

Ozardus.idest trifoliuz.
Ozene.i.polipi vlcerati.Ha lie.tertio memiri.ca.3°.
Ozenitides.qd est. Plini° li.iz.ca.iz.
Ozimie gre. i. vlcera feten tia inter nares ab ozon. qõ ẽ fetens.Laſ.fc.Alex.
Ozeuſich.Ozemich. idest bedeguard.
Ozi.idest acozus.
Ozimũ.i.baſilicuz. vl flos luſ.fm Platearii est se men baſiliconis.
Ozimũ cũ oib° ſuis ſpẽbus qd ẽ.lege.bekengemich.
Ozimũ ſtabat ⁊ montanũ quid est .l.idem.
Ozimũ fluuiale.i.melliſſa.
Ozirno.i.quoddã granifi cum ſemẽ nobis ignotũ.
Ozon.idest fetens.
Ozonab.l.vitellum oui.

Litte ra apũ gre cos qñ ſe quitur.m. tũc illõ. p. trãſit ĩ ſo nũ nñi.b. vnde ſcribunt ampelos ⁊ legunt ambe los:arabes vo oio hac lit ra carẽt :ſz ꝓ ea ponunt aliqñ . b. vt berchichia dos ꝓ pdichiados q̃ est paritaria.aliqñ ponũt.f. vt fraſſion ꝓ praſſion.

Pachides beleferon. Dẽo ſtenes ẽ palpebraꝫ coz pulentia et graſſitudo q̃ exteriozes ptes videtur extẽſe interiozes vo car noſe atq; ſanguinolente vertende palpebre diffi cultatẽ faciens. ſz venit ex oclo ꝓcidente.aut ex longa lippitudine.
Paguros dicunt greci can cros marinos.
Palami gre . palma man°.
Palmipiſſa.gre . dr̃ pix liq da bis cocta. Plinius.
Paliurus dr̃ ac° palearis. Oziba. Diaſ. vocari dic̃ lanariã ab aliqbus eo q̃ pleriq; ex ea lanã lauãt ꝛc̃. Plini° li.iz.ca.ip.⁊ li. z4.ca.iz.
Palmulas.demo.q̃s greci patecas vocant . i. dacti los palmarum preſſos.
Pachimeris grece.i.groſſe ſube.nam pachos grece groſſitudo ſpiſſitudo dẽ ſitas.
Patia patias .i. lepida vel ſquama ex acutl cĩpnis et est lepida.
Patiana.idest patella.
Pagella.idest cozium vl pe tia lata vbi põt̃ empl̃z.
Pala.palla.i.buſſus arboz.
Palamigra.i.palma man°
Palami piſcis.i.lo palamo do.⁊ ẽ piſcis ỏ gñe ſcom brozꝫ vel ei ſiltis.
Palargos.i.ciconia.Hal̃
Palea camelleozum.i.ſqui nantum.
Paleſtra ẽ certamen cum brachys.
Paleſtina.ẽ ꝓprium nomẽ loci.
Paleon.idest ventus.
Palion. Paliurus ẽ berba lanaria vel cicer dome ſticũ ꝓz alios. Strution ſtrutiuz .Londes.
Palma ẽ arboz dactili ⁊ est domeſtica.l . nakala .
Palma ſilueſtris vel agre ſtis indie .est cuius fru ctus tamaridus.l. chaſi.
Palmarũ thebaicarum po ma.idest dactili.
Palma chriſti ẽ ſpẽs ſatiri onis hñtis radices gnq; ꝛiũctas vt digiti manus .l.chaſi. vl radices duas ſit̃es duab° manib° ĩ ra dice iunctis. Auic.digiti citrini.
Palmifirich. Palmuſarich
Palmoſa.i.ſaltuoſa.
Palmos.idest ſaltus mem brozũ. Palmus idem.
Palmoſarch.palmoſaro.i. nenufar.
Pampini.idest paliur° ber ba lanaria . cicer võeſti cuz.Londes. Stration .
Panax multas ſpẽs habz. Diaſ.panax eraclea . vñ oppoponax colligit ꝛc̃ .
Panax chironia quã latini inulam cãpanã ꝛc̃.Diaſ.
Panax Aſclepy:mlti dicũt q̃ h̃ oziganº agreſtis ſit aut cotila ꝛc̃.Diaſco .
Panax deuia.hãc puto eẽ eſulã.vñ.Eſula lactescit ſine lacte linaria creſcit ab auic.dr̃ ſcebrã.h̃ Dia ſco.i cap.de liguſtico pa nace ligures ligusticũ vo cant eo q̃ radix ei° alba ẽ ⁊ odozata ſilis panaci Et panaces apud quoſ dam dicitur oziganum.
Panace idest ſiluium.
Panadracia.panodracia.i. ariſtologia.
Panaco frizą.i.ferula agre ſtis.
Panagos. ẽ ferule gen° vñ emanat oppoponacũ.
Panaritiũ.i.apa puuz acu tiſſimũ qõ fit ĩ ſummita tib° digitozũ.a para q̃ ẽ tuxia ⁊ nichia.i. vnguis.
Pãdimon. fm Oziba ſũ ẽ quãdo cõis egritudo in plurib° boib° concurrit ſiẽ est peſtilentia.
Pandurusticuz.i.berba ca pillacea naſcens ĩ muris iuxta aquã quaz ignozo.
Pãfilicon.i.centũnodia.
Pãdecta.i.totũ dcñ:cui ni hil deest.a pan q̃ ẽ totũ ⁊ decta.i.dcñ.a dico di cis:vel dr̃ a pãdo qz ĩ ea omnia manifeſtantur.
Pãcratiũ ẽ berba ſilis ſtil le.Aui.cepe azir dr̃.Dia ſco.a gbuſdã itubũ dr̃.
Panax chirõa.i.enula. Pli niue lib.iz.ca.z7.⁊ libro z5.cap.4.
Panax deuia.ẽ ſpẽs titiali.
Panax aſclepy.fm Diaſ. ẽ berba quã ignozo.
Panax feraclea planta est vñ fit opoponax.l.ienſis
Panis acalif.i.qui nõ fit de grano tritici .
Panis alexãdrin° vl rubi cũdus.i.recoctus ⁊ rube ſcens vel biſcoctus.
Panis alcurit.vel ſarmi vl pozcinus . malum terre ciclamẽ caſſanum idez .l.butbozmarien.
Panis cuculi.i.alleluya ⁊ ẽ acetoſi ſapozis.l. bacha elb.trina habẽs folia et vnũquodq; foliũ h̃z di uiſuram in ſe.
Panis opirus vel opopir° .i.medocriter ſe bñs ĩter purum ⁊ ſurſuraceum.l. bcuda.
Panis pictere° vl ſemidali tes ⁊ ſilikunites ſincami ſcas ⁊ ſincomiſcos quid ſunt lege cuda.
Panis pozcin° . Ciclamen. malũ terre.Caſſanũ idẽ.
Panthagathe.gre.pulegiũ tã maſ.q̃ femina . Diaſ.
Panter.gre.panthera.
Panicald.i. Irrugion.irig°
Pannicũ quid est.l.bochẽ.
Panode.i.bonũ malanuz.
Panos ẽ q̃dã arboz glãdife ra.l . ſpagnos ⁊ vide an ſit vſnee. Pli.li.16 . ca.9.
Pannda.idest panaritium.
Pannde.idest mollea.
Pantagone.idest pulegiũ.
Papauerum.i.papauer cor nutbum.
Papauer cuz ſuis ſpẽb° qd est.l. caxcbax . vnde qñ ſimplr ponitur albũ itel ligitur.
Papauer cozdofoſum.i.ſpi noſum:efficit opatiõem titimali laxãdo ventrez ⁊ est eſula.
Papauer paluſtre.idest ne nufar.Diaſco.
Papiar.idest almea
Papilla.idest veſica.
Papilla oculi.i.apiuz aque
Papirella.i.pozrtulaca.
Papirus.papillus.qd est.l. burchdi . papiros ara . chagadh. ſcirp°.bibula.
Papiũ.Erigeron.Sedum ſeneciõ.rbuſea. Achãti da.cardus bñdictus Iſi dozus erigonos ſica gre cis dr̃ q̃ vere ꝓio ſene ſcat ongeron grece.Ste phan°. Irigeron ẽ adriõ
Papule ſũt grana minuta vel puſtule albe q̃ naſcũ tur in facie al̃r dicuntur furunculi.iſtud vocabu lum ponitur in.l. lilium circa finẽ ⁊ in.l. barachi chene.
Paracopium .i.debilitatio ſpiritus.
Paracuſeſim.i.aperitio.
Paracolectica .i . conuiſca tozia cicatricum.
Paracholeſis.gre.i.gluctia tio partium.
Paracopis pafreneſis.i.i ſania diſipientia.
Paracopin. Parafroſion.i. deſipientia.
Paracefalicos. idest poſte rior pars capitis.
Paracentesis gre. paracen teſeos genitiui caſus ẽ p fozatio q̃ fit in oculis ad deponẽdũ aquã illaz cõ gelatã quã catharactam dicũt: vt Demoſtenes ꝓ prio cap.⁊ etiã ſicut dici tur pfozatio que fit ĩ vẽ tre hydropicoꝫ ad aquã educendaz: vt Theodo. Priſcian°. ca. de hydro piſi:paracenteriũ dr̃ fer ramẽtũ quo perfozatur oculus in cataracta ⁊ vẽ ter hydropicoꝫ ad extra bendũ ide aquam.
Parachiſis gre.est diffuſio

humoꝫ per totũ cozpus vt caſſius felix. capitulo de hydropiſi.
Para gre.lat.pp. ſitio ſigni ficat ab.abs.apõ.de trãs itra.ſup.iuxta.ſecus.pro pe.proxime.poſt.pre.pe ter. citra vltra extra.
Parabola dr̃ gre. paranoli ſignificat vt puerbiuz ſi militudo: imago fozma: figura rei.nõ erubeſcant ergo medici a parabola: parabolani dici cũ cere ris nõ medicis q̃q; litte ratiſſimis ſubtilia ardu aq; niſi ĩ parabolis dare itelligi non poſſint.
Paratice.Plini° ẽ berba ſe prẽ canlibus veluti roſe capita ſuſtinens.
Paraſtnãchis ⁊ paraſgnan tis qd ẽ.l.ſinãchis.
Parafroſion . i.deſipientia lib.de doc.gre.
Parafiſim.gre . ꝑter natu ram contra naturam.
Paradalion. idest miconi on agreſte.
Paradoges .i.clauis corpo ris.⁊ paragodes est ſpẽs egritudinis ocã formica
Paragozic°.i. mitigatiuus. a paragozizo.rizas. idest mitigo gas . vel mulceo mulces.Hal̃.ĩ diamidys
Paraliſis.i.diſſolutio ⁊ la xatio mẽbrozum.
Paralios.qd est.l.rentia .ẽ tertia ſpẽs titimali.Dia.
Paramiſtriõ.i.pẽtadactil°.
Paranichia aliqñ paranichidi dr̃ gre.panaritium vt Theodo.pſci.Diaſco. naſcitur in lapidibus ꝛc̃.
Paraplagia.Menoplagia idẽ.⁊ ẽ doloz capitl ex ſin cera frigiditate ⁊ potiſſi me in vna eius parte.
Paraplãtica.i.cõpactiua vl gluctinatiua.
Parapligia.i.pticularis re ſolutio.Appoplexia.Ha. 4.regi. acut. ꝓmẽto.z4
Paraſtol idest bdelium.
Paratella.parella.idest la patium.Macer.
Pardaliancheſ.i. aconitũ Plini° li.zo.cap.6. circa medium.
Pardaliõ.i.meconcherati des: ⁊ ẽ papauer cõnutũ
Pardalis.i.pdus.i. leopar dus.lib.de doctria gre.
Paréplaſticũ. pareplaſtrũ idest paꝫ collectiuũ. pa coleticum.Diaſ.
Parenchima.i.diſcraſia ꝓ pzie ſbe epatis.Ha.8.me miri.ca.ii.
Pargios. Pargus.ſũt ſumi tates ſpargi q̃ comedũt̃.
Paringra.i.ꝑter humidus. Hal̃.ca.de carne.
Pariſchimia.idest tuſſicle.
Pariſſima.i.reſolutio.
Parikie.i.iuxta Ioſophagũ.
Paritaria vitriola . berba vitri.berba venti maioz berba mini .idẽ Diaſco. .l. alſmẽ.pdikiados gre. ptbemõ.Sideritis . era clea berdichies pdiculi.
Paritinias vel pariſmias. idest amigdalas q̃ in fau cibus apparent. tõſillas Oziba.Hali. li . de facile acquiſibilibus.
Parno.idest plãtago.
Paronichia.i.apium riſus.
Paromaſtica feb.i.que ꝓ cedit diminuendo.
Parafreneſis.i.iuꝫ freneſiz
Parepoma gre. accidentia
Parigro oui.i.bũidũ oui.
Parine.Dia.plãta ſãction.
Pariſon.gre.praſion . mar rubiũ. Pli.li.zo.cap.zz. ante medium.
Parorion.gre.veruex.
Paroxiſtes gre.icitatus ĩ flammatus .
Patebemon. Dia .leucan themon aut maracũ ꝛc̃. Auic.dicit Achaucm vl vchuen.Ste.Pli.li.zz. ca.17.ꝛc̃.
Partenis parthemis.i. ar themiſia. Pli.li.z5.ca.7.
Partenudi. i .mercurial ꝓz alios achauem.
Paros. i .ſturnus auis.Ha. lib.de facile acqſibilib°.
Parotides gre .apata poſt aures ab ota q̃ est au ris.ſ.ſcrofule cõmotio ĩ citamentũ inflo. puoca mentum acumẽ li.ỏ do ctrina gre.
Paroxiſm°.i . exacerbatio inde paroxiſmaticũ.i.ve xatiuũ exacerbatiuũ.vt in alex.de freneſi.
Parſum.idest ſtupa .
Partemia . Partemon . i. berba vitri . fm Diaſco. mercurialis . Pli.li . z5. ca.5.in ꝓncipio.
Parthemion. partenita .i. archemiſia. (lis
Partenotides.i.mercuria
Paruinalium.i. granatuz.
Paruites . idest lapis mar chaſita.
Paſaron.idest vſnee.
Paſſarella .primula veris berba paralesis.idem.
Paſſen. paſten .idest ozde um.l.chzites.
Paſſeres . poſſunt dici oẽs aues minute.
Paſſime . i . tortelle panis azimi biſcote.ỏ ſen.i . de terra Ieruſalem qñ ibi arabes impaſtant ea cũ aqua maſticis.
Paſtillum .i . flos lupulli
Paſtinaca domeſtica ⁊ ſil ueſtris qd ẽ lege Iezar. ara.alfaneria lezar.
Paſſula montana.idest ſta fixagria.
Paſſum. Iſidoz° dr̃ a patiẽ do:qz vua paſſa est in ſic cando in clibano poſita. lege barim.
Paſſuma.i.alcana .
Paſtus colũbaꝫ ⁊ camele ozũ.ẽ berba hñs granuz ſicut mirti ⁊ ei ꝓximuz. quã paſcũt camelli ⁊ nõ nocet eis:ſed ẽ venenuz vermibus.Auicẽna.
Patanũ.i.vngula caballia
Pateriſom. pateriſon.i.fili pendula.
Pateſarch .i.polium.
Patias.idest lepida.pacia. idẽ patias elicis a Diaſ. dicitur ex lepida melioz ſquama.
Pation ⁊ ſcolopon mathe tion vel ſcolophon gre. fm demo.vocat̃ inſtr̃m cyrugie ad faciendũ by popatiſmũ ad fluxum la chzimarum.i.icifionem.
Paticos. Patiros vl pate ros .i.pſſos. dactilos vo cãt greci hũidos ac tri bules pigues.a patitirõ q̃ ỏ est prelũ vel calcato riuz .patomiki.Ste.i.cõ diſi cõdeſuz.
Patonac .i.bdellium.pato nach idem.
Pacticũ.i. digeſtiuuũ. Hal̃. io.terapẽtice.cap. io .cir ca ꝓncipium.
Pecalon .i.rubea tinctoꝫ.
Pecela.i.vlmus arboz.
Peccalaſion. idest vſnee.
Pecelaſion.idem.
Pecenocontica.i.pix ſicca
Pecia. idest fruſtum.
Peciatos. idest brionia.
Pecis.ide ſt folium.
Pecolibzat.i.vſnee.
Pecolibzati idem.
Pectala:idest ſquama.
Pectaloides . ſũt cozices citri excozticati.
Pecten.i.ꝑs man° q̃ ẽ iter raſetam ⁊ digitos.
Pecula quid est.l.bictam.
Pecus.i.aial mõſtruoſum qõ gñat̃ ĩ vtero mulieꝫ quod ſalernitane mulie ras vocant feram .
Pedecolar . pedeto . idest cultra q̃ coopit ĩ lecto.
Pederos grece.flos albus Pli.li.zz.ca.zz.añ me°
Pederota.i. acantos : ⁊ est ſpina cui° gũmi est dra gantum . Acantrios me lanfiloſ.Dia.
Pedhia.idest puer.
Pedicon gre.vocat̃ epilen ſia a pedion ſeu pedariõ qõ ẽ puer eo q̃ puer fre quẽter accidit.Alexã. ꝓ prio ca°. ꝓtingit aũt hec paſſio ifãtibus:ꝑꝑ qõ pe dicõ alig eã vocauerũt.
Pedicularia.i.ſtaſifragia. pedicularis.idem :pedi culicida.
Pediculus elephãtis acar di.platearius
Pediculus vulturis est ſit̃ paruus pediculus. aut puus altadan.l.altadan.
Peflin. peplion.i.pozrtula ca.Plinius li.zo.cap.zo circa principium.
Peflinax.i.pol ion.
Peflinaxus.idest agriclea.
Pegar.idest vſnee.
Pegma.i.frixozium . vt in Alexan.
Pegmata.vl pigmata idẽ. pigmenta.
Pelakanos gre.i.pellican°
Pelagomos.i.cicozea.
Pelargos Pelargia.i.anis ciconia.Pelargus. idez lib.de doctrina gre.
Pelemonion.planta ẽ fm Dia. ĩ nñs ptib° ignota.
Pelecinos ẽ berba ꝓz Dia. que ignozatur.
Pelichimon.i.plumbe° co lozvt in theophilo.
Pelicicon.i.culcaſia.

Cap. CCCCCLXX.

Pellicinus fm Diaſco.berba ẽ naſcẽs ĩ triticea ſegete.⁊ ozdeacea cũ laminis ſiue fi bzis ſeie plenis amaris flauis bacis ſiliꝫs:naſcitur cum plurimis ⁊ tenuibus ramis folia hz puſilla et granula in

folliculis trina subruffa ⁊ amara valde que nro ideomate vocat lupuria lupiaria vel faba lupi. POSSE. Dicit ꝛceptū necare ⁊ mēstrua puocare. hec herb⁹ noiat ab Alexādro. GALIE. 6° sim. pharmac. cap. ydiasmō. siue pellicinus: cui⁹ fructicis semen rubicūdi colozis ē. amarū ät ⁊ subacerbū appet. vñ bibitum expurgat opilationes i viscerib⁹. Idē eni faciunt rami totius fructicis.

P elliconia omnimozbia.
P ellis idem. l. geldalcheb.
P elidion. idest silex arboz.
P ellioma. i. sanguis mozbus. Halienus li. de facile acquisibilibus.
P elium. i. portulaca maria habens lac.
P elmate sunt calli qui i pedibus nascuntur.
P ema. i. placenta. Pau. ca. de catarro liba popa. Pakus gustamina.
P emagrates. i. celidonia.
P enasarcb. i. cimbalaria.
P ennatosis. idest vētositas
P endigo. i. colop⁹ vulner.
P enemenō. i. matrissiluia.
P enfiligon. gd ē. l. pōfiligō
P enicellus. idest spongia.
P enidie fiūt ex çucharo. l. çuccharum.
P entabrastica. idest brassica silvestris.
P entadactilus. gre. i. gnq̄ digitoꝝ. ⁊ ē planta quaz qdā cataputiā maiozez vocant ⁊ custos orti. ⁊ ab B papus q̄ quondā deus oztoꝝ dicebat: ⁊ solsega eo q̄ solez vergēdo aspicere videat. ⁊ ob hoc eliotropia. l. Lici.
P ētafilen. i. agn⁹ castus.
P entafily. Pentafilon. i. gnq̄ foliū. Diaſ. pētapetes. pentaston. pentadactilon. pseudoselinuz ⁊c. Pli. li. z5. cap. 9. p⁹ pn⁹.
P entalon. i. laureola. Diaſ.
P entea. pentica. petrea. i. caulis silvestris. brasica Pli. li. zo. cap. 9. i medio
P enterebon. idest peonia.
P eonar. idest bardana.
P eonasar. Peonasari. idest oculus bouis.
P eonia gd ē. l. pinriser. Rosa asini. Colliget.
P epana. idest digesta.
P epansis idest digestio.
P epanus. i. pulmonaria.
P eperi. gre. i. pipata piper.

Peplops

Cap. CCCCCLXXI. seu peplū vide supra pticula epid. tertiu ꝛmēti. 35. fm quosdā est eguocū ad illud muliez: ⁊ ad manutergū: ⁊ ad quoddā gen⁹ cardui in cui⁹ sūmitate nascūt quasi folia subtilia que cū q̄libet ipulsu venti volāt per aera. sed falso: qñ peplos ꝓz Diaſ. i ꝓpzio ca. ē frutex plena lachzimo albo folia minuta bōs sicut ruta: ꝓz latioza. vez ois frutex obrotunda ē ⁊ i terrā spansa sub qb⁹ folys semen ē min⁹ ⁊ rotundū: ⁊ brevi⁹ miconio albo. nā multū semen bz. Radix eius iutilis ē. Nascitur vo i ozris ⁊ intra vites ⁊ a parte areaꝝ colligit ⁊ in vmbra siccatur. ita vt assidue moueat. GALIE. in li. dinamidiaꝝ ait q̄ est esula. ⁊ hoc vt dicere in li. septimo de sim. phar. Nā dicit. peplus qdā autē micon. i. papauer spinosum dicūt: ⁊ hic fructiculus opiū bz sil'em titimallo. Et in alys purgādo sil'r illi. s. esula. POSSE. DIASC. Elixatura seis eius accepta flegma deponit ⁊ iussellis miscet ⁊ ventrem soluit. Aly in sale componunt.

P epones grece. idest melones albi.
P epepesin. Pepesis. idest digestio. ⁊ ponitur hoc nomen simpliciter pro prima digōne. inde pectica digō. i. recta digestio: sed secūda digestio dicit emadosis. 3ª vo anadosis.
P epiros grece maturus digestus.
P epikismos. ꝓdensus.
P epon. Ste. bonchan.
P eptica virtus. i. digestiua vtus. ⁊ peptica sūt vel dicunt ēt digōnem facientia seu digōnē iuuantia.
P erdalichilum. i. aconitū. Perdiculi belxine.
P erdicalis. perdiciades. p bitudo qñ q̄s repletⁿ sanguine vtute nō caret. ꝓz flebotomia eget.
P erfrigmētū. idest tostuz vel assatum. Alexā.
P eristima. i. partes gutturis. Hal. 6. memiri. ca. p.
P eri. i. circū vel de. qñ pro circū ide piodus. i. circulatio. qñ p de. ide picon noxeonosmaton. i. ō acutis egritudinib⁹: ⁊ picon kaseos medicoꝝ. i. de secretis coꝝ: ⁊ pipbificon dinamon. i. de nālib⁹ virtutib⁹. ⁊ peri. gre. iuxta erga circiter de sup et p.
P eribozcum. idest pecten.
Pericbimenō. piclimenos perdimenum pdimenō. pdimium. i. matrissiluia capzifolium. Splenion. splenaria. lienalis. Diaſ.
P icarpum. i. bulbus. Pli. lib. z5. ca. 9. vltra me⁹.
P erisson. grece plus abundantius.
Perticissmos pitigsmos pericitisimū. picitissimos. i. cirugie modus ad lachzias abscidēdas. pau.
P ericlamenon. i. pellicula tegēs os capit). Almucati. Hal. li. de anatbomia oculozum.
P ericraneon. est mēbzana que ossa capitis circunuoluit desuper supposita ossibus capit). caſ. fe. Demoste.
P eridexeos. i. ambidexter vel equimanus.
P ericium. i. crocus.
P erigliston grece. i. limositas dentium.
P enrigumena. i. cā ꝓiūcta vel manifesta. Alex.
P eriodus. circuitus ambitus. i. periodos circunuolutio circū flexio. Hal. p̄ de diebus creticis. ca. ii. ante medium.
P eriplicis. i. de repletione
P eripleumonia gre. i. periplemonia apostema pulmonis.
P erison. Drion fm Diaſ. cozidez ē quarta species strigini. fm alios marrubium. Pli. zi. ca. zi.
P erisosarkia. Sarkiarum. i. superfluum carnis crementum.
P eristereon. Diaſ. i. columbaria vel berbena.
P isterna. i. columbaria.
P eritineon. ē locus inter anū ⁊ pudēda: ⁊ ēt sifac. Hal. ii. terrapetice ca. i6. vltra mediū fm Cozne. cel. Abdomen. pitoneon. epipolū ⁊ omentum. mappa vētris mēbzana
P erno. i. rosula que ozitur i extremitatib⁹ pedū pp frigus fm q̄ dr in. l. de lien. gdam dicūt q̄ non ē sic. qñ Diaſc. ca. cotilidon. dic ipsam berbam valere pernionib⁹ ⁊ rosulis. ergo nō sunt idez, sed p̄ma expō ē bōa. qñ ibi Diaſc. permones et rosulas idest permones que sunt rosule. excoziationes muge scissure manuū ⁊ pedū ⁊ calcāeoꝝ.
P ermonaria oibus ē nota nascitur i locis humidis sicut epatica bōs figurā sicut piper longum valz sicut epatica.
Perna quid est lapis margarita.
P ernionez vel rosule sunt excoziationes q̄ fiunt in nimio frigoze i calcaneis q̄ muge vulgariter dicūtur: muge fiūt ēt i digitis pedū ⁊ manuum ⁊ dicūt a pernitic: vt gdā volunt. Apud Auic. ⁊ in viatico scisure vocātur.
P ernitiones. i. chimethia.
P eronac. i. bardana.
P ersa. i. maiozana sālucus
P ersapudam. i. lappa.
P ersica gd sunt. l. kanedi. triū gnez apō auctozes inuenio duracia. armenia ⁊ p̄coqua que microteia. gre. dicunt. ara. mixaiz: lat. añ psica. Plini. li. 15. ca. 1z.
P ersicaria. eo q̄ folia sillia psicis bz iuxta aquaz nascitur: duas bz spēs: vna i medio folio maculam fuscaz bz. alia caret macula ⁊ illa adustiua ē valde: quidam pip aque putauerunt.
P ersicaria minoz est berba gratiadei.
P ersonatia in antidotario virl i ꝓfectiōe mitridati miozis exponit i antigs sinonomis q̄ est lappa maioz vel bardana. oronega. persolita. Pli. lib. z5. ca. 9. añ medium.
P erplexū dr qñ bō ē inter

duo ⁊ nescit quod illozum magis eligat.
P ertbemumū. i. paritaria.
P es. quid ē. l. bakir.
P es alacona. i. pes cozui.

Pes colūbinus

La. CCCCCLXXII. Est triplicis gnis. Est vnum qō vocat amomū lat. et gre. ꝓz ara. amenie. lege amomū. Est aliud gen⁹ bōs folia rotūda ⁊ pua diuisa magnis ⁊ puis icisuris stipites subtiles et breues colozis subrubei bōtes nodos raros i gbus sūt duplicia folia. z. vel. 4. vel. 5. coniuncta i medio quozū est sīc acus. AVERO. 5°. colliget. fri. ē i pzi. siccum i scōo. Est aliud genus dictū anagiros de quo Halie. 6. sim. phar. frutex ē fetidus ⁊ acris diafozetic⁹ ⁊ calefactiu⁹. attamē viridia folia. pp humiditatis admixtiōez minus acria ⁊ depsl sua diafozetica sunt: sicca vo icisiue ⁊ siccatiue valde vtutis. sillis aūt quodāmodo nāe est ⁊ coztex ipsius radicis. semen vero magis ē subtiliū ptiū. sed ēt ē ⁊ vomitiuum.
P es cozuinus: quidem asserūt eē vnum ex lacticinys folia ei⁹ sūt sillia folys psily. Dia. ca. de psillio. gre. cozno/podion vocāt. l. Clinopodion. ⁊ qnq̄ foliū. Saladinus. Pes cozuinus idest flammula. Elapsium. elapflum.
P es gallinace⁹. ē plāta quā Diaſ. Daispiū vocat. Pli. li. z5. ca. ii. añ mediū vero capnos. gdaz dicūt q̄ ē policaria.
P es lepozis apud q̄sdā vocāt gariofilata ⁊ sanamunda.
P es locuste. id est olus iamenum.
P es milui. herba ē ocā pepan⁹ folia bz diuisa sat) ⁊ sbalbida cū floze ⁊ capitello oblōgo sīc canda aialis. l. sinonū
P es pulli. fm Macrum vocatur portulaca.
P es vituli. Jarus barba aaron: serpentaria minoz vl'dra gontea minoz. idē fm q̄sdā. sed Hal. 6°. sim. phar. capi. amum. dic. amū siue pes vituli B ⁊ multo min⁹ ē aaron ⁊ habet radicem magnam ad moduz oliuc. est ät multo actiu⁹ illa: ⁊ aliter dicitur ciclamen.
P es equi. idest yngula caballina. Alber. mag. zz. li. ca. eq.
P esalacosta. idest pes cozui.
P essariū matricis qō ano clistere vel suppositoziū. sil'r nascale vl'pessus. Pau. ca. ō retētiōe mēstruoꝝ. pessus est lana carpinaria rotunda formam digiti accipiens quo continentur medicamina.
P etagilion. idest balanozum glandes mirabolani.
P etala. idest palmites. Petalon. idest bratheos.
P etamum est quedam cum qua alkelantur vel inuitreantur vasa: ⁊ fit ex plūbo et limatura eris ⁊ lapide focali ⁊ vocāt ab aliquib⁹ massacuma vl'aq̄ vitri vel aqua vasozū: qz ex ipsa iuitreāt viridi iuitreatōe vasa terrea
Peticon. i. epilia. Petina. i. volatilia.
Peton. idest vsnee.
P etrolesi quid est. l. brafalendi.
P ectasitis. Diasco. virga ē longioz ⁊ cetera.
P etina grece. volatilia. vo lucres.

Petroselinū

La. CCCCCLXXIII. .i. apiū petre. quoddā ē domesticū. q̄ddā silvestre qō vocāt macedonicū vl'sinonū. l. apiū: ꝓz dōesticū oib⁹ ē notū c⁹ vt⁹ ē diuretica satis mēstruis iperat iflatōes tollit stomaci ⁊ colli calefaciēdo ⁊ siccādo coztionib⁹ subuenit. ⁊ ex eo fit comperēs salsamētū. vñ digōnem ꝓzoztat ⁊ ventositatē excludit. ⁊ valz ad oia ad q̄ silvestre. GALIE. 8. sim. phar. ca. petroselinū. semē eius ē maxie vtile exibit ab berba ⁊ sil'r radicib⁹ sillis debiliozis vo vtutis. ē ät sic i gustu acre cū amaritudie: ita ⁊ i opationib⁹ sil'e cū i edēdo. ⁊ ꝓpterea mēstrua puocat copiose. Est autem ⁊ ventositatum ostructiuuz calidū ⁊ siccū in tertio.
P eucedanum. quid est. l. berbatutis.
P eucina. i. resina ex peucefcā. i. abiete vel spē pini ꝓz Dia. peukites pitin.
P eucis. Dia. Picea. i. abies ⁊ est species pini.
P eudac. i. siseles.
P ezite grece gen⁹ fungozū ꝓz Pli. nascens sine radice aut pediculo. li. i9. ca. tertio circa p̄ncipium.
P baegedenas. fagedenica. i. vlcera que serpunt comedendo.
P bel. idest fabel.
P baleris. Pli. li. z7. ca. 1z. versus finem.
P bilon dr berba a grecl sa xosis mōtib⁹ nascēs feia magis berbacei colozis caule tenui radice pua seie rotūdo papaueri simile. hec sui sexus facit ptus: masāt a feia tātuz differens q̄ ē incipiente olina. Pli. lib. z7. capitulo. 1z.
P besera. i. vitis alba.
P igetbla. i. papule. Hal.
P beludē. Pbeluden: pbeludenim. Pbezpbe rezegi. i. qñ mel tādiu coquit vt sup marmoz inūctū p iectū ⁊ dimissum postea i frusta iciditur ⁊ comeditur. lat. vocāt sisamū.
P bēice. i. palma vl'dactil⁹.
P beronlaria. i. berbena.
P besich. ē genus tuberuz.
P bibit. i. rapax.
P biliran. i. flos vel coztex mali granati. (gie.
P bilistokia. ē spēs aristolo
P ialidan. i. vsnee.
P iaster. gd ē. l. acbadreos.
P iasus. i. almea.
P icama. i. pigamia.
P icata vasa dicūt linita pice in quib⁹ greca vina reponuntur.
P icelcon. i. oleum de pice Hal. p̄mo memiri. ca. 4.
P icenariū. i. istrumentum in quo colatur pix.
P iceum. i. coagulum.
P icidi. ē confectio quedā.
P iconia. i. pecula.
P icotropon. i. vetonica. Lestron. Pli. li. z5. cap. 8. p⁹ p̄ncipium.
Pictona a Diaſc. dicitur Fa species calcanti.
P icris. pigris. Pli. li. zz. capi. zz. in p̄ncipio.
P icozni. i. cibozium.
P icosābzon. i. palma xpi.
P icosanuel. i. pipinella.
P icra. picros amaz dicuntur gre. amara. nos vero cozzupte pigra.
P icumach. i. cimbalaria.
P icimachi. idem.
P icus. i. triticum.
P icusar. i. flos salicis.
P icusari idem.
P iericon vel piecratis. fm Diaſ. de calcitis est cōfectio q̄ fit ex duab⁹ ptib⁹ calcitis ⁊ vna cadimie.
P iesmatos. grece expssio. Cassi⁹ felix ca. ō puritu.
P igania. picāia. piganica. apud alexandrū capi. de pleuresi. sunt cerotaria quecunq̄ pice fiunt.
P igano. agrion. idest ruta agrestis.
P iganō. i. ruta. nos dicim⁹ piganum.
P igamericon. i. rute radix.
P igētaria. i. balan⁹ repsico.
P igmentaria idem.
P igmētū. i. medicamē vel vnguētū. Hal. ad glaucō nē cap. ii. distictōis q̄rte
P igineos. idest butumen.
P igmecomō. Pli. li. z6. capi. 8. añ mediū berba solues vētrem eruce folys crassiozibus acriozibus. radice tenui aurei coloris terrā olēte caule quadrangulo floze ozimi in uenitur i saxosis locis.
P ignotica vtus exponitur somnifera. sed puto corruptum. Naz iponotica sunt somnifera.
P igra. gali. i dinamidys. i. amara: que amaritudie sua mozbos ⁊ humozes expellunt.
Pigmena. i. añcedēs. Ha. ii. terrapentice ca. 9. i fi.
P ilima. i. filtrū. Hal. 8. terrapentice ca. 5°.
Pilos gre. lati. argilla. terra vidua. argilos dicta.
P ilosella. est berba babēs folia sat) alba ⁊ pilosa sicut cartafilago fri. ⁊ sic.
P iluar. idest afronitruz.
P illula a rotūditate ocā. s. pua pila i aligb⁹ antigs libzis cataputia p pillula inuenitur.
P illule caucani vel caucanie apud balyabatē sunt copinaster. i. pinus silvestris mire altitudinis et a medio ramosa sicut pinus i vertice copiosioz est q̄ dat resinā. gignitur ⁊ in planis. Pli. li. i6. ca. ii. ante medium.
P iluna. idest liuoz.
P ilunita. i. calefactōes vl' lana moll'cū oleo ifusa.
P impinella ē berba mltū sillis saxifragie. vñ vsus. Pimpinella piloz. faxi-

fragia non bz vllos.
P ina gre.piscis in quo margarite generantur. inter dũ ꝓ ipsa margarita oř.
P inaria quid ē.l.baisos.
P inastellũ . i .peucedanũ.
P inax quid ē.l.esula.
P incellũ oř a forma pini.i. acute sũmitatis: ⁊ ē istꝫ ad aliqd abstergẽdũ ab oculis ꝓcipue factum ex re molli sicut quo pictores pigũt. GALI. vero ad glauconẽ exponit spongiosam.sil'r ⁊ Demostenes.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXIIII.

Pinufer vel pionia arabice.grece.pentereborõ.vl' pentaborã:vl' pernia vel glikifide.latinero peonia.Rosa asini colliget. SERA.lib.aggre. ca. peonia auc.Diaſ.i.peonia:⁊ ē arbor ⁊ oue sũt spēs: masculus.ſ.⁊ femina: ⁊ masculi folia sunt silia folys nucis. ⁊ radix ei⁹ ē grossa sicut digitus ⁊ lõga vt palm⁹ colo: ē ei⁹ albus:femie vero folia sunt silia folys smirnon.⁊ summitates ramoꝝ eius sunt sicut camerule:⁊ apparent in eis grana rubea sicut sanguis:pua silia granis granati. ⁊ iter illa grana sũt seia nigra seu purpurea:⁊ radix ipsi⁹ est ramosa ⁊ radices eius sũt sil'es glãdib⁹.7°vl's° sil'es radicib⁹ affo dillozũ.Idē auc.Hal.suba eius ē subtilis ⁊ sapor ei⁹ē stipticus pua cũ dulcedie:⁊ quãdiu masticatur appet i ea acuitas ⁊ mozdicatio ⁊ amaritudo pauca calefacit paꝝ ⁊ ōsiccat fortiter. AVICEN. li.2° alia peonia ē femina:alia masculus.Masculus bz radices albas grossas vt digitus stipticũ bñs gustũ.femia bz radices i plurimas partes diuisas ⁊ ramos . ē ca.⁊ sic. vehemẽter:⁊ i ipa sunt exiccatio ⁊ stipticitas cũ resolutione aptione ⁊ subtiliatiõe icisione ⁊ absterſione:⁊ qñ masticatur vna hora appet post eã ipa acuitas ad stipticitatem declinãs.Pli.li.25.ca.4.in p̃n°.
POSSE.SERA.auc.Hal.abstergit fortificat ⁊ puocat vrinã ⁊ mũdificat epar ⁊ renes qñ sunt i eis opilationes.⁊ qñ suspendit super pueros epiléticos curat eos. Et qñ coquitur i vino aliquo stiptico stringit vẽtrẽ. Et idẽ auctori. Diasco.qñ bibit de radice ei⁹ quantitas amigdale a mulierib⁹ que nõ bñ purgãtur i partu mũdificat eas ꝑ menstrua:⁊ qñ bibit cũ vino ꝓfert dolori vẽtris hicteritie dolori vesice ⁊ renũ .⁊ qñ coqtur cũ vino ⁊ bibitur strigit vẽtrem. Et qñ bibitur ex granis eius rubeis grana.io.vl'.iz. cũ vino stiptico ꝓferunt fluxui mricis. Et cõeditur sil'r cõfert dolori stomaci ⁊ pũctionib⁹ eius ⁊ dat ad comedẽdũ ⁊ i potu pueris:⁊ cõfert multũ iceptioni gñatiõis lapidis i eis:⁊ qñ bibũtur ex grãis ei⁹ nigris.i5.cũ mellicrato aut cũ vio cõferũt suffocationi mricis ⁊ dolori eius ⁊ confert incubo. Et idem auc.Abraã fily Salamonis.qñ ex arboore pionie fit suffũigatio curat epiléticos. Et qñ suspẽditur sup eos ꝓhibet ipsos ab epilensia:sed ⁊ fruct⁹ ei⁹ celeniabin iuuat valde. Radix ei⁹ mñstrua mouet cũ amigdala vo mulsa potata purgat epar ⁊ renes:qz ⁊ stiptica ē reuma ventris strigit cũ vino austero cocta ⁊ potata.ipsa radix deficcatiua ē valde.vt appẽsa collo pueri epilentici cũ sanet. AVICEN.abstergit vestigia nigra in cute .confert podagre ⁊ epilẽsie ab eo i q̃ ē suspensa:⁊ iam quidem experta ē ei⁹ appensio:⁊ iuenta ē ꝓhibere epilepsiã q̃diu remanet.⁊ cũ eius ablatione cõpertum est redire epilepsiam ⁊ videmus qdam ingt suffumigatio fcã cũ semie eius ꝓfert demoniacis ⁊ epilenticis ⁊ sanat eos. Et sil'r si sumatur fructus eius ⁊ bibat cũ melle ro.confert vehementer

P inguedo.qd ē.l. querum vroban.
P inolus.idest cardo.
P inorus idem.
P inope.i.prasium.
P inozde.idest rosata.
P inis arbor ē ab acumine folioꝝ dcã.pinum.n.acutum antig dicebant.grece aliaꝝ pinũ.aliã pencẽ vocant.quã nos piceam dicimus eo ꝙ ōsudet picem.l. cinobar.
P inus inda.i.iuniperus.
P inus infima.idest camepithis.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXIIII.

Pinufer vel pionia arabice.grece.pentereborõ.vl' pentaborã:vl' pernia vel glikifide.latinero peonia. Rosa asini colliget. SERA.lib.aggre. ca. peonia auc.Diaſ.i.peonia:⁊ ē arbor ⁊ oue sũt spēs: masculus.ſ.⁊ femina: ⁊ masculi folia sunt silia folys nucis. ⁊ radix ei⁹ ē grossa sicut digitus ⁊ lõga vt palm⁹ colo: ē ei⁹ albus:femie vero folia sunt silia folys smirnon.⁊ summitates ramoꝝ eius sunt sicut camerule:⁊ apparent in eis grana rubea sicut sanguis:pua silia granis granati. ⁊ iter illa grana sũt seia nigra seu purpurea:⁊ radix ipsi⁹ est ramosa ⁊ radices eius sũt sil'es glãdib⁹.7°vl's° sil'es radicib⁹ affodillozũ.Idē auc.Hal.suba eius ē subtilis ⁊ sapor ei⁹ē stipticus pua cũ dulcedie:⁊ quãdiu masticatur appet i ea acuitas ⁊ mozdicatio ⁊ amaritudo pauca calefacit paꝝ ⁊ ōsiccat fortiter. AVICEN. li.2° alia peonia ē femina:alia masculus.Masculus bz radices albas grossas vt digitus stipticũ bñs gustũ.femia bz radices i plurimas partes diuisas ⁊ ramos . ē ca.⁊ sic. vehemẽter:⁊ i ipa sunt exiccatio ⁊ stipticitas cũ resolutione aptione ⁊ subtiliatiõe icisione ⁊ absterſione:⁊ qñ masticatur vna hora appet post eã ipa acuitas ad stipticitatem declinãs.Pli.li.25.ca.4.in p̃n°.
POSSE.SERA.auc.Hal.abstergit fortificat ⁊ puocat vrinã ⁊ mũdificat epar ⁊ renes qñ sunt i eis opilationes.⁊ qñ suspendit super pueros epiléticos curat eos. Et qñ coquitur i vino aliquo stiptico stringit vẽtrẽ. Et idẽ auctori. Diasco.qñ bibit de radice ei⁹ quantitas amigdale a mulierib⁹ que nõ bñ purgãtur i partu mũdificat eas ꝑ menstrua:⁊ qñ bibit cũ vino ꝓfert dolori vẽtris hicteritie dolori vesice ⁊ renũ .⁊ qñ coqtur cũ vino ⁊ bibitur strigit vẽtrem. Et qñ bibitur ex granis eius rubeis grana.io.vl'.iz. cũ vino stiptico ꝓferunt fluxui mricis. Et cõeditur sil'r cõfert dolori stomaci ⁊ pũctionib⁹ eius ⁊ dat ad comedẽdũ ⁊ i potu pueris:⁊ cõfert multũ iceptioni gñatiõis lapidis i eis:⁊ qñ bibũtur ex grãis ei⁹ nigris.i5.cũ mellicrato aut cũ vio cõferũt suffocationi mricis ⁊ dolori eius ⁊ confert incubo. Et idem auc.Abraã fily Salamonis.qñ ex arboore pionie fit suffũigatio curat epiléticos. Et qñ suspẽditur sup eos ꝓhibet ipsos ab epilensia:sed ⁊ fruct⁹ ei⁹ celeniabin iuuat valde. Radix ei⁹ mñstrua mouet cũ amigdala vo mulsa potata purgat epar ⁊ renes:qz ⁊ stiptica ē reuma ventris strigit cũ vino austero cocta ⁊ potata.ipsa radix deficcatiua ē valde.vt appẽsa collo pueri epilentici cũ sanet. AVICEN.abstergit vestigia nigra in cute .confert podagre ⁊ epilẽsie ab eo i q̃ ē suspensa:⁊ iam quidem experta ē ei⁹ appensio:⁊ iuenta ē ꝓhibere epilepsiã q̃diu remanet.⁊ cũ eius ablatione cõpertum est redire epilepsiam ⁊ videmus qdam ingt suffumigatio fcã cũ semie eius ꝓfert demoniacis ⁊ epilenticis ⁊ sanat eos. Et sil'r si sumatur fructus eius ⁊ bibat cũ melle ro.confert vehementer

Ego aũt dico ꝙ hec ē fortsitan spẽs peonie romane.nã illa que ex india fertur ad nos nõ bz magnum effectũ in ꝑ casu.⁊ bibũtur de semie eius.i5.grana cuz mellicrato ⁊ vio ⁊ icubo valet. Retinet nãm qñ decoqtur cum siropis põticis ⁊ ꝓhibet mãs effusas ad stomacum ⁊ semen eius cõfortat stomacum ⁊ sedat dolorem ei⁹ ⁊ mozdicatiõez ipsius ⁊ confert radix ei⁹ hicterticie ⁊ apit opillatiões epatis. Et qñ bibitur cũ vino ⁊ ꝓuocatis ꝓuocat menstrua. Et potus eius ꝓuocat vrinam. Et qñ sumuntur de semie ei⁹ grana qndecim cum vino aut mellicrato confert ꝓfocationi matricis:⁊ si bibãtur duodecim grana cũ vino abscidunt fluxum sanguis.⁊ qñ i potu datur fetis de radice ei⁹ q̃titas amigdale mundificat eas a superfluitatibus ꝓtus ꝓuocatione educendo superfluitates:⁊ confert de radice eius quantitas auellane dolori renum ⁊ vesice . Et decoctio cum vino stringit vẽtrez ⁊ ꝓuocat. GALIE.sexto sim.phar.ca.de pionia siue glikiside.quã ⁊ pentaterazꝝ vocant radicem stipticantem habet cuz quadã dulcedine, amplius autẽ masticata longo tempore apparet i ea acumen cuz pauca amaritudie ⁊ cũ acredie, ꝓpterea igitur ⁊ menstrua mouet ⁊ vrinam quãdo bibitur ō illa i q̃titate vnius amigdale cum mellicrato:terere vero opz ⁊ pertractare ipsam.⁊ ita emplastrata purgat opilatum epar ⁊ renes:sed hoc qdem iquantuz acris ⁊ amara facere nata ē: inquantũ vero ⁊ aliqd stipticitatis bz si qdem que ꝑm vẽtrem fluxus habentes ꝑm vitatẽ sistere apta ē cũ vino stiptico potata:⁊ ē multum desiccatia.⁊ ꝓpter hoc speram⁹ ꝙ qñ ligatur i aliqua re ⁊ suspenditur ad collum infantis epileptici ꝙ sanetur veritas est de hoc. Et ego qdem puerũ vidi octo mensibus nequaquã occupatum exq̃ porta re cepit radicem.vt aũt decidit quoquomõ a collo quod erat applicatũ statiz fuit epilẽticus. Alias itez salubriter se hẽbat: visuz autẽ fuit mihi vt iteruz auferret eaz cã experientie:⁊ ita facientibus ꝙ iteruz fuit occupat⁹: magnã ⁊ recentem partem radicis appendimus collo eius: deinde porfecte sanatus ē puer:nec fuit vlterius occupat⁹. rationabile ē ergo vt alique ꝑtes radicis affluentes:deinde attracte ꝑ anbelitũ sanarẽt ita patiẽtia loca aut ipso aere mutato ⁊ alterato a radice:sic enĩ yrinus liquor ꝓfert flegmonem patienti ⁊ rozefactum malachium.i.nigella manifeste catarros ⁊ cozizas desiccat sigs illud ligans i panno raro attrahit frequenter per nares caliditatẽ q̃ ex eo. Et sil'r si accipiatur filum lane ⁊ ꝓcipue reperte in conchilys marinis.ſ.purpureis ⁊ tingatur grana:deinde inoluatur istud filum i collo vipere ⁊ strigatur donec strangu letur vipera cum eo.deinde filum inoluatur circa collum babentis squinantiam aut aliud quodcũq; apa i gutture vel i collo videbis ex hoc magnum mirabile istius fili. Peoniam vero sciendum subtilium partium et siccatiũ non tamen isigniter calidaz sed vt commẽsuratazꝝ vl' paulo q̃dãmodo. AVICEN. de viribus cozdis dic ꝙ ꝓfortat coz. PAV.dicit ꝙ est calida ⁊ sicca in secundo.

P ionia idem ꝙ supra.
P ionitides idem.
P ionax.i.abzotanum.
P iolope.gre.prassios marrubium.li. de doctria gre.
P iopsum.gre.sanie ducẽs. Laſ.fe.
P ios.gre.elkos pus sanies
P iperaque.Cressones.i .senation.Dinus cap.p̃mo. super Mesue.
P iperapium vel piper apũ Dia.dicitur acor⁹. Din⁹.
P iperastrum quid est lege hydropiper.
P iper simpliciter positum est piper quo oẽs vtuntur.l.falsel.
P iper albũ qd est.l.falsel.
P iper donarchos.i.ypicon.
P iper erraticum ꝑm Diaſ. vocatur lati . serpillum. Dinus.
P iper ethiopum.i.enigruz. l.babelzelin.
P iper agriõsi.i.collogntida
P iper leucos.i.pip album.
P iper nigrozum quid est.l.

babelzelin.
P iper longuz.qd ē.l. salsel.
P iper macros idem.
P iper psilium.i . psilium.
P iper montanum quid est .l.ydropiper.
P ipacan.i.tilia arbor.
Piperitin.Pli.li.19.ca. vlt.lme.⁊ li. 20.c.17.in p̃n.
P ipella.idest semen vl' fructus ligni aloes.
P iperculum . i. herpillum.
P iperella . i .agni casti semen.ꝑm alios piperculũ .l.baernia.barsia.
P iple.idest esula.
P iplo.idem.
P iplosan.idest almea .
P ipiones sunt pulli columbarũ.⁊ est nomen monotopeion.i.formatũ a proprio sono animalis.
P ira .vel pirum. quid sunt .l.cumedre.
P ira porcina. i.siluestria.
P iraster.qd ē.l .athadiros.
P ir grece ignis.pira rogus. piretos febris.Pyricantis combustus.Hal.
P iratri.vel cacule. i. sterc⁹ capnum.Hal.

Cap. CCCCCLXXV.

Piretrum lat.gre.pentanos.ara.vo achiraraba siue acharcharaba. Piretron . Stebarchãcathara. SERAPIO ca.achiraba.auc.Diasco. ē planta:cuius folia sunt silia folys dauci agrestis aut matratri ⁊ stipites sil'r:⁊ super stipitem ē corona silis corone aneti ⁊ bz radicẽ in grossitudine digiti. AVICENNA li.2° plurimũ qõ de hac planta administratur ē radix ei⁹ melius ē illud qõ ē acutũ mozdicatiuũ lingue ⁊ magnitudo ei⁹ ē scõm quãtitatẽ digiti. POSSEDIA.pũgit linguam fortiter ⁊ attrahit flegma. Et iõ qñ coqtur cũ aceto confert dolori dentium. Et quãdo masticatur attrahit flegma. Et quando teritur ⁊ miscetur cum oleo ⁊ inungitur ꝓuocat sudorem ⁊ confert membris super que vincit frigus ⁊ conseruat corpus a nimio frigore aeris nẽ noceat ei ⁊ amissione sensus ⁊ motus ⁊ est eius inuamentuz magnũ ⁊ confert paralisi ⁊ rigoribus febriuz. GALIE.octauo sim.phar.cap.de piretto. Est adurens ⁊ pungit linguã fortiter ⁊ attrahit flegma ⁊ sedat dolorem dentium qui fit a frigiditate. Et confert rigori feb.qñ fit inũctio cum eo dissoluto i oleo ante aduentum paroxismi ⁊ confert illi q̃ bz stupores i membris aut relaxationẽ. AVICEN.Piretrum qdam extimauerunt esse frigidũ sed nõ ē immo calidum ⁊ sic .I tertio masticatum extrahit flegma: ⁊ ē adustiuum.et ꝓuocat sudorem cum ex eo cũ oleo abstergẽdo inungitur corpus.fricatio fcã ex eo ⁊ decoctione ipsius:et olea eius confert mollificationi neruorũ antique ⁊ stupori eorum ⁊ ꝓhibet gñationem alcuzez.ab eo i quo generatur alcuzeç . vehementer aperit opilationes colatorũ: ⁊ constrictiõem narium . Et eius decoctio confert dolori dentium frigido. Et eius acetum confirmat dẽtes motos Et quando fricatur cum eo corpus ante paroxismũ rigoris cũ oleo ꝓfert rigori facto cum fe.⁊ absq; fe. PAV. est calidum ⁊ siccum i tertio.masticatuz attrahit flegma per os:⁊ remouet dolorem ⁊ stupore dentiuz AVER. quinto colliget.est ca. in quarto.
P irenamedis quã vaculã dicere poterim⁹ ⁊c. Demoste.

¶ Capitulum. CCCCCLXXVII.

Pirgitis. Pirgiar folicis. Peplum . vel Eperio grece.latine vero os mũdi: ⁊ est herba facta vt filex ex vno latere pilosa.Diasc.folia habet lapatio similia.sed oblongioza ⁊ viridioza sex vl' septez:⁊ fozis erecta ⁊ lenia ab intus habens plurima sicut vsnee. Nascitur i Paradiso ⁊ in ortis cum gustu aspero ⁊ stiptico ⁊ nec semẽ nec virgam habens folia eius mozsib⁹ venenatis occurrũt bibita cũ vino ⁊ iposita disintericis ⁊ ciliacis pſũt.
Piria.Pirria.gre . i. calefactoziũ.fomentuz siccuz. Hal.iz.terrapentice capitulo vltimo.
P ires.grece.troglites.idest

P irinũ alias catinum.idest rasura panni.
P iristerion.i . peristerion.
P iretes litbos.i.marchasita lapis aptus ad accedẽdum. ignem.
P irilampis ⁊ lampiris grece cicendula incendula nocticula.li.de doctrina gre.Pirsuris.
P iron agreste Diasc.multi sic celidoniam minorem vocant.
P irinum.i.os oliue.Hal.6° memiri.ca.z.
P iropos.Pirodes . i .igne⁹.
P irosus.Pirosis.i.incẽdiũ
P irot). Pirotus.i.iflamat⁹
P irotica.i.medicia adustia
P irros gre.i.rubicũdus.
P iron.Piros.Pirus.i.tritic̃ frumẽtũ .sitos.Ha. 8. sim.far.
P ironia.i.celidonia minor.
P irsuris.i.noctilopa.
P irusabõ.Pirusaboz.idest amilum.

¶ Capitulum. CCCCCLXXVI.

Pistacia gre.ara.pistoch.siue fustech.siue fistach lat.fistica. SERAPIO.cap . pistoch. sunt fructus qui veniunt de damasco.Dia.capit.pistatie q̃ in syria nascũtur silia strobilib⁹ sunt. Eustomatica sunt cũ vino bibita mozsibus venenat) occurrũt Austera ⁊ stiptica sũt. ideoq; ẽt acõmoda creduntur tozaci ⁊ pulmonis ⁊ iecozis vitia purgare. SERAPIO.fistice suba est subtilis ⁊ sapor eius est fere ad amaritudinem ōclinans. est ca.⁊ sic.⁊ ãpliozis calẽtatis q̃ nux ⁊ auellana. GALIE. lib.de cibis. Pistacia nascuntur apud Alexandriam i egypto: multo autem plura i bozeali sirie :alimentum qdem paucissimum habentia. vtilia sunt ad epatis cozzobozationem simul ⁊ purgationem infertozum humozum ꝑz meatus ipsius.participent enim subamara ⁊ stiptica qualitate aromatizante. Scimus autem ⁊ alia multa epati vtilia sicut in negocio simplicium mediciarum ostensum est. stomaco autem neq; profectum neq; nocumentum notabile ex ipsis habeo testari . sicut neq; restrictiui ventris neq; subductiui. Et idem octa.sim.phar.ca.pistaciũ.idest fistica in siria multum nascitur planta hec:fructus autez eius subtilium partium est subamarum quid ⁊ aromatizans habens. deobstruit igitur ⁊ mundificat maxime q̃dez ea que scõm epar ⁊ tozacẽ ⁊ pulmonẽ. AVICEN. ō virtutibus cozdis dicit ꝙ confortãt cor. AVERO. quinto colliget dicit ꝙ confortãt stomachum ⁊ epar a tota substantia. RABI Moyses sũt meliozes omnibus fructibus cozzobozant stomacum ⁊ epar:sunt calide ⁊ sicce temperate.

P istes idest feniculus.
P estera.i.columbaria.
P isteron.idest columbaria vel berbena.
P istozibus.i.comestionib⁹ de pasta.
P isum.Julben.Julbẽ. ser semia berbum:est species ozobi.l.Oemps.GALIENVS. libro de cibis.pila consimile aliqd fabis ꝑm totam substantiam habentia comestaq; ꝑm eosdẽ modos cuz ipsis i duobus bis variãtur:qz iflatiua consimilr fabis nõ sũt:⁊ qz abstersiuaz vtutẽ nõ bñt pp hoc tardiozis digõnis ꝑz virtutẽ sunt fabis.l.dolaka.

P isa gre.i.pir.
P isarak.idest vsnee farano is idem.
P issapitar pissasphaltos . i. pix mixta cuz bitumine
P issaxera.i.pix dura vl' sic. Pli.z4.ca.7°. in medio et li.35.ca.15.
P iscelon.i.oleũ factum ex pice liquida vel cedra. Pli.li.z4.ca.15.
P isces akedradu.Aui.ca.5 ō cura cancri sunt pisces parui.
P isces aradradach . idest petrosilinum.
P iscis quid ē.l.sanich.
P iscis stupefaciens .quid ē .l.sead.
P issiduma.i.concauitates ossium anchorarum q̃ vertebra dicuntur.
P isoac.pisoach.i.cibalaria.
P ispatica.i.eductozia.
P isistides.i.laureola.
P istita.i.digestionem faciẽtia.Hal.i dinamidys.

P itea.idest coagulum.
P itekos grece. idest simia. maymo.
P itelibron .idest auena.
P iterak.idest piretrum.
P iterigon.idest filix.
P ithias ē species titimalli. Diascorides.
P ithira.pithiras.idest furfuras.
P itinaser.pithiriasis . idest furfur capitis.
P itinum.idest netalim vl epithimum.
P itiron gre . pithiron idest furfur.
P itis gre.pinus pitinus ali quando reperiē inde resina pituina. Isidor petides:petides i ramis vocant fructus pini reptos ⁊ sunt pinee.l.Lon. Lino bar.
P itui.idest pinus.
P ituides.i. balan repsico.
P ituina resina quā nos abietalem dicim. Diasco.
P ituissa. PLINI.ad similitudinem folioꝝ pini.li. 24.ca.6.
P ituitas ē viscosus humor in ore conglomeratus.
P iturgium.i.ypericon.
P ix gd ē.l.res. Pixari gre. Pli.li.16.ca.12.⁊li.24 capitulo gnto ⁊ septio.
P ix gre.gd est.l.colofonia. pix romana idē.Sera.
P ix ligda.pecula . quid est .l.bictan.
P ix maria gd ē.l .policaria
P ix bzucia gd ē. Pli.li.14. cap.20.in medio.
Pixis ⁊ pyxides a greco pixos qō est buxus ex quo meliores fiunt.
P ixacion.grece est pustula paulo durior sbalba acuta ex qua ipz quod expremitur humidum est Cornelius cel.
Placenta.i.focatia a placeo .l.heuda.
P latia vel platos. i.latum.
P ladrosin gre .i .passio stomatica.fm reumatism Las.fe.
Plāta gummi dragāti.gd ē .l.acantos.
P lanta leonis. Herba flaura.herba maura hz odorem aspalti ⁊ ē spēs trifoly.l.herba flaura. Diasc. fm arabes est species andachuche.
P lāta noctis.i.nascentia et sunt pruritus asperitas. ⁊ horror pue q̄ accidunt in frigore ei g est passus desudatiōem cutis ⁊ oppillatiōem porroꝝ:⁊ bonitatem digestionis.
P lanta quid ē.l.rencua.
P lantifillos est tertia species titimalli.
P lantago gd ē.l.arnoglosa
P lantago aquatica.quid ē l.barba siluana.
P lantos.idest papinus.
Plantanos.i.bulb.Adulbium.Ste.⁊ Plantanos ē spēs cassie lignee . Diasc.
P latanus.ē herba sic ellеborus niger : vl sicut catapuria sicut appet in lra Elleborus ⁊ catapuria.⁊ ē ali platanus arbor p q̄ lege bulb.
P lātanistica.sūt cibi aqsi i siadi sicut sūt cime platani.l.cufa.
Platāi pile.dicū fruct platani et sūt hace sic oliue
P listologia.ē q̄rta spēs aristologie. Pli.lib.20.cap. 4.i fi.⁊li.25.ca.9 . i fine.
P lati grece latium.
P latea.i. vēa nigra:vl matrix . cōis media purpurea.
P lateos.i . arsenicum lege platociminum.
P laticoziasis . Platicoziaes.idest dilatatō pupille Midriasi A platis qō ē latū.cozi vo pupilla.Las. fe.Hemoste.
P latociminū ē dcm̄ latum ciminū.⁊ ē psilium montanū vel siseleos vl siler mōtanū.platos eniz ē latum ⁊ ciminum . Naz dicitur ciminū rusticorum. Itē a platos dr arsenicū plateos.i.qō i latas laminas diuidi pōt et hominplata.i.latū os.
P latofilos.i7.spēs titimalli.Diasco.
P latoselmon gre.i.aplastꝝ ⁊ est latum apium.
P lasma . idest forma:inde cataplasma.
P lectoria ē repletio hūorū oium intra vasa.ca. cochimia ē repletio vni ⁊ potissime extra.
P lectoric . Plectoricos.i. plenus vel repletus.
P legi. vl pligi.gre.i. plaga. vulnus.plege.plage vulnera.
P legmos.Ste.i. lenticula amara.
P leton.gre.plethon.i . plenus.Las.fe.
P leura grece.idest latere i de pleureticus.
P leuros gre.i.lat vl costa Pleure coste latera.
P lexim.gre.Demo.animi. turbationem turborem.
P licina.i.vecia ⁊ est semen
P litine.idest tilia arbor.
P lūbata.ē quoddā vnguētū quo vtūtur mulieres ad mundificādā faciem ex sepo argento viuo cerusa ⁊ plūbo factum.
P lūbū quid ē.l.basas.
P lūbū vstū gd est.l. molibdena. Pli.li.25.cap.ii.ante medium.
P neu gre.spiro.pneo flo.
P neuma spūs vētus: spiramen.flat:anhelit :alit
P neumatesis pneumatos idest vētositas spūs.Ha. ad glauconē tractatu p. de feb. Itē Alex.ō antid. lati.grece.coniza.conisia.arabi.gafit.

Policaria

DIAS.ca.ō coziza.alia ē maior atq odore grauior:alia pua ⁊ odore iocūda.iter has alia est media ḡuioris odoris:q̄z pria appellata ē coniza lata siue vanitis vl vt latini armētal. Itē ⁊ vocat ēt labanot siue vt latini pix maria: vl siriscaris. Media appellat ēt coniza cesaleos siue vt latini tbim mior . Maior āt ⁊ minor coniza bnt folia silia oliue:hz aspa ⁊ piguia ⁊ viscosa:minoris vo folia odorata sūt maioris gratis odoris q̄ ēt i fructe maior ē vga maioris ē lōgitudis cubiti duob .mior vo vni pedis lōgitudie porrecta ē florē fragilē mellinū bnā colorē ⁊ amarū sapore:⁊ cū floruit velut capillos facit radix ē illi iutilis. GALIE.7 sim.phar.ca.coniza taz maior q̄z mior silis sūt pplexiōis ⁊ vtut i gustu gdē acres et amare appentes calefaciūt valde apte:fructuosa ē plāta. Est āt ⁊ 3ª spēs policarie i hūidiorib loc nascens fetidior ābab ⁊ debilior:hz due pria dicte ca.sūt.⁊ sic.i 3°. POSSE.DIA.Oīs fruct ei cū folys suis fumigio adhibita. ⁊ supposita venēa lōgi arcet aq̄ ei spāsa pulices necat.folia ipi ī cataplasmatib adhibita morsus venēatos mitigat:vulnerib ⁊ pustul medicāt flores ei:⁊ folia cū vino bibita mēstruis ēperāt aborsū faciūt. vrinā puocāt tortionib sūeniūt hicteric bn adhibēt:cū aceto bibita epilētics pstāt effcm:elixatura vo eoꝝ fomēto adhibita cās matricis pponet:succ ei suppositi aborsū fac:oleo mixta ⁊ p uncta tota corpa ℑ frigora fuat:mior vo ipsita ⁊ cataplasmatib adhibita dolorem capiti mitigat:media vo coniza bastā grossā hz leuia folia.⁊ paulo maiora:maior vo nō pi guia:nec maiora hz folia hz graue iactātia odorē gustū suauē ⁊ iutilē oib :vipas ⁊ hpētes fugat ⁊ vulue vitia remediat:maior ⁊ mior coniza calefac ⁊ dsiccat.decocta igr in oleo ad piodos febriū ⁊ typos ⁊ malicios rigores perūcta fac flos cū folys ī vio potat fet exhit ⁊ vehementer mēstrua purgat. GALIE.si qs folia cū mollib ramuscul apposuerit alicui pticle siue dcoquēs oleo vtac ea . vl āt rigoꝝ q̄ hz piodū alleuiatiuū h oleū:flores āt eoꝝ silis vtutis sūt q̄ circa qdē ⁊ hoc cū folys terētes oleo ppināt gra mouēdi mēstrua violēter ⁊ educendi embriones.

P olicarpos. Poligonia. idest multifructus. Diascorides.
P oliconias. Diasc. folia habet similia eruzonio. idest eruce ⁊ est herba quā ignoro.
P olicriston. idest valde bonum.
P olilifon. idest multorum foliorum :⁊ sic vocatur a Diasc. prima species trifoly quā latini odoratū trifoliū dicūt.
P oligalon bastā hz lōgā duob palmis folia lēticule similia gustu stiptica q̄ bibita lac mulierib fac crescē Dia.
P oliganon.herba est quam ignoro. (Poligon.
P oligonos.i.fecūdum vel multi seminis. vel multorum geniculoꝝ vel angulorum. Naz.goni.i.genu p ypsilon.
P oligonia a goni qō ē genu.nam multigeniculatā ⁊ cētūnodiā vocāt.seu a goni qō ē semē. Nā Dias.policarpos vocari dicit:qō magis ē credēdū.hec sanguinaria ⁊ corrigiola a multis vocat:⁊ ē quā vgaz pastoris arabes vocant vt pz p pcordiā. DIASCO.ca.ō poligonos. Aui. ⁊ Sera.ca.de vga pastoris. Et idē Dias. Poligonos masculus herba ē vgas hās teneras moles ⁊ multū nodosas ⁊ expāsas sup terrā sicut agrostis. folia hz rute silia hz oblōga ⁊ mollior:⁊ semen i folys singulis. vñ ⁊ masculus dcā est. flos ē illi albus ⁊ feniceus.
P oligonos vo femia frutex ē vnā vgā hās mollē ⁊ cānosam spissā ⁊ nodosam i gb nodis folia sūt pini silia. radix ē illi iutilis nasci loc humidis rē . PLINIVS.li. 27.ca.12.post pn poligonū greci vocant.quā nos sanguinariā.nō attollit a folys terra.rure semē graminis q̄ plura gna poligoni faciūt hunc mare intelligi nolunt appellantq̄ a multitudie seis: aut densitate fructicis. Alij poligonon a frequētia geniculoꝝ.Stepha.in sinonimis . poligonos.i.vga pastoris.n.p i.scripsit vt assueuit:⁊ in kirānida poligonos.i.corrigiola multigōia. Alij vo camerzillom dicūt.
P olignemon. Diasco.frutex est sarmentosa ⁊ cetera.
P olimas.idest bolismus.
P olimigmaton. i . medicamen ex plurib mixtum. PAVLVS.ca . de hydropisi:⁊ ē dcm̄ plurime mixture:nā migma grece mixtura.
P oliminon alsine . Diasco. idest paritaria.
P olina. Polines.i .subtilis farina cuiuscūq̄ grani.
P olion Dias. Sera.i .poliū arabice cabade.
P oliomela.ieraclea.
P oliomenon.i.paritaria.
P olipis ē multipes . polip piscis:⁊ ē pulpus piscis.
P olippus ē tumor pter naturā q̄ in naribus fit silis fm subaz polipodos carni.i.carni illi piscis q̄ dr polipus ⁊ latine vocatur pulpas.
P olipodiū arabice bisbigi. dictū ad silitudinem fragelloꝝ polipi piscis ī eminentys q̄ sūt i ipis fragellis seu pedib si pedes dici pōt. Nam a radicibus polipody sūt silēs eminētie. vñ polipodiū q̄si polipi pes.i.dipteris. Diasco. Dypo.filichinū. Pli.lib. 26.ca.8.aū medium.
P oliricon grc. i.multarum radicū q̄re filix sic vocatur a Dias.ca.de dipteri. ⁊ sic ēt fm Pliniū li. 25. ca.5.vocat elleborus niger a gbusdā:⁊ fm alios ē vna spēs aristologie p ter duas notas.fm alios ē dipteris.l .elleborus.
P olirizona. PLINVS. lib.25.ca.9.p mediū herba ē hās folia silia mirr ⁊ radices multas.
P olisāthemum.i.botrochion.⁊ ē dcm̄ plurimorum floꝝ. Plini li.27. ca.12. post pncipium.
P olusis.polusis.gd ē.l.vlc
P olitricon Adiantū gallitricon. Dia. ē dcm̄ mltarū comaꝝ.nā gre.trix coma dr.⁊ ē herba c folia i vno subtili stipite ordiatim posita sunt rotunda sicut folia capilli venerl orīt in locis humectis c plexio ⁊ virtus fm Pliniū ē sicut capillus veneris.li.25.ca.9.vltra me
P olicum.idest pua starna.
P olitrophia.i.multū nutrientia.oligotrophia eē.i. parum nutrientia. oziba sius a polis qō ē mltū vl plurimum.
P olium. quid est.l.bakade Pli.li.21.ca.7.in fine.
P olium marinū.idest barba iouis.l.bakade.
P olomonion . i. celidonia.
P olominon.i.mentastruz.
P olus.i.dolor qui fertur i membro propter laborē
P olusarch.idest afronitus
P oma de seni.idest de hierusalem ⁊ sunt puna damascena.
P omum quando simpliciter ponitur est malum.l. maluz. sed quando ponitur cum determinatiōe est illud ad quod trahit per determinationeꝝ vt pomum citrinum . idest citrum.pomum arantie idest citrangulum rē.
P omum aque.i.citrinū.
P omum athomatiū . idest ciminum ethiopium.
P omuz arantie.idest citrangulum vel citromilū.
P omū citrinum.i .citrum.
P omum citronium . quid est.l.cufa.
P omum paradisi. quid est .l.malum.
Pomū terre.quid ē.l.butar marien.
P omelia pomelites gd ē.l. ydromel. Pali.
P omelido gd ē.l.zaror.
P omelarsich.idest auena.
P omerac.i.agrifolium.
P omfoligos . Pomfolix . gd ē.l.Abaisir .⁊ pōfolix
P omiliones.idest nani.
P oma grece potus potio. pomata vo potiones.

¶ Capitulum. CCCCCLXXVIII.

Ponfolix.

scribit grecus: sed ponfolix profert. sic vocatur eo q̄ sunt ampulosa. Naz ponfolix grece est ampulla. Ponfolingues ampulle et est ponfolix siue ponfolingos tutia vera leuissima volatilis ⁊ alba quam Auicenna laudat vide capitulum de ponfolix apud Diascoridez cuz capitulo de tucia.apud Auicen. ⁊ Serapio. que idez sunt;et est fuligo que eleuatur adherens tecto fornacis quando extinguitur es et fit auricalcum quod vocatur apud Diascori. in antiqua translatione es vstum.et est ex substantia eris ⁊ lapidis calaminaris qui dicitur climia ara.et cadimia grece quo lapide tingitur es : sublimatur enim vi ignis et quod subtilius leuiusq̄ est tecto fornacis adheret ⁊ vocatur ponfolix.et ara. tutia.quod autem ex eo fumo eleuato grossius est nō potens eleuari intantum q̄ adhereat tecto propter gravitatem sui et densitatem descendit ad inferiora fornacis vel adheret parietibus et vocatur a Diascoride spodium.fit etiam sine ere sola sublimatione ipsius lapidis . Est alia species tutie que alexādrina vocatur similis corticib arborum intus lenis extra botruosa granis facta vbi multum fit auricalchi ex eleuatione ipsius fauille circa fornulas terreas que ob hoc fornacibus suspēduntur adherēs densatur que quidem fit ex fumo cuiusdam lapidis probaturq̄ quia artifices auricalchi ex illa bonum auricalchum faciūt eo modo fit sicut ex calamiari lapide. DIASCORIDES ⁊ Plinius conueniunt in modo generationis ponfolix. PLINVS. libro trigesimoquarto capitulo decimotertio in principio de his ⁊ de alys que in hoc opere generantur in erarys inquit inueniuntur que vocant ponfoligon ⁊ spodion differentia q̄ ponfolix lotura paratur spodios illota est . Aliqui quod est candidum leuissimumq̄ ponfoligon dixerunt : et esse eris ⁊ cadamie fauillam : spodion nigriorem ponderosiorem q̄ esse verum parietibus fornacium mixtus sint illis aliquando et carbonibus hec aceto perfusa odorem eris parat et si tangatur lingua saporem habet horridum conueniteq̄ oculorum medicaminibus quibuscunq̄ vitys occurrens et ad omnia ad que spodium.hoc solum distat q̄ huius elatior vis est.additur et in emplastris quibus lenis querit refrigeratio et siccatio . vtilior ad omnia que vio lota est spodios cipria optima est:fit autem liquescentibus cadimia ⁊ erario lapide que leuissime efflatur ⁊ ocius euo-

ponfolix gre
Ampulla
Tucia
es ustu

climia
cadmia

Spodii

polypodium
filicula

polyricon
filix

polytrophia
oligotrophia

latq; ex fornacibus ⁊ tectib⁹ adherescit à fuligine distans candore. Qd vo minus cãdidum ex ea immature fornacis argumentum est. hoc quidam pomfoligon vocant: qd vo rubicundius ex his inuenitur acutiorem viz habẽs exulcerat adeo: vt cum lauatur si oculos attingat excecat. Est et mellini colozis spodios ĩ quo plurimũ eris intelligit. sed quodcunq; genus lauando fit vtilius. fit inquit: ⁊ in argẽti fornacib⁹ spodiũ qd vocãt laurioni: vtilissima autẽ oculis confirmatur que fit in artarys ⁊c. has puto quas cadimias argenti ⁊ auri vocat Auic. de qbus supra. Item auri spodion vocant cinerem fici vel capzifici vel foliozũ mirti cum tenerrimis ramozũ partibus vel oleastri vel citony mali vel lentisci. Item ex mozis ĩmatur⁊. idest cãdidis in sole arefactus vel ⁊ buxi choma: aut rubi: aut terebinthi vel oenantis: thaurini quoq; gluctinis aut linthcozum cinerem sil⁹ pollere iuentum est. vruntur oia crudo fictili in fornacibus donec figulina percoquatur: ⁊ iteruz in erarys officinis ⁊ smegma fit iam liquato ere ⁊ percocta addit̃ur carbonibus paulatimq; accensis. ac repẽte vehemẽtiozi flatu expuit̃ eris pala quedam solum quo excipiatur stratum eẽ debet. maxilli ab ea discernitur aqua in bisdẽ officinis diffrigen vocant greci ab eo q; bis torreat: cuius ozigo triplex. fieri eni dr̃ ex lapide pirite cremato in caminis donec excoquatur ĩ rubricam: fit ⁊ in cipzo ex luto cuiusdam spec⁹ arefacto pzius mox paulatim circũdati sarmentis. tertio mõ fit in fornacibus eris fece subsidẽte. differẽtia ẽ q; es ipm ĩ catinis defluit scoria extra fornaces. flos supernatat diffriges remanet. Quidã tradũt globos lapidis ĩ fornacibus qui coquũtur ferruntinari circa hec es feruere: ipm vero nõ percogtur nisi translatum in alia fornace. ⁊ esse modũ quendã materie. Quidã id materie qui perexcocto superfit diffregia vocant ⁊ cetera. habetur ex his q; põfolix ⁊ spodion sunt idẽ qd tutia. Itẽ Alexander facit collirium ad debilitatem visus senum ex ponfoligo non lota balsamo vino ⁊ melle cui simile scribit Auic. in quo loco ponfolix scribit tutiaz. Itẽ Stephanus ĩ sinonomis põfolix. i. tutia. l. abaisir.

P onisa. i. auena.

P ontica. Stephanus bozdacha ⁊ ẽ auellana et alibi cuna pontica scribit.

P onticus sapor quid ẽ. l. austera.

¶ Capitulum. CCCCCLXXIX.

Populus arboz duas spẽs habet. vnde Diascoz. duo facit capitula. vnũ sic incipit. Populus quã leuce vicũt ⁊ cetera. Aliud sic. igiros. i. popul⁹ arboz qnã aly leuce vocant ⁊ cetera. in fine capituli. perbibẽt ingt aliq arboris eius lachzymũ in rodanuz distillatũ succinuz facere. i. karabe ⁊c. AVICEN. sil⁹ duo fac capitula vnũ qõ incipit. haur. romanum volens dicere agiros. vt Diasco. dicit. aliud a kirosa. vt supra in haur. PLI. li. 16. capi. 24. tria genera populi facit alba nigra ⁊ que libica vocat nũma folio ac nigerrima. alba folio bicoloz superne candidans: iferiozi pte viridi. hinc nigra que inuenta circinate rotundatis. folia sunt vetustioza in angulos exeunt econtrario edere angulosa rotundantur.

P ozastol. i. bdelliuz. Parastol. idem

P ozcastrus. i. pozc⁹ castus.

P ozcelliones qd sunt. l. guada. barua. Dia.

P ozcus est aial satis notuz cui⁹ carnes fm Hali. sunt satis siles ĩ coloze ⁊ sapore carnibus humãis ⁊ pedes eius conferũt cõuale scẽtibus. sunt eni frigidi ⁊ humi. sicut inuenies ĩ. l. cturarũ arteticozuz que ⁊ lapidationes dicunt̃ vt Pau. ca⁰ ò artetica ⁊ podagra. Herodius et pozũ in ege vocat quod superossum vulgo dicitur.

P ozigo. gre. lepida mozb⁹.

P ozi vrtides idest vene vrtides.

P ozne. i. plantago.

P ozpilis. i. propoleos.

P ozosarch. i. perforata.

P oxfira marina. quid est. l. Ostracoz. Sadesũ. ste. limacia vl̃ purpura gre.

P oxa. i. vena que oritur a parte concaua epatis ⁊ ẽ vena que oritur ĩ gibbo epatis.

P oxallaca. i. poztula.

P oxamos. i. sternutatõ.

P oxtulaca qd est. l. basdane. bachalachancha ara. gre. andragni.

P oxtulaca marina habens lac. quid est. l. alfarsagi.

P oxus sarcodes. dr̃ ligamẽtum a natura fcm̃ vl̃ creatũ ad ꝓnectenda capita fractozũ ossium: ⁊ est ei⁹ expositio duricies carnea. Nã sarchos gre. caro silr. ⁊ kireas kreas

P ozzũ. p herba. l. Curat. p morbo. l. veruca.

P ostarimi. Posarum. Oribasius sic iquit vocat hypocras cũ vna egritudo in aliã transmutatur: vt cum ex litargia fit frenesis ⁊ econtra.

P osces. Posces. Postas grece. i. ozdeolũ oculoz. Ha. 4. memiri. ca. 5.

P oser. gre. pot⁹ potio. bibitio. poste. gre.

P ostdactili. sunt dactili bumidissimi q cũ nõ statim comedũtur dissoluunt̃ ⁊ fiunt quasi mel.

P ostrigmenũ. i. fluxus ò renibus vt ĩ alexandro.

P otameos gre. fluuialis.

P otamos gre. i. fluuius.

P oteisis. i. çinçania.

P otentilla amãtilla. fu. valeriana. idem.

P oteon. gre. i. suppositozũ.

P otamograton. Dia. folia bz bete silia ⁊c.

¶ Capl'm CCCCCLXXX.

Potbab. ara. lat. dactili. SER A. libzo aggre. capitulo potbab. auc. Raf. calefaciunt et generant sanguinem grossum ⁊ conuertuntur cito ad coleram ⁊ sunt mali illis quorum complexio est ca. ⁊ epar cali. ⁊ cui cito euenit sola squinantia. bothozculla ⁊ epilatio in epate ⁊ splene ⁊ deteriozes ex eis sunt magni ⁊ dulciores: ⁊ non sunt aliquo modo conuenientes illis qui sũt ca. complexionis: illi autez q non sunt ca. complexionis ⁊ nõ sunt debilis necesse impinguantur ex eis: ⁊ dactili qui vocãtur bairon vel beyren sunt meliozes omnibus quoruz coloz est citrinus ⁊ rubeus vt appet ĩ. l. beiron. GALIE. ĩ scõo de edulys capitulo de fructu palmaruz. qdaz ex dactilis ficciozes sunt ⁊ stipticantes: vt egiptq; qdam autez molles ⁊ humidi ⁊ dulces sicut q vocantur beyron vl̃ kanochi. optimi aũt isti nascuntur fm palestinam siue in Jerico. Jntermedy aũt ambozũ dictozum generũ sunt oes aly dactili. sunt autem indigestibiles ⁊ grauatiui capitis. Nam oes dactili idigestibiles sunt ⁊ capitis lesiui ampliozes comesti. qui autem ab istis distribuitur ĩ corpore chimus grossus semper ẽ: habet autem aligd viscosum quando dactilus fuerit vnctuosus quãdo autẽ tali chimo dulcedo admiscetur celerrime qdez ab ipso epar obstruitur. leditur autẽ ⁊ flegmonizans ⁊ turgescens summe ab edulio ipsoz. conuenienter autẽ ⁊ epar ⁊ splen opilantur ⁊ leduntur. multo autem magis ledunt virides dactili ad oia paulo ampliozes comesti. palam. igitur q; calidiozes bẽt chimum qui dulces. frigidiozẽ autem qui stiptici sed iflãmatione nocent ⁊ iplent virides dactili sicut ficus: eandẽ enim ꝓportionem habent ficus virides ad siccas quã virides dactili ad alios. Jn non valde vero calidis locis nõ maturantur perfecte dactili vt ad reponendũ fiãt vtiles ⁊ ꝓpter hoc cocti. virides comedere ipos crudisq; humoribus replentur ⁊ rigozibus difficulter calefactibilib⁹ capiuntur ⁊ fm epar opilationes habent pro arboze ei⁹. l. nakale. Rabi moyses. dactili generãt dolozẽ capitis opilãt

epar apostemant caput ⁊ emozroydas creãt: de osse ei⁹. l. Nakala. Auerroys. 5⁰ colliget. dactilanum. i. arboz dactili cum fructu ⁊ flozibus omnes partes ipsius stipticitatem magnã habent: sed fructus eius cum est maturus aliquã habet stipticitatẽ. Cortices vero arboris pdicti maiozem habent stipticitatẽ alys partibus ipsius.

P otiliõ. i. vinũ onfancinũ: ⁊ ẽ de vuis ñ bñ matur⁊.

P otireton spẽs spine. Hali.

P otireton. Diascoz. aut frinideo aut emera ⁊c.

P ragma res negociũ pragmafiste rerum natura.

P ractikos. pratic⁹ venalis emptici⁹ ꝓductici⁹ exact⁹

P ramos. i. ylex filis q̃rcui.

P rassine. idest flos cipri.

P raton. gre. agens faciens operans. (Dia.

P raster. i. dipsas serpens

P rassina cola vcã a coloze foliozum pozri. Lassi. fe.

P rasson. gre. pozz⁹ prasson kartõ pozz⁹ sectiuũ prasson ksaloten pozz⁹ capita

P rassa. gre. pozri. (tũ.

P rassis. i. operatio. ide practica. i. operatiua.

P rassimi vide. i. flos eris.

P rassin⁹ coloz. i. vidissim⁹.

P rassiũ. i. marrubiũ. p q̃. l. farasiõ. Est aliud prassiũ qõ dr̃ nigrũ vel silueste vl̃ marrubiastrũ vl̃ marrubiũ nigrum. p q̃. l. marrubiastrũ. Pli. li. 20. cap. 22. post ꝓncipium.

P rasmon. i. creta viridis.

P rassũ. i. succi pozri viridi ratum: idest cot. (tas.

P recochia. i. fructus q vocantur cozula.

P recoq; pfica sũt añpfica ⁊ sunt cozula. gre. precoq̃. ara. mixmix brecoqua.

P recordia. PLI. li. 30. ca. 3⁰ post pn̄m. exta hois ob iferiozẽ viscez ptẽ separant̃ mẽbrana q̃ pcordia appellant: qz a corde prtenditur.

P refrigmenũ. Alexãder ò potõibus ⁊ añdotis adepto sine aut prefrigmeni. i. prassati frixi.

P reiris. Preicteris. i. silex

P reluna. i. q̃daz superfluitas pilosa. sicut apparet in folys os mundi.

P rassia: idest arthemissia.

P reterauditio. i. qñ aures audiunt aliud q̃z debẽt.

P reteruisio. i. quãdo visus videt aliud q̃z debet.

P riapismus. est qñ mẽbrũ virile augẽt̃ fz tres dimensiones ⁊ ꝓpismus ẽ species satirionis.

P riapiston: idest satirion.

P rimula veris pasterella. berba paralisis idez. Est alia p̃mula vis q̃ alio nomie vocat̃ lauãdula cui⁹ flozes sũt sic camomille. ca. ⁊ sic. i fi. scõi. cõfortat matricẽ. ⁊ p̃ma spẽs ẽ verioz primula veris.

P rinos. Prin⁹. Diaf. i. ylex arboz species quercus.

P risina. i. iflegmatio cõporis vel iflatio ⁊ ẽ yposarca vel ypozismos.

P rionitos ẽ medicia ad lapidem. Paulus.

P rofites gre. prima tunica oculi. l. pterigia.

P rosarches. quid est. l. pterigion.

P rosopida. qd ẽ. l. arction.

P rouinca berba victa a gbusdam frinica.

P robaton. pnaton. i. vuis.

P rocatartica cã. i. p̃mitiua q̃. s. ab extrisecus venit a pro qõ est pcul. ⁊ catarõ qõ est fluoz q̃si de procul fluens.

P roceterac. i. pes colũbin⁹

P rocon. maldacõ. i. bdeliũ Pli. li. 12. ca. 9.

P rofilecterõ. dr̃ cã pseruatiuuz. pfilaticõ idez. i. custoditiuũ. Alexan. capitlo de cura epilensie.

P rostalmia vl̃ pisotalmia vel ptalmia. gre. scabzositas oculoz. Alexã. cap. de collirys ad visum. p positalmia cyrotalmia.

P rostotãos ẽ spasmus qñ in poze rẽdũt̃ pte corpis vt se flecti neq̃ant. Pau.

P rothea: idest nympha.

P rothiotosis siue ptbosis est oculozuz ex nimio tumore pueniens casus vt etiam vix palpebre attingant ipsaz: vt ĩ Oribasio.

P rothosis. gre. Pau. est ruptio rogede tunice oculi. i. vuee ex cõestiõe vl̃ ruptura coznee. Las. fe. Demost. Elus. Stafiloma. Theodo. Priscia.

P rotena. qd ẽ. l. abzotanũ.

P rotozobõ. i. peõia. Diasc.

P rotopas. gre. dr̃ qõdã vinũ creticũ qõ fit ex vuis ĩ vite passatis postea expressis ⁊ est dulce vocat̃ triptos. (vrie.

P rouocatiuũ. i. eductiuuz

P roygumena: idest antecedens causa ⁊ corporea.

proptosis.

Propoleos ¶ Capl'm. CCCCCLXXXI. i. ceropica: sed falso. nã ppoleos ẽ fm quosdã illud mellatuz qõ pus ab apibus ponit̃ ⁊ nõ fauũ. Aliquãdo iueni̇t̃ in folys filicis vel apy ⁊ dr̃ cera virgo. aliqui dicunt q; est p̃ma fabrica apum sine melle: sed Diasco. dicit: q; cera ppoleos ẽ cera ĩuenta in vase apum vbi apes corpus fricant. hoc est sine melle. Aly dicũt ppoleos. i. mũ. ⁊ est fex aluearis apuz vbi apes puciunt suas superfluitates ⁊ est calidioz ipsa cera magne virtutis in attrahendo a profundo corporis. vide capl'm de cera propoleos apud Diasc. cũ caplo de mũ. apud Sera. i. cera. Stephan⁹ ppoleos sordes vasoz apũ.

AVICENNA. vocat ipsaz mũ. Seraẽ. sedium. l. Cera propoleos.

P roponia. gre. Alexã. cap⁹ de epilẽsia. oz ingt ex aq̃ cala accipe ppoma q̃le ẽ absintbiatũ aut cõdituz. Itẽ ifra ppoma raro sũt accipiẽda pter absinthiatũ ⁊ vinũ bonũ. Itẽ capi. de hydropisi. de vino eorum vbi ponit confectionem. ppoma. gre. potio.

P roserpinata poligonia. i. cẽtũnodia. Pli. li. 27. ca⁰ iz. versus fi. Corrigiola. Christofozus.

P rosenectica cã. i. ꝓiuncta vt ĩ Alex. ò doloze capit⁊

P rosimin. i. fermentum.

P rosopus: idest bardan⁹.

P rostlaticõ. i. pseruatiuuz. pfilaticõ idez. i. custoditiuũ. Alexan. capitlo de cura epilensie.

P rostotãos ẽ spasmus qñ in poze rẽdũt̃ pte corpis vt se flecti neq̃ant. Pau.

P rothea: idest nympha.

P rothiotosis siue ptbosis est oculozuz ex nimio tumore pueniens casus vt etiam vix palpebre attingant ipsaz: vt ĩ Oribasio.

P rothosis. gre. Pau. est ruptio rogede tunice oculi. i. vuee ex cõestiõe vl̃ ruptura coznee. Las. fe. Demost. Elus. Stafiloma. Theodo. Priscia.

P rotena. qd ẽ. l. abzotanũ.

P rotozobõ. i. peõia. Diasc.

P rotopas. gre. dr̃ qõdã vinũ creticũ qõ fit ex vuis ĩ vite passatis postea expressis ⁊ est dulce vocat̃ triptos. (vrie.

P rouocatiuũ. i. eductiuuz

P roygumena: idest antecedens causa ⁊ corporea.

P runa: idest ignis pficus.

P runa. quid est. l. gtuas.

P saromos. gre. arena.

P samismis: idest sepultura in arena. Paulus.

P sausis grece tactus psaotango.

P seudodiptamũ. qd ẽ Plinius. lib⁹. 25. caplo. 8. circa medium.

P seudoselinum. Diasco. i. pentafilon.

P seudobumõ. qd ẽ Plini. lib. 24. caplo. 16. circa fi. Diascorides.

P sigia. i. storaz liquida.

P six grece nuca.

P sairos: idest duros.

P saros: idest sturnus auis

P scobos. gre. idest frigus. Pscithos idem.

P sichi. gre. psiche. i. anima Pflegma. i. flos eris.

P sichy. Psinichy. i. ceruſa

P sicotifron; idest vectõica

P sidia: idest flos mali granati vel cortex.

P sidratia siue exantima. Alexã. sũt pustule parue eminẽtes in cute capitis plene humiditate. aliqñ vo sidratia scribit̃. Ha. li. ò facile acqsibilib⁹. ca. 5⁰

P sidraciõ. Demost. ẽ ingt pessima extãtia alta eruptiõe ẽ ꝓscripta cũ rubore sepe ĩ albis ptib⁹ p̃me tunice oculi constituta ⁊ magis angulis vicina alta eruptiõe vel diuisura pcussa aut icisura effecta

P silitis: idest policaria.

P silliuz quid est. l. bazarachona semen camphore eo q; seruet̃ in ipso. Christophorus de honestis.

P sillium montanum. Psiler mõtanũ. siseleos idẽ.

P silla. i. pulex. inde psiliuz dictum: eo q; semen eius pulicib⁹ similat̃. Demostenes. cap. de obtalmia.

Theodorus ·Priscianus ⁊ alij plures antiq ipsam herbā pulicariā dicebāt.
DIASCORI. vocat ipsaꝫ psillion. l. azaracho na grofalion cristaliō sīculi dicunt aut quinomelam ⁊c.
P sillos. i. pulex. Halienus. capīo de auripigmento.
P sillotruꝫ. est quoddā vnguentum depilatorium lati. dictum cauteriuꝫ. l.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXI.

Psori est quedā species vitrioli quā Auicē. psuriaꝫ vocat. Demostenes psoricū qō nos scabrum dicimus. Cornelius celsus per se nulla medicina est q̄ psoricuꝫ nominet: sed calcitidis aliqd cum dimidio cadimie plus ⁊ aceto simul ꝓterit id qō in vas fictile additū ⁊ ꝓtectū ficulneis folijs sub terra reponit. sublatum post dies. 20. rursus terit ⁊ sic appellat ⁊c. Sera. DIASCORI. psori quā multi putauerūt melanteriā esse: sed falsuꝫ est: qz suū genus habꝫ hoc ⁊ illa suū bromū habet psori plenū vt nauseā pnocet. inuenitur in egypto libia hispania cipro ⁊ multis alijs locis. Melior est egyptius quē cuꝫ fregeris niger est deintus ⁊ multas habēs ptussuras ⁊ est piguis.
POSSE DIASCORI. ē stiptica gustu ⁊ odore bumoso plenus est ⁊ contrarius stomaco. Et est alterum genus qō sicut miseos habet colorē: sed inutile est virtutem ⁊ cōbusturā similē miseos habet. Iniectus fozamini dentis compescit dolorē. agitatos dētes ꝓfozat. sciaticos medicat si vino mixtus cristeri adhibeat. māculas vulneribus tollit cū aqua superuncta. capillos nigros facit. Oia illa metallica in coctura virtutē hūt ⁊ maxime aceto i coctura ⁊ nitro fece vini calce ⁊ ceter] gb⁹ vt⁹ addit i coctōe.

P sozias. ·Psoziasis. apō alexādrū est scabies vesice.
P sozotalmia ē pzurit⁹ oculoꝫ cū puo ruboze ⁊ leui vlceratiōe palpebraꝫ sine vllo lachzymarū fluore. PAVLVS. ē ingt pzurit⁹ palpebze scabies salsis būozib⁹ fcā Demo.
P surotison: idest vectōica.
P tarmita. ptarmicus. gre. idest sternutamenta.
P tarmos. ptarmikos. Demoste. i. sternutatio. ptarmicon.
P tela ptella derdaruꝫ. i. vlmus arboz dirdar. arboz cimicum Auicenna.
P terea. ·Pteridis ptereos. i. filex. Alexā. Sercasuꝫ apteron qō ē ala. Ste. saracho. Sera. folia ei⁹ velut ale expanduntur.
P terigiō. i. vngula oculi vl digiti. Demos. mēbrāula carnosa atq̄ neruosa albula vel rubza altero ex angulo ozta supiozib⁹ ptibus initiū sumēs sensum ꝓgrediēs ⁊ nūc adherēs ꝓ tunice quā greci ꝓfies dicūt nūc supnatās quaꝫ prosarcho vocāt vsq̄ ad circulum pupille aut ad ipsaꝫ pupillā donec impediat visuꝫ sepe ex vlcere añcedēti sumit exordiuꝫ vocat aūt ptergion a silitudine pēnarum ⁊ est alij quando malignuꝫ quod greci chachoetes vocant cū turbato oculo pungentes dolōes icesserit. ·Paulus ē supficies carnis cooperiens ptē vngule digiti ex panaritio vel alia cā.
P terion. i. polipodium.
P toma. gre. corp⁹ cadauer soma prope corpus.
P tosis. gre. spēs trichiasis. i. īequalitas piloꝫ palpebrarū laxamento aut palpebra dimissa.
P tideon. ·Ptyelō. gre. i. sputū inde emoptoica passio ab emo qō ē sanguis ⁊ ptideon qō ē sputū ptielon.
P tilosos ptilosis. PAV. est grossitudo palpebraꝫ putrida rubea qbus accidit plerūq̄ ⁊ pilorum defluxus.
P timoderas: idest tumor.
P tiriacū ·Raf i añdotario virili i ꝓfectōe mitridati minoris. exponitur q̄ est filix: sed si sic est ptereos debet scribi.
P tiriasis scabrū vel cantbricū acaraidē idē ⁊ sunt furfures capitis: vt Dias. cap⁹ de ficu ⁊ de felle ꝓm alios ē morbus pediculosus: vt Quintus serenus. capitulo sexto.
P tiropien. ·Ptiropolen: id est abies picea.
P tisane. gre. dīr q̄ ꝓpe fieri solēt i pila: nos aūt cōiter ptisanā vocam⁹ cibuꝫ ex ptisanis ordeaceis factum: ab hac ptisana dicitur massa ptisanaria chilus. s. cib⁹ in stō iā digest⁹: eo q̄ ptisane similis sit.
P tisas gre. spuēs. ptisis sputa ipsa sputamina.
P tisma gre. sputū ⁊ saliua.
P tisis frhisis gre. tabes. i. ariditas macies tabo.
P ucia. quid est. l. pusca.
P ucida: idest cotula fetida
P ulegiuꝫ. ·Puleum. ·Puleiū ylicon. Blicon. Diasc. pātagathen bledio q̄ sūt volātiū aīaliuꝫ flores suī tpis pascua ⁊c. ·Plini. lib. 20. ca. i4. qōdā ē martl ⁊ est diptamū: qōdā ē regale ⁊ dr̄ gliconium ⁊ est illud vsuale ⁊ est aliud certe ruinū ⁊ ē serapullū. vñ qñ simpl'r ponit regale i. telligit. l. diptamuꝫ: sz pulegiū agreste ꝓm quosdā est nepita. l. calamītū: sed falso: imo pulegium agreste ē illud qō iueniēs i. l. diptamum ꝓm veritatē.
P uliarbasis. i. amomum.
P ulicaris: idest psillium.
P ulicarpos: idest muscata.
P ulmētum. i. ius cibale vt amigdalarum ptisana.
P ulmo. quid est. l. kich.
P ulmōaria herba est satis minuta folia mollia habēs ⁊ q̄si formā pulmōis in locis humidis nascēs quā qdā pepanū vocant.
P uluis. bugie. i. puluis ō radice arboris berberi.
P uluis cameli est quidam puluis albus qui remouetur a dorso cameli: qñ tergitur satis siccatiuus ad scabiem.
P umex. quid ē, l. famechi.
P upex vocatur lapis cozysperatio vocat fenic ⁊ lapis vulcani. lati. pumex.
P upilla oculi apud Auicē. est Senatiō: sz apud arabes vocatur planta fontis. scilicet corabalbani: quod est equiuocum ad pupillam oculi ⁊ plantaꝫ fontis. Aliud quoq̄ capitulum facit Auicenna de hac planta sub hoc nomine sumimodo vel suiraꝫ ⁊ vult forte dicere: vt dia scorides senation: ⁊ dicit ibi q̄ est eruca aque.
P urach: idest psilotrum:
P urgatoria: idest absterstua ⁊ mundificatiua.
P urpura maritima: id ē cotula marina.
P urgurea: idest lappago. l. Aproparme.
P urulentus. ·Puruulētus. est color sanguinis putrefacti.
P ussaigra: idest pix ligda.
P usca sepe sic reperitur in antiquis litteris: ⁊ est id quod fit per appositionē aque in vinacia extracto musto. verum vbi apud Diascorid. in veteri translatōe habet pusca apud Serapio. ex verbo Diascoridis ⁊ apud Auicennam in eisdem locis semper habet acetuꝫ ⁊ aqua mixtum: quod grece oxicraton vocatur. Itē Alexander. capīo de androsia ex ea distemperantia dicta inquit est ordinanda que infrigidando Juuare possit ⁊ maxime illa que aceto cōficiuntur vt pusca pomi data. Questui tamē a grecis quo modo vocatur predictus potus ex lotura vinaciaruꝫ factus. responderunt pusca vel pucia: quāuis etiā alijs vocetur nominibus. l. Carenum.
P uscita. ·Pusica ·Pusita: id est pulegium.
P ustoch. i. fistici. Serapio.
P ustobar. i. marrubium.
P ustosar: idest vinee.
P utinada. gre. spēs napi.
P yria. i. coagulū. Ha. 6. simphar. Joānes de scō amādo in plogo dicit pyria. i. balneum igneum cuꝫ aliquis sedet super lapides calidos.

¶ Sequitur de littera. Q.

¶ Capīm. CCCCCLXXXII.

Litteram nec greci nec arabes habent Stephanus tamen translator regalis dispositionis multa vocabula que per kef vel caf scribuntur apud arabes per q. scripsit: ⁊ quedam greca que per chi scribuntur χ. litte ra scri ꝓ erunt.

Q uactus: idest coagulum.
Q uadrās ē nomē pōderis. z. y. ⁊ ē q̄rta pars. ʒ. vni⁹.
Q uadrātal. i. amphora.
Q uadrimediū. i. ꝓfectio ex q̄tuor spēb⁹ ⁊ ē ātidotuꝫ.
Q ualanea. i. iusquiamus.
Q ualea. qd ē. l. Coturnices
Q ualunces: idest lac.
Q uama quez kamech. i. tubera. Stephanus.
Q uameos: idest scilla.
Q uasa: idest aqua.
Q uatila: idest lactuca.
Q uattuor grana. i. seia. Endiuie. Lactuce. ·Plantaginis. ·Portulace.
Q uatuor semia frida. sunt semia cōia. s. lactuce portulace plātagis endiuie.
Q uebonomelet Quelenec in practica haliabbatis i ꝓfectiōe esdre quā azaer vocat eo loco apud Aui. est almelichi ⁊ i pātegni est epar pulli equi: sed in añdotario virili ꝓ splen. pulli eq habet. Stepha.
Q uebzituꝫ kebzit. i. sulfure
Q uebeli bispanici: idest antimonium.
Q ueberi. Queri. Stepha. idest cheiri. keiri.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXIII.

Queruꝫ vroboan. arab. lat. pinguedo vel adeps. SERAPIO. lib. aggre. cap. q̄rū vroboam. aucto. Haf. qñ est aīal humidum generat in eo pinguedo sicut porcus: qñ est siccū generat in eo adeps sicut thaurus capra ⁊ aīalia q̄ habēt cornua. DIASCORI. capīo de assungia. virtus est omnibus adipib⁹ ca. thaurīa malastica ⁊ stiptica est sicut ⁊ bubalina ⁊ vitulia ⁊ magis caprina pascuaꝫ causa. vnde disintericis clisterys miscet cum polēta ⁊ furfure coctis ⁊ succo ptisane. ⁊ sic huic cause addit per clistere. vnde qb⁹ mordicatiōes sunt ano aut intestino colon inuicitur caprina adeps: qz facile dempsat. mitigat. n. mordicatiōes disintericis vel tenasmon patientibus. qbus aūt in profundo mordicationes fiūt ex tenui humore adeps anserina aut pullina inuicit. Omnes ergo adipes virtutis sunt ca. porcina ca. est. thaurina calidior ⁊ diaforetica. iuscellū caprine adipis ptisicis opitulat. bibētibus cantarides subuenit hyrcinū sepū solutiuū est si cū sanguine ouino solutū fuerit ⁊ lanis succidis impositū podagricis opitulat maxie si crocū acceperit. Berbecinum simile porcino habet virtutes stericas vt ani causas vtiliter curet, combusturis fert opez. porcius vero vetus ⁊ salitus ca. est ⁊ malacticus q̄ si cū vino lotus fuerit pleureticis vtilis est ⁊ matrici ⁊ ignis combustionibus mixtus cū cinere aut cū calce tumorem soluit ⁊ vulnera ad sanitatē perducit. Asinin⁹ adeps dr̄ nigras cicatrices concolorare. Anserin⁹ siue gallinaceus summe est mirificus ob dulcedinem pinguedinis mulieꝫ causis vtiliter adhibet rimulas labioꝫ curat ⁊ toti⁹ vultus frigore factas rimas optime sanat ⁊ auriū dolores. vrsinus dr̄ capillis prestare incrementū alopitias emēdare piuones curare. vulpin⁹ auriuꝫ dolorem tollit. leoninus dr̄ venenis esse cōtrarius. Cerui no adipe homo perūctus bestias omnes expellit ⁊ est repercussibilis odoris causa que serpentes persequtur. Adeps piscīū fluuialiū melle mixto ⁊ in sole solutus caligines oculoꝫ detergit: viperinus vero suffusiones oculoꝫ obtusiones ⁊ caligines mixta cedria tāti ponderis ⁊ melle actico ⁊ oleo veteri curat alarum pilos inunctus. nasci non sunt. Omnis ergo adeps sine sale recens malaxat arcq̄ idurat pinguedinis causa obtūdit ⁊ venena eiusdēq̄ iuscellū nō solum his qui cantarides biberunt iuuat. veruꝫ etiam ad quodlibet venenū: vetus aūt vel salitus vel quibuslibet aromatibus conditus recorporatiue virtutis est: sz specialiter ꝓ animalibus seu pascuis alius alio magis ac minus laxatiuus siue mitificus iueniť. Omnes tamen duricies mollire potest. Adeps aūt leoninus omnib⁹ quadrupedibus calidior ⁊ minus extenuatorius est. vetus aūt factus adeps a seipso fit calidior ⁊ leptomeris ⁊ diaforetic⁹ vere.

Q uel bara. casbor: idest coriandrum. Stephanus.
Q uescum: idest kisch.
Q uesten: idest paritaria.
Q uesusi kasurb. i. coriādrū
Q uetire chitire: idest dragantum.
Q uiamos. i. squilla ⁊ quiamos idest faba.
Q uianeo: idest ventus.
Q uiasos. berba est sz Diascori. quam ignoro.
Q uiasces. i. paritaria. Diascorides. capitulo alsine.
Q uianos est vena terre sz Diascori. que nōcopa rosea dr̄ nascens in cipro in fabrica metallica ⁊ i speluncis littoreis. eligēduꝫ est limpidum colorem ⁊ smaraldinum habens.
Q uianos color dicunt latisz gre. kianos ⁊ est color intra nigrum ⁊ viridem. libro de doctrina greca.
Q uiastis ꝓm ·Pli. est vlcus in angulo oculi perpetiꝫ humorem emanans.
Q uiactio dicit ·Plinius vocari quandam speciez folij quod creticuꝫ dicitur.
Q uiatistruꝫ est nomen ferramentoruꝫ ocularibus morbis aptorum. Quiacistromeli. Demoste.
Q uibar: idest castoreum.
Q uictomi: idest pulegium.
Q uibar: idest scilla.
Q uidago: idest daucus.
Q uidros: idest far.
Q uigonus: idest papauer.
Q uili gre. succus ide diagalon q̄ gd de succis fit siue emplastrum siue sirupus. veruꝫ per chi meli⁹ scribitur. dicitur etiā zomos: ⁊ asisperma.
Q uilionifacum: idest oleū sicionium.
Q uilius: idest coagulum.
Q uimatezare. i. fomētare.
Q uinocarpi. Quinocarp⁹. idest nuclei pini.
Q uinosaliū. Quinomella: idest psilluꝫ ꝓm Diasco. Quinomelon idem.
Q uinodorododapni: idest rosa canina.
Q uinos batus. i. cinos bat⁹.
Q uinacizata: idest infusa.
Q uinarius: idest quiq̄ sextaria. Isidorus.
Q uinanchis chinanchis. i. spasmus. l. Sinanchis.
Q uinqneruia. quid est. l. arnoglossa lāceolata plātago minor.
Q uincos spasmus. Demo. est ingt ꝓ interualla puissimi oculi raptus frequentatus summa celeritate nos deniq̄ caninū raptū dicere poterimus.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXIIII.

Quinquefolium lat. gre. pētafilon. DIA. capīo pentafilon aut pētaptes aut pentascon pseudo selinū habet hastas semie plenas ⁊ longas duobus palmis in quibus semen est folia bz

ediosmo similia ⁊ in gnq̃ partibus diuisa singula folia in singulis bastis flozē viridē habent nascīt locis humidis ⁊ in vys radix est ei ruffa ⁊ oblonga. PLINIVS.li.25.ca. 9.post p̄n̄m. Pentafilon gnq̃ foliū a numero foliozū dicta lat.herba adeo mūda vt purificationi in tēplis adhiberi a gētibus solita esset. POSSE.Elixatura eius decocta ad tertiā dolozē dentium mitigat oze retēta ⁊ quasi gargarismo adhibita putredinē ozis tollit aspredinez arteriazū distenit ventrē stringit disintericis necesse adhibeī.Arteticis ⁊ sciaticis prestat effectū.Elixatura cum aceto in cataplasmatibus adhibita herpetas curat scrofas spargit durities ⁊ tumozes medendo solut ignez sacrum extinguit apostemata ⁊ panaritia imposita ad sanitatē perducit cōdilomata soluit scabiem tollit succus radicis eius accept⁹ causas epaticas ⁊ pulmonis cōponit potionib⁹ venenatis occurrit.folia ei⁹ cū ydromelle aut vino bibita addito pipe q̄rtanarys remediū est si tri q̄tuor folia biberit.tertianary vo 3ª cū aq̄ sola.effunerās vo vnū.epilēticis vo accepta trigita dieb⁹ pstat effcm̄.succ⁹ vo foliozū ei⁹ hyctericis maximū presidiū ciatis trib⁹acceptis vulneribus ⁊ fistulis pstat sanitatē.iterocellicis remediū est bibita ⁊ ī cataplasmatib⁹ pfluentē abstiet sanguinē tēplis bonozi addi tur.⁊ domib⁹ posita expiamentū ē.radix eius est cal. non abūdāter ⁊ nimis acris.⁊ iō vtilissima est ad vētris fluxū ⁊ dentiū dolozē. GALIENVS.8.sim.pbar.Pētafilō herbe radix siccat gdē fozriter nimiuz vo ē acris pp qō in multis vtilis ē sicut ⁊ oia alia q̄cūq̄ subtiliū ptiū ēt siccāt absq̄ mozdicatōe.est aūt radix siccatiua in 3º minime vo caliditate manifesta participat. AVICENNA.lib.2. Pētafilon noiaī gnq̃ foliū ⁊ ē fortis exiccatōis sine acuitate ⁊ adustiōe ⁊ mozdicatiōe fit ex eo emplm̄ ad fluxū ⁊ sedat ipz.⁊ fit ex eo emplm̄ ⁊ sedat dubellet ⁊ scrophulas ⁊ durities flegmaticas.Decoctio radicis ei⁹ valet ad vlcera deābulātia:⁊ qō de eo decoctū est cū aceto ꝓfert berisi pillis panaritys scabiei dolozib⁹ iuncturazū ⁊ sciatice:⁊ cōfert ramici bibit⁹ ⁊ moze empti suppositus ⁊ valz ad alcola ⁊ folia ei⁹ cū vino valēt ad epilēsiā accepta ⁊ bibita decez dieb⁹.succ⁹ radicis ei⁹ valz ad dolozē epatis ⁊ pulmonis ⁊ hyctericiā cū bibiī p aliquos dies. Radix ei⁹ ꝓfert solidatōi ⁊ vlcerib⁹ itestinozū ⁊ emozroydib⁹. Et sit⁹ decoctio radicis ei⁹.folia ei⁹ cū vio ꝓferūt q̄rtane quotidiane. succus radicis eius est medicina perniciosa.

Quipero: idest radix iunci.
Quiquilinia: idest ligricia.
Quirinaicum. lasar. opos. asa.est nomē loci vt thebaicū. vnde dicitur opiū quirinaicum ⁊ thebaicū secundum diuersa loca.
Quirinos:idest hypoquisti dos vel balaustia: p hypoquistidos ponit eū dia scozides in cissos.pro balaustia ponit euz Diascorides in burnam.
Quirita: idest testa caballi marini.
Quiricus: idest semen lini.
Quiroaddolabin: idest rosa canina. (put.
Quiribcefalea. i. canis ca
Quirion trianguli:idest radix iunci.
Quire: idest herba canabi.
Quirina:idest asa.
Quisqualie stibuli ⁊ taysi idez que omnia sunt pur gamenta tritici.
Quiquilima in cicilia dicī quedam species gramis fm Dias. capl'o agrestis.
Quitisos. Diascozi. frutex est albas virgas hās ⁊c. virgilius flozētē citisuz.
Quitram p kitrā.Stepha.
Quiscini agreste ictabicha ⁊ est paritaria.
Questis. fm Plinium est vlcus ī angulo perpetuo humozem emanans.
Quisumū sebuz.Aliabbas .i.abzotanū.ara.kaisum.
Quitino sunt flozes granozum caduci.
Quitisuz.i. hypoquistidos.
Quodros:idest far.
Quoquinella : idest pruna.
Quozoto:idest cucumer.
Quusir. vel causir: vel dolara:idest auena.

¶ Sequitur de littera. R.

R. Stepha. pro reu.alicubi scripsit.

Racanto:idest asperagus.
Racardus:idest cardamomum.
Racemus est pars vue.
Racbaben:idest ficus pharaonis.
Racheili oleum: idest rosaceum.Aliabbas.
Radices communes sunt quinq̃.Apy bruscī feniculi petroselini sparagi.Christofozus de honestis.
Radiantum:idest iusquiamus.
Radati:idest tozpigo piscis.
Radicula. Radicul condes strutiū.li.19.ca.3.ī fi.i.cōdist. ⁊ ponitur in antidotario virili in potione ad scrophulas. PLINIVS.inquit radicula vocatur in lauandis lanis succum habet mirum quantum conferens mollitieq̃ nascitur satiua vbiq̃:sed sponte precipue in asia syriaq̃ saxosis locis ⁊ asperis caule ferulacco tenui ⁊ ipso cibis idigenarum expetito:⁊ in vnguentis quicquid fit cum decoquitur folio oliue strutiz greci vocāt.flozes estate grata aspectu verū sine odore spinosa ⁊ caule lanuginoso semen nullum radix magna que cum conciditur ad quem dictū est vsum.hec est condisi.l.Condes ⁊ strutium.
Radiolus:idest polipodiū.
Radiolus:idest yreos.
Radius vocatur instrumētum cirugicozuz stilus ⁊ id quo medicine in oculis ponuntur tenta.s.
Radix simpliciter pro raffano domestico accipiūt romani bodie: ⁊ sic etiaz greci accipiūt si sine adiūcto inuenitur.
Radix cotica vel cutica. i. raffan⁹ qui bodie sic vocatur:lz incongrue: qz radix cutica ñ ē raffan⁹: qz vere raffanus ē radix vt imediate dcm̄ ē ī radice.
Radix aysirien: vel assirex idest radix peonie.
Radix pipis.gd ē.l. falfel.
Radix pontica.i. liquiritia
Radix tozetum . i.lactuce.
Raeleb:idest muscus.
Raffanus.quid est. l.finel.
Raffan⁹ agrestis. DIA. Raffanos agrestis iuncos duos siue tres spargit in terra rubentes folia rutbe similia radices cepe: sed ampliozā quez quidam raffanum silue strem vocant intus habz medullam candidaz extra cortices nigros nascitur in montibus ⁊ locis asperis aliquando ⁊ vmbrosis purgat inferius ⁊

¶ Capitulum. CCCCCLXXXV.

Rabera. ara.gre.sichirnis.lat.melon. GALIE 8º simpl.pbar.capl'o sichirnis . Melonis maturi substantia est grossa.frig.⁊ hu.in 2º vnde vtus melonis maturi est abstersiua.pronocat vrinam ⁊ mūdificat cutem. ꝓprie semen eius:quādo siccatur teritur ⁊ cribzat superius quidam dicunt q̄ raffanus agrestis ē appos.i.appios. Pli.lib.19. capl'o.5º circa medium.
Raffanus gallicus. i.radix quā nos radicē vocam⁹ q̄ ē vere raffanus. l.finel
Rafialb. Rafialbi:idest folium.
Rafis:idest acus inde rafidothichi acuariū ferruz.
Raga:idest cerusa.
Ragadie dicuntur scissure accidētes in ano vl pedibus multi ardozis.
Ragalter:idest cicuta.
Ragalus: idest gallus auis
Rageal: idest citrangulus.
Ragefar:idest vinee.
Ragep:idest pūlotrum.
Ragicbor:idest pollium.
Ragis.est species serpilli.
Ragodan. Ragodazi: id ē apium risus.
Ragoidei:idest vinee.
Rague.ara.zebet.i.spuma.
Ragunto: idest asperagus.
Ragurius.i. granum solis.
Raguscos: idest olenz petroleum.
Raguser . idest arsenicum.
Rabadar. idest tozpigo piscis.tozpedo.terpedo stupefaciens.
Rabai albame.id ē fumus terre.
Rabeleb:idest muscas.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXV.

Ramich. ara.⁊ lat.gre.vo.rimich. SERAPIO. lib.aggre. Ramich.⁊ gallia confectiōes sunt.vñ ramich accipiī ex multis spēbus aliquādo accipitur ex dactilis imaturis:⁊ aliquādo de corticib⁹ granatorū ⁊ ex herbis asperis.⁊ omnes spēs sunt fri.⁊ sic. ⁊ de ipso est such.i.gallia:⁊ qñ fit ex eo gallia miscenī cuz eo spēs et muscus ⁊ fm q̄ admisceī ei ex spēb⁹ ⁊ musco erit ampliozā vel minoz caliditas eius: ⁊ erit tunc medicina composita ex stipticitate ⁊ caliditate quā acqsiuit a musco ⁊ spēb⁹. l. such.Et idē Serap.aucto. Jsaac. Ramich.fit ex gallis ⁊ ē fri.in fine scōi.strigit ꝓpter fridritatē ⁊ ex Ramich fit gallia qñ misceī ei ex musco ⁊ speciebus calidis sicut pater ī gallia.Et modus preparatiōis ramich fm eundē est iste. Accipe gallazū.libz.10.tere subtiliter: deide accipe ex passulis.lib.19.⁊ buliant in aqua fozriter ⁊ debent poni super vnāquāq̄ mensurā passulazū due mensure ⁊ media aque ⁊ postq̄ bulierint cola eas ⁊ expme ⁊ proyce substantiam passulazū:deide accipe ex melle apud.lib. 9.⁊ misce cū decoctione passulazū ⁊ proyce in omnibus.10.lib.eius mixture.lib.i.olei keadi:qō si nō habes pone loco eius oleū sisaminū ⁊ fac bulire simul fozriter ⁊ moue semp donec scias q̄ sit bene coctum:⁊ caue q̄ si minuī aqua passulazū pone in ea de aqua ne aduraī medicia:deide accidit de rosmarinō.gariofil.⁊ ex folio cassie vel ex ligno eius si nō habes folium ⁊ tere bene oia ⁊ pone super.10.lib. gallie lib.i. mixture istazū speciezū:deide misce totū cū decoctione aq̄ passulazū ⁊ mellis ī olla vbi est ⁊ coque suauiter cū discretione ⁊ moue semper.Et qñ finiuerit decoctio eius extende super sextarium in sole quando desiccatum fuerit fac trociscos ⁊ extende eos super cribzum in sole donec siccetur bene ⁊ serua ⁊ vtere. Collector est alius modus confectionis ramich quo bodie vtimur cōiter ⁊ est iste. Accipe

⁊ administratur in lauaturis corporis. dominatur autem in eo frida ⁊ hu.cōplexio ī 2º radix eius ⁊ semē eius: quando siccanī nō adhuc humida sunt in p̄mo gradu siccitatis aut in p̄n̄º siccūdi.⁊ ī eis est plus de abstersione quando siccanī q̄ ī carne ei⁹ ⁊ q̄ ī carne cucumeris. SERAPIO. lib.aggre.quādo fit emplm̄ cum eo sedat apata oculozuz. Et cortex eius quādo ponī super caput ifantis sedat apostemata calida facta in eius cerebzo.⁊ ponitur super frontem illius ad cuius oculos currunt humiditates. ⁊ prohibent eas ⁊ tota carnositas ⁊ semen quando siccatur ad solem.⁊ conficitur cum farina ozdei vel cum amido ⁊ siccatur bene mundificat cutim mulierum quādo lauant cuz eo facies suas ⁊ reddit eas splendidas: sed radix melonis quando siccatur ⁊ sumitur de ea in potu.3.i.cuz ydromelle prouocat vomitum: ⁊ quando accipitur post cibum in hunc modum facit vomere sine laboze: ⁊ quando fit emplastrum cum ea curat vlcera dicta faui.

Raialbamen.rainalbamē: idest fumus terre.
Raib.reib.i.lac acetosū: vt ī almāsoze. ca.ō diabete.
Raileon.chachille est herba similis portulace hās lac ⁊ est de genere lacticiozum laxatiua satis. aliter dicta soldanella.
Rakanto.Diascozi.asperagus.aspratilis quā multi racāto aut mion vocant.
Ralebar:idest pulegium.
Ralefac:idest abzotanum.
Ralēbatuz.Aliabbas.i.coriandrum.alibi p mirto.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXVI.

Ramad.arabi. idest cinis.
Ramale: idest rasine pini vel pix que ex pinguiozibus ligia pini colligitur.
Ramēta:idest aliquid proiectum purgamentum.
Rames:idest locus sub anchis:⁊ propter hoc vocatur quedam egritudo ramex:⁊ est excoziatio que fit in coxis siue sub anchis puerozuz.hoc vocabulū ponī ī bazarachōa
Rameta. ē quedā ꝓfectio.

Rapū siluestre. PLINI. lib⁹.20.cap.3.ī fi.in aruis maxime nascitur fructicosuz semie candido duplo maioze q̄ papaueris
Rarameos.i.pulegium.
Rarasarch: idest arboz faciens berberos.
Rarates.rarates.i.stliqua
Raregi:idest colofonia.
Rarezir.i.fruct⁹ tamarisci.
Raricō. PAVLVS.capitulo de dentibus.raricon in ollam comburēs.
Ras.arabice latine caput. SERAPIO. auctozi. Diascozi. quidaz adurūt caput lepozis ⁊ curāt cū eo alopitiaz.pisciculi parui caput quando aduriī ⁊ pulueriz atur super scissuras ani curat eas ⁊ muri qui fit ī eis quando fit emplastrum cum eo curat vlcera fraudulēta putrida in oze.
Rasa. quid est.l. batronig.
Rasacum . in pratica balibbatis exponiī p gummi semibari:idest pini rasebum.
Rasacoltana:idest capitellum saponis.
Rasadafa: idez ē quod de vētre fit que a sancto Jacobo asportantur postq̄ extrabitur cortex fricando oblate fuerunt similantur margaritis.
Raffafritim:idest auis.
Rasamū.i. enula ī scōo practice Dalyabbatis inuenies ⁊ alibi raseni rasin.
Rasangi:idest es vstum.
Rasapa est succus fructnū ad spissitudinem decoctus.l.sapa.
Rassasar:idest salix.
Rasatirio : idest testiculus vulpis.
Rasca lini.i.podagra lini.
Rascel.rasel.i.cozallus.
Raselbageli.i.perdix auis.

succi herbe acetose vel succi citoniozū.3.xvi. ⁊ buliant bulitōe vna cum.3.i.foliozū rosazū:⁊ cum.3.y.granozū mirti ⁊ postea coletur ⁊ in colatura misceātur gallarum recentiū humidarum tritarum vltima contritione.3. v.coquātur adhuc:deinde pulueriz entur foliozuz rosarum.3.i.sandali albi boni.3.i.⁊ q̄rtuz.gūmi assi.3.5.carnis sumach ⁊ spody.aā.3.v.succi agreste.3.vy.succi granozū mirtillozuz tritozū vltima contritōe.3.iiy.ligni aloes gariof.macis nucis musc,ana.3.iiy.iuoluantur oia simul ⁊ extende in scutella lapidea donec siccenī ⁊ postea pulueriz entur subtiliter ⁊ cum aureo.i.cāphoze ⁊ aq̄ ros.fiāt trocisci ad pōdus.3.i.
Ranūculus. PLINIVS.li.25.ca.vlt.vsus fi. Ranūculuz vocamus quā greci botrachion.genera ei⁹ q̄tuor.
Rana.quid est.l.diffoa.
Ranabzoch:idest tribulus marinus.
Ranasach:idest pulegium.
Rancozidea. rancozidez.i. bursa testiculozum.
Raneseri . Ranesir . i.fructus tamarisci.
Ranula vocatur augmentatio carnea sub lingua: ⁊ ranunculus cuz graue dine ⁊ fluoze saliuarum quasi in radice lingue vt alia lingua videaī ozirl.
Rannus quidaz dicunt q̄ est spina alba: sed falso: quoniam Diasco.dicit q̄ rannus est frutex nascēs circa oztos cui⁹ vge sunt longe ⁊ spiose folia habz piguissima lōga ⁊ leuia.l. bausis.bausigi.Stephanus ramnos ausegū ramnus. Plin.lib.24.ca.14.º
Rapa.i.alippa alipta alipt]
Rapa. gd est.l. delion. grece gongilion . ara.selien. scelgem.
Rapa caulis.l.deliō. Jsaac
Rapa agrest]. DIASC. locis nascitur siccis fructicem collectum faciēs .l.delion.
Rapa rustica. fm Diascoz. est quedam species ypericon.l.Lozium.
Rapacillus . Jsaac de dietis de ipsa loquitur.
Rapastellus.rapella: idest rapolla: ⁊ est rapa siluestris.l.delion.
Rapesarch . rapesarchi: id est cimbalaria.
Rapesta.quid est.l.finel.
Rapisarchia.i . abzotanuz.
Rapistruz. armoratia. Diascozides.i.raffanus agrestis. Plinius libzo.19.capitulo. 5º circa medium.
Rapofarsin. rapofarsini. i. ciclamen.
Rapolla. rapella: idest rapastellus.

Raser:idest plumbum.
Rasenigi. Razieigi. Rasta negum.i.feniculus.Stephanus. Racienigi.
Rasas.arabi.plumbum.
Rasga:idest patella.
Rasgi: id ē quod trahit ad rotunditatem.
Rasian: idest maratrū rausen.idem.
Rasin: idest pendactilus: vel enula.
Rasmicon est species apij silueſtris.
Rasara clauorum veterū. quid est.l. Melanteriū.
Rasura eris est quod abradit ab ere.
Rasus:idest stagnum.
Rara albani: vel ratba. est inquit species trifolij duz est recens sic vocatur: sz sicca dr̄ fassafa:ꝛ cadhab ꝛ i hyspania dr̄ herba oculoꝝ oritur in ortis ꝛ in prratis.i pncipio ortus eiꝰ est vt trifoliuz.postea fit gracilius eo: ꝛ hz flores vt lenticule tortuose.
Ratee.ratbec:idest git.
Ratherefen.i. polipodiuz.
Ratieigi.i.7.IO.SERA. in vnguento Aseleniami ni ꝛ est vnguentum apostolorum: ꝛ in alijs multis locis exponitur ꝙ est colofonia. Item Auicen. in secūdo similiter.verū Idem Joā. Serap.capꝰ de paralisi dic ꝙ ē gummi granorum viridiuz ꝛ hoc est terbentina. Item capl'o de asmate. Accipe inquit granorum pinearū sup quas ē ratienigi multum. fm veritatem hoc nomen cadit super oēm resinam grecum imitando. Naz retin gre.resina vt i libro de doctr.greca.
Ration. PAVLVS.capitulo de asmate. Aliqꝫ potū aut cibi raticon hydromilon ꝛc.
Raur:idest anetum.
Rauabel.raubel.i.kambel
Raud.raut.rauet.raund, ara.i.reubarbarum.
Rauecseni.i. reubarbaruz de partibus seni.l.seni.
Rued.raund. a reu.grece. aliud barbaruz aliud seni qō nascitur in idia fm Abē mesuay. Aliud turchium. Aliud ponticum a ponto.sic a regionibus dicitur.l. reubarbarum.
Rausen.rasian. i.maratrū.
Raxeta. rasecta.ara.est pmanus.
Razic.razich: idest lac acetosum.
Razienigi.i.feniculus.
Reac:idest algulenati.
Reactis.i.petrosellinum.
Realgar fit ex sulfure calce viua ꝛ auripigmento. ydeomate nostro dr̄ sozicozia interficit sozices et oia animalia. puluis eiꝰ est mortificatiuus fistule ꝛ vermium equorum ꝛ est corrodens omnem malam carnem.
Rean:idest mirta.
Reban salamonica.Auicēna secundo canon.
Realti pessibasi:idest feniculus.
Reas.apud Diaſ. ē secūda species papaueris.
Rebiche. i. cicade marine.
Rebise.i.genus locuste.
Rebikengi:idest lupinus.
Rebicheg. i. apiuz raninū. Halie.6ꝰ simpli.pbar.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXVII.

Rebith. ara.lat.epar. SERAPIO.aucto.Halie. epar canis rabidi quando sumitur in cibo curat morsum canis rabidi. Et idem aucto. Diasco. Epar asini quando comedit in ieiunio confert epilenticis. Epar hyrci si comeditur ab epilentico facit eum cadere. Epar porci masculi desiccatum ꝛ in potu sumptuz confert morsibus venenosis. Epar canis rabidi secundū ꝙ dicitur administratum assatum ꝛ comestum ab eo quez momordit canis rabidus phibet cuza timore aque. DIASCO. capitulo ficatus.ficatus capzinus carbonibus impositus sudorem quasi aque emittit que collecta oculis infusa nocti lopas sanitati restituet. Sed dum elixatū fuerit ab his qui epilentica passione tenentur si comedatur similez parat effectuz.ficatus capre combustus ꝛ puluere aspersus sanguinem fluentem repzimit contritū cum aceto sanguinem abundantem de naribus concludit ventrē stringit. ficatus burdonis combustus ꝛ cum oleo mirtino capiti illinitus capillos fluentes sistit ꝛ eos crescerē facit. ficatus vulturis coctus cū sanguīe ipsius trit⁹ ꝛ per dies.8. potatus caducis pdest. p epatibus i via cibi.l.latamie.
Rec:idest succus de quo fit acatia.
Rechabinū in practica.Alyab.in capl'o de febzibus continuis exponit ꝙ est machalū quod est bdellium:ꝛ in capitulo de stipatōe ventris ꝛ fluxu in feb. scribit nareniebi varenichim ꝛ alibi vermenebum pro eodem nateniebum.
Recal:idest vnee.
Recboma. PLINIVS.lib°.27°.capl'o.iz.afferi de bisque supra pontū sunt eadē costo nistro similis minor ꝛ ruffior. Paulo sine odore calefaciēs gustū ꝛ abstergēs. eadē trita vini colorē reddit ac ad crocum inclinantez:ꝛ est reuponticū fm Jacobum de dondis aggregatorez.
Recoab:idest galbanum.
Recorporatiua medicia ē ispissatiua q̄ carnē ꝛ cutez densat ꝛ fortatqꝫ mēbrū ꝛ temperat ꝛ plonē que gre.metasincretica dr̄ recuperatiua confirmatiua. Oribasius.
Redargues vtus ē stiptica repcutiēs. DIASCORI. capitulo de arbore pini.
Reddidendi:idest oleandri.
Redbab. ē species trifolij. Redidomar:idest berberi.
Redidomū.i. morula vel semē eius est redidomū ꝛ mora rubi. ¶ Capl'm. CCCCCLXXXVIII.

Refo. ara.lat.cucumer asininus vel agrestis.est cal. ꝛ sic.in tertio fit ex succo eius fructus elacteriuz quod satis laxat per inferiora ꝛ superiora ꝛ per duos annos in multa efficacia seruatur purgat pncipaliter flegma.secundario coleram. Contra arteticam podagram et cyragram ꝛ yliacam passionem datur. Ad menstrua prouocanda puluis elacterij conficitur cū oleo muscelino vel communi ꝛ licinius bambacus intinctus supponatur. Ad apostemata fri.maturāda elacterij.z.v.cum farina ordei conficiantur cum vitello oui ꝛ superponatur. Item valet contra calida apostemata. Ad apostemata rumpendū fit optimū ruptorium ex elacterio ꝛ terbentina. Ad vermes aurium conficiatur. Elacterium in quantitate. ʒ.granorū cum modico aceto ꝛ tepidum infundatur. Ad omnem dolorem stomaci frigidum inungatur ex confectione elacteriy cere ꝛ aceri. Ad lentigines faciei ꝛ omnem superfluitatem eius remouendaz. Accipe ceruſaz ꝛ camphorā ꝛ elacterium in quantitate illorum duorum conficiantur cuz aceto in modum vnguenti in mortario plumbeo ꝛ pistello plumbeo ꝛ ponatur i vase vitreo per dies.iz.postea iterum in eodem mortario ꝛ pistello moueatur addito aceto ꝛ iungat facies ꝛ omnem pānuz absterget ꝛ lentigines. SERAPION.aucto.Diascori. planta eius est diuersa in fructu eius: quoniam ipse est minor satis cucumere domestico ꝛ est in figura sua similis glādi longe ꝛ folia eius similia folijs citrulli: sed radix eius est alba. Nascitur in rupibus ꝛ campis: ꝛ quod de ea administratur est succus fructus eius substātia eius ē subtilis ꝛ sapor eius est amarus.cali.ꝛ sicca. in secūdo. Dosis eius est a kirat.ij.vsqꝫ ad .iij. GALIENVS.8.fim.pbar.caꝰ fikij agry.i. cucumeris silueſtris succum eius fructus elacterium nominant.
Regalea.quid est.l.degalea.
Regebertederien. Stephanus est inquit radix tinctorū ꝛ dicitur curcuma.grece vocatur chelidonion:ʒ re vera quid est.l.curcuma carbamum.
Regenifori:idest salsamentum.
Regillus est auis paruissima omnibus nota nullius effectus ad opera medicine.
Reguis morbus antiquitus vocabatur hycteritia.Cassiꝰ felix. PLINIVS.ꝛ Oribasius in commento afforismoꝝ hypocratis h ꝛ aurigo ab aureo colore ꝛ arcuaꝰ morbus silr dr̄ ab arcu syderis in celo apparentis.

Regulus.est serpens interficiēs suo sibillo ꝛ suo visu
Regusarp:idest polium.
Reib.raib. i.lac acetosum.
Reiben. reibēi: idest lapis qui est sicut cancer.
Relābach. relambachi. i. mirtus.relubach.Ste.
Relaxatio membroruz: id est paralisis.
Relinisteo: idest barba capillacea.
Relis.i.aqua que super lac acetosum eleuatur.
Rembi: idest babēs crura retorta versus extra.
Remiar.remiari. i.cimbalaria.
Ren.quid est.l.rbule.
Renifasea:idest regalea.
Renisar:idest vsne.
Renitētes:idest tractui resistentes.
Repulasur: idest arsenicū.
Resecies.resemes. rese mesi:idest passule.
Reseresin.resin:idest pēta.

¶ Capitulum. CCCCCLXXXIX.

Reubarbarum. lat.ara.raued: vel raud. vnde dicitur reubarbaꝫ a reu quod est radix ꝛ barbarum regione vbi oritur. Oritur et in india ꝛ trāsmarinis partibus: ꝛ est alliud dictū reuponticum a ponto insula: vel quia ponticum habet saporem. Reubarbarum secundum quosdam radix est cuiusdam arboris.reperitur quasi quedam tuberositas i radice eiꝰ est ca.ꝛ sic.in secūdo. IOANNES MESVE. Reubarbarum quoddam oritur in india ꝛ vocatur rauedseni. ꝛ ē melius: ꝛ quoddam oritur i barbaria ꝛ est laudabiliꝰ post illud: ꝛ quoddam oritur in turchia. ꝛ est minus laudabile illis. ꝛ laudatur magis ex eis quod est subnigruz declinās ad ruffedinem ꝛ quod graue est cum raritate sua ꝛ in quo in confracturis inuenitur disgregatio ex ruffo ꝛ glauco ꝛ quod est crocee tincture ꝛ quod est recēs cognoscitur qō non est adulteratum quoniam est rarum ꝛ minoris stipticitatis ꝛ est crocee tincture. Adulteratum vero habet cōtrarium horum ꝛ varietatem quam habere debet in confracturis amisit immo subnigrescit in eis: ꝛ est ca.ꝛ sic.i 2ꝰ Cōuenerūt aūt in pmixtione eiꝰ aqueitas ꝛ terreitas dantes ei stipticitatē subc.acreitas dās ei raritatē subc ꝛ est i eo igneitas pficiēs: q̄ propter actōez eius ꝛ terreitatē ipsius facit esse ipsum amarum. verum terreitas est secundū profunduz eius ꝛ igneitas est in superficie. quapropter i fusio separat inter eius substātias. ꝛ completio operatōis solutionis ꝛ apertionis opilationum per ipsum est per dominium caliditatis in superficie eius. ꝛ consecutio contractionis per ipsuz est a substātia sua terrea stiptica. Nō est in eo nocumentum apparens. datur in omni tempore ꝛ in omni etate ita ꝙ etiam pueris ꝛ prgnantibus datur. ꝛ ē de elegantioribus ꝛ melioribus medicinis aque lactis ꝛ proprie quod sumptuz est ex capris que magnificat operationem eius similiter manificatur infusio eius in aqua endiuie ꝛ apij prius bulitum ꝛ colatum vel in aqua plantaginis ꝛ non pretermittatur quin cadat in societate eius spica. Est enim propry iuuamēti cum ipso neqꝫ pretermittas additionem modici vini. albi odoriferi clari in ifusionibus eius ꝛ proprie quando in emendatione opilationū propinatur: ꝛ eius quidem infusio competit quando soluz queritur absterſio solutio ꝛ opilationū apertio: ꝛ ipsiꝰ contriti exhibitio quando queritur vt post illam in viſceribus vestigia contractionis remaneant: verum ex eo qō assum est vehementius facit illud ꝛ adhuc vehementius ex adusto: ꝛ quod ex eo purius est sustinet quod oportet ꝛ meretur de contritione. In raro autem ꝛ laxo contritio vehemens resoluit virtutem: decoctio etiam similiter resoluit q̄liscunqꝫ sit. POSSE.IOAN.MESVE. Educit solutiōe eius coleram ꝛ flegma. maior eius proprietas est mūdificare epar ꝛ stomacū ꝛ conferre doloribus punctiuis eoꝝ ꝛ viscerum ꝛ clarificare sanguinem ꝛ auferre opilationes ꝛ morbos: quoruz mater est opilatio sicut hydropisim hycteritiaz grossitiem splenis ꝛ febres opilationum ꝛ similia: ꝛ ex parte substantie sue proprietas est conferre sputo sanguinis ꝛ emanationi eius vndecunqꝫ sit et casui ꝛ percussioni ꝛ sanare rupturas intrinsecas ꝛ extrinsecas ꝛ propie eius.ʒ.i.mumie grana .ij. rubee tinctorum grana.xv.cū vino stiptico: ꝛ confert inunctio olei eius contusionibus ꝛ contritionibus lacertoruz ꝛ doloribus coꝝ. ꝛ ipsum quidez est medicina singultus ꝛ est medicina bona disinterie ꝛ proprie quod ex eo est assum ꝛ bibitum cū succo plantaginis ꝛ pauco vino stiptico: ꝛ cōfert feb.periodicis. ꝛ fe.opilationuz ꝛ fe.antiquis. Dosis. Potio eius infusionis a.ij.ʒ.vsqꝫ ad.io. ꝛ contriti a.ʒ.i.vsqꝫ ad.ʒ.iij. Et ipsum conseruatur per annos quattuoꝝ ꝛ ꝛseruat a corruptione ꝛ putrefactione si superliniant ei cera ꝛ terbentina liq̄facte aut cera sola aut si sepeliat in melle taberzet aut in psillio aut milio.conseruatur.n.tūc tempore extenso.
Reuma.gre.ē actus qō est fluxus vel cursus a reusis gre.
Reuma arabice rizi.

¶ Capitulum. CCCCCXC.

Reuponticum .i.barba strista ꝛ est radix ponticum multuz similis reubarbaro interius habet venulas distictas vt reubarbarum: sed non tingit vt reubarbarum ꝛ dicitur reuponticum: eo ꝙ in ponto insula reperitur: vel quia ponticuz habet saporē ꝛ reu tantuz est dicere quantuz radix. DIASCORI. capitulo de reupōtico. Nascitur in bostoro ꝛ sic ad greciā venit cuius folia magna sunt similia folijs simphiti. Radix est aliquatenus vasta ꝛ nigra basta similis centaureē: sed breuior est fragilis ꝛ leuis in pondere sine odore ꝛ gustu amara leuiter stringens ꝛ si masticetur fit gluctinosa ꝛ crocei coloris. POSSE DIASCORIDES. vires hz efficaciter stringentes. ꝛ ideo vino q̄st in fomēto imposita inflationes desiccat vulnera glutinat ꝛ sanguis abundantiā repzimit. habet in se magnam substantiam temperandi: quia tenet in se terreni frigoris ꝛ caloris partez ꝛ leptomeris est. ad asmata ergo reumatica ꝛ orthogonia iuuat potata liuores ꝛ empetigines sanat cum aceto illinita ꝛ potata.emptoicis ꝛ disintericis prodest: sz bona est que non est pertusata in gustu mucillaginosa modicū submordax.bibita inflāmationem stomaci tollit ꝛ dolorem ꝛ lassitudinem.spleneticis ꝛ epaticis bibita prodest. conquassationez corporis reficit. de alto cadentibus subuenit: nefreticis ꝛ tortionibus torracis ꝛ hypocundry salutare est. stericas ꝛ sciaticas causas compescit. sanguinez reycientibus vtiliter adhibet. ciliacis ꝛ dissintericis frigoribus typicis singulare presidium est morbibus venenatis occurrit. asmaticis prodest subglutientibus vtiliter adhibetur similiter vt agaricus datur i omnibus causis zernas limpidat ꝛ liuores cum aceto imposita. similiter cum aqua liuores omnes tollit virtus est ei termantica ꝛ paulo stiptica. PAVLVS. capitulo de reupontico. ca. est ꝛ sic. i secundo. virtutem habz mundificandi confortandi ex ponticitate sua: ꝛ diureticaz ex qualitatibus. aqua decoctōis

eius soluit opilationem
spleis ⁊ epatis ex fri. cau
sa:cerotuz ex puluere ei⁹
⁊ oleo rosa. ⁊ cera valet
contra debilitatem sto
maci. puluis ei⁹ lumbri
cos occidit. Plini⁹ libro.
vigesimoseptimo.capitu
lo duodecimo versus fi
nem.
R exis. gre. eruptio ruptu
ra.
R becoma .i. reuponticum
Plinius libro vigesimo
septimo capitulo versus
finem.
R biptica.gre. Riptica pur
gatiua absterstiua.Halie.
R bimida grece rima rimi
des ruge rime.
R bin grece naris nasus in
de erinon caputpurgiuz
quod per nares inuciť.
nam rino nares ⁊ habet
etiaz rinoceron animal.
R bipiros . grece . Lassius
¶ Caplm.

Rbule. ara.lat.ren. CCCCCXCI
Renes sani sunt ex piscibus illis qui stici vi
cuntur. Et quidam deferuntur ex babilonia ⁊ quidam ex
india: ⁊ ex eis sunt qui generantur in mari cozum ⁊ ex eis
reperiuntur in regione lodie ⁊ sunt species stellionis aqua
tici ⁊ ipsi quidem deficcantur in tempore autumni.
DIASCORIDES.stincus animal est in india reper
tum quadrupes simile lacerte:nisi quia cauda non est ro
tunda:sed lateraliter pressa vti piscib⁹ natatui apta: ⁊ mul
to maius ⁊ longius ⁊ ventosius aptum ad venereos act⁹:
sed ī nostris partibus habemus eque paruulos sicut sunt
lacerte nouiter orte ⁊ in aqua sunt degentes. POSSE.
SERAPION. quando sumitur in potu ex eo quod est
iuxta renes stinci incitat fortiter libidinem: ⁊ hec medici
na ingreditur in confectionibus ad excitandum deside
rium coitus. Et idem auctoritate Alcanzi. si bibitur ex re
nibus ipsis solum facit erectionem nimiam virge adeo
q̃ oportet fieri medicinam extinguentem ipsum. est cali.
complexionis ⁊ auget sperma ⁊ libidinez: ⁊ melior ex hoc
pisce est ille qui est maior ⁊ pinguior. DIASCORI.
faciunt ad venereos vsus si caro eius vno ciato potetur.
nam si plus sumatur neruos ledit. PAVLVS.capitu
lo de stinco.calida est ⁊ sicca.in tertio.
R ia:idest malum granatum.Halie.rbiada.l.enacantis.
R iada grece passio in angulis oculozuz: vt Alexander ca
pitulo de egritudinibus oculozuz ⁊ est secundum Pau
lum diminutio carnis. Demostenes. Rias inquit est
cōtinuus lachzyme fluor debilitate partium aut ex le
so angulo vel immodica cyrugie vexatione. Jtez alibi
quibuscunque passionibus lachzymosi oculi fiunt ria
de sunt a veteribus nuncupate quod nos dicere possu
mus fluide.
R biada apud Cornelium scribitur rhisada.
R iben nascitur in monte libani: ⁊ est herba frigidissima.
¶ Capitulum. CCCCCXCII.

Ribes quidam dicunt q̃ est acetosa ⁊ quidam di
cunt q̃ est coccus:sed falso: quoniaz non est
acetosa:quoniaz Mesue facit semotim capituluz de rob
de ribes a caplo de rob de acetosa. similiter caplo de rob
felix.ripus sordidus ter
tiane notbe.
R bipos grece sordicies.
R bitini ritinigi ffina. Ste
phanus.
R boiton apud Pliniuz vi
num malozum granato
rum.
R bochia grece eruca ber
ba.
R bomboz grece rumbus
piscis romuos dicunt.
R biselium.quid est. Plini
us libro vigesimoquinto
capitulo.io.in pncipio.
R busen . Plinius libro vi
gesimoquarto . capitulo
vndecimo ante meduz.
R busti ⁊ sentix idem nasci
tur vbiq̃ in campis ⁊ se
pibus.
R boos virsodespicu: idest
grana tinctozum. Pau
lus.
R bopi grece dumus.
ribes ait q̃ valet sicut rob de acetosa. Jtē non est coccus:
quoniam coccus est calida ⁊ sic. sed ribes frigida ⁊ sicca.
Albaui est planta stipitem habens rubeum ad viriditatē
decliuem tenerum cuius sapor est dulcis acetositati mix
tus. folia rotunda viridia nigra cuius granum portatur
de corasceī acidi saporis: de quo fit rob. ⁊ cetera. Nos au
tem loco eius succum acetose que est lapatium agreste po
nere possumus. SERAPIO.auctozita. Jsaac benarā.
Ribes est planta hīs capreolos recentes rubeos ad viri
diratez declinantes: ⁊ habet folia magna lata rotunda vi
ridia: ⁊ habet grana: quozum sapor est dulcis cum acetosi
tate ⁊ ipsa est frigida ⁊ sicca.in secundo ⁊ signuz super hoc
est acetositas eius ⁊ stipticitas ⁊ ex hoc contingit q̃ infri
gidat stomacuz. ⁊ aliqui dicunt q̃ est frigida ⁊ sicca.in ter
tio. Nascitur autem planta ista in montibus syrie frigi
dis niuosis. POSSE. SERAPION. ipsa abscindit
sitim ⁊ confert speciebus babaon: idest mozbilli ⁊ abscin
dit sitim cali. et retinet fluxum ⁊ conuenit speciebus bo
thoz que fiunt in corpore sicut variole: ⁊ similia ⁊ prouo
cat appetitum et incoziat stomachum sua frigiditate et
abscindit sitim a colera et fluxum ventris et vomitum
⁊ rob eius confert cardiace ⁊ vomitui ⁊ fluxui colerico et
prouocat cibi appetitum: ⁊ in rob eius est dulcedo ⁊ aceto
sitas. Et idem aucto. Rasis. Ribes est frigi. ⁊ sicca. strin
git ventrem: extinguit coleram ⁊ acuitatem sanguinis et
non stupefacit dentes. Et idem auctori. Aben Mesuay.
frigida est ⁊ sicca.in secūdo. ⁊ rob eius est sicut rob aceto
sitatis citri ⁊ agreste in virtute ⁊ est bona emozroydibus
⁊ ebzietati ⁊ putant alig medicozum q̃ etiam sit illa que
nominatur acetosa ⁊ lapatiuz. Et putauerunt aliqui q̃ sit
granum acetosum quod affertur ex corasceni: lz omnes
decipiantur.
R ibus. Rhib⁹ apud Dias.
ē de statuis ⁊ de palestra
to.i.de loco vbi fiebat lu
dus palestre: ⁊ ē qd apud
Auicē. vocatur sordities
in caplo de sorditie: vbi
de his ⁊ ō alys loquitur
grecus vero rypos dicit.
R iech.arabi.pulmo.
R ien rienis:idest ren.
R igelle:idest portulace.
R igeon.i. fluxⁿ mēstruus.
R igos.rhigos. gre. i.rigoz.
rigon.frigens rigens.
R igosafal:idest polium.
R igosarch.i.centumnodia
R ilofar. Rilofari.quid est
lege nenufar.
R ilosatur .i. hypogstidos.
R ima maria.allearica.pes
asini idez. ⁊ est herba cu
ius folia sunt rotūda ha
bentia odorem allij que
trita ⁊ imposita sanat no
li me tangere.
R imar. Rinar. i.limatura
PAVLVS.caⁿ de cica
tricibus ⁊ albugie oculi.
rimar cornu ceruini. Nā
rimon grece lima.
R imech:idest arimech.
R imeida:id ē rima. Rimi
mides:idest ruge rime.
R ingo. Rhincho.grece ro
strū scribitur ringos ⁊ p
fertur rinchos.
R inomelis. Rhiomellis.
gre.ferreum instrumen
tum asperi capitis vt li
ma q̃ aspitas palpebraz
eraditur.Demostenes.
R inon. Rhion.i. limatu
ra apud Paulum. caplo
de asmate inquit fagi et
primi efficacior rinon.
R iparissimi. Riparusiz.i.
bdellium.
R iparon:idest sucida.
R ipus. Ripinos vel ripus
sordidus.ripos.sordities
R iptica.rhiptica . gre.pur
gatiua absterstiua aperiti
ua: vt Halienus. libro 6⁹
de ingenio sanitatis . ca
pitulo quarto ⁊ octauo.
ripticon catarticum. ⁊ 3ª
tegni . commento. i z 6⁹.
⁊. 135.
R ipuli orobi quid sunt le
ge Demps.
R ipus:idest corpus.
R ipusirac.idest portulaca.
R iptum siluaticum: idest
ambrosia.
R is: idest cedrus arbor.q̃
dam dicunt q̃ est cipres
sus:sed falso.
R isarch. Risarchi: idest af
fodillus.

Risari.i.pecten.
Rissati.i.peime.
Risi. Rizi.quid sunt.l.arz.
Rissidus.i.climia.
Risimar.i.lactuca asini.
Risipella gre . berisipilla .
rhisipella.
Risis Rhisis gre.fluxⁿ.vel
reuma.libro de doctrina
greca.
Risissibeos.i. antidem ro
manum.
Ristritin.i.sumach.
Ristum vnuz.i.cotille due.
Risufar. Risufari.i.almea.
Ritidosos. Rhitidosos. De
mostenes est rugosa siue
folliculosa pupille passio
Ritiga Rhitida. gre.ruga.
Ritige.ruge. Rhitide.
Ritimum.i. hīs ritimum.
Rixis.gre.eruptio.diarixis
vene.scissio.
Riza Rhiza.i.radix.ide gli
coriza.i.dulcis radix quā
nos corrupte liquiritiam
dicimus.
Riza panace.i.peucedanū.
Rizi. Risi. est granum pa
nificiū cuius due sūt spe
cies.est eniz vnū rubeuz.
aliud albū.sed ad nos nō
afferť nisi decorticatuz ⁊
vtriusq̃ medulla ē.l.arz.
Rizencia.Cassius felix ī an
tidotario sūt radices du
re q̃ in vlceribus aposte
matū iam euacuatorum
remanēt.
Rizonichia.i.radix ynguiū.
Roa. Rhoa.gre. vbardē.i.
rosa.Ste.
Roab.ara.dactili qui ⁊ tha
mara vocātur. ⁊ alys plu
ribus modis fm diuersi
tatem specierum earum
ex parte maturitatis fo
marum ⁊ regionum.
Roan.i.falamonica que si
milis ēnre ⁊ ē marmor.
Roariati.i.egritudo in qua
homo semper ridet.
Rob. est vinum vel mustū
coctum ad consumptio
nē duarum partium vel
quilibet succus sic coctⁿ
¶ Capitulum.

Rodia Rodiadi. Rodiatiza.fm Dias. propio cap.
Radix.est nascēs ī macedonia similis costo
fz paulo lenior ⁊ nō eq̃lis que digitis fricata rose lōgius ia
cat odorē. ⁊ ideo vocať rodia: qz rodon rosa dicť: cū oleo
nardino cephalargicis maximū remediuz ē.capiti fomen
to adhibita ⁊ fronti illinita ⁊ tpibus maximū presidiū est.
GALIENVS octa.phar.capitulo rodiatiza.ē radix
in macedonia nascēs subtilis ptis est ⁊ diaforetice vtutis
in calefaciēdo vt in scōo gra.in fine vel tertio incipiente.
ita q̃ remaneat.tertia pe
vt Auic. quarto cañ.fen.
prima.capitulo de cura si
nochi.vbi ponit modum
faciendi rob iuiubarū.l.
carenum.sed quādo rob
simpliciter ponit debet ī
telligi de musto. ⁊ rob est
succus cuiusq̃ fructus co
ctus ad spissitudinem vt
seruari possit. Halie. lib.
de secretis.
Robach.i.feracia placenta
pāis valde tēuis.rochac.
Robali eris.i.squama eris.
Robalkaradi.i.vinū coctū.
Robi.idē.
Robiche.i.cicade.
Robiloet.herba est porru
lace similis sed cum fran
gitur emittit lac. ⁊ est la
xatiua valde.
Robilie.robolie.apō Ysaac
in dictis est legumen qō
aui.vocat meise vl' mes.
verum apud rasim in al
māsore aliud est robolie
⁊ aliō mes.l.mes. oempe
Robosar. Robosar.i. amo
mum.
Robosus.i.liquiritia.
Robub.i.succus inspissatus
per se ipsum.
Robulsari.i.gentiana.
Rocesac.rocesari.i.atriplex
Roceua.i.cuz aliquis ridet
sine causa.
Rocua. Rocuab.idem.
Rocbac. Rocbat.ara.i.ro
bach.focatia placēta.pa
nis valde tenuis.
Rocbbe.ara.genu.
Rocuafilon.i.pentafilon.
Rodakinon.i.fructus psici.
Rodanche. Rhodbanthe.
gre.i.flos rose.
Rodaprenum.i.landrus.
Rodatiua.Rhodakia. gre.
.i.persica.arbor.rhodaki
non.fructus.
Rodefiar.i.carpobalsamū.
Rodomelli. Rodemellion
.i.rose ⁊ mel.cum folys.s.
pserua ros.de melle.Sa
ladinus.
Rodbaba.i. Rotabea.
CCCCCXCIII.

Rodidomū. Rodidoniū.i.
mozula rubi vl' semē ei⁹.
Rodinuz. Rodoleon. Ro
doleum.i.oleū roxatum.
Rodi⁹.i.cortex mali ḡnati.
Rodo est insula quedam.
Rododaphni.in lib. de do
ctrina greca est rosa gre.
lozādruz.i.rosea laurus.
nā est nomē compositu
ex rodon quod est rosa ⁊
daphnis quod est laurus
ab Auic. vocať oleander
a diasco. Nereon.
PLINIVS lib.z4..ca.
ii.post pncipiuz Rodo
dendros. Nomen qdem
apud nos inuenit latinū
rododasnem. Stephan⁹
Rododafni.i.nerion.
Rodēdium.i. mercurialis.
Rodochantus.i.flos rose.
Rodokma.i.psicus arbor.
Rodoza. Rhodoza. Pli.li.
z4.cap.19.circa pncipiū.
Rodomel.i.mel rosatum.
Rodon. Rhodon gre.i.ro
sa.rodinos.roseus.
Rodolcon.oleū ro.rodosto
ma.aqua ro.rodomeli.ro
saceum mel.
Rodō agria.idest rosa agre
stis alba.
Rodonsion .i. oleum rosa
tum ⁊ acetum.
Rodonoxiron.i.rosa sicca.
¶ Capitulum. CCCCCXCIIII.

Ronder arabi.gre. ⁊ lati. Olibanum vel thus.tus.
SERAPION auc.Dias. est gummi ex
canchi siue katbec ⁊ sunt eius spēs quattuor. vna est meli
or ⁊ est ex terra indie: cuius color ē smaraldinus ⁊ sicut co
lor melongie. ⁊ colligť in cochys ⁊ figura eius est rotūda.
⁊ fractura eius est angulosa ⁊ ponūt illud boies in olla ter
rea ⁊ agitant ollam tādiu donec figura eius rotundatur. ⁊
post tēpus fit rubeuz. ⁊ z^m est ex terris arabum ⁊ est z^m in
bonitate: ⁊ melius ex eo est masculum: ⁊ est illud quod est
rotundū albuz ⁊ non facile frangibile. ⁊ qñ frangiť quod
est interius eius est tenax ⁊ qñ fit fumigatio cum eo cōbu
ritur cito. Et tertium est in bonitate sicut arabicū ⁊ est ba
bens frustra minora q̃ ipsum ⁊ declinat plus ad colorem
acori. Et quartum est colore albo ⁊ qñ frāgitur vergit co
lor eius ad colorem masticis. Idem auctori. Hal. sapor oli
bani est stipticus multum verum albū ex eo non bz stipti
citatem manifestā. ca.in secundo. sic.in primo. vnde est sti
pticum. Pli. lib. iz. cap. i4. i5. DIASCO. cap. de oliba
no. thus vel olibanū lachzymus est arboris gre. dicte li
banus. quod autē de arabia deferť candiduz est: quod ve
ro de india ruffū. sed vtrūq̃ masculuz est. Est tertium ge
nus minutū valde ⁊ ruffuz qō manna thuris dr. Est ergo
optimū thus masculū dictū subruffum rotundū ⁊ pingue
naturaliter leue ⁊ frangibile ⁊ qō ab igne cito incenditur
odorē suauez copiose emittens. GALIENVS. 7. sim.
phar. cap. de thure. libanū ca. est ī secūdo . sic. in primo. bz
autem quid stipticans parum. minime vero manifesta est
stipticitas in albo. cortex autē eius stipticam virtutez ma
nifeste possidet. quocirca siccat generose vt in secundo.

Rodoscon. Rodosconia.i.
aqua rosata.
Rodozacara.i.zucharuz ro
satum.
Rogal.i.polium.
Rogel.ara.i.pes.
Rogelion.i.almea.
Rogia gre. Rhogima.idest
scissura superficialis cra
nei quam nos rimulā di
cimus. Pau.
Roginos Rhoginos. Pau.
cap.ō pipneumōia. idest
oregmon.
Rogoson. Rogosoni. idest
arsenicum.
Roi. Rhoi gre.idest decur
sus vel fluxus.
Rois.gre.infra.
Roidea. Rhoidea.i. arbor
mali granati. ⁊ roidion.i.
pomum granatum.
Raiton.i.auellana indica. ⁊
est faufel.
Roka.i.eruca.
Rokial.i.amomum.
Rokiascos.i.centaurea.
Romec.i.lapatium acutuz.
Romen in confectione mi
tridati in antidotario vi
rili exponitur raffanus.
Romera.i.corona regis.
Romilia.i.camomilla.
Romisar.i.anetum.
Romei. Rhomerz.i.raffa
nus. Christoforus.

POSSE SERAPION.auc.Diasc.abstergit obscuri tatem visus replet vlcera profunda ⁊ incarnat ea ⁊ consolidat vlcera recentia cū suo sanguine.⁊ qñ bibitur confert sputo sanguinis ⁊ abscindit fluxum menstruorum ⁊ cuius cūq; sanguinis vnde ecūq; fluat ⁊ sanguinis qui fluit a cerebro.dicti mescha.⁊ est species fluxus sanguinis narium ⁊ prohibet vlcera fraudulēta que fiunt in ano ⁊ in alys mēbris qñ miscetur cum lacte ⁊ fit inde liciniū ⁊ administratur.⁊ quando miscetur aceto ⁊ oleo ⁊ fit linimentū in principio formice aufert eam ⁊ empetiginem ⁊ miscetur cum adipe anseris ⁊ porci ⁊ curat vlcera ab adustione ignis ⁊ scissuras pedū factas a frigore.⁊ quando miscetur pice curat concussionem auriū ⁊ quando miscetur cū vino dulci.⁊ distillatur in aurē confert dolori eius quando miscet cū chimolea ⁊ oleo ro.⁊ liniunt cuz eo apostemata ca.mamillarum que fiunt post partuz confert eis ⁊ ipsum admiscetur cū medicinis conferentibus pulmoni ⁊ emplastris resoluentibus apostemata interioza ⁊ qñ bibitur cōfert sputo sanguinis ⁊ dissoluit flegma aufert tristitiā ⁊ auget memoriaz. Et qñ bibunt de eo sani parum meliozat eos. sed si nimis cum vino biberint inducit maniam ⁊ amplius cū vino occidit.⁊ comburitur olibanuz qñ accipitur frustuz ex eo ⁊ inciditur ⁊ inflammatur ⁊ ponitur in testa subtili ⁊ comburitur.⁊ quando comburis eum oportet vt cooperias cum aliquo alio vase qz facit cum hoc q̄ non incineratur.Cortex libani facit fumum boni odoris ⁊ substātia eius est grossior substantia olibani ⁊ sapor eius est stipticus manifeste.⁊ desiccat fortiter vsq; ī fine terty ⁊ nō sūt in eo acuitas ⁊ mordicatio manifeste ⁊ confortat ⁊ abscindit fluxum sanguinis per sputum ⁊ corroborat stomachū laxatum ⁊ confortat ⁊ conuenit fluxui sanguinis vētris ⁊ vlceribus intestinorū.Et olibanum similiter facit hoc iuamentum nisi quia cortex eius in hoc est fortior propter virtutem sue stipticitatis. valet enim cortex fluxui humiditatum matricis antiquarum quādo fiunt nascalia cum eo ⁊ confert ad abstergendum maculas ⁊ cicatrices ⁊ cōfert lippitudini.fumus olibani ita colligit.Accipe de olibano cum forficibus paruis ⁊ incide ⁊ inflamma in lucerna ⁊ pone ipsum in vase ex terra noua vitreato. deinde cooperi cum vase eneo habente orificium mundum bene ⁊ purgatum ⁊ interpone labys vasorum ab vno latere aut duobus lapillum grossitudinis quattuor digitorū vt possis aspicere olibanum ⁊ videre si comburitur ⁊ si flamma eius attingit vsq; ad orificium vasis.fit etiam inde introitus per quem intromittere possis frustum aliud olibani anteq̄ extinguat primum complete ⁊ facias hoc quousq; habeas ex fumo quantū vis. Et tu quidē lini cooptorium eneuz exterius cōtinue ex spongia madefacta in aq̄ frigida qz quādo facies hoc non calefiet fortiter ⁊ coadunabitur fumus vnus super aliuz:si vero non faceres hoc cōuertereturfumus qui abscindit ad coopertorium inferius ⁊ misceretur cū cineribus inferioribus olibani. Incē de ergo ex olibano quantū volueris ⁊ collige fumuz eius ſm disciplinā quam monstraui tibi.Cineres autem colligeper se ⁊ pone semotim. Et idem auc.Hal.fumus olibani est calidior ⁊ siccior olibano quousq; reponatur in tertio.abstergit replet ⁊ mundificat vlcera oculi quēadmodum fumus mirre ⁊ storacis.Et idez auc.Diaf.fumus olibani sedat apata oculi ⁊ abscindit cursum humiditatū ad ipsum ⁊ mundificat vlcera eius ⁊ generat carnem in vlceribus ipsius dictis chilomata.⁊ sedat apata facta ī eo que dicuntur kankri.fumus autem mirre ⁊ storacis codē modo colligitur ⁊ valet vt supra.Et idez auc.Aben Mesuay olibanum destruit flegma ⁊ aufert tristitiam confert cordi ⁊ auget in memoria. AVICENNA de viribus cordis dicit q̄ confortat cor.

Ronesac.i.ypoquistidos.
Rosas Rhozas. PAV. cap.de dolore capitis comedat iquit rozas.idest mala granata.
Rozastrū est similax apud Diascori.⁊ apud Kirani dam. similax vocatur.
PLINIVS.lib.24. cap. 10.prope fi. iquit similax quam nicophotos cognominamus.
Rosa.quid est.l.bard.
Rosa agrestis.i.rosa cania.
Rosa asinorum.i. flos peonie.Colliget.
Rosa canina ē planta ī cui radice nascit q̄si fungus ex quo fit ypoquistidos q fungus dr ara. tararib ⁊ plāta vocat barba hyrcina.⁊ est alia species rose canine dicta rosago.l. Cistos.
Rosaceū.i. oleum rosatuz.
Rosa gariofilata.quid est.l. bard.
Rosago.planta ē posita ī antidotario virili in potiōe ad scrofulas ⁊ est species rose canine.l.cistos.
Rosaidicos siue reffidicos.
PAVLVS.ca.de amissione memorie. admiscētes ingt infrigidātia ⁊ siccātia vt rosaidicos ⁊ mirsine. puto q̄ sit sumach.
Rosa marina.quid est.l.laieralmarien.
Rosa perfica.i.rubea.qñ a persia habuerunt ortuz.
Rosa regis.i.flos. staphisagrie.chisebeniuz. Sachilie buncena.Sabatiscelneman.

¶Capitulum. CCCCCXCV.

Rostrum porcinum.herba est lōgitudinis vnius digiti ⁊ eiusdem lateris spandens se super terram amplectens eam cuius folia ex vtroq; latere sunt incisa icisuris magnis ⁊ ī eius medio leuat stipes parvus in quo stipite fit q̄dam lanugo rotūda sicut pila sic facit herba senicion q̄ cuz tangit dissoluit ꝛfert opilatis.
Rosula.quid est.l.chimetla.
Rosum.i.almea.
Rotab.ara.tamar.i.dactilus.

¶Capitulum. CCCCCXCVI.

Rotabea vel rodbaba. SERAPION.lib.agre.qñ est humiduz ⁊ recens dr alfaxfa. qñ est sicca dr akes ⁊ est species legumīs sic nominata.Et idē auc.Diaf.qñ nascitur primo similis ē andachuche nascenti in pratis:sed quando est completa habet folia subtiliora q̄ folia ipsius ⁊ habet ramos similes andacuche.⁊ sunt ei semina in magnitudine lentis tortuosa sicut cornua.aliquando desiccatur ⁊ administratur cum alys rebus ⁊ preparatur cum sale.Et idem auct.Halic.sapor huius grani est stipticus sicut sapor lentis.est ca.temperate

⁊ exiccatio eius est amplior exiccatione lentis ⁊ comedit sicut lens.Et idē auc.Ysaac benarā.Nascitur super aq̄s ⁊ nō siccatur ī estate neq; hyeme.Et ideo notatur humida ⁊ quod de ea admistrat ē semen eius ⁊ folia ⁊ē ca. ⁊ bu. ⁊ est in eo inflāmatio ⁊ ideo auget sperma ⁊ incitat coytū ⁊ auget iuuamentū medicinarum que faciunt ad hoc.⁊ semen eius ingredit in pluribus confectionibus fortibus ⁊ qñ fit emplastruz cū folys eius cōfert membris que indigent sedatione doloris coz ⁊ est cōueniens cibo aīalium.
Rozaz.Rozazi.Ruzaz.i. cerusa.
Rozatab.i.litargirum.
Ruan.i.marmor.
Ruasnim est species miconis.Plinius libro.
Rubea consolida.idest bistorta.
Rubea tinctoruz vel Rubia.quid est.l. eritrodanum.Rubrica.Dia.
Ruben.est radix quedam de barbaris. Et Rubē .i.caseus.
Rubcuz.i. acatia.i.succus prunellarum immaturarum.Herodius.
Rubicar.Rubrica.i.sinopida.l.lepnia.mezgreb.
Rubidus panis.i. recoctus ⁊ rubefactus.
Rubie. Rubien. ara.i. os sepie.vel sepia. Hal.lib. secretorū.ī cobol visus.
Rubien.idest cibus conuenien ⁊ sapidus ⁊ est caseus recens.
Rubine.i.sipia abluta.
Rubsus.i.liquiritia.
Rubsufi idest herba dicta rubea.
Rubus qd est.l.sulach.rozagua.Plini.lib.16.cap. 38.in fi.⁊ lib.24.cap.13.
Rubus caninus. quid est l.set.sulach.
Ruca.est eruca.
Rugge. Rubea tinctorū. idest Rubsufi.
Rugesar.Rugesari.i.cimbalaria.
Ruman. vel Rumani.i. malum granatum inde romania.i.cibus qui inde fit.Romā.idē.ara.s.
Rume.i.malū granatum.
Rumes.i. lapatiuz acutū.
Rumesarch.i. pipinella.
Rimegi.i.lapis similis cācro.qdā dicūt q̄ ē cācer in lapidem conuersus.
Ruptorū dropax. desiccatorium medicamī.
Rupis concauum.Homalios. Hulafion. quid ē.l. kaccabum.Calaris.
Russaceruī.i. semen genitale.
Rusatum.Rusauigi.idest es vstum.
Ruseritrias. ruseritro. ruseritru.i. sumach. Res siriacus.Ru.
Ruscitro . Ruseritrias.i. ros siriacus.
Rusme.i.tri. facta ex azima pasta.
Rusmi.Rhusmē. idest cepe agreste.
Rusne.i.zirūbeth.⁊ est species zedoarie .berungi. zurūb.pes locuste. Alse igzeneo.
Rusuen.i.triti de pasta.

¶Capitulum. CCCCCXCVII.

Ruta lat. ⁊ gre.ara. vero radeb vel aselep. SERAPION.auc.Diasco.Radeb.i.ruta ⁊ ē de ea domestica ⁊ siluestris.sz siluestris ē magis ca. q̄ domestica ⁊ magis acuta:q̄ non est bona escis.sed domestica ⁊ maxime illa que oritur circa arborē ficus vel circa cucumeres est ꝛueniens cibus.Est aliud genus rute siluestris nascens in macedonia ⁊ in galitia asie quā moly ciues appellant.aly armolaz.frutex est vna radice virgas multas habēs folia latiora plusq̄ domestica.sed mollia ⁊ odorem grauē habentia ⁊ florē albuz ⁊ capita maiora q̄ domestica ⁊ in tribus ptibus diuisa. huius semen obtuffuz ⁊ trigonum gustu amaz est.hec in antiquo tpe colligitur cui addito melle vino felle caponis croco ⁊ succo maratri caligines oculis detergit. POSSE.GALIE.7.sim.pbar.capitu.moli.quidā rutam siluestrem nominant quidam autem armolam.est subtilis ca.in quarto.vnde ⁊ icidit grossos humores ⁊ diafozat ⁊ ad vrinationez prouocat.Et idē oct.sim.pbar.cap.pigamuz idest ruta siluestris ca. ⁊ sic.in quarto:domestica vero in tertio.est autē non solum acris gustu sed etiam amara quo icidere ⁊ diafozare habet grossos ⁊ viscosos humores.propter eandē autem virtutem.⁊ per vrinas euacuat. quinimmo ⁊ subtiliuz partiū est ⁊ vētositatis destructiua ⁊ idcirco ad sputationes conuenit ⁊ animositates que ad venerea pertinēt. ⁊ diafozat ⁊ siccat moderate.est enim de fortiter desiccantibus farmacis.
SERAPION.auc.Diaf.ruta est de rebus magis conferentibus inflammationibus ⁊ vētositatibus.Et ipsa extinguit libidinem coitus.vnde domestica ⁊ siluestris sunt ambe calefactiue adustiue prouocatiue vrine ⁊ menstruorum.Et quando comeditur ruta aut bibitur stringit ventrem:⁊ quando sumitur in potu ex semine cuiuscūq; quāitas vnius calufi cum vino est medicamen cōferens multum medicinis mortiferis.Et quando comeduntur folia eius sola aut cum ficubus siccis ⁊ nucibus auferunt nocumenta medicinarum mortiferarum ⁊ est vltima medicina contra malitiam venenorū.Et quando comeditur ⁊ bibitur ruta semper abscindit sperma.⁊ quādo coquitur cū aneto sicco ⁊ sumitur sedat tortiones.⁊ quādo administratur in hunc modum confert dolori lateris ⁊ pectoris asmati tussi ⁊ apostemati pulmonis sciatice dolori iuncturarum ⁊ rigoribus.Et quando coquitur in oleo ⁊ ponitur ī clisteribus confert inflammationi matricis ⁊ inflammationibus ⁊ doloribus recti intestini.Et quando teritur ⁊ conficitur cum melle ⁊ linitur supra collum matricis cōfert dolori eius ⁊ suffocationi eius.Et quando coquitur in oleo ⁊ bibitur occidit ⁊ expellit lumbricos.⁊ conficitur cuz melle ⁊ fit emplastrum dolori iuncturarum ⁊ dolori excussione.⁊ fit emplastrum cum ea ⁊ ficubus hydropisi carnose.Et qñ coquitur cum vino vsq; ad consumptionem medietatis vini ⁊ bibitur cōfert speciei humide hydropisis. Et qñ comeditur sola sicut est aut salita acuit visuz.Et qñ fit emplastrum cuz ea cum sanich super oculum sedat dolorem eius.Et qñ teritur ⁊ miscetur cuz aceto ⁊ oleo ro.⁊ fit linitio cum eo sedat dolorem capitis.⁊ quando stromittitur in naribus ipsa aut succus eius abscindit fluxuz sanguinis ab eis.Et quādo miscetur cum nitro ⁊ fricatur idē morfea alba aufert eam.Et quādo fit emplastrum cuz ea melle ⁊ albumine super empetiginem confert ei.Et quando sucus rute calefit in cortice granati ⁊ distillatur in aurem cōfert dolori eius.⁊ miscetur cū succo feniculi ⁊ melle ⁊ fit colirium cum eo ⁊ confert dolori visus.Et quando miscet cuz aceto ⁊ oleo ro.⁊ conficitur cū cerusa ⁊ fit linimentuz cum eo cōfert berisipille ⁊ formice ⁊ vlceribus capitis humidis.Et ruta quādo masticatur post comestionē cepartum ⁊ aleorum aufert fetorem eorum. Rutaz venenis resistere mustelle docent que quando cū serpentibus dimicature sunt cibo eius armant.Docuit etiam rex ponticus qui cuz fratris sui timeret insidias rute folia cū duabus nucibus ⁊ totidē caricis admixto sale iciunus acceperat.Agrestis si sumatur nimis de ipsa occidit.⁊ quādo ipa colligitur maxime cum inceperit apparere flos:si carnez tetigerit vlcerat ⁊ facit inflare cuz pruritu. quare oportet qui vult eam colligere q̄ vngat manus ⁊ faciem cuz oleo ro.Et extimauerunt quidam q̄ si succus eius aspergatur super pullos gallinarum non comedit eos miluus.Et putant quidam q̄ illa que nascitur in macedonia prope fluuium dictum arcbimō quando comeditur occidit. ⁊ loca in quibus nascitur sunt loca serpentuz plena. Sed semen eius quando bibitur confert doloribus intrinsecis.⁊ ipm ingreditur in confectionibus medicinaruz ⁊ est iuuatiuū. Et idem auc.Ruffi.Ruta domestica est medicina maxima iuuatiua intestinis interioribus ⁊ confert visui ⁊ gummi eius.est ca.in fine terty.sic.in tertio curat vlcera oculi quando puluerizatur super ea. ⁊ confert scrofulis que fiunt in gutture.⁊ subascellis.

Rutela.est genus aranee ⁊ dicitur tarantula.
Rutesichar.idest nasturcium.
Rutib.est quod facit stare sicut stat homo cū erat tenens faciem suam ⁊ ventrem super terram.
Rutinar.idest abrotanum.

Sequitur de Litterа.S.

S Litteram babent greci vt nos. arabes vo babēt duo. vnū dictum sin. Aliud sar.q̄ similez sonū babent:ſz babēt aliud:q̄ cuz quadā aspiratione pronunciant:quod sbar vel dsar. vocant.habent ⁊ aliā litteram que sonat vt sc:apud nos:quam scin noiant:per primam scribunt sumacb p secundam sandalus:per tertiam sbaro.vel dsaro.quod est lentiscus.p quartā sceitaragi.

S abina.i.sauina. Plini.lib. z4.cap.ii.versus fi.
S abz vel saber.ara. aloes. Sabare Aliab.Ste.Sabarum.
S ab.i.ara.lib. de doctrina ara.
S abanon.gre.sabanū indumentuz.sabana indumēta.Oziba.est pannus aspabstersoziū.s.quo homines vtunt in balneis vel etiā quodlibet linteū ad hoc deputatum.
S abazen.i.nabac.
S abagit.i.cibariū cuz iure vel salsamēta liquida in quibus tingitur aliqd vt caro vel aliud.
S abanum.i. panniculi qui sunt intra granū granati. vel bombicinus pannus
S abar.Sabor.i.aloe. Saber.idem.Sabz. Sabarum.Ste.
S abasa.i.cocule que a sancto Jacobo apportantur postq̄ exterior cortex fricando ablatus fuerit ⁊ si milantur margarite.
S abat.i.salsa facta cū aceto
S abates.est nomē gaudy.
S abauri.i.subtilis.
S abdenegum. Sabdenegi.i.ematites.Ste.
S abeb.i.ruta.
S abel.vel sebel.i. caro rubea crescens super oculorum albedinez ex venis contexta ad modum rubis ⁊ palpebra inuersat ⁊ fit rubea ⁊ aspera.
S aberemi.Sabzan.i.esula
S abidōilchimi.i.bona succositas ātēq̄ sāguis fiat.
S abara.sabare.p sarb. Aliab.sabz.i.Aloes.ara.
S aberemi.⁊ saberemū.pro sebzā.esula. Ste. seberemum titimalum.

¶ Capitulum. CCCCCXCVIII.

Sabon idest sozmicariū.lat.sapo.qui fit ex fozti lixiuio ⁊ quacūq̄z pinguedine.cuius multe sunt species.Est enim spatarenticus sic dictus eo q̄ incidit vt spata:⁊ iste vocat iudaicus quo iudei lauant sericum.⁊ est alius gallicus. ⁊ alius muscatus ⁊ alius mollis ⁊ niger ⁊ vocatur spatarenticus. SERAPION auc. Pauli. abstergit ⁊ putrificat ⁊ est ca.⁊ vlcerat corpora ⁊ est fortis in hoc ⁊ est bonū ad maturandum apata dura ⁊ ad tollendum sanie ⁊ ad mollificandum apata dura. Et idē auc. Ras. est ca.⁊ vlcerat corpus ⁊ est fortis in hac operatione.

S abonion.i.spelta.
S abot.est nomen cuiusdam piscis.⁊ est spinola. Laurachi. Labzax.i. variol⁹ similis cephaleo. aliter Lauratius.
S acach.est rosa rubea vehementer.
S acamine.i.mora celsi.
S acandulion.est portulaca siluestris laxatiua ⁊ la-

¶ Capitulum. CCCCCXCIX.

Sachabenz Sachabenegi.ara.gre.⁊ lat. serapinum. SERAPION cap'o.sachabēg.siue sachabenigi.auc.Diasc.est gummi cuiusdam plante silis galbano in figura sua ⁊ ē vna ex spēbus ferule sicut apparet in.l.ferula. Melius āt ex eo ē clax exteri⁹ rubeū ⁊ interius albū odor ei⁹ est iter odorē asse ⁊ odorē galbāi.

POSSE SERA.auc.Diasc.ofert dolori pectoris ⁊ attritioni lacertox ⁊ tussi antique ⁊ aufert supfluitates grossas q̄ sunt in pulmone ⁊ curat epileticos ⁊ spasmū cū facit declinare caput ad posteriora ⁊ valet dolori splenis ⁊ paralisi ⁊ illi q̄ amisit sensuz ⁊ motū alicui⁹ mēbri cā frigiditatis q̄ accidit nerius ⁊ custodit corpus a frigore maxime vo a frigore febriuz prodicax ⁊ fit cū eo inunctio in doloribus magnis ⁊ cōfert. Et qñ bibiť cuz ydromelle provocat mēstrua ⁊ interficit fetū. Et qñ bibiť cū vino ofert morsibus venenatis.⁊ qñ odorať ofert suffocatiōi matricis.⁊ qñ liniť cuz aceto sup cicātrices attenuat eas ⁊ ipz abstergit vestigia vlcex oculox ⁊ ofert obscuritati visus ⁊ aque descendēti ad oculū ⁊ phibet eaz ⁊ dissoluitur sicut aqua cū amigdalis amaris aut ruta aut pane calido ⁊ sic administrať ad ea q̄ diximus.⁊ est contrariū venenis mortiferis ⁊ aliqñ teriť cuz aceto ⁊ liniť sup ordeolū ⁊ aufert ipm ⁊ confert colice ⁊ qñ sumiť in potu aut fit cum eo clistere purgat flegma grossuz qō est in iuncturis ⁊ mollit ventrē cōpetenter ⁊ ofert emorroidibus qñ sumiť simplex aut cōpositū.⁊ est queniens medicinis laxatiuis acutis ⁊ expellit ventositates grossas ⁊ dissoluit lapidē.⁊ cōfert rigorib⁹ febriū auget sperma ⁊ est bonū epati ⁊ purgat aquā citrinam ⁊ cōfert puncturis scorpionis ⁊ vētositatibus intestinox ⁊ costarū ⁊ purgat flegma viscosuz.dosis eius simplicis est a.z.i.vsq̄ ad aureuz.i.infusi aliq̄ decoctione aut in aq̄ rute aut aqua mellis aut fenugreci ⁊ si admisceť cum alys medicinis infrigidať:⁊ sic dosis eius est a.z.ʒ.vsq̄ ad .z.i. Et melius ē illud cui⁹ color declinat ad rubedinez ⁊ ē clax babēs odorē bonuz ⁊ acutū saporez ⁊ ofert dolorib⁹ emorroidax qñ bibitur simplex aut cōpositus ⁊ ē queniēs administrari cū medicinis laxatiuis ⁊ phibet difficultatē aut grauedinē earuz sup naturam ⁊ resoluit ventositates grossas q̄ generanť in corpe. GALIE.oct.sim.phar.Serapinū. Opos est cal.⁊ subtiliū partium silr alys opis. hz aūt ⁊ qd abstersiuuz quo ⁊ cicatrices q̄ in oculis expurgat ⁊ subtiliat. qnimmo suffusionib⁹ pp grossitiē humorū fiē tibus bonū est pharmacuz. Ipsa vo planta ex q̄ fit ferule similis existens debilis ⁊ inutilis est.noiatur aūt principalius illa serapinū.opus enim eius ab vrentibus noiatur ita sicut ⁊ alia multa pp defectuz vocabuli noiamus abusiue melius erit ipsuz nō serapinum sed opus serapini dicere.

PAVLVS ca.est ⁊ sic.in tertio ⁊ ipsum dissolutuz in suco rute frangit lapidē ⁊ facit vrinare.⁊ fit colliriū cōtra pannum oculorum ⁊ confert obscuritati visus ⁊ aque descendenti ad oculum cuius receptio est boc. B. serapini .z.i.dissoluatur in.z.i.succi celidonie zucbari.z.y.⁊ distilletur cum lacte mulieris.aā.i.equaliter.

S achabachabemenō.idest flos papaueris.
S achabic.est flos papaueris albi.
S achaik. alnecta.i. flores papaueris ruffi.⁊ est similiter panniculus accidēs oculo ex inflammatione venarum eius apparentium in superficie cōiunctiue ⁊ cornee.
S achabch.i.papauer nigrū cuius flos ē rube⁹ totus.
S achasi.i.filix.
S achasules.i.apa cerebri.
S acheifacirosa.i.spica.
S achidaliō.Sachilie.Sachilio.sacilio.i. affodill⁹.
S achilichūcena. Sachilie būcena chisebeniū.sabathiscelnemā.i.rosa regis.

¶ Capl'm. CCCCCC.

Sachiliemenie ara.gre. blitoci vel bliton vel olus Jamenuz.vel olus coxilides.lat.vero beta agrestis vel blitis. SERAPION. capitulo sachiliemenie siue sachalaiamena auct. Halie.i. olus Jamenum omnibus est notum.fri.⁊ bu.in secundo.

POSSE SERAPION.auc.Diasco.herba ipsa comedit ⁊ mollit ventrē.⁊ non ē in ea oino virtus medicinalis ⁊ habet in se aqueitatem multaz plusq̄z omnia alia olera. Et quando fit emplastrū cum ea sup apostemata ca. confert ⁊ sedat sitim ⁊ tussim que fiunt a caliditate. Et ipsuz pauci ē nutrimenti qñ comedit ⁊ tarde penetrationis.Et idē auc. Ysaac qñ fit emplastrū cuz radice ipsius cōfert vlceribus dictis faui a qbus emanat humiditas sillis melli. Et idē auc.babix.est fri.⁊ bu.in secūdo. humiditas eius ē amplior q̄z lactuce ⁊ cucurbite.⁊ substātia eius est aquosa nō habens in se grossitiez:qz cito descēdit ⁊ mollit vētrē. ⁊ ideo modice reddit nutrimētuz ex ipso. Et expzimitur succus folioz ⁊ miscetur cū oleo ro.⁊ cōfert dolori capitis accidenti a calore solis.Et qñ coquiť berba ipsa ⁊ proyciť sup ipsam oleū amigdalax ⁊ succus malox granatox dulcium cōfert tussi sicce que est cū caliditate ⁊ asperitate pectoris. DIASCO.blitis.fri.est ⁊ bu.nimis relaxat. comestus ventrē mollit.eustomachus ē ⁊ indigestibilis humidi corporis:medicaminibus non facit.natura eius sine acrimonia visa est ventrē vsq̄ ad coleraz plerūq̄z contur bat.Et idē auc.hypo.precipit ad sistenda nimia menstrua feminax in cibo dari.clauos.i.porros pedū impositos eo liniri ⁊ cōprimi credunt.succus eius ex vino datus vtiliter scorpionū venenis resistit qbus etiā putant ipsum tritus ⁊ impositum plagis mederi.

S acholamos.sacholomos .i.stelimas.l.Cardus silueſtris.
S acholochadea. est nomē cuiusdam vermis.i.4. habentis pedes.
S achubi fandaricon. Saculon fandericon. idest scolopendria.
S atietas nauseatiua.i.Logatan.Logmatan.
S aclinabiam.Saclinopus .i.abzotanum.
S aclinotus.i.pulegium.
S accon. idest pma species calcanti.
S acra berba.i.berbena.
S acudeum.i.alliū agreste.
S acūdulion. est portulaca silueſtris laxatiua valde lat. berba micaria. folia habet rē. Plinius lib.iz. cap'o.z7.
S acupalea. quid est.l. Linosbatus.
S adaf.Sadef.Sadefum. ara.i.coclea marina.gre. porfira.
S adage. Sadeg. Sadegi. ara.i.folium induz.idest malabatrum.
S adar.i. agrifolium cuius fructus vicitur nabach. Auicē.⁊ a dia.dr agrifolium. Almāsor sidre.agrifolium.
S adeb.ara.ruta Sedabū. Ste.Seedeb.

¶ Cap. CCCCCCI.

Sadaram Saduriam.Saderuā. Saderudum. SERAPION.ca.sadarā ⁊ ē dictum in lingua persica Nigrum cadaka ⁊ est res nigra cū q̄ tinguť ligna in chaamam.⁊ est berba vel succus magne nigredinis ingrediens in medicinis odoriferis ⁊ zebara.⁊ ē algalia.habens odorē bonum ⁊ ingrediť in medicinis ad multa huiusmodi.frigi.⁊ sic.in tertio. Et idem. auc.Aben Mesuay.est fri.⁊ sic.in tertio.⁊ stipticū prohibet fluxum sanguinis ⁊ confert casui capillozum.

S adenegū.pro scebedenigi.i.canabs.Aliab.
S adenegi. Sadenegum.i. ematites.Aliab.
S adenig.i.pulegium.
S aderna.i.sadaraz.⁊ sadera na.i.nigrum.
S ades.qd est.l.Ostracox.
S aduriar.Sadurief. idest amomum.
S adurum.i.scotomia.
S adibeodis.i.foliū nucis. Aliab.
S affaf.Safff. ara.i.salix.
S afan.i.album.
S afar.i.gariofilus.
S afara.i.abzotanum.
S afarum.i.oleum in quo ē infusum ferrum.
S afas.est illud quasi stannum quod remanet quādo efficitur cerusa.⁊ eius subtile est cerusa. virtutes eius.l.in affideos.
S affasa.quid est.l. Rata.
S afati.i.pustule faciey.
S afena.est vena sub cauilla pedis.
S afer.i.subet.
S aferetrum.Saferemum .i.basilicon.
S agaos.i.nigrum.
S agapinum.idest Serapinum.Dia.
S agarió.Saguasara. idest abzotanum. Sagnasora. Berengesif ꝯm alios ar themisia gerebotanum.
S agi.i.pannicum.
S agimen. Sagmen.i.berbena.sacra berba.
S aginatus.i.pinguis.
S aginō.Sagonu. Sagmō .i.agnus castus.
S agittalis. qd ē.l. Jeblech.
S agofilon .i. millefolium.
S aguar.saguari.i.alumen.
S agrum.i.scabies capitis. Auēzoar lib.i.cap.i.
S agzenea.Socrugē. Socrute est confectio opiata.Auicē.⁊ Sera.
S aba.est spēs consolide.
S abade.ara. ciperū. iucba .i.sapurios.
S abafa.i.morbillus.
S abafad.Sabafati.Sabalide.Sabapbat.ſz Auic. est de summa botboz vlceratozū ⁊ dicit sabapbati incipiēs est botboz puexieleus diuise medicatione locorum deinde vlcerat vlceribus crustosis.⁊ sunt ad rubedinem decliues.⁊ qñ mittūt virus noiatur seregi sabafan. Aliqui dicūt q̄ sabapba sunt macule rubee ī facie cū pustulis paruis.
S abar.i.capillus vl'crinis.
S abane.ara.est salsamētū ex pisciculis salitis nucibus aliquibus speciebus ⁊ oleo.
S abarbelgebax.i.bersasarum.capillus ve.
S abuc.i. anbelitus magn⁹ frequens.Hal'.primo regi.acut.textu commenti .36.i.fecūdās.Saladin⁹.

¶ Cap. CCCCCCII.

Sabanc Sabater. ara. gre. tymbra .lat. saturegia Timbra. SERAPION. auct. Diasco. Sabanc siue sabater est planta omnibus nota nascitur locis saxosis ⁊ asperis.⁊ est similis thimo nisi quia folia eius sunt maiora ⁊ mollioza ⁊ habet spicam plenam florib⁹ quarum color tendit ad citrinitatem ⁊ viriditatem. Et virtus eius est sicut virtus thimi ⁊ administratur sicut thimus.⁊ est ca.⁊ sic.in tertio.⁊ ponitur in cibis ⁊ quedaz ex eis sumitur in oztis ⁊ est debiliozis operationis q̄z alia ⁊ ipsa est magis cōueniens in cibis quoniam acuitas eius est magis remissa. POSSE SERAPION.est calefactiua multū desic.resolu.⁊ prouocat vzinā ⁊ mēstrua ⁊ expellit fetum ⁊ facit excrcare superfluitates a pectore. Et idem aucto.Aben Mesuay.est ca.⁊ sic. in tertio ⁊ magis agrestis ⁊ proprietas eius est expellere superfluitates stomachi ⁊ prouocat menstrua ⁊ acuit visum.debilitatuz ab humiditate.⁊ ideo comeditur in hoc casu cuz raffano ⁊ beteraos ⁊ confert dolori sciatice quando fit emplastrū cuz ea cum frumēto trito ⁊ agrestis fortior est domestica.

S abanicus.est genus cibariy ⁊ est composita.
S abara subezi vel subezia .i.vigilatio dormitatiua.
S abati.i.album.
Sabati scelneman.idest rosa regis.
S abic.est iterfector patris sui.⁊ est satiron.
S abik.idest rosa rubea vehementer.
S abater.ara.gre.timuri.satureia.a satyris dcā.timbza.tibzi.
S air.i. ordeum. yair. Ste.
S al.quid ē.l. malk.ara.melech gre.alas.pli.li.zi.c.7
S al.alkali. vel alkal. fit in hunc modum. Accipe de berba kali aliter dicta vlnen.⁊ fac in terra foueaz magnam ⁊ imple foueaz ex berba illa dum est recens ⁊ accende ignem in ea ⁊ quando erit illa berba combusta pone de altera super eam ⁊ fac ita dōec fouea erit plena ex illa berba bene combusta ⁊ dimitte extrigui ignē ⁊ infrigidari cinerem deinde detege sub cinere fouee quia tu iuenies salem nigrum petrificatuz vel coagulatum in magno globo in fūdo fouee.

S al anderene.i.sal alexandrinuz vel lucidum ⁊ est sal nitrum.
S al armoniacuz dicit qz in armenia reperit quod dicunt quidã ex herba fieri lz falso.⁊ qd est ⁊ quomodo fit.l.musador. Sal defossum.Sal saparitium.
S al arsenicum.i.arsenicum sublimatum.
S al alebzoch.sal alebzoth .i.sal alchimistarum.
S al panis.Sal. capadotiũ. sal.masse.idest sal vsuale.
S al costuz.Sal gẽma. Sal metallinus.sal tabarzet. idem.illud vocabuluz ponit Auice.tertio cañ.capitulo.de cura retẽtiõis vrine. ⁊ dicit sal gemma qz clazz est vt gemma ⁊ ẽ vena terre ⁊ est ca.⁊ sic.⁊ habet effectũ salis armõiaci fit ex eo suppositoziũ.
S al induz est in colore salis ⁊ vulcedie mellis.vt Auicẽ.quarto cañ.fen prima de asperitate lingue ⁊ est zucharũ qõ inuenitur coagulatum sup cannã mellis in india sic̃ sal.loco eiꝰ ponunt candi.l.zucharũ.
S al lucidum.i.sal nitrum.
S al minerale est spẽs salis reperti in mineris montium cuius virtus est satis corrosiua ⁊ deficcatiua.l. malk.
S al nafricus est sal nigruz. Sal cũ naphta inuenit.
S al nitrum ⁊ bauracb.i.afronitrum ⁊ quoddaz est naturale ⁊ quoddã artificiale.l.baurach.
S al sacerdotale.ponitur in antedotario virili.
S al sodome.qd est.l.malk.
S altaculũ debet dici coculum ⁊ est cõbustũ.l.malk.
S al tragesicum.illud nõ habemus vt in alexandro.
S alalistes.i.lapis.
S al masse.i.sal panis.cõis. vsualis.
S al gẽma.cappadociꝰ idez.
S alamãdra.gre.semebzas. species stellionis.
S al indus.niger est.
S alabbafe.Salabafe kauken.ara.testudo.
S algen.ara.gongilion.gre. Scelgem.Selien.
S alcbalbaiel.ara.spoliũ serpentis.
S alutaris berba.i.solatruz.

¶ Lap. CCCCCCIII.

Salamõica est herba fm Auicen.inuenta in montib⁹ hyspanie similis anetho humido ⁊ folia eiꝰ sunt sicut malua ⁊ poma eius sunt parua ⁊ inuoluit sup arborem sicut volubilis. vulgus eni extimat q̃ ex eo fit sal armoniacum est resolu.⁊ exic.ofert posita cum aceto sup berisipillã ⁊ linitur sup apostemata flegmatica ⁊ supervlcera ambulatiua ⁊ linitur sup podagrã ⁊ confert ei.supponitur cũ oleo rosato ad dolorem matricis ⁊ linitur super morsicationez scorpionis.
S alcbrubaret.i.spoliuz serpentis.
S alcbaicheinemẽ.i.sachik.
S ale.i.auena.
S alegbea.Saletbea.i. cassialignea.
S alen.Salem.i.sãguis draconis.
S aler.i.aloes.
S aleremi.i.esula.
S aliola.i.centaurea.
S alis equina.i.cauda egna.
S aliunca:idest spica romana genus herbe que radiculas ⁊ folia subruffa habet ⁊ flores similes viole plurimos q̃ a terra refossa in modũ scopularuz cõstringit.Hal.cap.caluicola.6.sim.pbar. Nascit aũt in lapidosis locis sũmis ⁊ in norica regione.illa optima q̃ odorifera ⁊ sine sablone ⁊ recens plurimos ramos ⁊ radices habens põt quantum spica celtica quãuis infirmior sit.Job⁹ de sãcto amãdo in Aurea DIASCO. quidã mentientes dicunt ipsam esse spicam celticã ⁊ pro ea ipsam vendunt. ·Plinius lib.zi.cap.7.versus fi.
S alix.quid.l.culef.
S almacina.i.salsa.
S almẽtana.i.platociminũ.
S almozan.i.piretrum.
S almitria.quid est.l.garꝰ.
S aloca.i.cassialignea.
S alozbia. quid est.l.achachille.
S alpinga. Alex.i.tubã.i.fistula qua sugitur aliquid existens in aure.Salpinx gre.tuba Salpiges tube.
S alpetisum est fuligo nata in coctis balneorum.
S alsal.ara.i.argilla vel creta noua.
S aliua.·Pau.fortis opationis est famelici bois ⁊ Jejuni ⁊ proprie cuiꝰ cõplo est calida ad empetiginẽ ⁊ confert palpitatiõi palpebre ⁊ albugini ⁊ interficit venena omnia.
S alsugerum. Salsogarum .i.almuri.
S alu.i.pastinaca.
S aluatella.i. sceylen. ⁊ est vena inter anularez ⁊ auricularem digitũ in dorso manus ⁊ est ramus vene communis.
S aluede.i.rubeus.
S aluia rõana.Saluia vsualis.quid sunt.l.Elissagus. Tussilago.
S alustran.i.bdellium.
S aliuncula.i.centaurea.
S amach.ara.piscis.
S amonie.Sabamode.ara. scamonee.
S amag.ara.gũmi arabicũ.
S amanech.ara.cozniz.
S ania qd est. ·Pli.lib.35.ca. 16.l.gisamia.
S amurdũne.ara. Sera.ca. de pseruatione a lapide ẽ inquit arbor granosuz assonanti.zc̃ ante medium.
S amur.⁊ segeb.est animal i quo fit muscus.
S ampsicos gre.cassia. herba odorifera silis costo.
S ambac.Sambacus quid est.l. iesemin. Jeusemin. vel eius semen.
S ambacus agrestis quid ẽ .l.vesum.
S ambucus.i.actis.·Pli.lib. 24.cap.8.
S amada.i.simia.
S amatalarabi.i.gummi.
S amedar.i.embotum.
S anabar.est species pini.
S anamunda. auantia.i.gariofilata.
S anarion. Sannon.i.affodilus.
S anamen.i.abzotanum.
S ancer.i.ferrum.
S anchanachi.i.quidã fructus arboris sidre.
S anchidalion quid est.l.sachidalion.
S anction. quid est.l.fagasmon.xifion.Dia.parie.
S andachias.i.testiculꝰ vulpis berba.

¶ Lap. CCCCCCIIII.

Sandal Sandel.ara.gre.⁊ lat. sandalũ. mazabari. SERAPION.oefert ex fyri ⁊ ẽ albuz ⁊ ruffum ⁊ citrinũ.est fri.in tertio.sic.in secundo.⁊ melius ex sandalo est citrinum pingue.post citrinũ rubeuz ⁊ est magl siccũ citrio ⁊ post ipz albũ. Et idẽ auc.Albugerig.album est fri.⁊ sic.in tertio sed citrinum ⁊ ru.sunt fri.in tertio sic.in secundo. POSSE.SERAPION.auc. Aben Mesuay confert dolori stomachi ⁊ epatis ex colera ru.⁊ rubeum est frigidius albo ⁊ citrino ⁊ est magis inuatiuũ. Nam ipsum prohibet fluxum humorum ad membra ⁊ est sicut faufel in frigiditate ⁊ sic. ⁊ fortificat gingiuas ⁊ stomachum ⁊ cõfert cardiace cum fe.quando linitur cuz eis super cor.Et idem auc.Ysaac benaraz. conueniũt cale factis ⁊ conferunt debilitati stomachi ⁊ cardiace colirice quãdo teruntur ⁊ miscentur cuz aqua rosata ⁊ applicatur exterius.⁊ quãdo conficiuntur cum aqua rosata ⁊ pauca canfora ⁊ liniuntur inde tẽpora cõfert sode calide.⁊ quando miscetur cum vna quantitate sandali albi media quantitas sarcocolle ⁊ conficitur cum albumine oui ⁊ ponitur super tempora confert sode colerice ⁊ prohibet descensuz catarri ad oculum. ⁊ linitur cũ eo in balneo ⁊ prohibet ardorem psilotri.⁊ sandalũ ru. est frigidius albo. ⁊ quando miscetur cum succo solatri aut semperuiue aut portulace aut lenticule aque cõfert podagre ca.⁊ apostematibus. ⁊ prohibet humores ab illis membris.⁊ melius ex sandalo est citrinũ pingue ⁊ post citrinũ rubeum ⁊ est magis siccũ citrino postea albũ. Et idẽ auc.Albugerig.albũ ẽ frigidũ i tertio teritur ⁊ resoluitur cũ aqua ro.⁊ in catarris ca.ponitur in fronte ⁊ in stomachis calidis ⁊ infrigidat ea ⁊ ofert fe.ca.⁊ birsen.⁊ stomachi debilitati.sz citrini ⁊ ru.sunt fri. in tertio sic.in secũdo non habẽtes stipticitatẽ neq̃ ponticitatẽ rosarum.⁊ quãdo dissoluuntur in aqua ro.ꝛ ponunt

supra stomachum conferunt fe.acutis.⁊ debilitati stomachi ⁊ sode calide.⁊ idem auc.Arabari. Rubeum est frigidius albo ⁊ liniuntur cum eo apostemata ca.
S andaraca. Sãdarachia.quid est.l.sandaros.
S andare suoti.i. timiama fusile.
S andaracha apud Dia.p auripigmento rubeo capitur.

¶ Lap. CCCCCCV.

Sandaros vel baratin vl gressa vel sandaraca; ara.Sandeusi.Ste.ẽ duaz specierũ gre.giũ.lat.vernix. SERAPION est gummi ca. ⁊ sic. in secũdo.⁊ idẽ aucto.Abix.ca.ẽ ⁊ sic.sz caliditas est pauca.est.n.simile karabe.sz nõ ita duz ⁊ in eo paz est amaritudinis ⁊ afferit a terris christianoz. PAVLVS ca. de vernice ẽ gũmi cuiusdã arboris q̃ in christianoz partibus nascit dicte iunipus vnde ab ea tpe estiuo q̃dam gumositas egredit q̃ actione calozis exsiccat ⁊ indurat que cũ colligit est albi colozis ⁊ cũ antiquat est subcitrini ⁊ cũ plus antiquat est subruffi colozis q̃cũq̃ sit dũmodo sit lucida ⁊ clara eligẽda ẽ.⁊ dr etiã vernix quoddã qõ cõficit ex oleo seminis lini ⁊ vernice ⁊ inde illiniunt vel consolidant colozes picturaz hz aũt vernix virtutẽ congluctinãdi ex viscositate sua ⁊ clarificandi ⁊ oseruãdi qõ satis patet. Nã pictores supra alios colores ponũt vt lucescant ⁊ alios colores oseruet. POSSE.valet contra fluxũ sanguinis ex naribus si puluis eiꝰ ofectus cũ albumie oui tẽpozibus ⁊ fronti supponat cõtra vomitũ colericũ fiat ex puluere eiꝰ emplastrũ ⁊ olibano ⁊ albumine oui ⁊ stomacho superponat.idẽ fiat etiã ⁊tra disinteriaz addito aceto ⁊ superponat pectini.puluis etiã eius in ouo sozbili datus valet ⁊tra vomitũ colericũ ⁊ disinteriã. valet etiam puluis contra interiorem ⁊ exteriorem solutionem.
SERAPION.cõfert catarro qñ fit fumigatio cũ ea ⁊ desiccat vlcera ⁊ abscindit sanguinẽ menstruuz.⁊ idem auc.Bedigoras.de ꝓprietate eius est ofere catarro ⁊ desiccat fistulas.⁊ est ca.⁊ sic.in secũdo euellit supfluitates flãticas q̃ sunt in stomacho ⁊ intestinis ⁊ occidit lumbricos ⁊ ascarides ⁊ ofert fluxibilitati neruozũ a frigiditate ⁊ humiditate ⁊ replone.⁊ idẽ auc.Abix.qñ fit fumigatio cũ eo cõfert catarro capitis.⁊ qñ puluerizat super vlcera desiccat ea.Et idẽ auc.Atabari.est silis karabe in virtute ⁊ cõfert fumigatio eius coziz ⁊ desiccat fistulas ⁊ cõfert sputo sanguinis ⁊ emorroidibus ⁊ ẽ gũmi ⁊ citrini colozis simile karabe sed nõ ita duz ⁊ est i eo paz amaritudinis. ⁊ qñ fit cũ eo fumigatio cõfert fistulis ⁊ qñ accipit ex sandaraca ⁊ oleo ro.⁊ linit cũ eo ofert scissuris in mẽbris manibus ⁊ pedibus ⁊ si nõ inuenis pone locũ eiꝰ pondus tertie partis plus pondere ipsiꝰ de karabe qõ dixit Hal. esse gũmi baur romane. Vbi sciẽdũ q̃ illud vocabulũ sandaraca aliter intelligit in libzis arabũ ⁊ aliter i libzis grecoruz. Nã arabes pro sandaraca intelligũt vernicẽ sz greci intelligũt lapidẽ quendã rubeũ ignei colozis vnde ·Plinius sandaraca afferit a ponto capadocia ⁊ sicilia ⁊ ẽ lapis ignei colozis. DIASCO.ca.de sandaraca in eisdem locis nascit vbi auripigmentũ.hoc idẽ dicit Diaf.ca.de arsenico ⁊ dicit q̃ eligẽda est sandaraca q̃ est colore ruffa valde ⁊ faciliter teritur ⁊ crepula mũda colorẽ habẽs cinnabari ⁊ odorẽ sulfuris virtus ẽ ei similis arsenico.vnde est caustice ꝟtutis ⁊ diaforetice ⁊ stiptice resine mixta allopitias curat cũ pice vngues leprosos excludit oris vulnera ⁊ nariũ curat oẽs pustulas cũ oleo mixta purgat pediculos occidit.pustulas cũ adipe mixta mũdat condilomata ani cõpescit empicis cũ melle ⁊ vino vtiliter dat fumigio tussim ꝓhibet maxime resine mixta fumꝰ ore acceptus vocem limpidat. cũ melle accepta sicut electuariuz asmaticis medicat siue voci obtuse cũ resina vt catapucia accepta.Ysaac in viatico similiter.Similiter Hal.in antidota rio minori capi.õ medicamie ad polipũ narium.
S anguisuga. yrudo.gre. bdella.ara.balech.
S andaraz.est spẽs tribuli. ⁊ sandaraz.ẽ regio q̃dã.
S andaraz ẽ berba de qua tingitur blauus color.
S andicũ in libro dinamidiaz Hal.est cõfectio al fastricon sicut patet.si.l. siricon sed qñ non ponit pro ofectiõe ẽ raffanꝰ.sicut inueni i dinamidys.
S andix. Sanduco. Dia.i. rapesta.Ste.est sateguz agreste.Hal.ca.õ cerusa.
S andicos vel sandix.ẽ terra rubea.foda.vel auripigmentũ vstum. ·Plinius lib.35.cap.6.⁊ lib.zz. cap.zz.in media.Dia.
S andonicũ.berba lumbricoz species ẽ absinthy. ara.Sceba.Dia.
S anguis mundanus.i.crisantemõ.gre.aureꝰ flos. kirã.⁊ vt calix in medio floris velut formice nigre paruas alas hãtes.
S andras.est regio quedã.
S ane.i.tumores qui cito fiunt ⁊ cito recedunt.
S anfugir. quid est.l.dem.
S anguis. quid est.l. dem. ema.gre.
S anguis draccõis qd est.l. Demalacobem.
S anguinaria.quid est.l.ba fiarbay.·Poligonia.·Pli. li.27.cap.12.post prinm.

¶ Lap. CCCCCCVI.

Sanguisuga est vermis oibꝰ notus. sz ex bis debet eligi fm Aui. primo cañ. fen.quarta in qbus nõ est venenositas.ab eis.n.cauendũ est q̃ sunt ex genere venenosoz magna habẽtia capita et quoz colores sunt antimoniales ⁊ nigri aut virides aut q̃ sunt ymaginẽ habẽtes ⁊ sup quas existunt fila colore azuli.⁊ q̃ sunt diuersoz colorũ in oibus eniz istis existit venenositas ⁊ pueniũt ex eis apostemata ⁊ sincopis ⁊ sanguinis fluxus ⁊ fe.⁊ laxitas ⁊ vlcera mala. eas quoq̃ nõ accipias ex aquis malis i qbus est limus niger ⁊ cenosus ⁊ statim turbantur ⁊ fetent.sed illas elige que in aquis bonis colligũtur in quibus morantur rane sitq̃ color earum similis rei super quam existit viriditas ⁊ tendantur super eis fila duo colorẽ arsenici habentia ⁊ ruffe rotunde coloris epatis.⁊ ille que similãtur parue locuste ⁊ que caude muris similes existunt ⁊ minute parua habentes capita oẽs iste eligende sunt.⁊ nullas magis eligas q̃ habentes ventres rubeos ⁊ dorsum viride ⁊ precipue si ex aquis fiunt currẽtibus.⁊ ipse quidem anteq̃ ponantur per diem vnum quasi sunt colligende ⁊ constrictione faciendus est vt euomant donec q̃ in carũ existit vẽtribus egrediatur si hoc fieri potest.⁊ ipsis parum sanguinis agni vel alterius rei proyciatur vt inde nutriantur anteq̃ ponant deinde sumantur ⁊ eaz viscositas ⁊ sordicies cuz aliquo qõ sit vt spongia mundetur.locus preterea vbi sunt ponẽde cum bauracb lauetur ⁊ fricatione rubificetur postea cuz voluntas apponẽdi sanguissugas fuerit in aquam proyciantur dulcẽ vt emundentur.deinde apponãtur.ex eo autem quod eas efficit volũtarias ad se suspendendum est vt locus luto liniatur aut sanguine.cunq̃ fuerint plene ⁊ eas ꝓycere volueris puluerizaz paz salis sup eas aut cineris sete cõbuste aut lini aut spongie combuste aut lane cõbuste ⁊ cadent.⁊ melius est vt postq̃ cadant locus ventosa sugatur ⁊ ex sanguine loci parumper accipiat vt morsure ipsarum malitia remoueatur.q̃ si sanguis non restringatur galle combuste aut calx aut cinis aut tegula cõbusta ⁊ subtiliter puluerizata superponatur. aut relique ex bis q̃ sanguinẽ cõstringunt.preterea appositio sanguissugarum egritudinibus competit intercutaneis sicut sunt sabaf.zc̃.⁊ scias q̃ extractio sanguinis a sãguissugis facta profundior est ea que fit cum ventosis.
S anbic.kisch.Sauich alfitis polenta.i.triticum coctum cum multa aqua.⁊ est omne granum a cortice separatum ⁊ trituratum. Dinus super Mes.cañ.z. de fluxu ex farmaco.

¶Cap. CCCCCCVII.

Sanich ara.lat.piscis. AVICENNA libro.2°. ca.de piscibus.meliores sunt nō magni val de ⁊ non habentes carnē duram neq; siccā ⁊ in gbus non est pinguedo multa neq; mucillago. ī gbus nō est malus sapor neq; odor. ⁊ quor sapor est suauis sunt ꝓuenientes. ⁊ q sunt pingues nō supfluā habentes pinguedinem neq; grossam neq; vt sepum. ⁊ illi gbus nō cito aduenit fetor ⁊ illi q sunt minores ⁊ eligiť ex piscibus durā carnem habē tibus ille q est minor. ⁊ ex habētibus mollem carnes maior. ⁊ de illis q habent fluxā carnem salitus melior recēti. in locis aūt in gbus morant electio q morātur in locis petrosis meliores sunt. deinde in arenosis ⁊ eligunť in ages dulcibus currētibus in gbus non sunt sordes ⁊ nō sunt limose neq; lacunales neq; cāpestres ⁊ nō sunt de lacunis paruis que flumina nō bibunt ⁊ in gbus non sunt fontes. ⁊ pisces gdes marini sūt laudabiliores ⁊ subtiliores ⁊ melior spēs ē illor q nō sūt nisi ī mari ⁊ pelagmi ⁊ q morant ī ages mltar agitationū qr vehemētiori idigēt exercitio q̄ habitātes ī ages stantib⁹ ⁊ q morant in ages discoptis flatui vētor sup se sunt meliores illis q sunt econtrario. ⁊ pisces quidē marini sunt optimi potissime cū ipsor habitatio ē in littoribus petrosis ⁊ arenosis ⁊ pelagini ⁊ plurimi exercity. Fm aūt cibus illi q cibantur herbis bonis ⁊ radicib⁹ plantarus sunt meliores eis q comedunt sordes que proyciunť ad loca in ciuitatibus infusionū. ⁊ radices herbarum aut plantar malarus q̄ruis sint in vltimo boni saporis. Modus aūt melior in quo pisces comedūtur est illorum q sunt assati super testā: frixi vero sunt ꝓueniētes habentibus fortē stomachus. ⁊ assati gdem sunt nutribiliores ⁊ tardioris digestionis ⁊ elixati sunt ecōtrario. ⁊ melior eor decoctio est vt decoquar aqua donec ferueat. deinde proyciant in ea. Saliti aūt illi sunt meliores q sunt recentes ⁊ qui sunt conditi cū aceto ⁊ cus rebus cōdientibus cibaria: ⁊ aque gdem in gbus elixant bi pisces sūt vehementis mūdificationis ⁊ ponunť in clisterys. Omnis piscis est fri. ⁊ hu. ver quidā pisces sunt calidiores p compositionē ad complexionē aliorum pisciū. ⁊ saliti gdē sūt ca. ⁊ sic. ⁊ quāto plus antiquātur tanto plus illa cōplexio augmentat ⁊ aqua eor similis est almuri. vnde qui sunt recentes generant flegma viscosum ⁊ mollificāt neruos ⁊ non sunt cōuenientes nisi stomacho calido valde. aqua piscium salitorū clisterizata confert dolori anche valde.

GALIENVS. in affori. illo. eor qui nutriunt. ait. pisces petrosi ⁊ de aqua clara subtiles chimos sunt generātes ⁊ velociter nutriunt ſz dissoluunť cito. ⁊ in libro dinamidiar ca. de generantib⁹ supfluitates sunt pisces fluuiales stagnei ⁊ in limosa aqua degētes ⁊ de mari oēs pelagici ⁊ coclee qui hu. melicum generant ⁊ de eis sunt qdam qui multū nutriūt vt molachia oia. ſ. pulpi sipie vligines ⁊ similia. ⁊ idē in eodē libro ca. de his q̄ multū nutriunt ⁊ par. Et eodē libro ca. de euchimis ⁊ cacochimis pisces euchimi sunt mediocriter oēs squamosi preter eos qui ī paludibus ⁊ stagnis ⁊ fluuys limosis ⁊ turbidis degunt odore vero ⁊ sapore cognoscendi sunt pisces. ⁊. n. grauiter olentes ⁊ insuaues ⁊ nauseam cōcitantes sunt quicūq; degunt in aq̄ putrida ⁊ mala. similiter sunt cacochimi dracones marini delfini gallicorani carnu ozfy scozfy. grongi glaci tracburi murenesramgi ⁊ oia alia pelagia cacochimia. ⁊ idem eodē libro ca. de dispectis. i. dure digestibilibus vt ostrea pagure cancri corani pulpi sepie ⁊ vligines ⁊ oia dicta molachia. SERAPION. ca. sanich. aqua piscium salitorū confert vlceribus putridis sicut almuri similiter dolori ⁊ vlceribus intestinorus qñ cum ea fit clistere ⁊ hoc ideo qr attrahit humores q sunt in scia ⁊ lauat intestina ⁊ desiccat vlcera ī eis ⁊ illa que medici plus vtū tur est aqua anguille salse ⁊ pisciū salsorus. Caro piscis balane dicte kesam cōfert administrata morsui tyri. Rabi moyses ca. de piscibus. Petrosi generant bonū sanguinē. Mesue ca. de asmate oua turchi conferūt asmati ⁊ opilationi pectoris ⁊ pulmonis. est alius piscis fm Auic. ⁊ Sara. remouēs dolorē capitis pro quo. l. f. ad. AVICEN. Draco marinus si scindatur ⁊ ponať supra morsum suum confert. de Cancro. l. sartan.

S anithi. i. fricatio gigiuar baly. 3ª. tegni. 2°. i. 4. 7.
S antonicus. i. absinthium gallicum. Hal.
S ansucus maiorana psa. ara. merzem⁹. Dia. Amaracus. Plini⁹ lib. 21. cap. ii. in principio.
S anterna est crisocolla artificial⁹. Plinius lib. 34. cap. 12. circa principium.
S antonicū siluře. i. sticbados. Dinus capitulo primo super mes⁹.
S anmagentoram. i. gummi abietis.
S āsifragia. est herba similis pimpinelle non differens nisi ī pilositate quā habet pimpinella sansfragria nō. PAV. ca. est ⁊ sic. ī tertio valet cōtra stranguriam ⁊ vitiū lapidis ⁊ dolorē iliacus.
S antion. i. gladiolus.
S apa est mustū coctus ad consumptionē trius partium. l. Carenū ⁊ dulcor triplicatum.
S apaon. i. lunaria.
S apea. i. spongia.
S apeac. i. bdellium.
S aphea erea. i. tabla erea.
S aphene vene sunt in talone ⁊ sunt interiores et exteriores.
S apfiros. gre. sapfirus gēma.
S apbiros. Sepbiros: idest apostema durus cui nō associatur sensus.
S apirus. i. bzionia.
S apo. quid est. l. sabon.
S aponaria herba fullonū idem. l. bozith.
S aponary gutta. i. capitellum.
S apozias. i. filipendula.
S aportis. i. caries lignor.
S aponistica herba arthanita. Ciclamon.

Cap. CCCCCCVIII.

Sapurios vel sabade. ara. gre. ericeptrō lat. cipus. SERAPION. auc. Dia. ca. sabade. i. ciperus. habet folia similia folys porri nisi qr sunt longiora eis ⁊ subtiliora ⁊ duriora ⁊ hz stipitē longitudie vnius brachy ⁊ plus sed nō recte in eo est tortuositas ⁊ ē quadratus similis stipiti squināti ⁊ infra summitates sūt folia parua ⁊ semen ⁊ radix is est similis oliue. Et quedā ex eis est longa quedā rotunda ⁊ est nigra. Nascitur in locis domesticis ⁊ aquosis ⁊ in pratis ⁊ in locis paludosis. Est alia spēs ciperi in india q̄ est similis zucharo in sapore ⁊ qñ nascitur eius color est sicut croceus ⁊ qñ fricatur supcutem corporis facit pilos statim cadere. melior autem ex cipo est ille qui est plenus grauis ⁊ grossus durus difficile frangibilis habens odorē bonum cum pauco acumine. ⁊ quod administrať ex cipero est radix ipsius ⁊ odor ei⁹ est bonus ⁊ in sapore eius est acuitas cū pauca stipticitate ⁊ calefacit ⁊ desiccat sine mordicatione. Et idem auc. Abenmesuay est ca. ⁊ sic. in secundo facit augumentū in sensu ⁊ cōfortat stomachū ⁊ meliorat colorē ⁊ est bonus emoroidibus ⁊ efficit oris odorē bonum ⁊ qñ bibitur cū oleo lētisci calefacit renes ⁊ confert frigiditati vesice ⁊ distillationi vrine ⁊ addit in sanguinem calefaciēdo ipsum qr timetur ne vtens fiat leprosus. GALIENVS. septimo sim. phar. Ciperi vtiles maxime sunt radices calefacientes. ⁊ siccantes sine mordicatione vnde vlcera q̄ propter humiditatē multas sunt difficile cicatrizabilia mirabiliter iuuat. habet aūt quid stipticū ⁊ propterea est vlceribus in ore ydoneus. at vero ⁊ incisiuā quandas virtutes hz. attendendū enim est qr lapiditatem patientibus conuenit ⁊ menstrua ⁊ vrinas mouet. DIASCO. capi. Cipus siue vt alij ericeptron folia hz similia porro sed oblonga ⁊ tenera ⁊ ascendit de terra cubito. i. ⁊. 5. hastas habens angulosam silem iunco q̄ hasta in capite semē generat. radices sub terra hz rotundas ⁊ oblongas sicut oliua nigra q̄ multe ⁊ ꝓiuncte nascunť colore nigro ⁊ odore suaui subamaro gustu. Nascit in locis aquosis ⁊ ī pratis ⁊ paludib⁹. in his radicib⁹ ea nobilior. ē que grauior ⁊ durior ⁊ grossior fuerit ⁊ nō frāgibilior ſz aspior ⁊ odore plenior vi scitudinem odoris hns talia signa hz ciliēsis aut syriatica. aut de isdis. i. cicladibus vires hz calefaciendi ⁊ desiccādi absq; mordicatiōe. vñ multū ifusa vlcera difficulter cicatriçabilia mirabiliter curat. hz ēt aliqd stipticū ī se ⁊ ē diuretica ⁊ hz ꝓminuēdi viz p quā lapides ī renib⁹ generatos ꝓminuit vrinā ⁊ mēstrua ꝓuocat. addiť ⁊ malagmatib⁹ calidis ⁊ ꝓfectionib⁹ oleor: dicť ēt in india ciperū nasci silē çucharo ⁊ cū masticať colorē croceū facit. ⁊ B si capill⁹ tra iectū fuerit cadūt. acopis mixtū pfocatiōib⁹ medeť coctū sessionib⁹ facit. AVICEENA. de viribus cordis dicit q̄ confortat cor.

S ara. i. epilepsia.
S arabā. i. xair. ordeū. Ste.
S arcalia. i. scariola lactuca agrestis. eo q̄ dorsum velut serram habeat.
S arathame. i. suba cuiusq; visceris. Hal. scdo complexionum. ca. 3.

¶Capitulum. CCCCCCIX.

Saraer. saras. sarax. ara. gre. driopistri vl⁹ pteris lat. filex. filix. kildaru. Sarcos. Siraes. SER. auc. Dia. ē herba nascens in montib⁹ ⁊ locis petrosis nō habens stipitē neq; florē neq; fructū ⁊ hz folia q̄ expandunť sicut ale ⁊ odorē nō bonū. radix eius ē nigra defortis longa a qua multe oriūť radicule ⁊ in sapore eius ē stipticitas ⁊ maius iuuamētū eius ē in radice ipsi⁹. sapor ei⁹ ē amarus par habēs stipticitatis. ⁊ iste ē filex masculus. vtus eius ē exiccans fortiter sine mordicatione ⁊ lauat ⁊ cōfortat vētrē ⁊ interficit vermes cucurbitinos. ⁊ ponit de eo aure. 4. cū mellicrato ⁊ interficit fetū ⁊ expellit mortuū ⁊ ē alia species saraer habēs folia silia supradicte nisi qr hz plures ramos ⁊ folia eius sunt altiora ⁊ remotiora a stipite ⁊ hz radices lōgas rubeas cū pauca nigredie ⁊ q̄dā ex eis habent colorē rubeū sicut sanguis: ⁊ ista ē filex femia. ⁊ radix eius qñ miscet cū melle ⁊ fit loboc expellit lumbricos longos ⁊ qñ datur mulierib⁹ phibet ipregnationē ⁊ pregnāti facit abortum. Et qñ desiccať ⁊ terit ⁊ cribrať ⁊ ponit de pulure eius in fistulis humidis quar sanatio est difficilis curat eas: ⁊ folia eius tenera recētia elixata ⁊ comesta laxant vētrez vtus eius ē sicut saraer supradicte. GALIENVS. .8. sim. phar. ca. pteris. i. filex in radice qdē hz virtutē. interficit. n. lumbricos amplos si q̄tuor dragmar pōdus de eo in mellicrato qs assumat. Fm aūt eundē modū embziones viuos corrūpit: mōtuos vo extrahit. ⁊ nullū mir: ē. n. amara stipticitate pticipans fortiter siccātiua: nō m̄ ē mordar silez vero buic ⁊ thilipteris filex femia notata virtutē hz. cū dicit in codem capitulo filices stiptice existētes q̄litate nō immerito diarias ⁊ disinterias iuuāt bibite.

S aran. i. scaran.
S andarus. est nomē cuiusdam insule.
S aragie. i. stelle.
S erapinū qd ē. l. sachabez.
S arausieb. i. oximel compositum.
S araçab. i. alas habētes.
S arasis. i. tozar vel ossa pectoris.
S arcadi. i. ciperum.
S arcia. i. supflua caro.
S archion ⁊ Sarx gre. caro sarkinos carnalis carne⁹ sarkes carnes.
S arcocolla. gre. carnositas iter tunicas testiculor orta. cor. cel.

¶Capitulum. CCCCCCX.

Sarcocolla gre. ançaros ara. lati. vero ançaruta. gre. ē dōcu carnis gluctē. SER A. ca. āçaror. auc. Dia. ē gūmi arbor ſ spiose nascētis ī terra paras qō similať olibāo: ⁊ sūt pua frusta ⁊ color ei⁹ ē subruffus ⁊ amari saporis ⁊ melior ex ea ē q̄ cito frāgiť ⁊ desiccat sine mordicatione ⁊ in sapore eius ē amaritudo ⁊ ē ca. ⁊ sic. in pmo gluctinat abstergit maturat resoluit icarnat ⁊ aperit apata pcussiōis. GALIENVS. octauo sim. phar. ca. sarcocolla. ē lacrima arboris ex persia mixtā habēs virtutem ex emplastica quadā substātia ⁊ modicus stiptica. vñ imordaciter siccat ⁊ ppterea vulnera pōt ꝓsolidare. Pli. li. 13. ca. 11. circa pnci^m ⁊ li. 24. ca. 14. vsus fi. SERAPIO. auc. Dia. hz virtutē cōglutinatiuā vulnerū ⁊ abscindit bumiditates q̄ veniunt ad oculū ⁊ corrodit carnē corruptas ī vlcerib⁹: ⁊ hz virtutē ī obtalmia cū ponitur ⁊ ppietas ei⁹ est expellere lippitudies ab oculis plus alys medicis maxime qñ administratur cum amilo ⁊ çucharo albo. ⁊ idem auc. Atabari restaurat fracturā ⁊ icarnat vlcera ⁊ mundificat vlcera cū melle ⁊ qñ miscetur cum albumine oui aut cum lacte ⁊ desiccať: ⁊ postea teritur ⁊ cribrať ⁊ in puluere administrať cōfert obtalmie ⁊ purgat flegma viscosus ⁊ dosis eius ē qñ miscetur cū alys medicinis in decoctiōe a. ʒ. 5. vsq; ad. i. ⁊ ipsa nō ponatur sola ppter malitiam eius magnā. ⁊ idē auc. Abix. sarcocolla ē acuta multus pforatiua comedit carnes vlcerū ⁊ hz in cura obtalmie ppietatem magnā ⁊ virtutē magnā ⁊ potentē ⁊ aufert lippitudinem oculor qñ habent obtalmiā qō qdem nō facit ita alī qua medicina ⁊ maxime qñ miscetur cus amilo ⁊ çucharo albo ⁊ potio eius ad laxandū ventrē hz ppietatem iuuādi oculū ⁊ ventrē ⁊ ppie ad purgādū flegma grossum qō est aggregatū in iuncturis ⁊ itestinis ⁊ in scia ⁊ in geniculis expellit ipm cū fortitudine ⁊ cū aliquātulo calore: ⁊ iuuat medicinas alias ad exeundū ex corpore ⁊ fortasse vulnerabit oculū ⁊ itestina ⁊ excoriabit ea ⁊ id cū tenasmone, pter suā acuitatē: ⁊ si ipsa datur in potu alicui sola aut cum aliqua medicina ⁊ fuerit ille etatis cōplete iducit ei caluicium ⁊ facit cadere capillos oēs de capite suo ⁊ si fuerit iuuenis fit ī hoc mora. ⁊ si fuerit senex facit illud citi⁹. ⁊ melior ex ea est illa q̄ teritur facile q̄ est albidior ⁊ in maioribus frustis. ⁊ qñ fit cū oleo de nucibus qr oleū nucis frangit acuitatē eius. ⁊ ppter hoc nō habet ipsa facere id qō diximus in corrosiōe, ppterea qr oleus phibet eā adherere ⁊ calidi tas nucis frangit plurimū acuitatis q̄ est in ea. Sz si preparas eā cū oleo amigdalarū pone de eo duplus aut triplum ponderis de ipso oleo si vis ipsam ponere in aliqbus pillulis. Sed si volueris ipsaz adhibere solā sine aliq̄ admixtiōe alteri⁹ medicie pōe plus pōdere ei⁹ ō oleo. ⁊ pone de oleo de kerua q̄titatē q̄ possit dissolui solū: ⁊ postea misce cū alys medicis ⁊ cū oleo ō kerua senib⁹ erit ꝓueniētior inuēib⁹ ēt nō ē cōuēiēs cū eo. qr calor nāe iuuētutis ñ fert calorem olei de kerua ⁊ quātitas dosis eius simplicis postq̄ preparať sicut dixim⁹ ē pōdus aurei. i. vsq; ad. ʒ. ij. ⁊ quartam: ⁊ meliores medicine ꝓuenientes in admixtione eius sunt serapinum mirabolani turbit. Alce armoniacum bdellium iudaicum se. apy ⁊ ameos ⁊ silia horum ex medicinis. PAVLVS. ca. de sarcocolla ca. ⁊ sic. in tertio. Emplastrū factū ex ea ⁊ albumine oui super tempora valet ad fluxū sanguinis a naribus puluis eius cum aqua rosata conficiatur ⁊ soli exiccetur ⁊ iterum cum aq̄ rosata ponatur in oculo qr maculas cōsumit ⁊ oculum clarificat contra tenasmonem fumus eius p inferiora receptus emboto imposito valet. Bulcasim li. dicto seruitor forma nutriendi sarcocollam in lacte. Accipe de sarcocolla bona alba grossa ⁊ pone in vase vitreo amplioris ozificij ⁊ mulge super eam lac asine in quātitate pauca ne ifundatur in eo ⁊ liquefiat ſz remaneat sic. ⁊ pone subito in sole vt cito desiccetur. ⁊ quādo erit sicca oz vt iterum mulgeas fm quātitatem quam dixi ⁊ semper caueas ne cooperias eam lacte ne acescat lac anteq̄ desiccetur ⁊ destruatur: ⁊ fac ita q̄ter vel quinquies ⁊ cū hoc feceris sicca bene ⁊ cōserua ⁊ si nō habes asine paratum fac cum lacte mulieris.

S arcofagus quid ē .l.lapis sarcofagus. Iberidos.
S arcomia idest carnositas naribus orta velut polipus paꝛ ab eo differens .Pau.
S arcon gd est .l.cinnabar.
S arcos.i.caro.
S ardamon .i. nasturtium.
S are.i.pillule.
S arre.Sarrei.i. qōdaꝫ genus apatis.
S arfar.auis est.
S arith.i.vrtica.
S aricō.i.stichados citrinū .l.Srāgi in rasi. Sera.
S armech. Sarmachuꝫ.i. triplex cathaf.Ste.
S arion.i. abrotanum.
S armon.gd ē.l.kaspar.
S arogen.i. hermodactilus
S arsar.ara.ferrum.
S arsari.i.pleuresis.
S arsax.i.salix.
S arpias.i. orchis spēs satirionis.Dia.
S ardinos lichos gre.sardinus lapis.
S ardinus vl' sardinos etiā herba est.
S ariffa gd ē.Pli.li.ix .capi. xx.in fi.
S aro.ara.socol .i.cipressus.

¶ Capl'z. CCCCCCXI.

Sartan ara.lat.cancer nabari fluuialis habaeri marinus SERAPIO.auc.Hal'.Aqua cineris eius desiccat sicut cineris aliorū obstracoꝝ cōbustorū q̄ diximus ⁊ in ꝓprietate totius suprascripte ipsi⁹ est q̄ cōfert iuuamento magno morsui canis rabidi os q̄ accipiat ex olibano pars vna ex gentiana ptes quinq; ex cinere cārorum cōbustorū quantū est sūma illoꝝ ⁊ adustio ipsorū fm q̄ adurebat eos. Astabaidon experimētator ē q̄ accipiebat cancros certo tempore ⁊ ponebat eos adhuc viuētes in olla ex ere rubeo ⁊ adurebat eos donec fiebant cineres: postea terebat eos leuiter faciebat hoc tēpore estatis qñ sol erat in signo leonis ⁊ luna iam habuerat.18. noctes. dabat ergo medicinā hanc illi quez momorderat canis rabidus.40.dieb⁹ ⁊ dabat ei coclear.i.magnū cū aqua.sed si eger nō erat curatus a ꝓncipio sed transiuerant super ipso multi dies ꝓciebat ex hac medicina sup aquā ad quātitatem duoꝝ coclearioꝝ ⁊ dabat in potu ⁊ sup locum morsure debet poni vnguētū qō fit ex pice dicta bortia gre.siue abrocul:⁊ ē illud in quo ingredit oppponaꝝ ⁊ acetum ⁊ quātitas q̄ poni⁊ in ea de pice.ē.lib.i.⁊ aceti kist.i.⁊ est kist ytalie ⁊ sit acetū forte ⁊ de oppoponaco.ʒ.iy.⁊ Hal'.laudat multū hanc medicinā ⁊ dixit q̄ nūq̄ vidit aliquē mori cū hac medicina.⁊ dixit q̄ hec egritudo ē sicca multum ⁊ pp hoc timet aquē ⁊ dixit q̄ cancri fluuiales sūt iuuatiui i B. marini vero nō pp salsedinem q̄ est in eis ex mari. Cancer vero marinus ē mollis multū ⁊ nō ē testa eius sicut testa conchiliū alioꝝ nec ita petrosa ⁊ in cancro marino est absterso.sil'r ⁊ in testis oium obstracoꝝ ⁊ sil'r est in eis desiccatio.sed subtilitas suprascripte est iuenta in eis pluscq̄ oibus alys spēbus obstracoruꝫ ⁊ propter hoc administrant adusti in curatione morsee ⁊ empetiginis ⁊ lentiginib⁹ faciei ⁊ quādo additur ei sal minuit vngulā oculi ⁊ nō adusti triti abstergūt dētes ⁊ desiccant vlcera. DIASCORI. fluuiales ex cancris qñ adurunt accipit ex cinere ipsorum pondus aur.iy.cū gentiane aure.i.5.⁊ bibit cuꝫ vino trib⁹ dieb⁹ ⁊ ꝓfert iuuamento magno morsui canis rabidi.⁊ qñ miscetur cū melle cōfert scissuris pedū ⁊ bibunt cuꝫ lacte asine ⁊ ꝓfert morsibus venenosis ⁊ morsib⁹ rutele ⁊ puncturis scorpionis ⁊ qñ coquitur ⁊ comedit caro eius confert vlcerib⁹ pulmonis ⁊ illis q̄ sumpserunt lepores marinum.⁊ qñ teritur cancer cuꝫ bederog.⁊ miscet bene ⁊ approximat scorpioni occidit eū. Cācri vo marini faciūt easdez opationes nisi qz sunt debiliores. AVICENNA. li.secūdo cancer fluuialis ꝓfert extenuitatis valde.
S asifariosa .i. spica. S asin.i.ennula.

¶ Capitulum. CCCCCCXII.

Sasso ara.lat.galla cipressi. sed de cipresso.l. cipsus. SERAPIO.auc.Halie.qō ex cipresso administratur sunt folia extremitates ⁊ nuces eius ⁊ in sapore eius acuitas ⁊ punctio parua ⁊ amaritudo ⁊ satis punctio est fortior amaritudine sed de amaritudine ⁊ acuitate iest quantitas tāta q̄ facit eā penetrare ad pfunduꝫ corporis sine calefactione ⁊ mordicatione ⁊ ē exiccatiua sine acuitate ⁊ mordicatione apparenti.sz quātitas sue acuitatis ē tanta q̄ ē sufficiens ad penetrandum.⁊ est ca.⁊ sic.
S asonech.i.apium.
S ata .i. sticados arabicus.
S atabar.i. epithimum.
S aten .ara.aial marinū sicut cancer marinus.
S ateregus .sabatergu.sceitergi.i.fumusterre .Ste.
S atāgitaz.i.storax.liquida Hal'.po de sim .medō.cap. pō distinc.xc.
S ategus agreste ara. Sandix gre.Ste.
S ataredo.sateçedū:satçere dū .i. galbanum.Ste.
S athe.ara.elisfacos saliua.
S atorabi.i.origanum.
S ataragi.i.capsia.
S atarbi.i.chimum.
S ater.i. napus.
S atiriasis in quo differat a priapismo lege .Pau.
S atil ē medicina quedam.
S atira.i.fantasma vl' iana.
S atirion.gd ē.l.chasialkel.
S atoracon.i.scorpio.
S atos.ē qōdā aial.
S atra.i.atramētū nigrū dictum encaustrum.
S atraben.i.siler.
S atraciati.i. medicias sextary fm Aui.quarto canon .prima.ca.de cura.febrium in generali.vbi loqtur.de aqua ordei ⁊ ponit tale vocabulū exēpla riter q̄si dicat q̄ sūt .zo. satraciati.i.zo.partes.

¶ Capl'z CCCCCCXIII.

Scabiosa lat.gre.stibes siue stibeos. DIASCA. stibes herba ē cui⁹ semē stiptice ē virtutis ⁊ siccatiue satis:⁊ idcirco eius decoctio disintericis inyciť ⁊ de aurib⁹ pus emanans sanat istillata ⁊ i magnis vulneribus ⁊ cruentis gluctinatoria ē id vtilius agēs si cū vio nigro ⁊ austero ⁊ stiptico coquatur. desiccat.n.fortiter oia que contra naturam sunt humida: folia aūt eius viridia trita ⁊ cataplasmatibus apposita in ano emorroidas reprimunt ⁊ ex percussione in oculis sintesim factam super posita iuuant. Item folia eius adhibita suffusiones oculis detergunt sanguinē vulneri iposita siccāt. PAVLVS. est ca.⁊ sic.in secundo valet contra scabiem ⁊ alopitiam et succus eius lumbricos necat fumus vini decoctionis ei⁹ valet contra emorroidas. Contra condilomata dicta attrita fiat emplastrum desuper ex ipsa herba fumo prius recepto dicitur q̄ sanctus vrbanus ad petitionem cuiusdam sororis sue anhelantis super scabiose virtutes quoniam ipse continue vtebatur misit sibi infrascriptos versus. vrbanus pro se nescit pretium scabiose. Nam purgat pectus qō comprimit egra senectus. lenit pulmonem purgat laterum regionem. Apostema frangit. si locum bibita tangit trib⁹ vncta foris antracē liberat horis. Scabium.i. ptiria. DIASCORIDES.capl'o de ficu ⁊ ptiria idez

qō furfura capitis ⁊ capitulo de felle lege psori.
S cada.i. carica. Scados .i. carice.
S cafium.i. conea.
S cafion.gre. superior pars teste capitis. Demo.
S cafolium.i.daucus.
S calabotas.i.cātarides.
S cali.i.cipertus.
S calim.i.cardo. Hal'.lib.de facile acqsibilib⁹ cap. i4.
S cabar.sabar.i.capullus.xabar.ordeum.
S chabaich.xabaich ara.papauer rub. Dia. Amionis ē calidū vnde errāt ponētes in populeon.
S cabair.xabair.ara.ordeū.
S cager.xager.ara.arbor.

¶ Capitulum. CCCCCCXIIII.

Scalongia gre.lat.cepulla. GALIENVS. secundo de cibis. sunt scalongie ex genere bulbi.comedit.n.ipsoꝝ radix sine folys. habet autez in se ipsa amaraz ⁊ austeram virtutem notabiliter p quam stomachū resolutū excitat aliq̄liter appetitui nō cōtrariatur neq̄ expuere alig d indigentibus ex pectore ⁊ pulmōe ⁊ gdem substātiam corporis grossiorem ⁊ viscosiorem habens amaritudo eius cōtra agit grossitici siccare viscosa ⁊ grossa apta nata sicut i bis q̄ de medicinis dicta sunt. propter quod si bis decocte fuerit nutritiue sunt magis. contrariatur autem iam expuere idigentib⁹ tanq̄ vtiq̄ deposito toto amaro. Comedere autē ipsas melius tunc cū aceto sil'oleo ⁊ garo.⁊.n.delectabiliores sunt ⁊ minus iflatiue ⁊ magis nutritiue subtiliores ad digerēdum. abundantes autem fm esum ipsoꝝ gdam manifeste senserūt ⁊ sperma plus habentes pmptiores facti ad venerea.preparant aūt ⁊ hos homines multiformiter. nō enim solū elixos p aquā sed ⁊ vasa ex ipsis valde preparata cōponunt post frixurā q̄ aly offerūt. multi autem assantes super lar. multaz decoctionem nō sustinent. cōtenti sunt autem valde modica aut neq̄ oio predecoquunt gaudentes ipsoꝝ amaro ⁊ austero sapore seruato. puocat.n.ipsos magis ad esum sed inflationem ⁊ tortionem inferunt nō digesti. Ex his gdē itaq̄ q̄ sic comeduntur nō boni chimi alimentum fit. Ex his autem q̄ amplius decoquuntur aut bis vt dictum est grossior gdem chimus: melior aūt quātum ad digestionē ⁊ nutritiuus fit. Calefaciunt aūt manifeste ⁊ aliq̄d aromatiçās insinuant. ⁊ vrinatiue sunt.
S camanice.i. succus papaueris.
S camomalue .i. cataputia.

¶ Capl'z. CCCCCCXV.

Scamonia ara.gre.diagridiuz. lat.vo scamonea. SERAPIO.auc.Dia. Est planta habens ramulos multos egredientes ab vna radice longitudinis quatuor brachiorum sup quos ē viscositas adherens manui ⁊ parū horre ⁊ habet folia sil'r pilosa ⁊ similia folys plante lebleb agrestis aut folys cussus idest edere nisi qz sunt mollioza folys cussus ⁊ habent tres angulos ⁊ flores albos rotundos cōcauos similes in figura sua cartal.i .tbu be habens grauem odorem ⁊ radicem habet grossaz sicut polex albam grauis odoris plenā lacte ⁊ colligitur ꝗz hūc modum. Nam vulneratur virga ⁊ radix eius fiunt fouee iuxta vulnus ⁊ humiditas emanans a vulnere colligitur in foueis illis que postea colligiť in cocleis. Quidam vero fodiunt circa radicem ⁊ sternunt ibi folia tūc ⁊ vulnerata radice qō de humiditate egrediť super subiecta folia colligunt postea sic dimittunt donec illa humiditas desiccata fuerit quaz reponunt ⁊ melior ex illa humiditate q̄ est scamonea est clara leuis sil'is in corpore suo gluctino qō fit ex corys bouum habens gibbositatem ⁊ est spongiosa ⁊ ē illa q̄ defertur ex locis musse ⁊ ex terris asie est hō. ⁊ ille q̄ vult eligere scamoniam ꝛ colligere ipsam os q̄ nō sit cōtentus vtrum albescat aut nō quādo tangitur cū lingua qz idem contingit qñ ipsa est adulterata cū lacte titimali verumtā discernunt quando nō est admixtum eo q̄ nō adurit nec mordicat liguam fortiter. Nam hoc accidit quādo est sibi mixtum lac titimali. ⁊ deterior specierū scamonee est illa que defertur ex seni ⁊ ē palestina qz iste species ambe sunt male adulterate cū titimali lacte ⁊ farina ordei ⁊ est ca.⁊ sic.in tertio. Sunt aūt q̄ accipiunt ex radice plante scamonee ⁊ coquunt eam ⁊ dant elixaturaz in potu vt purget. cū sumitur radix plante scamonee ⁊ coquitur cum aceto ⁊ teritur fortiter ⁊ cōficitur cum farina ordei ⁊ fit emplastruꝫ inuatiuum sciatice. Et quādo lana inuoluitur in succo radicis eius ⁊ subyciturꝫ pregnanti facit abortum ⁊ quādo miscetur cū melle ⁊ oleo ⁊ lininiūtur cuꝫ ea exiture soluit eas ⁊ quādo coquitur cum aceto ⁊ linitur scabies vlcerata excoriat eam ⁊ qñ miscetur cū oleo ro.⁊ linitur caput cum eā cōfert sode antique. Et idez auc. Hal'.ca. est ⁊ sic.i tertio ⁊ ē calidior pipere. Et idē auc. Pau. Abstergit cutē ⁊ meliorat colorem ⁊ mundificat baras ⁊ aufert dolorem capitis antiquum quādo administratur cū oleo ro.⁊ aceto: ⁊ ifundiť super caput: ⁊ melior ex ea ē vergens ad colorem celestem quādo frangiť: ⁊ est i fricatione sua sicut coclea fracta. ⁊ illa q̄ colligitur i mōtib⁹ kem. est hō. ⁊ mala ē cuius color vergit ad nigredinē ⁊ figura eius est rotūda ⁊ alterius colozis ab illa. ⁊ modus rectificationis pme speciei q̄ est bona ē q̄ accipiatur citonium ⁊ abscindatur de capite eius rotula ⁊ fodiatur mediū eius: ⁊ ītromittatur ibi scamonea .deinde ponatur coopertoriū qō fuit abscisium: ⁊ firmetur demum iuoluatur sup ipsum pasta: ⁊ ponatur in furno nō multum calido: ⁊ dimittatur donec desicceť. ⁊ dosis eius ita preparate fit ab vno danich vsq̄ ad duos. Et scias q̄ scamonea nō mutatur neq̄ minuiť acuitas eius circa spaciū.30 .vsq̄ ad quadraginta annos nisi illa q̄ ē preparata sicut dixim⁹ nam illa quādo trāsierit longum tempus sup ipsam amittit virtutem suam ⁊ propter hoc oportet q̄ prepares eam quando volueris eam administrare ⁊ quando sumiť plus ea quantitate quam diximus fortasse inducit anxietatem langorem sudorem frigidum sincopim ⁊ fluxū donec moritur: ⁊ dosis eius oueniēs est a.6. granis ordei vsq̄ ad.20. ⁊ de proprietate eius est q̄ expellit coleram ⁊ humores viscosos ⁊ attrahit supfluitates malas a corpe. ⁊ multi ex his q̄ sunt ca. complexionis postq̄ susceperunt eam incurrunt fe.acutas. ⁊ ab ea cauere hominibus melius ē nisi magna necessitas incūbat: ⁊ tunc accipiat fm formam ⁊ quantitatem dictam. Et idem auc. Aben Mesuai. laxat fortiter vētrem ⁊ nocet stomacho ⁊ epati ⁊ diminuit appetitum cibi ⁊ inducit anxietatez ⁊ nauseam. ⁊ rectificatio eius ē q̄ admiscetur ei amilū daucus semen apy ⁊ radix piperis ⁊ admiscere cū oleo amigdalino est bonum ⁊ nō debet multuꝫ teri ne adhereat stomacho vt noceat ei ⁊ oportet q̄ nō bibatur simpliciter ⁊ sumatur cuꝫ magna cautela. ⁊ fit dosis eius ab.i.kirat vsq̄ ad.iy. Pli.lib.26.cap.8.ante medium. IOANNES MESVE. Scamonea est solutiuum magnuꝫ. Et dixit Democritus q̄ est dissolutiuū antonomastice: ⁊ q̄ ē genus solutiuoꝝ: ⁊ generali⁹ sup oia solutiua. Fit aūt ex succo cuiusdā spēi volubilis: cui⁹ folia sunt in modū sagitte alate. Nasciť aūt in antiochia: armenia ⁊ corasceni in partib⁹ arabie ⁊ turchie ⁊ plurimū nascitur in terra nostra ⁊ ē mala. Et credo q̄ dispositio loci ⁊ modus culture ⁊ ars in faciendo auxiliatur vt fit bona aut mala. Modi aūt operationis eius sunt q̄tuor. primus est vt accipiatur radix eius postq̄ euellitur a terra ⁊ fiant incisiones in eo qō apparet sup terram ⁊ inuenitur qō egreditur post diez ⁊ diem est res sicut gūmi ⁊ dimittitur exiccari ⁊ conseruatur. Secūdus est. extirpātur post illud totaliter radices ⁊ inciduntur ⁊ colligitur lac eorū fluens ⁊ decoquitur cum facilitate ⁊ exiccatur soli ⁊ fiunt inde forme ⁊ sigillantur. ⁊ huius scamonee color est subalbidus aut varius. Tertiⁿ est. teruntur adhuc radices illius ⁊ extrahitur succus et fit sicut diximus de decoctione ⁊ alys ⁊ sigillāt alio sigillo

Scamonea
diagridion

nunc aūt fides sigillorū peryt: ⁊ hec scamonea est grossa nigra ⁊ ponderosa. Quartus est. terunt flores eius ⁊ stipites ⁊ extrahitur ab eis succus ⁊ fit silr: ⁊ hec. ē scamonea nigra attincns viriditati ⁊ ē grauis odoris. Electio melior ē anthiocena: ⁊ armena est post hanc. que vero fit in ptibus nostris ⁊ in corasceni ē mala prorsus: ⁊ melior adhuc ē que ē prime forme ⁊ q̄ est secunde ē post primā: ⁊ alie sunt male ⁊ deterior viridis. Adhuc aūt g laudauerunt scamoneam in gnq; pprietatibus laudauerūt eā pma ē vt sit in colore clara sicut gūmi ⁊ pprie species eius prima aut subalbida aut varia. secunda vt si tāgatur cōfractū eius cum aq̄ vel saliua fiat sicut loc. tertia. vt sit tenera facilitatis mlte ad frangēdum ⁊ puluerizādum. quarta vt sit ponderis lenis. quinta vt sit odoris pprij boni non grauis. Remota vero ab his pprietatibus nō est bona. Cōseruatur aūt p annos. .xo. sed quāto antiquior tanto debilior ca. est in tertio. sic. in primo. ⁊ ē in ra. de acuitate minus q̄ in planta sua. ⁊ credo q ars in faciēdo ipsam frangit ex acuitate eius aliquid ⁊ in ipsa ē amaritudo. ⁊ ipsa gdem est abstersiua incisiua ⁊ resolutiua cum attractione multa cuius attractio extēdit vsq; ad multum remota. Rectificatio. gnq; sunt ei familiaria que in corpore magnitudinem nocumentorū imprimunt. est enim in ea ventositas mordicatiua ⁊ faciem in stomacho subuersionem ⁊ nauseam ⁊ estuationē laborio sam. fm q inest ei caliditas ⁊ acuitas habilis inflāmari ⁊ pter hoc facit cadere in fe. ⁊ sitim ⁊ pprie quādo inuenitur patientis preparatio. tertium quoniaz fit per ipsam attractio vehemens ⁊ vehemens dilatatio orificiorū venarum: qz facit cadere in imoderatum fluxum. quartū est in eo serositas operans ad excoriationem viscerū: qz generat dolores acutos pungitiuos ⁊ facit cadere in difinteriam ⁊ tenasmon. quintum est. pprietas ⁊ operatio sua quibus fit impressio nocumenti in membra q̄ sunt minere virtutum sicut cor: epar: stomachus ⁊ similia. Auxiliādum igitur est his cum rebus pprietate ⁊ virtute nocumenta auferentibus sicut verbi gratia obuiamus ei qō primo dixi adiuuādo ⁊ resoluatur vapor eius turbidus ⁊ inflatiuus faciens subuersionem ⁊ laborem ⁊ ad hoc auxiliatur nobis decoctio i pomo. digerit. n. maturat resoluit ⁊ excludit vapores eius ⁊ aufert serositatem eius. ⁊ misceantur in decoctione illius que ventositatē resoluunt ⁊ carminant ⁊ adiuuāt ad illud sicut dancus pprie galanga semen feniculi ⁊ apij ⁊ similia. ⁊ dico q decoctio eius generalior ē preparatio eius auferens plura ex nocumētis q̄ diximus. Et obuiamus ei qō diximus in secundo miscendo in decoctiōe eius aliqd virtute refrigeratiuū ⁊ operādo vt frāgatur acumen eius ⁊ inflāmatio. ⁊ ad hoc auxiliatur nobis decoctio eius cum his q̄ extinguūt ⁊ leniunt sicut est mucillago psilij aq̄ eius carnes prunorū succus ro. aqua violarū ⁊ viole recentes ⁊ inuoluere ipsam ante coctionem eius in oleo ro. aut violato auferunt hoc nocumentum ab ea. ⁊ succus citoniorum muçorum ⁊ sumach ⁊ spodium faciūt silr. Et obuiamus ei qō diximus in tertio miscendo ei in decoctione que adiuuant virtutes mēbrorum ⁊ auxiliantur in aggregatione et corroboratione partium laxarū ⁊ ad hoc auxiliātur nobis maxime res stipticitatem habentes ⁊ oia que auferunt superfluitatem acuimus eius ⁊ remouent subtilitatem ⁊ virtutem penetratiōis ipsius sicut est mastix citonia ⁊ succus eorū. sunt enim rectificatiuum bonum. Mirabolani quoq; citrini sunt mirabiles in hac operatiōe ⁊ aloe similiter. Et obuiamus ei qō diximus in quarto miscendo res aggregātes duas intentiones prima ē acquirere facilem egressum ⁊ hoc cum rebus expellentibus cito audaciam eius ⁊ faciēntibus eam descendere ⁊ ad hoc auxiliatur nobis administratio eius cum rebus lubricātibus sicut est mucillago psilij ⁊ carnes prunorū. Et sciuisti q cōpressiua sicut citōia ⁊ maxime sumpta post medicinā ⁊ pprie postq̄ cepit educere festinare faciunt eius egressionem. Et sciuisti q aqua calida post medicinam trāsmutat audaciam ipsius ⁊ debilitat virtutem eius. Et dixit ruffus. eis qui sumpserunt scamoneam de melioribus rebus ad expellendum audaciaz eius est vt post quatuor vel gnq; horas postq̄ sumpserunt eam psilium conquassatum cū aqua tepida aut oleo ro. sumant et post horas duas eis infusionem mirabolanorum tribue. sic enim nō timentur nocumēta eius. Secunda est reprimere eius virtutem acutam ⁊ serositatem ⁊ hoc facimus cū auxilio rerū humidarū ⁊ vnctuosarū sicut est dragantuz ⁊ oleū rosatū ⁊ amigdalarū. Et obuiam ei qō diximus in quinto qō est thesaurus totius operationis: ⁊ illud est acquirere ei bonitatē cū medicinis membra ⁊ virtutes cōfortātib. Et ad hoc auxiliantur nobis medicine cordiales frigide ⁊ medicine stomatice. Et auxiliantur nobis ars ⁊ modus preparationis sicut iā diximus. Modus rectificationis eius est fm q narrauit ruffus decoquere scamoneaz i citonio post iuolutionem eius ⁊ reuolutionem fere p diez in oleo rosato aut violato amig. ⁊ post illud teraī faciliter ⁊ voluatur ⁊ reuoluatur in scutella vitrea vsq; duz siccetur cū infusione mirabolanorū citrinorum facta in succo citoniorum tunc fiant ex eo trocisc. quātitate quarte. z. i. ⁊ sit dosis trociscus. i. solutione eniz educit absq; molestia Modus alius fm eūdem satis bonus. decoquitur scamonea cum priori doctrina adiungēdo ei mirabolanos citrinos ad quātitatez tertie partis ipsius. deinde accipe semē anisi feniculi dauci. aā. z. y. decoque cū succo citoniorū faciliter ⁊ cola ⁊ vtere desiccatione ⁊ inuolutione sicut hic primo diximus. Inquit ruffus. sit tua addere minuere ⁊ mutare fm q exigit dispositio. Inquit Hal. miscui scamoneā cuz sextuplo ipsius mane ⁊ triplo eius succi rosati post bonitatem coctionis eius in pomo ⁊ iueni ex modis preparationis eius hunc modū satis laudabilē emendantem plura ex nocumentis q̄ timentur p ipsam ⁊ aliquando miscui cum eis sextuplum gluctinis psilij ⁊ feci inde bolum: ⁊ aliquando miscui medicinas cordiales: aliquando alia sicut res exigebat. Inquit hamech. Accipe duplum eius florum vio. ⁊ medium ponderis ipsius liquiritie ⁊ inuolue in oleo rosato ⁊ fac trocisc. z. i. ⁊ sit eorum dosis vnus. Inquit humay dissoluat cū oleo violato aut amigdalis ⁊ pauco masticis ⁊ p diem ⁊ diem agitetur in sole cuz administratione olei paulatiz. post hoc agitetur p diem ⁊ diem cū aqua ro. in qua fuerit dissolutū bdelliuz ⁊ exiccetur ⁊ decoquat in citonio. ⁊ post hoc cū tertia parte mirabolanorū citrinorum fiant trocisci ⁊ sit dosis. z. ʒ. Inquit Paulus çinçiber ⁊ piplon. ⁊ anisum admixta decoctioni ipsius ⁊ pprie in pomo acetoso aut pontico remouet nocumenta ipsius. Modus rectificationis ipsius ex inentione nostra decoquātur frusta eius inter amigdalas tritas multas post preparatiōem eorū intra folia sepeliendo ea in cinere calido ⁊ post diem abiectis amigdalis dissoluatur in aqua citoniorum acetosorum in qua bulierit spica ⁊ anisum ⁊ ex specieb. ⁊ seminibus redolentib. ⁊ desiccetur: deinde cuz pauco masticis ⁊ bdellij decoquatur in pomo citonio iuoluto in massa: deinde fiāt trocisc. z. i. ⁊ sit dosis. i. operatur. n. sine nocumēto. Modus alius pparatiōis pdicte. misceat quātū ipsa est de sumac. ⁊ q̄rta pte ei. ō spodio ⁊ fiat in trocisc. sicut priores. sūt. n. vltimi ⁊ dissoluat scamonea cū octuplo eius miue ⁊ pauco spice ⁊ post iuolutiōi eius in oleo ros. aut amigda. ⁊ decoquat cuz facilitate. emendatur enim a sua malitia. Et sciuisti q aloe frangit malicias eius ⁊ mirabolani magnificant eam. Et decoctio eius in succo portulace aut aqua seminis ipsi. auferūt plura ex nocumētis eius ⁊ medicie cordiales aut stomatice ca. aut fri. fm q res exigit frangunt malitiā ei. ⁊ ꝯ q decoctio eius fiat cū facilitate. Impetuositas enim

in coctione addit in malitiaz eius. ⁊ ista gdem sicut sciuisti de triturationе modicū sustinet. quapropter in trituratōe ipsius nō multum insistatur. ex rebus autē facilem faciētibus ⁊ velocez egressum eius a corpore sunt citonia quādo in cōfectionibus ⁊ electuarys simul miscētur: ⁊ silr mirabolani. ipsi eniz sunt de cito eam deponentibus. ⁊ silr si supra eam post spacium bibatur. ⁊ sciuisti q aq̄ calida expellit malitiā eius. Solutione educit colerā cum facilitate ⁊ attrahit eam a sanguine ⁊ venis vehementer ⁊ eius operatio est sicut operatio furiosi. ⁊ ipsa est inimica cordi stomacho epati ⁊ itestinis: ⁊ ē ex facientib. nauseam ⁊ conturbationem in visceribus ⁊ ex subuertentib. ea. ⁊ facit sitim et debilitat appetitū cibi ⁊ ex ea. mirra. oleo ⁊ succo agreste ⁊ pauco opio. fiunt trocisc. cū vino pontico ⁊ pprie aurei. i. et fit linimentū ex vno eorū supra frontem ⁊ tempora cōprimendo ⁊ pprie cū vitellis oui ⁊ aceto forti ⁊ sanat sodam antiquam ⁊ frigidam ⁊ pprie emigraneam difficilem. et si ponatur supra dentē remouetur dolor eius. ⁊ corrosio et si super scrofulas pōatur ⁊ pprie cū succo apij ⁊ dauci delet eas. ⁊ si fit linimentū ex vno eorū cum succo sisimbrij ⁊ acetoso: sed loco apij ponitur castoreum ⁊ linitur in posteriori parte capitis ⁊ est magnum iuuamentū ad subet ⁊ litargiam. ⁊ quādo scamonea supponitur cū lana educit menstrua ⁊ facit abortum. ⁊ ipsa gdez curat morsus scorpionis pprie desuper linita cū succo mente aut cū vino. vitet āt eius acceptionem q ca. ⁊ sic. nature est: aut patus cadere in fe. hi aūt q sumunt ipsam timeant estus ⁊ frigus ⁊ abhorreāt fructū ⁊ pprie frigidos ⁊ aquam veri frigoris ⁊ somnum plixum sup eam ⁊ excitantia superbiam animi. Cōseruat aūt scamonea p annos. iz. dosis eius ē a granis. v. vsq; ad. iz.

S cana. i. enema.
S candaliciū gd est. l. leuisti cum Tlaspium. Dia. pes gallinaceus.
S canis. i. anisum.
S canus. i. ficus.
S capodia. i. saluia.
S caros gre. scarus picis.
S carotica gre. i. mortifica. Demo.
S catūcelli. i. vmbilici. veneris. Nicolaus in populeō vnguento.
S candicon. Hal. li. de alimētis dicit simile cerefolio. Hal. li. ictericie. i. endiuia.
S candix. Tragopogō. Dia. Pli. li. zi. cap. i5. in medio.
S cangibin. sgngibin. ara. secaniabiz. oximel sirupus acetosus. siue cū melle siue cū çucharo.
S car. i. capillus.
S cara. escara. skara. i. crustula. ⁊ Scara. i. canis maior
S carabeus. gd est. l. benet guariden.
S caredalsa. i. saluia.
S cariola gd ē. l. Licorea.
S carlea. i. centrū galli.
S caron. i. vitriolum.
S catharos. i. scarabeus.
S catirofa. i. lacerta.
S cascasum. p scbascas. i. papauere. Ste.
S cassia. i. chas lactuca. Ste.
S catuncella. vel scatuncelli. i. vmbilic. veneris. Cimbalaria.
S ceam. ara. adepo.
S cebair vel xabair. ara. ordeum.
S ceb. ara. alumen.
S cebet. ara. anetum.
S cecacul. gd ē. l. astaruticō Scebedenigi. ara. ē semē canapis. error. in auic.
S cebeterigi. ara. fum. terre
S ceilem. i. sirim. loliū. Dia.
S ceara. i. magna stella.
S cea. ⁊ Scea armeniuz gd sunt. l. ascukodos. Siliuz Aliab. sandonicuz herba lūbricorū. spēs absinthij.
S cear. i. adeps porcinus.
S cebraz. xebrā. Dia. i. esula panax.
S cebel. i. ruta.
S cedene. i. chetabre.
S cedenigi. Scednie. ara. i. ematites. Scedenegū. lapis sanguineus.
S cedie. i. pinguedo intestnorum.
S ceet. i. anetum.
S ceen. i. sanguis draconis ⁊ est succus rube. notus ꝯ quosdā est gūmi lege Alachoen.
S cef. i. vngula. l. hafir.
S ceba. romanum. Scelich. romanum. i. absinthium.
S cileki. i. storax. ligda.
S ceilen. est vena q̄ est intra auricularem ⁊ annularez in dorso manus dicta saluatella: ⁊ est ramus vene nigre dicte mfix. i. platee.
S ceitarag. i. fum. terre.
S ceitaragi. i. ptisis.
S cel. i. vene rubee. sup oculos.
S cema. gre. schima. forma. i. figura. habit. ide. Scematiçare. gre. figurare.
S cemas. i. manus.
S cen. i. lacerte rubee.
S censen. i. sisamum.
S cense. i. sol.
S ceptaras. i. capsia. Sceptaram.
S cerbin. ara. est arbor. alkitrā. ⁊ ē cedrus. apud. Dia.
S ceridatis. i. sanguis draconis.
S cerasif. i. hypocundrium.
S cetaram. i. tapsia. Sceptaras.
S cetagi. suoti. i. nigella.
S cetaçirach. i. vespertilio.
S cheius. denigi. i. semen canapis.
S chela ienne. i. vene rubee super oculos.
S ceilem. ara. çinçania. loliū Auic.
S cehemenigi. Auic. est iura sabzam.
S ceiaret. gd ē Auic. fo cani.
S celerata. apium risus. bo trachion.
S celgen. ara. napo.
S cemō. gre. retinēs. sanguinem. Las. fe.
S cerchan. i. filix.
S ceuiū. Stecuuiuz. ara. nigella. Ste. sunicuz.
S chiballa. gre. skiballa. sūt stercora dura rotūda.
S chinos gre. iuncus. Dias. sgnus. ē ciperus gre. vrolla. brolla.
S chirosis. i. apostema. melancolicum. sine dolore.
S chirus. i. apostema qō ducit ad corruptionē mēbri ⁊ est durum.
S ciantunaram. i. coloquintida agrestis.
S cibosub. i. alumen.
S cilla gre. skilla. i. sglla Pli. li. ig. ca. 5. versus fi.
S ciniar. Scimarē. Auicē. i. lactuca asini. Simar. Seniar. ara. çiniar homera.
S cinifes. i. sinifes.
S cini. i. pira porcina ⁊ sunt silvestria.
S cinus. scin. i. lentiscus. l. botin. inde oleū scininum. ⁊ mastix est gūmi eius.
S cinus vlcerū. i. empetigo.
S cindaminū. i. agrifolium.
S cirosis. scirodes. i. duritiēs. gre. skiliris. scirominū. scliros skliros. gre. sciros fesiros. cliros. scliros.
S cirum. i. folium aque vel flos aque.
S ciracost. est species mānē. Auicen.
S cisse idest alumen. iameni Pau.
S cissima. apud Plin. arbor quedam solidi ligni. sz sissima sisamum dicit.
S cissodes. Pau. est quedaz species melancolie dicte hypocondriaca.
S cisti. i. semen. meu.
S ciarea. i. centrūgalli.
S cia gre. Jschia sciatica ischiasis.
S cicidis. i. cucumer asinin. inde oleum sicionium ex eius radice factuz gre. sikiacrion.
S ciccionia yera. i. diacolocquintidos.
S cili. i. siscleos. Loz. cel.
S cipia. i. sepia piscis.
S cistō. i. serū. vel lac coctū cū lapidibus fluuialibus Alexan.
S cirembligi. Siremblegi. i. emblici in lacte cōditi. Scirp. Pli. li. i6. c. 38. isidorus. sine nodo sirpū dicit
S ciron. ē passio similis acoris. Alexan.
S cirooptalmia. ⁊ sclirotalmia sunt duricies palpebrarum ⁊ duricies mot. oculi. Pau. Demo.
S cirosarchi. gre. sūt durae carnes habentes nō molles ⁊ delicatas. Oziba.
S cob. i. mutatiōes colorū.
S cobes ferri. i. scozia ferri. qz scobes. i. scozia.
S colis. i. vermis.
S colimbris. i. yringi.
S colapa est lignuz qōlibet vel festuca. quale in pede vel alibi infigitur.
S colimas. Scolim. Scolimoza. Scoliforza. i. cardi silvestris. ⁊ ē scolopia species Dia. Scolimos. Pli. li. zo. z3. ⁊ li. zi. c. i6. ⁊ li. zz ca. zz.
S colopendria. i. lingua cervia. l. secalafedō. Est alia scolopēdria venenosa be

Fmo Sora aūt ē absinthium sengbim aūt potij abrotanū Vide quę an Auic. annotauij ē nō q̄ stroches:

bēs folia sicut ceterae. sicut apparet in.l.aplenon. Et est alia scolopendria q̄ nō est herba. sed vermis quidā vt appet in.l.dipteris. Pli.li.zo.ca.zz.i me°.

S copus.i.signa.Hal. 8. sim. phar.in pncipio.

S cordo.Scordum.i.alium .l.taum.Dia.

S cordion. Scordio. Scordium.i.aliū agreste.

S cordapassum.i.alliū ꝓpositus ex allio ⁊ porro.l.taum.Dia.

S cordomarus.l.stedeclare ⁊ est extēsio brachiorum ⁊ totius corporis.

S cordarū.i.assa mūda. alig dicūt q̄ est allium.

S cordi.i.sorbus.

S coria chebeth.ē fex cuiuscunq̄ metalli in partē infimam fornacis descēdēs Plini° lib.33.capi.4. post pncipium.

S coria argēti qd est.l.felch.

S coria eris qd est.l. bobas.

S coria ferri.i.squama ferri quaz fabri ferrary de fornacibus eyciunt globatiz .l.erugo ferri.dicitur etiā cacaferri.

S copa regia herba sancti iohannis. Perforata idem.l. in faricon.

S corpio qd ē.l. natarab.

S corpio marinus est quidā piscis punctionis veneno se notus degēs i mari qō nostro ideomaie vocatur stracena.

S corpion planta quid est.l. dragantum.

S corpiorō.i.eliotropiō Dia.

¶ Cap. CCCCCCXVI.

Scorpiodes berba est fm Dia.folia ⁊ semen habens similia caude scorpionis q̄ cataplasmatibus adhibita percussuz scorpy mitigat ⁊ venenis obsistit.Hal.8.sim.phar.ca.est in.3.sic.in.z. Pli.lib. zi. cap. iſ. ⁊ li.zz.cap.iſ.

S cotrensis.i.scotrini.

S colimb° epolimbus.i.cardus agrestis: Pau.Hal.li. alimentis.Scolimō. Pli. li.zo.ca.z3.i fi.⁊ li.zz. ca. zz.vltra medium.

S colopon.macbaon.qd est .l.pation.

S copa regia habet radicez tenuem.⁊ oblongam virgulas sublōgas.pre folys ⁊ folia ex interuallo similia lactuce sed fixioza ⁊ laniginosa.⁊ fortioza .Pli. li.zi.ca.6.⁊ lib.z5.ca.5.ante medium.

S codoftalmia .i. debilitas videdi longinqua.

S cordolasax .i.assa fetida.

S cotion.Dia.herba est virgas emittens quadrangulares ⁊c.

S coton idest oleuz. Oziba. Lor.cel.

S cotolidos .Scotolicus .i. vmbilicus veneris.

S cotanuz quid est.l. cipzus dulb benne.

S cotosis vel scotomia.i.subita tenebrositas visus ñ durabilis a gre.scotus qō est tenebra.

S cotomates.i.ferrum.

S crofa .Struma .i.iuncta: ide scrofula apostema qō nō oritur solum.naz sicut scrofa raro facit vnum fetum sic illud apostema raro oritur solum.

Scrofula

¶ Cap. CCCCCCXVII.

Scrofularia castrangula.strāgularia idem mil morbia. PAVLVS. Verba est habens folia tenuia ⁊ flectibilia que cū flectuntur vt frangantur strident.Et propterea a multis dicitur caulis stridolus:⁊ radices sunt ei satis subtiles in qbus adherent radices rotunde sicut auellane mundate ⁊ albe mittentes lac que dicitur scrofulis medica.

Scrofularia
Strangularia
Milmorbia

S cropilia quid sunt.l.coni. ⁊ sunt nuclei pinee: inde diastrobiliō.i.de nucleis. pinearum.

S cropulus est pondus granozum.zo. grana quater qnq̄ scropuli p pondere summe. ⁊ est tertia pars dragme.

Scrupulus

S cuca.i.sticbaa.

S cupio.i.stagnum.

S cupio ferrameo .i. petra argenti.

S cura.i.lacerta.

S curagen.i.sturagen.

S curria.i.ablatio vrinationis.Las.fe.

S cutotenegū:Ste.Alosanthos.i.flos salis.

S cuterā.i.fumusterre.

S ea:Scea idest sticbados arabicum.

S ealde° alnabati idest herba croci ortulani.

S ebasta.i.sulfurata.

S ebel.Sebuz.Sceb.i.alumen ꝓb.Ste.

S ebelia vl seben.est quedā medicina inda.

S eberig idest fructus mandragore.

S ebetum ꝓbet.i. anetum Ste.

¶ Capitulum. CCCCCCXVIII.

Sebestē lat.gre.mabalomagiata.ara.faulis sebestē ⁊ in lingua persica vocatur mamilla canis. vnde versus.Sebesten mamilla canis fert persica lingua. SERAPIO.cap.faulis.sebesten aboaufe.sunt nomina istius.arboris.⁊ mochiata.fructificātis fructus dulces nominant eos gentes faulis sebesten.Et idez auc.Ysaac ebēaraz . mochiata est rotb.in arabia ⁊ est arbustum altum super terram sicut basta.habet corticem cuius color vergit ad rubedinem ⁊ ramos quorum cortex vergit ad viriditatem.et habet folia magna rotunda et habet racemos quorum sapor est dulcis ⁊ vua eius est magnitudinis nucicule que postea glancescit cum maturatur et habet interius viscositatem albam et granum qō est sicut granum olive hic fructex colligitur ⁊ exiccatur donec sit passus ⁊ ē illud quo vtimur in medicina ⁊ est medicamen medium in cōplexione sua in caliditate ⁊ frigiditate. laxat ventrem febricantium.confert tussi calide ⁊ sicce.lenit pectus ⁊ sedat catarrum calidum stipticum propter eius humiditatem ⁊ confert ardori vrine que fit propter mordicationem colere in vesica ⁊ in renibus ⁊ expellit vmes itestinoz q̄ adherent ei propter dulcedinem suam.

S eca.Sceba.Secba.i.isopus.Secba.Ste.i.sucbaba.

S ecabiniti. secababenigi.i. serapinum.

S ecacul.i.yringi. Sera.al'r.

S ecaniabim.secangibin.i.oximel:squingibin .sirupus acetosus cum melle vel çucharo.

S ecantum ara.stincus.

S ecci:seccum seci.sucb:idem: Ste.

S eccariū:xabaich.i.papauer rub.Animon:gre.Ste. Dia.

S ecla:sicla:ara.sechil:gre.seuclon.

S ecara.i.canis maior:scara idem.

S ecati secatiqui:idest agrimonia.Ste.

¶ Capitulum. CCCCCCXIX.

Sechedenichi arabice.grece canabis.latine vero.Canapis. SERAPIO.auctoritate Diascoridis est planta que seminatur ⁊ facit semen ⁊ habet similia folys agni casti.grauis odoris ⁊ habet bastam ⁊ ramos longos interius vacuos.Et idem auctoritate Aben Mesuay.est calida ⁊ sicca in secundo .⁊ de proprietate eius desiccat humiditates in auribus quando distillatur in eis ex oleo eius.Et vsus ei° nimius facit sodaz.

S echesebren idest mirtus.

S echil:est arbor ex genere spinarū cuius folia similantur folys spine albe:li gnū eniz durum imputrescibile ⁊ dicitur q̄ est incombustibile quo antiquitus fiebant altaria in qbus vt non ꝓburerentur ꝓpterea in eis accēdebatur ignis ad sacrificiū faciēdum.

Sedabum:ara.sadeb idest ruta:Ste.seedeb.

S edbe idest vçufur:cinabrium: açengifur.

¶ Capitulum. CCCCCCXX.

Secolafedeon vel alutribe .ara.lati.scolopendria. SERAPIO.auc. Dias. nominatur hoc nomine propter similitudinem cuiusdam vermis dicti scolofendeia: ⁊ eius interpretatio est .i.4. pedum.habet multa folia egredientia ab vna radice.⁊ nascit in petris ⁊ muris edificiorum:⁊ nō habet stipitem neq̄ florē neq̄ semen:⁊ folia ei° sunt de subtus maculata sicut folia polipody.⁊ pars eius inferior est quasi rubea ⁊ pars superior est viridis. GALIENVS.6.sim.phar. substātia

eius est subtilis.ca.in primo sic.in secundo.icidit ⁊ resoluit vuriciem splenis.Et idem eodē libro:⁊ cap.fm translationem grecam.ymitices siue scolopendria stipticitate cum amaritudine participat.quapropter confert spleni bibita cum aceto. SERAPIO.Quando herba ipsa coquitur ⁊ bibitur.40.diebus resoluit ⁊ extenuat splenez.similiter autem faciunt folia ipsa si terant̄ ⁊ fiat cum eis emplastrū super splenem .quando teruntur ⁊ miscentur cum vino cōferunt distillatiōi vrine ⁊ singultui ⁊ bictericie ⁊ frāgit lapidem vesice quando bibitur.Et putant quidā q̄ ipsa, phibet impregnationem quando suspenditur super mulierez sola aut cū splene mule.Auer.5. colliget.ē tēpata i ca.⁊ sic.

S ecrārac.i.lac.vl vria vespertilionis.

S edar.idest agrifolium vel arbor cicorasi.

S edaneg.i.lapis ematites.

S edenach idem.

S edafa.i.qō fit ō coloceis q̄ apportātur de sancto Jacobo.postq̄ exterior cortex fricando ablatus fuerit ⁊ similant̄ margarite.

S edenegi.i.semen canapis.

¶ Capitulum. CCCCCCXXI.

Sedis arabi.gre. malabratum . latine vero folium. SERAPIO.auc.Dia. Herba nascēs in india in locis bu.⁊ paludosis carens radice colliguntur hec folia in aqua supernatantia.Est autem optimum qō est leue ⁊ albidum ⁊ nigrosum nardi referens odorem sine vlla salsedine ac diu multumq̄ reseruans.hanc herbam cuz indi colligunt inserunt filo lineo ⁊ siccant estate .alig etiā illos ramos colligunt.⁊ sic seruant.⁊ quando terra cuz oribus herbis estate vi calozis arescit nisi foco herbe aride fuerint puste alio āno nullam generant herbam.Est āt folium integri odoris cum suauitate stipticum ⁊ diu cū diuturno odore virtutem habet spice nardi q̄ similiter ē diureticum tumoribus oculozū elixum in vino fomento adhibetur.puluerem eius in aqua fricatum oculis superunge folium masticatuz diutius odorem retinet: qō in vestimētis positum cum fuerit tineolas nō permittit:⁊ vestib° odorem gratum reddit.Multi putauerunt folium esse cardi indici foliuz: sed falluntur.Pli.lib.iz.ca.z7.Et idem auc. Hal.virtus est ei similis spice .veruz est fortioris operationis.Paulus calida est in secundo .sic.in tertio.

S editi.i.folium.

S edum etiā est species semperuiue apud Pli^m . Erigeron.Plin. li.z5.cap.ii. versus finem.

S edon.Sedum.i.cardo benedictus.

S edum.Sericium.i. senision.Dia.cardo benedict°.

S edium.qd est .l. ppoleos.

S edum turnas.idest nucleus dactili.

S edum trinas.quid ē.l.nakala.

S eedeb.sadeb:sedebum .i. ruta.Stepha.

S eedenigre.i. sedenigri.

S eegi combustum.i.genus venenosum.

S eedes.i.polium.

S eelen.i.agrimonia.

S eemeniga . est quoddam gen° esule dicte esula cāpestris.

S eene.i.sal de piscibus.

S ebegenegi.ara.canabs vl semē ei° scebegenegi . xebegenegi.

S efra.i.cameleonta.⁊ Sefra ara.est colera.

S egeb ⁊ samur est animal in quo fit muscus.

S ekebinegi .i. abrotanum.

S efiros.i. apostema duruz cui non associatur sensus neq̄ dolor ⁊ est melancolicum dictum sciros.

S ebebingi sekebinegi idest abrotanum.Almasor tractatu tertio.

S ebedengi.i.lac ordei.

Sebemēgin.i.sebran.

S eberabram.qd est.l. sirexabram.

S eid.i.duarum arundinuz intra adiutoriū ⁊ manuz.

S eiebiet hec est aranea habens plures pedes ⁊ longos.

S eil.quid est.l.carchax.

S eilen.i. folium indum.

S eisec.i.mandragora.

S eisegurab.i.abrotanum.

S eitaragi.ara.sceitaragi.lepidum.Tapsia geum ela ramil.s.nux viduax.albaui.⁊ est herba nascens in sepulchris ⁊ parietib° vetustis ⁊ locis in qbus non cadit nix.⁊ iugiter inuenitur recens.sed in estate ē colozis rubei.⁊ folia eius sunt vt nasturty.aduenīte vo frigore quedam folia siccantur ⁊ quedaz remanent penes radicez.in estate vero reuirescūt ⁊c. Pau. lepidum yberidos agri cardamū .i. nasturcium agreste ⁊c.

S eicarmacum femequestū .i.agn° castus.famāquest.

S eieregi.i.lac ordei vl amilum ordei. Jo.in 7°.

S eisamin.i.heil heilbace.⁊ est spēs cardamōi.Sera.

S eium est species apy.Hal. li.de alimentis.

S eisacon.i.sisax. Aui. Dia.

S eitarag. sceberigi ara. .i.fumus terre.

S ekelibet.i. darsischan.

S kefembubati.i.herba croci ortulani.

S el qd est.l.belphel.

S eldebiuegi.i. oppopōacū.

S elekusia.i.spuma lune. et est talk.

S elmisia.idem.

S eley.i. lolium nascens .in segete.

S elelien.idem.

S eleniabin.vel Heleniabi. ideest.çucharum rosatū.

S elet.idest bleta.

S elgen idest napus.

S elia idest cassia.

S elichi idest oçimum latū.

S elinium.quid est.l. apiuz.

S elinum. quid est.l .idem.

S eliru sperma.i.apy semē.

S elinum equinuz idest macedonicum.l.apium.

S elion idest apium.

S elios idest iecrigatio.

S elocha.i.cassialignea.

S eluites vel afroselinuz.i. spuma argenti.Hal.

S elche.ara.selica.idest casta lignea.

S eliacia est species brasice. Pli.li.zo.ca.9.in pncipio.

S elini gre.lima. a quo seliniaçete.i.lunaticus epilepticus.

S eliniam omenos idez ⁊ seliniacos ⁊ seliniasmos.i. morbus.

S elk.ara.sicla.

S emenū.çebedū.ara. butiruz. Ste. iz voluit dicere semen ⁊ çubd.S.

S emidalis.⁊ semidali .gre. similago tritici.

S emidas: gre. testudies in aquis dulcibus viuentes Plinius.

S emion vari lēticule ephelide sunt defedatiōes cutis maxime i facie mulierum.Lor.cel.

S emen cāphore.i. psillium eo q̄ seruet̄ in ipso.

S emabzas aira est coquarcus.salamādra.Hal.Plin. li.io.ca.67.Jsidorus.

S em.i.pili porcini.

S emathis.i.lentiginosa.

S ēbellia est medicina inda apposita ex aromatib° et laxatiuis gbusdā.l.gallia.

S emen bulbi .i.semen cepe domestici.

S emē basiliconis.i. oçimū. Platearius.

S emen lini quid est.l.barariebichene.

S emen quid est.i.almecb. basara. beser.

S emen lumbricozuz .quid est.l.kanabel.

S emē sule.i.artetice sed falso sed alterius herbe dulcissime et placide equisoqua berbantur equicalabzie.

S emericon.Semerion .i.semen apy campestris.i.siluestris vel ipsa herba.

S emidaleos.i. sirico.

S emina cōmunia sunt quatuor semina frigida maiora babētia cōmunez operationem.s.semina melonis citruli cucumeris: et cucurbite ⁊ peponū .Dzistoforus.

Semia minora frigida.quatuor sunt semia cōmunia .s.lactuce portulace plan-

Lacuta collinzi G. Dr collatori Anuz Dius.

taginis ⁊ endiuie vel scariole.
S emicupium .i. tina.
S emin .i. dentifricium . ⁊ semi .ara . pinguedo.
S emisse .i. medietas.
S embelliū .p fumbel .i. spica. Stepha.

¶ Capitulum. CCCCCCXXII.

Semissem arabi. gre. sisaminuz lat. vero sisamus vel iozi olena. Semisem. Jululé. Dia. Elleborus eo q̃ miscetur pro elleboro albo in purgationibus. SERAPIO. auc. Halie. inest substantia vnctuosa quãtitate nõ pauca ⁊ mollificat ⁊ oleũ eiꝰ. similiter ⁊ aqua in qua coquitur sisamus habet eandem virtutez. Dia. malum est stomacho ⁊ comestum ozis fetozem facit. Et idez fm translationem arabicam. quando fit emplastrum cum eo mollit duities neruozuz ⁊ curat conquassationes auriū ⁊ apostemata cali. in eis et confert combustioni ignis ⁊ doloꝛi colico ⁊ mozsui animalis dicti carates. ⁊ quãdo miscetur cum oleo ro. sedat dolozem capitis a calozé solis. Et planta sisami quãdo coquitur cum vino facit hanc eandez operationẽ ⁊ confert proprie apostemati oculi ⁊ pulsationi eius. Pli. li. 18. ca. 10. in medio. SERAPIO. auc. Abémesuay. Oleum sisaminum est malũ stomacho ⁊ destruit eum ⁊ iuuamentum eius est illis qui habent melancoliam et scissuras in extremitatibus. Nam bi multum iuuantur ex cibo eius rugas cutis extendit ⁊ mollit eas ⁊ consolidat scissuras factas propter desiccationem a melancolia ⁊ dicunt q̃ sisamus est ca. in secundo. bumi. in primo. ⁊ prouocat vomitum quando tozrefit ⁊ rectificatur ⁊ meliozatur. GALIENVS. in lib. de cibis. Sisamum cito stomacũ euertit ⁊ tarde digeritur ⁊ alimentum dat cozpozi vnctuosum. Raby mo. sisamus cozrumpit cerebzum ⁊ nucaz ⁊ replet caput fumositatibus ⁊ facit sudozem fetentez ⁊ in mulierib⁹ ventrẽ auget ⁊ ipsuz generat berniã. AVERO. quinto colli. est ca. in primo. vel in prin. fi. bu. in. 3.

S emozes. est quoddam genus piscis.
S emozion idest bleta.
S emon berbe. Ischemon. Pli. li. 25. ca. 8. circa pncipiuz.
S emurion est species Apy. smirnion. Auic.
S emarum. gre. ogressissa: Anchusa ara. Stepha.
S emina calida absolute sunt quinq; .s. ameos anisi carui cimini fenicli. Christofozus ō honest. Hal. 9. memiri. capitu. 5. ponit bancum siseleos.
S empebeliastum idest afronitrum.
S emperuiua. quid est. l. Sucutum berba. grassula. Aiçon Diascozi. fide.
S enadus quid est. l. cardel.
S enabs idest lentiginosa.
S enapiones. i. senationes.
S enades. i. lapis ematites.
S enasia idest confectio.
S enation. idest nasturtium aquaticum. l. berocalchay pupilla oculi. Dia. erision.
S en est propzium nomen loci.
S enkesebubari. Sera. est arboz croci oztensis. f. cartami.
S encubaz. Senobar. idest pinus. Ste.
S endenigi. Scendenigi: Sendanegum. arabi. ematbites lapis. Stepha.
S enertica. est causa antecedẽs mozbi intra cozpus. Alex. cap. de cephalea.
S enedeneb. i. irrigiõ. l. iringus.

¶ Capitulum. CCCCCCXXIII.

Sene ara. oes gre. ⁊ lat. de arabia deferẽ plꝰ laudaẽ de mecha. SERAPIO. Sene qñ desiccatur reponiẽ ⁊ ipsuz habet vaginas oblõgas in gbꝰ sunt scia ozdinate distincta ⁊ ille vagine a vento cadunt ⁊ pastozes colligunt eas. POSSE. SERAPIO. auc. Abiz. est cal. ⁊ sicca: tamen pauce caliditatis ⁊ siccitatis eius est prope caliditatem ipsius ⁊ habet virtutẽ magnaz quando peruenit ad stomachum purgandi melancoliam ⁊ coleram ⁊ cõfoztat substantiam cozdis quando miscentur cum eo medicine quas dixi iuuare sicut viola ⁊ potio decoctionis plus cõfert q̃ ipsum tritum. Dosis eius sicci ⁊ triti est. 3. i. ⁊ in decoctione est. 3. v. Et idem auc. Rasis. Sene ⁊ fumus terre purgant humozes adustos et confert scabiei et pruritui. IOANNES MESVE. Sene est folliculus plante quaz vocant perse alçemet ⁊ inuenitur ex eo domesticum ⁊ siluestre. Et melioz pars plante est folliculus. deinde folia ⁊ melioz folliculus ẽ cuiꝰ coloz decliat ad viriditatẽ ⁊ subnigredinẽ quãdã ⁊ i quo ẽ de amaritudie res modica ⁊ stipticitate ⁊ qui est magis completus ⁊ in quo sunt semina ampla compressa. subalbidus autem non est bonus ⁊ incompletꝰ. Similiter ⁊ folia melioza sunt viridia subalbida vero ⁊ tenuia non sunt bona. ⁊ antiquum ex eo est fine spiritu. ⁊ stipites eius sunt inutiles. Est cali. in pznci. scõi. sic. in pzi. ⁊ folia sunt in pzio. ca. ⁊ est abstersiuum mundificatiuũ conuenienter ⁊ resolutiuũ. debilis est ⁊ tarde solonis ⁊ debilitat stomachum confoztatur cuz rebus acutis sicut çinçiber. ⁊ salgẽma ⁊ medicine cozdiales ⁊ stomatice cum eo felicitant opus eius. Et Halie. cum iure gallozum aut carnium soluit sine molestia. ⁊ si infundatur in aqua casei cuz spica. deinde coquatur parum est medicamen bonum solutione educit cum facilitate melancoliam ⁊ coleram adustam ⁊ mundificat cerebzum coz ⁊ epar ⁊ splenem ⁊ membza sensuum ⁊ pulmonem ⁊ confert egritudinibus eozum ⁊ aperit opilationes viscerum ⁊ conseruat vtentez ipso in iuuentute ⁊ generat gaudium. causam autem tristicie amputat. ⁊ ponuntur folia eius in lauacris ad caput ⁊ proprie cum camomilla confoztat cerebzum ⁊ neruos ⁊ secunduz omnem modum administrationis eius addit in visuz cozroboꝛat auditum ⁊ est medicina bona febzium melancoliarum ⁊ antiquarum. Dosis eius infusi potio est ad aure. .iij. vsq; ad. 3. vnam.

S eneicio. Senision. idest cardus benedictus ⁊ dicitur senition quia senescit ⁊ canescit tempoze yeris caput eius. l. erigion. Dia. cresionem dicit.
S eni est propzium nomen loci vltra mare in india. l. Medayse. balilig. ⁊ bzafalendi.
S enez. Sentix. Hal. idest rubus. batus.
S entar. Seterig. i. pes columbinus quo tingitur cera.
S entix. idest rubus vl quilibet fructus spinosus. l. rannus Hal. tractatu 2ᵒ. ad glauco. ca. 6. distin. pᵒ.
S entices idem.
S eençen. idest napus.
S eofe. i. spõgia marina.
S eozegi. i. oleum sisaminum.
S epedãne. i. cicer arboz.
S eperos. i. bace lauri.
S epia gre. sipia piscis Dia.
S epsis gre. putredo.
S epsa medicinas greci vocant que exedunt enõ erodũt.
S eptica vtus idest putredinem inducens. Dia.
S eptemere. i. serapinũ.
S eptepincee idem.
S epticum. idest redarguens.
S equebenegũ. i. Scecbabenigi: ⁊ est serapinum. Ste.
S era afadiçarabaçen. i. agnus castus.
S erantica. idest desiccatiua. Dia.
S erasifi. i. tozax vel ossa pectozis.
S erben. i. cedrus.
S eres. idest lac acetosum.
S eren. i. lac ozdei.
S ereteregi idem.
S eregeis. i. herba. ⁊ Seregeis persice dicitur kildarium.
S eretis. i. sisamum. ⁊ ydeomate nostro dicitur ioziolena.
S ereram idest tapsia.
S erecinũ idẽ ẽ qõ ceretinũ.
S erençi. idest scariola.
S erapinũ qd ẽ. l. sachabençi.
S erigueth. idest partes.
S erigene. i. cãna mellis.
S ericũ. Sericos gre. i. seta.
S erib. i. siluestris.
S eris ẽ spẽs scariole. ⁊ ẽ cozea. Beridos seriꝰ gre.
S ericõ ẽ fex plũbi post excendiuia. Dia. pigris. Pli. li. 2. ca. 8. in fi. ⁊ li. 21. ca. 15. post pnciᵐ. Intubus.

Sene, purgat adustos humores
fumus terre scabiei et pruritu

tũ ceruse ⁊ ẽ ceruſa vsta ⁊ ẽ rubea oz dicere suricon. l. suricon.
S eriones. i. pedicelli.
S erpellium. quid est. l. numir.
S erpillum quid est. l. idem. Verpiliũ. Diasco. piper erraticum. Plinius lib. 20. capitulo. 22. vltra medium.
S erpillum maius. idest valeriana.
S erpentaria. Serpentina quid sunt. lege aaron ⁊ luf. dza contea. Colubzina. Uiperina. Basilica iarus.
S erpens ventris. idest lumbzicus latus ⁊ longus scõm Auicennam. 2. canon. capitulo de caparro.
S erpido. idest ruboz cutis cum pustulis.
S erpigo. idest indurata empetigo. eo q̃ serpit. nam serpẽs idest ambulans.
S erpis quid est. l. latamie.
S erapida. Diasco. est secunda species satirionis.
S erratura dicitur caries ligni cozzosi.
S ercasum. arabi. Pteris. idest filix. Sarchos. Sarxbis.
S eresũ. Ste. dicit affodillus.
S ericos. grece sericum.
S erinacum. Ste. pro scernich. idest arsenicum.
S eritis. idest sideritis. herba sanguis dracõis. Sera. Dia.
S ermachũ. Sarmech. Sermaci. idest atriplex. Ste.
S erne. pro Saro. Ste. scripsit ⁊ est cipzessus.
S erniosis. Theoõ. Prisf. Serniosos dicimus oculos impetigines habentes ⁊ asperitatis vitio laboztantes.
S eremblach. quid est. l. Mesf. capitulo de emblicis.
S erpentes viscerum. idest solea. ⁊ serpentes dicunt lumbzici intestinozum a constantino.
S ersar. i. ferrum.
S erscmi. Ozobus. Pisum. quid est. l. Oempe.
S ertegi. i. oleũ sisaminũ.

¶ Capitz. CCCCCCXXIIII.

Sercula. Pli. lib. 21. ca. 9. in medio. DIASCO. Perba est humilis odoze suauis ⁊ colore exalbida floscellũ habens subzuffum. illa vero melioz est que est vasta ⁊ non nimis exalbida ⁊ recens vires habet leniter relaxantes: ⁊ ideo tumozẽ oculozuz sedat locis debilitatis ⁊ neruosis ex aq̃ multa cocta ⁊ fomẽtata facit.
S erum. i. butyrũ coctum.
S eruz armenũ. i. absinthiũ.
S eruracula. idest species brasice crispe.
S esabufalan grece. idest mirtus.
S esalaucham. idest apium siluestre.
S esien. idest sanguis draconis.
S esurem. idest absinthium.
S esamoides albus. Dias. hastas habet duobus palmis.
S eselis. idest siseleos. Plinius lib. 20. cap. 5. in medio.

¶ Capim. CCCCCCXXV.

Set. ara. gre. cbinosbatus vel saccupalea. latine vero rubus caninus. SERAPIO. est maioz satis rubo alio. Nam similatur imagine sua arbozibꝰ. folia eiꝰ sunt latioza folys mirti ⁊ in ramis eius sunt spine albe: et habet flozem album: ⁊ fructus eius est oblongus similis nucleo oliue: qui quando maturatur fit rubeus. et habet interius simile lane: qui quando desiccatur ⁊ auferꝛtur qõ interius est ⁊ coquitur cum vino ⁊ bibitur: stringit ventrem ⁊ nocet decoctio fructus eius canne pulmonis. ⁊ stringit fluxum menstruozum: ⁊ radix eius est calidi oz ipso: de qua si fiat emplastrum extrahit spinas ⁊ alia infixa cozpozi. Et quando fit emplastrũ ex folys eius recẽtibus prohibet apostemata. Et idem aucto. Hal. fructus buius plante est stipticus fortiter: sed folia eius habent stipticitatem paucam: ⁊ oportet q̃ teneatur ab eo qõ intra fructum est bombitio simile qz nocet multum canne pulmonis: vnde vocatur cinosbatus a cino qõ est canis ⁊ bazꝰ qõ est rubus. l. sulach.
S et. idest lacca.
S era quid est. l. baeir.
S erabit. idest semina papaueris.
S etaragi quid est. l. lepidum.
S etaragi indi: idest tapsia. Christofozus de honestis.
S eteromata est apostema qõ cuz frangitur exit ab eo aliquid ad modum pinguedinis.
S etati. setei. idest apoplexia.
S eratis vel naten. idest spica celtica.
S ethe colerice. sunt similes empetigini.
S etesisie. idest ruta agrestis.
S etei. idest apoplexia.
S etati. idem.
S eten. sunt salse de piscibus que fiunt ex egypto.
S eterig. idest sentar.
S etica. idest emigranea.
S euasia. idest vnguentum: vt seuasia diapsimition: idest vnguentum de ceruſa.
S euthlo. Seuthi. idest beta. Seuthlon. sicla. bleta.
S extarius est pondus lib. y. 5. fm Auic. 3. vi. ⁊ semis. alibi lib. y. vt vini. olei vero lib. i. sed mellis lib. iy. Isidozus sextarius lib. y. est qui bis assumptus dicitur bilibzis Fs Papiaz ẽ sexta pars. ȝ. 5. ℥. iiy. ſi. ȝ. est. 3. viy.
S extex nextex. idest sal gemma.
S extrayrem. sunt duo animalia.
S fanum. idest pinus.
S fagius. idest mirca. Fm alios oleandrum.
S fakelliçete. grece immoderatus doloꝛ capitis.
S falangion. gre. arabice rutella. est species aranei. Plinꝰ libzo. 29. capitulo quarto vltra medium.
S falangosis est inflexio pilozum palpebzaruz ad interiora instar pedum Sfalangy. idest aranei.
S fera. grece spera.
S frabilla. Sfragil. idest mala citonia.
S fenozia. Sfaneribe. ara. i. pastinaca domestica: cuiꝰ radicis exterioz pars nigra est: interioz subcitrina.
S finichia. sfinichiõ. i. dactili.
S fleticos. i. pes colũbinꝰ.
S fongos. i. spongia.
S fragra. i. sfragaria.
S frades. i. ficus sicce.
S fragius. idest saluia
S iagros. gre. sus siluestris aper. Siagris apri.
S iax. gre. rumbus piscis.
S iathen. idest reuolutio palpebzarum.
S ibagat. idest salsamentum liquidum quodcũq;
S ibare est demonium mixtum cum sirsen. ita vt cum homo bẽt sirsen. alienet ꝓpter demoniũ agitãtẽ mania. s.
S ibias birbias. i. loca q̃ sunt in extremitatibus coxarum vbi sunt glandule vbi vertebzum coniungitur scie.
S ibie. ara. sipie. b. pro. p. quo carct ponunt.
S ibar. vel sarb. idest aloes. Halienus.
S icaminon. gre. mozum. ⁊ Sicaminõ. Sarcoma. idest polipus narium maxime quando mozo similatur.
S icade. gre. ficus in ano facte ex emozroidibꝰ pminẽtibꝰ qñ putrescũt. vt habetur in practica Hal. filii Almãsozi.
S icia amara. cucurbita amara. colloquintida. s. Diasco.
S icia ventosa. cuffa cucurbita cirurgicozum.
S icida. sicidis. Sici. sicui. i. cucumer asininus. Pau.
S icio ager. idest elacterio.
S iclus est stactus pondus oboꝰ. 20. vel. 50. ii. ⁊ semis. per k. scribitur siklos siclos.
S icui agry. idest cucumer agrestis.
S ica. idest ficus.
S icamina. Sicomozdus. est genus gram lz Diaſ. ca. ō celso ait q̃ multi dicũt q̃ est fructus celsi: non tñ affirmat: qñ mos eius vt apparet in. l. Oxicantum. est nominare fm opinionem aliozum sed non affirmare.
S icaminon. i. sicomozus. Sicamios arboz p. k. melius.
S icaras. idest sisimbzium.
S icbaros. idem.
S icen. Sichem. Dia. i. caput fice. l. capzifice. Lampsice.
S icera. idest vinum de pomis.

S icben armenicuz vel sicen.abzotanum agreste.
S ichia.i.ventosa.Hal.ii.terapen.ca.17.18.
S ichias quid est.l. xencua. titimallus.
S icharos.i.sisimbzium.
S icaras idem.
S icas:idest sticados. liber antiquus de sim.medi[a].
S icodea.i.eminētia barbe. Halic.5.memiri.cap.3.
S icafen.i.carbūculus. Dali.secūda tegni.ꝓmēto.3i.
S icamia.grece moza.

Sideritis

¶ Cap. CCCCCCXXVI.

aut eraclia gre.ꝛ pria spēs ei[9] lat.scario la agrestis vocat cētrū galli.i.gerebotanū. DIAS.q̄ folia b3 prassio sikia.sed oblonga sicut elisfagus.aut ynos sed minoza ꝛ aspera.bastaz babet quadrā: longā duobus palmis:virgas lōgiozes ꝛ suaues in gustu ꝛ stipticas in quib[9] virgis capita sunt obzotunda sicut vrticelli ꝛ sicut prasy ꝛ in ipsis capitibus semē ē nigrum.nascitur sub petra:ꝛ est berbena prima species gerebotani. Est alia sideritis bastas habens duobus cubitis longas ꝛ teneras:ꝛ folia in ipsis bastis similia peristeridi: sed diuisa ī circuitu plurimum nascentia:sed visu tenuia ꝛ oblonga. In cacumine vero baste capitellum babet rotundum et asperum in quo semen est simile bete obzotundum ꝛ durum.ꝛ huic virtus est termātica ꝛ similis supradicte. Plinius libro .z5. capto.5°. post principium. Est ꝛ z'''genus sideritis qō carebras eracleaz dixit:nascitur i parietibus sicut vitis folia habens minuta ꝛ tenera ꝛ multa ex vna radice nascentia similia coziandro cui[9] baste lōge sunt duobus palmis ꝛ molles ꝛ albidiozes flozes babet fenicinos ꝛ gustu mucillaginosa trita ꝛ imposita vulneribus recentibus paracolesim prestat.est berba sanguinis draconis. Dias.sideritis etiam paritaria dicitur:ꝛ sonat grece ferraria.nam sideros est ferrum.
S ideriçonta.i.ferraria.
S idia.i.flos granati.
S idion.gre.malogranatuz.
S idigunta aqua. sidirunta idest ferrea. Oziba.
S idiron.gre. ferrum.
S ikia. gre. cucurbita.
S idonia.gre.cidonia mala
S idratia.i.psidracia.
S iclos.gre.sputum saliua. ptielon.
S idra.i.iuiuba silnestris.
S idrichis egilops. idest ardoz sanguis draconis.
S idurum.idest scotomia.
S idus marinum. piscis.
S ief est medicina ocularis solida oblonga. Saladi.
S icfmemite.hoc modo fit. succus memite ī sole siccatur: ꝛ ex eo formantur pillule vel magdaleones parui sicut nucleus dactili ꝛ potest fieri ex alys rebus sief.vñ sief.idest medicina ocularis formata oblonga que fricatur super cotem cum aliquo liq̄re cuz in oculis poni debet. est enim forma eius sicut nucleus dactili.
S icomozus.i.ficus fatua:ficus pharaōis.Dias. Pli. lib.13.ca.7.Sicomozus.
S icosis est carnis creatio plima rubza in partib[9] inferiorī palpebze adeo vt fozinsecus versum faciat propendere. Demo.
S icida.idest bzionia.
S icides agria.idest cucūer agrestis.
S icla.Sicl̄o.i.beta bleta.
S ikia.gre.cucurbita.
S ideratū.i.penatum.
S icamia.grece moza.

Cap. CCCCCCXXVII.

Simibel.

vel solob.ara.lati.spica. SERAPIO. cap.simibel.siue sumbel.idest spica.eius tres sunt species. Nam quedam est nardi ꝛ est inda. ꝛ alia romana.ꝛ alia celtica.ꝛ est alia montana.ſz spica nardi nascit ī monte bamā siue baneā ī india.ꝛ melioz ex ea est recens leuis pinguis rubea ꝛ boni odozis ꝛ i ea ē pax odozis cipssi sine folys cui[9] spica est parua.ꝛ qñ masticatur remanet odoz eius in oze diu:ꝛ nascitur in monte syrie.spica syria.ꝛ sunt i ea omnia dicta in indica:ꝛ nascitur prope ignez qui est in monte spica debilior q̄ indica:qz indica propter humiditatem locozum oztus eius est longioz ea maiozis spice.ꝛ oztus spicarum est ex vna radice:ꝛ come spice sunt in ea plures sibi inuicem adherentes pinguis odozis:ꝛ fortasse venditur a quibusdam spica postq̄ madefacta est in aqua.ꝛ signum in hoc est albedo ꝛ extenuatio eius qz non est in ea terra. Et idem aucto.Halic.substantia spice nardi vel indie est composita ex tribus substantys.vna earum ē virtus stiptica:ꝛ secunda calida acuta non nimis.tertia declinat parum ad amaritudinem.cali.in primo.sic.in secundo.in fi.eius.Spica romana est spica celtica ꝛ nascitur ī syria ꝛ est planta parua habens folia longa cuius coloz vergit ad rubedinem:ꝛ flos eius est citrinus.ꝛ melioz ex ea ē recens boni odozis multarum radicum non facile frangibilis:ꝛ qō de ipsa administratur est radix eius ꝛ stipites solum quia in eis est bonitas odozis eius ꝛ iuuamentuz ipsius:ꝛ ipsa euellitur cum radicibus eius ꝛ fiunt ex ea fasciculi plene manus. GALIENVS.octauo simpli. pharmaco.cap.nardus celtica.similis aliqualiter est ꝓm genus in virtute predicte:minus vero stipticat:virtus est calidioz ea in secūda ꝛ tertia:ꝛ est debiliozis virtutis q̄ illa in oib̄us nisi in prouocatione vrine. GALIENVS.co.lib.ꝛ cap°.ꝓm translationem arabicam montana multuz:nascitur in terris cicilie:ꝛ folia eius sunt sicut folia berbe karsabane:ꝛ ramuli eius sunt sicut ramuli ipsius: nisi quia sunt minozes:ꝛ ipsa nō est grossa:nec ita spinosa:babet duas radices aut plures nigras boni odozis similis affodillo: nisi quia sunt minozes ꝛ subtiliozes multum:ꝛ non babet stipitem nec fructuz nec flozem ꝛ est debilioz omnibus speciebus spice. GALIENVS.octauo simpli.pharma.ca. de nardo.stochis idest nardus:spica.cali.in tertio.sic.in secūdo.Consistit autē ex stiptica sufficienter virtute ꝛ acri sub amara:ex talibus autem composita virtutibus ad epar et stomacum rationabiliter cōpetit bibita ꝛ extrinsecus apposita vrinas mouet ꝛ mozdicationem stomachi sanat: ꝛ que ꝓm ventrem reumata siccat:ꝛ adhuc cum his ea que ꝓm caput ꝛ tozacem.fozti oz vero est indiana vocata post hoc existens syriaca que vocatur bypacussa. SERAPI. abstergit fozti ficat confert epati ozi stomachi quādo bibitur ꝛ ponitur extra:prouocat vrinam ꝛ curat mozdicationem ozis stomachi ꝛ desiccat humozes aduenientes ei et intestinis:ꝛ confert humozibus qui generantur in capite ꝛ pectoze:ꝛ fozti oz specierum spice in boc est indica ꝛ est fozti oz nigredinis q̄ sceni. Et idem auctozi. Diascoz. virtus nardi est cali.ꝛ sic.ꝛ prouocat vrinam:ꝛ propter hoc quando bibitur stringit ventrem.ꝛ quando fit cum ea nascale stringit menstrua ꝛ desiccat humiditates currētes ad collum matricis. Et quando bibitur cum aqua frigida sedat sincopim ꝛ confert cardiace ꝛ inflāmationibus epatis et bicteritie ꝛ egritudinibus renum: ꝛ quando decoquitur ī aqua ꝛ sedet in ea muliere confert apostematibus cali. matricis: ꝛ confert casui capillorum ꝛ palpebzarum propter eius stipticitatem:ꝛ facit eos renasci ꝛ conuenit medicine. Spica romana idest celtica virtus eius est sicut virt[9] nardi syrie: nisi quia prouocat plus vrinam: ꝛ confert magis stomaco quando bibitur cum decoctione absinthy ꝛ confert apostematibus calidis epatis ꝛ bicteritie ꝛ inflationi stomachi:ꝛ quando bibitur cum vino confert apostematibus splenis ꝛ dolozi ventris vesice ꝛ renum ꝛ inflāmationi stomachi ꝛ mozsibus venenosozum animalium:ꝛ ingreditur in confectionibus oculozum.spice mōtane radix confert omnibus quibus confert spica celtica. Et idez auctozi. Aben Mesuay.retinet menstrua superflua sumpta in potu a proprietate. PLINI.libz.12.capitulo de spica. quedam vocatur spica nardi:quedam spica celtica:ꝛ quedam est celtica montuosa.spica nardi calida in primo. sic. in secundo.vnde a similitudine cognominata est. similis est enim spice frumenti ꝛ velut aristas plurimas habet in modum capillozum tota collecta ꝛ densa velut fasciculus paruissimus nascitur in india.ex vna radice parua sine folys.dicitur tamen ꝛ syrica: non quia in syria nascitur ꝛ legitur.sed quia montes indie in quibus abundanter inuenitur syrie partem spectant. verum illa est optima que est odozifera ꝛ coloze subruffa:gustu subamara recens ꝛ leuis non vasta:babet vires stipticas ꝛ calefactozias. Spica celtica nascitur in illirico hoc nomen babens apud eos.hec in syria nascitur:ꝛ in italia frutices babens super terram bzeues ꝛ spissos.colligitur autem a ciuibus cuz radicib[9]:similiterq̄ fasces faciunt que plena manu continentur: ꝛ ideo ab alys fasces gallice appellantur.hec babet folia oblonga ꝛ non lata flozem mellinum odozem circa se suum continens est ꝛ similis virtutis spice syriace. Est alia spica celtica montuosa que a plurimis parthis appellatur. hec nascitur in cicilia similis folys ꝛ ramis iringo. ſz spica bzeuior est ꝛ spinosas radices mittens duas aut tres odoze suaues ꝛ nigriozes coloze similes affodilli radicibus. hec nec flozes nec semen baber.sed virtus est illi similis celtice superiozi. Sed quidam mentientes dicunt celticam salium cam ꝛ pro eo ponunt sed falso.l. salinca.
S infiti gre.ꝓsolida maioz.
S imphoniaca. iusquiam[9]. cassilago.dens caballin[9]. Canicularis. Calicularis Diascorides.
S imisis.i. dzaganti.
S imisum.i.git.
S imitix.i.cerusa.
S imilla sic fit.frumentum fractū ī frustra vel mollitum grosse ī qua diuersas substātias diuidit per cribza extrabit furfur ꝛ farina subtilissima q̄ pollina dr:postea remanet similia que diuiditur ī grossum subtilez ꝛ mediocrē de pollina fit panis papalis de subtiliozi simila fit ēt panis.de residuis duabus fiunt pultes ꝛ alia cibaria vt kisk.l.Tarcanō.

Simphitum.

Cap̄lm. CCCCCCXXVIII.

gre.vel anagallicū arabi.picteri on.latine consolida .ꝛ proprie radix eius.Platearius. GALIENVS.8.sim.phar. cap. simphitū petrosū ex cōtrarys ꝓstat virtutib[9].b3.n.qd absterstuū quod ꝓtētū ī tozace ꝛ pulmōe pus expurgare natum ē.b3 āt qd ꝛ cōgregatiuū quo ad sanguis eductiones iuuat.ꝛ continet vltra boc humiditatē quādā calidā nō ī moderate pp quā ꝛ dulce appet gustātibus ꝛ delectabile odoratū. Insiticulosū āt est cum masticatur ꝛ asperitates que ī arteria sanat.secundū mixtionē vero que ex oib[9] predictis virtutib[9] sil'ꝛ diafozare sufficiens est ꝛ colligere et cōstringere corpus:ꝛ ppterea ītestinabilib[9] bernys apponit ꝛ ad euulsionē ꝛ scissiōes cuz oximelle bibit. quicunq̄ vero ad dissinteriā ꝛ fluxū rubeū coquētes ī vino dant vt siccāte ꝛ ꝓgregāte vtūt:ꝛ quicūq̄ ad frenetica vt purgante ꝛ madēte.simphitū aliud magnū sile ē vtuti ꝑdicti ñ tñ gustu dulce neq̄ odoriferum olfantib[9] apparet: sed sēm hoc abscedit a predicto.secūdū vero q̄ viscositatē quādā ꝛ mozdacitatē b3 quodāmodo sil'r existit. vtuntur autē eo in omnibus quibuscūq̄ ꝛ prius dicto. DIASCORI. ca.de simphito.idest ꝓsolida:ꝛ est maioz ꝛ minoz.minozis

folia sunt ita pinguia: ⁊ est vere minor: nascit locis asperis virgas habētes silēs origano tenues: ⁊ capita sicut thimū virge lignose odorate ⁊ dulces in gustu: ⁊ radix est illi longa ⁊ obruffa: ⁊ grossitudinē digiti hās. Est aliud simphitum quod pictenū vocāt: hastā hāt asperā ⁊ longā duob⁹ cubitis angulosā. ab intus inanis est i qua sunt folia aspera angusta ⁊ oblōga sicut buglossa: hēt etiam ipsa hasta angulos in quibus folia nascuntur flores sunt illi mellini: semē hz super hastā sicut flommos hasta ⁊ fructex habent pulueri sile qd cū carni applicatū fuerit puriginem facit. Radix ē ei nigra que cū fracta fuerit alba appet ⁊ mucillagiosa. et ista est solida maior: cui⁹ radix trita ⁊ bibita emoptoicis medet: ꝓssationes reficit: tumores spargit. cuz folys cataplasmatib⁹ adhibita oia sil'r facere pōt. vulnerib⁹ paracolesim fac. carnes icisas frustis i cacabo missas i se glutiare facit. Cōsolida minor elixa i mulsa pulmonē purgat reyci entibus sanguinē: ⁊ freneticis cū aq medet. Radix cū vino cocta ⁊ bibita fluxū mulieris stringit. discintericis opitulat cū oximelle data. ꝓssationes ⁊ dolores lateris saluberrime curat. masticata amputat sitiz aspredinē faucium mitigat vulneri recēti paracolesim facit enterocellicos bibita ⁊ cataplasmatib⁹ adhibita optīe curat carnes celeri⁹ glutinare facit. Sūt. n. ambe ille spes solide eiusdē virtutis. Cōsolida sm Pli. auc. vel opiniōe multor diuino miraculo curat ⁊ rūpit antracē inter duos lapides trita. Est alia consolida dicta rubea pro qua. l. bistorta.

S imponiata. i. iusgamus.
S imphasma. corrupte sinapisma: est puluis desiccatiuus ⁊ resolutiuus quo aspergit vel fricat corp⁹
S imptoma. grec. casus: lapsus: ruina: piculū: vitiū.
S inapismū. i. emplsm de sinapi: rubificatiuū: ⁊ vesicatiuū: dropax alr dictū.
S inarmosis. grec. consolidatio.
S inciput: pars capitis ātrior prora.
S inkisis: ara. tarka. Pau. ē macula sanguinis in conunctiua.
S incbor. ara. stincus.
S incopis: gre. concisio amputatio.
S increticum medamen. gre. qd occultā collectionez rumpit. Las. fe.
S inon. Ste. est corath. Senation. planta fontis.
S inapū quid est chardel.
S inapis gd est. i. idez. Pli. li. zo. ca. zz. in prin.
S inantis. i. prefocatio antiquissima inde sinātia vel squinātia. l. acuta prefocatio. Pau.
S incar. i. buxus.
S incum. i. bdellium.
S indir. idest cucūer domesticum.
S indesmos gre. sunt nerui ossibus coniuncti. Alexā.
S ini: est genus aranee.
S inifes est queda muscа parua quasi effugiens, visionē habens aculeū acutum mordens ⁊ aliter dr̄ culex culicis: ⁊ idiomate nostro dr̄ çençala. vñ declinatur hoc sinifes genitiuo huius sinifes idecliabile.
S inigmatia. i. storax.
S inimata. i. calidos humores purgātia.
S inirnis. i. gūmi iuniperi.
S inis. i. nigella.
S initu. i. ceruſa.
S inocus ex sanguine putrido. i. conclusus. Sinocha febris ex sanguine nō putrido.
S inechis. gre. febr sinechise continuare.
S ineticha. dea: colliria vel medicamina que tenuare valent.
S ifisis palpebrar. Demo. est ear conglutinatio nō naturalis.
S ingultus gre. Jloxos. ligmos: lix. ara. alsoach.
S inifer. ara. beil.

¶ La. CCCCCCXXIX.

Sinonū petroselinū agreste. qdā dicūt q est berba dicta pes milui: qdā q est alexādrum: sed falso. nā neutr istor est. verr qñ nō est pes milui q vocat pepan⁹: qz pes milui hz folia satis maiora ⁊ piguiora ⁊ flores satis a florib⁹ sinoni differētes: qñ pes milui facit flores multos ⁊ albos sil' ꝓiūctos i capite stipitis appētes sicē cauda gatte: ⁊ ei⁹ berba sic valeriana. sed siononū recte florescit sic petroselinū vsuale. z⁰ facit folia fz maiora. Non ē sil'r alexādrū qd facit semina nigra rugosa vrcūq curua ⁊ magna sic git. fz sinonū sm Diaſ. ⁊ Pli. facit semia sic apiū ⁊ ameos. vñ sm vitatē sinonū ē petroselinū macedōicuz: qñ Diaſ. dicit sinoni semē ē minutū sile apio sed oblōgū et nigrū. gustu ca. diureticū valde ⁊c. Et dr̄ sinonū qz nascit i syria puincia regiōis macedōie. DIAS. c⁰ō petroselio. qd nascit i macedōia i criptis ⁊ spelūcis semē est minutū sile apio vel ameos odoratū viscidū ⁊ aromaticū ⁊ diureticū valde mēstruis iperat iflatiōes colli ⁊ stōi ꝓpescit calefaciendo ⁊ siccādo nimis tortiōib⁹ subuenit dolorē laterū mitigat freneticis ⁊ vesice dolori subuenit puocat vrinā abūdāter maxie cū vino datū diureticis antidotis miscet. PLINI. c⁰ de petroselino macedōico cui⁹ semen ō siria affert: vel semē ē minutū sile apio diureticū valde nascit circa petras: semē ⁊ folia silia apio. semē ci⁹ odoratum diureticū valde. vñ petroselinū vocat qñ multotiēs i petris nascit: qd mlti petrapiū dicere ꝓsueuerūt: qz idē sunt sinonū ⁊ petroselinū macedonicū: qd lat. dr̄ petroselinū agreste. l. petroselinū. multi sinono macedonico carentes vtuntur alexādro: quoniā sunt eiusdem virtutis.

S inopida gd ē. l. meçgreb. lepnia.
S inopedion. magra ara.
S inopis. i. rubicundus.
S insen. i. sensen.
S intoma. i. accidens.
S intalar: idest beil.
S inter: idest rubus.
S intesim. i. palpebre coartatio vel conglutinatio i naturalis.
S intesis: idest atrofia: ⁊ est qñ nutrimentū nō digeritur neq ꝓuertitur i substātiā mēbrorum: inde sintheticus extenuat⁹: extenuatio preter nām.
S intbesis. i. ethica senectutis que fit ex frigiditate ⁊ siccitate.
S inteticus idem.
S inten oculi. i. alintisac.
S inū. i. vinū passarum.
S iomphona: quid est. Pli. li. z6. c. 7. vltra medium.
S ion. i. Jabes. Aly auri viridem dicūt. nascit locis aquosis: folia eius olixatro silia. minora tū ⁊ gustu aromatica. Dia. gdaz serpillū dicūt aly berpillum sisimbriū. Cardaminem. Pli. lib. zz. c. zz. vltra medium.
S ipatus oziba. in palustribus ozitur ⁊c.
S ipbac est pars pāniculus qui est supra ventrē post cutem comprehendēs i testina: calefaciens ea sua spissitudine ⁊ vnctuositate ⁊ cōprehēdit lacertos.
S ipui. idest apium.
S iperos. Dia. dulcor mustū coctum.
S ipis agrion. Dia. ē tblapsium: Talipsos Tlapsiuz. Scandalion. pes gallinaceus.
S iquis ozdei. i. puluis fact⁹ de ozdeo trito ⁊ cocto cū multa aqua ⁊ post torrefacto.
S ir est medicina inda.
S ir. Sirs. i. cerebrum.
S ira. i. cerasia.
S irach. i. gūmi oliuarum.
S iracost. i. mānā vel succus fructuuz. Din⁹. c. z. super mesue.
S iragi. i. lucerna vel candela ardens. ara.
S iraos. i. filix. Sera.
S irites est lapis in vesica lupi repertus. Pli. li. ii. c. 37. versus finem.
S iricon de plumbo. i. cinis plumbi vel adustū eius.
S irim. Dia. seilez. i. lolium. Pli. li. zi. c. zo. i medio.
S iringa. gre. firinx. cāna calam⁹ fistula ⁊ istrm qd in virga mittit: q̄ aliqd ligdū i ipsā inycit ⁊ siringat dicitur fistula vlcus profundum ⁊c.
S iringias. i. cassia fist. Diaſ. pro cassia lignea. ſ.
S ireblen. i. beta.
S iregia. i. oleum sisaminū.
S irebem: est emblicus qui sic nominatur cum in lacte infunditur. Raſ.
S irengi. asareng. Auic. i. miniū açarcon. ex ceruſa fit ruffi coloris p decoctionē.

S irengi. i. lac coctum.
S iringi. idem.
S iria: idest oliua: ⁊ siria est genus grani.
S iriasis. Herodi. in lib. de curis equor ē qñ reuma in pect⁹ equi decidit. Pli. li. zz. ca. zi. circa medium.
S iricantica. i. aaron.
S iricū romanū. i. siricū vel seta romana.
S irigios est quedā spēs canne. l. basap.
S iringios: idest qui audiūt quasi fistulas.
S iriōes sunt vermiculi qui oriuntur in dentibus.
S iriscaris quid est. l. policaris. ⁊ est media scōa spēs eius. l. coniça. Dia.
S irrixis gre. ruptio apatis.
S irsati. i. caro mollis veniens in iteriori pte palpebre a q nō cessat fluere sāguis rube⁹ niger ⁊ vidis.
S irongotomū gre. Demo. ē ferramētum ocularibus morbis aptum.
S irotalmia. Oziba. est scabies oculorum.
S irup⁹ ara. firab. gre. potio.
S ircum. i. vinum coctuz. i. epsima vl' decoctio ficum. Hal'. 7. memiri. c. i. et .iz. terap .c. vlti.
S irsemiati est egritudo cōposita ex firsen ca. ⁊ frigi. qñ est apa factū ex duobus humoribus ꝓpositis sil'. ſ. ex flāte ⁊ colera.
S irsen. i. frenesis: ⁊ est apa cerebri: a sen qd est apa: ⁊ sir qd est cerebruz. Dali. scōa tegni. ꝓmēto. zi.
S irsir. i. semp putrefaciēs.
S irupus arelea. i. de piris.
S irupus dia quilon: oz dicere diacbilon. i. de succis: vt apparet in. l. chilus. et diaquilon.
S irupus iuiubinus fit de iuiubis liquiritia ⁊ reb⁹ maturantib⁹ pectus. vide in viatico.
S isaleos. i. filipendula.
S isamus qd est. l. semissez. Pli. li. i8. ca. io. in medio.
S isamus agrestis. cipzion. i. cataputia. Siselei. Lotoma. Lici. pentadactilus. Diaſcozides.
S isamos. i. confectio ō melle silis penidys. Diaſc. fit ex decoctiōe mellis cum albugine ouorum imissis speciebus.
S isamum. idem.
S isamia ossa a sisamo qd ē granū minutū de quo fit oleū sisaminū: ⁊ sūt ossa q ītra ossa digitorū existūt.
S isameleō. i. oleū de sisamo
S isamberis. idem.
S isaliquozū. i. liquiritia.
S isapsmare. i. linire.
S isary. i. lolium.
S isat: idest buxus.
S isaz. Dia. Aui. Sisarō qd est lignū visus.
S is. gre. porcus. sus. vl' vermiculus vestes corrodēs
S istoles. i. contractio.

¶ Lapīm. CCCCCCXXX.

Siseleos arabi. vel aschegellos. gre. siseli. lat. siler mōtanū. platociminū. Pli. li. zo. c. 5. i medio. SERAPIO. aucto. Diaſco. folia habet similia foliculis feniculi: nisi quia habet lōgiora ⁊ grossiora: ⁊ habet hastā longā i cuius sūmitate est corona in q̄ est semē lōgū ⁊ latū hās angulos ⁊ grossuz acuti saporis fortis odoris ⁊ est illud qd est i vsu ⁊ administrat in cibis: ⁊ hz radicē lōgaz boni odoris. GALIENVS. 8. sim. phar. radix ⁊ semen eius plāte hz calitatē tātā q puocat vrinā fortiter cū quo est virtus subtilis qua confert asmati ⁊ epilepsie. Et idem eodē libro ⁊ capitulo sm translationem grecaz. Siseleos radix quidē ⁊ fructus calefactiuū est intantum vt sufficiēter vrinatiuū sit pharmacū. Est autem ex subtilibus partibus vt ad epilepsias ⁊ orthopnias competat. Joānes de sancto amando i aurea. SERAPIO. aucto. Diaſ. Virtus radicis eius ⁊ seminis est calefactiua. ⁊ si sumit ex eis in potu puocat vrinam: ⁊ conferunt coartationi anhelitus in qua oportet hominē erigi ⁊ asmati ⁊ suffocationi matridis: ⁊ prouocat menstrua. ⁊ expellunt fetū: ⁊ conferunt epilepsie ⁊ oibus doloribus interiorum membrorum: ⁊ qñ sumitur de aliquo illorum: aut ex vtroq cū vino in potu ꝓfert tussi antique ⁊ debilitati digestionis ⁊ tortionibus vētris ⁊ debilitati epatis. ⁊ qñ sumitur ex ea cuz vino ⁊ pipere p̄seruat ⁊ defendit hominem a frigore aeris. ⁊ propter hoc ꝓfert itinerātib⁹ hyeme: ⁊ quādo boles ⁊ alia aialia comedūt de hac plāta i tpe coit⁹ eorum ꝓfert eis statiz ad ipregnādum. Et idem aucto. Aben Me. est ca. ⁊ sic. in fi. secundi. incidit ⁊ dissoluit humores viscosos ⁊ congelatos: ⁊ propter hoc aperit vias omnes ⁊ cannales opilationis: ⁊ prouocat vrinam ⁊ menstrua: ⁊ confert asmati ⁊ omnibus egritudinibus flegmaticis.

S isnabar. ara. sion. qz herba est humida sicut sion. Diaſco. berpillum.
S isnabarion. gre.
S isnabar. Silnabariō. ara. sisimbrium.
S iseleos cāpestris: idest leuisticum keisum.
S iselicipzion qd est. l. cataputia.
S iseos: idest ossa fetida.
S isseri. i. crissones.
S iselū creticum. cozdilion. Diaſcozides.
S iseli. Diaſ. est ethiopicum ⁊ peloponēse ⁊c. Pli. lib. zo. ca. 5. ante medium.
S iser. Pli. li. ii. c. i6. li. 19. ca. 5. versus fi. ⁊ li. zo. c. 5. ante medium.
S isima: idest sisamū. Plin. li. i8. ca. io. in medio.
S isimin. sesamin. Sissintabar: idest beil. Sera.
S isocephalas. Oziba. i. cōmotio cerebri ex percussione aut casu.
S istole: gre. constrictio seu passio: cui⁹ ozū ē diastole

¶ La. CCCCCCXXXI.

Sisimbrium .i. absinthium ponticū ⁊ est centonica sicut apparet in. l. absinthiū. sed sisimbrium vocatur menta aquatica. ⁊ alio nomie dicitur balsamita. vnde sisimbriū lat. ara. culudes. grec. cardaminō. DIASCORIDES. ca. sisimbrion. dr̄ cardaminon eo q cardamo agresti folia hz similia cuz folia ei⁹ rotūda nascāt sicut folia cardami agrestis. cum creuerint scindūt se sic eruca. virt⁹ est ei ca. diuretica: crudū ⁊ coctū. lentigies vultib⁹ tollit ⁊ maculas emēdat si vna nocte impositū fuerit ⁊ alia die locus abluat. Pli. li. zo. ca. zz. vlus fi. PAVLVS. ca. de sisimbrio. ca. ē ⁊ sic. i tertio. Aliud est domesticum: aliud silvestre. sed domesticum nobis est i vsu: qd omnibus est notum: virtutem habet diureticam dissoluendi ⁊ consumendi. Contra vitium pectoris fiant pultes ex farina ozdei ⁊ aqua apposito pulvere eius ⁊ detur patienti. Contra frigidum reuma folia eius in testa calefacta sine liquore ⁊ in sacculo posita capiti superponatur. Valet vinum decoctionis eius contra dolorez stomachi ⁊ intestinorum ex frigida causa. ⁊ opilationem epatis ⁊ splenis ⁊ vrinalium viarum herba ipsa decocta in vino ⁊ cataplasmata. Soluit etiam stranguriam ⁊ dissuriam. valet etiam contra iliacum dolorem ⁊ contra dolorem fractum ex ventositate. menstrua educit: conceptum iuuat: matricem mundificat fomentatio si fiat ex eo. tenerositates eius in oleo muscellino: vel saltem cōmuni decocte et superposite idem operantur.

S isimū. i. elenelin.
S istrius: idest doronici.
S isnabar. Sisnabarion. i. sisimbrium.
S iso: idest tacha. ⁊ siso est auis. Raſ.
S isofigius. i. auis merula.
S istar: idest fu. amātilla potentilla.
S ister. sistra. i. anetū agreste: idest meu.
S iston gre. alumē scissum. Sciptera.
S iston: idest diuisū: vt i alexandro de lacte. inde discinteria. Siston gre. rasum. xiston.
S isti. i. alumē scissū. ⁊ sisti. i. arsenicū: qz scissile ē. Ale.

Lap. CCCCCCXXXII.

Sistose vel bisbese vel hescebelle. ara. grec. galifer. siue talissac siue machil: ⁊ in oriēte dr̄ Adaes vel adache. lat. vero macis. SERAPI. Sistose. i. macis. ⁊ est cortex nucis muscate que est super corticem grossum. Et melior ex eo est ille qui est coloris fusci: ⁊ deterior est niger: ⁊ in cortice duro grosso nucis muscate non est aliquod iuuamentū. sed fructus eius est vtilis medicine ⁊ notatur i oriente adaes, dicūt aliqui q est nucis ⁊ ē cortex

q apparaꝯ de regione q̃ nõ est grecoꝝ ⁊ coloꝛ eiꝰ est flauꝰ.
DIASCO.ca.machir:siue machir.i.macis coziũ est ligni venientis de barbarico colozis ruffi cũ roboze solido cui virtꝰ est stiptica ⁊ remozdẽs q̃ maxie in gustu tunsa et bibita emoptoicis discintericis ⁊ ciliacis singularem prestat effectũ. Collectoz buiꝰ tpis macis est cortex nucis muscate q adheret ipsi circũquaq: vt põt videri in barbulis anellanarum ⁊ castanearũ: ⁊ multotiens vidi tunisi sic eẽ. Iz dicat Diaſ. Machir.i.macis esse coziũ ligni.erroz translatozis est: qz oz dicere cozium fructus: vt superius patet.
GALIE.7.simpli.phar.capꝰ.de mace. Hali star siue talisfar.i. macis cortex est qui portaꝯ de india gustu quidez stipticus sufficiẽter cũ bzeui quadã aromaticitate.cũ aũt odozaꝯ est filis pluribꝰ aromatibus indianis: ⁊ suba eius ẽ composita sub substãtus ꝛzys: ⁊ plurimũ qõ est in ea suba est subtilis ca. ⁊ odoz eius est bonus sicut odoz aliaꝝ spẽꝝ aromaticaꝝ que asportanꝯ ab india: sapoz eius est stipticꝰ multũ cum aliquãtulo aromaticitatis ⁊ desiccat in tertio: sed ca. ⁊ fri. nõ est operatio manifesta: cõfert fluxui vẽtris ⁊ vlceribꝰ intestinoꝝ: ⁊ bibiꝯ ĩ emoptoica ⁊ in fluxibus bumozũ ad vẽtrẽ. Aui. de viribꝰ cozdis. ait q ꝛfozdat coz.

S itacust: idest siracost.
S itarabegi.i.butyrũ ꝛditũ cum melle ⁊ lacte. Hal. li. secreto.
S itarem.i.lactuca asini.
S ithemachia.i.monomachia.
S itl scadis.i.cucumer agrestis.
S itaregũ p seitaregi. Ste. lepidum est ꝛc.
S itos gre.adoz.triticũ: bladum. Lõdros: Sitõ: Seges: Sition: Sirodẽ: Demo. sicvocãt greci frumẽtosum cibum.
S iteuma: Siteusis gre. sagina pinguedo.
S itukalami.gre. stipula.
S iu idest cuscute.
S cium. Ste. sceba.
S kinos.i.lentiscus.
S kiranis.i.durus.
S krapes.gre.sinifex.culicũ genus.
S kin. Sinchoz. kin.i. stincus animal.
S kelibꝰ.ara.est darsisaban. Diasco.aspaltum dicit.
S keli.gre.crura.
S kibala.gre. stercoza dura rotunda.
S killa gre. spolia ob id radix illa sic vocatur eo q multa spolia habeat.
S kirosis gre.nimia duricia sine sensu ⁊ doloze aliter Hal.i4.terapen.caꝑ 6.
S kiliria.duricia.
S kilax grec. catulus canis parvus.
S killokeromion gre. caninum cepe.
S kirus.i.durus. ⁊ est. ppzie apa duruz. vel potest pul sus durus sic vocari.
S cozpios.gre.scozpius.
S kotia sckotos grec. tenebza.i.scotomia.i.tenebzatio scotomatiki scotomatici.
S krofa gre. pozca.
S kolikion.gre.vermiculus
S kombzos.grec.scombzus piscis.
S kozdeon. allium.
S megma gd est.l. põfolix.
S migmata grece vnguẽta. ⁊ fm ozibasiũ sũt puluerez gbꝰ dẽtes fricantur ⁊ cozpus.
S migo.gre.misceo.
S mirmon.i. scolopendria.
S mirra.i. smirta.
S milacelẽ est spẽs volubil' Diaſ. folia bz edere mollia ꝛc.
S milax.i.Smirnas. Diasc. Pli.li.16.caꝑ ii.in fi. ⁊ c.36 lib. 24. cap.10.in fi.kirã. çmilax dicit ⁊ rozastrum ⁊ antophozos.
S minita gre.aluearia apũ.
S minos.examen apum.
S.miris gre.lapis asperrimꝰ quo alij paraꝯ lapides.
S mirna gre.mirta smirtꝰ.
S mirnion.Auic. semurion. Diaſ. Pli.li.27.ca. vlti.in pnꝑ ⁊ li.19.ca.8. versus fi. Alex.est species apij. Hali. de alimentis.
S mirna. basilicon idem.
S mirna.i.abstersiua.
S mitica.idem.

La. CCCCCCXXXIII.

Smirnas DIAS.ca. smirnas siue smilas. berba ẽ sũt mĩssiluia bzis folia aspera peridimiõ sillia.cuiꝰ virge sex aut septẽ sũt sicut bati iplicãtes se vicinis arbozibꝰ aut saxis. semẽ bz sile vuis q qũ maturauerit nigrũ colozẽ facit cũ gustu submozdaci cui radix est dura ⁊ grossa: ⁊ nasciꝯ locis aq̃sis ⁊ asperis: semẽ eiꝰ ⁊ folia venẽis occurrũt. nã si añ accipiãt venena ñ sinũt nocere. Dꝯ ãt q si ab ifãte accepta fuerint venẽa nõ sinũt nocere.

S mirnix.i.vermix.
S modes.i.sicomozi fructꝰ.
S oacus est arboz magna q̃ oziꝯ ĩ egipto quã ignozo.
S oauis.i.anisum.
S obolis.i. spica.
S obzan.i.esula.
S ocrite.socrugene: est confectio sagçenea. Auicen. Sera.idem.
S ocũ gre.i.suc. Hallia.ĩ practica.gre.simil Almãꝯ.
S ocus.i.circulus ani. Lozneſ.celſ.
S od.i.ciperum.
S oda.i.doloz vl'lesio capitl
S ofocas.i. facedola auis.
S ogos.i.congelatio.
S olata sunt apostemata.
S olatrũ gd ẽ.l.bameb.strignũ: maurella: vua lupia gre.solaria.
S olbet.est vna ex specieb titimalli.
S oldalla gd est.l. chachille 'Raitelon. Pli.li.26.c.7. Tripolion.
S oldola quid est.l.lepnia.
S oldago.i. iris illirica vel eius flos.
S olidũ est põdus. ℨ.iiij.ʃ. vnde versus. Si solidus queris tres dragmas dimidiabis.
S olia.idest cot.
S olum calciamentoꝝ: gd ẽ .l.dermata. geldacheb.
S oliuersia.i. ciclaminus.
S olmontana.i. siseleos.
S olsequia.i. eliotopia.l. cicorea. aly intuba.

¶ Capl'm. CCCCCCXXXIIII.

Sorbes arboz ẽ ferẽs sozbas. SERA.ca.sozba.restrigit vẽtrẽ fortiter. GALIE.zꝰ de alimẽtis. Sozba ⁊ nespila stipticãt qdẽ ambo: multo ãt magis sozbis nespila pp B ifluẽti vẽtri magis ꝛferẽs eduliũ ẽ ⁊ palã qm̃ taliũ oium comedere paꝝ ꝛuenit nõ vt ficuus aut vuaꝝ copiose. nec q.n. vt alimẽto ſz vt medicis ipis idgemꝰ magis. GALIE.8.sim.phar.ca.de sozbis. ydria.i. sozba oibꝰ cognita ẽ terrestrẽ subaz dñantẽ possidet ⁊ modico subtili pticipat ⁊ mixto. Et dicit eodẽ lib.ca.qõ.icipit Nys.i.arboz sozbe cuiꝰ fructꝰ a multis vocaꝯ oya cũ .y. ifra stiptica pticipat q̃litate: sed multũ debiliozi nespilꝰ q̃ circa ⁊ dulce ẽ cũ comediꝯ ⁊ minꝰ nespilo est vẽtris cõstipatiuꝰ.

S ozdicies parietis balnei ⁊ aliozum.quid est.l. vasachi.
S ozdicies semicupy balnei quid est.l. asathartur.
S orepi.idest aristoſ.lon.
S ozes.idest lac acetosum ⁊ coagulatum sine sale.
S ozeos combusta. Paulus. cap. de pterigys vngularum pedum ⁊ manuum.

¶ Capl'm. CCCCCCXXXV.

Soricis species sunt due fm Diasc. vna agrestis ⁊ spinosa, altera apta est ad comedendũ ramulos angulosos habens ⁊ ruffos ⁊ inanes ab itus ⁊ folia rara ⁊ scissa: est stiptica nõ multũ. vñ stõi estuationez ⁊ tumozẽ compescit cataplasmatibus adhibita succus eiꝰ glutitus mozsum stõi tollit: lac mulieribus puocat: tumozes oni ⁊ matricis spargit: folia eius ⁊ radix cataplasmatibus adhibita pcussuras stomachi mitigant.

S ozongenetbeni.i. fumus terre.
S ozonigẽ.i. bermodactili.
S ozralimon.i. ambzosia.
S osa.i.herba ꝺ q̃ fit alkali.
S osati: ara. pleuresis.
S otralmon.i.semperuiua. Aiçon. Diaſ.
S otira.i.saluatrix quedam opiata confectio est.
S ota.i.iunci radix.
S other: Sotir gre.i. saluatoz ide sotira confectio.
S othera.i.salsus.
S oucaria.i. realgar.
S ourençanũ: Sourençagũ Ste.i.surungen: bermodactilus.
S pagnos: ara. vsnee. Pli.li. iz.c.24. ⁊ li.24.c.5. circa medium.l.bzion.
S pagos ẽ spẽs picis admodũ candida. Pli.li.14.c. 20. circa ꝑncipium.
S pacul.i.cenisa.
S pagnum.i.saluia.
S palten.i.palma.
S palangion: Sphalãgiõ.i. aranee gre. rutella.
S parsim.i.p interualla.
S paratella gd est.l.glaspatella.
S paragus gd ẽ.l. Naliop.
S parcos.i.rubea.
S pargula gd est.l.aspgula.

¶ Capl'm. CCCCCCXXXVI.

Spatl'a. fetida berba ẽ sil'is yreos. gladiolo vel xifiõ: nisi qz fetet. PAVLVS.ca.ꝺ spatula fetida. succus eiꝰ eradicat mozfeã albam: si fiat vnguentum ex puluere eius ⁊ puluere stafisagrie flammule ⁊ bermodactili ⁊ de attramẽto combusto ĩ olla rudi cum aceto ⁊ axungia porcina vetusta: ⁊ inungatur ter in die ⁊ coopiatur cum folio caulis vel plãtaginis.

S pecies condientes.i. species odozifere.
S pecillũ.i.tasta seu tenta q̃ tentanꝯ vulnera ⁊ fistule ⁊ est instrm̃ erum vel argenteũ ad inuestigãdum tozuositates viarum vlcerum.
S pecular.i.lapis lune: affroselinuz fm alios talk: vel gipsum.
S peculare clastrũ.i. gipsũ.
S pedate.i.cerusa.
S pedilion.i.sisimbziũ.
S pesum.i.fermentum.
S perule coloquintidarum .i.poma colloquintide q̃ sunt rotunda vt spera.
S phoides.i. spelta.
S pica aleip. Spica aromatica: Spica inda: Spica satich. Spica nardi: Spica sitiaca: gd sꝯ .l.simibel
S pica oculi: ara. sebel: ⁊ sũt vene rubee minute ozte in ꝑiunctiua ptense super corneã quouscz visuz impediunt.
S pica celtica: quid est.l. celtica: ⁊ simibel.
S pica asclira: Spica neridẽ .i.romana.
S pica lata: quid est.l.bacub altaroeg.
S pica fetida.i.cicuta.
S pica montana quid est.l. celtica ⁊ simibel: ⁊ ẽ quaz cõiter vocabant celticaz: sed falso.
S pica siluestris.i. fu.
S pina alba ꝺ ecbimuz fm libzũ antiquũ de simplici medicina. ⁊ puto sic dici eo q capitellũ sil'e bẽt ericio marino q vulgariter vocaꝯ lingua marina ecino marino: ⁊ ista ẽ que a Diaſ. vocaꝯ acantisleuce sic eã describẽs: ⁊ ẽ bedeguar.l.bemedaro. ⁊ est plãta sil'is cameleõte albe.l.achantis leuce.
S pina arabica.i. suchaba. Spina egiptia: Spina iudaica.
S pina babilonica. gd est.l. bec.
S pina lata quid est.l. bacubalcaroeg.
S pina dicta cinosbatus vel saccupalea vel rubus caninus: quid est.l.ser.
S pina egiptiaca.i.achantis arabica: suchaba amgailẽ: ⁊ sic est arboz gummi arab. Pli.li.13.c.9.in fine.
S pinastellũ.i.peucedanuz. li.de simpli.medicina.
S pliniũ. Pau. caꝑ de ptosis oculi spongiaz infundes aut splinium.
S podoides gre. byrcus. Iz aliter vocetur.

La.CCCCCCXXXVII.

Spinachia lat.gre.aspenach. SERA. caꝑ aspenach. sunt fri. ⁊ bu.i fine primi leniũt ventrem ⁊ ꝑferunt doloz pectozis ⁊ pulmõis q fiunt a colera ⁊ sanguine. Nutrimentũ eoꝝ est melius nutrimento atriplicis: ⁊ operatio eoꝝ prope operationẽ eius: ⁊ sunt lenificatiua: ⁊ ipsius nutrimẽtũ melius est nutrimẽto crisolocãne: ⁊ in ipsis virtus est abstersiua vel lauatiua: ⁊ vicũt coleram: ⁊ fortasse restringũt stercus a iure eoꝝ: ergo auferantur a iure suo: ⁊ si comedanꝯ ꝑferũt anhelitui ⁊ pectori ⁊ pulmoni ca. ⁊ doloribus dozsi consanguineis.

S pince quid est.l.simenia.
S plẽdelion est plãta sil'is scolopẽdric.i.lingue cervine ĩ v rtute ⁊ figura nisi qz folia habet longioza ⁊ strictioza.
S plen gre. lien. lat. splenaticos spleneticus spleno des similiter.
S plenidiũ est ꝑfectio q̃dã ad splenẽ dicta gemma.
S plenion.i.teucris ſz Dia. piclimenos: ceterach: asplenon.
S plenos siue scolopẽdros ĩ petris humidis oziꝯ nec florẽ nec caulẽ nec semẽ bẽt folia eius in supficie viridia sunt subtus ruffa ⁊ lanuginosa.
S plenaria: idest aplenon.
S plui: idest gariofili.
S podes gre. auis.
S podion: idest cinis auri.
S podiõ gd ẽ.l.abaisir. Põfolix tutia. Plateariꝰ. gdã vocãt eruginẽ eris ⁊ ios.
S podius. Diaſ. ẽ spẽs tutie dicte succudus ab Aui.
S poliuz serpentis quid est .l.falcalbaileb.
S pomiuz.i. cinis aq̃ maceratꝰ. Sponiũ ĩ fornacibꝰ substernit cum affinatur aurum ⁊ argentum.
S pondilion. Sacunduliõ. idest laureola.
S põdilion: idest ostrea.
S põdiliũ retiũ.i.locus cathan: idest locus exterior ĩ directo cuius sũt renes.
S pongos: Spõgia marina quid est.l. affegi albach.
S pondogos.i.lanugo que ĩ rosa siluatica nasci solet.
S põdilos.gre. spondilis.
S põgia. Diaſ. duo sũt eius gẽa ꝛc. Pli.li.9.c.45. spõgos. ⁊ li.31.c.vlt. grecꝰ vocat spoggos. ara. vo sfegi.
S poticõ. gre. Taſ.fe. est nomen medicie ad scabiez.

S pongo est fuligo illa q̃ fuit spõsiligos antecẹ̃ caderet: ⁊ quid sit ponsiligos .l.abaisir.
S ponsa solis.i.cicorea.
S porros.gre.semen.
S porra.i.vlcus fraudulẽtũ.
S purna argẽti. Dia.i.litargirũ. ·Pli.li.33.cap.6.
S purna maris.gd est.l. çebus albac.alcioniuz.
S purna nitri.gd est.l. baurach. affronitruz. gre.
S purna salis.gd est.l malk
S purnos.i.stringulus auis
S puriũ vinũ.i.aquatuz q̃st non purum.
S putũ gd est .l. busach.
S quama ferri. quid est. l. erugo ferri.
S quama cuiuslibet metalli.ara.dicit tubel.gre. lepidos.
S quigibilis.i.vinũ squilliticum.hoc vocabulũ ponitur i.l.cusa.⁊ in.l. baid.
S quilla.gd est.l. baurifel. arab.cepe.muris. Ansel. Aui.aschil.
S quinãtia.gd est .l. sinãtis
S quinũ squinãtuz gd est.l. adcher.
S quingibin.i. sirup⁹ aceto ⁊ sus simplex: ex melle aceto ⁊ aqua. Auerois.2⁰ colliget.cap. p̃.
S quingibin.ara.sirup⁹ acetosus vl mellin⁹: oximel .s.siue çucharus ⁊ dr̃ scangibin.
S quiria vel squitia.i. liquiritia.
S sel.i.bel.
S semi.i.hierusalem.
S quin⁹.i.unc⁹. Dia. squini duo sũt gña. vnũ rẽ. Aui. miscuit capitulũ hoc cũ ca⁰de squinanto decept⁹ similitudine nominũ.
S tachis gre.spica arista.

¶ Lapl'm. CCCCCCXXXVIII.

Stachis. Stadis fm Hal'.8.sim .phar. filis ẽ poro frutex acris gustu amarus i tertio ca. quo circa calefaciẽs nõ mouet solũ mẽstrua sed ⁊ embzionum necatiuũ est farmacum: ⁊ extrahit secundinas cõuenienter. ·Pli.li.24.ca.15. vltra medium.
S tacter. Stactis: Siga et gutta idem.i.storax liquida. Dias. Lorneł. cel. ·Pli. li.12.ca.16.13 stactis.i. gutta p antonomasiaz dicat gutta arboris mirre.
S tafili. gre.vua.stafilos racemus.
S taphilipertũ.gre. ·Pau. ō vuula est instrz ad vuulã sublenandã rẽ.
S taphilodendron. quid est ·Pli.li.16.ca. 17.
S tantẽ. Las.fe.est capitellũ .s.aqua prima saponary.
S tater est nomẽ ponderis solidi vni⁹. ℈. v. ⁊ filiq̃ ꝫ .6.alibi semuncia.aur.iij. solidi .iij.
S tafisagria .i. branca vrsina. Hal'.
S tatia. Stactis. Statim.i. gutta mirre.
S tacteuali.i.lixiuia.
S tacti gre.cinis.
S tactiones.i.balsamita.
S taderea.i. semẽ centrum galli.
S tadiori.herba est nascẽs i superficie aque sine radice cum folys silib⁹ semp uiue .l.gabaleb. Lapl'm.
S taer.i.adeps porcina.
S tafilon.i.quinq̃ folium.
S tafilinũ.gre.ceras.i. pastinaca.l. Daucus. ·Pli. lib. 19.ca.5. vltra medium.
S tafilomata.i.vene corrosio.l. protbesis.
S tafisagria.quid est.l.baberas. Lor.cel. Lambrusca vua tamima.
S taguires.i.gutta.ide strãguiria.i.guatalis mictio. .s.q̃ guttatim mingitur.
S tagnũ quid est.l.femeçegara.asebũ rasas.
S tagie.i.astelle.
S tak.i.gũmi oliue.quidam dicũt ꝙ est genus beracl ſz p̃ma expositio melior.
S talticũ.i.carnẽ crescentez equãs. Hal'.i dinamidye.
S taltica.i. defrigenteria vl strictiua stiptica. Alexan. Las.fe.gre.
S tolticotora.i.prebẽsiua.
S tamicles.i.oẽs lapides.
S tãgularia: Strãgularia.i. scrofularia.
S tarne.sũt pdices parue.
S tachos.grece. spica nardi nardostachios. idem.

CCCCCCXXXIX.

Staquin. DIASCO. frutex ẽ similis prassio folia habens multa oblonga dura aspera odorata ⁊ alba: ⁊ virgas multas ex vna radice albidiores prassio. Nascitur locis montuosis. virtus est ei termãtica ⁊ viscida. elixatura foliorꝫ ei⁹ mẽstruis imperat cuz vino bibita secundinas excludit. a Sera. dr̃ marua iãtusa.
S tateram: quidã exponũt mirrã quidã armõiacũ.
S tatus: stratus.i.lectus.
S taurosi.i.lacerta viridis.
S tear.gre. pinguedo. idest adeps stoas idem. Alex.
S tea.sterea. gre.i. matrix. Sterea ẽt dicunt corpulenta ⁊ solida. Las.fe.
S teatemata .i.tumores vl indurata apostemata in se pinguedinem vel adipem habentes.
S teb.i.alumen.
S tebinech.i. serapinum.
S tectio.i.pes colũbinus.
S tefania iterp̃tat vincẽs. Lapl'm.

CCCCCCXL.

Steng. ara. vel seterig. sterig. gre. capnos lat. fumus terre. SERA. auct. Dias. herba est similis pastinace agresti: nisi q̃ magis est minuta ea: ⁊ amarior. et bz radicem cuius color vergit ad albedinẽ. ⁊ auct. Hal'. sapor eius est amarus ⁊ stipticus est ca. ⁊ sic. in 2⁰ PLINI. ca⁰de fumo terre. i. fumaria: ⁊ dicitur fumus terre: q̃ nascitur ⁊ remittitur a terra in magna quãtitate vt fum⁹: q̃ nascit a quadaz grossa fumositate a terra resoluta ⁊ circa superficiem terre adherente: et sic ex actione caliditatis generatur. dz.n. viridis poni in medicinis: ⁊ est ex eo alius cuius flos est subalbidus cineritius: ⁊ alius cuius flos est pallens violaceus ⁊ iste est melior. DIASC. ca. capnos que lat. fumaria dr̃ nascitur in segete ordeacea silis coriandro vel coziо herbe sed mollis alba ⁊ cinerosa ⁊ multuz florem habens ⁊ purpureũ: succus ei⁹ viscidus est: caligies oculis detergit lachrymas puocat: vñ ⁊ nomẽ accepit: herba ipsa comesta vel bibita plimã coleraã p vrinã puocat.
S terra: idest nerworũ qualitas.
S terione: idest galla.
S terios.i.particum.
S terica passio .i. corruptio matricis.
S terphina.i. vinacium.
S tercus quid est.l.fimus.
S tercus argẽti: ita est ex argento sicut stercus eris.
S tercus demonis .i. napta vel petroleum.
S tercus eris gd ẽ.i.bobas.
S tercus passex.i. vinem.
S tibeos. scabiosa.
S tibeas: lapis est fulgens i se ⁊ splendens in metallis inuenitur colore similis plumbo. virtutem similẽ habet molibdis vel calcecaumenon. Diasco. Herba est cui⁹ semen rẽ. ·Pli.li.22.ca.ii.in prin⁹
S teomata.i. tamares in se pinguedinem vel adipez habentes. Alex.
S tereoma.i. firmamentũ.
S terisos.gre.sterilis.
S tetokirti.gre.struma gibbus.
S tetos.gre. pectus.
S tilis aliuron.i.faria fenugreci. Hal'.
S tignosis gre. constrictio. Hal'.ad glauconem.
S tilbon.gre.stiluon.corruscus: clarus: splendidus: lucens.
S tilb⁹ stibeus.gre. antimonium. Dias. formosus est ·Pau. stimeos. ·Pli. li.33. ca⁰.6. post prin⁰.
S timeos: idest stilb⁹. Alex. ·Paulus.
S ticados: citrinuz vel arabicum quid est. l. Ascurados.
S ticos.i.ethica.
S ticadulus.i. barba iouis.
S tiegligi.i.emblici conditi cum lacte.
S tigar.i. stingar.
S tigmata .i. figuras notas scilz maculas cicatrices. Las.fe.
S tignũ.i.eruca generatiua

Stimar.i.napus.
Stimeo.est genus quoddã terre.
Stimeos.i.calcecaumenõ. vel antimoniuz. Hal.4. memiri.cap.5.
Stimegi.i.caputpurgis.
Stincus animal.quid est.l. Rbule.ara. sinchoz.kin.
Strict⁹ arboz gd ẽ.l.botim.
Stingar fit ex radice cheisim ⁊ aceto ⁊ qdã dicunt ꝙ fit ex radice anuiden ⁊ aceto ⁊ sale. ⁊ vocatur sticar.
Stipa.i.canna.
Stipiõ. ⁊ stipa. gre. stuppa. vt lini.
Stipticus gre.i.austerus ⁊ constrictiuus vl desiccatiuus. vel ponticus. coercens. stringens partes relaxatas. Hal.in dinamidys. Stiptica sunt refrigeratoria: que oẽm calorem ⁊ lassitudinem mitigãt. ⁊ 3⁰. memiri.cap.3.
Stiptea. Stiptãsitis.i.alumen. Dia.
Stipteriasistis.i.alumẽ scissum.
Stiracos. stirates. gre.i.storax. Stirax.idem.
Stiria.i.gutta.
Stitillarum.i.scabies in cooperturа oculi.
Steae. Stoas.i.adeps.i.stoatema.i.apa multum bumozẽ ꝛtinẽs ad istar adipis vulgariter dr̃ lupina.
Stoetbas. gd ẽ. ·Pli.li.27. cap.12.in fi.
Stomãtatos corticũ. idest squama eris. ·Pau. Lor. cel. ·Pli.lib.34. cap.ii.circa principium.
Stomaticõ. gre. medicamẽ oris. Dia. capit. de moro celsi.
Stodie.i.pinguedo intestinorum.
Stoma gre.os. inde stomacus.i.os ventris.
Stopbillidos.i. resina pini vel cortex.
Storachia. Storak. ẽ gummi oliue. illud vocabulũ ponitur in viatico. ca. de dentibus putridis.
Storax. gd ẽ.l. melachac. ara. Miba. Satãgitam. lũbralmur. Hal.
Storax rubea .i. storax liquida.
Stragulus.i.astragul⁹ auis
Strangularia quid ẽ.l.scrofularia.
Strãguiria. gre. strãguria. est cõstrictio vrine cum guttatim mingitur.
Stratiotes q̃ in ags nascit. Dia. herba ẽ rẽ. ·Pli. lib. 24.cap.18. est dicta gre. militans eo ꝙ forte terram nõ tangat vt miles in equo.
Stragolos. Dia. frutex est minor rẽ.
Stragal⁹. Astragalos. idest talus.
Stroton.i.laudanuz nabatheũ. ·Plinius lib.12.cap. 18. post principium.

¶ La. CCCCCCXLI.

Strangulator adip vl leopardi ⁊ canis Dia.i.luparia ⁊ nõ administrat intus neq̃ extra. dr̃ ꝙ si appropinquatur scorpioni cõgelat eum ⁊ est species aconiti. vnde aconitum herba luparia strãgulator adip vel leopardi idẽ. vbi sciendũ ꝙ oĩs herba venenosa pot dici aconitũ pp partũ rẽ. l. Aconituz. ⁊ luparia.
Stratus.i.lectus.
Stripis.i.vua passa. Halie.
Stricium.i.stipticum.
Stricinũ. Stritiz.i.strutiũ.
Strignũ. quid ẽ.l. bameb. Solatruz. Dia. ·Pli.li.21. cap.31.in prin⁰.
Strobilia. Hal.7.mem.ca. primo.i.pinea.
Strobilia.pepsomena.i.nuclei pinearũ ⁊ strobilion est oleum ex eis.
Strobilos. idest cortex resine pini.
Stroffi.gre.conuersio.
Strofos.i. tortiões uẽtris. obuolutiones intestinorum gratiliũ. Herodius. Theodo. ·Prisi. Las.fe.
Strongilomia.gre.incisure rotunde. Las.fe.
Strongili.gre.rapa.a rotũditate dicta.
Strõgilia.citonia pua odorifera dicuntur a Dias.
Struma.i. emorroida iflata vel ceca nihil sanguinis emittens. ⁊ fm ·Pliniuz est scrofula. ⁊ gibbositas ⁊ elefantia.
Structia poma .i. pontica Hal.6.de regimine sanitatis.in fi.
Struthion.gre.passer.
Struthiõ botami.i.strutiõ herba. Lauliculus agrestis. Lbristoforus.
Strutocameleos. gre.strutio auis deformis. ara.nabam.
Structus.i. squinãtũ. Hal. 8.memiri.cap.13.
Strutin.gd ẽ.l. Radicula.
Strutiõ. Strutiuz. lanara.
Stupion.i.paser auis.
Stupor.ẽ q̃ homo dormit stupidus ita ꝙ cũ magna difficultate excitatur.

¶ Lap. CCCCCCXLII.

Sturagen vel surumen. ara. gre. achimeron colicon. lat. vero hermodactilus.

SERAPION. auc. Dias. sturagẽ. siue suragẽ. i. hermodactilus. est herba florescens in fine autũni ⁊ est eius flos albus similis in figura sua flori croci. deinde emittit folia similia folys bulbi in qbus est humiditas adherens manui ⁊ habet stipitem in longitudine vnius palmi porrectũ cuius color est albus declinans ad nigredinẽ ⁊ bz radicez cuius color est niger ad rubedinẽ declinans fz q̃ñ auferr̃ cortex apparet radix interius alba saporis dulcis mollis ⁊ plena humiditate que gre. vocatur colliticon. Est aũt radix ipsa rotunda similis cepe bulbi ⁊ radix ipsa bz in medio sui scissuram ex q̃ egredir̃ stipes sup quẽ est flos multum nascit in loco dicto charin: ⁊ in terris dictis guagua ⁊ hec radix ⁊ alia si comedir̃ occidit strangulando sicut fungi. Est ãt comedẽtibus remediũ lac bouinum. DIAS. cap. de achimeron dicit ꝙ est liliuz siluestre ⁊ ẽ interficiẽs.

SERAPION auct. Halie. est alia q̃ est alba intus ⁊ extra ⁊ ista est melior ⁊ bz virtutẽ laxatiuuz. Et sil' aqua i qua bulierit. verũ est malus stomacho ⁊ confert dolorib⁹ iunctura ꝫ ⁊ podagre. Exhibendus est babẽtibus iuncturas molles ⁊ nimis humidas. Idez auc. mesarugie. albus est bonus sed rubeus occidit: non q̃ nimis frigidus: ita ꝙ narcotizet: q̃ si hoc esset nõ esset laxatiuus. Abẽ mestuay. rubeus occidit. sed albus desiccat vlcera antiq̃ ⁊ confert variolis. Habix ⁊ melior ex eo est q̃ est exterius ⁊ iterius albus ⁊ q̃ñ frangir̃ est fractio eius facilis ⁊ nõ dura. niger vero ⁊ rubeus sunt ambo interficientes. IO. MES. hermodactilus est radix herbe montane ⁊ eius alius longus sicut digitus ⁊ alius rotundus. sed melior ẽ rotũdus. ⁊ ei⁹ alius albus alius rubeus alius niger. sed melior ex his est albus intus ⁊ extra vera albedine. ⁊ q̃ est grossus ⁊ durici ei mediocris. aly aut̃ mali sũt. PAV. cap. de hermodactilis. cal. sunt ⁊ sic. in principio secũdi. herba est ⁊ circa radices eius tuberositates iueniunt̃ que colligi debẽt ⁊ vsui reseruari in estate. p annum vnũ seruari possunt. sunt aũt eligendi albi solidi. bz aũt virtutem dissolutiuam cõsumptiuam attractiuã. purgant principaliter flegma. cõtra arteticam podagrã cyragraz yliacam passionẽ ⁊ morbos ex flegmate nõ existente fe. valet benedicta acuta ex hermodactilis. Jeralogodion teodoricon ⁊ anacardina. Contra sciaticaz podagram cyragram succus feniculi cum melle decoquat̃ ⁊ cum tali melle dentur. ʒ.ij. hermodactilozuz ⁊ ʒ.i. seminis feniculi ⁊ fiat electuarium quod more benedicte põt summi. Et nota ꝙ in dosi debẽt poni. ℈.ij. vl' iij. hermodactili. Contra yliacã passionẽ fiat decoctio mellis addita aqua ne exuratur ⁊ ne mel exeat ⁊ ex illo melle additis. ʒ.ij. hermodactili ⁊ cinamomi detur. puluis hermodactili superfluam carnẽ corrodit puluis eius cõficiatur cũ sapone gallico ⁊ licinius intinctũ fistulis imponat̃. etiam puluis eius cretico cõficiat̃ cuz aliqua medicina cerebzum cõfortante ⁊ stuellũ de bombace intinctũ narib⁹ immittitur cerebzum confortat ⁊ polipum corrodit.

IOAN. MES. Solutiõe educit flegma grossum a iuncturis proprie ⁊ est medicina magna artetice ⁊ podagre sumptuu ⁊ cataplasmatus ⁊ proprie cũ farina ordei ⁊ vitel

lis ouozũ aut mica panis pinguis ⁊ vitellis oui ⁊ vsus eiꝰ impinguat corpus ⁊ augmẽtũ efficit in spermate ⁊ est medicina bona vulneribus.abstringit enim sordes corꝫ ⁊ cõsumit carnes putridas in eis.Dosis eius ē ab.i.aureo vsq; ad.y.conseruatur per annos tres.

Suadum.sabade.i.cipus. Aliab.

Suabic.i.pultes de grano mundato ⁊ fracto.

Sual.i.sulla.

Suanum.i.electrum.

Suarturi.i.semperuiua.

Suasben.i.sponsa solis.

Subaltartaꝫ.i.cõpositaꝫ.

Subeb.i. radix que est vt ignis stans ĩ aere ⁊ apparens vt stella candens.

Subedigi.i. smeregi: cum quo alij lapides pꝓzanẽt

Subel.i.spica.

Subet.i.qñ homo grauiter dormit cuz oculis aptis: ara.somnus supfluus p̃ter naturã in longitudie ⁊ profunditate.

Subglutio.i.singultꝰ. Dia. est cõfectio ex qua fit gallia. ¶ La. CCCCCCXLIII.

Suc. Such.ara.gre. socum. ⁊ lat. gallia muscata. SERAPION. qñ accipitur ramich ⁊ adiungitur el muscus cum alys speciebus fit optima gallia.l.Ramich.⁊ lz fm alios plures sint modi confectionis gallie ille tñ ad vomitus ꝓstrictionẽ qui accidit pp humiditatem est efficacior.Et idẽ auc. Aben Mesuay.est stiptica.nã cõstringit vomitũ ex humiditate.Et idẽ aucto.Ra.est cali. ⁊ sicca. in secũdo ⁊ est composita ex virtutibus cõtrarys scilicet stipticitate ⁊ caliditate que acgritur a musco ⁊ speciebus.Et idẽ Sera.cõfert vomitui ⁊ nausee que accidit pp humiditatem ⁊ retinet ventrẽ ⁊ confortat stomachuz ⁊ epar. ⁊ sunt eius species quattuor scilicet gallia muscata, gallia ventriũ.gallia corꝫ ⁊ gallia aque. Et operatio gallie muscate est ꝙ accipias de meliori ramich ⁊ tere ⁊ cribra cũ cribro pili mediocri in raritate ⁊ spissitudine ⁊ conflice malaxando bene ⁊ misce cũ eo parum olei de keiri vl sisamini ⁊ oleũ de cheiri ē melius.⁊ dimitte sic nocte vna ĩ vase suo. ⁊ mane accipe de musco meliori ⁊ tere ⁊ cribra ⁊ accipe quantũ vis ex eo ⁊ misce etiã cum ramich trito ⁊ postea malaxa manibus bene sicut malaxareẽ pasta ⁊ informa trocis. ex eo in forma ossium dactilozꝫ aut maiores si vis ⁊ vnge manũ tuam sp cum aliquo oleo ne adhereat manibus ⁊ dimitte sup cribrum de pilo duobus vel tribꝰ diebus donec restringaẽ.post hoc perfora eas cum perforatorio ferreo ⁊ fige in eis filum ex cannapo quod non sit subtile neq; nimis grossum ⁊ pone intra vnũquemq; troiscum frustũ ligni ne se cõtangant ⁊ suspende eos donec superuenerit eis estas ⁊ vtere.Et gallia quãto magis moratur ⁊ veterascit est magis odorifera ⁊ fortiozis virtutis ⁊ meliozis operationis.Et ista est melior alys speciebus q̃ aliqñ oportet vti ⁊ miscẽtur ei species cũ musco ⁊ fm eoꝫ admixtionẽ erit amplior caliditas propter hec omisi narrare alios modos lz plures inueniaṅ ⁊ fm Mesue ⁊ Halie.vnde gallia coriozꝫ ⁊ que fit cuz corys marsupiorũz in qbus sit muscus ⁊ gallia illa fit qñ ponunt marsupia illa ĩ aqua cuz qua preparatur ⁊ conficitur ramich.Et gallia vẽtrium est qñ incidunt minutissime ventres marsupiorũz predictorum ⁊ ponuntur cum ramich.

Sucandum.i.tucia. Sucaminum.i.aproficus.

¶ Capitulum. CCCCCCXLIIII.

Succaram ara.gre. conisa vel tenela vel coniũ. lat.vero cicuta.Almarrad.ara.zuccaram. PAVLVS cap.de cicuta est planta cuius semen frigiditate sua est interimens.sed vino puro ⁊ calido eius nocumento subueniẽt. SERAPION auc.Diasco.ē plãta habens stipitem cõcauum in quo sunt multi nodi sicut nodi feniculi ⁊ est multũ maior feniculo ⁊ hz folia similia folys ferule habentia grauẽ odorem ⁊ sup stipitem eius ē corona in qua sunt flores albi ⁊ est semen simile aniso.nisi qz est albius ⁊ habet radicẽ non multũ infixam terre que est frigida valde ⁊ hec radix occidit frigiditate sua.sz si bibatur vinũ purum calidũ remediaẽ nocumento eius.⁊ accipitur corona huius plante cũ toto semine anteq; desiccetur ⁊ teritur ⁊ exprimiẽ succus ⁊ siccatur in sole ⁊ administratur in collirys que fiunt ad sedandos dolores oculoꝫ ⁊ est optimũ hoc:⁊ qñ fit emplastrum cum eo sedat calditatem herisipilã ⁊ formicam.Et qñ teritur hec planta cuz suo semine aut cum folys ⁊ fit emplastrũ cum ea super testiculos abscindit pollutionem et gomoream.⁊ si fiat emplastrũ cũ ea super virgã prohibet erectionez. Et quando emplastranẽ cum ea mamille mulieꝫ prohibet ab eis lac. Et qñ ponitur super testiculos pueroꝫ non finit eos augeri.Et qñ ponitur super mamillas puellarũz non permittit eas magnificari.Melior aũt ex hac planta est illa que nascitur in crete insula ⁊ in chios ⁊ in atica. GALIE.oct. sim.phar.cap.conium:idest cicuta quoniã summe est frigida oẽs sciunt. PLINIVS lib.zi.cap.io.Conisa.i. cicuta que oĩbus nota est cuius folia vipas ⁊ serpẽtes effugãt est frigida mortaliter.

Sucarõ.ē qõdã genꝰ piscis.

Sucaba.Suchaa.quid est .l.cameleõbante.zuchaba.Achantis arab. Megailem.Secha.

Suchaleretbe.i.gallia magna vel regalis. posita in antidotario Auic.

Suchar ara. gre.zazar.lat. zucharum.

Succutum.i.simphitũ. Lõ solida maior.anagallicũ.

Suchel: idest stella magni capitis.

Suchos fit quãdo moueẽ aliquis in vnum locum.

Succinũ.Electrũ.i.karabe

Succinus est aial quoddaz ⁊ est mus contrarius napello destruẽs operationẽ eiꝰ cũ comedit ex ipo.

Sucocarsus:idest siccum.

Sucrudiũ.i.alliũ agreste.

Suctinaciũ vinũ.i. fulliuz.

Suctusus.i.succus.

Sucturtrion. idest testiculi muris.

Sucurion.idez.

Succudus. Xuccudꝰ. ara. .i.residentia tucie. Spodius. Succulus.sfodius gre.l.põfolix.

Sucucebim: idest sempertuiua.Sucuturi.Sucuti.

Suculugi:idest cibꝰ ex aceto ⁊ croco.

Succus liquiritie qualiter fit.l.liquiritia.

Sudion.i.pascer auis.

Sudoz.gd est.l.barach.

Sudur vel sutter.i.zuchaꝫ

Suel:idest stella.

Suen.est berba vnius palmi vel paruz plus sapore babens salsum cum acetositate: vel similaẽ vermicularis:⁊ vtũtur ea tinctores in abluendo.

Sues:idest porcos.

Suf.vel sauf.ara.lana.

Suffe.zuffe.zuffore.i.ysopꝰ

Sufinum.i.lilium.vel eius flos vel oleum.

Suffio.i.tibappirum quod est sulpbur viuum.

Suffrago.Ozi.cap.de podagra.suffragines dicuntur curuature poplitez eo ꝙ subtus franguntur: idest curuentur vt papias.

Suffuf. Suffuset.i. puluerres qui sumuntur per se.

Suffuries bemul.i.yris.

Suffusio:idest cataracta.

Sugia:idest cozumbrum.

Sulla.idest artetica vel fz quosdam est berba vulcissima ⁊ placida equis q̃ calabres ipinguãt equos

Sulac.ē egritudo cum qua cadunt pili palpebre cuz duritie,l.focham.

Suic.idest sauich.Steph.

Sukalbagi.Sera.est mubabi.Alsereeb.Alsaraz.filix.

Sulfuracha.idest dens equinus.Pau.

Sulch.ara.filligo.

¶ Capitulum. CCCCCCXLV.

Sulach Suleich.ara.gre.batus.lat.vero rubus. SERAPION ca.sulac.siue suleith. auc. Halie.i.rubus oĩbus est notus.folia eius ⁊ summitates recentes sunt cõposita ex substantia terrea frigida ⁊ aquea tepida ⁊ sapor eius est stipticus in frigi.⁊ desic. ꝙ gluctinat ⁊ decoctio eius tingit capillos. GALIENVS.6.sim. phar.cap.batus vel rubus folia qdem ⁊ cime nec nõ flos ⁊ fructus stiptica participant q̃litate manifeste in hac tñ adinuicem differunt.Naz folia quidẽ ⁊ presertim mollia ⁊ noua plurimum participantia aquositate modicuz sunt stiptica secundũ eam rationem ⁊ summitates.vnde masticata curant alcola ⁊ cetera q̃ in ore vlcera sanãt ⁊ alia vulnera consolidare potest.est.n.complexio eorũ ex terrestri frigida substãtia ⁊ aquosa tepida: fructus vero qñ fit maturus particeps est moderate caliditatis saporis cũ sit vt ostendimus dulcis.quare propter hoc nec non pp moderatam stipticitatem comestibilis nõ est molestus.Immaturus aũt a frigida terrestri superatur substãtia. ⁊ ideo stipticus est ⁊ siccatiuus fortiter ⁊ vterq; desiccatur: ⁊ reponitur deficcatiuior existẽs recente.sed ⁊ flos eiusdẽ est virtutis cum fructu ad disinterias ventris quoq; fluxus nec non ad sputum sanguinis ydoneum farmacũ.Radix aũt cum eo ꝙ stipticat ⁊ non pauce subtiliũ partiuz substãtia participat q̃ obstem ⁊ lapides in renibꝰ frangit. SERA. auc.Dias.Curat alcola ⁊ vlcera oris qñ masticatur ⁊ curat alia vulnera ⁊ decoctio eius tingit capillos.sed sapor eius fructus est dulcis ⁊ cal. ⁊ hu.Immaturus est frigidus terreus ⁊ sapor eius est ponticus ⁊ desiccat fortiter.sed flozis eius virtus est sicut fructus:⁊ confert vlceribus intestinorum ⁊ fluxui ventris ⁊ debilitati intestinorum ⁊ ani sz radicis eius est substantia subtilis ⁊ sapor eius est stipticus ⁊ ideo frangit lapidẽ renum ⁊ quando fit emplastrum cum folys eius curat vlcera hu.capitis.Sz rubus canis ꝙ gre. dicitur chinosbatus nocet decoctio eius fructus cãne pulmonis ⁊ stringit fluxum menstruoꝫ ⁊ radix eius est calidi or ipso de qua si fiat emplastrũ extrahit spinas ⁊ alia infixa corpori. ⁊ qñ fit emplastrum cum folys suis recẽtibus prohibet apostemata.Et idem auc.Hal.fructus huius plãte est stipticus fortiter.Et folia eius habent stipticitatem paucam ⁊ oportet ꝙ caueatur ab eo quod intra fructũ est simile bombicino qz nocet multuz cãne pulmonis.l.Set. Dias.cap.Batus.est stipticus feranticus elixatura eius capillos inficit ventrem abstinet fluxum matricis mulierũ stringit morsibus venenatis occurrit tutas gingiuas a putredine seruat.tumores oris cõpescit maxime si folia eius cum aceto masticata fuerint herpetes mundãt acoras capitis purgant tumores oculoꝫ ⁊ condilomata soluit emoroidibus subueẽit suppositа stomaticis impositа medicaẽ cardiacis opitulatur.succus huius herbe ⁊ assaruz sale siccatus omnia facere nouit succus eius seminis maturi omnibus causis oris vtiliter adhibetur.ventrem abstinet comestus sed non maturus flos eius cuz vino bibitus ciliacis ⁊ dissintericis prodest. flos eius albus est ⁊ caniculari ortu vigens ipse quoq; potui datus cũ vino humoris fluorem cohibet.illinitus cum melle oculoꝫ lippitudinẽ medeẽ atq; igni sacro.huius ergo folia flores ⁊ mora leuiter stringunt vnde ad vueam ⁊ fauces ꝓprie videntur facere q̃tus omne profluum ydonee stringant.folia eius ⁊ cime masticata alcola ⁊ alia vlcera curant in ore ⁊ plagas gluctinant mora eius matura habent in se mediocrem calorem immatura vero sunt frigida ⁊ terrestrez retinent in se substantiaz: vnde nimis desiccant.Item puluis ex eo factus sicut ⁊ de flore eius plus desiccat recẽtioribus. facit nãq; ad dissintericos ⁊ ad omne reuma ventris ⁊ ad defectionem sanguinẽ expuentibus.hic puluis datus vtilissimum medicamen est.Radix autẽ eius stiptica ⁊ leptomeris est ⁊ ideo nefreticis data lapides rumpit. Species bati sunt due.vna cõis iam dicta omnibus nota.Altera que appellatur ydea siue cinosbatus que est rubositatis maioris supradicte ⁊ est cõstrictiua.eius namq; germina mollia siue tyrsi contusa ⁊ expressa succum dimittunt qui sub sole relictus coquiẽ vsq; ad grossitiem mellis ⁊ datur ad ea q̃ supra.succus eius cũ vino ⁊ melle suprapositus superiorib⁹ prodest.mora cũ vino sumpta sapientiam nutrit vt ab antiquis dicitur.leges eam mense Juny ⁊ July. cuz melle ⁊ pane contrita apostemata mirifice rumpit.l.Set.

Sulatum:idest quasi scabies in coopertura oculi.

Sulbem:idest sene.

Suleich:idest sulach.

Sulen.ē medicia romana.

Suleti.Sulemilet.sunt ossa ex quibus cõponuntur digiti.Sulemet.idem.

Sulfur.quid est.l.chibur.

Sulfurata est species trifoly habens odorem sulfuris.l.bandachuca.

Sulien.est species apis.

Sulmiti:idest cecitas visus de nocte.

Sumabin.i.mãna ꝓfecta.

Summa.quid est.l.fen.

Sumach:idest macer.

Sumã.ara.Sememã:idest coturnix.Albaui.

Sum.vel som.ara. toxicuz gre.vero.Pau.cap.de paralesi.aliqñ p clistere miscẽ stiptica. vt elixaturã cẽtauree ⁊ sũ.⁊ rubi.⁊c.

¶ La. CCCCCCXLVI.

Sumach Sumazia.lat.ara.adiutor.vl barso gre. riskitin. SERAPION auc.Diasc.est planta nascens in locis saxosis habẽs folia longa ⁊ ramos alios ⁊ fructum in racemis quorum color vergit ad rubedinem sanguinis:⁊ grana sunt in racemis in magnitudine granorum lentisci ⁊ aliquantulum lata ⁊ iuuamentũ eius est in cortice granorum.Et idez auc.Hal.melius quod est in tota arbore est cortex grani eius ⁊ succus eius quando existit in eo sapor stipticus ifrig. in secũdo. ⁊ desic.i tertio. GALIENVS octa. sim.phar.cap.riskitin.i. sumach fructicosa plãtaꝫ stipticat.⁊ siccat. vnde ⁊ cerdões ad stipticandum ⁊ siccandum corza vtuntur hac planta ⁊ ꝓprea nominatur viso de persica.i.coriozum aprariua.Melius autẽ fructus eius maxime ⁊ succus ad vtilitatẽ sufficientes auferre existentes qualitates.Concordat autez ⁊ totus qui fm partem vsus sensui ⁊ fm gustum erit. igitur ⁊ hoc farmacum sic.in tertio.in frig.in secundo.

Sumachia: idest sapor factus ex sumach.

Sũbedigbi.ara.lapis smerillus asper quo alij lapides sculpunt.

Sumbul.Sũbel.ara. idest spica nardi.

Sumechucha : idest spine spondilis.

Sumekeit sunt quidam pisces pui ceu mel marinũ

Sumen.i.omentuz vel zirbus ⁊ est locus supra pectinem vel pinguedo pectinis vel pecten.vel bõbilicus ara.Auicen.capi. de ydropisi. Et nouiter orti mingunt ex sumine anteq; ligenẽ. Et sumẽ.i. aqua cineris.Hal.4.sim. phar.capitulo.5.

Sumenet.i.obolus.

Sumerie.i.pastinaca.

Sumic.i.nigella.

Sumibon.est quedam species apy ⁊ est maius domestico habẽs crus cõcauuz ad albedinẽ declinẽ.

Sumirion.i.apiũ siluestre.

Sumuse.i.marrubium.

Suniũ:idest sgnantuz.Dia. nascit in partibꝰ libie ⁊c. Et suniũ apud Auicẽ. est Lozat.Albaui.gre.est sernation.l.pupilla oculi.

Sunizũ:idest seuniz.s.nigella.Ste.

Suborbitum.Suborbitũ. quid est.l.Lomarus.

Supercilium veneris:idest ambrosia vel millefoliũ. Dia.Pli.lib.z4.cap.16.

Supergeminē est generale nomen accendentis.
Superspasma:idest conglu cinatozium.
Supoferreo.i.plumbum.
Supra assa quid est.l.basir.
Suppurare.i.maturare sa nie seu pus facere.
Surabem:idest testa.
Suraab:idest rubea.
Suraba:idest suchaa.
Surra est grossa carnositas tibie.muscul' posterior.s.
Surabez.Surabieti.i.rafa nata.nomen cibary.
Suramiō.Surafiron:idest apiū campestre ⁊ est api um persicum.i.agreste.
Surca gre.sozba.
Surie.asurie.vitreolū rub. zegi.psoz.idem.
Suricon.ē fex plumbi post exitum ceruse ⁊ est ceru sa vsta ⁊ est rubea veruz ꝙ Mesue facit aliā cōfe ctionē suricon.l. sericon.
Surcinuz.i.caulis agrestis.
Surūgen.ara.zurūgē.i.ber modatillus. Raf.
Surumanuz. Surumen.i. bermodactilus veneno sus quod vocat Diasco. Lolircon.
Sus.ara.liquiritia.ide rob sus.i.succus eius.
Susanuz ara.p susen.Ste. ponit.i.liliū. inde oleum susinuum.i.oleū de lilio.
Susanna.Susen.ara. idest lilium a gre.susinum.
Susati.i.caro mollis eueni ens in interiozi parte pal pebze a q̄ non cessat flue re sanguis niger viridis.
Susem.Susanū.i. frenesis
Suster.i.scotanum.
Susti:idest piper.
Susuber:idest serpillum:
Sutbucam.i. semperuiua.
Suticion:idest satirion.
Sutubegi.i.acetosuz ⁊ grossum.Sikius.i. cucumer. Hal.8.sim.phar.
Suumen.i. sinonum. ypo theton. Suppositozium aliqn̄ collirium dr̄. Pau.

Sequitur de Littera.T.

Litte ra apō gre cos est du plex. vnuz dcn̄ Tau. aliud cum aspiratione dictū thita:⁊ est vt apud nos.th. Arab. bas casdē litteras habēt vnam dictā.ta, aliā.the. sed aliā habent dictā tda ⁊ hēt sonuz bunc. per pri mam scribunt taraxacō. per Fam thaum.p tertiā tdelef.quod est vngula.
Tabbanis.i.graffones.
Tabarzet.i.albuz quod fit in illa regiōe sic nomina ta.l.smaraldus.
Tabasir.ara.tabaisir. idest spodium.
Tabastrē.nomē est regiōis
Tabeim:idest ebulus.
Taberzeta:idest smirald'.
Tabescen.locus quidā est.
Tabet:idest costus.
Taboo.i.marasmus.⁊ ē ter tia spēs ethice.i.etbica se nectutis vel confirmata.
Taburos:idest lipparia.
Tacedenste:idest piretruz.
Tacbemera.puto ꝙ ē qui dam musculus coxe.
Tacbie:idest ebulus.
Tacbir:idest papauer.
Tacola qd est.l.laieralma nam. Tacula.idem.
Tactarum.i.capistrū auri.
Tacucellum: idest vmbli cus veneris.
Tabalga.bali. est gētiana.
Tabaleb. arabi. vulpes.l. Thaleb.

¶ La.CCCCCCXLVII

Tadsia vel tapsia tafia gre.ara.iantin.lat. vero fe rula silueſtris. Paly. Bechur.ara. Taffia. Pli.lib.13.capitu.22. SERAPION auc.Dia. Tapsia est,iantin siue iantum ⁊ est planta habens stipitem simi lem ferule ⁊ habet folia similia folys maratri ⁊ ramos subtiles in quozum summitatibus sunt cozone similes co rone aneti ⁊ habet flozem album ad citrinitatem declinā tem ⁊ semen latum simile semini plante dicte caricas nisi quia est minus co ⁊ habet radicem albam grossam multo rum cozticū acuti sapozis ex qua berba colligitur lachzy mus in hunc modum. foditur terra circa ipsam ⁊ abscindi tur cortex eius ⁊ cooperiē fouea vt mane lachzymus mū dus inueniatur. Nā sequenti die humiditas illa coaduna ta iuxta radicem colligitur ⁊ reponitur virtus eius est ca lida fortiter cum humiditate. Tapsia fm Diaſ. dicta ē eo ꝙ primo in tapso insula inuenta est. frutex est similis feru le folia similia maratro habēs ⁊ hastas tenues in quibus singula capitella sunt sicut anetum. flos est illi mellinus ⁊ semen latum simile ferule sed minus. radix est illi alba ⁊ grossa ⁊ cozium grossum habens ⁊ viscida in odoze q̄ exu catur sic. fossam in terra libera fac radicē in vno loco cau sas que cauta ferro tangatur ⁊ sectiones ille cum humozē miserint lachzyma incauatur illa colligatur quam illa die colliges. Radix etiam cum cozio suo in pila conditur ⁊ in vase ficili siccatur. ⁊ succus qui expzimitur in sole ponit. multi vero ⁊ radices ⁊ folia exuccant. sed talis succus inu tilis est. eo vero tempoze quo colliges succum noli contra ventum stare quoniam tumefaceret faciem ⁊ manus: qō si cauere volueris cerotis stipticis faciem ⁊ manum ante inunge virtus est ei catarica ⁊ ca. Lozium radicis ipsius ⁊ succus ⁊ lachzymus in mulsa accepta superius ⁊ inferius humozem purgat. Radicis vero quattuoz oboli accipiun tur ⁊ cum anisi. ʒ.iij. dantur. succi vero eius duo oboli acci piuntur. Ex lachzymo vnus obolus accipitur. Nam plus acceptus infert necē. purgatio hec dolozez lateris mitigat asmaticis medetur. Auxiliatur etiam his qui putridū spu tum habent. est autem danda potio escis admixta aut cō cturis. est enim metassincretica. Radix eius ⁊ lachzymus tantā habent caliditatem vt nullam habeāt comparatio nem. vnde capiti superunctus succus eius allopitias emē dat liuozes detergit. succus eius addito libanotida ⁊ cera equali pondere omnia potest facere in quolibet loco posi tus amplius q̄ duabus hozis esse nō debet sed ante ⁊ post loca ea aqua fouenda sunt lentigines mundat, lepras lim pidat pustulas purgat maxime sulfure mixto, veteres do lozes lateris aut pulmōis curat arteticis ⁊ podagricis ma ximum fert auxiliū ⁊ trahit de profundo humozes violē ter. ⁊ sic diafozesim facit. GALIENVS sexto sim. phar. cap. de tapsia siue ferula siluestris acris virtutis ē ⁊ vehementer calefactiue cū humiditate. attrahit ergo fun ditus violenter. ipsa etiam attracta cōsumit. operatur au tez hec multo tempoze eo ꝙ abundanter plena est super flua humiditate propter quam ⁊ cito cozrumpitur. Ysaac in viatico. capitulo de mozfea, vnguentum mozfee omnis colozis. ℞. tapsie cōdisi sinapis seminis nigelle radicis pi retri rubee aā. ʒ.i. costi colloquintide ellebori nigri radi cis capparozum rute alluminis stafisagrie nitri aā. ℥.ß. euforby scamonee salis armoniaci sandarace. ana. grana i4. bozum puluerem tempera cum aceto ⁊ inungat.
Tafa:idest tamariscus.
Tafaris.i.pedicul' vulturis
Tafeada est duplex. vna al ba alia viridis alba fit ex sola aqua ⁊ carne. viridis ex aqua carne ⁊ alys.
Taffert:idest taffati.
Tagadeū. Tagander:idest piretrum.
Tagātes.i.arthemisia. vel species eius.
Tagedis.sūt species que ci bis pro condimento ad miscentur.
Tagip. Taram. Taguid.i. auis habens in palato dē tes. quidam dicunt ꝙ est vultur.
Tagonus.i.pediculus vul turis.
Taguro. Taguid.idest Ta ram. Tagip.
Talabeb. Tabeleb:idest lē ticula aque.
Taio:idest asinus.
Takui:idest romanus.
Tabeleb. Talabeb. Auicē. idest gabaleb. musc' aq̄.
Tabal. vel theal.ara.splen.
Tair ara.auis.
Talapis.est species nastur cy fortiter laxatiua.l. Ta lipsos. Tlapsium.
Talasa mell'.gre.apō Dia.ē aqua mell' salsa. A talasa quod est mare ⁊ melle. Plinius libro.31. capitu lo.6. versus fi.
Talasis gre. vel thlasis. cō quassatio ossis. Pau. in ci rugia capitis.
Talaso:idest berba fascoli.
Talefarum. Talixfar.
Talassafir. Talassfir. Tali

safar. talistear: idest nux muscata vl' arboz macis est cortex similis macis maiozis quātitatis. ⁊ du riozis substātie ⁊ mīozis odozis.
Talassa.i.guadus berba cū qua tingitur blauetum.
Talasmomel.i.mel cuz aq̄.
Talassis.i.aqua marina.
Talbe est quoddam medi camē indū satis stipticū.
Talea. Tallia gre.palma.i. caput palme.
Talaza gre. Demo. est ingr intus in palpebza. vel ex tra extantia rotūda ac lu cida similis lapidi gran dineo ⁊c.
Talebum scripsit Ste. pro solatro.
Tallion gre. est ramus ar bozis.
Talipsos gre. Dia. est speci es nasturcy agrestis. l. Tlapsiū. Pli. lib. 27. cap. vltimo circa medium.
Talles:idest gallia.
Talim.i.struzo masculus.
Talippeos.i.semē acre vir tutis qō intrinsecus apa in potione datum rūpit quo caremus fm Diaſ.
Taliunac:idest amidum.
Talk.i.stella terre. ⁊ sūt sca lose lucide terree colozis nitri inueniunt̄ in insula cipzi ⁊ vocatur lutum sa mium ⁊ tallus ara. stella semus gre. samia. gistere os gre. terra astrea. Dia. l. gisamia.
Talmon:idest oculus inde butalmos ⁊ obtalmia. Talmos.idem.
Talon interptatur ramus. inde diatalon.i. de ramis ⁊ talea vt in palladio.
Talpi berba ē folia habēs in magnitudie digiti tyr sum habet subalbidus la tum tenuē ⁊ longū simi lem cartamo q̄ carem'.
Talus.i.cauilla.
Tamar. sūt oēs dactili ima turi vel palma dactili.
Tam vel tem.i.lutū. bolus armenū. Ste. Tami.
Tamnion gre. virgultum.

Cap. CCCCCCXLVIII.

Tamarindi ara. a tamar. quod est dactilus. ara. ⁊ lat. i. dactili indi. gre. vero oxifeni cia. i. acetosi dactili ⁊ sunt dactili silueſtres. SERAPI. nascitur multum ex eis in cesarea ⁊ in terris namē. ⁊ folia eius sunt sicut folia salicis. defertur ex terris indie ⁊ ē fru ctus colozis rubei ⁊ habet medullam plurimam plusq̄ ꝛi locaracta crocei colozis ad nigredinem tendens ⁊ habet melleitatem ⁊ est illud quod ex fructu administrat̄ postq̄ egrediuntur grana eius ⁊ meliozes tamarindi sūt noui re centes non aridi sapozis acerrimi. sunt fri. ⁊ sic. in tertio. la xat coleram ⁊ reprimit acuitatem eius ⁊ abscindit vomi tum ⁊ aufert pituritum. ⁊ dosis aque eozum postq̄ deco quuntur est li. ß. ⁊ auferunt sitim. Et idem auc. Mesaa. est fri. in tertio. mollit ventrem ⁊ est sicut pruna nisi quia est subtilioz ⁊ minozis humiditatis. PAVLVS capitulo de tamarindo. est frig. ⁊ sic. in secundo. Auicen. de viribus cozdis ꝙ confortat coz ait.
Tamariscus agrestis quid est.l.cafa.
Tamariscus domestica. qd est.l. Athel. Murice. Car mezith. Tarfa. ara.
Tamarisc' masculus: idest cipressus.
Tamarix: idest bruca ere cta. ⁊ est tamariscus.
Tamub.i.xilocaracta.
Tamnos:idest frutex. Thā nos etiam mirica est.i.ge nesta.
Tannus. qd est.l. fesireſim.
Tāquimolie:idest gimolea chimolea. Ste.
Tantades. Loz. cel. sunt cō sille indurate.
Tanaceti. Tanageta. Ta nasia. qd est.l. artbemisia ⁊ abzotanum.
Tanagar:idest lactarolus ⁊ est scrofularia.
Tanagat:idest esula.
Tanagin: idest titimallus.
Tanam.i.bonū malanum.
Tanafgi:idest pondus vni us tertie.
Tanebila nascas: idest sco ria eris.
Tantes:idest arthemisia.
Tanum:idest puluis cozti cis quercus.
Taos. taon. gre. ⁊ ara. idest pauones.
Tapsia. quid est.l. Tadsia ⁊ mezabarā. ⁊ tapsia apud Pau. est rubea tinctozū.
Tapsilis. cibus ē qui fit ex lentibus.

Cap. CCCCCCXLIX.

Tapsus fm Diasco. Arboz est si milis palme folys ⁊ alti tudie. nascitur in italia ⁊ in cāpania ⁊ in hyspania. In italia vero eius semi ne galline impinguātur. vnde si homo gustauerit solutionez ventris patiē. tapsus vero qui nascitur in calabzia tantā vim ha bet vt quisqs sub ea doz mierit aut sederit statim piculuz sustineat vite. nā ibi se necant transeuntes viam.
Tapsus barbassus. quid est .l. flōmos.
Tarozaro lentiscus.
Tara.i. grana viridia ha bens ⁊ dura.
Tarachisa.i.pisces saliti vl' ova piscium salita.
Tarad.i.radix rubee.
Tarafa. ⁊ Tarfe.i. Tama riscus. Ste.
Taram: idest auis in pala to habens dentes.
Taralme:idest feniculus.

¶ Cap. CCCCCCL.

Taratin ara. lat. Jsculi. vl' lābzici terre. SERA. auc. Hal. sunt vermes qui inueniunt̄ quā do foditur terra vel aratur. ⁊ quando ipsi teruntur ac po nuntur super neruos incisos conferunt iuuamēto magno subito ⁊ manifesto. Et quādo datur in potu cum rob ē me dicina prouocans vrinam. Et idē auc. Diaſ. quando fozti ter conteruntur ⁊ ponuntur super neruos incisos conglu ctinant eos ⁊ non oportet ꝙ vulnus dissoluatur nisi post tres dies ⁊ quādo coquuntur in oleo ⁊ distillatur de eo sta per aurem dolentem sedat dolozem eius. quādo teruntur fozriter ⁊ bibitur ex eis cum rob prouocant vrinam ⁊ frā gunt lapidem ⁊ curant bycterici am.
Taraxa. Taraxacon. Taraxaten. i. cicozea vel endiuia. sil uestris gre. troxima. Tarasequi tarsequi. Ste.
Tarcen. Tarcon:idest saturegia.
Tarenus. ponderat grana. 20.
Tarsa Tarmezit. ara. idest tamariscus.
Tarfalti. Tarfati:idest puncta rubea que post optalmiaz in oculo remanent.
Tarifilon:idest filius ante patrem.
Tarcanon:idest kisk. kisch.
Tarcon. est berba piretri.
Tarimetā gre. pulticulam ex farina sozbilem. Demo. ca pitulo de obtalmia.

¶ Capitulum. CCCCCCLI.

Tarmus Termes. ara. vel tarmos. lat. lupinus. SERA. auc. Diaſ. Sūt ex lupinis qdaz dicti regales ⁊ sunt silueſtres quoz folia sūt albidioza do mesticis ⁊ quidam sunt domestici qui comedunt̄ post eo rum elixationem ⁊ infunduntur in aqua pluribus diebus donec recedat amaritudo ⁊ generant humozes grossos. GALIENVS sexto sim. phar. capitulo. Tarmus. i. lupinus comeditur quidem decoctus ⁊ multis dieb' de ponens amaritudinem in aqua fitq̄ cibus grossozum bu

morum ⁊ pharmacum vero hic talis ex emplasticis est q̃ non habet amaritudinez ⁊ est abstersiuus ⁊ diaforeticus. necat etiam lumbricos superplasmatus vel siquis ipsuz bibat cũ melle vel bibat cũ oxizachara siue etiã ipsius decoctio nata ẽ lumbricos educere. immo ⁊ superfusa deforis conuenit morfeis scabiei cancrenis ⁊ malignis vlceribus. hoc quidẽ abstergẽdo illa: vero ꝛsumendo: sine mordicatione desiccando expurgat ⁊ aperit opilationes epatis ⁊ splenis si bibatur cũ ruta ⁊ pipere attrahit tam menstrua q̃ embriones cum mirra ⁊ melle impositus. Est aũt ⁊ ipsius farina immordaciter diaforetica. nõ enim liuida solum sed scrofulas ⁊ sinata dura sanat. tunc enim oportet eos in aceto comedere vel oximelle vel oxizachara iuxta complexiones patientiũ nec non passionis differentiã cogitantes illud quod oportet. non est autem presentis negocij distinguere talia. diafozat enĩ ⁊ liuida ⁊ cetera oia q̃ prius dicta sunt decoctio. ipsa etiaz farina nata est facere.

Tarmus agrios vel lupinus siluestris amarior ⁊ validior in omnibus domestico est ei similis existens ꝗz genus. Et idem fm translationẽ ara. desiccat sine mordicatione abstergit resoluit mũdificat ⁊ aperit ⁊ occidit lumbricos qñ fit emplastrum exterius. ⁊ quando comeduntur cũ melle aut bibuntur cum vino admixta aqua ⁊ farina lupinozuz resoluunt sine mordicatione ⁊ curant liuores ⁊ apostemata ⁊ scrofulas quando coquuntur cũ aceto ⁊ melle. ⁊ quando fit emplastrum cũ eis sciatice confert: ⁊ confert empetigini ⁊ vlceribus capitis scabici botbor ⁊ vlceribus fraudulentis. Et quando bibitur cũ ruta ⁊ pipere aperit opilationes epatis ⁊ splenis ⁊ prouocat menstrua. ⁊ nascale ex eis cũ melle ⁊ mirra expellit fetum: ⁊ farina eozum facit hoc. lupinus siluestris vel regalis valet ad ea q̃ dicta sũt.

Tarsum: idest bleta. Hal. in lib. de Alimentis.

Tarsus gre. margines palpebrarum. Demo.

Tartarum Tartar. ara. quid est. l. baarin.

Tarugilos: idest plantago.

Tascatas lamaidez: idest testa subtilis qua aurifices vtũtur in purgando aurum.

Taseron: idest quattuor res. Tessara.

Tassus barbassus. quid est. l. flõmos. Dia. Auicen. busuri. ·Plinius libro. z6. cap. 6. ara. Bustr.

Tatimeo: idest ebulus.

Taubalum: idest tubel. Ste.

¶ Capitulum. CCCCCCLII.

Tauf ara. lat. lana. SER APION. auc. Hal. lana succida confert attritioni ⁊ conquassationi mẽbrozum ⁊ neruozum ⁊ quando fricatur corpus cum ea sordes que est in ea confert ad penetrandũ. Sed lana lota ẽ conferens in hoc q̃ est ipsa materia recipiendi omnem rẽ humidam ⁊ omnem liquozem quando in eo infunditur ⁊ quãdo aduritur fit virtus eius ca. cuz subtilitate quouscq̃ ipsa aufert carnem superfluã ab vlceribus ⁊ ponitur similiter in emplastris desiccatiuis. ⁊ modus adustionis est q̃ ponatur in vase nouo ⁊ cooperiatur coopertozio perforato multis foraminibus ⁊ sic aduratur. Idem auc. Diasco. quando infunditur in aceto ⁊ oleo ro. confert sode ⁊ dolori stomachi ⁊ aliozũ membrozũ. ꝗz adusta hz virtutẽ calefactiuam adustiuam stipticam ⁊ cauterizatiuã ⁊ aufert carnem superfluam ab vlceribus ⁊ incarnat ⁊ consolidat ea.

Taugueibel: idest omnes species que in cibarys ponunt vt piper cinamomum ⁊c.

Tauis: idest terra barbarozum habens siccitatem.

Taum: idest exitura facta in carnibus laxis vt subascellis. ⁊ post aures ⁊ inguinibus ⁊ est ex greco corrupto.

¶ Capitulum. CCCCCCLIII.

Taum ara. gre. scozdum siue scozdeon lat. allium. SER APION auc. Diasco. est ex eo dompe sticum ⁊ agreste ⁊ est quoddã ex eo quod reperitur in babilonia. quod nõ est diuisum in dentibus ⁊ vocatur porrinum. Idem auc. Halie. domesticum est ca. ⁊ sic. in tertio ꝗz agrestis sapor est compositus. nã in eo est amaritudo acuitas stipticitas ⁊ pũctio acuitas eius similis ẽ acuitati alij domestici ⁊ istud est scozdeon ⁊ est fortius domestico. Est aliud quod vocatur porrinum ⁊ virtus eius est sicut alij ⁊ porri ⁊ est habens folia similia folijs porri nisi quia sunt strictiora ⁊ habet stipitẽ longitudine vnius brachij ⁊ plus super quem est flos albus ⁊ virtus eius ẽ sicut alij domestici nisi quia est plus calefactiuum. Et idem aucto. Ysaac benaram. Allium porrinuz est planta sicut planta porriyl tramarini ⁊ in sapore suo est simile allio ⁊ porro. ⁊ propter hoc virtus eius est composita ex virtute ambozum ⁊ facit ea que faciunt porrum ⁊ allium nisi quia operatio eius est debilior operatione ipsozũ ⁊ coquitur ⁊ fit dulcius ⁊ comeditur. deinde sicut porrum domesticũ. hanc speciem alij inuenies in. l. curat h. Et idem aucto. Ruffi. Alliuz domesticum calefacit ⁊ incidit humores grossos ⁊ viscosos nocet visui quia adurit tunicas oculozum ⁊ eozum humiditates ⁊ conturbat visum. ⁊ est nociuz auribus capiti pulmoni ⁊ renibus ⁊ si est in aliquo loco in corpore dolor excitat ipsum. ⁊ mouet ⁊ generat ventositates ⁊ vomituz. recens est melius ad prouocandũ vrinam mollit ventrẽ expellit lumbricos. ⁊ coste alij quando comeduntur crude expellunt lumbricos ⁊ conferunt strangurie ⁊ difficultati vrine. Raby moyses capitulo de allio. scozdeon ⁊ allium agreste est ca. ⁊ sic. in q̃rto. Est aũt apitiuũ ⁊ abstersiuũ cõsolidat vlcera fraudulenta ⁊ est bonũ attritiõi lacertozũ.

Taur: idest thaurus.

Tauri: idest scarabei terrestres. ·Pli. lib. 30. capit. 3. post principium.

Tauros gre. taurus Juuencus. ⁊ Tauros dr oscũ. l. bursa testiculorũ. ·Pau.

Taurion: idest celidonia.

Taurocollen. quid ẽ. l. glucren. Diasco.

Taxobolus. i. artbemisia.

Taxus arbor. Dia. est similis palme ⁊c. ·Pli. lib. 16. cap. ii. in fi.

Teangi: idest auis.

Teafi. gre. sulphur. Teafinos sulphureus.

Tebal. est genus fistule.

Tebemualse: idest squinantium. Tebenmata. idez.

Tectus: idest cicercula.

Tedanus: idest flos calcis.

Teda est lignuz pingue vel pini vel abietis quo rustici pro candelis vtuntur. antiqui nuptias sine horuz lumĩe nõ celebrabãt

Tefigie Tefisie. l. gũmi rute agrestis. Terficie. Alientuz. Hal. pri° de simpl' med. cap. z°. disti. tertie.

Tefisic: idest tamariscus.

Tefra gre. konis. i. cinis.

Tegula. quid est. l. casef.

Teganistos. tiganistos gre. frixus. tiganon: frixoziũ.

Teilon ara. bufso.

Teilule ara. verruce que ⁊ burache.

Teli gre. tilt. i. fenugrecuz.

Telophin. quid est. ·Pli. li. z7. cap. vltimo post pn°.

Telefion. Dia. quod multi aiõ agreste aut bzõ ⁊c.

Telegonõ berba. ·Plinius lib. z5. cap. 9. circa mediũ

Telgetron. Dia. folia babz similia coziandro ⁊c.

Telil ara. in cirugia albuca sin ẽ pustula i palpebris veniens similis verruce aliqñ sicca: aliqñ bũida.

Telu ara. est species vlceris. Hal. in secretis medicine ad scabiem.

Tenica. quid est. ·Pli. libro zi. cap. i6. in medio.

Tenia piscis. ·Pau. capitulo de america.

Ten ara. lutum.

Teil. est quoddaz genus piscis. ⁊ Teil ara. gramen. Agrostis Theiluz. Ste.

Teiugi: idest auis minuta.

Tela aranea. quid ẽ. l. bambebur.

Telas: idest vulnus.

Telea. i. satureia. ⁊ Telea. i. vlmus. ꝗz falso. immo est arbor dicta tela.

Telis. i. fenugrecũ. silicula.

Telsendis: idest piretrum.

Telub: idest tinea.

Telul: idest fistula.

Temalcũoleo. i. chimolea.

Tembul. Temp. est foliuz idest tenup. ara. Auicen.

Tenãtos gre. ẽ chorda que in capitibus musculozuz aggregatur ex neruis q̃bus ipse musculus contexitur. ligamẽta vero dicunt quibus ossa colligãtur inuicem. sensu hec carent. illa abundant. Hal. lib. de euchimia.

Tenapiũ. i. sinapis alba.

Teneasemon: idest argilla.

Tenitrius: idest minutuz.

Tenim ara. draco.

Tenontas: idest nerui ceruicis gre. Demo.

Tenstulus: idest serpens.

Tenta: idest stuellum. pinna. Lor. cel.

Tenup. quid est. l. cansice.

Tenubueli. Ste. est species arborzis pini. Auicẽ.

Teozica: idest vrtica.

Tephisie: idest gummi rute agrestis.

Tepestrisi. Ste. i. sermaci. Sermacum. Sarmech.

Atriplex vel species eiº.

Tepmiptides. i. quiasticon vlcus in angulo oculo ꝓpeti humozem emanax. ·Plinius libro. cap.

Tepor: idest torpor.

Terra egyptiaca. Alexan. cap. emigranca.

Terra alchichi. i. creta. que inuenitur sub terra.

Terra armeni. terra rubea idest lutum armenum.

Tereniabim ara. Man. quidã dicunt q̃ ẽ manna. sed falso. immo ẽ vt mel albuz babens saporem manne. SER APION. Tereniabin. i. mel ro. vnde est ros cadens de celo ⁊ assimilat melli granuloso ⁊ aggregato grossis graniculis ⁊ est nominatũ mel rozis ⁊ plurimum cadit super arbores que sunt in terra corasceni ⁊ in oziente que arbores habent folia ⁊ spinas virides ⁊ flores rubeos ⁊ non faciunt fructũ. ⁊ cadit in castella super summitates palmarũ. ⁊ virtus eius ẽ equalis mollificatiua ventris. ⁊ est humectatiua pectoris ⁊ cõuenit calidis naturaliter ⁊ proprie quãdo soluitur in aqua iniuiba rum ⁊ prunozum ⁊ est ex eo melius album ⁊ nouum ⁊ dosis eius est ab auĩ. io. vsq̃ ad. zo. Et idez auc. Abix. Sedat inflammationem febrium calidaruz ⁊ aufert sitim ⁊ mollit ventrem mediocriter ⁊ educit coleram faciliter. ⁊ melius ex eo est album nouum.

Terentellum. i. trapanum.

Teretate. i. pix liquida.

Terf: idest pix. Sera.

Teretix gre. acada. Tettix

Tergia. Dia. vlcera sunt in modum faui.

Terma. lupinaria gre. lupini. ·Pau. Ste. termesum.

Tergio. idest filex. Teriatis idem.

Tergia gre. lat. frigolico.

Terica: idest tribuli.

Teriopomon. i. betonica.

Terid. i. mice panis sup q̃s funditur ius aliquod.

Terfie. Terficie. Terfigie. Tefisie. idest gummi rute agrestis.

Terra astra. idem.

Terra figuli. Terra mũda idest cretica ⁊ satis stiptica. l. argilla vel creta.

Terra lune. i. lutum lune.

Terra nidi yrũdinis. quid est. l. gi.

Terra rubea. i. fungus vesenichus. l. hamech.

Terra sigillata. quid est. l. Teumacem. lepnia.

Terra stelle. i. talk. Hal. primo de simpl. med. ca. iz. l. lutum samium.

Terazit. Teractbit. Teratich. i. fungus qui nascit i pede rose canine vl' barbe hyrcine cuius succus expressus ⁊ siccatus vocatur hypogstidos. l. barba hyrcina.

Terabic. i. berba iudaica.

Terapentica. i. curatiua.

Terbentina. est gummi arborzis dicte terebinthus. ⁊ ipsa vocatur ab Auicẽ. glucten albotin. sed aliq̃ legunt albotim. sed falso ⁊ est zapinus. l. botim.

Terebinthus qd ẽ. l. botiz.

Terrebabi. i. mãna ꝛsecta.

Terapeuma. g̃. remedium.

Terapia gre. curatio. medicamẽ. medela. remediũ. terapeuo. curo. medicor. Hal. 6. memiri. cap. pmo.

Teredo gre. teredones. teridones grossi vermes q̃ in lignis generant. teredon. ipse vermis.

Cap. CCCCCCLIII.

Terigia. Terugia oculi. pterigia. idest vngula oculi. Dia. ·Pau. aliter suffusiones tenues.

Teridone. i. pforationes ac si fierent cum terebello.

Termuagria. i. lupinus.

Termosormos: idest lupinus agrestis.

Termenabit. est potus qui fit ex dactilis ⁊ ficubus siccis ad spissitudinez redactus sicut mel salis calore: ⁊ hoc fit in locis calidis. nam terme. idest locus calidus. Nabit vero dicitur potus predictus qui fit in locis calidis ⁊ illud est quod dicitur mãna confecta.

Terme. Termos soterran dus. i. omnes species calide. vel terme: idest locus calidus. inde termantica idest calida dissolutiua.

Termantica. i. calefaciẽdo dissolutozia. Halienus in dinamidys.

Terminum: idest vrtica.

Terdigo vel torpigo piscis quid est. l. fead.

Terũge. i. citratũ ⁊ gre. vocatur spẽs q̃daz ozimi.

Tesabuc. i. cuz vnus pes offendit alium.

Tesalago. tussilago. i. saluia lib. antiquo. de sim. mecõ.

Tesapiũ. i. sinapis semen.

Tessara. gre. q̃ttuor ide tyriaca diatesseron quia fit de quattuor rebus. Taseron idem.

¶ Capitulum. CCCCCCLV.

Test ara. vel affef siue terf. lat. pix. Sciendum q̃ pix fit ex arboze ligni aryn ⁊ est arbor scerbin vl' deda ⁊ est cedrus. vel pinus masculus cuius fructus dicunt coni. est ex ea bu. ⁊ sic. SER A. auc. Dias. ⁊ bu. Colligitur ex arborzibus ligni arin idest masculi pini ⁊ profert fructũ paruum ⁊ ex eo fit lumen vt apparet in. l. Cinobar. Et melior ex ea est alba leuis splendens ⁊ munda. GALIE. octa. sim. pbar. ·Pix que qdem sic. ⁊ cali. in tertio a commẽsuratis ⁊ plus siccare nata ẽ q̃ calefacere. que liquida ecõtrario calefacit plusq̃ siccet habet ac quid subtilium partium quo asmaticos ⁊ empicos iuuat. ⁊ habet quidẽ quid digestiuum ⁊ diaforeticum sicut ⁊ serin gustum subamarum quid ⁊ acre. ita aũt ⁊ leprozos vngues educunt mixte cum cera ⁊ empetigines curant. digerunt autem duros ⁊ indigestos humores omnes quãdo ponuntur in cataplasmatibus fortior vero ad omnia talia est liquida. dura vero pix ad hec quidem peior est. ad consolidationem autez vulnerum magis ydonea. palam ergo ex his est quoniam quid copiosum humiditatis calide commixtum est pici liquide. ·Piseleum. i. oleum picis fit ex pice humida quãdo coquitur ⁊ est quedam ex ea similis visco sua viscositate ⁊ nominatur viscosa. Est alia ex toto sicca. ⁊ melior est illa que est pura tenax ⁊ odozifera similis resine pini. Sapor huius est acutus ⁊ fere amarus. est cal' in tertio ⁊ desiccatio est plusq̃ calefactio ipsius.

Testaticula: idest politricum.

¶ Capitulum. CCCCCCLVI.

Testiculus omnis cuiuscũq̃ animalis sit non habet bonitatez nutrimenti manifestã nisi testiculus gallozum impinguatozum. ipse nãq̃ est boni nutrimenti plurimum ⁊ omnis species testiculi proprie qui sunt difficilis digestionis quando digeruntur nutriũt plurimum. ⁊ plurimum ipsozum est difficilis digestionis ⁊ plurimi nutrimenti. ⁊ proprie qui sunt de animalib' magnis grosse carnis. Auicẽ. libro. z. cap. de testiculis.

Testiculus canis leporis ⁊ vulpis. quid sunt. l. cbastalkel. sunt spẽs satirionis. Dia. Orchiquã cinosorchi dicũt ⁊c.

¶ Capitulum. CCCCCCLVII.

Testiculus sacerdotis vel zemac. berba est sup terram expansa cuius folia sunt pinguia ⁊ rotũda. flos eius crocus radix eius ẽ testiculis paruis plena. ⁊ albis qui comesti valent contra vitium emoroidarum.

Testudo est quoddam animal paruum cuz testa dura sa-

tis horribile ad videndũ pro quo.l.latamie.
Testulus:idest serpens.
Tetamatin:idest manna.
Tetamonon:idest ros.
Tetanon.i.tesabuc.⁊ Tetanon:idest galbanum.
Tetanica.Betonica. vetonica.Dia.-Plinius.
Tetrix.teretix gre.atada.
Tetragiõ põdus vnciax.3. gre.libella.pua libra quadrans.s.
Tetonicon.Dia.folia babꝫ similia edere.6.⁊c.
Tetraspoda gre. quadrupedia.
Tetanum:idest flos calcis vel muri. ꝓm alios calx. vel gipsum.
Tetrimmenos gre. tritus.
Tetanus.i. spasmus tenẽs totum.-Pau.Lor.cel.titanos.cũ eqliter ad vtrãq; partem tendunt vnde se ipsos flectere nequeunt.
Tetis.i.caro gingiuarum.
Tetoniueos.i. pentafilon.
Tetras Tetra gre. q̃tuor inde tetraceus. idest febris q̃rtana vnguentũ tetrafarmacum.
Tetregensis:idest enula.
Teucis grece.loligo herba amara.i.gummi pini.
Tetraitb.herba iudaica.supasanans.idem.
Tetracuron gre.cucumer.
Tetraizᵒ gre.molaris dens q̃tuor radicibus berens. Lassius fe.

Lap. CCCCCCLVIII.

Teugibel ara.lat.zinziber. SERAPION auc. Diasco.Est arbustũ quod reperitur in terris arabum ⁊ homines illius terre vtuntur folys eius in multis rebus sicut vtimur ruta in cibis ⁊ potibus ⁊ decoctionibus ⁊ alys: ⁊ radices eius sũt parue sicut radices ciperi quarum color versus albedinem declinat ⁊ sunt sicut inutilitate: ⁊ in sapore earum est delectabilitas ⁊ similitudo saporis piperis ⁊ habent bonum odorem ⁊ oportet ꝙ eligantur ille que non sunt perforate ⁊ quidaꝫ sunt qui conditunt zinziber cum melle ⁊ quidam cum rob ⁊ quidã cum aqua ⁊ sale ⁊ hoc ne putrescat ⁊ sic ponunt in terreis vasculis vt deportetur ad partes romanorum ⁊ est conueniens in cibis ⁊ comeditur cũ piscibus ⁊ sale. GALIE. sexto sim.phar.radix huius plante defertur ad nos ab india ⁊ est illud in quo est iuuamentum.⁊ virtus eius est calefactiua fortiter cum humiditate. propter hoc accidit ei ꝙ corroditur ⁊ putrescit cito quoniaꝫ in eo est humiditas superflua. PAVLVS zinziber.est ca. in tertio humi. in primo.vinum decoctionis eius ficuum siccarum ⁊ passularum valet ad frigidam tussim ⁊ spiritualium frigiditatem.si etiam puluis eius in ficubus ponatur ⁊ sic cõedatur.puluis eius in cibis confectus ⁊ exhibitus sincopizantibus confert.per biennium seruatur. ⁊ est domesticum ⁊ silueſtre.domesticum est quod karopos colore:sapore vehementi acuto solide substantie.domesticum vero subalbidum acutum habet saporem sed non adeo vehementẽ nec substantiam adeo solidam vnde cum franguntur partes sibi coherent quibusdam ramusculis.In silueſtri vero raro vel nunq̃ sic inuenitur.
Teucris vel Teucrion.-Plinius libro.⁊5.capitulo.5. ante medium.Diasco.
Teutblon.-Pau.capitulo de satiriasi.

¶Capitulum. CCCCCCLIX.

Teumacem vel bumatum vel terimatbin.ara. gre.lemnia.fragidos.lat.terra sigillata. SERAPION auct.Diasco.capitulo. Teumacẽ. idest terra sigillata.⁊ est sigillum marinum ⁊ est sigillum layce ⁊ est vna ex terris almayum ⁊ multi ex lutis illi similantur ⁊ color eius est similis mogre.sed discernitur ab ea quia quando tangitur digitis nõ adheret eis sicut mogra. ⁊ est viscosa parum ⁊ in ista sigilla fiunt . ⁊ almaytin ⁊ color omnium illorum est rubeus sed illa que est vera ex eis foditur ex terra fundosa vbi nõ est arbor neq; herba neq; lapis. Accipitur igitur ex minera illa sua ⁊ ifunditur in aq̃ donec dissoluitur ⁊ spissatur ⁊ agitatur fortiter: deinde dimittitur donec resideat ⁊ tũc abycitur ab ea aqua que supernatat cum facilitate:⁊ postea colligitur quod est pingue ⁊ viscosum:⁊ abycitur quod est lapidosuz in fundo vasis. Deinde ponitur illud pingue ad siccandum donec fit sicut cera mollis: ⁊ sic diuiditur i frusta parua ex quibus fiunt trocisci ⁊ sigillantur qui desiccantur in vmbra donec recedat aquositas ⁊ completur desiccatio. Et idem auct.Halieni.In substantia eius est acreitas ⁊ est in ea parum stipticitatis desiccat sine mordicatione ⁊ curat vlcera fraudulenta etiam si fuerint sordida.Et quando conficitur cum aceto forti vt fiat sicut lutum ⁊ ponitur sup vulnera recentia gluctinat ea.⁊ curat vlcera antiqua.⁊ dissolue ipsum cum quocunq; videbitur magis competere necessitati sicut cum aceto aqua mixto aut secaniabin aut vino aut mellicrato ⁊ conuenit iuuamento manifesto babẽtibus vlcera in intestinis anteq̃ fiant putrida facto clisteri cum ea aut data in potione.⁊ fiat cum ea clistere postq̃ precesserit clistere cum aqua mellis.⁊ postea cum aqua salis :deinde cum succo plantaginis: ⁊ detur in potu cuz aceto fortiter mixto aque ⁊ conuenit morsui tiri ⁊ aliorum animalium venenosorum ⁊ canis rabidi quando bibitur cuz vino limpbato ⁊ quando linitur super locum morsus cuz aceto.⁊ similiter oportet ꝙ liniantur omnes morsus animalium venenosorum deinde ponatur super vulnus folium aliquod quod sit resistens putrefactioni illius. ⁊ ex melioribus est folium allei agrestis.⁊ post folium prasij: ⁊ medicamen quod sumitur ex luto sigillato ⁊ grano Juniperi:in quo admiscetur ex bolo armeno quantitas parua quando bibitur ex eo ab eo qui timet potionem venenosam prohibet nocumentum eius ab eo.⁊ sumunt eum in potu illi qui iã sumpserunt medicinam venenosam dum ipsa adhuc est in stomacho suo.prouocat enim vomitum ⁊ expellit nocumentum ab eo ⁊ liberat eum a morte. Ego fui expertus in illis qui biberunt cantarides ⁊ leporem marinum.nam dedi eis in potu de hac medicina ⁊ feci eos vomere statim ⁊ euaserunt neq; passi sunt aliquod accidens malum ex veneno ipsorum. DIASCO. capitulo de terra sigillata. lemnia fragidos terra est ex clauica sordida ⁊c. Et idez ꝯ translationem arabicam.quando sumitur in potu resistit medicinis mortiferis ⁊ omnibus venenis forti contrarie tate.Et quando bibit quis ex eo ⁊ post sumpserit in potu medicinam mortiferam facit eam egredi per vomitum ⁊ non nocet ei.Et est conueniens morsibus ⁊ puncturis venenosorum animalium ⁊ ingreditur in cõfectionibus plurium medicinarum compositarum. SERAPION auct.Alcanzi.est bona si pulverizetur ex ea os vnde fluit sanguis.stringit enim cum statim ⁊ non est medicina que abscindit fluxus sanguinis sicut ista. Et idem auct.-Pau. quando ponitur super adustionem ignis non sinit locũ vesicari ⁊ datur ex ea in potu post casum in quo continetur lesio interiorum membrorum ⁊ liniuntur cuz ea membra post percussionem ⁊ casum ⁊ attritionem ⁊ prohibet ea ab apostemate ⁊ si fuerit solutio continuitatis consolidat. ⁊ẽ de melioribus medicinis contra venena. PAVLVS capitulo de terra sigillata cali. ⁊ ficca. Auicen.de viribus cordis.terra sigillata temperate complexionis est in cali. ⁊ frig.conformis humane complexioni nisi quia eius siccitas maior est humiditate.habet autem virtutem mirabilem confortandi cor.
Teutria:idest camedreos.
Teutrion.idest polium montanum.vel eritrodanum.
Thaer:idest indicus.
Thaguebil.idest species que cibis miscentur pro sapore vt piper ⁊c.

¶Capitulum. CCCCCCLX.

Thal. vel balcal ara.gre.oxi. vel oxos lati . acetum GALIENVS.8.sim.phar.cap.oxos. i.acetuz in ꝓmo lib.monstratũ est mixte sube existere.s. calide ⁊ fride ambabus subtilibus partibus.superat vero calidi tatẽ friditas.siccatiuũ vero sufficienter ẽ hoc pharmacuz vt sit terty gradus iã cõpleti qñ est forte. SERAPIO. aucto.Hal.suba eius est subtilis cõposita ex cal. ⁊ frig.nisi qꝫ friditas ẽ amplior in eo q̃ cal.⁊ desic.in tertio prope finez qñ fuerit antiquũ ⁊ ẽ nociuũ neruis.Idẽ aucto. Dias. acetũ ifrig.⁊ stipticat ⁊ ẽ bonũ stomaco ⁊ prouocat appetitũ ⁊ abscidit sanguinẽ a quocunq; mẽbro fluat si bibatur aut fiat sessio i eo: ⁊ cogtur cũ cibis ⁊ conuenit cursibꝫ superfluitatũ ad ventrẽ ⁊ qñ ifundiť in eo lana nõ lota aut spõgia curat apostemata in ꝓncipio ipsoꝝ ⁊ restrigit matricẽ egressaz aut anũ exeuntẽ ⁊ stringit gingiuã sanguinolẽtã ⁊ confert vlceribus fraudulẽtis berisipille formice ⁊ scabiei vlcerose empetigini emorroydibꝫ ⁊ panaritio ⁊ abluuntur cũ eo vlcera fraudulenta. Et quando miscetur cuz pauco furfuris ⁊ ponitur tepidũ super podagrã conuenit. Et quando coquiť cũ melle ⁊ linitur cũ eo liuor sub oculo aufert eũ.Et quãdo ifundiť spongia in aceto que ꝑus fuit ifusa in oleo ro.⁊ apponiť fronti conuenit sode a calore solis:⁊ fumus eius conuenit grauitati auditus ⁊ tinnitui auriũ.Et qñ distillať in aurẽ occidit vermes i ea: ⁊ qñ bibiť calidũ confert accipientibus medicinas venenosas: ⁊ qñ bibiť cũ sale obuiat nocumẽto toxici: ⁊ qñ bibiť eradicat sanguisugas q̃ adheserũt gutturi.⁊ ꝓuenit tussi antiq̃ ⁊ qñ bibiť calm conuenit asmati:⁊ qñ fit gargarismus cum eo abscidit cursus humoꝝ veniẽtiũ ad guttur ⁊ cõfert sgnãtie:⁊ casui vnule: ⁊ collutio oris cũ eo calo cõuenit dolori dentium. PAVLVS.fricatio eius cum sale circa volas manuum ⁊ pedum valet cõtra frenesim ⁊ litargiaz.
Thalasmo est quedam confectio.
Thalasso melli:idest aqua marina ⁊ mel.
Thalapeos vincetoxicum.
Thalibech ara.edera.

¶Lap. CCCCCCLXI.

Thalaspium vel thalapis vel scandillatiũ gre. ⁊ la.leuisticũ silueſtre vl nasturtiũ silueſtre vel pes gallie. DIASCORI.Nasciť i tumulis ⁊ i vys ⁊ sup tegulas.herba ẽ minuta folia hãs angusta duobꝫ digitis lõga ⁊ i sũmo disa ⁊ piguia virgã i medio ꝓferẽs duoꝝ palmoꝝ cũ paucis ramulis in qbus fert semẽ latũ sicẽ cartamo ⁊ obrotundũ ⁊ veluti ꝓquassatuz. vñ ⁊ nomẽ sũpsit florẽ hz subalbidũ vtus ẽ ei termantica potissime semen eiᵒ.potui datũ i acceptabuli q̃ritate ꝑ superiora ⁊ inferiora purgationẽ facit vehemẽter sciaticos ꝑ clistere adhibitũ medeť.bibitũ menstruis iperat aborsuz facit. GALIENVS.6.sim.phar.Est aũt talapis leuisticũ silueſtre vel scandilatũ cuius semen acris virtutis est qua aꝑata rũpit ⁊ per anũ impositũ sciaticis conuenit. Est aũt ⁊ alteꝝ purgatiuuz colericorum subtus ⁊ super bitum in oxifabi multitudine lege Lardamus.
Thalasteos.i.gladiolus. Thalatos.i.poligonos.
Thaltikos grece nutribilis.
Thallon grece virens viridis.

¶Capitulum. CCCCCCLXII.

Thaleb. ara.lat.vero vulpis. SERAPIO.auc. Halie.Oleũ in quo decoquiť vulpis ꝓuenit multuz iuncturaꝝ dolorib⁹ ⁊ multi medicoꝝ ponunt ea viuentẽ in vase cũ oleo ad coquẽdũ: ⁊ qdã ponunt eas mortuã.nã qñ dolor ẽ propter humorẽ grossuz viscosuz ⁊ adherentẽ ⁊ existẽ i profundo mẽbri nõ põt eum trahere medicia totuz propter sui multitudinẽ aut propter grossitiẽ substãtie sue ⁊ viscositatẽ aut ꝓpter friditatẽ ipsius nimiã aut ꝓpter ventositatẽ inflatiuaz que generať ab eis. In veritate dico ꝙ illi q̃ operanť cũ vulpibus ad hoc ipsi faciebãt cũ eis balnea in qbus egrũ ponebãt ⁊ iacebat ibi adeo ꝙ oleũ coopiebat corꝫ egri totũ ⁊ iubebãt ifirmo ꝙ staret ibi multũ ⁊ faceret morã longã ibi.Contingebat ergo ex hoc ꝙ oleũ illud resoluebat id qõ erat in iũcturis ex aꝑate humoꝝ in loco ⁊ nõ faciebant hoc solũ:imo euacuabãt ab eo qõ erat in toto corpore suo ex supfluis bũoribus: quãuis i corpore babẽtis dolorẽ iunctuaꝝ esset repletio magna:nõ ergo ẽ miꝝ si hoc medicamẽ cõuenit ei i hunc modũ.nã bũores nõ descendũt ad iuncturas eorum: imo euacuãtur per resolutões ex loco vbi sunt.Et illi qui sunt i iũcturis resoluunť ẽt. PAVLVS pulmo vulpis desiccatus ⁊ potatus põdus.3.i.multũ ꝓuenit asmati: sed Auicẽ.dicit ꝙ hoc medicamẽ valet corpore purgato.
Thameb:idest vua.l.vitis.
Thamissana quid est lege laieralmarien.
Thamnos:idest mirica genesta.
Thanegi.Stephanus ẽ fumus ligni ritinis:idest ligni colofonie.
Thaom arabice allium.
Thaos:idest pauo.
Tharchemeter est quidaz musculus core.
Tharcon.Tharona :idest granum lentisci.
Thanatos gre . moris inde athanasia immortalis.

Lap. CCCCCCLXIII.

Tharo. ẽ quedã herba que i terra hyerosolimitana plantatur in ortis.⁊ tunc eius acuitas ac superflua caliditas auferuntur. vñ ad comedendum bene sapida redditur cuius grana carpobalsamo sunt similia cum quibus balsamũ quandoq; falsificať. Est enim lignuz balsami eiᵒ ligno simile atq; oleum oleo. Alman. tractatu 3º.
Tharubil.i.Thaguebil.
Thaum arabice grece scordeon latine.Alleum.
Thaus:idest pultes.
Theacia.Theata: id ẽ bleta alba ⁊ nigra.
Theberb est compositum nomen loci.
Thegemata. i. dulces fructus duros habẽtes cortices vel restas.
Theil . herba est satis confortans stomachum quacaremus.
Thei locus quidam est.
Theitrius:idest minutum.
Thelofon.i.thelophin.
Thenchi cimolea quid est lege chimolea.
Theobolus : idest muscus nascens in lapidibus locorum humidorum.
Theodoricon anacardinũ a Theodo.auctore dcrũ est antidotum.
Theonestruz: idest quinq; folia.
Theonissis.i.artbemisia.
Theoromata est quidã tumor in quo continet aliquid ad modum rozis.
Theotis:idest loligo.
Thepbisie:idest gummi ruthe montane.
Thermus:idest lupinus.
Therm⁹ agrios.Thermostonos.i.lupinᵒ agrestis.
Therima.Therimon: id ẽ lupini.
Thetican⁹.i. flos parietis.
Then:idest gramen.
Theulis est quoddam genus piscis.
Theozema. Noticia. Noto.Scientia idez. Halie. libro de partibus medicatiue artis.
Theoritis grece inspector contemplator. Theoritiki inspectura. Theoritikos cõtẽplatiuus. Theoretica contemplatiua.
Theonarca quid ẽ. -Plinᵒ lib.25.capi.9.añ mediuz.
Thitbion grece mãmilla.
Thimos ẽ spẽs verruce.lege Acrocordines.
Thimosis.Demost.ẽ extãtia rubra atq; aspa ⁊c.vehementer oculũ pũgẽs.
Thimon.Cornel. cel.super corpᵒ q̃si verrucula eminet ad cutem ⁊c.
Thimen apud Auicanna ẽ planta fortiter laxatiua: sed in ara.est thimum.
Thion.i.sulfur .Stephanᵒ theasi thionapiro sulfur viuũ thibapirum.Thiodeos furfureus.
Thiriasiz gre.pediculi palpebrarum.Corneliᵒ cel.
Thia .i.sulfur.Tiaffi.Tiafin idem.
Thianapiron:id ẽ sulfur iu

daicum ⁊ ē sulfur viuuz.
Tbicar est species vitri qō consumit argentum ⁊ dissoluit admixtum ei.
Tilicteris est vna ex specie bus filicis.
Tbimus quid ē lege basce. Stephanus bessa cbarabuma. Diasco. Pliniusli libro.xi.cap.io.⁊.xi.
Tbiosapiros: idest sulfur sine igne.
Tbirbū.i. omētū vel zirbꝰ.
Tbit: idest gramen.
Tbitum quid ē lege. Altea.
Tboboe.i. panis.l. beuda.
Tbomicon.i. conforatiuū.
Tbontrēis: idest lamētationibus.
Tboaretiuz. Plinius folia coziandri babet pinguiora ⁊c.
Tboza est mensura.zo.modiozum.
Tbozach.i. panis biscoctus
Tbridax: idest lactuca.
Tbubel eris: idest bactitura eris.
Tbuctanecis: idest pulegiū
Tbumini. Tbumuin: idest tbimus.
Tbumū.i. berba capillacia
Tburcbal quid est lege carrumen.
Tbus quid est.l. Ronder.
Tiaffi. Tiafin. Tbia: idest sulfur.
Tbias: idest minozatio āguli oculi.
Tibapparū.i. cibus ignis. l. tbion: idest sulfur viuum quasi cibapirum.
Tiberiusfolia: idest camedrea. Tiberispolia.
Tibialis est species calami aromatici.
Tibir: idest rosmarinus.
Tibirianticum.i. nec nimis leue nec nimis forte.
Tibzum: idest omentuz vel recticulum.
Tibur.i. vulua lege vulua.
Ticapsi. Tlapsen. Plinius libro.z7.capitulo vltimo circa medium.
Ticedillo: idest berba passerina quam ignoro.
Tidax agria: idest lactuca agrestis.
Tifa grece: idest filigo.
Tife. Diascozides. Ateliz. Plini. Typbe. lib.18.caº. io.circa medium.
Tifitas. Pli. sic vocāt qdaz quandam ranaruz spēm.
Tiflancistruz gre. vncinus cecus quo palpebze subleuantur.
Tiflos grece cecus.
Tigus: idest barba ionis.
Tibulcb: idest triplicatum: ⁊ est quidam potus.
Til: idest gramen.
Tille sappa: idest vinum coctum vel mustum.
Tilmi. Tilni. Tilineos: id ē fenugrecuz. Tilinū albe.
Tillos est callosa ⁊ grandis cicatrix. Dura caro callositas callum: vt in Alexādro de oculis.
Tilaticis ⁊ peritis ⁊ vritis. Diascozides. est quedam species spice celtice.
Tileos. Tilia grece tili fenugrecum inde oleum tilinum.i. de fenugreco.
Tiligonꝰ. Teligonꝰ. Diasc. est spēs folꝭ femina.s.
Tilitaro grece linteolū qō carminatur ad vlcera implenda. Halie. ad glauc.
Tilosis grece peior aspitas palpebzaꝝ.l. tracoma: ſz Alexander grandes cicatrices tilos vocat.
Timaló ē vna spēs papaueris. l. Mechō. Pli. liº zo. cap.zo. ⁊ lib.z5.cap.7.
Timea. Paulus est spēs verucaruz. l. Acrocozdines.
Timonia ē vna species animonis.
Timatigigi.i. quincꝫ folia.
Timben: idest timum.
Timbza. Timbze. Serap. .i. satureia. Dia. gre. timuri. Pli. lib.19.ca.8. ⁊ li.zo. ca.zz.ara. Sabatar.
Timelea aut camelea. i. camedreos. Sema. Ste. Diasc. multi istā cocogni dion dixerunt. Plini liº iz.capitulo.zi.in pncipio.
Timeas est species cāne lege basap.
Timgos: idest byrcus.
Timiama est ois ɔfectio odozifera ad fumigādū facta. ſz alios ē quoddā lacbzymū qō vocāt cancamon qō cum coagulāt ē granulosuz: ⁊ sunt grana parua leuia albissima q̄ſi tbus albuz appet: ſz albiº ē ⁊ leue ⁊ magis minutuz qō emanat ab arboze silli lecine i magnitudie ⁊ folꝭ cū volucrāt cuiº fructus sic̄ oliua vel granuz laurica carens nucleo nigri colozis cuiº fructº exp̄mit ⁊ succº eius coagulatus dr̄ timiama: sed illud est purius quod a trunco arboris emanat percusso fit ex eo fumigiuz bonū: sed nos communiter vocamus timiamis. cozum cozūbzū ɔficta. l. Cozum bzū. cancamon ⁊ ē fex storacis liquida. Epofozus de bonestis.
Timi comarinuz. i. cime timi: vt i antidotario i confectione ieralogodion.
Timinon. i. scolopendria.
Timolea qd est. l. Cimolea.
Timolas. i. vespertiliones.
Timopsalmo quedam confectio est katartika grece Diascozi. 9. thimofacta.
Timus quid est lege basce.
Tincar: idest capistruz auri .l. Crisocolla. Bozax.
Tin arabice ficus.
Tinci: idest pinus.
Tinea ē nomen eguocum ad vermen ⁊ ad scabiem capitis.
Tinea cozrodit pannos ⁊ tinea caput. bec pcipue vlcerosa est. lege alopitia.
Tinea babozafa. i. cuscuta.
Tino: idest liquoz.
Tinsa arabi. Timsa. i. cocodrillus aīal. Tisma idez.

¶ Capitulum. CCCCCCLXIIII.

Titimallus.

lati. arabi. xencua. SERAPIO. auctozitate Diascozidis. Sunt eiº septem species quarum vna dicitur ara. barasmas. grece vero caritias vel comites vel comos ⁊ est masculus bñs virgas quarum longitudo est plus vno bzachio in quarū coloze est rubedo plena lacte albo acuto ⁊ folia super virgas ipsas similia folꝭ oliue: nisi quia sunt longioza ⁊ strictioza ⁊ radix eius est grossa aspera ⁊ in summitatibus illarum virgarum sunt come similes iunco. ⁊ in summitatibus illarum comaruz sunt capitella similia capitellis illius speciei que dicitur noalis ⁊ in istis capitellis est semē. est laxatiua: ⁊ ista est camelea. Est alia species dicta ara. ⁊ gre. Carsites ⁊ est femina ⁊ ē similis plante dicte didomodas ⁊ babet folia similia folꝭ mirti: nisi quia sunt maiora ⁊ strictioza ⁊ durioza ⁊ sunt fetidi odozis et babet acutas sūmitates sicut spinas ⁊ babet virgas egredientes ab vna radice longas circiter palmum vnuz et babet semen quod profert omni anno simile nuci ⁊ ista nux dicitur vomica ⁊ mozdicat linguaz fortiter ⁊ nascitur locis asperis. virtus autem istius est similis virtuti prime: nisi quia cōmouet citius vomituz q̄ prima: ⁊ ista est femina ⁊ est ista species laureole. Est species alia dicta arabi. ⁊ grec. paralios ⁊ eius expositio est propzie ⁊ maxime illud quod nominant homines migath. ⁊ cansomias. nascitur in marinis locis ⁊ babet ramos. 5. aut. 6. vel. 7. ex vna radice quorum longitudo est circa palmum vnum rectos: quozum coloz tendit ad rubedinez exeuntez ab vna radice in quibus sunt folia parua ⁊ stricta ⁊ oblonga similia folꝭ lini in summitate ramozum sunt capitella amigdalata rotunda in quibus est semen ozobo simile colozis vary: ⁊ sunt

ibi flores: quoꝫ coloz est albus ⁊ ē tota plāta lacte plena: ⁊ ista vocatur lati. esula. Est species alia ara. dicta eliostropos gre. elioscopos bz folia similia poztulace: nisi qz sunt subtilioza ⁊ rotundioza ⁊ quattuoz babet ramulos aut. 5. egrediētes ab vna radice. longitudo quoꝫ est circiter palmū vnū subtiles ⁊ rotūdos rubeos ⁊ plenos multo lacte: ⁊ babet in summitatibꝰ ramoꝫ coronā similē cozone aneti in qua ē flos ⁊ semen ē ei circa folia que ad cursum solis conuertitur cū eius reuolutione: ⁊ propterea dicitur eliostropos ⁊ eius expositio est aspiciens solem nascit̄ i ciuitatibus plurimuz ⁊ in cauernis iuxta muros ⁊ iste cōiter vocatur a latinis titimallus paruus. vnde dr̄ titimallus a titan qō est sol ⁊ mallos qō dr̄ coma: quia titimallus vertit suas comas ad solez. Est alia species dicta ciparisias babz virgas fere vniº palmi lōgas aut plus quaꝫ coloz ē rubeº in gbus oziunt̄ folia similia folꝭ pini que dr̄ calicaris: nisi qz sunt mollioza subtilioza ⁊ minora ⁊ vlr sunt silia eis in pnº sui oztus: ⁊ ppterea sic noiat̄ bec planta ⁊ ē plena lacte nascitur in locis lapidosis ⁊ siccis: vtus eius ē similis virtuti aliaꝫ. Est alia species nascens ītra lapides ⁊ dicit̄ dendrodes. bz multos ramos ⁊ coloz ramoꝫ ē rubeus et super summitates ramoꝫ sunt folia mirti similia subtilioza ⁊ longioza paꝫ ⁊ bz semen simile semini illius speciei q̄ dr̄ caritias ⁊ modus operatiōis ⁊ virtutis eius ⁊ forma repositionis eius est sicut dictaruz speciez. Est alia species dicta platafilos babens folia similia folꝭ plāte que dicitur flommos ⁊ radix eius ⁊ flos ⁊ lac laxat aquosum bumozē: ⁊ quādo terit̄ ⁊ proycitur in flumine vel stagno occidit pisces. Et etiaz species suprādictoꝫ lacticiniozuz faciunt bec. Est alia spēs lacticiny dicta pithias similis spēi dicte ciparissas que pōt reponi cū suprādictis. 7. speciebꝰ titimalli: ⁊ propter boc posuerunt illā inter spēs titimalli babet virgas longitudie vnius brachy similes virgis lentisci: nisi qz sunt longiozes ⁊ plene nodis ⁊ folia babet stricta ⁊ acuta i sūmitate similia folꝭ pini: ⁊ propter boc sic nominatur ⁊ bz flores magnos ad longitudinem tendentes: quozuz coloz est purpureus ⁊ babet semen depressum simile lenti ⁊ babet radicem magnā albā ⁊ grossaz in qua est multum lac. GALIENVS. 8. sim. pbar. capto de titimallo. virtus omnium illaꝫ specierum lacticiniozꝫ est cal. ⁊ sic. in quarto virtus titimalli est laxatiua flegmatis ⁊ colere ⁊ ptouocat vrinā. GALIENVS eodem libro ⁊ capitulo secundū translationem gre. omnes qdem babent acrem ⁊ ca. virtutem predominantem. inuenitur autez i eis ⁊ amaritudo fortissima. ergo omnium ē opos ⁊ frondes. participat vero ⁊ radix predictis vtutibus: ſz nō equaliter. ipsa autem cocta cū aceto dentiū dolozes ⁊ maxime qcunq̄ cozrosis ipsis fiūt curat: opos vero fortiozes babet vtutes ad fozamen dentiuz ⁊ alias partes cozpozis moꝫ vlcerat extrisecus emplastrata. ē eni ex quarto gra. ca. que caustico ꝫ diximus cē: ita aūt ⁊ pilos aufert vnctº opos: qz vero fortis est miscetur oleo: ⁊ si multotiens boc fiat tandem radices pilloꝫ perimit ⁊ nuduz eis fit cozpº fm aūt eādē vtutez accocozodines ⁊ formicas pterigia ⁊ etylos tollit. Abstergit empetigies ⁊ scabies propter amaritudinē ⁊ fagedenica ⁊ vlcera carbūculosa ⁊ cācrosa: qm̄ calefacit fortiter ⁊ abstergit iuuare nata est si qs in tēpore ⁊ mensura eo vtatur. At vero ⁊ fistularum ⁊ ylos eadez vtute curamus. Dec omnia operātur omnes opi titimallozum fm genus silr. debilius vero folia ⁊ fructus operari nata sunt. gbus ad pisces g in stationarys ages vti assueuerunt. citissime enim ab eis inebriati ⁊ semimoztui facti ad superficiem feruntur aque. cum autem sint septez species titimalli fortioz est qui caritias nominatur quem ⁊ masculini qdā nominant: ⁊ q in lapidibus nascitur dictº dendrodes. consequenter autem g barbasso similat̄ et ciparisias: deide paralias: deide aūt eliostrophos: fm proporcōez vero predicte eozum virtutis est cinis ⁊ lixiuium quod ab eis. Pliniusli libro.z6.capitulo.8. in medio.
Tlapsiū. Diasc. duo facit capitla. vnuz talipsos. Aliō tlapsiuz siue vt aly sipis agriō: siue vt latini scandalion. i. pes galliaceus nascit̄ ⁊c. Ste. ē ozsum. i. nasturciuz babilonicum Pau. Cratebas ē alterū genº qō sinapi psicuz dr̄. lit er antiquus de simpl. medi. Pliniusli libro. z7º capto vlti. circa meduz.
Tlase grece frangere conquassare.
Tobaltin. i. rubi ymaturi.
Tobzicon. i. bypogstidos.
Trachit idem.
Tocandestre: idest piretꝫ.
Tocandeste secundum aliquos est piretrum.
Tocomos: idest ferrum.
Toffa: idest mela.
Tofi est quidam tumoz in quo cōtinetur ad modū lapidis.
Tofus lapis ē lenis ⁊ spongiosus satis absterstuus.
Toginaton. i. satietas nauseatiua. Totima. Totia.
Tomentum. Diascozides. idest stuppa.
Tomias grece veruez.
Tomos. Tomi. i. icisio vel diuisio inde anotomia. i. recta diuisio ⁊ atomos.
Tonsilas vocat Ozibasius amigdalas que i faucibꝰ apparent ipasq̄ easdem vocat pitimias. PAV. ait. Parisinias forte corrupta scriptura.
Tonus: idest vigoz. Halie. 9º memiri. capto 3º ⁊ iz º. terapentice. capto pmo.
Tonetica. Tonoctica. Alexāder. i. ɔfortatiua cozro bozatiua. Cassius felix.
Topus quid est. l. Tropus.
Topacios: grece topacius gemma.
Topica grece localia. Cassius felix topos locus.
Tozax: idest pectus.
Tozbolos. i. cortex sambuci terranei.
Tozecos: idest lactuca.
Tozefactum. i. semiustum.
Tozmētalis: idest satirion.
Tozmentum planta cuius virtutes. Diascozi. describit: sed non fozmam.
Tozmos: idest lupinus.
Tozmentilla quid est. l. bistorta. Eptafilon. Consolida rubea potentilla.
Tozmasolis. i. pendactilus.
Tozobos: idest aqua lactuce vel lactis.
Tozongi vel curon arabice citrum.
Tozpigo quid est lege sead
Tozpoz ē ɔgelatio vel stu-
Tozsius. i. antrax. (pro.
Tozrella quid ē. l. bedereg
Tozrelle de seni. quid sunt lege passime.
Tozruca. i. testudo enuda. Hal. 2º memir. capto 2º.
Tosica sunt venenosa ex gbus medicamia fiūt. Halienº in dinamidys.
Tot: idest cot lege fassase.
Totraceos: idest quartana feb. periodica.
Tozea: idest assungia.
Tozon grece yris celestis arcus.
Tozicum quid est. l. virez.
Tracus. Tragus. i. spelta.
Trachia. Trachea grece. i. aspa. Trachis asp. Trachites asperitas rigoz rigiditas. Halie. in dinamidys. Trachea sunt aspera que suffocata loca vlcerant.
Trachea artaria. Ozibasiº. i. pncipalis arteria quaz rustici gargalionē dicūt.
Tracion: idest frutex dictº tramenticus.
Trachimata: id ē asperitas oculozum.
Trachillos grece collum.
Trachiotis: id ē balsamita.
Trachit: id ē bypogstidos. Tozbicon idem.
Trachites blessarō. Demoste. ē asperitas palpebzarum in iteriozibus ⁊c.
Tracomanes. Plinius tricomanes lib. z7. caº. vlr.
Tracoma gre. aspitas palpebzaꝫ. Pau. q̄ cū aucta fuerit ⁊ quasi tunicas babens ficus dicitur perseuerans vero tilosis.
Tracon quid est. Pliniº libro. iz. capto. zi.
Traben: idest vua.
Tracus dicunt que sunt ex farris grossa. Ozibasius.
Trafia: idest grana solis.
Tragebulidos: idest tragulidunces.

Tragagantū vocatur radix arboris draganti.l.Acantos. Diascorides.·Plinius libro.13.capitulo.21.
Trageantes sunt illi qui vtuntur tragematibus.
Tragemata.Tragimata gre.escaria.Alexā. sunt fructus dulces hītes duros nucleos vt nuces vel duras testas vt amigdale vel qcqd post cenam comedit gratia delectationis:que est ad bibere: vt Halienus de cibis.capitulo de semine canabi et arabice vocatur caug anac.
Traganeon.Tragiū nascit in creta ysula maritimis iuniperi similis ⁊ semen ⁊ folia ⁊ ramis succus eius lacte⁹. ·Pli.lib.27.cap.vlti.Tragion.Attragonis.Trageon.
Trages.Trageos:idest tertia species spongie.
Tragiz tracoloritan:quid est lege sandanig.
Tragos:idest iuncus marinus.Diasco.vel bircus.·Plini⁹ libro.27.capitulo vltimo.Halien⁹ libro de alimentis.
Tragakanta.i.hyrci spina. Halienus in lib.de alimentis.
Tragano grece callosum cartillago.
Tragerifion grece capriolus tragerifos capra.
Tragion.·Plini⁹ lib⁹.13.cap.21.Diasco.Tragion altera folia habet similia scolopendrie ⁊ radix est illi alba ⁊ tenuis similis radici agresti ⁊c.

¶Capitulum. CCCCCCLXIIII.

Tragos. Tragere fm Diasco.cap⁹.tragos aut scorpion nascit locis maritimis frutex est super terrā longitudinez palmi vni⁹ hīs aut amplius.hasta est illi sine folys in aqua in summo hz velut acinas minutas sicut triticū acutū multū i gustu stipticitas: semen ei⁹cū vino bibitū fluxū matricis ⁊ vētris abstinet qō semē plurimū colligūt de terra ⁊ faciunt trociscos.
Tragopone.Diasco.quā multi conū vocant.herba est ⁊c.
Tragozinus vel tragoziganus. Diascorides frutex est ⁊c. ·Plinius libro.20.capitulo.17.circa principium.
Tragus vel tracus:idest spelta.
Tragopogon:idest herba hyrcina.nam tragos grece hyrcus pogon barba vel iunctum.Halienus.
Traulus gre.ē q deficit i pferendo r.elementū.Balb⁹aūt seu blesus ē q frāgit.s.

¶Cap. CCCCCCLXV.

Traguliduntes. ara.gre.safurion.lat. cauda tremula. PLINIVS ō safurion ē auis de genere paruaz minor omnibus auib⁹ excepta aite reiaco ⁊ color ei⁹ inter viridē ⁊ citrinū:⁊ cineritiū ⁊ super alas ei⁹ sunt pēne auree: ⁊ super caudaz eius sunt pūcta alba ⁊ plurimuz apparet i hyeme apud piscinas ⁊ parietes:⁊ ipsius volatus nō ē fixus: imo volat paz ⁊ cadit ⁊ garit semper ⁊ mouet caudam. ⁊ hec ē auis spine expellit lapidē de renib⁹ ⁊ vesica cū potētia.
Trabit.i.semen endiuie.
Trauenatica.i. sanguinem ex vulnere stringentia.
Trauma gre.vuln⁹.Traumata vulnera inde.
Traumaticū medicamē ē sanans vulnera ⁊ tramatica grece vulneratiua.
DIASCORI. capitulo de felle caprino.
Traxia:idest scariola.
Tremēcola.i.herba tremula.
Tremiseuc.i.palitic⁹. (la.
Triamēti.i.petrosellinum.
Triaselaicuz:idest glucentbaurinum.
Triangulus vel triangularia. i. sigillus salamonis.
Triallis est qōdam genus tassibarbassi satis cōbustibile.l. flōmos:quia est quarta species eius.
Tri ytria.i.cib⁹fact⁹ de pasta azima sicut fila lōga. ara.atria arabice.Ascetb grece triuoli.
Tribulus gd ē.l.baschaba. Dia.·Plini⁹ li⁹.21.cap.16.
Tribuca:idest lacertides.
Tribiscus ē species camelee est de speciebus lacticiniozum: non tamen titimallozum descriptozū a Diaſ. multū aūt lac hz qdā hāc dicūt alipiados.
Trichachis. Theof a trachate accipitruz genere nomen accepit. ·Plinius libro.25.capl'o 6⁹ in fine.
Triches . grece capilli trichos trix.
Trichiasis. Demost. est inclinatio ad iferius palpebre pillozū naturaliuz.
Trichocola grece medicia faciēs adherere piloz in palpebris.·Paulus.
Trichimanes . i.pollitricū.
Trichitis.i. alumē scissum.
Tricodum: idest nespilum: eo q tria ossa habeat.
Tricorzelium vel triscas: id est herba capillacia.
Tricon omelli:idest mel cū citonys.
Tridax tridakina gre . i. lactuca.Hal.li.de alimētis.
Tridi agrea: idest lactuca agrestis.
Tridacna ē species ostrearum magnarum ter mozdenda.·Plinius libro.32. capitulo.4⁹circa mediū.
Trifera grece delicata.
Trifeon:idest iuuenile siue delicatum inde trifera ⁊ collirium triferon.
Trifolium.Trifilon arabi. idest trifolium.l. Panda cuca ara.tarafilon grece.
Trifollon trifilium trifilliū idest satirion.
Trifolion:idest tripolion.
Trifago maior. Trisogus: idest camedreos.
Trifula.i. Iduum.Halien⁹ libro de euchimia.
Trifolium marinum: idest tripolium. ·Plinius libro 26.cap.7. circa medium.
Trigon grece turtur.
Trigonion bunion.Diascorides est secunda species berbene .l. gerebotanuz.
Trigonius piscis marinus: cui⁹ pūctura aculei venenosa ē pastinaca.Lor.cel.
Trimineū: idest trimestre. Diasco. i.triuz mensium.
Tripanion grece trepanuz.
Trigama.Trigana:idest lactuca.
Trigomum. trignum quid est lege zaror.
Trigeno est species trifoly
Trigla grece: idest mulus piscis.
Trigo rubeo. i. dragantuz.
Trigonia:idest piristrion.
Trigon grece: idest turtur.
Trigias grece tartarum trigia fex amurca ⁊ fex ois.
Trigotrigonus: idest lupinus marinus.
Trigā.i.trociści facti de tribus i antidotario Alexā dri de dissinteria: ⁊ quicquid de tribus rebus efficitur potest dici trigoni.
Trillus:idest tribulus.Tribolus idem.
Trimba:idest satureia.
Trimata.i.excoriationes.
Trimagne. Trisego: idest quercula maior.
Trioce:idest tubere.
Trionites:idest betonica.
Triplicaton rob saba: idest cuius tertia pars remansit in decoctione.
Triptos:idest vinum creticum. Diascori.l. ptopas.
Trispermō cataplasma ex tribus seminibus.·Paul.
Triuiolus grece tribulus. Stephan⁹ ē esquiū ara.i. cbachabum bascech.
Trixa: idest capillus vene.
Tripe est vermiculus ligna corrodens.
Trogologon qd ē. ·Pli.lib⁹ 27.cap.vlt. vltra mediū.
Troxima quid ē. l.trofima
Truxalis grece grillus.

Cap. CCCCCCLXVI.

Tripoliō. Tripolion. Tariaconion.Triconiō.Tricomozi. DIASCOR. Nascit i littozib⁹ maritimis folia hz apio silia et grossa.hastā lōgaz duob⁹ palmis i capite disam florē oī mutare ter i die.nā mane colorē albū facit ⁊ alys horis eū mutat media die purpureuz ⁊ sero feniceuz ē calidissima cū vio bibita.3.y. humores aquosos ventris deponit vrinā puocat acceptis venenis occurrit ē turbith. Serap. ·Plinius lib.26⁹ capitulo septimo.
Trisafice:idest gladiolus.
Trisonetum. i.camomilla.
Trisalacium: idest vinum rubeum.
Triton piscis.i.chelidonia.
Triticuz quid est. l. beuda.
Tritus est genus spongie.
Trix:idest feda.
Trizoaga:idest camedreos
Trabaltin: idest mora rubi immatura.
Trocoma: idest aspitas.
Troco grece rota inde trociscus:idest rotula vel aliquid simile rotundum.
Trocilli:idest lactuca.
Trocilli sperma:idest lactuce semen.

Trociscus grece a trochos:idest rotunda confectio.
Trociści stelle antiqui medici nominauerunt eos aluirola canee.huiusmodi non permittunt vitam recedere.
Trochos:idest ossa nespili vel rota vel rotundum.
Trofima.Trofimia troximel.Troxima.Intuba.Taraxacon est species endiuie siluestris habēs spinas i dorso.s.scariola arabice daid armata.Auicenna.
Trofas gre.Alimentū.Trofi.Cibus. Epulū victualium. Esca.Trofia.Alimenta inde atrofia.i.sine alimento.
Troglitis.Troglites.Troglitidis est passer i fozaminib⁹ domoz ⁊ passerez vocant omnē auiculam paruam.
Trog.i.fozamen domus grece. Trogo grece comedo.
Tropicos grece tropicus conuersus.

¶Capitulum. CCCCCCLXVII.

Trogozinus siue tragozigan⁹fm Diascor.frutex est similis serpillo agresti: sed latiozib⁹ folys ⁊ gluctiosa vehementer atqz virtute poti. Est ⁊ alterz gen⁹ minoza habens folia ⁊ semen qō marrubiū ab aligb⁹ oī folia sunt illi similia sansuco.est cal.⁊ diuretica ventrez mollit elixatura eius bibita coleraz deponit spleneticis cū aceto bibita medicaī menstruis impat melle addito vt electuariuz piplemoniacis vtiliter adhibetur.putredinem stomaci tollit fastidio medetur nauseantibus subuenit polenta mixta tumozem spargit.
Tromboe:idest sanguis coagulatus.
Tronetaria:idest peristeron.
Troniti arboz est nobis ignota cuius cortex fructus ⁊ folia in se aliquid stipticum habent ⁊ calefaciunt nimis ⁊ desiccant.Diascorides.
Tropae:idest conuersio vel succus platearius.
Tropus:idest modus:sed topus idest locus: ide topica re media idest localia.liber topicozum ⁊c.
Tuffi:idest tubera.
Trumbus glomer: idest globus ide trumbosus sanguis: idest globosus glomerosus.
Tubel.i.batitura seu squama metallozū cadēs ab incude
Tubelanachas.i.squama eris. (gre.lepidos.
Tubera sunt fungi sub terra mozantes rotūdi ad modū pile.l.bamech.·Plinius lib.19.capl'o.2⁹.in fine.
Tuber terre.i.ciclamen.·Pli.lib.25.cap.9. ante medium.
Tubezositas radix rotunda.

¶Capitulum. CCCCCCLXVIII.

Tuchia. ara.gre. ⁊ lat.tucia. SERAPIO.Ex ea est quedā iuenta in mineris: ⁊ ex ea qdaz fit in fornacib⁹ in qbus citrinaī es ⁊ colligīt ⁊ reponīt sicut climia.l.Cadimia:⁊ pomfolix. Sed illi⁹ que fit in mineris sunt tres species.nā ex ea est alba ⁊ viridis ⁊ citrina imbibita ruboze ⁊ minere tucie indie sunt in littozib⁹ maris prope regionem idie: ⁊ melioz baz ē alba que cuz aspicīt videī q̄ habeat supra se salē:⁊ post ipsaz ē citrina:sed i viridi est asperitas ⁊ est perforata ⁊ defertur ex maritimis fin.⁊ alba est subtilioz omnium specieruz tucie:⁊ viridis est grossioz est scilicet illa que cum fozaminibus est.
DIASCORIDES. capitulo de tucia. sunt eius due species vna est leuis. alba alia est minus leuis ea.generatur aūt tucia quando accipīt climia ⁊ puluerizaī super es in sui citrinitate ⁊ apponīt in ipm clima vt fiat clazz citrinū.eleuaī ḡ ex climia fumus ⁊ adberet pietib⁹ ⁊ ē tucia:⁊ tucia qdē nō ē solū propter tincturā eris:sed est absqz hoc q̄ pōt fieri ex climia absqz citrinitate eris.melioz ex ea ꝶ Serap.ē q̄ fit in cipro q̄ qn̄ rozaī aceto emittit odorē eris cuius color ē similis colozi resine ⁊ sapoz similis sapozi luti:⁊ qn̄ ponīt super pruinas aggregaī partes eius ⁊ fit coloz ei⁹ similis colozi eris:⁊ qn̄ tangīt nō habet asperitatez ⁊ ē lenis.oportet eni q̄ iueniaī hec oia i ea.alr aūt nō est bona.lauaī aūt tucia in hūc moduz.accipīt sicca vel cum aqua mixta ⁊ ponitur in petia lini nō rara ⁊ ponitur in aq̄ pluuiali ⁊ mouetur petia in aqua ⁊ quod est ex tucia bona electa subtilius egreditur de petia in aqua ⁊ id quod est i ea ex sorde ⁊ grossum remanet in pecia ⁊ post hoc dimitte residere:deinde proyce aquam cū tucia in vase alio mundo:⁊ quod remanet in fundo ex graui arenoso abyce ⁊ dimitte aquā clarificari ⁊ proyce eam cū facilitate ⁊ iteruz ifunde super tuciā aquam aliā ⁊ agita ⁊ fac vt prius ⁊ hoc tādiu vt nihil arenosi remaneat ⁊ aqua supstās remāeat clara.Et cū hec feceris proyce aquā ⁊ sicca tutiā: ⁊ qdam sunt q dissoluūt tuciam in aqua donec fiat sicut mel ⁊ ponunt eā in pecia ⁊ suspendīt pecia super vas ⁊ colaī ex ea qō pōt ⁊ restringunt peciam restrictione pauca vt amplio⁹ egrediaī ⁊ proyciunt super ipsam aquam multam ⁊ mouent:⁊ quod natat in superficie aque colligunt cuz lana ⁊ istud quod natat est pinguedo . ponunt eam in vase nouo mūdo : deinde cōmouet residuum leuiter ⁊ proyciunt in vas aliud ⁊ qō remanet in fundo ex areneso abyciunt.faciunt hoc sepe ⁊ donec nihil arene remaneat. Lauaī aūt tucia cū vino similiter ⁊ illa est plus stiptica q̄ que lauaī cuz aqua.Est stiptica ifrigidativa replet vlcera carne conglucinat desiccativa est parum.Et qui vult assare tuciaz terat eā fortiter ⁊ conficiat cū aqua ⁊ faciat trociscos ⁊ ponat eos super testā ⁊ ponat sup pruinas ⁊ voluat trociscos assidue donec desiccenī ⁊ fiant rubei.Et scias q̄ accipitur tucia etiam ex auro ⁊ argento ⁊ plumbo:⁊ illa que accipīt ex plumbo est secūda in bonitate ab illa que fit in cipro dicta superius.Aliquando aūt egemus tucia ⁊ non possum⁹ inuenire:sed nos scimus medicinas equiualentes in bonitate ⁊ similes virtuti ei⁹:quas volumus hic docere ⁊ modum earū ⁊ qualiter fiant. Accipe ex folys cū granis mirti recentib⁹ sicut sunt ⁊ pone in vase terreo crudo ⁊ cooperi vas coopertozio habente multa fozamina ⁊ pone in fornace figuli ⁊ quando decocta fuerit terra vasis ⁊ facta testa aufer qō est in ea ⁊ pone in vase alio crudo et pone iterum in fornace sicut prius et sine coqui et extrahe cuz coctum fuerit vas et extrahe qō est in eo et laua cinerem illum sicut lauaī tucia et vtere:fit aūt hoc idem ex folys et summitatibus oliuaz eadem disciplina et maxime siluestrium:et fit ex citonys postq̄z incidunī per frusta et abyciunī semina et ex galla et ex moris celsi albis imaturis ⁊ desiccatis i sole ⁊ ex summitatib⁹ arboris masticis: ⁊ qdā accipiūt folia fic⁹ ⁊ desiccant in sole et faciūt vt diximus. Tucia abluta ē plus desiccativa omni medicia et igredīt in sief cū qbus curanī egritudines oculoz et est vna de meliozib⁹ medicis cum quibus curantur vlcera ani virge et pectinis et desiccat humiditates que veniunt ad oculuz et prohibet eas venire et ingredi tunicas eius.
Tuchib: idest quādo facit stare sicut stat homo cuz orat tenens faciem suaz et ventrē super terram.
Tuctamenis: idest diptamum species pulegy lege.Aldatamin.
Tuden.est herba habēs folia similia folys cipressi quam ignozo.
Tuderi . est herba nascens in tectis et parietibus et vocatur elixio: sed Auic. dicit q̄ est herba similis prassio satis resolutiua ⁊ mollitiua . Diascorides oxminon.
Tucingi:idest fasianus.
Tufa:idest mala.
Tufab ara.tofab . poma. s. mala. Stepha. tufabuz.
Tiu:idest ficus.
Tuice:idest pinus.
Tulilup.Tulup.i.oga.herba nascens in flumine.
Tulolie:idest verucalis.
Tululie.idem.
Tuluesius.i.exiccatio.
Tuluxus.idem.
Tumabaz. i.cinabarum.
Tumbel:idest tembul.s.folium quo vtimur.
Tumbalum: idest Tubel. Stephanus.
Tumbasi. est regio quedā.
Tumsillas: idest tonsillas.

Tumor neke.i.emorroyda iflata vel ceca q̃ nihil sangulo
Turbiscon.i.oliuella spēs laureole laxatiua. (emittit.
Turbiscus:idest laureola.
Turiones:idest teneritates summitatum arboruz vel ar
bustorum vt vitium ⁊ similium. Cassius felix.
Turdilli:idest herbe passerine secundum aliquos.
Turna grece lupus piscis qui ⁊ ludus.
Tursie:idest armoniacum. Auicenna.
Turungē ara.citraria melissa aut ozimū citracū qō habz
odorē citri. ¶ Laplm. CCCCCCLXIX.

Turbit ara.lat.⁊ gre.caritamion. SERAPIO.
aucto. Diasco. est planta nascens in littore
maris in locis scilicet quos mare cooperit quādo crescit:
quando vero est tranquillum non tangit ea. non enim na
scitur intra aquam nec multuz longe ab ea ⁊ nisi quando
mare turbatur ⁊ crescit nō tangit eā habz folia similia fo
lijs plante dicte arasatis: nisi quia sunt grossiora eis ⁊ ha
bet stipitem duobus palmis longū diuisuz in summitate.
Et quidam dicunt q̃ flos eius mutat colorez suum ter in
die: quia in mane est albus in meridie declinās ad purpu
reum colorē in vesperis vero fit rubeus. Radix vero ei⁹
est odorifera alba que quādo masticaī calefacit linguaz.
Et idē auctori. Halie. translatione Albatarich. ⁊ nasciē in
littoribus ⁊ arenis. est cali. ⁊ sicca. laxat ⁊ mundificat ven
trem. Melius ex eo est illud quod cū euellitur radix ei⁹
a terra aufertur cortex eius statiz ⁊ abscitur grossum qō
est intus: ⁊ ex corticibus eius melior est ille qui est vt cala
mus gūmosus ⁊ albus. Et quando volumus ipsuz frange
re cito frangitur: ⁊ nō accipiatur illud turbit quod est tor
tuosum. Turbit est cali. ⁊ sic. in tertio. Et idē auctor. Aben
Mesuay. Melior est ille qui est subtilis ligni ⁊ ꝓprietas
eius est laxare viscosum flegma: verum ipsuz dimittit de
bilitatem in stomaco propter abbominationem sui sapo
ris. Rectificatio eius est conficere ipsum cū oleo amigda
larum dul. Dosis eius est a.z. i. vsq̃ ad.y. ⁊ oportet q̃ adhi
beatur potanti custodia magna ⁊ non exhibeatur soluz: ⁊
ipsum quidez est bonum humoribus sciatice ⁊ educit eos
⁊ laxat humores grossos. Et idem auctor. Abiz. Melius
ex eo est albū ⁊ quod in figura est sicut calamus argente⁹
⁊ pulpa calami est subtilis ⁊ cito frangiī non existens gros
sum neq̃ graue: ⁊ quando teritur est contritio eius facilis
⁊ est album quando est tritus. illud vero quod non est ta
le nō est alicuius bonitatis: ⁊ turbit quādo transierit mul
tum super ipsuz fiunt in eis vermes sicut in alijs lignis et
debilitatur in virtute sua: ⁊ signuz eius super hoc est q̃ ap
parent in eo foramina ac si esset foratū acu. ⁊ turbit qdez
laxat flegma leuiter. Et rectificatio eius est q̃ frices corti
cem eius donec peruenias ad albū eius ⁊ postea tere ipm
⁊ cribra ipsum per cribrum tenue: ⁊ si ponis ipsuz in medi
cinis laxatiuis sicut in pillulis ⁊ decoctionibus cribra ipz
per cribrum strictū ne sit ei aliqua grossities ne adhereat
villis stomaci: ⁊ conuenientior modus rectificationis ei⁹
est q̃ conficiatur cum oleo amigdalaruz amarum postq̃
fuerit trituratum ⁊ cribratum: ⁊ si vis exhibere ipsum ha
bentibus flegma viscosuz tenax tere subtiliter ⁊ cribra vt
ipsuz non adhereat stomaco ⁊ expellat ipsuz flegma. Pli
nius lib⁹ z6.cap⁹ 7. Tripolion. PAVLVS. est ca. ⁊ sic. i
tertio. IOAN. MESVE. Turbit est radix cuusdā her
be cuius folia sunt similia foliis ferule minoris ⁊ est ex ha
bentibus lac ⁊ ex eo silueſtre ⁊ domesticum ⁊ magnum ⁊
paruum ⁊ adhuc ex eo aliud albuz aliud citrinum ⁊ aliud
nigrum. Electio qō in locis nascitur sicciorbus ⁊ gummo
sus propter spissitudinez lactis eius: contrariū vero econ
tra declinat a proprietatibus bonis que sunt. 7. secunduz
q̃ sapientes scripserunt. ſ. vt sit album vacuum arundino
sum gummosum: ⁊ sit cortex eius cineritius ⁊ planus: ⁊ sit
recens. ⁊ facile frangibile. citrinū vero malum est: ⁊ nigrū
peius: grossum est nō bonum ⁊ subtile tenue similiter. Est
enim debile ⁊ antiquum malum ⁊ quod est crispi corticis
⁊ habens interius cuz frangitur sicut neruos est silueſtre
malum. Et qō non est gummosum est debilius ⁊ ventris
conturbatiuum: ⁊ tua interest vt cognoscas adulteratum
ex eo qō fit cum superlinitione in extremitatibus eius ex
gūmi dissolutiōe. Et cognoscitur: eo q̃ in fracturis ipsius
est sine eo. Et nimis recens est conturbatiuum ⁊ subuersi
uum viscerum. Antiquū vero debile mediocritatē tamē
habens. est eni quod eligitur. ca. in tertio: ⁊ est resolutiuū
attractiuum mediocriter generans ventositatem subuer
sionem ⁊ nauseā: ⁊ acquiritur ex vsu eius exiccatio in cor
pore. euacuat enim humiditates subtiles. Tria sunt corri
gibilia in ipso. Est enī debilis operationis ⁊ tarde: ⁊ nocet
stomacho faciens subuersionē ⁊ nauseam: ⁊ acquirit vsus
eius corpori exiccationē nauseaz ⁊ estuationem. Rectifi
catores vero eius in primis abradi iusserunt cortices eius
donec appareat album ipsius: ⁊ corrigunt de eo qō dictuz
est primo administrando aliquid virtutis acute vigorās
ipsuz in operando ⁊ ex rebus ipsum maxime confortanti
bus est zuccaruz. ipsum enim sigillat ei proprietatez mira
bilem vt educat humorem grossum viscosum etiam a re
motis cum facilitate: ita q̃ etiā a iuncturis ⁊ anchis ⁊ a lo
cis profundis ⁊ distantibus: per se vero non facit illud: im
mo educit de flegmate quod subtile: ⁊ reliquit grossuz: et
hoc tarde operatur. Et corrigunt qō secundo dictū est ad
miscendo ei ex medicinis stomaticis ⁊ redolentibus ⁊ se
dantibus agitatiōem in eo sicut est mastix ⁊ gallia aroma
tica proprie sicut zinziber ⁊ piper lon. ⁊ similia. Et emēda
tur qō vltimo de eo dictum est, sicut dixit Alcanzi: vt mi
sceatur oculum amigdalarum aut cōiungatur cum amig
dalis aut cuz zuccaro. Et dixit ruffus. Administratio ipsi⁹
cum stipticis remouet hoc nocumentuz ab eo. Et dixit in
deus. Ipsum cū confectione de citonys aut rob ipsius cū
medio ponderis eius ex zizibere ⁊ duplo ponderis ipsius
de amigdalis est solutiuum bonuz. Inquit hamech. fiunt
trocis. ex eo ⁊ duplo ponderis eius floz vio. ⁊ medio pon
deris eius ex zuccaro ⁊ fit resolutiuū sine molestia. Et di
xit Johānitius. Accipe dactilozz infusozz in aceto die ⁊ no
cte partes. 100. penidiarum partes. 50. amigdalaruz purga
tarum partes. 30. turbit partes. 35. scamonee partes. 12. zin
ziber piperis lon. foliozz rutbe siccozz. ana. ptes quattuor
eorum fiat permixtio bona ⁊ confice cum melle dispuma
to. est eniz medicina mirabilis. Inquit filius zezar. medi
camen de turbit qō elegi i egritudinibus in quibus vsus
eius est necessarius. ℞. Turbit partes. 10. zinziber partes
. v. zuccari partes. 20. ⁊ quandoq̃ additur masticis. z. iij. ⁊
quandoq̃ alia secundū intentiones alias. Et dixit iterum
infundatur turbit in succo cucumeris asinini die ac nocte
postq̃ rasus fuerit eius cortex ⁊ exiccetur. Est enim vlti
mum ad egritudines iuncturazz. Turbit autem de tritu
ratione ⁊ contritione sustinet mediocriter. Nocumentuz
autez eius expellit aqua mellis ca. ⁊ aqua similiter zucca
ri ru. cum oleo amigdalarum. Turbit confortatū solutio
ne educit hūores flegmaticos grossos ⁊ viscosos a remo
tis ⁊ proprie a iuncturis ⁊ ipsum quidem mundificat sto
macū ⁊ expellit superfluitates ab eo adherentes in villis
eius ⁊ mūdificat pectus a flegmate grosso putrido ⁊ educ
it a iuncturis ⁊ locis neruosis ⁊ anchis humores grossos
viscosos ⁊ valet ad dolorez iūcturazz ⁊ ei⁹ vsus preseruat
a lepra ⁊ ab ifectionib⁹ flegmaticis sicut est morfea ⁊ ba
ras et ē medicia fe. flegmaticazz bona. hi aūt q̃ sumūt ipz
timeant austruz et abhorreant pisces. Dosis eius contriti
est a.z.i. vsq̃ ad.y. et ei⁹ decoctōis a.z.y. vsq̃ ad.ij.
Turesule est quoddam genus piscium.

Turges: idest sordes.
Turgonus: idest turtur.
Turgaron. est species oraconum marinorum.
Turinus: idest lupinus.
Turriones: idest extremitates vel capreoli.
Turmisios. i. exitura que rumpitur.
Turste: idest armoniacuz.
Tus. Thus qd ē.l. Rōder Plini⁹ li. iz⁰. cap⁹. o. i.4..15.
Tusuch ara. nomē pōderis granozz duozuz ⁊ semis. Rasis lib⁹ diuiſ. cap⁹ de sonitu ⁊ tinnitu.
Tussus vel lebleb arabice latine volubilis.
Tuscaria: idest albutium. affodillus.
Tussilago. Lameleuce: id ē yngula caballina est species tassi barbassi.
Tussis clamosa: idest canina: ⁊ est tussis cum qua ē species orthomie.
Tyriaca. Est quoddam farmacum. Halie. omnibus notū valens ad plura: vt Halien⁹ in libro de tyriaca que non competit secunduz eundem habentibus calidissimam complexionem neq̃ diebus canicularibus neq̃ cōuersantibus in terra calida neq̃ infantibus. Cōstantinus in pantegni ait q̃ non conuenit in materia colerica vel sana. AVICENNA dicit q̃ competit febz. flegmaticis ⁊ melancolicis post digestionem. SERAPIO. ait q̃ competit feb. venenosis. GALIENVS. in li⁹ de tyriaca ait q̃ competit feb. pestilentiali. Est tyriaca fm Auicen. de cordialibus calidis in fine secundi.
Tyriasis sunt squame resolute a capite sicut furfurib⁹.
Tyusanire: idest sulfur sine igne.

¶ Sequitur de littera. U.

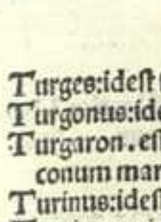

Littere vocalis figuraz greci nō habent: sed faciunt eam ex oy. diphthongo interduz tamen iungūt ambas: ⁊ hanc figuram faciunt. Arabes vero vt iam dictū est: nec o. nec u. habēt: sed vnam litteram medium sonum iter o. ⁊ u. habentem quam oao. vocant per hanc scribunt oard. quod est rosa, roaril quod est stellio verum translatores assueuerunt eius sonuz velle exprimere per g. ⁊ scribunt guard ⁊ guaril.
Vaccinium hysginum. i. viola purpurea hyacinthus.
Vaccina ē gen⁹ floz crocei coloris ⁊ ē oculus vacce. l. bu
Vadaha. i. ymblic⁹ ⁊ sunt belliculi marini. (traccon.
Vaginella quid est. l. Labarliub xilocaracta. carnub.
Vabanab. i. mēta. Vakchi gre. bacca cuiusl z arboris.
Valanon grece glans.
Valde bona alia alba alia nigra folia fere vt oluxatrum radice grossa gummosa ⁊ odorifera.
Valentina fu. Amantilla: idest serpillum maius ⁊ est valeriana potentilla.
Valeriana amātilla dordacion potētilla nancilla fu. idē.
¶ Laplm. CCCCCCLXX.

Vamacha. ara. lat. cera. SERAPIO. auctori. Diasco. melior ex ea ē grossa munda a sorde in cui⁹ odore est odor mellis ⁊ est in colore ei⁹ pax rubedinis ⁊ illa q̃ est alba p coctura ⁊ pinguis ē post ipsaz.

GALIENVS. 7. sim. phar. cera ē media iter res calefaciētes ⁊ ifrigi. ⁊ exic. ⁊ hu. nisi qz est cū hoc grossa res paruz viscosa: ⁊ ideo nō solū deficcat. vez etiā humectat per accñs postq̃ per suā viscositatē. phibet resolutionem. Et idem eodem libro ⁊ capitulo fm trāslationem grecaz. Cera in medio equaliter ē cal. ifrigi. hu. ⁊ sic. habet aūt quid grossazz partiū ⁊ emplasticū: ꝓpter qō nō solū siccat: sz et fm accñs humectare fortassis vtiq̃ videbiī. phibēs translatōes. vñ ⁊ mā ē aliquozz pharmacozz calefacientium ⁊ ifrigi. ipsa aūt fm ipsaz de digestiuis vtiq̃ erit debilib⁹ nō ītra corp⁹ sumpta: sed extrisecus apposita. habz. n. gd pau cum diaforetice ⁊ cale vtutis q̃ plurimū participat mel.
SERAPIO. auctor. Albugerig. Mollificat grossities apatū ⁊ ꝓuenit asperitati pectoris: qñ ponī super ipsuz cū oleo violato ⁊ mollificat neruos ⁊ vlcera ⁊ maturat ⁊ resoluit debilī: ⁊ nō est de medicis q̃ ingrediunī i corpore: sz de illis q̃ apponunī extra ⁊ ē mā oium emplozz calefaciētiū ⁊ ifrig. Et idē aucto. Diasc. Est mollificatiua replēs vlcera mediocriter: ⁊ formanī ex ea grana i modū granozū geguers ⁊ bibunī ex eis decē grana ad vlcera itestinozz ⁊ phibet coagulatōez lactis in māmillis lactantiū: ⁊ qñ ponī super neruozz asperitatē mollificat ⁊ lenit ipsaz: sz mū vsus. i. ppoleos ⁊ ē supfluitas ⁊ sordes quā apes pyciunt ex domicilia sua ⁊ repī in aluearys. DIASCORI. fz trāslationem grecā. Cera vtilis est ruffa piguis ⁊ odorata bñs odorē mellis mūda: vt est pontica ⁊ cretica. alba cera ⁊ pinguis fam hz vtutē. Exalbare sic cerā debes. Cerā albā incide minutis partib⁹ ⁊ mitte in cacabo nouo ⁊ missa aq̃ maria ipone foco ⁊ cū se soluerit spge desup nitrū tritū ⁊ postq̃ bis aut ter bulierit depōe eā. Cū vo spissauerit lenia de cacabo ⁊ purga sordiciē si fuerit. ⁊ z⁰ id faciae: ⁊ cuz bulierit mitte ibi fundū cacabi fracti aut illud sic rotūdū aq̃ aspsuz ⁊ desup cere qō fuerit vel beserit pone i sole aq̃ pfusuz. nā ⁊ lino iserū albū fac colorē. qsqs āt falsaz plus miserit plus albā cerā facit ⁊ vno sup herbā ponī. vtus ē oī cere termātica ⁊ plerotica. miscet āt succ⁰ ⁊ pultib⁹ pp disentericos ꝓfectis adiūcto aliq̃ mellis quo decoctio fiat comestibilis. in modū pillē tria grana accepta coagulatū lac māmis solueī. vires hz ois cera releuare durities mol liter. est. n. media iter. ca. fri. hu. ⁊ sic. vñ mā ē aliozz medicamentozz: qz ex ea construunī epithimata ⁊ alia.

Vanitis. qd est. l. policaria
Vappa: idest vinū vile debilitatum euentatuz: qō perdidit vigorem cuius vis euaporauit.
Vapirum. Auicenna. Burdi arabi. idest papirus.
Vapozium idem. vnde alexandrina carta fit.
Varara indi: idest folium.
Varax: idest egrotatio.
Vard: idest rosa.
Varete: idest vene grosse.
Varices: idest vene tortuose. (in cruribus vel alibi.
Varicozia: idest quādo debilitaī opatio auditus.
Vardelbeb. Stephanus ē quegenuz. Botrachion: idest apium raninum.
Vari lēticule cphelide defedatiōes cutis sunt que maxime i facie apparēt. plus feminis. Cornelius celsus. Semion.
Vatrachi kāpite gre. agradule rane parue q̃ i campis degunt.
¶ Lapitulum. CCCCCCLXXI.

Varonig ara. gre. ⁊ lat. doronicū. SERAPIO. dic q̃ vene albe iteri⁹ exteri⁹ vo ad citrinitatē tēdēs: ⁊ sunt frusta i grossitudie ramozz scitaragi ⁊ i magnitudie policis ad plus ⁊ sunt aliquantulū dure ⁊ graues ⁊ deferunī ex syria. Et doronicuz ex syria est illud qō magis administratur. est cal. ⁊ sic. in z⁰ cōfert doloribus a ventositatibus grossis ⁊ flegmaticis ⁊ proprie vētositatibus matricis ⁊ confert morsibus venenosoruz: ⁊ puncturis eazz bibitum ⁊ facto emplastro cum eo ⁊ ficubus ⁊ intrat in confectionibus magnis. Aben Mesuay. est cali. ⁊ sic. ⁊

V

q. 325.

conuenit ventositatibus matricis ⁊ confortat cor ⁊ cõfert suo tremori cafacan. AVICENNA. ō viribus cordis dicit q̃ confortat cor.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXII.

Uasac. ara.gre.asios.lat.armõiacũ. SERAPIO. aucto.Diasco.est gũmi plãte siluestris simi/lis plãte galbani ĩ figura sua. Et nascit in terra dicta arge/monis ⁊ est in partibus codi.hec herba gre.dr̃ asios cuius radix vulneratur ⁊ lachrymus egreditur q̃ colligit ⁊ ser/natur:sed aliquãdo de ipso cadit super terrã:quare admi/scetur cũ eo terra ⁊ lapilli ⁊ alie sordes: sed melius ex eo ē hñs odorem bonũ in quo non sunt lapides nec ligna ten/dens ad albedinẽ cuius fractões sunt similes fructus oli/bani ⁊ est pux̃ fine sorde:⁊ odor eius vergit ad odores ca/storei:⁊ sapor eius est amarus:⁊ habet in se pinguedines ⁊ splendorem cũ soliditate ⁊ illud quod est huiusmodi.dici/tur carnissima: sed illud quod continet terram ⁊ lapillos nominatur chironia:⁊ defertur de terra dicta monacon ⁊ est fructus plãte similis plante galbani in similitudine sua ⁊ nascitur ibi. GALIENVS.6.sim.pbar. capl'o Ar/moniacũ.liquor est cuiusdã ferule. hec mollificatiue vir/tutis est excellẽter vt eos qui circa articulos pores dissol/uat ⁊ splenes sclliratos sanat ⁊ scrofulas cõsumit ⁊ calefa/cit ⁊ deficcat. SERAPIO.aucto.Aben Mesuay. Pro/prietas eius est conferre sciatice ⁊ podagre a dolorib⁹ iun/cturarũ factis a flegmate viscoso qñ dat̃ ex eo aur. vnus. postq̃ resolutum fuerit in decoctiõe ⁊ ipsum bibitur sim/plex ⁊ mixtum cũ alys medicis. PAVLVS.valz con/tra tussiz antiq̃ ⁊ humidã ⁊ asma ex grosso ⁊ viscoso fleg/mate in gutture.pillule armoniaci accipiuntur in ouo sor/bili: vel distemperantur in melle ⁊ dentur: vel fiunt pillu/le ex eo ⁊ melle. dentur tamẽ pus pectore mollificato cũ dialtea ⁊ alys. Contra scrofulas in pricipio. Accipe armo/niacum sal gemma nitrum succum marrubij ceram ⁊ re/solue armoniacũ in aceto ⁊ dimitte per vnam noctem ⁊ in mane resolue cũ cera additis puleribus costi ⁊ absinthij ⁊ facias vnguentum. Ad menstrua prouocãda ex solo ar/moniaco fiat suppositorium vel ex eo fiat fomentum ⁊ po/stea ex asa ⁊ galbano fiat suppositoriũ. Contra lumbricos detur armoniacum cum succo absinthij ⁊ resolue ipsum in aceto ⁊ fiat emplastrum vmblico. vt dentes cadant. Acci/pe armoniacum ⁊ succum iusquiami ⁊ inunge dentes ⁊ ca/dent. AVERROYS.5.colliges.ca.est i 3.sic.in pmo.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXII.

Uasachi .i.sordicies parietis balnei. SERAP. aucto.Hal'.est ca.lenit dissoluit facit nasci carnes ⁊ est conueniens scissuris ani ⁊ emorroydibus quan/do ponitur super eas. Et qõ de sordicie colligitur ex corpo/ribus exercitantium calefacit ⁊ resoluit exituras dure so/lutionis ⁊ est conueniens vlceribus renum ⁊ illa que col/ligitur ex corporibus luctantium confert nodis in matri/ce quando ponitur super eos ⁊ confert sciatice posita loco vnguẽti. ⁊ sordicies reperta in vasis in quibus oleũ aduri/tur resoluit multũ ⁊ lenit. Et dixit. in sordicie que est i cor/poribus luctantiũ fm q̃ in ea est de puluere diuersificat̃ ab alia. Et sordes quidez vniuersaliter resoluit apostema/ta indigesta ⁊ conuenit apostematibus calidis mãmillar̃ ⁊ hoc quoniam extinguit inflationẽ earum ⁊ prohibz cur/sum humorum ad ipsa ⁊ resoluit qõ iam fluxũ est ad ipsa: quoniam ipsa est composita ex puluere oleo ⁊ sordicie cor/poris hominis. Sed sordes vasorum recipit acuitates a va/se eris. ⁊ similiter ē acutior. Et sordicies auris confert pan/naritio. Pro sordicie semicupij.l.Alsatbartar.

Vascus:idest remissus.

Vatrachos.grece rana vatrachi rane.

Vatrachium:idest apium risus.l.botrachion.

Vatreas:idest sauina.

Vatus.Sulac vatos rubus.gre.vel mora siluatica. l. ba/tus.

Vchuen;idest achauẽ.Stephanus acauanum.

Vean.est illud quo vitreantur vasa.

Veb:idest dentes molares.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXIII.

Uebet. lat.vero anetum. SERAPIO.omnibus notus est.cal.in fine terti defic. in principio secundi. GALIENVS.6.simpl.pbar. calefacit quidẽ adeo semper vt secundi gradus ipsum intensus putandũ vel terti remissi:in siccitate vero secũdi gradus est ichoã/tis:vel primi intẽsi. merito ergo coctũ in oleo diaforeticũ ⁊ imolestum facriuũq̃ somni ⁊ digestiuum crudorus nec non indigestor̃ humor̃ existit.appropinquat vtiq̃ oleus quod ex eo aperitiuis digestiuis pharmacis dictis:nisi qz Paulo calidius illis ⁊ subtiliũ partiũ est.⁊ ideo diaforeti/cum.vstũ vero terti fit gradus.calefacit ⁊ sic. ⁊ ideo mol/libus vulneribus appositũ prestat opera ⁊ presertiz in eis que in pudendis.humidius aũt ⁊ minus ca. videre est ad hec ⁊ euchimum quasi digestibilius est ⁊ somni factiuum plus sicco minus diaforeticũ. Et idẽ Serap.auctor.Aben Mesuay.anetũ est ca.iducit somnũ ⁊ oleũ eius est bonus ventositatibus ⁊ semen eius in puluere positus in polẽtis multiplicat lac quando accipitur solum minuit sperma ⁊ debilitat visus. maxime nimius eiꝰ vsus. PAVLVS. decoctio eius valet stranguriosis ⁊ dissurys data. potissi/me syrupus factus ex decoctione eiꝰ ⁊ zuccaro ⁊ cataplas/mata ex eo facta cũ coquitur in oleo ⁊ vino contra dolo/res matricis ⁊ secũdiuã ⁊ menstrua educit ⁊ conuenit eiꝰ decoctio dolori pectoris ex frigiditate: ⁊ ad emorroydas puluerez vrtice ⁊ puluerez aneti confice cũ melle ⁊ emor/roydas inũge si fluant emorroyde tantũ fac puluerem ex aneto ⁊ seminibꝰ vrticar̃ ⁊ appone. hic puluis multũ con/stringit. si aũt nõ fluerent: sed extra apparuerit distẽpera puluerẽ aneti cũ melle ⁊ albumie oui ⁊ appone. valet etiã contra ficus si sit intra anus facto suppositorio. Item de/coctio aneti ⁊ masticis valet contra vomitũ ⁊ singultum ex frigiditate naribus appositũ vel masticatus vel come/stus stomachũ ⁊ cerebrum confortat. Raby Moyses. va/let contra singultum ex repletione.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXIIII.

Ueccia. lat.gre.ysofracius ara.lachinis siue lechu/rios.lolium.Sceilez.Sirim.Diascorides. GALIENVS.pmo de cibis.figura hor̃ seminus nõ ē rotũda sicut fabe:sed sublata magis similis lentib⁹.repo/nunt aũt agricole:⁊ hoc cũ ipsis folliculis sil'r cũ totis plã/tis gratia alimenti brutor̃ animalium.in fame aũt vidi ⁊ ex his quosdã comedentes ⁊ maxime adhuc viridib⁹ exi/stentib⁹ sicut cicera ⁊ fabas comedũt consueta sunt autẽ non idelectabilia solũ: sed indigestibilia ⁊ sistitiua vẽtris neq̃ boni chimi generatiua apta ad sanguis grossi melan/colici generationẽ sicut lẽticula. Sed illi qdẽ multũ mul/ta bona adsunt.huic aũt nullũ illor̃ bonor̃ inest.

Veclon.i.saluia.

¶ Cap. CCCCCCLXXV.

Uecticicõ. DIASCORI. Herba ē hñs folia filia hedere.v.aut.vij. sed Paulo ma/iora sparsa circa terrã desup alba angulosa ⁊ viridia cum mltis virgis duor̃ palmor̃. flos ē illi viridis. i verno ma/xime nascit̃. hasta ipsi⁹ tenuis ē: ita vt vix possit videri et inutil'.aquosis nascit̃ locis.folia eiꝰ melli addita ignẽ sacr̃ extinguit tumorib⁹ oib⁹ medenk'. sicca fumigatio eiꝰ oia et sil'r facere nouit.mortuos in vtero ifantes excludit.ciato vio cũ mulsa bibito.radicẽ eiꝰ siccã pone sup carbones de vite arminea aut de oliua ⁊ coopi:⁊ eiꝰ qõ ē subtile de em/boto infirmus teneat in ore ⁊ fumus recipiat ⁊ postea vi/num armineum modicum glutiat.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXVI.

Uela DIASCO.ē folia habẽs mora q̃s eruca sed nõ dissimilia florẽ violaceũ semẽ ē ei i follicul' oblõgũ ordie stipatũ put nasturcy gustũ calefaciẽs ⁊ sb/mõdar̃.vñ ad tussiz veterẽ ⁊ ad r̃giũ morbũ cũ melle fac̃ sub lingua

Vene guidegi.sunt due ve/ne i gula i ambabꝰ parti/bus dicte Originales.

Vena leporis ē i extremita/te nasi ⁊ pz digito pmẽdo

Vene mulgentes. sunt in/ter epar ⁊ renes.

Vena sunis brachy ē q̃ vẽit a brachio ad manus.

Vena sceilẽ vẽa saluatella est inter digitum parum̃z ⁊ ãnularem.

Vena safena ē illa q̃ flõat̃ sb cauilla itrisseca pedis.

Vena sciatica est sub cauil/la pedis extrinseca.

Vena vritides sunt inter/renes ⁊ vesicam.

Venago est succus ex tasso arboze expressus.

Venerca.i.ꝛcula q̃ ferẽt a pegrinis a sãcto Jacobo.

Venerica, venerea. Dias. idest acorus.

Venetus color.gd est.l.Ce/ruleus.kianeos.

Ventꝰ alteguiã.i. scrofula. bali.Fa tegni. pmẽto.zi.

CCCCCCLXXVII.

Uenter aialiũ difficil' digestiõis ⁊ horridi saporis ⁊ similat̃ viscerib⁹:pluris ē parui nutrimẽti ⁊ mali chimi generatiuus ventres auiuz qñ digerunt̃ tũ nutrimenti q̃ pulmo. sed sũt meliozis nutrimẽti ⁊ ma/xie gallinar̃. AVIC.libro secundo. capitulo venter.

Vẽter apri. i. millefolium.

Ventriculus quid est.l.

Vẽnũ.idest serpillum.

Vepres ōclinat̃ tm̃ i pl'ali nũero ⁊ ē ois spia sz potis/sime ē bat⁹.vñ dr̃ i gene/si.Cõuersus Abraã vidit arietẽ post tergũ iter ve/pres herẽtẽ cornib⁹.⁊ẽ.

Veraiklatus verchabs la/cum. idest vrtica.

Verach.i.sanguis draconis

Uerbascũ.verbena.i. gere/ botanus. pli.li.zz.ca.z.ꝰ capit̃ ⁊ra ⁊ pli⁹ pro tasso barbasso.li.z6.caꝰ.6.

Uerigines. idest plidratie vel exantimata.

Uermiclar'l. grassula mior sẽpuiua mior idez.l.beia balalem.herba grassula. beisbelẽ.aizõ mior.Dia.

Uermis.i.fauarola vel por cellio.l.Suarday.

Uermis iscul⁹ gd ē.l.tarati

Uermis sete.gd ē.l.baeir.

CCCCCCLXXVIII.

¶ Capitulum.

Uermis grane ꝗ Aui.li.z.ꝰē vmis tictor̃ cui⁹ vir/tus ē sic vt⁹ cerule vñ sbtilior ē ⁊ magis vadẽs i pfũdo. qdã dixerũt q̃ colligit̃ hic vmicul⁹ ex re/bus plurib⁹ ita q̃ colligit̃ ex arborib⁹ glãdes ferentibus vermiculus grane recẽs ifrigidatiu⁹ ē.⁊ ē i ipo siccitas q̃/titatẽ habẽs ⁊ ē purpure⁹ ⁊ dr̃ siccat sũ mõdicatiõe. Et idẽ auc. Hal.qdã dicũt q̃ i ipso ē stipticitas tẽpata.ꝛcuenit vul/nerib⁹ nerur̃ trit⁹ cũ vino aut aceto cũ melle.

Ueratrum ē elebozus. ma/cer. Pliniis.

Uerbena berbena gerebo/ tia gre.

Uerdacia.i.tassus barbass⁹

Uetonica.lib antiqu⁹.b5 ra/dices aliquaten⁹ ad digiti grossitudinẽ ⁊ longas ra/mulos q̃dratos folia q̃si q̃rc⁹ suauiter olẽtia florẽ purpureũ semẽ circa ra/mulos i circuitu i modũ spe nigr̃. nascit̃ i prat⁹ ⁊ mõtibus. Pli.li.z5.ca.8. post principium.

Uertanũ.i.Eliotropia. ver/rucaria.

Uernix gd ē.l. sandaros. ⁊ Hal'.6.memiri ca.p.que a multis corrupte sandara/ca dr̃.due sũt spẽs verni/cis vna minut⁹ glebis al/bidior. Alia maiorib⁹ fru/stis latis ad colorẽ palli/dũ tẽdẽs quã bodie fere omnes p karabe ponũt ⁊ fallunt̃.nã karabe nõ sic facile i oleo feruẽti dissol/uit̃ vt hic.multi.n. picto/res carẽtes pma spẽ bãc pparãt cũ oleo lini ad pi/cturas pficiendas. qõ de karabe fieri nõ posset.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXIX.

Uespertiliõ. lat. ara. sterazirach. AVI. Un/guẽtũ vesptilionis pbibet mãmil/las puellar̃ a magnificatiõe.⁊ pbibet ortũ pilor̃ ꝗ qdr̃: ⁊ nõ ē ver̃. Cerebrũ eiꝰ cũ melle ꝛcuẽit pnꝰ aq̃ descẽdẽtis in oculũ.⁊ eiꝰ cinis acuit visũ ⁊ ꝛcuenit vngule ⁊ albugini.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXX.

Uesum gre.ara.neisum.lat.rosaseni vel sambacus agrestl. SERA. auc. Ysaac. Est arbustus sil'e arbori rosar̃ habẽs florem albũ ⁊ dicũt q̃ est rosa se/ni ⁊ est sicut narciscus ⁊ est oleũ eius bonũ pleuresi ⁊ est in virtute sua filis ieusemini nisi qz est min⁹ ca.⁊ sic.in eo. Et idẽ auc.Aben Mesuay. Narciscus ⁊ ē oleũ eius bonũ ple/uresi melãcolice ⁊ ꝛcuenit doloribꝰ mricis. Et idẽ auc. Ra/sis. vidi quosdam qui dabant ex folys eius a.z.y. vsq̃ ad iij.⁊ faciebant asselare multum.

Ueta.idest plantago.

Uetusilla.idest rubi cime.

¶ Capitulum. CCCCCCLXXXI.

Uetbuen. AVI.li.scdo. Est plãta habẽs virgas minutas sup quas sũt flores albi.habẽ/tes folia sil'ia florib⁹ maro acuti saporis ⁊ odoris ⁊ ē ca.in z.sic.in.z.⁊ est ex ea alia citrina alia alba.est digestiua ape/ritiua opilationum:⁊ in rubea est stipticitas ⁊ ꝛcuocat su/dorẽ. Et eius oleũ inũctũ aperit orificia venar̃ ⁊ resoluit apata i stomacho ⁊ sanguinẽ ꝛgelatũ in ipso ⁊ ꝛcuenit apa/tib⁹ frigidis:ꝛcuenit fistulis ⁊ vlceribꝰ neruor̃ cũ in deco/ctiõe eiꝰ ifũdit̃ spõgia ⁊ ponit̃ sup egros ⁊ facit subet ⁊ odo/rat̃ hũiditas eiꝰ ⁊ facit dormire ꝛcuenit asmati cuz bibitur sicca sicut bibit̃ epithimuz ⁊ ꝛcuocat fozuẽ ⁊ resoluit san/guinẽ ꝛgelatũ i vesica.⁊ cũ aq̃ mell' frãgit lapidẽ ⁊ apit opi/lationes matricis ⁊ soluit meliam ⁊ fl'a sicut eptbimũ.qñ bibit̃ sicca cũ oximelle ⁊ ipa in ptib⁹ nr̃is caremus.

Ubamite.i.affodillus.

Ubaeb.i.accetum.

Ubaundidi.i.lignũ aloes.

Uictorial'.i. põdꝰ.3.i.⁊ ℈.i.

Uidume.i. apostema mol/le vt lutum paludis.

Ugifur.Uzifur.i.cinabar̃.

Uironig.i.doronicum.

Uironoson.i.sacra passi.

Uirtipedium.i.verbena.

Uirtex.i.sal gẽma.

Uirtebrũ est os rotũdũ an/che dictũ a vrtẽdo qz ver/titur in osse concauo.

Uiruca dr̃ qdã duricies ba/bẽs in se grana sic̃ grana sic⁹:⁊ hz tres spẽs.nã aut ē eiusdẽ grossitiei i capite ⁊ in pede:⁊ dr̃ verruca.i. porrus:vl'i pede subtilis ⁊ i capite grossa ⁊ dr̃ clau/us. ⁊ Acrocordines sũt species eius.

Uerrucaria.i.coriãdrũ.agꝰ .i.eliotropium.

Uerziticon.i.auis turdus vel piscis dictus turdus.

Uessicago.i.alkekengi.

Uesme.i.indicus.

Uesmor.i.crisomula.

Uessasa.Moli.Mola.i.ar/mel. Bansace. ⁊ est spẽs rute agrestis.

CCCCCCLXXXII.

Uetuen. minutas sup quas sũt flores albi.habẽ/tes folia sil'ia florib⁹ maro acuti saporis ⁊ odoris ⁊ ē ca.in z.sic.in.z.⁊ est ex ea alia citrina alia alba.est digestiua ape/ritiua opilationum:⁊ in rubea est stipticitas ⁊ ꝛcuocat su/dorẽ. Et eius oleũ inũctũ aperit orificia venar̃ ⁊ resoluit apata i stomacho ⁊ sanguinẽ ꝛgelatũ in ipso ⁊ ꝛcuenit apa/tib⁹ frigidis:ꝛcuenit fistulis ⁊ vlceribꝰ neruor̃ cũ in deco/ctiõe eiꝰ ifũdit̃ spõgia ⁊ ponit̃ sup egros ⁊ facit subet ⁊ odo/rat̃ hũiditas eiꝰ ⁊ facit dormire ꝛcuenit asmati cuz bibitur sicca sicut bibit̃ epithimuz ⁊ ꝛcuocat fozuẽ ⁊ resoluit san/guinẽ ꝛgelatũ i vesica.⁊ cũ aq̃ mell' frãgit lapidẽ ⁊ apit opi/lationes matricis ⁊ soluit meliam ⁊ fl'a sicut eptbimũ.qñ bibit̃ sicca cũ oximelle ⁊ ipa in ptib⁹ nr̃is caremus.

Ugi.⁊ vgũ.Ste.i.acorus.

Uinatia gd est.l.barim.

Uincas vinca gd est.l. La/medaphne. Plini.li.z4. ca.15.⁊ li.z1.ca.z.

Uichelos. vichilos.gre.tus/sis.bichelos.bichi.vñ pil

Iule bichichie.i.ad tussiz.
Uilitionis semẽ.i. ameos. Laf.fe.
Ucitoxicũ herba ẽ multũ iuxta ellm nigrũ inuẽta: cui⁹ stipes ẽ violace⁹ longitudinis palmi vni⁹ vel duoꝝ folia vt folia pfici valẽs ꝯtra toxicuz ingredir i tyriaca diatesserõ.ꝛ in diapzassio Nicolai in antidotario Halie.l.antifarmacum.
Uineta quid est. Epimedium.
Uinfacion.i.flos vitis.
Uinifacion.i.flos vitri.
Uinodes sũt sicomozi fructus.l.sicomozus.
Uinopia.i.affodillus.
Uinrem.i.iuiuba.
Uinuz omfancinum. idest non maturum.Dia.fit ex vuis semimaturis.vel ex pusca per decoctionez vs q̃ ad tertiam ꝛ hoc dicitur potilion.
Uinuz crissum.idest aurei colozis.
Uinũ creticũ fit ex vuis in vite passat postea expressis ꝛ est dulce.ꝛ dicit triptos ꝛ ptopas.
Uinum quid est.l.barim. baarim.
Uinum amseneũ. idest vinum album.
Uinum amineum.quid est .l.amineum.
Uinũ albanum. quid est.l. salernum.
Uinuz autimum.idest sine ruboze.
Uinũ carneum.i.vinuz coctũ ad ꝛsũptionez tertie partis.l.Carenum ꝛ dulcoz.
Uinum cio.idest vinuz austerum.

¶Capitulum. CCCCCCLXXXII.

Uirem fm Sera.sũt spẽs.l.absi.ꝛ indũ qõ appellat arabicũ ꝛ ẽ rubei colozis.ꝛ est idẽ qõ curcuma.radix ei⁹ afferr ex terris i hyeme ꝛ hz grana sicut kesmes ꝛ melius ex eo ẽ rubeũ habẽs pauca grana ꝛ aliud est qõ adheret manui ꝛ hz colozẽ viole.ꝛ exterius ẽ rubeũ cuius toxicũ ẽ multũ.ꝛ toxicũ qdẽ ẽ res parica minuta mollis adherẽs manui qñ tãgit vagina ei⁹ ꝛ ipsuz qdẽ linit supꝛ mozfeã ꝛ ꝛfert ei. MESVE.ẽ ca.ꝛ sic.in pncipio tertij q̃ si linitur ad mozfeam confert.
Uiretruz.i.virens virgula.
Uirga pastozis qd ẽ.l.dipsesus. poligonia. sanguinaria.Lozrigiola. Lentinodia.geniculata. pserpinata policarpos.
Uinum de passis est cum passule ponũtur in aqua cala ꝛ exprimũtur ꝛ est vinũ passulaꝝ.
Uinuz defrictum quid est .l.dulcoz
Uinum falernum quid est .l.falernum.
Uinum gazetũ a regione.
Uinum induz ꝛ sapinum a locis dicitur.
Uinum italum.qd est.l. falernum.
Uinuz merratum.i.forte ꝛ purum.
Uinũ murratũ. vel mirratum idest acidum.
Uinũ mellicite.i.mustum mixtũ cũ melle.Melãtrea. Calciteos. Calcitis. Calcadis.
Uini patici.i.passi.
Uinũ piracium.i. factũ cuz vino ꝛ piris ꝛ sic fieri potest de multis alys.
Uinũ palmitum.i.de dactilis immaturis.
Uinuz pauciferum.i.sustinens paucam aquam vt Hal.6.terapen.
Uinũ sgliticũ.vinũ stillitiũ.cõpositũ.i.cuz squilla .l.Aurifel.
Uinum ydromel.i. vinum mellicite.
Uiola quid.ẽ.l.feneflig.
Uiola zabatbi. idest Jeseminí Saladinus.
Uiola alba.i. Jeseminum: Hal.4.memiri.ca.5.
Uiola vltramarina quid ẽ l.cbeiri.
Uiperina.dragõtea.i.serpẽtaria.alig dicũt q̃ ẽ simphitica.sz pma melioz.nascit iuxta segetes aut flumina mollibus folys gustu aspero.
Uira qd ẽ.l.Enantium.

¶Capitulum. CCCCCCLXXXIII.

Ulmus lat.ara.arnabum gre. petela vel peolee sive pteloe. GALIE.8.sim.pbar.ca. ꝛpolee.i.vlmus.folys consolidamus quãdoq̃ recens vulnus contusiq̃ stiptica simul ꝛ abstersiua virtus cõseruatur in eis.Lozrex vero eius adhuc magl est subamarus ꝛ stipticus vnde ꝛ lepram sanat cum aceto ꝛ dum viridis existit ꝛ recens si superligata inuoluatur vlceribus consolidare ea poterit.ꝛ radices etiam eiusdem virtutis sunt.ꝛ cũ eius decoctione fomentant omnes fracturas pozositatiõe egẽtes. PAV.eius folia stiptica sunt que bulita in aqua curant excoziationez capitis si inde lauetur. Radix eius est stiptica congluctinatiua ꝛ consolidatiua nimis.
Vlpicum.i.lapago.
Vlua.i.alga maris.
Vlular.idest laurus vl baccelauri.
Vrzinlar.l.aeris erugo. non floes eius.
Uiridos.i.lac quod est vzine simile.
Uiriditas inuẽta sup aquã q̃ ara.vocat haltalep ꝛ in lingua hispanica mulsas fm Auerro.colliget.ẽ ca. ꝛ hu.in secundo.
Uirtus celtica.i.attractina vel contentiua.
Uirtus.i.venenum.
Uisalon.i.tegula lateris.
Uisce.i.amilum.
Uiscus quid est.l. babalch. Diasco. ꝛpli.lib.16.capit. 45.versus finem.ꝛ libro 24.ca.4.
Uisdum.i.iusgamus.
Uissidũ.viscidũ. gre.i. acutũ ꝛ forte. mozdicatiuuz pungens linguam.
Uitacba.quid est.l.barim. baarim.
Uitex.i.agnus castus.ꝛpli. li.24.capitu.9. post pncipium.
Uitis quid est.l.barim.baarim.
Uitis alba qd ẽ.l.barim filipendula fesera. bzionia fesire.
Uitis nigra.quid ẽ.l.bariz. ꝛpli.li.23.ca.scdo.post pncipium.
Uitis canis. idest saxifragia.
Uiticella quid ẽ.l.fesera.
Uitligo. Lozneliuz cel. pso ne nullum periculum affert inde ex se feda est ꝛ ex malo solo habitu fit. cuius species sunt tres. Alphos vocatur Alphos vbi coloz albus est fere subasper ꝛ nõ continuus ꝛ quedaz quasi gutte disperse esse vident ꝛ latius

¶Capitulum. CCCCCCLXXXIII.

Ulmus lat.ara.arnabum gre. petela vel peolee sive pteloe. GALIE.8.sim.pbar.ca. ꝛpolee.i.vlmus.folys consolidamus quãdoq̃ recens vulnus contusiq̃ stiptica simul ꝛ abstersiua virtus cõseruatur in eis.Lozrex vero eius adhuc magl est subamarus ꝛ stipticus vnde ꝛ lepram sanat cum aceto ꝛ dum viridis existit ꝛ recens si superligata inuoluatur vlceribus consolidare ea poterit.ꝛ radices etiam eiusdem virtutis sunt.ꝛ cũ eius decoctione fomentant omnes fracturas pozositatiõe egẽtes. PAV.eius folia stiptica sunt que bulita in aqua curant excoziationez capitis si inde lauetur. Radix eius est stiptica congluctinatiua ꝛ consolidatiua nimis.
Vmbilici marini sunt lapilli fri. ꝛ sic. i littoze maris reperti abstersiui ex asperitate sua vmbilico con-

formes vt in vngueto citrino Nicolai.
Vmblicus veneris quid ẽ l.Cotilidon.Cimbalaria. ꝛplatearius Sarcocolus scatũculi.
Vmicialis.i.verbena.
Vncia est pondus dragmarum.8.sed antiquitus faciebant.3.ex dragmis nouem.
Vnctio.i.spina.
Vndimia.i.apostema molle flegmaticum.
Vnfanlidos.i.glãs q̃ vtuntur Lozlary.ꝛpau.
Vngelle sũt vngule aromatice ꝛ blactebisantie.
Vngila.i.scamonea.
Vnguella.farfara.idest vngula caballina. l. Nenufar pro ea. dardana duarum specierum est.
Vngula caprarũ ꝛ asini qd sunt.l.bafir.
Vnguentum terrafarmacum.i.vnguentum basilicon vel regale.Sera.
Vnguentum alben.i.oleuz de ben.
Vniones.i.margarite.
Voimia.i.apostema molle
Voluos.gre.bulbus.
Volnitus.i.stercus bubalinum.Halie.
Vonuix.gre.bombax.
Votani.gre.berba.
Voxile.gre.vtebzũ. Laf.fe.
Volitis.gre.boletus.
Volangistrũ. quid ẽ.l.Ancistrum.
Volimis.i.oliua.
Volimum. idest vola manus.
Volubilis.qd ẽ.l. Jeblech. lebleb.ꝛ potest dici de oi planta se arbozi circũuoluenti. ꝛplinius li.21.ca.5.
Volucrum nauis.i. concha maioz.
Vomiadas.idest cime ꝛ folia berbarum cuz sunt tenera ꝛ comeduntur.
Vomix qd ẽ.l. banabzoch.
Vpupa quis. gre. epeps. ꝛ tereus.
Vron vrisis.
Vra.gre.cauda.vl vzina.l. celeste.

¶Capitulum. CCCCCCLXXXIIII.

Usuen. ara.lat.Stercus passeruz vel baron. gre.antifilos. AVICEN.Est plurium specierũ subtilioz earum est alba.sed viridis ex eis est calidioz. ꝛ ẽ abstersiua mũdificatiua apitiua pondus.3.5.resoluit diffi cultatẽ vzine.ꝛ põdus.3.v.obycit ptũ vinũ ꝛ mozturuz ꝛ a 3.5.vsq̃ ad.3.puocat mẽstrua.ꝛ.3.iij.soluẽdo educũt aquo
Vrargiros. idest argentuz vitium.
Vrzach.i.sulach.
Vrbias.i.loca i extremitatibus coxarum vbi sunt glandule vbi vertebzum iungitur scie.
Vrbie. idest loca circa inguina.
Vzina quid est.l.baul.
Urola. gre. ꝛ squi. iuncus. inde oziurola.
Urino mingo vziticos: vzinal.
Uraniscos. gre. pallatum.
Uriteras venas vocãt greci illas per quas vzina a renibus ad vesicaz descẽdit.Loz.cel.
Uromi.vl bzomi.gre. Auena.
Urosis gre. bzosis.i. corrodens olera.
Urtica maura.i.berba sicaria.vel scrofularia.i.milmozbia.fm alios castrãgula.
Urs est rasura cuiusdaz arbozis declinans ad colorem croci tinctura eius ꝛ pozrtatur de Jamen.
Urtica qd ẽ.l.buiure.Dia. Acalifex.Jgrida.
Urtica mozrua.i.marrubium.vel Arcba angelica.
Urticus. i. pozus vrinalis.
Urusuiram.i.risu.
Usaro.i.empetigo.
Uscosa.i.adusta.
Usnee est lanugo que in antiquis arbozibus inuenitur ꝛ est terreste ꝛ marinum.i.Aynech.ꝛ Malamusch Asnee. ara. Lani vetule. Usnen. ara. gre. antifilos.lat. salsola.berba est cuius folia. sunt similia vermiculari vel lẽticule habens salsum sapozem ex qua fit sal. Et alia species vsnen est berba habens folia similia pozrulace sed minoza. Et vsben est puluis abstersiuus quo saraceni mundificant sibi manus.
Uso.gre.zotion auris.
Usia.gre.substantia.

¶Capitulum. CCCCCCLXXXIIII.

Usuen. ara.lat.Stercus passeruz vel baron. gre.antifilos. AVICEN.Est plurium specierũ subtilioz earum est alba.sed viridis ex eis est calidioz. ꝛ ẽ abstersiua mũdificatiua apitiua pondus.3.5.resoluit difficultatẽ vzine.ꝛ põdus.3.v.obycit ptũ vinũ ꝛ mozturuz ꝛ a 3.5.vsq̃ ad.3.puocat mẽstrua.ꝛ.3.iij.soluẽdo educũt aquo
statẽ ydropicoꝝ.3.x.sũt venenũ mozrifex.ꝛ ex eius suffumigatiõe effugiũt venenosa pua. SERAPIO.ca.vsuẽ ẽ berba kali cui⁹ spẽs sũt mlte ꝛ oẽs sũt ex amoch.ꝛ vsuen ẽ baron ꝛ ẽ id q̃ lauãt pãni ꝛ idẽ auc.Albuzit albarabi ait nõ vidi baron albius neq̃ purius illo qõ nascit in terra armenia.sz aliud ẽ supza ipz in bonitate qõ noiat iobalkansarin ꝛ arboz ei⁹ est magna adeo q̃ forsitan possit stari sub vmbza ei⁹ ꝛ hz subtiles sũmitates ꝛ hz lignũ albius ꝛ ẽ de albãtib⁹ pãnos ꝛ ẽ alumen affoz.ꝛ ẽ illud quo lauant pãni ꝛ liquefit cũ ea lacca dõec possit cũ ea põgi ꝛ accipit ex arboze karus sicut accipit sal alkali ad pficiẽdã tincturã. Et idẽ auc. Mesarugie ẽ ca.adurẽs ꝛ caliditas ei⁹ ẽ in tertio Alcanzi expellit apata ꝛ aialia venenosa facta fumigatiõe cũ ea ꝛ si bibũt a muliere.3.v.eycit fetum viuuz siue mozturuz. Et si bibat ex eo a.3.5. vsq̃ ad.i. puocat vzinã ꝛ menstrua. Et si dẽt ydropico.3.iij.ofert ei:sz põd⁹.3.x.iterficit. ꝛ inuamẽtũ ei⁹ ẽ sicut salis nisi q̃ acuti⁹ ẽ eo.ꝛ administratur in medicis ꝛferentibus mozfee ꝛ scabici ꝛ destruit carnem superfluam in vlceribus.
Utbuen.planta e inter nos reperta.
Utromi.i.auena.
Uua.quid est.l.barim.
Uua canina.i. strignuz vel solatrum.
Uua demonis quid est.l. dumsataris.
Utiron.gre.butyrum.

¶Capitulum. CCCCCCLXXXV.

Uua lupina.i. stafisagria fm quosdã Auerrois dicit q̃ est solatrũ. MESVE. dicit q̃ ẽ berba dicta botrifelerus. PLINIVS.li.22.ca.22.ꝛ li.26.ca.5.15.dicit caucalis berba est omnibus nota quam gre. strignum siue vuã lupinã vocãt.nascit in ortis vires habẽs refrigrãtes ꝛ ꝛstringẽtes.Hal.ad glauconẽ.ca.4.distin.3.
Uua necea.i.rubea.
Uua passana montana. i. stafisagria.
Uua vulpis.ara.i. strignuz vel solatruz.sed gre. vua lupina.
Uuaron.i.capara.
Uulgago vultiga.Macer. idest baccara vel asara baccara.
Uulnera pascentia vel sordida.i.pustule.
Uulinos.gre.bolismus fames fortis.
Uulua.Alga palustr| moll. ab vligine dicta nascitur circa paludes stãtes ꝛ stagna que vliginosa dicũt.
Uuiron.gre.bubon.vel inguen.l.apa inguinis.
Uua aminea.i.alba.
Uua timinia.i. vua agrestl lambrusca.
Uulnerum almotan. idest detegentium.
Uulpis quid est.l. tbalep.
Uulpis alabanuatu quid ẽ l.kukuber.
Uulua.berba est circa fontes ꝛ stagnum nascẽs ex qua vulua.i. algamollis est ꝛ ipsa dicitur vulua.
Uxmech.i.bernia.
Uzidarog.i.ozimum commune.l.berẽgemisch.
Uzifar.teste Auicen. fit de sulpbure viuo p combustiõẽ ex ide põt eligi sulfur vinũ ꝛ multũ similat sinopide. nisi q̃ est our⁹.
Uzifur.vzufar.vzufur.i.cinabar.
Uzufur.zengifur.ꝛ est cinabziuu.

¶Sequitur de littera.x.

Littera babẽt greci vt nos:arabes vero ea carent.

X abar.ara.capilli.
X abich.ara. papauer rub.
X abar.i.ordeum. Xabair. ara.Ste.Sabir.
X auan.grece.ara.quemia. cbauan.
X anim. xanimi. xanium.i. nigella.
X ansifraga. i. saxum frangens.est berba sicut pimpinella carens pilis quibus differt ab ipsa. vnde pimpinella pilos saxifragia non habet vllos.
X antala.i.anagallus.
X anticum.i.crocus.
X antos.i.rubeum.
Xãtus.flauus fuluus.idest flos rubeus. xãta cola.i. flaua.Laf.fe.

X ager.Saler.ara.arbor.
X autiuz.fagasmon gladiolus idem. Theod. Prisi.
X anch.ara.fagus arbor.
X aumi.ara.nigella melantium.gre.
X alacantas.grece.calcantum.Ste.
X alcatis.gre.calciti.Lolcotar.ara.Ste.
X amemilon.idest.Camomilla.Ste.
X ābūegū.i.bebonigi.Ste.
X amelea.gre.camelea.mazarion.ara.Ste.
X achaich.i.sachaich. flos papaueris albi.Ste.
X elidoniō chelidonion: ragabet tederien.z ē radix tinctoriuz carcamuz curcuma.Ste.
X ebet.ara.i.anetum.
X ebzan.i.esula.
X eiteragi.i.capsia.
X encua.qd ē.l. titimallus
X ercula.i.cornix auis.
X eilez.ara.zinzania. loliū.
X eropralmia.gre.gen° ari de lippitudinis.Cas.fe.
X erobeche.gre. arida tussis.Cas.fe.
X ero colliriū.gre. aridion collirium.
X erofagia. Xirofagia. abstinētia cibor̄ hūidozū. vel dieta sicca.
X eros.gre.siccus aridus.
X esti gre.sextariū mēsura
X estion.gre.cadus.
X igia.gre.stozax liquida.
X ilocarti. gre. carta cōbusta. Pau. Cātaxirion.
X ilocalla. gre. colla ad ligna glutināda.
X ilochocba.gre. est pōd°.
X ilopede.gre.neruus.
X imidion. Oximidion. est acetosa.
X iston.gre.xestrō. Sestrō. Cadus. Pau.
X ia.i.senation.
X iphia piscis.i.gladius.
X icreon.i.porcina caro.
X ifion.qd est.l. fagasmon. Dia.gladiolus sagittalis folia bz iridi silia z c. Plinius li.z5.ca.9. versus fi.
X ifso.i.acetū.xoso idem.
X ilia.i.cassia.
X iliq̄ carubia.keratiū. idē l.Cabarliub z aliqñ ē pōdus kirat.i.z filiq̄ ēt ē q̄tū ponderat semē eius.s. grana quatuor.
X iloaloa vel aloes.idest lignum aloes.
X iloaloes siluestre.ē radix plante dicte sparogallia.
X ilocinamum.gre.Dia.est visu simile cinamomo sz grossius z longius z c.
X ilobalsamū.xiloualsamō .i.lignum balsami.
X ilocassia.i.cassia lignea.
X iloceratū.i.siliqua.
X iloceracta.ēt ē pōdus.i. vaginella.l. Cabarliub.z eius semē dicit kirat.
X ilocauros.i.calcantuz.
X ilodarsamū. vel xilocinnamomū.qd ē.l. darsen.
X ilomarto. i. cortex celsi.
X ilomita.i.lignum mirre.
X ilon.gre.fustis.i.lignum. ide oia supradicta.
X imaco.i.cortex celsi.
X iracost.ara.i.māna.
X ican.i.asenablum.
X irasia z xirotes.xerasia.i. duricies ariditas siccitas
X irascetb. i.rob de succis fructuū solubiliū z ē sicr egritudo mirachia.i.ypocundriozum.
X iria.i.vnguenta.z xiria.i. gladiolus.
X irisKaticon.i.sapa.
X iro.i.porcus.
X iron.i.succus.
X iros.gre.nouacula.i.rasoriuz.inde xirion.i.rasum inde yos vel yu xirion.i. erugo rasa.
X imbziū.i.balsamita.
X isum.i.acetū xoso idē.
X ozontos.i.bzanchos.
X osacia.i.almea.
X riptū.xarubia.
X oncb.ara spina.que z zebeat dicitur.
X oloabzahab. apud Auic. est mādragora.

¶ Sequtur de littera. Y. q̄ greca lra ē z dicit̄ ypsilō.

Y Alodes yelodes .i.vitreos. Nam yelos ē vitrū.
Y berida apud Plinium li°z5.ca° 8.aū. me'' dicit̄ nasturtiū agreste qd̄ iuxta vias nasci.
Y acinct° ychintos.l.yreos.
Y agntus.gd ē.i.iagntus.
Y baic.est q̄dā spēs dactili
Y biscus.gd ē.l.Altea.
Y bos.gre.gibbus.iuos.
Y cozes.i. humozes. Halie. 8.memir.ca°.7.
Y cozion.i.endiuia.
Y cteris. idest ictericus z est etiam auis.
Y dantidas. idest vesicule in matrice.
Y dam.ara.pulmentum.
Y daros.gre.aquaticus.
Y dasmos. gre. humoz. hidropicozum.
Y dateros.aquosus.

¶ Capitulum. CCCCCCXCVII.

Ydea fm Diasco.folia bz similia mirte vel oximirsine adberētes velut pampini.z c. Plinius li.z7. ca.y.in principio. Que anuli longi sūt radix eius remordētis siue redarguētis virtutis ē sanguinis fluozē siue quēlibet fluxū stringit.vbi sciendū q° Diasc.de idea facit duo capitula. vnū qd incipit.ydeo per Y.z est illud quod ponitur hic. Et aliō quod incipit battus. z vna de speciebus ei° est ydea per.i. iota.l. sulach. GALIE. sexto sim.phar. ydee radix z gustātib° qdē est acra emozogias z fluxū vētris nec non dissinterias z fluxum mulieb zem quotquot talia sanans bibita z defozis apposita. Demo. Hal. i4. terapentice ca°5.in fi.
Y datomiktos inos gre. vinū spuriū aqua mixtū.
Y datodes. gre. aquaticus pluuial.
Y drus rubus.quid ē. Plinius.li.z4.ca.i4.
Y drokephalos.gre. būtes aquaz in capite. Alexan. Lozcel.
Y drocelici. gre. ydrokilis q aquā habent circa testiculos in oscum.
Y dema vindimia.i.apostema flegmaticū.
Y diomata idem.
Y dericus.i.ascuticus.
Y diasimum. i. Pelicinus.
Y diosin. Y diosmō.i.mēta.
Y discus.i.maluauiscus.
Y dna.grece.z Tubera. vl

¶ Capitulum. CCCCCCXCVI.

Ydros gre.ara.sgngibil.lat.aqua.hypocras.in libro de aere z aqua. Aqua q̄ in altis locis siue pululanter exurgit monticillis aquarum optima z saluberrima sapozita.talis vero multa vini permixtione indigens est hyeme calida estate vero frigida similiter quoq; ille q̄ profundiusculo exurgunt fonte quarum etiam melioz ea que ab oztu solis z maxime estiuo tempoze occurrit alba perspicua atq; proculdubio est odozifera. que vero lenta est z grauis putrefactiua. opozet autez te esse attentū circa virtutes aquarum vtpote que diuerse in sapoze z pondere sunt. de hac enim qui biberint eozum ventres calidi ac turgidi fiūt corpora macra cubiti spatule tenues similiter facies q̄z maxime carnis ad splenez confluere cogitur vnde malus sanguis procreatur. illaz non bibentes multa superabundant comestione esuries illis perseuerat atq; crescit z sitis similiter superioza ventrium z media inflantur quapropter catarticis fozibus illis vtendum est hac egritudine hyeme z estate continenter accidit illis q aqua citrina z intereūt. estate vero dissinteria lienteria longa et quartana laborant qui mozbi naturam puertunt et mutant z in aquam cadunt citrinam z pereūt iuuenes illozum pulmonis doloze aly si quoq; passionibus eozum mētes pturbantibus affligunt senes acuta fe. z ardēti ex vētriū ostrictiōe accidēte vexant̄ mulierib° apostemata de genere albi flegmatis innascunt̄ neq; cōcipiūt vel parturiunt nisi cum magna difficultate atq; molestia corpo-

ra eozum magna z grossa quanto plus in longitudinem protendunt̄ tāto graciliozā fiūt. menstrua vo iuxta qd̄ ozz fluūt. pueri hernia viri causone cruriūq; vulnerib° ifestātur. sz que hō nature sunt his vicā ipossibile ē extēdi. sz itē pestina senecta pcipiunt̄. mulieres vo grauide vident̄. cū vo tpa partus aduenūt vteri fetus inanes tumoze relaxātur. cuiusmodi passione detēta matrix quecūq; aque citrine coadunatiōe intumerit laborat. ad hāc itaq; quā prediximus aquā ptinēs est. Et ea que a calida terra surgit aut frigido metallo vl cre siue argēto vel auro siue sulphure aut alumine. Aq̄ pluuiales leues z sapozite ac lucidissime sunt nā sol qd̄ subtilius atq; leuius in attrahēdo assumit. Aque pluuiales cito putrent malūq; exhalāt odozez. quia enīz ex multis ꝛgregate sūt ags ideo leuius alys putrescere solēt ac mutari. Aqua niualis vel glacialis oīs mala est postq̄ semel fuerit ꝛgelata nūq; in pristinā ꝛuertet̄ naturā quicqd est sapozitū z leue. z clarū fuerit aut purū id totū gelu aduenīēte recessit qd̄ vo turbidū remāsit. Et sic poteris pbare. si. n. aquā in vase ad mensurā postā sub gelu ꝛgelari dimiseris cūq; cōgelata fuerit in sole vel in quolibet calido liquefactā remoueas eadē mensura multo minus inuenies esse. similiter aūt de gelu z nine. oīs aqua de niue. z similibus peioz est omni aqua. Aqua frigida debet dari digesta materia z virtute fozti. AVICEN. primo cañ. fen. prima. doctrina tertia. ca. quarto Auic. quarto cañ. cap. de cura fe. in generali. aqua frigida iuuat in digerēdo. Itē aqua frigida digerit hūozē colliricū. item aqua nō nutrit. itē eodē libro. Aqua calida citius ꝛgelatur q̄z frigida. Itez primo cañ. fen. Fa. doctrina Fa. summa prima. cap. tertio. Aqua frigida nō debet dari si est humoz crudus z grossus. Itē ca. i6. Sine aqua nō potest esse cōplemētū rei nutrite. Itē aqua currēs z discooperta ē melioz aquaz. Itez melioz est aqua que suplutū vadit q̄z que sup petras. Itez libro quarto. Aqua que māgis longat̄ a suo principio tanto melioz est. itē aqua que est estate calida hieme frigida est melioz. itē aqua cocta est minozis inflationis z velocioris descensionis. itē aqua pluuialis z specialiter in estate collecta z cum sunt tonitrua est inter meliozes aquas. itez aqua pluuialis impedit pectus z voczz. item aque puteorum sunt octeriozes. item quedā aque generant flegma z quedam coleraz. itez aqua paludū nocet spleneticis z hydropicis. item aque non currentes quomodocūq; fuerit nocent stomacho. item aqua ca. corrumpit digestionem. z non tollit sitim ilico. item aqua multum ca. iuuat in colica z splenis ventositate. item aqua non nutrit. itez primo can. fen tertia doctrina secunda capi. octauo aqua multuz ca. constringit cutim. itez primo can. fen. secunda. ca. i6. doctrine secunde. Terree aque splenem resoluunt z non coire volentes adiuuant z aereē corruptioni complexionis vtiles existūt. GALIE. 6. terapētice. ca. secūdo. aq̄ tepida. facit nauseam. item octauo terap. ca. secundo. aqua frigida nocet defectis. item aqua tepida mollit corpus būeficat z delectat. item natans immoderate in aqua alluminosa constringit cutim z transpirationes intus constringit. z si sunt fumose generat febrem. item. 8. terap. ca. tertio si timeas dare frig. aquā corporibus colericis propter inconsuetudinem suadeo q° non debeas dare. item secundo de acci. z mor. cap. primo multi in frigida aqua balnea ti. mortui sunt anteq̄z domum venirent. item eodez libro cap. tertio. aqua fri. conueniens est coliricis. tempore sanitatis z tempore egritudinis z hoc si fuerint cōsueti. corpori inconsueto nequaq̄z dare nisi prius venerit ad sanitatē. DIASCO. aquarum omniuz natura fri. est z hu. aqua de lapide emanans leuior z lipidior est ventrem z vrinaz procurat. aqua de paludibus agrilosis emanans grauior est. aqua cocta salutem corporis operatur z multum metetur. z qz in omnibus infirmitatibus aqua est necessaria inter omnes aquas. pluuialis optima est z leuis z dulcis z facile digeritur. cito enīz calefit z cito ifrigidatur de fontanis aqua eligitur illa que ad solis ozzum tendit z meridiem z de montibus caluis exit. hec enim propinquat pluuiali. que vero contra occidentem currunt z septentrionē pessime sunt. aque petram in vesica z renibus creant z mulierem sterilem faciunt z corpori torporem z rigorem nimium menstrua stringunt imbibentes egritudini sudorem prozumpere vel fluxuz ventris vel nauseaz. DIAca. de aqua marina virtutem habet viscidam z termanticam z cacostomaticam ventrem turbat flegma deponit. colera vero facta z fomento adhibita apostemata de alto educit z maturescit durities spargit omnibus diaforesim prestat neruozum causas componit permonibus non vulneratis opitulatur cataplasmatibus necessarie miscetur malagmatibus z medicaminibus nobilibus additur diaforeticis q̄z maxime ipetiginibus adhibetur tepida laterum tortionibus accepta prestolatur. zernas scabies z pzurigines fomēto adhibita tollit lendies capitis purgat tumorem mamarum compescit z similiter adhibita liuores corporis emendat morsibus venenatis occurrit frigoribus opitulatur spalangionuz z scorpionuz ictus vel aspidum non admittit calida adhibita corpus extenuatuz reficit lauacris vtiliter adhibetur. que lauacra hydropicis z cephalargicis z surdis opitulātur: si seruata fuerit aqua marina. bromum non colliget. multi vero coquunt aquaz marinam z sic reponunt ad purgationem dantes solam z cum pauca pusca z cum muscho z cuz oximelle z post purgationem datur iuscellum galline aut piscium z temperat viscitudinem eius. inuenitur aqua sulphurea alluminosa ferrea que habent virtutez eozū a quibus recipiunt denominationes quas virtutes inuenies in propriis litteris.

Y droleum. gre. mixtura q̄ fit ex aqua z oleo interdum rosaceo interdum ex aqua rosa.
Y drofoma. Ydrofozbia. quid est. l. fauos.
Y drofozbia. i. aque timoz. Cas. fe. linfaticus.
Y drogarum. Drogarus. i. aqua z garus.
Y dromel. Apomel. i. aqua z mel. l. mellinum.
Y dromelon est potus quidam factus ex citonys z aqua celesti.
Y dromellitum. idest Electuarium de melle rosato factum secunduz Alexandrum ca. de fastidio stomachi.
Y dromelum fit ex aqua z malis macianis.
Y droselinum. idest apium aque.
Y dropitia. gre. ydrops.
Y dusarum. quid est. l. bedicorion.

¶ Capitulum. CCCCCCXCVIII.

Ydropiper. i. piper montanum vel piperastrū vel piper aque. DIASCOR. capitulo ydropiper. nascitur locis humidis cuius virga est nodosa in gb° nodis nascunt̄ folia que nodos intra se z gradus habent. huius folia mentastro similia sunt: sed maioza z mollioza z albidioza gustu acerrima sicut piper sed non talis odozis cuius semen in ipsis virgis minutum existit z spissum sicut botrus. semen eius cum folys cataplasmatibus adhibita duricies z tumozes spargit z liuores limpidat. siccum z tritum pro pipere misceri potest. radix eius inutilis est. herba cuz semine cataplasmate facto z imposita ypopias tollit z duros humozes spargit rubrem facit corpori. GALIE. octauo sim. phar. ca. ydropiper. vocatum quidem est sic a locis in quibus nascitur. z ab eo quem secundum gustum ad similitudinem que ad piper. est autem calidum sed non quantum piper. quinimmo viridis hec herba cum fructu cataplasmata ypopias z scliratos humozes aperit. z diafozat.

Y drotodino. Ydrozosati. i. aqua rosata.
Y drozphalos. i. humiditates capitis.
Y ecteritia. est morbus ab aue icteris dicta.
Y ectiris. i. ciminum et biopum. ⁊ est git.
Y ella. i. carbo.
Y elion. yelios. gre. vitrum
Y ema. idest lapis ex oculis geni.
Y emena idest membrana mappa velamen pellicula. Hal. ad glauconem. §. ca°. 4. tractatu secūdo distinct. secunde.
Y emā. ara. turtur.
Y emene. gre. membrane. Hal. ad glauconem.
Y ena. i. bellusa.
Y enech. ara. coaguluz. Anfee. Auicē.
Y enta. ē bestiola quedaz.
Y end. i. iudaica.
Y eronoson. gre. i. epilēia.
Y erbaba. ara. talpa.
Y erolisonthes vinum. i. vinū antiquū seu senescēs. Alex. ca. de vino ydropicorum.
Y eiana. i. brassica.
Y es. gre. sues. porci.
Y etos. gre. imber pluuia.
Y etua. ara. titimallus.
Y fear. i. viscus. ·Plinius li. z4. ca°. 4. ⁊ li. 16. ca. 45. versus fi.
Y finia. i. sipia.
Y gemonica virtus. i. principalis virtus anime que regit ⁊ ordinat.
Y gienon san°. ygienis valde sanus.
Y gilafi radix idest liquiritia baliab.
Y gran. ē qōdaz gen° medicaminis ocular l. Demo.
Y grasia. gre. būor būiditas
Y gron. gre. sudor.
Y gropissos bitumen sonat pix humida vel liquida
Y grane. gre. liquare dissoluere.
Y grantis humectatus.
Y gros. viridis virens limpidus purus ꝓclarus ligdus madidus rosid° humidus humectus.
Y grosl liquor humiditas.
Y grotonon. gre. lentū.
Y gia. i. vitica.
Y gia. grece. sanitas. valitudo. Incolumitas greca ē quedā ꝓfectio posita i antidotario Hal. valēs ꝗ cō motionem dentiuz si superponatur.
Y labee. i. cacolla maior.
Y lion est aurum rubeum.
Y lischi ē egritudo ex amore.
Y lia. sūt intestina gracilia reuoluta multis reuolutionibus inde yliaca passio que fit in eis.
Y liūpicq. ypolis. i. balsamū
Y le. gre. materia silus. vnde ilikos siluestris.
Y lodes. gre. opacuz nemorosum. siluestre.
Y lus. ·Pau. ē rotūdus tūor albus silis rē.
Y macolemata. gre. sūt strictozia q̄ fronti adglutinātur ex thure ⁊ polline ⁊ albugine oui. Demo.
Y matices. i. scolopēdria.
Y monedea. idest pelliculosa substantia.
Y mnafion ē emplm qōdā mollificatiuū. Alex.
Y mon. i. aspagus. Dia. Et ymon est posterior pars capitis. Alex.
Y nāciū. Ynāti. qd ē. l. Enātiū. Hal. 8. meimir ca°. 8.
Y ndus. i. celestis niger.
Y nomel. i. vinū ⁊ mel.
Y nos. i. vinum.
Y nosbatos. i. cappara.
Y noticus. ypnoticus. i. dormitatiuus.
Y nontos. i. baruli qui oriūtur in facie.
Y ontos. gre. baruli. i. tumores duri ⁊ spissi q̄ i cute faciei nascunt. Oriba.
Y on. Dia. folia minora habet ab edera nigriora rē.
Y os. gre. venenū toxicū.
Y ostriamō. gre. Jusqamū Milimādrū. Canicular l berba insana demoniaria.
Y pagissi. i. gūmi edere.
Y pericū. Ypericon perforata. falest ꝛ. Scopa regia. herba scti Joānis biumi atricum idē. l. Infaricon. Dia. ypicon. aut androsemō. aut cozion aut campitos rē.
Y pensterecon. i. berbena.
Y pithimum. i. capillacia.
Y pofasos. i. flegmagoguz.
Y pātasis. gre. obuiaton. occursus. ypanthesis.
Y pear. ypbear. ē spēs visci. ·Plinius li. 16. ca°. 45. ⁊ li. z4. ca°. 4.
Y peroa. ·Pau. fit aliqū per yperoam eūo ⁊ ꝓpter sanguisugam de gutture.
Y perkatarsis immoderata purgatio. ypakataxo-

¶ Capitulum. CCCCCCLXXXIX.

Ypoglossos .i. lingua equi vel mirra agrestis. DIASC. frutex ē mirte agrestis silis folia habens minuta ⁊ comā spinosaz que folia in sūmitate sunt sicut lingua cuz ramulis minozibus circa eadē folia banc perbibent multi collo ligataz dolorem capitis colle malagmatibus miscetur.
Y pnoticus. i. dormitatiu°.
Y pomaratron. Dia. i. feniculus rusticus. Maratron agrion. Diasco.
Y popias. ypopia. gre. Debodo. ·Prisi. Demo. Dia. .i. linozes sub oculis. Ha. lib. centauree. ⁊ lib. de fa cile acquisibilibus.
Y pia gre. morsus galline. Anagallus.
Y pnos. gre. somn°. ypnoo. dormio. ypnosa sopozat° ypnotica dormitatiua.
Y pocapniscus trocisc°. suffumigatozi°. Cas. fe.

¶ Capl'm. CCCCCCXC.

Ypoquistidos .i. succ° eius qō oritur ad pedes rose canine vel barbe hyrcine. I. cissos Tarathit. DIAS. strigit. n. vehementissime. vñ vētr l, p fluuiū ⁊ sāguis abūdātiā rēpmit sine moza. sūt due spēs ei°. vna ē flaua. i. sbruffa ⁊ alia alba q̄s gre. ypoqstidos vocāt; eo q̄ i radice berbe dicte nascit vt apparet i. l. cissos c° succ° exprmit ⁊ reponit. valet ad eadē ad q̄ litiū ⁊ acatia. ·Pau. fri. ē ⁊ sic. i z?. ·Pli. li. z6. ca°. 8. post pn°.
Y pocisi. Oziba. ca°. ō signis pnosticis egritudinū.
Y po. gre. a. ab. in. sub. ob.
Y pocbimia. gre. aq̄ i oculo seu ymaginatio ipaz ꝓcedēs suffusio. Loz. cel.
Y pocōdriō. gre. ypocōdriū
Y pocbozris. gre. egestiōes.
Y podremata. gre. subcutanea.
Y pogstos. i. salnia.
Y poseta. i. cauda egna.
Y posellinū. qd est. l. Apiū. ⁊ est apium egnuz. Apiū agreste. Olixatruz. Dias. ·Plini°. li. 27. ca. vltimo in pzincipio.
Y posagma. est passio i qua rubet cornea oculi ⁊ vocabulo nro vr pedatella.
Y postasis est sedimē vrine dictū ab ipos qō est sub ⁊ sto stas. i. subtus stans.
Y postasis. i. fex. gre. suba.
Y pofragma. gre. Demo. ē sanguinis congestio sub pzime tunice rē.
Y pogeon: gre. antrū. spelūca subterraneus locus. giffico bermon.

¶ Capitulum. CCCCCCXCI.

Yreos ē berba faciēs flozē albū vt liliū. ⁊ ē in frōdibus sil'is yri ꝗ differūt in flozib°. vñ versus. yris purpureū gerit flozē yreos albū. Gladiolus croceū. ꝗ spatula fetida nullū. vnde ille berbe sūt sil'es i folys differūt tñ i flozib°. nā yris bz flozē purpureū babētē gradationes diuersas i purpureitate sicut bz arcus celi. l. liliū. Est ali° cui° flos ē alb° ⁊ iste ē yreos ⁊ ille debilior ē superior i oi menos suppurgatus.
Y pezoco. ypozoco. ·Paul. ē mēbrana pleura vl' pars

re ⁊ melior ex eis ē cui° radix ē alba rotūda pzicipās de rubedine ꝗ aliqd grossa dura ⁊ spissa i q̄ ē aromaticitas sīē odor vsole ꝓprie ⁊ cuius sapor ē acris mordicatiuus ꝓp acrimoniā ipsi° habēs nodos. breues ⁊ collectos: melior pars plāte ē radix post illā flozes ⁊ meli° tēpus collectionis radicū ipsius ē pncipiū veris. PAV. ca. yreos. ca. est in secūdo. sic. in tertio valet ꝓtra duricie neruoꝝ ex flate tussiz placat. screatū facilē facit grossos būozes pectozis atte nuat cū accto potat° spleneticis ⁊ babētib° spasmuz ꝓd est. rigozē fe. ⁊ dolozē vulue mitigat ⁊ aufert cuz vino potatū menstrua ꝓuocat. pessariū inde factū. secundinaz ⁊ fetū mortuum expellit stomaco nocet. cum aqua ca. bibitum dolorem ventris placat. elixatum ⁊ pistatum vulnera dolentia curat coctum cum aqua ros. mixtum vulnera ⁊ pustulas mundificat: ⁊ bonam ex eis carnem generat. ⁊ valet contra putredinē dentiū ⁊ gingiuaruz.
Y riana. i. lambrusca.
Y ris. i. gladiol° Hal. 8. terapentice. cap. 4.
Y risceptron. ·Pli. Syrisceptrum. lib. z4. cap. 13.
Y rigerō. yrigeroncos. gre. .i. senatōes vl' cardo bñdictus. yrigion Macer.
Y rigion vl' yringus quid ē l. Ascaruticō. ·Pli. li. zz. cap. 8. in pzincipio.
Y rys illirica. DIASCO folia bz yreos silia. dzūt tñ i flozib°. vñ flozes bz purpureos cuz diuersis colorib°. ſ. albo mellino purpureo. l. liliū. Pli li. 13
Y roncos. i. brācos. (ca. p°
Y rūda. yrūdia. .i. algarda.
Y rundo quid ē. l. (ione.
cbauraf. ⁊ sanguissuga.
Y sop° qd ē. l. balasce. ysopō gre. penitia pducta. dia.
Y sop° būida. qd ē. l. cēfarafab. Dia. Ysopus ygri.
Y sop° ozētālis. i. ysop° berba
Y e gre. cbiros. sus porcus.
Y schiromias. i. parotidas duras. Oziba.

¶ Seqt̄ de lr̄a. z. q̄ pariter se bz apō grecos arabes ⁊ lati.

Zabalegum idest mastix. Daliab.
Z abarged. ara. smaragdus gemma. zamorad zinarad.
Z aair. idest auripigmentum.
Z aaragi zabaragi. Auic. idest litargirum.
Z abzalu idest cascara.
Z abathi. idest iesemini. Saladinus.
Z abacra ara. sabi. est planta vnde fit aloes.
Z accara. i. psiliū zacharō. zaccarie idē ꝗ Hali. i li. dinamidia ꝛ. ca. ō passionib° pectozis i cōfectōe triasādali quā fac̄ cōtra dolozē capitl ex cali. ⁊ z ycterictā ⁊ ꝓtra oēz calorē intraneū. sil'r ponit in viatico cap. de ydropisi l trocis. de lacca valentib° ad epatis ⁊ spléis passionez ex caliditate. sil'r ponit in antidotario Nicolai in cōfectione triasādali ⁊ trocis. de lacca.
Z agi. zagum. zegi. idem Stephanus.
Z aibat. ara. zauth. azoch idest argentum viuuz.
Z aitum ara. zeitum oliua
Z alieni. idest diptamus.
Z acchar gre. sucbar ara. zucharum latine.
Z amarucne. idest bolus Daliabas.

¶ Capitulum. CCCCCCXCII.

Zadens ara. gre. faki lotīe lens vl' micola. SERA. auc. Dia. meliozes ex lentib° sunt ille que veloci° maturanī. ⁊ q̄ ifundunī i aqua ad mollificandū nō nigrescūt. GALIE. octauo simp. pharma. cap. faki. i. lentes stipticāt nō fortiter i medio vero calidita. ⁊ frigidita. ·Pistūt. siccāt aūt i secūdo ipz qdē corp° sistit ventrē decoctio aūt ꝓuocat. q̄ circa effundit̄ poz aqua q̄ retentionis gratia sumit̄. GALIE. eodē li. ⁊ cap. ꝗ trāslationē ara. sapor ea ꝛ stiptic° ē pa ꝛ. ē media iter cali. ⁊ fri. in secōo strigit ventrē q̄ coquit̄ bis ⁊ pycit̄ aqua pma. ⁊ aq̄ in qua coquunt̄ laxat ventrē. Dyppo. sexto epidimia ꝛ ē tēpata i cali. ⁊ fri. ⁊ decliat ad calozē parūp. signū huius ē q̄ nō apparet p ea q̄ comedit̄ ⁊ q̄ mozat̄ i stōaco aut q̄ descēdit a vētre ifrigidatio corporis ⁊ ē cōpositū ex sbstātia qua stringit vētrē q̄ coquit̄ bis ⁊ pycit̄ aqua pma Jdē auc. Dias. q̄ comedit̄ ex eo assidue facit obscuritatē visus ⁊ ē dure digestiōis mala stomacho. ⁊ accidūt ex esu ei° somnia mala. ⁊ ē mala neruis ⁊ pulmōi. Et idem auc. Melarugie excorticate ex bis sunt fri. grosse strigūt vētrē ⁊ vzinā ⁊ ingrossant sāguinē i venis ⁊ nō sinūt eū currere ⁊ sunt frigidiozes q̄ mes. i. robille. Et idem auc. Aben Mesuay lens ipsa ē frigida ⁊ sicc. i pzio. ⁊ corpex eius est ca. sic. in pzicipio. ō cui° ꝓprietate ē minuere vzinā ⁊ mēstrua ꝓpter eius sanguinis ingrossationem.
Z afaran · zeafarā. i. crocuz orientale. crochos gre.
Z abarali. idest cascata.
Z abarac. zabarat. ē plāta cui° vna spēs bz folia sicut lēticula. ⁊ ē alia silis camepbiteos quibus caremus Dia. antillos.
Z air. i. dolozextēsiu° ⁊ abrasiuus i intestino recto.
Z ait ara. zabit. zaiatimū. idest oleū ō oliuis. Ser.
Z aiur. i. auripigmentum.
Z anet idem
Z ambaca. vl' raya vōesticā. i. sambuc° vñ oleū fit
Z ambor. ara. volatile anulosuz aculeatū. vt vespa. volans cū murmure.
Z ābugi oleaster. oliua silnestris ifructifera Agrilea. Dias.
Z ambana est berba vñ fit aloes. Saladinus.
Z ābacb. i. sābucū l'iesemi.
Z ametad. ara. zmarad. i. smaraldus.
Z amozat idem.
Z arbazet idem.
Z anabanen. i. hedera.
Z anda. est 4.ª. species lapacy. Dia.
Z anarbu. idest carui.
Z anet. idest auripigmētū.

¶ Capitulum. CCCCCCXCIII.

Zaroz ara. vel zarora. gre. trionum. trigonuz vel tricoctū lat. mespilū vel anzarola zaurur. azarola. zarurum est qdā fructus silispiro in figura ⁊ paruus in sicilia oritur. SERA. cap. zaroz auctō. Dias. Est arbor spinosa cuius vna pars vocat̄ mespilū ⁊ bz fructū paruū similē malis paruis bonuz ad comedendum est stipticus.
Z atton. ara. oliua. Sera.
Z aiur idem.
Z apin° deda. ·Pinus masculus arbor grāi viridis idē. i. botin.
Z ara. idest aristologia.
Z arbazed. i. smaraldus.
Z arunt vl' mazianchora. i. aristologia longa.
Z ara medua. i. bulb° ematic° vl' yomic° ⁊ ē narcisc°
Z aramineua. cepe azir.
Z arbazed. i. smaraldus.
Z ametad idem
Z amarot idem.
Z ardec. i. crocus ozientis.
Z arin. i. auripigmentum.
Z aroic idem
Z armena amara. idest auripigmentum rubeum.
Z arnab sunt folia arboris magne nō facientis fructū similis salici habēs odorem vt odor citri.

ALHAVI est planta parua.

Z arūegi. i. dozonigi Aliab.
Z arnecb. galiopsis serma cbuz rub. idest arsenicū arsinago.
Z arnabū. i. rosmarinus.
Z arneb. i. folia salicl tozētl
Z aro. idest lentiscus.
Z arole. idest fozbe.
Z arum idem.

bonus stomacho cū comedit retinet ventrē ⁊ tarde maturatur. GALIE. li.scdo de cibis.fructꝰ eius ē stipticus fortiter ⁊ in folys ⁊ in summitatibus est stipticitas ⁊ frigidum quoniam taliū olium parꝓ comedit. cōuenit. nō vt ficuū aut vuarꝓ copiose.neq; enim vt aliméto sed vt medicis ipsis idigēꝰ magis. GALIE. septio simp. pharmaco.cap.mespillū gdam tricoctū noiant eo q̄ tria hꝫ ossula oia intra se.semē aūt ē quodlibꝫ eorꝓ huiꝰ arboris sicut que pomis iuenium̄t sunt arboris pomi ⁊ acinis vitis ⁊ mikole ficus.stipticus aūt ē sufficiēter fructꝰ huius arboris ⁊ vix esibilis ⁊ retentiuus sufficiēter est vētris in germinibꝰ eius ⁊ i folys stiptica qualitas est non pauca.

SERA. Est alia spēs zaroz i regionibꝰ hispanie quaꝫ multi vocāt epimelidā vel pomelido cuiꝰ fructꝰ ē bonꝰ estui ⁊ vnūquodq; pomū eius hꝫ tria ossa rotūda:⁊ iō nominat trigonū ⁊ silr ē vt supior stiptic⁹ ⁊ hāc speciē latini vocāt zarolā. Isidorus Polimedo forbe fructui silis mediocris arbori i flore candido dicta pomelido q̄ dulcedini sit eius fructus ⁊ acuto sapori mixtus. DIASCO. cap.de mespilo.semē hꝫ rotundū fructū minutū matiano simile tria ossa habēs vñ tricoctū dicit stipticū ē eu stomacū ventrē abstiet ⁊ tarde maturescit. ALMAN. tractatu tertio fri.sunt ⁊ sicca ventrē stringūt ⁊ vomitu abstinēt.Et alia species nascitur in hispania quam multi epimelidam vocant semen rotundū habens ⁊ trigonum vnde tricoctū dicitur hoc bonū ē ad edendum stipticum ⁊ stomacho aptum ⁊ ista est azarola.

Zarsac.idest berberi.
Zarton.idest olium.
Zauco.idest argentū viuū
Zaucule idem.
Zauda.i. crocū orientale.
Zauen.idest lolium
Zaub.idest argentum.
Zaustor.i.oppoponacum.
Zeari.idest spelta.
Zebara est quedam medicina odorifera.
Zeber zebel chara.ara.i. stercus vel fimus.
Zebon zebd.i. butirum.
Zeebzi.idest oleum.
Zebet albabar.ara.spuma maris.
Zea idest spelta.Gal.nono memiri capi.quarto.
Zebeat.ara. ꝓionch.spia ē.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCIIII

Zebus albach.siue zebethababar.ara.gre.alcioniuꝫ vel alosacne vel arosachic vel alosache lati. spuma maris.Pli.libro.3 z.cap.5.in pnci. SERA. auc. Diasco.sunt eiꝰ quinq; species vna earꝓ ē solida ⁊ gratuis habens odorē piscū putridorꝓ ⁊ similitudo eius est sicut spongia marina ⁊ reperit multū in litore maris. Secunde vero speciei figura ē longior illa.⁊ ē leuis pōdere hās multa foramina ⁊ ē silis vngule oculi leuis sicut spongia ⁊ odor eius est silis lēticule marine.Tertia ē similis rose ⁊ color eiꝰ vergit ad rubedinē ⁊ purpureitatē. Sed quarta est silis lane succide leuis ponderis sicut species scōa Quinta vero est in superficie leuis iterius vero aspera similis fungo ⁊ hꝫ odorē.Et idē auc.Hal.omniū specieruꝫ spume maris substantia ē subtilis resoluit ⁊ abstergit verū vna hꝫ hōitatē plus alia ⁊ alia ē minor i his vrutibꝰ ⁊ in subtilitate substantie.⁊ pp hoc sunt diuerse. Et virtus quidē duarꝓ speciarꝓ primarꝓ ē cōueniens empetigini scabiei ⁊ morfee.⁊ mundificat faciē.Tertia ē subtilior omnibus specieb⁹ ⁊ ideo q̄ adurit ⁊ miscet cū vino rubeo subtili ⁊ linitur alopitia curat eaꝫ.⁊ quarta ē similis huic virtute nisi qr ē debilior ea quantitate non pauca.Et quāta hꝫ in sapore suo ponticitatē ⁊ acuitatē.⁊ virtus eius est calidior speciebus alys ⁊ que adurit pilos ⁊ excoriat cuti Et idē auc.Dias.due prie species sunt bone i lotiuis mulierꝓ qr mundificat cutes earuꝫ ⁊ conferūt silr ad auferēdum vorbor lactea empetiginē lentiginē baras scabiem vlceratā morfeā ⁊ maculas que fiunt in facie ⁊ i alys partibus corporis ⁊ silia horū.sed species tertia cōuenit strāgurie ⁊ lapidis vesice dolori renū.hidropisi ⁊ dolori spleni.sed q̄ miscet cū vino ⁊ linitur in alopitia curat eam. sed alie due spēs stipticāt ⁊ abstergunt.⁊ mundificāt ⁊ p̄ pter hoc abstergunt dentes.sed quādo miscent cum sale abradūt pilos.sed si q̄s vult aliquā istarꝓ speciarꝓ oportet q̄ ponat illā in aliqua olla noua cruda ⁊ cooperiat eaꝫ luto ⁊ ponat in fornace ⁊ dimittat ollaꝫ donec coquat olla. deiñ extrahat ⁊ reponat ⁊ lauet sic climia.sꝫ spuma alia ē dicta ad archi ipsa cōgelat sic sal sup cānas ⁊ sup iuncos ⁊ super alias herbas ⁊ reperitur adherens cānis ⁊ herbis i locis humidis lutosis ⁊ salsis.⁊ color eius est similis colori floris lapidis asios aut floris spume maris. ⁊ hꝫ multa foramina sicut spōgia.Et idem auc.Hal.calefacit multū ⁊ abstergit fortiter ⁊ cōuenit egritudinibus i q̄bus oportet calefacere q̄ ponit extra corpus.sꝫ interiꝰ nō est cōueniēs pp sui naturā ⁊ fortitudinē nimiaꝫ. Et idem auc. Diasco.Est bona scabiei vlcerose botbor lacteis empetigini ⁊ silib⁹.⁊ vniuersalr ē ca.⁊ imutāt cōplexionē malā mēbrorꝓ ad bonā ⁊ sedant dolorē ⁊ sciaticā.Almā. tractatu.3.cap.Spuma maris.plures hēt species q̄ oēs ca.⁊ sic. scabiei morfee ⁊ alopitie auxiliāt.Bulcasim li.dicto seruitor.Modus cōbustiōis spume maris.pōe eā i olla terrea ⁊ cooperi ⁊ lua cū argilla ⁊ pone i furno q̄usq; aduratur deiñ accipe ⁊ repōe Et qdā ponūt sup prunas ⁊ cōburūt exufflando . sed ablutio eius est sicut ablutio tucie.

Zedef.ara.concbilium.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCV.

Zedcara est quedā herba similis aristologie minori.⁊ i sua virtute ⁊ melior ē illa que cum napello crescit.⁊ ē tyriaca napelli ⁊ omniū vencnorꝓ ⁊ ponitur triplum ponderis girumbet loco eius.

Zecteno.idest oliua.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCVI.

Zedoaria lat.gre.zerūbet. zeduar.ara. Radix ē cuiusdā herbe in trāsmarinis partibꝰ inuente ca.ē ⁊ viscida.vñ lūbricos occidit rutū facit ⁊ stomacho aptū cuiꝰ dolorē antiquū iciune sumptū masticatiōe tollit. PAV. ca.ē i.3.sic.i secūdo. Radix ē cuiusdā herbe q̄ p decē ānos fuat. vinū decoctiōis eius ꝓtra tussim frigi.fac.⁊ cōtra dolorē stomachi ⁊ intestinorꝓ ex vētositate vel frigiditate.suppositoriū factū ex ea ⁊ trifera magna matricē calefacit ⁊ mūdificat.salsamentuꝫ ex eo factū rozemario pāe asso ⁊ accto apetitū icitat. SERA. cap.zerūbet.i.zedoaria.⁊ sunt radices rotūde silles i sapore ⁊ colore zizziberi ⁊ afferē ō sceni.Aben Mesuay.ē ca.⁊ sic.i 2ꝰ ipinguat ꝓuenienter ⁊ aufert vētositates odores ally cepe ⁊ vini a ꝑtate. Et dixit Bedigoras ꝓfert morsui venenosoruꝫ. AVICEN. de viribus cordis.est calida ⁊ sic.in tertio.⁊ confortat cor.

Zeduā est planta de manerie volubilis. species zurumbeth.
Zeduarzimū.i.fermentum.
Zemi idem.
Zeduce.idest nucelis
Zedeuagi.idest canapis.
Zefere.idest ruta.
Zefirus.i.fauoni⁹ ventus.
Zefr.ara.pir.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCVII.

Zeg .ara.vl chachira gre.calcitis vel colcotar. vl zegi calcadis.lat.vitriolū. SERA. cap.zeg.auc.Hal. vidi in mineris.tres venas extēsas vnā sup alia p̄ longū spaciū ⁊ vena iferior erat zeg nigrū ⁊ vocat marchelita ⁊ secūda q̄ erat supra eā ē colcotar vel calcit] ⁊ terra que erat supior est zeg vide ⁊ ē vitriolū vel calcātū.⁊ hec q̄ est zeg nigrū ꝓcurit ⁊ fit colcotar zeg vide.i. vitriolū.Est aliud zeg rubeū q̄ hic nō ponit p̄ quo lege atramentum.⁊ oēs tres spēs diuersificant adiuicē in subtilitate ⁊ grossitudine q̄ ex eo grossius ē zeg nigrū ⁊ subtilius ē zeg viride ⁊ colcotar ē mediū iter hec duo ⁊ virt⁹ istorꝓ omniū

ē adustiua ꝓburēs carnē ⁊ faciēs escarā durā ⁊ ē stiptica ⁊ zeg.qdē viride ⁊ colcotar dissoluit ⁊ liq̄fit q̄ ponit sup igne ſ zeg nigrū ñ dissoluit neq; liq̄fit qr coagulatio eiꝰ ē petrificata fortis.zeg vero viride ē maturatiuū a calore suo naturali maturatiōe ampliori q̄ colcotar. Idē auct. Dias.zeg aliud ē babilonicū ⁊ aliud cipzense.⁊ babilonicū ē meliꝰ durū:qō cuꝫ frangit hꝫ iteriꝰ maculas albas ⁊ vtus eiꝰ ē sicut calcitis ⁊ cōburit sic ipꝫ sꝫ cipzēse hꝫ colorē aureū vtus colorē cris frangibile.venosum sic alumē interius babēs maculas splēdidas similes stellis ⁊ meliꝰ ex eo est recēs mundū frāgibile.illud āt qō deferē ex babilonia ē meliꝰ ⁊ ē fortiꝰ i oibus q̄ cipzense pter q̄ i medicinis oculorꝓ nā in B ē debilius cipzense ⁊ hꝫ vtutē stipticā. sꝫ bitrias putāt alig q̄ sunt species zeg.⁊ ē illud quod aggregat sup capita minerarꝓ cris sic sal.Et ex eo ē quod generat sup mineras qō dicit maltia quod iuenit i mineris vbi fodit es ⁊ aliquādo sup ipꝫ es repit ⁊ cōplo eiꝰ est terrea.Et ex eo est quod repit i mineris i terra dicta falchia.⁊ i alys plurib⁹ ⁊ meliꝰ ex eo ē cuiꝰ color est sic sulfuris ⁊ ē lene eq̄liū ptiū munduꝫ ⁊ q̄ñ tangit digitis fit nigrū ⁊ eiꝰ vtus ē adustiua simil vtuti zeg. Et idē auc.Dias. vitriolū vl calcantū ē stipticū ꝓstrictiuū adustiuū ⁊ q̄ñ sumit ex eo i potu.3.i.cū ydromelle expellit lūbricos ⁊ ascarides ⁊ q̄ñ sumit i potu aufert nocumētū fūgorꝓ faciēs euomere ⁊ ponit ex eiꝰ plūere i narib⁹ ⁊ ꝓstrigit sāguinē fluēte3 ab eis ⁊ q̄ñ ponit ex eo i narib⁹ distillato i aq̄ mūdificat caput.⁊ puluis eiꝰ mūdificat vlcera i narib⁹ ⁊ aurib⁹ ⁊ sedat dolores auris ⁊ occidit vermes i eis. PAV.cap. de vitriolo cal.ē ⁊ sic.i.4.Bulcasis li.dicto Fuitor. Forma ꝓbustiōis calcāti hec ē.Accipe calcātū ⁊ pōe sup testā nouā ⁊ testā pōe sū prunas ⁊ vre ⁊ sit q̄titas ꝓbustiōis eiꝰ si fuerit calcātū nō mlte būiditat] q̄ñ nō apparebūt ampule.⁊ erit ōsiccatū fortiter.⁊ si fuerit āpliorꝓ būiditatis ꝓ q̄ dimittat sup prunas q̄usq; mutet color eiꝰ ⁊ q̄ñ mutabit color i tra sc.⁊ vtet ad similitudinē mogre ꝓ q̄ auferas ab igne ⁊ purges.⁊ sūt q̄ ponūt sup prunas ⁊ miscēt donec declinat ad citrinitatem aut ponunt sup testam ⁊ ponunt sup prunas ⁊ miscent donec mutat color eius.

Zegi.idest calcitis.
Zegibel.idest zinziber.
Zegreste.i.berberi .
Zeberetb alcbas.ara. flos cris.
Zeide ara. augmtatiōes q̄ fiūt in crurib⁹ equorum ⁊ similium animalium.
Zeitumū zaitumū.i.oleuꝫ oliuarꝓ.Stephanus.
Zeia.i.spelta vel lolium.
Zeialderū. zeiteedirum.i. oleum lentiscinum.
Zeias.idest spelta.
Zeiden ē medicia idie ex ligno ido ⁊ est vtus eiꝰ similis virtuti bebem.
Zeite.idest oleum.
Zeite edire. zeialderum.i. oleum lentiscinum.
Zeite erait.i.oleū laurinū.
Zelbedababar.i.spūa ma.
Zelē.babelcelio.pip etbio pū.piper nigrorꝓ idem.
Zeliabin.geleniabin idest syrupus rosatus.
Zeliz qd ē.l.granū azelim babel zelim.
Zemarꝓ.i.frumētū Ste.
Zema gre.i.succꝰ ⁊ ē ius q̄ nos dicimꝰ zēuma.
Zemenecton zeminerū.i. ꝑuatio gressꝰ zāmetū idē
Zemi.i.fermētū.zima idē
Zemor zenor. idest ruborꝓ placidus.
Zephiros.i.apa duruꝫ cui nō associat sēſꝰ nꝫ dolor
Zenegio.qd ē.l. Rusne.
Zēfara.i.ysopus humida.
Zēfur zēzur.i.vua lupina.
Zengibil ara . zinziberꝓ Se.
Zeotba.i.nux muscata.
Zeo.zes.i.feruco. iñ zema zima vel zoma.i. feruescens.iñ apozima.i.ōferuens.f.decoctio nō syrupata.
Zenotica.i.purgatiua. Ha. libro de catarticis.
Zerboin est spēs cipzessi.
Zercasen.idest raffanus
Zerechara.idest.pruna.
Zerecarū.i.sandalum.
Zereābadi zerēbadū.i.zurumbeth.Stepha.
Zerescb amiberberis aseiescb zerisch zerescī zerescū zerega. berberis idē.
Zereuari.i.aq̄ casei.Aliab.
Zerione ara acinatiū vue scilicet rapacium.
Zerezari zerekari.i.vga pastoris vel plantago.
Zerzur ara.sturnus auis.
Zereactis alcamapsi.i. semen apy.
Zeriat ē herba vñ fit litiū.
Zerna.i.empetigo.B vocabulum ponit i.i. cranea. glucten . aynec. lichena Cas.fc.Pli.
Zerocelkie.i.bersieri.
Zeron sunt augmentationes vel sopiosa i crurib⁹ animaliū.l. bafir. zeide.
Zerūbet.i.zedoaria.
Zest.idest test.
Zet.idest oleum.
Zeugite est species calami aromatici.
Zeulia.idest centumnodia vel poligonia.
Zbode.idest ciperi.
Zia gre.odorifera. ⁊ zia.i. senationes.
Zibarbegi zirabē zibzabegi.i.cibariū ex carne cocta ⁊ ouis simul cōmixtl vel tafca mixta cū ouis.
Zibil zibib ara.i.passule.
Zicama.idest lolium.
Zia Dia. eius duo gēa sūt vnuꝫ monokokkum.qō vnū granuꝫ hꝫ Fꝫ dikokkuꝫ qō duo grana hꝫ sibi ꝓiūcta apta ē vo escis iñ panis facꝰ minorē ab ordeo hꝫ vtutē ⁊ a tritico.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCVIII.

Zinirmon zinirnō scōꝫ Dia.nascit i mōte anamō virgas hꝫ similes apio ⁊ ramos plurimos ⁊ folia similia ei lata sup terrā spansa fortiora ⁊ piguiora ⁊ odorata cū vicissitudie color est illi mellinus ⁊ sunt ei capitella ancto similia ⁊ semē obrotundū simile cauliculo nigrū viscidū ⁊ mirre habēs odorē radix eiꝰ viscida ē odorata ⁊ moll succū primū habēs ⁊ fauces mordēs.Loziū ē illi a foris nigrū itus viride aut subalbidū nascit locis aspis ⁊ būectis.virt⁹ ē radici eiꝰ ⁊ semini.⁊ herbe calide eius folia i sale cōponunt ventrē stringūt radix eius venenis occurrit tussietib⁹ ⁊ orthonoicis vrinā ꝑuocat folia eius cataplasmatibus adhibita tumores ⁊ duricies spargunt. Radix eius omnia similiter facere potest semen eius vrinaꝫ prouocat nefreticis ⁊ spleneticis ⁊ dolori vesice maximū presidium est.menstruis imperat secundinas exponit sciaticis vtilis est bibitum inflationeꝫ stomachi spargit sudorem prouocat ⁊ ructuationem p̄stat.maxime hidropicis subuenit.

Zinziber.qd ē.l.teugibel.ziggiber gre.zinzibil.ara.Dia.

¶ Capitulum. CCCCCCCXCVIIII

Zibatū.i.argētū viuū St.
Zigia sigia storax liquida idē.Et zigia ēt ē spēs aceris arboris.l.acer.
Zima zimi gre.fermētū zimatis fermētatꝰ iñ azima azimꝰ.i.sine fermēto
Zimia.i.yndimia apa flegmaticum.
Zipulle fritelle . crispelle panis frixus in oleo.
Zir.ara.alabastrum.
Zicibil.idest zinziber.
Zicifal.plāta ē i vltramarinis partibꝰ ⁊ etiā i mōtibꝰ sclauonis imo ē iuiuba zizifa zinzifa dicta a Pli.li.15. ca.14.i pncipio ⁊ lib.17.cap.10.in fine.
Zicifur.i.cinosbatus.
Zingi zigi zigin.i.forfice.
Zima zemi.i. fermentum.
Zimber.i. rosmarinus.
Zimibar.i.trifolium.
Zimilas idem.
Zimlas idem.
Zmaria . i. viride vt erugo cris.
Zicuria zumana idem.
Zingig ē ppuꝫ nomen loci.
Zimgit idem.
Zinar.i.argentum vinum.
Zinziber.idest galla.
Zincuria.i.viride vt erugo
Zmaria idem. (cris.
Zumana idem.
Zinzifa agrestis.i. rubea q̄ hꝫ fructus intus pilosos lege Sulabic.
Zimam.idest yua vl lactuca asini.
Ziniar ara . erugo cris.i. viride cris.
Zinilar.quid ē.l.rozastrū.
Zinirna.idest mirra.

Virid

Zinziber caninũ vel aquaticũ.i.olus qõ interficit canes.cuius folia sunt sic folia salicũ sed magis citrina eis ⁊ habent virgulta rubea babẽtia saporẽ zinziberis.nec ẽ psicaria vt qdã dixit exponẽs Auic.

Zion. idest vita vel semperuiua.

Zipparis.idest galla.

Ziraben.i.zibarbegi.

Zirbus ẽ piguedo vel panniculus coopiẽs itestina.

ZireosKire.i.cibꝰ ò berberi

Zirimeon.i.hermodactili.

Zirionti.i.aristologia.

Zirius.idest mirta.

Zirmidia.idest herba ocki ⁊ est luyula.

¶ Capitulum. CCCCCCC.

Zirnabũ est arbor magna nõ fructificãs ĩ mõte libano de sceni cuius virgulta sunt parua rotunde figure habens paruam grossitiẽ calami cũ quo scribitur nigra ad citrinitatẽ declinantia que non habẽt multũ saporem neq odorem.⁊ modicum quod habent de odore est odor citri.est ⁊ eius virtus nucis muscate ⁊ est subtilior parumper.

¶ Capitulum. CCCCCCCI.

Zirũb siue zirũbet.ara.gre. circũquinem vel cauch SERA.cap.zirumb.ẽ ex spẽbꝰ odoriferis ⁊ pp B admiscẽ in confectionibꝰ aromaticis. Et idem auc. Halieni est cali.⁊ sic.prope tertiũ gradũ ⁊ ẽ in virtute sua simile cassie lignee.⁊ cubebe.Et idẽ auc.Cõsodomy.si nõ habes cinamomũ pro eo pone zirumb.Et idẽ auc. Pauli sicut dicit Hal.nec plus nec minus vna littera ꝗre signatur q ab eo transtulit.Et idẽ auc.Ysaac ebenarazi.Est arbor magna nascens i monte lubue.i.in oriente.nullũ faciens fructũ habẽs folia lõga quoq coloẽ ẽ iter viriditatẽ ⁊ citrinitatẽ similia foliis salicis ⁊ ita ẽ color ramorũ ⁊ hz odorẽ sicut odor citri ⁊ ẽ ca.⁊ sic.⁊ stiptica resoluit ⁊ stringit ventrẽ. Et idẽ auc.Mesarugie.Virtus eius ẽ sicut virtus nucis mus.verũtũ ẽ subtilior ea.⁊ qñ fit sternutatoriũ cũ eo ⁊ oleo viola.cõuenit dolori capitis frigido ⁊ humido.⁊ conuenit stomacho cpati pp suã aromaticitatẽ.

Zirũgnã ẽ cãna silis cinamomo.⁊ est zirumb.

Zirungen.i.hermodactili vltramarini.

Zirungen.zurungen. Surungen.

Zizarã merua.Ste.est bulbos ematicos.bulbꝰ vomicus.Cepe azir.

Zizaniõ gre.zizania loliũ.

Zizife.gre.iuiube zizifõ.⁊ pro arbore.zinzifea.

Zmar zmareck ara.zamarã.fistula.zmar alrabi fistula pastoris aliquando mizamar dicunt.

Zmilax.i.rorastrũ.Pli.milax.li.24.ca.10.ppe fi.

Zoan.zoci.idest animalia.

Zodiaca.idest animalia.

Zogi forpices.

Zoia.gre.zoa zo.viuo.i. vita.zon viuẽs ide zodiaca ⁊ zodiacꝰ iuramẽtũ. Juscllus.zomion.brodium Hal.li. de alimentis.ca.

¶ Capitulum. CCCCCCCII.

Zucharũ SERA. auc.Hal.prima eius virtus est sic.secunda abstergit ⁊ resoluit.⁊ dixit ò inge.sani.q ingreditur in medicinis aperientibꝰ oppillationes ⁊ abstergentibus ⁊ mundificantibus vias ⁊ ẽ longinquũ a nocumento stomachi ⁊ ab eo quod facit sitim sicut mel ⁊ efficit per expssionẽ cãnaq ⁊ succus eius coagulatus vocat zucharũ. Et idẽ auc. Diaf. Est silꝛ zucharq ex spẽbus mellis.⁊ dicit mel cãne.Et ẽ aliud zucharũ ita pigue q nõ iuratꝛ ſz remanet liquidũ ad modũ mellis ⁊ cũ plus moratꝛ durescit cuius substãtia coagulatꝛ sup cãnas in india ⁊ arabia ⁊ cũ plus moratꝛ durescit cuius substantia idurata similatꝛ substantie salis.⁊ frangit sub dẽtibus sicut sal ⁊ vocat sal indũ.Et qñ resoluit ⁊ bibit soluit ventrẽ ⁊ ẽ bonũ stomacho ꝓfert dolori vesice ⁊ renũ ⁊ abstergit obscuritatẽ visus. Idẽ auc. Aben Mesuay.ẽ ca.in ꝓncipio fi.hu.in medio primi.⁊ tale zucharq sic coagulatũ sup cãnã est quod afferꝛ de egem. Fm frusta silis sali.⁊ ẽ etiaz zucharq tabarzed.i.de regione illa in qua fit zucharũ albũ puꝛ ⁊ bñ coctũ:quod nõ mollificatur sicut sal meni.⁊ similiter zucharũ alusar fm Auic. lib.z.⁊ ẽ res cadẽs sup alasaz ⁊ sunt sicut frusta salis ⁊ in ipso ẽ põticitas ⁊ amaritudo cũ abstersiõe ꝓ resolutiõe acuit visum ⁊ confert renibꝰ ⁊ vesice.⁊ ẽ aliud zucharq amarq quod collgitur ĩ planta hauser. PAVLVS. cap.de zucharo.est ca.⁊ hu.in ꝓnci.nutrit ifrigidat ⁊ relaxat.Cõtra dolorem oculoꝝ distẽpereꝛ zucharq cũ lacte mulieris ⁊ distilletur in oclo:probatũ ẽ.Et idẽ Sera.Penidie sunt cali.⁊ hu.in pri.mollĩt ventrẽ ⁊ sunt grossiores zucharo. AVICE. lib.z.zucharq ẽ vehemẽtiozis lenificatiõis ⁊ sedat inflationem.⁊ cum oleo amigdalino conuenit colice.

Zuccozaria . zuczocaria.i. flos agni casti.

Zuffe.Suffe.ara.zuffoze ẽ plãta habẽs folia silia rute ⁊ ẽ ysopꝰ ratab hũida vobes sicca.Ste.zufa.

Zuffefese.zuffarizef.zufei gebꝰ.idest iuiube.

Zufeniferad . idest radix mandragore.Sera.

Zuferia idest alacha.

Zufoara idest leuisticum

Zufara idest leuisticũ.Ste

Zufere albaze baze. Aze addinariar. dinaragua di idem Auic.

Zukem ara .catarrus. ad pectus proprie.

Zumi zima camir.i. fermẽtum.Stepha.

Zuria ara.alga.

Zurũgen.i. surungen. hermodactilus.

Zuges ara.zuezegi.i.vitrũ

Zugi ẽ acumẽ lãcee ⁊ põit pro sagitta hũte acumen

Zukermen idest coriza

Zulbe idest cicercula.

Zuleluge.zuleuie.B fit de farina aq ⁊ melle simul cõmixtis ⁊ oleo frixis. Almansor trac.3.ca.13.

Zukenge.

Zumana.i.viride vt crugo cris zimaria.zincuria.

Zũdebeduster. i. castoreũ

Zozur idest poligonia.

Zurũbet.i.zedoaria cuius herba ẽ silis cipero sed maior ⁊ minꝰ odorifera Auic.diuersa fac capla 13 sit eiusdẽ generis zurugen zirũgẽ surũgen idẽ.

Zurus. idest paliurum

Zuzem idest vitrum

ꝓncar. i. virga pastoris.

ꝓdos.ꝓdro est ordeũ romanuz cui nõ est cortex.

ꝓdisi.quid est.l.condes.

¶ Opus pandetarũ medicie ordiatũ fm lras alphabeti ita vt facillime ⁊ ꝗprimũ repiatꝛ quicqd iest:p eximiũ artiũ ⁊ medicie Doctorẽ Magistrũ Georgiũ de ferrarys de Monteferrato qui nuperrime addidit sinonyma succincte que deerãt Symonis Januẽsis locis ꝓprijs cũ quotatiõibus auctoritatuz Pliny.Hal.⁊ aliorum doctorum.

¶ Impressum Venetys mãdato ⁊ expẽsis Nobilis Viri Dñi Octauiani Scoti Ciuis Modoetiensis.quinto Idus Martias.1498. Per Bonetum Locatellum Bergomensem.

a

¶ Opus pãdectaꝛ
¶ Opus Pãdectaꝛ
ipsa berba ⁊ elixa
fert tussi ⁊ vlceribus

b

gallinacea ⁊ cerusa
resistit veneno
Alfegianti Alefangiũ
Albosor idest

c

strua ⁊ resolvit
dicuntur felfeoles
profert q̃ ⁊ mascul⁹
vulneratio cum

d

tibus. Alij vocant
idest crocus ortulan⁹
siue ficus terre
Atrogonis.Trageon

e

mordicatiũ salsuz
⁊ flos qui apparet
summitatibus
stione propterea

f

vero pro cardumeni
latur virtuti foliorꝝ
pus quapropter
fructꝝ est ipsius

g

minuta ⁊ ẽ auellana
yris illirica lẽtigines
calida cuius aere
lacticinũ quod

h

in potu cum aqua
l. Nakala.
nos qõ est canis
hedera coronatum

i

Crite.krite.gre.
qficunq cauatur
creantes nõ maluz
⁊ hz magnam

k

Biaelectri.sunt
Bimalos idest
⁊ super lapides:
scorpio marinus.

l

Empiotica gre.
Epistocomis.i.
lam tendens
mentis acredinis

m

Fida.fidda.i.
sumpsit fungos
Flaura.i.planta
Safit. Safere.i.

n

norum perforat
trefactionem: ⁊ in
similia albe
sextario mundo:

o

ex arboribus alijs.
folijs ⁊ ramis
⁊ meliorat colorẽ
vt apparet in.l.

p

folijs sicle ⁊
Hyppia.idest
⁊ meseraicarum
lefaciens ⁊ molliẽs

q

Rozabion.i.almea
rem: ⁊ nascitur
ta oua sua
Lapis coranticas

r

nutrimenti tẽporis
Lecara lacca
pidum est genus
colicis prosunt

s

¶ Capitulum.
Adelegere qd est
to os abluatur
¶ Capitulum.

t

Nutbarer.ara.
Odiosmon.i.
Onificium.est
Ostracorum.i.

v

epar apostemant
¶ Sequitur de
⁊ administratur
Regulus.est

x

bens angulosam
qõ furfura capitis
in coctione addit
eius est subtilis

y

Stimar.i.napus
Suic.i.sauich.
safar.talistear.i.
Temalcũoleo

z

¶ Capitulum.
formes vt in
ra eorum magna.

Finis.

a

¶ Quia pigritia
¶ Quia diuitiarum
ipsis herba & dura
fit mili & vlcerabus

b

gallinacea & cornia
mitis vocatur
Diuitiarum illecebrosi
Illecebris dicit.

c

tinea & pediculus
oriuntur in illecebrosis
pecoribus & mulieribus
vulteratione enim

d

rhus. Illi vocant
iudicii crocus oculum
hic ficus ficus
Aerogonia. Magicon

e

mordentium iniuria
& hos quos appetere
humanum iuuo
humanopotestas

f

vero pro condimento
iuuat vsum solos
pro quaeporter
pulsus ut aquae

g

mitiora & ciuilitas
vna illinea linguae
calida enim acre
latentiqui quod

h

in potu eius aqua
I. Mitis.
hoc dicit enim
hedera coronamur

i

Ire. Lire. quo.
oriuntur enim
creatures in malis
& in magnum

k

Mutacorum. Iuue
Similitudo iudicii
& super lapides;
loco pro mamma.

l

Simplicitas pro.
Spiritocomia. i.
lum reddere
mente accedite

m

Sida. Addit.
simpliciter
Iuuat. i. ipsa
Sine. Quidet.

n

nocuit per iocum
reclamantes: in
similitudine
ipsentio mundo

o

cerebrosibus aliis.
Iolue & ramis
& inclinat colore
vt apparet. i.

p

folio fici &
Hypopiscidi
& inclinantur
lactucae & mollis

q

Mordacion. Iubet
rem & malum
ra ora lua
Magis commiscere

r

nutrimentum repotia
Acerra lacra
pidum est genus
collis prolium

s

Capitium.
Solanum vt in
Sonnio vt in
ra comm magna.

t

Sine.

u

Capitium.
Dolore qui est
ro ora ablunatur
Capitium.

v

per quod mamma
Equitur se
& minimum
Magnus est.

x

bone angulolum
qui furtura capum
in cocione adae
quae est lubrile

y

Mimar. i. magna
Sine. i. Cuch.
Iuar. mulcar. i.
Cum lolio

z

Capitium.
Sonnio vt in
ra comm magna.

Sine.

14.152 02

1 346